

तमसो मा ज्योतिर्गमय

SANTINIKETAN
VISWA BHARATI
LIBRARY

1941

1941

Vol. 1

1941

COMMENTARY
OF
SKANDASVĀMIN AND MAHESVARA
ON
THE NIRUKTA

VOLS. III & IV
CHAPTERS VII—XIII

CRITICALLY EDITED FOR THE FIRST TIME FROM
ORIGINAL MANUSCRIPTS WITH AN INTRODUCTION,
INDICES AND APPENDICES

BY
LAKSHMAN SARUP M.A. (PANJ.); D. PHIL., (OXON.);
*Professor of Sanskrit Literature at the
University of the Panjab.*

WITH A FOREWORD BY
A. C. WOOLNER M.A. (OXON.); D. LITT. (PANJ.);
C.I.E.; F.A.S.B.
*Vice-Chancellor and Professor of Sanskrit Language
at the University of the Panjab*

PUBLISHED BY
~~THE~~ UNIVERSITY OF THE PANJAB.
1934

श्रीस्कन्दस्वामिमहेश्वरविरचिता

निरुक्तभाष्य टोक

(तृतीयचतुर्थभागौ—अध्यायाः ७-१३)

मलयदेवनागरीलिपिलिखितानि प्राचीनजीर्णतालपत्रादर्शपुस्तकानि पर्यालोच्य

पञ्चनदीयविश्वविद्यालयसंस्कृतसाहित्याचार्येण

लक्ष्मण स्वरूप एम. ए. (पंजाब); डी. फिल. (ऑक्सफोर्ड)

इत्येतेन उपोद्धातेन, परिशिष्टैरनुक्रमणीभिश्च सुपरिष्कृत्य

संपादिता

पञ्चनदीयविश्वविद्यालयस्य संस्कृतभाषाचार्यैर्वाइसचान्सलरपदाधिष्ठितैश्च

ए. सी. बुल्नर एम. ए. (ऑक्सफोर्ड); डी. लिट. (पंजाब);

सी. आई. ई.; एफ. ए. एस. बी.; इत्येतैः संहब्धेन प्राक्कथ्ये

पुरस्कृता च

सेयम्

पञ्चनदीयविश्वविद्यालयाध्यक्षैः प्रकाशिता

Published by:—

Dr. A. C. Woolner,
Dean of University Instruction,
University of the Panjab, Lahore.

Vol. III. pp. 1—112 Printed at the Indian Press, Allahabad.

Vol. III. pp. 113—178	}	Printed at the Bombay Machine Press, Lahore.
Vol. IV. pp. 1—550		
Vol. IV. pp. 599—606		

Vol. IV. pp. 553—598	}	Printed at the Dayanand Press, by Pt. Nanak Chand Bhanot, M.A. Lahore.
Vol. IV. pp. 607 to end		
Introduction. 1—102		

A few facts, opinions and reviews on the work of Dr. Lakshman Sarup.

The University of Oxford sanctioned a subvention for the publication of the Introduction to the Nirukta. This is the only instance in which the University of Oxford sanctioned a subvention for the publication of the work of an Indian Scholar.

The Secretary of State for India purchased 200 copies of the Introduction to the Nirukta and presented them through the Government of India to learned institutions and societies in India, Burma and Ceylon.

The Hon'ble Sir Fazl-i-Hussain—It does you great credit.

Sir George A. Grierson O. M.—It is a masterly summary of the subject, and is a credit not only to yourself, but to Oxford.

My only regret is that your book was not in existence fifty years ago when I first began to study Sanskrit and I envy modern scholars in their possession of a most instructive aid in their researches.

Dr. Rabindranath Tagore—Those of us in our ashram who are competent to pass their opinion on it have a great admiration for this book.

Gehim-Rat Prof. K. Geldner, Marburg, Germany—Your work will be of lasting importance and give new life to the interest which in Europe has rather receded in the remarkable and in his way erudite old Yaska.

Prof. A. A. Macdonell, Oxford—Mr. L. Sarup, Govt. of India Scholar..... and of Balliol College, Oxford.....has devoted himself assiduously to editing critically the text of the Nighantus and of Yaska's Nirukta, having collated for that purpose a large number of Sanskrit manuscripts, many of which had never been collated before. He has also written an elaborate introduction together with explanatory notes to the text, and has in particular produced a complete translation of the Nirukta, a task that has not been attempted before. He has further added several appendices to make the work as complete as possible. I consider that the work has been carefully done and will prove a valuable contribution to the advancement of Vedic Philology.

Prof. F. W. Thomas, Oxford—I have carefully considered the work of Mr. Lakshman Sarup. The latter, a laboriously constructed text of Yaska's Nirukta with Introduction, Translation, Notes and Indexes is highly creditable to Mr. Sarup's industry and capacity, showing familiarity

with European critical methods as well as a power of dealing with somewhat difficult Sanskrit.

Prof. A. B. Keith, Edinburg—I am familiar with the Introduction to, and translation of, the Nirukta of Yaska, which I have had occasion to study in detail. Both parts of the work show much industry and patient investigation as well as soundness of judgment and the translation constitutes a most valuable contribution towards the difficult task of elucidating the meaning of this old and important text.

A. Terracher, Professor of History of French Language at the University of Strasbourg—I have read in Mr. Sarup's dissertation the part dealing with Philology, etymology etc. and I am glad to state, as far as the history of French is concerned, that Mr. Sarup has a precise and sound knowledge of the facts and methods.

Gehim-Rat Prof. Hillebrandt, Deutsch-Lissa, Germany—You have done excellent work. Your work betrays a very remarkable skill in dealing with Yaska's difficulties. Your translation in its carefulness and clearness will prove to be a very sound adviser in Vedic exegesis.

J. Wackernagel, Prof. at the U. of Basle, Editor of the Encyclopaedia of Indo-Aryan Research—An edition like this is a necessity for the Indological science. Mr. Sarup has, as far as I can see, a very good knowledge of languages.

Prof. H. Skold remarks in his book entitled "The Nirukta its place in old Indian Literature",

And if my own work should happen to have some merits, this is in a great measure due to the work of my predecessors especially to Roth and Sarup.

London Times Literary supplement Jan. 1926—Mr. Sarup shows a considerable knowledge of English Literature.

Prof. J. Bloch, University of Paris—I have had some opportunity of making use of Dr. Sarup's work and I find them very satisfactory both from the scholarly and practical points of view. That edition of the Nirukta presupposes indeed a huge amount of preliminary work, of which the full and careful translation previously published is only a small part. The text is very handy, easy to read and to consult, the apparatus criticus very complete, though not encroaching too much on the page.....

Prof. Dr. Sten Konow, Oslo, Norway—I congratulate you on this work. There are so many questions pertaining to literary history, compa-

rative folklore, linguistic development etc. which are raised by the text and discussed in your valuable introduction, that the book can be used as a manual for training in all these branches of research. It seems to me that your discussion is extremely well reasoned. I have no hesitation in accepting your views.

Prof. M. Winternitz, Prague, Czechoslovakia—I have read your Introduction with great interest.

Dr. L. D. Barnett in the J. R. A. S. 1922—Altogether this Introduction gives us a high opinion of the writer's learning and critical judgment.

P. Vidhushekhara Bhattacharya in the Modern Review, June 1921—Dr. Sarup deserves our thanks for the work he has accomplished successfully.....

The present edition.....throws a flood of light on the text of both the Nighantu and Nirukta. Dr. Sarup has clearly shown in his Introduction that there are now two recensions of the Nighantu, one shorter and the other longer..... And it is a fact which was hitherto quite unknown to scholars...Indeed it is a great thing found out by the Editor for which every reader will be grateful to him...

Prof. Franklin Edgerton in the J. A. O. S. Vol. 50. 175, 6 (1930)—Dr. Sarup has devoted many years to its study, and is a competent specialist.

Dr. Kalidas Nag in the Modern Review, Oct. 1928—Dr. Sarup's work which we Indians may well be proud of. We offer our heartiest congratulations to the learned Editor and recommend his book to all students of Sanskrit Philology and Vedic lore.

Dr. Jarl Charpentier in the Indian Antiquary, Aug. 1932—This most valuable volume forms a worthy conclusion to the great work of Prof. Sarup on the Nirukta...and Prof. Sarup has laid his fellow scholars under a deep obligation....Professor Sarup is certainly entitled to the thanks of all Sanskrit scholars for his painstaking and useful magnum opus.

Prof. E. J. Rapson, Cambridge—I realise that you have made an important contribution to Vedic Scholarship.

Dr. E. Hoepffner, Prof. of Romance Philology at the University of Strasbourg—It is with a lively interest and great satisfaction that I have made the acquaintance of your work devoted to the linguistic and etymological studies of India of the prechristian era. What I have seen

permits me to certify that your knowledge in the domain of general linguistic science is solid and sure, not merely a knowledge of linguistic facts which are to be found in the principal civilised languages but also of the problems to be found therein and of the scientific methods employed for their solution. I was struck moreover by the reliability of your judgment when it is exercised, for instance, in the domain of philosophy and the maturity of your spirit, which shows a reflective and a very individual mind. Your work is excellent.....from now it places you in a good rank among the scholars—still too rare—who will make known the rich treasures of Indian thought and will contribute to unfold the immense part that India has played in the intellectual development and the religious thought of humanity.

Prof. J. Bloch in the Bulletin of the Linguistic Society of Paris XXII. 2. no. 69—Mr. Sarup defines the place which Yaska holds in the Indian tradition and the general history of grammar.....Yaska is not only the founder of etymology but the most ancient author known who has treated the principles of etymology and therefore also the theory of language ; in this case, the interest of Mr. Sarup's book passes beyond the frontiers of India.....Yaska is confronted with Breal and his superiority over Plato and Aristotle is shown.....In Greece there was nothing which could be compared to Veda and to the schools of Brahmins. Plato who was not specially a grammarian did not for example recognise that Attic was derived from Ionian....Yaska has formulated several principles which a modern philologist would study with utility, for him the form of words is not based on caprice but is capable of scientific study. He does not attach much importance to onomatopoeics ; he understands the relation between nouns and verbal roots but he also admits that verbal roots are not sufficient to explain the meaning of nouns...It is interesting to note that necessity of explanation led him to discover the truth.....The first among the etymologists divined the verity.

TABLE OF CONTENTS

I.	Foreword by Dr. A. C. Woolner M.A., D. Litt; C.I.E; F.A.S.B.	... v
II.	Introduction	1-101
1.	Description of ms.-material	... 1
2.	Letters used as numerical symbols	... 5
3.	Readings of mss.	... 7
4.	Recensions of the commentary	... 8
5.	Names of Seers of Vedic Stanzas	... 12
6.	Quotations occurring in Skandasvāmin's co- mentary compared with their original source	... 25
7.	Text of Skandasvāmin's commentary improved in the light of Niruktasamuccaya of Vararuci	... 26
8.	Text of Skandasvāmin's commentary improved in the light of the Nighaṇṭubhāṣya of Devarāja Najvan	... 27
9.	Recensions of the Nirukta known to Skanda- svāmin	... 36
10.	Variants of the Nirukta recorded by Skanda- svāmin	... 43
11.	Date of Skandasvāmin	... 54
	(a) Brief History of Mālavā	... 56
	(b) Proposed emendation of the text of a verse of Harisvāmin	... 57
	(c) Evidence from the Harṣacaritam of Bāṇa	58, 60-64
	(d) Evidence of Kalhaṇa's Rājatarāṅgiṇī	...
	(e) Evidence of the Madhubana Copper Plate Inscription of Harṣa	... 63
12.	Composite character of Skandasvāmin's co- mentary	... 65
	(a) External Evidence	... 67
13.	Date of Maheśvara	... 78
14.	Work of Maheśvara	... 80

15.	Date of Durgācārya	...	81
	(a) Durgā and Skandasvāmin	...	84
	(b) Durgā and denarius	...	87
	(c) Dīnāra was the official coin of the Guptas		88
	(d) Sanchi Stone Inscription no. 62	...	88
	(e) Sanchi Stone Inscription no. 5	...	89
	(f) Gadhwa Inscription no. 64	...	90
	(g) Gadhwa Stone Inscription no. 8	...	91
	(h) Gadhwa Stone Inscription no. 9	...	
	(i) Damodarpur Copper Plate Inscription no. 1		92
	(j) Damodarpur Copper Plate Inscription no. 2		93
	(k) Damodarpur Copper Plate Inscription no. 3		93
	(l) Damodarpur Copper Plate Inscription no. 4		93, 94
	(m) Damodarpur Copper Plate Inscription no. 5		94
	(n) Gadhwa Stone Inscription no. 7		95
	(o) Evidence of Pliny's Natural History	...	96
16.	Place of Durgācārya	...	97
	(a) Evidence of the Mahābhārata [*]	...	98
	(b) Evidence of Periplus Maris Erythaei	...	99
17.	Acknowledgment of obligation	...	101

विषयानुक्रमिका

तृतीयो भागः

III. सप्तमोऽध्यायः १-११२

१. देवतलक्षणम्	...	१
२. परोक्षकृता ऋचः	...	२
३. प्रत्यक्षकृता ऋचः	...	८
४. आध्यात्मिक्य ऋचः	...	१२
५. मन्त्राणां भिन्नाः प्रकाराः	...	१५
६. देवतोपपरीक्षा	...	२३
७. तिस्र एव देवताः	...	३१
८. देवतानामाकारविचारः	...	३८
९. देवतानां भक्तिसाहचर्यम्	...	४८
१०. मन्त्रादिपदनिर्वचनानि	...	६६
११. देवताभिधानाः	...	७२
१२. अग्निः	...	७३
१३. जातवेदाः	...	८३
१४. वैश्वानरः	...	८६
१५. विद्युदादित्याभ्यामग्न्युत्पत्तिः	...	९४

IV. अष्टमोऽध्यायः ११३-१४२

१. द्रविणोदाः	...	११३
२. आप्रियः	...	१२४
३. तनूनपात्	...	१२५
४. नराशंसः	...	१२६
५. ईळः	...	१२७
६. बर्हिः	...	१२८
७. द्वारः	...	१२९
८. उषासानक्ता	...	१३०
९. दैव्या होतारा	...	१३१
१०. त्वष्टा	...	१३२
११. वनस्पतिः	...	१३४
१२. स्वाहाकृतयः	...	१३८
१३. प्रयाजानुयाजाः	...	१३९

१४. आप्रीमृक्तानि ... १४२

V. नवमोऽध्यायः १४३-१७७

१. अश्वः	...	१४४
२. शकुनिः	...	१४५
३. मण्डूकाः	...	१४६
४. अक्षाः	...	१४८
५. ग्रावाणः	...	१४९
६. नाराशंसः	...	१५०
७. रथः	...	१५२
८. दुन्दुभिः	...	१५४
९. इषुधिः	...	१५५
१०. अभीशवः	...	१५६
११. धनुः	...	१५७
१२. इषुः	...	१५८
१३. अश्वाजनी	...	१५९
१४. उलूखलम्	...	१६१
१५. वृषभः	...	१६२
१६. द्रुघणः	...	१६३
१७. नद्यः	...	१६४
१८. आपः	...	१६६
१९. रात्रिः	...	१६७
२०. अरण्यानी	...	१६८
२१. पृथिवी	...	१६९
२२. अप्वा	...	१७०
२३. द्वन्द्वानि	...	१७१
२४. हविर्धाने	...	१७२
२५. विपादुत्तुद्रयौ	...	१७३
२६. आर्त्ता	...	१७४
२७. देवी जोष्ठी	...	१७५
२८. देवी ऊर्जाहुती	...	१७६

चतुर्थो भागः

VI. दशमोऽध्यायः १-५१

१. मध्यस्थाना देवताः	...	१
२. वायुः	...	२
३. वरुणः	...	४
४. रुद्रः	...	६
५. इन्द्रः	...	१०
६. पर्जन्यः	...	१३
७. बृहस्पतिः	...	१४
८. ब्रह्मणस्पतिः	...	१५
९. क्षेत्रस्य पतिः	...	१६
१०. वास्तोष्पतिः	...	१६
११. वाचस्पतिः	...	२१
१२. यमः	...	२२
१३. मित्रः	...	२६
१४. कः	...	२७
१५. सरस्वान्	...	२८
१६. विश्वकर्मा	...	२६
१७. तार्क्ष्यः	...	३५
१८. मन्युः	...	३७
१९. सविता	...	३८
२०. त्वष्टा	...	४०
२१. वातः	...	४१
२२. वेनः	...	४३
२३. असुनीतिः	...	४४
२४. ऋतः	...	४५
२५. इन्दुः	...	४६
२६. प्रजापतिः	...	४८
२७. अहिर्बुध्न्यः	...	४६
२८. सुपर्णः	...	५०
२९. पुरुरवाः	...	५१

VII. एकादशोऽध्यायः ५२-९५

१. श्येनः	...	५२
२. सोमः	...	५३

३. चन्द्रमाः	...	५६
४. मृत्युः	...	५८
५. विश्वानरः	...	५९
६. धाता	...	६१
७. मरुतः	...	६२
८. रुद्राः	...	६४
९. ऋभवः	...	६५
१०. अङ्गिरसः	...	६७
११. पितरः	...	६८
१२. ऋषयः	...	७०
१३. आप्न्याः	...	७१
१४. अदितिः	...	७२
१५. सरमा	...	७४
१६. सरस्वती	...	७५
१७. वाक्	...	७७
१८. अनुमतिः	...	७८
१९. राकाः	...	७६
२०. मिनीवाली	...	८०
२१. कुहूः	...	८१
२२. यमी	...	८२
२३. उर्वशी	...	८३
२४. पृथिवी	...	८४
२५. इन्द्राणी	...	८५
२६. गौरी	...	८६
२७. गौः	...	८७
२८. अघ्न्या	...	८९
२९. पथ्या स्वतिः	...	९१
३०. उषाः	...	९२
३१. इला	...	९४
३२. रोदसी	...	९५

VIII. द्वादशोऽध्यायः ९६-१४६

१. आदिवनौ	...	९६
-----------	-----	----

२. उषाः	... १०१	२०. आदित्याः	... १३३
३. सूर्या	... १०४	२१. सप्त ऋषयः	... १३४
४. वृषाकपायी	... १०६	२२. देवाः	... १३७
५. सरण्युः	... १०८	२३. विश्वे देवाः	... १३८
६. सविता	... ११०	२४. साध्याः	... १४१
७. भगः	... ११२	२५. वसवः	... १४२
८. सूर्यः	... ११४	२६. वाजिनः	... १४४
९. पूषा	... ११६	२७. देवपत्न्यः	... १४५
१०. विष्णुः	... ११७		
११. विश्वानरः	... ११९	IX. त्रयोदशोऽध्यायः १४७-१५९	
१२. वरुणः	... १२१	१. अतिस्तुयः	... १४७
१३. केशी	... १२४	२. इन्द्रस्य	... १४८
१४. वृषाकपिः	... १२६	३. आदित्यस्य	... १४९
१५. यमः	... १२७	४. आदित्यरश्मीनाम्	... १५०
१६. पावीरवी	... १२८	५. वाचः	... १५१
१७. पृथिवी	... १३०	६. अक्षरस्य	... १५२
१८. अज एकापात्	... १३१	७. मन्त्रनिर्वचनम्	... १५७
१९. मनुः	... १३२	८. उपसंहारः	... १५९

APPENDIX I. Parallel passages from the commentaries of Skandasvāmin and Durgācārya	३६३-३९१
APPENDIX II. Passages of Skandasvāmin's commentary, preserved as quotations by Devarājā Yajvan in his Nighaṇṭubhāṣya compared with the former's commentary on the Nirukta	३९१-३९०
APPENDIX III. Skandasvāmin's commentary on the Nirukta compared with his commentary on the Ṛgveda. The comparison is confined to the stanzas of the Ṛgveda occurring in the Nirukta	३९३-३९०
APPENDIX IV. 1. A list of quotations, cited by Skandasvāmin and Maheśvara, in the commentary on the Nirukta, arranged in the alphabetical order	३९३-४३२
2. A list of quotations, arranged according to the order of the original texts, cited by Skandasvāmin and Maheśvara in the commentary on the Nirukta	४३३-४६३
3. A list of Untraced Quotations	४६४-४६६
APPENDIX V. Passages from the Nighaṇṭubhāṣya of Devarājā Yajvan which bear a striking resemblance to the commentary of Skandasvāmin on the Nirukta but which are not acknowledged as quotations by the former	४६६-५५०
Index of selected words	५५३-५९७
APPENDIX VI. Passages from the Niruktasamuccaya of Vararuci compared with the commentary of Skandasvāmin on the Nirukta	५६६-६०६
APPENDIX VII. Additions, Corrections, and Revised Emendations.	६०७

FOREWORD

This volume completes the series which Dr. Lakshman Sarup has devoted to the elucidation of Yāska's Nirukta during the last thirteen years. The series includes a critical edition of the text, an Introduction, an English Translation with Notes, copious Indices and an edition of the commentaries of Skandasyāmin and Maheśvara. The Introduction, was published by the Oxford University Press in 1920, all the rest (five volumes) has been published by the Punjab University in its Oriental Series.

We have now an improved text and the first English translation with notes. The Volume of Indices and Appendices gives the whole vocabulary quoted by the Nighaṇṭu and the Nirukta with meanings in English. It gives a list of the Etymologies and of passages of the Nirukta quoted by the Ṛgvedic commentators. In this connection Mādhava, son of Veṅkaṭa was introduced to the public for the first time—and intimation was given of the fact—that will become all the clearer when the commentary of Udgitha is published—that Sāyaṇa was not the first commentator on the Ṛgveda after Yāska, as used to be supposed.

The edition of the commentary of Skandasyāmin and Maheśvara breaks new ground. Indeed the subject has developed while the work was in progress and as new manuscript material came to light. Thus what started as "Fragments of the commentaries" has developed into a complete edition of the commentary on the whole of the Nirukta

In the Introduction to this last volume, there is an interesting discussion of the dates of Skandasyāmin and Durgācārya. It is also made clear that Maheśvara merely edited the work of Skandasyāmin.

Thus by his patient application Dr. Lakshman Sarup has thoroughly worked out this mine, which he first attacked more than fifteen years ago. Though he has published other things, this has been his main preoccupation. We may congratulate him on bringing this work to a successful conclusion and wish him further successes in other fields of research.

University Hall,

A. C. WOOLNER.
21-1-34.

INTRODUCTION

In addition to manuscripts B. and C.—already described*—an old palm leaf ms., written in Malayalam characters has been utilised for the commentary on the later half of the *Nirukta*. The ms. belongs to the Adyar Library,† Madras. Its loan was secured through the courtesy of Dr. C. Kunhan Raja, M. A., D. Phil. (Oxon.), Reader in Sanskrit at the University of Madras.

The ms. is so old that every time it is touched, a part of it is rubbed off. Almost all leaves are torn and misplaced. On account of the utter confusion of the ms., I give below the contents of each leaf in the order in which the ms. is available to me.

	1. Metaphysical dialogue between a teacher and a pupil, quite irrelevant to the commentary on the <i>Nirukta</i> .	„ 7.	„ 7. 18, 19.
		„ 8.	„ 7. 20.
		„ 9.	„ 7. 21, 22, 23.
		„ 10.	„ 9. 4.
		„ 11.	„ 9. 6.
		„ 12.	„ 7. 23.
F.	2. Dialogue continued.	„ 13.	„ 7. 24, 25.
„	3. The same	„ 14.	„ 7. 26, 27.
„	4. „ „	„ 15.	„ 8. 2.
„	5. Beginning of the 4th pada of the 12th chapter = N. 7. 14.	„ 16.	„ 8. 9.
		„ 17.	„ 8. 12.
		„ 18.	„ 8. 14.
	6. N. 7. 18.	„ 19.	„ 8. 18.

* Vol. II pp. 12, 13.

† Adyar Library, Oriental Section no. XLI B. 20. । वेदलक्षणम् ।
निरुक्ताभाष्यम् । स्कन्दस्वामिकृतम् ।

Thus by his patient application Dr. Lakshman Sarup has thoroughly worked out this mine, which he first attacked more than fifteen years ago. Though he has published other things, this has been his main preoccupation. We may congratulate him on bringing this work to a successful conclusion and wish him further successes in other fields of research.

A. C. WOOLNER.

21-1-34.

INTRODUCTION

In addition to manuscripts B. and C.—already described*—an old palm leaf ms., written in Malyalam characters has been utilised for the commentary on the later half of the *Nirukta*. The ms. belongs to the Adyar Library,† Madras. Its loan was secured through the courtesy of Dr. C. Kunhan Raja, M. A., D. Phil. (Oxon.), Reader in Sanskrit at the University of Madras.

The ms. is so old that every time it is touched, a part of it is rubbed off. Almost all leaves are torn and misplaced. On account of the utter confusion of the ms., I give below the contents of each leaf in the order in which the ms. is available to me.

F. 1.	Metaphysical dialogue between a teacher and a pupil, quite irrelevant to the commentary on the <i>Nirukta</i> .	„ 7.	„ 7. 18, 19.
		„ 8.	„ 7. 20.
		„ 9.	„ 7. 21, 22, 23.
		„ 10.	„ 9. 4.
		„ 11.	„ 9. 6.
		„ 12.	„ 7. 23.
F. 2.	Dialogue continued.	„ 13.	„ 7. 24, 25.
„ 3.	The same	„ 14.	„ 7. 26, 27.
„ 4.	„ „	„ 15.	„ 8. 2.
„ 5.	Beginning of the 4th pāda of the 12th chapter = N. 7. 14.	„ 16.	„ 8. 9.
		„ 17.	„ 8. 12.
		„ 18.	„ 8. 14.
„ 6.	N. 7. 18.	„ 19.	„ 8. 18.

---

* Vol. II pp. 12, 13.

† Adyar Library, Oriental Section no. XLI B. 20. । वेदलक्षणम् ।
निरुक्तसाध्यम् । स्कन्दस्वामिकृतम् ।

„ 20.	„ 8. 19.	„ 53.	„ 9. 31.
„ 21.	„ 9. 1.	„ 54.	„ 12. 29, 30.
„ 22.	„ 8. 22.	„ 55.	„ 12. 38, 39, 40.
„ 23.	„ 8. 22.	„ 56.	„ 8, 10, 11.
„ 24.	„ 9. 3.	„ 57.	Irrelavent
„ 25.	Irrelavent meta- physical discourse.	„ 58.	Irrelavent.
„ 26.	Discourse continued.	„ 59.	N. 12. 40.
„ 27.	N. 9. 12.	„ 60.	„ 10. 38.
„ 28.	„ 9. 11.	„ 61.	„ 13. 13.
„ 29.	„ 9. 17.	„ 62.	„ 10. 11, 12.
„ 30.	„ 9. 18.	„ 63.	„ 10. 7.
„ 31.	„ 9. 21.	„ 64.	„ 12. 37.
„ 32.	Irrelavent metaphy- sics.	„ 65.	„ 12. 38.
„ 33.	N. 10. 3.	„ 66.	„ 11. 20.
„ 34.	Irrelavent matter.	„ 67.	„ 11. 37.
„ 35.	N. 12. 33.	„ 68.	„ 11. 43.
„ 36.	Metaphysics.	„ 69.	„ End of the 11th and the beginning of the 12th Chapter.
„ 37.	N. 12. 28.	„ 70.	N. 11. 2.
„ 38.	„ 9. 26.	„ 71.	„ 11. 5.
„ 39.	„ 9. 23.	„ 72.	„ 10. 4.
„ 40.	„ 7. 31; 8. 1.	„ 73.	„ 11. 15.
„ 41.	„ 9. 15.	„ 74.	„ 12. 3.
„ 42.	„ 9. 19.	„ 75.	„ 12. 2.
„ 43.	„ 10. 39.	„ 76.	„ 11. 14.
„ 44.	„ 10. 18.	„ 77.	„ 11. 5.
„ 45.	Metaphysics.	„ 78.	„ 11. 13.
„ 46.	N. 10. 11.	„ 79.	„ 7. 25, 26.
„ 47.	„ 10. 32.	„ 80.	„ 8. 20, 21.
„ 48.	„ 11. 7.	„ 81.	„ 7. 30, 31.
„ 49.	„ 10. 8, 9.	„ 82.	„ 12. 8.
„ 50.	„ 11. 6.	„ 83.	„ 10. 10.
„ 51.	„ 9. 37.	„ 84.	„ 9. 3, 4.
„ 52.	„ 12. 1.	„ 85.	„ 9. 7.

„ 86.	„ 10. 5.	„ 112.	„ 12. 5.
„ 87.	„ 11. 41.	„ 113.	„ 12. 6.
„ 88.	„ 7. 28.	„ 114.	„ 12. 7.
„ 89.	„ 10. 27.	„ 115.	„ 12. 8.
„ 90.	„ 10. 27, 28.	„ 116.	„ 12. 9.
„ 91.	Irrelavent matter.	„ 117.	„ 12. 10.
„ 92.	N. 10. 29.	„ 118.	„ 12. 12.
„ 93.	„ 11. 35.	„ 119.	„ 12. 13.
„ 94.	„ 11. 14.	„ 120.	„ 12. 13.
„ 95.	„ 10. 41.	„ 121.	„ 12. 14.
„ 96.	„ 10. 45,	„ 122.	„ 12. 15, 16.
„ 97.	„ 10. 45, 46.	„ 123.	„ 12. 17.
„ 98.	„ 11. 2.	„ 124.	„ 12. 18.
„ 99.	„ 11. 16.	„ 125.	„ 12. 19.
„ 100.	„ 11. 18.	„ 126.	„ 12. 20.
„ 101.	„ 11. 19.	„ 127.	„ 12. 22.
„ 102.	„ 11. 25.	„ 128.	„ 12. 22.
„ 103.	„ 11. 27.	„ 129.	„ 12. 26.
„ 104.	„ 11. 28.	„ 130.	„ 12. 27.
„ 105.	„ 11. 31.	„ 131.	„ 12. 29.
„ 106.	„ 11. 23.	„ 132.	„ 12. 31.
„ 107.	„ 11. 32.	„ 133.	„ 12. 40.
„ 108.	„ 11. 33.	„ 134.	„ 12. 41.
„ 109.	„ 11. 47.	„ 135.	„ 12. 42, 43.
„ 110.	„ 11. 39.	„ 136.	„ 12. 45.
„ 111.	„ 11. 42.	„ 137.	„ 12. 46.

Leaves do not bear any numbering figures. The number assigned by me to a leaf merely indicates the place occupied by it in the ms., in the state in which it has come down to me. A glance at the contents will show that the ms. is in utter confusion, interspersed here and there with metaphysical discourses and irrelavent matter. On account of the confusing disorder, the labour in collating this ms. has been out of all proportion to its size and con-

tents. The question whether it was worth while to spend all this time and labour on it occurred to me again and again, but it is really a good ms. and has preserved the text of the commentary better than B. and C. so, in my opinion, it was worth while to collate it word for word. I therefore do not grudge the time and labour spent on its collation.

The disorder in which the leaves are found at present can however be explained. It is due to two causes. Firstly, the part of the margin bearing the number of a leaf has been, in course of time, rubbed off. As a leaf was thus left without a number, its order became confused and it was misplaced. Secondly, it was inherent in the method of marking the number itself. Numerical figures were not used for numbering. Originally the number was indicated by a letter of the alphabet. Only in a few cases, can the letters be read on the margin. In others, they have become effaced as the part of the leaf has been rubbed off. As the letters are not in the order of the alphabet, nor consequent, their quantity is not known. As the leaves of this particular ms. are not in their proper order, it is not of much use for discovering the value of letters. But their quantity can be discovered with the help of another palm leaf ms. in the Panjab University Sanskrit Library. This ms. gives the commentary of Venkātā Mādhava on the R̥gveda. It contains 294 leaves. They are numbered by letters of the alphabet. As the order of the leaves of this ms. is quite correct, the quantity of letters can be easily found out.

I give below a complete list of letters with their quantity as known from this ms. In the ms., letters are written in Malyalam, but I have given their Devanāgarī form : ---

न = 1	थझ = 25	सदे = 49	बुझ = 75
न्न = 2	थहा = 26	व = 50	बुहा = 76
न्य = 3	थग्र = 27	वन = 51	बुग्र = 77
ष्क = 4	थप्र = 28	वन्न = 52	बुप्र = 78
झ = 5	थदे = 29	वन्य = 53	बुदे = 79
हा = 6	ल = 30	वष्क = 54	छ = 80
ग्र = 7	लन = 31	वझ = 55	छन = 81
प्र = 8	लन्न = 32	वहा = 56	छन्न = 82
दे = 9	लन्य = 33	वग्र = 57	छन्य = 83
म = 10	लष्क = 34	वप्र = 58	छष्क = 84
मन = 11	लझ = 35	वदे = 59	छझ = 85
मन्न = 12	लहा = 36	व = 60	छहा = 86
मन्य = 13	लग्र = 37	वन = 61	छग्र = 87
मष्क = 14	लग्न = 38	वन्न = 62	छन्न = 88
मझ = 15	लदे = 39	वन्य = 63	छदे = 89
महा = 16	स = 40	वष्क = 64	ण = 90
मग्र = 17	सन = 41	वझ = 65	णन = 91
मप्र = 18	सन्न = 42	वहा = 66	णन्न = 92
मदे = 19	सन्य = 43	वग्र = 67	णन्य = 93
थ = 20	सष्क = 44	वप्र = 68	णष्क = 94
थन = 21	सझ = 45	वदे = 69	णझ = 95
थन्न = 22	सहा = 46	बु = 70	णहा = 96
थन्य = 23	सग्र = 47	बुन = 71	णग्र = 97
थष्क = 24	सप्र = 48	बुन्न = 72	णप्र = 98
		बुन्य = 73	णदे = 99
		वष्क = 74	अ = 100

There is no separate symbol for 200.

A few letters in our ms. can be read. They are identical with the letter-symbols, used in the ms. mentioned above. Their proper quantity can therefore be assigned to them in the light of the evidence supplied by the palm-leaf ms. of Venkata Mādhava's commentary on the R V. I append here a list of letters with their quantity :—

ष्क = 4 ' थ = 20

प्र	=	8	ल	=	30
द्रे	=	9	स	=	40
म	=	10	ण	=	90
			ञ	=	100

Letter-symbols and their quantity seem to be quite arbitrary. There does not seem to be any underlying principle for assigning a quantity to particular letters or groups of letters. At least, it is not apparent to me. This artificial method of numbering leaves is to a great extent responsible for the great disorder of this ms.

The ms. begins abruptly. The first portion as well as several intermediate leaves are missing. It begins:—

F. 1 r. (sic.) रेवेष्टप्राप्तिमनिष्टपरिहारं च वाञ्छतः तदुपायं चाजानतः तद्विषय-
मज्ञानं नि ..... त् शास्त्रं ..... नातिभेदं विधत्ते । अनिष्टरूपः संसारो हि स इति
भेददृष्टिरेवाविद्या संसारमूलम् । तस्यामविद्यायां उत्पत्तिरिति प्रलयाद्यनङ्कोपपत्ति-
प्रदर्शनेन etc ..... इति शिष्यप्रतिबोधनविधिः इति न्तमप्रकरणम् ।

1 F. v. सुखमासीनं ब्राह्मणं ब्रह्मनिष्ठं कश्चित् ब्रह्मचारी जन्ममरणात् संसारान्नि-
विशणो मुमुक्षुर्विधिवदुपसन्नः पप्रच्छ भगवन् कथमहं संसारान्मोक्षिष्ये .....
It ends:—F. 137 (sic) सर्वत्र द्यावापृथिवीवचनः अस्मादाद्युदात्तत्वात्
द्यावापृथिवीवचन एव न रुद्रपत्नीवचनः तथा च पदकारेण द्विवचनान्तत्वं प्रदर्शित-
मिति कर्मणा पादः ..... कं वा संबन्धः आकारः शृणोत्विति संबध्यते रोदसी रुद्रस्य
पत्नी वरुणानी

Although this particular leaf is put last, it does not really form the end, which is given on F. 61 v. The real end of the ms. is the following:—

सेयं निरुक्तविद्या श्रुतिमति वर्तते इति शेषः श्रुतितः उत्कृष्टतरेत्यर्थः कुतः
यत इयं बुद्धिः बुद्धेः कः (N. 13. 13.)

The ms. is thus incomplete. The beginning and the end are both missing. I have called it M. Size = 14" × 1 $\frac{3}{10}$ "
Number of lines on each folio = 6.

A peculiarity of this ms. is to ignore Samdhi. A few such cases are underlined in the passages, quoted above.

M. agrees with B. in a few cases, *e.g.* see foot-note 10 on p. iii. 144, footnote 14 on p. iii. 152. But more often, it agrees with C, *e.g.* see footnote 10 on p. iii. 134, footnote 10 on p. iii. 152, footnote 4 on p. iii. 154, footnote 12 on p. iii. 160, footnote 23 on p. iii. 165, footnote 21 on p. iv. 96, footnote 11 on p. iv. 103. But on the whole, it differs from both B. and C.

M. generally preserves better readings than B. and C. but some of its readings are defective and decidedly inferior to those of B. and C. A few examples of inferior readings are cited here :—

M.	B. and C.	Page.
पर्वतानाः	पर्वतानां	iii. 148, footnote 15.
अर्ण	अण्	iii. 149, footnote 2.
अश्वाजिनी	* अश्वाजनी	iii. 159, footnote 9.
कशया के मुखे के	खशया मुखाकाशे	iii. 159, footnote 16.
विभ्रतां	बिभ्रतां	iii. 174, footnote 16.
कवन्दो	कबन्धो	iv. 5, footnote 4.
द्रष्टव्यः	दृष्टं	iv. 5, footnote 19.
तद्यते	तुद्यते	iv. 9, footnote 10.
शेफस्य	शेषस्य	iv. 10, footnote 1.
बलबधनान्	बद्धधानान्	iv. 12, footnote 9.
उनक्तेर्वा	उनत्तेर्वा	iv. 46, footnote 16.

This list is not exhaustive. There are several more cases which can be detected in footnotes.

But in a very large number of cases, readings of M. are superior to those of B. and C. Reference may be made to foot-notes 1, 2, 3, 15, 17 on p. iii. 133 ; 1, 4, 19 on p. iii. 134 ; 1, 3, 8, 10, 16, 20 on p. iii. 135 ; 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 18 on p. iii. 136 ; 7, 12, 18, 19 on p. iii. 137 ; 4, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 26 on p. iii. 138 ; 1, 10, 11, 14, 29, 30 on p. iii.

139 ; 10, 12, 15, on p. iii. 140 ; 1, 4, 15 on p. iii. 141 ; 4, 5, 7, 11, 12, 15, 16, 18 on p. iii. 143 ; 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 18, on p. iii. 144 ; 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, on p. iii. 145 ; 7, 13, 18, on p. iii. 149 ; 2, 5, 8, 15, 16, 17, 18, 20, 23, on p. iii. 151 ; 5, 11, 16, 24 on p. iii. 152 ; 10, 15, 18, 19, 20 on p. iii. 154 and so on.

As a matter of fact, the evidence of M. has been invaluable for clearing up the text of the commentary. Without the help of M., the text of the commentary would have remained unintelligible in several places.

M. quotes passages in their correct form, *e.g.* समिद्धो अञ्जन् Vs. 29. 1. p. iii. 141 while B. C. quote समिद्धो अति अञ्जन्

Recensions of the Commentary.

The manuscripts fall into two groups. One is represented by B. and C. and the other by M.

B. and C. omit single words, *e.g.* समिधः line 13, and जुषाणः line 15 on p. iii. 78 ; उपेति line 17 on p. iii. 79 ; न line 16, इत्येतस्य line 17 on p. iii. 81 ; सेवन्ते line 16, अभिनत् line 20 p. iii. 88 ; धिषेः line 5, इति line 10 on p. iii. 123 ; दुरोणे यज्ञो line 18 on p. iii. 124 ; व्यचस्वतीः line 81 on p. iii. 129 ; अयं line 3 on p. iii. 130 ; पेशः line 2 on p. iii. 131 ; ओकाराः line 2 and स्वाशयेते line 4 on p. iii. 134 ; व्याख्यातः line 15 on p. 143 ; शब्दः line 8 on p. 144 ; उप line 4 on p. 148 ; प्रियदर्शनः line 10 on p. iv. 19 ; वज्रनाम line 18 on p. iv. 23 ; घृतवत् line 14 on p. iv. 26 ; मधुमन्तः line 1 on p. iv. 29 ; परुषि line 17 on p. iv. 47 ; ब्राह्मणाः line 16 on p. iv. 54 ; यस्मिन् line 18 on p. iv. 136 ; आगत line 7 on p. iv. 138 ; त्रिस्थानाः line 5 and सुपथा line 15 on p. iv. 142 and so on. These omissions do not represent a shorter recension. They are rather misleading. In almost every case, the omission leaves a gap behind. An examination of the commentary reveals the fact that in exegesis of Vedic stanzas, the word of the Vedic quotation is first repeated and then paraphrased.

The omission of words of Vedic quotations such as समिधः । जुषाणः । उप । दुरोणे । व्यचस्वती । घृतवत् । मधुमन्तः । आगत । सुपथा । is incompatible with the general line of procedure adopted in the commentary. It is also inconsistent with the plan of these mss. themselves, for in other places, words of Vedic quotations are repeated before they are paraphrased. The omission of words सेवन्ते । अभिनत् । यज्ञ० । ब्राह्मणाः । leaves the words of Vedic passages without an explanation, the repetition of which in the commentary without any meaning is absurd. The omission of words अयं । पेशः । ँकाराः । व्याख्यातः । उप । प्रियदर्शनः । दज्जनाम । परुषि । त्रिस्थानाः leaves the explanation incomplete. The omission of the word यस्मिन् breaks the symmetry of the explanation. The line तिरश्चीनानि बिलानि चक्षुरादीनि यस्मिन् shows that यस्मिन् should also be read in ऊर्ध्वं च बोधकं चक्षुरादि यस्मिन् । The omission of यस्मिन् makes the line unsymmetrical.

In addition to the omission of single words or parts thereof, the following longer passages are also omitted by B. and C. :—(1) अथवा गृणाति भक्षयति नाशयत्यनर्थानिति N. 9. 4. pp. iii. 145, 146. The omission of this line leaves the अथवा read by both the mss. B. and C. meaningless. The presence of अथवा shows the existence of more than one explanation. The omission of the line removes the only alternative explanation and reduces the use of अथवा to an absurdity. The omission is therefore not justified.

(2) The clause युक्तमत्राध्याहरण० in C and युक्तमत्राध्याहरणमिति in B, N. 10. 15. p. iv. 17. is omitted. The partial omission in C seems to be accidental as is shown by the preservation of मिति which would otherwise be meaningless. Its total omission in B. makes the sentence unintelligible. The clause is necessary for the proper understanding of the sentence.

(3) The phrase सौधन्वनाः सुधन्वन आङ्गिरसस्य N. 11. 16. p. iv. 66. is omitted. Its omission leaves पुत्राः alone, which

will be meaningless and absurd without the preceding phrase. The phrase should not therefore be omitted.

These are the only three cases of longer omissions in B. and C. and they are not genuine.

On the other hand, M. also omits a few words, e.g. आ line 5 on p. iii. 132 ; अहिर्बुध्न्यः line 10 on p. iv. 49 ; अत्रा and पुरन्धिः line 18 on p. iv. 52 ; अर्षे line 14 on p. iv. 60 ; ०पुरुष० line 15 p. iv. 120 ; अर्षे line 9 on p. iv. 130. These omissions seem to be accidental and are not justified as the omitted words are necessary. The remarks made with regard to the omission of single words of B. and C. are equally applicable to M. But such omissions are very few. Apart from the above-mentioned accidental and unauthentic omissions, M. represents a shorter recension. As in the case of the text of the *Nirukta* itself, the shorter recension is expanded by the addition of short passages interpolated throughout, similarly Skanda's text of the commentary as preserved by M. is expanded by the addition of short passages throughout in B. and C. In support of this statement, I give below a list of interpolated passages. All these passages omitted in M. are found in B. and C. only :—
सेनायज्ञलक्षणः—line 4 p. iii. 74 'वित्तो भोगप्रत्यययोः' इति स्मरणात् line 9, वेद line 10, विद्या line 12, प्रज्ञानं वा line 15 on p. iii. 83.
कुतः ? देवेभ्यः line 1 on p. iii. 84.

'अयं वै त्वत्' । 'त्वमस्मादयं ते योनिस्त्वमस्य योनिः' । line 9 on p. iii. 86.
कुतः ? line 5 on p. iii. 88.

विज्ञानातिशयः line 17 on p. iii. 106.

यज्ञस्य नेतारौ यज्ञन्यौ line 18, 19 p. iii. 110.

था इति वडिति वोपमायाम् । पुराणनाम वा । line 16, 17 p. iii. 118.

अग्रे अह्नां line 17 p. iii. 128.

अग्निपक्षे line 7 p. iii. 129.

'अव्ययात्त्यप्' 'आविष्टस्योपसंख्यानं छन्दसि' इति line 10. p. iii. 133.

उपावसृज । त्मन्या समजसीति पाठः line 6 p. iii. 135.

दहनानि दहतां line 10 and निध्यैतमिह line 15 p. iii. 136.

किं तर्हि line 3 and का सा एषाम् line 8 on p. iii. 139.

सगुणं कर्म भवति line 20, 21 on p. iii. 141.

आशितपीतरसपानाद्वरान्धनोदिना वा विजृप्तम् line 6 on p. iv. 11.

तथात्र भये धातुः line 10 on p. iv. 13.

स समुद्रमिति line 10 on p. iv. 50.

रश्मयस्त एव line 6 on p. iv. 55.

रसहरणायेत्यपपाठः line 13 on p. iv. 56.

* संस्कारः line 11 on p. iv. 58.

कतमम् line 1, उत line 4 on p. iv. 59.

* अर्चः line 2, प्रति नमति । अन्तर्णीतण्यर्थो वा नमिः lines 7, 8 on p. iv. 60.

न कामयमानानाम् line 4 on p. iv. 65.

अतत्यतिरिक्तपाठः line 11 on p. iv. 67.

अशक्यमध्यवसातुं line 3 on p. iv. 68.

शत्रुरिति line 1, अङ्गिरः प्रभृतीन् line 10 on p. iv. 69.

सु असा and इति पाठस्तु line 5 on p. iv. 81.

अप्या line 12, जनिष्ट उ line 13 on p. iv. 83.

गमनघति line 18 on p. iv. 84.

संचूर्णीय खोदेत्यर्थः line 7 on p. iv. 90.

वासात्यस्य, निश्चितः line 3, शस्येते line 11 on p. iv. 99.

ततः, तां वा, स्वपत्यं सन्तनोति वा, अपि on p. iv. 107.

देवाः line 1, ओहाक् त्यागे line 4 on p. iv. 109.

कदम्बं line 5, अनन्तरं line 14 on p. iv. 115.

इत्यभिप्रायः । लुप्तोपमो वा पांसुरशब्दः । यथा पांसु ..... ति प्रदेश
पांसुभिरा ..... तं पदं न दृश्यते एवमस्य विद्युदात्मकस्यान्तरिक्षे वा ।

द्वितीये व्याख्याने आदित्यस्यातिभास्वरत्वाद् मध्ये वा दिवः ।
ऐतिहासिकपक्षे विष्णुपदे यत्पदं तन्न दृश्यते lines 7-10 on p. iv. 119.

यथा line 15 on p. iv. 120.

एव line 3, सप्तर्षीणां line 4 on p. iv. 136.

स्तम्भयन्तः line 18 on p. iv. 144.

Most of these passages do not constitute an integral part of the text and can be easily omitted without disturbing the logical sequence of thought and without affecting the sense of the particular passage. They are interpolations. They represent attempts of later writers at

the nefarious task of expanding the commentary of Skanda. As far as these passages are concerned, M. has preserved a shorter recension.

M. is undoubtedly the best of all the three mss. It has been adopted as the basis. But it is not absolutely faultless. Its obvious errors and grammatical mistakes have been corrected in the light of evidence of the other two mss. As the interpolated passages are not numerous, they are put side by side with the shorter recension within short or long brackets. Their distinct individuality is thus indicated. This will show at a glance, how and to what extent, the text of the commentary has been expanded.

As already stated, ms. M. is better than B. and C. Its evidence has been invaluable for the constitution of the text of the commentary. Notwithstanding the important aid rendered by M., the text of the commentary is not clear and seems to be corrupt in many places. As no other help is available, I have proposed emendations. I have put all my suggestions in the footnotes, which may be consulted.

Names of seers of Vedic Stanzas.

I have compared the names of seers to whom authorship of Vedic stanzas is attributed in Skanda's commentary with the names of seers as given in the introductory remarks appended to the text* of the R̥gVeda, in the beginning of each and every hymn. The comparison is useful as the text of Skanda's commentary can be improved in several cases, *e. g.* read वत्सप्रिः line 7 on ii 267. On p. ii. 318, line 15, add पवित्रो वसिष्ठो वोभौ वा before ऋषिः । On p. ii. 374 line 4, the proper reading is सौमरेरार्षम् . On p. ii, 504 line 4, read कुरुसुतेः for कुरुस्तुतेः । On p. iii. 22, line 9 read कवचस्य मौजवतोऽक्षस्य वार्षम् । On p. iii. 121 line 20, read श्यावाश्वस्य ।

*Ajmer Edition. The information is based on the *Sarvānukramanī*.

The correct name is पायोर्भरद्वाजस्य instead of वायो-
भरद्वाजस्य on p. iii. 155. Similarly it is प्रियमेधसः instead of
वेधसः on p. iii. 165. The correct reading is त्रिशिरसः for
शिरस्य on p. iii. 166. It is पायुर्भरद्वाजः instead of वायुर्भरद्वाजः
on p. iii. 174. The real name is अर्चन्नाम हैरण्यस्तूपरतरयार्षम् ।
on p. iv. 39. As a matter of fact, the name हैरण्यस्तूपः is
is mentioned further down on the same page. आंगिरसः is
evidently a mistake. Or it may be a patronymic of
हैरण्यस्तूपः ।

I have noted all cases in which names of seers
mentioned by Skanda slightly differ from those recorded in
the introductory remarks to each hymn of the RgVeda.
The following is a list of them.

Rsi according to Skanda.

P. I. 37. शुनःशेषः (I. 24. 3.)

„ I. 39. कश्यपपुत्रस्यासितदेवलापर-
नाम्नः । Asita is identified
with Devala (IX. 17. 5.)

P. I. 46. मन्युः (X. 84. 2.)

P. I. 48. मेधातिथिप्रियमेधयोरार्षम्
(VIII. 2. 12.)

P. I. 49. कलिः (VIII. 66. 4.)

P. I. 50. भारद्वाजः (VI. 24. 3.)

P. I. 54. प्रगाथः (VIII. 62. 11.)

P. I. 55. भारद्वाजः (VI. 69. 8.)

P. I. 56. लवरूप इन्द्रः (X. 119. 9.)

Skanda attributes it to
Maruts, मारुतीयमृक्

P. I. 58. कक्षीवान् (I. 125. 5.)

P. I. 59. दिव्यः or दक्षिणा (X.
107. 6.)

P. I. 60. नोधाः (I. 62. 6.)

P. I. 63. कुत्सः (I. 104. 8.)

Rsi according to the RV.

शुनःशेष आजीगर्तिः कृत्रिमो वैश्वामि-
त्रो देवरात ऋषिः

असितः काश्यपो देवलो वा ऋषिः

Asita and Devala are two
different individuals.

मन्युस्तापसः

मेधातिथिः काण्वः प्रियमेधश्चाङ्गिरसः

कलिः प्रागाथ ऋषिः

भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः

प्रगाथः काण्व ऋषिः

भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः

लव ऐन्द्रः । The deity is Indra.

कक्षीवान् दैर्घतमस ऋषिः

दिव्यो दक्षिणा वा प्राजापत्या दक्षिणा
तद्वातारो वा

नोधा गौतम ऋषिः

कुत्स आङ्गिरस ऋषिः

P. I. 64. मौजवान् कवषो वा (X. 34. 14.)

P. I. 65. शुनः शेषः (I. 30. 16.)

P. I. 69. गृत्समदस्य तत्पुत्रस्थ
(कूर्मस्य) वार्षम् (II. 28. 4.)

P. I. 80. शुनः शेषः (I. 30. 4.)

P. I. 100. सूर्या (X. 85. 42.)

P. I. 105. कुत्सः (I. 104. 1.)

P. I. 108. भरद्वाजः (VI. 4. 7.)

P. I. 118. शुनः शेषः (I. 27. I.)

P. II. 10. शुनः शेषः (I. 24. 11.)

P. II. 45. अर्बुदः (X. 94. 9.)

P. II. 49. वसुकः (X. 27. 22.)

P. II. 50. भरद्वाजः (VI. 56. 3.)

P. II. 57. भरद्वाजः (VI. 1. 2.)

P. II. 63. त्वष्टा विष्णुर्वा (X. 184. 1.)

P. II. 73. अष्टिषेण ऋष्टिसेनस्य
पुत्र ऋषिः (X. 98. 5).

On p. 72, the hymn is attributed to Devapi.

P. II. 84. शुनः शेषः (I. 24. 15.)

P. II. 87. श्यावाश्वः (V. 58. 5.)

P. II. 92, 95. हिरण्यस्तूपः (I. 32. 10, 11.)

P. II. 98. कुत्सः (I. 113. 1.)

P. II. 102. भरद्वाजः (VI. 9. 1.)

P. II. 105. वसुकः (X. 27. 23.)

P. II. 108. भरद्वाजः (VI. 61. 2.)

P. II. 125. विश्वामित्रः (III. 31. 1.)

P. II. 130. कक्षीवान् (I. 124. 7.)

P. II. 132. श्रुतवित् (V. 62. 8.)

कवष ऐलूष अक्षो वा मौजवान्

शुनः शेष आजीगतिः ऋषिः

कूर्मो गात्समदो वा ऋषिः

शुनः शेषः आजीगतिः ऋषिः

सूर्यासावित्री

कुत्स आङ्गिरस ऋषिः

भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः

शुनः शेष आजीगतिः ऋषिः

शुनः शेष आजीगतिः कृत्रिमो
वैश्वामित्रो देवरात ऋषिः

अर्बुदः काद्रवेयः सर्पः

वसुक ऐन्द्रः

भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः

भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः

त्वष्टा गर्भकर्ता विष्णुर्वा प्राजापत्यः

देवापिराष्टिषेणः

शुनः शेष आजीगतिः कृत्रिमो वैश्वामित्रो देवरात ऋषिः

श्यावाश्व आत्रेय ऋषिः

हिरण्यस्तूप आङ्गिरस ऋषिः

कुत्स आङ्गिरस ऋषिः

भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः

वसुक ऐन्द्रः

भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः

विश्वामित्रः कुशिको वा ऋषिः

कक्षीवान् दैर्घतमस ऋषिः

श्रुतिविदः ऋषिः

P. II. 140. प्रगाथः (VIII. 63. 7.)	प्रगाथः काण्व ऋषिः
P. II. 142. अर्बुदः (X. 94. 7.)	अर्बुदः काद्रवेयः सर्पः
P. II. 150. इरिम्बिठिः (VIII. 17. 12.)	इरिम्बिठिः काण्व ऋषिः
P. II. 152. कुत्सः (I. 94. 7.)	कुत्स आङ्गिरस ऋषिः
P. II. 157. विमदः (X. 21. 1.)	विमद ऐन्द्रः प्राजापत्यो वा दसुकृद्वा वासुक्रः
*P. II. 166. घोषा ब्रह्मवादिनी (X. 40. 2.)	घोषा काङ्क्षीवती
*P. II. 167. सप्तवध्रिः (V. 78. 8.)	सप्तवध्रिरात्रेय ऋषिः
P. II. 168. प्रस्कण्वः (I. 50. 3.)	प्रस्कण्वः काण्व ऋषिः
P. II. 170. स्यूमरश्मिः (X. 78. 2.)	स्यूमरश्मिशर्मागवः
P. II. 171. कण्वः (I. 41. 9.)	कण्वो धौर ऋषिः
P. II. 171. हविर्धानः (X. 11. 6.)	हविर्धान आङ्गिर्ऋषिः
P. II. 173. भरद्वाजः (VI. 55. 5.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
P. II. 173. काण्वो मेध्यातिथिः (VIII. 2. 40.)	मेधातिथिः काण्वः प्रियमेधश्चाङ्गिरसः
P. II. 175. अवत्सारः (V. 44. 1.)	अवत्सारः काश्यप अन्ये च दृष्टलिङ्गा ऋषयः
P. II. 179. प्रस्कण्वः (I. 45. 3.)	प्रस्कण्वः काण्व ऋषिः
P. II. 187. देवातिथिः (VIII. 4. 3.)	देवातिथिः काण्व ऋषिः
P. II. 189. शुनः शेषः (I. 27. 13.)	शुनः शेष आजीगर्तिर्ऋषिः
P. II. 192. भरद्वाजः (VI. 66. 9.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
*P. II. 198. त्रिशोकः (VIII. 34.)	त्रिशोकः काण्वः
P. II. 200. शाक्यस्य गौरिवीतिः (X. 73. 11.)	गौरिवीतिः
P. II. 206. अत्रिर्भौमः (V. 39. 1.)	आपत्यस्त्रित ऋषि आङ्गिरसः कुत्सो वा अत्रिः
P. II. 209. त्रितः (I. 105. 8.)	प्रगाथ काण्व ऋषिः
P. II. 212. प्रगाथः (VIII. 48. 7.)	कुत्स आङ्गिरस ऋषिः
P. II. 222. कुत्सः (I. 115. 4.)	प्रयोगो भार्गव अग्निर्वा पावको बार्हस्प- त्यः । अथवाग्नी गृहपतियविष्ठौ सहसः सप्तौ तयोर्वान्यतर ऋषिः
P. II. 230. प्रयोगो भार्गवः (VIII. 102. 11.)	

P. II. 232. सौभरिः (VIII. 19. 36.)	सौभरिः काण्वः ऋषिः
P. II. 234. भार्गवः कविः (IX. 75. 5.)	कविक्र्षिः
P. II. 236. कक्षीवान् (I. 124. 4.)	कक्षीवान् दैर्घतमस ऋषिः
P. II. 237. गौतमो राहूगणपुत्रः (I. 87. 6.)	गौतमो राहूगणपुत्र ऋषिः
P. II. 241. राहूगणो गौतमः (I. 84. 7.)	गौतमो राहूगण ऋषिः
P. II. 241. भरद्वाजः (VI. 6. 5.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
P. II. 243. भरद्वाजः (VI. 30. 3.)	" " "
P. II. 244. कुत्सः (I. 96. 7.)	कुत्स आङ्गिरस ऋषिः
P. II. 247. प्रवृषः (V. 2. 9.)	वृषो जार ऋषिः
P. II. 249. कक्षीवतो दुहिता काक्षीवती (X. 39. 4.)	घोषा काक्षीवती
P. II. 253. भारद्वाजः (VI. 1. 4.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
P. II. 255. बुधः (X. 101. 10.)	बुधः सौम्यः
P. II. 261. शंयो यामायनः (X. 15. 4.)	शंखो यामायन ऋषिः
P. II. 264. गौतमः (I. 89. 10.)	गौतमो राहूगणपुत्र ऋषिः
P. II. 267. भलन्दन्पुत्रो वत्सप्रिः (X. 45. 1.)	वत्सप्रिः
P. II. 269. गौतमः (I. 84. 15.)	गौतमो राहूगण ऋषिः
P. II. 270. कुत्सः (I. 94. 2.)	कुत्स आङ्गिरस ऋषिः
P. II. 273. भरद्वाजः (VI. 40. 5.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
P. II. 278. आर्यायाः (X. 85. 39.)	सूर्यासावित्री
P. II. 288. भारद्वाजः (VI. 70. 2.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
P. II. 289. नाभाकः (VIII. 40. 7.)	नाभाकः काण्व ऋषिः
P. II. 296. विश्वामित्ररेणौ (X. 89. 6.)	रेणुः
P. II. 298. मूर्धन्वान् वामदेवः (X. 88. 4.)	मूर्धनवानाङ्गिरसो वामदेव्यो वा
P. II. 300. अग्निः (X. 79. 3.)	अग्निः सौचीको वैश्वानरो वा सप्ति- र्वा वाजम्भरः
P. II. 301. वैश्वामित्रः कतः III. 17. 5.)	उत्कीलः कात्य ऋषिः

P. II. 302. मेधातिथिप्रियमेधयोराषम् (VIII. 2. 6.)	मेधातिथिः काण्वः प्रियमेधश्चागिरसः
P. II. 303. नोधाः (I. 61. 7.)	नोधा गौतम ऋषिः
P. II. 304. कुरुसुतिः (VIII. 77. 10.)	कुरुसुतिः काण्व ऋषिः
P. II. 307. राहूगणो गौतमः (I. 88. 5.)	गौतमो राहूगणपुत्र ऋषिः
P. II. 311. श्यावाश्वः (V. 52. 9.)	श्यावाश्व आत्रेय ऋषिः
P. II. 316. प्रतिभानुः (V. 48. 1.)	प्रतिभानुरात्रेय ऋषिः
P. II. 319. अत्रयः (IX. 86. 34.)	त्रय ऋषिगणाः
P. II. 323. आङ्गिरसो अत्रिः (V. 37. 1.)	अत्रिः
P. II. 327. भरद्वाजः (VI. 55. 1.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
P. II. 329. कुरुसुतिः (VIII. 77. 4.)	कुरुसुतिः काण्व ऋषिः
P. II. 334. नोधाः (I. 61. 1.)	नोधा गौतम ऋषिः
P. II. 335. कुत्सस्त्रितो वा (I. 105. 19.)	आप्यस्त्रित ऋषिः आङ्गिरसः कुत्सो वा
P. II. 339. कुत्सपुत्रो दुर्मित्रः (X. 105. 1.)	कौत्सः सुमित्रो दुर्मित्रो वा
P. II. 344. वसिष्ठस्य स्तुतिरिन्द्रस्या- पि संवादो वा तेषाम् (VII. 33. 11.)	संस्तवो वसिष्ठस्य सपुत्रस्येन्द्रेण वा संवादः
P. II. 347. भरद्वाजः (VI. 21. 3.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
P. II. 350. मेधातिथिः (VIII. 3. 21.)	मेध्यतिथिः काण्व ऋषिः
„ „ 350 पाकस्थाम्नः (VIII. 3. 22.)	पाकस्थाम्नः कौर्याणस्य दानस्तुतिः मेध्यतिथि काण्व ऋषिः
P. II. 352. विश्वमना ऋषिः (VIII. 25. 22.)	विश्वमना वैयश्व ऋषिः
P. II. 353. कुत्सः (I. 101. 4.)	कुत्स आङ्गिरस ऋषिः
P. II. 355. सव्यः (I. 54. 5.)	सव्य आङ्गिरस ऋषिः
P. II. 358. मेधातिथिः (VIII. 32. 4.)	मेधातिथिः काण्व ऋषिः
P. II. 359. गौतमो राहूगणः (I. 84. 8.)	गौतमो राहूगण ऋषिः
P. II. 362. कक्षीवान् (I. 125. 2.)	कक्षीवान् दैर्घतमस ऋषिः
P. II. 363. वसुक्रः (X. 27. 24.)	वसुक्र पेन्द्रः
P. II. 365. त्रितः (I. 105. 18.)	आप्यस्त्रित ऋषिराङ्गिरसः कुत्सो वा
P. II. 370. भरद्वाजः (VI. 59. 4.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्यः

P. II. 370. नृमेधप्रियमेधौ (VIII. 90. 6.)

P. II. 371. कृष्ण आङ्गिरसः (X. 43. 5.)

P. II. 373. विरूप आङ्गिरसः (VIII. 75. 9.)

P. II. 373. श्रुतबन्धुः (V. 24. 3.)

P. II. 374. सौभरिः (VIII. 21. 8.)

P. II. 375. प्रस्कण्वः (I. 46. 4.)

P. II. 375. कृष्ण आङ्गिरसः (X. 42. 7.)

P. II. 398. मेधातिथिः (VIII. 32. 10.)

P. II. 399. गाधः (VIII. 48. 10.)

P. II. 399. अगस्त्यलोपामुद्राब्रह्मचारि-
रिस्संवादे ब्रह्मचारिणः (I. 179. 5.)

P. II. 400. वैश्वानरस्याग्नेः सौची-
कस्य वा ऋषे वाजम्भरस्यार्षम् (X. 79. 1.)

P. II. 401. हविर्धानः (X. 12. 2.)

P. II. 402. हिरण्यस्तूपः (I. 32. 6.)

„ II. 406. शिशुराङ्गिरसः (IX. 112. 3.)

„ II. 407. शुक्रः (X. 27. 13.)

„ II. 412. इन्द्रमरुत्संवादे इन्द्रं मरुत
आहुः (I. 165. 7.)

„ II. 414. सुमित्रः (X. 70. 10.)

„ II. 415. सुतम्भरः (V. 13. 4.)

„ II. 417. नृमेध आङ्गिरसः (VIII. 99. 3.)

„ II. 433. बुधगविष्टिरौ (V. 1. 2.)

„ II. 435. त्रिशोकः (VIII. 45. 1.)

„ II. 436. इन्द्रस्य सव्यतामापन्नस्य
आर्षम् (I. 56. 3)

नृमेधपुरुमेधावृषिः

कृष्णः

विरूपः

बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुर्विप्रबन्धुरच
गौपायना लौपायना वा ऋषयः

सौभरिः काण्व ऋषिः

प्रस्कण्वः काण्व ऋषिः

कृष्णः

मेधातिथिः काण्व ऋषिः

प्रगाथः काण्व ऋषिः

लोपामुद्रागस्त्यौ ऋषिः

अग्निः सौचीको वैश्वानरो वा सप्तित्वा
वाजम्भरः

हविर्धान आङ्गिरऋषिः

हिरण्यस्तूप आङ्गिरस ऋषिः

शिशुर्ऋषिः

वसुक्र पेन्द्रः

अगस्त्य ऋषिः

सुमित्रो वाप्र्यश्वः

सुतम्भर आत्रेय ऋषिः

नृमेध ऋषिः

बुधगविष्टिरावात्रेयौ ऋषी

त्रिशोकः काण्व ऋषिः

सव्य आङ्गिरस ऋषिः

„ II. 437. नृमेधःप्रियमेधसोरार्षम् (VIII. 89. 7.)	नृमेधपुरुमधावृषी
„ II. 440. अवत्सारः (V. 44. 8)	अवत्सारः काश्यप अन्ये च दृष्टलिङ्गा ऋषयः
„ II. 444. अग्नियुतोऽग्नियूपो वा स्थूरपुत्रः (X. 116. 8)	अग्नियुतः स्थौरोऽग्नियूपो वा स्थौरः
„ II. 450. सोमाहुतिः (II. 4. 5.)	सोमाहुतिर्भागव ऋषिः
„ II. 453. शंयुः (VI. 44. 21.)	शंयु बर्हिस्पत्य ऋषिः
„ II. 454. वाघ्न्यश्वः (X. 69. 4.)	सुभिन्नो वाघ्न्यश्वः
„ II. 457. सव्यतामापन्नस्येन्द्रस्या- र्षम् (I. 54. 3.)	सव्य आङ्गिरस ऋषिः
„ II. 460. हिरण्यस्तूपस्य कस्यचित् (I. 33. 12.)	हिरण्यस्तूप आङ्गिरस ऋषिः
„ II. 466. नारदः (VIII. 13. 27.)	नारदः काण्व ऋषिः
„ II. 467. कवपः (X. 30. 11.)	कवप ऐलूपः
„ II. 470. देवातिथिः (VIII. 4. 19)	देवातिथिः काण्वः
„ II. 473 विमदः (X. 22. 2.)	विमद ऐन्द्रः प्राजापत्यो वा वसुकृद्वा वासुक्रः
„ II. 475. कण्वः (I. 39. 10.)	कण्वो घौर ऋषिः
„ II. 476. मेधातिथिः (VIII. 1. 20.)	मेधातिथिमेध्यातिथी काण्वौ
„ II. 478. हस्तः (VIII. 61. 11.)	भर्गः प्रागाथ ऋषिः
„ II. 482. समन्दपुत्रो मत्स्यरूपः । मत्स्यनामैव वा । (VIII. 67. 5.)	मत्स्यः सामदो मान्या मैत्रावरुणिर्बहवो वा मत्स्या जालनद्वा ऋषयः
„ II. 482. कुत्सस्त्रितः (I. 105. 17.)	आप्यस्त्रित ऋषिराङ्गिरसः कुरुसो वा वसुक्रः
„ II. 487. वसुकः (X. 29. 1.)	विमद ऐन्द्रः प्राजापत्यो वा वसुकृद्वा वासुक्रः
„ II. 491. विमदः (X. 26. 4.)	शिरिम्बिठो भारद्वाजः
„ II. 493. शिरिम्बिठः (X. 155. 1.)	सव्य आङ्गिरस ऋषिः
„ II. 499. सव्यतामापन्नस्येन्द्रस्या- र्षम् (I. 51. 14.)	कुरुसुतिः काण्व ऋषिः
„ II. 504. कुरुसुतिः (VIII. 77. 11.)	अग्निः सौचीकः
„ II. 506. सौचीकस्याग्नेर्विश्वेषां च देवानां संवादे देवानामिदमर्षम् । (X. 52. 3.)	

- , II. 507. सौचीकस्याग्ने विश्वेदेवा-
नाम् (X. 51. 1.)
, III. 4. रेणुर्वैश्वामित्रः (X. 89.
10.)
, III. 11. प्रगाथः (VIII. 1. 1.)
, , कण्वः (I. 37. 1.)
, III. 13. लवरूप इन्द्रः (X. 119.
1.)
, III. 21. भिक्षुराङ्गिरसः (X. 117.
6.)
, III. 21. प्रजापतेर्दुहिता दक्षिणा
(X. 107. 10.)
, III. 45. अर्बुदः (X. 94. 2.)
, III. 51. गौतमः (I. 93. 1.)
, III. 52. भरद्वाजः (VI. 52. 16.)
, III. 57. भरद्वाजः (VI. 57. 1.)
, III. 59. अवस्युः (V. 31. 9.)
, III. 62. आङ्गिरसोऽत्रिः (V. 43.
9.)
, III. 63; IV. 128. वसुकर्णः
(X. 66. 10.)
, III. 64. सूर्यायाः (X. 85. 18.)
, III. 87. कुत्सः (I. 98. 1.)
, III. 88 नोधाः (I. 59. 6.)
, III. 92. मूर्धन्वानाङ्गिरसः (X.
88. 12.)
, III. 106. मूर्धन्वान् (X. 88. 6.)
, III. 113. मेधातिथिः (I. 15. 7.)
, III. 118. कुत्सः (I. 96. 1.)
, III. 119. सोमाहुतिः (II. 7. 6.)
, III. 121. श्यावाश्वः (V. 60. 8.)
, III. 124. जमदग्निः (X. 110. 1.)
, III. 148. कवषो मौजवान् (X.
34. 1.)
, III. 162. मुद्गलः (X. 102. 5.)

देवाः

रेणुः

प्रगाथो धौरः काण्वो वा
कण्वो धौर ऋषिः
लव ऐन्द्रः

भिक्षुः

दिव्यो दक्षिणा वा प्राजापत्या

अर्बुदः काद्रवेयः सर्पः
गौतमो राहूगणपुत्र ऋषिः
ऋजिश्वा ऋषिः
भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऋषिः
अवस्युरात्रेयः
अत्रिर्ऋषिः

वसुकर्णो वासुकः

सूर्यासावित्री
कुत्स आङ्गिरसः
नोधा गौतम ऋषिः
मूर्धन्वानाङ्गिरसो वामदेव्यो वा

, ,
मेधातिथिः काण्वः
कुत्स आङ्गिरसः
सोमाहुतिर्भागवः
श्यावाश्व आत्रेयः
जमदग्नि रामो वा
कवष ऐलूषोऽक्षो वा मौजवान्

मुद्गलो भार्म्यश्वः

„ III. 166. त्रिशिरसः सिन्धुद्वीपस्य वा (X. 9. 1.)	त्रिशिरास्त्वाष्ट्रः सिन्धुद्वीपो वाम्बरीष ऋषिः
„ III. 168. देवमुनिः (X. 146. 1.)	देवमुनिरैरम्मदः
„ III. 169. अद्वा (X. 151. 1.)	अद्वा कामायनी
„ III. 170. अप्रतिरथः (X. 103. 12.)	अप्रतिरथ ऐन्द्रः
„ IV. 6. नाभाकः (VIII. 41. 2.)	नाभाकः काण्व ऋषिः
„ IV. 11. गातुः (V. 32. 1.)	गातुरात्रेयः
„ IV. 19. ऋषभः (X. 166. 5.)	ऋषभो वैराजः शाकवरो वा
„ IV. 22. कवषः (X. 30. 4.)	कवषः पेलूषः
„ IV. 23. पराशरः (I. 66. 4, 5.)	पराशरः शाकत्यः
„ IV. 24. भरद्वाजः (VI. 59. 2.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्यः
„ IV. 25. सूर्या (X. 85. 40.)	सूर्यासावित्री
„ IV. 27. हिरण्यगर्भः (X. 121. 1.)	हिरण्यगर्भः प्राजापत्यः
„ IV. 35. अरिष्टनेमिः (X. 178. 1.)	अरिष्टनेमिस्तार्क्ष्यः
„ IV. 39. अर्चन्नामाङ्गिरसः (X. 149. 1.)	अर्चन्हैरण्यस्तूपः
„ IV. 40. वैश्वामित्रः प्रजापतिः (III. 55. 19.)	प्रजापतिवैश्वामित्रो वाच्यो वा
„ IV. 43. वेनो भार्गवः (X. 123. 1.)	वेनः
„ IV. 44. श्रुतबन्धुः (X. 59. 5.)	बन्ध्वादयो गौपायनाः
„ IV. 50. सध्रेरापै धर्मस्य वा (X. 114. 4.)	सध्रिवैरूपो धर्मो वा तापसः
„ IV. 58. संकुसुकः (X. 18. 1.)	संकुसुको यामायनः
„ IV. 59. वैकुण्ठः (X. 50. 1.)	इन्द्रो वैकुण्ठः
„ IV. 63, 132, 137. गौतमः (I. 88. 1.)	गौतमो राहूगणपुत्रः
„ IV. 64. श्यावाश्रवः (V. 57. 1.)	श्यावाश्रव आत्रेयः
„ IV. 65, 130. कुत्सः (I. 110. 4.)	कुत्स आङ्गिरसः
„ IV. 67. नाभानेदिष्ठः (X. 62. 5.)	नाभानेदिष्ठो मानवः
„ IV. 68. शङ्खः (X. 15. 1.)	शङ्खो यामायनः
„ IV. 70. इन्द्रः (VII. 33. 8.)	संस्तवो वसिष्ठस्य सपुत्रस्येन्द्रेण वा संवादः
„ IV. 71. बृहद्विः (X. 120. 6.)	बृहद्वि आथर्वणः
„ IV. 72. गयः (X. 64. 5.)	गयः प्लातः
„ IV. 77. नेमः (VIII. 100. 10.)	नेमो भार्गवः
„ IV. 85, 126. वृषाकपिः (X. 86. 11.)	वृषाकपिरैन्द्र इन्द्राणीन्द्रश्च

„ IV. 92. गयः (X. 63. 16.)	गयः प्रातः
„ IV. 104. कवषो वाक्षः (X. 34. 5)	कवष ऐलूपोऽक्षो वा मौजवान्
„ IV. „ सूर्या (X. 85. 20.)	सूर्यासावित्री
„ IV. 106. संवादसूक्त इन्द्र आह (X. 86. 13.)	वृषाकपिरैन्द्र इन्द्राणीन्द्रश्च
„ IV. 108. देवश्रवाः (X. 17. 2.)	देवश्रवा यामायनः
„ IV. 116. भरद्वाजः (VI. 58. 1.)	भरद्वाजो बार्हस्पत्यः
„ IV. 121. प्रस्कण्वः (I. 50. 6.)	प्रस्कण्वः काण्वः
„ IV. 124. जूतिः (X. 136. 1.)	मुनयो वातरशनाः
„ IV. 129. विप्रबन्धुः (X. 60. 3.)	बन्ध्वादयो गौपायनाः
„ IV. 140. विश्वामित्रस्य वैश्वामित्र- स्य प्रजापते र्वा वाच्यस्य वा विश्वा- मित्रस्य वा (III. 38. 10.)	प्रजापतिर्ऋषिः
„ IV. 145. प्रतिश्वत्रः (V. 46. 7.)	प्रतिश्वत्र आत्रेयः
„ IV. 148. कूर्मस्य गार्त्समदस्य (II. 28. 6.)	कूर्मो गार्त्समदो वा
„ IV. 149. इन्द्रः (X. 86. 22.)	वृषाकपिरैन्द्र इन्द्राणीन्द्रश्च

In the *Sarvāṃkramāṇī*, self same epithets with regard to a particular ṛṣi are repeated again and again, e.g., Bharadvāja Bārhaspatya on RV. VI. 1; 4; 6; 9; 24; 40; 55; 56; 61; 69; 70 etc. This leads one to the conclusion that the author of the *Sarva.* was in possession of a uniform tradition. Skandasvāmin is mostly consistent in recording descriptive features of the names of ṛṣis. It is clear that he had also inherited some tradition. Probably this tradition had been handed down to him by means of an oral instruction.

The tradition inherited by Skandasvāmin seems to differ, in a few cases, from that of the *Sarva.* e.g. on p. II. 278, the stanza X. 85. 39 is attributed by Skandasvāmin to Ārya but to Sūrya Sāvitrī in the S. On p. II. 319, Skanda attributes the stanza RV. IX. 86. 34. to Atri but it is attributed to

Trayaṛṣigana in the S. On p. II. 399, Skanda attributes the stanza VIII. 48, 10. to Gādha but the same is attributed in the S. to Prāgātha Kāṇva. On p. II. 407, the stanza X. 27. 13 is attributed, by Skandasvāmin to Śukra but to Vasukra Aindra in the S. On p. 412, the stanza I. 165. 7 is attributed by Skanda to Maruts but to Agastya in the S. On p. II. 478, the stanza VIII. 61. II. is attributed by Skanda to Hasta but to Bharga Prāgātha in the S. On p. III. 52, the stanza VI. 52. 16. is attributed by Skanda to Bharadvāja but to R̥jīśvā in the S. On p. IV. 44, the stanza X. 59. 5. is attributed by Skanda to Śrutabandhu but to Bandhvādāya Gaupāyanās in the S. On p. IV. 124, the stanza X. 136, 1. is attributed by Skanda to Jūti but to Munaya Vātarasānās in the S. On p. IV. 129, the stanza X. 60, 3. is attributed by Skanda to Viprabandhu, but to Bandhavādāya Gaupāyanās in the S.

Ordinarily the *Sarva*. tradition is more amplified as the name of a seer is often coupled with patronymics *e.g.* Sūnaḥṣepa Ajigarti, Kali Prāgātha, Bharadvāja Bārhaspatya, Kakṣivān Dairghatama and so on, whereas Skanda contents himself with merely the name of the seer. But there are several cases, where the process is reversed *e.g.*, Atri is described as Bhauma by Skanda on p. II. 206 whereas he is just Atri in the S. Kavi is described as Bhārgava on p. II. 234 whereas he is simply Kavi in the S. Vatsapri is stated to be a son of Bhalandan on p. II. 267 but the name of the father is not mentioned in the S. Another Atri is a descendant of Aṅgīrasa on p. II. 323 but the patronymic is dispensed with in the S. Kṛṣṇa on p. II. 371, and Virūpa on p. 373, Śīśu on p. II. 406, Nṛmedha on p. II. 417. are all shown to be descendants of Aṅgīrasa but not in the S. Thus the two traditions seem to supplement each other.

In several cases, stanzas are attributed to one seer in one but to alternative authors in the other, *e.g.* stanza III. 31. 1. is attributed to Viśvāmitra by Skanda (p. II. 125) but to Viśvāmitra or Kuśika in the S., stanza X. 21. 1. to Vimada by Skanda on p. II. 157, but to Vimada Aindra Prajāpatya or to Vasukṛta or Vāsukra in the S. and so on.

Further, stanzas are attributed to one seer only in one but to several in the other tradition, *e.g.* stanza X. 85. 42 is attributed to Sūrya by Skanda on p. I. 100 but to Sūrya Sāvitrī in the S., stanza I. 24. 11 to Śunaḥśepa by Skanda on p. II. 10. but to Śunaḥśepa, Kṛtrima, son of Viśvāmitra, and Devarāta in the S., stanza VIII. 2. 40 to Kāṇva Medhyātithi by Skanda on p. II. 173, but to Kāṇva Medhātithi and Priyamedha Āṅgīrasa in the S.; stanza V. 44. 1. to Avatsāra by Skanda on p. II. 175 but to Avatsāra Kāśyapa and other seers in the S. and so on.

In a few cases, particularly in the dialogue hymns, Skanda is definite in attributing a stanza to a particular character whereas in the S. only a general indication of the authorship of the hymn as a whole is given, *e.g.* stanza V. 24. 3. is attributed to Śrutabandhu by Skanda on p. II. 373 but to Bandhu, Subandhu, Śrutabandhu, Viprabandhu, Gaupāyanās, Laupāyanās in the S., stanza VII. 33. 8. to Indra by Skanda on p. IV. 70 but to Vasiṣṭha, his son, and Indra in a dialogue in the S., stanza X. 86. 11. to Vṛṣākapi by Skanda on p. IV. 85 but to Vṛṣākapi, Indrāṇī and Indra in the S., stanza X. 86. 13 to Indra by Skanda on p. IV. 106, but to Vṛṣākapi, Indrāṇī and Indra in the S. and so on.

Sometimes, the information preserved by Skanda is divergent from that of the S. On p. I. 39, Skanda mentions Devala as another name of Asita but in the S. it is the name of a different seer altogether. According to Skanda (p. II. 398), the stanza I. 179. 5 is put in the mouth

of Brahmācāris but according to the S. in the mouth of Lopāmudrā and Agastya. The tradition inherited by Skanda is thus divergent and supplementary to that preserved in the *Sarvāṃukramanī*.

As the tradition preserved by Skanda as far as the names of seers are concerned—is shorter, more definite and less cumbersome, I think Skanda has preserved in this case an earlier tradition than the one recorded in the *Sarvāṃukramanī*.

Quotations occurring in Skanda's commentary compared with their original source.

Quotations, cited in the commentary, are often defective. In several cases, they are past recognition in their quoted form, as their text is not absolutely identical with their original source. I have therefore compared the text of the quoted passages of the commentary with their basis. This comparison furnishes evidence in the light of which the text of several passages can be improved *e. g.* on p. I. 36 line 9, आ समुद्रादपरात् should really be read as आ समुद्रादवरात् RV. 7. 6. 7. On p. II. 87 line 2, उमादः पुरुषः is उतादः परुषे. In the former form, it could not be recognised but in the latter form, it is derived from RV. 6. 56. 3. On p. II. 223 line 12 मोक्ष्यागात् should be read as मोक्ष्यागात्, then it is identical with RV. 2. 38. 3. On p. II. 267 line 14 इतिठनौ for इतिठनौ is identical with Pa. 5. 2. 115. On p. II. 341 line 13 कर्तृकृत्यो बाहुलेन is corrupt and unrecognisable but as कर्तृकरणे कृता बाहुलम्, it is identical with Pa. 2. 1. 32. On p. II. 359 line 12 अगिवमगीत्यगेन नत्यर्थस्य is again corrupt but as अगिवगिमगि इत्यगेर्गत्यर्थस्य, it gives a quotation of DP. 1. 155-8 and becomes clear. On p. II. 271 line 16 जनयद्यै त्वा संयौमि is untraced but as जनयत्यै त्वा संयौमि it is identical with Vs. 1. 22. On p. II. 402, line 20 जूकपात्वादित्यः कनिष्ठापदि is doubtful and seems to be corrupt but it becomes intelligible when compared with the *Mahābhāṣya*

of Patanjali III. 8. 2. 2. on Pa. 8. 2. 44: **ल्लादिभ्यः ।** The correct phrase is the following:—**ऋकारल्लादिभ्यः कितनिष्ठावदिति.** These are a few cases in which the commentary can be further improved. A few more such cases will be found in Appendix IV.

Text of commentary of Skanda improved in the light of the *Niruktasamuccaya* of Vararuci.

The *Niruktasamuccaya* of Vararuci contains exegesis of one hundred Vedic stanzas. Whether or not the author of the *Niruktasamuccaya* is to be identified with the well known Vararuci, there is no doubt that this commentary on Vedic stanzas is an ancient one. A detailed examination of the internal evidence reveals the fact that more than a dozen authors are quoted. Every one of the authors quoted is ancient. In my opinion, the N. S. is earlier than Skanda. Several passages of the *Nirukta* have also been preserved as quotations. These I hope to utilise for the text of the *Nirukta*, if and when a second edition is published. What is of particular interest is the fact that several passages of the *Niruktasamuccaya* bear a close resemblance to the commentary of Skandasvāmin. A comparison of Skanda's commentary with corresponding passages of the *Niruktasamuccaya* shows that the text of the former can be improved in the light of the evidence supplied by the latter. Parallelisms are so remarkable that as far as these correspondances are concerned, the NS. can serve the purpose of a ms. for the commentary of Skanda. I give below a list of improvements which can be effected in the commentary of Skanda as a result of comparison with the *Niruktasamuccaya*.

P.	I. 119.	line 2	read	प्राणिवधम्	for	प्राणिबिलम्
„	II. 332.	„ 7	„	अग्निम् उत्काम्	„	अग्निम् उत्कम्

1. It is being edited by P. Ram Lal and will shortly be published in the Oriental College Magazine.

„	„	„	„	14	read	सर्वेन्द्रियाणामेवंधर्मत्वेनापि वचनाद् यथान्यायं कारणपरिग्रहार्थम् for सर्वेषां भ्रयमाणानामेवंधर्मकत्वेतिवचनं यथान्यायमरणपरिग्रहम्
„	„	„	„	15	„	मुखनासिकानिश्चारिणं वायुमस्य वारयत for मुखनासिकाभ्यां वायुं वारय
„	„	333	„	3	„	वंक्रयः (ribs of a horse) for वंभवत्रयः
„	„	„	„	5	„	भक्षितं for भक्षित०
„	„	„	„	6	„	प्रच्छाद्यते „ प्रजायते
„	„	„	„	7,8	„	इत्यसन्नादेशः for इत्यवसमन्नादेशः
„	„	„	„	8	„	संयोजयत „ संयोजेत
„	„	„	„	13,14	„	धर्म एव सा „ धर्म एवायं
„	III.	17	„	9	„	न मृत्युरासीत् „ न मृत्युरादितः ।
„	„	17	„	17,18	„	प्राणयत् स्थितवदित्यर्थः for प्रणीतयन् स्मितवदित्यर्थः
„	„	40	„	7	„	सौचीकमग्निं विश्वेदेवा ऊचुः for सौचकमग्निं देवा ऊचुः
„	IV.	111	„	15	„	केचित्तु for क्वचित्तु

**Text of Skanda's commentary improved in the light of the
Nighantubhāṣya of Devarāja Yajvan.**

Devarāja Yajvan has preserved as quotations a large number of passages from the commentary of Skandasvāmin. Collation with the preserved quotations in the *Nighantubhāṣya* throws a good deal of light on the present text of Skanda's commentary. I have utilised the quoted passages for the present edition of Skanda's commentary. I give below a list of passages which can be improved in the light of evidence furnished by the *Nighantubhāṣya* of Devarāja Yajvan.

P. II.	70	Line	3	read	विष्कम्भ० for निष्कम्भ० See Pa. VIII. 3. 77.
„	„	84	„	19	„ तद् द्विविधं शुभमशुभं वा वृणोति निबध्नाति for तद् द्वि शुभमशुभं वा वृणोति बध्नाति

P. II	85	„	2	read	निवृत्तिरूपो हि संकल्पः for निवृत्तिरूपो हि कल्पः
„	„	„	6	„	निवर्तमानश्च व्रतेन for निवर्तमानश्च प्रकृतेन
„	103	„	8,9	„	विना उपर उपल इत्येताभ्यां साधारणानि for विनोपरोपलाभ्यां साधारणानि
„	„	„	9	„	आ उपरादिति for आ उपरादीनि
„	„	„	10	„	एकयोगपक्षं च „ एकयोगक्षेमं च
„	104	„	2	„	तत्संघातश्च पर्वतः for तत्संघातश्च सर्वतः
„	108	„	15	„	सांयोगिकमपि बलं विशेषयति for सांयोगिकं विशेषयति
„	110	„	6	„	वृत्रमिति धननाम for वित्तमिति धननाम
„	116	„	12	„	कर्णशुक्तिकाकारः for कर्णशुक्तिस्वकारः
..	118	„	8-12	read the passage as follows:—	

नित्यपक्षे.....व्याप्तिमत्यः । हरित आदित्यस्य हरितवर्णा रश्मयः प्रातरादित्यस्य । रासभावश्चिनोः । अश्चिनोः काले रासभवर्णौ.....पदेशः । अजाः पूष्णः । अजा अजनात्.....मेघमाला मरुताम् । अरुण्यो गाव उपसः । उपसः काले.....माला गन्धः । श्यावाः सवितुः । सवितुः काले.....बृहस्पतेः । नियुतो वायोः । वायोः प्रवृत्तौ.....पांस्वादेः । Omitted passages indicated by dots are identical.

P. II.	118	Line	16	read	जनं परिभावयति for जनं पराभावयति
„	120	„	4	„	क्रियत इति कर्म „ क्रियत इति
„	137	„	2	„	देवदत्तादिपञ्चकविषयः for देवदत्तादिमनुष्यविषयः
„	138	„	10	„	इत्यत्र दास्यादेव्यापाराद० „ इत्यादेव्यापाराद०
„	139	„	8	„	पक्वमिति वा पक्वशब्दस्य पकारलोपं कृत्वा कशब्दं for पक्वमिति वा पकारलोपं कृत्वा शब्दं
„	144	„	10	„	चैतानीति क्षिप्रस्य...सत्त्वस्य नामधेयानि for चैतानि क्षिप्रस्य...सत्त्वस्य
„	149	„	19	„	तस्य सम्बोधनं वियातरिति । विपूर्वस्य यातयते वा शप्रत्यये वियातयेति वा । वियातयितरिति etc. for the passage as printed in the text.

P. II. 156 Line 9 read यदपेक्ष्यमस्य for यदक्षमस्य
 „ „ 158 „ 19 „ सम्बन्धिसम्बन्धात् for सम्बन्धिसम्बन्धात्
 „ „ „ „ 19,20 „ स एष for स एव
 „ „ 164 „ 17 „ अभिप्रेतमित्याह for अभिप्रेतमाह
 „ „ 166 „ 6 „ वस्तोरित्यपि for वस्तोरपि
 „ „ 212 „ 15,19 „ सादृश्येन चात्र वर्तते यथा वेसरो निष्पादक-
 गताभ्यां विरुद्धाभ्यां जातिभ्यामश्वजात्या गर्भजात्या च सम्पन्नः । एवं यावद्
 द्वौ निष्पादकौ पूर्वभागापरभागौ तद्गताभ्यां विरुद्धाभ्यां शीतोष्णाभ्यां पूर्वभाग-
 गतेन शीतेनापरभागगतेन चोष्णेन च सम्बन्धाद्वेसरसदृशत्वाद्वासरम् for the
 passage as printed in the text.

P. II. 263 Line 4,5 read यद्यपि नञ्पूर्वाद् द्यतेः for यद्यपि च द्यतेः
 „ „ „ „ 5 „ इतीत्वे च रूपं सिध्यति for इति त्वेवं
 सिध्यति
 „ „ „ „ 5,6 „ नित्यमवपूर्वत्वादर्थान्वयाच्च for नित्यं
 विपूर्वत्वान्न त्वयाच्चि
 „ „ 271 „ 19 „ युतं धनमस्य युतं भोजनमस्य for युतं
 धनमस्य भोजनमस्य
 „ „ 272 „ 20 „ निगमः for नियमः
 „ „ 289 „ 1 „ वनुड्भावो द्रष्टव्यः for वनुष्टापो द्रष्टव्यः
 „ „ 357 „ 19 „ } तूर्णमश्नुत अत्यर्थं व्याप्नोति.....पचादिके
 „ „ 358 „ 1,2 „ } स्यादिति चेद् अश्नुत इत्यशं तूर्णं च तदशं
 च तूर्णाशम् । for the passage printed
 in the text.

„ „ 441 „ 9,10,11 read तेन व्यत्ययेन नपुंसकत्वान्नावगमः । ततश्चेदं
 नाम नाख्यातम् । जनेरन्यस्य वा धातोरेवं भूतस्याख्यातस्यासम्भवाद् निघात-
 प्रसङ्गतश्च । अन्ये तु जनेरत्यन्तानवगतमाख्यातमेतदिति मन्यन्ते । for the
 passage printed in the text.

P. III. 112 Line 18 read महासंज्ञाकरणस्य for महासंज्ञाप्रणयनस्य
 „ „ „ „ 19 „ तेनैवं० for नैवं०
 „ „ 128 „ 7 „ यातश्चासावाश्रयार्थिभिः । आहूताश्चसौ
 शरणार्थिभिः । द्विधातुजत्वं दर्शितम् ।

The second sentence is omitted
 in the printed text.

„ „ 138 „ 4 „ गच्छन्ति याः for गच्छन्ति ये
 „ „ „ „ 11 „ निर्वचनानि ब्रूमः for निर्वचनानि ब्रूतेः

„	IV.	38	„	15	„	निर्धाम्यते for निद्धाम्यते
„	„	41	„	7	„	क्षिपत्यनर्थान् for क्षिपत्यनर्थं
„	„	41	„	8	„	उभयमपि प्राप्नोति बन्धनं for उभयमप... तिहातिबन्धनं
„	„	80	„	8	„	क्षुधा विनश्यन्तं for विनश्यन्तं

Although the text of the commentary can be improved in the light of evidence furnished by these external sources, these improvements have not been incorporated in the constituted text itself. There are two reasons for not doing so. Firstly, comparisons with Devarāja etc. were made after the text of the commentary had been constituted with the help of the mss. alone and printed. Secondly, the evidence supplied is not the evidence of mss. in the strict sense of the term. Although the aid rendered by Vararuci and Devarāja etc. is important for the right understanding of the text of the commentary, yet the evidence supplied by them should, in my opinion, be separated and kept distinct, from the evidence of the mss. themselves. On these grounds, these improvements have not been made an integral part of the constituted text.

The following is a list of variants, the result of a collation of Skanda's commentary with the *Nighantubhāṣya* of Devarāja Yajvan in the order of the *Nighantu*.

Skanda.

Devarāja Yajvan.

(गौः)

II. 42. गमिक्रियाव्यवहारः । 1. 1. 1. गतिक्रियाव्यवहारः । दूरे दूरापदेशः । गवि पृथिव्यां सादनात् । पदेशः । गवि पृथिव्यां सदनात् ।

(इळा)

II. 57. इलाशब्दस्य छान्दसत्वादा- 1. 1. 15. इलइछान्दसत्वादाकार-
कारलोपः । लोपः ।

(अन्तरिक्षम्)

II. 70. शरीरेष्वित्यादि-अन्तराशब्दात् 1. 3. 6. पूर्वशरीरेष्वन्तरक्षय-
पूर्वपदम् । मिति वा । अन्तःशब्दात् पूर्वपदम् ।

(साध्याः)

- IV. 141. साध्याः कस्मात् ? साधनात् 1. 5. 14. रसाह (भ) रणादिकं
स्वव्यापारस्य स्वव्यापारं साध्नुवन्ति संसिद्धं
कुर्वन्ति ।

(वस्तोः)

- II. 90. न विभक्तयन्तम् 1. 9. 1. न विभक्तयन्तरम् ।

(उपर उपलः)

- II. 103. इतरत्र वृत्त्यभावादेव । 1. 10. 18, 19. चाङ्गी कृत्याह इतरत्र
प्रत्यभावादेव ।

(वाङ्नामानि)

- II. 107. मेघनामभ्यः पराणि । 1. 11. मेघनामभ्य उत्तराणि ।

(स्वाहा)

- III. 138. स्वाहेत्येतत्पूर्वपदं सु 1. 11. 24. स्वाहेत्येतत् स्वाहाकृति-
आहेति वा । शब्दस्य पूर्वपदम् ।
स्वा ह्येनं वागभ्यवदत् एवमिति स्वा ह्येवं वागभ्यवदत् भावमिति
स्वाहाकाररूपा वाक् । स्वाहाकाररूपा वाक् ।

(मधु)

- IV. 38. मध्वभिप्रेतम् । 1. 12. 11. मध्वित्युच्यते । सरः
सरसवर्णेन स्वर्णेन

(सुखम्)

- II. 158. हेतुता । सम्बन्धयोगि- 1. 12. 44. हेत्वर्थका सम्बन्धयोग-
पदान्तराध्याहारः खेभ्यः । (योग्य) पदार्थान्तराध्याहारः ।
सुखहेतुकमित्यर्थः स्वेभ्यः स्वहेतुकखेभ्यः (खहेतुक
कहेतुक) मित्यर्थः ।

- धर्माधिकरणत्वाच्च धर्माणाम् । धर्माधिकरणत्वाच्च धर्माणाम् ।
इत्युपक्रम्य 'प्राणन्नेव प्राणो भवति' इत्युपलक्ष्य 'प्राणान्ते च प्राणानां
इति' तस्यैवाभिधानं दर्शयति भवति' इति तस्यैवाभिधानं
दर्शयति ।

(यव्याः)

- II. 271. शब्दस्यापि प्रयोगे प्रतीतिदर्शनात् । केवलस्यापि दर्शनात् ।

(अर्वा)

- IV. 38. अर्चैरन्तर्णीतण्यर्थस्य ... इति 1. 14. 3. अर्चैरन्तर्णीतण्यर्थात् ...
वनिपि रूपम् । इति वनिति रूपम् ।

(दधिक्काः)

- II. 116. साधीयः क्रामति ... हर्षाद् 1. 14. 7. साधीयः क्रामति । .....
हेषारवं करोति हर्षार्थं (र्थे) हेषारवं करोति ।
दधदाकारी भवति अधिष्ठित ईषदवन- दधदित्याकारी भवति अधिष्ठितम्, ईष-
तमध्यभागः ..... दवनतं मध्यभागः ।

- II. 118. सोमपानादिक्रियासाधन- 1. 15. सोमपानादिक्रियायाः साध-
भूतत्वात् ..... नत्वात् ।

(जमत्)

- II. 118. दीप्त्याभक्षयादेव जमत् । 1. 17. 1. दीप्ता भक्षयति दिव जमत् ।
अपकालितुमलं कल्मलीकिनम् । ..... अपकालितमलं कल्मलीकिनम् । .....
तमः पापादिमलं मलभावान्नयतीति तमः पापादिवद् मलं मलभावं नयति ।
मल्मलाभवन् मलमलायतेऽग्निरिति ..... मलमलायते गिरिति (गिरिरिति)
यथाप्रसिद्धमर्चिरादयः यथात्व पूर्चिरादयः

(घृणिः)

- II. 326. अतश्चानेकार्थमपि । ज्वल- 1. 17. 10. ज्वलन्नामसु क्रोधनामसु
न्नामसु क्रोधनामसु वा घृणी- च पाठादनेकार्थत्वम् ।
शब्दस्य पाठात् ।

- III. 112. सर्वत्राध्यायन्ते द्विरुक्तिः ... 1. 17. अन्यत्रापि स एव सर्वत्र यद्वा
इति आग्नेडितामिति संज्ञाविज्ञानम् ... द्विरुक्तिः । ..... संज्ञानम् । .....
द्विवचनं जाघट्यत इति ... द्विवचनानि जायन्त इति

- II. 120. कर्मनामान्युत्तराण्येभ्यः षड् II. 1. कर्मनामान्युत्तराण्येव षड्-
विंशतिः । ... कर्मणां नामानि । विंशतिः । ... कर्मणां नामधेयानि ।

(व्रतम्)

- II. 84. प्रकृतेनाभिसम्बन्धः II. 1. 7. व्रतेनाभिसम्बन्धः
II. 356. कर्त्वं कर्म II. 1. 17. कर्त्वमिति कर्मनाम

(मनुष्याः)

- II. 136. मत्वेत्यादि, मतेः सिवेश्च । II. 3. 1. मत्वेत्यादिना मतेः सीवेश्च ।
..... कर्माणि सीव्यन्ति तन्वन्ति ..... कर्माणि सीव्यन्ति सन्तन्वन्ति

न यथा पश्वादयः कार्ये सौमनस्यं यथा पश्वादयः कार्ये सौमनस्यं
दृष्ट्वा कारणमनुमास्यते मनोरपत्यं दृष्ट्वा कारणमनुमास्यते । मनो-
जातिश्चेत्येतौ । एतदन्तात् रपत्यं जातिश्चेत्येतौ । अतस्तदन्तात्

(पञ्चजनाः)

- II. 137. 140. पञ्चशब्दश्च ..... अत्र
अस्य स्यात् स्यात्
II. 138. स्वरसौष्ठवार्थसतत्त्वदेव- स्वरसौष्ठवार्थसदनत्व (सदन्व सद-
तादिविशिष्टम् । ... किञ्च यूयमपि त नत्व) देवताविशिष्टम् ।
आचार्यस्य मतेन निषादस्थपतिः ततश्च यूयमपि आचार्य मतेन
इष्टौ निषादानां प्रतिगृह्णातीत्येव- निषादस्थपत्नीष्टौ निषादान
मादि यज्ञियस्वमेकीयमतेन प्रतिगृह्णातीत्येवमादिना यज्ञसंपा-
मम होत्रं होतृकर्म जुषध्वं सम्पादयते- दित्वमेकीयमतेन । 'मम होत्रं
त्यर्थः ऊर्जादौ ब्राह्मणादयः जुषध्वम्' होतृकर्म सेवध्वम्, सम्पाद-
यज्ञिया देवगन्धर्वादयः सर्वेऽपि यतेत्यर्थः पञ्चजातयो (ज्ञातयो)
मम होत्रं ब्राह्मणादयो यज्ञियः देवगन्धर्वादयः
सर्वेऽपि (ऽस्य) होतुः
II. 140. मनुष्यमात्रनामत्व एव मनुष्यमात्रनामत्वेनैव प्रत्ययो-
प्रत्ययोपात्तरूढत्यर्थं सम्बन्ध- पात्तरूढसम्बन्ध-
II. 142. ख्यातेः कक्ष्या इत्युक्त- II. 5. 10. ख्यातेः कक्ष्यशब्दनिर्व-
निर्वचनम् । चनम् ।
II. 29. ख्याते वा तस्मिन्नेव प्रत्यये II. 5. 10. 'ख्या प्रकथने' इत्यस्मात्
ऽनर्थको निर्निमित्तकोऽभ्यासः । स प्रत्यये निरर्थको निर्निमित्तको-
अभ्यासविकाराश्च द्रष्टव्याः अभ्यास- ऽभ्यासः । विकारश्च द्रष्टव्यः

(ऊर्क)

- II. 139. ऊर्जयति बलं करोतीति सतः ऊर्जयति प्रबलयति (प्राणयति)
कर्तरि बलवन्तं प्राणवन्तं वा करोतीत्यर्थः
संयोगादिलोपे च कुत्वे संयोगादिलोपे कृते

(शुष्मम्)

- II. 108. परस्य सांयोगिकं II. 9. 11. परस्परसांयोगिकमपि बलं
II. 207. राध्नुवन्ति साधयन्ति II. 10. 17. राध्नुवन्ति साधयन्ते
IV. 5. कवनमुदकम् II. 14. 27. कवन्धमुदकम् ।
III. 105. परापूर्वस्य वा वेतेर्गति- II. 14. 92. परापूर्वस्य बहतेर्गति-
कर्मणः कर्मणः .

- II. 488. ईहते र्वा रथो नरं हरणं वा गमनमात्मनो देवान् प्रतीच्छतीत्यर्थः (रहणं) गमनमिच्छतीति
 II. 135. जमतेर्वा गत्यर्थस्य II. 14. 104. जमिर्जमतेर्गतिकर्मणः ।
 IV. 56. द्रवति गच्छति II. 14. 116. द्रमतिर्गतिकर्मा
 II. 144. तद्वतो वा सत्त्वस्य तथा II. 15. तद्वतो वा नामधेयधेयानि
 च 'भुरण्युः शकुनिः' इति वक्ष्यति तथा च वक्ष्यति 'भुरण्युः शकुनिः' ।
 II. 149. शाकपूणेरतिरिक्ता एते II. 19. व्याप्तिकर्मसु शाकपूणेरति-
 विव्याक विव्याच उरु व्यचाः विप्र रिक्तैव विव्याक विव्याच उरुव्यचाः
 इति व्याप्तिकर्माणः । विव्रः ।

(वियातः)

- II. 149. वियात एतन्नाम इति II. 19. 19. वियात इत्येतदिति
 शेषः । ..... वियातयत इति वा नामेति शेषः । ..... वियातरिति वा
 वियातयेति वा, विविधं याति शत्रू- वियातयेति वेति विविधं यातयति
 निति वियाता ..... शे प्रत्यये वियात- शत्रूनिति वियाता ..... शे प्रत्यये
 रिति वियातयेति वा वियातरिति वियातय इति भवति वियातयेति
 चेति पाठान्तरम् वियातयितरिति वेति पाठान्तरम् ।
 II. 101. मिनोति हिंसाकर्मा II. 19. 32. मिनोति र्वधकर्मा
 इति स एव

(ह्रस्वः)

- II. 156. ह्रस्वो ह्रसतेः आरोहपरि- III. 2. 2. ह्रस्वत्यारोहपरिणाहा-
 णामाभ्याम् । भ्याम्

(वघ्नकः)

- II. 299. वघ्नको वघ्नकनामायमृषिः । III. 2. 7. वघ्न ह्रस्वनामैतद्
 अथवा ह्रस्वनामैतत् ह्रस्वप्रमाणको द्रष्टव्यम् । वघ्नक इति स्वार्थे कः ।
 वामनक इत्यर्थः । कप्रत्ययान्तं ह्रस्वनामसु पठितम् ।

(महत्)

- II. 156. यदपेक्षमस्य महत्त्वं तान् III. 3. 1. यदपेक्ष्य तस्य महत्त्वं
 जहाति ..... पूजनीय इत्याचार्यः वदत्याचार्यः (कर्मणः हरत्याचार्यः
 कर्मणाद्वरत्याचार्यः)
 IV. 107. उक्षा उक्षतेर्बृद्धयर्थस्य । III. 3. 5. उक्षतिर्बृद्धयर्थः ।
 IV. 41. तदभावोप्युभयं न स्यात् III. 9. 6. तदभावे ह्यभयं न स्यात् ।

II. 419. शंसन् इत्यवगमः

III. 14. 22. शंसत् इत्यवगमः

(कविः)

IV. 111. इदं रूपम् ..... दूरं गतं

III. 15. 10. इति रूपम् .... दूरगतं

(भरताः)

II. 184. यज्ञद्वारेण कृत्स्नं भरन्तीति
भरताः

III. 18. 1. यज्ञद्वारेण कृत्स्नं भरति

(तायुः)

II. 266. संस्त्यानं संहतं .... पापक-
मितिIII. 24. 7. संस्त्यानं संगतं .....
पापमितिII. 266. तस्यते वा स्यादपक्षया-
र्थस्य ..... आयुषा यदा राज्ञो .....
धर्मेणाधर्मकारित्वात् ।III. 24. 7. यद्वा तसेरुपक्षयार्थात्
..... यदा तदा राज्ञा ..... धर्मेणाधर्म-
कत्वात्

(तस्करः)

II. 164. तच्छब्देन प्रकरणसाम-
र्थ्याद् ..... प्रेतमाह सुडागमस्तलो-
पश्च' ..... अहनि पथिIII. 24. 8. तच्छब्देन प्रकरणसामा-
न्यात् प्रेतमित्याह सुद तलोपश्च' .....
दिवा पथि

(अपीच्यम्)

II. 269. अपेत्य चित्तं स्थितम्

III. 25. 9. अपेत्य चित्तं स्थितम् ।

II. 272. अन्तो ह्यादेर्मध्याच्च
सततगतो भवतिIII. 30. 23. अतो (नो) ह्यादेर्म-
ध्याच्च सततगतौ भवति ।

II. 389. परा दृष्ट्या वा लोकपर्यन्तता

III. 30. 24. पुराणदृष्ट्या वा लोक-
पर्यन्तताम् ।

(निष्पत्तिः)

II. 356. नित्योत्थितं ..... यस्येति
बहुव्रीहिः ..... स इत्यस्य स्पृशत्यर्थस्य
विपरितस्य स्पर्शश्चात्र सुरतस्य
सुखातिशयोऽभिप्रेतः । पसः पुनः
सपते ..... सपति स्पर्शयति सुखयतीतिIV. 2. 59. नित्योर्ध्वभूतं ..... यस्य
सः ..... इत्यस्मात्स्पृशत्यर्थे वर्तमाना-
दसुनि सकारपकारविपर्ययः स्पर्श-
श्चात्र तद्वारकः सुखातिशयोऽभिप्रेतः ।
सपति स्पृशति सुखयतीति पसः शेषः

(तूर्णाशम्)

II. 357. एवं निर्वचनेन ..... सकर्म-
कत्वात् कर्मोपपदाभावात्IV. 2. 60. एवं निर्वचनात् .....
कर्मत्वात् कर्मोपपदाभावात्

ताच्छील्यस्यानवगतिः
तस्मात्तूर्णाशीति भाव्यम्

ताच्छील्यस्यानवगतिः
तस्मात्तूर्णाशीति भाव्यं (व्यं) द्रष्टव्यम् ।

Recension of the *Nirukta* known to Skandasvāmin.

Like Durga, Skanda also repeats almost every word of the text of the *Nirukta* in his commentary. Thus the text of the *Nirukta* in toto can be reconstructed from the commentary of Skanda. The only exception is the explanation of Vedic stanzas. Skanda writes his own commentary on Vedic stanzas and incorporates Yāska's comment often without repeating his phraseology, but following his view.

In the text of the *Nirukta* thus reconstructed from the commentary of Skandasvāmin alone, the following passages are omitted.

- I. 4. [आचार्यः कस्मात्] आचार्य आचारं ग्राहयति । आचिनोत्यर्थान् ।
आचिनोति बुद्धिमिति वा ।
कुल्माषाः कुलेषु सीदन्ति ।
- I. 6. चित्तं चेततेः । आध्यातमभिप्रेतम् ।
Skanda remarks, 'शिष्टं भाष्यं निगदव्याख्यातम्'
- I. 7. वरो वरयितव्यो भवति । भगो भजतेः ।
Skanda remarks, 'निगदव्याख्यानं न व्याख्यायते' ।
- I. 8. शक्नोतेः । 'तद् यदाभिर्बृत्रमशकद्वन्तुं तच्छक्वरीणां शक्वरीत्यम्' ।
इति विज्ञायते ।
- I. 16. पितापुत्रौ ।
- I. 19. [ऋतुकालेषु सुवासाः कल्याणवासाः कामयमानाः] स एनां पश्यति
स शृणोति ।
- I. 20. बलवत्स्वपि ।
- II. 2. [दण्डपुरुषः]
- II. 4. इति निधिः शेवधिः ।
- II. 5. गोभिः संनद्धा पतति प्रसृता ।
- II. 6. [वृत्त्वा क्षां तिष्ठतीति वा । क्षा क्षियतेर्निवासकर्मणः]
(विरिति शकुनिनाम्) वेते गतिकर्मणः । अथापीषुनामेह भवत्येत-
स्मादेव ।

इत्यौपमन्यवः । इत्यपि निगमो भवति ।

II. 7. शम्नातेर्वा ।

II. 10. [हृदयरमणं भवतीति वा] अन्तरिक्षं कस्मात् । समुद्रः कस्मात् ।

II. 11. [त ऋषयोऽभवन्]

II. 13. [अदितेः पुत्रम्] यदावृणोति शरीरम् ।

II. 14. इति नैरुक्ताः । नेता रसानाम् । यच्चास्यां ज्योतींषि गच्छन्ति ।

II. 15. दिशः कस्मात् । क्रान्त्वा स्थितो भवति ।

II. 20. रुशदिति वर्णनाम रोचते ज्वलतिकर्मणः । [अनूच्याविति] इतीतरेतरमभिप्रेत्य । अहः कस्मात् ।

II. 21. मेघः कस्मात् । इति सतः ।

II. 22. (प्रथम इति मुख्यनाम) [कृन्तत्रमन्तरिक्षम् । विकर्तनं मेघानाम्]
(बृहूकमित्युदकनाम) (पुरीषं पृणातेः)

II. 24. पारं परं भवति । [नदीम्]

II. 25. प्रज्ञया । बभूव ।

II. 26. (रदतिः खनतिकर्मा) इति व्याख्यातम् । पाणिः पणायतेः पूजाकर्मणः ।
देवान् पूजयन्ति । इत्यौर्णवाभः ।

II. 27. निनमा इति वा ।

III. 1. कर्म कस्मात् । सतः । उत्तराणि । (रेक्ण इति धननाम ।) पित्र्यस्येव
धनस्य । (शेष इत्यपत्यनाम) शिष्यते प्रयतः ।

III. 5. न पतिम् । अप्रप्तायाः ।

III. 6. जामपत्यम् ।

III. 8. तदसुराणामसुरत्वम् ।

(गन्धर्वाः पितरो देवा असुरा रक्षासीत्येके । चत्वारो वर्णा निपादः
पञ्चम इत्यौपमन्यवः) बाहुः कस्मात् । अंगुल्यः कस्मात् । [अग्र-
सारिण्यो भवन्तीति वा ।]

III. 9. धूरेतस्मादेव । उत्तरे । अन्नं कस्मात् । उत्तरे । बलं कस्मात् । धनं
कस्मात् इति सतः । उत्तरे । अन्तिकं कस्मात् । उत्तराणि ।

III. 10. संख्या । संख्या । संख्या । भवति । उत्तरे । [खण्डं खण्डयतेः ।]

III. 11. उत्तराणि । वज्रः कस्मात् । उत्तरे । उत्तराणि । इति वा । वा ।

III. 12. विपक्वप्रज्ञ आदित्यः । विपक्वप्रज्ञ आत्मा ।

III. 13. बहुः कस्मात् । इति सतः । उत्तराणि । उत्तराणि । कस्मात् । उत्तराणि ।
उत्तराणि । सुखं कस्मात् । उत्तराणि । उत्तराणि । उत्तराणि । उत्त-
राणि । सत्यं कस्मात् ।

III. 14. [तत्करो भवति] । भवति । वा ।

- III. 15. [देवरः कस्मात् । द्वितीयो वर उच्यते] ।
 III. 16. [वृषलो वृषशीलो भवति । वृषाशीलो वा]
 III. 17. [अश्वनाः] भरणाद् भारद्वाजाः ।
 III. 19. उत्तराणि । उत्तराणि । स्तोता स्तवनात् । उत्तराणि । इति नैरुक्ताः ।
 इत्यौपमन्यवः । उत्तराणि । कस्मात् । उत्तरे । उत्तरे । उत्तरे । उत्त-
 राणि । कूपः कस्मात् । उत्तराणि । कस्मात् ।
 नामधेयान्युत्तराणि षट् [निर्णीतं कस्मात् । निर्णिकृतं भवति] ।
 उत्तराणि । कस्मात् । उत्तराणि । कस्मात् । उत्तराणि । कस्मात् ।
 III. 20. पङ्क्तिशतिः । इत्यपि भवतः । भवति ।
 III. 21. (सुअस्तीति) । यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेताम् । इत्यपि निगमौ
 भवतः । उत्तराणि ।
 IV. 2. (मेथतिराक्रोशकर्मा) ।
 IV. 3. श्यामम् ।
 IV. 5. परगृहाणीति वा । (दुरोण इति गृहनाम्) दुरवा भवन्ति दुस्तर्पाः ।
 विहत्यान्येषां बलानि शत्रूणां भवनात् ।
 IV. 8. मदनीयाय ।
 IV. 10. [लप्स्यमानाद्वा] ।
 IV. 13. हंसा हन्ते घर्नन्त्यध्वानम् । श्रेणिः श्रयतेः । अज्ममजनिमाजिम् ।
 इत्यपि निगमो भवति ।
 IV. 15. [कमनेनानीयत इति वा] ।
 इदं च मेऽदादिदं च मेऽदादित्यृषिः प्रसंख्यायाह ।
 तुग्व तीर्थं भवति । तूर्णमेतदायन्ति ।
 IV. 19. [रजांसि चित्रा विचरन्ति तान्यवः । इत्यपि निगमो भवति ।]
 असृगहनी हरसी उच्येते । [प्रत्यग्रे हरसा हरः शृणीहि । इत्यपि
 निगमो भवति] । [उच्येति च]
 IV. 25. [गातुं कृण्वन्नृषसो जनाय । इत्यपि निगमो भवति ।]
 V. 2. ऋषिर्नदो भवति । नदतेः स्तुतिकर्मणः । 'नदस्य मा रुधतः काम
 आगमत् । संरुद्धप्रजननस्य ब्रह्मचारिणः । इत्यृषिपुत्र्या विलपितं
 वेदयन्ते ।
 V. 11. क्रान्तकानीति वा ।
 V. 12. धुनिर्धूनातेः । शक्रोतेर्वा । शु अश्नुत इति वा ।
 V. 13. तदस्यै दत्तमिति वा ।
 V. 14. प्रज्ञा वा ।
 V. 17. अश्रितं भवति ।

- V. 19. शयनाच्च । बुसमित्युदकनाम । ब्रवीतेः शब्दकर्मणः । अंशतेर्वा ।
- V. 22. विजंजपः प्राजितहोषिणौ । कृत्तिवासाः पिनाकहस्तो अवततधन्वा ।
- V. 24. पिपतिं पपुरिरिति पृणातिनिगमौ वा प्रीणातिनिगमौ वा ।
- V. 26. कूपकर्मणा संग्राममुपमिमीते । [लम्बकर्मणः]
- V. 27. कल्याणदानः । प्राणाय ।
- V. 28. नियुत्वान्नियुतोऽस्याश्वाः
- VI. 1. शुक् शोचतेः । शुचिः शोचतेर्ज्वलतिकर्मणः ।
- VI. 2. वलो वृणोतेः ।
- VI. 3. तपुषिस्तपतेः । हेतिर्हन्तेः । (अस्कृधोयुरकृध्वायुः । कृध्विति हस्व-
नाम । निकृत्तं भवति ।)
- VI. 5. [इन्द्र ऋषीन् पप्रच्छ दुर्भिक्षे केन जीवतीति । तेषामेकः प्रत्युवाच ।
शकटं शाकिनी गावो जालमस्यन्दनं वनम् ।
उदधिः पर्वतो राजा दुर्भिक्षे नव वृत्तयः ॥
इति सा निगदव्याख्याता]
- VI. 7. अस्मे धत्त वसवो वसूनि । अस्मास्वित्यर्थः
- VI. 8. [गृणातिकर्मा वा]
- VI. 11. अद्वेषस इति वा । किमिदानीमिति चरते । किमिदं किमिदमिति वा ।
- VI. 12. पाजः पालनात् । प्रसितिः प्रसयनात् । तरते वा । त्वरते वा ।
प्रपिष्ठतमैरिति वा । भयं वा । अप्वे परेहि । इत्यपि निगमो भवति ।
- VI. 13. ज्वलतिकर्मणः ।
- VI. 16. [अग्रगरणेनेति वा] ... अप्रतिस्कृतः ।
- VI. 17. स्थानयोः ।
- VI. 19. ग्रस्यन्तेऽस्मिन् ।
- VI. 21. [आ व ऋज्जस ऊर्जा व्युष्टिषु । इत्यपि निगमो भवति ।]
- VI. 24. [गल्दा धमनयो भवन्ति । गलनामसु धीयते]
- VI. 26. दर्शनीयौ ।
- VI. 27. जलेशयं वा । ब्रह्महत्यां । सुरापानम् ।
- VI. 30. [त्रिठमन्तरिक्षम्] भारद्वाजः । स्थविरस्य जज्ञे ।
[अपि वा देवं कंचित्कृत्तदन्तं दृष्ट्वैवमवक्ष्यत]
- VI. 32. तत्स्थं । ... [बिन्दो वा]
- VI. 33. धनुः । साधयिता ते हिरण्मयः । उभौ ते बाहू [रण्यौ] रमणीयौ
सांग्राम्यौ [वा] [शब्दपातिनौ दूरपातिनौ] वा । गमनवेधिनौ
[शब्दवेधिनौ दूरवेधिनौ] वा ।
- VI. 36. गणो गणनात् । गुणश्च । यद्वृष्टा ओषधय उद्यन्ति प्राणिनश्च पृथिव्यां
तदश्विनो रूपं तेनैनौ स्तौति स्तौति ।

VII. 12. [स्तोमः स्तवनात् ।]

VII. 15. इत्यौर्णवाभः । रमणीयानाम् ।

VII. 18. महात्मन्ति वा ।

VII. 19. जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो न दहाति वेदः ।

स नः पर्पदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥

जातवेदस इति जानवेदस्यां वैवं जातवेदसेऽर्चाय सुनवाम सोममिति ।
प्रसवायामिषवाय सोमं राजानममृतमरातीयतो यज्ञार्थमिति स्मोः ।
निदहाति निश्चयेन दहति भस्मीकरोति । सोमं दददित्यर्थः । स नः
पर्पदति दुर्गाणि विश्वानि दुर्गमानि स्थानानि नावेव सिन्धुं नावा सिन्धुं
सिन्धुं नावा नदीं जलदुर्गां महाकूलां तारयति । दुरितात्यग्निरिति
दुरितानि तारयति । तस्यैपापरा भवति ।

VII. 23. महाभाग्यम्, अपाम् ।

[सौर्याणि वा] [वैश्वदेव्यानि वा]

VII. 24. (घृतमित्युदकनाम) जिघत्तैः सिञ्चतिकर्मणः । [खलु]

इत्येष हि विदुभ्यो मानुषीभ्यो दीप्यते ।

VII. 25. (एतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यः)

VII. 26. अपामुपस्थ उपस्थानं महत्यन्तरिक्षलोक आसीनाः ।

[पूजनीयमिति वा] [अपि वा]

VII. 30. यज्ञे भूयः, समानख्यानाः

VII. 31. तावदुपदधाति यज्ञमागच्छन् ब्राह्मणो होतास्याग्नेर्होतुरवरो निषीदन् ।

VIII. 2. पूजयन्तीति वा ।

VIII. 3. धिषणाभवः । धिषणा [वाक्] धीसादिनीति वा । वनं वनोतेः ।

VIII. 8. आहूयमान ईलितव्यो वन्दितव्यश्च । आयाह्यग्ने वसुभिः सहजोपणः ।
(यद्वा इति महतो नामधेयम्) यातश्च हूतश्च भवति ।

VIII. 9. विस्तीर्णतरमिति वा ।

VIII. 10. वरतरमङ्गमूरू । गृहद्वार इति कात्थक्यः । अग्निरिति शाकपूणिः ।

उपा व्याख्याता । नक्तेति रात्रिनाम । अनक्ति भूतान्दवश्यायेन ।
अपि वा नक्ताव्यक्तवर्णा तयोरेपा भवति ।

VIII. 11. सेष्मीयमाणे इति वा । सुष्वापयन्त्याविति वा । सीदतामिति वा ।
न्यासीदतामिति वा ।

बृहत्यौ महत्यौ । श्रियम् । शुक्रं शोचते ज्वलतिकर्मणः ।

VIII. 12. [मनुष्यस्य] ।

VIII. 15. आविरावेदनात् तत्त्यः । ऊर्ध्वमुद्धृतं भवति । द्यावापृथिव्याविति
वा । अहोरात्रे इति वा । अरणी इति वा ।

VIII. 19. ऋतपणं ।

VIII. 20. [यज्ञे]

VIII. 21. [इति यजन्ति] ।

IX. 2. अश्वो वोढा सुखं वोढा [रथं वोढा] । सुखमिति कल्याणनाम् । कल्याणं पुण्यं सुहितं भवति । [सुहितं गम्यतीति वा । हसता वा पाता वा पालयिता वा । शेषमृच्छतीति । वारि वारयति ।] मा नो व्याख्यातः । तस्यैषा भवति ।

IX. 4. पापकमिति नैरुक्ताः ।

IX. 8. वर्तमानाः । अपरता अस्मादोषधय इति वा । निन्दन्त्युत्तराभिः । गृह्णातेर्वा ।

IX. 19. अश्वाय ।

IX. 23. [आज्ञेः] आजयनस्याजवनस्येति वा । राजानम् । तत्रेतिहासमाचक्षते । मुद्गलो भार्ग्यश्च ऋषिर्बृषभं च दुग्धं च युक्त्वा संग्रामे च व्यवहृत्याजि जिगाय ।

IX. 24. पिबते वा ।

IX. 26. गच्छतीति वा । गच्छतीति वा । द्रवतीति वा ॥ भास्वती ।

IX. 28. (धामानि त्रीणि भवन्ति । स्थानानि नामानि जन्मानि)

IX. 31. साधु । साधु ।

IX. 32. कण्टकः कन्तपो वा कृन्तते वा । [यच्छन्तु] ।

IX. 33. [प्रज्ञानानि]

IX. 42. देवी जोष्टी । देव्यौ जोषयिष्यौ । इति संप्रैषः ।

IX. 43. देवी ऊर्जाहुती । देव्या ऊर्जाह्वान्यौ । आवापृथिव्याविति वा । अहो-
रात्र इति वा । सस्यं च सभा चेति कात्थक्यः । तयोरेष संप्रैषो भवति ।
यजेति संप्रैषो यजेति संप्रैषः ।

X. 5. गीत्या । ऋषिर्नाभाको बभूव ।

X. 7. तनयं तनोतेः ।

X. 8. इरां धारयत इति वा ।

X. 9. [उत्सरणाद्वा] उनत्ते वा । (एतान् माध्यमिकान् संस्त्यायान्)

X. 10. ऋषेः ।

X. 16. मृडयति रुपदयाकर्मा पूजाकर्मा वा । निवासकर्मणः । पालयिता वा ।

X. 17. पालयिता वा ।

X. 20. अनुप्रवदन्ति ।

X. 21. [बलप्रतीका यशःप्रतीका]

X. 22. जुहोति दानकर्मा ।

- X. 23. गिरत्यर्थानिति वा । इति व्याख्यातम् ।
 X. 26. क्रान्तानि वा ।
 X. 29. [वधकर्मणः] मन्यन्त्यस्मादिषवः ।
 X. 42. तत्परुच्छेपस्य शीलम् । सूक्तभाञ्जि हविर्भाञ्जि ।
 X. 44. [इति वा]
 XI. 7. परं मृत्यो । ध्रुवं मृत्यो । ध्रुवं परेहि मृत्यो । कथितं तेन मृत्यो ।
 मृतं च्यात्रयते भवति तेन मृत्यो । मदेर्वा मुदेर्वा । तेषामेषा भवति ।
 त्वेषमित्या समरणं .....
 XI. 16. बहुवचनेन चमसस्य च ।
 XI. 23. आदित्यः । 'अदितेर्दक्षो अजायत' .....
 XI. 29. अनुमति राकेति देवपत्न्याविति नैरुक्ताः । पौर्णमास्याविति याज्ञिकाः ।
 या पूर्वा पौर्णमासी सानुमतिः । योत्तरा सा राका । इति विज्ञायते ।
 XI. 31. सूची सीव्यतेः । सिनीवाली कुहूरिति देवपत्न्याविति नैरुक्ताः ।
 अमावास्ये इति याज्ञिकाः । या पूर्वामावास्या सा सिनीवाली योत्तरा
 सा कुहूः, इति विज्ञायते ।
 XI. 32. 'अदनम्' । काहुतं हविर्जुहोतीति वा ।
 XI. 37. [भेदनम्]
 XI. 40. अवान्तरदिग्भिश्च ।
 XI. 42. मायुमिवादित्यमिति वा ।
 XI. 43. एष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानाम् ।
 XI. 49. प्रभृतस्य । आयोरयनस्य [मनुष्यस्य] ज्योतिषो वोदकस्य वा ।
 सेवतां नोऽन्नस्य पुण्डेः ।
 XII. 3. आदित्यः ।
 XII. 8. इति च ब्राह्मणम् ।
 XII. 9. [सुखकरं हविः]
 XII. 10. सवर्णायां मनुः ।
 XII. 13. रामा रमणायोपेयते न धर्माय ।
 XII. 14. [वा]
 XII. 19. इत्यौर्णवाभः ।
 XII. 25. [प्रकाशनाद्वा]
 XII. 26. [विपूर्वस्य स्नातेः]
 XII. 36. [चिरं जीवनाय]
 XII. 39. ऋतुगामिनामिति वा । सर्वे देवाः
 XII. 40. इह ।

- XII. 41. साधनाः ।
- XII. 46. वरुणानी च वरुणस्य पत्नी । व्यन्तु देव्यः कामयन्तां य ऋतुकालो जायानां य ऋतुकालो जायानाम् । राट् राजतेः ।
- XIII. 4. Skanda remarks “ तदेतद् भाष्यकार आह ‘रश्मिपोषं पुट्टेषु भूतेषु’ ”. But the reading of the *Nirukta* is the following :—‘पुट्टेषु पोषेषु’ । The four sections XIII. 5, 6, 7, 8 are missing in the commentary of Skanda.
- XIII. 9. गुहा गूहतेः । मन्त्रः कल्पो ब्राह्मणम् । ऋचो यजूंषि सामानि । सर्पाणां वाग्वयसाम् । After having made the remark ‘अथापि ब्राह्मणं भवति’ Skandasvāmin does not actually quote the *Brahmaṇa* but merely gives the purport of the last line.
- XIII. 12. Beginning with ‘अयं मन्त्रार्थचिन्ता’ up to the end of the section, a short comment is found in Skanda. The rest is omitted.

It is clear from the passages of the *Nirukta* ignored in the commentary of Skandasvāmin, that the shorter recension of the text of the *Nirukta* has been followed. It was the shorter recension which was studied by scholars like Skandasvāmin and adopted as the basis of the *bhāṣya*. The authenticity of the shorter recension is therefore established by the evidence of the commentary of Skandasvāmin.

Variants of the *Nirukta* recorded by Skandasvāmin.

Skandasvāmin often discusses variants of the text of the *Nirukta*. I give below a list of the different readings mentioned by Skandasvāmin in his commentary :—

- I. 2. (1) विनश्यतीति पूर्वभावस्यान्तमाचष्टे । अपरभावं नाचष्टे न प्रतिषेधति ।
 (2) अन्येषां पाठः । विनश्यतीत्यपरभावस्यान्तमाचष्टे । नापरभावमाचष्टे न प्रतिषेधति ।
 (3) अन्येषां पाठः । विनश्यतीति न पूर्वभावमाचष्टे न प्रतिषेधति ।
 P. I. 32.

- I. 9. (1) ऋच्छन्ती इव खे उदगन्ताम् । P. I. 75.
 (2) ये तु, ऋच्छन्तीव खे उदगन्ताम् इत्येतं पाठमाश्रित्य । P. I. 76.
- II. 2. (1) दण्डमस्याकर्षत, इति ।
 (2) मध्यमपाठेऽपि 'आकर्षतेति दण्डमस्य' । P. II. 28.
- II. 3. (1) पुरि शदः ।
 (2) 'पुरि शादः' इति तु पाठान्तरम् । P. II. 31.
 (3) पुरुशादः ।
- II. 6. चरकाणां वेकुरय इति पाठः । P. II. 52.
 Skanda himself reads 'भेकुरयः' । P. II. 51.
 चरकाणां बपट् इति पाठः । P. II. 52.
 Skanda himself reads 'वाट्' । P. II. 51.
- II. 13. (a) (1) आदीप्तो भासा, इति वा । P. II. 80.
 (2) आदीप्तो भातीति वा पाठान्तरम् । P. II. 81
 (b) (1) आर्चाभ्याम्नाये ।
 (2) अन्ये 'ऋचाभ्याम्नाये' इति पठन्ति । P. II. 81.
 (c) (1) व्रतमिति कर्मनाम, निवृत्ति कर्मनाम । वारयतीति सतः ।
 P. II. 85.
 (2) व्रतमिति कर्मनाम वृणोतीति सतः । इदमपीतरद् व्रतं निवृत्ति-
 कर्म एतस्मादेव, वारयतीति सत इत्यन्येषां पाठः । P. II. 84, 85.
- III. 3. (1) ओक इति निवासनामोच्यते ।
 (2) ओक इति निवासनाम, उच्यतेरिति पाठान्तरम् । P. II. 123.
- III. 5. (1) गर्तः सभास्थानुः । (2) गर्तः सभास्थानमिति पाठान्तरम् ।
 P. II. 130.
 (1) सत्यसंगरः । P. II. 130.
 (2) '०सङ्करः' इत्यन्ये पठन्ति । P. II. 131.
- III. 10. (1) द्विर्दशभिः ।
 (2) द्विर्दशत्, इति पाठान्तरम् ।
 (3) 'द्विर्दशतः' इत्यपि पाठान्तरम् ।
 (4) द्विर्दशेति तु समञ्जसम् । P. II. 148
- III. 10. (a) (1) अम्बुदो मेघो भवति ।
 (2) अम्बरो मेघ इति पाठे P. II. 148.
 (b) (1) वियातयत इति वा वियातयेति वा । P. II. 149.
 (2) वियातर्येति वा वियातरिति च पाठान्तरम् । P. II. 150.
 (c) (1) संसृष्टकर्म ।
 (2) संसृष्टनामेति पाठान्तरम् । P. II. 150.

III. 11. (1) सनितः

(2) सनितम् ।

(3) समितमित्यन्ये पठन्ति । P. II. 153.

III. 15. (1) अपि वात्त इति स्यात् ।

(2) पाठान्तरम्—अपि वाप्त इति स्यात् । P. II. 169.

III. 17. (a) (1) प्रियमंधः—प्रियोऽस्य यज्ञः । (2) प्रियमंधः—प्रियास्य मंधा इति पाठान्तरम् । P. II. 179.

(b) (1) अङ्गारा अङ्गनाः P. II. 179.

(2) अङ्गारा अङ्गना इति पाठान्तरम् । P. II. 180.

III. 21. (1) स्वस्तीत्यविनाशिनाम ।

(2) स्वस्तीत्यविनाशिनामेति पाठान्तरम् । P. II. 191.

IV. 2. (1) मर्यादा मर्यादोः ।

(2) मर्यादा मर्यादिनोः—इति पाठे । P. II. 199.

IV. 19. (1) रजःशया ।

(2) ' चरकाणां तु रजाशया ' इति पाठः । P. II. 251.

IV. 25. (a) (1) ' अस्या न सातये ' इति पाठः ।

(2) 'अस्यै न सातये' इत्यपपाठः । P. II. 277.

(b) (1) अजा अस्याश्चा अजाताः । P. II. 277.

(2) 'अजा अस्या अश्चा इत्यपरम् । P. II. 277.

V. 4. अंगुलय इत्यपपाठः । P. II. 310.

V. 16. भाष्ये वनानीव धेनानीति पाठात् ..... वा शब्दद्वयस्यापपाठः ।
P. II. 355. See N. p. 102.

V. 17. अवस्फुरति शृणोतीति पाठः । अवस्फुरिष्यतीति वेति । P. II. 359.

V. 22. अर्धनामत्येकमिति त्वपपाठः । P. II. 372.

VI. 8. शंसमान इत्यपपाठः । P. II. 419.

VI. 12. हिंसार्थस्य सरणकर्मण इति पाठान्तरम् । P. II. 428.

VI. 31. संशिशयिषुरिति वा पाठान्तरे प्राप्ते । P. II. 498.

VII. 12. ककुभिनीत्यपपाठः । P. III. 68.

VIII. 17. त्मन्या समजसीति पाठः । P. III. 135.

IX. 3. शङ्करोऽस्त्विति वेति पाठान्तरम् । P. III. 145.

IX. 16. पूजयामीत्यपपाठः P. III. 157.

IX. 17. प्रजावयति प्रगमयति इष्टुनिति वेति पाठान्तरम् । P. III. 158.

IX. 20. (1) आजगन्ति सानून्येषामिति वां पाठः । P. III. 160.

(2) जघनानि चोपघ्नन्तीति पाठः । P. III. 160.

(3) येषां घ्नन्त्युपघ्नन्तीति पाठः । P. III. 161.

X. 8. तद्बोधकतया बोधयितरिति वेति पाठः । तां बोधतयेत्यपपाठः ।
P. IV. 10.

X. 21. 'अग्निर्मह्यमथो इमाम्' इति च पठन्ति तेषामिदमुदाहरणम् ।

सोमो ददद्गन्धर्वाय गन्धर्वो ददद्ग्नये ।

रयिं च पुत्रांश्चाददद्ग्नौ मह्यमथो इमाम् । P. IV. 25.

This is not to be found in the text of the Nirukta.

X. 31. केचित् 'सर्वस्य प्रसविता' इत्यत्रापि पठन्ति । P. IV. 38.

X. 32. हिरण्यस्तूप इत्यपपाठः । P. IV. 39.

X. 34. अन्नवत्वमित्यपपाठः । अपि वेत्यपपाठः । IV. 41.

XI. 5. 'रसहरणायेत्यपपाठः ।' P. IV. 56.

यद्वा पाठान्तरं चान्द्रं मानं यस्य । P. IV. 57.

XI. 25. अभीत इति पाठः ।

आचित इति तु प्रमादपाठः । P. IV. 75.

XI. 30. Skanda reads इषं तोकाय नो दधः for क्रत्वे दक्षाय नो हिनु ।
P. IV. 79.

XI. 41. Skanda reads 'अन्नं क्षरतीति भाष्यम्' । Durga also reads 'अभिव्यञ्जयत् क्षरतीति' । But it is not found in the *Nirukta*.

XI. 42. मिषन्तमादित्यमिति पाठः । अनिमिषन्तमित्यपपाठः । P. IV. 88.

XI. 46. निरमण इति पाठान्तरम् । P. IV. 92.

XII. 26. सर्वमभिद्रुण्डुमिति पाठः । सर्वमभिपश्यतीत्यपपाठः । IV. 125.

XII. 30. Skanda reads 'अज सुकर्माण आसीदन्तु इत्यतिरिक्तपाठः'
But it is not found in the *Nirukta*.

XII. 42. Skanda reads 'सुपथा सुपथानि' । But the reading of the *Nirukta* is 'सदनम्' ।

XIII. 10. (1) व्यमनम् ।

(2) व्यवनमिति येषां पाठः । P. IV. 154.

The text of the *Nirukta* adopted by Skandasvāmin.

The text of the *Nirukta*, adopted by Skandasvāmin as the basis of his commentary differs in certain respects from

the text of the *Nirukta* constituted by me from a collation of mss. I give below a list of differences :—

स्कन्दे*

मूले*

I. 1. तद्यान्येतानि । P. I. 8.	तद् यानि । P. 27.†
I. 2. युगपदुत्पन्नानां । P. I. 13.	अयुगपदुत्पन्नानां । 29.
• वर्धते शरीरेण वर्धते विज- येनेति । P. I. 31.	वर्धते विजयेनेति वा । वर्धते शरीरेणेति वा । P. 29.
I. 3. न्यवेति विनिग्रहार्थीयौ । P. I. 40.	नि अव इति विनिग्रहार्थीया ।
I. 4. प्रतिषेधार्थीयः, पुरस्तादुप- चारस्तस्य, यत्प्रतिषेधति । 'नेन्द्र' देवममंसत' इति ! उपमार्थीय— उपरिष्ठादुपचारस्तस्य येनोपमिमीते । 'दुर्मदासोन' इति । P. I. 48.	नेन्द्रं देवममंसत । इति प्रतिषेधार्थीयः । पुरस्तादुपाचारस्तस्य यत्प्रतिषेधति । दुर्मदासो न सुरायाम् । इत्युपमा- र्थीयः । उपरिष्ठादुपाचारस्तस्य येनो पमिमीते । P. 30.
I. 5. विनिग्रहार्थीयौ । P. I. 57.	विनिग्रहार्थीया । P. I. 31.
I. 12. द्रशया वाऽऽसचनी वा स्यात् । P. I. 84.	द्रशया वा संजनी च स्यात् । P. 36.
I. 14. यथोहि न्वा एतम् । P. I. 87. सर्व एव दृष्टिप्रवादाः । P. I. 90.	यथो हि नु वा एतत् । P. 37. सर्व एव दृष्टप्रवादाः । P. 37.
I. 20. देवताध्यात्मं वा । P. I. 113.	देवताध्यात्मं वा । P. 41.
• II. 1. अथाप्याद्यन्तविपर्ययो भवति स्तोका रज्जुः सिकतास्त- र्क्वति । अथाप्यादिव्यापत्ति र्भवति । ज्योतिर्घनो बिन्दु- र्बाट्य इति ॥ P. II. 11, 12.	अथाप्यादिविपर्ययो भवति । ज्योतिः । घनः । बिन्दुः । बाट्य इति । अथाप्याद्यन्तविपर्ययो भवति स्तोकाः रज्जुः । सिकताः । तर्क्वति । P. 44.
II. 2. दण्डो ददातेः । P. II. 27.	दण्डो ददातेः । P. 45.

* Skanda here refers to the text of the *Nirukta* adopted by Skanda-
svamin as the basis of his commentary. Mula here refers to the text of the
Nirukta constituted from a collation of mss. by me and published by the
University of the Panjab.

† Reference is to the pages of my edition of the *Nirukta*. Pub. U.
of the Panjab.

- II. 3. वीति चक्राकर्ष इति । वीति चक्र इति । P. 45.
P. II. 33.
- II. 5. अथात उपक्रमिष्यामः अथातोऽनुक्रमिष्यामः P. 46.
P. II. 41. Skanda however uses the words
आनुपूर्व्येण क्रमिष्यामः in
his commentary,
which shows that he
was familiar with
the reading:—अनु-
क्रमिष्यामः ।
- II. 7. भूरीति बहुनामधेयम् । भूरीति बहूनो नामधेयम् । P. 48.
P. II. 55.
- II. 8. जानामीति । P. II. 64. जानानीति । P. 48.
- II. 14. नभ आदित्यः । नयतेः । नभ आदित्यो भवति । नेता रसानाम् ।
अपि वा भन एव स्याद् नेता भासाम् । ज्योतिषां प्रणयः ।
विपरीतः । P. II. 89. अपि वा भन एव स्याद् विपरीतः ।
P. 51.
- II. 15. आशदनाद्वा । P. II. 90. आसदनात् । P. 52.
- II. 17. Ts. II. 4. 12. 2. यदि- यदावृणोत्तदु वृत्रस्य वृत्रत्वम् । इति
मांल्लोकानावृणोत् तद् विज्ञायते । यदवर्तत तदु वृत्रस्य
वृत्रस्य वृत्रत्वमिति विज्ञा- वृत्रत्वम् । इति विज्ञायते । यदवर्धत
यते । यथा यदवर्तयत् तथा तदु वृत्रस्य वृत्रत्वम् । इति विज्ञायते ।
इषुमात्रमवर्धत । P. II. 96. P. 53.
- II. 25. क्षणः क्षिणोतेः । P. II. 112. क्षणः क्षणोतेः । P. 56.
- II. 28. अनुसंतवीत्वत् तवतेः । अनुसंतवीत्वत् तनोतेः । P. 57.
P. II. 117.
Skanda however
seems to be acquaint-
ed with the reading
adopted by me as
he remarks, “तनोते-
रिति पाठे तु बहूत्प्रेक्ष्यम् ।

- III. 1. अपततं भवति । P. II. 120. अपतितं भवति । P. 59.
- III. 5. तत्राक्षैराघ्नन्ति । P. II. 131. तत्राक्षेणाघ्नन्ति । P. 61.
- III. 8. असुरा असुरताः स्थानेषु । असुरा असुरताः । स्थानेष्वस्ताः ।
अस्ता वा स्थानेभ्यः । स्थानेभ्य इति वा । P. 62.
P. II. 138.
- अपि वा असुरिति प्राणः । अपि वा सुरिति प्राणनाम । P. 62.
P. II. 139.
- III. 9. द्वाविंशं शतम् । P. II. 144. द्वाविंशशतम् । P. 64.
- III. 10. अम्बुदो मेघो भवति । अर्बुदो मेघो भवति । P. 64.
II. 148.
तद्वद्वुदम् । P. II. 149. तदिवावुदम् । P. 64.
- III. 11. अत्राप्यस्य वधार्थ एव । अत्राप्यस्य वधकर्मैव भवति । P. 65.
P. II. 153.
- III. 13. चायतिप्रकृतीनि च । P. II. 160. चायतिप्रभृतीनि च । P. 66.
- III. 14. अहोरात्रकर्मा । P. II. 165. अहोरात्रकर्मा वा । P. 67. (वेत्यप-
पाठः—इति स्कन्दः)
- III. 15. प्रचर्मशिराः । P. II. 167. चर्मशिराः । P. 67.
- III. 17. भृगुभृज्यमानो न दग्धः । भृगुभृज्यमानो न देहे । P. 69.
P. II. 179.
- III. 18. हिंसेर्वा विपरीतस्य । P. II. 183. हिंसे र्वा स्याद् विपरीतस्य । P. 69.
संहाय हन्तीति । P. II. 183. संहाय हन्तीति वा । P. 69.
- III. 19. मेधा कस्मात् मतौ धीयते । मेधा मतौ धीयते । P. 69.
P. II. 184.
यज्ञः प्रख्यातं यजतिकर्म । यज्ञः कस्मात् । प्रख्यातं यजतिकर्मैति
P. II. 184. नैरुक्ताः । P. 70.
बहुकृष्णाजिन इति । P. II. 184. बहुकृष्णाजिन इत्यौपमन्यवः । P.
70.
स्तेननामानि चतुर्दशैव । स्तेननामान्युत्तराणि चतुर्दश ।
P. II. 185. P. 70.
आनीतमिव तद् भवति । आनीतं भवति । P. 70.
P. II. 186.

- III. 21. द्यावापृथिवीनामानि चतु- द्यावापृथिवीनामधेयान्युत्तराणि चतु-
विंशतिः । P. II. 192. विंशतिः । P. 73.
- IV. 4. उभौ समुपलब्धौ भवतः । उभौ समुब्धौ भवतः । P. 76.
P. II. 207.
- IV. 7. विवासनानीति वा गमना- विवासनानि गमनानीति वा । P. 77.
नीति वा । P. II. 213.
- IV. 8. जेत्राय । P. II. 217. जेत्राय । P. 78.
- IV. 11. वासरमहरवयुवती सर्वस्मै । वेसरमहरवयुवती सर्वस्मात् । P. 79.
P. II. 222.
समनात्सीत् । P. II. 224. समनात्सीत् । P. 79.
- IV. 13. आदित्यादश्चो निस्तष्टः । आदित्यादश्चो निरतष्ट इति । P. 79.
P. II. 227.
- IV. 15. वचनवन्तः । P. II. 234. वचनवन्तः । P. 81.
- IV. 16. अधिषवण० । P. II. 239. ०मभिषवण० । P. 81.
- IV. 17. द्यमानः । P. II. 242. द्यमान इति । P. 82.
- IV. 18. वयमकूपरणस्य वरणस्य । वयमकूपरणस्य । P. 82.
P. II. 246.
- IV. 19. वासीभिरश्ममयीभिरिति वाशीभिरश्ममयीभिरिति वा । P. 84.
वा । P. II. 255.
- IV. 25. अजा अस्याश्वा अजाताः । अजाश्वा अजा अजनाः । P. 88.
P. II. 277.
- IV. 27. गृह्यन्तेऽस्मिन्नस्ताः P. II. ग्रस्यन्तेऽस्मिन्नस्ताः । P. 89.
282.
- V. 1. अमा पुनरमत्रं भवति । P. अमा पुनरनिर्मितं भवति । P. 91.
II. 286.
- V. 4. ब्रात्याः प्रैषाः । वराहो मृगमिव ब्रात्याः प्रैषाः ॥३॥
मेघो वराहारः ॥३॥ वराहो मेघो भवति वराहारः ।
विध्यद्वराहं तिरो अद्रि- वरमाहारमहार्पीः । इति च ब्राह्मणम् ।
मस्ता । अयमपीतरो वराह विध्यद्वराहं तिरो अद्रिमस्ता । इत्यपि
एतस्मादेव । वरमाहारमहा- निगमो भवति ।
र्पीदिति । बृहति मूलानि । अयमपीतरो वराह एतस्मादेव ।
P. II. 302, 303. बृहति मूलानि । P. 94.
- V. 5. तं मरुतः क्षुरवं ? तीक्ष्णधा- तं मरुतः क्षुररपविना व्ययुः । P. 95.
र्या व्ययुः । P. II. 312.

- V. 11. संशासीनमेवाभिप्रेतं स्यात्? प्रशासनमेवाभिप्रेतं स्यात् । P. 99.
P. II. 330.
तच्छब्दवत्त्वात् । P. II. 331. शब्दवत्त्वात् । P. 99.
अधृतगमन कर्मवत् । P. II. 333, 334. अधृतगमन कर्मवन् । P. 99.
- V. 12. आपादितमन्युः । P. II. 336. आपातितमन्युः P. 99.
- V. 14. पोषयति भूतानि । P. II. 345. पोषति भूतानि P. 101.
- V. 15. अहितयानः ? P. II. 351. अहीतयानः । P. 102.
- V. 23. उरुप्या णो अघायतः सम- उतो समस्मिन्ना शिशीहि नो वसो ।
स्मात् । इति पञ्चम्याम् । उतो इति सप्तम्याम् । शिशीतिर्दानकर्म ।
समस्मिन्ना शिशीहि नो वसो उरुप्या णो अघायतः समस्मात् । इति
—इति सप्तम्याम् । प्रथमा पञ्चम्याम् । उरुप्यतिरकर्मकः । अथापि
बहुवचने । P. II. 373, 374. प्रथमाबहुवचने । P. 106.
- V. 26. सुहितं नयत । P. II. 379. सुहितं जयथ । P. 107.
आहाव आहवनात् । P. II. 379. आवह आवहनात् । P. 107.
लतेत्यपि पर्यायः । P. II. 381. लतेत्यविपर्ययः । P. 107.
- V. 28. नियुक्तो नियमनाद्वा । P. II. 383. नियुतो नियमनाद्वा । P. 108.
आकुञ्चितो वासौ भवति । P. II. 384. आकुचितो भवतीति वा । P. 108.
अंकुशाभावात् । P. II. 385. अंकुशादायात् । P. 108.
- VI. 3. सल्लूकं संलुभितम् । P. II. 392. सल्लूकं संलुब्धम् । P. 110.
- VI. 4. मृदुर्वा उदरे अस्त्विति । P. II. 398. मृदूदरेष्विति वा । P. 111.
जीर्यतेर्वा । P. II. 402. दूनोतेर्वा । P. 112.
- VI. 8. सा मे सत्याशीर्देवान् ..... सा मे सत्याशीर्देवेषु । P. 114.
P. II. 418.
- VI. 9. राजतेर्लाजाः ? P. II. 423. लाजा लाजतेः P. 115.

- VI. 15. ये रसेन पृथिवीं । P. II. 439. ते रसेन पृथिवीं । P. 118.
- VI. 17. विपरिवृढः । P. II. 451. परिवृढः । 120.
- VI. 19. तनुं शोभयितारम् । P. II. 459. तन् शोभयितारम् । P. 122.
- VI. 22. एधमानानह द्वे ..... P. II. 469. एधमानानहर्द्वे ..... P. 123.
- VI. 28. विभजतीति । P. II. 485. विभजन्तीति । P. 127.
- VI. 30. कणतिशब्दोऽणुभावे । P. II. 493. अणु कणतीति । P. II. 493. कणतिः शब्दाणुभावे । P. 128. अनुकणतीति । P. 128.
- VI. 32. ब्रीडयतः । P. II. 502. ब्रीडयति । P. 129. आणी अरणात् । P. II. 502. आणिररणात् । P. 129.
- VII. 4. आत्माश्चः । P. III. 29. आत्माश्चः । P. 135.
- VII. 8. आगनावैष्णवं च हविः । P. III. 53. आगनावैष्णवं हविः । P. 136.
- VII. 13. समामनेत् । P. III. 72. समामने P. 139.
- VII. 17. अभिहर्यतीति । P. III. 79. विहर्यतीति । P. 140. समुद्राद्वयेपोऽद्वय उदैर्त । P. III. 79. समुद्राद्वयेपोऽद्वय उदेति । P. 140.
- VII. 23. विश्वानरावेते उत्तरे । P. III. 93. विश्वानरावित्यप्येते उत्तरे । P. 143. कथं न्वयमेताभ्याम् । P. III. 93. कथं त्वयमेताभ्याम् । P. 143.
- VII. 24. यदा वा असावादित्यः । P. III. 99. यदा [खलु वै] असावादित्यः । P. 145.
- VII. 25. पप्रथन्त । P. III. 104. अपप्रथन्त । P. 146.
- VIII. 1. यदेनदभिद्रवन्ति । P. III. 113. यदेनमभिद्रवन्ति । P. 150.
- VIII. 19. प्रपिण्ठतमैः । P. III. 137. तपिण्ठतमैः P. 156.
- IX. 4. गृणाति । P. III. 145. गिरति । P. 160.
- IX. 8. प्रवणेजाः P. III. 148. प्रवतेजाः । P. 161.

- इरिणं निरिणं रिणातेः । इरिणं निर्ऋणम् । ऋणातेः । P. 161.
P. III. 149.
- IX. 9. आदरणीयाः । P. III. 150. अदरणीयाः । P. 162.
- IX. 20. सरणस्वभावानि । P. III. 160. सरणानि । P. 165.
- जघनानि चोपघ्नन्ति । जघनानि चोपघ्नति । P. 165.
P. III. 160.
- IX. 32. उद्गततरः । P. III. 170. उद्गततमो भवति । P. 169.
- IX. 39. अर्तन्यौ वा । P. III. 174. अर्तन्यौ वा । P. 171.
- IX. 42. वरणीयानि । P. III. 176. वननीयानि । P. 171.
- X. 7. द्युतेः । द्युतेर्वा । P. IV. 9. द्युतेर्वा । [द्योततेर्वा] P. 175.
- X. 15. मृळ्यतिरुपदयाकर्मा । P. IV. 17. मृळ्यतिरुपदयाकर्मा । P. 178.
- X. 21. यम एव जातः । P. IV. 24. यम इव जातः । P. 180.
- X. 27. तूर्णमर्थं क्षरति । P. IV. 35. तूर्णमर्थं रक्षति । P. 182.
- XI. 5. चायन् द्रवति । P. IV. 56. चायन् द्रमति । P. 191.
- चारु द्रवति चिरं द्रवति । चारु द्रमति चिरं द्रमति । P. 191.
P. IV. 57.
- XI. 25. कथं रसानि । P. IV. 74. कथं रसानि P. 197.
- तकतीति सतः । P. IV. 75. तकत इति सतः । P. 197.
- XI. 27. यस्मान्माध्यमिकां वाचम् । P. IV. 77. तस्मान्माध्यमिकां वाचम् । P. 198.
- XI. 28. यत्पृथिवीं गच्छति । P. IV. 77. यत्पृथिवीं गच्छतीति वा । P. 198.
- XI. 30. Skanda reads: इषं च तो- for ऋत्वे दक्षाय नो हिनु ।
काय नो दधः । P. IV. 79.
- XII. 14. सुवतेर्वा । P. IV. 114. सुवते र्वा । P. 211.
- XII. 19. पिशनीयाः । P. IV. 119. पंसनीयाः P. 212.
- XII. 22. स्वर्गस्य लोकस्याभिवोढा । P. IV. 122. स्वर्गस्य लोकस्यापि वोळ्हा । P. 213.
- XII. 26. सर्वमभिद्रष्टुम् । P. IV. 125. सर्वमिदमभिविपश्यति । P. 214.
- XII. 30. पेन्द्रायामृचि । P. IV. 130. पेन्द्राग्न्यामृचि । P. 216.
- XII. 42. सुगा वो देवाः सुपथा अकर्म । P. IV. 142. सुगा वो देवाः सदनमकर्म । P. 220.

- XIII. 4. रश्मिपोषं पुण्टेषु भूतेषु । पुण्टेषु पोषेषु । P. 224.
P. IV. 150.
- XIII. 11. तस्य यदन्यन्मात्राभ्यस्तदक्षरं भवति । तस्य यदन्यन्मन्त्रेभ्यस्तदक्षरं भवति ।
क्षरं भवति । P. IV. 155. P. 226.
प्रत्यृतः सर्वाणि भूतानि । प्रत्यृचः सर्वाणि भूतानि । P. 226.
P. IV. 155.
प्रत्यृतः सर्वाणीन्द्रियाणि । प्रत्यृचः सर्वाणीन्द्रियाणि । P. 226.
P. IV. 155.
अविनाशधर्मि । P. IV. अविनाशिधर्म । P. 226.
155.
- XIII. 12. वाक्क्षयो भवति । P. IV. वा । क्षयं भवति । P. 227.
156.

Date of Skandasvāmin.

The date of Skandasvāmin depends on the date of Harisvāmin, the commentator of the *Śatapatha Brāhmaṇa*. The latter gives valuable information about himself, his relationship to Skandasvāmin and his date. He was the head of the department of law of Vikramāditya, the Emperor of Avanti or Mālavā. The verse is the following:—

श्रीमतोऽवन्तिनाथस्य विक्रमस्य क्षितीशितुः ।
धर्माध्यक्षो हरिस्वामी व्याख्यां कुर्वे यथामति ॥*

“I, Harisvāmī, the head of (the department of) law of H. M. the emperor Vikramāditya, lord of Avanti, am going to explain (the) *Śatapatha Brāhmaṇa* to the best of my intellectual effort.”

He states that he was a pupil of Skandasvāmin :—

यः सम्राट् कृतवान् सप्तसोमसंस्थास्तथर्कश्रुतिम् ।
व्याख्या कृत्वाध्यापयन्मां श्रीस्कन्दस्वाम्यास्ति मे गुरुः ॥*

“Śrī Skandasvāmī is my teacher, who—a sovereign (among scholars)—established the seven Soma-institutions and having written a commentary, taught me the revealed scripture, *i.e.* the *R̥gveda*.”

* See my Indices to the Nirukta. Introduction pp. 29, 30.

The date is given in the following verse :—

Sic. यदादी (=द्वा) नां कले जग्मुः सप्तत्रिंशच्छतानि वै ।

चत्वारिंशत्समाश्चान्यास्तदा भाष्यमिदं कृतम् ॥

“This commentary was written when 3700 and another 40 years of the Kali age had passed away.”

The Kali era began on the 18th of February 3102 B.C. The commentary was thus composed in 638 A.D. We do not know how old was Harisvāmin when he wrote this commentary. But if we take into consideration the maturity of spirit, revealed in the commentary, he could hardly have written it say before he was 40 years old, although it may be the work of his old age. But even if we assign the minimum age of 40 years to Harisvāmin in 638 A. D., he would hardly receive instruction in Vedic exegesis from Skandasvāmin say before the age of 20, *i.e.* c. 618 A. D. At the time of teaching him, Skandasvāmin had written a commentary on the Ṛgveda. Skandasvāmin must have been at least a middle-aged man, when he wrote his commentary on the Ṛgveda, *i.e.*, he would be c. 40 years old in 618 A. D. So his date will fall in the last quarter of the 6th. century and the first quarter of the 7th century A. D. But if Harisvāmin was older than forty in 638 A. D., the date of Skandasvāmin will be slightly pushed back. This is the only possible conclusion, if we accept the evidence supplied by Harisvāmin. But if this evidence is subjected to a critical examination, it is impossible to accept the statements made by him. Thus according to Harisvāmin, we must assume the existence of an emperor Vikramāditya at Avanti in 638 A. D. But there was no Vikramāditya at Avanti in 638 A. D. And there could not be any emperor assuming the grand title of Vikramāditya at Avanti in 638 A. D., as Harṣavardhana was the undisputed emperor of Northern India from 606 to 647 A. D. The only defeat suffered by him was in 620

A.D., at the hands of Pulikeshin II, when the Narbada was fixed as the Southern boundry of his empire. Avanti, or Mālavā was therefore an integral part of his empire. After 620 A. D. Harṣa never met with a reverse and reigned peacefully till the end. There could therefore be no Vikramāditya at Avanti in 638 A. D. And there was no Vikramāditya at Avanti even during a period of two or three centuries after the death of Harṣa.

Let us now see if there was a Vikramāditya in Mālavā before the time of Harṣa. For this, it will be necessary to make a brief survey of the history of Mālavā for a few centuries previous to the reign of Harṣa.

The Western Satraps ruled over Mālavā. The Saka Chashtana established his kingdom there in the first century A. D. His grandson Rudradāman I extended his empire, in the second century A.D., over the greater part of Western India, including Surāshṭra, Cutch and Sind. Chandragupta II Vikramāditya slew the last Satrap Rudrasimha and annexed Mālavā to the Gupta empire about c. 395 A. D. None of the Western Satraps ever assumed the title of Vikramāditya. So none of them could be identified with the patron of Harisvāmin. Chandragupta II, no doubt, assumed the title of Vikramāditya but he was not merely the lord of Avanti but of the whole of Northern India. *He could not be appropriately described as the lord of Avanti* as done in the verse of Harisvāmin, quoted above. For him this description is unsuitable as it is not comprehensive enough. It suffers from the fault of *avyāpti*. Mālavā remained a part of the Gupta empire, till it was wrested by the Huns under Tormāna, towards the close of the 5th century A. D. Mālavā was ruled by the Huns till their leader Mihiragula was defeated by Yashodharman in c. 528 A. D. Yashodharman was a king of central India. His inscriptions have been discovered at

Mandasor (ancient **दशपुर**) about 100 miles from Ujjain. His victory over the Huns must have extended his sway over Ujjain and the rest of Mālavā. As he was able to deliver India from the tyranny of the rule of the Huns, he assumed the title of Vikramāditya. As Avanti formed the home-province of his extensive Empire, he could be appropriately described as the lord of Avanti. In my opinion, Yashodharman is the only king who can be identified with the patron of Harisvāmin. The only obstacle which stands in the way of this identification is the date given by Harisvāmin himself. Now the text of the verse—which gives the date—is corrupt and has not been properly preserved. I therefore propose an emendation of the text and read the verse as follows :—

यदादी (=वदा) नां कले जग्मुः षट्त्रिंशच्छतकानि वै ।

चत्वारिंशत्समाश्चान्यास्तदा भाष्यमिदं कृतम् ॥

“I wrote this commentary when 3600 and another 40 years of the Kali age had passed away.”

This will give the date of the composition of the commentary of Harisvāmin as 538 A. D. Yashodharman consolidated his kingdom after his great victory over the Huns in 528 A. D. and could thus be the patron of Harisvāmin in 538 A. D.

I may add that after Yashodharman, we do not come across any other Vikramāditya in Mālavā. Yashodharman had a long reign. He died c. 583 A. D. After his death, his kingdom fell into pieces. Mālavā seems to have become divided into two independent states, one of the Eastern Mālavā with its capital at Ujjain and the other of Western Mālavā, including Valabhī and Saurāshṭra. Śīlāditya, the son of Yashodharman seems to be the ruler of Western Mālavā only. But he seems to have lost his independence about 593 A. D. There are a few passages in Bāna's *Harṣa Carita*, which if pieced together give an indication of Śīlā-

ditya's loss of independence. Prabhākaravardhana married Yashovatī. Although it is not expressly stated, she seems to be the daughter of Yashodharman. This is shown by her very name. There are several cases on record where the Guptas named their daughter after the father, *e.g.* Harṣaguptā daughter of Harṣagupta was named after her father. Similarly Mahāsenaguptā married to Ādityavardhana, father of Prabhākaravardhana was a daughter of Mahāsenagupta. On the analogy of the practice of the Guptas, it may be presumed that Yashodharman named his daughter after himself. If Yashovatī was the daughter of Yashodharman, then her brother would be Śīladitya, who presented his son Bhandi to attend upon the sons of Prabhākaravardhana. Bāṇa remarks :—**अस्मिन्नेव तु काले देव्या यशोवत्या भ्राता सुतमष्टवर्ष-देशीयं** ..... **भण्डिनामानमनुचरं कुमारयोर्ऋपितवान् ।** Ch. IV. p. 149.

'At this very time, the brother of Queen Yaśovati* made over his son named Bhandi, eight years old, as an attendant on the princes.'

Bāṇa does not expressly mention the name of the queen's brother. But as shown above, it must be Śīladitya. Ordinarily an independent king would not suffer the humiliation of surrendering his son to attend upon the princes of another king. From this remark of Bāṇa, it is clear that Śīladitya must have been defeated by Prabhākaravardhan and must have been compelled to surrender his son as a hostage. In this light, we can now understand another remark of Bāṇa. In the *Harṣacarita*, Prabhākaravardhana is described as **मालवलक्ष्मीलतापरशुः** 'an axe to the creeper in the form of prosperity of Malava.' Ch. IV. p. 132.,

Śīladitya however appears to have lost his kingdom

* The name is spelt as Yashomati in Harṣa's Madhubana copper Plate, Ep. Ind. I. 72.

altogether. This is indicated by a verse of Kalhana, the author of the *Rājataranginī*.

वैरिनिर्वासितं पित्र्ये विक्रमादित्यजं न्यधात् ।

राज्ये प्रतापशौले स शीलादित्यापराभिधम् ॥ III. 330.

“He (Pravarasena II) put Pratāpaśīla Śīlāditya, the son of Vikramāditya, on the throne of his paternal kingdom, when he had been driven out by his enemies.”

Śīlāditya lost his kingdom but regained it with the help of the Hun King Pravarasena, son of Tormana *. But he was finally crushed by Rājyavardhana in 606 A. D. as is shown by the following remark of Bāṇa :—**तस्माच्च हेलानिर्जितमालवानीकमपि** Ch. VI. p. 208. ‘Although he (Rājya-) vanquished the army of the Mālavā king with the greatest possible ease’. With this defeat, the kingdom of the Western Mālavā came to an end. This is further supported by the fact that Hiuen Tsang who visited Western Mālavā in 641, 2 A. D. does not mention any king reigning in Mālavā at the time of his visit or for some time before his visit. His Śīlāditya who ruled 60 years before his visit † and identified by Sylvain Levi with the Buddhist Śīlāditya I, must be different from the brother-in-law of Prabhākara-vardhana. Nothing further is heard of Śīlāditya or the kingdom of Western Mālavā. At any rate, Dhruvabhaṭṭa, a nephew of Śīlāditya and king of Valabhī was a subordinate king and attended Harṣa’s assemblies at Kanauj and Allahabad in 643 A. D. ‡ Thus in Western Mālavā, there was no king who could assume the title of Vikramāditya in 638 A. D.

* This Tormana seems to be different from the father of Mihiragula. See M.A. Stein, *A chronicle of the kings of Kashmir*, Introduction pp. 82, 141.

† Hiuen Tsang, *Si-yu-ki* translated by Beal, ii. 261.

‡ V. A. Smith, *The Early History of India*, 4th ed. p. 343.

* Let us now turn to the kingdom of Eastern Malavā with its capital at Ujjain. After the break up of the Magadha Empire, later Guptas are known to have ruled over Eastern Mālavā†. They probably kept quiet during the reign of Yashodharman. But after his death, they began to raise their head. They must have thus come in conflict with Prabhākaravardhana who seems, to have inflicted defeat and a humiliating treaty on them. By the terms of this treaty, two princes named Kumāragupta and Mādhavagupta were surrendered as hostages by the Gupta king of Eastern Mālavā and were appointed to attend upon the sons of Prabhākaravardhana. This trend of events is indicated by the following passage from the *Harsacarita* of Bāna: परीक्षितौ शुची विनीता विक्रान्तावभिरूपौ मालव-

* A word may be said with regard to the cause of enmity between Prabhākaravardhana and his brother-in-law Śilāditya. Prabhākara- vardhana's matrimonial alliance with Yashodharman must have given stimulus to the former's ambition, to which the latter's death must have served as a fillip. Prabhākaravardhana waged a war against the Huns and was probably successful to a certain extent, that is why Bāna describes him as 'a lion to the deer in the form of Huns.' (हूणहरिणकेसरी Ch. IV. p. 132.) He also fought and vanquished the kings of Sīnd, Gandhāra, Gurjar and Lāta (सिन्धुराजज्वरो गुर्जरप्रज गरो गान्धागधिपगन्ध- द्विपकूटकपालो लाटपाटवपाटचरः Loc. cit.) Śilāditya could not look with equanimity on the growing power and prestige of Prabhākaravardhana. As he himself could not offer effective resistance alone, he therefore reversed the anti-Hun policy of his father Yashodharman and cultivated friendly alliance with the foreigners. His pro-Hun tendency is shown by the name Bhandi—a Jannic name—which he gave to his son. This is further proved by the fact that he was restored to his throne by a Hun-king Pravarasena II of Kashmir. The pursuit of a pro-Hun policy by Śilāditya would explain, in my opinion, the cause of estrangement between him and his brother-in-law Prabhākaravardhana.

† Rama Shankar Tripathi, *Early position of Harṣa*, Malaviya commemoration volume p. 265.

राजपुत्रौ भ्रातारौ ..... कुमारगुप्तमाधवगुप्तावस्माभिर्भवतोरनुचरत्वार्थमिमौ निर्दिष्टौ । Ch. IV. p. 153.

‘I (Prabhākaravardhana) have appointed these two princes, the brothers Kumāragupta and Mādhavagupta, sons of the king of Mālavā, who have been tested, who are pure, modest, spirited and good looking *to attend* upon you.’ Both the princes are then brought in. The scene of their entrance is thus described by Bāṇa :—

प्रविश्य च दूरादेव चतुर्भिर्ङ्गेरुत्तमाङ्गेन च गां स्पृशन्तौ नमश्चक्रतुः ।
स्निग्धनरेन्द्रदृष्टिनिर्दिष्टामुचितां भूमिं भेजाते । मुहूर्ते च स्थित्वा भूपतिरादि-
देशतौ—‘अद्यप्रभृति भवद्भ्यां कुमारावनुवर्तनीयौ’ इति । ‘यथाज्ञापयति देवः’
इति मेदिनीदोलायमानमौलिभ्यामुत्थाय राज्यवर्धनहर्षौ प्रणेतुः । .....तत-
श्चारभ्य .....सततपार्श्ववर्तिनौ कुमारयोस्तौ बभूवतुः । Ch. IV. p. 155.

“Having entered, they saluted from afar—their four limbs and head touching the ground. They took their seats in a proper place, indicated by a kindly glance from the king. After a short while, the king gave them instructions: ‘From to-day, you should both attend on the princes.’ ‘As Your Majesty commands’, they said and rising, saluted Rājyavardhana and Harṣa, with their crowns swaying on the ground. ....From that day.....they both became constant companions of the princes.”

From this description of Bāṇa, it is clear that Prabhākaravardhana must have subdued the Gupta king of Mālavā, who was compelled to surrender his two sons to serve as attendants. But the spirit of the Mālavā was king not broken. When Prabhākaravardhana fell seriously ill, the Gupta king of Mālavā attacked Kanauj, seized and slew Grahavarman, son-in-law of Prabhākaravardhana and imprisoned his daughter Rājyaśrī. Bāṇa’s words may again be quoted : देव.....यस्मिन्नहन्त्यवनिपतिरुपरत इत्यभूद्भातां तस्मिन्नेव देवो ग्रहवर्मा दुरात्मना मालवराजेन जीवलोकमात्मनः सुकृतेन सह त्याजितः । भर्तृ-
दारिकापि राज्यश्रीः कालायसनिगडयुगलचुम्बितचरणा चौराङ्गनेव संयता

कान्यकुब्जे कारायां निक्षिप्ता । किंवदन्ती च यथा किलानायकं साधनं मत्वा
जिघृक्षुः स दुर्मतिरेतामपि भुवमाजिगमिषति । इति विश्वापिते प्रभुः प्रभव-
तीति । Ch. VI. p. 204.

‘Your Majesty,.....on the very day on which the rumour that the king is dead, spread about, H. M. Grahavarman was cut off from the world of the living along with his noble deeds by the wicked king of Mālavā. The princess Rājyaśrī, with her feet kissed by a pair of black iron fetters, was thrown in the prison at Kānyakubja, confined like a common brigand’s wife. It is also said that the wicked king is about to invade this land as well, as he is desirous of seizing it for he imagines the army to be without a leader at the moment. This is what I have to report. The matter now rests with Your Majesty.’

On hearing the report of this dreadful calamity, Rājyavardhana immediately marched against the king of Mālavā and took a terrible revenge. Mālavā king was probably slain as nothing further is heard of him. His kingdom seems to have been annexed. His treasury and other paraphernalia were forfeited. Although Rājyavardhana routed the Mālavā army without any difficulty, he was treacherously slain by an ally of Mālavā, the king of the Gaudas. But the death of Rājyavardhana did not make any difference as far as Mālavā was concerned. Harṣa later on received all the wealth of the Mālavā king through Bhandi, who followed Rājyavardhana against Mālavā. Bāṇa states:—**कदाचित्तु राज्यवर्धनभुजबलोपार्जितमशेषं मालवराजसाधनमादायागतं समीप एवावासितं लेखहारकाद् भण्डिमशृणोत् ।** Ch. VII. p. 252.

“Once he (Harṣa) heard from messengers that Bhandi, who had arrived—and brought with him all the wealth of the Mālavā king, acquired through the strength of arms by Rājyavardhana—was encamped not far off”.

On the following day, Harṣa inspected the treasures brought by Bhandi. Among other things, there were (1) thousands of elephants अनेकसहस्रसंख्यकान्कारिणः (2) horses as swift as antelopes हारिणरहंसो हरीन् (3) wonderful ornaments अलंकाराणां विशेषान् (4) pearl necklaces तारान् हारान् (5) Yak-tail chowries बालव्यजनानि (6) a white umbrella श्वेतातपत्रम् (7) beautiful women वारविलासिनीः (8) royal paraphernalia like lion—thrones, couches etc., सिंहासनशयनासंदीप्रभृतीनि राज्योपकरणानि (9) all the followers of the Mālavā king with their feet restrained with iron fetters (10) and chests of treasure laden with hordes of precious stones with their numbers recorded on documents अशेषांश्च ससंख्यालेख्यपत्रान् सालंकारापीडपीडान् कोषकलशान् । Ch. VII. p. 254.

Having inspected the booty, Harṣa ordered his officers to take charge of property according to their respective function. अथालोच्य तत्सर्वमवनिपालः स्वीकर्तुं यथाधिकारमादिश-दध्यक्षान् । This shows that the Mālavā king was completely crushed.

Bāṇa nowhere mentions the name of the Mālavā king but states that it was a Gupta: स पुनरवादीत् 'देव देवभूयंगते देवे राज्यवर्धने गुप्तनाम्ना च गृहीते कुशस्थले देवी राज्यश्रीः परिभ्रश्य बन्धनाद्विन्ध्याटवीं सपरिवारा प्रविष्टा, इति । Ch. VII. p. 253. "He spoke again, 'Sire when H. M. Rājyavardhana had departed to celestial regions, and Kuśasthala (*i.e.* Kanauj) was captured by a person named Gupta, Queen Rājyaśrī escaped from her imprisonment and entered, with her retinue, the Vindhya forest." Bāṇa probably felt too great a contempt for the Mālavā king to mention his name. But his name has been recorded in the Mad'nubana copper plate inscription of Harṣa in the following verse :—

राजानो युधि दुष्टवाजिन इव श्रीदेवगुप्तादयः

कृत्वा येन कशाप्रहारं विमुखा सर्वे समं संयताः ।

उत्खाय द्विषतो विजित्य वसुधां कृत्वा प्रजानां प्रियं

प्राणानुज्झितवानरातिभवने सत्यानुरोधेन यः ॥

‘By whom all kings like Devagupta and others were vanquished with downcast faces in battle, like wicked horses with a blow of whip, who after uprooting his enemies, conquering the earth and doing what was agreeable to his subjects, gave up his life in the mansion of his foe, through adherence to truth.’*

Rājyavardhana engaged, during his life, in two battles only. In early youth, he was sent by his father against the Huns. This is described by Bāṇa in the following words:—अथ कदाचिद्राजा राज्यवर्धनं कवचहरमाह्वय हृणा-
न्हन्तुं हरिणानिव हरेर्हरिणेशकिशोरमपरिमितबलानुयातं चिरंतनैरमान्यैर-
नुरक्तश्च महासामन्तैः कृत्वा सामिसरमुत्तरापथं प्राहिणोत् । Ch. V. p. 166.

‘Now, once upon a time, the king summoned Rājyavardhana clad in armour and sent him to the North to slay the Hunas as a lion sends his whelp to kill deer. He was followed by a great force and attended upon by experienced counsellors and devoted great feudal barons.’

Immediately after his return from the campaign of the North, Rājyavardhana had to march, on a punitive expedition, against the king of Mālavā. Soon after his conquest of Mālavā, he was treacherously killed by the Gauda king. So Devagupta, mentioned in the Madhubana copper plate as having been vanquished by Rājyavardhana, must be the king of Mālavā. After the absolute victory of Rājyavardhana, the whole army and treasure of the Mālavā king was forfeited to Harṣa. The line of rulers of Eastern Mālavā came to an end about 606 A. D. Thus there could be no Vikramāditya in Eastern Mālavā in 638 A. D. When Hiuen Tsang Visited Eastern Mālavā in 641,2 A. D., the state was administered by Brāhmaṇa officers of Harṣa.

If we accept the statement of Harisvāmin as recorded in the verse quoted above, we are confronted with a

dilemma. We are asked to believe in the existence of a Vikramāditya in Malavā in 638 A. D. which, as detailed above, is out of question. As a solution of the difficulty I have proposed to emend the text of the verse. This will make Harisvāmin a contemporary of Yashodharman, who can be the only person to be appropriately identified with the patron of the commentator of the *Satapatha*. If Harisvāmin composed his commentary in 538 A. D., then Skandasvāmin, his teacher, can be assigned with justice to the end of the 5th cen. or the beginning of the 6th cen. A. D. *

Composite Character of Skandasvāmin's Commentary.

The commentary is described under several titles in the colophons. It is called, *e.g.*, (1) निरुक्तभाष्यटीका (2) निरुक्तटीका (3) निरुक्तवृत्तिः (4) विवरणसमुच्चयः (5) निरुक्तविवरणसमुच्चयः

* The original sources of information for the history of post-Gupta, and Harṣa's period are the following :—

(1) Bāṇa, *Harṣacarita* Skt. text Bombay, 1892. There is a standard English translation by E. B. Cowell and F. W. Thomas, London 1897., although I have given my own translation throughout as the former in places is not quite literal.

(2) Kalhana, *Rajatarangini*, Skt. text ed. by M. A. Stein, Bombay. 1892. It was translated into English by the Editor of the Skt. text.

(3) Hiuen Tsang, *Si-yu-ki*, translated into English by Beal.

(4) The Madhubana Copper Plate of Harṣa Ep. Ind. Vol. I. & VII and inscriptions nos. 33, 35, 42, 52, in Fleet's *Corpus Inscriptionum Indicarum*. The Banskher Copper Plate of Harṣa, Ep. Ind. Vol. IV. Aihole Ins. of Pulikeshin Ep. Ind. Vol. VI. p. i.

(5) The original sources have been utilised by—

a. A. F. Rudolf Hoernle, *Some Problems of Ancient Indian History*, J. R. A. S. 1903. pp. 545-570.

b. V. A. Smith, *The Early History of India*, Oxford, 1924.

c. Radhakumud Mookerjee, *Harsha*, Oxford, 1926.

d. Rama Shankar Tripathi, *Early History of Harṣa*, Malaviya Commemoration Vol. 261-276.

(6) निरुक्तविवरणम् (7) निरुक्तभाष्यविवरणसमुच्चयः (8) निरुक्तभाष्यविवरणम् (9) निरुक्तविवरणभाष्यम् * This multiplicity of titles itself indicates its composite character, as the commentary of a single author is always uniformly described under one title only. I do not know of any other commentary in Sanskrit literature which though the composition of one individual is given several names. Even the work of joint authors is known under one name only, *e.g.* Jayāditya and Vāmana wrote a joint commentary on the *Aṣṭadhyāyī* of Paṇini, called the *Kaśikavṛtti*. Skandasvāmin, Udgitha and Nārāyaṇa collaborated together in writing a commentary on the *R̥gveda* and the commentary is called by one name only, *i.e.*, the *R̥gḥaṣyam*. † There are several other instances of joint authorship but their work bears one name only. This long list of titles for one and the same work is rather unusual and indicates in this instance, that the commentary is the work of more than one author. The word *samuccaya* used in colophons of the commentary may lead one to the conclusion that the present work is a collection or conglomeration of several works. This view becomes plausible because the phrase employed is पूर्ववृत्ति-समुच्चयः । But if we take into consideration the evidence of all the colophons, such a conclusion will not be justified. There is a remarkable unanimity in the colophons, which attribute the authorship of the commentary to two persons only, namely, Skandasvāmin and Maheśvara. A few colophons may here be quoted:—

(1) इत्याचार्यमहेश्वरकृतायां निरुक्तभाष्यटीकायां .....

---

* See my Introduction to *Fragments of the commentaries of Skandasvāmin and Maheśvara*, pp. 5-7.

† स्कन्दस्वामी, नारायण, उद्गीथ इति ते क्रमात् ।

चक्रः सहैकसृग्भाष्यं पदवाक्यार्थगोचरम् ॥

Venkata Mādhava VI. 4. See my *Indices to the Nirukta*, Introduction p. 68.

- (2) इति स्कन्दस्वामिकृतायां निरुक्तटीकायां.....
- (3) sic. इति स्कन्दस्वामिकृतायां निरुक्तवृत्तौ.....
- (4) इत्याचार्यस्कन्दस्वामिकृतौ निरुक्तभाष्यटीकायां.....
- (5) इति महेश्वरविरचितायां निरुक्तभाष्यटीकायां.....
- (6) इति स्कन्दस्वामिकृते विवरणसमुच्चये.....
- (7) इति स्कन्दस्वामिकृते निरुक्तविवरणसमुच्चये.....
- (8) इति महेश्वरविरचिते निरुक्तविवरणसमुच्चये.....
- (9) इति महेश्वरकृते निरुक्तभाष्यविवरणसमुच्चये.....

Nowhere in the colophons is the authorship of the commentary ascribed to any other individual except Skandasvāmin and Maheśvara. The phrase पूर्ववृत्तिसमुच्चय : need not therefore be interpreted in the sense of a conglomeration of several previous commentaries. At the same time it is clear that the evidence of colophons establishes the composite character of the commentary.

. External Evidence.

The composite character of the commentary is further supported by the external evidence of Devarāja Yajvan. He utilised the commentary of Skandasvāmin for his *Nighantubhāṣya*. There are passages in the *Nighantubhāṣya* which bear a striking resemblance to, and are identical in several cases with, the commentary of Skandasvāmin but which are not acknowledged as quotations by Devarāja Yajvan. I have collected all such passages. They cover about fifty pages in print and form Appendix V of the present volume.

In other places in the *Nighantubhāṣya*, however, Devarāja Yajvan has acknowledged his indebtedness to Skandasvāmin. The former has preserved quite a large number of passages as quotations from the latter's commentary. I have also made a complete collection of all of

them. They were first published as a part of *Fragments of the commentaries of Skandasvāmin and Mahesvara*. At that time, the text of Devarāja Yajvan was available in the Bibliotheca Indica edition only. This particular edition can hardly be called critical, and is rather full of textual errors and other inaccuracies*. It cannot serve as a trustworthy basis of critical studies. It was desirable therefore to collate several mss. of the *Nighantubhāṣya*. The revised text of Devarāja Yajvan as constituted from a collation of mss. now forms Appendix II of the present volume. For facility of comparison, I have also put the present text of Skandasvāmin's commentary along with its quotations preserved by Devarāja Yajvan. A critical examination of Appendix II shows that Devarāja Yajvan quotes not only from Skandasvāmin's commentary on the *Nirukta* but also from the latter's commentary on the *R̥gveda*. He specifically mentions Skandasvāmin's commentary on the *R̥gveda*, e.g., ऋभाष्ये† वाजशब्दोपरि.....अत्र ऋभाष्यम्†..... । अत्र स्कन्दस्वामी ऋभाष्ये†..... । अत्र ऋभाष्ये†..... ऋभाष्ये†.....अत्र ऋभाष्ये† In these cases, it is quite clear that Skandasvāmin's *R̥gbhāṣya* is being quoted. But in many cases, Devarāja Yajvan simply mentions Skandasvāmin without specifying whether the *R̥gbhāṣya* or the *Nirukta-bhāṣya* is being quoted. The mere mention of Skandasvāmin's name or just स्कन्दस्वामिभाष्यम् is ambiguous. Devarāja Yajvan refers to Skandasvāmin in several ways. They are the following:—

- (1) अस्य स्कन्दस्वामी§ (2) इति स्कन्दस्वामी§ (3) अत्र भाष्ये स्कन्दस्वामी§ (4) इत्यादिभाष्यस्य स्कन्दस्वामिग्रन्थो यथादृष्टं लिख्यते§ (5) इति स्कन्दस्वामी व्याख्याति§ (6) अत्र स्कन्दस्वामिना मेघत्वेन

* See my *Indices to the Nirukta* p. 8.

† Appendix II of the present Vol. pp. 328, 329, 331. §. Op. cit. p. 315. §. Op. cit. p. 316.

व्याख्यातम्¹ (7) इत्यादिभाष्यस्य स्कन्दस्वामिग्रन्थः¹ (8) अत्र ..... आभाषयत् स्कन्दस्वामी² (9) इति भाष्ये स्कन्दस्वामी³ (10) अत्र स्कन्दस्वामिना पठितात्³ (11) स्कन्दस्वामिनोक्तम्³ (12) इति स्कन्दस्वामिनिर्वचनानि³ (13) इति स्कन्दस्वामिभाष्यम्³ (14) स्कन्दस्वामिना प्रतिपादितः⁴ (15) अत्र स्कन्दस्वामिना .....नोक्तम्⁵ (16) भाष्ये स्कन्दस्वामी⁶ (17) इति स्कन्दस्वामिग्रन्थः⁶ (18) इति स्कन्दस्वामिवचनात्⁷ (19) अत्र स्कन्दस्वामिभाष्यम्⁸ (20) भाष्यस्य स्कन्दस्वामी⁸ (21) इति स्कन्दस्वामिना व्याख्यातम्⁹ (22) भाष्ये स्कन्दस्वामिग्रन्थः¹⁰ (23) अत्र स्कन्दस्वामिभाष्यम्¹¹ (24) अत्र स्कन्दस्वामिनोक्तम्¹¹ (25) इत्यादिषु स्कन्दस्वामिभाष्ये¹² (26) इति स्कन्दस्वामिना भाष्यमुक्तम्¹³ (27) इति स्कन्दस्वामिभाष्य उक्तम्¹⁴.

They can be classified under the following categories:—

I. Nos. 1, 2, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 21, 24.

II. Nos. 3, 4, 7, 9, 16, 20, 22.

III. Nos. 13, 19, 23, 25, 26, 27.

Of the first category, several quotations under the name इति स्कन्दस्वामी on pp. 320, 327, 328, 329, 330, 332, 333, 334, 335, 336, 337, of the present volume are not found in Skandasvāmin's commentary on the *Nirukta*. As his *Rgbhāṣya*, except in the case of a few hymns, has not as yet seen the light of the day, it is not possible to say whether or not the quotations are found therein. It is quite possible that they may be there. Other quotations of this category are found in Skandasvāmin's commentary on the *Nirukta*. In this manner, it is clear that Devarāja Yajvan means both the *Rgbhāṣya* and the *Niruktatīkā* when he simply mentions the name of Skandasvāmin.

Of the second category, all the quotations are found in Skandasvāmin's commentary on the *Nirukta*.

---

1. Op. cit. p. 317. 2. Op. cit. p. 318. 3. Op. cit. p. 319. 4. Op. cit. p. 320. 5, 6. Op. cit. p. 321. 7. Op. cit. p. 322. 8. Op. cit. p. 323. 9. Op. cit. p. 324. 10. p. 326. 11. p. 327. 12. p. 330. 13. p. 335. 14. p. 338.

Of the third category, not a single quotation is found in Skandasvāmin's commentary on the *Nirukta*. They are probably derived from his commentary on the *R̥gveda*.

The word *bhāṣya* used by Devarāja Yajvan with regard to quotations of both the second and third categories is ambiguous. It has been used to mean both the *R̥gbhāṣya* and the *Niruktatīkā*. But a closer examination shows that a distinction can be drawn. When the word *bhāṣya* is put immediately before the name of Skandasvāmin, it refers to the *Niruktatīkā*, e.g., the passage quoted under अत्र भाष्ये स्कन्दस्वामी on p. 315 and is identical with the text of the commentary on the *Nirukta*. Their divergences are such as may be expected between two different mss. of one and the same text. Similarly, other passages quoted in this manner are all found in the *Niruktatīkā*.

It may however be objected that these passages are derived from the *R̥gbhāṣya*. This point cannot be definitely settled till the publication of the *R̥gbhāṣya* but in any case, it will have to be conceded that as far as these passages are concerned, the *R̥gbhāṣya* must be identical with the *Niruktatīkā*.

But when the word *bhāṣya* is used immediately after the name of Skandasvāmin, it means the *R̥gbhāṣya*. In all quotations of the third category, the word *bhāṣya* has been used immediately after the name of Skandasvāmin and none of these quotations is to be found in the *Niruktatīkā*, so the presumption should be that they are derived from the *R̥gbhāṣya*. The word *bhāṣya* used in this way as e.g., in the phrase स्कन्दस्वामिभाष्यम्, means therefore the *R̥gbhāṣya*. Thus a line of demarcation can be drawn and

the ambiguity cleared up. It is important to note that two works of Skandasvāmin, *i.e.*, the *Niruktatīkā* and the *Rgbhāṣya* are quoted by Devarāja Yajvan often in an ambiguous manner. It is equally desirable to distinguish the quotations of the former from those of the latter. If no distinction is made and if all quotations are assumed to be derived from the *Niruktatīkā*, then the conclusion drawn will be misleading. It could in that case be argued that several passages quoted from Skandasvāmin by Devarāja Yajvan are not found in the present commentary, the present commentary is therefore not the work of Skandasvāmin. But this argument would be no longer tenable, if it is remembered that several passages are quoted by Devarāja Yajvan from the *Rgbhāṣya* of Skandasvāmin. The non existence of several quotations in the present commentary will not therefore affect in any way the authenticity of this commentary on the *Nirukta*.

A comparison of the text of the commentary with that of the quotations preserved by Devarāja Yajvan shows :—

(1) Text of the commentary is identical with the text of Devarāja Yajvan's quotations.

(2) Text of the commentary is more amplified than that of quotations.

(3) Quotations are more amplified than the commentary.

We shall now consider them one by one.

(1) Text of the commentary is identical with the text of Devarāja's quotations.

Devarāja Yajvan's quotations, *e.g.* अध्वरम् । काष्ठाः । वस्तोः on p. 316 ; उपरः, उपलः on p. 317; वाङ्नामानि । स्वाहा on p. 318;

मधु । सुखम् on p. 319; यादुः on p. 320; दधिक्राः । जमत् । on p. 321; व्रतम् on p. 322, 323; मनुष्याः on p. 323, 324; पञ्चजनाः on p. 324, 325; अन्धः । प्रयः । श्रवः । on p. 326; कविः on p. 336, 337; तस्करः on p. 338; तूर्णाशम् । जारयायि on p. 340 are identical with Skanda's commentary. Several quotations are quite long. Textual identity of such long passages shows that the commentary used by Devarāja Yajvan was in substantial agreement with the commentary as edited in the present volume. This also indicates that Maheśvara who worked over the text of Skandasvāmin's commentary refrained from introducing radical modification of the text. He seems to have been a sort of editor of Skanda's commentary.

(2) Text of the commentary is more amplified than that of the quotations in several cases. The following are a few cases of amplification. I have put the text of Skanda in the left column and that of Devarāja in the right column. A blank in the right column indicates that there is nothing corresponding in Devarāja to the text of Skanda :—

(गौः)

Skanda

Devarāja

II. 42. गौरिति पृथिव्या नामधेयम् । 1. 1. 1.
 मुख्यत्वाद् भूतपृथिव्या अधिदेवतायाः ।
 सर्वशब्दानामाख्यातजत्वप्रतिज्ञानात्प्रवृ-
 त्तिनिमित्तमाह यद्
 यद्यपि चायं गोशब्दः पश्चादावनेकत्र रूढः,
 तथाप्यस्य तत्र तत्र मन्त्रवाक्यार्थसमवाय-
 सम्भवाद्भिधेयं निश्चित्य तदवयवभूतस्य
 गमेस्तद्विशेषविषयतैव व्यतिरेकव्यावृत्त्यर्थं
 पूर्ववत्प्रदर्शनीयेति । ..... कारकविकल्प-
 आयम् । कर्तरि कारकेऽधिकरणे वेत्यर्थः ।
 औकारप्रत्ययः । धातुविकल्पश्चायम् ।

गीयते स्तुयतेऽसाविति गौः । गीयते स्तुयतेऽसाविति ।

(उर्वी)

- II. 113. छादनार्थत्वं च विशिष्टम् । 1. 1. 10. छादनार्थत्वं विशिष्टम् ।
 II. 60. नियमेन रमणात् । 1. 1. 16.

(अन्तरिक्षम्)

- II. 70. क्षान्तं शान्तं स्थितम् ..... 1. 3. 6. क्षान्तं । शान्तं
 अन्तरा इमे रोदस्यौ द्यावापृथिव्यौ अन्तरेमे रोदस्यौ ।
 अन्तरा इमे क्षोण्याविति वा क्षान्तम् । ..... अन्तरेमे क्षोण्याविति वा ।
 अन्तराशब्दात्पूर्वपदम् । .....
 अक्षयशब्दादुत्तरपदमिति विशेषः । अक्षयशब्दादुत्तरपदम् ।

(काष्ठाः)

- II. 90. दिशस्तावत् । 1. 6. 5.

(वासरम्)

- II. 212. वेसरशब्दस्य चायमेकारस्या- 1. 9. 4. वेसरशब्दस्यायमेकारस्या-
 कारश्छादसः । कारः ।
 कतमानि पुनस्तानि वा
 सन्ति कानि तानि हि

(अश्मा)

- III. 115. अश्मेति मेघनाम पर्वतनाम 1. 10. 8. अत्र स्कन्दस्वामिना मेघ-
 वा । द्यावापृथिव्यौ वा त्वेन व्याख्यातम् ।
 तद्व्यापनयोगात् ।

(वाङ्नामानि)

- II. 107. मेघनामभ्यः पराणि श्लोक 1. 11. मेघनामभ्य उत्तराणि ।
 इत्यादीनि नामानि ।

(स्वाहा)

- III. 138. एवं हि श्रूयते । ..... 1. 11. 24.
 अनेन प्रकारेण प्रदर्शितं भवति । अनेन प्रकारेण दर्शितम् ।

(मधु)

- IV. 38. मधु कस्मात् उच्यते । 1. 12. 11.

(सुखम्)

- II. 159. कथम् ? तद् द्वारेण • 1. 12. 44. कथम् ?

(यन्याः)

- II. 271. अयं हि युमिश्रणे पठ्यते । 1. 13. 2. 'युमिश्रणे' इति पठ्यते ।
 .....ततोऽर्थान्तरेऽपि वृत्ति
 दर्शयितुमस्य पाठः । मिश्रण-
 विपरीतपृथक्भावेऽपि दर्शनात् । तथापि पृथक्भावेऽपि वर्तते ।
- II. 120. क्रियत इति कर्मणि कारक II. 1. क्रियत इति कर्म ।
 इत्यर्थः
- II. 138. सौचीकस्याग्नेर्विश्वेषां देवानां सौचीकस्याग्नेर्विश्वेषां देवानां संवादः
 च संवादः ..... हे ऊर्जादः ..... हे ऊर्जादः
 अन्नादाः
- II. 207. एतेन धर्मादीन् II. 10. 17. धर्मादीन् ।
 II. 488. तत्प्रेप्सुरिच्छाकर्म सामान्येन II. 14. 93.
 क्यच् प्रकृतिं प्रति निर्दिश्यते.
- II. 334. ओहं वहेरिदं कृतसंप्रसार- II. 17. 25. वेहरिदं रूपम् ।
 णस्य रूपम् ।
- II. 149. तस्य शब्दसमाधिम् II. 19. 19. तस्य समाधिम्
 I. 79. शस्त्राते वा हिंसार्थस्य II. 19. 26. शस्त्राते हिंसार्थस्य ।
 IV. 44. भाष्ये तु रलयोः III. 14. 11. भाष्ये तु
 II. 474. मन्द्रजिह्वं मन्द्रयति रर्चयति III. 14. 41. मन्द्रयति रर्चयति कर्मा
 कर्मा जिह्वेति वाङ्नाम मन्द्रा जिह्वा स्तुत्यवाचकम् ।
 वाग्यस्य स मन्द्रजिह्वस्तं स्तुत्यवाच-
 मित्यर्थः ।

(नवेदाः)

- II. 216. तत् न न वेत्ति वेत्येव इत्ये- III. 15. 9. न न वेत्ति वेत्येवेतस्मि-
 तस्मिन्नर्थे वर्तते ..... वैयाकरणा हि न्नर्थे वर्तते । ..... वैयाकरणा हि
 'नभ्राणनपाङ्गवेदा नास्त्या' इति नवेदा- 'नभ्राण् नपाङ्गवेदाः' इति निपातयन्ति ।
 शब्दं न न वेत्ति वेत्येव इत्येतस्मिन्नर्थे
 निपातयन्तीति ।

(तायुः)

- II. 266. तायुः स्तेनः III. 24. 7.

(तस्करः)

- II. 164. तस्करः-तत्करोतीति III. 24. 8.

(स्वधे)

II. 272. नाम बहुवचनस्यात्र लुक् III. 30. 1. नामानि
नामानि

(जरते)

II. 267. 'गृ स्तुतौ' इत्यस्य छान्दसो IV. 1. 52. 'गृ स्तुतौ' इत्यस्य गका-
स्यं गकारस्य जकारः रस्य जकारः ।

(निष्पत्ति)

II. 365. न त्वगिन्द्रियविषयसंस्पर्श- IV. 2. 59.
मात्रकम् ।

With regard to the amplified passages of Skanda-
svāmin's commentary, three hypotheses are possible:—a
Devarāja Yajvan utilised a shorter recension of the comment-
ary. The mss. collated by me represent two recensions. The
shorter recension as transmitted by one group of mss. is also
more amplified than the text of the quotations. I am inclin-
ed to think that the text used by Devarāja Yajvan did not
stand for a still shorter recension. b. Devarāja Yajvan
himself abbreviated Skanda's text to suit his convenience.
The former did not quote the latter word for word in its
entirety but only to such an extent as was necessary. This
view is supported by the following statement of Devarāja
himself : तत्तत्कृतञ्च निर्वचनमुपादाय तदेवास्मत्प्रकरणानुरूपं चेदुल्लिख्यते, अन-
नुरूपं तु किञ्चिद् विपरिणम्य.....निरुक्तिः क्रियते * । 'I took the
etymological explanation, given of particular words therein,
and adopted it if it suited my context. If it did not suit,
it was slightly modified.'

It shows that Devarāja slightly modified Skanda's text.
But this modification was made in etymological explanations
only. There also, it was made in such cases only where the
previous explanation did not suit the context. It is therefore
doubtful if Devarāja is responsible for all cases of amplifica-

* निषण्डभाष्यभूमिका p. 5. Bib. Ind. ed.

tion, particularly the cases which do not pertain to etymology. There is however one quotation, about which no doubt can be entertained as it is cited in the exact words of Skandasvāmin by Devarāja. He remarks इत्यादि भाष्यस्य स्कन्दस्वामिग्रन्थो यथादृष्टं लिख्यते on p. 316 under अन्तरिक्षम्। From the words underlined, it is clear that Devarāja has not modified the passage in any way and has given an exact quotation. He does not moreover quote the passage from memory but has actually copied it from the written text itself. There can thus be no doubt about the exactness of the quotation. A comparison of this quotation with Skanda's commentary shows that the text of the commentary has on the one hand been expanded by the addition of short explanatory words *e. g.* स्थितं। द्यावापृथिव्यौ explaining रोदस्यौ। क्षान्तम्। इति विशेषः। On the other hand, it is abbreviated by the omission of a line पूर्वशरीरेष्वन्तरिक्षमिति। It is thus clear that Devarāja is not responsible for all modifications.

c. Amplifications were introduced by Maheśvara who edited the text of Skandasvāmin's commentary. Maheśvara appears to have added short notes to further elucidate the meaning of the text or to make the sense complete and incorporated them as integral parts of the commentary itself.

(3) Quotations are more amplified than the commentary. I add a list.

(अदितिः)

II. 263. 'दीङ् क्षये' इत्यस्य 1. 1. 14. 'दीङ्क्षये' इत्यस्यैवेदम्

(वस्तोः)

II. 101. 'दोषावस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे' 1. 9 1. 'दोषावस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे' इति च समस्तस्यापि दर्शनात्। 'दोषावस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे'। इति समस्तस्यापि दर्शनात्।

(वासरम्)

- II. 212. अश्वत्वजात्या च 1. 9. 4. अश्वत्वजात्या गर्दभत्वजात्या ।
 विरुद्धाभ्याम् । पूर्वभागगतेन विरुद्धाभ्यां शीतोष्णाभ्याम् । पूर्वभाग-
 चोष्णेन च गतेन शीतेनापरभागगतेन चोष्णेन च

(मधु)

- IV. 38. धमतेराद्यन्तविपरीतस्येत्याह 1. 12. 11. धमतेराद्यन्तविपरीतस्य
 बाहुलकादुप्रत्ययोः । मधु ।

(सुखम्)

- II. 158. नेयं योगलक्षणा चतुर्थी 1. 12. 44. नेयं हितयोगलक्षणाचतुर्थी ।
 II. 118. हरितवर्णाः प्रातरादित्यस्य । 1. 15. हरित आदित्यस्य हरितवर्णा
 अश्विकाले रासभवर्णौ । ... रश्मयः प्रातरादित्यस्य । रासभावश्विनो
 अश्विनोःकाले रासभवर्णौ । .....
 अजाः--अजनात् ..... अजाः पूष्णः । अजा अजनात् .....
 उपसः काले ..... अरुणयो गाव उपसः । उपसः काले । ...
 सवितुः काले ..... श्यावाः सवितुः । सवितुः काले ।
 वायोः प्रवृत्तौ नियुतो वायोः । वायोः प्रवृत्तौ ।

(मनुष्याः)

- II. 136. कारणानुविधायित्वात्कार्य- II. 3. 1. कारणानुविधायित्वात्कार्य-
 स्य । 'मनोजातौ' इति वैया- स्य वा । 'मनोजातावज्युतौ शुक् च'
 करणाः ..... इति वैयाकरणाः । .....
 II. 138. पकारलोपं कृत्वा शब्दं पकशब्दस्य पकारलोपं कृत्वा कशब्दं
 व्यत्यस्य व्यत्यस्य

(रथर्यति)

- II. 488. II. 14. 93. इत्वा (डा) भावश्च
 पृषोदरादित्वात्

(वियातः)

- II. 149. II. 19. 19. धारयः पारय इति वत्
 तस्य सम्बोधनम् ।

(यहुः)

- III. 128. यातश्चासावाश्रयार्थिभिः III. 3. 13. यातश्चासावाहूतश्च वार्थि-
 भिः, आहूतश्चासौ शरणाार्थिभिः ।

(तायुः)

II. 266.

III. 24. 7. पूर्ववदुणि बाहुलकात्
सकारस्य यकारः ।

(तस्करः)

II. 164. तस्करः

III. 24. 8. तुकि स्करः

(स्वधे)

II. 272.

III. 30. 1. स्तोतृम्यः । (कश्चन इति
क्यश्चत इवेति)

II. 272.

III. 30. 23. दुःखेन गम्यते दूरम्

(तूर्णाशम्)

II. 357. तूर्णमश्नुते व्याप्नोति

IV. 2. 60. तूर्णमश्नुते अत्यर्थं
व्याप्नोति

Cases of expansion in quotations again are not etymological but explanatory. I think it stands to reason to suppose that Devarāja did not amplify the commentary of Skanda and pass the amplified passages as quotations from Skandasvāmin. Devārāja's quotations represent the genuine commentary of Skandasvāmin, which has been deliberately abbreviated in such cases and, in my opinion, this abbreviation is the handiwork of Maheśvara. It transpires that Maheśvara edited the commentary of Skandasvāmin on the *Nirukta*, adding short notes, and omitting a few words here and there. In its present form, the commentary is of composite character.

Date of Maheśvara.

Skandasvāmin is assigned in a previous section to the end of the fifth or the beginning of the sixth century A.D. He therefore could not have quoted authors who flourished in the seventh or the beginning of the eighth century A.D. As the *Kavyalankara* of Bhāmha (c. 650 A.D.), the *Vakya-pāṭīya* of Bhartṛhari (who died c. 651 A.D.), the *Śloka-vārtika*

and the *Tantravārtika* of Kumārilabhaṭṭa* (c. 700 A.D.) are quoted in the commentary, it is clear that Skandasvāmin could not be responsible for these quotations. They did not exist in his time. To quote them would be an impossibility for him. It may therefore be presumed that these quotations were incorporated in the commentary by Maheśvara, the upper limit of whose date will thus be settled. He must be later than Kumārilabhaṭṭa.

Let us now try to fix his lower limit. A line सर्वे विधयश्छन्दसि विकल्प्यन्ते is twice quoted on pp. I. 37; II. 82. The line is identical with the thirtyfifth *Paribhāṣā*,† a list of which was compiled by Nāgojibhaṭṭa, under the title of *Paribhāṣendusekhara* c. 1700 A.D. These *paribhāṣās* were not composed by him but simply gathered together. Now the question is whether or not Maheśvara derived his quotation from Nāgoji's compilation? If the former borrowed it from the *Paribhāṣendusekhara*, his date would be later than 1700 A.D. and he would have to be assigned to the 18th cen. A.D. If he did not borrow it from the *Paribhāṣendusekhara*, his date would be earlier than Nāgoji. Maheśvara however does not seem to be indebted to Nāgoji. The former has quoted another line अपवादविषये कचिदुत्सर्गो दृश्यते on p. II. 82. It bears resemblance with the fiftyeighth *Paribhāṣā* but is not absolutely identical with it. Had Maheśvara borrowed it from the work of Nāgoji, we could have reasonably expected the quotation to be indentical with the text of the *Paribhāṣendusekhara*. As it is not identical, it shows that Maheśvara did not borrow it from Nāgoji. The *Paribhāṣās* were common property and Maheśvara could have made use of it without being indebted to Nāgoji's compilation.

---

* See Appendix IV pp. 433-485.

† See Nāgojibhaṭṭa, *Paribhāṣendusekhara* p. 84.

Further the palm leaf Ms. called by me M. and utilised for this edition is so old that every time it is touched, a part of it is rubbed off. It must be at least 400 years old. The evidence of this ms. shows that Maheśvara is earlier than Nagoji. The evidence supplied by ms. M. fixes the lower limit of Maheśvara, who thus cannot be later than the 15th cen. A.D.

Maheśvara also quotes the following line पतया निपाद-स्थपति याजयेत् (N. II. 139.) from Karka's commentary on the *Katyāyanasrautasūtra* (I. 1. 12. pp. 7, 8, Benares ed.). The date of Karka is not definitely known but he may be assigned to the 11th, cen. A.D. as he is quoted by Trikaṇḍa Maṇḍana (I. 130, 135) which itself is quoted by Hemādri* (13th cen. A.D.). Maheśvara may therefore be assigned to the 12th cen. A.D.

Work of Maheśvara.

The work of Maheśvara can in certain cases be distinguished from that of Skandasvāmin. There are three ways in which it can be done.

1. Comparison with quotations preserved by Devarāja Yajvan shows, as already pointed out, that he is responsible for additional notes and abbreviations.†

2. He introduced quotations from later writers like Bhāmaha, Kumārilabhaṭṭa etc.

3. A few lines in the commentary can be detected to have been written by him. On p. iii. 20, we read:—एवमुपाध्याये न यदिवेति तुल्यायां संहितायां यदीति इकारान्तं वेति च इत्येवं रूपद्वयमपोद्धृत्य व्याख्यातम् । तत्रेदं युक्तमासीद् वक्तुम्—यच्चेति इव चेति चकार शाकल्य इति । तत्रा यमभिप्रायः शाकल्यस्येति । इव शब्दो वाशब्दार्थे यच्छब्दो यद्यर्थे । अर्थस्तु स एव ।

* *Caturvargacintāmaṇi*, Kālanirṇaya pp. 219, 922. See Bhagvad-datta, *A History of Vedic Literature* Vol. 2. p. 40.

† See pages pp. 76, 78.

These lines refer to the explanation of यदि वेदम् occurring in R.V. I. 164. 37 on the same page. The explanation is the following:—नाहं विजानामि यदि वा इदं शरीरमात्रकमेवास्मि नातो व्यतिरिक्तः । यदि वेति विकल्पश्रुतेः । यदि वा अतो व्यतिरिक्त इति शेषः । अथवा इदमिति करणनिर्देशः । यदि वा विकाररूपम् ।

This is the explanation of Skandasvāmin who is referred to as upādhyāya by Maheśvara. The lines, quoted above, constitute the latter's gloss on the commentary of the former. In this manner, the work of Maheśvara in places can be distinguished from the commentary of Skandasvāmin.

Date of Durgacārya.

In my *Introduction to the Nirukta** I assigned Durga, or to quote his name in full Durgasimha, to a period later than Devarāja Yajvan, the commentator of the *Nighantū*. The argument adduced there is no longer tenable. It is true that Devarāja Yajvan does not mention the name of Durga in the long list of authors used by him, but he quotes Skandasvāmin, in whose commentary on the *Nirukta*, Durga is mentioned as a previous commentator : तस्य पूर्वटीकाकारैर्बर्बरस्वामिभगवद्दुर्गप्रभृतिभिर्विस्तरेण व्याख्यातस्य वृत्तिः क्रियते† ।

* 'Of it—explained at length by previous commentators, Barbarasvāmin, Rev. Durga and others—a (new) commentary is composed'.

It shows that Durga is earlier than Skandasvāmin and ipso facto earlier than Devarāja Yajvan.

It may however be objected that Skandasvāmin's commentary on the *Nirukta* is of composite character and we cannot be certain that the line quoted above was necessarily written by Skandasvāmin himself. The names mentioned therein could have been easily introduced by Maheśvara. As far as the passage quoted above is concern-

* Oxford University Press, p. 50, 1920. † i. 4.

ed, it looks like a later addition: The line is placed between two sentences. The first sentence is the following:—
 “समाम्नायः समाम्नातः’ इति भगवतो यास्कस्य भाष्यम्” । The sentence immediately following the line is ‘समाम्नायः—समित्येकीभावे, आङ् आभिमुख्ये’ etc. After introducing the word *Samāmnāya*, it was natural to give its etymological explanation. And the etymology is actually given. But the sentence containing the derivation is put after the line quoted above. The line in question therefore separates two sentences which should not be separated. It stands like an artificial barrier between two sentences which should have immediately followed each other. The logical sequence of thought is also broken. If the intervening line is omitted altogether, the sense of the passage is not affected in the least. On the contrary, the omission of the line rather improves the text, as the order of sentences becomes more natural and logical.

Secondly, the statement of the line अल्पक्लेशेनाभ्याससिद्ध-
 यर्थमल्पग्रन्था वृत्तिः क्रियते ‘a short (*alpaganthā*) commentary is composed with little effort for the sake of practice’ does not tally with actual facts, for the commentary is not short. It covers 965 printed pages in my edition. And its composition must have entailed enormous labour. Apart from elaborate expositions, critical examination of the original text etc., more than seventy authors* are quoted. The commentator must have burnt the midnight oil and lived laborious days. In my opinion, the line in question is the work of Maheśvara and was inserted by him.

Authorship of this particular line, however, does not affect the date of Durga. This is shown by the following remarks.

It has already been pointed out above† that Maheśvara simply acted as an editor of the commentary of Skanda-

---

* See Appendix IV. pp. 373-493. † Composite character of the commentary, pp. 65-78.

svāmin and introduced minor changes only. Notwithstanding the composite character of the present commentary, the original work of Skandasvāmin has been preserved in a substantial form. Elaborate discussions and critical observations must therefore be attributed to Skandasvāmin himself.

On p. i. 12, Skanda remarks:—अस्मिन्स्तु व्याख्याने अद इति सत्त्वानामुपदेशः सामान्येन, गौरश्वः पुरुषो हस्तीति विशेषेण । भवतीति भावस्य सामान्येन, अस्ति शेते व्रजति तिष्ठतीति विशेषेण इति । 'सामान्येन' 'विशेषेण' इत्येतौ वाक्यशेषावध्याहार्यौ जायेते । न चैतस्य प्रतिपादने किञ्चिदस्ति प्रयोजनम् । अतोऽप्यव्याख्यानमेतत् ।

Some previous commentator explained *adas* as an *ordinary* reference of beings but as a *particular* reference of 'cow,' 'horse,' 'man,' 'elephant,' etc., *bhavati* as an *ordinary* reference of a becoming but as a *particular* reference of 'he sits,' 'he sleeps,' 'he goes,' 'he stands' etc. The two words *ordinary* and *particular* have been imported from outside the original text but no useful purpose is served by importing these words. Skandasvāmin characterises the explanation of the previous commentator as worthless. These remarks of Skanda are applicable to the following comment of Durga, who seems to have supplied the basis of criticism: तत्राद इति सत्त्वानामुपदेशः सामान्यत इति वाक्यशेषः । ..... विशेषोपदेशः कथमिति ? उच्यते—गौरश्वः पुरुषो हस्तीति सत्त्वानां विशेषोपदेश इति वाक्यशेषः । भवतीति भावस्य सामान्येनोपदेशः ..... विशेषनिर्देशः कथमिति ? उच्यते—आस्ते शेते व्रजति तिष्ठतीति । N. 1. 1. p. 18. Rajwade's ed.

There is no doubt that the object of Skanda's criticism here is Durga for otherwise it will have to be assumed that Skanda's basis of criticism is the commentary of some hitherto unknown commentator. If this assumption is made, it will have to be conceded that Durga's explanation of *adas* must be identical with the comment of the unknown commentator. On the face of it, it will be an idle assumption.

It will be more reasonable to assume that Skanda's criticism is directed against Durga.

Further, this is not an isolated case where Skanda-svāmin has criticised Durga. I give below a list of a few passages in which Durga's remarks serve as basis of criticism. For facility of reference, I have put Durga's comment along with the text of Skanda.

दुर्गः

स्कन्दः

N. I. 9. P. 59. ऋच्छन्तीवैतौ कर्णौ
खेऽभिव्यक्ताः सन्तः शब्दाः । एता-
वपि चोदगन्तां प्रत्युद्गच्छत इव
ग्रहणाय ।

P. I. 76. ये तु 'ऋच्छन्तीव खे उदग-
न्ताम्' इत्येतं पाठमाश्रित्यास्येममर्थं
व्याचक्षते ऋच्छन्तीवैतौ कर्णौ प्रति खे
व्यक्ताः सन्तः शब्दा एतावपि चोद-
गन्तां प्रत्युद्गच्छत इव ग्रहणाय तान्
शब्दान् इति तेषां ऋच्छन्तीत्यर्थं प्रति
शब्दानामिह कर्तृत्ववचनात् कर्णयोस्ते-
नासम्बन्धत्वाद्दृच्छतेः कर्ण इत्यस्यार्थ-
स्य दर्शनमेवैतज्ज्ञायते । खे शब्दस्य
सप्तम्येकवचनान्तत्वेन प्रगृह्यत्वाभावात्
'खे उदगन्ताम्' इति प्रकृतिभावेन पाठो
नोपपद्यते, ख उदगन्ताम्' इति स्यात्,
अतः पूर्वं एव पाठोऽर्थश्च ।

N. II. 1. P. 124. न तेषु संस्कारमा-
द्रियेत । आह । किं कारणमिति ।
उच्यते । विशयवत्यो हि वृत्तयो
भवन्ति हिरयं हेत्वर्थं । यस्माद्विशय-
वत्यो बहुसंशयवत्यः शब्दानामर्थेषु
वृत्तयो भवन्ति ।

P. II. 6. विशयवत्यो हि वृत्तयो भवं-
न्तीति हिशब्दश्रुतेर्न संस्कारमाद्रियेतेति
संस्कारानादरस्य हेतुवचनमेतत् । नेति
ब्रूमः संस्कारानादरस्य तदर्थसंभवो
हेतुः न विशयवत्त्वं वृत्तीनाम् । अत एत-
दक्षरवर्णसामान्याभिर्वचनस्यातिप्रसक्त-
स्यापवादवचनम् । हिशब्दस्तु वाक्य-
पूरणः ।

P. 126. अथापि वर्णलोपो भवति
तत्त्वा यामीति । अत्र चकारलोपः ।
गत्वादीत्येव मेतद्दृष्टव्यम् । अयं च
छान्दस एव ।

अत्र केचिद् व्याचक्षते यामीत्यत्र याचा-
मीति चकारस्य वर्णस्य लोप इति । .....
एतदपव्याख्यानम् । याच्य्याकर्मसु यामी-
ति पठ्यते—'ईमहे, यामि, मन्महे' इति ।

.....ततश्च यामीत्येतन्न याचतेर्वर्णलो-
पेन रूपम्, किं तर्हि ? यातेः । यदि च
स्यात्, द्वयोर्वर्णयो लोपोऽयं स्यात्,
चकारस्याकारस्य च । .....‘तत्त्वा’
इत्येतदत्रोदाहरणं न ‘यामि’ इति । ....
तत्त्वा यामीति लौकिकं वाक्यम्, तनि-
त्वा गच्छामीत्यर्थः ।

N. II. 2. P. 135. एतेष्वेकपर्वसु
चानेकपर्वसु च तद्धितसमासेषु पूर्वं
पूर्वमेव निर्ब्रूयादपरमपरमेव प्रविभज्य
विगृह्येत्यर्थः ।

P. II. 26. एवमादिपूर्वपदं पूर्वं निर्ब्रू-
यात् प्रविभज्यापरमपरं निर्ब्रूयात् पश्चा-
दित्यर्थ एव केचित् । न त्वयं नियमः ।
दृश्यते हि—अध्वरविधवादिषु ‘ध्वरति-
र्हिंसाकर्मा तत्प्रतिषेधः, ‘अपि वा धव
इति मनुष्यनाम, तद्वियोगाद् विधवा’
इति च परस्य पूर्वं निर्वचनदर्शनात् ।

अतोऽन्यथा व्याख्यायते ।

N. IV. 25. P. 372. ‘अस्याः’ इति
‘अस्य’ इति च एतत्पदद्वयं स्त्रीपुंसवि-
षयं स्वरकृताद्विशेषात्प्रधानार्थाभि-
धायि वा भवति गुणाभिधायि वा ।
आह । कथामिति । उच्यते । प्रथम इति
मुख्यनाम । मुख्यश्च प्रधानमित्युच्यते
‘प्रधानं कंचिदर्थमभिदधतेतत्पदद्वय-
मुदात्तं भवति । ‘अनुदात्तमन्वादेशे’
प्रधानमर्थमनु यो वर्तते गुणभावेन
तस्यैतत्पदद्वयमन्वादेशे वर्तमानमनु-
दात्तं भवति ।

P. 584. एवमत्र ज्योतिः समूह उद-
कसमूहश्च बकुरशब्देनोच्यते ।

N. VIII. 2. P. 735. अर्विषोऽत्र
मरुतः । अन्यथा उदाहरणमेवैष
मन्त्रोऽग्नेः सोमपाने स्यादितरैर्मरुद्भिः
सम्बन्धात् । ऋत्विजो वा ।

P. II. 274. अपरे वर्णयन्ति । प्रथमं
प्रधानं तस्यादेशः प्रथमादेशस्तद्विषय-
मुदात्तम् । गुणोपदेशविषयमनुदात्तम्
अन्यत्र व्यभिचार एव । ‘मृगो अस्या
दन्तः’ इति प्राधान्यमनुदात्तत्वं चेति ।
‘गन्धर्वो अस्य रशनाम्’ इति प्राधान्यम-
नुदात्तत्वं च । ‘त्वं नो अस्य वचंसः’
‘अस्य कुर्मो हरिवः’ इत्यप्राधान्योऽप्यु-
दात्तत्वात् । तस्मात्पूर्ववन्न वक्तव्यमेतद्
व्याख्यानम् ।

P. II. 471. केचिद् वाशब्दं चार्थं
वर्णयन्ति ज्योतिषा चोदकेनेति च ।

P. III. 122. अन्ये तु ‘अग्ने मरुद्भिः’
इत्यत्र, अग्नेरर्विष ऋत्विजो वा मरुत
इति मन्यन्ते । इतरथा पार्थिवस्य मध्य-
मैः सह सोमपानेऽनुदाहरणमेष मन्त्रो

ऽग्नेः स्यादिति । तदसत् । मरुतां गुण-
भावात् सहस्तुतेश्चाधिरोधात् ।

Skandasvāmin does not always criticise Durga. The former often approves of the latter's explanation and quotes the same in support of his own statement. I append here a list of a few such cases.

स्कन्दः

दुर्गः

P. I. 84. केचित्तु संविज्ञातशब्दपर्याय इत्येवं मन्यमानाः.....ननु यत्र संविज्ञातानि रुढिशब्दा इत्यर्थः । यथा गौरश्वः पुरुषो हस्तीति ।

P. 70. संविज्ञातपदमिह शास्त्रे रुढिशब्दस्येयं संज्ञा ।

P. II. 152. वर्जयति प्राणैरिति केचिद् वाक्यशेषमध्याहरन्ति ।

P. 238. वज्रः कस्मात् । उच्यते । वर्जयति वियोजयति प्राणैः प्राणिनः ।

P. II. 319. अन्ये तुल्यत्वात् प्रीतिप्रतातस्य —

P. 421. 'पर्वमानु महर्णो विधावसि सरो न चित्रो अव्ययानि पर्वया ।

पर्वमानु महर्णो विधावसि सरो न चित्रो अव्ययानि पर्वया । गर्भस्तिपूतो नृभिरद्रिभिः सुतो महे वाजाय धन्याय धन्वसि इत्युदाहरन्ति ।

गर्भस्तिपूतो नृभिरद्रिभिः सुतो महे वाजाय धन्याय धन्वसि' एतं मन्त्रं व्याचक्षते.....

P. III. 38. अथाकारचिन्तनं देवतानां—..... आनन्तर्याद् याज्ञिकपक्ष एष विचार इति केचिन्मन्यन्ते ।

P. 646. एवमस्याश्चिन्ताया याज्ञिकपक्षो विषयः । 'अपि वा पृथगेव स्युः' इत्यत एव याज्ञिकपक्षादनन्तरामिदमारब्धम् । अथाकारचिन्तनमिति ।

P. III 70. अन्ये भूयिष्ठवचनमसमाज्ञात परमेष्ठिग्रहनक्षत्रसर्पलाङ्गलप्रभृत्युपसंग्रहं मन्यन्ते ।

P. 677. भूयिष्ठग्रहणाच्च दर्शयत्यसमाज्ञाता अपि सन्ति ता अप्युपेक्षितव्याः यथालक्षणं त्रिषु स्थानेषु कल्प्याः । तद्यथा परमेष्ठिग्रहनक्षत्रसर्पलाङ्गलकुसुम्भप्रभृतीनि ।

P. III. 153. अन्ये तु उपकरणानि राजसम्बन्धात् । राजा यज्ञसम्ब-

P. 786. स एष हि व्यापी स्तुतिसंक्रम्याय आचार्येणोपदर्शितः । तद्यथा—

न्धात् । यज्ञो देवतासम्बन्धात् । देवतात्मसम्बन्धात् । सोऽयमात्मैव सर्वावस्थः स्तूयत इति मन्यन्ते । तथा चोक्तम् 'स्थाने स्थाने स्तुतिः सर्वा स्थानाधिपतिभागिनी । आत्म-प्रतिष्ठा बोद्धव्या तथोपकरणस्तुतिः' । इति स्तुतिसंक्रमन्यायमिमं मन्यन्तेऽध्यात्मचिन्तकाः ।

P. IV. 106. नैरुक्तपक्षे च सविता सुषुम्नाख्यः सूर्यरश्मिस्तत्कृतां ज्योत्स्नां दुहितृभूतां सोमाय राज्ञे प्रायच्छत् । यदा प्रजापतये तदा मध्यमा योषा उदकप्रत्यञ्चो न दीयत इति योजयन्ति केचित् ।

P. IV. रजसा मध्यमः । रजसा वृष्टिलक्षणेनोदकेन वैद्युतः । गूढो वायुरित्यपरे ।

युद्धोपकरणानि राजसंयोगात्स्तुतिं लभन्ते तस्य तान्यङ्गानीति तत्सम्बन्धात्स्तूयन्ते । राजापि यज्ञसंयोगाद्यज्ञोऽपि देवतासम्बन्धादेवता अप्यात्मसम्बन्धात् तदुक्तं 'स्थाने स्थाने स्तुतिः सर्वा स्थानाधिपतिभागिनी । आत्मप्रतिष्ठा बोद्धव्या तथोपकरणस्तुतिः' इति । एष स्तुतिसंक्रमन्यायः सर्वत्रोपसन्धेयः ।

P. 948. नैरुक्तपक्षे ज्योत्स्नां सोमाय ददाति । यदुक्तं—'आदित्यतोऽस्य दीप्तिर्भवति' इति । प्रजापतये वेति । उषसं वा मध्यमस्थानाय प्रजापतये ददाति ।

P. 966. रजसा च मध्यमः । असावप्यमूर्तत्वादप्रकाशः सन् रजसोद्भूते प्रकाशतेऽसौ वायुरागच्छतीति ।

In all these passages Durga is nowhere mentioned by name. He is always spoken of in the third person which is the Indian mode of courteous address or reference. However there can be no doubt that Skandasvāmin is either criticising or quoting Durga. The latter is therefore earlier than the former *i.e.* earlier than the sixth century A. D.

Durga and dinara.

Durga counts wealth in terms of denarii. In explaining the word *artha* (N. I. 18.), he remarks:—यदा ह्यस्य स्वाम्यरति गच्छतीतो लोकाद्भुं लोकं तदायमिहैव तिष्ठति नानेनैव सहाभुं लोकं गच्छति । दीनारद्विरर्थः । (p. 109 Rajwade's ed.)

'When indeed its owner passes over *i.e.* goes to that (next) world from this world then it remains in this very world. With him it does not go to that world. Wealth is *dināra* etc.'

To Durga, *dināra* is a synonym of wealth. The word *adi* shows that he must have been familiar with other

current coins also but *dināra* was the most popular or prominent. He mentions *dināra* only and relegates others to etc. He considers wealth in terms of *denarii* as a modern Indian would count wealth in terms of rupees, or an Englishman in pounds, a Frenchman in francs and a German in marks. This indicates that *denarius* must have been the current coin of the country in the time of Durga.

Dināra was the official coin of the Guptas.

Epigraphic evidence shows that *denarii* were used as coins during the Gupta period. I quote the following lines from the Sanchi Stone Inscription no. 62 of the (Gupta) year 131 = 450 - 1 A. D.* सिद्धम् । उपासकसन-
सिद्धभार्यया उपासिकाहरिस्वामिन्या मातापितरमुद्दिश्य काकनादबोटश्रीमहावि-
हारे चातुर्दिशायाय्यसंघाय अक्षयनीवी दत्ता दीनारा द्वादश । एषां दीनाराणां या
वृद्धिरुपजायते तथा दिवसे दिवसे संघमध्यप्रविष्टकभिक्षुरेको भोजयितव्यः । रत्नगृहे-
ऽपि दीनारत्रयं दत्तम् । तद् दीनारत्रयस्य वृद्ध्या रत्नगृहे भगवतो बुद्धस्य दिवसे
दिवसे दीपत्रयं प्रज्वालयितव्यम् । चतुर्बुद्धासनेऽपि दत्तो दीनार एकः । तस्य
वृद्ध्या चतुर्बुद्धासने भगवतो बुद्धस्य दिवसे दिवसे दीपः प्रज्वालयितव्यः । .....

“Perfection ! Twelve *denarii* are given for the sake of her parents as a permanent endowment to the noble brotherhood collected from the four quarters of the world, at the great *vihāra* of *Kākanādabota*, by the *upāsikā* *Harisvāmini*, the wife of *upāsika* *Sanasiddha*. One monk, who joins the brotherhood, should be fed day by day from the interest which accrues to these *denarii*. Three *denarii* are also given at the *Ratnagrha* (Jewel house). With the interest of the three *denarii*, three lamps should be daily lighted before the holy Buddha at the Jewel house. One *denarius* is also given at the seat of the four Buddhas. With its interest, a lamp should be lighted day by day before the holy Buddha at the seat of the four Buddhas.”

These lines show that *denarii* were used by private individuals and were offered to the Buddhist brotherhood.

* J. F. Fleet. *Corpus Inscriptionum Indicarum*, Vol. III. 261.

As they could be invested and interest secured on them, they must have been freely used by the common people. But it was not the common people only who used them. Nobles of the household of Gupta Emperors also made use of them. This statement is supported by the Sanchi Stone Inscription* no. 5 of Chandragupta II. of the year 93 = 412-13 A. D.

सिद्धम् । काकनादबोटश्रीमहाविहारे शीलसमाधिप्रज्ञागुणभाषितेन्द्रियाय परमपुण्यं चतुर्दिग्भ्यागताय श्रमणपुङ्गवावसस्थायाप्यसंघाय महाराजाधिराज-श्रीचन्द्रगुप्तपादप्रसादाप्यायितजीवितसाधनः अनुजीविसत्पुरुषसद्भावः जगति प्रख्यापयन् अनेकसमरावाप्तविजययशस्पताकः सुकुलिदेशनष्टी वास्तव्य उन्दान-पुत्राभ्रकार्द्वो मजशरभङ्गाभ्ररातराज्यकुलमूल्यक्रीतः ईश्वरवासकं पञ्चमण्डल्यं प्रणिपत्य ददाति पञ्चविंशतिश्च दीनारान् यदधेन महाराजाधिराजश्रीचन्द्रगुप्तस्य देवराजः तस्य सर्वगुणसंपत्तये यावच्चन्द्रादित्यौ तावत्पञ्च भिक्षवो भुञ्जताम् । रत्नगृहे च दीपको ज्वलतु । मम चापरार्धात्पञ्चैव भिक्षवो भुञ्जतां रत्नगृहे च दीपक इति । तदेतत् प्रवृत्तं य उच्छिन्द्यात् स गोब्रह्महत्याया संयुक्तो भवेत्

“Perfection! In the the great Vihāra of Kakanāda-bōṭa—to the noble brotherhood whose senseorgans are subdued by the virtue of character, meditation, discrimination, of highest spiritual merit...come together from four quarters of the world and in which most excellent monks live,—Amrakārdḍava, the son of Undāna—whose means of livelihood have been swelled by the favour of the feet of the glorious Emperor Chandragupta II, who is making known, in the world, the amiable virtues of the noble dependents, who has won banners of victory and glory in many battles and who is an inhabitant of Sūi? in the Sukali country,—prostrates himself before the five village elders, gives (the village) Iśvaravāsaka, purchased with the endowment of Maja, Śarabhaṅga and Amrarāta of the royal household and also gives twenty denarii. With one half (of the interest accruing on this endowment) let five monks be fed and a lamp be lighted at the Jewelhouse as long as the sun and

the moon (endure) for the perfection of all the virtues of Devarāja.....of the glorious Emperor Chandragupta (II). With the other half—which is mine—let five monks be fed and a lamp be lighted at the Jewelhouse.

So it has been set forth. Whosoever interferes with it, shall incur the guilt of the slaughter of a cow or of a Brahmana.....”

The Gadhwa Inscription* no. 64 may belong to the time of the Gupta king Kumāragupta. The date has not been preserved. A few words or phrases can only be read. The word *dināra* is mentioned in line 8. [न] दीनारैः । This part of the inscription records a grant in denarii to a *Sattrā* for providing food (सत्त्रसामान्यभोजन) and clothes वासो...). The word *dināra* occurs again in lines 10 and 11. This part of the inscription shows that the endowment was made in denarii.

But the second part of the same inscription, which is slightly better preserved than the first part, records an endowment to a *Sattrā* for providing food. But the endowment is not made in terms of denarii but in *Suvarṇas*. I quote the fragment of the inscription which has been preserved :—

Line 15.....सत्त्रसामान्यभोजने.....

„ 16 प्रति सुवर्णैरेकान्नविंशतिभिः.....[=०९६००]

„ 17 कारितः । The use of plural and the specified number (19) show that *suvarṇa*, here does not mean gold in general. It is used here in its technical sense of a gold coin called *suvarṇa*, which was the ancient name given to the currency in India from the earliest time. This shows that both denarii and *suvarṇas* were current coins under the Guptas.

* Fleet, op. cit. p. iii. 265.

The Gadhwa Stone Inscription* no. 8 belongs to the reign of Kumāragupta. The name of the Emperor is preserved in full. It records two gifts. Both the gifts are made in denarii. The text is broken. Fragments of the text are the following :—

जितं भगवता । [परमभागवतमहाराजाधिराज] श्रीकुमारगुप्तराज्य—[संव-
त्स].....दिवसे १० दत्ता दीनाराः १० (line 6).....सत्त्रे च दीनारास्तय (line
7).....

“Victory to the divine lord ! Ten denarii have been given on the tenth day.....of the year of the reign of the glorious Emperor Kumāragupta, the most devout worshipper of the divine lord...and three denarii have been donated to the *Sattrā*.....”

The Gadhwa Stone Inscription no. 9, † dated in the year 98 of Kumāragupta also records a gift of twelve denarii. The words दीनाराः द्वादश occur in the seventh line.

Both the Sanchi Stone Inscriptions nos. 5 and 62 show that endowments at the Buddhist Vihāras were made in denarii. The evidence of the Gadhwa Stone Inscription no. 8 and the first part of the Gadhwa Stone Inscription no. 64 shows that endowments at a *Sattrā*—“which was probably a non-Buddhist institution—were also made in denarii. From the evidence of these inscriptions, it can be concluded that religious and charitable endowments were usually made in denarii. But at the same time, they were not exclusively made in denarii. As the second part of the Gadhwa Inscription no. 64 shows, endowments to a *Sattrā* were also made in *suvarnas*. As the Guptas minted their own coins—which bear their emblems, they must have been different from the Roman denarii—one of their name must have been *suvarnas*, as indicated by the second part of the Gadhwa Inscription no. 64. But the

* Fleet, op. cit. p. 40.

† Op. cit. p. 41.

use of denarius was permitted particularly for religious and charitable purposes. Further, it is plausible to conclude—from the epigraphic evidence, quoted above—that denarii were exclusively used for religious and charitable endowments and were not used, under the Guptas, by the mercantile communities for trade, commerce, other secular objects and transactions. Such a conclusion will not be justified for we find that secular transactions are also recorded in terms of denarii under the Guptas.

The inscriptions* on the five Damodarpur Copper Plates may be quoted to show that official land transactions were made in terms of denarii.

Plate no. 1 is dated in the Gupta era 124 = 443 - 44 A. D. and belongs to the time of Emperor Kumāragupta.

A Brāhmaṇa named Karppaṭika applies for a permanent grant of land to him at the rate of three dīnāras per a *Kulyavāpa*. His application is granted by the Local Government of Emperor Kumāragupta. The words are the following :—यतः ब्राह्मणकर्पटिकेन विज्ञापितं अर्हथ ममाग्निहोत्रोपयोगाय अग्रदाप्रहतखिलक्षेत्रं त्रैदीनारिक्यकुल्यवापेन शश्वदाचन्द्रार्कतारकभोग्यतया नीवी-धर्मेण दातुमिति एवं दीयतामित्युत्पन्ने त्रीणि दीनाराण्युपसंगृह्य ङोङ्गाया उत्तर-पश्चिमीदेशे कुल्यवापमेकं दत्तम् †

“As a Brāhmaṇa Karppaṭika applied, ‘deign to give me fallow land hitherto unploughed and undisposed off in perpetuity at the rate of three dīnāras per *Kulyavāpa* for the convenience of my *agnihotra* with eternal possession till the moon, the sun, and the stars endure’, it was ascertained that the land could be so given. Three dīnāras were collected and a *Kulyavāpa* of land was given in the north western region of Doṅgā.”

The word dīnāra here occurs in an official land transaction.

* Epigraphia Indica Vol. XV. pp. 113-145.

† Op. cit. p. 130.

Plate no. 2 is dated in the Gupta era 122 = 441-49 A.D.

A person approaches the Local Government for a gift of fallow land at the rate of three *dīnāras* per one *Kūlyavāpa*. His prayer is granted:.....विज्ञापितं 'अर्हथ मम पञ्चमहायज्ञ-प्रवर्तनायानुवृत्ताप्रदाक्षयनीवी ... मर्यादया दातुमिति ... धारणया दीयतामित्युत्पन्ने पतस्माद्यथानुवृत्तत्रैदीनारिक्क्यकुल्यवापेन द्वयमुपसंगृह्य ... पंचद्रोणा ... पश्चिमदिशि ... दत्ताः* ।

"...applied, 'deign to give me land hitherto not given and unploughed in perpetuity for the performance of my five daily sacrifices', it was ascertained that the land could be so given. Having collected from him two at the rate of three *dīnāras* per *Kūlyavāpas*, five droṇas were given in the western direction."

Here also an official land transaction is made in terms of *dīnāras*.

Plate no. 3. records a sale of land purchased by a person named Nābhaka. The price was paid in *dīnāras*. It belongs to the reign of Buddhagupta :.....विज्ञापयतीतो ग्रामिकनाभ-कोऽहमिच्छये ... तदर्हथ ग्रामानुक्रमविक्रयमर्यादया मत्तो हिरण्यमुपसंगृह्य समुदय-बाह्याप्रदखिलक्षेत्राणां प्रसादं कर्तुमिति यत ..... अवधारितं युक्तमनेन विज्ञापितं ... अवधृत्य नाभकहस्ताद् दीनारद्वयमुपसंगृह्य ... कुल्यवापमेकमस्य ... दत्तम्†

"From here the villager Nābhaka applied, 'I desire ... deign to favour me with the fallow land hitherto undisposed off and free of revenue in exchange for gold collected from me'....it was ascertained that his prayer was just..... Having ascertained and collected two *dīnāras* from the hand of Nābhaka,.....one *Kūlyavāpa* was given to him..."

The word *hiranya* has been used as a synonym of *dīnāra*.

Plate no. 4. records a sale of land. It also belongs to the reign of Buddhagupta : .....अष्टिरिभुपालेन विज्ञापितं ..... देवकुल-

* Ep. Ind. Vol. XV. p. 133.

† Op. cit. p. 136.

द्वयमेतत्कोष्ठिकाद्वयं च कारयितुमिच्छामि । अर्हथ वास्तुना सह कुल्यवापान् यथा-
क्रममर्यादया दातुमिति ..... अवधृतं ..... युक्तमेतद्विज्ञापितं क्रमेणः तत्क्षेत्रसामीप्य-
भूमौ वास्तु दातुमित्यनुवृत्तत्रिदीनारिक्यकुल्यवापविक्रयमर्याद ..... दत्ता *

“ The merchant Ribhupala applied, ‘... I wish to build two temples with two store rooms..... deign to give me fallow land for building in accordance with the custom’. It was ascertained.....that his application was just. In accordance with custom of selling land at the rate of three dināras per *Kulyavāpa*, a building site in the vicinity of his field... was given.”

Payment is again made in terms of dināras.

Plate no. 5. dated in the Gupta era 214 = 533-34 A. D. also records a sale of land.

“...आयोध्यककुलपुत्रकअमृतदेवेन विज्ञापितमिहविषये समुदायवाह्याप्रहत-
खिलक्षेत्राणां त्रिदीनारिक्यकुल्यवापविक्रयानुवृत्तः तदर्हथ मत्तो दीनारानुपसंगृह्य...
अप्रदाधर्मेण ताम्रपट्टीकृत्य क्षेत्रस्तोकं दातुमिति... इत्यनेनावधारणक्रमेण एतस्मा-
दमृतदेवात् पञ्चदशदीनारानुपसंगृह्य...खिलक्षेत्रस्य वास्तुना सह पञ्च कुल्यवापाः
अप्रदाधर्मेण...दत्ताः† । ...

“A nobleman of Ayodhyā Amṛtadeva applied, ‘there prevails in this district the custom of sale of fallow land, undisposed off and free of revenue at the rate of three dināras per one *Kulyavāpa*. Deign therefore to give me some land on receipt of dināras from me...in perpetuity,—it being recorded by a copper plate’.....Having ascertained in this manner and having collected fifteen dināras from the said Amṛtadeva,...five *Kulyavāpas*, together with building site of the fallow land, have been given in perpetuity.”

Denarii were therefore used in the sale transactions of land.

It may be objected that denarii were freely used under the Kushans and that the Guptas inherited the

* Op. cit. p. 139.

† Op. cit. p. 143.

dināra as a legacy from their predecessors. To this, we can reply that the inscriptions of the five Damodarpur copper plates record land transactions in the districts of Koṭivarṣa and Caṇḍagrāma, situated in the province of Puṇḍravardhana, *i.e.* Bengal. This province never formed a part of the Kushan empire. As far as Puṇḍravardhana is concerned, the Kushans could not have introduced any currency into it. There could therefore be no question of the inheritance of a legacy on the part of the Guptas. Further, this province constituted the easternmost part of India. The influence of Rome would penetrate here last of all and should be the least. Even in this easternmost province of Bengal, denarius was well established under the early Guptas, as is shown by the evidence of Damodarpur copper plate inscriptions. Further the Gadghwa stone Inscription no. 7*, dated in the Gupta era 88=407-8 A.D., of the reign of Chandragupta II. records a gift made by a citizen at the capital of the Gupta Empire. The word Pāṭliputra occurs in line 12.

.....सत्त्रसामान्यब्राह्मण.....दीनारैर्दशभिः १०.....पूर्वायां पाटलिपुत्र
.....गृहस्थस्य भाय्या.....सदासत्त्रसामान्यब्राह्मण.....दीनाराः दश १० ...

Ten dināras are mentioned in line 7 and again in line 16. The gift was made by the wife of a citizen of Pāṭali-putra. Dināras were used at the very capital of the Gupta Emperor Chandragupta II.

It is difficult to understand how could foreign *i.e.* Roman currency circulate at Patna in the 5th cen. A.D. when Northern India was not carrying on any brisk trade with the Roman Empire and particularly when the Guptas minted their own coins. I think the difficulty can be solved if it is assumed that dināra was one of the names, under which the Gupta coins were known. The word dināra was no longer a foreign word.

---

* Fleet, *op. cit.* pp. 37. 38.

By the time of the Guptas, it had become naturalised and applied to the indigenous currency of the Guptas. This is further shown by the fact, that the term *dināra* continued to be applied to the gold currency of the Guptas in the sixth cen. A.D. even after the Roman Empire had been overthrown by the Huns under Attila and when it was no longer possible to import Roman *denarii* into India. As the weight of the Gupta coin was identical with the Roman *denarius*, no difficulty would be felt in applying the name *dināra* to the Gupta coin.

At any rate *dināra* freely circulated under the Guptas and it was possible for an individual to count wealth in terms of *denarii* during the Gupta period. It has already been pointed out that Durga is earlier than Skandasvāmin so the fifth century A.D. is the lower limit of Durga. The upper limit of Durga would be the first century A.D. when Roman specie was imported into India in huge quantities and Roman *denarii* circulated in India just as they were imported without being reminted. The Roman specie was brought in exchange for Indian manufactured goods like muslins and prints, which were in great demand in the Roman fashionable society. Beryls and pearls were exported in great quantities from Indian ports. Indian spices, condiments and cosmetics were highly prized in Rome. Pepper was sold at 15 *denarii* a pound.* India received *denarii* as the price of the exported goods. As a result of this trade, there was a severe and serious drain on Roman finance. Pliny says† that India, China and Arabia absorbed between them one hundred million sesterces per annum, of which more than half went to India. The sum according to Mommsen's calculation represents £ 1,100,000. § This huge

* Pliny, *Natural History* XII. 14.   † Op. cit. XII. 18. (41).

§ A Cunningham, *Coins of Ancient India* p. 50; Rawlinson, *Inter-course between India and the Western World*, p. 163.

sum was absorbed in India. It was not reminted. The Roman coin circulated as it came. In support of this statement, a remark of Major-General Sir A. Cunningham may be quoted. "In south India *the gold coin circulated just as it came*, which satisfactorily accounts for the frequent finds of Roman gold coins at the present day, and the total absence of any early Indian gold coins."* As the Roman denarii had no indigenous rival in the South, wealth there would be counted in their terms, particularly in the first century A.D., as Indian trade reached its zenith in the time of the first five Roman Emperors, *i.e.*, Augustus 29 B.C. – 14 A.D., Tiberius 14 A.D. to 37 A.D., Caligula 37 A.D. – 41 A.D., Claudius 41 A.D. to 54 A.D., and Nero 54 A.D. to 68 A.D. After Nero, it began to decline.

In the first century A.D., Bharoch or Barygaza was a famous port on the Narbada on the western coast of India. It was a great centre of the Indian export trade. It declined as a port after the first century A.D. As Durga lived at a place in the vicinity of Bhroach, I am inclined to assign him to the first century A.D. It is therefore necessary to examine carefully Durga's place of residence.

Place of Durga.

Colophons of Durga's commentary describe him as a resident at a hermitage at Jambumārga. In my *Introduction to the Nirukta* (pp. 50, 51.) I identified Jambu with Jammu, the winter capital of the Indian State of Jammu and Kashmir. I accordingly translated *Jambumārgāsrama* as 'a hermitage on the road to Jammu.' This is incorrect as the identification of Jambu with Jammu is no longer tenable. The word Jambumārga is not to be explained as a compound. It is a single word and a proper noun. It is the name

---

* *Coins of Ancient India*, p. 50.

of a place of pilgrimage. It is mentioned in the *Purāṇas** and the *Mahabharata*. In XIII. 166, the great epic mentions it amongst various holy places. In III. 82, it is described just after Pushkar. In XIII. 25 it is located on the Narbada as is shown by the following verses:—

नर्मदायामुपस्पृश्य तथा शूर्पारकोदके ।
एकपक्षं निराहारो राजपुत्रो विधीयते ॥
जम्बूमार्गे त्रिभिर्मार्गैः संयतः सुसमाहितः ।
अहोरात्रेण चैकेन सिद्धिं समधिगच्छति ॥

But more definite information is given in III. 89

आनर्तेषु प्रतीच्यां वै कीर्तयिष्यामि ते दिशि ।
यानि तत्र पवित्राणि पुण्यान्यायतनानि च ॥
प्रियङ्गवान्नवणोपेता वानीरफलमालिनी ।
प्रत्यक् स्रोता नदी पुण्या नर्मदा तत्र भारत ॥
तत्राल्पेनैव सिध्यन्ति मानवास्तपसा विभो ।
जम्बूमार्गे महाराज ऋषीणां भावितात्मनाम् ॥

It is thus clear that Jambumārگا, a sacred place, was situated on the western part of the Narbada. It thus would not be very far from Bhroach, a well known seaport and a centre of Indian export trade. Bhroach is identified with Barygaza of the *Periplus Maris Erythraei*†—a work of the first century A. D. A detailed and interesting account of Indian seaports, visited by the author, is given therein. Passing the Ran of Katch, the author of the *Periplus* came to the ancient harbour of Barygaza (= Bhṛgukṣetra§ or Bhṛgu Kaccha the modern Bhroach), the most famous of

* See *Viṣṇu Purāṇa* II. 13; *Agni Purāṇa* places it between Pushkar and Abu; *Skanda Purāṇa* locates it in mt. Abu, see *Arbuda Kāṇḍa Ch. 60. Geographical Dictionary* by N. L. Dey.

† Translated into English by W. H. Schoff.

§ Ms. Wilson 475 of the commentary of Durga on the *Nirukta* at the Bodleian Library, Oxford and dated 1387 A.D. was copied at Bhṛgukṣetra, see, my Introduction to the *Nirukta*, p. 50.

the Indian ports trading with the western countries. It was situated on the river Narbada. It is thus described by the mariner: 'Those sailing to Barygaza pass across this gulf... straight to the very mouth of the river of Barygaza and this river is called Nammadus (Narmada) .....the mouth of the river at Barygaza is found with difficulty, because the shore is very low and cannot be made out until you are close upon it. And when you have found it the passage is difficult because of the shoals at the mouth of the river. Because of this, native fishermen in the King's service, stationed at the very entrance in well manned large boats .....go up the coast.....from which they pilot vessels to Barygaza.

Now the whole country of India has very many rivers, and very great ebb and flow of the tides. .... But about Barygaza it is much greater, so that the bottom is suddenly seen, and now parts of dry land are sea, and now it is dry where ships were sailing just before ; and the rivers, under the inrush of the flood tide,.....are driven upwards more strongly against their natural current, for many stadia.

For this reason entrance and deparure of vessels is very dangerous to those who are inexperienced or who come to this market town for the first time. For the rush of waters at the incoming tide is irresistible and the anchors cannot hold against it ; so that large ships are caught up by the force of it, turned broadside on through the speed of the current, and so driven on the shoals and wrecked ; and smaller boats are overturned ; and those that have been turned aside among the channels by the receeding waters at the ebb, are left on their sides, and if not held on an even keel by props, the flood tide comes upon them suddenly and under the first head of the current they are filled with water. For there is so great force in the rush of the sea at the new moon, especially during the flood tide at night, that if you begin the entrance at the moment when the waters

are still, on the instant there is borne to you at the mouth of the river, a noise like the cries of an army heard from afar; and very soon the sea itself comes rushing in over shoals with a hoarse roar.

Inland from this place and to the east, is the city called Ozene (Ujjain), formerly a royal capital; from this place are brought down all things needed for the welfare of the country about Barygaza, and many things for our trade: agate and carnelian, Indian muslin and mallow cloth, and much ordinary cloth. Through this same region and from the upper country is brought the spikenard also costus (kuṣṭha) and bdellium*."

"Sailing through the mouth of the Gulf, there is another market town of Persia called Ommara. To both these market towns large vessels are regularly sent from Barygaza, loaded with copper and sandalwood and timbers of teakwood and logs of blackwood and ebony†."

"There are imported into this market town, wine ..... gold and silver coin, on which there is a profit when exchanged for the money of the country§."

Its trade was most flourishing in the first century A.D. Roman specie in payment of Indian goods exported to Rome was brought in to this port. Roman coins circulated as they came. They had no indigenous rival. As Jambumārga, the place of residence of Durgācārya lay in this region, he would be in a position to reckon wealth in terms of denarii. Thus he was in a position to make the statement quoted above दीनारादिरथे: । On account of the dangers and difficulties so graphically described by the author of the *Periplus*. Bhroach declined as a seaport and a centre of Indian export and import trade after the first century A.D. and the quantity of Roman coins must have consequently decreased.

---

* The Periplus of the Erythræan sea trans. by W.A. Schoff pp. 39-42.

† Op. cit. p. 36.

§ Op. cit. p. 42.

An inhabitant of the country round about Bhroach therefore would not reckon wealth in terms of denarii after the first cen. A.D. Durga can thus be appropriately assigned to the first century A.D.

—o—

८

Acknowledgment of obligation.

I have to thank Dr. A. C. Woolner M.A., D. Litt., C. I. E., F. A. S. B., Vice-Chancellor and Professor of Sanskrit Language at the University of the Panjab, for contributing a Foreword and for including the present volume in the P. U. O. P. S. My old pupil, Mr. Jagan Nath M.A., at present lecturer in Epigraphy at the U. of the Panjab read a portion of my introduction in the ms. and made several useful suggestions. My pupil P. Shuchi Vrat Lakhanpal Shastri M.A., M. O. L., is working, under my supervision, on the constitution of a critical text of the commentary of Dévarāja Yajvan on the Nighaṇṭu. He has collated a large number of mss., many of which have not been hitherto utilised. He has given me the result of collation of mss. and consequently an improved text of Devarāja Yajvan's *Nighaṇṭubhāṣya*. This text has now been incorporated in Appendix II. He has further traced several passages in the Nighaṇṭubhāṣya of Devarāja Yajvan, which bear a striking resemblance to the commentary of Skandasvāmin on the Nirukta but which are not acknowledged as quotations by the former. These passages form the basis of Appendix V. Paṇḍits Udaya Vira Śāstri Nyāyatīrtha and Ram Lal Śāstri have helped me in correcting proofs and have saved me from many errors of printing.

Oriental College,

Lakshman Sarup

VOLUME III.

CHAPTERS VII—IX

अथ द्वादशस्या-[सप्तमस्या-] ध्यायस्य

प्रथमः पादः^१ ।

अथातो दैवतम् ।

^२यत्समाप्तायक्रमेण यथाप्रतिज्ञातं नैघण्टुकैकपदिकप्रकरणद्वयं निरुक्तम् । इदानीं^३ यत् पुरस्तादुत्कृष्टं^४ 'तदुपरिष्ठाद् व्याख्यास्यामः' इति तृतीयं प्रकरणं तस्य प्राप्तोऽवसर इत्याह । अथातो दैवतमिति । अथशब्द आनन्तर्येऽधिकारे वा । ऐकपदिकानन्तरं यद्वा दैवतमधिकृतं प्रस्तुतं वेदितव्यमित्यर्थः ।

केचित् संविद्रवतेऽथ कालादावपि^५ वर्तते ।

येन तेन भवेत् सो विकल्पवन्मङ्गले तथा ॥

ओङ्कारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा ।

कण्ठं^६ भित्वा विनिर्यातौ तेनेमौ मङ्गलौ स्मृतौ^७ ॥

अतः शब्दो हेत्वर्थे । अग्न्यादिगणसमूहात्मकस्य प्रकरणस्य शेषतया गुणपदसमवायात्मकं प्रकरणद्वयं व्याख्याय तच्छेषितयावस्थितं दैवतं व्याख्यायत इति वाक्यशेषः^८ ।

अथ किमिदं दैवतम् । उच्यते ।

तद्यानि नामानि प्राधान्यस्तुतीनां देवतानां
तदैवतमित्याचक्षते^९ ।

१ सर्वोऽप्ययमध्यायपाद्वारम्भात्मकः

पाठो नास्ति C

२ ये समा C

३ इदानीं ये C

४ अत्र 'उत्कृष्टं' इति युक्तः पाठो भवेत् । उत्कृष्टं ह्येतत् [निरु०

१।२०]

५ ववि वर्त C

६ कण्ठं भित्वा C

७ अन्यत्र 'तस्मान्मङ्गलिकावुमौ' इति पाठः । अनयोर्मूलं नोपलब्धम् ।

८ इति विशेषः B

९ इदं मूलवाक्यं नास्ति C

तद्यानीत्यादि । तदिति वाक्योपन्यासार्थम्^१ । प्राधान्यस्तुतीनां^२ प्राधान्येन स्तुतिर्यासां देवतानां तासां यानि नामान्यग्न्यादीनि देवपत्न्यन्तानि । तदिति प्रकरणाभिप्रायो नपुंसकनिर्देशः । दैवतं प्रकरणमाचक्षते पूर्वाचार्याः । नेयमन्वर्थसंज्ञा । किन्तर्हि । रूढिरिति पूर्वाचार्यप्रसिद्धया दर्शयति ।

ननु षष्ठान्ते^३ 'तद्यानि^४ नामानि' इत्युक्तमेव प्रकरणस्वरूपं किं पुनरुच्यते तत् । इहानुवादक उत्तरविवक्षया । इह वा प्रदर्शितस्वरूपस्य दैवतस्य तत्रोत्कर्षप्रतिज्ञानार्थोऽनुवादः ।

सैषा देवतोपपरीक्षा ।

सैषेत्यादि । सा एषा नामवत्या देवतायाः प्राधान्यस्तुतिभाजः सामान्यलक्षणेन^५ संख्यास्थानाकारभक्तिसाहचर्यनिर्वचनोदाहरणप्रदर्शनादिना चोपगम्योपगम्य^६ सर्वप्रकारमीक्षा^७ ईक्षणं निश्चयाधानं^८ प्रकरणेनैव करिष्यते^९ इति शेषः ।

तत्र सामान्येन देवतालक्षणं सद्द्वारेण नामादिनाचष्टे ।

[यत्काम ऋषिर्यस्यां देवतायामर्थपत्यमिच्छन्

स्तुतिं प्रयुङ्क्ते तदैवतः स मन्त्रो भवति]^{१०}

यत्कामो यस्मिन् यस्मिन् स्वर्गायुरैश्वर्यादौ काम इच्छा यस्य स यत्काम ऋषिर्द्रष्टा मन्त्रस्य । यस्यां^{११} देवतायां विषयभूतायां स्तुतिं प्रयुङ्क्ते आर्थपत्यमर्थपतित्वमिच्छन् अर्थस्यैश्वर्यादेः पतिः स्यामिति तदैवतः स मन्त्रो भवति । सा तस्य मन्त्रस्य देवता । तथा च शौनकोऽप्याह 'अर्थमिच्छन् ऋषिर्देवतम्'^{१२} इत्यादि ।

१ न्यासार्थः C

२ 'प्राधान्यस्तुतीनां' इति श्रुतितम् C

३ 'ष' ति श्रुतितम् B नि कप्रथमाध्यायान्त इत्यर्थः [निह० १।२०]

४ तद्यानि नादि नामानि B C

५ संख्यस्थाना C

६ चोपगम्योपगम्य C

७ ०कारमीक्षाम् B

८ 'निश्चयाधानं प्रकरणेनैव करि-

ष्यते इति शेषः A तत्र सामा-

न्येन देवतालक्षणं' इत्येतावान्

पाठश्श्रुतितः B

९ करिष्यन्ते C

१० इदं मूलवाक्यं नास्ति B C

११ यस्या दे (दै C) वतायाम् (याB) B.C.

१२ [बृ० दे० १।६] 'अर्थमिच्छन् ऋषिर्देवं यम्' इति मूले पाठः

[तास्त्रिविधा ऋचः । परोक्षकृताः

प्रत्यक्षकृता आध्यात्मिक्यश्च]^१

तास्त्रिविधा ऋचो वक्ष्यमाणं त्रैविध्यं तद्देवतः^२ स मन्त्र इतिमात्रं प्रस्तुत्य यदृच्छां त्रैविध्यप्रदर्शनं^३ बाहुल्यात्तिरोहितार्थतरत्वाच्च ।

[तासां^४ परोक्षकृताः सर्वाभिर्नामविभक्तिभि-

र्युज्यन्ते । प्रथमपुरुषैश्चाख्यातस्य]^५

तासां परोक्षकृता इत्यादि । उक्तं त्रिप्रकारत्वमाचष्टे । परोक्षं स्तुत्य-
मर्थं प्रकृति^६ कृताः,^७ करोतिः क्रियासामान्यवचनत्वाद् विशेषं लक्षयन्
प्रयुञ्जेरर्थे द्रष्टव्यः, कृताः प्रयुक्ताः । एवमेव प्रत्यक्षं प्रति प्रयुक्ताः प्रत्यक्ष-
कृताः । आध्यात्मिक्य इति 'अध्यात्मादिभ्यः^८ उपसंख्यानम्^९' इत्यौप-
संख्यानिकप्रवृत्ति^{१०} तद्विताख्यः^{११} प्रत्ययः । तद्वितवृत्तिप्रयोगेण तद्वितार्थं
दर्शयान्वकारः । याऽऽसां मन्त्रकृदात्मानमेव ब्रवीति । आत्मविषया
इत्यर्थः ।

तत्र तस्मिन् त्रैविध्यं परोक्षकृता नाम^{१२} याः सर्वनामविभक्तयः स्वाद-
यस्ताभिर्युज्यन्ते । न केवलं स्वादिभिरेव । किन्तर्हि । प्रथमपुरुषैश्चा-
ख्यातस्य । आख्यातं^{१३} तिङ्समुदायस्तस्य प्रथमैस्त्रिकैः । कुत एतत् ।
व्याकरणे 'तिङस्त्रीणि त्रीणि^{१४}' इति संज्ञानात् । बहुवचनं तु धातुभेदा-
भिप्रायम् । विभक्तियोगस्य क्रमेणोदाहरणानि दर्शयति स्म ।

[इति द्वादशश्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्य प्रथमः खण्डः ।]^{१५}

१ इदं मूलवाक्यं नास्ति C

२ तद्देवतम् B

३ यदृच्छाम् त्रैविध्यप्रदर्शनात् C

४ 'तत्र' इति मुद्रितमूले पाठः ।
अत्रापि टीकायां 'तत्र' पदस्यैव
व्याख्यानम् ।

५ इदं मूलवाक्यं नास्ति C

६ अत्र 'प्रति' इत्येव युक्तः पाठः ।

७ अत्र विसर्गो न सः B.C.

८ आध्यात्मा C

९ [पा० ४।३।६०। इति सूत्रे
अध्यात्मादिभ्यश्च' इत्येव वार्ति-
कम् ।

१० कषूङ् C

११ ताख्यप्रत्य B

१२ कृतानां याः B

१३ 'ख्यात्' इत्येव B

१४ [पा० १।४। १००] त्रीणि त्री B

१५ नास्ति B. C.

[अथ द्वितीयः खण्डः ।]^१

इन्द्रो^१ दिव इन्द्र^२ ईशे पृथिव्या
इन्द्रो^३ अपामिन्द्र इत्यर्वतानाम् ।
इन्द्रो^४ वृधामिन्द्र इन्मेधिराणा-
मिन्द्रः क्षेमे योगे हव्य इन्द्रः^५ ॥

रेणुर्नाम वैश्वामित्रस्तस्यार्पम् । इन्द्रो दिव इन्द्र एव पृथिव्या ईशे ।
व्यत्ययेनोत्तमः प्रथमस्य स्थाने ईष्टे । इन्द्र एवापाम् । आप इत्यन्तरि-
क्ष्णाम^३ अन्तरिक्षस्य । इन्द्र एव पर्वतानाम् । इत् पदपूरणः । इन्द्र
एव वृधां^४ वृद्धानां महतां यज्ञानामन्येषां वा^५ केषांचित् । इन्द्र एव
मेधिराणां^६ मेधो यज्ञः । रो मत्वर्थे । अकारस्येकारेण व्यापत्तिः ।
यज्ञवतां^७ यजमानानामित्यर्थः । इन्द्र एव क्षेमे योगे च । निमित्ते सप्तमी ।
अलब्धलाभो योगः । लब्धपरिरक्षा क्षेमः । 'निमित्तात् कर्मसंयोगे
सप्तमी'^८ इत्येवान्ये वर्णयाञ्चक्रः । वयं तु खलु ब्रूमः निमित्तसप्तमीति
कर्मसंयोगस्य मृग्यत्वात् । क्षेमार्थं योगं^९ चेत्यर्थः । हव्यं^{१०} आह्वातव्यः ।
इरां दृष्टातोत्यादि^{११} क्रियायोगादिनिमित्तः पर इन्द्रशब्दः । अनन्तोऽत्यन्ते-
श्वर इत्यर्थः ।

इन्द्रमिदगाथिनो^१ बृह-
दिन्द्रमर्केभिरर्किणः^२ ।
इन्द्रं वाणीरनूषत^३ ॥

१ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य
समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न
दृश्यते ।

२ [अ० १०।८१।१०] 'इन्द्रो
दिव इन्द्र ईशे पृथिव्याः' इति
प्रतीकः B 'इन्द्रो दिवः' इत्येव
प्रतीकः C

३ रिद्धे नाम C. [निघ० १।३]

४ वृधाः B.C.

५ वाम कषाञ्चित् C.

६ मेधिराणाः (या C.) B.C.

७ 'यज्ञवतां' इत्यस्मात् पूर्वं 'इरोधा

प्रत्ययं (यान् C.) तमेधार-
थाभ्यामिरण्यी (स्त्री C.) राविति'
इति पाठः B.C. अयमधिक
एव प्रतीयते ।

८ महाभाष्ये २।३।३६ वा०

९ 'योगार्थम्' इति युक्तः पाठः ।

१० हव्यः B.C.

११ [निघ० १०।८] 'क्रियायोगादि'
इति श्रुतितम् C.

१२ [अ० १।७।१] 'इन्द्रमिदगा-
थिनो बृहत्' इति प्रतीकः B
'इन्द्रमिदगाथिनः' इत्येव
प्रतीकः C.

मधुच्छन्दसः । इच्छन्द एवार्थे^१ । इन्द्रमेव गायिनो गेयत्वात्
गाथानि सामानि तद्वन्त उद्गातारः । बृहत् अत्र तृतीयाया अलुक्^२
बृहता बृहन्नाम्ना साम्ना महता वा । इन्द्रमेवार्केभिः अर्कैर्मन्त्रैः^३
ऋगाख्यैः । अर्किणो मन्त्रवन्तो होतार इत्यभिप्रायः । इन्द्रमेव वाणीः^४
द्वितीया व्यत्ययेन तृतीयाथे^५ वाणीभिर्वाग्भिर्भ्यजुराख्याभिरध्वर्यवः । अनुषत्^६
'णु स्तुतौ^६' इत्यस्य रूपम् । एताभिः स्तुवन्तीत्यर्थः ।

इन्द्रेयैते तृत्सवो वेविषाणा

आपो न सृष्टा अध्वन्त नीचीः ।

दुमित्रांसः प्रकलविन्मिमाना

जहुर्विश्वानि भोजना सुदासे^७ ॥

पुरस्ताद् व्याख्यातम् ।

इन्द्राय सामं गायत विप्राय बृहते बृहत् ।

धर्मकृते विपश्चिते^८ पनस्यवे^९ ॥

नृमेधस्यार्थम् । इन्द्राय सामं गायत हे उद्गातारः । कीदृशाय
विप्राय 'प्रा पूरणे^{१०}' इत्यस्यैतद्रूपम् । वृष्ट्या विविधमापूरयित्रे । बृहते
महते । बृहत्संज्ञकं^{११} महद्वा । धर्मकृते धर्मशब्देन कर्मोच्यते^{१२} इज्यादि-
क्रियाविशेष इति यावत् । कर्मणो वृत्रवधादेर्वृष्टिद्वारेण वा यागादेर्धर्मस्य
सर्वस्य कर्त्रे । विपश्चिते मेधाविने । पनस्यवे पनतेः^{१३} स्तुतिकर्मणः

१ वदः (वद C,) वार्थे B.C.

२ अत्र 'लुक्' इत्येव युक्तः पाठः ।

३ अर्कैर्मन्त्रैः B.

४ वाणिः C.

५ अनुषत् C.

६ [धा० २।२५] तु स्तुतौ C.

७ [ऋ० ७।१८।१५] 'इन्द्रेयैते
तृत्सवो वेविषाणा' इति प्रतीकः

B. 'इन्द्रेयैते' इत्येव प्रतीकः C.

८ [निरु० १।६]

९ [ऋ० ८।१८।१] 'इन्द्राय सामं
गायत' इति प्रतीकः B. 'इन्द्राय
सामं' इत्येव प्रतीकः C.

१० [धा० २।२५]

११ संज्ञकर्मद्वद्वा C.

१२ इत्यादि B.

१३ [धा० १।४४१] 'पनते' इति
द्विर्लिखितम् B.

पनः स्तुतिस्तामिच्छतीति^१ क्यच् । 'क्याच्छन्दसि'^२ इत्युप्रत्ययः । तस्मै^४ स्तुतिकामायेत्यर्थः ।

सूर्यस्येव रश्मयो^१ द्रावयित्त्वो^१
मत्सरासः प्रसुपः साकमीरते ।
तन्तुं ततं परि सर्गास आशवो
नेन्द्रादृते पवते धाम किं चन^१ ॥

हिरण्यस्तूपस्य । यथा सूर्यरश्मयस्तमसां द्रावयित्त्वो विद्रावयितारः सह गच्छन्ति । एवं मत्सरासः मत्सरास्सोमाः^६ प्रसुपः^७ सपतेरर्चति-कर्मणः क्विप् उपधाया उकारः प्रकर्षेण स्तुत्या । अथवा स्वपेरन्तर्णी^८-तण्यर्थस्य क्विप्^९ सम्प्रसारणम् । अतिसुखकरत्वात् पीयमानाः^{१०} प्रकर्षेण स्वापयन्तीवेति प्रसुपः । साकमीरते सह गच्छन्तीन्द्रं प्रतीति शेषः । तन्तुं तन्यतेऽसाविति तन्तुर्यज्ञः तन्तुं परीति परिस्सर्वतोभावे तस्य ततस्य^{११} परित आशवः^{१२} सर्वतो व्याप्तार इत्यर्थः । सर्गासः सर्गो वेगः । अर्श आदित्वादच्^{१३} । वेगवन्तः^{१४} । नेन्द्रात् न चेन्द्रात् ऋते इन्द्रमुक्त्वा^{१५} पवतेर्बहुवचनस्य^{१६} स्थान एकवचनम् । पवन्ते क्षरन्ति धाम स्थानं किञ्चन किञ्चित् प्रति पीयमानानां सोमानां स्थानं पात्री देवता नान्यं प्रति देवतान्तरमित्यर्थः । इन्द्रमेव गच्छन्तीत्यर्थः ।

इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं
यानि चकार प्रथमानि वज्री ।

१ स्त्वामिच्छ B. स्त्वाचिच्छ C.

२ [पा० ३।२। १७०]

३ इत्युप्रत्ययः B.

४ तस्मै तु स्तुति C.

५ [अ० १। ६१।६] 'सूर्यस्येव'
इत्येव प्रतीकः B.C.

६ सोमः C.

७ सुपतेरर्च B. [निघ० ३।१४]

८ न्तर्णीत B.

९ 'प्' इति श्रुतितम् C.

१० माना B. मानः C.

११ तन्तस्य B. C.

१२ आविशवः B.

१३ 'च्' इति श्रुतितम् B. दिव्याद्वा
C. [पा० २।२। १२७ अर्शआदि-
भ्योऽच्]

१४ 'न्तः' नेन्द्रात् इति श्रुतितम् B.

१५ इन्द्रमुक्त्वा C.

१६ पवतेर्बहु C.

अहन्नहिमन्वपस्ततर्दं प्र
वक्षणा^१ अभिनत् पर्वतानाम्^२ ॥

हिरण्यस्तूपस्य । इन्द्रस्य^३ नु इति क्षिप्रनाम^४ क्षिप्रं वीर्याणि
वीरकर्माणि प्रवोचं प्रब्रवीमि । यानि चकार कृतवान् करोति वा प्रथमानि
अन्येनाकृतपूर्वाणि^५ उत्कृष्टानि वा । वज्री गृहीतवज्रः सन्नित्यर्थः ।
अहन्नहिं^६ हतवान्^७ मेघम् । अन्वपस्ततर्दं^८ अन्वित्यपरभावे पश्चाद्-
भावे वा तर्दतिर्हिसार्थः । मेघवधोत्तरकालं^९ तदीया अपो हिंसितवान् ।
भूमौ^{१०} पातितवानित्यर्थः । सा हि तासां हिंसा । केचित्तु तर्दतिं
विस्तारार्थं व्याचक्षते पृथिव्यामपो विस्तारितवानित्यर्थः । ताभिश्च पाति-
ताभिर्विस्तारिताभिर्वा प्रोपमर्गोऽभिनदित्यंतेन सम्बध्यते । वक्षणा^{११} इति
नदीनाम् नदीश्च कुलिशपातेन^{१२} प्राभिनत् । पर्वतानां सम्बन्धिनास्तेभ्यां
हि ताः प्रभवन्तीति सम्बन्धः ।

अथवा वक्षणाः पर्शवस्तान्^{१३} प्राभिनत्^{१४} । पर्वतानां मेघानामेकं मेघं
...कवान् ।^{१५} अन्येषां चापि पर्शून्^{१६} भग्नवानित्यर्थः । अथवा पर्शुवच-
नेन^{१७} वक्षणाशब्देन तत्सामीप्यात् पक्षोऽत्र^{१८} प्रतिनिर्दिश्यते^{१९} । पर्वत-
शब्दस्तु महीधरवचन एव । महीधराणां पक्षान् प्राभिनत् भिन्नवानित्यर्थः ।

१ [अ० १।३२।१] 'इन्द्रस्य नु
वीर्याणि प्रवोचम्' इति प्रतीकः
B. 'इन्द्रस्य नु वीर्याणि' इत्येव
प्रतीकः C.

२ 'इन्द्रस्य' इति श्रुटितम् B.

३ 'क्षिप्रनाम' इति श्रुटितम् C.

[निघ० २।१५]

४ 'कृतपूर्वाणि' इति द्विलिखितम् B

५ 'अहन्नहिम्' इत्यारभ्य 'विस्तारित-
वानित्यर्थः' इत्यन्तः पाठश्च-
रितः C.

६ अहतवान् B

७ अन्वित्यपरभावे पश्चाद्भावः B

८ कालस्तदीया B.

९ पतित B

१० प्रवक्षणा B. [निघ० १।१३]

११ शपातो न B.

१२ पशवः B, C.

१३ प्रभिनत् C.

१४ अत्र कश्चन पाठश्चरितः B
C. अथवा 'हतवान्' इति
पाठोऽत्र भवेत् ।

१५ पशुभग्न B. C.

१६ पशुवच B. C.

१७ वत्पक्षोऽत्र B. वक्षोऽत्र C.

१८ वति निर्दि B.

एवं चरकाध्वर्यूणां ब्राह्मणे इतिहासः श्रूयते—“प्रजापतेर्वा एतज्ज्येष्ठं लोकं^१
यत्पर्वतास्ते पक्षिण आसन् ते परापातमासन् यत्र यत्राकामयन्त । अथवा
इयं तर्हि शिथिरासीत्^२ । तेषामिन्द्रः पक्षानच्छिनत् तैरिमामदृहदिति^३ ।

इन्द्रे कामा अयंसत

दिव्यासः पार्थिवा उत ।

त्यमू षु गृणता नरः^४ ॥

ये दिव्या दिवि भवा ये च पार्थिवाः । ‘यच्छब्दश्रुतेस्तच्छब्दोऽध्याहार्यः । ते सर्वे इन्द्रे कामा अयंसत यमिर्बन्धनार्थः । इन्द्रे निबद्धा^५ इन्द्र आयत्ता इत्यर्थः । एतज्ज्ञात्वा त्यमू षु^६ त्वं कं उ इति पादपूरणः । गृणत^७ स्तुतेत्यर्थः । नरः सर्वे मनुष्याः ।

परोक्षकृतानन्तरं प्रत्यक्षकृतानां लक्षणमाह—

मध्यमपुरुषयोगास्त्वमिति चैतेन सर्वनाम्ना ।^८

मध्यमपुरुषयोगाः— मध्यमेन त्रिकेण योगो यासाम् । क्वचिच्चा-
मन्त्रितेनेति शेषः । ताः प्रत्यक्षकृतास्त्वमिति चैतेन सर्वनाम्ना योगो यासां
ताश्च । इह प्रत्यक्षकृतादिलक्षण एव क्वचिदामन्त्रितयोगः क्वचित् सर्व-
नामयोगः क्वचित् समुच्चयः । अन्यतरस्य^९ योगोऽन्यतरदध्याहार्यमाकां-
क्षितत्वादेकवाक्यतायै । उदाहरणम्^{१०}—

त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः ।

त्वं वृषन् वृषेदसि^{११} ॥

१ छताकं B. छताकं C. अग्रे
‘यत्र’ इत्यस्मात्पूर्वं ‘परापात-
मासन्’ इति श्रुतितम् B. C. ।

२ शीखा आ C. शिखा आ B.

३ [मैत्रा० सं० १।१०।१३]

४ अस्य मूलमद्यापि नोपलब्धम् ।

५ अत्रोदाहरणवचने यच्छब्दः
क्वापि न दृश्यते । अतश्चिन्त्य-
मिदं व्याख्यानम् ।

६ निबन्धाः B. C.

७ न्यमूषु B.

८ गृणन्तः B. गृणन्त C.

९ इदं प्रतीकवाक्यं नास्ति C.

१० ‘र’ इति श्रुतितम् C.

११ उदाहरणम् C.

१२ [अ० १०।१५।२] ‘त्वमिन्द्र
बलादधि’ B. ‘त्वमिन्द्र बलात्’
C. इत्येव प्रतीकः ।

इन्द्रमातरो देवजामयश्च तासामार्षम् । त्वं हे इन्द्र बलात्^१ । किं विशिष्टात्^२ । सहस्रोऽभिभवितुं^३ जात उत्पन्नः । 'अधिशीङ्'^४ इति कर्मप्रवचनीयः^५ सः पादपूरणः । ओजसः बलस्यैवैतद् विशेषणम् । उजतेर्वा^६ उब्जतेर्वा^७ । उजतिश्च वृद्धार्थः वृद्धया महत्^८ इत्यर्थः । यदो-
ब्जतेस्तदा न्यग्भावयितुः शत्रूणामित्यर्थः । किं च त्वं हे वृषन् वर्षयितः^९ वृषा वर्षिता । इत् पदपूरणः । असि भवसि । एवशब्दस्यार्थे वा, येनोक्तलक्षणात् बलाज्जातो^{१०} वर्षितैव त्वमसि ।

वि न इन्द्र मृधो^१ जहि
नीचा यच्छ पृतन्यतः ।
यो अस्मां अभि दास-
त्यधरं गमया तमः^{११} ॥

शासस्य भारद्वाजस्य^{१२} । विविधं नोऽस्माकं हे इन्द्र मृधो मृधं करोती-
त्याद्युक्तनिर्वचनम्^{१३} । संग्रामकारिण^{१४} इत्यर्थः । मृधं कुर्वन्तीति विगृह्य
तत्करोतीत्यादिना णिच् प्रत्ययदावसंख्यानिलरणाविष्के^{१५} वदति देशाहि-
लोपः । ततो धातोः 'अन्येभ्यः'^{१६} इत्यादिना क्विप् ततश्च द्वितीया-

१ स्ववान् B. न्व (व) खात C.

२ छान् सः सह B. छातर सह
सह C.

३ भि भवतु C.

४ [पा० १।४।४६] C. पुस्तके
'अक्रिधिशीण्डति' इति पाठः ।
अत्र 'अधिपरी अनर्थकौ' पा०
१।४।६३ इति पाठो युक्तः ।

५ ०नीय सः C. अत्र 'कर्मप्रवच-
नीयसंज्ञः' इति वा युक्तः पाठो
भवेत् ।

६ 'वज' इति श्रुतितम् B. C.

७ अब्जतेर्वा B. उब्जतेर्मां C.

८ 'त' इति श्रुतितम् B.

९ वर्ष इत वृष C.

१० बल ज्यातो C.

११ [अ० १०।१५२।४] 'वि न इन्द्र
मृधो जहि, B. 'वि न इन्द्र' C.
इत्येव प्रतीकः ।

१२ भारद्वा० C.

१३ ०कनृवचनम् C.

१४ ०करिणा C.

१५ 'प्रत्ययदावसंख्यानिलरणा विष्के
वदति देशाहिलोपः,' इत्ययं
पाठः सन्दिग्धः । C. पुस्तके
'प्रत्ययभावासंख्याणिकरणाविष्के
वदति दशाष्टील्लोपः,' इति पाठः ।

१६ [पा० ३।२।७५, ७६]

बहुवचनम् । शत्रून्^१ जहि भिन्धि मारयेत्यर्थः^२ । नीचा^३ नीचैः ।
यच्छ^४ नियच्छ बधान प्रणमयेत्यर्थः । पृतन्यतः पृतनेति संग्रामनाम
तस्मादिच्छायां^५ क्यच् । संग्रामं य इच्छन्त्येव^६ केवलं^७ न त्वध्यव-
स्यन्ति^८ कर्म । किञ्च यस्त्वस्मानभिदांसति^९ आभिमुख्येनोपक्षयति ।
यच्छ्रुतेस्तच्छब्दोऽध्याहार्यः । तमधरं^{१०} कुलोत्सादलक्षणिं^{११} गमया तमः^{१२}
साहितिकं दीर्घत्वं गमय तमः ।

अथापि अपि वाऽयमपरो मन्त्रप्रकारो यत्र—

प्रत्यक्षकृताः स्तोतारो भवन्ति

परोक्षकृतानि स्तोतव्यानि^{१३} ॥

प्रत्यक्षकृतेत्यादि^{१४} । पुरस्तादेव व्याख्यातः^{१५} । स्तोतव्यानीन्द्रा-
दीनि दैवतानि । अत्र हि मध्यमत्रिकामन्त्रितयोगश्च^{१६} प्रेष्याणां
^{१७}नामविभक्तिप्रथमत्रिकयोगश्च^{१८} स्तुत्यानाम् । अतोऽयमन्य एव प्रेष-
मन्त्रप्रकार इति उदाहरणैर्दर्शयति^{१९} । ^{२०}ससमुच्चयप्रकारान्तरं वा ।

मा चिदन्यद्वि शंसत

सखायो मा रिषण्यत ।

इन्द्रमिस्तोता वृषणं सचा

सुते मुहूर्तकथा च शंसत^{२१} ॥

१ शस B. C.

२ बन्ध B.

३ न वा B.

४ यश्च नियश्च विबधान C.

५ दिशचाया क्यस् C.

६ इच्छ (श्च C.) त्येव B. C.

७ केवलान् B. C.

८ 'वस्यन्ति' इति त्रुटितम् C.

९ यस्त्वस्मा B. C.

१० तद् (म C.) ध (धा C.)
राम् B. C.

११ लक्षणीम् B. 'लक्षणीम्' इति
युक्तः स्यात् ।

१२ 'त' इति त्रुटितम् B. C

१३ इदं मूलवाक्यं नास्ति C

१४ यत्र प्रत्यक्ष B. चकृता हेत्यादि C.

१५ देव सव्याख्या C

१६ प्रकामन्त्रिकयो B.

१७ 'वि' इति त्रुटितम् B.

१८ 'ग' इति त्रुटितम् B. C

१९ रणौतद्दर्श C

२० 'स' इति नास्ति C

२१ [अ० ८।१।१] 'मा चिदन्यत्'
इत्येव C । 'मा चिदन्यं वि
शंसत' B

प्रगाथस्यार्षम् । मा चित्पादपूरणः । त^१ इन्द्रादन्यदेवतारूपं विशंसत
विविधं^२ स्तोष्टेत्यर्थः । हे सखायः समानख्याना ऋत्विजो मा रिषण्यत^३
रिषण्यतिर्हिसार्थः^४ । विफलेनान्यदेवतास्तुतिपरिश्रमेणात्मानं हिंसिषः ।
स्तुत्यर्थो^५ वा रिषण्यतिः । अन्यद्वैवतं मनसापि मा शंसिष्ट । इन्द्रं
इदेवार्थे^६ इन्द्रमेव स्तोता । छान्दसत्वाद् गुणः साहितिकं^७ दीर्घत्वम् ।
कं^८ स्तुतेत्यर्थः । कीदृशम् । वृषणं वर्षितारम् । सचा^९ सह । सुते^{१०}
अभिष्टुते सोमे मुहुर्मुहुः पौनःपुन्ये पुनः प्राप्ते काले उक्था च उक्तानि
चास्य शंसत^{११} ।

क्रीळं वः शर्धो मारुत-

मनर्वाणं रथेशुभम् ।

कण्वा अभि प्र गायत^{१२} ॥

कण्वाख्य ऋषिः पुत्रान् पौत्राश्च.....^{१३} । क्रीडनस्वभावतो^{१४} वः
छान्दसत्वात् प्रथमा बहुवचनस्यायं वसादेशः । शर्धो बलं सेनाख्यं
मारुतं मरुतां स्वभूतम् । अनर्वाणमप्रत्यूतगमनपूर्वमन्यं प्रत्याश्रिततया
अपराश्रितमित्यर्थः । रथेशुभं रथेनैकस्मिन् स्थितं शोभित् । कण्वाः
कण्वस्य पुत्राः पौत्राश्च । अभिप्रगायत^{१५} प्रकर्षेणाभिष्टुतेत्यर्थः ।
अथवा कण्व इति मेधाविनाम । कण्वा मेधाविन ऋत्विज उच्यन्ते । प्रकर्षेणा-
भिष्टुत इति ।

उप प्रेतं कुशिकाश्चेतयध्व-

मश्वं राये प्र मुञ्चता सुदासः ।

१ अत्र 'न' इति युक्तः पाठः ।

२ विविधां C

३ मार्षण्यत B

४ ति हिंसान्धः C

५ स्तुत्यर्थे वा B

६ 'साहितिकं दीर्घ' इत्येव C

७ 'कं' इत्यधिक एव भाति ।

'तं' इति वा स्यात् ।

८ समा C. 'समास' इत्येव B.

९ स्तुते B.

१० शंसयतः B. C.

११ [अ० १।३।१] 'क्री वः'
इत्येव प्रतीकः B. 'क्रिभुं वः' C.

१२ अत्र कश्चन पाठस्त्रुटितः । कदा-
चिदत्र 'प्रत्याह' इति पाठो भवेत् ।

१३ किं ह्यन स्वभा C.

१४ अभिप्राय B. अभिप्रायक C.

राजा वृत्रं जङ्घनत् प्रागपागु- दगथा यजाते वर आ पृथिव्याः^१ ॥

विश्वामित्रस्य । पुत्रान् पौत्राश्चाह । उप प्र इत् उपस्थाय प्रकर्षेण
इत् गच्छत । कौशिका^२ मम^३ पितामहस्य कुशिकस्यापत्यभूता
यदीयाः^४ पुत्राः पौत्राश्च । अथवा क्रोशतेः शब्दकर्मणः कुशिका
ऋत्विजः । चेतयध्वं मा विक्षिप्तचेतसो^५ भवत । उप प्रगम्य चाश्वं^६
राये अश्वमेधफललक्षणाया धनाय प्रमुञ्चत उत्सृजतेत्यर्थः । 'संवत्सरा-
योत्सृजन्ति'^७ इति श्रुतेः । सुदासः सुदा इत्येवं नामकस्य कल्याणदानस्य
वा राज्ञः स्वभूतं राजा हयं यस्माद् वृत्रं शत्रून्^८ जङ्घनत् अत्यर्थं^९ हत-
वान् । प्राक् प्राच्यां दिशि अपाक्^{१०} प्रतीच्यां दिशि उदक् उदीच्यां च
सर्वासु दिक्षु शत्रुनिकायं हतवानित्यर्थः । अथेति हेतौ । एतस्मात् कार-
णात् यजाते अश्वमेधेन^{११} यजते । वरे श्रेष्ठे स्थाने । आ यजिना
सम्बध्यते । पक्ष्मपूरणो वा । पृथिव्याः ।

अथाध्यात्मिक्य उत्तमपुरुषयोगा अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना^{१२} ।

अथानन्तरमध्यात्मविषया ऋचो वक्ष्यन्त इति शेषः । उत्तमेत्यादि,
उत्तमत्रिकेण योगो यासाम् । अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना इत्युक्तार्थम् ।
यथैतद्^{१३} वक्ष्यमाणं सूक्तद्वयमप्युदाहरणम् । तस्य त्वेकैकामृचमाद्यां

- १ [अ० ३।२।१।१] उप प्रेत
कुशिकारचेतयध्वम् इति B
'उप प्रेत' इत्येव C.
२ काशिकाः C. 'कुशिका' इति
सम्यक्पाठः ।
३ यम B.
४ 'तदीयाः' इति पाठः सम्यक्
५ चेत सूत C.
६ चारवः B. C.

- ७ [अनुपलब्धमूलमिदं वाक्यम्]
८ अत्र 'शत्रु' इत्येकवचनान्तः
पाठो युक्तो भवेत् ।
९ ल्यर्थहेतु C.
१० अवाक् B. अपात् C.
११ 'न' इति झुटितम् C.
१२ 'अथाध्यात्मिक्यः' इत्येव
प्रतीकः C.
१३ 'तद्' इति द्विविधं लिखितम् C.

व्याचक्ष्महे । यथैतदिन्द्रो वैकुण्ठो लवसूक्तं वागाम्भृणीयमिति^१ इन्द्रो वैकुण्ठ इत्येतेन^२—अहं भुवमिति सूक्तं लक्ष्यते । कथम् । द्रष्टृदृश्ययोरभेदात् । द्रष्टा दृष्टश्च^३ निर्दिश्यते । विकुण्ठनामा^४ “काचिदिन्द्रादधिकबलं सुतमन्वेष-
माणा उग्रेण तपसा ब्रह्माणमारोध्य तस्माल्लब्धवरा कृतमङ्गलस्वस्त्ययना
भर्त्रा संबभूव । विदित्वैतद्वृत्तान्तं चेन्द्रस्तस्याः स्वयमेवापत्यतां जगाम ।
तस्येदं वैकुण्ठस्य^५ ब्रह्म^६ प्रादुरासीत् । स^७ एते सहिमानमासीत् ।

अहं भुवं वसुनः पूर्यस्पति-

रहं धनानि सं जयामि शश्वतः ।

मां हवन्ते पितरं न जन्तवो-

ऽहं दाशुषे वि भजामि भोजनम्^८ ॥

छान्दसत्वादडभावो^{१०} ह्रस्वत्वं च । अभूवमित्यर्थः । वसुनो धनस्य
पूर्यः पूर्वः पुराण एव पतिः स्वामी । अहं धनानि संजयामि सम्यग्ज-
यामि । शश्वतः^{११} शश्वदिति बहुनाम ततः षष्ठी बहोः^{१२} शत्रोः स्वभू-
तानि । मामेवार्ताः सन्तः प्राणिनो हवन्ते^{१३} आह्वयन्ति । पितरं
न पितरमिव जन्तवो मनुष्याः । अहं दाशुषे^{१४} अहमेव हवींषि दत्तवते
यजमानाय सर्वस्मै विभजामि भागशो ददामि भोजनं धनम् ।

लवसूक्तम्^{१५} । लवरूप^{१६} इन्द्रस्तस्मात् त्वयाल्पेन^{१७} सता बहुसोमः
पीत^{१८} इत्यृषिभिरुक्तः सन् तान्प्रत्याह—

१ ‘यथैतत्’ इत्यारभ्य अयं पाठो B.
पुस्तक एव । [विच० ३।१]

२ इत्यनेन C.

३ द्रष्टा दृष्टश्च C. अयं पाठः
सन्दिग्धः । ‘द्रष्टा दृश्यश्च’ इति
स्यात्

४ विकुण्ठमाना B.

५ ‘काचि’ इति त्रुटितम् B. C.

६ ‘वैकुण्ठस्य’ इत्यारभ्य भूयान्
पाठस्त्रुटितः C.

७ ब्रह्मा B.

८ अयं सन्दिग्धः पाठः । कदा-
चिदत्र ‘स एतेन सहिमानमतिहो’
इति पाठः स्यात् ।

९ [ऋ० १।१४।१] ‘अहं भुवं’
इत्येव प्रतीकः B. अस्य मन्त्रस्य
सर्वमपि व्याख्यानं त्रुटितम् C.

१० दसभावो B.

११ शश्वत् B.

१२ बह्वोः शश्वोः B.

१३ मामेवात्तस्सन्तः स्तृणानो
भवन्ते B.

१४ अहनाशुषे B.

१५ लम्बनसूक्तम् B.

१६ बलरूप B.

१७ तयाल्पेन B.

१८ पीत B.

इति वा इति मे मनो
 गामश्वं सनुयामिति^१ ।
 कुवित् सोमस्यापामिति^१ ॥

एवमर्थे^२ चैवार्थे^३ । परस्य च इतेः परो द्रष्टव्यः । एवमेव^३ च मे मम मनः^४ । गामश्वं च सनुयां दद्यामस्मै^५ यजमानाय । कुवित् बहु सोमस्याहमपां पीतवानिति । इतिशब्दो हेतौ । अस्माद्धेतोः प्रत्युपकारकरणादित्यभिप्रायः ।

वागाम्भृणीयं सूक्तम् । वाक् वैदिकीयम् । आम्भृणस्य^६ महतः फलस्य हेतुभूतेति^७ तत्सम्बन्धिन्याम्भृणी च सा वागाम्भृणी चेति विशेषणसमासः । वागाम्भृणीसम्बन्धि वागाम्भृणीयम् ।

अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चरा-
 म्यहमानित्यैरुत विश्वदेवैः ।
 अहं मित्रावरुणोभा बिभ-
 र्यहमिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा^८ ॥

वागाम्भृणी^९ आत्मनो महिमानमाचष्टे^{१०} । असत्यां सम्बन्धिभूता-यामपि रुद्रादयश्चरन्तः कथं भवेरन् सूकास्तिष्ठेयुरित्येवमर्थः^{११} स्तुतिभूता वा तेषाम् । अहं रुद्रेभी रुद्रैर्वसुभिश्च सह चरामि । अहमादित्यैरुत विश्वदेवैः अपि सर्वदेवैः । अहमेव मित्रावरुणौ^{११} हविस्सम्प्रदानं कुर्वन्तौ

१ [अ० १०।११६।१] अस्य मन्त्रस्य सर्वमपि व्याख्याने नुटितम् C.

२ 'इति एवमर्थे' इति युक्तः स्यात् ।

३ एवमेवं च B.

४ 'न' इत्येव B.

५ दद्याः अस्मै B.

६ आमन्त्रणस्य B.

७ 'तत्सम्बन्धिन्यां अणीवसा वां अणीत्येति विशेषणसमासो वा-गांअणीसम्बन्धि वागांअणीयं' इत्यादर्शपुस्तकपाठः ।

८ [अ० १०।१२५।१] 'अहं

रुद्रेभिः' इत्येव प्रतीकः B. अस्य मन्त्रस्य 'अहमादित्यैरुत विश्वदे' इत्यन्तं व्याख्याने नुटितम् C.

९ 'वा' इति नुटितं 'गां अणी' इत्येव पाठः B.

१० मानमाचष्टे B.

११ वरुण हविस्सम्प्रदानं कुर्वन्ति उभा B,

उभा उभावपि बिभर्मि पुष्णामि । अहमेव इन्द्राग्नी^१ । अहमेवाश्विनौ
उभा उभौ । सर्वत्राकारो द्विवचनस्य स्थाने ।

[इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्य द्वितीयः खण्डः ।]^२

[अथ तृतीयः खण्डः]^३

परोक्षकृताः प्रत्यक्षकृताश्च मन्त्रा भूयिष्ठाः ।

अल्पश आध्यात्मिकाः^४ ।

परोक्षकृता इत्यादि । मन्त्रस्वभावप्रदर्शनपरं भाष्यम् । ऋचि प्रकृ-
तायां मन्त्रा इति मन्त्रवचनं यजुराद्युपसंग्रहार्थम् । भूयिष्ठा अतिशयेन
बहवः । अल्पशः क्वचित् क्वचिदाध्यात्मिकाः प्रत्युक्तविषयत्वेन ये के
अभिप्रेताः ।

स्तुत्याशिषोरन्यतरदर्शनेनान्यथापि मन्त्रप्रवृत्तिं दर्शयितुमाह—

अथापि स्तुतिरेव भवति नाशीर्वादः^५ ।

इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्र वीचं

यानि चकार प्रथमानि वज्री ।

अहन्नहिमन्वपस्ततर्द प्र

वक्षणा अभिनत् पर्वतानाम्^६ ॥

इन्द्रस्य नु वीर्याणीति व्याख्यातो^७ मन्त्रः ।

अथाप्याशीरेव न स्तुतिः^८ ।

आशीरेव न स्तुतिः । आशीरेवेत्यस्यैवावधारणार्थं^९ कथनं न स्तुति-
रिति । उदाहरणम्—

सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं

सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णाभ्यां भूयासमिति^{१०} ।

१ 'इन्द्राग्नी' इति श्रुटितम् B.

२ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य
समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न
इत्यते ।

३ इदं मूलवाक्यं नास्ति C.

४ इदं मूलवाक्यं नास्ति C.

५ [अ० १।३।१]

६ [नि० ७।२]

७ इदं मूलवाक्यं नास्ति C

८ ०णार्थं कल्प न B. ०णार्थं
कथ न C

९ [मान० गृ० १।१।२५] इदं

मूलवाक्यं नास्ति C

सुचक्षा अहं शोभनस्य तपस्य^१ द्रष्टा अहमस्मीभ्यां भूयासमित्या-
शिषि लुङ् । सुवर्चा मुखेन वर्चस्वीत्यर्थः । सुश्रुत् शोभनस्यैव
शब्दस्य श्रोता कर्णाभ्यां भूयासमित्यनुषङ्गः ।

[तदेतद् बहुलमाध्वर्यवे याज्ञेषु च मन्त्रेषु^२]

तदेतदाशीः प्रायस्त्वं बाहुल्येनाध्वर्युवेदे याज्ञेषु च करणमन्त्रेषु । अन्य-
स्मिन्नविच्छेदे । 'तच्चचतुरिदमाप^३' इत्याद्यनेकमुदाहरणम् । अन्यतरसद्भा-
वेऽपि च स्तुत्याशिषोरन्यतरदध्याहर्तव्यम् । साकाङ्क्षत्वादेकवाक्यतायै ।

[अथापि शपथाभिशापौ^४]

अथापि अपि च शपथाभिशापौ । एकमेवोदाहरणम्—

अद्या मुरीय यदि यातुधानो अस्मि

यदि वार्युस्ततप पूरुषस्य ।

अथा स वीरैर्दशभिर्वि यूया

यो मा मोघं यातुधानेत्याह^५ ॥

विश्वामित्रप्रयुक्तैः कैश्चिद् राक्ष^६ मस्त्वमित्यभिप्रयुक्तो^७ वसिष्ठ आह ।
अद्या^८ मुरीय साहितिकं दीर्घत्वम् । अद्याहं मुरीय अग्रे यदि यातुधानो
राक्षसोऽस्मि भवामि । यदि वा आयुर्जीवितलक्षणं ततप^९ तपिरत्र विना-
शोपलक्षणार्थः^{१०} । विनाशितवान् अपहृतवानित्यर्थः । पूरुषस्य^{११} पुरुषस्य
कस्यचित् । अथा^{१२} अथ एतदलीकम्^{१३} । ततः स वीरैः पुत्रैर्दशभि-
र्वियूया मध्यमः प्रथमस्य स्थाने यौतिर्मिश्रणार्थः । विदगमेऽपि^{१४} .....मि...

१ अयं पाठः सन्दिग्धः । 'तपसा'
इति स्यात् ।

२ इदं मूलवाक्यं नास्ति । B.C.

३ [Cf. का० सं० ३१।४]

४ इदं मूलवाक्यं नास्ति । B.C.

५ [अ० ७।१०४।१५] 'अद्या

मुरीय यदि यातुधानो अस्मि' B.

'अद्या मुरीय' इत्येव C

६ राक्षसीस्त्व B.C.

७ प्रयुक्तौ B.C.

८ आद्या सु B.

९ ते तवप B. ततव C.

१० जगार्थम् B.

११ पूरुषस्य B. C.

१२ 'अद्या' नास्ति B. अथ C.

१३ दलिकम् C.

१४ गमेवि C. अयं पाठः सन्दिग्ध-

स्तुतितश्च

पृथग्भवेद् वियुज्येतेत्यर्थः । यो मा^१ मां मोघं^२ वृथैव^३ यातुधानेति राक्षसे-
त्येवमाह । पूर्वार्धेन शपथः । उत्तरार्धेनाभिशापः ।

अथापि कस्यचिद् भावस्य वस्तुतः पदार्थस्यात्यन्तपरोक्षस्याख्यातुमिच्छा ।

न मृत्युरासीदमृतं न तर्हि

न रात्र्या अहं आसीत् प्रकेतः ।

आनीदवातं स्वधया तदेकं

तस्माद्भान्यन्न परः किञ्चनास^४ ॥

प्रजापतेः परमेष्ठिनः परमर्षेः । अवान्तरप्रलयादूर्ध्वं^५ प्राग् जग-
त्सृष्टेर्वावस्था । तामियमृक् पराचष्टे । न मृत्युरादितः^६ मर्तृणाम-
भावान्मृत्योश्चाभावात् । प्रतिद्वन्द्विरूपत्वाच्चामृतस्य^७ अमृतं न अमृतमपि
नैवासीत् । तर्हि^८ तस्मिन् काले न रात्र्या नापि रात्रे अहः
अहो वासीत् प्रकेतः प्रज्ञानमियं रात्रिरिदमहरिति । अथवा प्रकेतः
प्रज्ञापयिता आदित्यः स ह्युदयास्तमयाभ्यां रात्र्यहनी विभजते । स
नासीत् । आनीत् 'अन प्राणने^९' इत्यस्यैव लुङि रूपम् । अजीवीत्
केवलमित्यर्थः । अवातं^{१०} शरीरस्याभावात् मुखनासिकाभावे ताभ्यां यो
नाभिप्रदेशात् प्रयत्नः प्रेरितो नुगच्छति तद्रहितम् । एतदुक्तं भवति ।
अलौकिकमेतत् प्राणनं यतः स्वधयान्नेन तत्रैव शक्त्यात्मना लीनेन प्रणीत-
यन्^{११} स्मितवदित्यर्थः । तदेकं कारणमात्माख्यम् । इः पादपूरणः ।
अन्यन्न परं पदं किञ्चन किञ्चित् आस बभूवेत्यर्थः ।

तम आसीत् तमसा गुल्हमर्ग-

ऽप्रवेतं सलिलं सर्वमा इदम् ।

१ यदपाया B. यदपामां C.

२ वृथैव B. पृथैव C.

३ [अ० १० । १२६ । २] 'न
मृत्युरासीत्' इत्येव प्रतीकः B. C.

४ अपान्तर प्रहयादूर्ध्वं C.

५ 'रासीत्' इति पाठोऽत्र कदाचित्
स्यात् ।

६ ०द्वन्द्वीरूप सत्त्वा C

७ [धा० २।६०।।४।६६]

८ अवात B. C.

९ प्रणीतयत् C. सन्दिग्धमिदं
पदम् । 'प्राणयन् स्थितवदि-
त्यर्थः ।' अयमत्र युक्तः पाठः ।

तुच्छेन^१ाभ्वपिहितं^२ यदासीत्^३
तपसस्तन्महिनाजायतैकम्^४ ॥

तमः सादृश्याज्जगत्कारणमाह । किं सादृश्यम् । यथा तमसि मन्दा घटादयः सन्तोऽपि नोपलभ्यन्ते एवमस्मिन् विकाराः^२ । अतस्तम इव तमः । अनभिव्यक्तविशेषणं^३ जगतः कारणं तदासीत्^४ । तेन तमसा^५ गूढं संवृतमग्रे प्राक् पुरस्सृष्टेः^६ । अप्रकेतं अप्रज्ञातम् । सलिलं सति सत्ता-लक्षणे कारणात्मनि^७ शक्त्यात्मना लीनम् । सत्तेवैतद्रूपं सरिरं सलिलं सरणशीलमित्यर्थः । सर्वं विकाररूपम् । आः अस्तेरेतद्रूपं 'बहुलं छन्दसि'^८ इतीडभावः । आसीदित्यर्थः । इदं यदिदानीमुपलभ्यते तुच्छेन स्वल्पेन सूक्ष्मेण । अभुरित्येतदपठितमपि^९ पदान्तरसम्बन्धसा-मर्थ्यान्महन्नाम^{१०} । महत् स्थूलं सर्वमेव विकारजातम् । अपिहि आपिहितं स्थगितं यत्तदानीमासीत् । तपसः तपो व्रतोपवासादिसाधनो धर्मविशेषः । तेनात्र धर्मसामान्यं लक्ष्यते । तेन यथा सर्वोपभोगहेतु-त्वाविशेषादधर्मोऽपि । तेनैतदुक्तं^{११} भवति । अतीतसृष्टिकृतधर्माधर्मयो-स्तन्महिम्ना माहात्म्येन कालान्तरावस्थायिना फलप्रसवसामर्थ्येनेत्यर्थः । अजायत जातं स्वेन विश्वरूपेण विकारात्मना कार्यरूपेण परिणतमित्यर्थः । एकं सत् प्राक्परिणामात् कारणात्मना एकतामापन्नं^{१२} सदित्यर्थः^{१३} ।

अथवा आभवति^{१४} महन्नाम्ना महदाख्यं प्रथमं बुद्धितत्त्वमुच्यते । यत् सांख्यैरहङ्काराणां तन्मात्राणां च कारणत्वेन प्रतिज्ञायते तदेकम-जायत नान्यत् किञ्चित् । तमश्चास्मिन् पक्षे^{१५} प्रकृत्यव्यक्तादिपर्यायं प्रधानमुच्यते ।

१ [अ० १०।१२।३] 'तम आसीत्'

इत्येव प्रतीकः B. C.

२ विकारः अतस्तम इव C.

३ 'न' इति त्रुटितम् C.

४ ददासीत् C.

५ 'सा' इति त्रुटितम् C.

६ पुरस्सृष्टेः C.

७ कारणात्मने C.

८ आस्तेरेत B.

९ [पा० ७।३।६७]

१० आहु इत्येत C. 'आहु' इति स्यात् ।

११ महानाम C.

१२ तेनैव तदुक्तं C.

१३ 'क' इति त्रुटितम् B.C.

१४ स्यादित्यर्थः B.

१५ आह्विति C.

१६ प्रकृत्या व्यक्ता B.

[अथापि परिदेवना कस्माच्चिद्भावात्^१]

अथापीत्यादि । परिदेवना अनुकूलशब्दादिविषयोपभोगभ्रंशहेतु-
कमात्मनिन्दादि च विलपितं^२ यत्र । आह कस्माच्चिद्^३ भावात् ।
अर्थवादादार्थात्^४ कारणमित्यर्थः । उदाहरणम्—

सुदेवो अद्य प्रपतेदनावृत्
परावर्तं परमां गन्तवा उ ।
अथा शयीत् निर्ऋतेरुपस्थे-
ऽधैनं वृका रभसासो अद्युः^५ ॥

उर्वश्या वियुक्तस्य पुरुरवसः परिदेवनैषा । शोभना अनुग्राहका देवा
यस्य सुदेवः । कः पुनरसौ । योऽन्यभृगुशृङ्गात् कर्मारितगाद्वा^६ प्रप-
तेत्^७ । अनावृत् अनावर्तिना अचेतसाऽनिश्चितमना इत्यर्थः । परावर्तं
परावच्छब्दो^८ दूरवचनः स्त्रीलिङ्गः । परमां प्रकृष्टामत्यन्तदूर इत्यर्थः ।
गन्तवै गन्तुम् । अत्तुमित्यभिप्रायः । अथानन्तरं च मृतः^९ सन् शयीत
दीर्घनिद्रालुठित आसीतेत्यभिप्रायः । क्व । निर्ऋतेः^{१०} पृथिव्या उपस्थे
अवयवभूते स्थाने । अथानन्तरं च एवं वृका रभसासो महन्नामैतत्
महान्तो वेगवन्तो वा अद्युः भक्षयेयुः ।

न वि जानामि यदि वेदमस्मि
निण्यः संनद्धो मनसा चरामि ।
यदा मार्गप्रथमजा ऋतस्या-
दिद्वाचो अश्नुवे भागमस्याः^{११} ॥

१ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

२ द्विलपितं C.

३ तस्माच्च भावात् C.

४ अत्रार्थं सन्दिग्धः पाठः ।

५ [अ० १०।६५।१४] 'सुदेवो
अद्य' इत्येव प्रतीकः B. सुदेवा
अन्य C.

६ अर्थं पाठः सन्दिग्धः ।

७ प्रदेवतेत् C.

८ पापच्छब्दो B. C.

९ कृतः सन् B.

१० निरुतेः C.

११ [अ० १।१६४।३७] 'न वि
जानामि' इत्येव प्रतीकः B. C.

संसारे परिवर्तमानस्य गर्भवासजन्मजराव्याधिमरणदुःखाभिभवनिमित्तस्यानुज्ञानाभावमोक्षं^१ प्राप्तवतो दीर्घतमसः परिदेवना^२ । नाहं विजानामि यदि वा इदं शरीरमात्रकमेवास्मि नातो व्यतिरिक्तः । यदि वेति विकल्पश्रुतेः । यदि वा अतो व्यतिरिक्त इति शेषः । अथवा इदमिति करणनिर्देशः । यदि वा विकाररूपम् । निण्यः अन्तर्हितः । सन्नद्धोऽज्ञानेन सम्यग्बद्धः । अविद्यायोगिना मनसा चरामीव^३ चरामि संसारे । यदा यस्मिन् काले मा माम् । आगन्^४ आगमिष्यति ममोत्पद्यत इत्यर्थः । प्रथमजा^५ तत्त्वोत्पत्तौ प्रथमजातत्वात् प्रथमजा बुद्धिः सा ऋतस्य सत्यस्य सर्वत्र वा^६ गतस्यागतस्यात्मनः । षष्ठीश्रुतेः सम्बन्धिनी ग्रहीतृ इत्यर्थः । आत् इत्^७ पदपूरणः । यदेति श्रुतेस्तदेत्यध्याहार्यम् । तदा वाचो ऋग्यजुस्सामलक्षणाया अस्या उपनिषत्तल्लक्षणं भागं भजतीयं परमात्मनः । अश्नुवे प्राप्स्यामि मोक्षं वा यास्यामीत्यभिप्रायः ।

एवमुपाध्यायेन यदिवेति तुल्यायां संहितायां यदीति इकारान्तं वेति च इत्येवं रूपद्वयमपोद्धृत्य^८ व्याख्यातम् । तत्रेदं युक्तमासीत् वक्तुः^९ । यच्चेति^{१०} इव चेति चकार^{११} शाकल्य इति । तत्रायमभिप्रायः^{१२} शाकल्यस्य इति । इवशब्दो वाशब्दार्थे^{१३} यच्छब्दो यद्यर्थे । अर्थे स एव ।

अथापि निन्दाप्रशंसे ।

उदाहरणम्—

मोक्षमर्न्नं विन्दते अप्रचेताः

सत्यं ब्रवीमि वृध इत्स तस्य ।

- १ मोक्षप्राप्त C. 'मोक्षमप्राप्त'
इति पाठः स्यात् ।
- २ परिदेवानाहं C. परिदेवनामहम् B
- ३ चरामि न B. 'चरामीव' इत्यधिक एव पाठो भाति ।
- ४ आगमन् R. C.
- ५ प्रथमजाम् B. C.

- ६ सर्वत्रावगतस्या B.
- ७ इति पद C.
- ८ रूपं द्वय B. रूपद्वय C.
- ९ अत्र 'वक्तुम्' इति युक्तं स्यात् ।
- १० यच्चेति B. येच्चेति C.
- ११ चकारः B. C.
- १२ प्रायं शाकल्य इति B. C.

नार्यमणं पुष्यति नो सखायं
केवलाघो भवति केवलादी^१ ॥

भित्तुर्नामाङ्गिरसस्तस्यार्थम् । मोघं व्यर्थम् । अन्नं विन्दते लभते ।
अप्रचेता अभू^२ इत्यर्थः । सत्यमविपरीतं ब्रवीमि । वध इत् एवार्थे वध
एव सोऽन्नलाभः । तस्य तस्येति श्रुतेर्यच्छब्दोऽध्याहार्यः । यो नार्यमणं
अर्यमा तत्प्रकाराणां^३ वैश्वदेवे चोदितानामुपलक्षणार्थम्^४ । अर्यमप्रकारं
देवं पुष्यति नो नापि सखायं समानाख्यानं मनुष्यं यो देवताभ्यो
नाप्यतिथिभ्यो ददातीत्यर्थः । केवलाघः^५ केवलपापो भवति केवलादी
केवलभोजी ।

प्रशंसायामुदाहरणम्—

भोजायाश्च^६ सं मृजन्त्याशुं
भोजायास्ते कन्या ३^७ शुम्भमाना ।
भोजस्येदं पुष्करिणीव^८ वेश्म
परिष्कृतं देवमानेव^९ चित्रम्^{१०} ॥

प्रजापतेर्दुहिता दक्षिणा नाम तस्या आर्षम् । दानप्रशंसैषा । भोजाय
भोजो दाता तस्मै । अश्वं परिचारकाः संमृजन्ति उद्वर्तयन्ति । आशुं^६
शीघ्रम् । भोजायास्ते कन्या कन्यात्वेनात्र सन्निकर्षादभिनवं यौवनं
लक्ष्यते^७ । अभिनवयौवना स्त्री शरीरावयवसन्निवेशावशेषशोभया वस्त्रा-
लंकारशोभया च^८ शुम्भमाना शोभमानेत्यर्थः । भोजस्यैवेदं पुष्करिणीव
विचित्रहंससारसानुयातं हृदयाह्लादजननं हृदय^९ वेश्म गृहं^{१०} परिष्कृतमधोव-
लम्बितवितानांशुकुकुसुमस्तवकादिना विभूषितम् । देवमानेव प्रथमैकवचनस्य

१ [अ० १०।११७।६] 'मोघमन्नं'
इत्येव प्रतीकः B. C. 'मोघं'
इति द्विलिखितम् B. C.
२ सन्दिग्धमिदं पदम् । अत्र
कदाचित् 'अज्ञः' इति पाठो भवेत् ।
३ 'त' इति श्रुतितम् C.
४ केवलान्यं केवलपाप एव
भवति C.

५ [अ० १०।१०७।१०] 'भोजाया-
श्च' इत्येव प्रतीकः B. C.
६ आशु B. C.
७ यौवने लक्ष्य C,
८ प C.
९ अत्र 'हृदय' इत्यधिकमेव भाति ।
१० श्रुत अधो B. C.

स्थाने 'सुपां सुलुक्^१' इत्याकारः । देवमानमिव चित्रं मनोहरं
कुट्टिमचित्रकर्मादिना विचित्रम् ।

एवमेवात्तसूक्ते 'प्रावेपाम्^२' इत्येतस्मिन् द्यूतनिन्दा^३ कृषेश्च प्रशंसा
यस्मिन् मन्त्रे तमुदाहरिष्यामः ।

अक्षैर्मा दीव्यः कृषिमित् कृषस्व
वित्ते रमस्व बहु मन्यमानः ।
तत्र गावः कितव तत्र जाया
तन्मे वि चष्टे सवितायमर्यः^४ ॥

कवलस्यार्पम् । मौजवतोऽतस्य^५ । अक्षैर्मा दीव्यः दैवीः^६ मा स्था
इत्यर्थः । कृषिमित् इदेवार्थे कृषिमेव कृषस्व^७ कर्षणं कुर्वित्यर्थः । वित्ते स्व
एव धने रमस्व तदेव बहु मन्यमानः । न किञ्चित् परवित्तेन द्यूतोपार्जि-
तेन । यस्मात् तत्र तस्यां कृषौ गावः^८ । हे कितव तत्रैव जाया^९ कृषिं
कुर्वतो गावो भार्या च भवतीत्यर्थः । तथा च वसिष्ठः 'लाङ्गल-
मसीः^{१०}' इति मन्त्रं व्याकरोत् । 'तदुद्वृपति गां^{११}' चापि वेत्यादिना ।
तन्मे मह्यं वि चष्टे विविधमाचष्टे सवितायमर्यः^{१२} ईश्वरः ।

मन्त्रवैचित्र्यप्रसङ्गमुपसंहरन्नाह —^{१३}

[एवमुच्चावचैरभिप्रायैर्कृषीणां मन्त्रदृष्टयो भवन्ति^{१४} ।]

१ [पा० ७।१।३६]

२ [अ० १०।३४] प्रावेपामि B

३ ण्यूतनिन्दा B. तस्मिण्यूत-
निन्दा C.

४ [अ० १०।३४।१३] 'अक्षैर्मा
दीव्यः' इत्येव प्रतीकः B. C.

५ वतोवार्त्तस्य C. 'मूजवतो
वात्स्य' इति पाठोऽत्र युक्तः
स्यात् ।

६ अयं सन्दिग्धः पाठः । अत्र
कश्चन पाठस्त्रुटितः ।

७ 'स्व' इति द्विलिखितम् B.

८ भावः C.

९ जाला C.

१० [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

११ [बा० सं० १२।७१] गां चा एव
इत्या C.

१२ 'स' इति त्रुटितम् C.

१३ प्रसंगोपसंहर (इ B.) तजायाह
B, C.

१४ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C

एवमुच्चावचैबहुप्रकारैः ^१कामक्रोधभयहर्षादिभिर्निमित्तैर्ऋषीणां द्रष्टृणां मन्त्रदृष्टयो मन्त्रविषयाणि दर्शनानि भवन्ति । तदेतत् 'साक्षात्कृतधर्माणः' ^२इत्यत्र सप्रपञ्चं मन्त्रदर्शनं नित्यत्वाविरोधेन प्रदर्शितम् ।

[इति द्वादशस्या—(सप्तमस्या-) ध्यायस्य तृतीयः खण्डः] ^३

[अथ चतुर्थः खण्डः ^४]

श्रूयमाणदेवतासंविज्ञानपदेषु मन्त्रेषु देवतालक्षणमुक्तम् । येषु कृतं नास्ति तदर्थमाह—

[तद्येऽनादिष्टदेवता मन्त्रास्तेषु देवतोपपरीक्षा ^५]

तद्य इत्यादि । तदित्युपन्यासार्थम् । अनादिष्टा अप्रदिष्टस्तु देवतालङ्गा मन्त्रा यस्मिन् अग्निष्टोमादौ यज्ञे श्रुत्यादिविनियुक्ता अग्न्यादिदेवता एव विज्ञेयाः । तथा च वच्यति 'प्रकरणश एव निर्वक्तव्याः' इति प्राकारणिकी ^६ देवता कल्प्यत इति युक्तम् । प्रधानदेवताश्चोररीकृत्यैतदुच्यते ।

[यदेवतः स यज्ञो वा यज्ञाङ्गं वा तदेवता भवन्ति ^७]

यदेवत इति । 'ऐन्द्रं पयोऽमावास्यायाम्' ^८ इति श्रूयते 'माहेन्द्रं वा' इति तच्छेषभूताः शाखाच्छेदनादिषु सान्नाय्यसंस्कारत्वेन विनियुक्ता इषेत्वादयस्तदेवत्याः । तथा चैन्द्रवायवग्रहणादिसंस्कारा मन्त्रा इन्द्रवायुदेवत्या एव यज्ञाङ्गं 'पत्नीयमेमे' ^९ इत्याद्याधारमन्त्राभिप्रायम् ।

येषां यज्ञे विनियोगो नास्ति तेषु कथमित्याह—

अथान्यत्र यज्ञात् [प्राजापत्या इति याज्ञिकाः ^{१०}]

ननु अविनियुक्तो मन्त्रो नैवास्ति । वाचःस्तोमे हि सर्वा ऋचः प्रयुज्यन्ते इति ऋगादीनां ^{१०} सर्वेषां प्रयोगः श्रूयते । उच्यते । प्रसिद्ध-प्रयोगज्योतिष्टोमादियज्ञाभिप्रायमेतत् । अथान्यत्र प्रसिद्धात् ज्योतिष्टोमा-

१ कामतोदभय C.

२ [निरु० १।२०]

३ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्थ समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

४ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

५ प्राकरिणिकी B, प्राकरणी C.

६ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

७ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

८ अयं पाठः सन्दिग्धस्तुटितश्च

९ 'अथान्यत्र यज्ञात्' इत्येव प्रतीकः B. C.

१० ऋगादिमां C.

देर्यज्ञादित्यर्थः । वाचःस्तोमा यज्ञात्^१ सन्नप्रयोगानादीयते । अपि च वाचस्तोमाश्विनविकृत्यादिषु विज्ञातदेवतालिङ्गानामपि प्रयोज्यदेवता^२ इत्यनेन विरोधः स्यात् । तस्माद् वाचस्तोमादीनामविवक्षा^३ युक्तेति । अथवा उपाकरणब्रह्मजपप्रायश्चित्तादिस्मृतिविनियोगाभिप्रायम् । अथान्यत्र यज्ञात् प्राजापत्या इति याज्ञिका मन्यन्ते । अतिरिक्तो वै प्रजापतिः । अज्ञातलिङ्गश्च मन्त्रोऽप्यनुक्त इति । अतो निरुक्तसामान्यात् प्राजापत्या भवितुमर्हन्ति ।

नाराशंसा इति नैरुक्ताः ।

नाराशंसं च यज्ञ इति^४ कोऽर्थः । यज्ञश्च^५ विष्णुः 'यज्ञो वै विष्णुः'^६ इति संस्तवात् । अग्निरिति शाकपूणिः^७ । अग्निरिति भूयिष्ठभाग् देवतानाम् । 'अग्निः सर्वा देवताः'^८ संस्तुतेः^९ । तेनास्य^{१०} श्रेयस्त्वम् । उभयथापि नैरुक्तपक्षः ।

[अपि वा सा कामदेवता स्यात्^{११}]

अपि वा एतस्य मन्त्रस्य कामत इच्छातो या इष्टा देवता सा स्यात् । ऋग्भिप्रायो^{१२} वा खालिङ्गनिर्देशः । सा ऋग् यथेष्टदेवता स्यात् । एतदुक्तं भवति । गुणपदात्मकत्वादेवविधस्य मन्त्रस्य ऐश्वर्याच्च देवतार्या सर्वेषां गुणानां सर्वदेवतासाधारणत्वादविरोधे सति सम्भवाद् युक्तं यथेष्टदेवताकल्पनम् ।

प्रायोदेवता वा ।

प्राय इति प्रकरणमभिप्रेतम् । प्रायिकी प्राकरणीकी^{१३} तस्य मन्त्रस्य देवता सा ऋक् । उक्तस्यार्थस्य^{१४} लोकेऽपि प्रसिद्धतां दर्शयति—

१ यस्तृन्

२ देवत C.

३ मपिपक्षा B. मपि वपक्षा C.

४ 'नाराशंसश्च यज्ञ इत्येकोऽर्थः'
इति पाठोऽत्र समीचीनो भवेत् ।

५ श्व इव वि B. श्व इव वि C.

६ [श० ब्रा० १ । १।८।८।१।१।२।

१।१।२।१।३।८।। कौ० ४।२।।

१।८।८, १।४।८।० १।६।१०]

७ [बिरु० ८।६]

८ [ऐ० ब्रा० २।३।। तै० ब्रा० १।
४।४।१०]

९ संस्कृतेः C. 'इति संस्तुतेः' इति
पाठो युक्तः स्यात् ।

१० तेनाश्रयत्वं B. तेनाश्रे-
यत्वम् C.

११ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

१२ ऋग्भिः प्रायो C.

१३ प्राकरणीकी C.

१४ 'स्य' इति घुटितम् C,

[अस्ति ह्याचारो बहुलं लोके देवदेवत्य-
मतिथिदेवत्यं पितृदेवत्यम्^१]

अस्ति हि हिशब्दो यस्मादर्थे^१ । यस्मादस्त्ययमाचारो बहुलं बाहु-
ल्येन लोके यथा, इदं देवेभ्य इदमतिथिभ्य इति निर्दिष्टे यदन्यदनिर्दिष्टं
प्रकृतत्वात्तेषां न साधारणम् । एवमनिरुक्तो^२ मन्त्रो यद्देवतप्राये मन्त्रगणे
पठितस्तद्देवत इति युक्तं प्राकरणिकत्वेन लोके दृष्टान्तः । अथा^३ विशेषे-
णानुद्दिश्य यदन्नं सिद्धं भवति तद्देवत्य^४ मग्न्यादिहोमाद् भवति, तत्कालोप-
स्थितातिथिदेवत्यं तस्यां प्राणोद्यत्वाद् भवति, पितृदेवत्यं तत एव स्वधानिनय-
नाद्, बलिहरणाच्च भौतिकमपि^५ । एवं विशेषेणानुद्दिष्टदेवताको^६
मन्त्रोऽपि वैश्वदेवो भवितुमर्हतीति द्वितीयं व्याख्या^७ दृष्टान्तयोजना^८ ।

अथैकस्मिन्ननेकविकल्पे देवताकल्पे कः स्थितः पक्ष इत्याह—

याज्ञदैवतो मन्त्र इति ।

इतिरेवार्थे^९ । याज्ञदैवत एवेत्यर्थः । यज्ञो^{१०} विष्णुः स चादित्यः ।
वक्ष्यति^{१०} 'अथ यद्विषितः^{११}' इति । तेनानादिष्टदेवता तर्हि^{१२} तद्देवतो मन्त्रः ।
अन्तर्हितस्य चादित्यः प्रकाशयितेति अतः^{१२} आदित्यदेवतः । यतो
वक्ष्यति 'यच्च किञ्चित् प्रवहितमादित्यकर्मैव तत्^{१३}' इति । देवता देवता
यस्य स देवदैवतः । देवताशब्देनाग्निरुच्यते । तस्य सर्वदेवतासंस्तुतेः^{१४} ।
आग्नेयो वेत्यर्थः । एवं सति नाराशंसा इति यः पुरस्तान्नैरुक्तपक्ष उक्तस्तस्मिन्
देवावस्थापितमिति याज्ञदैवतो^{१५} मन्त्र इति स्थितिरिति^{१६} शेषः ।

प्रसिद्धदेवतासंविज्ञानपदेषु गुणपदात्मकेषु च मन्त्रेषु देवतालक्षणमुक्तम् ।
अथेदानीं येषु गुणगुणिसम्बन्धावगमश्चास्ति । न च गुणिनो देवतारूपत्वेन
प्रसिद्धिः । तेष्वपि देवतानिश्चिचयिषयाह^{१७}—

१ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

२ एवं निरुक्तो B.

३ अथ विशेषे B.

४ तद्देवत्य C.

५ भौतिकमपि C.

६ विशेषेणानिर्दिष्टदेवताको C.

७ 'व्याख्याता' इति पाठः स्यात् ।

८ 'न्त' इति त्रुटितम् B.

९ यज्ञं C.

१० न वक्ष्यति C.

११ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१२ अन्त आदि C.

१३ [निरु० ७।११] 'प्रवहित' इति
मूले पाठः ।

१४ संस्कृतेः B.

१५ याज्ञं दैवतो B. C.

१६ स्थितमिति C.

१७ निश्चयिषया C.

[अपि ह्यदेवता देवतावत् स्तूयन्ते ।

यथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यन्तानि^१]

अपि^२ हीत्यादि । अपिशब्दोऽथशब्दस्यार्थे^३ । हिशब्दो यस्मादर्थे^४ ।
अथ यस्माददेवता^५ देवतारूपत्वेन लोके वेदे वा प्रकरणे च हविषां न
प्रसिद्धा^६ । अथ देवतावत् यथा^७ प्रसिद्धा^८ अग्न्यादिका देवता नामाङ्ग-
व्यसंयोगात् कर्मादिभिस्तद्वत् स्तूयते यथाश्वप्रभृतीनि चेतनावन्ति । अचेत-
नानि चाक्षादीन्योषधिपर्यन्तानि देवताधिकारे च समाम्नातानि ।

[अथाप्यष्टौ द्वन्द्वानि^९]

अथशब्दस्तथाशब्दस्यार्थे^{१०} । अपिशब्दश्चार्थे^{११} । तथा चाष्टौ द्वन्द्वानि
उलूखलमुसले इत्यादीनि स्तूयन्त इत्यनुषङ्गः ।

[स न मन्येतागन्तूनिवार्थान् देवतानाम् ।

प्रत्यक्षदृश्यमेतद् भवति^{१२}]

देवता चाणिमादिगुणा^{१३} स्तोतुर्यथाभिलषितार्थसम्पादनसमर्थेभ्यते ।
अश्वादयश्चात्मनो विसंवादनेन^{१४} समर्थाः । किं पुनः परस्यापि वाश्वादयः^{१५}
ससंज्ञाः । अक्षादिष्वेतदपि नास्ति । तस्मात् श्रूयमाणानामपि मन्त्रेषु
अश्वप्रासादीनां गुणत्वेन स याज्ञिको नैरुक्तो वा^{१६} मन्त्रस्य देवतायाश्चिन्तक
आगन्तूनिव । आगन्तुत्वेऽनित्यतामप्राधान्यं च दर्शयति । यथा पुरुषस्य
गवाश्वरासभादय उपकरणभूता^{१७} अपायिन उपायिनश्च । एवमेव अर्थान-
श्वादीन् देवतानामनित्यानुपकरणभूताश्च प्रतीत्य स्वतन्त्रा एतास्स्तुत्या देवता
इति न मन्येत नावबुध्येत न श्रद्धाधीतेति यावत् । अदेवता देवतावत् स्तूयन्ति

१ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

२ अपिर्हित्यादि C.

३ यस्मादेवता B.

४ प्रसिद्धाः C.

५ अथ B.

६ प्रसिद्ध अग्न्या C.

७ इदं मूलवाक्यं नास्ति
B. C.

८ 'अपिशब्दश्चार्थे' अयं पाठश्चु-
टितः B.

९ अयं मूलपाठो नास्ति B, C.

१० गुणाः स्तो B.

११ विचोदिसम्पादनेन C.

१२ वपाश्वदयः B.

१३ 'वा' इति त्रुटितम् B.

१४ भूतः अपा C.

आगन्तूनिवेत्यादि च सर्वप्रत्यक्षदृश्यमेतद् भवति । अस्मिंल्लोके न शक्यं निहोतुम् । यथा चास्मिन्नेवं देवेष्वित्यतश्च^१ अश्वान्यनित्यसंयोगादिष्व-
प्यनाश्वासः ।

एतदुक्तं भवति । अश्वाच्चादीनां वा प्रत्यक्षविरुद्धमभिलषितकामप्रदा-
यित्वं कल्पयितव्यम् । अश्वादिवदेव अग्नीन्द्रादिदेवतानामदेवतात्वम् ।
उभयेषां मन्त्रेषु गुणगुणिसम्बन्धाविशेषात् ।

केचित्त्वनादिष्टदेवता^२ मन्त्रा इत्यादिशेषतया अपि^३ ह्यदेवता
इत्यादिकं ग्रन्थं वर्णयन्ति । अपिः^४ संभावनायाम् । “अतश्चरेष्व-
श्वादिषु तावता^५ कल्पनम् । किं पुनर्गुणपात्मकेषु^६ मन्त्रेषु यत्र विरोधोऽपि
नास्तीति । अतो युक्तं तेपृक्तेन प्रकारेण देवताकल्पनं स^७ न मन्येतेत्युक्तम् ।
असति विरोधे देवताकल्पनम् । अश्वादोनां तु देवतारूपत्वेन विरोधात् स
न मन्येतेत्यादि समानं पूर्वेण ।

अस्य समाधिः—

माहाभाग्याद्देवताया [एक आत्मा बहुधा स्तूयते ।

एकस्यात्मनोऽन्ये देवाः प्रत्यङ्गानि भवन्ति^८]

भज्यतेऽसाविति भागः पुण्यानुभावः कश्चित् । महान् भागो यस्यासौ
महाभागः । तद्भावो माहाभाग्यं तस्माद् धेतोः^९ पञ्चमी ।^{१०} निरतिशयपुण्या-
नुभावादणिमादिलक्षणादैश्वर्यात्^{११} कारणादित्यर्थः । अथवा भाग्यशब्दः
पुण्यवचनः प्रसिद्धः । महान्ति भाग्यानि यस्येत्यादि^{१२} समानम् । कस्याः ।
देवताया एक आत्मा बहुधा वैश्वरूप्येण परिणतोऽग्न्यादिभावेनावस्थितः
सन्नित्यर्थः । स्तूयते मन्त्रैः । एतस्मादेव^{१३} च कारणाद् महाभागलक्षणा-

१ देवेष्वप्यनाश्च अश्चान्यनित्य-
संयोगाद्वेषप्यनाश्चासः C. अयं
पाठः सन्दिग्ध एव ।

२ केचित् (त C.) नादिषु देवता
मन्त्रः B. C.

३ अविद्यादे B. C.

४ अविसेभावायाम् B. C.

५ अतिश्चरे B. C.

६ अत्र ‘देवता’ इति वा पाठो भवेत् ।

७ अत्र ‘गुण्यात्मकेषु’ इति ‘गुण

गुण्यात्मकेषु’ इति वा युक्तः
पाठो भवेत् ।

८ सह मन्ये B. C.

९ ‘माहाभाग्याद्देवताया’ इत्येव
प्रतीकः B. C.

१० अत्र ‘हेतौ पञ्चमी’ इति युक्तः
पाठः ।

११ निरतिशय B. C.

१२ अनुभावा B.

१३ ‘यस्य’ इति त्रुटितम् C.

१४ एतस्मै देव C.

देकस्य देवतात्मनोऽन्ये देवाः प्रत्यङ्गानि भवन्ति । अङ्गान्येव प्रत्यङ्गानि
अथवा अङ्गान्यपेक्ष्य प्रत्यङ्गम् । हस्तादीन्यङ्गम्, अङ्गुल्या^१दीनि प्रत्यङ्गम् ।
अनेन वाङ्ग^२प्रत्यङ्गभावा.....रिक्तानि । एवमेकस्माद्देवतात्मनोऽन्ये देवा
अव्यतिरिक्ता इत्यभिप्रायः । तथा च 'इन्द्रं मित्रं वरुणम्^३' इत्यत्रैकमात्मानं
बहुधा मेधाविनो वदन्तीत्यनन्यत्वं वक्ष्यति ।

न च केवलं देवतात्मन एव माहाभाग्यादन्ये देवाः प्रत्यङ्गानि भवन्ति ।
किन्तर्हि—

[अपि च सत्त्वानां प्रकृतिभूमभिरूपयः स्तुवन्तोत्याहुः^४]

अपि च सत्त्वानामन्ये देवाः प्रत्यङ्गानि भवन्ति । यत्प्रकृतेर्देवतात्म-^५
भूताया ये भूमानस्तैर्भूमभिर्महत्त्वैरित्यर्थः । ऋषयो मन्त्राः 'द्यौस्ते पृष्ठम्^७'
इत्यादयः । मन्त्रदृशो वा स्तुवन्तीत्येवमाहुरन्येऽपि ब्रह्मवादिनः । अश्वः स्तूयते ।
द्यौरिति द्युस्थाना देवताः । ते तव पृष्ठं पृथिवो पृथिवांस्थाना सभास्थान-^८
मित्यादि ।

किं पुनः कारणं प्रकृतिभूमभिरश्वभिरश्वदीनि^९ सत्त्वान्यृषयः स्तुवन्ति ।
उच्यते ।

प्रकृतिसार्वनाम्न्याच्च^{१०} ।

प्रकृतिर्देवतात्मानमन्नं नाम परिणाम इत्यर्थः । सर्वत्वेन कात्स्न्येन
जगद्वैचित्र्यरूपेण नाम^{११} सर्वनाम तद्भावः सार्वनाम्न्यं प्रकृतेः सार्वनाम्न्यं
तस्मात् । एतदुक्तं भवति । माहाभाग्यं सार्वनाम्न्ये हेतुः । सार्वनाम्न्यं
बहुधा स्तुतः^{१२} । तच्चैतत्^{१३} सार्वनाम्न्यं 'आत्मैवैषां रथः' इत्यादीनां^{१४}
स्पष्टं दर्शयिष्यति । सार्वनाम्न्याच्चेति च शब्दो^{१५} हेतुसमुच्चये उक्तेन

१ 'दी' इति त्रुटितम् C,

२ चांगप्रत्यङ्गभा...रिक्तानि C.

अत्र कश्चन पाठस्त्रुटितः । अर्था-
नुसारी पुनः 'अनेन चाङ्गप्रत्य-
ङ्गभावात्मना यथा हस्तादीन्य-
ङ्गुल्यादीनि चाव्यतिरिक्तानि' इत्या-
नुपूर्वीकः पाठोऽत्र भवेत् ।

३ [ऋ० १।१।६४।४६॥]

४ ऋषयः C.

५ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

६ देवात्मभूताया B.

७ [मैत्रा० सं० २।७।२]

८ सभास्थान C.

९ भूमिभिराश्वभि C. अयं सन्दिग्धः
पाठः ।

१० 'च' इति नास्ति B. मुद्रित-
पुस्तके 'सार्वनाम्न्याच्च' इति पाठः ।

११ नामः सर्वनामः B. C.

१२ अत्र 'स्तुतिः' इति स्यात् ।

१३ तच्चेत् B.

१४ इत्यादीनां B. C.

१५ हेतुः समु B. C.

प्रकारेण न सम्भवति । अतः^१ समुच्चये द्रष्टव्यः प्रकृतिसार्वनाम्न्याद् बहुधा स्तुतिश्च ।

देवताधर्मश्च वक्ष्यमाणः । कोऽसौ ।

इतरेतरजन्मानो [भवन्तीतरेतरप्रकृतयः ।

कर्मजन्मानः । आत्मजन्मानः^२]

किमुक्तम्—इतरेतरजन्मान इति । एतस्यैव व्याख्यानम्—इतरेतरप्रकृतयः परस्परप्रकृतयः । आदित्यादिभिः सायं जायते । अग्नेरप्यादित्यः^३ प्रातरिति । तथा अदितेर्दत्ता^४ दत्ताच्चादितिः । ‘अदितिद्यौः’^५ इत्यादि च । सोऽयं देवधर्मः । तथा च वक्ष्याते^६ ‘अपि वा देवधर्मेण’^७ इति । कर्मजन्मानो विशिष्टकर्मनिमित्तजन्मानः । एतदुक्तं भवति । यत्^८ पुरस्तान्माहाभाग्यमुक्तं देवताया न तदनामित्तिकं^९ नाप्यन्यनिमित्तम्^{१०} । किं तर्हि । विशिष्टकर्मनिमित्तमेवेति । ननु मनुष्या अपि कर्मजन्मान एव । अतो विशिनष्टि । आत्मजन्मानः आत्मेच्छया^{११} जन्म येषां त आत्मजन्मानः । एतदुक्तं भवति । ईदृशं तेषामत्यन्ताविशिष्टं कर्म येन यास्मिन् काले यथादशं^{१२} च कार्यकरणाभिच्छन्ति तस्मिंस्तथा तादृशमेवोत्पद्यते योनावयोनौ च ।

यतश्चैतदेवमतः—

[आत्मैवैषां रथो भवति । आत्माश्वाः ।

आत्मायुधम् । आत्मेष्टवः । आत्मा सर्वं देवस्य^{१३}]

आत्मैवैषां रथादि भवति । किं बहुना । योगैश्वर्यवलात् सर्वनामैव भवति देवस्य । यावान् कश्चित् देवस्य^{१४} सर्वस्येत्यभिप्रायः । ततोऽश्वप्रावादयो नादेवाः । नाप्यागन्तव^{१५} इति सिद्धम् ।

अन्ये वर्णयन्ति । यथा एकस्मान्मृतपिण्डाद् घटशरावादयः क्रियाभेदानुविधायिनो नानारूपा जायन्ते । एवमेकस्मादेवतात्मनो^{१६}ऽधिकरणधर्मणो

१ हेतुः B. हेतु C.

२ ‘इतरेतरजन्मानः’ इत्येव प्रतीकः
B. C.

३ अग्नेरप्यादित्यः B. C.

४ अदितिर्दत्ता B. C.

५ [अ० १ । ८६ । १०॥ विरु०
४। २३]

६ ‘वक्ष्यते’ इत्येव B. C.

७ [विरु० ११। २३]

८ यः पुर B.

९ ‘कं’ इति त्रुटितम् B. C.

१० न्यञ्जिभि B. C.

११ आच्छादया C.

१२ यथादशनं च B.

१३ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१४ देवतास्य B. देवतस्य C.

१५ गन्तव्य B. C.

१६ तात्मना B. तात्मकिना C.

मृत्पिण्डस्थानीयादग्न्यादयोऽश्वादयश्च संकल्पलक्षणक्रियाभेदानुविधायिनः प्रसूयन्ते ।

यद्येकः कुम्भकारस्थानीयः क्रियाभेदेहेतुः कश्चित् कारणात्मनोऽपि परः कल्पनीयः प्राप्नोतीत्याह—

आत्मजन्मानः ।

स्वात्मेच्छया प्रतिलब्धजन्मान इत्यर्थः । एतदुक्तं भवति । उक्तविशेषणो देवतात्मा माहाभाग्यात् प्रतिलब्धसर्वनाम्नो^१ विश्वरूपं विन्दतः कल्पानुविधानात्^२ तिरोधीयद्रानैकत्वं प्रादुर्भवद्भेदावस्थं^३ भेदेतरेतरजन्मानः कर्मजन्मान आत्मजन्मानो देवा अश्वा इत्यादिभिरभेदेनाग्निरश्व इत्यादिभिः सर्वाभिधानैर्गीयन्त^४ इति पूर्वकर्मनिमित्तत्वमुक्तम् । अस्मिन् पुनर्व्याख्याने क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः^५ पुरुषविशेषः कश्चिदीश्वरोऽभ्युपगत^६ इति भेदः । सोऽयं माहाभाग्यादित्यादिग्रन्थ आपादपरिसमाप्तेरध्यात्मविन्नैरुक्त्याज्ञिकपरिकल्पितेषु देवतैकत्वनित्यवृत्त्यभिधानदेवताभेदपक्षेषु^७ त्रिष्वपि देवताया^८ माहाभाग्याभ्युपगमाद्योजयितुं^९ शक्यः । प्रायेण^{१०} तु व्याख्यातृभिरध्यात्मवित्पक्षेणैव^{११} योजयितव्य इति ।

इति महेश्वरविरचिते निरुक्तविवरणसमुच्चये

द्वादशस्य [सप्तमस्याध्यायस्य^{१४}]

प्रथमः पादः समाप्तः^{१५} ।

१ सार्वनाम्नो C.

२ अयं पाठः सन्दिग्धः ।

३ प्रादुर्भवद्भेदावस्थः C.

४ हेदेतरे C.

५ नैर्मीयत B.

६ [पात० यो० १।२४] सूत्रस्या-
र्थतोऽनुवादः

७ 'भ्यु' इति झुटितम् C.

८ कत्व वत्य C.

९ 'भेद' इति नास्ति B.

१० दैवताया माहभा C.

११ ग्याद्युपगमाद्यो B.

१२ 'य' इति नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

१३ भक्षेणैव B. भक्षेणैव C.

१४ अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो
नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

१५ 'समाप्तः' इति नास्ति C.

अथ द्वादशस्य [सप्तमस्याध्यायस्य^१]

द्वितीयः पादः ।

इह देवताविकल्पं प्रति त्रयो वादिनोऽध्यात्मविन्नैरुक्तयाज्ञिकाः^२ । तत्राध्यात्मविदामेकैव^३ देवता । तच्च दर्शनमुक्तं माहाभागादेकस्यात्मन इति । याज्ञिकदर्शनमपि परस्ताद् वक्ष्यते । अपि वा पृथगेव स्युरित्यादिना । सम्प्रति स्वमतमुपन्यस्यति ।

[तिस्र एव देवता इति नैरुक्ताः^४]

तिस्र एव देवता इत्यादि । एवशब्दोऽवधारणे । नैकधाप्यभिधान-सम्भवाः । किं तर्हि । तिस्रः । कुत एतत् । तिस्रणां प्राधान्येन 'सूर्यो नां दिव-^५ स्पातु^६' 'अग्निमेवास्माल्लांकादसृजत' इत्याद्यनेकत्र^७ लिङ्गप्रतिपादितस्थानत्र-याभिसम्बन्धात् ।

कास्ताः । केन स्थानेन सम्बद्धा^८ इत्याह ।

अग्निः पृथिवीस्थानो वायुर्वेन्द्रो वान्तरिक्षस्थानः

सूर्यो द्युस्थानः । इति ।

वायुर्वेन्द्रो वेति नायमिन्द्रवायवोः^९ स्थानाधिकारो विकल्पेन^{१०} नापि समुच्चयेन त्रित्वविरोधात् । अन्तरिक्षस्थान इति चैकत्वनिर्देशात् । द्वे अन्तरिक्षस्थानावित्यवक्ष्यत्^{११} । तस्मादेकस्यैव^{१२} देवतात्मनो मध्यमस्थानस्य पर्यायावेताविति निश्चयः । तथा च 'आसुस्त्राणासः'^{१३} इत्यत्रैकविषयतामभिधानद्वयस्य दर्शयिष्यति । सत्यपि तु पर्यायत्वे क्वचित्तु काचित् प्रसृततरा^{१४}

१ अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. अयं सर्वोऽप्यध्याय-पादारम्भात्मकः पाठो नास्ति C.

२ याज्ञिकाः C.

३ तत्राध्यात्मवतामे B.

४ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

५ दिवप्सातु C.

६ [अ० १०। १५८। १।]

७ इत्यधने C.

८ स्थानं त्रयोभि B. C.

९ सम्बन्धा C.

१० मिन्द्रवायो वयो स्था C

११ विकल्पेन C.

१२ नादित्यवक्ष्यात् C.

१३ 'एकस्यैव' इति B. पुस्तके 'व' इत्येव

१४ [अ० ६।३७।३ । निह० १०।३]

१५ 'त' इति प्रदितम् C.

भवति । इन्द्रशब्देन मभिधानं मध्यस्थानस्य प्रसिद्धतरत्वात्^१ । सुप्रसिद्धि^२-
मुररीकृत्य वक्ष्यति 'वायवा याहि दर्शत'^३ इत्यत्र 'कमन्यं'^४ मध्यमादेवमवक्ष्यत्^५
इति । तुल्यायां हि प्रसिद्धौ कमन्यमित्याशङ्का नोपपद्यते । यथा चेन्द्रशब्देन
मध्यमस्थानस्य सम्बन्धो मुख्यः । एवमग्निसूर्यशब्दाभ्यां पृथिवीद्युस्थानयोः ।

यद्येवमग्निशब्दवदिन्द्रसूर्यशब्दयोरपि प्रथमसमाप्तनानं^६ युक्तं मुख्य-
त्वात् । सत्यमेवम् । तथापि तु इन्द्रस्य रसानुप्रदानलक्षणं^७ कर्म प्रधानम् ।
तच्चवासौ वायुरूपेण कर्मात्मना साधयतीति वायुशब्दस्यैव^८ प्रथमः पाठः ।
वायुनैवावृता आन्तरिक्ष्य आपः । वरुणः स एव । स्तनयितुलक्षणात् शब्द-
नाद् रुद्रः । तस्मात्तेनैव कर्मक्रमेण वृष्टिं साधयति । तेनैव तदवस्थाभिधायिना-
मभिधानमाप्तनानं युक्तम् । तथा सूर्यस्य प्रधानकर्म प्रविहितं^९ प्रकाशनम् । तच्चो-
र्ध्वमर्धरात्रात्^{१०} क्रियात्मना भवतीति । सूर्य एव प्रकाशनकर्मा अश्वि-
शब्दवाच्यः । तथा स्फुटतरप्रकाशावस्थः स एवोषा सूर्या वृषाकपायीत्यादि-
शब्दवाच्यो भवति । अतस्तेनैव क्रमेणाभिधीयत इति^{११} युक्तम् ।

यदि तिस्र एव देवताः किमग्न्यादिसाहचर्येण जातवेदोवरुणाश्विप्रभृतोनां
समाप्तनानम् । उच्यते । तासां माहाभाग्यादेकैकस्या अपि बहूनि नामधे-
यानि भवन्ति । तासां माहाभाग्यात् कारणादेकैकस्या जातवेदा वैश्वानरो
वरुणो रुद्रोऽश्विना^{१२} उषा इत्यादीनि बहूनि नामधेयानि भवन्ति । एतदुक्तं
भवति । स्थानभेदेन तासामेव पर्याया एते । सत्यपि च पर्यायत्वे परः परः
पूर्वस्माद् विप्रकृष्टतरसम्बन्धः । प्रतीति विप्रकर्षात् । एवं च सत्यग्निरेव तेन
क्रियायोगेन विशिष्टो जातवेदा वैश्वानर इत्यादिभिरभिधीयते । तथाश्विनाउषा^{१३}
इत्यादिभिरुत्तरोत्तरावस्थः सूर्योऽभिधीयते ।

ऐश्वर्ययोगादिविकरणधर्मत्वे^{१४} सति

[अपि वा कर्मपृथक्त्वात् । यथा होताध्वयु-

र्ब्रह्मोद्गातेत्यप्येकस्य सतः^{१५}]

१ तरतां च B. C.

२ सुप्रसिद्धिमु B. सिप्रसिद्धिमु C

३ [अ० १।२।१ ॥ निरु० १०।२]

४ किमन्यं B. C. [निरु०
१०।२]

५ 'स' इति नास्ति B.

६ दाने लक्ष B

७ 'वा' इति घुटितम् C.

८ 'प्रवक्षितं' इति पाठः स्यात् ।

९ ध्वं (ध्वं C.) धर्मात्रात्मना B. C

१० इत्युक्तम् B.

११ रुद्रोऽश्विना (नौ C.) रुद्रा उष्या
इत्या B. C.

१२ नावृषा C.

१३ दि द्विकरण B. 'द्वि' इति
नास्ति C. अत्र 'अधिकरण'
इति युक्तः पाठः ।

१४ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

अपि वेत्यादि । अपिशब्दोऽथशब्दस्यार्थः । अथवा कर्मपृथक्त्वात् । यतः कर्माणि^१ पृथग्भूतानि । एकत्वेऽपि सति कर्मनिमित्तानि बहूनि नामधेयानि । यथा कौण्डपायिनामयने गृहपतिसप्तदशा दीक्षन्ते । तेषां होतृप्रभृतयः पञ्च त्रीणि त्रीणि कर्माणि कुर्वते । तन्निमित्ताश्च तेषामाख्याभेदा भवन्ति । यो होता सोऽध्वर्युः स वोद्गातेत्यादयः^२ । यथा च लोके एको देवदत्तः पचन् पाचको, लुनन् लावकः, स्तुवन्^३ स्तावक उच्यते । एवमिहापि योऽग्निः^४ स जातवेदाः स वैश्वानरस्तथा य इन्द्रः स वायुः स वरुणः । एवं यः सूर्यः सोऽश्विनौ^५ स उषा इति ।

एवं स्वपक्षे त्रित्वमभिधाय याज्ञिकपक्षे^६ प्रदर्शनायाह ।

अथवा^७ पृथगेव स्युः ।

अग्नेर्जातवेद आदयोऽन्ये वेद्याः^८ । तथैवेन्द्राद्^९ वाय्वादयः । सूर्यादप्यश्व्युष^{१०} आदयः ।

पृथक्त्वे हेतुमाह ।

पृथग्वि^{११} स्तुतयो भवन्ति

द्विशब्दे यस्मादर्थः । यस्मात् पृथक्स्तुतयो [भवन्त्यग्न्यादयः । अतस्तेषां^{१२} भिन्न-] रूपता एव भवति । तथा^{१३} हि ।

अग्निमीळे^{१४}

इत्याग्नेयमेवोपदिश्यते ।

प्र नूनं जातवेदसम्^{१५} ।

इति जातवेदसीयम् ।

वैश्वानराय^१ पृथुपार्जसे विपः^{१६} ।

१ 'वि' इति त्रुटितम् B. C.

२ 'द्वा' इति त्रुटितम् B. C.

३ सवन् C.

४ योनिः स B. C.

५ 'स' इति द्विलिखितम् B. C.

६ याज्ञिकपक्षे C.

७ मुद्रितपुस्तकेषु 'अपि वा' इति मूलपाठः ।

८ वेद्यायाः B. वेद्याया C.

९ वेन्द्रवायवा (यवा C.) दयः B. C.

१० 'प्य' इति नास्ति B. दप्यु-
श्व्युष C.

F. 5

११ पृथग्वि C.

१२ 'भवन्त्यग्न्यादयः । अतस्तेषां भिन्न' इति पाठोऽस्माभिरेवान्नाव-
श्यत्वात् सन्निवेशितः । 'रूपता'
इत्यस्य स्थानेऽपि B. पुस्तके
'रूपाता' इति C. पुस्तके च
'रूचाता' इति पाठः ।

१३ तथापि B. C.

१४ [अ० १। १। १]

१५ [अ० १०। १८८। १]

१६ [अ० ३। ३। १] विवः B.

इति वैश्वानरीयमिति । तथा ऐन्द्रं वायव्यं वारुणमिति । तथाऽऽश्विनमुषस्यं सौर्यमिति प्रतिनियता स्तुतिचोदना । स्तुतिभेदाच्च स्तुत्यभेदेन भवितव्यम् । किञ्च—

तथाभिधानानि^१ ।

तथाऽनेनैव^२ प्रकारेण पृथगेवेत्यर्थः । अभिधानादिचोदना हविर्भाजो देवताया 'आग्नेयोऽष्टाकपालः' 'वैश्वानरीयो द्वादशकपालः' इति व्यवस्थितैव । चोदनाव्यतिरेके हि प्रायश्चित्तश्रवणात् । अन्याभ्यो गृहीते अन्यासु चाहितासु चोदिताभ्यः^३ प्रयच्छेत् 'आज्येन वा हविषा^४ वा यजेत्' इति च कर्मणि विशेषात् ।

तथा गुणद्रव्यकर्मसंयोगनियमो दृश्यते । यथा हिरण्यपाणित्वात्^५ सवितुः । अदन्तकत्वं पूष्णः । कपर्दित्वं रुद्रस्य शितिकण्ठनीललोहितत्वादिगुणयोगश्च^६ । तथा ऋष्टयो^७ मरुताम् । पाशो^८ वरुणस्य । हरी^९ इन्द्रस्य इत्यादिद्रव्ययोगः । तथा कर्मयोगोऽग्नेर्वहनानि । वैश्वानरस्य सर्वस्य^{१०} प्राप्तिः । इन्द्रस्य वृत्रवधादि । वरुणस्य पाशविमोचनादि^{११} । सूर्यस्य रसादानादि^{१२} । पूष्णः पथि रक्षणमिति^{१३} । अतो^{१४} यथोक्तस्तुत्यभिधानाभिनियमलक्षणांल्लङ्घनात् स्तुत्यभिधेयभेदेनाप्यवश्यं भवितव्यमिति ।

यथा एतत्

[कर्मपृथक्त्वादिति बहवोऽपि विभज्य कर्माणि कुर्युः^{१५}]

अथ यदेतदुक्तम् । कर्मपृथक्त्वादेकस्य^{१६} बहुनामधेयत्वमित्यर्थः । नैकान्तिकत्वमित्याह । बहवोऽपीत्यादि । एकदन्तेनाचष्टे^{१७} । यथैकस्य

१ कथाभिधागानानि C.

२ तथा नैव प्रका B. C.

३ चोदिताभ्यः C.

४ आज्येन (ना C.) वा हिना यजेत् B. C.

५ 'त्' इति त्रुटिभ्रम C. अत्र 'हिरण्यपाणित्वं' इति युक्तः पाठो भवेत् ।

६ कर्ण्य (ण्) नीललोहितत्वादि C.

७ ऋष्टयो C.

८ पाशो वरु C.

९ हरि इन्द्र C.

१० सर्वस्वाप्राप्तिः C.

११ विमचना C.

१२ दानादिर C.

१३ रक्षतमिति B. C.

१४ अथो B. C.

१५ 'यथा एतत्' इत्येव प्रतीकः B. C.

१६ 'कर्म' इति नास्ति B. C.

१७ अयं सन्दिग्धः पाठः । अथवा 'इत्ये- तदन्तेनाचष्टे' 'तदेवाचष्टे' इति पाठः भवे ।

कर्मपृथक्त्वान्नामपृथक्त्वं दृष्टम्^१ । एवं बहूनि कर्माणि विभज्य कुर्वतां बहूना-
मपि नामपृथक्त्वं दृष्टमेव । तत्र कुत एतत्—एकस्य बहूनीति न पुनर्बहूनामेवे-
दमस्येदमस्येति^२ विभज्य कुर्वतां बहूनि नामधेयानीति । तस्मादयमसाधको हेतुः ।
अपि च प्रत्यक्षे पृथिव्यादावर्थेऽभिधेये प्रयोगप्रतीतिवशात् पर्यायत्वं पदं^३ प्रती-
येत । यथा नैघण्टुके^४ प्रकरणे गवादीनाम् । इह शब्दव्यतिरेकेण न देवता-
र्थस्य^५ । अतीन्द्रियत्वात्^६ । किं जातवेद आदयोऽग्नेरेव पर्याया उत पृथ-
गर्थपदानीति^७ ।

नायमनेकान्तः^८ । नहि देवतायाः संख्यादिविशिष्टस्तुतिसत्त्वावधा-
रणे^९ किञ्चित् प्रमाणमस्ति । ऋते मन्त्रार्थवादलिङ्गान्^{१०} । दर्शनभेदः परस्पर-
विरोध्यध्यात्मविन्नैरुक्तयाज्ञिकानाम्^{११} । अनेकजन्मान्तराभ्यासवासना-
परिपाकवशात् प्रतिभानव्यवस्था द्रष्टव्या ।

तत्राध्यात्मविदस्तावत् सन्मात्रनिबद्धबुद्धयः^{१२} शिथिलीभूतकर्मग्रहग्रन्थयो
भिन्नविषयभवसंक्रमस्थानवैराग्याभ्यासवशात्^{१३} समासादितस्थिरसमाधयो
निरस्तसमस्ताधयो निरस्तबाह्यविषयैषणा^{१४} निरुद्धान्तःकरणवृत्तयो निष्कम्प-
दीपकल्पाः क्षेत्रज्ञज्ञानमननाः^{१५} प्रकृतिविरक्तं विरजसं प्रध्यायन्तः^{१६} किं
केन^{१७} पश्यति^{१८} किं केन शृणोतीत्यात्मैकत्वेनास्तद्वितेनान्यं^{१९} न पश्यन्ति न
शृण्वन्तीति । इममेवागममुररीकृत्याह^{२०} ।

सम्यग्दर्शनसम्पन्नः कर्मभिर्न स बध्यते ।

दर्शनेन विहीनस्तु संसारं प्रतिपद्यते^{२१} ॥

इति । तथा—

१ द्रष्टुम् B. C.

२ मेवेदमिदमस्यै विभ B. C.

३ अत्र 'पदानां प्रतीयेत' इति
'पदानां प्रतिपद्येत' इति वा
पाठो भवेत् ।

४ चौणादिके B.

५ 'प्रतीतिः' इति शेषः ।

६ अत्र 'देवतायाः' इति शेषः ।

७ पत्तिरणीति B. C.

८ नान्याप्यनेकान्तः B. C.

९ स्तुससत्त्वाव B. स्तुसत्त्वत्वाव C.

१० 'लिङ्ग' इत्येव B. C.

११ ध्यात्ममिन्नैरु B. ध्यात्म-
विनैरु C,

१२ सन्मान (B.) निबन्ध B. C.

१३ क्रम (मा C.) स्थानं वैरा B. C.

१४ यैषिणा B. C.

१५ ज्ञयोगनाममना B. ज्ञागयान-
नाममना C.

१६ शुध्यायन्तः शुद्धायान्तः C.

१७ केद B. C.

१८ पश्यन्ति B. C.

१९ त्यात्म (स्मC.) कायेनास्ततेना
B. C.

२० अमामेगवमुर B. इमामेवाव
मुर C.

२१ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

त्यज धर्ममधर्मं च उभे सत्यानृते त्यज ।

उभे सत्यानृते त्यक्त्वा येन त्यजसि तत्त्यज^१ ॥

इत्यादि । नैरात्म्यवादिनान्तु^२ विशेषः ।

तेनमेव^३ हि संसारो रागादिक्लेशवासितम्^४ ।

तदेव^५ तैर्विनिर्मुक्तं न भदन्त^६ इति कथ्यते^१ ॥

इत्यादि सौगताः प्रतिजानते इति ।

नैरुक्ता अपि मन्त्रदेवतानिर्वचनेन तावद्द्रव्यमनुबुभूषन्तोऽन्यादिभ्य-
स्त्रिभ्यो^८ नान्यं पश्यन्ति न शृण्वन्ति ।

याज्ञिका अपि तेन तेन फलेन नाधिनः सन्तस्तस्मिन्स्तस्मिन् कर्मणि देव-
तायाः संप्रदानत्वेन चोदनालक्षणत्वात्^९ तदुद्देशेन व्यवदानानि । द्रव्यत्यागो
यागस्तस्य फलसाधानत्वेनाभ्युपगमात्^{१०} । दशपूर्णांसाभ्यामित्यादिवाक्यस्य
दर्शपूर्णमाससंज्ञकेन यागेन स्वर्गं भावयोदित्यर्थस्य^{११} प्रपञ्चनप्रतिपादना-
द्यागस्य फलं, न देवताया इति निश्चितम् । अतस्तस्याश्च गुणभूतत्वाद्
यागनिर्वृत्तौ^{१२} सुगादिवदङ्गभावोपगमात् । सा च यागनिर्वृत्तिश्चोदना-
लक्षणेऽन्यादौ शब्दमात्रे देवतायां सिद्धेति वस्तुसदसद्भावाकारविचारः^{१३}
कर्मणि मन्दोपयोग इति कृत्वा शब्द^{१४} व्यतिरिक्तां देवतां^{१५} न पश्यन्ति न
शृण्वन्ति । शुद्धयाज्ञिकास्तु^{१६} शब्दव्यतिरिक्तमतिहासपुराणप्रसिद्धां^{१७}
'तुविंश्रीवः'^{१८} इत्यादिमन्त्रप्रत्यायितरूपां^{१९} प्रतिजानते स्तुवते ध्यायति^{२०} वेति
सर्वदर्शनेषु च सर्वं मन्त्रा योजनीयाः । कुतः । स्वयमेव भाष्यकारेण सर्वमन्त्राणां
त्रिप्रकारस्य विषयस्य प्रदर्शनाय 'अथैवाचः पुष्पफलमाह^{२१}' इति यज्ञादीनां

१ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

२ 'दिनास्तुवि' इत्येव । 'शेषः' इति
नास्ति B. C.

३ अयं सन्दिग्धः पाठः ।

४ क्लेशावासि C.

५ तदैव B.

६ 'न वदन्त इति कथ्यन्त' इत्येवा-
दर्शपुस्तकपाठः ।

७ ताद्राग्य C.

८ त्रिभ्यो C.

९ ज्ञात्वात् C.

१० नाद्य उपगमाः C.

११ दित्यस्यार्थस्य B. C.

१२ यागनिवृत्त्या B. C.

१३ वाक्तर B.

१४ शब्दस्य व्य C.

१५ तिरिक्तं देव B. C.

१६ याज्ञिकाः स B. C.

१७ रिक्तमितिहासः पुराणं प्रसि B. C.

१८ [अ० १२।१२।।।१७।।।।।
६४।७]

१९ प्रत्यायित B. C.

२० 'ध्यायन्ति', इति वा स्यात् ।

२१ [बिह० १।२०]

पुष्पफलत्वेन प्रतिज्ञानात् । अधिदेवादिविषयेणैव श्रुतेः^१ न श्रुतप्रवृद्धतायाः स्मरणात्^२ ।

तत्रात्मविदामेकत्वं पारमार्थिकमौपचारिकं भेदः । स च पुरस्तादुप-
प्रदर्शितः । स्थानमस्य आब्रह्मभुवनात्^३ चतुर्दश भुवनानि । प्राजापत्यं^४
कृत्स्नं कार्यम् । तथा च लिङ्गम् 'तस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित्'^५ इति षष्ठे^६
मन्त्रो व्याख्यातः । पारमार्थिकादन्यदौपचारिकम्^७ । याज्ञिकानां प्रत्यभि-
धानं भेदः पारमार्थिकः । भाक्तमन्यत् ।

इदानीं^८ यथौपचारिकमेकत्वं तथा दर्शयति—

[तत्र संस्थानैकत्वं सम्भागैकत्वं चापेक्षितव्यम्^९]

तत्रेत्यादि । तस्मिन् भेदपक्षे स्थानैकत्वं पृथिव्यादिस्थानगतमेकत्वं स्थानि-
पूषचारेणोर्पोक्षितम्^{१०} । न च केवलं स्थानैकत्वमेव सम्भागैकत्वं च । भुजिः
पालने । सहभोगे^{११} पालने कर्तव्यं स्थित्यर्थं विश्वस्यानुग्राहकत्वेनैकत्वं
सम्भागैकत्वं च ।

उदाहरणम्

यथा पृथिव्यां मनुष्याः पशवो देवा इति स्थानैकत्वम् ।

यथा पृथिव्यां मनुष्यादयः तात्स्थ्यादभेदेन पृथिवीशब्दनाभिधीयन्ते ।
पृथिवी च यथा 'भूर्भुवः स्वः'^{१२} इति लाकराब्दलौकिका एकत्वेन । एवमाग्नि-
रित्यभेदाभिधानम्^{१३} । जातवेद आदीनां स्थानैकत्वात् । एवमेवात्तरयोरपि
स्थानयोर्योजनीयम् । यदेकत्वं^{१४} दृष्टान्तदाष्टान्तिकयोः ।

अपि—

सम्भागैकत्वं च दृश्यते ।

उदाहरणम्—

१ श्रुतेन C.

२ ताया स्मरणाः C.

३ ब्रह्मभावना चतु B. C.

४ पत्यः कृत्स्नः कार्यः । तथा च
लिङ्गः C.

५ [तै० आ० १०।१०।३ मु०
१०।४] 'तस्मात्परं' इति मूले
पाठः ।

६ [निरु० २।३]

७ धिक्कमन्य B. C.

८ मिन्दानीं यद्यो धौप C.

९ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

१० 'पेक्षितव्यम्' इति युक्तः स्यात् ।

११ 'सम्भोगे' इति पाठो युक्तः स्यात्

१२ [वा० सं० ३।५] सुवः B.

१३ धानात् B. धानाम् C.

१४ यमेकत्वं B. C.

[यथा पृथिव्याः पर्जन्येन च वाय्वादित्याभ्यां च
सम्भोगः । अग्निना चेतस्य लोऽस्य^१]

यथेत्यादि । यथा पृथिव्या धृत्यादिस्वव्यापारं कुर्वन्त्याः पर्जन्यादिभिः
स्वव्यापारेण द्वारेण । यथोक्तम् 'देवानां माने' प्रथमा^२ ' इत्यस्मि-
न्मन्त्रे^३ ऽनुग्राहकत्वाविशेषात् संभूय पालने एकत्वं दृश्यते । एवमग्न्यादीना-
मप्यौपचारिकमेकत्वं^४ द्रष्टव्यमित्यभिप्रायः^५ । अग्निना चेतस्यान्तरिक्षस्य^६
लोकस्य च सम्भोगः । यथा वक्ष्यति 'अग्निर्वा इतो वृष्टिम्^७' इति । 'भूमिं
पर्जन्या जिन्वन्ति दिवं जिन्वन्त्यग्र्यः^८' इति च ।

इदानीं यथोक्तस्य भेदाभेददर्शनस्य दृष्टान्तमाह^९ ।

[तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव^{१०}]

तत्रैतद्^{११} भेदाभेददर्शनं नरराष्ट्रमिव । नरशब्दोऽमात्यजनपदादिप्रकृत्युप-
लक्षणार्थः । पृथा^{१२} देवा इति । तदेवार्थवस्तु भेदेनाभिधीयते राष्ट्रमित्यभेदेन ।
एवमुक्तेषु भेदेनैकस्याभेदेन चानेकस्य । तत्रैतद् भेदाभेददर्शनं यथायोगमभि-
धानं द्रष्टव्यमिति ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य पञ्चमः खण्डः^{१३} ।]

[अथ षष्ठः खण्डः^{१३} ।]

अथाकारचिन्तनं देवतानाम् ।

संख्याविचारानन्तरमाकारः संस्थानं तद्विषयचिन्तनं विचारो देवतानां
वर्तिष्यत इति शेषः । आनन्तर्याद् याज्ञिकपक्षे एष विचार इति केचिन्-

१ अयं मूलपाठो नास्ति B, C.

२ [अ० १०।२७।२३]

३ स्मिन्नन्ते B, C.

४ 'मेक' इति त्रुटितम् B, C.

५ 'ष्ट' इति त्रुटितम् C.

६ 'त' इति त्रुटितम् C.

७ [निरु० ७।२४॥ तै० सं०
२।४।१०]

८ [अ० १।१६४।२१॥ निरु०
६।२२॥७।२३]

९ 'दृष्टान्तता' इत्येव B 'दृष्टन्त'
इत्येव C.

१० इदं मूलवाक्यं नास्ति B, C.

११ 'त्रैत' इति त्रुटितम् B.

१२ अयं पाठः सन्दिग्धः । अथवा
'प्रकृतय इति' इति पाठोऽत्र
भवेत् ।

१३ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य
समाप्तेरारम्भस्य च त्रिद्विंशो न
दृश्यते ।

मन्यन्ते^१ । इतरयोरपि विकारधर्मत्वाद् भाक्तस्य भेदस्याभ्युपगमात् प्रकृति-
भूतस्य च विकारभूतस्य^२ च देवतात्मनोऽत्यन्तपाराध्याद्^३ [इदमाकार-
चिन्तनं^४ युक्तम् ।

तत्र—

पुरुषविधाः स्युरित्येकम् ।

पुरुषविधा अस्मदादि-] रूपाः^५ स्युरित्येकं दर्शनम् ।

कुतः —

[चेतनावद्वद्धि स्तुतयो भवन्ति^६]

चेतनावदित्यादि । भूमादिस्मरणात्^७ प्रशंसायां मतुप् । तदन्तान्
'तेन तुल्यम्'^८ इति वतिः । हि शब्दो हेत्वपदेशे । प्रशस्तेन दृष्टानुश्रविकफल-
कर्मविवेकविशिष्टेन गवादिभ्यो व्यावृत्तेन चैतन्येन चेतनावद्विस्तुल्यं यस्मात्
स्तुतयो गुणगुण्यभिधानरूपा मन्त्राः चादुश्लोका इव राजादीनां भवन्ति ।
तस्माद् विशिष्टपुरुषविधा इति ।

न च केवलं स्तुतयः । किं तर्हि ।

तथाभिधानानि ।

यथा प्रकृष्टचैतन्यविशिष्टानां पुरुषाणां परस्परस्याभिधानानि तथेन्द्र-
मरुदादीनामपि कयाशुभीयादिषु संवादिषु भवन्ति । अतोऽपि पुरु-
षविधाः^९ ।

पौरुषविध्ये साध्ये चेतनावदिति य उक्तो हेतुस्तस्यैव—

अथापि [पौरुषविधिकैरङ्गैः संस्तूयन्ते^{११}]

१ केचित् । अन्यतर B. 'न्ते, इ' इति
श्रुतिम् C.

२ 'विकारभूतस्य च', इति
नास्ति B.

३ पराध्यादि C.

४ 'इदमाकार' इत्यारभ्य 'अस्मदादि'
इत्यन्तः पाठो नास्त्यादर्शपुस्त-
केषु । अर्थवशाद् अस्माभिरेवात्र
योजितः ।

५ रूपस्वरित्ये B. C.

६ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

७ 'भूमनिन्दाप्रशंसासु नित्ययोगेऽ-
तिशायने । संसर्गेऽस्तिविवक्षायां
भवन्ति मतुबादयः ॥' [पात०
म० भा० २।२।१४] इति
स्मृतेरित्यर्थः ।

८ [पा० २।१।१२]

९ एतोऽपि B. C.

१० रूपो विधाः B. C.

११ 'अथापि' इत्येवं प्रतीकः B. C.

इत्यादिः^१ परः प्रपञ्चः । अङ्गादिभिः स्तुतिविशेषस्य प्रदर्शनात् । अथ शब्दस्तथार्थे । अपि शब्दो ह्यर्थे । तथाहि^२ पौरुषविधिकैः पुरुषविधेयस्तुतिभावानि बाहुमुष्ट्यादीन्यङ्गानि तैः स्तूयन्ते । उदाहरणम् ।

उ॒हं नो^३ लो॒कमनु^४ नेषि वि॒द्वान्

स्व॒र्वज्ज्योति॑रभयं स्व॒स्ति ।

ऋ॒ष्वो तं इन्द्र॑ स्थ॒विरस्य॑ बा॒हू

उप॑ स्थेयाम शर॒णा बृ॒हन्ता^५

गर्गस्यार्षम् । उरु विस्तीर्णमसंबाधम्^४ । नो^५ऽस्मल्लोकं स्वर्गाख्यमिन्द्रलोकाख्यं वा । अनुनेषि अनुपूर्वस्य नयतेर्लटि^६ रूपम् । आनुपूर्व्येण नयेत्यर्थः । पश्चाद्वा मरणस्य मरणोत्तरं^७ कालमित्यर्थः । विद्वान् जानन् भक्ततामस्माकम् । यतः स्वर्वत्^८ स्वकादित्यादिवदित्यर्थः^९ । तेन कर्तृभूतेन तद्वदादित्यकर्तृकमित्यर्थः । ज्योतिः । लोकविशेषणं^{१०} वा लिङ्गव्यत्ययेन स्वर्वन्तं सर्वेणाभिलषितेनार्थेन तद्वन्तं लोकम् । अभयं च स्वस्ति चाविनाशश्चेत्यर्थः^{११} । किञ्च ऋष्वो ऋष्वो महन्नामैतत् महान्तौ^{१२} प्रभावतः रेषणौ^{१३} वा । ते तव हे इन्द्र स्थविरस्य भूतः^{१४} बाहू^{१५} यौ तयोः उपसमीपे स्थेयाम तिष्ठेम तव समीपे निवसेमेत्याशास्महे । स्तुतिर्वोपस्थानम् । तव बाहू स्तूयामेत्यर्थः । बाहूपस्थानेन च तद्वत्^{१६} उपस्थानं लक्ष्यते । कीदृशौ । शरणा 'शु' हिंसायाम्^{१७} शरितारौ^{१८} शत्रूणाम् । शरण्यौ वा । बृहन्ता सर्वत्राकारो द्विवचनस्य^{१९} स्थाने । महान्तौ प्रमाणतः ।

१ 'ह' इति त्रुटितम् B. C.

२ तथाहि पौरुषमधिकैः B. C.

३ [वि० ६।४७।८] 'उहं नो लोकम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

४ 'म्' इति त्रुटितम् B, C.

५ नमस्मल्लो B. C. 'नोऽस्मा-
ल्लोकं' इति युक्तः पाठो भवेत् ।

६ तेल्लिटि' C तेल्लिटि इति युक्तः
स्यात् ।

७ 'मरणोत्तरकालं' इति समस्तपाठः
स्यात् ।

८ स्वर्वक् C.

९ 'स्वरादित्यादि' इति पाठः स्यात् ।

१० कोकवि B. C.

११ 'नाशश्चे' इति पाठः स्यात् ।

१२ महान्ते B. C.

१३ रेषणो वा B. C.

१४ अत्र 'बृहत्' इति 'महत्' इति
वा पाठः स्यात् ।

१५ बाहौ B.

१६ तन्वत B. C.

१७ [पा० ६।१६] अ्रे हिंसा C.

१८ शरितारः B.

१९ 'स्य' इति नास्ति C.

उताभये पुरुहूत श्रवोभि-

रेको^१ दृळ्हमवदो वृत्रहा सन् ।

इमे चिदिन्द्र रोदसी अपारे

यत्सं गुभणा मधवन् काशिरित्तै^२ ॥

इति द्वितीयमुदाहरणं पुरस्ताद्^३ व्याख्यातम् ।

[अथापि पौरुषविधिकैर्द्रव्यसंयोगैः^४]

अथापीत्यादि^५ । तथा चेत्यर्थः । पुरुषप्रकारेषु ये [द्रव्यसंयोगास्तैः^६] सांयोगिकैरश्वजायादिभिर्भोग्यैर्द्रव्यैः सम्बन्धाः स्तूयन्त इत्यनुषङ्गः ।

उदाहरणम् ।

आ द्वाभ्यां हरिभ्यामिन्द्र याद्या

चतुर्भिरा षड्भिर्हूयमानः ।

आष्टाभिर्दशभिः सोमपेय-

मयं सुतः सुमन् मा मधस्कः^६ ॥

गृत्समदस्य । आ इत्युपसर्गो याहीत्यनेन सम्बध्यते । द्वाभ्यां हरिभ्यां हे इन्द्र आयाहि । आ चतुर्भिरायाहि । आषड्भिरायाहि^७ । हूयमानोऽस्माभिरायाहि । अष्टाभिर्दशभिर्वा प्रभूतत्वादश्वानाम^८ । यावद्भी रोचते तावद्भिरायाहीत्यर्थः । सोमपेयं सोमपानमस्मदीयं^९ प्रतीत्यध्याहारः । किमर्थमुच्यते आयाहीति । यस्मादयं सुतः सोमः हे सुमन् सुयज्ञ आगच्छ । अन्तरा कैश्चित् सह मा मधः संग्रामान् कः मा^{१०} कार्षीरित्यर्थः । अवि-
लम्बितमित्यभिप्रायः ।

अपाः सोममस्तमिन्द्र प्र याहि

कल्याणीर्जाया सुरणं गृहे ते^१ ।

१ [अ० ३।३०।५] 'उताभये पुरुहूत' इत्येव प्रतीकः B. C.

२ [निरु० ६।१]

३ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

४ अथापत्यादि C.

५ 'द्रव्यसंयोगास्तैः' इत्ययं पाठो नास्ति B. C. अर्थवशादस्मा-
भिरेवान्न योजितः ।

६ [अ० २।१८।४] 'आ द्वाभ्यां हरिभ्याम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

७ 'या' इति श्रुतितम् C.

८ प्रहूत B. C.

९ पान अस्म B. C.

१० 'मा' इति श्रुतितम् C.

यत्रा रथस्य बृहतो निधानं
विमोचनं वाजिनो दक्षिणावत्^१ ॥

विश्वामित्रस्य । अपाः^२ पीतवानसि सोममभि । अस्तं गृहं हे इन्द्र प्रयाहि । कस्मादेवमुच्यते । यस्मात् कल्याणीः छान्दसत्वाद् धल्ङ्यादि-^३ लोपाभावः^४ । कल्याणीः प्रशस्तरूपा जाया सुराणां^५ सुष्ठु रमणीयं^६ यत् परिभोगयोग्यं पर्यंकास्तरणादि गृहे ते तव । यत्रा यत्र च रथस्य बृहतो महतो^७ निधानं स्थानं यजनशालाख्यम् । विमोचनं^८ विमोचनस्थानं च मन्दराख्यम्^९ । वाजिनोऽश्वस्य दक्षिणा दानं वासयोग्यमशनादि तेन तद्वत् ।

[अथापि पौरुषविधिकैः कर्मभिः^{१०}]

अथापीत्यादि^{११} । अथवोक्तविशेषणैरेव^{१२} कर्मभिः । उदाहरणम्—

इदं हविर्मघवन् तुभ्यं रातं
प्रति सम्राळहणानो गृभाय ।
तुभ्यं सुतो मघवन् तुभ्यं
पक्वो रक्षीन्द्र पिबे च प्रस्थितस्य^{१३} ॥

अग्निपुतस्य स्थोरस्य अग्निपूषस्य^{१४} वार्षम्^{१५} । प्रत्यक्षं व्यपदिशति । इदं हविरिति सामान्येन^{१६} हविर्मात्रमनूद्य उपरिष्ठाद् विशेषं वक्ष्यति । हे मघवन् धनवन् तुभ्यं^{१७} रातं 'रा दाने'^{१८} दत्तमस्माभिः । प्रत्युपसर्गो गृभायेत्याख्यातेन सम्बध्यते । तत् हे सम्राट् सम्यग्दीप्त अहणानः कण्डवादिरयम् ।

१ [अ० ३।२३।६] 'अपाः सोमम्'
इत्येव प्रतीकः B. C.

२ अपः पीत B.

३ [पा० ६।१।६८]

४ भावात् कल्पा B.

५ सुमरणां सुष्ठु चरम C.

६ णीयत्वं यत् B. C.

७ 'महतो' इति घुटितम् B.

८ 'विमोचनं' इति घुटितम् B.

९ अत्र 'मन्दुराख्यम्' इति पाठः
स्यात् ।

१० इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

११ यथावीत्यादि C.

१२ रेवत कर्म C.

१३ [अ० १०।१।६।७] 'इदं हविः'
इत्येव प्रतीकः B. C.

१४ अग्निपूष B. C.

१५ 'वा' इति घुटितम् C

१६ 'न' इति घुटितम् B. C.

१७ कृत्यं C.

१८ [घा० २।४७]

अहणीयमानो^१ ऽ कुध्यन् प्रति गृभाय^२ प्रतिगृहाणेत्यर्थः । तुभ्यं सुतस्त्वदर्थमेव^३
सुतः सोमः हे मधवन् तुभ्यं पक्वः सवनीयपुरोडाशः । एतज्ज्ञात्वा अद्धि
भक्षय हे इन्द्र पुरोडाशादि । पिब च सोमस्य प्रस्थितस्य^४ त्वां प्रति स्थितस्य
प्रस्थितसंज्ञकस्य वा । षष्ठीश्रुतेरेकदेशमिति शेषः । द्वितीयार्थे वा षष्ठी
प्रस्थितम् ।

आश्रुत्कर्णं श्रुधो हव
नू चिदधिष्व मे गिरः ।
इन्द्र स्तोममिमं मम
कृष्वा युजश्चिदन्तरम्^५ ॥

मधुच्छन्दसः । आभिमुख्येन श्रोतारौ कर्णौ यस्य तस्य सम्बोधनं हे
आश्रुत्कर्णं श्रुधो शृणु हवमाह्वानम् । नु इति क्षिप्रनाम । चिदिति चार्थे
क्षिप्रं च दधिष्व धारय । मे गिरः^६ स्तुति^७र्याज्यानुवाक्यादिलक्षणाः^८ हे
इन्द्र स्तोमं च शस्त्राख्यम् । इमं मम स्वभूतम् । कृष्वा कुरुष्व युजः युज्यत
इति युक् सहायः^९ । चिदप्यर्थे । सहायादपि कुत्साद्वा विष्णोर्वा मतिशायि-
कोऽयमासन्नतरमित्यर्थः^{१०} ।

एवमुक्ताभिर्युक्तिभिः पौरुषविध्यं प्रसाध्यार्थान्तरमुपन्यस्यति^{११} स्म^{१२} ।

अपुरुषविधाः स्युरित्यपरम् । अपि तु यद् दृश्यते ।

पुरुषाकारेभ्योऽन्याः स्युर्देवताः । न^{१३} पुरुषसद्भावं^{१४} देवता इत्यभि-
प्रायः । तथा चोक्तम् 'तत्रोपमार्थेन वा'^{१५} इत्युपप्रतिज्ञाय^{१६} प्रत्यक्षेण प्रसिद्ध-

१ 'णी' इति त्रुटितम्

२ गृहाय प्रतिगृहायेत्यर्थः C.

३ तस्तदर्थं C.

४ 'प्रस्थितस्य' इति नास्ति B. C.

५ [ऋ० १।१०।६] 'आश्रुत्कर्णं'
इत्येव प्रतीकः B. C.

६ गिरः C.

७ स्तुतिर्या B. C.

८ अक्षयः B. C.

९ सखायः B.

१० अयं सन्दिग्धः पाठः ।

११ साध्यमर्था B. C.

१२ न्यसति स्म B.

१३ नापुरुष B.

१४ अत्रेदं बलीबलं चिन्त्यम् ।

१५ [निरु० २।१६] मूले 'वा' इति
नास्ति ।

१६ 'य' इति त्रुटितम् B.

देवत्वेनापुरुषाकारेण अग्न्यादिदेवतानां^१ पूर्वोक्तं पौरुषविध्यत्वं^२ व्यभिचरितु-
माह । अपि तु यद् दृश्यते उपलभ्यते ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य षष्ठः खण्डः ।]^३

[अथ सप्तमः खण्डः^४ ।]

[अपुरुषविधं तद्यथाग्निर्वायुरादित्यः पृथिवी चन्द्रमा इति^५]

अपुरुषविधं तद्यथाग्निरित्यादि । तत्र वायुः स्पर्शनः । अन्ये दर्शनाः ।
एतदुक्तं भवति । यथैव च^६ धनधान्यपशुहिरण्यादि पुरुषस्योपकरणम् ।
एवं कर्माङ्गानि देवता अप्यग्न्यादयः । तत्सामान्यार्थमिन्द्रादिशब्दवाच्या अप्ये-
वंविधा^७ भवितुमर्हन्तीति ।

एवं प्रत्यक्षेण सामान्यतोदृष्टेन चापौरुषविध्य^८ उक्ते पूर्वोक्तसमी-
करणायाह ।

[यथो एतच्चेतनावद्वद्धि स्तुतयो भवन्तीति ।

अचेतनान्यप्येवं स्तूयन्ते । ‘यथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यन्तानि^९ ।]

यथो एतच्चेतनावद्वद्धिति । अस्य समीकरणमचेतनात्मन्यपि^{१०} द्रव्या-
ण्यक्षादीन्योषधिपर्यन्तानि ‘मित्रं कृणुध्वम्’^{११} इति चेतनावद्विस्तृत्यं स्तूयन्ते ।

एवं सामान्येन समीकृत्य विशेषेण^{१२} समीकरिष्यन्नाह ।

[यथो एतत्पौरुषविधिकैरङ्गैः संस्तूयन्त इति, अचेतनेष्वप्येतद्
भवति । अभिक्रन्दन्ति हरितेभिरासभिरिति ग्रावस्तुतिः^{१३}]

एतत्पौरुषविधिकैरङ्गैरिति । अस्य समीकरणमचेतनेष्वप्येतद् भवति ।
अभिक्रन्दन्तीत्युदाहरणम् ।

१ ‘देवतानां’ इति नास्ति B. C.

२ पौरुषं विध्यत्वं B. C. ‘पौरुष-
विध्यं’ इत्येव युक्तः पाठः ।

३ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-
प्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

४ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

५ ‘च’ इति नास्ति C.

६ ‘एवं विधा’ इति द्विलिखितम्
B. C.

७ पौरुष्यविध्य B. C.

८ [विध० ५।३।४-२२]

९ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१० तनात्मन्यपि B. C.

११ [अ० १०।३।४।५]

१२ ‘विशेषेण’ इति नास्ति B. C.

१३ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

एते वदन्ति शतवत् सहस्रव-
दभि क्रन्दन्ति हरितेभिरासभिः ।
विष्टी ग्रावाणः सुकृतः सुकृत्यया
होतुश्चित् पूर्वे हविरद्यमाशतः ॥

अर्बुदस्य^२ । एते वदन्ति महान्तं शब्दं कुर्वन्तीत्यर्थः । शतवत् सह-
स्रवत् शतामिव सहस्रमिव वा क्रन्दन्ति अभ्याहूयन्ति चेन्द्रम् । हरितेभि-
र्हरितवर्णैः । आसभिरास्यैः । छान्दस आस्यशब्दस्यासन्नादेशः । विष्टी 'विष्णू
व्याप्तौ^३ ' इत्यस्यैतद्रूपम् । ईत्वमपि सा ..... दित्वा^४ व्याप्येत्यर्थः ।
ग्रावाणः सुकृतः^५ शोभनकर्मकारिणः । सुकृत्यया शोभनक्रिययाभिष्वाख्यया^६ ।
होतुश्चित् होतुरपि सकाशात् पूर्वं हविरद्यमदनीयं^७ सोमाख्यमाशत आशित-
वन्तः^८ । ग्रावणः^९ स्तुतिरिति सुप्रसिद्धम् ।

पौरुषविधिकैः^{१०} द्रव्यसंयोगैरित्येतदपि पूर्ववत् कल्पितोपमारूपमित्याह ।

[यथो एतत्पौरुषविधिकैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपि^{११}] तादृशमेव^{१२} ।

उदाहरणम्—

सुखं रथं युयुजे सिन्धुरश्विनं-
तेन वाजं संनिषदस्मिन्नजौ ।
महान् ह्यस्य महिमा पनस्यते-
ऽदब्धस्य स्वयंशसो विरश्निनः^{१२} ॥

१ [अ० १०।१४।२] 'एते वदन्ति'

इत्येव प्रतीकः B. C.

२ अर्बु शब्दस्य C.

३ [घा० ३।१३]

४ अयं सन्दिग्धः पाठः ।

५ सुकृताः B. C.

६ भोनक्रीयया C.

७ हविरद्यमद C.

८ 'आशितवन्तः' इति द्विर्लि-
खितम् B.

९ तावतुः B. सावतु C.

१० विधिकै B. C.

११ प्रतीकत्वेन 'तादृशमेव' इत्येव
पाठः B. C.

१२ [अ० १०।७५।१] 'सुखं रथं
युयुजे' इत्येव प्रतीकः B. C.

सिन्धुक्षेत्राम प्रैयमेधस्तस्यार्धम्^१ । सुखं सुखयानं रथं^२ युयुजे
युक्तवान् । सिन्धुर्नाम नदीविशेषः । अश्विनं^३ अश्ववन्तम् । तेन वाज-
मन्नम् । संनिषत् संभक्तवान् । अस्मिन्नाजौ संग्रामे । महान् ह्यस्य
महिमा पनस्यते स्तूयते^४ स्तोतृभिः । अदब्धस्यानुपहिंसितस्य^५ केनचित्
स्वयशसः स्वाश्रयशसः । विरप्तिनः^६ विरमणशीलस्य महन्नाम वा महत्
इत्यर्थः । नदीस्तुतिरित्याद्युक्ताभिप्रायम्^७ । कर्मसंयोगैरित्येतदपीति कृतव्या-
ख्यानम् । अङ्गकर्मसंयोगयोरेकमेवादहरणम् ।

[अपि बोभयविधाः स्युः^८]

अपि वेत्यादि । अपिरथार्थे । अथवा उभयविधा द्विप्रकारा अपि
स्युः । उभयथापि मन्त्रदर्शनात् ।

[अपि वा पुरुषविधानामेव सतां कर्मात्मान एते स्युः^८]

अपि वेति च दर्शनान्तरम् । सर्वदेवतानामेव^९ द्वयात्मकत्वमिष्यते ।
तत्रैते कर्मात्मानः पृथिव्यादयो धृतिसंग्रहपक्ष्यादि शीतोष्णवर्षादि च विद-
धानाः कृत्स्नं जगत् त्रायन्ते^{१०} । अन्ये त्वधिष्ठातारः पुरुषविधास्तेषामेव
पृथिव्यादीनां स्युः । एवमेव च सति अग्निस्तुतिरित्यादि^{११} स्थानविभागेन
च बलिहरणस्मरणं समञ्जसतरं जायते । ऐश्वर्यातिशयवशाच्च कदाचिद-
मूर्त्या सद्रूपतयावस्थिता^{१२} देवता मन्त्रेषु स्तूयते । कदाचिद् प्रावादिद्रव्य-
रूपापन्ना । कदाचित् पुरुषविधा । ^{१३}सर्वाभिधानव्यतिरेकेण देवतायाः सद्-
भावे रूपविशेषे च मन्त्रशब्द एव प्रमाणमिति सर्वथाप्यविरोधः सिद्धः ।

अस्य च द्वयात्मकत्वस्य दृष्टान्तं^{१४} दर्शयितुमाह ।

[यथा यज्ञो यजमानस्य^८]

यथा यज्ञः कर्मरूप आत्मा यजमानस्य कर्मणामनुष्ठातुः^{१५} । यज्ञ-
शब्दश्चात्र कार्यकारणयोरेकमेवादोपचारात् श्रौतस्मार्ताग्निहोत्राष्टकादिकर्मानुष्ठान-

१ प्रियमेधस्त B. C.

२ कथं B. C.

३ अश्विनं C.

४ स्तूयन्ते B. C.

५ अनुपवह्निं सित C.

६ विरप्तिनः C.

७ त्यादीन्युक्ता B. त्यान्युक्ता C.

८ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

९ मेवाध्यात्मक C.

१० त्रायते B. C.

११ ग्निस्तुष्टित्या B. C.

१२ तयावास्थिता B.

१३ सर्वथाभिधान C.

१४ दृष्टान्तु C.

१५ नुष्ठातुम् B.

अ० ७, ख० ७
अ० ७, पा० २, ख० ३ }

४७

{ देवतानां द्वयात्मकत्वोपसंहारः

हेतोः संस्कारराशेरपूर्वाख्यस्य फलदानावस्थायिनः समुपलक्षणार्थम् । तद्वशेन हि पुनः शरीरात्मनोर्ग्रहणम् ।

एतदेव च दर्शनं ब्रूयन्नाह—

[एष चाख्यानसमयः^१]

एष चेत्यादि^२ । इतिहासपुराणादिष्व्वाख्यानेषु समयः^३ सिद्धान्तः प्रसिद्ध इति ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये द्वादशस्य [सप्तमस्याध्यायस्य^४]

द्वितीयः पादः ।

[सप्तमश्च खण्डः समाप्तः^४]

—:०:—

१ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

२ एष चेत्यादि B.

३ समवायि C.

४ अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठ आदर्श-
पुस्तकेषु नास्ति ।

[अथ^१] तृतीयः पादः [अष्टमः खण्डः^२]

किञ्चिद् वक्तव्यमवशिष्यते । तद्विचक्षया^३ स्वपक्षेणोपक्षेपः^४ ।

तिस्र एव [देवता इत्युक्तं पुरस्तात्^५]

इत्यादि । एवमुपक्षिप्याह ।

[तासां भक्तिसाहचर्यं व्याख्यास्यामः^६]

तासां तिसृणां देवतानाम् । भक्तिसाहचर्यं भज्यतेऽसाविति भजेः कर्म-
साधनः क्तिन् भजनीयो भक्तिः । सहचरभावः साहचर्यं भक्तिश्च साहचर्यं
चेत्यर्थः । यो यस्य भजनीयस्तं भक्तिम् । येन च यस्य स्तुतौ हविषि वा
सहभावोपगमनलक्षणं साहचर्यम् । तच्च विविधमाख्यास्यामः । किमर्थम् ।
यानि यद्भक्तीनि^६ तेषामन्यतमस्याप्याश्रयणे [मन्त्रस्याग्नेयादित्वं^७ यथा
विज्ञायेत । नन्वन्यतमस्याश्रयणे] ऽप्याग्नेयादित्वं कथमुन्नीयेतेति । यथा
'अयं लोकः प्रथमच्छन्दोमयः'^८ इतीदंलोकसंस्तवान्^९ प्रथमस्य च्छन्दोमयस्या-
ग्नेयत्वम् । तथाह 'अग्नये वासन्तिकाय गायत्राय'^{१०} इत्यादि । 'प्रथममह-
रयमेव'^{११} लोक आयतनेनाभिर्गायति'^{१२} इत्यादि^{१३} च ब्राह्मणान्युपपन्न-
रूपाणि कथं स्युरित्येवमर्थः^{१४} भक्तिव्याख्यानम् । साहचर्यं^{१५} तु मन्त्र-

१ अथं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति
B. अथं सर्वोऽप्यध्यायाद्यार-
म्भात्मकः पाठो नास्ति C.

२ तद्विचक्षया C.

३ पक्षे वो (यो C.) पक्षेपः B. C.

४ 'तिस्र एव' इत्येव प्रतीकः B. C.

५ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

६ योनि यत् भक्ति नि C.

७ 'मन्त्रस्याग्नेयादित्वं यथा विज्ञा-
येत । नन्वन्यतमस्याश्रयणे' इति
पाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु । अर्थ-

वशादस्माभिरेवात्र सन्नियोजितः ।

८ [अथं वै लोकः प्रातः सवनम्
शा० ब्रा० १२।८।२।८॥ गो०
४० ३।१६] मयी B. C.

९ संस्तवात् B. C.

१० [अनुपलब्धमूळमिदं वचनम्]

११ अयं पाठः सन्दिग्धः ।

१२ इत्यादिवत् B. 'इत्यादीनि च'
इति पाठोऽत्र युक्तो भवेत् ।

१३ रितीत्येव B.

१४ सावाख्यन्तु B. C.

स्वभावोपप्रदर्शनमात्रफलम्^१ । अथवा भावसाधनो^२ भजनं भक्तिस्तया कृतं साहचर्यम् । समानमन्यत् । अस्मिन् व्याख्याने^३ 'अथास्य संस्तविका' इत्याद्यप्रस्तुतोपव्याख्यानं प्रासङ्गिकं द्रष्टव्यम् ।

अथैतानीत्यादि व्याख्यानं प्रतिज्ञायानन्तरं व्याचष्टे ।

[एतान्यग्निभक्तीनि । अयं लोकः प्रातःसवनं वसन्तो
गायत्री त्रिवृत्स्तोमो रथन्तरं साम ये च देवगणाः

समाम्नाताः प्रथमे स्थाने । अग्रायी पृथिवीळेति स्त्रियः^४]

एतानीति वक्ष्यमाण प्रतिनिर्देशः । अग्निभक्तिर्येषामित्यग्निभक्तीनि^५ । अग्निविषयं वा भजनमेवामिति । नपुंसकनिर्देशश्च लिङ्गसर्वनामत्वे सत्य-
विरोधात् । तस्य वक्ष्यमाणैः स्त्रीलिङ्गैः^६ ... । लोकानां मध्ये अयमिति
प्रत्यक्षं पृथिवीलोकमपि दर्शयति । एवं प्रातःसवनादिष्वपि योज्यम् । ये
च देवगणाः देवा जातवेद आदयो देवगणाश्चात्तादयः^७ पाठताः प्रथमे पृथि-
व्याख्येऽग्नेः स्थाने । अग्रायी पृथिवी इळेति च याः स्त्रियः । ये च समाम्नाताः
प्रथमे स्थान इत्येव^८ वा सिद्धे^९ देवगणादिरनुवादः । प्रपञ्चमात्रमन्यत् ।

ननु नद्य आप इत्यादीनामग्निभक्तित्वे सत्यग्नेः प्रतीतिः । इळायाः पुनः
प्रत्यक्षमपठिताया अपि आग्रीषु^{१०} 'तिस्रो देवोः^{११}' इत्यनेन सामान्यशब्देनो-
पात्तायाः पृथिवीस्थानत्वविशेषणं लिंगतो दर्शयितुम् । तथा चोदाहरिष्यति—
'आ नो यज्ञं भारती^{१२}' इत्यत्र 'इळा मनुष्वदिह^{१३}' इति प्रत्यक्षस्थाननिर्देशात् ।
तथा 'द्यां भारत्यादित्यैरस्पृक्षत् सरस्वतीमं रुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेळया वसुमत्या^{१४}'
इति । इहेति पूर्वस्थाननिर्देशाद् वसुमत्या इति चाग्निः । 'प्रथमो वसुभि-
र्नोऽव्यात्^{१५}' इत्यादिलिङ्गादग्निः । वसुभिर्वा वसव^{१६} इति समाख्या । तस्मात्^{१६}
पृथिवीस्थाना इति च भाष्यकारेण प्रतिज्ञातम्^{१७} । प्रथमस्थानसम्बन्धैर्वसुभि-

१ भावो वा प्र B.

२ भजसा B. भवसा C.

३ व्याख्याने' इति त्रुटितम् C.

४ अयं मूलपाठो नास्ति C. B.

५ सामान्यग्नि C. सामान्यग्नि C.

६ अत्र कश्चन पाठस्त्रुटितः ।

'पुलिङ्गादिभिश्च संबन्धः' इति
पाठः स्यात् ।

७ आद्यदयः B. C. ८ इत्येतावता C.

८ सिध्मे B. C. १० अग्रीषु B.

११ [अ० १०।११०।८]

१२ [अ० १०।११०।८॥ निरु०
८।१३]

१३ [मैत्रा० सं० ४।१३।८॥ तै० ब्रा०
३।६।१३।७]

१४ [ऐ० ब्रा० १।२४॥ अग्निर्वसुभिः]
वासुभि B. C.

१५ वसव B. १६ तः स्यात् B.

१७ प्रतिज्ञापितम् C.

स्तद्वच्छ्रवणात् । तत्र यथादित्यैः^१ सम्बन्धाद् भारत्याद्युत्थानत्वम् । सर-
स्वत्याश्च रुद्रैर्मध्यस्थानत्वम् । एवमिच्छायाः पृथिवीस्थानत्वं सिद्धम् ।

[अथाऽस्य कर्म । वहनं च हविषामावाहनं च

देवतानाम् । यच्च किञ्चिद्दार्ष्टिर्विषयिकमग्निकर्मैव तत्^३]

अथास्येत्यादि । अपठितानां लोकादीनां पठितानां च देवगणानां^४
भक्तिसाहचर्यमुक्तम् । अनन्तरं साहचर्यमाह । अस्याग्नेः कर्म वहनं देवान्
प्रति सरसभूतानां हविषां प्रापणम्^५ । ‘अग्निर्देवो होता^६’ इति होतृत्वा-
दावाहनं^७ च देवतानाम्^८ । एतत् तावददृष्टविषयत्वादागमाच्छ्रद्धीयेत^९ । यत्तु^{१०}
दृष्टविषयमव वा^{११} दृष्टविषयप्रयोजनं वा वाक्ति सन्तमसापनोदनादि^{१२} तद्दार्ष्टि-
विषयिकमग्निकर्मैव तत् तदपि । ननु दृष्टत्वादवाच्यम् । उच्यते । दृष्टार्थं भविष्यति ।

अन्ये वर्णयन्ति । भावे निष्ठा । दृष्टं दर्शनं समवेक्षणमालोचनं^{१३} तस्य
विषयो दृश्यः सूक्ष्मः कश्चिदात्मादिपदार्थः । तत्र भवस्तत्प्रयोजनं वा । ज्ञान-
प्रकाशरूपत्वाविशेषादग्निकर्मैव तदित्युच्यते^{१४} ।

पुरस्तात् स्तुतौ हविषि च साहचर्यं प्रतिज्ञातम् । तत्केनेत्याह—

[अथास्य संस्तविका देवा इन्द्रः सोमो वरुणः पर्जन्य ऋतवः^{१५}]

अथास्येत्यादि । अनन्तरमस्याग्नेः संस्तविकाः सह स्तवनं^{१६} संस्तव-
स्तत्प्रयुक्ता देवा यद्यन्त इति शेषः । इन्द्रः सोम इत्यादयः । क्रमशः संस्तवो-
दाहरणानि प्रदर्शयन्ते ।

अग्न इन्द्रश्च दाशुषो^१ दुरोणे

सुतावतो यज्ञमिहोष^२ यातम् ।

अमर्धन्ता सोमपेयाय देवाः^३ ॥

१ यथादित्यैः B.

२ मिच्छायां B.

३ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

४ देवगणां C.

५ प्रावणम् C.

६ [अग्निर्वै देवानां होता ऐ० ब्रा०
१।२८।।३।१४] ‘होता’ नास्ति
C. अत्र ‘अग्नेर्देवानां होता’
इति पाठो भवेत् ।

७ दावाहनं B. C.

८ देवानाम् B.

९ त्वाद्भागमाच्छ्रद्धी B. त्वाभा-
गमा C.

१० यत्त्वदृष्ट B. C.

११ न B. C.

१२ न तमसा B.

१३ मालोचनं B.

१४ ‘तद्’ इति द्विर्लिखितम् B. C.

१५ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१६ स्तवचर्न C.

१७ [‘अ०’ ३।२५।४] ‘अग्न इन्द्रश्च’
इत्येव प्रतीकः B. C.

विश्वामित्रस्य । हे अग्ने इन्द्रश्च कर्मोपसंग्रहार्थाय च^१ श्रुतेस्त्वं चेति शेषः । दाशुषो दत्तवतो^२ हवींषि यजमानस्य स्वभूते दुरोणे^३ हविर्धान-लक्षणे यज्ञगृहे । सुतावतः छान्दसं दीर्घत्वं सुतवतः सोमात् । यज्ञमिहास्मिन् काले । उपयातमुपगच्छतम्^४ । अमर्थन्ता मृधेहिसार्थस्येदं रूपम् । आकारो द्विवचनस्य स्थाने । अनुपहिसन्तौ परस्परम् । संग्रामनाम वा मृध इति ततो णिच् । अमृधयन्तौ अन्तरा संग्राममकुर्वन्तौ केनचिदित्यर्थः । सोमपेयाय सोमपानार्थं देवा देवौ ।

अग्नीषोमाविमं सु मे^१
शृणुतं वृषणा हवम् ।
प्रति सूक्तानि हर्यतं
भवतं दाशुषे मयः^२ ॥

गौतमस्य^६ । हे अग्नीषोमौ इमं^७ सु मे सुष्ठु मे मम शृणुतम् । वृषणौ हे वषितारौ । हवमाह्वानम् । प्रतिधात्वर्थानुवादी^८ । सूक्तानि च स्तुतिरूपाणि हर्यतं हर्यतिः प्रेप्साकर्मा^९ प्रेप्सतं^{१०} कामयेथाः । किञ्च भवतं दाशुषे हवींषि^{११} दत्तवते यजमानाय मयः सुखौ ।

त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वान्
देवस्य हेळोऽव यासिसीष्ठाः ।
यजिष्ठो वह्नितमः शोशुचानो
विश्वा द्वेषांसि प्र मुमुग्ध्यस्मत्^{१२} ॥

वामदेवस्य । त्वं नोऽस्माकम् । हे अग्ने विद्वान् जानन् । किम् । सामर्थ्यात् भक्तताम् । वरुणस्य व्यवहितसम्बन्धः । देवस्य देवनशीलस्य^{१३} हेळः क्रोधनामैतत् । योऽस्माकमुपरि^{१४} क्रोधः । अव यासिसीष्ठाः अवशब्दो-

१ यतः श्रु B. यतश्रु C.

२ 'द' इति त्रुटितम् C.

३ दुरोणे B. दूरोणे C.

४ यान्तमुपगच्छन्तम् B. C.

५ [अ० १।१३।१] 'अग्नीषोमावि-
मम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

६ गौतमस्य C.

७ इमे C.

८ प्रतिधात्वर्थानुवासी B. C.

९ प्साकर्म B. C.

१० प्रेप्सतं कामयेथाः C.

११ हविषि B. C.

१२ [अ० ४।१।४] 'त्वं नो अग्ने'
इत्येव प्रतीकः B. C.

१३ देवत C.

१४ 'रि' इति त्रुटितम् B. C.

ऽपेत्येतस्यार्थे^१ यातेलिङि अन्तर्नीतण्यर्थस्य, प्रत्यक्षेण मोचयापनय । अस्मत् पञ्चम्येषा अस्मत् इत्यर्थः । किञ्च यश्च त्वं यजिष्ठो होतृत्वादतिशयेन यष्टा । वह्नितमः वोढृतमश्च^२ सः । शोशुचानः शुचैर्यङ्गीदम् । अत्यर्थं दीप्यमानः^३ । विश्वा विश्वानि सर्वाणि द्वेषांसि द्वेष्याणि^४ द्वेष्टृणि वा रक्ष-
आदीनि प्रमुमुग्धि मुचेरन्तर्णीतण्यर्थस्य^५ प्रत्यक्षेण मोचयापनय । अस्मत् पञ्चम्येषा अस्मत् इत्यर्थः ।

अग्नीपर्जन्याववतं धियं म-

ऽस्मिन् हवे सुहवा सुष्टुतिं नः ।

इळामन्यो जनयद् गर्भमन्यः

प्रजावतीरिष आ धत्तमस्मे^६ ॥

भरद्वाजस्य । हे अग्नीपर्जन्यौ । अवतं गच्छतम्^७ । धियं कर्म-
नामैतत् कर्म मे मम^८ श्रुतम्^९ । अस्मिन् हवे आह्वाने सुहवा^{१०} स्वाह्वानौ ।
सुष्टुतिं शोभनां च स्तुतिं चास्माकं^{११} स्वभूतां गत्वाच्चेळामन्नम् । अन्यो^{१२}
युवयोरेकः । जनयत् जनयत गर्भमन्यः । एवं प्रजावतीरिषः^{१३} प्रजासन्नि-
हितान्यन्नानि । आधत्तमस्मे आभिमुख्येन स्थापयतमस्मासु । चतुर्थर्थे
वा श आदेशः । आभिमुख्येन दत्तमस्मभ्यमित्यर्थः ।

अग्ने देवां इहा वह

सादया योनिषु त्रिषु ।

परि भूष पिव ऋतुना^{१४} ॥

१ पेत्येतस्या B. C.

२ 'वोढृतमश्च' इति श्रुतितम्
B. C.

३ मानं B. C.

४ द्वेष्यत्वाच्च B. द्वेष्यत्वानि C.

५ मेचेरन्त B.

६ [अ० ६।२२। १६] 'अग्नी-
पर्जन्यौ' इत्येव प्रतीकः B. C.

७ 'धियं' इत्यस्मात्पूर्वं 'वि' इति B
पुस्तके 'वित्' इति च C. पुस्तके
ऽधिकः पाठः ।

८ 'म' इति श्रुतितम् C

९ अत्र 'श्रुतितम्' इति पाठो भवेत् ।

१० 'सुहवा' इत्यस्मात्परं 'महे'
इत्यधिकः पाठो वर्तते B. C.
स्वाह्वानौ B.

११ 'च' इत्यत्र नास्ति C. अत्र 'ने
ऽस्माकं' इति पाठो युक्तः स्यात् ।

१२ अस्य B.

१३ प्रजापतिरिषः C.

१४ [अ० १।१५।४] 'अग्ने देवान्'
इत्येव प्रतीकः B. C.

अग्ने देवान् इहास्मदीये यज्ञे । आवह आह्वय । आहूय च सादय
उपवेशय । योनिषु सवनाख्येषु । उपविष्टांश्च सतः^१ परिभूष यो यथा परि-
ग्रहीतव्यस्तं तथा परिगृहाण यागाय स्वयमपि च पिव सोमं ऋतुना सह ।

[आग्रावैष्णवं च हविर्न तृक् संस्तविकी दशतयीषु विद्यते^२]

आग्रावैष्णवं चेत्यादि मन्त्रस्वभावकथनमात्रमेव । विष्णुना सह
भाक्ता^३ हविष्कृतैवाग्नेः केवलम् । न तृक्^४ संस्तवप्रयोजना शास्त्रानुव-
चनगता दशतयीषु^५ दश मण्डलाख्या अवयवो यासां ता दशतय्यः^६ ऋग्वे-
दस्य शाखास्तासु विद्यते^७ । तु शब्दोऽवधारणे^८ तास्वेव । अन्यत्र वेदे
स्यादपि । अभियुक्तोपदेशाच्च श्रद्धायामेवमेवेति । उदाहरणम्—

अग्नाविष्णु सजोषस-

मा वर्धन्तु वां गिरः ।

द्युम्नैर्वाजैभिरा गंतम् ॥

वामदेवस्य । हे अग्नाविष्णु सजोषसा सम्प्रोयमाणौ । इमा वर्धन्तु
वर्धयन्तु वां गिरः^{१०} स्तुतयोऽस्मदीयाः । युवामपि च द्युम्नैर्धनैः । वाजैभि-
र्वाजैश्चान्नैः सहयोगलक्षणे^{११} तृतीया । यान्यस्मभ्यं^{१२} देयानि तैः सहागतमः-
गच्छतम् ।

[अथाप्याग्नापौष्णं हविर्न तु संस्तवः^{१३}]

अथापीत्यादि । अग्नेः पूष्णा सह^{१४} हविरेव^{१५} केवलं न तु संस्तवः ।
अन्यस्मिन्नपि वेदे । कुत एतत् । पूर्ववत् प्रतिषेधविषयस्यानवधारणात् ।
अतश्च संस्तवः । येन

[तत्रैतां विभक्तस्तुतिमृचमुदाहरन्ति^{१६}]

१ सतं B, C.

२ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

३ 'ता' इति नास्ति B. C.

४ तत्पृथक् B. C.

५ दशतयीषु B.

६ दशतय्यः B. दशतर्यः C.

७ विद्यन्ते B. C.

८ ऋदो यधारण्ये B. C.

९ [मैत्रा० सं० ४।१०।१॥ ४।११।-
२॥ तै० सं० ४।७।१]

१० गिरयः B.

११ [पा० २।३।१३]

१२ अस्मभ्यं B. C.

१३ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

१४ 'ह' इति त्रुटितम् B.

१५ 'व' इति त्रुटितम् B. C.

तत्र तस्मिन्नपि पूष्णा सह ^१हविस्सापर्ये प्रदर्शनायोदाहरन्तो विभक्त-
स्तुतिमेतां वक्ष्यमाणामृचमुदाहरन्त्यभियुक्ताः ।

[इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्य अष्टमः खण्डः^२ ।]

[अथ नवमः खण्डः^३ ।]

पूषा त्वेतश्च्यावयतु प्र विद्वा-
ननष्टपशुभेवनस्य गोपाः ।
स त्वैतेभ्यः परि ददत् पितृभ्यो-
ऽग्निर्देवेभ्यः सुविदत्रियेभ्यः^४ ॥

देवश्रवसो यामायनस्य । शुनः कर्णस्तोमे प्रमीयमानोऽनयाऽभिमन्त्रयते ।
प्रमितस्य शाचीः^५ । 'देवयानाः पितृयाणाश्च'^६ लोकाः सर्वान् लोकाननृणाः
सञ्चरेम' इति^७ । पूषा त्वा त्वामितोऽस्माल्लोकात् । च्यावयतु 'छन्दसि
परेऽपि'^८ प्रच्यावयतु । विद्वान् जानन्^९ सर्वत्राय मनन्तर्हितज्ञान^{१०} इत्यर्थः ।
अनष्टपशुः । कुतः । यतो भुवनस्य भूतजातस्य गोपाः गोप्ता । प्रच्याव्य च
स एव त्वा त्वाम् । एतेभ्यश्चन्द्रमण्डलोपान्तवर्तिभ्यः परि ददत्^{११} परिद-
दातु पितृभ्यः । तथा चोक्तम् 'दक्षिणायनात् पितृलोकम्'^{१२} इति । एवमत्र
त्रयः पादाः पौष्णाः पर आग्नेयः । अग्निरपि पितृलोकादुत्क्रष्य देवेभ्यः ।
चतुर्थीश्रुतेः ददात्वित्यनुषङ्गः । चन्द्रादित्यर्थः । तदप्युक्तम् 'पितृलोकाच्चन्द्र-
मसम्'^{१३} इत्यादि । किं विशिष्टेभ्यो देवेभ्यः । सुविदत्रियेभ्यः^{१४} सुविदत्-

१ 'ह' इति श्रुतिम् B. C.

२ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-
प्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

३ [अ० १०।१७ ३] 'पूषा त्वेतः'
इति प्रतीकः C. 'पूषा श्रवसः'
इति पाठः B.

४ शाचीः C. अत्र 'प्रमीतस्य
चाशीः' इति युक्तः पाठः

५ [मान० श्रौ० २।१।१।२२]
यानाश्च B. यायान्च C.

६ [पा० १।४। ८०]

७ 'जा' इति श्रुतिम् B. C.

८ 'त्रा' इति श्रुतिम् B. C.

९ तज्ज्ञानमित्यर्थः B.

१० परिददाति B. परिददात् C.

११ [निह० १।४। ८]

१२ [निह० १।४। ८]

१३ 'सुविदत्रियेभ्यः' इति नास्ति B.C.

शब्दाद् धनवचनान्मत्वर्थायो घः शोभनेन शोभनविचित्रेण वा^१ धनेन धनवद्भ्यः ।

अथवा स त्वैतेभ्य^२ इत्यनेन तच्छब्देन^३ उपरिष्ठाभिर्देव्यमाणो^४ ऽग्निरेवो-
च्यते । पूषणा प्रच्यावितं^५ त्वामग्निः स त्वामेतेभ्यः परिददालु पितृभ्यः ।
अग्निर्देवेभ्यश्च सुधनेभ्यः सुविचित्रधनेभ्यो वेति । अस्मिन् व्याख्याने पूर्वार्धं
पौष्णम्^६ । उत्तरार्धमाग्नेयमिति विभक्तस्तुतिवत् । व्याख्यातृणां संशयमाप-
न्नस्तृतीयः पादः । पौष्णस्तदन्वादेशादित्येकं दर्शनम् । अग्नेः प्रकीर्तनमित्य-
परम् । विन्दतेर्वा सु इत्येकोपसर्गपूर्वात् । ददातेर्वा सुवीति^७ द्वयुपसर्गयुक्तात् ।
शेषं भाष्यमृग्याख्याने गतम् ।

[इति द्वादशम्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्य नवमः खण्डः^८]

[अथ दशमः खण्डः^९] ।

[अथैतानीन्द्रभक्तीनि । अन्तरिक्षलोको माध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुप्
पञ्चदशस्तोमो बृहत्साम ये च देवगणाः समाग्नाता मध्यमे
स्थाने । याश्च स्त्रियः । अथास्य कर्म । रसानुप्रदानं वृत्रवधो या
च का च बलकृतिरिन्द्रकर्मैव तत्^{१०} ।]

अथैतानीत्यादि पूर्वेण कृतव्याख्यानम् । ये च देवगणाः । देवा वरुणा-
दयो देवगणाः पुनर्मरूवादयश्च । याश्च स्त्रियो दित्यादयः । रसानुप्रदानं
वृष्टिः । वृत्रवधो^{१०} मेघवधः । या च का च बलकृतिः यावत् किञ्चिद्
बलेन क्रियते कीटपतङ्गादिभिरपि कर्म इन्द्रकर्मैव तत् । कुतः । बलं हि
प्राणः प्राणश्च वायुर्वायुश्चेन्द्रः ।

१ बाधनेन B. C.

२ सत्वेतेभ्यः B. C.

३ ब्देभ्य उप B. C.

४ माणातिरेवोप्यन्ते B. C.

५ वितस्त्वामग्निं B. C.

६ वैष्णवम् B. C.

७ सुधीपीति B.

८ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य
समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो
न दृश्यते ।

९ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१० 'वृत्रवधः' इति नास्ति B. C.

[अथास्य संस्तविका देवाः । अग्निः सोमो वरुणः पूषा
बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वायुः^१]

अथास्येत्याद्यपि कृतव्याख्यानम् । उदाहरणानि क्रमशः प्रदर्श्यन्ते ।

इन्द्राग्नी रोचना दिवः

परि वाजेषु भूषथः ।

तद्वां चेति प्र वीर्यम्^२ ॥

विश्वामित्रस्यार्षम् । इन्द्राग्नी रोचना दिवः सम्बन्धीति । पर्युपसर्गो
भूषथ इत्यनेन सम्बध्यते । वाजेषु बलनामैतत् । तृतीयार्थं चात्र सप्तमी । बलैः
परिभूषथः परिगृहीतविष्कम्भेण^३ तेजसा चानुगृहीथ इत्यर्थः । ग्रहनक्षत्रा-
दीनि । तच्च वां युवयोः स्वभूतं चेति^४ चेत्यते छन्दसि वर्तमाने कर्मणि
लुङ्यङभावः । प्रापेति^५ प्रकर्षेण चेत्यते जिज्ञासितवोर्य सामर्थ्यं सर्वेण लोकेन ।

इन्द्रासोमा समघशंसमभ्य १ घं

तपूर्यस्तु चरुरग्निवां इव ।

ब्रह्मद्विषं क्रव्यादे^६ घोरचक्षसे

द्वेषो धत्तमनवायं किमीदिने^६ ॥

इति^७ ।

इन्द्रावरुणा युवमध्वराय नो

विशे जनाय महि शर्म^८ यच्छतम् ।

दीर्घप्रयज्यमति यो वनुष्यति

वयं जयेम पृतनासु दूढ्यः ॥^८

१ अयं सूत्रपाठो नास्ति B. C.

२ [अ० ३१२।६] 'इन्द्राग्नी
रोचना दिवः' इत्येव प्रतीकः
B. C.

३ होताविष्क B.

४ 'चेति' इति झुटितम् B.

५ अत्र 'प्रापेति' इति पाठः स्यात् ।

६ [अ० ७।१०४।२] 'इन्द्रासोमा
समघशंसम' इत्येव प्रतीकः
B. C.

७ 'इति' इति नास्ति B. C

८ [अ० ७।८२।१] 'इन्द्रावरुणा
युवमध्वराय' इत्येव प्रतीकः
B. C.

इति च पुरस्ताद्^१ व्याख्यातम् ।

इन्द्रा नु पूषणा वयं

सख्याय स्वस्तये ।

हुवेम वाजसातये^२ ॥

भरद्वाजस्य । नु इति क्षिप्रनाम । इन्द्रशब्देन पूषाशब्देन चेन्द्रः । कुतः । द्विवचनस्थानादिकारश्रुतेरश्वान्दसत्त्वाद् विरूपैकशेषो^३ द्रष्टव्यः । इन्द्रापूषणौ नु क्षिप्रं युवां वयं सख्याय^४ स्तुत्यस्तोतृत्वलक्षणाय स्वस्तये अविनाशाय हुवेम नित्यमाह्वयेमेत्याशास्महे । वाजसातये वाजमन्नं सातिः संभजनम् । अन्नसंभजनाय चात्मनः युवयोर्वा ।

इदं वामास्ये^५ हविः

प्रियमिन्द्रावृहस्पती ।

उक्थं मदश्च शस्यते^६ ॥

वामदेवस्य^६ । इदं वां युवयोः । आस्ये अग्न्याख्ये मुखे प्रक्षिप्तं सत् हविः प्रियमस्त्विति शेषः । हे इन्द्रावृहस्पती उक्थं मदकरत्वान्मदः^७ होत्रादिभिर्यच्छस्यते^८ तदुक्थम् । त्वदर्थं तदपि प्रियमस्त्वित्यनुषङ्गः ।

विश्वं सत्यं मघवाना युवोरि-

दापश्चन प्र पिनन्ति व्रतं वाम् ।

अच्छेन्द्राब्रह्मणस्पती हविर्नो-

ऽन्नं युजैव वाजिना जिगातम्^९ ॥

गृत्समदस्य । विश्वं बहु सत्यं मघवाना मघवन्तो^{१०} । युवोः युवयोः । इदिति पदपूरणः । अथवा सत्यमेतत् सर्वं जगद् युवयोः स्वभूतम् ।

१ [निरु० १।२।६।११]

२ [अ० ६।१७।१] 'इन्द्रा नु पूषणा' इत्येव प्रतीकः B. C.

३ विरूपैक B.

४ सख्याय B. संख्युय C.

५ [अ० ४।४१।१] 'इदं वामास्ये' इत्येव प्रतीकः B. C.

६ 'वामदेवस्य' इत्यारभ्य 'शेषः । हे इन्द्रा' इत्यस्य पाठस्य

स्थाने 'वामदेवेति पदपूरणः अथवा सत्यमेतत् सर्वं जगद् युवयोः स्वभूतं आपश्चनेति नि' इति पाठो वर्तते C.

७ त्वान्मदं B.

८ 'दि' इति त्रुटितम् C.

९ [अ० २।२४।१२] 'विश्वं सत्यम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

१० मघवन्ता B.

आपश्चनेति^१ निपातोऽन्यत्राप्यर्थे । इह तु प्रतिषेधे । द्वेधा पदे पदकारेण नाश्रितेऽप्याश्रयितव्ये । आपश्चन प्रमिनन्ति व्रतं^२ मेघहननादिकम् । वां युवयोः फलाभावो हिंसाकर्मणः । अत एतदुक्तं भवति । हतमात्र एव मेघे आपश्चन प्रमिनन्ति^३ न हिंसन्ति । अत्रैकवाक्यतायै यत्तच्छब्दा-
ध्याहारः । यावीदृशौ स्थस्तौ । अच्छ अभेरर्थे^४ जिगातमित्येतेन सम्ब-
ध्यते । हे इन्द्राबृहस्पती हविर्नोऽस्माकं स्वभूतमन्नं योग्याशनादि युजेव
यथा युजौ सहयोगिनौ^५ वाजिना वाजिनावश्चौ । एवमभिजिगातमभिग-
च्छतम् ।

इन्द्रा^१पर्वता बृहता रथेन
वामीरिष आ वहतं सुवीराः ।
वीतं हव्यान्यध्वरेषु देवा
वर्धेथां गीर्भिरिळया मदन्ता^६ ॥

विश्वामित्रस्य । इन्द्रापर्वता^७ हे इन्द्रापर्वतौ बृहता महता रथेन । वामीः
वननीयाः प्रशस्याः । इषोऽन्नानि । आवहृतमस्मान् प्रत्यानयतम् । किं-
विशिष्टाः । उच्यते । सुवीराः शोभनैर्वीरैः पुत्रैः पौत्रैश्च सहिताः^८ । किञ्च
वीतं^९ भक्षयतम् । हव्यानि^{१०} हवींषि पुरोडाशादीनि । अध्वरेषु यज्ञेषु । देवा
हे देवौ । वर्धेथां च गीर्भिः स्तुतिभिः । इळयाऽन्नेन च हविराख्येन मदन्ता
माद्यन्तौ^{११} तृप्यन्तावित्यर्थः ।

इन्द्रा^१कुत्सा वहमाना रथेना
वामत्या अपि कर्णे वहन्तु ।

१ 'बृहस्पती उक्थं' इत्यारभ्य 'आप-
श्चनेति नि' इत्यन्तः पाठो द्विर्लि-
खितः C.

२ व्रतं C.

३ 'नन्ति' इति नास्ति B. C.

४ हहेरर्थे B. C.

५ योगिना B. C.

६ [अ० ३।५३।५] 'इन्द्रापर्वता'
इत्येव प्रतीकः B. C.

७ 'इन्द्रापर्वता' इति श्रुतितम् B.

८ सहितः B.

९ पीनं B. C.

१० अभ्यानि C.

११ मान्यन्तौ C.

निः सीमद्भयो धर्मथो निः षधस्थान्
मघो नो हृदो वरथस्तर्मांसि^१ ॥

अवस्योः । हे इन्द्राकुत्सौ वहमाना वहमानौ प्रापयन्तौ रथेनात्मानम् ।
आ^२ इत्युपसर्गो वहन्त्वित्येतेन सम्बध्यते । वामत्या अश्वा^३ अपि कर्णे
अपठितमपि कर्मनामैतत् । करणमित्यस्य वा कर्मनाम्नश्छान्दसोऽकारलोपः
कर्मण्यस्मदीये आवहन्तु । किञ्च निः^४ सीमद्भयो निर्धमथः । निरुपसर्गा-
भ्यासाद्वाख्यातस्याप्यभ्यासो^५ द्रष्टव्यः । अभ्यासाच्चार्थभूयस्त्वम् । सीमिति
परिग्रहार्थीयः सर्वपर्यायः । अद्भ्य इति द्वितीयार्थे चतुर्थी पञ्चमी वा
अपः । एतदुक्तं भवति । सुष्ठु सर्वान् निर्धमथो^६ निर्गमयथः । अपो वृष्टि-
लक्षणाः । कुतः । सधस्थात् सहस्थानान्मेघात्^७ । एतच्च कुर्वन्तौ^८ मघो नो
हविराद्येन धनेन धनवन्तौ यजमानस्य हृदो हृदयात् । वरथो वरयथो^९ऽप-
नयथः । तर्मांसि तमोरूपाणि असत्यां वृष्टौ कथं^{१०} जीविष्यामः कथं पुत्राः
कथं पौत्रा इत्येवमादीनि मानवानि दुःखानि ।

अथवा मघोन इत्याद्यन्यथा योज्यते । उदकलक्षणेन^{११} धनेन धनवतो
मेघस्य । हृदः हृच्छब्देन सामीप्यादुदकं लक्ष्यते । उदकाद् वरथो^{१२}ऽपनयथ-
स्तर्मांसि तमोरूपाणि तमस्थानि यान्यावरणानि ।

इन्द्राविष्णु दंदिताः शम्बरस्य
नव पुरो नवतिं च शनथिष्टम् ।
शतं वर्चिनः सहस्रं च साकं
हृथो अप्रत्यसुरस्य वीरान्^{१३} ॥

वसिष्ठस्य । हे इन्द्राविष्णु दंदिता दृढीकृताः शम्बरस्य स्वभूताः । नव
पुरो नवतिं च शनथिष्टं शनथतिर्वधकर्मा हतवन्तौ स्थः । तांश्च शनथन्तौ
तत्रस्थान् शतं वर्चिनो दीप्तिमतोऽन्नवतो वा । सहस्रं^{१४} च साकं सह

१ [अ० ५।३।१६] 'इन्द्राकुत्सा'

इत्येव प्रतीकः B. C.

२ 'आ' इति नास्ति B. C.

३ वामश्वः अश्वा B. वां आश्वः
अश्वाः C.

४ नष्पी धमधः C.

५ व्यानस्या B. C.

६ इन्धमथः C.

७ स्थानामो (मे C.) चाप C.B.

८ कुर्वन्तो B. C.

९ 'वरयथः' इति नास्ति B.

१० रथं C.

११ उदकवत् B. C.

१२ वरयथो C.

१३ [अ० ७।१६।१] 'इन्द्राविष्णु'

इत्येव प्रतीकः B. C.

१४ सहस्रं च C.

इथो^१ हतवन्तौ स्थः । अप्रति^२ प्रतीत्युपसर्गः । उपसर्गाश्च पुनरेवमात्मका यत्र क्रियावाची^३ शब्दः प्रयुज्यते तत्र क्रियाविशेषमाहुः । यत्र न प्रयुज्यते तत्र ससाधना^४ क्रियामाहुः^५ । तेनात्र प्रतिशब्दः^६ ससाधनक्रियावचनत्वात् प्रत्यवतिष्ठमानशब्दस्यार्थे । अप्रत्यवतिष्ठमानान् । असुरस्य शम्बरस्य वीरान् पुत्रान् पौत्रांश्च ।

इन्द्रवायू इमे सुता उप प्रयोभिरा गतम् ।

इन्द्रो वा मुशन्ति हि ॥^७

इति षष्ठे व्याख्याता ।

ननु नैरुक्तपक्षे इन्द्रस्य वायुना संस्तवानुपपत्तिरभिधेयस्याभेदात् । उच्यते । द्वावात्मानौ । अन्तरात्मा शरीरात्मा^८ चेति । अनेन प्रकारेणाधिष्ठात्रधिष्ठेय-भेदादविरोधः ।

प्रकृत्यव्यतिरेकेणापि प्रसङ्गादाह ।

[अथापि मित्रो वरुणेन संस्तूयते^{१०}]

अथापि मित्रो वरुणेन सह स्तूयते । उदाहरणम्—

आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् ।

मध्वा रजांसि सुक्रतू^{११} ॥

जमदग्नेः विश्वामित्रस्य वा । आ इत्युपसर्ग उक्ततमित्यनेन^{१२} सम्ब-
ध्यते । नोऽस्माकं स्वभूतम् । मित्रावरुणा हे मित्रावरुणौ । घृतैरुदकैः ।
गव्यूतिं गावो येन मार्गेण चरन्ति तमुक्षतम् । आसिञ्चतमित्यर्थः । न च

१ इथाः C.

२ अप्रती C.

३ वाचि शब्दं C.

४ ससाधनाः C.

५ क्रियामाह B. C. 'उपसर्गाश्च'

इत्यारभ्य 'क्रियामाहुः' इत्यन्तः

पाठो महाभाष्यादुद्धृतः ५.२.१.

पृ० ३७६.

६ पति शब्दः B.

७ [अ. १.२।४] 'इन्द्रवायू' इत्येव प्रतीकः B. C.

८ [निरु० १।५]

९ महाभाष्ये १.३.२. पृ० २६२.

१० इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

११ [अ० ३।६२।१६] 'आ नो मित्रा-
वरुणा' इत्येव प्रतीकः B. C.

१२ इक्षत C.

ज्वलं गव्यूतिमेव । किं तर्हि । मध्वा उदकेन वृष्टिलक्षणेन । रजांसि सर्वानेव^१ लोकान् । हे सुक्रतू सुकर्माणौ ।

पूष्णा रुद्रेण च सोमः ।

उदाहरणम्—

सोमापूष्णा जनना रयीणां
जनना दिवो जनना पृथिव्याः ।
जातौ विश्वस्य भुवनस्य गोपौ
देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम् ॥^२

हे सोमापूष्णौ^३ जनना जननौ जनयितारावित्यर्थः । कस्य । रयीणां धनानाम् । कस्य । सामर्थ्यात् स्तोतुर्यष्टुश्च यज्ञमानस्य^४ च दातारावित्यर्थः । वृष्टिद्वारेण जनना जनयितारौ दिवो युलोकस्य । 'इतः प्रदानस्य^५ उपजीवन्ति' इति श्रुतेः । एवमेव जनना जनयितारौ पृथिव्याः पृथिवीलोकस्य । जातौ जातमात्रावेव च^६ सन्तौ युवां विश्वस्य सर्वस्य भुवनस्य भूतजातस्य^७ गोपौ गोप्तरौ । देवा अकृण्वन् कृतवन्तः । अमृतस्योदकस्य नाभिमाश्रयम् ।

सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मे
विश्वं तनूषु भेषजानि धत्तम् ।
अव स्यतं मुञ्चतं यन्नो अस्ति
तनूषु बद्धं कृतमेनो^८ अस्मत्^९ ॥

हे सोमारुद्रौ युवं युवाम् । एतान्यस्मे अस्माकम् । विश्वा विश्वानि सर्वाणि । तनूषु शरीरेषु रोगोपशमकराणि^{१०} भेषजानि औषधानि धत्तम्^{११} । अरोगशरीरानस्मान्^{१२} कुरुतमित्यर्थः । किञ्च अवस्यतं स्यातिरूपसृष्टो विमोचनं विमुञ्चतमपनयतं वास्मत् इत्यर्थः । अपनीय चान्यत्र नीत्वा मुञ्चतम् । यत्

१ सर्वादेव लोकात् B. C.

२ [अ० २।४०।१] 'सोमापूष्णा'
इत्येव प्रतीकः B. C.

३ 'हे सोमापूष्णौ' इति श्रुतितम् B.

४ मानश्च B. C.

५ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]
इतः प्रदान B. 'इय' इति श्रुति-
तम् C. 'वृष्टिप्रदानेनास्य' इति
पाठोऽत्र स्यात् ।

६ 'च' इति नास्ति B.

७ 'जात' इति द्विलिखितम् C.

८ [अ० ६।७४।३] 'सोमारुद्रा'
इत्येव प्रतीकः B. C.

९ काराणि C.

१० दत्तम् C.

११ रीरादस्मात् B. C.

अ० ७, ख० १० }
अ० ७, पा० ३, ख० ३ }

६२

{ अग्निवायुभ्यां पूष्णः संस्तवः

नोऽस्माकमस्ति तनूषु बद्धं निबद्धम् । अस्यैव विवरणं कृतम् । किं तत् ।
एनः^१ पापमस्माभिरिति शेषः । अस्मत् पञ्चम्यन्तं पुरस्तात् कृतसम्बन्धम् ।

अग्निना च पूषा ।

इत्यपपाठः । 'न तु संस्तवः^२ ' इति प्रतिषेधविरोधात् ।

वायुना च पूषा ।

इत्यस्ति^३ पाठः । उदाहरणम्—

प्र तव्यसो नमउक्तिं तुरस्या-

हं पूष्ण उत वायोरदिक्षि ।

या राधसा चोदितारा मतीनां

या वाजस्य द्रविणोदा उत त्मन्^४ ॥

आङ्गिरसो^५ ऽत्रिरपश्यत् । प्रेत्ययमदीक्षीत्यनेन^६ सम्बध्यते । तव्यस^७
इति तवतेवृद्धयर्थस्य वृत्ति 'तुश्छन्दसि^८ ' इतीयसुनि 'तुरिष्ठेमेयस्सु^९ ' इति
लोपः । छान्दसत्वादोयसुन^{१०} आदिलोपेन रूपम् । तवीयसो^{११} ऽतिशयेन
वर्धितुः । तवशब्दस्य^{१२} बलनाम्नो मत्वन्तस्यापकर्षणेन बलवत्^{१३} इत्यर्थः ।
नमउक्तिं स्तुत्युक्तिम् । तुरस्य त्वरणस्य । तुपूर्वस्य रिषतेर्वा^{१४}
हिंसार्थस्य हिंसितुस्तमसाम् । अहं पूष्णः उत वायोः प्रादिक्षि 'दिश अतिस-
र्जने^{१५} प्रकर्षण दिशाम्यतिसृजाम्युच्चारयामोत्यर्थः^{१६} । या^{१७} यौ राधसा धनेन
[चोदितारा^{१८}] चोदितारौ मतीनां स्तुतीनाम् । धनं ददतौ^{१९} तरतिक्रियायां
स्तोत्रं चोदयत इत्यर्थः । या^{२०} यौ वाजस्यान्नस्य साकाङ्क्षत्वाद् दाताराविति

१ एनं पाप B.

२ [निरु० ७।८]

३ इत्यति पाठः B. C.

४ [अ० १।४३।६] प्रतप्य
सोम उक्तिं (क्तिः C.) B. C.

५ अङ्गिरसोऽग्नि (ति C.) २५
B. C.

६ प्रेत्ययमदीक्षीत्य B. C.

७ तप्यस B. C.

८ [पा० १।३।१६]

९ [पा० ६।४।१२४]

१० यसुन् (त C.) B. C.

११ तपायसो B. C.

१२ तपः शब्द B. तवशब्द C.

१३ बलवन्त B. C.

१४ [धा० १।६६५।४।१२५] 'स्य
रिष' इति त्रुटितम् B. C.

१५ [धा० ६।३]

१६ जामुक्चा B, C.

१७ यो B. C.

१८ 'चोदितारा' इति नास्ति B. C.

१९ अस्य वाक्यस्य पाठः सम्बद्धः ।

२० य B. C.

शेषः । द्रविणोदा^१ द्रविणसो^२ धनस्य दातारौ^३ । उतशब्द एवार्थः ।
त्पन्^४ 'मन्त्रेष्वाङ्कि^५' इत्यादिलोपः । तृतीयायाश्च^६ लुक् । आत्मना
आत्मनैवेत्यर्थः ।

वातेन च पर्जन्यः ।

उदाहरणम्—

धर्तारो^१ दिवः ऋभवः^२ सुहस्ताः^३
वातापर्जन्या महिषस्य^४ तन्यतोः^५ ।
आप ओषधीः^६ प्र तिरन्तु नो गिरो^७
भगो रातिर्वाजिनो यन्तु मे हवम्^८ ॥

वसुकर्णस्य^९ । उदकदानप्रकाशकरणादिना केनापि स्वेनोपकारेण
धर्तारो धारयितारो दिवः । ऋभवो^{१०} देवविशेषाः । सुहस्ताः शोभन-
हस्ताः । वातापर्जन्या वातापर्जन्यौ^{११} च । महिषस्य महतः । तन्यतोः^{१२}
स्तनयितुलक्षणस्य शब्दस्य । नित्यं धनं^{१३} धर्तारोऽवित्यनुषङ्गः । आप
ओषधीः प्रथमार्थे द्वितीया । ओषधयश्चाभिलषितफलप्रदानेन^{१४} प्र तिरन्तु^{१५}
तरतिवृद्ध्यर्थः प्रवर्धयन्तु । नोऽस्माकम् । गिरः स्तुतोः । भगश्च रातिः
दातैः^{१६} । वाजिनश्च देवाः । यन्तु गच्छन्तु मे मम हवमाह्वानम् ।^{१७}

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य दशमः खण्डः ।]^{१७}

—:०:—

१ 'दा' इति त्रुटितम् B.

२ द्रविणसा B. C.

३ दाता तौ B.

४ 'त्पन्' इति नास्ति B. C.

५ [पा० ६।४।१४१]

६ यायां च B. C.

७ [अ० १०।६।१०] 'धर्तारो

दिवः ऋभवः' इति प्रतीकः B.

'धर्तारो दिवः' इत्येव C.

८ वसुतरणस्य C

९ ऋभवो C.

१० 'वातापर्जन्यौ' इति त्रुटितम् B

११ तद्यतोः C.

१२ धनधर्ता B.

१३ 'न' इति नास्ति B. C.

१४ प्रकिरन्तु C.

१५ 'दातिः' नास्ति B. 'दातिः' इति
द्विलिखितम् C.

१६ हविषामाह्वा B.

१७ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य
समाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथैका-शः खण्डः^१]

[अथैतान्गादित्यभक्तीनि । असौ लोकस्तृतीय-

सवनं वर्षा जगती सप्तदशस्तोमो वैरूपं साम

ये च देवगणाः समाग्नाता उत्तमे स्थाने याश्च स्त्रियः^२] ॥

अथैतानीत्यादि^३ । सूर्यभक्तीति वक्तव्ये आदित्यभक्तीति वचनं स्वे पक्षे सूर्यपर्यायतामादित्यस्य दर्शयितुम् । शेष^४ पूर्ववद् योज्यम् । देवगणा आदित्यादयः । याश्च स्त्रियः—उषाः सूर्या वृषाकपायीत्यादयः^५ ।

[अथास्य कर्म रसादानं रश्मिभिश्च रसधारणं

यच्च किञ्चित् प्रवहितमादित्यकर्मैव तत्^६ ।]

कर्म तस्योदकस्यादानं^७ ग्रहणम् । रश्मिभिश्च रसधारणम् । अस्थाने यः पतितः । गृहीतरसधारणं च मण्डले । प्रवहितं चान्तर्धानकर्म^८ । रात्रिग्रह-
नक्षत्रादिप्रच्छादनम् । तच्चचासौ प्रकाशेनान्तर्धत्त इति । प्रवहितं^९ प्रका-
शनमादित्यकर्मैत्यर्थः । अविद्यापनयेनात्मादिप्रकाशनम् ।

[चन्द्रमसा वायुना संवत्सरेणेति संस्तवः^{१०}]

चन्द्रमसेत्यादिसंस्तवः । अल्पत्वाद्वासास्येत्यादिना प्रपञ्चो^{११} न कृतः ।
उदाहरणम् ।

पूर्वापरं चरतो माययैतौ

शिशू क्रीळन्तौ परि यातो अध्वरम् ।

विश्वान्यन्यो भुवनाभिचष्ट'

ऋतूरन्यो विदधेज्जायते पुनः^{१२} ॥

सूर्यायाः । एकः पूर्वोऽपर इत्येवं चरतो गच्छतः । मायया स्वया
प्रज्ञया । एतौ सूर्याचन्द्रमसौ शिशू इव तौ^{१३} क्रीळन्तौ परि यातः

१ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्यारम्भस्य

निर्देशो न इत्यते ।

२ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

३ तावित्यादि । सूर्यदत्तीति C.

४ शेषः पूर्व C.

५ यो (यि C.) त्वादयः B. C.

६ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

७ अत्र 'रसस्योदकस्य' इति युक्तः

पाठो भवेत् ।

८ 'च' इति नास्ति C.

९ प्रवहितं B. C.

१० इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

११ प्रपञ्चे न B. C.

१२ [अ० १०।८५। १८ ।] 'पूर्वा-

परम' इत्येव प्रतीकः B. C.

१३ तौन्वतौ C.

परिगच्छतश्च । अध्वरं यज्ञम् । विश्वानि सर्वाणि । अन्य एको भुवनानि
भूतजातानि । अभिचष्टे अभिदर्शयति प्रकाशकरणेन सूर्यः । ऋतूनन्यश्च-
न्द्रमा आत्मनो वृद्धितयाभ्यां विदधत् कुर्वन् जायते । पुनः भूयो भूयो मासि
मासीत्यभिप्रायः ।

वायुना संस्तुतिं वक्ष्यति—

सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे

सप्त रक्षन्ति सप्तमपमादम् ।

सप्तापः स्वपतो लोकमीयु-

स्तत्र जाग्रतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ^१ ॥

इत्यत्र । तत्र जाग्रतो^२ अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ वाय्वादित्या-^३
विति ।

संवत्सरेण संस्तुतिरुक्ता—

सप्त युञ्जन्ति रथमेकचक्र-

मेको अश्वा वहति सप्तनामा ।

त्रिनाभि चक्रमजरमन्व

यत्रेमा विश्वा भुवनार्धितस्थुः^४ ॥

इत्यत्र । संवत्सरे प्रधान उत्तरोऽर्धर्च इति ।

इदानीमनिर्दिष्टभक्तीनां शरदादीनां भक्तिप्रदर्शनायाह—

[एतेष्वेव स्थानव्यूहेष्टुच्छन्दः स्तोम-

पृष्ठस्य भक्तिशेषमनुकल्पयति^५]

एतेष्वेवोक्तेषु 'अयं लोक' आदिस्थानसम्बन्धेन व्यूहेषु प्रातस्सवन-
वसन्तादि रचनाविशेषेषु ऋतुशब्द^६ इत्यादि द्वन्द्वैकवद्भावः । भक्तिशेषं
यदत्रानुक्तभक्ति^७ तदानुपूर्व्येण कल्पयेत् ।

१ [यजु० ३४।२५] 'सप्त ऋषयः
प्रतिहिताः शरीरे' इत्येव

प्रतीकः B. C.

२ जाग्रते B. C.

३ [निरु० १२।३७] वाय्वादित्या-
विति B. C.

४ [ऋ० १।१६४।२ निरु०
F. 9

४।२७] 'सप्त युञ्जन्ति' इत्येव
प्रतीकः B. C.

५ अयं मूलपठो नास्ति B. C

६ अत्र 'ऋतुच्छन्दः' इति युक्तः
पाठः ।

७ अनुक्तभक्ति C.

[शरदनुष्टुबेकविंशः स्तोमो वैराजं सामेति पृथिव्यायतनानि ।

हेमन्तः पङ्क्तिस्त्रिणवः स्तोमः शाक्वरं सामेत्यन्तरिक्षायतनानि ।

शिशिरोऽतिच्छन्दास्त्रयस्त्रिंशः स्तोमो रैवतं सामेति द्युभक्तीनि^१]

शरदनुष्टुबित्यादि । पृथिव्यायतनानि आयतनं स्थानम् । स्थान-
सम्बन्धेन च लक्षणयाग्न्यादिस्थानभक्तित्वमुच्यते । तथा च द्युभक्तीनीत्याह^२
भक्त्यन्वाख्यानां वार्षिकेष्वहस्सु 'अहश्चतुर्थेनाह्नाप्नुवन्ति अनुष्टुभं छन्द एक-
विंशति स्तोमं वैराजं साम उदीचीं दिशं शरदमृतूनाम्'^३ इत्यादीनां ब्राह्मण-
वचनानामुपपन्नरूपत्वाच्च^४ । असंविज्ञानपदेषु च मन्त्रेषु उक्तान्यतमसाहचर्येण
देवतासंविज्ञानायेत्युक्तं पुरस्तात् ।

इदानीं देवतातद्भक्तिसाहचर्यव्याख्यानप्रसङ्गेन मन्त्रादिशब्दानां निर्वच-
नानि दर्शयति । कथं नामान्यत्र मन्त्राणां^५ मन्त्रत्वम् 'तस्माद्यज्ञात् संबहुत
ऋचः सामानि'^६ इत्यादावुक्तनिर्वचना^७ एते स्युरिति ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य एकादशः खण्डः^८ ।]

[अथ द्वादशः खण्डः^८]

मन्त्रा मननात् ।

मन्त्राः कस्मात् । मननात् । मन्तव्या हि ते, मन्यन्ते तैरधिदैवादि-
विषया इति मन्त्राः ।

छन्दांसि च्छादनात् ।

छदिव्याप्त्यर्थः । न ह्यव्याप्तछन्दसा मिताक्षरः कश्चिन्मन्त्रोऽस्ति^९ । आ-
वरणार्थस्यैव वा^{१०} ब्राह्मणोक्तनिर्वचनम्^{११} 'यदेभिरात्मानमाच्छादयन् देवा
मृत्योर्बिभ्यतस्तच्छन्दसां छन्दस्त्वम्'^{१२} इति विज्ञायते ।

१ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

२ भक्तिनीत्यादिह B. C.

३ [कौ० ब्रा० २२।३]

४ त्वा च B. त्वाय C.

५ मात्राणां B. C.

६ [अ० १०।३०।३]

७ द्युभक्त्यि B. C.

८ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य
समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो

न दृश्यते ।

९ कस्मिन्म C.

१० वा B. C.

११ णोक्तिनि B. C.

१२ शत० ब्रा० मा१।२।१ तान्यस्मै
अच्छदयंस्तानि यदस्मा अच्छद-
यंस्तस्माच्छन्दांसि ॥ छं० ३५०
१।४।२ यदेभिरच्छादयंस्तच्छन्दसां
छन्दस्त्वम् ।

यजुर्यजतेः ।

प्रायेण हि याजुष्या होममन्त्राः^१ । ऋगुक्तनिर्वचनाच्चेति^२ ।

साम सम्मितमचा ।

यावद्वक् तावदेव साम । समः सकारः । ऋचेति तृतीयान्तादाकारः । मिमीतेर्मकारः^३ । अस्यतेर्वा क्षेपणार्थस्य^४ क्षिप्रं^५ हि तद्वगक्षरेषु । 'ऋच्य-
ध्यूढं साम गायति^६ ' इति श्रुतेः । स्यतेर्वा^७ ऽवसानार्थस्य । ऋच्येव हि
तदवसितं तिष्ठितं^८ भवति । उभयत्र मो नामकरणः ।

आद्यमेव निर्वचनमागमेन द्रढयन्नाह ।

[ऋचा समं मेन इति नैदानाः^९]

ऋचा समं मेने ज्ञातवान् प्रजापतिः सोमैवमात्मानं^{१०} तत्साम्नः सामत्व-
मिति । एवमादीनां^{११} नामग्रन्थः तद्विदो मन्यन्त इति शेषः ।

[गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणस्त्रिगमना वा विपरीता

गायतो मुखादुदपतदिति च ब्राह्मणम्^{१२}]

गायत्री गायतेः स्तुत्यर्थस्य । स्तूयते हि तथा देवता । त्रिगमना^{१३} वा त्रिभिः
पादैर्गमनं वर्तनं सा त्रिगायेति^{१४} विपरीताक्षरा गायत्री । ब्राह्मणोक्तं वा निर्व-
चनम् । गायतः प्रजापतेर्वा मुखादुत्पत्तिस्तस्मान्निःसृता^{१५} ।

[उष्णिगुत्स्नाता भवति । स्निह्यतेर्वा स्यात् कान्ति-

कर्मणः । उष्णीषिणीवेत्यौपमिकम् । उष्णीषं स्नायतेः^{१६}]

- १ 'म' इति त्रुटितम् B. C.
२ 'इति' द्विर्लिखितम् B.
३ मिमीते मृकारः B. C.
४ [धा० ४।१०३] क्षेपणार्थं B. C.
५ क्षिप्रं B.
६ [छा० ३० १।६-७]
७ [धा० ४।४१]
८ अत्र 'निष्ठितं' इति युक्तः पाठः ।
९ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.
१० अत्र 'सामैवमात्मानं' इति पाठः
स्यात् ।

- ११ अत्र 'एवं निदानो नाम ग्रन्थः'
इति पाठो युक्तः ।
१२ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.
१३ पा (वा C.) त्रिगमना पा
(वा C.) त्रिभिः B. C.
१४ सा त्रिगायेति विपरीता B.
१५ 'तस्मात्' इति द्विर्लिखि-
तम् B. C.
१६ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

उष्णिगुत्सनाता 'ष्णौ वेष्टने'^१ गायत्रीतश्चतुर्भिरक्षरैः^२ पूर्वं वेष्टितेव ।
आह च 'उष्णिग्गायत्रौ जागतश्च'^३ इति । चतुरक्षरं चोत्तरच्छन्दांसि ।
स्निह्यतेर्वा स्यात् । *कान्तमेतद्देवानां च्छन्दः । अथवा चत्वार्यक्षराण्यति-
रिच्यमानान्यस्या^४ उष्णीषस्थानीयानि । अत उपमाप्रयुक्तमेतदभिधानम् ।
उष्णीषिणी बोष्णिगिति । प्रसङ्गादाह उष्णीषं शिरोवेष्टनं स्नायतेः शौचार्थस्य
वेष्टनार्थस्य वा । उभयार्थस्यापि^५ तत्र सम्भवात् ।

ककुप् [ककुदिनी भवति । ककुप् च कुञ्जश्च कुजतेर्वा । उज्जतेर्वा^६]

एतदप्यौपमिकम् । मध्यमस्य जागतत्वात्^७ । चतुरक्षरं ककुदस्थानीय-
मस्याम्^८ । तेन तद्वती ककुदिनी^९ भवति । तदकारस्य पकारापत्त्या^{१०} पर-
लोपेन^{११} च ककुप् । ककुद्^{१२} खुरविषाणार्थस्य रूपम् । 'ककुदस्यावस्थायां
लोपः'^{१३} । 'मुमोद गर्भो वृषभः ककुद्भान्'^{१४} इति लोके वेदे च गौरवविशेष-
विषयत्वेन ककुदशब्दस्य प्रसिद्धेः । ककुभिनीत्यपपाठः^{१५} । ककुभशब्दस्या-
र्थान्तरे क्वाचिद् ग्रन्थे स्मरणात् । 'काकुभं दन्तधावनम्'^{१६} इति । मुमोद गर्भ
इत्यादौ निरुक्तस्यातिप्रसङ्गादाह । ककुप् च कुञ्जश्च कुजतेः कौटिल्यार्थस्य ।
उज्जतेर्वा न्यग्भावार्थस्य । ईषद्भग्नभावात् । उभयथार्थोपपत्तेः ।

अनुष्टुबनुष्टोभनात् । [गायत्रीमेव त्रिपदां सतीं

चतुर्थेन पादेनानुष्टोभतीति च ब्राह्मणम्^{१७}]

स्तोभतिर्बृद्धयर्थः^{१८} । पादवृद्धेः । तथा च ब्राह्मणम् । गायत्रीमेवेत्यादि ।
अनुष्टोभति^{१९} अनुसंवर्धयति ।

- १ [धा० १।६४८] वै ष्णौ वेष्टने B.
- २ यत्रीति कश्च B. C.
- ३ [पिङ्ग० ४।१८] उष्णिग्गा-
यत्र्यो जागतश्च B. C.
- ४ का तदर्थेतद्देवानां B. C.
- ५ मानास्याकुञ्जी B. C.
- ६ उभयत्वापि C.
- ७ 'ककुप्' इत्येव प्रतीकः B. C.
- ८ जागतार्थात् B.
- ९ ककुभस्थानीयमस्याः C.
- १० ककुभिनी B. ककुदिनी C.
- ११ परावत्या B.

- १२ 'न' इति त्रुटितम् C.
- १३ अत्र 'ककुद्' इति पाठः स्यात् ।
- १४ [पा० २।४।१४६]
- १५ [अ० १०।८।२] वृत्तः ककु B
वृषभः ककु C,
- १६ कुभनी B. नीत्यवपा C.
- १७ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]
- १८ 'अनुष्टुबनुष्टोभनात्' इत्येव
प्रतीकः B. C.
- १९ तिर्विध्यर्थः C.
- २० अनुष्टोभति C.

बृहती परिवर्धणात् ।

बृहिवृद्धयर्थः । सर्वपादेष्वेकाक्षरवर्धनादित्यर्थः^१ ।

पङ्क्तिः पञ्चपदा ।^२

अस्या इत्यर्थः ।

त्रिष्टुप् [स्तोभत्युत्तरपदा । का तु त्रिता स्यात् ।

तीर्णतमं छन्दः । त्रिवृद् वज्रस्तस्य स्तोभनीति

वा । यत् त्रिरस्तोभत् तत् त्रिष्टुभस्त्रिष्टुप्त्वम् । इति विज्ञायते^३]

प्रविभज्य^४ दर्शयति । स्तोभतिः स्तुतिकर्मा उत्तरपदमस्या बहुव्रीहिः । पूर्वपदस्य त्रिशब्दस्य किं प्रवृत्तिनिमित्तमिति पृच्छति । का पुनस्त्रितेति । तीर्णतमं पूर्वभ्यो महत्त्वात् तीर्णतमम्^५ । तरतेऽनुगतातेर्वा पूर्वपदम् । उभयथार्थोपपत्तेः । तरणान्^६ स्तोभनाच्चेति द्विधातुजत्वम्^७ । त्रिवृत्^८ शब्दाद्वा पूर्वपदमित्याह । त्रिवृद्^९ वज्र इति । उभयतस्त्रिकोटित्वात् त्रिवृत्त्वम्^{१०} । तस्य स्तोभनी स्तोभति^{११} स्तौति । तथा च ब्राह्मणं दर्शयति । अस्तेभदित्यादि^{१२} । यस्मात् त्रिस्कृत्य तया^{१३} वज्रमस्तोषत ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य द्वादशः खण्डः]^{१४}

[अथ त्रयोदशः खण्डः ।^{१५}]

जगती [गततमं छन्दो जलवरगतिर्वा ।

जलगलयमानोऽसृजत् । इति च ब्राह्मणम्^{१६}]

पूर्वभ्यो महत्त्वादतिशयेन गतम् । अनवस्थितत्वाद्वा^{१७} जलतरङ्गचला गतिः प्रस्तारो यस्याः । बहुप्रकारप्रस्तारेत्यभिप्रायः^{१८} । जलगलयमानः । आवि-

१ वध्यर्थः C.

२ बृद्धना C.

३ पञ्चवेदा C.

४ 'त्रिष्टुप्' इत्येव प्रतीकः B. C.

५ 'म' इति श्रुतितम् C.

६ तमः B. तमं पा C.

७ तरणात् B. 'तरणा' इत्येव C.

८ द्विधा भुजत्वम् B. C.

९ तृष्ट्व C.

१० तृष्ट्व C.

११ तृष्ट्वम् C.

१२ स्तौति भति C. अत्र 'तस्य स्तोभति स्तौति' इत्येतावानेव पाठः साधयान् भवेत् ।

१३ रस्तौभन्नित्यादि C.

१४ स्तया B. C.

१५ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य वा निर्देशो न दृश्यते ।

१६ 'जगती' इत्येव प्रतीकः B. C.

१७ 'त्व' इति श्रुतितम् B.

१८ कारः प्रस्ता B. C.

शलोदा^१ धर्म्यादिषु पठ्यते । अत्यर्थं ग्लायन् प्रजापति^२निर्विण्णः सन्
सृष्टवानिति^३ ब्राह्मणमाह^४ ।

[विराड् विराजनाद्वा विराधनाद्वा विप्रापणाद्वा । विराजनात्सम्पूर्णा-
क्षरा । विराधनादूनाक्षरा । विप्रापणादधिकाक्षरा । पिपीलिका-
मध्येत्यौपमिकम् । पिपीलिका पेलतेर्गतिकर्मणः^५]

विराडित्यादि निगदव्याख्यातम् । अन्ते च विराजो निर्वचनं श्रेष्ठ्यात् ।
अन्तं वै श्रेष्ठो भवत इति श्रेष्ठ्यां च ब्राह्मणवेदाभ्यः श्रीर्वै विराज्यं नाद्यं^६ चेति ।
पिपीलिकामध्येत्युपमाप्रयुक्तं नाम । अल्पाक्षरमध्यमपादत्वात् । पिपीलिका-
मध्यमिव मध्यं यस्या इत्युत्तरपदलोपी समासः । प्रदर्शनं चेदं यवमध्यादीनां
छन्दोनाम्नां निर्वचनस्य । पिपीलिका न^७ ह्यसौ क्षणमप्युदास्ते ।

[इतीमा देवता अनुक्रान्ताः । सूक्तभाजो^८
हविर्भाज ऋग्भाजश्च भूयिष्ठाः^९]

इतीमा इत्यादि । एवमनेन^{१०} प्रकारेण इमा अग्नेत्याद्या^{१०} देवता देवप-
त्न्यन्ताः सामान्येन लक्षणेनानुक्रान्ताः । ताः^{११} पुनः काश्चित् सूक्तं भजन्ते
काश्चित्^{१२} हविः । काश्चिदुभयम्^{१३} । काश्चिद्वचम् । यथा सूर्यः^{१४} । सर्वा-
तिशयेन बह्वयः । अन्ये^{१५} भूयिष्ठवचनमसामान्नातपरमेष्ठिप्रह्नक्षत्रसर्पला-
ङ्गलप्रभृत्युपसंग्रहं^{१६} मन्यन्ते । चशब्दादध्वर्चभाजः^{१७} पादभाजश्च । तथा
तस्याह एकान्तराया अर्धर्चोऽन्त्यो द्विदेवत्यः । ह्यामोत्याग्नेयः पाद इत्यादि
शौनकाचार्यदर्शनम् । अयमपि च वदयति 'आदित्यदैवतो द्वितीयः पादः'^{१८}
इति ।

१ अस्य वाक्यस्य पाठः सन्दिग्धः ।

२ पतिं नि B. C.

३ पृष्टवा B. C.

४ णवानिति B.

५ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

६ अयं पाठः सन्दिग्धः ।

७ तर्ह्यसौ B. तर्ह्यसौ C.

८ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

९ मदेकेन C.

१० अग्राद्या B. C.

११ 'ताः' इति नास्ति B. C.

१२ कां (का C.) चित् प्रविः B. C.

१३ 'काश्चिदुभयम्' इति श्रुतितम् C.

१४ यथा आर्यः C.

१५ मेष्टी गृह B. C.

१६ सर्वलाङ्ग (ङ्ग B) ल B. C.

१७ 'च' इति नास्ति B. C.

१८ [निरु० ११।६] देवतो द्वितीय-
पादः B. C.

[काश्चिन्निपातभाजः^१]

काश्चिदेवाल्पा इत्यर्थः । निपातभाजः समाम्नाताः । निपातशब्दश्च शुद्धोऽपि संपूर्वार्थे^२ द्रष्टव्यः । साधारणस्तुतित्वात् । अत एतदुक्तं भवति । देवतान्तरेण सह स्तुतिसन्निपातभाजः । तथा च वक्ष्यति । 'विधाता धात्रा व्याख्यातः । तस्यैष^३ निपातो भवति बहुदेवतायामृचि^४ । 'सोमस्य राज्ञः^५ इति । न तु पुनर्नैघण्टुकत्वेन निपातभाक्त्वं दैवते काण्डे समाम्नातानामवकल्पते^६ । 'तद्यानि^७ नामानि प्राधान्यस्तुतीनां देवतानाम्'^८ इत्यनेन विरोधात् ।

[अथोताभिधानैः संयुज्य हविश्चोदयति । इन्द्राय वृत्रघ्न इन्द्राय वृत्रतुर इन्द्रायां होमुच इति । तान्यप्येके समामनन्ति^९]

अथोत उतशब्दश्चार्थः । अनन्तरं च परेषामतिप्रसङ्गमात्मनश्च व्युदासं^{१०} दर्शयितुमिदमुच्यते । अभिधानैर्गुणानामिति शेषः । वृत्रहादिभिर्गुणपदैरित्यर्थः । संयोगैर्गुणिनं हविश्चोदयति श्रुतिः । इन्द्रायेत्यादि प्रदर्शनं चेदम् । अग्नये पवमानाय मरुद्भ्यः^{११} क्रीळिभ्य इत्यादीनाम् । तान्यपि गुणाभिधानानि एके नैरुक्ताः पठन्ति । इन्द्रो वृत्रहा इन्द्रोऽहोमुगिति^{१२} । श्रूयमाणगुण-^{१३} विशिष्टाया एव देवतायाः सम्प्रदानत्वमभिमन्यमानो^{१४} भाष्यकार आह । तदयुक्तम्—

[भूयांसि तु समाप्नानात् । यत्तु संविज्ञानभूतं स्यात् प्राधान्यस्तुति तत्समामने^{१५}]

भूयांसि तु । तु शब्दो हेतौ । भूयस्त्वं प्रभूतोपलक्षणार्थम् । यस्मात् भूयांसि प्रभूतान्यपर्यन्तानि तेषां समाप्नानात् स्युः । ऐश्वर्यात्

१ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

२ संपूर्णे B. पीसंपूर्णे C.

३ तस्यैव B. C.

४ [निरु० ११। ११]

५ [अ० १०। १६७। ३॥ निरु० ११। १२]

६ मयक B.

७ नद्यादिनामानि B. C.

८ [निरु० ७। १]

९ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१० उत व्युदासं C.

११ मरुद्भिः क्रीळिभ्यः B.

१२ इन्द्रो होमुगिति B.

१३ 'गुण' इति त्रुटितम् C.

१४ दायस्व C.

१५ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

अत्र 'समामने' इत्यस्य स्थाने 'समामनेत्' इति पाठः स्यात्

अथ चतुर्थः पादः ।^१ [अथ चतुर्दशः खण्डः]

अथातोऽनुक्रमिष्यामः ।

^२सप्तमद्वितीयपादादावथातः^३ शब्दावुक्तार्थौ । एवं^४ तावत् सामान्येन सर्वदेवतानां लक्षणं सप्रपञ्चमभिधायानन्तरं प्रतिपदं विशेषेण वक्तव्याकाङ्क्षा-स्तीति । अतस्तद्विवक्षयानुपूर्व्येण^५ यथासमाम्नायमनुक्रमिष्यामो व्याख्यानेनेति शेषः । कथम् । भूयां निर्वाच्यस्योद्देशः । तन्निर्वचनम् । प्राधान्यस्तुति-प्रदर्शनार्थं^६ मुदाहरणम्^७ । ‘स न मन्येत’ इत्यादिविचारः । ‘यस्तु सूक्तं’ भजते^{१०} इत्यादि । ‘अयमेव’^{११} इत्यवधारणम् । एवं प्रकारया^{१२} ।

[अग्निः पृथिवीस्थानः । तं प्रथमं व्याख्यास्यामः । अग्निः कस्मात् ।

अग्रणीर्भवति । अग्रं यज्ञेषु प्रणीयते । अङ्गं नयति संनममानः^{१३}]

अग्निः पृथिवीस्थान इत्यादि^{१४} स्वपक्षमनूय तं मुख्यत्वात् प्रथमं व्याख्यास्याम इति प्रतिज्ञापुरस्सरमग्नेः^{१५} प्रवृत्तिनिमित्तमाह । अग्निरग्रणीः प्रधानो देवतानाम् । मुख्यसंस्तुतः^{१६} । सेनानीत्वाद्वा । ‘अग्निर्देवतानां

१ अयं सर्वः पाठो नास्ति C. M.

२ निरुक्तद्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपादा-
दावित्यर्थः ।

३ ‘दा’ इति श्रुतितम् C. वयाथः
B. C.

४ ‘एवं’ इत्यारभ्य ‘लक्षणं स’
इत्यन्तः पाठश्च्युतः M.

५ ‘वक्ष्या’ इत्यारभ्य ‘व्या’ इत्यन्तः
पाठश्च्युतः M.

६ ‘स्तुति’ इत्यारभ्य ‘नार्थम्’ इत्यन्तः
पाठश्च्युतः M.

७ मुदाहरणमित्यस्यानन्तरम्—

‘अग्निमीळे इत्यादि स न
मन्येतेत्यादिविचारः’ M.—तन्नि-
र्वचनम् स न...विचारः B. C.

८ [निह० ७।१६]

९ ‘ते’ इत्यारभ्य ‘पृथिवी’ इत्यन्तः
पाठश्च्युतः M.

१० [निह० ७।१८] ११ [निह० ७।१८]

१२ प्रकार्य B. C. ‘एवं प्रहारेण’
इति पाठस्त्वत्र युक्तः स्यात्

१३ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.
श्रुतितः M.

१४ ‘दि’ इति श्रुतितम् B. C.
इति M.

१५ ‘पुरस्सरं’ इत्यारभ्य ‘प्रधानो दे’
इत्यन्तः पाठश्च्युतः M.

१६ मुख्य संस्तुतम् C. मुख्यसंस्कृतम्
B.

सेनानीः^१ ' इति हि विज्ञायते^२ । अत्रोपपदान् 'सत्सूद्विष^३ ' इत्यादिना विवप् । यद्वा अग्रं प्रथमं यज्ञेषु कर्तव्येषु तादर्थ्येन^४ प्रणीयते । अग्रशब्दादेव नयतेश्च पूर्ववत्^५ प्रत्ययः स एव^६ । अपरभागे^७ केवलं साधनभेदः पूर्व कर्तरि^८ अधुना कर्मणि । विषयभेदश्च (सेनायज्ञलक्षणः^९ ।) यद्वा अङ्गं शरीरं यज्ञस्य तन्नयति । सन्नममानः^{१०} कर्मकर्तरि^{११} शानच् । सम्यक् स्वयमेव प्रह्वीभवन् । हविषां वा करणत्वेन साधनभावं प्रतिपद्यमान इत्यर्थः । अस्मिन् पक्षे अङ्गशब्दात्^{१२} पूर्वभागः । सन्नमतेः परभागः । इकारोऽन्तकरणः^{१३} । सर्वत्र वाक्यार्थपदवचनं^{१४} श्रोत्रियवत्^{१५} । यत्र पादादौ^{१६} सन्नमत्रव गच्छति^{१७} तदङ्गं नयति आत्मसात्करोति अधिकरोतीति यावत् । एवमर्थस्यान्यत्वं व्युत्पत्तिः सैव ।

अक्रोपनो^{१८} भवतीति स्थौलाष्टीविः । न क्रोपयति न स्नेहयति^{१९} ।

नवोऽकारः क्नोपयतेः स्नेहार्थस्य ककारनकारौ । ककारस्य गकारापत्तिः । इकारोऽन्तकरणः । स्थौलाष्टीविः कश्चित् । स च^{२०} बाह्यादिषु^{२१} द्रष्टव्यः । तदपत्यं स्थौलाष्टीविराचार्यो मन्यते । किमिदमक्रोपन^{२२} इति ।

१ [अ० १०।११०।१११।१।२०
दे० ब्रा० ६।१४। अग्निना वै मुखेन
वेधा असुरान् निर्जघ्नुः ।

२ 'यते' इत्यारभ्य 'अग्रं' इत्यन्तः
पाठस्त्रुटितः M.

३ [पा० ३।२।६१]

४ र्थ्येषु न B.

५ 'वैवत्' इत्यारभ्य 'कर्मणि'
इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः M.

६ 'पूर्वस्य' इत्येव पाठः B. C.

७ अपरभागौ B. C.

८ क (ङ्कृ C.) सरित्यधुना B. C.

९ चया C. सेनायज्ञाययज्ञ-
चया B. कोष्ठकान्तर्गतः पाठो
नास्ति M.

१० समाह कर्म B. C.

११ 'कर्तरि' इत्यारभ्य 'हविषां वा'
इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः M.

१२ 'शब्दात्' इत्यारभ्य 'सर्वत्र'
इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः M.

१३ न्त प्रकर B. C.

१४ ०र्थे M.

१५ श्रोत्रियावत् C.

१६ पादास्मादौ B. C. अथवा 'यागादौ
सन्नमन्नेव गच्छति' इति पाठोऽग्न
भवेत् । पादास्मादौ M.

१७ 'गच्छति' इत्यारभ्य 'अधिकरोः'
इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः M.

१८ 'न क्नोपन इत्यादि' एवं प्रतीकः
B. C. 'अक्रोपनो' इत्यारभ्य
'स्नेहार्थस्य' इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः
M.

१९ अयं मूलपाठो नास्ति B. C

२० 'स च' इति त्रुटितम् B.

२१ [पा० ४।१।६६] बाह्यादि C.

२२ पण्य इति B. C.

न क्नोपयति । एवमपि न गृह्यते । क्नोपयतेरर्थान्तरे प्रसिद्धत्वात् । अने-
कार्था धातव इत्याह । न स्नेहयति । नव्विशिष्टस्नेहयतेः स्नेहनविपरीतं विरू-
क्षणं लक्ष्यते । विरूक्षयतीत्यर्थः । दग्धव्यस्यैधादेः शोषणादक्नोपनो विरू-
क्षण इत्यर्थः ।

[त्रिभ्य आख्यातेभ्यो जायत इति शाकपूणिः ।

इतात् । अक्ताद्गधाद्वा । नीतात् । स खल्वेते-

रकारमादत्ते गकारमनक्तेर्वा दहतैर्वा नीः परः^१]

त्रिभ्य आख्यातेभ्यो धातुभ्यः^२ । तत्र^३ वाच्यक्रियाक्षरानुगमादि-
त्यभिप्रायः । कतमेभ्यस्त्रिभ्य इत्याह । इतादित्यादि । एतेरञ्जेर्देहेवेति वक्तव्ये
कान्तानामुपादानं^४ रूपप्रत्यासत्तिप्रदर्शनार्थम्^५ । अञ्जेर्जकारस्य दृशेच
हकारस्य निष्ठायां गकारापत्तिर्दृष्टेति । इतानीता^६दिति तु तत्साहचर्यात्^७ । किं
कुत इत्याह । स खलु शाकपूणिरग्निशब्दो वा एतेः अयनमित्यादिरूप-
त्वेन परिणतस्याकारमादत्ते । गकारं विकल्पेन । नीः नयतिः परो डिप्रत्य-
यान्तः । इतश्चात्रायमभिव्यक्तश्च^८ सुप्रकाशत्वाद्वाहात्मकत्वेन^९ वा नयति
हविर्देवान् प्रतीत्यग्निः ।

[तस्यैषा भवति^{१०}]

तस्य प्राधान्यस्तुतिप्रदर्शनार्थैषा प्रथमातिक्रमे कारणाभावात् समर्था
भवति ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य चतुर्दशः खण्डः ।]^{११}

[अथ पञ्चदशः खण्डः^{१२} ।]

अग्निमीळे पुरोहितं

यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।

होतारं रत्नधातमम्^{१३} ॥

१ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

२ भ्यः वा तत्र B. C. 'भ्यो वा
तत्र' इति वा स्यात् ।

३ शरासुगमा B.

४ नाहुमादानं C

५ सक्ति प्र C.

६ इतानीता B. C.

७ 'त' इति घटितम् C.

८ शचान्त्राय B. C.

९ शस्वादाहात्म B. C.

१० इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

११ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-
प्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१२ [ऋ० १।१।१] अग्निमीळे' इत्येव
प्रतीकः B. C.

मधुच्छन्दसः परा च । अग्निमीळे 'ईड स्तुतौ'^१ याच्वायां^२ वा ।
यद्वा अध्येषणायाम्^३ । स्तौमि याचे । अध्येषणायामिति^४ । पूजाकर्मा वा ।
कीदृशम् । पुरोहितं शान्तिकपौष्टिकाभिचारिकैः कर्मभी राजानं सर्वापद्भ्य-
स्त्रायते यः स पुरोहित उच्यते तत्स्थानीयम् । कस्य । यज्ञस्य आपदामपहर्तार-
मित्यर्थः । कुत एतत् । यद्धि^५ होतारो यज्ञस्येत्यादि सर्वं तदग्निर्देवो होता-
नुर्लक्षणं करोतिश्रुतेः । देवं देवेभ्यो मनुष्येभ्यश्चाग्निर्ददाति तदायत्तत्वात्तस्य ।
दीपयति च । न च यज्ञस्य देवमेव केवलम् । किन्तर्हि । ऋत्विजश्च^६
कतमम् । होतारं 'अग्निर्वै देवानां होता'^७ इति श्रुतेः । अथवा ऋत्विग्-
होतृशब्दावपि क्रियाशब्दावेव । ऋतावृतौ काले काले^८ यो यागकालस्त-
स्मिन् यज्ञारम्भत्विजम् । होतारमाह्वयताम् । कस्य । सामर्थ्यादेवानाम् । यद्वा
जुहोतेर्होता^९ होमकारिणं तदधिकरणत्वप्रतिपत्त्या । रत्नधातमं रत्नानाम-
तिशयेन दातारम् ।

पुरोहिता व्याख्यातः सप्तमे^{११} 'पुर एनं दधति' इति । यज्ञश्चाष्टमे^{१२} व्या-
ख्यातः 'यजतिकर्मेति' । दीपनात् द्योतनाद्धेति धात्वन्यत्वमात्रम् । द्युस्थानसा-
मान्येन वा देवशब्दस्य निर्वचनादविरोधः । हविर्वहनकर्मण^{१३} वा पृथिवीस्था-
नत्वम् । अधिष्ठात्रात्मना द्युस्थानत्वमित्यभिप्रायः । यो देवः सा देवता देवा-
त्तलोऽनर्थकवृत्तित्वस्मरणात् । इत्येवाह^{१४} आचार्यः ।

[तस्यैषा परा भवति^{१५}]

तस्याग्नेरेषा वक्ष्यमाणा पूर्वस्याः परा अनन्तरा सर्वाग्नेयीत्वादुदाहरणं
भवति ।

[इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-)ध्यायस्य पञ्चदशः खण्डः ।]^{१५}

१ [धा० २।६]

२ याज्ञायां C.

३ 'अध्येषणायां स्तौमि याचे' इति
त्रिलिखितम् C.

४ षणायेति B.

५ अस्य वाक्यस्य पाठः सन्दिग्धः ।

६ जरच्च B. C.

७ [ऐ० ब्रा० १।२.८॥ ३।१४]
अधिवै C

८ ऋत्विजोऽत्र B.

९ 'काले' इति नास्ति C.

१० जुहोतिर्होता B. C

११ [निरु० २।१२] 'सप्तमे' इत्या-
रभ्य 'चाष्टमे व्याख्यातः' इत्यन्तः-
पाठस्त्रुटितः B

१२ [निरु० ३।१६] अथवाऽत्र
'यज्ञश्चाष्टमे ।' 'प्रख्यातं यजति-
कर्मेति' इति पाठो भवेत् ।

१३ इत्योपाह B. इत्योवाह C.

१४ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

१५ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य
समाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ षोडशः खण्डः ।]^१

अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत ।
स देवाँ एह वक्षति^२ ॥

सर्वत्र यत्तदोर्नित्यसम्बन्धसूचनाय स देवताग्निः परस्तात् प्रतिनिर्देशार्थतच्छब्दश्रुतेर्भाष्यकार उद्देशार्थं यच्छब्दमध्याजहार^३ । अग्निर्यः पूर्वेभिः पूर्वेर्भृग्वज्जिरः प्रभृतिभिर्ऋषिभिरीड्यः ईडितव्यः । नूतनैः नवनामैतत । उत्तशब्दोऽप्यर्थे । अपिशब्दः समुच्चये । नवैरस्मत्प्रभृतिभिः । स देवान् । आ इत्युपसर्गो व्यवहितेनापि वक्षतीत्यनेन^४ सम्बध्यते । इह प्रकृते कर्मणि आ वक्षति लोट्थे पञ्चमः आवहत्तु । वन्दितव्य इत्यनिरुक्तपाठः । अथवा पर्यायप्रदर्शनमस्तु । नवतरैरिति^५ स्वार्थिकस्तरप् । यावदुच्चैस्तरामिति यथा ।

इदानीं चोदकमुखेनाशङ्कां व्युदसितुमाह^६ ।

स न मन्येत । [अयमेवाग्निरिति । अप्येते उत्तरे
ज्योतिषी अग्नी उच्येते । ततो नु मध्यमः^७]

स चोदको^८ न मन्येत न प्रतिजानीयात् । किम् । उच्यते । पृथिवीस्थानो ज्योतिर्विशेषोऽग्निरिति । किन्तर्हि । नु पश्चान्मध्यमो ज्योतिर्विशेषोऽग्निशब्दवाच्यत्वेनोदाह^९ । उत्तरे ज्योतिषी विद्युदादित्याख्ये अग्नी । एषा^{१०} शेषप्रवृत्तिरुच्यते क्वचिन्मन्त्रे । ततस्तस्य पृथिवीस्थानस्य ज्योतिषोऽग्निशब्दवाच्यत्वेन प्रदर्शितोदाहरणस्याग्नित्वं^{११} न प्रदर्श्यत इति शेषः ।

[इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-)ध्यायस्य षोडशः खण्डः ।]^{१२}

१ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्या-
रम्भस्य निर्देशो न दृश्यते ।

२ [अ० ११।२] 'अग्निः पूर्वेभिः'
इत्येव प्रतीकः B. C.

३ बर्द्धं तम B. बद्धन्तम C.

४ बद्धयती B.

५ नवतरैरिति B. C.

६ दसीतुमा C.

७ 'स न मन्येत' इत्येव प्रतीकः B. C.

८ चोदकं B.

९ अत्र 'उदाहृतः' इति पाठः स्यात् ।

१० एषाशेष B. एकादेश C.

११ गिनत्वे न B. C.

१२ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमा-
प्तिर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ सप्तदशः खण्डः^१]

अभि प्रवन्त समनेव योषाः

कल्याण्यः^२ स्मयमानासो अग्निम् ।

घृतस्य धाराः समिधो नसन्त

ता जुषाणो हर्यति जातवेदाः^३ ॥

वामदेवस्य । प्रवतेगतिकर्मणश्छान्दसत्वाद् वर्तमाने लङि प्रवन्त^३ इति । अभि प्रवन्ते^४ अभिगच्छन्ति । समनेव समाने पुंसि अननं प्राणनं मनो वा यासां ताः समानताः समनसो वा । तत्र समननशब्दस्य समननशब्दस्य वा इवे छान्दसो नकारस्य सकारस्य वा लोपः । समना इव समनस इव वा । यथा ता एकभर्तृका बह्व्यो योषाः स्त्रियः कल्याण्यो दर्शनीयाः । स्मयमानास ईषद्व- सन्त्यः । स्मयनेन चात्र संभोगकारकत्वं लक्ष्यते । भर्तृदर्शितसम्भोगाभिलाषा इत्यर्थः । ता युगपदभिगच्छन्ति । तद्वदग्निं वैद्युतं घृतस्योदकस्य मेघस्य धाराः । समिध^५ उदकेन्धनत्वात्तस्य समिन्धनकारिण्योऽभिगच्छन्ति । अभिगम्य च नसन्त.....नसतिराप्रोतेर्नमतेर्वार्थे । आप्नुवन्ति नमन्ति वा तं प्रति । असावपि ता जुषाणो^६ जुषमाणः प्रीयमाणो भावानुवृत्त्या सेव- मानः । हर्यति पुमानिव कामयते^७ । जातवेदाः जातविद्यः ।

कस्मात्^८ पुनरत्र पार्थिव एवाग्निर्न गृह्यते । घृतं बाहुतिलक्षणात् । आज्य- माहवनीयम् । ^९आहुतिलक्षणास्याज्यस्य धारा अभिगच्छन्ति । उच्यते । बहूनां धाराणां युगपदभिगमनवचनात् । क्रमत्वाच्चाहुतीनां घृतधाराणां युग- पदग्निं प्रत्यभिगमनस्यासम्भवात् । वैद्युते तु^{१०} सम्भवति ।

कृतान्तलोपमेव समनःशब्दं निर्व्रवीति ^{११} । संपूर्वादनतेर्मनोतेर्वा । तथा चोक्तम् 'मनो^{१२}मनोतेः' इति । औपमिकमुपमाप्रयुक्तम् । हर्यतिर्गतिकान्त्योः ।

१ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भ- निर्देशो न दृश्यते ।

२ [अ० ४।१८।८] 'अभि प्रवन्त (पन्तं C.)' इत्येव प्रतीकः B. C.

३ वर्तन्त इति B. C.

४ अभि प्रवर्तन्ते B. C.

५ 'समिधः' इति नास्ति B. C.

६ 'जुषाण्यः' इति नास्ति B. C.

७ कामयन्ते C.

८ तस्मात् B.

९ व्याहृती लक्ष B. आहुतीलक्ष C.

१० 'तु' इति त्रुटितम् B.

११ विप्रन् पूर्वति C.

१२ [निह० ४। ४] मनोते मनोतेः B.

कान्तिश्च प्रेप्सा । अभिहृत्यतीति^१ प्रसिद्धप्रयोगप्रदर्शनम् । 'समुद्रादूर्मिः'^२
इत्यत्र मन्त्रे उदेध्यस्तमेषि^३ पर्येषीत्युदयकर्मणा लिङ्गेनादित्येन प्रसिद्धेनादित्य-
मुक्तं मन्यन्तेऽभियुजाः । तथा चास्मिन्नर्थे ब्राह्मणमपि दर्शयति 'समुद्राद्ध्ये-
षोऽद्भ्यः^४ उदैर्त' इति । उदैर्त उदेतीत्यर्थः । यथेवमकः^५ किमुच्यते ।
सूक्तादित्वादस्या ऋचो य एवस्यामुक्तः स्वधीर्यः^६ स एव परास्वपि^७ ऋतु
वक्तव्यः । तेन 'अभि प्रवन्त' इत्यत्राप्यादित्य एवाभिरुच्यते । न पार्थिवो
वैद्युतो वेत्यभिप्रायः । आदित्यमपि हि रश्मिभिराह्नियमाणस्योदकस्य धारा
अभिगच्छन्ति । अभिरुत्तरं ज्योतिरादित्यमौपमिकं च समानम् । ताश्च
सम्प्रीयमाणः कामयते । अत आदित्योऽभिरुच्यते ।

अत्रापि चेदमेवोदाहरणमित्यनेनाभिप्रायेण

समुद्रादूर्मिर्मधुमां उदार-
दुपांशुना सममृतत्वमाभट् ।
धृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति
जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः^८ ॥

इत्युपन्यासः । वामदेवस्य । समुद्रादूर्मिस्तेजःसंघात आदित्याख्यः ।
मधुमान् मध्वित्युदकनामैतत् । उदकवानित्यर्थः । उदारत् उद्गच्छति ।
एकवाक्यतायै यत्तच्छब्दाध्याहारः^९ । उपेत्युपसर्ग^{१०} आनडित्याख्यातेन सम्ब-
ध्यते । अंशुना चन्द्रमसाहारभूतेनामृतत्वमानट् 'अशू'^{११} व्याप्तौ 'अश्रुते
उपसंव्याप्नोतीत्यर्थः । कुत एतत् । 'यमंक्षितिमक्षितयः पिबन्ति'^{१२} इति मन्त्रान्तरे
दर्शनात् । न च केवलमंशुना । किन्तर्हि । धृतस्याहुतिलक्षणस्याज्यस्योद-

१ मुद्रितनिरुक्तपुस्तके 'विहृत्य-
तीति' इति पाठः । पूनामुद्रित-
पुस्तके इदमपि पाठान्तरम् ।

२ [अ० ४।५८।१]

३ प्यस्त्वमेषि B.

४ [कौषी० ब्रा० २१।१] 'समु-
द्रादि' इत्येव प्रतीकः B. C.

५ अत्र कश्चन पाठकुटित आदर्श-
पुस्तकेषु ।

६ सन्दिग्धमिदं पदम् ।

७ स्वव्युक्तु वक्तव्यः B. स्वव्यञ्ज्य
वक्तव्यः C.

८ [अ० ४।५८।१] 'समुद्रादूर्मिः'
इत्येव प्रतीकः B. C.

९ उदावध्या C.

१० 'उपेति' इति नास्ति B. C.

११ [धा० १।१८] अश्रु व्याप्तौ C.

१२ [यजु० १।७॥ वि० १।११ ।

कस्य वा रश्मिभिराहृतस्य । गुह्यं नाम^१ गुह्यत्वेन सारवत्तां दर्शयति ।
नामशब्दोऽपि निपातोऽप्रकाशनायामन्यत्र । सारभूतमप्रकाशकं यदस्ति तेन
चामृतत्वमानडिति सम्बन्धः । जिह्वा जिह्वाभूतः । देवानां दीप्तानां रश्मीनां
तदायत्तप्रवृत्तिर्वा तेषाम् । अमृतस्योदकस्य च नाभिराश्रय इत्यर्थः । य एवं
विशिष्टोऽमृतत्वमानशे^२ स समुद्रादुदारदिति सम्बन्धः ।

न केवलमुत्तरे ज्योतिषी अग्निः । किन्तहिं । सर्वा^३ देवता अग्नि-
शब्देनोच्यन्ते^४ । तथा च ब्राह्मणम् 'अग्निः सर्वा देवताः^५ ' इत्यादि ।

[तस्योत्तरा भूयसे निर्वचनाय^६]

तस्य ब्राह्मणोक्तस्यार्थस्य उत्तरा ऋक् भूयसे अभिव्यक्तावत्र भूय-
स्त्वम्^७ । विशेषेणाभिव्यक्ततरायेत्यर्थः ।

इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्य सप्तदशः खण्डः]^८

—:०:—

[अथ अादशः खण्डः ।^९]

इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहु-
रथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् ।
एकं सद्विप्रा बहुधा वदन्त्य-
ग्निं यमं मातरिश्वानमाहुः^{१०} ॥

दीर्घतमसः । इन्द्रं मित्रं वरुणं चाग्निमाहुः । अग्निशब्देन ब्रुवन्तीत्यर्थः ।
परस्तात्तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दाध्याहारः^{१०} । अथशब्दश्चार्थः । यश्चायं दिव्यो
दिवि भवः । सुपर्णः^{११} रश्मिनामैतत् । अन्तर्णीतमत्वर्थः ।

१ 'गुह्यं नाम' इति नास्ति C.

२ मानर्श C.

३ सर्वदेवता B. C.

४ नोच्यते B. C.

५ [ऐ० ब्रा० ६।३॥ मैत्रा० सं०
१।४।१३]

६ इदं मूलवाक्यं नास्ति B. C.

७ रूपस्त्वम् C.

८ आदर्शपुस्तकेऽत्र खण्डस्य
समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न
इत्यते ।

९ [अ० १। १६४।४६] 'इन्द्रं
मित्रम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

१० ध्याहार्यः C.

११ सुपर्णः B. C.

सुपर्णवानित्यर्थः^१ । शोभनं वा पतनं गमनं यस्य स^२ सुपतनः सुपर्ण^३
आदित्यः । गरुत्मान् गरुत् गरणं^४ भौमानां रसानां^५ रश्मिभिर्गरणेन तद्वान् ।
छान्दसत्वादभावः^६ । गरितेत्यर्थः । अथवा गुर्वात्मा सन् गरुत्मान् । सः
द्वितीयार्थे तु प्रथमा । तं चाग्निमाहुरिति सम्बन्धः ।

परेऽर्धर्चे भिन्नं वाक्यम् । किञ्च एकं सत्कारणमात्माख्यं वस्तु । विप्रा
मेधाविनः । बहुधा बहुभिः प्रकारैर्वदन्ति । अग्निं यमं मातरिश्वानं
चाहुरिति प्रदर्शनमात्रं चेदम् । सर्वैर्हि शब्दैस्तेन तेन विकारात्मनावस्थितः
कारणात्मैवोच्यते । एवमस्या ऋचः पूर्वार्धर्चे इन्द्रादयोऽग्निशब्देनोच्यन्ते
इत्येतदाह । परः सर्वशब्दकारणात्मेति ।

कस्मात् पुनः पूर्वार्धर्च एव न व्याख्यायते ? इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमेवा-
हुरिति । उच्यते । एवं व्याख्यायमाने इन्द्रादिशब्दानामग्नौ प्रवृत्तिः प्रदर्शिता
स्यान्नाग्निशब्दस्येन्द्रादिषु । अग्निशब्दस्य (च) देवतान्तरेष्वपि प्रवृत्तिप्रदर्श-
नार्थमस्या ऋच इहोपादानम् । पार्थिवज्योतिर्व्यभिचारदर्शनं^७ परत्वादुप-
न्यासस्य ब्राह्मणवादाच्च । तेनात्र पूर्वार्धर्चो नरुक्तपक्षपरिचोदनाप्रसङ्गाद-
व्यात्मविदर्शनेन^८ व्याख्यातो भाष्यकारेण ।

ततश्च इममेवाग्निमित्यादिना [न^९] समुदायनिर्वचनम् । किन्तर्हि ?
परस्यैवार्धर्चस्य 'बहुधा वदन्ति' [इत्येतस्य^{१०}] विवरणम् । कथम् ? एव-
शब्दोऽवधारणे । महान्तमित्येतस्माच्च परो द्रष्टव्यः । योऽप्यग्निशब्दात्^{११} ।
एकमात्मानमित्यात्मशब्दो वस्तुवचनः । 'मायामात्रमिदं द्वैतमद्वैतं^{१२} परमा-
र्थतः' इति निश्चितमतय^{१३} एकं सर्वं वस्तु यस्मान्नापरमस्तीत्यादि प्रतिपादित-
महिमानं महान्तमेव अन्यस्या^{१४} ह्यापादात्मानं करणाख्यमशिवं पार्थिवमिन्द्रं
मित्रं वरुणमग्निं वैद्युतं दिव्यं च सूर्याख्यमग्निं यमं मातरिश्वानमित्यनेन
प्रकारेण सर्वशब्दैर्बहुधा वदन्तीति योज्यम् ।

१ सुवर्णं वा B. C.

२ 'स' इति त्रुटितम् ।

३ सुवर्णं C.

४ गरुणं C.

५ 'रसानां' इति त्रुटितम् B.

६ सत्त्वादभावः B. 'सत्त्वादुभावः'
इति स्यात् ।

७ 'दर्शन' इति त्रुटितम् B.

८ वनो प्रस० C.

९ 'न' इति नास्ति B. C.

१० 'इत्येतस्य' इति नास्ति B. C.

११ 'परः' इति शेषो योज्यः ।

१२ [अनुपलब्धमृत्तमिदम्] मिदं
चैतदद्वैतं B.

१३ मनयः C मनसः M.

१४ स्या ह्यापादात्मानं C. अत्रापं
क्रियानपि पाठः सुन्दरश्च एव ।

एवं तु परार्धशेषतया सर्वस्मिन् भाष्ये योज्यमाने 'अग्निः सर्वा देवताः' इति प्रकृतोदाहरणविषयत्वं भाष्ये न प्रदर्शितं स्यात् । तस्मादिममेवाग्निमित्यादि वदन्तीत्यन्तं भाष्यं परस्यार्धर्चस्योदाहरणप्रकारेण विवरणम् । अग्निं चेमं यमं च मातरिश्वानं चेत्येवमादिभिर्वदन्तीति । इन्द्रं मित्रमित्यादि तु पूर्वार्धर्चविवरणमेव द्रष्टव्यम् । यथा मन्त्रे^१ 'नैरुक्तपक्षपरिचोदनापरिहारायोच्यते । सत्यम् । उत्तरेणापि ज्योतिषि अग्निशब्दप्रयोग उच्यते ।

'समुद्रादूर्मिः' इत्यनेकदेवताविकल्पमेतत् सूक्तम् । यथाह शौनकः 'यथाल्पलिङ्गं वामदेवस्य^२' इत्यादिना । तद्यदा^३ मध्यमोऽग्निरादित्यो^४ देवतेति पक्षः । तदाग्निशब्दस्य गौणी वृत्तिः । अथ त्वाज्यसूक्तत्वात् पार्थिवोऽग्निर्देवता तदा जातवेदः शब्दस्येत्याह ।

[यस्तु सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरूप्यते । अयमेव सोऽग्निः ।
निपातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते^५]

निपातमेव न स्तुतिर्न हविरित्यर्थः^६ । एतेन अग्निनामधेयेन भजेते । एतदुक्तं भवति । मध्यमे उत्तमे च ज्योतिष्यग्रणीत्वाङ्गनयनादिक्रियायोगाद् गौणी वृत्तिः शब्दस्य । ततश्च तद्विषयं सूक्तं हविर्वाग्नेयमिति (न) व्यपदिश्यते । किन्तर्हि ? यैव तत्र मुख्या तयैवेति । एवं च सति पार्थिवज्योतिर्विषयमेव सूक्तं हविर्वाग्नेयमिति व्यपदिश्यते । चोदनासु^७ लोकप्रसिद्धस्य मुख्यस्य पदार्थस्य ग्रहणादग्निशब्दस्य व्यभिचार इति सिद्धम् ।

इति निरुक्तभाष्यविवरणे द्वादशस्य [सप्तमस्याध्यायस्य]^८ चतुर्थः पादः

[अष्टादशश्च खण्डः समाप्तः ।]^८

—:०:—

१ मन्त्रनैरु C.

२ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

३ तद्यथा M.

४ 'आदित्यो' इत्यनन्तरं 'वा'
इत्यधिकः M.

५ अयं मूलपाठो नास्ति B.C.M.

६ हन्विरि B.

७ चोदनासु C.

८ अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो ना-
स्त्यादर्शपुस्तकेषु ।
इति निरुक्तविवरणे द्वादशस्य
चतुर्थः पादः M.

अथ पञ्चमः पादः^१ ।

अग्निशब्दं विशेषतो व्याख्याय क्रमप्राप्तं जातवेदसमाह ।

[जातवेदाः कस्मात् ? जातानि वेद । जातानि वै न विदुः । जाते जाते विद्यत इति वा । जातवित्तो वा जातधनः । जातविद्यो वा जातप्रज्ञानः^२]

अर्थप्रधानत्वाच्च नैरुक्तस्य सर्वत्रार्थप्रधानस्यैव पर्यनुयोगो निर्वचनं च । अग्निः कस्मात् ? जातवेदाः कस्मादिति ? जातानि सर्वाणि भूतानि वेद लोकपालत्वात् । जातानि वा तिर्यगादीन्यप्येनं^३ विदुः । कारकभेदः केवलम् । सर्वस्मिन् वा भूतजाते विद्यते । 'विद सत्तायाम्'^४ सर्वत्रास्तीत्यर्थः^५ । जातवित्तो वा ['वित्तो भोगप्रत्ययोः'^६ इति स्मरणात्^७] विदेर्लाभार्थस्य [वेद] वित्तं धनं हविलक्षणेमैश्वर्यादि इतरद्वा^८ । 'धनमिच्छेद्भुतशनात्'^९ इति च प्रवादः । जातविद्यो वा 'विद विचारणे'^{१०} इत्यस्य, वेदो विचारणं (विद्या)^{११} जाता विद्या यस्य वैश्वानरविद्यायामिह च कृतविचार इत्यर्थः । द्युतेर्वोत्तरपदं जातमात्रं^{१२} एव विद्योतते प्रज्ञानस्वभावत्वाद् जातविद्योतन इत्यर्थः ।

[प्रज्ञानं वा]^{१३} ब्राह्मणोक्तमपि जनेर्विन्दतेश्च निर्वचनमिति दर्शयति ।

'यत्तज्जातः पशूनविन्दतेति तज्जातवेदसो

जातवेदस्त्वम्' इति ब्राह्मणम्^{१३} ।

१ अयं सर्वोऽपि पाठो नास्ति C.M.

२ अयं मूलपाठो नास्ति B.C.M.

३ निबिर्यागादिरपि C. बिर्यागादिरपि B.

४ [धा० ४।६५]

५ स्तीत्यत्र B. C.

६ [पा० ८।२।१८]

७ M. पुस्तके कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति ।

८ तरद्वा B. C.

९ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१० [धा० ७।१३]

११ कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति M. पुस्तके ।

१२ जातमित्यत्रैव B.

१३ [मैत्रा० सं० १।८।३] 'यत्तज्जातः' इत्येव प्रतीकः B. C. यत्तज्जातः पशून्विद्यादि M.

अविन्दत अलभत ? [कुतः ? देवेभ्यः]^१ कुत एतत् ? 'पुरुषं
चौषधीनाम्'^२ इति मन्त्रलिङ्गात् । 'यज्ञार्थं पशवः सृष्टाः'^३ इति च स्मरणात् ।
यस्माच्चैवम्—

'तस्मात् सर्वानृतून् पशवोऽग्निमभिसर्पन्ति'^४ इति च ।
सर्वानृतून् सर्वकालमित्यर्थः । 'स्वामित्वादग्निमाभिसुख्येन'^५ सर्पन्ति^६ इति
च ब्राह्मणम् ।

[तस्यैषा भवति^७ ।]

तस्य जातवेदसः प्राधान्यस्तुत्युदाहरणमेषा^८ भवति ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य एकोनविंशः खण्डः^९]

[अथ विंशः खण्डः ।]^९

अ नूनं जातवेदसमश्वं हिनोत वाजिनम् ।

इदं नो बहिरासदं^{१०}

श्येनस्याग्निपुत्रस्य । प्रोपसर्गो व्यवहितेनापि^{११} हिनोतेत्याख्यातेन सम्ब-
ध्यते । नूनमिति पादपूरणः । जातवेदसमुक्तनिर्वचनम् । अश्वं 'अश्व
व्याप्तौ'^{१२} व्याप्तात्मनपक्वत्यादिना^{१३} स्वकर्मणा कृत्स्नस्य जगतः । लुप्तोपमो
वाश्वशब्दः । अश्वमिव शीघ्रकारित्वात् । हिनोत^{१४} 'हि गतौ वृद्धौ च'^{१५}
ऋत्विजामयं प्रैषः प्रहिणुत उपगच्छतेत्यर्थः^{१६} । प्रवर्धयत वा स्तुतिभिः ।
वाजिनं वाजेनान्नेन हविल्लक्षणेन तद्वन्तम् । वेजनवन्तं^{१७} वाचालत्वाद्विषाम्^{१८} ।

१ कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति M.
पुस्तके ।

२ [अ० १०।२।१८]

३ [मनु० २।३६।C. शत० ब्रा०
३।१।४।६ पशवो हि यज्ञः ॥३।२।३।
११ पशवो यज्ञः ॥ ११।६।३।६
कसमो यज्ञ इति पशव इति ।

४ [मैत्रा० सं० १।८.२] 'तस्मात्'
इत्येष प्रतीकः B. C. M.

५ मिद्वावभि C.

६ सर्वम् B. C.

७ इदं मूलवाक्यं नास्ति B.C.M.

८ मेष भ B. मेव भ C.

९ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-
प्त्यारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१० [अ० १०।१८.८।१] 'अ नूनं जात-
वेदसम्' इत्येव प्रतीकः B.C.M.

११ व्यवस्थितेनापि M.

१२ [धा० २।१८]

१३ पश्यादिना C.

१४ हिनोतेः B. C.

१५ [धा० २।११]

१६ गच्छातस्य C.

१७ वैजन C.

१८ वाचाल० B. C.

किमर्थमेवमुच्यते । इदं नेोऽस्माकं स्वभूतम् । बर्हिःरासदे 'तुमर्थे सेसेन्'^१ इत्यादि विधानात् । आसत्तुमासादनायेत्यर्थः^२ । कथं नामायं जातवेदाः । 'वेदिस्तरं बर्हिःरासीदेत्'^३ इति प्रसङ्गात् । सुहृद्भूत्वाऽऽह स्वपक्षे वा पर्यायत्वं दर्शयितुम् ।

तदेतदेकमेव जातवेदं गायत्रं तृचं दशतयीषु
विद्यते । यत्तु किञ्चिदाग्नेयं तज्जातवेदसानां
स्थाने युज्यते^४ ।

इत्यादि । एतदेवैकं जातवेदः शब्दं गायत्रच्छन्दोयुक्तं तृचं सूक्तं दशत-
यीषु^५ न सर्वशाखास्वित्यर्थः^६ । अन्यच्छन्दोयुक्तमन्यदपि^७ स्यात् । यद्ये-
वमतः किम् । यत्तु किञ्चिदाग्नेयं गायत्रं तज्जातवेदस्य शासतीति चोदना-
सम्पादनार्थं^८ जातवेदःशब्दसम्बन्धिनां सूक्तानां प्रसङ्गे प्रयुज्यते । नान्यच्छ-
न्दोयुक्तं जातवेदोलिङ्गमपि । एवं च ब्रुवता पर्यायत्वं दर्शितं भवति ।

स न मन्येतेत्यादि कृतव्याख्यानम् । केवलं तूदाहरणगताग्निजात-
वेदःशब्दावुक्तविपरीतगुणप्रधानभावौ द्रष्टव्यौ । पूर्वत्राग्नेः सम्प्रति जातवेदसो
विचार्यत्वेन प्राधान्यात् ।

अथासावादित्योऽग्निशब्देनेव^९ जातवेदःशब्देनोच्यते । पूर्वोक्तयैवोदा-
हरणकल्पनयेति द्रष्टव्यः । तथेदमपरमुदाहरणं 'उदु त्यं जातवेदसम्'^{१०}
इति । तदुपरिष्ठात् सप्तदशे^{११} व्याख्यास्यामः ।

यस्तु सूक्तमित्यादि समानम् ।

इति निरुक्तविवरणभाष्ये

द्वादशस्या-[सप्तमस्या-^{१२}] ध्यायस्य

पञ्चमः पादः ।

[विंशश्च खण्डः समाप्तः]^{१२}

१ [पा० ३।१।३]

२ आसत्तुं आसदयाये ० B. C.

३ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

४ 'तदेतत्' इत्येव प्रतीकः B.C.M.

५ दशतयीषु B.

६ 'र्थः' इति श्रुतिम् C.

७ अगच्छन्दो B. C.

८ सम्पातनार्थं B. C.

९ त्वोनि शब्दे C.

१० [ऋ० १।५०।१]

११ [निरु० १२।१५]

१२ अयं कोष्ठकान्तगतः पाठो नास्ति B. 'इति द्वादशस्य पञ्चमः पादः' इत्येव पाठः C.M.

अथ षष्ठः पादः^१ । [एकविंशः खण्डः^२ ।]

वैश्वानरो वक्तव्यः ।

[वैश्वानरः कस्मात् ? विश्वान्नरान्नयति । विश्व एनं
नरा नयन्तीति वा । अपि वा विश्वानर एव स्यात्
प्रत्युतः सर्वाणि भूतानि, तस्य वैश्वानरः^३ ।]

स कस्मात् ? समासवृत्तिः कृद्वृत्तिस्तद्धितवृत्तिश्चेति तिस्रो हि वृत्तयो
वैयाकरणनिकायप्रसिद्धाया शब्दशास्त्रे प्रसिद्धास्तत्र^४ तद्धितवृत्तिं दर्शयति ।
सर्वान् नरानितो^५ लोकान्तरं नयति^६ । कुत एतत् ? 'परिददत् पितृ-
भ्योऽग्निः'^७ ['अयं वै त्वत्'^८ 'त्वमस्मादयं ते योनिस्त्वमस्य योनिः'^९]^{१०} 'जात-
वेदो बहस्वैनं सुकृतां यत्र लोकः'^{११} 'मैनमग्ने'^{१२} इत्यादिमन्त्रलिङ्गात् । तेन^{१३}
विश्वानराणां नेतृत्वेन सम्बन्धी^{१४} वैश्वानरः । इदमर्थेऽण्^{१५} । विश्व एनमि-
त्यादि कर्मार्थे^{१६} प्रणयति कारकविपर्यासमात्रेणान्यत्वम् । अपि वा विश्वान्
जन्तून् अरः^{१७} 'अ गतौ'^{१८} इत्यस्य छान्दसत्वाद् भूते पचादित्वादच्^{१९} ।
उपपदविभक्तेश्चालुक् । एवशब्दोऽवधारणे । सर्वाणि भूतानि अरः प्रत्युतः^{२०}

१ अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति
B. अयं सर्वोऽप्यध्यायाद्यारम्भा-
त्मकः पाठो नास्ति C. M.

२ अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

३ प्रसिद्धां B. C.

४ नराञ्जयति जो B. नराञ्जिता C.

५ नयन्ति C.

६ [अ० १०१७। ३॥ निरु०
७।६]

७ [शाङ्खायनश्रौतसूत्रे ४।१४।३६]

८ शाङ्खायनश्रौतसूत्रे ४।१४।३६।

९ कोष्ठकान्तर्गतः पाठः M पुस्तके
न दृश्यते ।

१० शां० श्रौ० सू० ४।१४।३६॥

तै० आ० जातवेदो बह्वैनं सुकृतां
यत्र लोकः । जैमिनीयब्रा० १।४७
जातवेदो नया ह्येनं सुकृतां
यत्र लोकः]

११ [अ० १०।१६।१]

१२ केन B.

१३ सम्बन्धि C.

१४ मर्थे अर्थे C.

१५ कर्मार्थे M.

१६ पुरः B. C.

१७ [आ० १।६६।१॥३।१६]

१८ [पा० ३।१।१३४] पचात्वाच्च
C. पचाद्यच् M.

१९ अरः प्रसृतः B.

प्रविष्ट इति वैश्वानरः । इयमेव व्युत्पत्तिः । स च सामर्थ्यात् प्राणाख्यो वायुः । तेन^१ जन्यमानत्वात् तस्यापत्यं वैश्वानरः ।

[तस्यैषा भवति ।]^२

तस्य प्राधान्यस्तुत्युदाहरणमेव^३

[इति द्वादशस्या-सप्तमस्या-] ध्यायस्य एकविंशः खण्डः^४]

[अथ द्वाविंशः खण्डः ४]

वैश्वानरस्य^१ सुमतौ स्याम
राजा हि कं भुवनानामभिथ्रीः ।
इतो जातो विश्वमिदं वि चष्टे
वैश्वानरो यतते सूर्येण ॥^२

कुत्सस्य । उक्तनिर्वचनस्य वैश्वानरस्य सुमतौ शोभनायामनुग्रहबुद्धौ स्याम भवेम वयमित्याशास्महे ? कीदृशस्य ? राजा ‘अत्रैकवाक्यतायै यत्तच्छब्दाध्याहारो भाष्यकारेण लोकवच्च^६ स्तुतिपूर्वकत्वाद् याच्ञायाः प्रथमः पादः पश्चाद् योजितः स्वामी यः । द्विकौ^७ पादपूरणौ । भुवनानां सर्वेषां भूतजातानाम् । अभिथ्रीः श्रयतेरेतद्रूपम् । अभ्याश्रयणीयश्चोपकारकत्वात् । इतो जात इतश्च पार्थिवाल्लोकादोषधिवनस्पतिभ्योऽरणिभ्यो वा जातः सन् । विश्वं सर्वमिदं भूतजातं वि चष्टे प्रत्यवेक्षणाद् विविधं पश्यति । अन्तर्णीतण्यथो^८ वा विविधं दर्शयति प्रकाशयतीत्यर्थः । वैश्वानरो यतते ‘यती प्रयत्ने’^९ प्रयत्नेन चात्र तत्पूर्वकं गमनं लक्ष्यते सङ्गच्छते च सूर्येण सह । कथम् । सूर्यस्य रश्मयः पृथिवीमागच्छन्ति । अग्नेरप्यर्चिष ऊर्ध्वं गच्छन्ति । तयोर्भासोर्यः संसर्गस्तदभिप्रायमिदं सङ्गतवचनम् ।

१ केन C.

२ नास्यादर्शपुस्तकेषु ।

३ मेघां B. C.

४ द्वादशपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य
समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न
दृश्यते ।

५ [अ० १।१८।१] ‘वैश्वानरस्य
सुमतौ’ इत्येव प्रतीकः B.C.M.

६ लोकवच्चः B.

७ अभिकौ B. भिकं C.

८ ‘रणिभ्यो’ इति द्विर्लिखितम् C.

९ [धा० १।३०]

तत् को वैश्वानरः ।

तदिति वाक्योपन्यासे । क इति प्रश्नः कः सन्देहः ? आचार्यविप्रति-
पत्तेरात्मेति वैश्वानरविद्यायामात्मविदः ।

मध्यम इत्याचार्याः ।

पूर्वं नैरुक्ता^१ मन्यन्त इति शेषः । [कुतः]^२

[वर्षकर्मणा ह्येनं स्तौति^३ ।]

वर्षकर्मणा यस्मादेनं वैश्वानरं स्तौति^४ ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य द्वाविंशः खण्डः ।]^५

[अथ त्रयोविंशः खण्डः ।]^६

प्र नू महित्वं वृषभस्य वोचं

यं पूरवो वृत्रहणं सचन्ते ।

वैश्वानरो दस्युमग्निर्जघन्वां

अधूनात् काष्ठा अब शम्बरं भेत् ॥^७

नेधसः । प्रोपसर्गो वोचमित्यनेन^८ सम्बध्यते । नु क्षिप्रम् । महित्वं
महत्त्वम् । वृषभस्य वर्षितुः प्र वोचं प्रब्रवीम्यहम् । यं पूरवो मनुष्य-
नामैतत् मनुष्या वृत्रहणं मेघस्य हन्तारं सचन्ते [सेवन्ते]^९ वर्षकामा इति
शेषः । किं रूपं पुनस्तन्महित्वम् ? उच्यते । वैश्वानरोऽग्निर्दस्युमुपक्षयितारं
रसानां कर्मणां वा^{१०} वृष्ट्यायत्तानां जघन्वान्^{११} । अधूनात्^{१२} कम्पित-
वान् कम्पयति^{१३} वा काष्ठा अपो घ्नन् मेघस्थाः । अवेत्युपसर्गोऽधोभावे^{१४} ।
अध^{१५} [तत्] एव च शम्बरं मेघम् भेत् [अभिनत्]^{१६} ।

१ पूर्वं नैरुक्तं B.

२ नास्ति M.

३ इदं मूलवाक्यं नास्ति B.C.M.

४ स्तौमि B. C.

५ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-
प्तेराहम्भस्य च निर्देशो न
दृश्यते ।

६ [अ० १।२।६] 'प्र नू महि-
त्वम्' इत्येव प्रतीकः B.C.M.

७ मित्येतेन C.

८ यत् M.

९ नास्ति B. C.

१० वापवृष्ट्या B. पापवृष्ट्या C.

अत्र 'वापां वृष्ट्या' इति वा पाठो
भवेत् ।

११ जघनात् C.

१२ अधूनात् B.

१३ ० ती वा C. ० तीव B.

१४ शो० M.

१५ अथ M.

पूरयितव्याः कामानाम् । दस्यतेः 'तसु उपकृते दसु च' इत्यस्य कृत्यार्थे वर्तमानस्येति शेषः । अर्थानुगमं दर्शयति । उपदस्यन्त्यस्मिन् स्थिता वाग्यमना^२ वा रसा उदकानि । अन्तर्णीतव्यर्थो वा ।

[अथासावादित्य इति पूर्वे याज्ञिकाः^३]

असावादित्य इति नेदीयसो विदेशकेनादसा^४ सामिनेयं दर्शयति । याज्ञिका इति । यज्ञसहचरितं यज्ञस्थमधीयते^५ विदुर्वाये ते याज्ञिका भरयन्ते^६ । कुत एतदिति चेत् ? वैयाकरणस्मरणात् । तथाहि 'तदधीते तद्वेद' इत्यधिकृत्य 'क्रतूक्त्वादिसूत्रान्तादृक्' इत्यध्येतृविदुषोस्तद्धितं स्मरन्ति । पूर्वबचनात् षाष्टिकानां^७ साक्षात्कृतधर्माणामुपलक्षणार्थं वा । ते हि चोदनाल^{१०} ... सवनक्रमं शास्त्रक्रमं च दृष्ट्वा वैश्वानरं शब्दस्यादित्यविषयामूर्हा चक्रिरे । कथम् ?

[एषां लोकानां रोहेण सवनानां रोह
आम्नातः । रोहात् प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितः^{११}]

एषामग्न्यादिभक्तीनां पृथिव्यादीनां लोकानां रोहेण । रोह उपबर्ध-
परिभावः पृथिवीलोकस्तस्योपर्यन्तरिक्षलोकस्तस्योपरि^{१२} द्युलोकः^{१३} । एतेन रोहेण तुल्य एवमेवोक्तभक्तीनां सवनानां रोह उपर्युपरिभाव आम्नातो ब्राह्मण-
पठितः । किम् ? उच्यते । प्रातः सवनादिक्रमेण^{१४} द्युलोकसंस्तुति-
स्तृतीयसवनसममारोहात्^{१५} । अनन्तरं क्रमेणैव प्रत्यवरोहः प्रत्यवरोहणमवतारः
कर्तुमिष्टः ।

कल्पनामात्रं चैतदित्याह ।

ताममुकृतिं [हाताग्निमारुते शस्त्रो वैश्वानरीयेण सूक्तेन
प्रतिपद्यते । सोऽपि न स्तोत्रियमाद्रियेत । आग्नेयो हि भवति]^{१६}

१ [धा० ४।१०६, १०७] दस्य-
कृते दर्शि च B. C. दस्य० M.

२ अयं पाठः सन्दिग्धः ।

३ अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

४ व्यसोपि देशकेनादसाः C.
व्यसोपदेशकेनादसा M.

५ यज्ञस्थम C. ग्रन्थमधीयते M.

६ भरयन्ते C.

७ [पा० ४।२।२६]

८ [पा० ४।२।६०]

F. 12

९ अयं सन्दिग्धः पाठः ।

१० चोदनास० M.

११ अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

१२ ० लोकस्तस्योपर्यन्त० M.

१३ 'तस्योपरि द्युलोकः' इति त्रुटि-
तम् B.

१४ सवनानातिक्रमेण B. C.

१५ संस्तुतीः B.

१६ 'ताममुकृतिमिति' इत्येवं शक्तीकः
B. C. M.

तस्य प्रत्यवरोहस्यानुकरणमनुकृतिर्या^१ तां होता आग्निमारुतसंज्ञके शस्त्रे चिकीर्षन्ति^२ शेषः । वैश्वानरदेवत्येन सूक्तेन प्रथमे^३ प्रतिपद्यते प्रवर्तत इत्यर्थः । 'वैश्वानराय पृथुपाजसे^४ विपः^५' इत्येतेन । तस्मान्मन्यामहे वैश्वानर आदित्यः । सोऽपि अपिशब्दोऽपि चेत्यस्य^६ निपातसमुदायस्यार्थे पुरस्ताच्च द्रष्टव्यः । अपि च स होता विधिसामर्थ्यादेव शास्त्रान्तरेष्विव प्रतिपन्नौ^७ न स्तोत्रियं प्रतिपदमाद्वियेत । नाद्रियत^८ इत्यर्थः । किं कारणम् ? आग्नेयो हि^९ हिशब्दो हेतौ यस्मादाग्नेयः स्तोत्रियः । तेन तमनाहत्य वैश्वानरीय एव प्रतिपद्यते ।

[तत आगच्छति मध्यस्थाना देवता रुद्रं च मरुतश्च ।

ततोऽग्निमिहस्थानमत्रैव स्तोत्रियं शंसति^{१०}]

एवं वैश्वानरमादित्यं स्तुत्वा ततो द्युलोकादागच्छति अन्तरिक्षलोके मध्यस्थाना देवताः स्तोतुं रुद्रम् । 'आ तं पितः^{११} मरुतश्च^{१२} 'प्रत्यक्षसप्त-
तवसः^{१३} इति । ततोऽन्तरिक्षलोकादाग्निं स्तोतुमिहस्थानमागच्छतीत्यनु-
षङ्गः । अत्रैव^{१४} पृथिव्यां न दिवीत्यभिप्रायः । 'यज्ञायज्ञा वो अग्नये^{१५}' इति
स्तोत्रियमाग्नेयं शंसति^{१६} । अतो यथायतनं^{१७} स्तुतिदर्शनादसावादित्य
इति याज्ञिकदर्शनम् । याज्ञिकानामपि च स्थानकल्पना गौणी प्रदर्शितैवेत्य-
विरोधः ।

१ कृतिं या तां B. C.

२ चिन्तयन्ति B. C.

३ प्रथममेव M.

४ ० वाजसे M.

५ [अ० ३।३।१] विपः M.

६ चेत्येतस्य M.

७ प्रतिपन्नौ B. प्रतिपन्नौ M. प्रतिपन्नौ
न स्तोत्रियं प्रतिपदमादीयेत
नादीयत इत्यर्थः C.

८ नादीयते M.

९ हविः B. C. 'किं कारणम्'
इत्यारभ्य 'तस्माद्व्यः सं०' इत्यन्तः
पाठस्त्रुटितः M.

१० अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

११ [अ० २।३।१] पितरं B.

१२ मरुतरश्च C.

१३ [शत० ब्रा० सप्त वै मरुतो
गणः । १।१।३।१७॥ को० ब्रा०
१।२ घोरा वै मरुतः स्वतवसः]
प्रत्यक्षसः प्रतपस C.

१४ अत्र वै B.

१५ [ऐ० ब्रा० १।३।११]

१६ 'शं' इति श्रुतितम् C.

१७ यथा यथनं C.

अथापि [वैश्वानरीयो द्वादशकपालो भवति ।

एतस्य हि द्वादशविधं कर्म^१]

अपि च 'वैश्वानरं^२ द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति'^३ इति श्रूयते । अतः किम् ? उच्यते । अत एतद्वैश्वानर आदित्यः । कस्य हेतोः ? द्वादशत्व-सम्बन्धात् । एतस्यादित्यस्य यस्मात् द्वादशविधमुदयास्तमयाभ्या महोरात्रादि-क्रमेण द्वादशमासप्रविभागप्रकारं^४ कर्म । द्वादश मासाः संवत्सरः । तथा द्वादशत्वसम्बन्धात् द्वादशाक्षरा जगती जागतोऽसावादित्य^५ इति ।

अथापि [ब्राह्मणं भवति^६]

अपि च ब्राह्मणं वक्तव्यमेवास्यार्थस्य^७ प्रतिपादकं भवति । 'असौ वा आदित्योऽग्निर्वैश्वानरः'^८ इत्यादि ।

अथापि [निवित् सौर्यवैश्वानरीभवति^९]

अपि च निवित् निविदिति केषाञ्चिन्मन्त्राणां समाख्या । अथ निविदं शंसतीति येषां विनियोगः । सूर्यवैश्वानरसम्बन्धात् सौर्यवैश्वानरी । कीदृशो यो वैश्वानर उच्यते ? प्रकृतार्थप्रतिपादने समर्थो भवति । तां दर्शयति ।

आ यो द्यां भ्रात्या पृथिवीम्^{१०}

इति । अस्य व्याख्यानम्—

एष हि [द्यावापृथिव्यावाभासयति^{११}]

यस्मादेष एवाभिमुख्येन प्रकाशयति स्वेन तेजसो^{१२} महिम्ना । नाग्निः पार्थिवोऽल्पदेशप्रकाशनात्^{१३} । य इति श्रुतेः स इत्यध्याहारः । सौर्यमवैश्वानरः । इह श्रु^{१४}.....मत्सदिति च सम्बन्धसामञ्जस्याद् वैश्वानर आदित्यः ।

अथापि [छान्दोगिकं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवति^{१५}]

१ 'अथापि' इत्येव प्रतीकः B. C.

२ वैश्वानरं B.

३ [शत० ब्रा० २।२।२।३। तै० ब्रा० वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति १।३।२।२]

४ मात्र प्रवि C.

५ जगतो B.

६ 'अथापि' इत्येव प्रतीकः B. C.

७ 'वक्तव्य' इति अटितम् । 'वामे-वास्यार्तस्य' इत्येवं पाठः B.

८ [मैत्रा० ब्रा० २।१।२] 'असौ वादित्यः' इत्येव B. C.

९ 'अथापि' इत्येव प्रतीकः B. C.

१० [श० श्रौ० ८।२।१]

११ 'एष हीत्यादि' एवं प्रतीकः B. C.

१२ तेजसा B.

१३ प्रदर्शनात् B.

१४ अत्र कश्चन पाठस्त्रुटितः ।

१५ 'अथापि' इत्येव प्रतीकः B. C.

अपि च छन्दोमसंज्ञके हमिहवः^१ सूक्तं सूर्यवैश्वानरसम्बन्धि वैश्वानर-
शब्दस्यादित्यविषयत्वप्रख्यापने समर्थं भवति । कवमत् ।

दिवि पृष्ठो अरोचता-
ग्निर्वैश्वानरो बृहन् ।
क्षमया वृधान ओजसा चनो
हितो ज्योतिषा बाधते तमः^२ ॥

दिवि^३ द्युलोके पृष्ठः स्पर्शनेन स्थानं लक्ष्यते । तत्र स्थित इत्यर्थः ।
अरोचत अद्योतिष्ट^४ रोचते वा दीप्यते । कोऽसौ ? अग्निर्वैश्वानर आदित्यः ।
बृहन् महान् । रोचमानश्च ज्योतिषा बाधते तमः । एष ह्रीत्यादिनोक्तार्थ-
विषयं सामर्थ्यमुपदर्शयति ।

[अथापि हविष्यान्तीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवति]^५

अथापोत्यादि पूर्ववद् व्याख्येयम् । तत्र हविष्यान्त^६ इति^७ शब्दवत्^८
सूक्ते प्रकृतार्थप्रतिपत्तये मन्त्रः^९ ।

विश्वस्मा अग्निं भुवनाय देवा
वैश्वानरं केतुमहामकुण्वन् ।
आ यस्ततानोपसा विभाती-
रपो ऊर्णोति तमो अर्चिषा यम्^{१०} ॥

मूर्धन्वत् आङ्गिरसस्य । विश्वस्मै भुवनायेति तादर्थ्ये चतुर्थ्यै^{११} । स
सर्वस्य भुवनस्य भूवजातस्यार्थाय । अग्निमग्रण्यं^{१२} देवा वैश्वानरमादित्यम् ।
तुं कर्तारम् । कस्य ? अह्नां स ह्युदयास्तमयाभ्यामहानि करोति । तेन

१ अयं वरुणः सन्दिग्धः ।

२ [यजु० ३३।३२॥ आरब०
श्री० ८।१०] 'दिवि पृष्ठो
अरोचत' इत्येव B. 'दिविष्टो
आरोचत' इत्येव C.

३ 'दिवि द्यु' इति ऋटितम् B. C.

४ इत्यग्रमदिष्ट B. अस्मेकादिष्ट C.

५ अयं वृक्षमात्रे अस्ति B. C.

६ निविष्यान्त C.

७ वसि B. वसि C.

८ पति B.

९ मन्त्राः B.

१० [अ० १०।८८।१३] 'विश्वस्मा
अग्निम्' इत्येव अस्ति B. C.

११ चतुर्थ्यां B.

१२ अग्निमग्र C.

अस्मिन्नधिकारे अकृत्वन् कृतवन्तः^१ । कीदृशो वैश्वानरः ? उच्यते । आ
इत्युपसर्गस्ततानेत्येतैन सम्बध्यते । यो वैश्वानर आततान विस्तारितवान् ।
उदयगिरिशिखरोपकण्ठं वर्तमानः । किम् ? उषसो विभातीः विविधं दीप्य-
मानः । एकस्या एव पूजनार्थं बहुवचनम् । किञ्च अप^२ ऊर्णोति अपच्छा-
दयतीत्यर्थः । किम् ? शर्वरं तमः स्वेनार्चिषा । यत् उत्पूर्वार्थं द्रष्टव्यः ।
उद्यत् । प्रबसद्वां कर्तृत्वमादित्य^३ एबोपशेते नाग्नाविति^४ । अतोऽसावादित्यो
वैश्वानरो नाग्निरिति^५ याज्ञिकः^६ पक्षः ।

अयमेवाग्निः [वैश्वानर इति शाकपूणिः^७]

नेदीयसोपदेशकेनो^८ समासाभिनयं दर्शयति । एवोऽवधारणे । अय-
मेव पार्थिवो ज्ञेतरावित्यर्थः । शाकपूणिग्रहणं स्वप्ननीषिकानिवृत्त्यर्थं^९ दाढ्यार्थं
वा । प्रतिज्ञैषा । हेतुस्तु^{१०} विश्वानरशब्दयोर्विषयभेदः । स कथमिति चेत् ।
आह ।

[विश्वानरावेते उत्तरे ज्योतिषी । वैश्वानरोऽयं

यज्ञाभ्यां जायते । कथं न्वयमेताभ्यां जायत इति^{११}]

विश्वानरावेते^{१२} उत्तरे ज्योतिषी मध्यस्थानेव समाप्नानात् । विश्वात्
प्रकाश्यात्^{१३} प्रत्यृते गते प्राप्ते तेन वैश्वानरोऽयं यद् यस्मात् ताभ्यां पञ्च-
म्येषा तयोः सकाशादित्यर्थः । जायत इत्यलक्षणाद्विधितार्थनिर्देशः । कथं
न्वित्यनुपृष्टे प्रतिवचनम् ।

[यत्र वैद्युतः श्ररणमभिहन्ति यावदनुपात्तो भवति
मध्यमधर्मैव तावद् भवति उदकेन्यतः शरीरोप-
शमनः । उपादीयमान एवाग्रं सम्पद्यत उदकोप-
शमनः शरीरदीप्तिः^{१४}]

१ अकृतवन्तः C.

२ आप C.

३ कर्तृत्व C.

४ नागाविति B. C.

५ नागिति B.

६ याज्ञिकपक्षः C.

७ 'अयमेवाग्निरित्यादि' इति प्रतीकः

B. C.

८ अयं सन्दिग्धः पाठः ।

९ निवृत्त्यर्थं C.

१० 'ह' इति नास्ति B.

११ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१२ नावेते उत्तरो C.

१३ प्रकाश्यात् C.

१४ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

यत्र यस्मिन् काले वैद्युतो विद्युत्सम्बन्धितेजोऽजः^१ शरण-
माश्रयमात्मनः काष्ठादि हिंसितव्यं वा^२ हन्तिर्गतिकर्मा अभिगच्छति
यच्छब्दश्रुतेस्तच्छब्दाध्याहारः । तत्र तदा यावदसावनुपात्तोऽपरिगृहीतः
केनचिद्भाण्डेन भवति मध्यमधर्मैव तावद् भवति । का^३ पुनस्तस्य मध्यमधर्म-
तेत्याह^४ । उदकमिन्धनमस्योदकेन^५ दीप्यते । शरीरं काष्ठादि उपशमनं
निर्वापणम् । अग्नौ^६ काष्ठादिना शाम्यतीत्यर्थः । स खलूपादीयमान^७
एवायं पार्थिवः सम्बध्यते^८ पार्थिवधर्मा भवतीत्यर्थः । पार्थिवधर्मता^९ च
प्रसिद्धा कथ्यते उदकोपशमन इत्यादिना । एवं तावद् वैद्युतात् ।

[अथादित्यात् । उदीचि प्रथमसमावृत्त आदित्ये
कंसं वा मणिं वा परिमृज्य प्रतिस्वरे यत्र
शुष्कगोमयमसंस्पर्शयन् धारयति तत् प्रदीप्यते ।
सोऽयमेव सम्पद्यते^{१०}]

अथादित्यात् कथं जन्मेत्याह । उदीचीति सप्तम्येकवचनम् । आदित्या-
धिकरण उत्तरस्यां दिशि समावृत्तमात्र एवादित्ये उदगयनमुखमात्र एवेत्यभि-
प्रायः । कंसः प्रसिद्धो मणिः सूर्यकान्तः । प्रतिस्वरोऽपि रश्म्युपतापादयः^{११} ।
यत्र यदा । असंस्पर्शयन्निति स्पर्शप्रतिषेधेन परं सन्निकर्षं दर्शयति । तच्च
प्रदीप्यते तदानेकाकारेण^{१२} । स आदित्याद्यमेव पार्थिवः सम्पद्यते^{१३} ।

[अथाप्याह । वैश्वानरो यतते सूर्येण^{१४} । इति ।
न च पुनरात्मनात्मा संयतते । अन्येनैवान्यः
संयतते । इत इममादधात्यमुतोऽमुष्य रश्मयः
प्रादुर्भवन्ति । इतोऽस्यार्चिषः । तयोर्भासोः
संसङ्गं दृष्ट्वैवमवक्ष्यत्^{१५}]

१ अजशरण B.

२ व्याहन्तिर्गतिकर्मा C.

३ कः पुन B.

४ 'धर्मो योह' इत्येव B. धर्मोऽह C.

५ 'म' इति घुटितम् C.

६ अग्नौ C.

७ खलु वा दी C.

८ अत्र 'सम्पद्यते' इति पाठो युक्तः

स्थात् । मूलेऽप्ययमेव पाठः ।

९ धर्मका च C.

१० अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

११ तापद् यत्र C.

१२ 'का' इति घुटितम् B. C.

१३ सम्पद्यते C.

१४ [अ० १।३८।१]

१५ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

एवं तावद् विषयभेदादादित्यादस्यात्वे^१ हेतुमभिधाय हेत्वन्तरमप्याह ।
अथापि अपि चाह मन्त्रः । वैश्वानर इत्यादि । एतदनेनाह । यद्यादित्या-
दन्यो वैश्वानरः स्यात्, अस्मिन् मन्त्रे स्वात्मनि क्रियाविरोध आपद्येत, न चैत-
दिष्टम् । तस्मादन्यः^२ संयतते संगच्छत इत्यर्थः । पुरस्तान्मन्त्रो^३
व्याख्यातः । तत्र संगतिर्न प्रदर्शितेति भाष्यकारो दर्शयति । इतः काष्ठादेरिभं
पार्थिवं पृथिव्यामादधाति । अमुतो द्युलोकादादित्यरश्मयः^४ । इतो (पृथिवी)
लोकादस्याग्नेरर्चिषः^५ प्रादुर्भवन्तीत्यनुषज्यते । अवक्ष्यन्मन्त्रो मन्त्रदृग्वा ।

किञ्च—

[अथ यान्येतान्यौत्तमिकानि सूक्तानि भागानि वा
सावित्राणि वा पौष्णानि वा वैष्णवानि वा तेषु
वैश्वानरीयाः प्रवादा अभविष्यन् । आदित्य-
कर्मणा चैनमस्तोष्यन्निति । उदेषीत्यस्तमेषीति
विपर्येषीति^६]

अथ यानीत्यादि^७ । औत्तमिकानि^८ । धूमादि द्रष्टव्यम्^९ । उत्तम-
स्थानदेवतास्तुतिविषयाणि । भागानि भग्नदेवत्यानि^{१०} सद्दिष्टादिदेवत्यानि वा ।
तेषु वैश्वानरीया वैश्वानरशब्दसम्बन्धिनः^{११} । अभविष्यन्नित्यादि क्रियाति-
पत्तौ^{१२} लृट् । एवमस्तोष्यन्^{१३} मन्त्राः । इतिरेवमर्थः । एवमुदेध्येवमस्तमेषि^{१४}
विपर्येषोति^{१५} पर्यन्तम्^{१६} । यद्यादित्यादन्यो^{१७} वैश्वानरः स्यात् तत एवं स्याद्
यथोक्तं यतस्तु खलूक्तविपर्ययः^{१८} ।

१ स्यत्वे C. अत्र 'अस्योत्पा-
द्यत्वे' इति 'अस्य जन्यत्वे' इति
वा पाठः स्यात् ।

२ 'तस्मादन्यः सं०' इत्यन्तः
पाठश्च्युतः M.

३ [निरु० ७।२२]

४ ० दिव्यस्य र० M.

५ अत्र 'आदित्यस्य' इत्यधिकः
पाठः B. C.

६ अयं मूलशब्दो नास्ति B.
C. M.

७ अथायातीत्यादि C.

८ औत्तमिकाणि M.

९ द्रष्टव्यः C.

१० 'भगदेवत्यानि' इति युक्तः
स्यात् ।

११ निधनम् B. C.

१२ लृट् B. वत्तौ वृट् C.

१३ एनं वैश्वानरं स्तोष्यन् B. C.

१४ मस्तमेषि C.

१५ 'वि' इति च्युतितम् C.

१६ एवं पर्यन्तमिति B. C.

१७ त्यादन्यो C.

१८ खलूक्तं सूक्तं विपर्ययः B. C.

[आग्नेयेष्वेव हि सूक्तेषु वैश्वानरीयाः प्रधादा
भवन्ति । अग्निर्कर्मणा चैनं स्तौतीति ।
वहसीति । पचसीति । दहसीति^१]

आग्नेयेष्वेव हीत्यादि निगदव्याख्याः । अत उक्तविपर्ययादन्यो वैश्वानर
आदित्यादिति सिद्धम् ।

एवं युक्तिभिः स्वपक्षमवस्थाप्य परपक्षोक्तयुक्तिसमीकरणात्वाह^२ ।

[यथो एतद् वर्षकर्मणा ह्येनं स्तौतीति ।
अस्मिन्नप्यतदुद्गृह्यते^३]

यत्तावदेतद् वर्षकर्मणेति अस्मिन्नपि पार्थिवेऽग्नावेतदुपपद्यते यथा तथेद-
मुदाहरणम् ।

समानमेतदुदकमुच्चैस्थव चार्हभिः ।

भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति दिवं जिन्वन्त्यग्नयः^४ ॥

दीर्घतमसः । समानमेवैतदुदकं उच्चैति ऊर्ध्वं गच्छति च^५ । अवचा^६
शब्दोऽधोभावे । अथ एति^७ पततीत्यर्थः^८ । अहभिरङ्गाम्दसत्वाद् वर्णलोपः ।
तृतीया च सप्तम्यर्थे^९ । अहस्सु उदगयमे यान्यहामि तेषूर्ध्वं गच्छति ।
दक्षिणायने यानि तेष्वधः । अत्रोत्तरेणार्धर्चेन सहैकवाक्यतायै योग्यविभक्ति-
युक्तौ यत्तदावध्याहार्यौ । येनोदकेन वृष्टिरूपतामापन्नेन भूमिं भूलोकं पर्जन्याः
पार्जयितारो रसानां माध्यमिका देवगणा जिन्वन्ति^{१०} प्रीणयन्तीत्यर्थः । तत्परिण-
मत्वात्तद्रूपतामापन्नेन^{११} तेनैवोदकेन दिवं शुलोकं^{१२} जिन्वन्ति प्रीणयन्त्यग्नयः ।
'इतः प्रदानं देवा उपजिन्वन्ति अमुतो मनुष्याः^{१३}' इति श्रुतेः । 'अग्नौ प्रास्ता-
हुतिः^{१४}' इति च स्मृतेः । इत्येवमग्ने-र्षकर्मस्तुत्यर्था या ऋक् सेयं स्वनिगद-
व्याख्याता

१ अयं मूलपाठो नास्ति B.C.M.

२ परपक्षे युक्तिः M.

३ अयं मूलपाठो नास्ति B.C.M.

४ [अ० १।१६४।२१] 'समान-
मेतत्' इत्येव प्रतीकः B.C.M.

५ नास्ति B. O.

६ अवच अवशब्दो O. 'अवचशब्दो'
इति वा स्यात् ।

७ अर्थं पृथति O, अथ पृथति B.

८ वसती O.

९ सप्तम्या अर्थे B. O.

१० जीवन्ति O.

११ यात्मात्वाद्भवतामा O. M.

१२ 'शुलोकं' इत्याशब्द 'सहैरवा-
नरस्वे यथा०' इत्यन्तः पाठस्तु-
टितः । M.

१३ [अनुपलब्धमूलमिदं वर्णनम्]

१४ [मनु० ३।७६]

अ० ७, लो० २३
अ० ७, पा० ६, ख० ३ }

३७

{ पार्थिवेऽप्यग्नौ वर्षकर्मणा स्तुतिः

यथा चाग्नेरेवमादित्यस्यापि वर्षकर्मस्तुतिं दर्शयति पूर्वपक्षस्य^१ सुतरामनै-
कान्तिकत्वप्रसिद्धये ।

इति निरुक्तविवरणभाष्ये द्वादशस्या-[सप्तमस्या-]^२ध्यायस्य

षष्ठः पादः ।

[त्रयोविंशश्च खण्डः समाप्तः^२ ।]

१ पूर्वपक्षहोस्तुत्युतरामनै B.

पूर्वपक्षहोस्तुतरामनै C,

२ अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो

नास्त्यादर्शपुस्तकेषु । C. पुस्तके

तु 'इति द्वादशस्य षष्ठः पादः'

इत्येव पाठः ।

[अथ सप्तमः पादः^१ ।]

कृष्णं नियानं हरयः सुपर्णा
अपो वसाना दिवमुत्पतन्ति ।
त आ ववृत्रन्त्सदनादृतस्या-
दिद् घृतेन पृथिवी व्युद्यते^२ ॥

दीर्घतमसः । कृष्णं कृष्णवर्णं देवतानां रात्रित्वेन^३ स्मरणाद् मेघनील-
त्वाच्च । नियानं नियमेन यानं प्रायणमस्मिन् सर्वप्राणिनामिति यानशब्दो^४
नियमनवचनः । स दक्षिणायने द्रष्टव्यः । विशेषणसम्बन्धेन^५ कृष्णत्वेन
सम्बन्धात् । प्रथमा द्वितीया वा सप्तम्यर्थे द्रष्टव्या । कृष्णेऽयने दक्षिणायन
इत्यर्थः । त आ^६ ववृत्रन् इत्येतेन वास्य^७ सम्बन्धः । हरयो हर्तारो रसानाम् ।
सुपर्णा रश्मयः । अपो वल्लस्थानीयाः । वसाना आत्मन्यासजन्तः । दिव-
मुत्पतन्ति । परस्तात्तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दाध्याहारः । ये ते कृष्णनियाने आववृत्रन्
आववर्तन्ते^८ । सदनात् स्थानात् । ऋतस्योदकस्य आदित्यमण्डलादित्यर्थः ।
आदित् आच्छब्दोऽथेत्यस्यार्थः । इन्वेति^९ । अनन्तरं^{१०} च घृतेनोदकेन
पृथिवी व्युद्यते 'उन्दी क्लेदने^{११} स्विद्यते^{१२} इत्यर्थः ।

क्षणां^{१३} नियमनमित्यस्यार्थकथनम् । रात्रिः । कस्य ? सामर्थ्यात्
आदित्यस्येति । हरय इति वा सम्बन्धः । अमुत आदित्यमण्डलात् ।
अर्वाञ्चोऽधोमुखाः पर्यावर्तन्ते । सहभूतस्योदकस्य स्थानादित्यर्थः । एवमा-
दित्याद् वृष्टिः ।

१ अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो
नास्ति B. C.

२ [ऋ० १।१६।४७] 'कृष्णं
नियानम्' इत्येव प्रतीकः B. C.
'नियानं' इत्यस्यानन्तरं 'कृष्णं'
इत्यधिकः पाठः C.

३ रात्रि येन स्मरणात् B. C.

४ अत्र 'नियानशब्दो' इति पाठः स्यात् ।

५ 'यसम्बन्धेन' इति पाठो नास्ति C.

६ आप वृत्र C.

७ वाच्य B.

८ अत्र वकारोऽधिक एव । 'आव-
र्तन्ते' इत्येव युक्तः पाठो भवेत् ।

९ 'इत्' इति 'च' इत्यस्यार्थे इत्यर्थः ।

१० अनन्तरं च B. C.

११ [पा० ७।२०] क्लेदने C.

१२ क्लिद्यते C. 'क्लिद्यते' इति स्यात् ।

१३ 'कृष्णं विरयणं' इति युक्तः स्यात् ।

अथापि ब्राह्मणमुक्तमन्त्रद्वयार्थानुवादी^१ भवति ।

अग्निर्वा इतो वृष्टिं समीरयति^२ ।

अग्निर्वा इतो वृष्टिमपः सम्यगोरयति आहुतिद्वारेण । यद्वा दग्धद्रव्या-
न्तर्गता आपो दह्यमाना धूमरूपतामापन्ना ऊर्ध्वं गच्छन्ति । तदुक्तम् 'अग्नेर्वै
धूमोऽभ्रम्^३ ' इति विज्ञायते ।

अथापरं ब्राह्मणम् ।

धामच्छदिवि^४ खलु वै भूत्वा वर्षति

मरुतः सृष्टां वृष्टिं नयन्ति ।

सम्प्रत्यर्थं धामशब्दस्तेजोरूपत्वादरश्मिवचनः । धामभी रश्मिभिर्भोमरस-
लक्षणस्योदकस्याच्छादनात् । अष्टौ मासानात्मन्यासञ्जनाद्^५ ग्रीष्मान्तर्वर्ती
सन्नादित्यो धामच्छदुच्यते^६ । तदा धामच्छद् भूत्वा चतुरो मासान् वर्षति ।
मरुतो मध्यमस्थाना वायवः । तेन धामच्छता सृष्टां वृष्टिमुदकं भूमिं नयन्ति ।

तथेदमपरं ब्राह्मणम्

यदा वा असावादित्यो [ऽग्निं रश्मिभिः

पर्यावर्ततेऽथ वर्षति^७]

न्यङ्क्वाचिनः^८ रश्मिभिरधोमुख इत्यर्थः । सर्वत आभिमुख्येन वर्तते ।
अनन्तरं वर्षति । एवमुक्तस्यार्थस्य द्रढिम्नोऽनुवादो यथासम्भवं योजनीयः ।

यथो एतद् [रोहात् प्रत्यवरोहश्चिकीर्षित

इत्याम्नायवचनादेतद् भवति^९]

यदप्येतद् अस्यादित्यस्य वैश्वानरत्वे कारणमुक्तं रोहादिति । तत्राप्यु-
च्यते । आम्नायवचनादिति । एतदुक्तं भवति । चोदनालक्षणेऽर्थे सति
कल्पनामात्रमौपचारिकमेतद् वैश्वानरत्वं निपातभाक्त्वेन तच्चाग्नेर्वक्ष्यति ।

१ मुक्तं मन्त्र B.

२ [काठ० सं० ११।१०]

३ [श० ब्रा० १।३।१।१७]

४ 'धामच्छदिवि' इत्येव B. धाम-

च्छदिवः C.

५ सम्जनासु ग्री B. C.

६ 'धामच्छदुच्यते । तदा' इत्येता-

वान् पाठस्त्रुटितः B.

७ 'यदा वा असावादित्यो' इत्येव

प्रतीकः B. C.

८ निङ्क्वाचिनः B. C.

९ 'यथो एतद्' इत्येव प्रतीकः B. C.

यथो एतद् [वैश्वानरीयो द्वादशकपालो
भवतीति अनिर्वचनं कपालानि
भवन्ति । अस्ति हि सौर्य एककपालः
पञ्चकपालश्च^१]

^२अनिर्वचनमनुदाहरणं^३ कपालानि । कथम् ? उच्यते । यदि सूर्यो
वैश्वानरः स्याद् वैश्वानरीयवत् सूर्योऽपि द्वादशकपालः स्याद् द्वादशविधकर्म-
त्वात् । यतस्तत् सव्यभिचारमेककपालत्वादिना तस्मादयमप्यहेतुः ।

[यथो एतद् ब्राह्मणं भवतीति । बहुभक्तिवादीनि
हि ब्राह्मणानि भवन्ति । पृथिवी वैश्वानरः^४ ।
संवत्सरो वैश्वानरः^५ । ब्राह्मणो वैश्वानरः^६ । इति^७]

बहुभक्त्या उपचारेण वदन्ति एवंस्वभावानि । तच्च बहुभक्तिवादित्वं^८
दर्शयन्ति । पृथिवी विश्वान्नरान्नयतीति वैश्वानरः । एवंसंवत्सरब्राह्मण-
वादीति^९ ।

[यथो एतत् निवित्सौर्यवैश्वानरी भवतीति ।
अस्यैव सा भवति^{१०}]

यदप्येतत्^{११} निविदिति । अस्यैव पार्थिवस्य वैश्वानरत्वे^{१२} यथा सा
भवति तथाप्याचक्ष्महे ।

अग्निवैश्वानरः सोमस्य मत्सत् ।
विश्वेषां देवानां समित् ।
अजस्रं दैव्यं ज्योतिः ।
यो विद्भ्यो मानुषीभ्यो दीदेत् ।

१ 'यथो एतदित्यादि' इत्येवं

प्रतीकः B. C.

२ अनिर्वच B. C.

३ अनुदाहरणं B.

४ [श० आ० १३।३।८।३]

५ [श० आ० १।२।१।१५।१।६।
१।५]

६ [तै० अ० ३।०।३।२]

७ अयं सर्वोऽपि मूलपाठो नास्त्या-
दर्शपुस्तकेषु ।

८ भक्तवादि B.

९ 'एव संवत्सरब्राह्मणवादिति' इत्या-
दर्शपुस्तकपाठः ।

१० अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

११ यदस्यैतत् B. यदप्येतत् C.

१२ एवेव यथा B. C.

द्युषु पूर्वासु दिद्युतानः ।

अजर उषसामनीके ।

आ यो द्यां भात्या पृथिवीम् ।

उर्वन्तरिक्षम् ।

ज्योतिषा यज्ञाय शर्म यंसत् ।

अग्निर्वैश्वानर इह श्रवदिह सोमस्य मत्सत् ।

प्रेमां देवो देवहूतिपवतु देव्या धिया ।

प्रेदं ब्रह्म प्रेदं क्षत्रम् ।

प्रेमं सुन्वन्तं यजमानमवतु चित्रदिच-

त्राभिरुतिभिः श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत्^१ ।

विश्वामित्रस्यार्षम् । सोमस्य मत्सद्^२ मदेः पाञ्चमिकं रूपं तृप्यतु । विश्वेषां देवानां मध्ये समित् सन्दीपिता । अजस्रं नित्यं दैव्यं दिव्यानां सम्बन्धि ज्योतिः । यो विद्भ्यो मनुष्यजातिभ्यस्तासामर्थायेत्यर्थः^३ । किम् ? अदोदेत्^४ दीप्यते । एतच्च निवित्पदं विशेषतो हेतुत्वेन भाष्य उपन्यस्तम् । द्युषु^५ पूर्वासु पूर्वेष्वप्यहस्वित्यर्थः । अग्निहोत्रार्थं दिद्युतानः^६ कानजयं^७ द्योतितवानित्यर्थः । अजरो जरावर्जितः । उषसामनीके^८ मुखे उष—उदयवेलायामित्यर्थः । आकारो भाति नान्तर्णीतण्यर्थेन^९ सम्बध्यते । तस्य चार्थं भासयतिनाचष्टे यश्चाभासयति^{१०} द्यां दिविष्ठां देवा हविर्वहनादिना । आ पृथिवीं भातिरुक्तार्थोऽनुषज्यते आभासयति पृथिवीम् । आ उरु विस्तीर्णमन्तरिक्षमदर्शितसम्बन्धम्^{११} । ज्योतिषा च स्वेन^{१२} रक्ष आदि निन्नन् यज्ञाय शर्म सुखं यंसत्^{१३} छान्दसत्वाद् वर्तमाने लेट् अवभावश्च^{१४} प्रयच्छति ।

१ [शां० श्रौ० सू० ८।२२।१ कौ०
ब्रा० १।८] 'उर्वन्तरिक्षम्'
इत्यत्र 'अर्वन्तरिक्षम्' इति
पाठः स्कन्दस्वामिभ्याख्या-
सम्मतः । अयमेव पाठो निवि-
त्कुन्तापे पठ्यते ।

२ 'द्' इति द्रुटितम् । B. C.

३ भ्यः मत्साम B. भ्यः तत्साम C.

४ अदीः दे B. अदीर C.

५ न्युषु B. C.

६ दिव्यताहः B. C.

७ अर्थं सन्दिग्धः पाठः ।

८ 'नीके मुखे' इति द्रुटितम् B.

९ न्तर्णीतण्य B.

१० यश्याभा B. C.

११ शितं सम्बन्ध B. C.

१२ 'स्वेन' इति द्रुटितम् B.

१३ 'यत्' इत्येव B. C.

१४ अत्र 'अडभावश्च' इति पाठः स्यात् ।

'वभावश्च प्रयच्छति' इत्यत
आरभ्य 'संबध्यते' इमां च
देवः' इत्यन्तः पाठश्चुटितः C.

नित्यमेव चाग्निर्वैश्वानरः इहास्मिन् यज्ञे श्रवत् पञ्चमलकारे विकरणव्यत्ययेन शप् । न^१ च लोडर्थे शृणोतु । किम् । सामर्थ्यात् स्तुतीः । इहैव सोमस्य मत्सत् 'मद तृतौ^२' इत्यस्य पाञ्चमिकरूपं तृप्यतु । प्रशब्दो व्यवहितेन अवत्वित्येतेन सम्बध्यते । इमां च देवो देवहूतिं देवा हूयन्ते यस्यां सा देवहूतिर्यागक्रिया तां प्रावतु प्रकर्षेण रक्षतु । देव्या देवानां स्वभूतया धिया^३ प्रज्ञया । प्रेदं ब्रह्म ब्राह्मणास इत्यर्थः^४ । अवत्वित्यनुषङ्गः सर्वत्र । प्रेदं क्षत्रं क्षत्रियांश्चेत्यर्थः । प्रेमं^५ सुन्वन्तं यजमानं चावतु । चित्रश्चायनीयश्चित्राभिरूतीभिः पालनैः श्रवत् शृणोतु च नित्यमेव ब्रह्माणि स्तुतिलक्षणानि^६ । आवसेत्याकारो^७ गमदित्येतेन सम्बध्यते । अवसा अवसित्यन्ननाम^८ । अतो^९ हेतो^{१०} तृतीया । प्रयोजनस्य च हेतुत्वेन विवक्षा । अनेन च सोमाख्येन हेतुभूतेन सोमं पातुमित्यर्थः, आगमत् पाञ्चमिकं रूपम् । आगच्छत्वित्याशास्महे ।

[यथो एतच्छान्देमिकं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं
भवतीत्यस्यैव तद् भवति^{११}]

यदप्येतच्छान्देमिकमिति । अस्यैव पार्थिवस्य तद्वैश्वानरत्वे यथालिङ्गं^{१२} भाष्यकारेण प्रदर्शितं तथा व्याचक्ष्महे ।

वृषा पावक दीदिहि
अग्ने वैश्वानर द्युमत् ।
जमदग्निभिराहुतः^{१३} ॥

वामदेवस्य । प्रत्यक्षकृतत्वान्मन्त्रस्य वृषादेशचानामन्त्रितत्वाद् यच्छब्दा-
ध्याहारकल्पना^{१४} । यस्त्वं^{१५} हविर्वहनद्वारेण वृषा^{१६} वर्षिता सः । हे पावक^{१७}

१ अत्र 'स च' इति पाठः स्यात् ।

२ [घा० १०।१७२]

३ 'धिया' इति श्रुतितम् C.

४ 'इ' इति श्रुतितम् C.

५ प्रेमा B. प्रेमः C.

६ 'ति' इति द्विलिखितम् C.

७ कारे गम B.

८ अव इत्यसनाम B. अवयित्यस-
नाम C.

९ 'अ' इति श्रुतितम् C.

१० हेतोः B. हेतो C.

११ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१२ 'तद्वैश्वानरत्वे यथा०' इत्यन्तः
पाठश्चेति M.

१३ [आश्व० श्रौत० ८।६] 'वृषा
पावकं' इत्येवं प्रतीकः B.C.M.

१४ कपनयास्त्वया C.

१५ यस्त्वया B. C.

१६ वृष्टा B.C.

१७ पावक C.

शोधक दीदिहि दीप्यस्व^१ । हे अग्ने वैश्वानरं द्युमत् क्रियाविशेषणमेतत् । दीप्तिमत् । प्रभूतया दीप्या भृशं दीप्यस्वेत्यर्थः । यश्च त्वं जमदग्निभिर्ऋषिभिराहुतो^२ मर्यादया यथाशास्त्रं हुतः^३ ।

लिङ्गदर्शनप्रसङ्गेन जमदग्निशब्दं निराह^४ । जमदग्नयः 'चमु छमु' जमु भमु अदने^५ 'प्रजमिताः प्रयोजिता अग्नयो यैः । बहुव्रीहिः । ज्वलनेर्वा नित्यमेव प्रज्वलिता अग्नयो येषामिति ।

[यथो एतत् हविष्पान्तीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं
भवतीत्यस्यैव तद् भवति^६]

यदप्येतद्^७ हविष्पान्तीयमिति । तदप्यस्यैव वैश्वानरस्य पार्थिवत्वे लिङ्गं भवति । कुत एतत् ? सूक्ताद्यस्य^८ मन्त्रस्याग्नेयत्वात् पराचीनानामप्याग्नेयत्वमेव । वैश्वानरश्रुतिश्चाग्नेरेव विशेषणं प्रकरणान्न^९ सूर्यस्येति दर्शयति ।

[इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्य चतुर्विंशः खण्डः ।]^{१०}

[अथ पञ्चविंशः खण्डः^{१०}]

हविष्पान्तमजरं स्वविदि
दिविस्पृश्याहुतं जुष्टमग्नौ ।
तस्य भर्मणे भुवनाय देवा
धर्मणे कं स्वधया पप्रथन्त^{११} ॥

मूर्धन्वत आङ्गिरसस्यार्षम् । परस्तात्तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दाध्याहारः । हविर्यत् सोमाख्यम् । पान्तं पिबतेरर्हार्थे^{१२} ऽन्तोनामकरणः^{१३} पानार्हम् । अजरं

१ दीप्यस्य C.

२ हुतं B.

३ निराह B.C.

४ द्युमु M.

५ [धा० १।४७०-४७३]

६ अयं सूक्तपाठो नास्ति B.C.M.

७ प्यतर्धविष्वा C.

८ सूक्तादि यस्य B.

९ प्रकरणं न B.C.

१० आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्त्येव न हस्यते ।

११ [अ० १०। ८८। ११] 'हविष्पान्तम्' इत्येव प्रतीकः B.C.M.

१२ तेरहार्थे B.C.

१३ करणं C.

जरावर्जितम् । स्वर्विदि स्वरादित्यस्तस्य वेत्तरि^१ । दिविस्पृशि दिवं^२
च स्पष्टरि^३ । हविर्नयनद्वारेण^४ द्वेऽप्येतेऽग्निविशेषणे । आहुतं मर्यादया यथा-
शास्त्रं हुतम् । जुष्टं प्रियं देवानाम् । अग्नौ आहवनीयाख्ये । तस्य भर्मणे
भर्म भरणं सम्भूतत्वान् करणं तदर्थम् । भुवनाय भावनाय भावनं देवतायोग्य-
त्वापादनं तदर्थं च देवाः । धर्मणो धारणाय चाविच्छेदेन । कमिति पाद-
पूरणः । स्वधयाऽन्नेन प्रयाजानुयाजहविराख्येन इममेव पार्थिवमग्निं
पप्रथन्त^५ क्षीणं सन्तं वीर्येण प्रथितवन्तः । तदेतत्—अथ प्रयाजानुयाजा^६ इत्य-
न्तरिक्ष आसत इति ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्य

पञ्चविंशः खण्डः ।^७]

—:०:—

[अथ षड्विंशः खण्डः^७]

अपामुपस्थं महिषा अगृभ्णात्
विशो राजानमुप तस्थुः कृष्णियम् ।
आ दूतो अग्निर्मभरद् विवस्वतो
वैश्वानरं मातरिष्वो परावतः^८ ॥

महिषा महन्नाम [वा] महान्तो माध्यमिका देवगणाः । अगृभ्णात्^९
परिगृह्णन्ति परिचारयन्तीत्यर्थः । परिचार्य^{१०} च विशो मनुष्यनामैतत् लुप्तो-
पमं च मनुष्या इव । राजानमुपतस्थुः उपपूर्वस्तिष्ठतिः स्तुतौ^{११} स्तुतवन्तः

१ वेत्तेरिव B. C.

२ दिविञ्च C.

३ स्पष्टरि B.

४ 'ह' इति द्विर्लिखितम् B.

५ मिं प्रथमस्तथियं C.

ग्निमपप्रथन्त B.

६ अत्र M. पुस्तके 'किं' देवता
प्रयाजा इत्यत्र वक्ष्यते महत्त्व-
रिचे' इति पाठो वर्तते ।

७ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-
प्तेरारम्भस्य च विद्देशो न दृश्यते ।

८ [अ० ६।८।४] 'अपामिति'
इत्येवं प्रतीकः केवलं B. पुस्तके ।
M. पुस्तके प्रतीको नास्ति ।

९ अगृभ्णात् B. अगृह्णात् C.
अगृह्णात् M.

१० 'चार्य' इति द्विर्लिखितम् C.

११ स्तुतेन M.

स्तुवन्ति वा । ऋग्मियं^१ अर्चतेः स्तुतिकर्मणो ऋक् ततो मत्वर्थीया^२ नाम-
करणः । तथा ऋचा तद्वन्तं स्तुतिमन्तमित्यर्थः । अर्चा^३ वा स्तुत्यमित्यर्थः^४ ।
अत्रैकवाक्यतायै भाष्यकारेण तच्छब्दोऽध्याहृतः^५ । तच्छ्रुतेश्च यच्छब्दो^६
अध्याह्रियते । यमुपतस्थुः । आकारोऽभरदित्येतेन^७ सम्बध्यते । तं दूतः ।
कस्य ? सामर्थ्याद् देवानाम् । अग्निमभरत् हरतेर्हकारस्य भकारः ।
[आहरत्^८] आहृतवान् । कुतः ? विवस्वत आदित्यस्य सकाशात् ।
वैश्वानरमग्निविशेषणमेतत् । कतमो दूतः ? उच्यते, मातरिश्वा वायुः ।
परावतः दूरनामैतत् दूरादर्चनीयमित्यर्थ^९ दर्शयितुं कृत्यः^{१०} ।

विवासनमपनयनं तमसाम्^{११} । तेन तद्वान् । प्रपूर्वस्थेरयतेः^{१२} परा-
पूर्वस्य वा^{१३} वेतेर्गतिकर्मणः परावच्छब्द इति दर्शयति प्रेरितवत्^{१४} इत्यादिना ।
'पञ्चम्यास्तसिल्'^{१५} प्रकर्षेणोरितादादित्यान् परागतादस्याग्नेरित्यादिना ।

आह्रियमाणस्य^{१६} चाग्नेर्वैश्वानरत्वविशिष्टस्य यतश्चाह्रियते विवस्वत-
स्तेषामन्यत्वमाह मन्त्रः । अतश्च मध्यमोत्तमाभ्यामन्यत्वं^{१७} सिद्धं वायुरि-
त्यभिधेयवचनम् । मातर्यन्तरिक्षे^{१८} श्वसितिः^{१९} शब्दकर्मा, मातर्युपपदे^{२०} श्वसे-
र्धातोः^{२१} 'श्वञ्चुत्तनपूषन्'^{२२} इत्यादिनिपातनान्^{२३} [वैयाकरणाः^{२४}] यद्वा
मातरिशु शब्दे चोपपदे अनितेर्गतिकर्मणो विच् । अयं शु शब्दस्य वा शु
शब्देनार्थवचनम् ।

इदानीं द्युस्थानस्य वैश्वानरत्वे यदुक्तं लिङ्गम् 'वैश्वानरं केतुमहामकृण्वन्'
इति । तदप्यव्यभिचारप्रदर्शनायाह^{२५} ।

- १ ऋग्मियं C.
- २ वा यो B. वायोर् C.
- ३ सास्तुत्य B.C.
- ४ तच्छब्दोऽध्याहृत्य B. रच्छब्दोऽध्याहृत्य C.
- ५ यच्छब्दे ह्रियते C.
- ६ रोऽभ्युदित्ये B.C.
- ७ त इतं B. तदूतं C.
- ८ नास्ति M.
- ९ 'द' इति श्रुतितम् B.
- १० कृण्वं B.
- ११ 'तमसा' इत्येव B.C.
- १२ स्य रयतेः B.
- १३ स्यावगतेः B. चावगतेः C.

- १४ प्रेरिते B. प्रेरिततम C.
- १५ [पा० १।३।७]० तसिद C. तसिः M.
- १६ 'हन्तुस्मात्० C. हन्तुर्मातरिश्वना E.' इत्यधिकः पाठः ।
- १७ स्वा सिद्ध वा (वो C.) यु B.C.
- १८ मातान्तरिक्षं० C. मातान्तरिक्षं M.
- १९ श्चाबिति शब्द C.
- २० वाक्युपपदेशे च सेधति C.
- २१ ० ससति M.
- २२ [उणा० १।१५६] अलुचन्त्व-
चन् B.C. M.
- २३ निपातादान्तु B.C.
- २४ नास्ति M.
- २५ तस्य० य० M.

अथैनं [एताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादं स्तौति^१]

पार्थिवमग्निं^२ एताभ्यां वक्ष्यमाणाभ्यामृग्भ्याम् । सर्वाणि पृथिव्यादीनि स्थानानि^३ । अभ्यापादं 'विशिपतिपदिस्कन्दा'^४ इति रामुल् । क्रिया-विशेषणं चैतत् । सर्वस्थानाभ्यापादनेन सर्वस्थानासेवनेन^५ वा । सर्वस्थाना-भ्यापादनविशिष्टं स्तवनमित्यर्थः ।

[इति द्वादशस्था—(सप्तमस्या-) ध्यायस्य षड्विंशः खण्डः]^६

[अथ सप्तविंशः खण्डः^७]

मूर्धा भुवो भवति नक्तमग्निस्
ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् ।
मायाम् तु यज्ञियानामेताम्
अपो यत्तूणिश्चरति प्रजानन्^८ ॥

मूर्धन्वत एवार्धम्^९ । परश्च । यथा सर्वावयवेभ्यो मूर्धा शिरः प्रधानम् । एवं सर्वतः प्रधानभूतत्वात् मूर्धा । कस्य ? भुवो भूलोकस्य भूतजातानामित्य-भिप्रायः । भवति आलोकस्यावशितपाकैश्चाधीनत्वात्^{१०} । कदा ? नक्तं^{११} विशेषेण रात्रावग्निः । ततो रात्रावतीतायां सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् स एवाग्निः । मायां प्रजानामैतत्^{१२} । ऊ तु पादपूरणौ । छद्मवचनो^{१३} वा मायाशब्दो^{१४} [विज्ञानातिशय] कोऽप्ययमिन्द्रजालः । यज्ञियानां यज्ञार्हा-णाम् । केषाम् ? सामर्थ्याद्देवानाम् । एतामिति मायाप्रतिनिर्देशः । द्वितीया निर्देशाच्च वेदविदो मन्यन्त इति शेषः । कुत एतत् स एवं^{१५} सूर्य इति ? उच्यते ।

१ 'अथैनं' इत्येव प्रतीकः B. C.M.

२ र्थवत्वमग्निं B.C.

३ स्थानादीनि B.

४ [पा० ३।४।२६]

५ 'सर्वस्थानासेवनेन' इति श्रुति-तम् B.

६ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-प्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

७ [ऋ० १०।८।६] 'मूर्धा भुवः' इत्येव प्रतीकः B.C. M.

८ 'एव' नास्ति M.

९ ० कस्याशित० ० कस्याशितपा-कादेश्च तदधीन० M.

१० नक्तं B.C.

११ प्रतिज्ञानमैतत् C.

१२ छद्म० B.C.

१३ शब्दोऽपि ज्ञाना B.C. कोष्ठका-न्तर्गतः पाठो नास्ति M.

१४ स एवं सूर्य C.

अपो यत् अप इति कर्मनाम । यदिति^१ यस्मादर्थे । यस्मादसौ अस्मिन् काले इदं कर्तव्यमस्मिन्निदमिति कर्म, आत्मीयं लोकस्य वा प्रजानन्निति व्यवहितेन सम्बन्धः । तूरिः^२ क्षिप्रनामैतत् । क्षिप्रं चरति पृथिवीतो दिवं दिवश्च पृथिवीम् । अन्यानि च सर्वाणि स्थानानि मूर्धायं मस्तकवचनः^३ ।

तत्र मूर्तं पिण्डं शरीरं तदस्मिन् धीयते ध्रियत इत्यर्थः । तद्भावभावित्वेन मूर्तशब्दाद् दधातेश्च मूर्धेत्येतद्दर्शयति । अग्नौ तु प्राधान्यमङ्गीकृत्य प्रवृत्तिः सम्भवति । तत्राप्ययमर्थः । सर्वप्राणिनां शरीरमस्मिन् सति ध्रियत इति । तथा 'अग्निरायुर्मेनुष्याणाम्'^४ इत्यायुर्वेदस्मरणात् ।

[तस्योत्तरा भूयसे निर्वचनाय^५]

भूयस्त्वं स्थानत्रयसम्बन्धात् ।

[इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्य
सप्तविंशः खण्डः]^६

[अथाष्टाविंशः खण्डः^७ ।]

स्तोमेन हि दिवि देवासो अग्निम्
अजीजनच्छक्तिभी रोदसिप्राम् ।
तमू अकृष्वन्त्रेधा भुवे कं
स ओषधीः पचति विश्वरूपाः^८ ॥

स्तोमेन स्तुत्या । परस्तात्तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दस्याध्याहारः । यम् । हीति पदपूरणः । आदित्यात्मना दिवि देवासो देवा इन्द्रादयो हविषो दातारो ऋत्विग्यजमाना वा । अग्निमजीजनन् जनितवन्तः । शक्तिभिः कर्मनामैतत् । न केवलं स्तुतिभिः । किन्तर्हि । कर्मभिश्च विष्टपस्थानसम्बन्धहेतुभिः । तथा च ब्राह्मणम्, 'एष नोदियात् यद्येतामग्नावाहुतिं न जुहुयात्'^९

१ 'ति' इति श्रुतिम् B.C.

२ नायमस्तकवचना (नां C.) B.C.

३ [शत० ब्रा० १।७।१।७ आयुर्वा
अग्निः ।]

४ अयं मूलपाठो नास्ति B.C. M.

५ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-
प्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

६ [अ० १०।८८।१०] 'स्तोमेन'

इत्येव प्रतीकः B.C.

७ [शत० ब्रा० २।२।१५] यदेतामा-
हुत्या न C. 'एष नोदियात्'
इत्यस्मात्पूर्वं B. पुस्तके 'गश्च-
द्धवा' इति, C. M. पुस्तके च
'गद्ध वा' इति पाठः । अयमन्यथा
भूतः पाठः । अत्र कदाचित्
'गश्च ह वा' इति पाठः स्यात् ।

इति । 'आहुतिभ्य एवैनं जनयन्ति^१' इति च । रोदसिप्रां 'प्रा पूरणे^२' इत्येतस्मिन् 'आतो मनिन्^३' इत्येवं विच् अयम् । रोदस्योर्धावापृथिव्योरापूरयितारं स्वेन तेजसा । तम् ऊकारः^४ पादपूरणः अकृण्वन् अकुर्वन् कृतवन्तः । त्रेधा भुवे त्रेधाभावायेत्यर्थः । पृथिव्यामन्तरिक्षभावाय अन्तरिक्षे द्युभावाय दिवि आहुतिभ्योऽप्यादित्यभावाय । कमिति पादपूरणः । स एव त्रिधाभूतस्तेन तेन स्थानाधिकारसंनियुक्तेनोपकारेण ब्रह्मादिका ओषधीः पचति^५ विश्वरूपाः । तेन तेन तस्य तण्डुलाशितपीतादिना^६ रूपेणावस्थिता इत्यभिप्रायः ।

शाकपूणिग्रहणमस्यैव पक्षस्य दृढीकरणम्^७ । अस्मिन्नर्थे ब्राह्मणमपि दर्शयति ।

‘यदस्य [दिवि तृतीयं तदसावादित्यः^८] इति
हि ब्राह्मणम् । तदग्नीकृत्य स्तौति^९]

यदस्याग्नेः^{१०} पार्थिवस्य दिवि तृतीयं^{११} कृतवन्तः । तदसौ तदेवासावादित्यः । न ततो व्यतिरिक्तः । एवं ब्राह्मणमाह । तच्चादित्यरूपं तृतीयमग्नीकृत्येत्यभूततद्भावं दर्शयति । अग्निरूपतामापाद्य स्तौति ।

अयमेव 'तम् अकृण्वन्' इति मन्त्रो मन्त्रदृष्ट्वा ।

[अथैनमेतयादित्यीकृत्य स्तौति^{१२}]

अथैनमग्निमेतया वक्ष्यमाणया ऋचा आदित्यीकृत्य स्तौति ।

[इति द्वादशस्या- (सप्तमस्या-) ध्यायस्या-
षट्द्विंशः खण्डः]^{१३}

१ [अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

२ [धा० २।५१]

३ [पा० ३।२।७४]

४ उत्तारः B. उक्तारः C.

५ पचति C.

६ शिलतपीता C.

७ द्रढिम्ना करणं B. दृढिम्नो करणं

C. द्रढिम्नः M.

८ अस्य मूलमद्यापि नापलब्धम् ।

९ 'यदस्येत्यादि' इत्येवं प्रतीकः
B.C. M.

१० यदि स्याग्नेः C.

११ तृतीयां B.

१२ अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१३ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथैकोनत्रिंशः खण्डः^१ ।]

यदेदेनमदधुर्यज्ञियासो

दिवि देवाः सूर्यमादितेयम् ।

यदा चरिष्णू मिथुनावभूताम्

आदितापश्यन् भुवनानि विश्वा^२ ॥

यदा इत्पादपूरणः^३ । एनमिति पूर्वस्यामृच्यादिष्टस्याग्नेरन्वादेशः । एनमग्निमदधुर्निहितवन्तः । यज्ञियासो यज्ञार्हाः । क्व^४ ? दिवि देवाः इन्द्रादयो ऋत्विग्यजमाना वा । सूर्यं सन्तं (सूर्यत्वेन) सूर्यत्वमापन्नमित्यर्थः । आदितेयमदितेः पुत्रम् । यदा यदा निहितः स एकः स एवाद्वरतत्कृष^५ एतौ द्वावपि मिथुनौ समाश्रयन्तौ स्त्रीपुंसौ चरिष्णू चरणशीलौ^६ । अभूतां प्रादुर्भूतौ । नभसा^७ गन्तुं प्रवृत्तावित्यर्थः^८ । आदित्यवधौ ततः^९ प्रभृति तत्कृतेन प्रकाशेन प्रापश्यन् प्रपश्यन्ति भुवनानि भूतानि विश्वा सर्वाणि ।

लोकेऽयं मिथुनशब्दो नपुंसकैकवचनान्तः । सारङ्गमिथुनम् । चक्रवाकमिथुनम् । 'यत् क्रौञ्चमिथुनादेकमवधीः'^{१०} इति स्त्रीपुंसयुगले प्रसिद्धम् । इह तु भाष्यकारो यथा पठितद्विवचनान्तमेव^{११} । 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'^{१२} इत्येतस्मात् श्रयत्यर्थात् थु इति प्रत्ययः । शब्दसारूप्यप्रसक्तमिथश्शब्दनिर्विवक्ष्याह^{१३} । थकारो^{१४} वा । मिथः शब्देनानिर्विवक्षितेन^{१५} तत एव धातोः थकारप्रत्यय इत्यभिप्रायः । मिथुनार्थमाह । नयतिः परो वनिर्वेति^{१६} । नयतेर्वनेर्वा^{१७} नकार इत्यर्थः । अथ मिथुनशब्दविषय एव प्रत्ययविकल्पः । तत्र यदा थुः तदा नयतिः परः । यदा थः तदा वनिः कृतसम्प्रसारणः^{१८} छान्दसत्वं चापरपूर्ववत् पूर्वत्वमपरत्वमपि द्रष्टव्यम् ।

१ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्यारम्भस्य निर्देशो न दृश्यते ।

२ [अ० १०.८८।११] 'यदेदेनम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

३ वत्पदपूरणः B. C.

४ क्वचित् B.

५ अयं सन्दिग्धः पाठः । अत्र कदाचित् 'स एव वा द्वौ तत्कृतावेतौ' इति वा पाठः स्यात् ।

६ चरणभूतौ शीलौ B.

७ 'न' इति व्रुटितम् C.

८ वृत्ता इत्य B.

६ तत्र प्रभृति B.

१० [राम० बालकण्डे० २.१५.]

११ अत्र 'पठति' इति शेषो योज्यः ।

१२ [धा० १।४]

१३ तत्तं मिथ B. C.

१४ एकारो वा B. C.

१५ अत्र वाक्ये तृतीयान्तपाठस्य स्थाने सप्तम्यन्तपाठः साधीयान् भवेत् ।

१६ वद्विर्वेति B.

१७ 'वनेः' इति व्रुटितम् B.

१८ 'स' इति व्रुटितम् B. C.

अर्थमाह समाश्रितौ संसेवमानावन्योऽन्यं नयतः कालम् । वनुतो वा सम्भजतः प्राचीम् । तथा च 'पूर्वे अर्धेरजसः'^१ इति मन्त्रवर्णात् । मनुष्यमिथुनावप्येतस्मादेव धातुप्रत्ययसमुदायात् । केवलं तु मिनातिर्मेधतिकर्मा । तथा च दर्शयति । मेधन्तावाक्रोशन्तावन्योन्यं नयत इत्यादि समानं पूर्वेण ।

अस्यैव तद् भवतीति हविष्पान्ती यस्य सर्वस्याग्निप्रधानत्वप्रतिज्ञां निर्वाहुमाह ।

अथैनं [एतयाग्नीकृत्य स्तौति^२]

अनन्तरमेनमिति मध्यमस्य आचार्यस्य मतेन वैश्वानरत्वेन प्रदिष्टस्यायमन्वादेशः^३ । एनं मध्यममुत्तमपदे^४ ताभ्यां वक्ष्यमाणाभ्यामृग्भ्यामनग्निं सन्तमग्नीकृत्य स्तौति ।

[इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्यैकोनत्रिंशः खण्डः]^५

—:०:—

[अथ त्रिंशः खण्डः^६]

यत्रा वदेते अवरः परश्च
यज्ञन्याः कतरो नौ वि वेद ।
आ शकुरित् सधमादं सखायो
नक्षन्त यज्ञं क इदं वि वाचत्^६ ॥

यत्र^७ वदेते । आत्मनेपददर्शनाद् विप्रलापो गम्यते । विवदेते । अवरोऽयं पार्थिवोऽग्निः, परश्च [मध्यमः]^८ । एतौ द्वौ^९ दैव्यौ होतारौ [यज्ञस्य नेतारौ यज्ञन्यौ^{१०}] तयोर्यज्ञन्योः यज्ञस्य नेत्रोः । कतरो नौ आवयोर्विवेद

१ [अ० १।१२।१॥ विरु० १२।७]

२ 'अथैनमित्यादि' इत्येवं प्रतीकः B.C.

३ अनन्तरमाचार्यस्य मतेन, वैश्वानरत्वेन प्रदिष्टस्य मध्यमस्यायमेनमित्यन्वादेश इत्यन्वयः ।

४ मध्यपदेताभ्यां C. अत्र 'उत्तमपदे-नाभ्यां' इति पाठो युक्तः स्यात् ।

५ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्त्येव न निर्देशो न दृश्यते ।

६ [अ० १०।८८।१७] 'यत्रा वदेते' इत्येव प्रतीकः B. C.

७ यत्रश्च वदेते C.

८ नास्ति B. C.

९ द्वौ दैव्यौ B. C.

१० 'यज्ञस्य नेतारौ' इति प्रतिशब्दः C. कोष्ठकान्तर्गतः पाठो न दृश्यते M.

विशेषेण वेद जानाति । सम्यग्यज्ञं^१ नेतुमिति शेषः । यत्रेति श्रुतेस्तत्रेत्य-
ध्याहारः । तत्र आशेकुः । आकारोऽत्र प्रतिषेधे । न शेकुर्न शक्नुवन्ति ।
इत् एतयोः सधमादं सहमादं^२ सहस्पर्धां संघर्षमपनेतुमिति शेषः । के ?
सखाय ऋत्विजः । कुत एतत् ? यदाह । नक्षन्त नक्षतिर्व्याप्तिकर्मा^३
व्याप्नुवन्ति कुर्वन्तीत्यर्थः । यज्ञं ये^४ तेषामित्यनेकाध्याहारकल्पनयैकवा-
क्यता^५ योज्या ।

[तस्योत्तरा भूयसे निर्वचनाय^६ ।]

अस्यामृचि मध्यमसाधारण्येन स्तुतिः । उत्तरस्यां केवलस्यैवेति भूयस्त्वम् ।
[इति द्वादशस्या-(सप्तमस्या-) ध्यायस्य त्रिंशः खण्डः ।]^७

[अथ एकत्रिंशः खण्डः^८]

यावन्मात्रमुषसो न प्रतीकं
सुप॒ण्यो॑ उ॒वस॑ते मातरि॒श्वः ।
ताव॑द्दधात्युप॑ य॒ज्ञमा॑यन
ब्रा॒ह्म॒णो हो॒तुरव॑रो नि॒षीद॑न् ॥

यमृभुजमिति^९ मातरिश्वना पृष्टे प्रतिवचनमेतत् । यावन्मात्रं यावत्
प्रमाणम् । उषसः षष्ठीश्रुतेर्भागमिति शेषः । भागमवयवम् । नशब्दः
सम्प्रत्यर्थे । प्रतीकं^{१०} अस्त्रेर्गत्यर्थस्य^{११} रूपम् । प्रत्यक्तं^{१२} प्रतिगतमित्यर्थः ।

१ सम्यग्यज्ञनेतुमिति B. C.

२ दूषमादं B. C.

३ व्यपास्तिकर्मा B. व्यवासिकर्मा C.

४ येते M.

५ रूपने एक C.

६ अयं मूलपाठो नास्ति B.C.M.

७ आद्यशंखस्तकेष्वत्र खण्डस्य समा-
प्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

८ [अ० १०।८८।११] 'यावन्मा-
त्रम्' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

९ ऋत्विजं M.

१० प्रतीकं B.

११ अस्त्रेः M.

१२ प्रत्यक्त्वं M.

तस्यो द्रविणोदाः ? इन्द्र इति क्रौष्टिकः । स बलधनयोर्दातृतमः ।

तस्य च सर्वा बलकृतिः ।

तदिति वाक्योपन्यासे । 'कं' इति प्रश्ने । द्रविणोदशब्दस्याभिधेयं विचार्यते । किं प्रकृतोऽग्निरिव आहोस्विहवतान्तरमिति । इन्द्र इति क्रौष्टिकराचार्यो मन्यते । हेतुमाह । स बलस्य धनस्य चातिशयेन दाता विशिष्टैश्वर्ययोगाद् बलसम्बन्धाच्च या च का च बलकृतिरित्युक्तम् । बलसम्बन्धं दर्शयति । तस्य च सर्वा बलकृतिरिति ।

एतदुक्तं भवति । इन्द्रविषयत्वेनैव द्रविणोदःशब्दस्योक्तनिर्वचनसामञ्जस्यादिन्द्रो द्रविणोदा इत्युक्तफलसम्बन्धेनापि दर्शयति । 'ओजसो जातम्' इति चेन्द्रमाह मन्त्रः ।

अश्वादियायेति यद् वदन्योऽजसो जातमुत मन्य एनम् ।

मन्योरियाय हर्म्येषु तस्थौ यतः प्रजज्ञ इन्द्रो अस्य वेद ॥

गौरवीतिराह । यतो यो जातस्तद्धर्माणां तत्र दर्शनाद् वेगवत्तोयाश्चेन्द्रे मन्त्र-
लिङ्गेभ्यो वाय्वात्मनि वा दर्शनात् वेगवतोऽश्वाद्यं जात इत्येवमवधार्य अश्वादयमियाय
एतिरेत्र शुद्धोपि उत्पूर्वार्थे उदियाय उद्गतो जात इत्यर्थः । इतिश्चैवमर्थः । यदिति व्यत्ययेन
नपुंसकं पुल्लिङ्गस्य स्थाने । एवं यमित्यर्थः । यं वदन्ति । यच्छ्रुतेस्तच्छब्दाध्याहारः । तमह-
मोजसो जातम् । उतशब्दोऽप्यर्थे ओजसश्च परो द्रष्टव्यः । बलादपि जातं मन्ये । एवं बलमपि
ह्यस्मिन् दृश्यत एव । मन्योः मन्त्यै रोषो दीप्तिर्वा । रोषादीप्तेर्वा अयमियाय उत्पन्नो जातः ।
तस्याप्यस्मिन् दर्शनात् । यश्च हर्म्येषु गृहेषु सामर्थ्याच्छत्रूणां स्वभूतेषु यज्ञगृहेषु तस्थौ
तिष्ठति । किं बहुना । यतो यतो वा प्रजज्ञे जातोऽयम् । तदिन्द्र एवात्मजन्मनस्तत्त्वं वेद
नान्यो वेदितुमर्हति । 'विदो लटो र्षा' इति णलं ।

अथापि चायमपरो हेतुरिन्द्रस्य द्रविणोदस्त्वे—

अग्निं द्राविणोदसमार्ह ।

मन्त्रो मन्त्रहग्वा । उदाहरणं मृग्यम् । अथवा 'द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदसैः'
इत्येतदुदाहरणमुक्तं कल्प्यम् ।

ननु च पूर्वपक्षवादिन इन्द्रस्य द्रविणोदस्त्वाद् द्रविणोदःशब्दसामानाधिकरण्याच्च

१- 'तत्क इत्यादि' इत्येवं प्रतीकः B. C.

२- 'कं' इति त्रुटितम् B. C. ३- प्रश्नं B. C.

४- विधायते B. C. ५- अहोस्विदेव C. ६- यावकाच्च B.

७- [ऋ० १० । ७३ । १०] 'अश्वादियाय' इ-

त्येव प्रतीकः B. C. ८- गौरवीतिराह C.

९- तुरु दर्शनात् B. C. १०- वेगवत्त्वाया B.

११- मन्त्रादय B.

१२- एभिश्च B. C.

१३- यच्छ्रुते यस्तदध्याहारः C. १४- मनुरोषो C.

१५- नाद्यो B. C. १६- [पा० ३ । ४ । ८३]

१७- 'णल' इति त्रुटितम् B.

१८- अग्निं द्राविणो B. अग्निं द्राविणोदास C.

१९- [ऋ० २ । ३७ । ४]

द्राविणोदसशब्दस्यास्मिन्मन्त्रे इन्द्र एव द्राविणोदस उच्यते नाग्निः । सत्यम् । गौण्या वृत्त्या न मुख्यया । मुख्यया त्वग्निरेव द्राविणोदस इन्द्राज्जायमानत्वात् सादृश्यान्मन्त्रे यथाकथाञ्चिद् गौण्या वृत्त्या इन्द्रो द्राविणोदस उच्यते । मुख्याभिधानान्यां च का च गौणी वृत्तिः । अतो यदस्या गौण्या वृत्त्या द्वारभूतमुख्याभिधानं तमभिप्रेत्यैतदुच्यते । तथाप्यग्निं द्राविणोदसमाहेति न दोषः ।

अथवा नैव सामानाधिकरण्येन सम्बन्धः । किन्तर्हि ? वैयाधिकरण्येर्नाध्याहारेण । यस्यापत्यं द्राविणोदसोऽग्निः स द्राविणोदा इत्यर्थः । एतस्य चायमपत्यम् । यत आह एषं पुनरग्निरेतस्मादिन्द्राज्जायते । कुत एतदिति चेत् ? 'यो अश्मनोरन्तः' इति मन्त्रवर्णनात् ।

यो हत्वाहिमरिणात् सप्त सिन्धून् यो गा उदाजदपथा बलस्य ।

यो अश्मनोरन्तर्गमि जजान संवृक् समत्सु स जनास इन्द्रः ॥

गृत्समद् आह पेन्द्रं रूपमास्थितः । इन्द्रोऽयमिति मन्यमानैरसुरैर्हन्यमानस्तानाह स्मेत्याख्यानम् । यो हत्वा अहिं मेघं अरिणात् रिणातेर्गतिकर्मणोऽन्तर्णीतं तन्पथस्येदं रूपं अगमयत् । सप्त सिन्धून् व्यत्ययेन पुल्लिङ्गम् । सिन्धून्दीः । नदीनां मध्ये याः प्रधानभूता गङ्गाद्याः सप्त नद्यस्ताः प्राधान्यान्निर्दिशता मन्त्रदृशा । अन्तर्निक्षिप्तदीर्घा सप्त अम्बा चाम्बाला चेत्येवमार्थाः । यश्च गा उदाजं उद्गमयतीत्यर्थः । अपथा अपेत्येतेषां अपेत्येतस्य स्थाने । आत्मनो धा निधानेन स्थापनेन । मेघमात्मनोऽधो निधाय तावत्पादाभ्यां मृदूनाति यावदुदकमस्मिन् जातमित्यर्थः । अवघातेनैव बिलोद्घाटनेनैव बलस्य मेघस्य । यश्चाश्मनोः । अश्मेति मेघेनाम पर्वतनाम वा । द्यावापृथिव्यौ वा तद्व्यापनयोगात् । अन्तरित्यव्ययमधिकरणभूतं मध्यमाचष्टे द्यावापृथिव्यौ धां । अत्राधेयवंशयोस्तृशाखयोर्वा वायुना संघर्षाज्जायते । तं दावरूपं पैमग्निं वैद्युतं वा जजान जनयति । संवृक् सम्यक् च्छेत्ता हन्ता शत्रूणां समत्सु संग्रामेषु सः । जनासः हे असुरजनाः । इन्द्रो नाहमिति ।

१-द्राविणोदस C.

२-मुख्या B. ३-मुख्याभ्यग्निरेव B C.

४-'धानादस्या च काचन गौणी' इति पाठोऽत्र स्यात् । ५-प्यानि द्रावि C.

६-रण्येन संबन्धोऽध्याहा B. रण्येनात्यां द्वारे C.

७-एषा पुन C. B.

८-[ऋ० २ । १२ । ३] 'यो हत्वाहिम' इत्येव प्रतीक B. C.

९-मानास्तानाहस्तेत्यम् C

१०-'अरिणात्' इति त्रुटितम् C.

११-न्तर्णीतपथस्येदं C. १२-सिन्धू नदिः C.

१३-'न्त' इति त्रुटितम् C.

१४-अम्बा (म्बा C.) चाम्बाला B. C.

१५-सान्याः यश्च B. C. १६-उदाजः C.

१७-मेघानां पर्वतानामयां B.

१८-तद्व्यापने (न C. योगात् B. C.

१९-त्यप्यय B. २०-व्यौ चा व्यौश्च C.

२१-दाव कृपमग्नि B. C. २२-संवृक् C.

[अथाप्युतयाजेषु द्राविणोदसः प्रवादा भवन्ति । तेषां पुनः पात्रस्येन्द्रपानमिति भवति]

अपि चान्यो हेतुः । ऋतुयाजेषु द्रविणोदःशब्दसम्बन्धो द्राविणोदसः पात्र्या देवतायाः प्रवादाः सन्ति । अतः किम् ? उच्यते । तेषां पुना ऋतुयाजानां पात्रस्य ऋतु-
पात्रमिति समाख्या भवति । ततः श्रुतार्थापत्त्या उपपन्नमिन्द्रस्य द्रविणोदस्त्वम् । ते च
प्रवादा यस्मिन्मन्त्रे स व्याख्यायते ।

होता यक्षदेवं द्रविणोदामपादोत्रादपात्रोत्रादपात्रेष्टातुरीयं पात्रममृतममृत्यं-
मिन्द्रपानं देवो विणोदा द्राविणोदसः स्वयमायूयात् स्वयमभिगृयात्
स्वयमभिगृतेया होत्रय ऋतुभिः सोमस्य पिवत्वच्छावाक यज्ञा

विश्वामित्रस्य । 'ऋतुभिः प्रेष्य' इति अध्वर्युणा प्रेषितो मैत्रावरुण अच्छावाकं प्रति
प्रेषमाह । होता यक्षत् । होतेति तत्कार्यापत्तेरच्छावाक उच्यते । होतृकार्यापन्नोच्छावाको
यजतु । यक्षदित्यस्याभियजत्वित्यर्थः सर्वमन्त्रेषु विज्ञेयः । कुतस्त्योऽयमर्थ इति चेत् ? इहत्य
एवेति ब्रूमः । छान्दसत्वादमुष्य प्रयोगस्य । छान्दसीत्यधिकृत्य हि 'लिङ्ये लेट्' इति
पञ्चमलकारस्मृतेः । देवं दानादिगुणमिन्द्रम् । द्रविणोदामपादोत्रात् । अत्रैकवाक्यतायै यत्तद-
ध्याहारः । यः पीतवान् होत्रात्, होतुः स्वभूतात् पात्रात् । अपात् पीतवान् । नेष्टात् नेष्टृस्वभूतात् ।
स च भवता इज्यमानस्तुरीयं 'चतुरश्रयतावाद्यक्षरलोपश्च' इति पूरणप्रत्ययस्मरणाच् चतु-
र्थमुच्यते । चतुर्थमिदं पत्रममृतम् । अमृतशब्दस्यायं छान्दसः ककार उपजनः । अमृतसदृशं
इष्टं हिततमं चेत्यभिप्रायः । अमृत्यं मरणवर्जितम् । इन्द्रपानं इन्द्रः पिवति येन चषकस्थानीयेन
तत् । देवो द्रविणोदाः उक्तनिर्वचनाद् द्रविणोदसः । द्राविणोदसो द्रविणोदस इन्द्रस्य पुत्रोऽग्निः ।
क्षीप्त्या तैक्षयेन वा तत्सदृश इत्यर्थः । गौण्या वृत्त्या इन्द्रे द्राविणोदसशब्द इत्युक्तं पुरस्तात् ।
स्वयमायूयात् मिश्रयित्वा आलोक्ष्येत्यर्थः । स्वयमभिगृय्य अभ्युद्यम्य स्वयमुत्क्षिप्येत्यर्थः । स्वयमभि-
गृतेया स्वयमेवाभ्युद्यंतया स्वयमुच्चारितयेत्यर्थः । होत्रया वाङ्नामैतत् । वाचा अहो मृष्ट इति
वर्णयित्वेति शेषः । ऋतुभिः सह सोमस्य पिवतु स्वांशम् । द्वितीयार्थे वा षष्ठी सोमम् ।
त्वमपि हे अच्छावाक यज्ञ मा विलम्बिष्ठाः ।

१-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

२-द्रविणोदःशब्दयुक्तश्चाहारः प्रवादाः । तेष्व-
यमनुपदं पठ्यमानश्चतुर्थः । [ऐ० ब्रा० २१।४]

३-[प्रेषः ५१] 'होता यक्षत्' इत्येव प्रतीकः B. C.

४-प्रेष्येतु B. ऋतुभिदं प्रेष्येतु C.

५-'प्रेषितो' इति द्विलिखितम् C.

६-[पा० ३।४।७] ७-पञ्चमो लकार C.

८-[पा० ५।२।५१] इति सूत्रे वार्तिकम् ।

९-एतन् B. हितं चत्य C.

१०-अमृत्युं B. अमृत्युं C. ११-इत्यस्य B.

१२-'इन्द्रे' इति त्रुटितम् B. १३-आलोक्ष्येत्यर्थः C.

१४-गृयाभिगृह्यम्य C. १५-नेष्टुद्यते B.

१६-'स्वयम्' इति नास्ति C. उच्चार्यतयेत्यर्थः B.

१७-मुष्ट B.

अथाप्येनं सोमपानेन स्तौति ।

अपि चायमन्यो हेतुः । यस्मादेनमभिगूर्यापकृतं द्राविणोदसं सोमपानेन स्तौति । 'मन्दस्व होत्रातै' इत्यादिमन्त्रोऽत्रैव सूक्ते । उदाहरणं प्रदर्शयिष्यते । सोमपानं चेन्द्रस्योचितम् । सोमाप्यायनमन्त्रेषु 'अंशुरंशुस्ते' इत्यादिषु इन्द्रार्थतयैव सोमस्य प्रतीतौ सामान्येन चेन्द्रः सोमो मीयते गृह्यते चेति सोमसम्बन्धश्रवणात् । यादर्थ्येन च संस्कारस्तस्यैव सम्प्रदानत्वं युक्तमिति सेयमर्थापत्तिः । वेदे च प्रायेण श्रुतार्थापत्तिर्भवति । तथा चोक्तं भट्टारकेणापि ।

पीनो दिवा न भुंक्ते चेत्यादि....वचः श्रुतौ ।

रात्रिभोजनविज्ञानं श्रुतार्थापत्तिरुच्यते ॥

इतिव्रद्धेऽपि लोकावद् भवितुमर्हतीति चूर्णिहारो ब्रूते 'य एव लौकिकाः शब्दाः' इत्यादि पूर्ववदुपन्यस्तादस्मादिन्द्रो द्रविणोदा इति ।

अथाप्याह मन्त्रः । द्रविणोदाः पिवतु उज्ज्वलेनोदिना द्राविणोदसोऽग्निमदशः । यस्य वा द्राविणोदसोऽग्निपत्यम् ।

ननु पुरस्तादप्येतदुपन्यस्तम् । सत्यम् । न तु भाष्यकारेण । किन्तर्हि ? व्याख्यातुमिः । तदपि द्राविणोदसंशब्दस्याग्निविषयत्वप्रदर्शनायोदाहरणत्वेन । तत्र तु भाष्यकारस्य 'एष पुनरेतस्मात्' इति तद्धितार्थोपपत्तिमात्रमिन्द्रस्य द्रविणोदस्त्वे हेतुत्वेन विवक्षितम् । इह तु द्रविणोदःशब्देनेन्द्रस्य साक्षादव्यपदेशहेत्वन्तरत्वेन स्वयं मन्त्रमुदाजहार ।

अपांघ्रोत्रादुत पोत्रादमत्तो त नेष्ट्रादंजुषत प्रयो हितम् ।

तुरीयं पात्रममुक्तममर्त्यं द्रविणोदाः पिवतु द्राविणोदसः ॥

गृत्समदस्य । अपात् पीतवान् होत्रात् होतृस्वभूतात् पात्रात् । उत पोत्रात् अपि च हेतुं स्वभूतात् । अमत्त 'मद तृप्तौ' इत्यस्यैतद्रूपम् । छान्दस्त्वाद्विकरणाभावः । तृप्त इत्यर्थः । उत नेष्ट्रात् नेष्टृस्वभूतात् । अंजुषत सेवितवान् । प्रयोऽध्वं सोमाख्यम् । हितमुर्पकारकमात्मनः । ददातेर्वा दानार्थस्य निष्ठायामिदं रूपम् । हितं दत्तं सदस्माभिः । तुरीयं चतुर्थमिदं पात्रम् ।

१-‘अथापि’ इत्येव प्रतीकः B. C.

२-देनं गूर्यापकृतं C.

३-[ऋ० २ । ३७ । १]

४-[मै० सं० १ । २ । ७ ॥ ३ । ८ । २]

५-‘इन्द्रादिषु B. C. ६-भग्न भारकेणापि C.

७-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

८-पूणिहारो B. ९-मन्त्रं B.

१० उज्ज्वलन्तो दिना B.

११-‘स’ इति त्रुटितम् C.

१२-[ऋ० २ । ३७ । ४] ‘अपांघ्रोत्रात्’ इत्येव प्रतीकः B. C.

१३-पत्रात् C. ‘उत पोत्रात्’ इति त्रुटितम् B.

१४-हेतु स्वभूतात् B. १५-[धा० १० । १७२]

१६-मुपाकारकम् C.

अमृतंममृतसदृशम् । ककार उपजनः । अमृत्यममरणधर्मम् । द्रविणोदा इन्द्रः पिवतु द्रविणोदसः ।
द्रविणोदसोऽग्निः । लुप्तोपमं चेतत् । तैक्षण्यादिना [अग्नि-] सदृश इत्यर्थः । यस्यासाव-
पत्यम् । तस्मादिन्द्रो द्रविणोदा इति पूर्वः क्रौष्टिकपक्षः ।

अतः परं सिद्धान्तमाह ।

अयमेवाग्निद्रविणोदा इति शाकपूणिः । आग्नेयेष्वेव हि

सूक्तेषु द्राविणोदसाः प्रवादा भवन्ति

एवमद्वोऽवधारणे । नेन्द्रो नापीन्द्रो वाग्निर्वा द्रविणोदाः । किन्तर्हि ? अयमेव
पार्थिवोऽग्निः । शाकपूणिग्रहणं नैरुक्तसिद्धान्तसम्प्रदायाविच्छेदप्रदर्शनाय । प्रतिज्ञामात्रमिदम्
हेतुस्तु 'अथ यान्येतान्यौत्तमिकानि' इति पूर्वोक्त एवैवमनुसन्धातव्यः । माध्यमिकानीति
तथा 'ऐन्द्राणि वा वायव्यानि वा वारुणानि वा बार्हस्पत्यानि वेति । तेषु द्राविणोदसा
इत्यादि समानम् । इन्द्रकर्मणा रसानुप्रदानादिना यत् तान् स्तुवन्ति', आग्नेयेष्वेन्द्रां
द्राविणोदसाः प्रवादाः सन्ति । उदाहरणम् ।

स प्रथया सहसा जायमानः सयः काव्यानि बलधत्त विश्वा ।

आपश्च मित्रं धिषणां च साधन् देवा अग्निं धारयन् द्रविणोदाम ॥

कुत्सस्य । 'स' इति तच्छब्दश्रुतेर्योग्यार्थसम्बन्धो यच्छब्दोऽध्याहार्यः । यः पूर्वेषाम-
प्यङ्गिरःप्रभृतीनामधत्त आधारयत् सः प्रथया प्रत्नमिति पुराणनाम । [था इति वैडिति वोप-
मायाम् । पुराणनाम वा] उपमानश्रुतेरुपमेयाध्याहारः । इदानीन्तनानामपि यजमानानाम् ।
सहसा बलेन मध्यमानाभ्यामरणिभ्यां जायमानः सयस्तस्यामेव वेलायाम् । काव्यानि मेधांवि-

१-अमृतममृत B. C.

१-'पिवतु द्राविणोदसः' इति द्विलिखितम् B. C.

'पिवतु द्राविणोदसः' इत्यन्तः पाठस्तुटितः M.

३-द्रविणोद B. ४-नास्ति B. C.

५-यस्या वासवपत्यं C. 'वपत्यम् । तस्मादिन्द्रो
द्रविणोदा' इति पाठस्तुटितः M.

६-'अयमेवाग्निरित्यादिना' इत्येव प्रतीकः B.C.M.

७-'नेन्द्रो नापीन्द्रो वाग्निर्' इति त्रुटितम् M.

८-'विच्छेद प्रदर्शनाय । प्रतिज्ञाम्' इति पाठ-
स्तुटितः M.

९-ऐन्द्रियार्ण B. ऐन्द्रीधार्णि C. 'मिकानीति तथा
ऐन्द्राणि वा वाय' इति पाठस्तुटितः M.

१०-'मणा रसानुप्रदानादिना यत्' त्रुटितम् M.

११-स्तुवत्याग्ने० B. यतनस्तुवत्याग्नेयेष्वेन्द्रा C.

१२-'ऐन्द्रा' नास्ति M.

१३-द्रविणोदसः B. ध्वेवेन्द्राविणोदसः C.

१४-[ऋ० १ । १६ । १] 'स प्रथया' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

१५-'स' इति त्रुटितम् C. 'तस्या । 'स' इति
तच्छब्दश्रुतेर्योग्य' इति त्रुटितम् M.

१६-'यः' इति नास्ति B. C. १७-पचेति C.

१८-कोष्ठकान्तर्गतः पाठो न दृश्यते M.

१९-'बलेन' इत्यारभ्य '०भ्यां' इत्यन्तः पाठस्तुटितः M.

२०-वेधापि C.

कर्माणि हविर्नयनादीनि । बळधत् इत्यादीनि धायरति करोतीत्यर्थः । [विश्वं] विश्वानि सर्वाणि । किञ्च आपश्च फलस्यापनात् [आपं] आहुतयोऽत्राभिप्रेता नोदकांनि । आपश्चाहुतयः । धिषणा च वाङ्मनामेतत् । वाक् च स्तुतिलक्षणा व्यवहितसम्बन्धः । मित्रमुपकारकमग्निम् । कस्य ? सामर्थ्याद् यजमानानाम् । सार्धेन सधेरन्तर्णीतण्यर्थस्येदं रूपं साधयन्ति कुर्वन्ती-
त्यर्थः । [क्रिञ्च] देवा अग्निं धारयन् । छान्दसत्वादङ्भावः । अर्धारयन् धारितवन्तो निहिन-
वन्तः । द्रविणेदां हविराख्यस्य धनस्य दातारम् । ऊर्ध्वमर्पयितारमित्यर्थः । तदेव वक्ष्यति ।
'अथा देवा दधिरे हव्यवाहर्म' इति ।

एवं स्वपक्षहेतुमभिधायाधुना परपक्षोक्तहेतुसमीकरणयाह—

यथो एतत् स बलधनयोर्दातृतमः—इति सर्वासु देवतास्वैश्वर्यं विद्यते^१

उक्तार्थम् । दातृतमं इत्यनेकान्तम् । यतः सर्वा ईश्वरा दातारश्च देवताः । अग्ने-
रप्येतदविशिष्टम् ।

[यथो एतत्—ओजसो जातमुत मन्य एनमिति चाहेति । अयमप्यग्निरोजसा बलेन
मध्यमानो जायते । तस्मादेनमाह सहसस्पुत्रं सहसः सृत्तुं सहसो यहुम्^२ ॥

तथा ओजसो जातत्वं चाविशिष्टमित्याह । अयमपीत्यादिना । तस्मादेवमाहं
मन्त्रो मन्त्रहृत्वा । सहसस्पुत्रमित्यादि । क्रमेणोदाहरणानि ।

द्व्वः सर्पिरासुतिः प्रतो होता वरेण्यः । सहसस्पुत्रो अद्भुतः^३ ॥

सोमाहुतेः । 'दार्धन्नः सवाशर्नः' इति शतपथे विवरणात् । आसुतिशब्दोऽशनवचनः ।
दारणं चान्नस्यै भेदेनोपादीनात् सलक्षणमशनमाह न त्वर्शनमात्रम् । द्दुशब्दो दारुपर्यायः ।
दार्धन्नः सर्पिरासुतिः सर्पिर्वा यो रसो यस्य सः । प्रतः पुराणः । होता वरेण्यः सहस्रो बलस्य
पुत्रः । अद्भुतो महान् । 'अथापि स्तुतिरेव भवति' इति स्तुतिमात्रं मन्त्रार्थः ।

१-बलसक्तं B. बळसत्त C. बळधत्त...करोतीति

पाठस्तुटित M. २-नास्ति M.

३-'नोदत्.....नभै०' त्रुटितः M.

४-साधन् B. C. 'जमानानाम् । साधन् सधेरन्तर'

इति पाठस्तुटितः M.

५-दद्वभावः C.

६-अथाधारयन् B. अप्रतः पाठस्तुटितः M.

७-धातारम् C.

८-[ऋ० १० । ५२ । ३ ॥ निरु० ६ । ३५]

९-पक्षोक्षमहेतु B. C.

१०-'यथो एतदिति' इत्येवं प्रतीकः B. C.

११-दातृतम B. C.

१२-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१३-वमहामन्त्रो B.

१४-[ऋ० २ । ७ । ६] 'द्व्वः सर्पिरासुतिः,
इत्येवं प्रतीकः B. C.

१५-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] दार्धन्नः
सपाशनः B. १६-वानस्य C.

१७-दानः त सल १८-त्वसशन C.

१९-[निरु० ७ । ३]

त्वं ह यद्यविष्ट्य सहस्रः सूनवाहुत । ऋतावां यज्ञियो भुनः ॥

विरूपस्य । त्वम । हः पादपूरणः । यत् व्यत्ययेन नपुंसकं पुल्लिङ्गस्य स्थाने । 'स्थूल-
दूरं' इत्यादिना इष्टानि तद्धितेऽतिरायिके यविष्टशब्दस्य व्युत्पादितत्वाद् यः यविष्ट्य ।
यविष्ट्य अतिशयेन युवन् । शब्दविदोऽप्यनुश्लक्ष्णदसीत्यधिकृत्य 'व्यत्ययो बहुलम्' इत्यत्र ।

सुप्तिङुप्रहलिङ्गनराणां कालहलचस्वरकर्तृयङां च ।

व्यत्ययमिच्छति शास्त्रकुक्षेपां सोऽपि च सिध्यति बाहुलकेन ॥

इति । सहस्रो बलस्य ..... ।

अग्ने वाजस्य गोमते ईशानः सहस्रो यहो । अस्मे धेहि जातवेदो महि श्रवः ॥

..... । यहो यदुरित्येपत्यनामं तस्य सम्बोधनं यहो पुत्र । अस्मे अस्मासु धेहि निधेहि
स्थाप्य । अस्मभ्यं वा देहि । हे जातवेदः जातप्रज्ञान । महि महत् । श्रवोऽन्नेम् ।

[यथो एतत्-अग्नि द्राविणोदसमाह- इति । ऋत्विजोऽत्र द्राविणोदस उच्यन्ते ।

हविषो दातारस्ते चैनं जनयन्ति]^{१२}

यथो वा यत् पुनः—अग्नि द्राविणोदसमाह-इत्युक्तम् । ऋत्विजोऽत्राधिकारके लोके
समन्त्रदृशो वा हविलक्षणस्य धनस्य दातृत्वादुच्यन्ते । ते चैनं विधिसामर्थ्याज्जनयन्ति
यथा तथैव निगमः ।

अग्नावग्निश्चरति प्रविष्ट्य ऋषीणां पुत्रो अधिराज एवः ॥^{१५}

तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन । मा देवानां मोर्षुर्ह भागधेयं स्वाहा ॥^{१७}

कल्पजोऽयं मन्त्रः ।

कल्पनाद्धि प्रयोगाणां कल्पोऽनुष्ठानसाधनः ।

सर्वन्तु सूचनात्तेषां स्वयं कल्पं प्रयोगकम् ॥

१-[ऋ० ८ । ७५ । ३] 'त्वं ह यद्यविष्ट्य'

इति प्रतीकः P. त्वाह यद्यविष्ट्य C.

२-[पा० ६ । ४ । १५६]

३-[पा० ३ । १ । ८१]

४-हलवः (व C.) स्वर P. C. ५-यज्ञां च B.

६-[पा० ३ । १ । ८५] इति सूत्रस्थमहाभष्ये कारिका ।

७-अत्र भूयान् पाठस्त्रुटित आदर्शपुस्तकेषु ।

तत्रास्य मन्त्रस्याऽशिष्टा व्याख्या, अग्रिममन्त्रस्य

च 'सहस्रः' इति पदपर्यन्ता व्याख्या नास्ति ।

८-[ऋ० १ । ७९ । ४]

९-यहुरित्य B. यदुरित्य C.

१०-'नाम' इति द्विलिखितम् C.

११-श्रवः महिमन्त्रम् C.

१२-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१३-यथोपायत B.

१४-दुच्यते B. C.

१५-[Cf. अथर्व० ४ । ३९ । ९ ॥ यजु० ५ । ४]

१६-देवानां मुहः, 'मिथुषा' इति पाठः आदर्शसूत्रे ।

'युयुषाम' ते सं०

१७-[आश्वलायनश्रौतसूत्रे ८ । १४ । ४]

१८-सर्वन्तु C. १९-[अनुपलब्धमूलभेदं वचनम्]

इति भट्टमट्टारैकैरभ्यधायि ।

वामदेवस्य । अस्य विवरणम् । अग्नौ आहवनीयाख्ये । अग्निमर्थयश्चरति सङ्गच्छते । प्रविष्टः सन् ऋषीणां द्रष्टृणामृत्विजां पुत्रः । अधिराजोऽधिकं दीप्तः स्वामी वा सर्वस्य एषः । परस्तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दाध्याहारः । यस्तस्मै तदर्थं जुहोमि होमं करोमि इति । केन ? धृतेन । मा च देवानां बहूनामप्यस्मिन् हुतं मोमुहद् मोहमागमत् । भागधेयं स्वार्थिकोऽयं धेयः । मा-
ऽस्माकं देवैर्दत्तमानीयमानं यजमानान्तरभागधेयैः सह मोमुहद् भागधेयम् । स्वाहा इति प्रदानार्थो निपातः ।

यदि तर्हि ऋत्विजो द्रविणोदसः । कथं द्रविणोदा अग्निरिति ? सोमं पूर्वपक्षोदा-
हरणम् । तैद्व्यभिचारः प्रदर्शितः ।

[यथो एतत्-तेषां पुनः पात्रस्येन्द्रपानमिति भवति इति भक्तिमात्रं तद् भवति । यथा वायव्यानीति सर्वेषां सोमपात्राणाम्]

यत् पुनस्तेषां पुनः पात्रस्येति । भक्तिमात्रं तर्हि गुणवादन्यायेन समाख्यामात्रम् । दुर्बला च समाख्या । 'श्रुतिलिङ्गवाक्यप्रकरणस्थानसमाख्यानां समवाये पारदौर्बल्यमर्थ-
विप्रकर्षात्' इति न्यायविद्वचनात् । यतः कुतश्चिद् गुणात् प्रवर्तते । यथा वायव्यानीति 'वायव्यान्युपतिष्ठते' इति सर्वसोमपात्राणां समाख्या भवत्या ।

[यथो एतत्-सोमपानेनैनं स्तौति-इति । अस्मिन्नप्येतदुपपद्यते]

सोमपानस्तुतिश्चास्मिन्नभावप्युपपद्यते यथा तथा दर्शयति ।

अग्ने मरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋक्भिः सोमं पिबे मन्दसानो गणश्रिभिः ।

पावकेभिर्विश्वमिन्वेभिरायुभिर्विश्वानरं प्रदिवा केतुना सजुः ॥

आवास्थेयस्य । अग्ने मरुद्भिः शोभयद्भिरात्मानं रुक्मभिराभरणविशेषैर्मण्डयद्भिः ।
ऋक्भिः, अचर्नमृक् स्तुतिस्तथा तद्वद्भिः सह सोमं पिबे मन्दसानो मोदमानो गणश्रिभिर्गणत्वमा-

१-मथ्यश्चरन्ति C. '० मथ्यमानं' इति स्यात्

२-'हुतं' इति वुटितम् B.

३-मो अस्मि B. C.

४-'नीयमा' इति वुटितम् C.

५-मानन्तर B. C.

६-धेये सह B. धेये सृष्ट C.

७-'त' इति वुटितम् B. C.

८-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

९-'यत्' इति वुटितम् C.

१०-'तत्' इति वुटितम् B.

११-[मी० सू० ३।३।१४]

१२-समाख्या इति शेषः ।

१३-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१४-[ऋ० ५।६०।८] 'अग्ने मरुद्भिः' इत्येव
प्रतीकः B. C. द्विलिखितः प्रतीकः B.

१५-चावस्य B. C.

१६-'ऋक्भिः' इति वुटितम् B. ऋक्भिः C.

१७-सोमं वि C.

श्रितैः । पावकेभिः पावनैः । विश्वमिन्वेभिः इन्वतेर्व्याप्तिर्कर्मण एतद्रूपम् । सर्वव्यप्तिभिः । आयु भिर्गन्तुभिश्चेत्यर्थः । वैश्वानरं प्रदिवा पुराणेन केतुना प्रज्ञानेन चरितंया प्रज्ञयेत्यर्थः । सज्जुः संसे-
बमानः । आत अस्माद्धां संप्रीयमाणो वाः॥

अन्ये तु अग्ने मरुद्भिरित्यत्र, अग्नेरर्चिष ऋत्विजो वा मरुत इति मन्यन्ते । इतरथा पार्थिवस्य मध्यमैः सह सोमपानेऽनुदाहरणमेष मन्त्रोऽग्नेः स्यादिति । तदसत् । मरुतां गुण-
भावात् सहस्तुतेश्चाविरोधात् ।

शौनकस्तु मारुतत्वान्मन्त्रस्य मरुतः संसेव्यमानो न स्वतन्त्र इत्येवमग्नेरप्राधान्यं मन्यते ।
सर्वथा त्वग्नेः सोमपानसम्बन्धोऽस्तीत्येतावान् प्रकृत उपयुज्यत इति भाष्यकाराभिप्रायः ।

[यथो एतद् द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदस इति । अस्यैव तद् भवति]

यदपि द्रविणोदाः पिबत्विति । तदपि ऋत्विग्दर्शने प्रतिविहितम् । ततश्चास्यैवाग्ने-
द्रविणोदस्त्वे लिङ्गं तद् भवति । न च तदेव केवलम् । किन्तर्हि ? वनस्पतेरग्नित्वादिदं च ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्य द्वितीयः खण्डः]^{१३}

[अथ तृतीयः खण्डः]^{१३}

मेघन्तु ते वद्वयो येभिरीयसे ऽरिषण्यन् वीळ्यस्वा वनस्पते ।

आयूयां धृष्णो अभिगूयां त्वं नेष्ट्रांसोमं द्राविणोदः पिबं ऋतुभिः ॥

गृत्समदस्य । मेघन्तु सिंहान्तु ! ते प्रथमावहुवचनमेतत्, न षष्ठ्येकवचनम् । येभि-
रिति यच्छब्दसम्बन्धात् छांदसत्वात्तु निघातः । षष्ठीपक्षेऽपि वा यच्छब्दश्च्युतेस्तच्छब्दा-
ध्याहारः । ते तव स्वभूतास्तेऽर्धाः । येभिरीयः । किम् ? ईयसे गच्छसि । अरिषण्यन् अहिंसंश्च
कश्चित् वीळ्यस्व संस्तम्भयस्व दृढो भव । हे वनस्पते वनानां पात अग्ने । दृढीभूय च आयूया
आलोड्य । धृष्णो हे धर्षितः । तमसामभिगूयां अभ्युद्यम्य च त्वं नेष्ट्रात् नेष्ट्रस्वभूतात् पात्रात्
सोमं हे द्राविणोदः धनस्य बलस्य वा दातः पिब ऋतुभिः सह ।

१-मित्येन्वेभिः C.

२-चरितन्या P. C. ३-सबू C.

४-अस्माद्या B. ५-अग्ने ऋत्विगर्चिषः B. C.

६-मन्यते B. ७-भावा स स्तुते B. C.

८-मारुतस्त्वान्म B. C. ९-न न्वतन्त्र B. C.

१०-अयं मूलपाठो नास्ति B. C ११-विणोः पिब C.

१२-स्त्ववेव लिङ्गं B. C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० २ । ३७ । ३] 'मेघन्तु ते' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१५-स्तेश्चाद येभिः C १६-यौसि C.

१७-आरिष B.

१८-हिंसश्च C B. १९-मभिगूया C.

मानग्रहणसंस्कारादिश्च विशेषो भवतीत्येन्द्रत्वेऽहेतुः । ऐन्द्रः सोम इति च सामान्यस्य लतारूपस्याविरोधात् । नेष्ट्रीयद् धोत्रादिधिष्ण्याभिशांला विशिष्टस्थानविशेषः । 'धिष्ण्यानुपस्थाय' 'स्वस्य धिष्ण्यस्य' इति च प्रयोगात् स्थानेन सम्बन्धार्थप्रसक्तस्य निर्वचनम् । धिष्ण्यः सन् आकारलोपेन धिषणमुक्तं भवति । धिषणकस्तोत्रं शास्त्रादि लक्षणम् । सा देवान् प्रति नीयमाना भवति यस्मिन् प्रदेशे । स धिषणशब्द 'धिषेः' इत्यस्य दधार्थर्थे वर्तमानस्य । सा ह्यर्थेन् धारयति । सम्बन्धस्य नित्यत्वात् ।

यद्वा धीरिति प्रज्ञा कर्म वा तथा संभजति । वनस्पत इत्येनमाहुः प्रकृतं द्राविणोदस्याः । तस्मादग्निरित्यभिप्रायः । अन्तरनुप्रविष्टोऽपि यतो निर्भवति । अतः पातेति व्यपदिश्यते । पिवतेर्ब्रतद्रूपमिति । ततश्चार्थभेदोऽपि । अतः सूक्तहविर्भाक्त्वेनाग्निर्द्रविणोदाः । निपातभाक्त्वेन क्वचिन्मध्यम [इति] सिद्धम् ।

अग्न्यादिषु प्रतीत्यविप्रकर्षाभिप्रायः क्रम इत्युक्तम् । इध्मादिषु व्यवधानात् कीता विप्रकर्षः । अग्नादि वार्तिककारः पठति । "क्रमप्रयोजनं नाम्नां शाकपूणिरुपलक्षितम् । प्रकल्पयेदन्यदपि न प्रज्ञामवसादयेत् ॥" इति शौनकस्याप्ययमेवाशय इत्यध्यगीष्महि ।

अयमाप्रियंशब्दः 'आप्रीणामुत्तमा याज्या' इत्यृशु प्रसिद्धसम्बन्धात् तदेव तास्वपि प्रवर्तते । तदेतदृचां देवतानां च साधारणं गुणाभिधानमिति । अत एतेनाग्नादिदेवता निर्विवक्षयोपक्रमत इति ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये त्रयोदशस्या- (अष्टमस्या-) ध्यायस्य प्रथमः पादः ।

१-दि च विवेशा B. C.

२-तीत्येन्द्रत्वे B.

३-नेष्ट्रीयद् C.

४-अकारणलोपेन B. C.

५-नियमाना C.

६-सदधिषण C.

७-धिषेः' इति नास्ति B. C.

८-धात्यर्थे C.

९-सां ह्यर्थे C.

१०-वारयति B. C.

११-नित्यर्थत्वात् C.

१२-प्रकृतद्रावि C.

१३-पादेति व्यपदिशते B. C.

१४-भेदेऽपि B. C.

१५-'इति' इति नास्ति B. C.

१६-व्यवधाभिधानात् तकीतापि विप्रकर्षः C.

१७-मप्रिय B. माप्रीय C.

१८-मुत्तमा B.

१९-'तदे' इति त्रुटितम् B.

२०-'त्रयोदशस्य प्रथमः पादः' इत्येव पाठः C.

अथ द्वितीयः पादः । [अथ चतुर्थः खण्डः ।]

अथात आप्रियः । [आप्रियः कस्मात् ? आप्रोतेः ।

प्रीणातेर्वा । 'आप्रीभिराप्रीणाति' इति च ब्राह्मणम् ।]

अथशब्द आप्रीणां विशेषाधिकारार्थः । अतःशब्द आनन्तर्यं । आप्रियोऽधीता अनन्तरं वक्ष्यन्त इति शेषः । आप्रोतेरित्यादि ऋक्पक्षे करणसाधनः । तथा च ब्राह्मणम् 'आप्रीभिः' इति ऋक्पक्ष एव । देवतापक्षे तु आसव्या तर्पितव्या भवति क्रमसाधनः । आप्रीसूक्तेषु च क्रमनियमो दृष्टः । सर्वस्य प्रथममिध्मस्येत्यादि । स एवानुविधीयत इत्याह ।

तासाम् [इध्मः प्रथमागामी भवति । इध्मः समिन्धनात् तस्यैवा भवति ।]

प्रथमं श्रुतिप्रथमागच्छत्येवंशीलः । सर्वाप्रीसूक्तेषु तथा दर्शनात् । इध्मः समिन्धनात् । कात्यक्यपक्षे करणसाधनः । शाकपूणेर्भावि साधनः कर्मसाधनो वा । तस्य प्राधान्यस्तुत्युदाहरणमेव ।

[इति त्रयोदशस्या- (अष्टमस्या-)ध्यायस्य चतुर्थः खण्डः ।]

[अथ पञ्चमः खण्डः ।]

समिद्धो अयं मनुषो दुरोणे देवो देवान् यजसि जातवेदः ।

आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान् त्यं दूतः कविरसि प्रचेताः ॥

जमदग्नेः सूक्तम् । समिद्धो अयं मनुषो मनुष्यशब्दो मनुष्यपर्यायः । यत आह 'मनोरपत्यं मनुषो वा' इति । सामर्थ्याच्चात्रेन्तर्णीतवीप्सार्थः । तेनायमर्थः । मनुष्यस्य मनुष्यस्य यष्टुर्दुरोणे यज्ञगृहे देवः । प्रत्यक्षकृतत्वान्मन्त्रस्य समिद्धो देव इति वाऽनामन्त्रितत्वादेकवाक्यतायै यत्तच्छब्दावध्याहार्यौ । यस्त्वं समिद्धो देवो होतृत्वादेवान् यजसि ।

१-अयं पादार्म्भात्मकः पाठो नास्ति C. कोष्ठका-

न्तर्गतः पाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

२-[ऐ० ब्रा० ६ । ४]

३-'अथात आप्रिय इति' इत्येवं प्रतीकः B. C.

४-शेषोधिका B. ५-न्तर्यैर्य C. ६-सर्वत्र C.

७-'तासामित्यादि' इत्येवं प्रतीकः B. C.

८-श्रुतिप्रथमा C.

९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१० [ऋ० १० । ११० । १] 'समिद्धो अयं'

इत्येव प्रतीकः P. C.

११-[निरु० ३ । ७]

१२-चान्तर्नीतवी B.

१३-'मनुष्यस्य' त्रुटितम् B. मनुष्यस्य C.

१४-'दुरोणे यज्ञ' इति नास्ति B. C.

हे जातवेदः स ममापि आ च वह ओस्थाने चः पठितः । आचह चं । किम् ? सामर्थ्यादिवान् ।
चं श्रुतेर्यज चेति शेषः । मित्रमहः मित्राणां पूजयिता । चिकि वान् जानन् स्वमधिकारं भक्ततां
वास्माकम् । कस्मादेवमुच्यते ? यस्मात् त्वं दूतः सर्वयजमानानाम् । कविरसि मेधावी चासि ।
प्रचेताः प्रवृद्धप्रज्ञानः । सर्वदेतुगुणैर्युक्त इत्यर्थः ।

[यज्ञेधम इति कात्थवयः । अग्निरिति शाकपूणिः]

यज्ञेधम उच्यते । योऽयमधीयते प्रतिप्रवणमिध्मो यज्ञे स एवायमिति । समिधा-
मिधप्रत्वमुपगतानामग्नीनां सन्दीप्तानाम् । अतो यज्ञेध्मे आधेयधर्माणामाधाराधेयस्य व्यप-
देशः । समिद्ध इति मञ्चाः क्रोशन्तीति यथा । यदाग्निः । तैः समञ्जसमेव । समिच्छब्दस्य
समिद्धिः प्रेष्यसमित्वसमित्सुमना इत्यादिष्विध्मपर्यायत्वात् । विशिष्टकाष्ठकलापवचनो
वा । तत्सम्बन्धादग्निवचनो द्रष्टव्यः । भाष्यं निगदव्याख्यानम् ।

तनूनपात [आज्यमिति कात्थवयः । नपादिननन्तरायाः प्रजाया नामधेयम् । निर्णततमा भवति ।
गौरत्र तनूच्यते । तता अस्यां भोगाः । तस्याः पयो जायते । पयस आज्यं जायते । अग्निरिति शाकपूणिः ।
आपोऽत्र तन्व उच्यन्ते । तता अन्तरिक्षे । ताभ्य ओषधिवनस्पतयो जायन्ते । ओषधिवनस्पतिभ्य एष
जायते । तस्यैषा भवति]

प्रविभज्य दर्शयति । अनन्तरायाः । एकेन व्यवहितायाः पौत्रलक्षणायाः । सा हि
पुत्रापेक्षया निर्वैस्तराज्ञता कात्थैक्यपक्षेऽभिप्रेता । परस्तात् पश्चान्तरस्योपन्यासात् । तनोते-
स्तनूरुभयत्र । केवलं कारकभेदः । भोगाः क्षीरादयः । आज्यं पौत्रस्थानीयम् । एष इत्यग्नि
व्यपदिशति ।

[इति त्रयोदशस्या- (अष्टमस्या-) ध्यायस्य पञ्चमः खण्डः १७]

१-अस्थाने (B.) यः पठितः B. C.

२-‘च’ इति नास्ति B. व C.

३-‘च’ इति त्रुटितम् B.

४-मित्रवहः B.

५-जनान् B.

६-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

७-प्रणव B. प्रवण प्रमि C.

८-सानाम C.

९-आनो B. अनो C.

१०-‘ञ’ इति त्रुटितम् C.

११-समुच्छब्दस्य समिद्धयः C.

१२-‘त्’ इति नास्ति B. C.

१३-‘तनूनपात’ इत्येव प्रतीकः B. C.

१४-अनन्तराया C.

१५-अयं सन्दिग्धः पाठः ।

१६-का (पा) थैक्य C.

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न दृश्यते ।

[अथ षष्ठः खण्डः ।]

तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान् मध्वा समञ्जस्त्वंदया सुजिह्व ।

मन्मानि धीभिरुत यज्ञमुन्धन् देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः ॥

यदा तावदाज्यं तनूनपात् तदैवं व्याख्येयम् । हे तनूनपात् गवां पात्रस्थानीयान् पथः द्वितीयाबहुवचनमेतत् । ये पन्थानः ऋतस्य यज्ञस्य यानान् । कतमे ? हवींषि । तैर्हि यज्ञो याज्यं सर्पति तान् यानान् हविराख्यान् । मध्वा मधु स्वादेनात्मनः समञ्जन् सन्धुक्षयन् स्वद्य आस्वादय । स्वाशब्दात् तत्करोतीति णिच् छान्दसं ह्रस्वत्वम् । स्वाद्य स्वादून् कुर्वित्यर्थः । सुजिह्व शोभनजिह्व मृष्टेत्यर्थः । मन्मानि मननानि यानि चास्माकं परिधिप्रस्तर-प्रभृतीनि । धीभिः कर्मभिरञ्जनादिभिः । उत यज्ञं उपस्तरणाभि धारणादिभिः ऋन्धन् सम-धयन् । देवत्रा च देवेषु कृणुहि कुरु ज्ञापयेत्यर्थः । देवान् प्रति गमयेत्यर्थः । देवत्रेति द्वितीया-सप्तम्योरर्थं त्राप्रत्ययः । अध्वरं यज्ञम् । नोऽस्माकं स्वभूतम् । चशब्दस्तु हवींषि स्वाद्यं देवत्रा च यज्ञं कुर्वित्येवं समुच्चयार्थः ।

यदा त्वग्निस्तनूनपात् तदैवं योजना । हे तनूनपादैरे पथ ऋतस्य यानान् तान् हविराख्यान् मधुना वाग्जनितेन रसेन समञ्जन् सम्यग्गमयन् सम्यग्वाचयन्नित्यर्थः । स्वादू कुरु । सुजिह्व वाङ्मामैतत् । हे सुवाक् । मन्यतेरर्चतिकर्मणो मन्म स्तोत्रमत्राभि-प्रेतम् । मन्मानि च स्तोत्राणि । धीभिः स्वाभिः प्रज्ञाभिः कर्मभिर्वा समं ह्वयन् । देवत्रा चेत्यादि समानम् ।

नराशंसो [यज्ञ इति कात्यक्यः । नरा अस्मिन्नासीनाः शंसन्तिः । अग्निरिति शाकपूणिः । नरैः प्रशस्यो भवति । तस्यैषा भवति १]

१—आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२—[ऋ० १०।११०।२] 'तनूनपात्' इत्येव प्रतीकः B. C.

३—पौत्रस्थानीयान्य पथः C.

४—तैर B. तैर्हि C.

५—सन्दिग्धमिदं पदम् ।

६—सर्पितान्यानात् C.

७—रणादिभिघा C.

८—'द्वितीया' इति द्विलिखितम् C.

९—अध्वरः C.

१०—चञ्चुशब्दस्तु B.

११—यद्य B. C.

१२—कुर्वन्त्येवं B.

१३—अपाः पौत्राभे व (वा C.) थ ऋकस्य यथा-
नान् तान् B. C.

१४—वाक् जनि B. वाक् जनि C.

१५—भिप्रेतः C.

१६—सन्दिग्धमिदं पदम् । 'ऋन्धन्' इति स्यात् ।

१७—चेत्यर्थादि B. C.

१८—'न (ना B.) राशंसः' इत्येव प्रतीकः B. C.

नरो होतृप्रभृतयोऽस्मिन् प्रकृते आसीनाः शंसन्तीति यज्ञोऽन्यपदार्थः । अग्निर्वा ऋत्विग्यजमानैर्नरैः प्रशस्यत्वान्नाराशंसानि । अस्य च सूक्तस्य तनूनपातं चात्र वासिष्ठीं नाराशंसीमुदाजहार ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्य षष्ठः खण्डः ।]

[अथ सप्तमः खण्डः ।]

नराशंसस्य महिमानं मेपासुर्पं स्तोषाम यजतस्य यज्ञैः ।

ये सुकृतवः शुचयो धियन्धाः स्वदन्ति देवा उभयानि हव्या ॥

नराशंसो यज्ञो अग्निर्वा तस्य महिमानं माहात्म्यम् । एषामृत्विजां देवानां वा वक्ष्य-
माणानां वा । षष्ठीश्रुतेः सम्बन्धित इति शेषः । उपस्तोषाम उपस्तुमः । यजतस्य यजेरय-
मर्हार्थे अतप्रत्ययो यजनार्हस्य । यज्ञैः सप्तम्यर्थे तृतीया ज्योतिष्टोमादिषु यज्ञेषु । यज्ञपक्षे
यज्ञार्हस्य महाफलस्य जगतः स्थितिहेनोज्योतिष्टोमादेः । यज्ञैरिति इत्थंभूतलक्षणे तृतीया ।
अभ्यासापेक्षं बहुवचनम् । यागाभ्यासैरित्थंभूतस्य । उपस्तुते चास्मिन् वा ये सुकृतवः क्रतु-
रिति कर्मनाम, सुकर्माणः । शुचयो दीप्ताः । धियन्धाः कर्मणः प्रज्ञाया वा धारयितारः ।
यच्छब्दश्रुतेस्तच्छब्दाध्याहारः । ते स्वदन्ति लोडर्थे पञ्चमः । आस्वादयन्त्वित्यर्थः । देवाः कर्मा-
ङ्गभूताः । उभयानि हव्या हवींषि सौमिकानि धार्शुकानि च । अथवा तान्त्राण्यङ्गहवींषि
आवापिकानि च प्रधानहवींषीत्यर्थः ।

[ईळ ईष्टेः स्तुतिकर्मणः । इन्धतेर्वा । तस्यैषा भवति ।]

ईळ ईष्टेः स्तुत्यर्थस्य । इन्धतेर्वा दीपनार्थस्य । इळोऽग्निः । तस्यैषा ।

[इति त्रयोदशस्या- (अष्टमस्या-) ध्यायस्य सप्तमः खण्डः ।]

१-तेरासीनाः B.

२-अत्र सन्दिग्धः पाठः ।

३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समातेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

४-[ऋ० ७ । २ । ३] 'नराशंसस्य' इत्येव
प्रतीकः B. C.

५-[पा० २ । ३ । २१] क्षणवृत्ती B.

६-अत्र 'पाशवानि' इति स्यात् ।

७-अर्थं मूलपाठो नास्ति B. C.

८-[धा० २ । ९]

९-[धा० ७ । ११]

१०-इळोऽग्निः C. 'ईळोऽग्निः' इति स्यात् ।

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समातेर्निर्देशो
न दृश्यते ।

[अथाष्टमः खण्डः ।]

आजुह्वान ईड्यो वन्यश्चा याह्यमे वसुभिः सजो माः ।

त्वं देवानामसि यह होता स एनान्यक्षीषितो यजीयान् ॥

प्रत्यक्षकृतत्वान्मन्त्रस्य जुह्वान इत्यादिनामन्त्रितत्वात् एकवाक्यतायै यत्तच्छ्रद्धा-
ध्याहारः । यस्त्वं देवानां यह महन् होतासि व्यवहितसम्बन्धः । स एनान् यक्षि यच्छ । इषितः
प्रेषितोऽसि । इष्टो वास्माभिः । यजीयान् अतिशयेन यष्टा । यह इति पठ्यमानस्यैव निर्वच-
नायोपन्यासः । यातश्चासावाश्रयार्थिभिः । द्विधातुजत्वं दर्शितम् ।

[बर्हिः परिवर्हणात् । तस्यैषा भवति]

बर्हिः परिवर्हणात् । उद्यच्छमाना ।

[इति त्रयोदशस्या- (अष्टमस्या-) ध्यायस्याष्टमः खण्डः ।]

[अथ नवमः खण्डः ।]

प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वस्तोरस्या वृज्यते अग्र अह्नाम् ।

वृ प्रथते वितरं वरीयो देवेभ्यो अदितये स्योनम् ॥

प्राचीनं प्रागञ्चितं प्राङ्मुखमित्यर्थः । किं तत् ? बर्हिः । स्वस्यार्थस्य प्रदेशकत्वात्
प्रदिशेति वाक्यम् 'प्रागुद्गवा बर्हिरास्तीर्यते' इत्यादि । मन्त्रो वा 'ऊर्णमृदा वि' इत्यादिः ।
तेन प्रदिशा पृथिव्याः । वस्तोर्वसनाय आच्छादनायेत्यर्थः । अस्या वेदिलक्षणायाः । वृज्यते प्रवृ-
ज्यते लूयते प्रस्तीर्यते वा । [अग्रे अह्नां] अग्रः प्रथमो भागोऽह्नां तस्मिन् पूर्वाह्ने इत्यर्थः ।
स्तीर्यमाणां च तत् व्युप्रथते । उकारः पादपूरणः । विप्रथते । वितरं विकीर्णतरं वा । वरीयो
वरतरमङ्गान्तरेभ्य उरुतरं वा । देवेभ्यश्चादितये पृथिव्यै वेदिलक्षणायै स्योनं सुखकारत्वात्

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[कृ० १० । ११० । ३] 'आजुह्वान' इत्येव
प्रतीकः B. C.

३-'ह' इति त्रुटितम् B. ये महन् C.

४-अत्र 'यज' इति स्यात् । ५-ऋषितः B. C.

६-विषय C. ७-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य
च निर्देशो न दृश्यते ।

९-[कृ० १० । ११० । ४] 'प्राचीनं बर्हिः'
इति प्रतीकः C. प्रतीको नास्ति B.

१०-प्रदेशक B. प्रदेशकत्वा C. ११-प्रदिशती B.

१२-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१३-[कृ० ५ । ५।४] ऊर्णमृदसम् B. C. १४-वाट B. C.

१५-'अग्रे अह्नां अग्रः' इत्यस्य स्थाने 'अग्रतः
(त C.)' इत्येव पाठः B. C. नास्ति M.

१६-उरुतर वो C.

सुखमित्यर्थः । विस्तीर्णे बर्हिषि देवाः सुखतरं निषीदन्ति । वेदिरपि तैर्निषीदद्भिर्न दुःख्यते ।
अत एव च परत्वम् ।

स्योनं स्यते^२ । अवस्यन्ति^३ अन्तादनुभवन्तः । तन्न सामि भुक्तवन्तमन्तरा मुञ्चति
अभिमुखीभूतं वा । तथा चाह ।

पर्यवस्थितकालस्य सुखस्य परिवर्जनम् । अनागतसुखेच्छा च नैष बुद्धिमतां नयः ॥

एतद् व्याख्यातव्यं गच्छन्ति तत्र सक्ता विनश्यन्ति । सेवनार्हं वा प्रयाजानाम् ।

आग्नेयस्तुतिपक्षे [अग्निपक्षे] बर्हिरग्निः परिवृद्धत्वात् प्राच्यां दिशि प्रणयनात्
प्राञ्चि^२ प्रणयनार्थः । वस्तोः 'वस निवासे' देवानां वसनाय । प्रणीतं च सदग्न्याख्यं बर्हिर्वि-
प्रथते आधारादिभिः । विस्तीर्णतनु ज्वालादिभिः । वरीयो^३ र्थज्ञसाधनत्वात् । स्योनं देवे-
भ्यो हविर्वहनेन । अदितये च पृथिव्यै अहुतिद्वारेण वृष्टिहेतुत्वात् ।

[द्वारो जवतेर्वा । द्रवतेर्वा । वारयतेर्वा । तासामेषा भवति^१]

द्वारः कस्मात्? जवतेर्गतिकर्मणः । जकारस्य दकारापस्या । द्रवतेर्वा रेफलोपे । तदुभयैत
श्चारो नामकरणः । वारयतेर्वा दकार उपजनः । अनभिमतो हि तास्वेव निवार्यते । तेषामेषा ।

[इति त्रयोदशस्या- (अष्टमस्या-) ध्यायस्य नवमः खण्डः ।]^{२२}

[अथ दशमः खण्डः]^{२३}

व्यचस्वतीरुर्विया वि श्रयन्तां पतिभ्यो न जनयः शुभमानाः ।

देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः ॥^{२३}

व्यचस्वतीः । वि अञ्जनं विगमनं परस्परतः प्रविशतां निर्गच्छतां च तेन तद्वैत्यो

१-सुखे निषी C. M. २-स्येते B. C.

३-अवस्यति B. C. स्यन्ति आन्ता M.

४-पर्युपस्थित C. ५-गते सुखे C.

६-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] ७-प्रयजानाम् B.

८-क्षतादग्नि C. ०क्षता B. ९-नास्ति M.

१०-बहिरग्निः B. C. ११-प्रथयनात् B. C.

१२-प्रजिः B. प्रजितः C. वृजिः M. १३-[धा० १।१०३०]

१४-प्रणितं च B. C. प्रीणीतं स्सन्गस्याख्यं M.

१५-विस्तीर्णत उवा० B. C.

१६-परीयो B. C.

१७-अहुति B. आहति C.

१८-अर्थं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

१९-ता उभयत उकारो B. C. M.

२०-गकार B. C. उकारः M.

२१-अत्र 'तासामेषा' इति स्यात् ।

२२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते । २३-[ऋ० १०।११०।५]

'व्यचस्वतीः' इत्येव प्रतीकः B. C.

२४-'व्यचस्वतीः' इति नास्ति B. C.

२५-तद्वत्या B. C.

द्वितीया प्रथमार्थे व्यञ्जनवत्यः । उर्विया उरुशब्दोऽग्रान्तर्णीकप्रकार्थः । प्रथमाय च 'इया-
डियाजीकाराणामुपसंख्यानमे' इति ईयादेशः । क्रियाविशेषेण चैतद् विस्तीर्णतरम् । भाष्ये
उरुत्वेनेत्यर्थः । विवरणं, उरुत्वेन युक्ता विवृततरमित्यर्थः । विश्रयन्तां प्रत्यक्षकृतोऽयं मन्त्रः ।
प्रथमपुरुषश्चायम् । अत एकवाक्यतायै भवच्छब्दोऽध्याहार्यः । भवत्यो विश्रयन्तां विपुलं
विबृतमात्मानं कुर्वन्तिवत्येतदाशास्महे । पतिभ्यं नानापतिनामिति वार्था याति सम्भोगकाले
जनयो जायाः शुम्भमाना इति शेषः । एतज् ज्ञात्वा देवीः । हे देव्यो द्वारो यज्ञगृहस्य ज्वाला वह्नेः ।
वृंहंतीः बृहत्यः । विश्वमिन्वा इन्वतेर्गतिकर्मण एतद्रूपम् । सर्वगमना इत्यर्थः । व्याप्तिकर्माणो
वा सर्वव्यापिन्यः । देवेभ्यो देवानामर्थाय भवत सुप्रायैणाः सुप्रगमनाः सुविवृता इत्यर्थः । शुम्भ-
माना शुशोभिप्रमाणा इत्यर्थः । अग्निपक्षे ज्वाला द्वारो हविषां सुप्रायैणा इति ।

उषासानक्ता देवता द्वयमिति दर्शयति । उषाश्च नक्ता चेति । तत्र चोषस उषासा
आदेश औत्तरपदिके स्मर्यते । .....^{१७}

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्य दशमः खण्डः ।]

[अथैकादशः खण्डः ।]

आ सुषयन्ती यजते उपांके उषासानक्तां सदतां नि योनौ ।

दिव्ये योषणो बृहती सुरुक्मे अधि श्रिय शुक्रपिशं दधाने ॥

.....^{२०} । औसदतां योनौ स्थाने वेद्याख्ये । दिव्ये दिवि भवे । योषणे स्त्रियै । सुरुक्मे

- १-थऽपि अञ्चन B.
२-उर्विरा B. C.
३-प्रकर्षार्थं C.
४-याजिकारूपा B. C.
५-[पा० ७।१।३९] इति सूत्रे वार्तिकम् ।
६-तयादेशः B. C.
७-'अयं' इति नास्ति B C.
८-'विदुतं' इति नास्ति । 'विपुलं' इत्येव
द्विलिखितम् M.
९-अयं सन्दिग्धः पाठः । अत्र 'पतिभ्यो न पती-
नामिब' इति पाठो भवेत् ।
१०-इति B. C.

- ११-द्वारा B. C.
१२-बृहस्पतीः B. बृहस्पतिः C.
१३-सुप्रयाणाः B.
१४-'शु'इति वृद्धितम् B. अग्रे 'शोभीषमाणाः'
इति पाठः B. C.
१५-सुप्रयाणा B.
१६-० द्रन्धेऽयम् B. C.
१७-अत्र कश्चन पाठस्मृति आदर्शपुस्तकेषु ।
१८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते । १९-[क० १०।११०।६]
२०-अत्र कियानपि पाठस्मृति आदर्शपुस्तकेषु ।
२१-आदतां B. अदतां C. असीदतां M.

सुष्ठु दीप्ते । अग्निर्दधान इत्येतेन सम्बध्यते । अयम् । कीदृशम् ? शुक्रपिबं शुक्रं दीप्तिः रो मत्वर्थः ।
पेश इति रूपनाम दीप्तिमद्रूपम् । अग्निदधाने अस्माकमुपरि निदधाने अस्मभ्यं ददत्वित्यर्थः ।

यज्ञे शब्दव्याख्यानं यज्ञिये इति । उर्णाके इत्यस्य उपक्रान्ते । दिव्ये द्योतने योषणे
योषे सम्मिलने परस्परतो विविक्ते इत्यर्थः । विपिशित अवयवशो विभक्तमित्यर्थः ।

अग्निपक्षे दीप्तिरुपास्तमसो विवासनात् । आहुतिर्नैका अनक्त्यग्निमिति स्मर्यते ।
अयं मन्त्रार्थ उपपन्नतरः । आहुतिसंपाते प्रकाशप्रैरुपात् । यज्ञार्हत्वमुपक्रमं चावि-
शिष्टम् । योनिराहवनीयः । योषणे आत्मना मिश्रयन्तौ परस्परतो यज्ञफलभूताः ।

देव्या होतारा आर्कारो द्विवचनस्य स्थाने । पार्थिवमध्यमावभिधेयौ । तयोरेषौ ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्यैकादशः खण्डः ।]

[अथ द्वादशः खण्डः ।]

देव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमाना यज्ञं मनुषो यज्ञथ्यै ।

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारु प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥

देव्या देवानां स्वभूतौ होतारौ । प्रथमा प्रथमौ मनुष्यहोतृसंकांशात् । सुवाचा शोभन-
वाचौ । मिमाना मिमानौ यज्ञं मनुष्यैः पितृशब्देन पुत्रस्याभिधानं मनुष्यस्य यष्टुः सर्वस्य ।
यज्ञथ्ये यागनिर्वृत्तये । प्रचोदयन्ता प्रचोदयन्तौ । विदथेषु यज्ञेषु । किम् ? सामर्थ्याद् ऋत्विजो
यजमानांश्च । कारु कर्तारौ स्तुतीनाम् । प्राचीनं ज्योतिराहवनीयाख्यम् । प्रदिशा प्रदेशकेन
वचनेन दिशन्ता अत्र यष्टव्यमित्येवं प्रदिशन्ताविव । साकांश्चत्वायज इति शेषः ।

तिष्ठो देवीः प्रथमार्थं द्वितीयेति दर्शयति तिष्ठो देव्यः । तौसामेषा ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्य द्वादशः खण्डः ।]

१-अग्निर्दधाने B. अग्निर्दधाने C. २-शुक्रपिबं B.C.

३-शुक्रो B. शुक्र C. ४-'पेश' इति नास्ति B.C.

५-रूपं नाम B. C. ६-उपान्ते B. C.

७-उपक्रमान्ते B. ८-दीप्ये C. दीप्ते B.

९-रुषां तम B. १०-हुतिं नक्ता B.C. हुतिं नक्ता M.

११-अनक्त्यग्निमिति B. C.

१२-हुती सं B. हुती संवादे C. 'तरः । आहुतिसं-

पा' इति त्रुटितम् M. १३-काशं प्रक B

प्राकाशः प्रकाशात् C. प्रकाशप्रकाशात् M. १४-पक्रमं B

१५-विशिष्टः B. १६-अर्कारो B.C. १७-तयोरेषाम् B.C.

१८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरगम्यस्य च
निर्देशो न दृश्यते । १३-[५०१०/११०/७]

'देव्या होतारा' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

२० 'प्रथमा' इति त्रुटितम् C. २१-होतु सका C.

२२-'सु' इति त्रुटितम् B. २३-मनुष्यः B. C.

२४-० निर्वृत्तये M. अत्र 'निर्वृत्तये' इति युक्तः

स्यात् । २५-तासौमेधा C.

२६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते

[अथ त्रयोदशः खण्डः ।]

आ नो यज्ञं भारती तूर्यमेविष्णुं मनुष्वदिह चेतयन्ती ।

तिस्रो देवीर्बर्हिरेदं स्येनं सरस्वती स्वपसः सदन्तु ॥

आकार एत्वित्येतेन सम्बध्यते । नोऽस्माकं स्वभूतं यज्ञम् । भारती भरत आदित्यस्तस्य स्वभूता भा दीप्तिस्तूर्यं प्रकर्षमेतु [आ] गच्छतु । इष्णु इष्ठा च मनुष्वेत पृथिव्यां स्थाप्रीति शेषः । पृथिवीस्थानेत्यर्थः । चेतयन्ती जानन्ती आर्गमनकालं भक्ततां वास्माकम् । आगत्य च तिस्रो देवीः तिस्रोऽप्येता देव्यः । आ इत्युपसर्गः सदनित्वित्येतेन सम्बध्यते । इदमस्मदीयं बर्हिः सुखं सरस्वती सरस्वत्या सह तिस्रो देव्य इत्यर्थः । स्वपसः सुकर्मणः सदन्तु आसीदन्तित्वित्यर्थः ।

त्वष्टा मध्यमस्थानं आप्रीत्वादिह समाम्नातः । तूर्णशब्दादश्रोतेऽर्थं त्विषेर्वा स्याद्दीप्य-
र्थस्य । त्वक्षतेर्वा करोत्यर्थस्य 'तक्षू त्वक्षू तनूकरणे' इति । यद्व्यापारस्त्वष्टा तस्यैषा ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्य त्रयोदशः खण्डः ।]

[अथ चतुर्दशः खण्डः ।]

य इमे द्यावापृथिवी जनित्री रूपैरपिशाद् भुवर्नानि विश्वा ।

तमय होतरिषितो यजीयान् देवं स्वष्टारमिह यक्षि विद्वान् ॥

देवताद्वन्द्वे दिवो र्धावादेशो द्वित्रचर्चनस्य पूर्वस्वर्णदेशो द्यावापृथिव्यौ । जनित्री जनयित्री सर्वस्य [कस्य] रूपैर्नानाप्रकारैर्युक्तः । अपिशात् पिशातिरत्र करोत्यर्थे अंकरोत्

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भस्य निर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० १०।११०।८] 'आ नो यज्ञम्' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

३-दीप्तिस्त्रयं B. C. ४-'आ' इति नास्ति M.

५-मनुष्यवत् C.

६-आगत C. 'नकालं भक्ततां' इत्यारभ्य च 'आप्री-
त्वादिह समाम्नातः' इत्यन्तः पाठस्तुटितः C.

७-अस्मद्भक्ततां वा M.

८-'बर्हिः' इति तुटितम् B. C. अग्रे 'सुखां
सार' इति पाठः M.

९-'सुकर्मणः' B. C.

१०-स्थाने आप्रीत्वा B.

११-श्रोतेर्यश्च चिश्चे (श्चे C.) द्या वैशुत् B. C.

१२-तेर्व्याकरो P.

१३-[धा० १।६।५६-५७] तन्त्रः करणे C.

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१५-ऋ० [१०।११०।९] 'य इमे द्यावापृथिवी'
इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१६-[पा० ६।३।२९] १७-द्वित्रचर्चनं च B. C.

१८-नास्ति M, १९-अत्र करोत् B. C.

करोति वृष्टिप्रदानेन भुवनानि भूतजातानि च विश्वा सर्वाणि । तमद्य होतः अग्नेरन्तरात्मा वा
अस्मदीय इषितोऽन्विष्टः प्रेषितो वा मया । यजीथान् अतिशयेन यष्टा । देवं त्वष्टारमिह यज्ञे
यक्षि यज । विद्वान् यज्ञं स्वाधिकारं वा ।

माध्यमकस्त्वष्टेत्याहुर्नैरुक्ताः । तथा मन्त्रे वाक्यार्थोपपत्तेः । मध्यमस्थाने चाम्ना-
नात् । पार्थिवोऽग्निरिति शाकपूणिः । तस्याग्नेः पार्थिवस्य त्वष्टृशब्द[त्वं]प्रदर्शनार्थेवापरा ।

[इति त्रयोदशस्यः- (अष्टमस्या-) ध्यायस्य चतुर्दशः खण्डः ।]

[अथ पञ्चदशः खण्डः ।]

आविष्टयो वर्धते चारुसु जिह्वानामूर्ध्वः स्वयंशा उपस्थे ।

उभे त्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात् प्रतीची सिंहं प्रति जोषयेते ॥

कुत्सस्य । आविष्ट इति स्वार्थे लृप् ['अव्ययात्यर्प्' 'आविष्टस्योपसंख्यानं छन्दसि
इति ।] आविरेव आविष्ट्यः प्रकाश इत्यर्थः । सर्वलोकोप्रकाशो वर्धते । चारुः शोभना ।
आसु । कासु ? उच्यते । जिह्वानां गर्भं इति पूर्वस्यामृच्यादिष्टानामोषधीनामयमन्वादेशः ।
तेन सामर्थ्याद्यस्यां गर्भभूतस्तास्वोषधीष्वित्यर्थः । जिह्वानां जिह्वाः कुटिलाः सप्तम्यर्थे चात्र
षष्ठी कुटिलासु तिरश्चीष्वपि सतीष्वित्यर्थः । ऊर्ध्व ऊर्ध्वज्वालः । अग्रेरूर्ध्वगतिर्त्वात् ।
'अग्रेरूर्ध्वज्वलनं वायोस्तिर्यग्गमनमित्यदृष्टकारिर्नम' इति वैशेषिकाः । स्वयंशाः स्वनिमित्त-
कीर्तिः । उपस्थे यत्रायमुपगम्य तिष्ठति तस्यामुपस्थे तत्र । किञ्च उभे द्यावापृथिव्यौ वाहो-
रात्रे वारणी वा । अतिप्रवृद्धः सैन्नयं कदाचिदावां दहेदित्येवं त्वष्टुरग्नेर्विभ्यतुर्जायमानादुद्रच्छत
एव भीतेव । प्रतीची तमेव प्रति परिचारकत्वेन गते तत्परिचर्यापरे इत्यर्थः । सिंहं तमेवं सहन-

१-सर्वायति अद्य B. सर्वायां तं अद्य C.

२-स्त्व (स्त्वे C.) द्वा B. C.

३-मत्स्ये च स्थाने चाम्नानात् C. मध्यमे च स्थाने
सामानानात् B. C.

४-'त्वं' इति नास्ति M.

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० १ । ९५ । ५] 'आविष्टयो वर्धते' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

७-०यार्थे B. C. ८-[पा० ४ । २ । १०४]

९-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] कोष्ठकान्तर्गतः

पठो नास्ति M.

१०-यस्यांगभूत C. ११-सदिष्वित्यर्थः C.

१२-ऊर्ध्वज्वालः C. १३-गतीत्वात् C.

१४-वैशेषिकदर्शने ५. २. १३-०तिर्यक्पवन-
मणूनां मनसश्च यं कर्मादृष्टः]

१५-'उपस्थं' B. C. १६-सलयं B.

१७-०एव B. C.

१८-मे विभ्यतु याजमाना C.

१९-समेव C.

मभिभक्षितारं भयानकं प्रति जोषयेते तैस्तरुकारैः प्रति सेवेत इत्यर्थः । तस्य प्रकाशस्येत्येवं दर्शयता भाष्यकारेण तेऽप्याहता व्याकरणस्मृतिकाराः ।

चारुं सामान्येन निर्वर्क्ति । चारुतयैवान्यत्रान्यत्र गच्छति । जिह्वां 'ओहाङ्' गर्तो' इत्यस्य इतश्चेतश्च गतमित्यर्थः । स्वाशयेते स्पशिर्बाधने । तेन च सेवैलक्षणं बन्धनं लक्ष्यते । तथा च जोषत्यर्थः प्रदर्शित इति सिद्धम् ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये त्रयोदशस्या-[अष्टमस्यां]-ध्यायस्य द्वितीयः पादः ।

अथ तृतीयः पादः । [अथः षोडशः खण्डः ।]

वनस्पतिरवसरंप्राप्तः । स पुनरयमभिधेयतोऽभिधानतश्च व्याख्यातः 'एष हि वनानाम्' इति । तस्यैषा ।

[इति त्रयोदशस्या- (अष्टमस्या-) ध्यायस्य षोडशः खण्डः ।]

[अथ सप्तदशः खण्डः ।]

उपावसृज त्मन्या समञ्जन देवानां पार्थ ऋतुधा हवीषि ।

वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः स्वर्दन्तु हव्यं मधुना घृतेन ॥

उपावसृजेति प्रैषे लोट् । वनस्पतेध्यायं प्रैषः । कुत एतत् ? अन्येष्वप्रीसृक्तेषु 'अवसृजा वनस्पते' 'वनस्पतेऽवसृजोप देवान्' इत्यादिषु दर्शनात् । हे वनस्पते उपोपसर्ग-अतैर्योग्यक्रियाध्याहारः । उपगम्यावसृज देहीत्यर्थः । त्मन्या आत्मनैव समञ्जं संगच्छमानः ।

१-भर्याहिकं B. भयाहक C. २-रुपकापरः C.

३-'काराः' इति नास्ति B.C.

४-चारुः सामान्येन निर्वचनम् । तस्य B. C.

५-[धा० ३।७] 'जिह्वा ओहाङ् ग' इति वृटितम् B.C.

'तौ' इत्यस्य 'अस्य स्थाने 'ताषी' यस्य' इति पाठः C.

६-स्पशिनमन्यने B. नमथने C. 'स्वाशयेते' नास्ति B.C.

७-सेनालक्षणं C.

८-यन्धनं B.

९-०र्थः प्रदर्शितमिति M. 'इति सिद्धम्' इति नास्ति B.

१०-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. 'इति त्रयो-

दशस्य द्वितीयः पादः' इति पाठः C. M.

कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

११-अयं पादरम्भात्मकः पाठो नास्ति C.

१२-'२' इति वृटितम् C. १३-स सुनय C.

१४-[निर० ८।३] एष भुवनानाम् M.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१६-[ऋ० १०।११०।१०] 'उपावसृज' इत्येव प्रतीकः B. C. M. १७-[ऋ० १।१३।११]

१८-[ऋ० ३।६।१०] जोषदेवात् C. ० जोषदेवात् B.

१९-०त्यर्थात्मना B. C.

केन सह ? यदि यूपो वनस्पतिस्ततः पशुना । अयाग्नित्त आहुतिभिः कर्माङ्गदेवैर्वा ।
देशनां चतुर्थ्यर्थे षष्ठी देवेभ्यः । पाथोऽन्नम् । ऋतुथा ऋतावृतौ काले काले यो यो याग-
कालस्तस्मिन् तस्मिन् नित्यर्थः । किं हवीषि पाशुकानि दीयमानश्च तद्भवतैव । वनस्पतिः शमिता
शमिता च शामित्रोऽग्निः । देवो देवश्चाग्निराहवनीयाख्यः । त्रयोऽप्येते स्वेन स्वेनानुग्राह-
केण स्वदन्तु स्वादुकुर्वन्तु । हव्यं हविर्मधुनोदकेन च प्रोक्षणादिगतेन घृतेन चोपस्तरणादि-
गतेन [उपावसृज । मन्यां समजसीति पाठः] तस्य यूपस्याग्नेर्वीरिणः ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्य सप्तदशः खण्डः ।]

[अथाष्टादशः खण्डः ।]

अज्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तो वनस्पते मधुना दैव्येन ।

यदूर्ध्वस्तिष्ठा द्रविणेह धत्ताद् यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थे ॥

विश्वामित्रस्य । अज्जन्ति म्रक्षयन्ति त्वाम् । अध्वरे यज्ञे । देवयन्तो देवान् येषु मिच्छन्तः ।
छान्दस्तवाद्यच्च ईत्वाभावः । वनस्पते हे वनस्पतिविकार यूप । मधुना दैव्येन 'एतद्वै दैव्यं
मधु[दैव्यं] यदाज्यम्' इति श्रुतेः । आज्यमत्र मधु दैव्यमुच्यते । तेन यूपपक्षे स्वर्कम् ।
'स्वयमेव यजमानः कुर्वीता' इति श्रुतेः । अग्निपक्षे आहुतिलक्षणेन । यत् लिङ्गव्यत्ययेन
यः । ऊर्ध्वस्तिष्ठा तर्लुङर्थे पञ्चमः स्थास्यति । द्रविणा द्रविणानि धनानि यज्ञफलभूतानि

१-अयाधिस्तत B. C.

२-'देवेभ्यः' इति ऋटितम् B.

३-वाथत्व अन्नम् C. पाथस्त्वन्नम् B.

४-'काले यो' इति ऋटितम् C.

५-क्तमन् B. C.

६-वा शुकानि C. वाशुकानि B. अत्र 'पाशवानि'
इति पाठः स्यात् । इतः परं 'दीयमानश्च तद्भ-
वैव' B. C.

७-देवयागिरा B. ८-०णोपायनादि० B. C.

९-'त्मन्या' इति स्यात् । कोष्ठान्तर्गतः पाठो
नास्ति M.

१०-यूपस्य (स्या C.) हे द्रव्यापारः B. C.

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१२-[क० ३।८।१] 'अज्जन्ति त्वाम्' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

१३-अज्जयन्ति C. न्ति मृक्ष M.

१४-यष्णुमि C.

१५-नास्ति M.

१६-[cf. ऐ०ब्रा० २।२ एतद्वै मधु दैव्यं यदाज्यम् ।
'यदाज्यतीति B. C.

१७-स्वद्यक्त B. स्वव्यक्त C.

१८-[अनुपलब्धमूलमिदम्] कुर्वीति B.

१९-'आहुति' इति द्विलिखितम् B. C.

२०-तृदर्थे B. C.

२१-भूतानि C.

यज्ञाङ्गमापद्यमानोऽस्माकं धत्तात् दास्यसि । यत् प्रथमा षष्ठ्यर्थे वाशब्दश्चार्थः । यस्य च ते क्षयो निवासोऽवटार्यः कृत इति शेषः । मातुः मातृभूताया अस्या वेदिसम्बन्धिन्या उपस्थे उपस्थाने उत्तरवेद्यामित्यर्थः । एवमयं यूपः स्तुतः । अग्निरिति शाकपूणिः । पूर्ववत्तस्यैषापरा ।

[इति त्रयोदशस्या- (अष्टमस्या-) ध्यायस्याष्टादशः खण्डः ।]

[अथैकोनविंशः खण्डः ।]

देवेभ्यो वनस्पते हवीषि हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थम् ।

प्रदक्षिणिद्रशनया नियूय ऋतस्य वक्षि पथिभीरजिष्ठः ॥

वामदेवस्यार्षम् । देवेभ्यो देवानामर्थाय । हे वनस्पते यूप अग्रे वा । एतानि हवीषि । हिरण्यपर्णं तक्षणेनापहतानि वलिंशभूतानि [दहंतानि दहंतां] वनस्पतीनां पर्णानि येनासौ हिरण्यपर्णः । अथ वा हिरण्यपर्णानीवं ज्वालालक्षणानि पर्णानि यस्य स हिरण्यपर्णः । तस्य सम्बोधनं हे हिरण्यपर्ण । प्रदिवः पुराणनामैतत् । अर्थमित्येतेन सम्बध्यते । ते छान्दसत्वाद् द्वितीयैकवचनस्य स्थाने स्वादेशः । पुराणमनादिकालप्रसिद्धमिममर्थं त्वां ब्रूम इति शेषः । एतच्च ज्ञात्वा प्रदक्षिणिद्रशनया रज्ज्वां नियूय निर्वध्य । यूपपक्षे आत्मानं परिर्व्याणार्हमावं गत्वेत्यभिप्रायः । इतरत्र [निध्यैतमिह] हवीषि । ऋतस्य यज्ञस्य ये पन्थानस्तैः पथिभिः । कीदृशैः ? रजिष्ठः अतिशयेन ऋजुभिः । उदकं वा रजस्तेन तद्वद्भि-

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरात्मस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

२-[मैत्रा० सं० ४।१३।७] 'देवेभ्यो वनस्पते' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

३-रण्यवर्णं B. C.

४-वैत्रभूतानि M.

५-वहतानि B. दहतानि C.

६-वहतां B. कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति M.

७-वर्णानि B.C.

८-०ण्यवर्णः B. C.

९-अभि हिर B. C.

१०-०ण्यवर्णानिव B. C.

११-वर्णानि B. C.

१२-०ण्यवर्णः B. C.

१३-००ण्यवर्णं B. C.

१४-'न' इति झुटितम् C.

१५-०नस्यायने आदेशः B. C. ०नस्यायन्ते M.

१६-०वृद,..... ..रशनया B. C.

१७-रज्ज्वादि (ना) B.

१८-निश्चर्थं B. C.

१९-अयं पाठः सन्दिग्धः ।

२०-नास्ति M.

यैः । सच्छतश्रान्तस्य पातव्यमुदकमस्नीत्यभि ॥ १ ॥ रञ्जकैर्वा प्रीतिकरस्वरूपैः [इत्यर्थः] प्रपिष्टतमैः, पिष्टमिति रूपनाम, प्रकृष्टमरूपैरित्यर्थः । एवंविशिष्टैश्चि वह । यज्ञाङ्गभावोपगमनेन यूपस्य हविर्वहनप्रयोजनम् । एषापरा ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्यैकोनविंशः खण्डः ।]

[अथ विंशः खण्डः ।]

वनस्पते रशनया नियूय पिष्टतमया वयुनानि विद्वान् ।

वह देवत्रा दिधिषो हवींषि प्र च दातारममृतेषु वोचः ॥

हे वनस्पते रशनया रज्ज्वा नियूय निबध्य । पिष्टतमया पिष्टमिति रूपनाम । सामर्थ्या-
च्चात्रान्तेर्णीतमत्वर्थः । रूपवर्त्तमयाऽतिशयेन रूपवत्तयेत्यर्थः । वयुनानि स्वानि प्रज्ञानानि
अस्मदीयानि वा भक्तीर्यैवाणि विद्वान् जानन् वह देवत्रा देवान् प्रति । दिधिषेः हे स्वकर्मणः
कृत्स्नस्य वा जगतो धारयितः । हवींषि प्रोऽसर्गो वोच इत्येतेन सम्बध्यते । प्रवोचः प्रब्रूहि
च । दातारं यजमानम् । अमृतेषु भरणवर्जितेषु देवेषु । अमुना यजमानेनैतानि हवींषि
दत्तानीत्येवं देवेभ्यः कथयेत्यर्थः ।

मन्त्रवाक्यसङ्गतिर्न तथा यूपे यथाङ्गं विति शाकपूणिः । विद्धंतादस्यार्थप्रति-
पादनार्थमत्रोद्गीहरणम् ।

स्वाहाकृत्य ईत्यभिधानतोऽभिधेयतश्च वक्तव्या इति शेषः । 'प्रविभज्य निर्ब्रूयात्' इत्यभिधानमर्थः । अत आह ।

१-अयं सन्दिग्धः पाठः । अत्र 'गच्छतः श्रान्तस्य'

इति वा पाठो भवेत् । २-वातव्य C.

३-नास्ति M. ४-'प्रपिष्टतमैः' इति त्रुटितम् C.

५-प्रविष्टमिति C.

६-सामर्थ्याच्चात्रा रूपे C. ७-यजांग B.C.

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

९-[मैत्रा० सं० ४ । १३ । ७] 'वनस्पते रशनया'

इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१०-'वष्टकमया C विष्टतमया M.

११-त्रान्तर्नीत B. १२-रूपवल्कमया B. C.

१३-रमवाणि C. अयं सन्दिग्धः पाठः । १४-न्दिषिषः C.

१५-'प्र' इत्येव B. प्रो० C अत्र 'पसर्गो' इति पाठस्तुटितः B. C.

१६-दातर स्व जमान C. १७-तेष्ण रमण C.

१८-मानेन तानि B. मानेनेतानि C.

१९-यथान्नाविति B. C.

२०-अयं सन्दिग्धः पाठः । कदाचिदत्र 'वृद्धकात्य-
क्यार्थप्रति' इत्यादि पाठो भवेत् ।

२१-धर्मन्त्रोदा B. २२-'तय इ' इति त्रुटितम् C.

२३-[निह० २।२] निर्ब्रूयात् B.

२४-'नम्' इति त्रुटितम् C.

[स्वाहेत्येतत् सु आहेति वा । स्वा वागाहेति वा । स्वं प्राहेति वा । स्वाहुतं हविर्जुहोतीति वा । तासामेषा भवति ।]

स्वाहेत्येतत्पूर्वपदं सुं आहेति वा । स्वाहाकारान्तो होममन्त्राणां कर्तव्यः । 'न ह वै ता आहुतयो देवान् गच्छन्ति ये' अवषट्कर्ता वा अस्वाहाकृता वा भवन्ति" इति श्रुतेः । स्वाहाकारस्य सम्प्रदानत्वेन मन्त्रान्तेऽवश्यमावित्वाद्यमर्थो यस्यान्ते श्रूयते स होममन्त्रः शोभनमर्थमाह । अथवा प्रजापतेः स्वा आत्मीया वागाहेति स्वाहा । एवं हि श्रूयते 'स्वां ह्येनं वागभ्यवदत् तं स्वाहाकारस्ये जन्मं' इति । एवमिति स्वाहाकाररूपा वाक् प्रजापतेर्निसृष्टेत्यर्थः ।

अथवा स्वं प्राहेति यजमानस्य स्वेयं हविर्देवतायै दत्तं तदुद्देशेन त्यागार्तं तस्य यजमानस्येत्येवं प्राहेति स्वाहा । सम्प्रदानत्वं स्वाहाकारस्य स्पष्टमनेन प्रकारेण प्रदर्शितं भवति । स्वाहुतमित्यादि । अथवा यदनेन स्वाहाकारेण जुहोति तदेव सुष्ठु मर्यादया जुहोतीति । एवं च सति पूर्वकाणि निर्वचनानि ब्रूतेः । इदं जुहोतीति । अत्र स्मरणार्थमुक्तं मस्य प्रयाजस्य वक्ष्यमाणदेवतासंकीर्तनकृतत्वात् स्वाहेति । एवं पूर्वकृतिकरणमुच्चारणं वा समीक्ष्य वक्ष्यमाणदेवतानां ताः स्वाहाकृतय उच्यन्ते । भाष्यकारेण तु प्रसिद्धमभिधेयमिति कृत्वा नोक्तम् । तासां स्वाहाकृतीनामेवा ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्य विंशः खण्डः ।]

[अथैकाविंशः खण्डः ।]

सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञमग्निर्देवानामभवत् पुरोगाः ।

अस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः ॥

सद्य एव जायमानः सन् व्यमिमीत निर्मिमीते यज्ञम् । अग्निर्देवानामभवत् भवति पुरोगा

१-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. २-सुमूहेति C.

३-'ये' इति त्रुटितम् B. C. ४-कृत्वा वा B. C.

५-[शत० ब्रा० ९।३।३६, १४] ६-सम्प्रदत्त्वेन B.

७-यस्या ने B. यस्य ने C.

८-स्वाहा आत्मीया स्वाहेति B. C. ९-सा ह्येनं B. C.

१०-'तत्' इति त्रुटितम् B. C.

११-'स्य' इति त्रुटितम् B. C.

१२-[मैत्रा० सं० १।८।१] १३-स्वयं प्राहेति B. C.

१४-स्वाहा हवि B. C. १५-इदं B. C.

१६-त्य (त्या C.) तस्य B. C. १७-पदान्तं B. C.

१८-ब्रूमः B. C. १९-होतेतरति C. २०-मुक्तमस्य B.

२१-'त' इति त्रुटितम् B. C. संकीर्तकत्वात् M.

२२-०कृतिः M. २३-'तु' इति त्रुटितम् C.

२४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेऽरम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

२५-[क्र० १०।११०।११] 'सद्यो जातः' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

२६-सत्त्वमिमीत C. स सद्योऽमिमीत B.

अग्रतो गामी । अस्य होतुः प्रदिशि प्रकृष्टायां दिशि प्राच्यामित्यर्थः । ऋतस्य गतस्यात्मना । वाचि वाचात्राधारभूतमास्यं लक्ष्यते । आस्ये स्वाहाकृतं वषट्कारप्रदानत्वात् प्रयाजादीना स्वाहाकारशब्दोऽत्र न स्वाहाकारवचनः । [किन्तर्हि] शोभनस्य वा करोतिरपि क्रिया-सामान्यवचनत्वाद् जुहोत्यर्थे । शोभनेन हुतं हविदन्तु भक्षयन्तु उत्तमप्रयाजदेवताः ।

इतीमा [अग्नीदेवता अनुक्रान्ताः । अथ किदेवताः प्रयाजानुयाजाः । आग्नेया इत्येके]

एवमिमा अग्नीणामृचां देवतानिर्वचनोदाहरणविचारयुक्तमानुपूर्व्येण यथासमाम्नायं व्याख्याता इत्युक्तोपसंहारवचनम् । उत्तरविवक्षयानन्तरं विचारः सन्देहप्रश्नपुरस्सरः । [का सा एषांम] किं देवताः प्रयाजानुयाजा इति । इदमैयुक्तं वर्तते । किमत्रायुक्तम् ? प्रयाज-देवता इति विचार्य ता एव सन्निहिता अनुपृच्छति किदेवता इति । सोऽयं घोटारूढस्य विस्मृतो घोटस्तत्रैतत् स्यात् ।

इह [हि] कच्चिद् समुदायावयवविस्मन्धित्वेनाश्रयतां द्रष्टव्या । यथैन्द्रवार्यवादि-यागानां प्रत्येकं देवताभेदे सति तत्समुदायस्य प्रातः सवनसंज्ञकस्याग्नेयत्वं प्रातम् । आग्नेयं प्रातःसवनमिति । तद्वदिहापि स्यात् । उक्तास्त्रैपि प्रतिप्रयाजं देवतासु समुदाय-देवताभिप्रायः प्रश्न इति ।

तन्न । चोदनालक्षणत्वाद्देवतायाः । न च कल्पितप्रयाजसमुदायस्य काचिद्देवता श्रयते । दृष्टान्तानुपपत्तिश्च । यतः प्रातःसवनस्याग्नेयत्वं भक्तिमात्रम् । यथा वायव्या-नीति सोमपात्राणि ।

एवं तर्हि यज्ञ इति कार्थक्यं इत्यादिप्रदर्शिताचार्यविप्रतिपत्तेः । 'छन्दोदेवता इत्यपरम्' । छन्दांसि वै प्रयाजाः' इत्यादिर्वक्ष्यमाणवोदेभ्यश्च देवतासन्देहे सति निश्चय-माधास्यामीति प्रश्न इति किदेवताः । [तत्प्रति]वचनम्—

- १-हेतुः प्रदिशि B. होतुः प्रदिशि C.
२-'प्रकृष्टायां दिशि' इति त्रुटितम् B.
३-प्राच्यामित्य M. ४-मतस्य C.
५-वाविरवा (वाचि) वःत्रा B. ६-नास्ति M.
७-'इतिमा इत्यादि' एवं प्रतीकः B. C. M.
८-अग्नीणा B. ९-पाठस्त्रुटितः B. C.
१०-विचार आनु० B. C. ११-०नुक्रामन्ता B. C.
१२-'कासा एषाम्' इत्यधिक एवात्र पाठो भाति B. C. नास्ति M.
१३-'म' इति त्रुटितम् C. १४-विस्तृते B. C.

- १५-नास्ति M. १६-'व' इति नास्ति B.
१७-०यतो द्रष्टव्यः C. ०यतो दृष्टम् M.
१८-वाध्वादि B.
१९-स्ववि प्रतिप्रयाजदेव C.
२०-दृष्टानुप० M. २१ वनाग्नेय B. C. वनाग्नेय M.
२२-वायव्यानीति B. २३-०पात्राणां M.
२४-कार्थक्यस्य B. २५-र्शितः आवा B.
२६-त्यपरः C. २७-[नि६०८।२२]२८-इति B. C.
२९-वक्ष्यमाणा वा B. C. ३०-देवेभ्यश्च B. C.
३१-'तत्प्रति' इति नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

आग्नेया इत्येके मन्यन्त इति शेषः । कुतः ? मन्त्रलिङ्गात् । सिद्धान्तोपक्रमश्च
विचारः । अन्ते वक्ष्यति 'आग्नेया इति तु स्थितिः' इति ।

[इति त्रयोदशस्या-(अष्टमस्या-) ध्यायस्यैकविंशः खण्डः ।]

[अथ द्वाविंशः खण्डः ।]

प्रयाजान्मे अनुयाजांश्च केवलानूर्जस्वन्तं हविषो दत्त भागम् ।

धृतं चापां पुरुषं चौषधीनामग्नेश्च दीर्घमायुरस्तु देवाः ॥

संवादसूक्तमेतत् । सौचिकमग्निं देवा ऊचुः । हव्यं नो वहेति । स ताननयर्चा भागं
यथाचे । प्रयाजान्मे मह्यम् । अनुयाजांश्च केवलानसाधारणान् । ऊर्जस्वन्तं हविषो दत्त भागं स्विष्टं
कृदाल्यं धृतं च प्रयाजाज्यं भार्गादि अपां सम्बन्धीति शेषः । अद्भ्य उन्त्यन्तानां विकारभूतमि-
त्यर्थः । पुरुषं चौषधीनां पुरुषशब्देनात्र पुल्लिङ्गत्वादाग्नेयः सवनीयः पशुरुच्यते । तं चौषधीनां
सम्बन्धिनं भक्षयितारमित्यर्थः । अथवा पुरुषेण कर्म सनोतीति पुरुषं पुरोडाशस्तं च
दर्शपूर्णमासादिषु कर्मसु ओषधीनां विकारतया सम्बन्धिनमग्नेश्च तद्धविषि वहतो
दीर्घमायुरस्तु देवाः ।

एषं याचिते भागे तं देवाः परयर्चा प्रत्यूचुः ।

तव प्रयाजा अनुयाजाश्च केवल ऊर्जस्वन्तो हविषः सन्तु भागाः ।

तवाम्रे यज्ञोऽयमेस्तु सर्वस्तुभ्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्रः ॥

केवला असाधारणाः । ऊर्जस्वन्तो बलवन्तः । हविषो मध्ये सन्तु भागाः । अनुज्ञाता
अस्माभिरित्यर्थः । तवैवं च हे अग्ने यज्ञोऽयमेस्तु भवतु सर्व एव । किं बहुना तुभ्यमेव नमन्तां
प्रदिशः प्रकृष्टा दिशश्चतस्रोपि । अथवा प्रागन्तादिभिः प्रदिशोऽवान्तरदिश उच्यन्ते ताश्च-
तस्रश्च दिशः । तादर्थ्याच्च विश्वं भुवनमुच्यते दिक्शब्देन ।

१-‘चा’ B. C. २-[निरु० ८।२०]

३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

४-[ऋ० १०।५१।८] ‘प्रयाजान्मे’ इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

५-सौचीक० M. ६-‘ति’ इति ऋटितम् B. C.

७-नास्ति B. C.

८-भागानि होदिषु B. C.

९-‘उव’ इति ऋटितम् C.

१०-तश्चौ C. अतश्चौ B.

११-पुरुष बहु C.

१२-न्धिनामग्ने B. C. १३-तद्धविषि C.

१४-[ऋ० १०।५१।९] ‘तव प्रयाजा अनुयाजाश्च
केवले’ इत्येव प्रतीकः B. C.

१५-तथैव B. C.

१६-प्रगन्ता C. प्रगन्तादिशीति M.

एवं मन्त्रलिङ्गादाग्नेयत्वमुपपाद्य ब्राह्मणमपि दर्शयति ।

आग्नेया [वै प्रयाजा आग्नेया अनुयाजाः । इति च ब्राह्मणम् ।

छन्दोदेवता इत्यपरम् ।

छन्दांसि वै प्रयाजाश्छन्दांस्यनुयाजाः । इति च ब्राह्मणम् ।

ऋतुदेवता इत्यपरम् ।

ऋतवो वै प्रयाजा ऋतवोऽनुयाजाः । इति च ब्राह्मणम् ।

पशुदेवता इत्यपरम् ।

पशवो वै प्रयाजाः पशवोऽनुयाजाः । इति च ब्राह्मणम् ।

प्राणदेवता इत्यपरम् ।

प्राणा वै प्रयाजाः प्राणा वा अनुयाजाः । इति च ब्राह्मणम् ।

आत्मदेवता इत्यपरम् ।

आत्मा वै प्रयाजा आत्मा वा अनुयाजाः । इति च ब्राह्मणम् ।

अनुयाजादीनां प्रसङ्गाद्देवताभिधानं निगदव्याख्यातम् । तत्र सिद्धान्तम् ।

[आग्नेया इति तु स्थितिः । भक्तिमात्रमितरत् ।]

आग्नेया इत्येषा स्थितिः पक्ष इत्यर्थः । भक्तिमात्रमितरत् छन्दांसि वा इत्येवमादि-
ब्राह्मणम् । विचारप्रयोजनाभिधित्सयाह ।

किमर्थं पुनरिदमुच्यते ।

इत्यादि ।

यस्यै देवतयि हविर्गृहीतं स्यात्तां मनसा ध्यायेत्, वषट्कुरिष्यन् । इति ह विज्ञायते ।

ऋज्वर्थं ब्राह्मणम् । निश्चिते च देवतास्तत्त्वेऽध्यवसानस्य संभवात् [सगुणं कर्म
भवति] निवृत्ते च विचारे सुहृद्भूत्वा कथयति ।

[इतीमान्येकादशाप्रीसूक्तानि ।]

यामि वेदे पठ्यन्ते तान्येतान्येकादश । संख्यावधारणमृग्वेदीभिप्रायम् । यजुर्वेदे
'समिद्धो अर्जुन' इत्यादीन्यन्यानि पठ्यन्ते । पञ्चश्वमेधे विनियोगः । बहुचानां त्वेकादशैर्ब ।

१-०यस्मिन्मुपपादिते B. C.

२-आग्नेया इत्यादि' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

३-अनुयाजानां M. ४-०पत सिद्धान्तम् । सिद्धान्तः B.

५-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

६-'यस्यै इत्यादि' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

७-'ब्राह्मणमृज्वर्थम्' इत्यानुपूर्वीकः पाठः M.

८-अध्यवसानसंभवात् M.

९-क्रम B. C. कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नोपलभ्यते M.

१०-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M. ११-रग्वेदादिभिर्पाठ B. C.

१२-[यजु. २९।१] समिद्धो' इत्यस्मात्पूर्वं 'अति'
इत्यधिकः पाठः B. C. १३-इत्यादन्यानि M.

१४-पशवश्च मेधे B. १५-शैवम् B. C.

तथ च शौनकः पठति 'एकादश संप्रैर्यानि जानीमश्छन्दांसि' इति ।

[तेषां वासिष्ठमंत्रेयं वायूश्चं गार्त्समदमिति नाराशंसवन्ति ।]

तेषामेकादशानां मध्ये वासिष्ठम् 'जुषस्व नः समिधमग्ने अद्य' इति । अत्रेयम् 'सुसमि-
द्धाय शोचिषे' इति । वायूश्चम् 'इमां मे अग्ने समिधं जुषस्व' इति । गार्त्समदम् 'समिद्धो अग्नि-
निहितः [पृथिव्यामै]' इति । एतानि चत्वारि नाराशंसवन्ति । वसिष्ठशुर्नकादीनां नाराशंस-
याजिनामाप्यः प्रयोज्याः । '[यदां] यो यजमानः' इति वचनाद्याज्यत्वेन द्रष्टव्यानि ।

[मैधातिथं दैर्घतमसं प्रैषिकमित्युभयवन्ति ।]

मैधातिथं 'सुसमिद्धो न आ वहँ' इति । दैर्घतमसं 'समिद्धो अग्न आ वहँ' इति । प्रैषिकं
प्रैषेषु भवं 'होता यक्षदग्निं समिधा सुषमिधा समिद्धमँ' इत्यादीनि । एतानि त्रीणि तनून-
पाता नाराशंसेन चोभयवन्ति ।

[अतोऽन्यानि तनूनपात्वन्ति तनूनपात्वन्ति ।]

अतोऽन्यानि चत्वारि 'समिद्धो अद्य राजसि' 'समित्समित सुमना [बोध्यस्मे]'
'समिद्धो विश्वतस्पतिः' 'समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे' इत्यादीनि तनूनपाद्वन्ति । वसिष्ठादि-
व्यतिरिक्तानां तनूनपाद्याजिनाम् । सर्वेषु प्रत्यृचमेता देवताः । तथा चाह 'सर्वत्र
प्रथिताभ्यः स्वस्ये' इत्यादि सिद्धम् ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये त्रयोदशा-[अष्टमै-] ध्यायः समाप्तः ।

[इति द्वाविंशः खण्डः समाप्तः]

१-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

२-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

३-[ऋ० ७.२।१] 'द्य' इत्येव पाठः B. C.

४-अत्रेयम् B. C.

५-[ऋ० ५।५।१]

६-[ऋ० १०।७०।१]

७-[ऋ० २।३।१] 'पृथिव्याम्' नास्ति M.

८-शूनका B.

९-याजि जिनमाप्यः C. यजिनामाप्यः B.

१०-नास्ति M.

११-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१२-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

१३-ऋ० [१।१३।१]

१४-[ऋ० १।१४२।१]

१५-[मै० सं० ४।१३।३॥ का० सं० १५।१३]

१६-नराशंसेन B. नाराशंसेन C.

१७-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

१८-[ऋ० १।१८८।१] 'अन्य' B. C.

१९-[ऋ० ३।४।१] बोध्यमे C. सुसमा बोध्यमे B.

'बोध्यस्मे' इति नास्ति M.

२०-[ऋ० ९।५।१]

२१-[ऋ० १०।११०।१]

२२-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] स्वस्य B. C.

२३-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. C. त्रयो

दशरथाध्यायः C.

२४-नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

अथ चतुर्दशो [नवमो]ऽध्यायः । [प्रथमः खण्डः ।]

अथ यानि [पृथिव्यायतनानि सत्त्वानि स्तुतिं लभन्ते तान्यतोऽनुक्रमिष्यामः]

आप्रीदेवतापदं समास्त्रायानन्तरं यानि तानि । उद्देश्यतिनिर्देशार्थं यत्तच्छब्दौ ।
पृथिवी आयतनं स्थानं येषाम् । सत्त्वानि सर्वशब्दोऽयं यद्यपि प्राणिवचनोऽप्यस्ति सर्वं
सत्त्वाः सुखिनो भवन्तीति । तथाप्यत्र वस्तुमात्रवचनो गृह्यते । अतो लिङ्गसंख्यायोगि
वस्तु द्रव्यं सत्त्वमुच्यते । कुत्र एतत् ? अक्षादीनामचेतनानामपि परस्तादुपन्यसिष्यमाण-
त्वात् । ईतरथा ह्यश्वादिप्राणिप्रकरणादक्षादीनामप्रकृतोपन्यासः । तदर्थो वा विशेषाधि-
कारः पुनः कर्तव्यः स्यात् । स्तुतिं लभन्त इति हेतुवचनमेतत् । मन्त्रेषु गुणित्वेन श्रूयन्त
इति कृत्वा देवतावत्समास्त्राये पठितानि । अतो हेतोरनुक्रमिष्यामो व्याख्यास्यामः ।

[तेषामध्वः प्रथमागामी भवति । अश्वो व्याख्येयः । तस्यैषा भवति ।]

तेषां चैतन्यान्मनुष्येभ्यश्चानन्तरमश्वानामुत्पत्तिः श्रूयते । 'प्रजापतिः प्रथमे-
माहुतिमजुहोत् । तत एतस्या आहुतेः पुरुषोऽजायत । स द्वितीयमजुहोत् ततोऽश्वो
अजायन्त' इत्येवमश्वस्येतेरेभ्यः प्राधान्यात् प्रथमगामित्वम् । महाभाग्यादेवताया इत्यत्र
चोत्कर्षक्रमनियमाः स्तुतिलाभहेतवः प्रपञ्चेनोक्ताः । अग्न्यादीनामिवैवाश्वादीनामपि ।
अश्वो व्याख्येयः । अश्नुतेऽश्वानमिति । तस्यैषा प्राधान्यस्तुतिः ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) अध्यायस्य प्रथमः खण्डः ।]

१-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति P. अयं सर्वो-

प्यध्याय द्वाग्भात्मकः पाठो नास्ति C. M.

२-'अथ यानीत्यादि' इत्येवं प्रतीकः B. C.

३-पदसमास्त्रायादनन्तरं B. C. M.

४-बन्धशब्दो B. C.

५-भवन्तु B. C. यथाप्यत्र B.

६-अतरथा C.

७-गुणितेन P. C.

८-अद्यतो हेतो C.

९-[निरु० २।२७]

१०-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

११-प्रथममाहुतीमजु B. C.

१२-अत B. C.

१३-[मैत्रा० सं० १।८।१] 'ततोऽश्वोऽजायत' इति
पाठोऽन्यत्र ।

१४-गामित्वान् B.

१५-महाभाग्य B. C.

१६-नियमः स्तुतिलोभ B. C.

१७-'नामिवाश्वादी' इति द्विलिखितम् C.

१८-नास्ति B. C.

१९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न
इत्यते ।

[अथ द्वितीयः खण्डः ।]

अश्वो वोढ्वा सुखं रथं हसनामुपमन्त्रिणः ।

शेषो रोमेष्वन्तौ मेदौ वारिन् मण्डूकं इच्छतीन्द्रायेन्दो परि खव ॥

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य द्वितीयः खण्डः ।]

[अथ तृतीयः खण्डः ।]

मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मरुतः परि ख्यन् ।

यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तेः प्रवक्ष्यमो विदये वीर्याणि ॥

न त्वन्नाश्वशब्दोऽस्ति । माभूत् । तस्य पर्यायो वाजिनशब्दोऽस्ति । परासु च बहुशो-
ऽश्वशब्दोऽपि । अश्वसूक्तमिति च समाख्यायते । तस्यैवा प्रथमा भूता । अंशाभितट्टीयादि-
ष्वेकलिङ्गेष्वपि तद्देवत्वमिष्यते । किमङ्ग पुनरनेकलिङ्गत्व इत्यदोषः ।

दीर्घतमस आर्षम् । मा इति प्रतिषेधार्थीयः परिख्यन्नित्येतेन सम्बध्यते । नो-
ऽस्माकम् । परस्ताद्यच्छब्दश्रुतेस्तच्छब्दाध्याहारः । तैन्मित्रो वरुणोऽर्यमा । आयुः अयनस्वभावो-
क्त्वाद्वायुः । छान्दसो वकारलोपः । इन्द्र ऋभुक्षा महन्नामैतत् महान् । अथवा उरु भातीति
ऋभुर्विस्तीर्णमन्तरिक्षम् । तस्मिन्यः क्षयति वसति स ऋभुक्षाः । अथवा ऋभवः
सौघन्वनास्तेषां यः क्षयति राजति ईष्ट इत्यर्थः स ऋभुक्षाः । मरुतश्च मा परिख्यन् परिख्यैतानं
परिवर्जनम् । अनुमदन्तमाकाङ्क्षुः । यद्वोऽनुमन्यन्तामित्यर्थः । यद्वयं वाजिनोऽश्वस्य देव-
जातस्य 'स' प्रथमामाहुतिमनुजोहोत् ततो मनुष्या अजायन्त । स द्वितीयामनुजोहोत् ततो-
ऽश्वैः' इति श्रुतेर्देवाद्ग्रेराहुत्या जातस्य । अथवा 'सूरादश्वं वसवो निरतष्टे' इति दर्शनात् ।

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भसमाप्तिनिर्देशो न
इष्यते

२-[ऋ० ९।११२।४] अर्यं 'अश्वो वोढ्वा' इति द्वितीयः
खण्डो महेक्षरेण न व्याख्यातः । न च दुर्गण
व्याख्यातः ।

३-[ऋ० १।१६२।१] 'मा नो मित्रो वरुणः' इत्येव
प्रतीकः B. C. ४-शब्दो नास्ति B. C.

५-'जिन' इति त्रुटितम् B. C. ६-'व' इति नास्ति B. C.

७-अश्वसत्तमिति B. ८-प्रथमभूता B. C.

९-ष्वपि देवत्व B. ष्वपि तदेवत्व C.

१०-नेस्तदध्याहा B. M. ११-तमित्रो C.

१२-'व' इति त्रुटितम् C. आयनस्वभाव B. C.

१३-परिख्या (ख्य C.) तं B. C. ० ख्यानं वर्जं M.

१४-'ननु मन्मदन्तमाकाङ्क्षुः (क्षः B.)' इति पाठः B. C.

१५-यद्वमन्यन्ता B. C. १६-सप्तेः प्रथममाहु B. C.

'स' नास्ति M. १७-[मैत्रा० सं० १।८।१]

१८-० हुताजातस्य B. C.

१९-[ऋ० १।१६३।२] वसवोऽमिरत्तष्ट B. C.

देवैर्वसुभिरादित्याज्ञातस्य । सतेः सरणस्य प्रवक्ष्यामो विदंये यज्ञेऽश्वमेधादौ वीर्याणि । भाष्य-
कारेण परोऽर्धर्चः प्रथमं व्याख्यातः । तथाहि^१ प्रतिषेध्येन प्रतिषेधस्य सुखः सम्बन्ध
इति कृत्वा ।

शकुनिः कस्मात् ? शकेः शकारः ककारश्च उकारश्च । नयतेनिः । एतदाह शकनोत्यु-
प्रतुम् । कम ? सामर्थ्यादात्मानम् । नदितुमिति नदतेनिः । तस्मिन् वान्तरिक्षेण गन्तुम् । तत्कते-
वर्णव्यापत्येत्यर्थः । संवत् इत्यादिना वाशीर्नोमकत्वं दर्शयति । शङ्कनोऽस्तिविति वेति
पाठान्तरम् । शकनोतेवेति वैयाकरणः । शकनोत्युन्नेतुमिति । तस्यैषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य तृतीयः खण्डः ।]

[अथ चतुर्थः खण्डः ।]

कनिक्रदन्नुषं प्रब्रुवाण इयति वाचमरितेव नावम् ।

सुमङ्गलंश्च शकुने भवासि मा त्वा काचिदभिभा विख्या विदत् ॥

गृत्समदस्य । अर्धर्चयोरेकवाक्यतायै यत्तच्छब्दाध्याहारः । प्रत्यक्षकृतत्वाच्च मन्त्रस्य ।
कनिक्रददिति प्रथमपुरुषस्यैकवाक्यतायै भवच्छब्दो योज्यः । भवान् कनिक्रदत् अत्यर्थं शब्दं
कृतवान् करोति वा । जलुषं जन्म जातिस्ताम । प्रब्रुवाणः प्रायेण शकुनिर्नाम्नां शब्दानुक्रुति-
निमित्तत्वात् तस्य शब्दस्य तस्मान्नश्च सादृश्यात् ते जातिमात्मीयां प्रब्रुवाणो इव । न च
सकृदेव । किन्तर्हि ? सततमेव इयति प्रेरयति वाचम् । अरितेव गमयितेव नाविको नावम् ।
स त्वं सुमङ्गलश्चास्माकं प्रशस्तः । हे शकुने भवासि भवसि^२ । मा च त्वा त्वां काचिदभिभा कश्चि-
त्पराभिभवैः । अभिभूतिर्विधा सर्वप्रकारा विदत् विदिर्लाभार्थः, लभेत प्रापदित्यर्थः ।

मङ्गलं निराह । गिरतेः । गृणातिः स्तुतिकर्मा तदर्थं वर्तमानस्य । भाविनो हि
कल्याणस्य प्रसूचकं निमित्तं मङ्गलमुच्यते । अतः स्तुत्यं तद्भवति । अथर्धो गृणाति

१-विदये B. C. २-तदभिप्रहि B. C.

३-तरितुं B. C. ४-तरते B. C.

५-शिर्नामकत्वं C. वा शिनमिकत्वं B.

६-स्तु विवेति B. C. ७-स्तुप्रयति B. C.

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

९-[॥ २ । ४२ । १] 'कनिक्रदत्' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१०-च्छब्दयो भवान् B. C. ०८:बो० M.

११-जानीताम् B. C. १२-शकुनिना नाम्नां B. C.

१३-'तु' इति त्रुटितम् B. १४-प्रब्रुवाण B. C.

१५-अरिते अवगमयिते नावि B. अरितेय
गमयितेव C. १६-'सि' इति नास्ति B.

१७-पराभिहः B. C. १८-विख्या B. C.

१९-'अथवा' इत्यारम्भ 'नर्थानिति । अथवा'
इत्यन्तः पाठो नास्ति B. C.

भक्षयति नाशयत्यनर्थानिति । अथवा स्तुनस्य वा भक्षयति नाशयति गोरोचनादधिमध्व-
क्षतादिभिर्वाधेयवैस्तद्वदङ्गं रेफस्य च लत्वेनाङ्गलं सन्मकारोपजनेन मङ्गलम् । अथवा
मज्जयन्ति तिरोभवति । मज्जलेकारप्रत्ययो वर्णव्यापैत्तिश्च । मामेव गच्छत्वित्येवमाशास्यते ।

गृत्समदमृषिमर्थे प्राप्तुमभ्युत्थितमभिप्रैस्थितं कपिञ्जलः शकुनिविशेषोऽभिशाब्दि-
तवान् । शब्देनोत्साहितवानित्यर्थः । तस्यार्थस्याभिवादिनी ।

[इति चतुर्दशीस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य चतुर्थः खण्डः ।]

[अथ पञ्चमः खण्डः ।]

भद्रं वद दक्षिणतो भद्रमुत्तरतो वद । भद्रं पुरस्तातो वद भद्रं पश्चात्कपिञ्जलं ॥

गृत्समदस्यार्थम् । भद्रं कल्याणं वद दक्षिणतः स्थित इति शेषः । भद्रमेवोत्तरतः । भद्र-
मेव पुरस्तात् । नोऽस्माकं वद । भद्रमेव पश्चाद् वद । हे कपिञ्जल पठितत्वाभिगदव्याख्यातेति ।

इतिहासप्रसक्तमृषिनामं निराह । गृत्सो मेधावी गृणानेः । स्तुत्यो ह्यस्मै लोकस्य ।
स्तीता वा देवानां मदनः कर्तरि ल्युट् । सोमेन स्तुतिमिश्च मदनम् कर्तेति समानाधि-
करण इत्यर्थः ।

मण्डूका मज्जूका इति प्राप्तिवचनम् । मज्जनादिति धात्वर्थस्यानुगमप्रदर्शनम् । मस्जे-
हकप्रत्यये जत्वोत्वाभ्यां मज्जूका इति प्राप्ते छान्दसत्वाज्जगारस्य [डकारः] । ह्यल्पि
चान्त्यात्पूर्वो नुम् । मन्दतेर्वा भौवादिकस्य मोदतिकर्मणः । वेत्यवधारणार्थः । मन्दतेर्वा
चौरादिकस्य 'मद तृप्तिधेने' इत्यर्थस्य तृप्तिकर्मणः । वेत्यवधारणार्थमेव । नित्यमदत्वा-

१-'व' इति नास्ति B. C. भिर्वापैवस्त C.

२-वर्जयति B.

३-व्यावर्तिश्च C.

४-०च्छत्वे व० B. C.

५-प्राप्तमभ्युत्थितं B. प्राप्तुमभ्युत्थितं अभि
प्रस्थितं C.

६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

७-[खैलिके सूक्ते ३।१] 'भद्रं वद' इत्येव
प्रतीकः B. C.

८-'व' इति त्रुटितम् C.

९-'ग' इति त्रुटितम्

१०-नामा (म C.) मिगह B. C.

११-मदन (य C., कालेति B. C.)

१२-नास्ति B. C.

१३-मदेरुष (मदेरुदेरुष C.) प्रत्यये जत्वयुत्वाभ्यां
B. C. मदेरुप्रत्यये M.

१४-मण्डू (ण्डु C.) का B. C.

१५-'डकारः' इति नास्ति B. C.

१६-पूर्वपदम् B. पूर्वपद C. अत्र 'मस्मिन्नशोक्षलि'
[पा० ७।१।६०] इति सुम् ।

१७-[पा० १०।१७२] तृप्तिशोधने B. C.

न्नित्यतृप्तत्वन्नित्यदृष्टत्वाद्वा मण्डूकाः । 'शलिमण्डभ्यामूकणं' इति मण्डयतेरुत्पत्ति-
लाघवादिति वैयाकरणाः । रेखाभक्तिविचित्रकत्वान्मण्डिता इव । मण्ड उदकम् ।
तस्मिन्नोक्तो निवास एषामिति वा । प्रमङ्गादाह मदेर्हर्षार्थस्य । दृश्यन्ति हि तत्तर्कानपाना-
वगाहार्थिनः । मुदेर्वा । धात्वन्यत्वमात्रम् । तेषामेषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य पञ्चमः खण्डः ।]

[अथ षष्ठः खण्डः ।]

संवत्सरं शशयाना ब्राह्मणा व्रतचारिणः । वाचं पर्जन्यजिन्वितां प्र मण्डूकां अवादिषुः ॥

वसिष्ठस्य । अत्रैकवाक्यतायै यत्तच्छब्दाध्याहारः । ये संवत्सरं शशयानाः शयितवन्तः ।
लुप्तोपममेतत् । सुप्ता इव वाष्टौ मासान् । निःशब्दा बभूवुरित्यर्थः । ब्राह्मणा ब्रुवन्तेरेतद्रूपम् ।
वचनसमर्था अपि सन्तो व्रतचारिणः । अथवा व्रतमिति कर्मनाम । स्वस्य कर्मणश्चरितारो
गन्तार इत्यर्थः । ते वर्षासु वाचं पर्जन्यजिन्वितां, जिन्वतिः प्रीतिकर्मा, पर्जन्येन प्रीताम् ।
प्रशब्दोऽवादिषुरित्येतेन सम्बध्यते । मण्डूकाः प्रावादिषुः वर्तमाने लुङ् । प्रवदन्ति । ब्राह्मणा
इति लुप्तोपम । ये संवत्सरं शयितवन्तस्ते यथा ब्राह्मणाः कृतस्वाध्यायोपकरणा व्रतचारिणः
स्वाध्यायमेवं वाचं पर्जन्येन प्रीतीं मण्डूकाः प्रवदन्तीति ।

शशयाना इति अर्वाचः । ब्राह्मणा इत्यस्य व्याख्यानं ब्रुवाणा इति । अनावृष्ट्युपहते
किल जीवलोके वसिष्ठो वर्षार्थी पर्जन्यमस्तौषीत् । तन्मण्डूका अन्वमोदन्त अन्वदृश्यन्त वर्ष-
हेतुकं शब्दमकृण्वन्तेत्यर्थः । तत्प्रमोदश्च भाविनो वर्षस्य सूचक इति कृत्वा । दृष्ट्वा उपलभ्य
भूत्वेत्यर्थः । स एष मण्डूकस्तुतेर्निदानामितिहासः ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य षष्ठः खण्डः ।]

१-[उणा० ४।४२] श (स B.) लिमण्डिभ्य मूक-
न्तीति B. C.

२-रेवा भक्ति B. C. ३-मण्डिका B.

४-व (प C.) दकर्म B. C. ५-येषां B. C.

६-०स्तानतपा C. ०स्तानातपानावनाहार्थिनः B.

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

८-[ऋ० ७।१०३।१] 'संवत्सरम्' इत्येव

प्रतीक B. C.

९-यच्छब्दा B. C. १०-हे संव B.

११-गयाना C.

१२-ब्रुवन्ते एत B. C.

१३-प्रीता मण्डू B. C.

१४-कादच B. तदाच C. कानैच M.

१५-कृषते B. C.

१६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते

[अथ सप्तमः खण्डः]

उप प्र वद मण्डूकि वर्ष मा वद तद्गुरि ।

मध्ये हृदस्य प्लवस्व विण्णं चतुरः पदः ॥

उपोपसर्गभुतेः क्रियापदाध्याहारः । इह उपगम्य प्रवद । हे मण्डूकि । किम् ? वर्षं 'नपुंसके भावे केः' इति वृत्त्यर्थोऽप्युपसंख्यायते । वर्षमावद अभिमुख्येन वृष्टिनिमित्तं यत्तद्वद । मा मैवावारयतीत्यर्थः । तादुरि तरणशीले यावच्छरीरं तावदुदके धावदित्वा च देववृष्टे । मध्ये हृदस्य प्लवस्व तर । विण्णं प्रसार्य चतुरश्चतुरोऽपि पादान् ।

अक्षाः । अभ्युतेः कर्मभूता व्याप्नुवन्ति गृह्णन्त्येनां देवितारः । करणभूता वा अभिव्याप्नुवन्त्येभिः परस्परमित्यर्थः । तेषामेषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य सप्तमः खण्डः ॥]

[अथाष्टमः खण्डः ॥]

प्रावेपा मा बृहतो मादयन्ति प्रवातेजा इरिणे ववृतानाः ।

सोमस्येव मौजवतस्य भक्षो विभीदको जागृविर्महमच्छान् ॥

कवर्षस्य मौजवतो वा । प्रावेपाः प्रवेपनस्वभावा अक्षाः । मा माम् । बृहतो महतः । सामर्थ्याद् विभीदकस्य । षष्ठीभुतेः फलत्वेन सम्बन्धिन इति शेषः । महतो विभीदकस्य फलानीत्यभिप्रायः । मादयन्ति हर्षयन्ति । प्रवातेजाः प्रचुरवाते काले वर्षासु प्रवणे वा प्रदेशे जाताः । इरिणे निरुदके असारप्रदेशे पर्वतानाम् । न च मनाक् । किन्तर्हि ? सोमस्येव यथा सोमस्य मौजवतस्य मूजवति पर्वते जातस्य भक्षः । एवं विभीदको विभीदकविकारोऽक्षाख्यो जये पराजये च हर्षेण शोकेन च । जागृविः जागरणकर्मी । महं षष्ठ्यर्थे चतुर्थी मम । अच्छान् छादयति । किम् ? सामर्थ्यान्मनः । अत्यन्तं प्रीतिं करोतित्यर्थः ।

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-[खैलिकं सूक्तं १६॥ अथर्वं ४ । १५ । १४]

'उप प्र वद' इत्येव प्रतीकः B. C.

३-'उप' इति नास्ति B. C.

४-मण्डूकाः B. C. ५-[पा० ३१३।११४]

६-अत्र 'कृदर्थो' इति युक्तः स्यात् ।

७-अमामवेवा भारतीत्यर्थः C. ८-अदुहे C.

९-अयं सैन्दिग्धः पाठः । १०-तुरो विवर्द C. पदः M.

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समत्प्रेारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१२-[ऋ० १०।३४।१] 'प्रावेपा मा' इत्येव प्रतीकः B. C.

१३-कचषस्य B. C. १४-अन्नतः B. मन्नतः C.

१५-पर्वतानाः M.

१६-०रणकामी C. ०रणकारी M. १७-अच्छान् B.

प्रवणेजा इति पाठे उभयत्र 'सप्तम्यां जनेडेः' बहुलवचनाच्चालुक् । इरिणातिर्गति-
कर्मा । इरिणं निरिणं सन्नकारलोपेन । निशब्दादिकारः । रिणातेरिकारः । अण्शब्दा-
णकारः । अपगतोदकमिरिणमित्याह । तत अपेत्य जीवितं । अन्यत्र सा हि शरस्कन्वशो
निर्गता भवति । अमुञ्जः कथम् ? स हि मुच्यते । ईषीकया कथम् ? ईषतेर्गतिकर्मणः ।
सा हि निर्गता भवति मुञ्जात् । ईयमपीषीका अपरेषीका तस्मादेव । विभीदको भेदनात् ।
जागृविरच्छान् अवच्छन्दन् । प्रथमया सूक्तस्याद्यया । परिद्यूनस्याक्षविजिगीषोः । वैध्व-
स्ताक्षविजातृषोऽग्निवर्णस्येत्यर्थः ।

प्रावाणोऽभिषवपाषाणाः । हन्तेर्वर्णव्यापस्या । हन्यते हि तैः सोमः । गृणातिः
स्तुतिकर्मा । प्रावस्तुद् प्रावस्तोत्रमिति च समाख्या ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्याष्टमः खण्डः ।]

[अथ नवमः खण्डः ।]

प्रंते वदन्तु प्र वयं वदाम प्रावभ्यो वाचं वदता वदद्भ्यः ।

यदद्भ्यः पर्वताः साकमाशवः श्लोकं घोषं भरथेन्द्राय सोमिनः ।

अर्बुदस्य । एते उद्गातारः प्रवदन्तु । वयमपि होतारः प्रवदाम । प्रावभ्यो वाचं स्तुते-
लक्षणाम् । यूयमप्यध्वर्यवो वदतै वदद्भ्योऽभिषवशब्दं कुर्वद्भ्य इत्यर्थः । परोर्धर्चं प्रत्यक्ष-
कृतत्वाद्भिन्नं वाक्यम् । यत् व्यत्ययेन नपुंसकैकवचनं पुल्लिङ्गबहुवचनस्य स्थाने । हे यूयं
हे अद्भ्यः पर्वताः पर्वतावयवाः साकं सह । आशवो होमस्याभिषवकाले व्यापारैः । यच्छ्रुते-
स्तच्छब्दाध्याहारस्ते । अथवा आशुरिति क्षिप्रनाम क्षिप्रास्ते सह श्लोकं श्रवणीयं घोषमभि-
षवशब्दं भरथ हरथ प्रापयथ । इन्द्राय इन्द्रं प्रोषयितुं तत्समीपं नयथेत्यर्थः । सोमिनः सोम-
वन्तो वा सोमवतो वा यजमानस्य गृहेष्विति शेषः ।

- १-[पा० ३।२।९७] २-अर्ण M.
३-पिता B. हीविता ४-भवन्ति C.
५-अत्र 'अ' कारोऽधिक एव भाति ।
६-ऋषिकया C.
७-यमपीषिका प (पा C.) लेषिका B. C.
८-अत्र 'अवच्छदत्' इति स्यात् । ९-क्षतिजि B.
१०-वध्वस्ताक्ष विजातृषोऽग्निवर्णस्येत्यर्थः C. अयं
पाठः सन्दिग्धः ।

- ११-आदर्शपुरतः कंध्वत्र खण्डस्य समाप्तेः गार्ग्यस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।
१२-[ऋ० १०।९४।१] 'प्रंते वदन्तु' इत्येव
प्रतीकः B. C.
१३-वेदनवद्भ्यः B. C. १४-व्यापारः B.
१५-तेस्तद्व्याहृ B.
१६-'श्रावणीयं घोषं' इत्यपि पाठः C.
१७-श्रापयितुं C. १८-वन्तो नो वा B. C.

अद्वय इत्यस्य निर्वचनं आदरणीयाः । सोमा इत्यतिरिक्तपाठः । आस्यलघ्नेन सोमेन सोमिनः । ऊर्ध्वं षष्ठ्येकवचनं वा ।

नाराशंसः नरान् शंसतीति कर्मोपपदे 'अन्येषामपि दृश्यते' इति औत्तरपदिकं दीर्घत्वं जलादृ श्वादन्तः श्वादंष्ट्रेत्येवमादिवत् । नरशंसः सन् नैराशंसः । ततः स्वार्थिकः प्रज्ञादित्वाद्गण । नराशंस एव नाराशंसः । मन्त्रोऽभिधेयः । येनै नराः प्रशस्यन्त इति तु भाष्यकारः । तस्यैषा इति प्राप्तार्थवचनं द्रष्टव्यम् ।

अत्र चोदयति । यदि मन्त्रोऽभिधेयो नराशंसशब्दस्य देवतापदसमाम्नाये पाठोऽनुपपन्नः । यतो नासौ स्तुत्यः । करणं ह्यसौ स्तुतौ । यदपि चोदाहरणं 'अमन्दान् सोमान्' इति नाराशंसलिङ्गं न चासौ स्तुत्यः । कस्तर्हि ? भावयव्यः । अतोऽयं नाराशंसोपन्यासः ।

उच्यते । नैष दोषः । इह हि भावयव्यस्य पौरुकुत्स्यायो बाहुल्येन राजानः स्तुतिविषयत्वेन दृश्यन्ते । तत्र यदि तावत्ते स्वशब्देन पठ्यन् न भूयस्तावलक्षणे दोषः स्यात् ।

अथ राजानः । नैरा इति वा सामान्येन स्तुत्यसम्भवादुदाहरणाभावः ।

एवं तर्हि सामान्यस्यैव पाठः कर्तव्यः । सै सामान्ये विशेषार्थमपि विज्ञास्यते । यथा शकुनिः समाम्नातो विशेषस्यापि कपिञ्जलादेर्लक्षणम् । तथा चोभयमुदाहृतम् 'कनिक्कदत्' 'मद्रं वद' इति च । एवमिहापि कचित् सामान्येन राजत्वेन स्तुतिः सा च संगृहीता भविष्यति या विशेषेण भावयव्यादीनाम् ।

यच्चोक्तं सामान्येन स्तुत्यसम्भव इति । साहसमात्रं तत् । बहुशाखत्वाद्देवानाम् । सामान्येन योऽभिषिक्तो राजा आ त्वाहापिमभिवत्तन हविषा इति सूक्ताभ्यामनुमर्यते । तथा च 'देवताधिकारे द्वे परे राज्ञोर्म' इति शौनकः पपाठ । तथा 'ध्रुवो राजा विशामयर्म' इति सामान्येन लिङ्गम् ।

१-‘निर’ इति त्रुटितम् B.

२-सोमिने यूध्वं B. C. ३-[पा० ६।३।१३७]

४-जलादृ (टB.) श्वादन्तः B. C. अयं पाठः सन्दिग्धः ।

५-नराशंसः सन्त (B. C.) रणाशंसः B.

६-[पा० ५।१।३८] ७-‘न’ इति त्रुटितम् B. C.

८-कारस्थेषा B. कारस्थार्षा C.

९-‘इति’ इति नास्ति B. C. १०-प्राप्त्यर्थवचनं B.

११-द्रष्टव्यः C. १२-यापि C. १३-[कृ० १।१२६।१]

१४-अत्र ‘अयुक्तः’ इति शेषो योज्यः ।

१५-कुत्स्यायो C. अत्र ‘पौरुकुत्स्यादयो’ इति

पाठो भवेत् ।

१६-हरा इति C.

१७-सा C. अत्र ‘सति’ इति युक्तः स्यात् ।

१८-याव B. C. ‘य च’ इति वा भवेत् ।

१९-‘सामान्येन’ इति त्रुटितम् B.

२०-सामान्येन यमिषितो C.

२१-द्वाष B. द्वैषमभिवर्तेन C.

२२-[Cf. कृ० १०।१७३।१ आ त्वाहापमन्तरेधि]

२३-सन्दिग्धमिदं पदम् । ‘अनुस्तूयते’ इति स्यात् ।

२४-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

२५-[कृ० १०।१७३।४]

तस्मादुभयार्थत्वेन राजशब्द एव पठितव्यः ।

सत्यम् । सिध्यत्येवं किन्त्वयं नाराशंसशब्दो मन्त्रे सोमे च रूढः । 'नाराशंसी नरेभिः कारव्या इतीदं जना उपधुतेति नाराशंस्यं तथा विपर्यस्ये' इति । नाभानेदिष्टीये सूक्त उच्यते 'इदमित्या' । 'ये यज्ञेन' इति । होमोऽप्याज्यप्रयोगैर्नाराशंसः । तेषां च भक्षमन्त्रः 'देवोऽसि नराशंसः' इति । स्वयमेव वक्ष्यति 'नाराशंसानभिप्रेत्य' इति । तस्मादयञ्च निरुक्तो भविष्यति । शक्यामि वै न व्युत्पत्तिद्वारेण राजमात्रस्य तद्विशेषस्य च भावय-
व्यादेरुपलक्षणार्थत्वेन सोमविपर्यत्वेन च वर्णयितुमिति नाराशंसशब्द एव मन्त्रवचनेः समास्नातः । तस्य च सामान्येन च विशेषेण च राजोपेस्तुतिविषयाः सर्वमन्त्रा एवो-
दाहरणम् । अतो विस्मयमाह । येन नराः प्रशस्यन्ते स नाराशंसो मन्त्रः । तस्यैषा भवति ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य नवमः खण्डः ।]^{१३}

[अथ दशमः खण्डः ।]^{१३}

अमन्दान्स्तोमान् प्र भरे मनीषा सिन्धावधि क्षियतो भाव्यस्य ।

यो मे सहस्रममिमीत सवान्मृतो राजा श्रवं इच्छमानः ॥

अमन्दानिति स्तोमविशेषणम् । तत्कथमुपपद्यते । विषयविषयिणोरभेदात् । मन्दो बालिशो मूर्खः । तद्विपरीतोऽमन्दोऽबालिशोऽमूर्खः । तद्विषयाः पण्डिता वेदनीयास्तद्योग्या-
नेतान् । अँलो वा मन्दः । अँलवान् वा स्तोमान् । प्रभरे प्रभरामि प्रापयामि । मनीषा तृती-
यायाः सह योगलक्षणाया अत्र लुक् मनीषया स्तुत्यर्थप्रज्ञया वा यावत्प्रज्ञमित्यर्थः । सिन्धावधि
सिन्धुर्नदी तँतसम्बन्धो वा देशः । अधिरुपरिभावे । सिन्धोर्नद्यास्तत्सम्बन्धस्य वा देशस्यो-
परि । क्षियतो निवसतः । भाव्यस्य भावयव्यस्य । भावयव्यशब्दस्यायं छान्दसोऽक्षरद्वयलोपः ।
पर्यायान्तरं वा भावयव्यस्य राज्ञः । यो मे मम प्रभूतस्त्रैदानेन सहस्रममिमीत निर्मितवान् सवान्

१-नैभिः C. २-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

३-[कृ० १०।६।१] ४-[कृ० १०।६२।१]

५-होमाव्याज्य प्रयोगैर्नारा C.

६-[शांखायनश्रौतसूत्रे ७।५।२२।१।८।२१।१२]

७-[निरु० १।१।५] ८-सोमदर्शत्वेन च B.

९-चनसमा B. C. १०-राजावः स्तुति B. ११-मन्त्र एवो B.

१२-'स' इति झुटितम् । अग्रे 'नराशंसः' इति B. C.

१३-आदर्शपुस्तकेऽत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[कृ० १।१।६२।१] 'अमन्दान्' इत्येव

प्रतीकः B. C. १५-रीतममन्दो B. C.

१६-योग्यायेतान् B. योग्यायेतात् C.

१७-अपो वा B. C. १८-अनवात् वा C.

१९-मनीषा स्तु B. २०-तत्तत्स B. कर्तरि स C.

२१-क्षीयतो C. २२-'मे' इति झुटितम् B. C.

२३-प्रभूतः सव (न C.) दामेन B. C.

स्तुत्यानित्यर्थः । अतूतः तुर्वतिर्हिंसाकर्मा । अत्यन्तशूरत्वादहिंसितपूर्वः केनचित् ।
त्वरतेर्वा, अत्वरमाणो राजा । श्रवः ध्रूयत इति श्रवः कीर्तिः प्रशंसा तामात्मनं इच्छन् ।

सारूप्यप्रसक्तं बालं निराह । बालो बलवर्ती बलेन वर्तत एवंशीलः । बलशब्दात्
तृतीयासमर्थाद् वर्तत इत्येतस्मिन्नर्थे तद्धित इत्यभिप्रायः । सं ह्यमनस्कतया महतोऽपि
सकाशादीप्सितमर्थं क्रीडनकादिकं शक्तिर्युक्तिनिरपेक्षं जिघृक्षति । पित्रोर्ज्येष्ठस्य वा
भतेव्यः । ध्रियत इति भारः सन् भकाररेफयोर्भकारलकारापत्या बालः । अम्बा माता सा
अस्मै अलम् । अभ्यञ्जनमर्दनस्तनपानादिषु तदर्थेषु पर्याप्तं भवतीति वा । अम्बा बलमस्यावयव-
द्वितादेर्बालः । अम्बैवास्य बलं निमित्तं पित्रादिकं बलात् । उत्तरोऽर्धो नालमिति शेषः ।
बलो वै प्रतिषेधेन प्रतिषेधार्थेन आदितोऽपनीतेनानुप्रविष्टेनाकारेण व्यवधानादबलो बालः ।
अविद्यमानबल इत्यर्थः । अत्र मरणसर्वार्थेषु अवलोकः ।

इति निरुक्तविवरणे चतुर्दशस्या-^{११}[नवमस्या-^{११}]ध्यायस्य प्रथमः पादः ।

अथ द्वितीयः पादः । [अथैकादशः खण्डः।]

नाराशंसशब्देनोपक्षितस्य सतः सामान्येन स्तुत्यतया राज्ञः संप्रति स्तुतिलाभ-
हेतुमाचष्टे ।

यज्ञसंयोगाद् [राजा स्तुतिं लभेत । राजसंयोगाद्युद्धोपकरणानि । तेषां रथः प्रथमागामी भवति^{१३}]

यज्ञेन संयोगात् । यज्ञोऽश्वमेधः । तत्संयोगाद्राजा सर्वयुद्धोपकरणोपेतं रथमधि-

१-पूर्वं केन B. २-त्मना इच्छन् C.

३-यालो बल C. ४-सं ह्यम C. ५-कारिकं B.C.

६-C. पुस्तके 'शक्तिं निरपेक्षन्ति घृक्षति' इति
पाठः । 'जिघृक्षति' इत्यस्य 'जि' इति
श्रुतितम् B.

७-स्तुयत इति B. ८-कारावक्या B.

९-अस्मै अलम् C.

१०-०ञ्जनोमर्दन C. ०ञ्जनोमर्दन रनानापाना० M.

११-अम्बालमन्यवयवद्विकालं बालः B. अलमन्य-
वयवद्वितादे बालः C.

१२-अयं सन्दिग्धः पाठः ।

१३-दिक् बलात् B. १४-उत्तरार्धो B. M.

१५-अबालो वा B. C. 'वा' इति श्रुतितम् B.

१६-आदितो सवनीते B. C.

१७-व्यवजाताप्ययनो B. प्युपजाताप्यवनो C.
व्यवहितो M.

१८-मानश्च बल C.

१९-'अत्रबलाः' इति पाठः C.

२०-'निरुक्तविवरणे' इति नास्ति B. C.

२१-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति P. C. M.

'इति चतुर्दशस्य प्रथमः पादः' इत्येव पाठः C.

२२-अयं पाठो नास्ति C.

२३-'यज्ञसंयोगादित्यादि' इत्येव प्रतीकः B. C.

२४-यज्ञोऽयमेव B. C.

रूढः । स इन्द्रो राजा जीमूतस्येति स्तूयते । तत्संयोगाद्रथादीन्युपकरणानि । स्तुतिलाभाच्च
रथादीनां देवतात्वम् । एष यज्ञाभिसम्बन्धात् स्तुतिसंक्रमः पूर्वाचार्यैः प्रदर्शितः ।

अन्ये तु उपकरणानि राजसम्बन्धात् । राजा यज्ञसम्बन्धात् । यज्ञो देवतासम्बन्धात् ।
देवतात्मसम्बन्धात् । सोऽयमात्मैव सर्वावस्थः स्तूयत इति मन्यन्ते । तथा चोक्तम् ।

स्थाने स्थाने स्तुतिः सर्वा स्थानाधिपतिभोगिनी ।

आत्मप्रतिष्ठा बोद्धव्या तथोर्पकरणस्तुतिः ॥

इति स्तुतिसंक्रमन्यायंमिमं मन्यन्तेऽध्यात्मचिन्तकाः । तदेतदात्माविदां दर्शनं
'माहाभाग्याद्देवतायाः' इत्यादिना 'आत्मैवैषां रथः' इत्येवमन्तेन प्रदर्शितम् । तेषामाधार-
भूतत्वाद् रथः प्रथममाज्ञातः ।

[रथो रंहतेर्गतिकर्मणः । स्थिरतेर्वा स्याद् विपरीतस्य । रममाणोऽस्मिस्तिष्ठतीति वा ।

रपतेर्वा रसतेर्वा । तस्यैषा भवति ।]

स कस्मात् ? रंहतेः रथः । स्थिरतेर्वा विपरीताक्षरस्य । रममाणो विस्त्रब्ध इत्यर्थः ।
द्विधातुजत्वमत्र । रमतेरेवेति वैयाकरणाः । 'हानिकुषिनीरामिकाशिभ्यः कथन्' इति कथन्
स्मरणात् । रसतेर्वा शब्दार्थस्य । भवति हि तस्यागच्छत उपलब्धिः । तस्यैषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्यैकादशः खण्डः ।]

१-ज्ञादिस B. C.

२-चार्यैः क्रमः प्रद B. C. ०००० क्रमद० M.

३-रूपकर C.

४-नास्ति B. C.

५-देवतात्र सम्ब B. C. 'देवतात्मसम्बन्धात्'

इति त्रुटितम् M.

६-स्थानस्तानि C. स्थानस्थानि M.

७-भागीनि C.

८-तथा चोपरस्तुतिः C. चोपरवस्तुतिः M.

९-अत्रैव दुर्गेणाप्युद्धृतोऽयं संदर्भः ।

१०-'य' इति त्रुटितम् C. 'यमिमं मन्यन्तेऽध्यात्म-

चिन्तकाः' इत्येतावान् पाठस्त्रुटितः B.

११-[निरु० ७।४]

१२-मन्तो B.

१३-प्रदर्शितः B.

१४-अयं भूलपाठो नास्ति B. C. M.

१५-विरथेर्वा C.

१६-[उणा० २।२] हतिरुधिरमिकाशिभ्यां (भ्याः C.)

कथन् B. C.

१७-कथन स्मर B. C.

१८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न

दृश्यते ।

[अथ द्वादशः खण्डः ।]

वनस्पते वीड्वङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः ।

गोभिः सन्नद्धो असि वीळ्यस्वास्थाता ते जयतु जेतवानि ॥^२

गर्गस्य । हे वनस्पते वनस्पतिविकार रथ । वीड्वङ्गः वीडु हृदमङ्गमध्यवो यस्य स हृदावयवः । हिशब्दो यस्मादर्थे गोभिः सन्नद्ध इत्येतेन सम्बध्यते । भूया भव । एवमस्मत्सखा अस्माकं सखिभूतो मित्रमिव व्यसर्नपात इत्यर्थः । प्रतरणः चंग्रामाणां निर्वोदित्यर्थः । सुवीरः शोभनवीरयुक्तः । कस्मादेवमुच्यते हृदाङ्गो भवेति ? यस्माद् गोभिर्गोविकारैश्चर्मभिः श्लेष्मणा च सन्नद्धः सम्यग्बद्धोऽसि तस्माद् वीळ्यस्व हृदीकुर्वार्त्तमानम् । तया वीड्वङ्गतया आस्थाता आरोढा च ते तव जयतु जेतवानि कृत्यार्थं त्वंप्रत्ययः । जेतव्यानि शत्रूणां वृन्दानि धनानि वा तेषाम् ।

दुन्दुभिः शब्दानुकरणनिमित्तमेतन्नाम । हुमशब्दस्य वा रेफलोपः । भिदेश्चाद्यन्त-विपर्ययः । उकारश्चोपजन इत्याह । हुमो भिन्न इति वेति । भिन्नो निष्कुषितः । दुन्दुभ्यतेर्वा स्या-न्नैरुक्तधातोः । ताड्यते ह्यसौ युद्धसमये । तस्यैषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य द्वादशः खण्डः ।]^१

[अथ त्रयोदशः खण्डः ।]^{२१}

उप श्वासय पृथिवीमुत वां पुरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगत् ।

स दुन्दुभे सज्जिन्नेण देवैर्दृढवीयो अप सेध शत्रून् ॥^{२२}

गर्गस्यैव । उप आ इत्येतस्य स्थाने । त्रैसिः सामर्थ्यात्पूरणे । आपूरय स्वेन

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-[ऋ० ६।४७।२६] 'वनस्पते' इत्येव प्रतीकः

B. C. 'वनस्पते विध्वङ्ग' इति M.

३-स्य इहवन B. स्येह वन C.

४-विध्वङ्गः C. M. ५-हृदावयवः C.

६-एवमस्मिन् सखा C. ७-भूतं मित्र C. M.

८-व्यसने पाते (इ) त्यर्थः B. व्यसने वातेत्यर्थः C.

९-हृदाङ्गनेवेति B. C. १०-शुष्मणा च B. C.

११-हृदीकुर्वा C. १२-विध्वङ्गतया C. विध्वङ्गतयाम्.

१३-त्वाप्रत्ययः B. १४-'म' इति त्रुटितम् C.

१५-रेफान लोपः (पाC.) B. C. १६-चात्यन्त विपB.C.M.

१७-चोपिजन इत्यहि C. ०यज इत्या० M.

१८-भ्यतेप्या (व्याC.) B. C. 'स्यात्' नास्ति B.C.

१९-धातुः B. C. २०-तस्या ते B. तास्यते C.

२१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

२२-[ऋ० ६।४७।२९] 'उप श्वासय' इत्येव

प्रतीकः B.C.M. २३-त्वसि C. त्रसि C. त्रसिः M.

ध्वनिना । किम् ? पृथिवीमुत वा दिवश्च । पुरेत्रा बहुधा ते तैव शब्दं मनुतां शृणोत्वित्यर्थः । विहितं विविधं स्थितं स्थावरमित्यर्थः । अतिशयप्रदर्शनं च विहितशब्देन स्थावरस्येहोपादानम् । इतरथा श्रोत्राभावाद् घोषमननमनुपपन्नं स्यादित्यभिप्रायः । जगत् जङ्गमं च । परस्तात्तच्छ्रुतेर्यदध्याहारः । य एवमुक्तोऽसि सः । हे दुन्दुभे सज्जः सम्प्रीयमाण इति । इन्द्रेण देवैश्च सह । दूराद्वीयो दूरतरंम् । अर्पसेध अर्पगमय शक्नु । तथा नदत एव शब्दं श्रुत्वा तव शत्रवो नश्यन्तीत्यभिप्रायः ।

इषुधिः कस्मात् ? इषवो निधीयन्ते यस्मिन् । 'कर्मण्यधिकरणे च' इति किं । तस्यैव ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य त्रयोदशः खण्डः ।]^{११}

[अथ चतुर्दशः खण्डः]^{१२}

बह्वीनां पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्वाकृणोति समनावगत्य ।

इषुधिः सङ्गाः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः ॥

वायोर्भरद्वाजस्य । परतश्च युद्धोपकरणस्तुतयः । अत्रैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः । बह्वीनामिषूणां पिता पितृस्थानीयः पालयिता वा । यस्य चास्य बहुरिषुगणः पुत्रः पुत्रस्थानीयः पुत्रवद्रक्ष्यत इत्यर्थः । यश्च चिश्वाकृणोति चिश्चेति निपातो हासवचनः । हासंमतिकरोत्युत्साहमानः । उज्ज्वलपुङ्खत्वात् । शब्दानुकरणश्चिश्चेति । एवंप्रकारं शब्दं करोति । समना समनानि समराणि । अवगत्य अवेति उपेत्येतस्य स्थाने । उपगम्य स इषुधिः सङ्गाः पृतनाश्च सर्वाः । द्वे अप्येते संग्रामनामनी । स्पर्धामात्रेण लक्ष्यवेधनार्थं यत्रेवः क्षिप्यन्ते तद्विषयमेकम् । वधार्थश्च यत्र तद्विषयमन्यत् । ये स्पर्धया लक्ष्यवेधमात्रार्थाः संग्रामाः । ये च वधार्थास्तान् सर्वान् योद्धुं पृष्ठे निनद्धो नितान्तं बद्धो जयति जयतु प्रसूतः प्रेरितः ।

१-दिवश्च B. C. २-'ह' इति त्रुटितम् B. C.

३-'त' इति त्रुटितम् C. ४-०रस्यैवोपा० B. C.

५-घोषमननुप M. ६-स्तानाच्छ्रुते C.

७-दूरतरः B. C. ८-अव C.

९-धिः इषवः कस्मात्.

१०-यस्मात् B. C. ११-[पा० ३ । ३ । ९३]

१२-विः B. डिः C. १३-तस्याषा C.

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१५-[ऋ० ६ । ७५ । ५] 'बह्वीनां' इत्येव

प्रतीकः B. C.

१६-परश्च C.

१७-रक्षत C.

१८-चिश्वाकृ B.

१९-विश्वेति B.

२०-हासमिति C.

२१-चिश्चेति B. २२-अवेत्य B. C. २३-वधार्था C.

२४-अत्र 'लक्ष्य' इति युक्तः स्यात् ।

२५-वधार्थश्च B. C.

२६-स्पर्ध (र्धा C.) याव लक्ष्येधमात्रार्थाः B. C.

यत्तु तत्स्थानमिपूर्णा प्रेरणमिषुधयः । सङ्कनः सचतेर्गतिकर्मणः सङ्गच्छन्ते वा तत्र
योद्धारः संकीर्त्यन्ते वा ।

हस्तघ्नः कलापी गोधेति प्रसिद्धः । हस्ते हस्तसमीपे स्थितो हन्यते ज्यया शरपुङ्खने । तस्यैषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य चतुर्दशः खण्डः ।]

[अथ पञ्चदशः खण्डः ।]

अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेति परिबाधमानः ।

हस्तघ्नो विश्वा वयुनानि विद्वान् पुमान्पुमांसं परि पातु विश्वतः ॥

यथा सपौं मुखे गृहीतो भोगैः । भोगास्तस्यैव कुटिलाः शरीरावयवासैः । अर्धचर्यो-
रेकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः कार्यः । यः पर्येति परिगच्छति परिवेष्टयतीत्यर्थः । बाहुं ज्यायां
स्वभूतां हेति वधं ताडनं ज्याकृतं प्रहारमित्यर्थः । परिबाधमानः सर्वतो निरुन्धन् स हस्तघ्नो
यथा विश्वा विश्वानि सर्वाणि वयुनानि प्रज्ञानानि विद्वान् प्रजानन् पुमान् कश्चिदिवेमं योद्धारं
पुमांसं परिपातु रक्षतु विश्वतः सर्वतः । हस्तघ्नस्यैव वा विशेषणम् । वयुनानि स्वानि कर्माणि जानन् ।

पुमान् 'पातेड्मसुंन्' इति वैयाकरणाः । [स्त्री न] पुरुमना इति नैरुक्ताः । पुंसतेर्वा
पौरुषार्थस्य । तथा च पुंसतेः । पौंस्यं बलम् ।

'अभीवशोऽभ्यश्नुवन्ते' इति व्याख्याता अङ्गुलिनामत्वेन । इह रश्मयोऽभिधेयाः । तेषामेषा भवति ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य पञ्चदशः खण्डः ।]

[अथ षोडशः खण्डः ।]

रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरो यत्र यूत्र कामयते सुषारथिः ।

अभीशूनां महिमानं पनायत मनः पश्चादनु यच्छन्ति रश्मयः ॥

अत्रैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः । यो रथे तिष्ठन् तिष्ठतिरत्र सत्तायां नोर्ध्वतायाम् ।

१-मिषुरयः C. २-चिह्न B. C. ३-पुंखेण C.

४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते । ५-[ऋ०६।७५।१४]

'अहिरिव' इत्येव B. 'हिरिव' इति पाठः C.

६-'पर' इति मुटितम् C. ७-ज्याहाः C.

८-निरुद्धन् C. ९-युवनानि C. १०-युवनानि B.

११-[उणा० ४ । १७८] पुमाने सुराविति B. C.

१२-स्त्री नः C. B. 'स्त्री न' नास्ति M.

१३-पुंवतेः पौंस्य (ह्य C) म B. C.

१४-[निरु० ३।९] वोऽभ्यश्नुवन्ते B. C. ०-अभ्यश्नुवन्ते

कर्माणि M. १५-ममिति व्याख्याता (काC.) रः B. C

१६-[ऋ०६।७५।६] 'रथे तिष्ठन्' इत्येव प्रतीकः B. C.

संग्रामे तिष्ठतीति यथा । रथ एव सन्नयति वाजिनोऽश्वान् पुरोऽग्रतः । यत्र यत्र कामयते सुवारथिः । अभीशूनां महिमानं पनायत । पनतेः स्तुतिकर्मणः । पनायत स्तुत हे स्तोतारः । यच्च मनोऽश्वानाम् । पश्चात्सन्तोऽनुयच्छन्ति अनुवध्नामि सारथिभ्यः । सारथीच्छावशेन गमनचित्तमश्वानां कुर्वन्तीत्यर्थः । रथमोऽश्वानाम् । पूजयामीत्यपपाठः ।

धनुः । धन्वतेर्गल्यर्थस्य वधार्थस्य वा । उभयार्थोपपत्तेः । तथा च दर्शयति । धन्वन्त्यस्मादप्यन्ति अस्मात् । अप्यन्तश्च घ्नन्तीषवः । अपादानत्वाच्चास्योभयोपपत्तित्वम् । तस्येषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य षोडशः खण्डः ।]

[अथ सप्तदशः खण्डः ।]

धन्वना गा धन्वनाजि जयेम धन्वना तीत्राः समदो जयेम ।

धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम ॥

केवलस्यापि धनुषश्छान्दसत्वादङ् । धन्वना धनुषा गाः शत्रूणां स्वभूताः । धन्वना धनुषैव । आजि यः स्पर्धयैव लक्ष्यवेधफलमात्रं क्रियते तं संग्रामं जयेम । धन्वना धनुषैव । तीत्राः परस्परवधरूपाः । समदः संग्रामनामैतत् । लिङ्गशत्रुवधफलसंग्रामं जयेम । धनुः धनुरेव च शत्रोरपकामं मध्यमपदलोपी समासः । अपगतं काममस्मज्जयविषयं कृणोति लोडर्थे लट् करोतु धन्वना । किं बहुना धनुषैव वयं सर्वाः प्रदिशः प्रगतादिभिरवान्तरदिशो जयेम ।

पठिता सा स्वनिगदेनैव व्याख्याता । समद इति बहुवचनान्तं संग्रामनाम । प्रथमं व्याख्येयत्वेनोपात्तम् । तस्य निर्वचनं द्वितीयम् । संपूर्वादिः सम्पदादि किपि । संभक्षणात् परस्परस्यायुष्णाम् । समदन्तीति समदः संग्रामा उच्यन्ते । मदतेर्वा किपि हर्षकर्मणः पूर्ववत् संहृष्यन्ति हि तत्र योद्धारः ।

१-०नुगच्छन्ति M.

२-दवयन्ति C.

३-अवयन्त C.

४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

५-[ऋ० ६ । ७५ । २] 'धन्वना गा' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

६-लक्षवेधार्थफल B. लक्षवेधफल C. लक्षवेध M.

७-संखामं C. ०मात्रं संग्रामं क्रियते तं M.

८-अत्र 'लिङ्ग' इति पदं सन्दिग्धमेव । अत्र कश्चन पाठस्तुटित इति भाति ।

९-'प्र' इति नास्ति B. अप्रे 'प्रगतादिभिः' इति पाठः सन्दिग्ध एव ।

१०-'प्रथम' इति द्विलिखितम् C.

११-व्याख्यायत्वेन C; व्यख्ययेय० M.

१२-'स्याय' इत्येव पाठः B. । अप्रे च 'संग्रामा' इत्यन्तः पाठस्तुटितः B.

१३-समद तप्रप्ता C.

ज्या वक्तव्या । जयतेर्जयसाधनत्वात् । जिनातेर्वा 'ज्या वयोहानौ' इत्यस्य । सांभि-
प्रायेण हेतुभावं प्रतिपद्यमाना वयो भावयति । जयतेर्वा गत्यर्थस्यान्तर्णीतण्यर्थस्य ।
प्रजावयति प्रंगमयति इपूनिनि वेति पाठान्तरम् । तस्या एषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य सप्तदशः खण्डः ।]^६

[अथाष्टादशः खण्डः ।]^६

वक्ष्यन्तीवेदा गनीगन्ति कर्णे प्रियं सखायं परिष्वजाना ।

योषेव शिके वितताधि धन्वञ् ज्या इयं समने पारयन्ती ॥

अत्रैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः । या वक्ष्यन्तीव यथा वदिष्यन्ती । इत् पादपूरणः ।
कश्चित् काचित् स्त्री आगच्छेत् तद्वत् । आगनीगन्ति पुनः पुनरागच्छन्ति आकृष्यमाणा कर्णे
प्रति । प्रियं लुप्तोपममेतत् । प्रियमिव सखायं कश्चित् काचित् स्त्री परिष्वजाना परिष्वेजन्ती ।
किम् ? सामर्थ्यादिषुं श्लिष्यन्तीत्यर्थः । सा योषेव सुरतसमये शिके अत्र्यक्तं शब्दं करोति ।
वितताधि धन्वन् धनुष उपरि ज्या इयं समने संग्रामे पारयन्ती । किम् ? सामर्थ्यादिषून् । इषु-
गमनेन वा पालयन्ती योद्धारम् ।

इषुंरिषतेः । इषेति हन्तीति गतिकर्मणो वधार्थस्य वा । उभयार्थोपपत्तेः । तस्यैषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्याष्टादशः खण्डः ।]^६

[अथैकोनविंशः खण्डः ।]^६

सुपर्णं वस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः सन्नद्धा पतति प्रसृता ।

यत्रा नरः सं च वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषंवः शर्म यंसन् ॥^{१६}

गृध्रावयवभूतान् वाजानिषुराच्छादयति । इषोर्हि विमया पक्षा भवन्ति । तानभि-

१-[धा० ९ । २७] २-स्वामि० B.

३-भाव इति B. वयो भाव C. 'वयो हापयति' इति
युक्तः स्यात् । ४-न्तर्नीत B. ५-प्रवगमयति C.

६-आदशस्तपुकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते । ७-[ऋ० ६ । ७५ । ३]

'वक्ष्यन्तीव' इत्येव प्रतीकः B. C.

८-कश्चित् B. कश्चित् C. °-च्छन्ती B. °च्छन्ति C. M.

१०-कश्चित् B. C. ११-परिष्वजन्ती C. B. परिष्वज० M

१२-सतत समये B. C. १३-इषुमतः B. 'इषु' इति
त्रुटितम् C. १४-ईषति B. १५-हनतीति B. C.

१६-[ऋ० ६ । ७५ । ११] 'सुप (व C.) णे वस्ते'
इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१७-विजानीषु B. विदानीषु C.

१८-पक्षजा B. C.

प्रेत्येतत् सुपर्ण वस्त इत्युच्यते । मृगो रुरुः शबरदिः । तदवयवे शृङ्गास्थिनी वा । प्रकृति-
शब्देन च विकारस्याभिधानम् । मृगस्य रुरोः शबरस्य वा यच्छृङ्गमस्थि वा तन्मय इत्यर्थः ।
'मृग अन्वेषणे' इत्यस्य वा । शत्रुमार्गणशीलो मृगोऽस्या इषोर्दन्तः फलम् । गोभिर्गोविकारैश्च
ह्योवभिः श्लेष्मणा च सन्नद्धा सम्यग्बद्धा पतति गच्छति प्रसूता प्रेरिता क्षिता सतीत्यर्थः ।
एवमिधुं स्तुत्वा परेणाशिषमाशास्ते । यत्र यत्र संग्रामे नरो मनुष्याः सं च वि च द्रवन्ति
संगच्छन्ते विगच्छन्ति च । शूराः संगच्छन्ते कातरा विगच्छन्ति । तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म
शरणं यच्छन्तु रक्षन्त्वस्मानित्यर्थः । गोभिः सन्नद्धा इति व्याख्यातं सप्तमे ।

अश्वजिनी वक्तव्या । सुबोधत्वादनिर्वचनम् । कशेत्याभिधेयवचनम् । आहुरिति
प्रसिद्धिं दर्शयति । अर्थकथनप्रसक्तमाह । कशा प्रकाशयति । भयमिति विशेषप्रदर्शनं वाच्य-
व्यवच्छेदाय । कृश्यतेर्वा तनूकरणार्थस्य । अणूभावादित्यर्थः । समन्वयं दर्शयति । सा हि
श्लेषावयववारम्भणतन्वी भवति । वागपि कशोच्यते । सा कस्मादित्याह ? वाक्पुनः प्रकाश-
यत्यर्थान् अर्थविशेषान् व्यवच्छेदनाय । खंशया मुखाकाशे शेते तत् उपलब्धेः । क्रोशतेर्वा
शब्दार्थस्य । उभयोः कशायाश्चर्मयष्टिरूपायाः प्रकृतत्वाच्च वाचोऽपि हुङ्काररूपाया अश्व-
जनीत्यविशेषात् सन्देहे सति वाग्व्यावृत्तये श्वेन व्यवच्छिन्दन्नाह । अश्वकशाया एषा इति ।

ननु च हुङ्काररूपायामपि वाचि कशा प्रकाशयति भयमिति प्रवृत्तिनिमित्तस्य
तुल्यत्वात् कशाशब्दस्योपपत्तेरश्वजिनीशब्दवत् अश्वकशाशब्दोऽपि नालं व्यवच्छेदाय ।
सत्यम् । तथापि तस्य गुणसम्बन्धस्य रूढ्या प्रच्छादनात् । क्वचित्तु क्वचित् प्रसूततरा
गतिरिति अश्वजिनी दर्शनीयपानीयशब्दवन्न व्यतिष्ठते । निर्ब्रवीति । अश्वकशेति
तूक्तौ चर्मयष्टिः प्रतीयते न हुङ्काररूपां वाचम् । तस्मादुक्तो व्यवच्छेदोऽश्वकशाया एषा
इति । 'अथैतदश्ववत्' इति यथा ।

१-'मृगः' इति द्विलिखितम् B. C.

२-शङ्गास्थिनि B. C. ३-'वि' इति द्विलिखितम् B. C.

४-[धा० १० । ३६७] ५-स्नायुभिः B. C.

६-'यत्रा' इति त्रुटितम् B. यत्र C.

७-'नर' इति त्रुटितम् B. C. ८-[निरु० २१५]

९-अश्वजिनी M. १०-०त्वान्निर्वच० B. C.

११-हयमिति .C १२-वाच्यो व्यव B. C. M.

१३-तुश्यतेर्वा C. कृष्यतेर्वा B.

१४-वा (नास्ति B.) कुरुतः B. C.

१५-अनर्था विशेषार्थान् B. C.

१६-कशाया मुखाकशते C. कशाया केमुखेके शेते M.

१७-अभयाः B. C. १८-पाया वाचश्च प्रकृ B. C.

१९-नीत्याविशेषान् B. C. २०-सति वा व्यावृ B. C.

२१-श्वेद व्यवन्दन्नाह B. च्छेदवन्दन्नाह C.

२२-'काश' इति त्रुटितम् C. २३-रश्वजिनी B. C.

२४-ब्दस्य पदश्च कशा C. २५-नालं ख्यव C.

२६-'ति' इति त्रुटितम् C. २७-अश्वजिनि B. C.

२८-'ब्द' इति त्रुटितम् B. २९-तूक्तेचर्म यण्डं

प्रतीयति B. रुक्तेश्चर्मयष्टिं प्रतीयति C.

३०-तस्मादुक्तो B. C. ३१-[निरु० २ । २७]

अथ संविज्ञानपदसंभूतोऽश्वकशाशब्द एव कस्मान्न पठितः ? उदाहरणाभावात् ।
येद्युदाहरणाभावो हेतुः कथमिधमः प्रथमांगामितया तन्न कचिदाप्रीसूक्तेष्विधमः पठ्यते ?
उच्यते । एकादशत्वसंख्यानुरोधात् । यदि हि योऽस्ति स पठ्यते ततः समित्समिद्धशब्दौ
पठ्ये(या)ताम् । यथा पाठेन पञ्चावेकादशत्वचोदनालक्षणत्वं बाध्येत । शक्नोति सोऽयं
रूढिसंयोगानां दर्शनभेदेन समित्कलापाग्न्यर्चिविषयेण समित्समिद्धशब्दौ बोधयितुम-
बाधेन प्रतिज्ञार्याः प्रयाजसंख्याया इत्युक्तमिधमस्य प्रथमगामित्वं देवतापदसमाम्नाय इति ।
उक्तश्चेधमः समिन्धनादिति ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्यैकोनविंशः खण्डः ।]

[अथ विंशः खण्डः ।]

आ जंघन्ति सान्वेषां जघनौ उप जिघ्रते ।

अश्वजनि प्रचेतसोऽश्वान्समत्सु चोदय ॥

एषामिति श्रुतेर्येषामित्यध्याहारः । येषामेषां रथे नियुक्तानां तोत्रेणा जंघन्ति अत्यथ
पुनः पुनर्वा हन्ति । कः ? सामर्थ्यात् सारथिः । सातु समुच्छ्रितमंसप्रदेशं जघनान् जघन-
प्रदेशांश्च । उपजिघ्रते उपारूढा अत्यर्थं पुनः पुनर्वा घ्नन्ति । अत्रापि सामर्थ्यात् पृष्ठसादिनो-
ऽश्ववाहः । यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । तानेतान् हे अश्वजनि प्रचेतसः प्रवृद्धप्रज्ञानान् गृहीत-
शौलिहोत्रोपदिष्टनयानित्यर्थः । अश्वान् समत्सु संग्रामेषु चोदय प्रेरय ।

आजर्गन्ति सानूयेषामिति वा पाठः । साग्वित्यस्य व्याख्यानं सरणस्वभावानि
सक्थीनीति । सचतेरिति धातुनिर्देशः । आर्सक्तोऽस्मिन् काय इत्यर्थोपपत्तिवचनम् । जघनानि
चोपघ्नन्तीति पाठः । जघनं हन्तेर्यङन्तस्य । प्रायेण ह्यश्वान् शिष्यान् वा पुत्रादीन्

१-यद् (दू. C.) दाह्र B. C.

२-पृथगामि याचता न B. C.

३-पठ्येतम् M. ४-वशादेका C. B.

५-'समित्कलापाग्न्यर्चि विषयेण' इति त्रुटितम् B.

६-'याः प्र' इति त्रुटितम् B. C.

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते

८-[कृ० ६। ७५। १३] 'आ जंघन्ति' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

९-कम् B. C.

१०-सारथि B.

११-जिघ्रते B. C.

१२-अत्रादि सा C. M. १३-श्ववाकाः B. C.

१४-प्रवृद्धप्रज्ञानात् C. प्रवृद्धज्ञानात् M.

१५-शाली हो C.

१६-'आ जंघन्ति' इति पाठः स्यात् ।

१७-मूले 'सरणानि' इत्येव पाठः ।

१८-आ (अC) सक्तमस्मिन् का (कालC.) यB.C.

१९-यन्तन्तस्य C. 'यङ्गन्तस्य' इति पाठः स्यात्

पृष्ठप्रदेशे ताडयन्ति । येषां घ्नन्त्युपघ्नन्तीति पाठः । केषाम् ? अश्वदीनि । समानाधिकरणे
स्यामामन्त्रितान्त एते पदे द्रष्टव्ये । इकारस्य च व्यत्ययेन एकारः ।

उलूखलं कस्मात् ? उरु विस्तीर्णं खं सुषिरमस्य । ऊर्ध्वं वा उपरि भागे खं मुखमस्य ।
ऊल् अन्नं तत्करोतीत्युक्तमुलूखलम् । सर्वनिर्वचनेषु वर्णव्यापत्यादि वाच्यम् । ततः शब्दा-
नुकरणनिमित्तत्वाद्गर्णव्यापत्यादिना उलूखलमभवादिति । तस्मादनुकरणनिमित्तकमेवाङ्गी-
कृत्य ब्राह्मणमपि दर्शयति । 'उरु मे कुरु' इति । एवमुरुकरमेतत् । ततश्च ब्राह्मणोक्तानिर्वचनं
ज्ञात्वा वर्णव्यापत्यादिकृतेन परोक्षेण वृत्तेन तदुलूखलमित्याचक्षते लौकिकाः । तस्यैषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य विंशः खण्डः ।]

[अथैकविंशः खण्डः ।]

यच्चिद्वि त्वं गृहेगृह उलूखलक युज्यसे ।

इह युमतमं वद जयतामिव दुन्दुभिः ॥

शुनःशेषस्य । चिदप्यर्थे । हीति पादपूरणः । यद्यपि 'त्वं गृहे गृहे सर्वस्मिन् यज्ञगृह
इत्यर्थः । हे उलूखलक ब्रीह्याद्यवघाताय युज्यसे । शुद्धोऽपि सोपसर्गार्थे द्रष्टव्यः । विनियुज्यसे ।
तथापीह यज्ञे मया शुनःशेषेन विनियुज्यमानः सन् युमतमं क्रियाविशेषणमेतत्, दीप्तिमत्तमं
वद गम्भीरं शब्दं कुर्वित्यर्थः । जयतामिव योर्ध्वानां दुन्दुभिव्याजेन च । सा निगदव्याख्याता-
युषः प्रकरणादिति ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये चतुर्दशस्या-[नवमस्या-] ध्यायस्य द्वितीयः पादः ।^{१६}

१-ताडयते B. C.

२-०षामघ्न० C. ०षां घ्न० B.

३-'अश्वदीनाम्' इति युक्तः स्यात् ।

४-'येषामाघ्नन्त्युपघ्नन्ति' इत्यारभ्य 'एकारः' इत्यन्त-

मिदं कस्य मूलभागस्य व्याख्यानमिति न ज्ञायते

५-ऊरुत अंगं B. C.

६-त्युक्तमुसलम् B. C.

७-[श० ब्रा० ७ । ५ । १ । २२] ऊर्ध्वं मे C.

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

९-[ऋ० १ । २८ । ५] 'यच्चिद्वि त्वम्' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

१०-त्वत् C.

११-योधान C.

१२-वा M.

१३-स B. C.

१४-'०नायुषः' B. C.

१५-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. C.

१६-'इति चतुर्दशस्य द्वितीयः पादः' इत्येव
पाठः C. M.

अथ तृतीयः पादः [अथ द्वाविंशः खण्डः ।]

[वृषभः प्रजां वर्षतीति वातिवृद्धि रेत इति वा । तद्वर्षकर्मा वर्षणाद् वृषभः । तस्यैषा भवति]^१

वृषभः पाठक्रमप्राप्तो वक्तव्यः । स कस्मात् ? सर्वत्र व्याख्येयपदोपन्यासः । एतद् व्याख्यानम् । प्रजां प्रजाहेतुभूतं बीजं वर्षति सिञ्चति । वृहेर्वातिशयेन [रेतः] सेक्तुं वृहतिं उद्यच्छत्यात्मानम् । प्रसङ्गात् पर्यायं निराह । पयसि प्रकृते 'क्षीरं क्षरते' इति यथा । तदेव रेतः सेकलक्षणं वृषणकर्मैव कर्म यस्य । आर्षणात् स्त्रीगव्याभिगमनाद् वृषभः । तस्य वृषभस्यैषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य द्वाविंशः खण्डः ।]^२

[अथ त्रयोविंशः खण्डः ।]^३

न्यक्रन्दयन्नुपयन्ते एनममेहयन् वृषभं मध्यं आज्ञेः ।

तेन सूभर्वं शतवत्सहस्रं गवां मुद्रलः प्रधने जिगाय ॥

अस्मिन् सूक्ते वृषणस्य वृषभस्य च स्तुतिलाभहेतुमितिहासं वक्ष्यति । मुद्रल आह न्यक्रन्दयन्ते तेनेति । तच्छब्दश्चेत्येदध्याहारः । यं हुङ्कारसूत्कारादीनां प्राप्सोह । केन ? शब्देन शब्दितवन्तः । उपयन्ते उपागच्छन्तः । के ? सामर्थ्यात् सारथ्यो ब्राजकाः । एनं वक्ष्यमाणम् । अमेहयन् मूत्रपुरीषोत्सर्गं च विश्वमार्थं कारिन्वन्तो वृषभम् । क ? मध्य आज्ञेः रथ-चाहनभूमेः । तेन सूभर्वं भवतिरक्तिर्कर्म शोभनमोदकादिभक्षमेनं सुखोपजीव्यं वा । वक्ष्यमाणगोसहस्रविशेषणं वा । सूभर्वं सुयवसम् । शतवत् शतेन सहितं सहस्रं गवां मुद्रलोऽहं प्रधने संग्राप्ते जिगाय जितवानस्मि ।

१-अयं सर्वोऽपि पादारम्भात्मकः पाठो नास्ति C.

२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

३-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

४-येन क्तेः सेक्तुं B. C. 'रेतः' नास्ति M.

५-'वृहति' इति त्रुटितम् C. ६-[नि० २।५]

७-वृषभकर्मा (मे C. M.) कर्म यस्य B. C. M.

८-वर्षणात् स्त्रीगव्याभिगमनाद्वृषभः B. C.

९-[ऋ० १०।१०२।५] 'न्यक्रन्दयन्' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

१०-'च' इति त्रुटितम् B.

११-मुतगल C.

१२-०न्दयितेनेति B. C.

१३-'यद्रात्कारस्तत्कारा B. C.

१४-अयं सन्दिग्धः पाठः ।

१५-'उपयन्ते' इति त्रुटितम् B. १६-प्राजकाः C.

१७-भवतिः रक्तिकर्मा B. भवति रक्तिकर्मा C.

सुभर्वं राजानं भवति भवतिरक्तिः M.

१८-'सूभर्व' नास्ति B, C.

न्यक्रन्दयन्नित्येतेन व्याख्यातं क्रन्दतिः शब्दकर्मा परनिर्गदनेन । आज्ञवनं यत्र परिणते घटादौ क्षिप्तमनोक्षावा गृह्यन्ते आजवनो यत्र स्पर्धया । प्रधान इत्यपठितमपि सामर्थ्यात् संग्रामनाम । प्रकीर्णान्यस्मिन्निति ग्रहणकरूपेणोपक्षिप्तानां त्वभिप्रायः । यत्र तु परस्परं जिघांसतां प्रवृत्तिस्तत्रोपपन्नतरं निर्वचनम् । चूडामणिमुकुटकटकादिविक्षेपात् ।

द्रुघणो ह्रमविकारकाष्ठखण्डः । यत्र चायं संज्ञाभूतकः 'करणोऽयोविद्रुघुं' वयाकरण-स्मृतेः । तत्र द्रुघणः । स्तुतिप्रकरणे द्रुघणश्च योगबन्धेन प्रविश्योक्तलक्षणे संग्रामे व्यवहृत्य पणं कृत्वा जिज्ञाय जितवान् । तदर्थमिधायिन्येषा ऋक् ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य त्रयोविंशः खण्डः]^{१२}

[अथ चतुर्विंशः खण्डः]^{१२}

इमं तं पश्य वृषभस्य युजं काष्ठाया मध्ये द्रुघणं शयानम् ।

येन जिगायं शतवत्सहस्रं गवां मुद्रलः पृत्नाज्येषु^{१३} ॥

एकस्तव वृषभस्तेस्य कः सहायो येन त्वमेजैषीरिति पृष्टः सन्नाह । इमं तं पश्य वृषभस्य युजं युज्यत इति युक् सहायस्त्वर्थः । काष्ठाया दिशः अथवा भूमेरिने मध्ये द्रुघणं शयानमपविद्धमवतिष्ठमानम् । येन द्रुघणेन जिगायं जितवान् शतसंहितं गवां सहस्रं मुद्रलोऽहं पृत्नाज्येषु उक्तलक्षणे संग्राम इत्यर्थः ।

पठ्यमानस्य निर्वचनार्थ उपक्षेपः । पृत्नाः सेनास्तासां गमनार्थम् । यत्र योद्धुं संगच्छन्ते । जयार्थं वा । मुद्रान् लातीति मुद्रलः । ततस्तैस्तद्वान् लो मत्वर्थो वा । मुद्रं च

१-न् क्रन्द M.

२-'व्याख्यातं' इति त्रुटितम् B. C.

३-निगदेन C. ४-आजवनं M.

५-क्षितो B. C. 'मनोक्षावा' इति सन्दिग्धं पदम् ।

६-'आजवनो यत्र' इति पदद्वयमत्र व्यर्थमेव ।

७-'द्रुघणः' इति त्रुटितम् B. C.

८-काष्ठखण्ड B. C. खण्डः M.

९-स [सं C.] शोभूतकः B. C.

१०-[पा० ३।३।८२] करणयो विप्रु (पू. C.) वी (षि C.) ति B. C. योविभूष M.

११-व्यप इत्य C.

१२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१३-[ऋ० १०।१०२।९] 'इमं तं पश्य' इत्येव प्रतीकः B. C.

१४-'स्त' इति नास्ति B. C. १५-मजीषीरिति C.

१६-'तम्' इति नास्ति B. C. M.

१७-कः कायुजं तस्य B. C.

१८-आज्यन्तस्य रथवाहन B. C. ['हन' इति त्रुटितम् C.]

१९-'द्रुघणेन' त्रुटितम् B. C.

२०-जिहायन्तितवान् C. २१-शतवत्सहस्रं गवां B. C.

गलो वा मुद्रलोऽन । मुद्रा वा गले अस्य । यस्य च मुद्रां गले मुद्रेषु तस्य गलो भवति ।
ततो मुद्रेषु गलोऽस्येति मुद्रलो मुद्रकषायभोजन इत्यर्थः । मदनः कामस्तं गिलति
नियच्छति । हंसं ध्यानमदं पदार्थमुत्सेकं मुदं वा हर्षम् । इष्टानिष्टविषयोपपत्तौ न
दृष्यति ग्लायति वा गभीरधीरित्यर्थः ।

भृम्यश्वो नामर्षिः । भ्रमणा अश्वा यस्य । नित्यमुद्धतमण्डः । अथवा भूमिरग्निः ।
तथा वा तेजस्विन इत्यर्थः । विभर्ति वा अश्वान् । ततः ऋष्येण ।

पितुंरित्यन्नेऽप्रसिद्धत्वादभिधेयवचनम् । निर्वचनार्थं पठ्यमानस्यैव पातेर्वा रक्षणा-
र्थस्य । रक्षितव्यं हि तद् । प्यायतेर्वा । तस्य शरीरवृद्धिहेतुत्वात् । तस्यैषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य चतुर्विंशः खण्डः ।]^{१२}

[अथ पञ्चविंशः खण्डः ।]^{१२}

पितुं नु स्तोषं महो धर्माणं तविषीम् । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् ॥^{१३}

अगस्त्यस्य । परस्ताद्यच्छब्दध्रुतेस्तच्छब्दाध्याहारः । तं पितुमन्नं नु क्षिप्रं स्तौमि ।
महो महान्तं धर्माणं धारयितारम् । तविषीं^{१४} बलनामैतत् षष्ठ्यर्थे द्वितीया तविष्या बलस्य ।
यस्येत्यन्नस्य अपदेशसम्बन्धलक्षणा च षष्ठी यस्यान्नस्य सम्बन्धिना ओजसा बलेन यत्कृते-
नेत्यर्थः । त्रितस्त्रिस्थान इन्द्रः । त्रिस्थानत्वं च वाय्वात्मना बलकृतिरूपेण वा सवन-
सम्बन्धेन वा । वृत्रं शत्रुं मेघं वा । विपर्वं विगैतपर्वानं विश्लिष्टावयवसम्बन्धिनं कृत्वेति
शेषः । पूर्वो विशोऽदोऽर्दयतिना वर्धकर्मणा सम्बध्यते व्यर्दयत् विविधं हतवान् हन्ति वा ।
तवतेवृद्धयर्थस्य तवस्तविष इति महन्नामनी ।

नद्यो व्याख्याताः । 'नदना भवन्ति शब्दवत्यः' इत्यत्र । तासां प्राधान्यस्तुत्युदाहरणमेवा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य पञ्चविंशः खण्डः ।]^{१२}

१-मलो वा B. C. २-अयं पाठः सन्दिग्धः ।

३-मुद्रान B. C. ४-को मुद्रलेषु B. C.

५-मुत्सेकः C. अस्य वाक्यस्य पाठः सन्दिग्धः ।

६-गृह्यति B. C. ७-भूम्यश्वो C.

८-अत्र 'दण्डः' इति वा पाठो भवेत् ।

९-'भूमिरग्निः' इति पाठः स्यात् । १०-[पा० ४।१।१४]

ऋष्येण C. ११-विकृतिरित्यप्रसि B. C.

१२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१३-[ऋ० १।१८।७।१] 'पितुं नु स्तोषं' इत्येव

प्रतीकः B. C. १४-तविषि लल C.

१५-अवादेश B. १६-यः स्यात्तस्य B. यस्यात् नस्य C.

१७-'वै विगतप' इति नास्ति B. C.

१८-ण हविः ङिल B. णहेविङिल C.

१९-पूर्वोपि श B. C.

२०-ब्दो दयति B. २१-[निर० २।२४]

[अथ षाड्विंशः खण्डः ।]

इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि स्तोमं सचता परुष्ण्या ।

असिकन्या मरुद्वृधे वितस्तयार्जीनीये शृणुह्या सुषोमया ॥

वेधसः पुत्रः सिन्धुक्षिदाह । इमं मे मम स्वभूतं स्तोमम् । हे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि परुष्णि च । आकारः सचतेत्यनेन व्यवहितेनापि सम्बध्यते । आसचत आसेवध्वं यूयम् । असिकन्या सहार्थं तृतीया असिकन्या च सह वितस्तया च सह मरुद्वृधे हे मरुद्भिर्वेधनीये आर्जीनीये त्वमपि । पर आकारः शृणुहीत्येतेन सम्बध्यते । आभिमुख्येन शृणु सुषोमया च सह ।

एवं समस्तार्थवचनानन्तरमेकैकस्य पदस्य निर्वचनं विशिष्टं गमनमङ्गीकृत्याह । गङ्गा गमनादिति । गमयति वा प्राणिनो विशिष्टं स्थानमिति । यमुना प्रयुवती प्रकर्षेण मिश्रयन्ती आप्लावयन्ती नद्यन्तराणि । प्रविशुतं क्रियाविशेषणमेतत् । विस्तीर्णमित्यर्थः । सरस्वती सर इत्युदके सतस्तद्वती । शुतुद्रि शुश्रूषणीति निर्वचनम् । शु इति क्षिप्रनाम । क्षिप्रद्राविणीत्यर्थवचनम् । आशुशब्दात् तुदेः[च] शुतुद्रि । तुदेव प्रतोदेन । अप्रसिद्धां परुष्णीं प्रसिद्धेनाह । तां च इरावतीमृजुत्वादतिक्रम्य परुष्णीं निराह । परुषि पर्वाणि तैस्तद्वती । उक्तार्थोपपत्तिवचनं कुटिलगमिनीति । परुषि चास्याः कुटिलानीत्यभिप्रायः । असिकनी 'वर्णादनुदात्तात्' इतीकारप्राप्तौ 'असितपलितयोः प्रतिषेधः' असिता पलिता । 'छन्दसि क्रमेके' इत्यसिक्रीरित्युपहतय इत्यपि भवति । असिक्रीत्यस्य निर्वचनमसितेति । तत्पर्यायेणाचष्टे अशुक्लेति । उक्तोपपत्तिवचनं सितमिति शुक्लवर्णनामेत्यादि ।

मरुद्वृध इति सर्वासां विशेषणम् । तुल्यकारणत्वात् । अवितस्ता सती अकारलोपेन

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-[ऋ० १२ । ७५ । ५] 'इमं मे' इत्येव प्रतीकः B. C.

३-सहः स्व B. महस्यभूतं C. ४-अकारः C.

५-तेत्येतेन B. C. ६-हितानापि C.

७-युवम् B. C.

८-मरुदभिपूर्वनीये आर्जीकिं य त्वम् C.

९-अकारः B. १०-'ते' इति त्रुटितम् C.

११-प्रवियती B. C. प्रवियतमिति क्रि० M.

१२-विस्तीर्णमर्थः B. C. मर्थं M.

१३-सरस्वति B. C.

१४-दकनाम B. C.

१५-तद्वति B. C. 'तद्वती' त्रुटितम् M.

१६-शुतुद्रि B. C.

१७-तुदेत्यद्री B. C. 'व' नास्ति M.

१८-च स्युः B. C. १९-[पा० ४।१।३९]

२०-[पा० ४।१।३९। इति सूत्रे वार्तिकम्] 'प्रतिषेधः' इति त्रुटितम् B.

२१-[पा० ४।१।३९। इति सूत्रे वार्तिकम्]

२२-असिक्रीरित्युपहतय B. C.

२३-करणत्वात् C. M.

२४-असितस्ता B. C.

वितस्ता । 'तसूपक्षेये' अनुपक्षीणा महाप्रवाहेत्यर्थः । महाकूलेत्युक्तार्थोपपत्तिवचनम् ।
यां विपाडित्याहुः सा आर्जिकीया । ऋजीकः पर्वतस्तत्र भवा । ऋजु^१ अकुटिलं गच्छति
एवं शीलाया । प्रसक्तं पर्यायमाह । विविधं कूलपाटनात् । विपाशनाद्वा यथा तथा वक्ष्यति ।
विविधदेशप्रापणाद्वा । उदकस्योत्तानत्वात् । सारप्रियो भवतेत्यभिप्रायः । विपाशनादि-
त्युक्तस्योपपत्तिवचनं व्यापार्यन्तं व्यापास्ता विक्षिता हतपुत्रस्योद्भूततमोवृत्तेर्वसिष्ठस्येति-
हासः । पूर्वमुखिना नामासीत् । सुषोमा नान्प्रसिद्धा अत आह सिन्धुरिति । यस्मादेनाम-
भिप्रसुवन्ति आत्मानं प्रेरयन्ति गच्छन्ति पतन्तीत्यर्थः । अन्या नद्यः पर्वतस्यन्दनात् ।

आपः कस्मात् ? आप्रोतेः कृत्स्नं तामिव्याप्तम् । आप्रोतेः संग्रहकर्मत्वात् । अथ 'चाथ-
वैणधुतिः' 'सर्वे वा इदममयमे' इति । तासामेषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य षड्विंशः खण्डः^{१३}]

[अथ सप्तविंशः खण्डः^{१३}]

आपो हि ष्ठा मयोभुवस्त^१ न ऊर्जं दधातन । महे रणाय चक्षसे^{११} ॥

शिरस्य सिन्धुद्वीपस्य वा । हे आपः । हिः पादपूरणः । परस्तात्तच्छब्दध्रुतेर्यदध्याहारः ।
या यूयं मयोभुवः भवतिरत्रान्तर्णीतण्यर्थः । सुखस्य भावयिष्यः स्थ भवथ तानोऽस्मान् ऊर्जे
अन्नाय दधातनं स्थापयत । अन्नप्राप्तियोग्यानस्मान् कुरुतेत्यर्थः । महे महते च रणाय रमणीयाय
चक्षसे दर्शनाय । महान्तं कालं पुत्रपौत्रसुहृद्विषयस्य दर्शनं धत्तेत्यर्थः ।

ओषधयो व्रीह्याद्याः । ओषद् दाहं क्षुधं धयन्ति पिवन्ति नाशयन्तीत्यर्थः । ओषतेः

१-[धा० ४ । १०६]

२-'महा' इति द्विलिखितम् C.

३-योः विवामित्याह सा आर्जिकीया B. यो विपा-
मित्याहुः सा आर्जिकीया C.

४-'ऋजु अकुटिल' इति द्विलिखितम् M.

५-लायाः B. ६-स्योत्तान C.

७-अयं सन्दिग्धः पाठः । ८-व्यापास्यन्त B. C.

९-स्योभृत B. C. १०-नाः प्रसिद्धा B. C.

११-अथाचाथ C.

१२-[cf. गो० ब्रा० १।२ तद् यदब्रवीद् अभिर्वा
अहमिदं सर्वमाप्त्यामि यदिदं किंचेति तस्मा-

दापोऽभवंस्तदपामप्वमाप्नोति वै स सर्वान् कामान्

यान् कामयते । शत० ब्रा० ६।१।१।९ सेदं सर्वमा-

प्नोद् यदिदं किंच यदाप्नोत्तस्मादापः । शत० ब्रा०

४।५।७।७ अद्रिर्वा इदं सर्वमाप्तम् । सर्वे वाज इदं C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य सम तैरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० १० । ९ । १] 'आपो हि ष्ठा' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१५-न्तर्नीत B. १६-था त अस्मा C.

१७-ग्यान् तस्मात् B. अन्तं प्राप्तिं योन्या तस्मात् C.

१८-'च' इति नास्ति B. १९-दश B. C.

पूर्वपदं धयतेरुत्तरपदं कर्तरि कारके । ओषति धयन्ति ज्वरादवेनाः पिबन्तीति वा वैद्यो-
पदेशेनातुराः । निर्दिग्धकाद्यभिप्रायं चेतत् । दोषं वातपित्तादिकं वा । तासामेषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य सप्तविंशः खण्डः ।]

[अथाष्टाविंशः खण्डः ।]

या ओषधीः पूर्वा जाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा ।

मनै नु वभ्रणामहं शतं धामानि सप्त च ॥

आर्थवर्णो भिषक् । या ओषधीः प्रथमार्थे द्वितीया ओषधयः । पूर्वाः प्रथमजाताः ।
कुतः ? देवेभ्यः । न चालपेन कालेन पूर्वाः । किन्तर्हि ? त्रियुगं युगत्रयेण पुरा । युगत्रयस्य च
प्रथमं कृतयुगं तेन कृतयुग इत्यर्थः । पुरस्ताद्यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । तासां मनै मन्वे जानामि ।
है इति पादपूरणः । किं विशिष्टानाम् ? वभ्रणां पिशङ्गवर्णानां भर्तृणां वा कृत्स्नस्य जगतः ।
भर्तृणां वाप्याधीनाम् । अहं शतं धामानि जन्मानि जातिविशेषाणीत्यर्थः । सप्त च सप्ताधिक-
जातिशतमित्यर्थः । स्थानानि वा धामानि यानि पुरुषस्य शरीरे वर्मोणि तेषु सुखार्थं
दुःखोपशानार्थं वैनाः संदधत्योषधिरूपत्वेन । धामशब्दोऽर्थत्रयवाचो ।

रात्रिव्यङ्ख्याता । “परमयति भूतानि” इत्यादिना तस्यां एषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्याष्टाविंशः खण्डः ।]

[अथैकोनत्रिंशः खण्डः ।]

आ रात्रिं पार्थिवं रजः पितुरप्रापि धामभिः ।

दिवः सदासि बृहती वितिष्ठस आ त्वेषं वतंते तमः ॥

कुशिकस्य रात्रेर्वा । आकारः अप्रायीत्येतेन सम्बध्यते । हे रात्रि । पार्थिवं रजो लोक-

१-दहति B, C. २-न दिग्धि C, सन्दिग्धमिदं पदम् ।

३-आदर्शपुरतकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

४-[ऋ० १० । १७ । १] ‘या ओषधीः’ इत्येव
प्रतीकः B, C. ५-अथर्वणोऽभिषक् B.

६-नियुगं C. ७-तु इति B, C. ८-वाप्याधीनाम् B.

९-गतं B, C. १०-षानीत्यर्थः C.

११-अत्र ‘मर्माणि’ इति युक्तः पाठः ।

१२-र्थं पैनाकं दध B. र्थं वैनाकं दध C.

१३-ब्दोर्थन्त्रय C.

१४-[नि० २ । १८] ‘छया’ इति नुटितम् C.

१५-परमयति B, C. १६-तस्य एषा C.

१७-[खैलिकं सूक्तं २५॥अथर्व० १९ । ४७ । १] ‘आ रात्रि’

इत्येव प्रतीकः B, C. १८-कशीकस्य C,

वचनोऽयं पार्थिवं लोकमित्यर्थः । पितुः पिताऽत्र मध्यमस्तस्य धामभिः स्थानैरन्तरिक्षप्रदेशैः सहेति शेषः । आप्रायि 'प्रा पूरणे' इत्यस्यैतच्छान्दसत्वात् कर्तरि णिच् रूपंपूरयसि त्वम् । केन ? सामर्थ्यात्तमसा । दिवो द्युलोकस्यावयवभूतानि सदासि स्थानानि । बृहती महती त्वं तमसा वितिष्ठसे विविधं गच्छसि विष्टभ्य वा तिष्ठसि स्थापयसीत्यर्थः । आकारो वर्तत इत्येतेन सम्बध्यते । पूरयित्वा च तत्रासम्भवात् ततो द्युलोकात् त्विषं 'त्विष दीप्ती' सन्दीप्या महत्त्वलक्षणया दीप्तमावर्तते पुनरिमं लोकं प्रति तमस्तव स्वभूतम् । आप्रायी-त्यस्य व्याख्यानमार्पुपुरः । प्रातेरर्थं पूरयतिनाह ।

अरण्यानी अरण्यस्य पाल्लयित्री अधिदेवता काचिदिति नैरुक्ताः । 'महदरण्यमै' इति वैयाकरणाः । अपार्णमपगतम् । कुतः ? ग्रामादिति पूर्वस्यैव निराकाङ्क्षतायै । अरमणं वा नहि तद्रमणमिति भयहेतुत्वात् । तस्या एषा ।

[इति चतुर्दशस्या (नवमस्या-) ध्यायस्यैकोनत्रिंशः खण्डः ११]

[अथ त्रिंशः खण्डः ११]

अरण्यान्यरण्यान्यसौ या प्रेव नश्यसि । कथा ग्रामं न पृच्छसि न त्वा भीरिव विन्दती ३^{१६} ॥

देवमुनेरार्षम् । हे अरण्यानि अरण्याधिदेवते । अरण्यानि कान्ताराणि वनानि अटवी-रित्यर्थः । द्वितीयाश्रुतेः प्रतीति शेषः । असौ या त्वं प्रेव नश्यसि अस्थानेऽयमिवः पठितः प्रणश्यंसीव । यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । सा कथा कथं ग्रामं न पृच्छसि । नूनं न त्वा भीर्भयं विन्दति । इवस्तु संप्रत्यर्थे परिभयार्थे वा । सर्वतो भयं परिभयम् । पराची पराङ्मुखी ।

१-पितु न पिता C.

२-[धा० २।५१] ३-स्यैकछा C.

४-ब्रवाणी महन्ती C.

५-विष्टंभ वोतिषुसि स्थाप C.

६-'त ततो' इति त्रुटितम् C.

७-त्वेषणं B. वेषणं C.

८-[धा० १।१०२६]

९-अप्रायी B.

१०-मपुपुरः B. C.

११-यतिनाच B. C.

१२-वाचयित्री B.

१३-[पा० ४।१।४९] इति सूत्रे 'द्विमरण्ययोमहत्वे' इति वार्तिकम् । तदुदाहरणत्वेन महाभाष्ये-
ऽयं पाः ।

१४-तनूमयमिति B. C.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१६-[ऋ० १०।१४६।१] 'अरण्यानी' इत्येव प्रतीकः B. C.

१७-प्रणश्यति B. प्रणश्यतित C.

१८-विन्दतीव B. C.

१९-संप्रत्यतः (त C.) B. C.

श्रद्धा कस्मात् ? श्रद्धानात् श्रुत् सत्यं तस्मिन् धीयते । तथा च मन्त्रे 'अश्रद्धामनृते-
ऽद्धात् श्रद्धा सत्ये प्रजापतिः' इति । सा च धर्मार्थसुखादिवर्गे यथाशास्त्रमधिकृत-
पुरुषस्य कर्मानुष्ठानहेतुभावप्रदा बुद्ध्याधिदेवता श्रद्धा । तस्या एषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य त्रिंशः खण्डः ।]

[अथैकत्रिंशः खण्डः ।]

श्रद्धयामिः समिध्यते श्रद्धया हूयते हविः ।

श्रद्धां भगस्य मूर्धनि वचसा वेदयामसि ॥

श्रद्धया^१ आर्षम् । अत्रैकवाक्यतायै सुखप्रतिपत्तये यत्तच्छब्दाध्याहारः । श्रद्धया यः स
एवार्थः सत्यम् । समिध्यते नेतरः फलाभावात् । श्रद्धयैव च यदेव सत्यं हूयते हविर्नेतस्व ।
अथ च 'यः श्रद्धधानो जायते तस्येष्टं न क्षीर्यते' श्रद्धयेष्टं च पूर्तं च^२ इति श्रुतिस्मृतिदर्शनात् ।
अतः श्रद्धां भगस्य भागधेयस्य । भागधेयशब्देन पुण्यमुच्यते तस्य मूर्धनि सप्तमी द्वितीयायं
मूर्धस्थानीयं प्रधानमङ्गं श्रद्धाख्यम् । वचसा वचनेनानेन मन्त्रवादाख्येन तथा च ब्राह्मणवा-
दाख्येन स्वार्थेन च वयमावेदयामसि आभिमुख्येन वेदयामः प्रतिपादयाम इत्यर्थः ।

पृथिवी व्याख्याता प्रसङ्गेन । 'प्रथनार्तं' इति । तस्या एषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्यैकत्रिंशः खण्डः ।]

[अथ द्वात्रिंशः खण्डः ।]

स्योना पृथिवि भवानृक्षरा निवेशनी । यच्छा नः शर्म सप्रथः ॥

मेधातिथेः । स्योना सुखनामैतत् । सुखा हे पृथिवि भव अमृक्षरं अकण्टका । निवेशनी
निवेशयोग्या । यच्छ नः प्रयच्छ [वा] अस्मभ्यं शर्म सुखम् । सप्रथः सर्वतः पृथुं विस्तीर्णम् ।

१-शशूनात् B श्रनात् C २-[वा० सं० १९। ७७]

३-० खायवर्गे B. C. ४-प्रस्था० B. C.

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भाय च
निर्देशो न दृश्यते । ६-[ऋ० १०। १५१। १]

'श्रद्धयामिः' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

७-श्रद्धयार्षम् C. ८-एवा एवार्थं स० B. C. ९-नेकरः C.

१०-[कौ० ब्रा० ७। ४] जायते नाक्षी (क्षि B.) यते B. C.

११-[मनु० ४। २२६] १२-[निह० १। १३, १४]

१३-[ऋ० १। २२। १५] 'स्योना पृथिवि' इत्येव
प्रतीकः P. C. 'स्यो...' इत्येव M.

१४-अमृक्षरा B. १५-'नि' इति द्विलिखितम् B. C.

१६-वेशाय योग्या C. १७-'वा' इति नास्ति M.

१८-शं सुखम् B. C. १९-सप्रथुः C.

२०-कुर्वन्तः B. २१-पृथि विस्ती C.

कण्टक इत्यभिधेयवचनम् । कृच्छतेरिति प्रत्ययार्थस्य । कण्टतेर्वा 'कण्टति, बिभ्यति' इति पाठात् गतिकर्मसु । स ह्यन्यावयवेभ्य उद्गततरः । शरणमाश्रयः । सुखं सुखा-
भ्यत्वात् सर्वभूतानाम् ।

अण्वा व्याख्याता । 'व्याधिर्वा भयं वा यदेनया विद्धोऽपवीयते' इति । तस्या ण्वा ।

[इति चतुर्दशस्या (नवमस्या-) ध्यायस्य द्वात्रिंशः खण्डः ।]

[अथ त्रयस्त्रिंशः खण्डः ।]

अमीषां चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृहाणाङ्गान्यध्वे परेहि ।

अभि प्रेहि निर्दह हसु शोकैरन्धेनाभिन्नास्तमसा सचन्ताम् ॥

अप्रतिरथस्य । अमीषामेतेषामस्मच्छन्तृणां चित्तं प्रतिलोभयन्ती विमोहयन्ती । गृहाणाङ्गानि
अध्वे भो व्याध्यधिदेवते भयदेवते वा । तच्च चिकीर्षन्ती परेहि परागच्छ । एतान् प्रत्यति-
याहीत्यर्थः । परागत्य चाभिप्रेहि अभिप्रगच्छोपसर्पेत्यर्थः । उपसृत्य च शरीरं निर्दह । हसु,
द्वितीयाबहुवचनस्य स्थाने सप्तमी, हृदयानि । शोकैर्दुःखैः । अन्धेन च तमसा मरणलक्षणेन
चास्मदभिन्नाः सचन्तां सेवन्तां संसेवन्तामित्यर्थः ।

अमायी सा पुनरग्नेः पत्नी । तथा च पूतकर्तृणादीनां पुंयोगैर्लक्षणेन प्रत्ययस्मरणम् । तस्या ण्वा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य त्रयस्त्रिंशः खण्डः ।]

१-‘कण्ट’इति त्रुटितम् B. C.

२-[निघ० २।१४]

३-सं ह्यटव्या अवय B. C. स ह्यटव्या M.

४-‘ष्वा’ इति त्रुटितम् C. अव्या M.

५-[निह० ६।१२] तत्र ‘अण्वा यदेनया विद्धो-
ऽपवीयते । व्याधिर्वा भयं वा’ इत्येव पाठः ।

६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

७-[ऋ० १०।१०३।१२] ‘अमीषां चित्तम्’ इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

८-‘अ’ इति त्रुटितम् B. C.

९-‘अध्वे’ इति त्रुटितम् B. C.

१०-भो (भे C.) व्याध्यधि वेद (भ C.) वते तव
देवते वा B. C.

११-उपसृत्यश्च C.

१२-‘न्तां’ इति त्रुटितम् C.

१३-‘संसेव्यन्ताम्’ इति मूलनिरुक्ते पाठः ।

१४-[पा० ४।१।३६-३८]

१५-पुत्र योग B. C.

[अथ चतुस्त्रिंशः खण्डः ।]

इहेन्द्राणीमुप ह्वये वरुणानीं स्वस्तये । अग्नार्यीं सोमपीतये ॥

मेधातिथेः । इह यज्ञे इन्द्राणीमुपह्वये । वरुणानीं स्वस्तये । अग्नार्यीं च सोमपीतये सोम-
पानार्थम् । यथैव चाग्नेः सोमपानसम्बन्धः । एवं तत्पत्न्या अँपि । मन्त्रलिङ्गा देवताऽग्नार्यी ।
तत्स्तुत्यर्था या सा निगदेन पाठेनैव व्याख्याता ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये चतुर्दशस्य [नवमस्याध्यायस्य] तृतीयः पादः ।

अथ चतुर्थः पादः । [अथ पञ्चत्रिंशः खण्डः ।]

अथातोऽष्टौ द्वन्द्वानि ।

अथशब्दो द्वन्द्वविशेषाधिकारार्थः । आतन्तर्ये वा । अतः पृथिवीस्थानतया द्वन्द्व-
पदान्येवावशिष्यन्ते । अष्टौ पाठादेव निर्ज्ञानायां संख्यायामष्टचित्यवधारणार्थं संख्यापदैश्च ।
अन्यान्यपि द्वन्द्वपदानि सैन्ति । यानि त्विह पठ्यन्ते तान्यष्टौ द्वन्द्वानीति निर्वर्चनानीत्य-
भिप्रायः । उषासानकादीनामाप्रीत्वेन समाम्नानादिह पाठः । मित्रावरुणादीनां पृथगपि
स्तुत्युपपत्तेर्द्वन्द्ववृत्तित्वस्य व्यभिचारित्वादिहापरैः पृथिवी । उलूखलमुसलयोः क्षोदन-
कारणत्वेन सन्निपत्योपपादकत्वे सति मुख्यत्वात् प्रथमकारित्वं भाष्यकारेणानुक्रमपि
दृष्टव्यम् ।

उलूखलमुसले । उलूखं व्याख्यातम् । मुसलं मुहुः सरम् । तयोरेषा भवति १९

तयोर्लूखलं व्याख्यातम् । उपेत्यनेकनिर्वचनप्रदर्शनेन । मुसलं मुहुर्मुहुः सरणात् ।
उत्क्षिप्योत्क्षिप्य निपतनान्मुहुः सरणम् । तयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या) अध्यायस्य पञ्चत्रिंशः खण्डः ।]

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भप्रमाप्तिनिर्देशो न
दृश्यते

२-[ऋ० १ । २२ । १२] 'इहेन्द्राणीम्' इत्येव
प्रतीकः B. C. ३-न्द्राणी उप C.

४-अवि० ५-देवाणां C. ६-मान्यस्तुत्यर्था B. C.

७-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

८-'इति चतुर्दशस्य तृतीयः पादः' इत्येव पाठः C.

९-अयं पादारम्भात्मकः पाठो नास्ति C. १०-शिष्यते C.

११-निज्ञातायां C. 'विज्ञातायां' इति वा स्यात्

१२-सख्यो पदम् C. १३-यन्ति B. C. १४-द्विवचनानी C.

१५-अयं सन्निधयः पाठः । अथवा 'व्यभिचारित्वा-
दिहापाठः' इति स्यात् । तथा सति 'पृथिवी'
इति पदमत्र व्यर्थमेव ।

१६-सले योक्षादन्नकरणत्वेन C.

१७-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

१८-[निरु० ९।२०] 'उर्वित्यनेक' इति पाठो भवेत् ।

[अथ षट्त्रिंशः खण्डः ।]

आयजी वाजसातमा ता द्यु^१चा विजर्भतः । हरी इवान्धांसि वसता ॥^२

पुन शोषस्य । ता इति परस्तात्तच्छ्रुतेर्यच्छब्दाध्याहारः । हे उलूखलमुसले आयजी मर्यादया यष्ट्ये । वाजसातमा वाजानां चान्नानामवर्हनेन संभक्तमे । ता द्विवचनस्य स्थाने आकारः । ते । हीति पादपूरणः । उच्चा उच्चैर्मुसल उत्क्षिप्यमाणे । विजर्भतः हर्तयेङ्-
लुगन्तस्य कर्मणीद् व्यत्ययेन परस्मैपदम् । पुनः पुनर्विर्हिंयते । इन्द्रस्य स्वभूतौ हरी इव यथा ऋजीपं धानांश्च संभागमिन्द्राश्वौ भक्षयतः । एवमन्धांसि अवहन्यमानान्यन्नानि । वसता 'वभस्तिरत्तिकर्मै' भक्षयन्त्यश्नन्तीत्यर्थः ।

अत्रेधमवत् स्तुतिरसत्यपि लिङ्गयोगे । आयष्ट्ये मर्यादया पूजयितव्ये । पूजा चात्र 'आदिरसि धानस्पते' इत्यातिमन्त्रवद् अत्रे द्रष्टव्या । ये विजर्भतस्तं आयजी इति च सस्वन्यः । संभक्तमे अत्रेभ्योऽन्नाकारेभ्योऽतिशमर्यायोगा ।

हविर्धाने । शकटे सोमलक्षणानि हवींषि निधीयन्ते ययोः । सामीपिकं चाधि-
करणम् । कूपे गर्गकुलमिति वत् । तयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य षट्त्रिंशः खण्डः ।]

[अथ सप्तत्रिंशः खण्डः ।]

आ वामुस्थमद्रुहा देवाः सीदन्तु यज्ञियाः । इहाय सोमपीतये ॥^{१८}

गुत्समदस्य । आकारः सीदन्त्वित्येतेन सम्बध्यते । वैनोपस्थं पर्वतोपस्थमित्यादौ

१ आदर्शपुस्तकेध्वत्र खण्डारम्भसमाप्तिनिर्देशो न दृश्यते

२-[ऋ० १।२।७] 'आयजी वाजसा मा' इत्येव प्रतीकः B. C. 'आ' इत्येव M.

३-शोफस्य M. ४-महनेन

५-संभक्तमे B. संभक्तनमे C.

६-स्थाने न आकारः B. C. ७-विजह्यता C.

८-विप्रियते B. C.

९-धनना इव B. धननाश्च संभाग C.

१०-'ना' इति वृद्धितम् C.

११-[निरु० ५।१२]

१२-०न्त्यघ्नन्ती C. ०न्त्यवघ्नन्ती M.

१३-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१४-'अत्र' इत्यस्य स्थाने 'गृह्यमन्त्रा' इति पाठः B. C.

१५-समाभर्तते B. C.

१६-'मया' इति नास्ति C. अयं सन्दिग्धः पाठः ।

१७-करणरूपे गर्ग B. C.

१८-[ऋ० २।४।२१] 'आ वामुपस्थम्' इति

प्रतीकः C. M. 'आ वाम्' इत्येव B.

१९-वामुपस्थं C.

दर्शनादुपस्थशब्देन समीपमुच्यते । वां युवयोः पस्थं समीपम् । अदुहां हे अद्रोग्धव्ये हवि-
धनि । देवा आसीदन्तु । यज्ञिणा यज्ञार्हा यज्ञसंपादिन इन्द्रादयो यज्ञाङ्गदेवता इत्यभिप्रायः ।
इह प्रकृते । अय अस्मिन्नहनि । सोमपीतये सोमपानाय । उपस्थमुपस्थानमुपेत्य स्थीयते यस्मिन् ।
द्यावापृथिव्यौ । द्यावाशब्दः प्रसङ्गेन 'द्यावौ द्योतनात्' इति पृथिवी 'प्रथनार्त' इति
व्याख्याते । तयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य सप्तत्रिंशः खण्डः ।]

[अथाष्टात्रिंशः खण्डः ।]

द्यावा नः पृथिवी इमं सिध्नमय दिविस्पृशम् । यज्ञं देवेषु यच्छताम् ॥

गृत्समदस्यैव । द्यावा पृथिवीशब्दयोः सत्यपि व्यवधाने परस्परसव्यपेक्षत्वात् प्रत्येकं
द्विवचनम् । अतो यः समुदितयोः प्रत्येकमप्यसावेवार्थः । द्यावापृथिव्यौ नोऽस्माकं स्वभूतम् ।
सिध्नं साधनं फलानाम् । अय अस्मिन्नहनि सादृगुण्यं दिविस्पृशं दिवः स्पृष्टारं गन्तारमित्यर्थः ।
यज्ञं देवेषु यच्छतां प्रापयतामित्यर्थः ।

विपाट्छुतुदद्या 'इमं मे गङ्गे' इत्यत्र व्याख्याते । उभयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्याष्टात्रिंशः खण्डः ।]

[अथैकोनचत्वारिंशः खण्डः ।]

प्र पर्वतानामुशती उपस्थादस्वे हव ऋषिते हासमाने ।

गावेव शुभ्रे मतरां रिहाणे विपाट्छुतुदी पर्यसा जवेते ॥

'तद्यद् द्विवत्' इति यद्वोचं तस्यायं प्राप्तोऽवसरः । विश्वामित्रस्तुष्टाव । प्रशब्दो

१-अद्रुहो हे अद्रोग्धव्ये B. C. २-न देवाB.

३-संवादिन B. C. ४-पृथिवी B.

५-[निरु० २।२०] द्यावा द्योतनात् B.

६-[निरु० १।१४]

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

८-[ऋ० २।४।१।२०] 'द्यावा नः पृथिवी' इत्येव
प्रतीकः B. C. ९-सिद्धं C.

१०-सन्दिग्धमिदं पदम् । अथवा 'साद्रप्यात्'
इति स्यात् ।

११-स्पृष्टारं B. C.

१२-छतुदी B. छतुद्रेमा C. १३-[निरु० १।२६]

१४-[ऋ० ३। ३३। १] 'प्र पर्वतानाम्' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१५-[निरु० २।२४] तद्य द्विपदिति B. C.

१६-प्रावोवसरः B. प्रायोवधरः C.

[अथ षट्त्रिंशः खण्डः ।]

आयजी वाजसातमा ता ह्यु^१चा विजर्भतः । हरी इवान्धांसि बप्सता ॥^२

शुन शेषस्य । ता इति परस्तात्तच्छब्दश्चुतेर्यच्छब्दाध्याहारः । हे उलूखलमुसले आयजी मर्यादया यष्ट्ये । वाजसातमा वाजानां चान्नानामवर्हनेन संभक्तमे । ता द्विवचनस्य स्थाने आकारः । ते । हीति पादपूरणः । उच्चा उच्चैर्मुसल उत्क्षिप्यमाणे । विजर्भतः हरतेर्यङ्लुगन्तस्य कर्मणीदं व्यत्ययेन परस्मैपदम् । पुनः पुनर्विहिंयते । इन्द्रस्य स्वभूतौ हरी इव यथा ऋजीपं धानांश्च संभागमिन्द्राश्चौ भक्षयतः । एवमन्धांसि अवहन्यमानान्यन्नानि । बप्सता 'वभस्तिरस्तिकर्मी' भक्षयन्त्यश्नन्तीत्यर्थः ।

अत्रेधमवत् स्तुतिरसत्यपि लिङ्गयोगे । आयष्ट्ये मर्यादया पूजयितव्ये । पूजा चात्र 'आदिरसि वानस्पते' इत्यातिमन्त्रवद् अत्रे द्रष्टव्या । ये विजर्भतस्तं आयजी इति च सम्बन्धः । संभक्तमे अन्नेभ्योऽन्नाकारेभ्योऽतिशमर्यायोगा ।

हविर्धाने । शकटे सोमलक्षणानि हवींषि निधीयन्ते ययोः । सामीपिकं चाधिकरणम् । कूपे गर्गकुलमिति वत् । तयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य षट्त्रिंशः खण्डः ।]

[अथ सप्तत्रिंशः खण्डः ।]

आ वामुस्थमद्रुहा देवाः सीदन्तु यज्ञियाः । इहाय सोमपीतये ॥

गृत्समदस्य । आकारः सीदन्त्वित्येतेन सम्बध्यते । वैनोपस्थं पर्वतोपस्थमित्यादौ

१ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भसमाप्तिनिर्देशो न दृश्यते

२-[ऋ० १।२।७] 'आयजी वाजसा मा' इत्येव प्रतीकः B. C. 'आ' इत्येव M.

३-शेषस्य M. ४-मदनेन

५-संभक्तमे B. संभक्तनमे C.

६-स्थाने न आकारः B. C. ७-विजह्यता C.

८-विप्रियते B. C.

९-धनना इव B. धननाश्च संभाग C.

१०-'ना' इति वृद्धितम् C.

११-[निर० ५।१२]

१२-०न्त्यघ्नन्ती C. ०न्त्यवघ्नन्ती M.

१३-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१४-'अत्र' इत्यस्य स्थाने 'गृह्यमन्त्रा' इति पाठः B. C.

१५-समाभर्तते B. C.

१६-'मया' इति नास्ति C. अयं सन्दिग्धः पाठः ।

१७-करणरूपे गर्ग B. C.

१८-[ऋ० २।४।२१] 'आ वामुपस्थम्' इति प्रतीकः C. M. 'आ वाम्' इत्येव B.

१९-वामुपस्थं C.

दर्शनादुपस्थशब्देन समीपमुच्यते । वां युवयोश्चस्थं समीपम् । अद्रुहो हे अद्रोगन्धव्ये हवि-
र्धानि । देवा आसीदन्तु । यज्ञिया यज्ञार्हा यज्ञसंपादिन इन्द्रादयो यज्ञाङ्गदेवता इत्यभिप्रायः ।
इह प्रकृते । अथ अस्मिन्नहनि । सोमपीतये सोमपानाय । उपस्थमुपस्थानमुपेत्य स्थीयते यस्मिन् ।
द्यावापृथिव्यौ । द्यावाशब्दः प्रसङ्गेन 'द्यावौ द्योतनात्' इति पृथिवी 'प्रथनार्त' इति
व्याख्याते । तयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य सप्तत्रिंशः खण्डः ।]

[अथाष्टात्रिंशः खण्डः ।]

द्यावा नः पृथिवी इमं सिध्नमद्य दिविस्पृशम् । यज्ञं देवेषु यच्छताम् ॥

गृत्समदस्यैव । द्यावा पृथिवीशब्दयोः सत्यपि व्यवधाने परस्परसव्यपेक्षत्वात् प्रत्येकं
द्विवचनम् । अतो यः समुदितयोः प्रत्येकमप्यसावेवार्थः । द्यावापृथिव्यौ नोऽस्माकं स्वभूतम् ।
स्निग्धं साधनं फलानाम् । अथ अस्मिन्नहनि सादृगुण्यौ दिविस्पृशं दिवः स्पृष्टारं गन्तारमित्यर्थः ।
यज्ञं देवेषु यच्छतां प्रापयतामित्यर्थः ।

विपाट्छुतुद्रयौ 'इमं मे गेङ्गे' इत्यत्र व्याख्याते । उभयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्याष्टात्रिंशः खण्डः ।]

[अथैकोनचत्वारिंशः खण्डः ।]

प्र पर्वतानामुशती उपस्थाददेवे इव विषिते हासमाने ।

गावैव शुभ्रे मतरां रिहाणे विपाट्छुतुद्री पर्यसा जवेते ॥

'तद्यद् द्विवत्' इति यद्वोचं तस्यायं प्राप्तोऽवसरः । विश्वामित्रस्तुष्टाव । प्रशब्दो

१-अद्रुहो हे अद्रोगन्धव्ये B. C. २-न देवा B.

३-संपादिन B. C. ४-पृथिवी B.

५-[निरु० २।२०] द्यावा द्योतनात् B.

६-[निरु० १।१४]

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

८-[ऋ० २।४।१२०] 'द्यावा नः पृथिवी' इत्येव
प्रतीकः B. C. ९-सिद्धं C.

१०-सन्दिग्धमिदं पदम् । अथवा 'साद्रूप्यात्'
इति स्यात् ।

११-स्पृष्टारं B. C.

१२-छुतुद्री B. छुतुद्रेमा C. १३-[निरु० १।२६]

१४-[ऋ० ३।३३।१] 'प्र पर्वतानाम्' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१५-[निरु० २।२४] तद्य द्विपदिति B. C.

१६-प्रायोवसरः B. प्रायोवधरः C.

जवेते इत्येतेन सम्बध्यते । पर्वतानामुपस्थात् समीपात् । उशती कामयमाने । किम् ? साम-
र्थ्यात् समुद्रगमनम् । अश्वे इव यथाश्वे वडवे । विषिने विमुक्ते मन्दुरातः । अथवा विविध-
वहनकर्मणि पेण्या रथे नियुक्त इत्यर्थः । तद्वद् ह्यसमाने स्पर्धमाने परं हृष्यन्ती वा । गावेव
गाविव च शुभ्रे शोभने । मार्तेरा मातरौ । एकस्य वत्सस्य पुत्रस्य स्नेहात् तं रिहाणे । अन्तर्णीत-
सनर्थं लिहिः । जिह्वयालेदु मिच्छन्त्यौ । विपाद्भुतुद्री द्विवचनस्य पूर्वसत्रणो विपाद्भुतुद्रचौ
पयसा उदकेन प्रजवेते प्रकृष्टेन जवेन गच्छतः ।

आर्त्ती धनुषः कोटी । आर्त्तन्यौ 'ऋ गौ' इत्यस्य । ते हि ज्ययाकृष्यमाणे सङ्गच्छतः ।
'कृती छेदेने' इत्यस्य वा । तेष्वेवासंयोगाद् विविधमात्मानं कृतवन्तः । 'ऋष' गौ' इत्यस्य
वा 'रिष हिंसायाम्' इत्यस्य वा । हिंसायां हि ते साधने भवन्ति । तयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्यैकोनचत्वारिंशः खण्डः ।]^{१३}

[अथ चत्वारिंशः खण्डः ।]^{१३}

ते आचरन्ती समनेव योषा मातेव पुत्र विभृतामुपस्थे ।

अप शत्रून्विध्यतां संविदाने आर्त्ती इमे विष्कुरन्ती अमित्रान् ॥

चायुर्भरद्वाजस्तस्यार्पम् । ते ज्ययाकृष्यमाणयाकृष्यमाणे आचरन्ती आगच्छन्त्यौ
ये द्वारं प्रति । समनेव समाने भर्तरि मनो ययोस्ते इव योषा योषितौ स्त्रियौ भर्तारं प्रति ।
मातेव पुत्रं यथा माता पुत्रमुपस्थे अङ्गे धारयेदेवं विभृतां धारयताम् । ये द्वारमप विध्यताम् ।
अपनयतां च शत्रून् । संविदाने सम्यक् जानन्त्यौ स्वकर्म । आर्त्ती धनुष्कोटी इमे विष्कुरन्ती ।
स्फुरतिर्वधकर्मा । निघ्नन्त्यौ अमित्रान् । अपपूर्वो व्यधिरपनयने द्रष्टव्यः । अपविद्धो
निरस्त उच्यते ।

१-जपेत B.

२-षेण्यौ C. अत्र 'षण्णे' इति मूलानुसारी युक्तः
पाठो भवेत् ।

३-भासमाने B. C. ४-'मातरा' इति त्रुटितम् B.

५-अन्तर्णीत B.

६-मुद्रितमूले 'अर्त्तन्यौ' इति पाठः

७-[धा० १।१६१।१।१६] C-कृष्यमाने C.

९-[धा० ६।१५४] १०-[धा० ६।७]

११-[धा० १।६९५।४।१२५]

१२-भवन्तः B. C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० ६ । ७५ । ४] 'ते आचरन्ती' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१५-यौ B. यो C.

१६-विभ्रतां M.

१७-यौ B. यो C.

१८-अवपूर्वो B. C.

शुनासीरौ । अप्रसिद्धत्वादभिधेयस्याह शुनो वायुः । क्षिप्रं वांतीति निर्वचनम् ।
अन्तरिक्ष इत्यर्थं प्राप्तार्थवचनम् । सीरः सरणात् । तयोरेषा ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्य चत्वारिंशः खण्डः ।]^३

[अथैकचत्वारिंशः खण्डः ।]^३

शुनासीराधिमां वाचं जुषेथां यद्विवि चक्रथुः पर्यः । तेनेमामुप सिञ्चतम् ॥

वामदेवस्य । हे शुनासीरौ इमां स्तुतिलक्षणां वाचम् । जुषेथां सेवेयाम् । यद् यच्च दिवि
चक्रथुः कृतवन्तौ स्थः । पर्य उदकम् । तेनेमां पृथिवीमुपगम्य सिञ्चतम् । एतद्धि कर्म युवयोः ।
तथा चोक्तम् 'द्वा बृवूकं वहतः पुरीषं वाय्वादित्यौ' इति निगदव्याख्याता ।

देवीजोष्ट्री वक्तव्ये । देव्यौ जोषयिष्याविति निर्वचनेन प्रथमाद्विवचनस्य स्थाने
पूर्वसर्वण इति । अभिधेयमाचष्टे । यावापृथिव्याविति बाह्योत्रे वा अन्ये नैरुक्ताः । सस्यं
ब्रीह्यादि । सर्मा संवत्सरः । एतद्देवीजोष्ट्रीशब्दवाच्यमिति कायकयो नैरुक्तविशेषो मन्यत
इति शेषः । तयोर्देव्योरेष संप्रैषः प्राधान्यस्तुत्युदाहरणं न ऋक् न यजुर्न सामास्ति ।

[इति चतुर्दशस्या- (नवमस्या-) ध्यायस्यैकचत्वारिंशः खण्डः ।]^३

[अथ द्विचत्वारिंशः खण्डः ।]^३

देवी जोष्ट्री वसुधीती ययोरन्याद्या द्वेषांसि युयवदान्या-

वक्षद्वसु वार्याणि यजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥^१

वसुधीती वसुनो धनस्य निधानभूते दाट्यौ वा । ययोरन्या एका अर्धौ अद्यानि पापानि ।
द्वेषांसि द्वेष्याणि खेदीनि । युयवत् यौतिर्मिश्रणेऽन्यत्र । इह तु सामर्थ्यात् पृथग्भावे । पृथक्-

१-मुद्रितमूले 'शु एति' इति पाठः ।

२-इत्यर्थः प्राप्तार्थ B. C.

३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते

४-[ऋ०४ । ५७ । ५] 'शुनासीरौ' इत्येव
प्रतीकः B. C.

५-चक्रतुः C. ६-[नि० २।२२]

७-सस्यां P. C. ८-मसा B. C.

९-कार्थक्यो B. C.

१०-'न ऋक्' इति त्रुटितम् B.

११-[काठ० सं० १९।१३॥ मैत्रा० सं० ४।१३।८॥
तै० ब्रा० ३।६।१३] 'देवी जोष्ट्री वसुधीती'
इत्येव प्रतीकः B. C.

१२- न भूमेः B. न भूमे C. १३-धाट्यौ वा C.

१४-'अघा' इति त्रुटितम् C.

१५-सन्दिग्धमिदं पदम् ।

१६-युयवत् C.

रोत्यपनयेतीत्यर्थः । आकारो वक्षदित्येतेन सम्बध्यते । अन्या एका आवक्षत् आवहति ददा-
तीत्यर्थः । वसु वसूनि । वार्याणि वरणीयानि । कस्मै ? यजमानायेति अन्तर्णीतवीप्साथो यावान्
कश्चिद्यजमानः सर्वस्मै । किमर्थम् ? वसुवने 'वन षण संभक्तौ' वसूनां तेषां वननाय
संभजनाय भोगायेत्यर्थः । वसुधेयस्य भोगातिरिक्तानां वसूनां निधानाय । पुरस्ताद्यच्छ्रुते-
स्तदध्याहारः । ते वीतां पिबेतां कामयेतां वा । इदं हविः । त्वमपि हे होतर्यज मां विलम्बिष्ठाः ।

[इति चतुर्दशस्या-(नवमस्या-) ध्यायस्य द्वित्रित्वारिंशः खण्डः ।]

[अथ त्रित्रित्वारिंशः खण्डः ।]

देवी ऊर्जाहुती इषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धि सपीतिमन्या नवेन पूर्वं दयमानाः स्याम ।

पुराणेन नवं तामूर्जमूर्जाहुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥

अत्रैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः । ये उक्ताभिधेये द्याख्याते ते देव्यो । ऊर्जाहुती
ऊर्जनं हविलक्षणं प्रत्याह्लातव्ये तयोः । इषमूर्ज उभयोरन्ननामत्वे पौनरुक्त्यप्रसङ्गादूर्जशब्दो
रसवचनः । अन्नरसं चान्या एका आवक्षत् आवहतु । सग्धि सपीतिमन्या सहभोजनं सैग्धिः ।
घसेरिदं रूपम् । समानांग्धिः सग्धिः । सहपानं संपीतिः । सग्धिश्च ज्ञातिभिः सह ।
अन्या एका आवक्षदित्यनुषङ्गः । तयोश्च प्रसादेन नवेन यथा ग्रीह्यादिना पूर्वं पुराणं दयमाना
रक्षन्तो वयं स्याम भवेमेत्याशास्महे । पुराणेन च नवं अक्षीणेषु पुराणेषु नवं स्यादित्यर्थः ।

१-नयन्तीत्य C.

२-'ते' इति त्रुटितम् B.

३-एतमाव B. एता आव C.

४-अनानीत B.

५-सर्वस्यै B. C.

६-[धा० १।४६४, ४६५]

७-तिरिक्ता B. C.

८-'वसूनां' इति द्विलिखितम् C.

९-पिबतां B. विन्वतां C.

१०-माना विल B.

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१२-[काठ० सं० १९।१३॥ मैत्रा० सं० ४।१३।८॥

तै० ब्रा० ३।६।१३] 'देवी ऊर्जाहुती' इत्येव

प्रतीकः B. C.

१३-धेयेऽप्याख्या B.

१४-'प्रत्या' इति त्रुटितम् B. 'प' इति त्रुटितम् C.

१५-इममूर्ज B. C.

१६-सन्धिं सविति अव्या C.

१७-सन्धिः C. १८-नाद्वि सन्धिः C.

१९-सवीतिः C.

२०-एता अवक्ष B. C.

२१-प्रसादेत B. C.

२२-पूर्वपुराण B. C.

२३-नयमाना C.

२४-हवेमे C.

अ. ९, ख. ४३.
अ. ९, पा. ४, ख. ९. }

(१७७)

[देवी ऊर्जाहुती

अशासानेभ्यश्च तामूर्जे तदेव रूपमन्नमित्यर्थः । ऊर्जाहुती ऊर्जे प्रत्याह्वानव्ये । ऊर्जयमाने बलं कुर्वन्त्यौ । अधातां दत्तामस्मभ्यम् । वसुवने...त्यस्यान्नलक्षणस्य धनस्य वनाय संभजनाय । वसुधेयस्य तस्यैव च भोगातिरक्तस्य च निधानाय । वीतां पिबतां कामयेतां वा । इदं हविः । त्वमपि होतर्यज मा विलम्बिष्ठाः । द्विरभ्यासोऽध्यायपरिसमाप्त्यर्थः । तथा श्रुतौ दर्शनादिति सिद्धम् ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये चतुर्दशो [नवमो]ऽध्यायः समाप्तः ।

१-ऊर्जा उप इति B. C.

२-अधातां C.

३-अत्र पाठस्तुटितः । कदाचिदत्र 'भोग्यस्वान्न'
इति पाठो भवेत् ।

४-वधाप्य B.

५-निधनाय C.

६-पीतां C.

७-भयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

८-'इति चतुर्दशोऽध्यायस्तस्मात्' इत्येव पाठः C

PART IV

अथ पञ्चदशा- [दशमा-] ध्याये प्रथमः पादः ।

[अथातो मध्यस्थाना देवताः । तासां वायुः प्रथमागामी भवति । वायुर्वातेः । वेतेर्वा
स्याद्गतिकर्मणः । एतेरिति स्थौलाष्टीविः । अनर्थको वकारः । तस्यैषा भवति]

समाप्त्यक्रमेणैवानन्तरं मध्यस्थाना देवताः । तासां वायोः प्रथमगामित्वे कारण-
मुक्तं द्वादशे वर्षकर्मप्राधान्यादिति । वायुः पुनर्वातेः । 'कृवापाजि' इत्युण्प्रत्ययान्तस्य ।
वेतेर्वाग्नेकार्थत्वाद् गतिकर्मणः । एतेरिति स्थौलाष्टीविद्याचार्यो मन्यते । 'कृष्णसीर्णः'
इत्येवमायुः सन् वकारोपजनेन वायुः । ऋग्भो वृषभ इतिवत् । सहाभिधानात् । अत्र
हि एकोऽनर्थको वकारः । तस्य वायोरेषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य
प्रथमः खण्डः]

१-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. अयं सर्वो-

प्यध्यायाधारम्भात्मकः पाठो नास्ति C.

२-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

३-०यस्या दत्ता C.

४-[नि०७ । २२-२३] शे वर्षे कर्म B.

५-नर्वायुतः B. C.

६-[उणा० १।१] कृपावाङि B, C,

७-कौ एतेरिति B. कैरिति C.

८-[उणा० १।२] सीर्णः C.

९-पृषत B. वृषत C.

१०-ए (ऐ B.) कावनर्थको व (प C.) कारः B, C.

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न
दृश्यते ।

[अथ द्वितीयः खण्डः ।]

वायवायाहि दशतेमे सोमा अरकृताः ।

तेषां पाहि श्रुधी हवम ॥

मधुच्छन्दस आर्षम । हे वायो आयाहि आगच्छ । दशत दर्शनीय । इमे सोमाः श्रयणै-
रलङ्कणैरलंकृता भूषिता इत्यर्थः । पर्याप्ता वा कृताः । तेषां षष्ठी श्रुतेरेकदेशस्यांशलक्षण-
मिति शेषः । द्वितीयार्थे वा षष्ठी तां पाहि पिवतेरेतद्रूपं न पातेः । छान्दसत्वात् शपो लुक्
पिबे । श्रुधि शृणु । अस्माकं हवमाह्वानम् । मानादरं कथाः । 'दिविस्पृग्यात्यरुणानि
कृण्वन्नतो एति पृथिव्या रेणुमस्यन्' इत्यादि लिङ्गदर्शनात् स्थानान्तरसम्बन्धेऽपि ।

कमन्यं मध्यमादिन्द्रादेवं सोमपानसम्बन्धस्तुतिविषयत्वेन वायुमवक्ष्यत् । यन
इन्द्रस्योचितं सोमपानम् । तस्मादिन्द्र एव वायुः स्थानान्तरसम्बन्धेऽपि नान्य इति ।
न चेन्द्रवन्मध्यमे प्रसिद्धं वाय्वभिधानम् । अतः सन्देहव्युदासोपन्यासः । तथा च 'वायु-
वेन्द्रो वा' इति पर्यायत्वमुक्तम् । तस्य वा एषा । ऐन्द्र एव सूक्ते इन्द्रपर्यायत्वप्रतिपाद-
नार्था परं ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य

द्वितीयः खण्डः ।]^{१३}

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० १।२।१] 'वायवा याहि' इत्येव
प्रतीकः B, C.

३-परित् B, C. ४-विष B, C.

५-दरं कथा C.

६-[ऋ० १०।१६८।१]

७-मध्यादिन्द्रा B.

८-मवक्षत् B, मवक्ष्यन् C.

९-वाय्वभिभिधानः B, C.

१०-[निरु० ७।५]

११-'पर्ये' इति द्विलिखितम् C.

१२-परान् C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न
दृश्यते ।

[अथ तृतीयः खण्डः ।]

आसस्त्राणासः शवसानमच्छेदं सुचक्रे रथ्यासो अश्वाः ।

अभि श्रव ऋज्यन्तो वहेयुर्नू चिन्तु वायोरमृतं विदसेत् ॥

भरद्वाजस्य । अत्रैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः । आसस्त्राणासः सन्तः कानजयम् । आगतवन्तः । शवसानं शवः शब्दात् बलवचनादन्तर्नीतमन्वयार्थात् 'उपमानादाचारे । कर्तुः क्यङ् सलोपश्च' इति क्यङ् प्रत्ययः । तदन्तात्ताच्छील्ये शानच् । छान्दसत्वादार्धधातुकत्वम् । अतो लोपयलोपौ । शवसानं बलवाचरणशीलम् । तद् अच्छ अभेरर्थे । अभिप्रतीन्द्रं सुचक्रे रथे योगादात्मन इति । रथ्यासो रथस्य बोलहारस्ते । अभिः कर्मप्रवचनीयः प्रतिना समानार्थः । श्रवः सोमाख्यमन्नं प्रति ऋज्यन्तः ऋजु गच्छन्तो वहेयुरिन्द्रम् । किञ्च शुचिं नृचिदिति नु शब्दो नववचनः । चिच्छब्दश्चार्थे । अद्याचिन्नूचिदिति यथा । चार्थश्रुतिसामर्थ्याच्च द्वितीयो नुशब्दः पुराणवचनः । यच्चेदानीं गृह्यते तन्नवम् । यत्पूर्वं गृहीतं तत्पुराणम् । तदुभयमपि नवं च पुराणं चास्य वायोर्गन्तुरिन्द्रस्य स्वभूतममृतममृतसदृशं हृष्टं मरणवर्जितं वा सोमाख्यमन्नं विदसेत् । विशब्दो विगमे दस्यतिः क्षयार्थः । विगतक्षयं भवेत् । प्राक् प्रदानात् क्षयं मा गमदित्यर्थः ।

वायोश्चास्य भक्षो यथा न विदस्येत् तथा वहेयुरित्यस्य विवरणम् । शीघ्रमित्यभिप्रायः एवमिन्द्रप्रधानेयमृगित्येके मन्यन्ते । निहतमात्रत्वेन वायुकर्म वायुरित्यर्थः । न पृथक्कर्मामना वायुः स्तुत्य इत्यभिप्रायः । उभयप्राधान्येन परमन्यदृशनम् । अधिष्ठात्रधिष्ठेयभेदेन 'अपि वा पुरुषविधानामेव सतां कर्मात्मिनः' इत्येवं भेदमुररीकृत्याह । वायोश्चास्यै

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-[ऋ० ६ । ३७ । ३] 'आसस्त्राणासः' इत्येव

प्रतीकः B. C.

३-'न्तः' इति त्रुटितम् B.

४-दन्तर्णीति C.

५-[पा० ३ । १ । १०-११]

६-बलवदाचरण B. C.

७-तर्ह B. C.

८-'सु' इति त्रुटितम् B.

९-रथ्यासः B. C.

१०-सोमाप इदं B. सोमाख इदं C.

११-शुचिं नृनुचिदि B. शुचिं अनूचिदि C.

१२-नवचनः B. C.

१३-च्छब्दार्थे C.

१४-चार्थः श्रुति B.

१५-रथ्याचिदिति यो B.

१६-वावो गन्तु B. वावोः गन्तु C.

१७-'ममृत' इति त्रुटितम् B.

१८-'हृ' इति त्रुटितम् C.

१९-तिक्षयार्थे B. C.

२०-'इत्यं' इति त्रुटितम् B.

२१-वरमन्यं B. ०मन्यदर्शनम् B. C.

२२-[निरु० ७ । ७] 'त्मा' इति त्रुटितम् B. C.

२३-चासाद्विरू B. C.

अ. १०, ख. ३ }
अ. १०, पा. १, ख. ३ }

(४)

[वरुणः

द्विरूपोऽपि सोमभक्षः क्षयं मागादिनि । श्रूयत इति कर्मणि कारके । अन्नं वर्ण्यमानं श्रूयते ।

वरुणः । अन्तरिक्षे उदकस्यावरणाद्वार्युरेष । तस्य वरुणस्य होषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य

तृतीयः खण्डः ।]

१-पण्यमानं B, C.

२-स्यावारणायायुरेवम B, C.

३-वरुणावस B, C.

४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न
दृश्यते ।

[अथ चतुर्थः खण्डः ।]

नीचीनबारं वरुणः कबन्धं प्र संसर्जं रोदसी अन्तरिक्षम् ।

तेन विश्वस्य भुवनस्य राजा यवं न वृष्टिव्युनक्ति भूमं ॥

नीचीनमधोमुखं बारं द्वारं सदादिलोपेन वर्णव्यापस्या च बारमुदकनिर्गमम् । नीचं बारं यस्य स नीचीनबारोऽधोमुखबिलस्तम् । वरुणः कबन्धं कबन्धो मेघः कवतेर्गति-कर्मणः । कवनमुदकं तस्मिन् धीयत इति । द्वितीयाश्रुतेः कृत्वेति शेषः । अधोमुखबिलं कृत्वा वरुणः प्रससर्जं प्र इत्येष वीत्येतस्य स्थाने विसृजति विक्षिपति । किम् । सामर्थ्यादुदकम् । अथवा कबन्ध इत्येतेनोदकमेवोच्यते । उदकनामसु पाठात् । नीचीनबारमित्येषा द्वितीया पञ्चम्यर्थे नीचीनबारमेघाद् वरुणः कबन्धमुदकं मुञ्चति । रोदसी द्वितीयाश्रुतेरत्र कर्मप्रवचनीयप्रतिशब्दाध्याहारः । द्यावापृथिव्यौ प्रति । अन्तरिक्षं च । यत्नेन चोदितेन विश्वस्य सर्वस्य भुवनस्य भूतजातस्य राजा ईश्वरो वरुणः । यवं न यवप्रहणमत्र यवोर्दिर्घान्य-बीजस्योपलक्षणार्थम् । यथा यवादिधान्यबीजं वृष्टिरेवं व्युनक्ति विविधं क्लेदयति । भूम भूमि-शब्दपर्यायोऽयमत्र द्रष्टव्यः । बहुशब्दपर्यायो वा । भूमिं समस्तां बहुधा यावत् किञ्चित् ।

प्रसङ्गात् पञ्चमानस्यैव निर्वचनार्थ उपक्षेपः । उदकमपीति । निभृतो निश्चलः । अतोऽन्यदनिभृतश्चलः । कं च तदनिभृतं चलं चेत्यर्थः । महत्त्वेनेत्यर्थप्राप्तार्थवचनम् । तस्य महानेतत् शक्नुयात्कर्तुम् । परेति । पराभिधानं किमर्थं यदि वर्षकर्म वरुणाभिधानं चोत्तमेऽपि दृष्टम् । परस्यां तु व्यक्तं शब्दत एव तमुष्णिति मध्यमाभिधानम् ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य

चतुर्थः खण्डः ।]

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[क० ५ । ८५ । ३] 'नीचीनबारम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

३-निर्गमनम् B. C. ४-कबन्धो M.

५-उदकमस्मिन् B. C.

६-प्रकृत्येष वीत्येकस्य B. C.

७-[नि० १ । ११] ८-नीचं बार B. C.

९-'बारान्मेघात्' इति युक्तः स्यात् ।

१०-मुञ्चि B. C

११-श्रुतेः अतः B. श्रुतेरत C.

१२-प्रतीति शेषः ।

१३-'व' इति नुटितम् B. C.

१४-ववाधोन्यबी-णार्थः C.

१५-धान्यं बीजं वृष्टिमेवं B.

१६-व्युनक्ति C.

१७-चलकं (चकलं C.) च तदनिभृतं B. C.

१८-'किमर्थम् ! यदि' इत्यारभ्य 'सृष्टु स्तौमीत्यर्थः'

इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः B.

१९-धानकोत्तमे C. ० धानको...पि द्रष्टव्यः M.

२०-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न दृश्यते ।

[अथ पञ्चमः खण्डः ।]

तम् पु समना गिरा पितृणां च मन्मभिः ।

नाभाकस्य प्रशस्तिभिः सिन्धूनामुपोदये सप्तस्वसा स मध्यमो नभन्तामन्यके संमे ॥

नाभाकस्य । तं प्रकृतं वरुणम् । उ इति पदपूरणः । सुष्ठु अभिष्टौमीनि शेषः
स्तुतिकर्मा भाष्यकारेण सम्बन्धसौकर्यायाध्याहृतः । सुष्ठु स्तौमीत्यर्थः । समना समान-
शब्दात् तृतीयया लुक् ह्रस्वत्वं च । समानया योग्यया गिरा स्तुत्या । पितृणां च मदीयानां
योग्यैर्मन्मभिर्महनीयैः पूजनीयैः स्तोमैः । तथैव च नाभाकस्य नाभाकनाम्न ऋषेयोभ्याभिः
[प्रशस्तिभिः] प्रकृष्टाभिः स्तुतिभिः । यः सिन्धूनामुपोदये सिन्धव आपस्तां उपगम्योद्यन्ति
उद्वच्छन्त्युत्पद्यन्ते यस्मिन् [सं] सिन्धूनामुपोदयोऽन्तरिक्षं तत्र । सप्तस्वसा स्वसृशब्दो
भगिनीपर्यायः । गर्जितलक्षणाभिर्विभिर्भगिनीस्थानीयाभिः सप्तभगिनीकः । कतमः पुनः
सः । उच्यते । 'स' मध्यमः । स्तुतस्य चास्य प्रसादेन नभन्तां न भवन्तु माभूवन्नित्यर्थः ।
नभन्तीति वचकर्मसु पाठात् । नभन्तां हन्यन्ताम् । अन्यके [कुत्सिर्वाः] अन्ये [अन्यकैः] अस्मद्
द्विवः । समशब्दः सर्वपर्यायः सर्वैः ।

एनमाह मन्त्रो मन्त्रद्वया । निरुच्यते मन्त्रपदेन । असत्यपि लिङ्गे वारुणत्वात्सूर्यस्य
वरुण एव मध्यमो भवति । ये नो द्विपन्तीत्यर्थप्राप्तं वचनम् । दुर्धिष इत्यस्य व्याख्यानं
पापसंकल्पा इति ।

रुद्रः । रौति स्तनयितुलक्षणं शब्दं करोतीति । अत्यर्थं वा शब्दं कुर्वन्मेघोदरस्थो

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० ८ । ४१ । २] 'तम् पु' इत्येव प्रतीकः C.

३-नाभागस्य C.

४-अभिरुहामिति शेषः स्वति C. ०भिरुहामिति
M.

५-समानशब्दा M.

६-'या' इति त्रुटितम् C.

७-भिः स्तोमैर्महनीयैः B. भिमहनीयैः M.

८-नाभागस्य नाभागनाम्न C.

९-'प्रशस्तिभिः' इति नास्ति B. C. M.

१०-आपतता B. C.

११-'स' इति नास्ति B. C. M.

१२-भिर्वा वागिम C. भिर्वाभि M.

१३-सुमध्यमः B.

१४-नाभावस्तु B. C.

१५-[निघ. २ । १९] न भवतीति B.

१६-'अन्यके अन्ये अस्मद्द्विवः' इत्येव पाठः M.

१७-'सर्वे' इत्यस्मात्पूर्वं 'सर्वाभिः' इति B. पुस्तके
'सर्वादः' इति च C. पुस्तके पाठोऽधिक एव ।

१८-त्वात्सर्वस्य M.

१९-यतो द्विषतीय B. C.

२०-'धिष' इति त्रुटितम् B. दुडीय C.

२१-स्य यत् व्या B.C.

अ. १०, ख. ५

अ. १०, पा. १, ख. ५

}

(७)

[रुद्रः

द्रवति । रोदयतेर्वा इतीतिहासाश्रयं निर्वचनम् । स हि शत्रुकुलत्राणि रोदयति । ब्राह्मणो-
क्तमपि निर्वचनं दर्शयति । यदरुददिति काठकं प्रवचनम् । यदरोदीदिति हारिद्रविकं मैत्राय-
णीयानाम् । रुद्रः किल पितरं प्रजापतिमिषुणा चिच्छेद । तर्मेनुशोचन्नरुदत् । लुङि आङि
च [अरुदत्] । 'रुद्रश्च पञ्चभ्यः' इति [चेष्टि] रूपमरोदीदिति । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य

पञ्चमः खण्डः ।]

१-को कौ (को C) दय B. C.

२-श्रयनिर्व B.

३-मैत्रावरुणीया B. C. द्रवकं मैत्रावरुणी M.

४-तदनु B. C.

५-लुङि आङि C. 'अरुदत्' इति नास्ति M.

६-[पा० ७ । ३ । ९८]

७-चेति रूपः अरो C. 'चेष्टी' इति नास्ति M.

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न दृश्यते ।

[अथ षष्ठः खण्डः ।]

इमा रुद्राय स्थिरधन्वने गिरः क्षिप्रैषवे देवाय स्वधान्ने ।

अषाब्धाय सहमानाय वेधसे तिग्मायुधाय भरता शृणोतु नः ॥

वसिष्ठस्य । परा च । इमा वक्ष्यमाणा गिरः स्तुतीः । रुद्रायेत्याद्याः सर्वास्तादर्थ्य-
चतुर्थ्यः । रुद्राय रुद्रस्य स्थिरधन्वने दृढधनुषः । क्षिप्रैषवे क्षिप्रैषोदेवाय देवस्य स्वधाने स्वधा अन्नं
[तेर्ने] तद्वान् स्वधावान् ततश्चतुर्थी अन्नवत इत्यर्थः । अषाब्धाय असोढाय सहिरभिभव ।
अनभिभूतस्यान्यैः । सहमानायाभिभवतोऽन्यान् । वेधसे विधातुः । तिग्मायुधाय तीक्ष्णायुधस्य
[र्चं] अर्थाय । भरत प्रहरत प्रापयत कुरुतेत्यर्थः । स शृणोतु नोऽस्माकं स्वभूताः ।

तीक्ष्णं ह्यायुधं योद्धारमुत्साहयति । आभिमुख्येन युध्यतेऽनेनेत्यायुधम् । तस्यैषा-
परा किमर्था । पूर्वस्यामृचि विधातुरित्युक्तम् । तत्र कैस्य विधातुरित्यपेक्षायां परया
रोगाणां भेषजानां चेति प्रतिपाद्यते ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य
षष्ठः खण्डः ।]^३

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० ७ । ४६ । १] 'इमा रुद्राय' इत्येव

प्रतीकः B. C.

३-शीघ्रैषोः M.

४-नास्ति M.

५-सामैः B.

६-युधाय B. युधसार्थाय M.

७-स्वभूताम् B.

८-तीक्ष्णां B. C.

९-'प' इति त्रुटितम् B. C.

१०-तस्य B. ११-भेषजा C.

१२-प्रतिपद्यते C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न
दृश्यते ।

[अथ सप्तमः खण्डः ।]

या ते दिद्युदवसृष्टा दिवस्परि क्षमया चरति परि सा वृणक्तु नः ।

सहस्रं ते स्वपिवात भेषजा मा नस्तोकेषु तनयेषु रीरिषः ॥

या ते तव स्वभूता दिद्युत वज्रनामैतत् लुप्तोपमं चात्र द्रष्टव्यं दिद्युदिव वज्रमिव
[ते तव] प्राणिहननी । कासौ ? पुरस्ताद् भेषजश्रुतेः सामर्थ्याद् रोगजातिः । दिवस्परि
दिव उपरि सती अवसृष्टा त्वयैवाधः क्षिता । क्षमया सप्तम्यर्थे तृतीया सहायार्थे वा पृथिव्यां
पृथिव्या वा सह । अथवा 'क्षमायी विघ्नने' इत्यस्य । क्षमा हिंसा तथा सह क्षमापयती
घ्नती प्राणिन इत्यर्थः । चरति परि सा वृणक्तु नः परिवर्जने परिवर्जयतु सास्मान् । किञ्च सहस्रं
सहस्रसंख्याकानि ते तव स्वभूतानि । स्वपिवात हे स्वाप्तवचन भेषजा भेषजानि औषधानि
तान्यस्मभ्यं देहीति शेषः । मा नः मा चास्माकं तोकेषु पुत्रेषु तनयेषु पौत्रेषु च रीरिषो हिंसीः ।

यतेः खण्डनार्थस्य युतेर्वा उज्ज्वलत्वात् । अपौनरुक्त्याय विषयभेदप्रदर्शनं पुत्रेषु
पौत्रेषु चेति । तुद्यते हि तत् तनयमात्मन एव विकाररूपम् । अग्निपीत्यादि स न मन्येतेत्या-
दिर्विचारानुस्मृतये संकरव्युदासाय सिद्धस्तु यस्तु सूक्तमित्येव द्रष्टव्यम् । तस्याग्रे
रुद्रशब्दवाच्यत्वे एषा उदाहरम् ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य सप्तमः खण्डः ।]

[अथ अष्टमः खण्डः ।]

जराबोधं तद्विविद्धि विशेविशे यज्ञियाय ।

स्तोमं रुद्राय दशीकम् ॥

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० ७ । ४६ । ३] 'या ते दिद्युत' इत्येव
प्रतीकः B. C. M. ३-वज्रमिव C.

४-'ते तव' इति पाठोऽत्राधिकः B. C.

५-अपसृष्टा C.

६-[धा० १ । ४८७]

७-वृणक्तु C.

८-'सहस्रं' इति नास्ति B. C.

९-औषधानि C.

१०-'हि' इति त्रुटितम् B. तयते हि M.

११-रूपं सावमि (निह B.) रपी B. C.

१२-विकारः अस्तुतये B. विकारः नुस्मृतये C.

१३-सिद्धस्तुतयस्तु B.

१४-शब्द एवाद्यत्वे B. C.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१६-[ऋ० १ । २७ । १०] 'जराबोध' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

शुनःशेषस्य । जरा स्तुतिः । जस्तेरर्चतिकर्मसु पाठात् । तां योऽग्निर्बुध्यते बोधयति वा देवान् होतृत्वात् स जराबोधः । तस्य सम्बोधनम् । विशेषे विशेषे मनुष्यस्यार्थाय । यज्ञियाय यज्ञसम्पादिने तत् प्रार्थ्यमानं विविङ्ढि कुरु, देहीत्यर्थः । तुभ्यं स्तोमं रुद्राय दावरूपाय धग्धक्शब्दकारिणे । दशीकं दर्शनीयं श्रवणीयमित्यर्थः ।

तद्बोधकतया बोधयितरिति वेति पाठः । तां बोधतयेत्यपपाठः । तथा बोधयिता देवान् । यजनायेति होतृत्वे वर्तमानोऽग्निरेव यजनी यज्ञसम्पादि तस्मै । बहुलवचनात् कर्तरि ल्युट् ।

इन्द्रः कस्मात् । इरा अन्नं तेन सम्बन्धात् तद्धेतुभूतमुदकं लक्ष्यते । लक्षितलक्षणया तेनापि तदाधारभूतो मेघः । इराहेतुभूतोदकाधारमपर्यन्तधारात्मना दृणाति विदारयति मेघम् । बीजं बाहुरात्मना व्रीह्यादि । तदसौ वृष्टिप्रदानेन विदारयति । अङ्कुरोद्भेदाभिप्रायं च विदारणम् । तेन इरादारः सन्निद्रः । एवमुत्तरेष्वपि निर्वचनेषु । इरां ददातीति वा । तदेव पूर्वपदम् । ददातेरुत्तरपदम् । वर्षद्वारेणापीरोमन्नं ददाति । सोऽयमिरादः सन्निरादानादिन्द्रः । इरां दधातीति वा । तदेव पूर्वपदम् । दधातेर्दानार्थस्य धारणार्थस्य वोत्तरपदम् । सोऽयमिराधः सन्निरादानादिन्द्रः । इरां दारयति इति वा । तदेव पूर्वपदम् । दारयतेरुत्तरपदम् । सोऽयमिरादारः सन्निरां दारयितेन्द्रः । इन्द्रे द्रवति । द्रवतिर्गतिकर्मा । गच्छति सोमं पातुमित्यर्थः । तस्मिन्नेवं वा रमेते प्रियत्वान्नर्वेन इति । इन्द्रे दीपयति भूतानि शरीरमध्यवर्ती पञ्चवृत्तिः प्राणो वायुः । शरीरभूतानि तेन विनाशादात्मनो वेपयन्ति । अत इन्धनादिन्द्रः ।

अधुनास्यैव धातोर्ब्राह्मणोक्तनिर्वचनं दर्शयति । तद्यदित्यादि । तदित्युपन्यासे । यदित्युद्देशः । इन्द्रेण एनं मध्यतो वा स्थितं शरीरे मध्यमप्राणभावेन^२ क्षेत्रज्ञसंज्ञकं प्राणैरि-

१-शेषस्य M.

२-'स्तुतिः' इत्यस्मात्परं 'आपराधेरिति' इति B. पुस्तके 'अपराधेति' इति च च C. पुस्तके पाठोऽधिक एव प्रतीयते ।

३-[निघ० ३ । १४]

४-'विशेषे' इति त्रुटितम् B. C. अत्र 'तद्विविङ्ढि' इति पदव्याख्यानमपि त्रुटितम् B. C.

५-पातितैः तुभ्यं B. C. ६-धक्धक्शब्द० M.

७-तां बोधयतीत्यपि पाठः C. नास्त्येवायं पाठः B.

८-यजमानो B. यजानो C. ९-भूतेन मेघः B. C.

१०-०दकधार० B. C. ११-०मपर्यन्त० C.

१२-०धारामना दृणाति B. C. १३-विधारयति C.

१४-बीजं बाहुरात्रीह्यादि B. C.

१५-'पि' इति त्रुटितम् B. ष्ववि C.

१६-०णावीरा B. ०णापि रामन्दाराति C.

१७-०मिकाथः C. १८-'र' इति त्रुटितम् B. C.

१९-'व' इति त्रुटितम् B. C.

२०-वानुमते B.

२१-०न्नावत B. अयं सन्दिग्धः पाठः ।

२२-भावो क्षेत्र B. C.

तरैर्वागादिभिः । वदन् वाक् पश्यंश्चक्षुः श्रवणात् श्रोत्रमित्यनेकैकत्वोपासनाभिः माहाभाग्य-
सम्पादनेन 'यद्दहं वसिष्ठोऽस्मि त्वं तद्वसिष्ठोऽसि' इत्यादिना समैन्धन् समदीपयन् ।
आत्मोपासका योगबलेन । सम्यग्गाभिमुख्येन दीपितवन्तो दीपयन्ति वा । सर्वत्रैकत्वेन
जातं इत्यर्थः । तच्छब्दप्रतिनिर्देशार्थो यच्छब्दः । यत्समैन्धन्तस्तिष्ठन्ति । एवं विचार्यमाणे
विज्ञायते । इदमः करोतेश्चेत्याग्रायण आचार्यो मन्यते । इदं कृत्स्नं जगत् । वृष्टिप्रदानद्वारेण
करोतीति । [अशितपीतरसपानद्वारान्धनोदिना वा विजृतम्] । दृशोर्वोत्तरपदं लोकपालत्वा-
दस्य । सर्वस्य शुभाशुभकर्मणो दर्शनादेवौपमन्यवो मन्यते । इन्वतेर्वा पूर्वपदम् । ईश्वर
इनः । 'ह भये' इत्यस्य ऋदोरपि दरोभयं तत्करोतीति णिच् । इनश्चासौ दारयिता चेति ।
द्रावयतेर्वोत्तरपदम् । आदरयिता वा यज्वनाम् । तस्येन्द्रस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य अष्टमः खण्डः ।]

[अथ नवमः खण्डः ।]

अदर्दरुत्समसृजो वि खानि त्वमर्णवान् बद्धधानां अरम्भाः ।

महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजो वि धारा अव दानवं हन् ॥

गातोर्वाभम् । अददो दारयसि । उत्सं 'उत्सं दुहन्ति स्तनयन्तम्' इत्यादौ दर्शना-
दुत्सशब्दोऽपठितमपि मेघनाम् । मेघं दारयित्वा चासृजो विसृजसि विवृणोपि छान्दस-

१-०त्येन्येकत्वो B. C.

२-चाहं B. C.

३-[छा० उ० ५ । १ । १३]

४-स वृणाभि B. C.

५-'जात इत्यर्थः' इत्याभ्य 'वा विजृतम्' इत्यन्तः
पाठस्त्रुटितः B.

६-'इति' इति नास्ति B. C.

७-अयं पाठः सन्दिग्धः । कदाचिदत्र 'अशितपीत-
रसदानद्वारेन्धनादिना वापि कृतम्' इति पाठो
भवेत् । इदं वाक्यं नास्ति M.

८-शर्वोत्त B. नशेर्वोत्त C.

९-इन्दुतेर्वा B. C.

१०-इनदः B. C.

११-[धा० १ । ८१०]

१२-[पा० ३ । ३ । ५७]

१३-रयिया वा C.

१४-'तस्यैषा' इत्येवं B. अतस्ये० C.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तारम्भस्य न
निर्देशो न दृश्यते ।

१६-[ऋ० ५ । ३२ । १] 'अदर्दरुत्सम्' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

१७-गातोः क्रावम् B. गातो क्रावम् C.

१८-[ऋ० १ । ६४ । ६]

१९-अट्टणोपि B. C.

त्वात् परो विः पुरस्ताद्द्रष्टव्यः । खानि आकाशान् मेघस्य यैरुदकं निर्गच्छन्ति । उदकनिर्ग-
मनबिलौनीत्यर्थः । विवृत्य च त्वमर्णवान् भूम्नि त्वयं मत्वर्थीयो द्रष्टव्यः । 'अर्णसो लोपश्च'
इति । अर्ण उदकमवयवभूतं बहूदो येष्वस्ति ते अर्णवाः । के पुनस्ते ? मेघाः । ते महार्णा
उदकसंघातास्तान् । बहुधानान् निर्गमननिरोधं कुर्वता मेघेनात्यर्थं बाध्यमानान् । अरम्णा
रम्णातिः संयमनकर्माज्यत्र 'सखिता यन्त्रैः' इत्यादौ । इह तु विसर्जनकर्मा विसर्जयसि
क्षारयसीत्यर्थः । महान्तं हे इन्द्र-पर्वतं मेघम् । वीर्याख्यातेन सम्बध्यते । र्थेदिति लिङ्गव्य-
त्ययः । यस्त्वं विरैः 'मन्त्रे र्घसहूर' इत्येवं लेलुकि रलोकं रूपम् । पूर्वेष्वपि कालेषु विवृत-
वानसि । विवृत्य च सजो विपूर्ववदुपसर्गः । मेघाद् विसर्जितवानसि धारां उदकस्य ।
अवेत्ययं हेनित्येतेन सम्बध्यते । दानं व दनोः पुत्रो दानवोऽसुरो वृत्रोऽन्यो वा कश्चिन्मेघस्य
रक्षिता । तं चार्हेन हतवानसि । अर्थेवा दानवं दातारं च । उदकस्य महान्तमपि मेघं
सर्वमधो हतवान् ।

उत्पूर्वात् सदेः^{१६} । स्यन्दते वा सर्वासां क्रियाणां तत्रोपपत्तेः । किं परा ? बलप्रदर्शनार्था ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य नवमः खण्डः^{१७} ।]

१-परोऽपि B, परो पिः C.

२-निर्गच्छन्ति B, C, M, 'यैरुदकानि गच्छन्ति'
इति वाऽत्रपाठो भवेत् ।

३-बिलानित्यर्थः C.

४-[पा० ५ । २ । १०९ इति सूत्रे वार्तिकम्]

५-अण् उद B.

६-अर्णकपा B.

७-मेघण् स् B, मेघः C.

८-थ (त C) महार्ण उद B, C.

९-बलवधानान् M.

१०-ना (न B.) त्वयर्थं B, C.

११-[ऋ० १० । १४९ । १] मन्त्रैः B.

१२-'हि' इति व्रुटितम् B.

१३-विताख्यानेन B, C. १४-यदि तु B, C.

१५-विवम् B.

१६-[पा० २ । ४ । ८०] मन्त्रौ B, मन्त्रैः C.

१७-रलोक C, संदिग्धमिदं पदम् । 'रलोप' इति
स्यात् ।

१८-अपूर्वेष्वकाशेषु B, C.

१९-हृषूपः सर्ग B, वष्टयपः सर्गम् C.

२०-धाः उद C.

२१-हन्तीत्ये B, आपेत्यं हन्तीत्ये C.

२२-दानव (प C) दनोः (नो B) पुगे दानवो B, C.

२३-चापाहन् हतवान् C.

२४-'थ' इति व्रुटितम् C, 'अव' इत्येव B.

२५-'च' इति नास्ति M.

२६-सर्तेः B, सतेः C, 'सदेः' इत्यस्मात्परं B.

पुस्तके 'सन्देस्य' इति C, पुस्तके च 'सन्देस्य'
इत्यनर्थकः पाठोऽधिक एव ।

२७-सन्देस्ता B, C.

२८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न
दृश्यते ।

[अथ दशमः खण्डः]

यो जात एव प्रथमो मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना पर्यभूषत् ।

यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेतां नृम्णस्य मद्वा स जनास इन्द्रः ।

गृत्समदस्य । गृत्समद ऐन्द्रं रूपमास्थित इन्द्रोऽयमिति मन्यमानैरसुरैर्हन्यमानै-
स्तानाह । यो जात एव जातमात्र एवेत्यर्थः । प्रथमः उत्कृष्टः । मनस्वान् प्रशंसायां मतुप् मनस्वी
मनस्विनां मध्ये कश्चित् प्रत्यनुपनैतेन शौर्योत्कर्षविशेषयोगिना मनसा तद्वान् । देवो
देवनादिगुणयुक्तः । देवानन्यान् क्रतुना कर्मणा वृत्रवधवृष्टिप्रदानादिना । पर्यभूषत् परिपूर्वो
भवतिः परिग्रहे परिरक्षायामतिक्रमे वा । केन परिगृहीतवान् परिरक्षितवान् वातिक्रान्त-
वान् वा माहात्म्येन । यस्य च शुष्माद् वलाद् रोदसी द्यावापृथिव्यावपि । अभ्यसेतां 'भ्यँसते
रेजत इति भयवेपनयोः' । [तथात्र भये धातुः ।] अबिभ्रताम् । नृम्णस्य नृमनस्य तस्य
बलस्य । मद्वा महत्त्वेन हेतुना । स जनासो जनां हे असुरजना इन्द्रः । नाहमिन्द्रः ।

दृष्टार्थस्य न्यग्भूतैर्तन्मन्त्रार्थस्य वृद्ध्या देवतासतत्वस्य भावितान्तकरणस्य
प्रीतिरूपयते । तद्गुह्यतृणाख्यानसमन्वयात् । यतोऽस्मिन् सूक्ते पुनः पुनराह स जनास
इन्द्र इति ।

पर्जन्यस्तृपेः । कथम् । अन्तर्नीतण्यर्थस्य किपि अन्तार्थक्षरविपर्ययेण । तर्पयति
तृप् । ततः परो जनशब्दो हितार्थे यो नामकरणः । छान्दसत्वाद् गुणपरत्वे तकारस्य
जकारापत्तिः । तृपेर्जनशब्दस्येत्याह तर्पयिता चासौ जन्यश्चेति जनार्थं हितो जन्यः । पर
शब्दस्याकारलोपे जयतेश्च न्यप्रत्ययः । ईकारस्याकारापत्त्या प्रकृष्टो जैनः । जनयिता

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-[ऋ० २ । १२ । १] 'यो जात एव' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

३-'गृत्समदस्य' इति त्रुटितम् C. M.

४-'गृत्समद' इति त्रुटितम् B. C.

५-मानास्ता B. मानास्ता C.

६-येजत एव C. ७-पनतो शौ B. C.

८-तत्वान् B. C. ९-रक्षणया B. C.

१०-[निरु० ३ । २१] अभ्यसते B. C.

११-पातुम् B. अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति M.

१२-अत्र 'अबिभीताम्' इति युक्तः पाठो भवेत् ।

१३-बहुलस्य B. १४-मवगा C.

१५-'जनाः' इति त्रुटितम् B.

१६-भूतैस्तन्म० B. १७-अन्तर्णीति C.

१८-अन्तान्यक्षर C. १९-दो B. दो C.

२०-गुणपरत्वेन B. C. M.

२१-तर्जयिता B. C.

२२-जनायाय हितं B. जनाः याः यः हितः C.

'जन्यः' नास्ति B. C.

२३-तेश्च प्रत्य B. तेश्च त्य प्रत्य C.

२४-उकारस्या B. C. M.

२५-जना B. C.

वेत्युत्तरपदधातुविकल्पः । यश्च नामकरणः । अथवा प्रेत्यस्य रेफलोपेनार्जयतेश्चाकारयोः पररूपत्वेन न्यप्रत्ययः । एवं तदाह प्रकर्षेणार्जयिता वा संगृहीता वा रसानामिति । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य दशमः खण्डः ।]

[अथ एकादशः खण्डः]

वि वृक्षान् हन्त्युत हन्ति रक्षसो विश्वं विभाय भुवनं महावधात् ।

उतानां गा ईषते वृष्ण्यावतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हन्ति दुष्कृतः ॥

वि वृक्षान् विविधं हन्ति । उतं अपि च हन्ति रक्षसो रक्षांसि । विश्वं सर्वमस्माद् विभाय । भुवनं त्रिभुवनं भूतजातं न केवलं हन्यमानानि रक्षांसि । स महावधात् महान् दृढो बधः प्रहारो यस्य तस्माद् दृढप्रहारादित्यर्थः । उतशब्दोऽपि चेत्यस्यार्थः । अनागा अनपराधोऽपि चास्माद् ईषते ईषति हनतीति गतिकर्मिणौ । इह भीतिपूर्विकायां गतौ पलायने वर्तते भीतः सन् पलायते गच्छतीति । वृष्ण्यावतः वृष्ण्यं वर्षकर्म बलं वा तेन तद्वतः । कदैतत् सर्वं भवति ? उच्यते । यत्र यदा पर्जन्यः स्तनयनं गर्जितलक्षणं शब्दं कुर्वन् अशनिपातैर्हन्ति दुष्कृतः पापकृतः पापकारिणः ।

बृहस्पतिः । बृहतः पातौ वाय्वात्मना शोषयिता भौमस्य रक्षिता वान्तरिक्षे रसस्य महतो जगतो वा । पिबतेर्वा ण्यन्तस्य । णिचि युगागमस्मरणादित्यभिप्रायः । अन्यथा धात्वन्यत्वमात्रं स्यात् । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य एकादशः खण्डः ।]

१-प्रशस्य B. C. २-त्यप्रत्ययः B.C.M.

३-‘वा’इति नास्ति B. चा C.

४-हीतसारसा B. C.

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० ५ । ८३ । २] ‘विवृक्षान्’ इत्येव प्रतीकः B.C.

७-‘उत’ इति ऋटितम् B. C.

८-हन्तीति B. C.

९-विश्वतः सर्वस्मात् B. विश्वः सर्वस्मान् C.

१०-‘भुवनं’ इति ऋटितम् B. C.

११-ति हुवनं C.

१२-रक्षसां स B. रक्षससे C.

१३-चास्मान् B. C.

१४-तीति चेति गति B.

१५-कर्मणः B. C.

१६-‘इति’ इति नास्ति C.

१७-वृषवन्तः B. वृष्णवन्तः C.

१८-तदैतत् B. C. १९-परता C.

२०-णिचि लुगागमः सरणा B. C.

२१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ द्वादशः खण्डः ।]

अश्नापिनद्धं मधु पर्यपश्यन् मत्स्यं न दीन उदनि क्षियन्तम् ।

निष्टज्जभार चमसं न वृक्षाद् बृहस्पतिर्विरवेणा विकृत्य ॥

अयास्यस्य । अश्ना 'अशू व्याप्तौ' केन ? सामर्थ्यान्मेघेन । अपिनद्धम् । मधु उदकम् । परि सर्वतोऽपश्यत् दृष्टवान् । मत्स्यं न मत्स्यमिव यथा मत्स्यं दीने क्षीणे उदनि उदके । उदक-
स्थायमुदन्नादेशः सप्तम्येकवर्चने । उदके क्षियन्तं निवसन्तमपश्यत् तच्च दृष्ट्वा निष्टज्जभार
निर्जहार निहृतवान् ततो मेघात् । चमसं न चमसमिव यथा तक्षा वृक्षं स्थं चमसं तद्वत् ।
कोऽसौ ? बृहस्पतिः । विरवेण रवः शब्दो विविधशब्देन शब्दयित्रा । केन ? सामर्थ्याद् वज्रेण
विकृत्य मेघम् । भाष्ये त्वित्थंभूतलक्षणा तृतीया । विविधेन रवेण शब्देनेत्थं भूतं मेघं
चमन्ति भक्षयन्त्यस्मिन्निति चमसः सोमपात्रम् ।

ब्रह्मणस्पतिः । ब्रह्मणोऽन्नस्य 'वृष्टिप्रदानादिना पाता रक्षिता । धात्वन्यत्वमात्रम् ।
हविषो वा पाता रक्षिता । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य द्वादशः खण्डः ।]

[अथ त्रयोदशः खण्डः ।]

अश्मास्यमवतं ब्रह्मणस्पतिर्मेधुधारमभि यमोजसात्तणत् ।

तमेव विश्वे परिरे स्वर्दशो बहु साकं सिसिचुस्तंमुद्रिणम् ॥

गृत्समदस्य । अश्मोतेराङ्पूर्वस्य वा स्यन्देर्निर्नडौ भावे औणादिकौ द्रष्टव्यौ
ततश्चाकारो मत्वर्थे । तदाह भाष्यकारः । अशनवन्तमास्यन्दनवन्तमिति । व्याप्तारं स्था-
पितारं चेत्यर्थः । कम ? वक्ष्यमाणमुत्सं । अवतं अवतितमधोगतमात्मनोऽधः स्थितमि-

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[क्र० १० । ६८ । ८] 'अश्नापिनद्धम्' इत्येव

प्रतीकः B. C. M. ३-अयान्यस्य C.

४-[धा० ५ । १८] अश C. आशु M.

५-'दीने' इति त्रुटितम् B. द्वि C.

६-'उदनि' इति त्रुटितम् C. ७-वचनम् B.

८-तद्वत् B. C. ९-'स्थं' इति त्रुटितम् B. C. चमसं B.

१०-'न शब्द' इति त्रुटितम् C.

११-दृष्टि B. C. १२-पान C. १३-पापानां C.

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१५-[क्र० २ । २४ । ४] 'अश्मास्यमवतम्' इत्येव

प्रतीकः B. C. १६-मन्धो B. मन् डो C.

१७-'शन' इति त्रुटितम् B. अशुवन्त C.

१८-'म्' इति त्रुटितम् B. १९-अवन्तं B. C.

२०-अपातित B. C. २१-मामनोऽधःस्थितः समित्यर्थः C.

त्यर्थः । ब्रह्मणस्पतिर्मधुधारां 'कर्मण्यण्' उदकस्य धारयितारम् । अभीत्ययमतृणदित्येतेन सम्बध्यते । यमोजसा बलेनाभ्यतृणत् । 'तृदि हिंसायाश्च' । अभिहिंसतवान् । अभिहिनस्ति । तमेव विश्वे । के ? सामर्थ्याद्रिश्यः । पपिरे पीतवन्तः पिबन्ति वा । स्वदेशः स्वरादित्यस्तस्य द्रष्टारः । यच्च तत्प्रवापस्योदकस्य स्वीकरणं तदेव तस्य पानमुच्यते । पीत्वा च वर्षासु बहु उदकं साकं सह सिसिचुः सिञ्चन्ति । उत्सं मेघम् । द्वितीयाश्रुतेः प्रतीति शेषः । उद्विणमुदकवन्तम् । तेनैवोदकेन भावितवन्तः ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये पञ्चदशस्या-[-दशमस्या-] ध्यायस्य प्रथमः पादः ।

अथ द्वितीयः पादः ।

क्षेत्रस्य पतिः । 'प्रविभज्य निर्ब्रूयात्' इत्याह क्षेत्रम् । क्षेत्रं कस्मात् ? क्षियते^{१२} । निवसन्ति हि तेन हेतुभूतेन तत् क्षेत्रम् । तस्य पाता वा पालयिता वेति^{१४} पतिः^{१३} । धात्वन्त्यत्वमात्रम् । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(-दशमस्या-) ध्यायस्य चतुर्दशः खण्डः ।]^{१७}

[अथ पञ्चदशः खण्डः ।]^{१७}

क्षेत्रस्य पतिना वयं हितेनेव जयामसि ।

गामश्च पोषयित्वा स नो मृळातीदृशे^{१८} ॥

वामदेवस्य । परा च । आ इत्युपसर्गश्रुतेर्हेरिति मध्यवपुरषैकवचनान्तं क्रिया-

१-[पा० ३ । २ । १] ण्यन् B. ण्यणं C.

२-य ओजसा B. C.

३-[धा० ७ । १] ४-ते B. C.

५-'पिबन्ति' इत्यस्मात्पूर्वं 'के' ध्रिक्ः पाठ

आदर्शपुस्तकेषु ।

६-'साकं' इति त्रुटितम् B. ७-सिसिचिचुः C.

८-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

९-'इति पञ्चदशाध्यायस्य प्रथमः पादः' इत्येवं पाठः C.

१०-अयं सर्वोपध्यायाद्याारम्भात्मकः पाठो नास्ति C

११-[निरु० २ । २] विप्रविन्त्य (ज्य C.)

निर्ब्रूयात् B.C. १२-क्षियन्ते B. क्षीयन्ते C.

१३-वाता वा सालयिता C.

१४-'वेति' इति त्रुटितम् B.

१५-'पतिः' इति त्रुटितम् C. १६-यात्वन्त्यत्व C.

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१८-[ऋ० ४।५७।१] 'क्षेत्रस्य पतिना वयम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

१९-हरन्ति B. हरति C.

पदमध्याहरता भाष्यकृता युक्तमत्राध्याहरणमिति प्रदर्शितम् । अतो वाक्यैकवाक्यत्वाया क्षेत्रस्य पतिना सहानुगृह्यमाणा वेति वाक्यशेषाध्याहारः । वयं हितेनेव यथा हितेन केनचिन्मित्रेण कञ्चित् तद्वर्जयेम शत्रूनि । किञ्च गामश्वं गोजातमश्वजातं च पोषयितुं पोषयतेः कर्म तद्धर्मत्वे इ अं च पोषणधर्मसामर्थ्यात् स्वयञ्च पुष्टमस्माकं च पोषयितुं इत्यर्थः । आ हरेति शेषः । स च नोऽस्मान् । मृळति मृडानिरुपदयाकर्मा । उपदया रक्षा । पूजाकर्मा वा । आशिषि लोडर्थे च पञ्चमः रक्षेतु । केन? सामर्थ्याद् बलेन स्वेन । पूजयतु वा धनप्रदानेन । ईदंशे ईदशाय कामाय ईदशं कामं प्रापयितुमित्यर्थः ।

परां च वर्षकर्मश्रवणेन मध्यमेत्वे हेतुर्भवतीत्याह । तस्यैषापरां भवति ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य पञ्चदशः खण्डः ।]^{१४}

[अथ षोडशः खण्डः ।]^{१५}

क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्ध्नि धेनुर्वि पयोऽस्मासु धुक्व ।

मधुश्चुतं धृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो मृडयन्तु ॥

हे क्षेत्रस्य पते मधुमन्तं मधूदकं भूम्नि मतुष् बहुनोदकेन तद्वन्तम् । रसवचनो वा मधु स्वादुर्तमम् । ऊर्मिमुदकसंघातम् । धेनुर्वि यथा धेनुः पयः क्षीरं धारयते तद्वदस्मासु निमित्तभूतेषु धुक्व क्षारय । कम् ? सामर्थ्यान्मेषम् । द्विकर्मको हि दुहिः । कीदृशम् ? मधुश्चुतं मधु स्वादुं स्यात् स्वादूदकस्य क्षरितारम् । कीदृशम् ? धृतमिव याज्ञे कर्मणि । सुपूतं पवित्रं निर्मलं चेति भावः । किञ्च य एते त्वदनुचरा माध्यमिका देवगणा मरुदादय ऋतस्योदकस्य पतयः पातारस्ते च नोऽस्मान्नित्यमेव मृडयन्तु सुखं ददतु सुखयन्त्वित्यर्थः ।

१-‘युक्तमत्राध्याहरण’ इति नास्ति B. C. ‘मिति’

इत्यपि नास्ति B. २-हितेनैव B.

३-विन्मन्त्रेण कञ्चित् B. C. ४-तद्वर्जयेम C.

५-अत्रायं संदिग्धः पाठः । ‘इदञ्च’ इति पाठो भवेत्

६-पोषयितुं C. ७-‘नः’ इति त्रुटितम् C.

८-‘रक्षतु’ इति त्रुटितम् B.

९-प्रजयतु B.

१०-‘ईदंशे’ इति त्रुटितम् B. C.

११-वराय B.

१२-‘मध्यमेत्वेन’ इति तृतीयान्तपाठः B. C.

१३ पाठा C.

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१५-[ऋ० ४ । १७ । २] ‘क्षेत्रस्य पते’ इत्येव प्रतीकः B. C.

१६-स्वादुक्तम् B. C.

१७-‘धेनुर्वि’ इति त्रुटितम् B. C.

१८-‘धारयते’ इति क्रियापदमत्रासङ्गतम् ।

१९-कारय B. काय C. ‘धारय’ इति पाठो भवेत् ।

२०-स्वादुस्वादुदकस्य B. मधुस्वादस्योदकस्य C.

अतः परं मधुश्चुतं मधुमन्तमिति प्रसक्तं पुनरुक्तविचारमाचार्यमतभेदेनारभते ।
जामित्वं च त्रिविधं दृश्यते । एकं तावत् शब्दतोऽर्थतश्च 'मन्म रेजति रक्षोहा मन्म
रेजति' इति । प्रतिविधानासम्भवाद् यत्रेदमुच्यते 'अभ्यासे भूयांसमर्थं मन्यन्ते' इति ।
अन्यत्तु शब्दपुनरुक्तम् । तस्यै तद्यमकैस्थानीयम् । अर्थभेदादपुनरुक्तमेव । 'अजाश्व श्रव-
स्यतामंजाश्व' इति यथा । आह च

तुल्यश्रुतीनां.....अभिधेयैः परस्परम् ।

वर्णानां यैः पुनर्वादो यमकं तैश्चिरुच्यते १२

इति । यत्र त्वैयपुनरुक्तं किञ्चित्समानश्रुतिवर्णं तत्रायं विचारः । तद्यत्सामान्याना-
मिति प्राप्ते छन्दोवत् कल्प्येते भाष्यकारः । एकस्यामृचि समानाभिध्याहारः समानमभि-
व्याहरत्यर्थभेदेन । यथास्यामृचि । मधुश्चुयो मधुमानप्यसौ भवति । न ह्यमधुश्च्योतन-
मवकल्यते । तज्जामित्येकं मतम् । तत्समानपार्दगतं च जामीत्यपरं मतम् । इतरत्रार्थ-
चावसाने पदान्तरव्यवहितैर्पूर्वपदस्मृत्यनुसन्धानार्थतया सप्रयोजनमेवेत्यपुनरुक्तम् ।
यत्रैकस्मिन् पादे यत्रैतदपि नास्ति स्मृतिविच्छेद इति तदेव जामीति मतान्तरम् ।
उदाहरणम् 'हिरण्यरूपः' इति यथा । यो हिरण्यरूपः सोऽवश्यं हिरण्यमिव सन्दृश्यते ।

यथा कथा च शब्दो निपातः 'यथा कथा च हस्ताभ्यामं' इति भिन्नप्रकृतित्वेन स्मरणात् ।
यथा कथञ्चिदित्यलो विशेषः । अजाम्यपुनरुक्तं भवतीत्यपरं दर्शनम् । एतदुक्तं भवति ।
प्रकृतवाक्यार्थपरिसमाप्तौ पुनः श्रुतिर्गत्यन्तराभावात् पदपूरणार्थो हि कल्प्यते । तत्र
सत्यं गतौ च यथा कथा चेति । नास्मात्परं दर्शनमस्तीत्यपरं भाष्यकार उदाहरणेन स्वमतं
दर्शयति ।

मण्डूका इवोदकान्मण्डूका उदकादिव १३ ।

इति । यथाशक्ति सर्वत्र विशेषो वक्तव्य इति भावः ।

१-रन्ते B. C. २-जामित्वं B. C.

३-एतन्तावत् C. ४-[ऋ० १।१२९।६]

५-[निरु० १०।४०]

६-'तस्य' इति पदमत्र सन्दिग्धमेव ।

७-मकास्थानी B. C.

८-[ऋ० १।१३८।४] स्यात्त्वामजात्वेति B. C.

९-तुल्यश्रुती P. C. १०-यैः B.

११-'त' इति द्विलिखितम् B.

१२-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] १३-त्वर्थः B. C.

१४-'समानायामिति प्राप्ते' इति युक्तः स्यात् ।

१५-तत्र य इति B. कल्य इति C. 'कल्पते' इति वा स्यात् ।

१६-एतस्या B. १७-तज्जामित्येकमभिध्यामं B. तज्जामित्येकं C.

१८-मानवातगतं B. C. १९-हितः पूर्व B. C.

२०-[ऋ० २।३५।१०]

* "तेन यथाकथा च हस्ताभ्याम्" पा० ५।१।९८ ।

२१-हस्ताभ्याम् B. M.

२२-णाथो हि B. C. २३-'सत्यामागतौ' इति युक्तः स्यात् ।

२४-[ऋ० १०।१६६।५] 'मण्डूका इव' इत्येव B. C.

योगक्षेमं व आदायाहं भूयासमुत्तम आ वो मूर्धनिमक्रमीम् ।

अधस्पदान्म उद्वदत मण्डूका इवोदकान्मण्डूका उदकादिव ॥

ऋषभस्य । शत्रव उच्यन्ते । अलब्धलाभो योगः । लब्धस्य रक्षणं क्षेमः । योगक्षेमं च वो युष्माकं स्वभूतमादायात्मानं यत्कीकृत्येत्यर्थः । अहं भूयासमुत्तमः । आकारः क्रमिन सम्बन्धः । पादयोश्च पततां वो युष्माकं मूर्धनिमक्रमीम् आक्रमिष्यामीत्यर्थः । अधस्पदात् अधश्च पादयोर्मै पर्यः प्रदेशस्तस्मात् प्रसादाकाङ्क्षया मन्मुखं निरीक्षमाणा यूयमुद्वदत ऊर्ध्वं वदत मण्डूका इवोदकात् । मण्डूका उदकादिवेति पुनरुपमानश्रुतेः साकाङ्क्षत्वात्ततो जीवतेति शेषः । यथा मण्डूका उदकाज्जीवन्ति.....वन्यार्थं कुतश्चित्स्वातन्त्र्येणेति । एवमजामित्वं पूर्वयोरपि भवति । कश्चिन्मधुमान्न मधु अर्णवपि इच्योतंति । तत्र मधुना बहुना तद्वान् । तथा हिरण्यरूपश्च न प्रियदर्शनः । प्रियदर्शनश्च कश्चन न हिरण्यरूप इति ।

वास्तोष्पतिः । निर्ब्रवीति वास्तुर्वसतेः 'वसेरैगारे णिच्च' इति । सामर्थ्यात्तच्च वास्त्वन्तरिक्षम् । तस्य पाता अधिष्ठातृत्वेन ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य षोडशः खण्डः ।]

[अथ सप्तदशः खण्डः ।]

अमीवहा वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्याविशन् ।

सखां सुशेवं एधि नः ॥

वसिष्ठस्य । अमीवा हिंसिता सर्पादी रोगो वा तस्य हन्ता 'बहुलं छन्दसि' इति क्तिप् । हे वास्तोष्पते विश्वा रूपाणि रूपाणि यैः सो हन्यते मकुलबिडालैर्दिरूपैः । ओषध्यादि-

१-[ऋ० १० । १६६ । ५] 'योगक्षेमं व (च B.

C.) आदायाहं' इत्येव प्रतीकः B. C.

२-कृत्येत्यर्थः C. ३-अक्रमिना B. आक्रमिना C.

४-पवततां C. ५-मक्रमिन् B. मक्रमिन् C.

६-आक्रम्यामित्यर्थः C. ७-मयः प्रदे B. C.

८-'उदकात्' इत्यस्मात्पूर्वं B. पुस्तके 'उदकान्'

इति, C. पुस्तके च 'उदका' इत्यधिकः पाठः ।

९-अटवय B. अटव C.

१०-श्रोतन्ति B.

११-'प्रियदर्शनः' इति नास्ति B. C.

१२-'न' इति त्रुटितम् B. C.

१३-[उणा० १ । ७०] वसेस्तु अगारे B. वसेस्तु-
गारे C.

१४-ण्विष्मातृत्वेन B. वाताग्विष्ठातृत्वेन C.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेः परमस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१६-[ऋ० ७ । ५५ । १] 'अमीवहा' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१७-[पा० ३ । २ । ८८]

१८-विलानि रूपैः B. विलानि रूपैः C.

रूपैर्वा तानि । आविशन् आविशमानो जहि तमित्यर्थः । सखां चमुशेवः सुमुखैः । एषि भव ।
नोऽस्माकम् ।

अमीवाभ्येमनमिति पर्यायवचनम् । शेषः शिष्यतेर्वकारो नामकरणः । शिष्य
इत्यस्य पुनरन्तस्थान्तरोपलिङ्गी । अस्य धातोरन्ते स्थितः पकारस्तस्यान्तरं स्थानं लिङ्गी
एवं शीलः । पकारस्थाने वकारः प्रविशतीत्यर्थः । विभाषितगुणत्वाच्च शिवोऽपि सिद्धः ।
'सर्वनिघृष्वरिष्वलष्वशिवपद्विभेदः' इति निपातनाद्वैयाकरणाः । अन्तस्थशब्दः क्रिया-
वाची न यरलववाची ।

विश्वरूपावेशप्रतिपादनायाह । यद्यद्रूपं कामयते तत्तद्देवतां ऐश्वर्यवशाद् भवति ।
तथा च मन्त्रान्तरम् ।

रूपं रूपं मघवा बोभवीति मायाः कृष्णानस्तन्वं १ परि स्वाम् ।

त्रिर्यद्विः परि मुहूर्तमागात् स्वैर्मन्त्रैरुत्तुपा ऋतावा ॥

विश्वामित्रस्य । यत्किञ्चित् प्राणिनो वा सर्वमिन्द्रो बोभवीति पुनः पुनर्भवति प्रति-
पद्यत इत्यर्थः । मायाः प्रज्ञास्तास्ताः कृष्णानः कुर्वन् । यद्वा कृष्णति कृन्तनीति कृतेर्हि सार्थस्य
रूपम् । माया अप्यसत्त्वात्त्रासुराणां हिंसन् । तन्वं शरीरलक्षणम् । परिः प्रतिना समानार्थः
प्रतिस्वामिः तमीयां स्वां स्वां तनुमित्यर्थः । त्रिर्यद्वि व्यत्ययेन नपुंसकं यः । दिवो द्युलोकं ।
परि मुहूर्तं प्रत्येकेन मुहूर्तेनेत्यर्थः । स्वभूतां यजमानानां यागसिद्धयर्थमागात् आगच्छति ।
स्वैर्मन्त्रैरुत्तुपाः स्तूयमानो वेति शेषः । ऋतुकालो वसन्तादिः । अनृतावकालेपि 'यद-
हरेनं श्रद्धोपर्नमति' इत्येव यदैव दीर्यते तदैव पाता सोमस्य । ऋतावा ऋतं सत्यमुदकं
यज्ञो वा तैस्तर्हानिति ।

१-मानः रूपितमित्यर्थः B. C.

२-'सखा च' इत्यारभ्य 'वकारः प्रविशतीत्यर्थः'

इत्यन्तः पाठस्तुटितः B.

३-सुमुखमुखं C. ४-भावास्माकम् C.

५-०वाभ्यम० C. ६-वः' इति त्रुटितम् C.

७-[उणा० १।१५३] सर्वं निघृष्वलष्व(श्रु B.)

शिवं ह्येति B. C.

८-नयनयरलवाची B. C.

९-वेशवृत्तिवादाना B.C. १०-वता ये ऐश्व B.C.

११-[ऋ० ३।५३।८] 'रूपं रूपम्' इत्येव

प्रतीकः B. C.

१२-सर्वमिन्द्रे B. १३-बोभवतीति C.

१४-प्रज्ञास्तास्ताः C.

१५-कृतेः [धा० १।५९९]' इति पाठो युक्तः स्यात्

१६-अयं संदिग्धः पाठः । १७-तद्वत् B. C.

१८-प्रतिस्व (स B.) मात्मी B. C.

१९-स्वा वा तद्वत्यर्थः B. C.

२०-'लो' इति त्रुटितम् B.

२१-'मुहूर्त' इति द्विलिखितम् B.

२२-स्वमन्त्रैरुत्तुपाः C. २३-वेति विशेषः B.

२४-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

२५-मीयते २६-तैस्तसा (न्वाC.) नि ति B. C.

वाचस्पतिः प्राणात्मनेन्द्रः । स हि 'तया द्वैपुरुषो वा मनाग्गतुं शक्नोति प्राणं तदा वाचि जुहोति' इत्येवं प्राणः । यज्ञेन वाचः सम्भवात् प्राणस्य वायूपतया व्यवस्थानात् प्राणो वाचः पातेति व्यपदिश्यते । तथा च 'वाग्वो इन्द्रः' इति^१ श्रूयते । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य सप्तदशः खण्डः ।]

[अथ अष्टादशः खण्डः ।]

पुनरेहि^१ वाचस्पते देवेन मनसा सह ।

वसो^२ष्पते नि रामय मध्येव तन्वं^३ मम ॥

कृतपाप्मा अतः सम्बन्धादपगतप्राणमिवात्मानं मन्यमानः कृतनिर्णेजनः सन्नाह । पुनरेवागच्छ हे वाचस्पते प्राण । देवेन द्योतनात् सर्वविशेषाणां द्योतयित्रा मनसा सह । हे वास्तोष्पते धनस्यान्नाख्यस्य स्वामिन् । अहं च 'प्राणस्यान्नमिदं सर्वम्' इत्यादि । निरामय नियमेन^४ रमय त्वम् । मध्ये^५ ममान्तरेव निषीद^६ । तन्वं तनुं शरीरं मम स्वभूतं चिरं मा जीवय मा शीघ्रं मिमरं^७ इत्यर्थः । इति निगद्व्याख्याता ।

अपां नपात् मध्यमः । अद्भ्य आदित्य आदित्यादयम् । अपि च 'यदा वा असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः' इत्येवमस्यादित्याज्जातत्वम् । तत्र मध्यमो जात इति । एवमयं तनूनपत्रा व्याख्यातः तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य अष्टादशः खण्डः ।]

१-यज्ञेषणवाचा A. C.

२-[कौषी० ब्रा० २।७।१३।१॥ वागिन्द्रः शतः ब्रा० ८।७।२।६]

३-इन्द्रतिः (ति C) श्रू B. C.

४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

५-Cf अथर्वसंहिता १ । १ । २ मैत्रायणी संहिता ४ । १२ । १ । 'पुनरेहि' इत्येव प्रतीकः B. C.

६-कृतवास्या B.

७-'प' इति त्रुटितम् B. C.

८-कृतदीर्णजनः C. ९-देवो न B. C.

१०-शेषपाणां C. ११-अहं च B. अह च C.

१२-[महाभारते शांति० १।५।२२] १३-मेना नामय B. C.

१४-मध्येम मन्तरे B. मध्येम मामन्तरे C.

१५-नियस्त्रीः B. C. १६-'य' इति त्रुटितम् B. C.

१७-मीमर इत्यर्थः B. C.

१८-व्याख्यानम् B. M.

१९-'च' इति नास्ति B. C. M.

२०-[तै० सं० २।४।१०] २१-'म' इति त्रुटितम् C.

२२-पाता व्याख्याता न (न C.) B. C.

२३ आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ एकोनविंशः खण्डः ।]

यो अनिष्मो दीदयदस्व^१ तथै विप्रास ईळते अध्वरेषु ।

अपां नपान्मधुमतीरपो दा याभिरिन्द्रो वावृधे वीर्याय ॥

कवचस्य । इन्धनैर्वजितो दीदयत् दीप्यते । अपस्वन्तोऽपां मेघस्थानां मध्ये । यञ्च भवन्तं विप्रासो मेधाविन ईळते स्तुवन्ति अध्वरेषु । यच्छ्रुतेः स त्वं पुनर्हं अपां नपात् अपां पौत्र मधुमतीर्मधुस्वादुयुक्ता वृष्टिलक्षणा अपो दा देहि । याभिर्वसतीर्वर्यैकधाना लक्षणाभिर्मिश्रिताभिः सोमेन इन्द्रो वावृधे वर्धते वीर्याय वीरकर्मणे वृत्रवधादिकाय । अभिषवायेत्यर्थ-प्राप्तवचनम् ।

यमो मध्यस्थानो वायुरित्युक्तम् । स च शरीरिणां वाय्वादिमहाभूतात्मकत्वात् सर्वजातिं प्रति प्राप्तः । सर्वजातिशरीरेषु विद्यत इत्यर्थः । अत उच्यते ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य एकोनविंशः खण्डः ।]

[अथ विंशः खण्डः ।]

परेयिवांसं प्रवतो महीरनु बहुभ्यः पन्थामनुपस्पशन्म् ।

वैवस्वतं संगमेन जनानां यमं राजानं हविषा दुवस्य ॥

परेयिवांसं पर्यागतवन्तं प्राप्तवन्तमित्यर्थः । प्रवतः । कान् प्रवतः 'उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे' इत्येवं वतिस्ततो बहुवचनम् । प्रकृष्टेन गमनेन तद्वतीः प्रकृष्टगतीरित्यर्थः । पुनस्तान् मनुष्यजातीः । प्रदर्शनार्थं ग्रहणम् । उद्धतश्च देवजातीः । निवतश्च तिर्यग्जातीः । मही महतीः । अनुलक्षणे^६ कर्मप्रवचनीयः प्रतिना समानार्थः । ताः प्रति । बहुभ्यस्तादर्थ्ये [चतुर्थी] । निवृत्त्या च तादर्थ्यम् । मशकार्थो धूम इतिवत् । अतोऽयमर्थः । बहूनां

१-आदक्षपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० १० । ३० । ४] 'यो अनिष्मः' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

३-इन्धवजितं C. वजितं B.

४-'मेघस्थानां' इति वृट्ठितम् B.

५-भवतः B. भवतं C. ६-दृष्टिः C.

७-सती (ति C.) पर्यै B. C. वर्यैकधाना M.

८-णादिभिभि B. मिश्रितोभिः C.

९-त्यर्थः प्राप्त B. १०-शरीरिणा B C. M.

११-आदक्षपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१२-[ऋ० १० । १४ । १] 'परेयिवांसम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

१३-परेजिवांसं M. १४-[पा० ५ । १ । ११८]

१५-कृष्टनतिरित्य C. १६-[पा० १ । ४ । ८३]

१७-'चतुर्थी' इति नास्ति B. C. M.

१८-दर्थ्य B. ददर्थ्य C.

प्राणिनां निवृत्त्यर्थं मरणार्थमित्यर्थः । वृथा जीवितलक्षणानामेषां पन्थानमनुपस्पृशानं अनु-
निशब्दार्थो निवृत्तन्तं निरुध्यन्तमित्यर्थः । वायुर्हि प्राणरूपः शरीरात् स्वयमुत्क्रामन्निरुणद्धि
जीवितम् । वैवस्वतं विवस्वत आदित्यस्यापत्यभूतं मध्यमम् । संगमनं सम्प्रगतिं गमयितारं
जनानां यमं राजानमीश्वरं हविषा दुवस्य परिचर । आप्नुहि यज्ञान् हे वायो हे अन्तरात्मन्
यजमानं वा ।

अग्निरपीत्यादिविचारोपन्यासो मन्ये मनस्यग्न्यादिरूपोऽयमस्य मध्यमस्थानस्य व्यभि-
चारनिवृत्त्यर्थः । तमग्निमेता वक्ष्यमाणा ऋचः । तासु यजमानत्वाद् यमशब्देनाग्निरुच्यते
प्रयच्छति स्तोतृभ्यः कामानिति ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य विंशः खण्डः ।]

[अथ एकविंशः खण्डः ।]

सेनेव सृष्टा^१ दधात्यस्तुर्न दिद्युत्वेषप्रतीका ।

यमो ह जातो यमो जनित्रं जारः कनीनां पतिर्जनीनाम् ॥

तं वश्राथा वयं वसत्यास्तं न गावो नक्षन्त इन्द्रम् ॥

पराशरस्य । सेनेव यथा सेना सेनापतिना सृष्टाऽवसृष्टाऽभ्यनुज्ञाता सती यान् प्रति
गच्छति तेषां भयं दधाति । एवमभिप्रज्वलितोऽग्निरपि अयं अमशब्दोऽत्र भयवाची ।
'न्यावा जज्ञानः पृथिवी अमेधा' इति यथा । भयं दधाति जनयतीत्यर्थः । ..... स्य
निर्देशात् कृत्स्नस्य जगतो रक्षसां वा । बलवाची वामशब्दः बलमादधाति । अस्तुर्न दिद्युत्
इदमपि भयाधानस्यैव द्वितीयमुपमानम् । दिद्युदिति वज्रनाम । वज्रनामानि त्वायुधमा-
त्रवचनान्येव । तेनात्र दिद्युत् शक्तिरभिमता । यथा चास्तुः क्षेपणशीलस्य स्वभूता शक्तिः
शत्रुं प्रतिक्षिप्यते तथास्य भयं दधाति तद्वत् । कीदृशी शक्तिः ? त्वेषप्रतीका प्रतीकं दर्शन-
मुच्यते 'त्वेष दीप्तौ' दीप्तदर्शनोज्ज्वलेत्यर्थः । भयवाची वा त्वेषशब्दः । भयदर्शना भया-

१-'मरणार्थमित्यर्थः' इति त्रुटितम् P. ०. लर्थः

मर० M. २-पृष्ठा C.

३-'ना' इति नास्ति B. C.

४-यजमानो वा B. * 'मन्यते' इति पाठो भवेत्

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्त्यारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

६-[क० १।६६।४-५] 'सेनेव' इत्येव प्रतीकः B.

'सेनेव सृष्टा' इति प्रतीकः C.

७-'अवसृष्टा' इति नास्ति B. ८-न्यदा B.

९-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१०-उज्ज्वला अपशब्दः बलमाधात C.

११-'वज्रनाम' इति नास्ति B. C.

१२-प्रीतिकं C. १३-[धा० १।१०२६]

१४-भय वा विपात्वे C.

नकेत्यर्थः । महत्त्ववचनो वा त्वेषशब्दो महादर्शना । यमो ह जातः युगपज्जातत्वाद्यमोऽप्रा-
प्तिरुच्यते । केन पुनः सहाग्निर्युगपज्जातः ? इन्द्रेण । कुत एतत् ? ब्राह्मणमन्त्रनिगमात् ।
ब्राह्मणं तावत् 'यमो ह जातः' इन्द्रेण सह सङ्गतः । युगपदित्यर्थः । मन्त्रश्च 'यमाविहेह' इत्यस्य शेषः ।

वळिथा महिमा वामिन्द्राग्नी पनिष्ठ आ ।

समानो वां जनिता भ्रातरा युवं यमाविहेह मातरा ॥

भरद्वाजस्य । वळित्येति द्वे अपि सत्यनामनी 'अभ्यासे भूयांसमर्थं मन्यन्ते' इति ।
अथ भूयस्त्वेनापौनरुक्त्यम् । सत्यम् । महिमा माहात्म्यम् । वां युवां युवयोः । इन्द्राग्नी
पणिष्ठ 'पण व्यवहारे स्तुतौ च' अतिशयेन स्तुत्य इत्यर्थः । अंकारः पूरकः समुच्चये वा
'देवेभ्यश्च पितृभ्य आ' इति वेंत् । अहंरपेक्षया च समुच्चयः । महत्त्वं चातिशयेन स्तुत्यं
च । समानश्च वां युवयोर्जनिता जनयिता आदित्यः प्रजापतिर्वा । ततश्च समानपितृक-
त्वाद् भ्रातरौ युवाम् । न च क्रमजन्मानौ । किन्तर्हि ? यमौ युगपज्जन्मानौ । इहेह मातरौ
इहप्रदेशे मातरौ ययोस्ताविहेह मातराविति । इहेह इति च वीप्सा सन्निहिताशेषजगत्-
प्रदेशप्रतिनिर्देशार्था । सर्वजगत्प्रदेशमातरावित्यर्थः । माता चेन्द्राग्न्योर्धाना सर्वजगत्प्र-
कृतित्वात् । अदितिर्वा देवमातृत्वात् । तौ चोभावपि सर्वत आत्मनः सर्वगतत्वात्, अदि-
तिर्देवमाता अग्नेरिन्द्रेण सह जायमानत्वाद्दर्शनाद्यमोऽग्निः ।

अथवा प्रयच्छति स्तोत्रभ्यः कामानिति यमः । हेति विनिग्रहार्थं । यम एव जातो यम
एव जनित्वं कृत्यार्थं व्यत्ययेन कर्तरि 'कृत्यार्थं तवैकेकेन्यत्वनः' इति भविष्यति त्वन्प्रत्ययः ।
जात जनिष्यमाणं यत्किञ्चित्सर्वमग्न्यायत्तत्वाद्ग्निरवेत्यर्थः । किञ्च जारः कनीनां जरेयिता
कन्यानाम् । अग्निसन्निधौ व्यूढानां कन्यात्वं व्यावर्तते । एतदत उच्यते जारः कनीनामिति ।
पतिर्जनीनां जनयो भार्यास्तासां पतिः । सर्वस्योः स्त्री प्रथमाग्निः पश्चान्मनुष्यः । पालयितु-
वाची वा पालयिता च युद्धयज्ञसंयोगेनावाम् । .....तत्परत्वाद्ग्नोः पतित्वे निगमं दर्शयति

१-[ऋ० १।६६।४]

२-'मन्त्रश्च' इति युक्तः स्यात् । ३-[ऋ० ६।५९।२]

४-[ऋ० ६।५९।२] 'वळिथा' इत्येव प्रतीकः B.

'वळिथा महिमा वा' इति प्रतीकः C.

५-[नि० १०।४२] ६-'सत्यम्' इति द्विलिखितम् C.

७-वो युवां B. वा युवां C. ८-इन्द्राग्निर्वेदिष्ठः C.

९-[धा० १।४४०] १०-अकारः B. C.

११-[ऋ० १०।१६।११।नि० १।४] अथ आ B, C.

१२-इति यावत् B. C. १३-अयं सन्दिग्धः पाठः ।

१४-समानश्च B. C.

१५-इहेह मातरा B. मातरा C. १६-मातरा B. C.

१७-हेह इति B. हेह इति C.

१८-संजाय B. संग जाय C. १९-जनितः B.

२०-कृत्यर्थे B. २१-'न' इति नास्ति B. C.

२२-[पा० ३।४।१४] २३-जनयिता B. जयिता C.

२४-अयं सन्दिग्धः पाठः । 'सर्वाः स्त्रीः' इति पाठो भवेत् ।

सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद उत्तरः ।

तृतीयो अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः ॥

सूर्यायाः । वधूह्यमानोच्यते । प्रथमोऽनुपजातपुरुषसम्भोगेच्छावस्थां त्वां विविदे विभ्रवान् लब्धवान् परिगृहीतवानित्यर्थः । ततो गन्धर्वो विश्वावसुर्नाम विविदे ईषदुपजातपुरुषसम्भोगेच्छावस्थां त्वामुत्तरैः सोमात् । तृतीय उद्वाहकाले अग्निः । तत ऊर्ध्वमूढाया सत्यास्तुरीयश्चतुर्थस्ते पतिर्मनुष्यजाः । यस्मात् पितृमनुष्याज्जातं इति ।

‘अग्निर्मह्यमथो इमाम्’ इति च पठन्ति । तेषामिदमुदाहरणम् ।

सोमो ददद्गन्धर्वाय गन्धर्वो दददमये ।

रयि च पुत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथो इमाम् ॥

सोमः प्रथमं भुक्त्वा ददत् अडभावह्रस्वत्वे लङि अददात् दत्तवान् गन्धर्वाय विश्वावसवे । स चाग्रे दत्तवान् । रयिश्च पुत्रांश्चादात् दत्तवान् । अग्निरपि मह्यमथो इमामग्निर्वधूम् । एवं मन्त्रदर्शनाज्जायानां भवत्येषाग्नि पतिः स पर्योच्यते ।

तं वश्वराथा य एवमुक्तं गुणस्ते व इति व्यत्ययेन त्वामिति त्वां चराथाः । चरतीति चरथः पशुस्तत्प्रभवो हृदयाद्यवदानाहुतिरपि करणधर्मः कार्याणामपदेशनाच्चरथेत्युच्यते । तृतीयाया आकारः । चराथा चराथया वयं वसत्या वसतीति वसतिः स्थावररूपा ब्रीहियवाद्योषधिः । तत्प्रभवा पुरोडाशाद्याहुतिरपि वसतिस्तया च । तदाह भाष्यकृत् । चरन्त्या पश्वाहुत्या वसत्या निवसन्त्यौर्ध्वाहुत्येति । पश्वाहुत्या पुरोडाशाहुत्या चेत्यर्थः । अस्तं न गावोऽस्तमिति गृहनाम । यथा गृहं गावो व्याप्नुवन्ति उपगच्छन्ति वा तद्वन्तः । नक्षन्ते ‘इन्वति नक्षति’ इति व्याप्तिकर्मा । उत्तमस्थाने प्रथमः । नक्षेमहि व्याप्नुयाम इत्येतदाशास्महे । अथवा ‘तृक्षस्तृक्ष णक्ष गतौ’ शुद्धोऽपीह सोपसर्गार्थं द्रष्टव्यः । इदं आहवनीया-

१-[ऋ० १०।८५।४०] ‘सोमः प्रथमो विविदे

गन्धर्वः’ इत्येव प्रतीकः B. C.

२-विन्दवान् B. M ३-त्तरे सोमात् B.

४-जातयत् B. C. ५ मथो इमा B मथो इमाम् C.

६-[ऋ० १०।८५।४१] ‘सोमो ददत्’ इत्येव

प्रतीकः B. C.

७-अडभावः ह्रस्वत्वे B. ८-असौ चाग्न C.

९-अत्र ‘अग्निः’ इत्यधिकमेव भाति ।

१०-स परं याच्यते B.

११-तवेश्वराथा B. तं वश्वराथा C.

१२-मुक्तो गुणोसि तं B. C. १३-चरतः पशुत B.

१४-भवो हृद B. C. १५-दानाकृतिरपि B.

१६-चरथया B. C. १७-‘भ’ इति त्रुटितम् B. C.

१८-शाद्या इतिरपि B. पुराधाषाशाद्या C.

१९-वसती तया B. C. २०-सत्योषया B. C.

२१-डाश इत्या चेत्य B.

२२-गां वा B. २३-तन्वत् B. C.

२४-[निघ० २।१।८] इन्वती नक्षतीति नक्षति-

व्याप्ति B. C. २५-उत्तरस्थाने B.

२६-[घा० १।६६।१-६३] तृक्षतृक्षण् (B) क्ष गतौ B. C.

त्मना दीप्तं सन्तम् । भाष्ये तु इदमिति गृहविशेषणं भोगसमृद्धं गृहं गोभक्तादिलिङ्गम् ।
गावो नक्षन्ते । द्विपदा इति वाक्यभेदाभिप्रायम् ।

मित्रः कस्मात् । प्रमीतेः प्रमीतिः प्रमरणं ततः प्रमरणाद् वृष्टिद्वारेण प्रायते । संमिन्वानो
द्रवतीति वा 'दुमिष्' प्रक्षेपणे' सम्यक् प्रक्षिपन् वृष्टिम् । विधिमिव सेचेते वा सम्यक् सिञ्चन्
द्रवत्यन्तरिक्षे । मेदयेतर्वा स्नेहनार्थस्य सर्वमसांबुदकेन स्नेहयति । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य एकविंशः खण्डः ।]

[अथ द्वाविंशः खण्डः ।]

मित्रो जनान्यातयति ब्रुवाणो मित्रो दाधार पृथिवीमुत धाम ।

मित्रः कृष्टीरनिमिषाभि चेट्रे मित्राय हव्यं घृतवज्जुहोत ॥

मित्रो जनान् कर्षकजनान् यातयति 'यती प्रियत्वे' कृष्यादिकर्मसु प्रयत्नं कारयति ।
ब्रुवाणः शब्दं स्तनयित्नुलक्षणं कुर्वन् । मित्र एव दाधार वृष्टिप्रदानद्वारेणात्रं यागं च जनयन्
धारयति पृथिवीं घुलोकमपि । कृष्टयो मनुष्याः । मित्र एव मनुष्यान् निनिमिषा अनिमेषेण
सततमित्यर्थः । यत्नानुप्राह्यतयाऽभिचष्टे पश्यति । अत एतज्ज्ञात्वा हे ऋत्विजः पुत्रपौत्रा
वा मित्राय हव्यं चर्वादि हविः । घृतवत् घृतसंयुक्तं जुहुत ।

कृष्टय इति मनुष्यनाम । कर्म यतो भवतीति । 'नैव कश्चित् क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्म-
कृत्' इत्याह । कर्मवन्तो भवन्तीति विकृष्टदेहा वा विविधं कृष्टो विक्षिप्तः परिकण्डूयनाद्यभिलषि-
तक्रियानुष्ठानसमर्थो देहो येषाम् । तेन पश्वादयस्तु न कामतः कण्डूयनादिसमर्थाः । तद-
पेक्षया विकृष्टदेहत्वम् । मित्रायेति व्याख्यातमिति खनिगदव्याख्यातमित्यर्थः ।

१-'नक्षन्ते द्विपदा' इत्यारभ्य 'स्नेहनार्थस्य सर्व'

इत्यन्तः पाठस्तुटितः B.

२-विवदा इति C.

३-प्रमितेः प्रमितः प्रमाणं ततः प्रमाणाद् C.

४-समिन्धानो C.

५-[धा० ५।४] दुमिष् प्रक्षेप C.

६-अयं सन्दिग्धः पाठः ७-मसा उद B.

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य
च निर्देशो न दृश्यते ।

९-[ऋ० ३।५९।१] मित्रो जनान् इत्येव

प्रतीकः B. C.

१०-कर्षक जनान् B. C.

११-[धा० १।३०] यति प्र C. १२-यागं च C.

१३-ध्या अनि B. ध्या मिति C.

१४-मित्रादि B. C.

१५-'घृतवत्' इति नास्ति B. C.

१६-[भ. गी. ३।५] मुद्रितपुस्तके 'च' '०'
इत्येव पाठः ।

१७-कर्मभवन्तो B.

१८-भवतीति C.

कः कस्मात् ? कमनात् । कमनो वेनामितकुनमिति श्रुतेः । 'प्रजापतिरकामयते' इति बहुकामत्वात् कः । क्रमणो वा क्रामत्यन्तरिक्षे । यद्वा कमिति सुखनाम । अत एवाह सुखो वेति । सुखो वा वृष्टिप्रदानादिना । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-)ध्यायस्य द्वाविंशः खण्डः ।]

[अथ त्रयोविंशः खण्डः ।]

हिरण्यगर्भः समवर्तताम्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।

स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥

हिरण्यगर्भस्य । हिरण्यश्चासौ गर्भश्चेति प्रजापतिस्तत्पुरुषः । अथवा हिरण्यं गर्भोऽस्येति बहुव्रीहिः । हिरण्यगर्भः समवर्तत संवृत्त उत्पन्न इत्यर्थः । अग्रे सर्वस्मादन्यस्मात् प्रथमम् । किं कारणम् ? वृष्टेर्हिरण्यगर्भाधीनत्वात् । वृष्ट्यधीनत्वाच्चान्यस्य सर्वस्य स एव प्रथममजायत । स च भूतजातस्य सर्वस्य जातं उत्पन्नः सन् वृष्टिप्रदानद्वारेण पतिः पालयिता । एकः एक एवासीत् । न केवलमासीदेवं । किन्तर्हि ? स एवेदानीमपि दधारं वृष्टेः कारणं यागांश्च जनयन् धारयति । पृथिवीमित्यन्तरिक्षनाम । यां द्युलोकम् । उतेमामिमां च पृथिवीं प्रत्यक्षं साभिनयमपदिशति । अत एतज्ज्ञात्वा कस्मै प्रजापतये देवाय हविषा हविरिति । विदधातिर्दानार्थः । हविः दद्याम । चतुर्थी वा द्वितीयायै । त्रिदधातिः परिचर्यायाम् । कं देवं हविषा परिचराम ।

विग्रहप्रसक्तं गर्भशब्दं निराह सामान्येन ग्रहेः । 'ग्रह उपादाने' इति वा कृतसम्प्र-

१-क्रमनोत् B. कमनोत् C.

२-क्रमणं वेनामितकृत मिति B. अयं पाठः सन्दिग्ध एव ।

३-[ता० ब्रा० ६।१।१] पतिः काम B. C.

४-क्रमेणो या (प C.) क्रमयत्यन्त B. C.

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० १०।१२।१] हिरण्यगर्भः इत्येव प्रतीकम् B. C.

७-अग्रे सर्व B. C.

८-वृष्टिः (छि C.) हिरण्य B. C.

९-'मजा' इति वुटितम् B. १०-जगत B.

११-सीदेकं तर्हि B.

१२-'दाधार' इत्यस्मात्परं 'न' इत्यधिकः B. C.

१३-तस्मै B.

१४-'प्रथमार्ये तृतीया' इत्यग्रे पाठः स्यात् । शेषो वार्यं योज्यः । ततः परं 'विधतिर्दानार्थः' इति युक्तः पाठो भवेत् ।

१५-'दद्या' इति नास्ति B.C. 'ददाम' इति वा स्यात् ।

१६-या B. C. १७-वा दधतिः B. C.

१८ 'चरेम' इति वा स्यात् । १९-महणे B.C.

२०-[धा० ९।६।१]

सारणस्य । ग्रहणं गर्भः । गृभेरिति गृणात्यर्थे वर्तमानस्येति वर्णव्यापत्त्या गर्भः प्रधानम् । प्राधायादेव च स्तुत्यो गर्भः । अनर्थानामलाभहेतुः सन् । इदानीं स्त्रीगर्भं प्रति विशेषमाह । 'यदा हि स्त्री गुणान् गृह्णाति गुणाश्चास्यां गृह्यन्ते' नोच्यन्ते । ग्रहणं मिश्रीकरणम् । आत्मना मिश्रीकरोति । गुणाश्चास्यास्त्वगादिभाविविर्कारप्रकृतित्वेनावस्थितो अवयवभेदोपहितभेदाः शोणितरूपाः पुरुषबीजेन गृह्यन्ते आत्मना मिश्रीक्रियन्ते । एतदुक्तं भवति । स्त्रीपुंसावयवभूतयो रक्तरेतसोः परस्परसंमूर्च्छनानन्तरं गर्भो भवति । गृहेरेव गर्भ इति भावः । अथवा गुणा इति प्रथमप्रमोदानुगागवशाद् गुणवत्तया परस्परा-
नुद्धानं गुणग्रहणमत्राभिप्रेतम् । तथा प्रीतिपूर्वात् तत्प्रमोदाभिगमः । आह च—

यदि हि स्त्री न रोचेत् पुमांसं न प्रमोदयेत् ।

अप्रमोदात्पुनः पुंसः प्रजैनं न प्रवर्तते ॥ इति ।

सरस्वान् व्याख्यातः सरस्वत्या । सर इत्युदकनामेति । लिङ्गभेदः केवलम् । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य त्रयोविंशः खण्डः]^{१४}

[अथ चतुर्विंशः खण्डः]^{१५}

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्चुतः ।

तेभिर्नोऽविता भव ॥

वसिष्ठस्य । छान्दसं रूपं हे सरस्वन् ये ते तव ऊर्मयः कल्लोलाः । उदकस्य सामर्थ्यात् । मधुमन्तः स्वादुयुक्तोः । घृतश्चुतः घृतमिव क्षरितारः । अथवा ऊर्णोतेरूमयो मेघाः । ये ते तव हे सरस्वन् ऊर्मय आच्छादयितारोऽनर्थानामभावहेतवः कृत्स्नस्य नभसो मेघाः ।

१-स्तुरो गर्भः B. C. २-चास्य गृ B. C.

३-नोच्यते C. अत्रेदं क्रियापदं न युज्यते ।

निरुक्ते 'अथ गर्भो भवति' इत्येव पाठः ।

४-विकारि प्रकृतत्वे B. C.

५-अत्र 'च' इत्यधिकः B. C. ६-बणीजेन C.

७-अत्र 'ग्रहेरेव' इति स्यात्

८-यमो प्रमो C. यमः अप्रमो B.

९-तथापीति B. १०-भिगतः B.

११-नरो वेति B. १२-प्रजननं B.

१३-[मनु० ३ । ६१ ॥ महा० अनु० ४६ । ४]

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१५-[क्र० ७ । ९६ । ५] 'ये ते सरस्व ऊर्मयः'

इत्येव प्रतीकः B. C.

१६-'न' इति वृट्ठितम् C.

१७-'ते' इति नास्ति B. C.

१८-'मन्तः' इति वृट्ठितम् B. C.

१९-युक्तं B. युक्तः C. २०-घृतश्चुतं B.

२१-क्षीरतारं B. C. २२-ऊर्णति B.

२३-सरस्वः C.

मधुमन्तो मधूदकवन्तः । घृतमित्युदकनाम । उदकस्य । क्षरितारः । तेभिस्तैर्नोऽस्माकमविता
वर्षिता रक्षिता वा भवेति । एवं सरस्वान् निगदव्याख्यातौ ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये पञ्चदशस्य [दशमस्याध्यायस्य] द्वितीयः पादः ।

अथ तृतीयः पादः ।

[विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता । तस्यैषा भवति]

विश्वकर्मा मध्यस्थानो वायुवृष्टिद्वारेणावस्थितः शम्बरः । सर्वचेष्टानां तल्लीनत्वात्
सर्वस्य कर्ता । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य पञ्चविंशः खण्डः ।]

[अथ षड्विंशः खण्डः ।]

विश्वकर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता परमोत्तमोत्तमः ।

तेषामिष्टानि समिषा मन्दन्ति यत्रा सप्तऋषीन्पर एकमाहुः ॥

भौर्वैनस्य विश्वकर्मेण आर्पमिदम् । परे च । स हि विश्वकर्मा वृष्टिद्वारेण सर्वस्य
कर्ता मध्यमः । विमना विविधं भूतजातमुत्पन्नं मनो यस्य सः । आत् अप्यर्थे । विहाय मह-
न्नामेदम् । अपि च महान् धाता विधाता दधति तेदानीन्तनस्य रूपद्वयं दाता वृष्ट्युदकस्य
विभागेन च दाता अदृष्टकारितेन च । अथवा वृष्टिद्वारेणोत्पादयिता सर्वस्य । उत्पाद्य
च स्थितेरण्यस्य विधाता । प्रथमैकवचनस्याकारः । परम उतापि परमश्च सन्दृक् सम्यक्
प्रविभागेन द्रष्टा । परस्तात् तेषामिति तच्छ्रुतेर्येषामध्याहारः । कस्यायमपदेशः ? सामर्थ्या-
जनानाम् । येषां भूतानां द्रष्टा तेमिष्टानि प्रियाणि । कानि पुनस्तानि । भौमलक्षणाद्युद-

१-‘मधुमन्तः’ इति नास्ति B. C. अस्याग्रे ‘मधू-

दकं तद्वन्तः’ इति वा पाठो भवेत् ।

२-रक्षितार B. C.

३-सरस्वन् C.

४- निगदव्याख्यातः’ इति पुल्लिङ्गपाठो भवेत् ।

५-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. C.

६-अयै सर्वोऽपि पादारम्भात्मकः पाठो नास्ति C.

७-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. ८-स्थानेवायु B. C.

९-चेष्टान्तर्लीन B. ध्यानान्तर्लीन C. ‘चेष्टानां तद-

न्तर्लीन’ इति वा पाठो भवेत् ।

१०-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

११-[ऋ० १०।८२] ‘विश्वकर्मा’ इत्येव प्रतीकः B. C.

१२-भौमनस्य C. १३-मियम् C. १४-विमाः C.

१५-भूतं जातम् C. १६-ददाते B.

१७-‘अदृष्टकारितेन च’ इति द्विलिखितम् B. त्रिश्च
लिखितम् C. १८-‘प्र’ इति नास्ति B.

कानि । अथवा इषिर्गत्यथोऽनुमानार्थो वा नमेवार्थः । तेषां सम्बन्धीनि गतान्यादित्य-
मण्डलम् । अनुमानानि वादित्येन । प्रह्वीभूतानि वादित्यमण्डलेऽनुप्रविष्टानीत्यर्थः । तानि
समिषा मदन्ति सह मोदन्ते एकीभवन्ति । एकेन सुषमिषा अन्नभूतेनादित्यस्य पूर्वस्थितोद-
केन सह । कं ? यत्र यस्मिन्नादित्यमण्डले सप्तर्षिन् ऋषिशब्देनात्र दर्शनाद्भय उच्यन्ते ।
प्रथमार्थे द्वितीया सप्तसंख्याका ऋषयो रश्मयः । परः परश्चाधिष्ठाता आदित्यः । तच्चैत-
त्सर्वमुदकमण्डलं रश्मिन् परश्चादित्यमेकमविभक्तमाहुः । के ते ? ब्राह्मणास्तत्त्वविदः ।
आदित्यस्यवोदकादित्वेनावस्थानात् । तदुक्तम् । 'आत्मैवैषां रथो भवत्यात्माश्वमात्मायुध-
मात्मैवात्मा सर्वदेवस्य महिम्ना' इति निरुक्तपक्षः ।

अथाध्यात्मं तु—विश्वकर्मा क्षेत्रं चात्मा स विमनाः । अपि च महान् व्याप्ता
सर्वस्य । विधाता विभागेन दाता शुभानामशुभानां च । इन्द्रियशक्तिक्षेपस्य वा । परश्च
सम्यग्द्रष्टा शब्दादीनां सुखादीनां च प्रकाशयिता येषामिन्द्रियाणां तेषां वीं नी । कानि
पुनस्तानि ? प्रकाश्यः शब्दादयः सुखादीनि च सामर्थ्यात्तानीन्द्रियाणामिष्टानीत्यादि
पूर्ववद्योज्यम् । तानि इषो अन्नभूतेन शरीरेण योग्येनेत्यभिप्रायः । अनेनैव वा सह मोदन्ते ।
यत्र क्षेत्रज्ञे मतिश्रोत्रत्वक्वक्षुर्जिह्वाघ्राणमनांसि विद्यासंस्तमानि । ऋषयो दर्शनात् सप्त ।
इन्द्रियाणि पञ्च [मनोबुद्धिश्च] जगतः कारणभूतः परमात्मा त्वेविकारः । सर्वकारणस्य
भावात् । क्षेत्रज्ञस्य तद्विकारत्वात् तदेकमाहुः । तच्चैतत्सर्वमविभक्तमाहुर्ब्रह्मविदः । जगतः
कारणत्वात् परमात्मनः शब्दादिशरीररूपेणावस्थानादित्यध्यात्मपक्षः ।

ऐतिहासिकास्तु एवमितिहासमाचक्षते । विश्वकर्मा नाम राजा.....देकर्षिः
भुवनस्य पुत्रः । सर्वमेधे सर्वमेधो नाम दशरात्रः । अग्निस्तुदिन्द्रस्तुर्द्वैश्वदेवस्तुदित्येव-

१-मनन्ति C. २-भवति B.

३-समिषा C. अयं सन्दिग्धः पाठः । कदाचित्
'समिषा' इत्येव वा भवेत् ।

४-तोदोदकेन C. 'स्थितेनोदकेन' इति वा स्यात् ।

५-त्वं ६-परश्चा B. ७-दित्य एकमविभक्त B.C.

८-स्मात्तमा B. ९-स्मैवमात्मा B.

१०-[निरु ७ । ५.]

११-सर्वस्या C. सर्वस्यापि धाता B.

१२-अयं सन्दिग्धः पाठः । अत्र कश्चन भागस्तुटितः

१३-उषा B. C.

१४-'ने' इति नास्ति B. C. 'भोग्येन' इति वा स्यात्

१५-मतिः श्रोत्र B. मतिरत्र बुद्धिः ।

१६-अयं सन्दिग्धः पाठः । कदाचिदत्र 'मनांसि हे
तानि सप्त तानि ऋषयः' इति पाठः स्यात् ।

१७-यो दर्शया दर्शनात् B. C.

१८-'मनो बुद्धिश्च' इति नास्ति B. C.

१९-त्वविकारे B. C.

२०-कारणस्याभावात् B. कारणस्य भावात् C.

२१-तदैव मातुः B. तदैवमाहुः C.

२२-अत्र 'आसी' इति त्रुटितं स्यात् ।

२३-'सर्वमेधे' इति त्रुटितम् B.

२४-स्तुयैश्च देव B.

मादिरूपः । तस्याप्तोर्यामः सप्तममहर्भवति । तस्मिन् सप्तमेऽहनि 'सर्वस्याप्यै सर्वस्या वरुधै' इति वचनात् सर्वाणि भूतानि जुहवाञ्चकार । सर्वशब्देन चात्मनोऽपि ग्रहणात् तस्यापि होतव्यत्वात् शरीरान्तरमन्त्रेण होतुमशक्त्योगैश्वर्यबलाच्च योगिनां युगपच्छरीरग्रहणस्य सम्भवात् योगित्वाच्च तुल्यरूपौ द्वावात्मानौ कृत्वा एकेन परमात्मानमन्ततो जुहवाञ्चकारेति । तत्रैवमृग्याख्येया ।

विश्वकर्मा राजर्षिर्विभूतमना इत्यादिगुणकः । येषां भूतानां स द्रष्टा ! इष्टानि यजेरयं करणे कप्रत्ययश्छान्दसत्वात् । इज्यते एभिरितिष्टानि यागसाधनानि सर्वमेधे यान्यान्नातानीत्यर्थः । तान्यनेनामृताख्येन समोदन्ते । यत्र सप्त ऋषयः परञ्चोत्कृष्टः सर्वस्मादादित्यः । तत्र हि सप्तर्षय आदित्यश्च । कथं पुनस्तानि तत्र समोदन्ते ? द्यौः स्वर्गः पशुश्च यो यज्ञे मार्यते स स्वर्गं गच्छति एवं हि भ्रूयंते 'पशुर्वै नीयमानः सन्मृत्युं प्रापद्यत् तं' देवा अब्रुवन्नेहि स्वर्गं वै त्वा लोकं गमयिष्यामः' इति । तथा च मन्त्रवर्णः । 'न वा उ एतन्मिन्नयते' इत्यादि । तच्चैतत्सर्वमविभक्तमाहुः । जगत्कारणभूतस्य परमात्मनः सर्वेणानेन रूपेणावस्थानादिति ।

तदभिवादिनी तस्य चेतिहासस्याभिवादिनीयमृग भवति ।

य इमा विश्वा भुवनानि जुह्वद्विष्टेता न्यसीदत् पिता नः ।

स आशिषा द्रविणमिच्छमानः प्रथमच्छदवरा आ विवेश ॥^१

सर्वमेधे इमानि सर्वाणि भूतजनानि जुह्वत् यथाशास्त्रमग्नौ प्रक्षिपन् । ऋषी राजर्षि-विश्वकर्मा नाम मदीयोऽन्तरात्मा होता प्रयोजकत्वादाह्वानाच्च देवानाम् । न्यसीदत् निषण्णो वेद्याम् । पितो नो धर्माधर्मोत्पादनद्वारेण शरीरस्य जनकत्वात् पिता पालयिता वास्माकम् । स आशिषा मनसाऽभिलषितार्थप्रार्थना आशीस्तया आशिषा द्रविणं धनं सर्वमेधस्य यत्फलं तदिच्छन् 'यथैवैतद्यजमानः सर्वमेधे सर्वान्मेधान् हुत्वा सर्वो (?) सर्वेषां भूतानां श्रेष्ठ्यं

१-[शा० श्रौ० १६।१५।१०]

२-सर्वव्याप्त्यैव B. C.

३-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

४-'च' इति नास्ति B. ५-तरमा C.

६-'ह' इति त्रुटितम् C. ७-तत्रैवेयमृग C.

८-विभूतमना B. विभुहमना C.

९-'इष्टा' इति त्रुटितम् B. C.

१०-सर्वोदन्ते B. C. ११-भ्रूयन्ते C.

१२-स मृत्युन् B सम्मृत्युन् C.

१३-स देवा अब्रु (ब्रू C.) वनेदि B. C.

१४-[ऐ० ब्रा० २।६] गमिष्यामः C.

१५-वे (पे C.) तन्मि (तन्मि B.) यसे B. C.

१६-[ऋ० १०।८१।१] 'य इमा विश्वा' इत्येव प्रतीकः B. C.

१७-अथर्वमेधे B. धर्वमेधे C.

१८-देवना B. C. १९-वितानो B. C.

२०-जगतत्वात् B. C.

२१-'सर्वा' इति पदमत्राधिकम्

साम्राज्यमाधिपत्यं पर्येति' इत्येवमादि तत्फलमत्र धनमभिप्रेतम् । तदिच्छमानो व्यत्ययेनात्मनेपदम् । इच्छन् । प्रथमच्छत् प्रथममुत्कृष्टं छादयिता स्तुतिभिर्हविर्भिश्च देवानां व्यासेत्यर्थः । अवरान् योऽवर्गवर्तिनो माहात्म्येन विश्वकर्माणमप्राप्ता विश्वकर्मेणः सकाशान्माहात्म्येन न्यूना इत्यर्थः । के ते ? अन्ये सर्वे प्राणिनः । तानाविवेश । आवेशो व्याप्तिः । आधिपत्येन व्याप्तवानित्यर्थः ।

तस्योत्तरा भूयसे निर्वचनाय । सुतरां निश्चयाभिधानाय ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य पङ्क्तिः खण्डः ।]

[अथ सप्तविंश खण्डः ।]

विश्वकर्मेन हविषा वावृधानः स्वयं यजस्य पृथिवीमुत ग्राम ।

मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनास इहास्माकं मघवा सुरिरस्तु ॥

हे विश्वकर्मेन मदीयन्तरात्मन् हविषानेन सर्वमेधिकेन वावृधानो वर्धमानो हविर्वृद्धया वर्धमान इत्यर्थः । स्वयं यजस्व पृथिवीमुत ग्रामं च तात्स्थ्यात्ताच्छब्दं पृथिवीस्थां ग्रामं च देवताम् । यावन्ती काचिद्देवता क्वचित्तां सर्वामित्यर्थः । मुह्यन्त्वन्ये मुह्यन्तु चान्ये । अभित उभयतः । यागतः स्तुतिश्च । मा यागं कर्तुं ज्ञासिषुः । मा च स्तोतुमित्यर्थः । के ? जनासो जनाः परिपन्थिमनुष्याः । इहास्माकमस्मिन् कर्मणि अस्माकं स्वभूतोऽन्तरात्मा मघवा हविरिक्षणेन धनेन धनवान् । सुरिः स्तोतृनाम् । स्तोतो देवानाम् ।

अथर्वोऽनयो ऋचोरधिदैवतमध्यात्मं चोच्यतेऽर्थः । अधिदैवतं तावत्पूर्वस्या ऋचोऽर्थः ।

य इमा विश्वा यो विश्वकर्मा मध्यम इमानि सर्वाणि भुवनानि । भुवनमित्युदकनाम

१-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

२-'प्रथमच्छत्' इति त्रुटितम् B. C.

३-प्रथममुद्दिष्टान् कृष्टं घाद B. प्रथम उत्कृष्ट-
च्छान्द C. ४-००वाँ वृत्तिनः

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरगम्यस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० १०।८।१६] 'विश्वकर्मेन हविषा वावृ-
धानः' इत्येव प्रतीकः B. C.

७-'हि विश्व' इत्यारभ्य 'सर्वमेधिकेन' इत्यन्तः पाठ-

स्तुटितः B. 'सर्वमेधिकेन' इति युक्तः पाठः ।

८-हविषा वृद्धया B.

९-वृद्धा (था C.) स्थां च देवान् B. C.

१०-यावति C. ११-ताः सर्वा C.

१२-यागतर ('र' नास्ति C.) स्तुतिश्च B. C.

'यागतः स्तुतिश्च' इति वा स्यात् ।

१३-ज्ञासिष्ठ B. १४-स्तोत्रं B. स्तोतृन् C.

१५-अथवा योग्यम् (ऋ० C.) चो परिदैवतमध्यात्म

स्य (च्व C.) तोऽर्थः B. C.

उदकानि वृष्टिलक्षणानि जुह्वन् प्रक्षिपन् । ऋषिर्द्रष्टा लोकपालत्वात् कृताकृतस्य लक्षणः ।
होता आह्वाता मेघानाम् । आह्वाताभ्यो वा । न्यसीदैव निषण्णोऽन्तरिक्षे । पिता पितृस्थानीयः
पालयिता वा नोऽस्माकम् । स आशिषा जनस्य प्रार्थनया द्रविण सस्यलक्षणं धनमिच्छन् ।
प्रथमच्छत् उत्कृष्टं छादयित्वा मेघैरन्तरिक्षस्योदकैर्वा भूमेः । अवरान् वृष्टिस्थानादवर्गवर्तिनः
प्रदेशानन्तरिक्षदेशांश्च । आविवेश वृष्ट्या व्यासवानित्यर्थः ।

उत्तरस्या अप्यधिदैवतम् ।

विश्वकर्मेन हविषा वावृधानः । हे^१ विश्वकर्मेन हविषाऽनेनास्मत्प्रत्तेन उदकर्त्तामा हविःशब्दो
वृष्टिलक्षणेनोदकेन । वावृधानो वर्धमानस्त्वम् । स्वयं यजस्व पृथिवीमुत याम् । द्वितीया चतुर्थ्यर्थे ।
यजिर्दानाथः । दिवे च पृथिव्यै च वृष्टिलक्षणमुदकं देहि । अन्तर्नीतण्यर्थो वा यजिः ।
द्यावापृथिवीभ्याश्च तत्सुखलक्षणंवृष्टिप्रदानद्वारेण स्वयं याजय पृथिवीस्थान् युस्थांश्च यष्टुन् ।
यावान् कश्चिद्यथा तं सर्वमित्यर्थः । मुह्यन्तु चान्ये । अभित उभयतः । यागतः स्तुतितर्क्षे
मा यष्टुं मा च स्तोतुं ज्ञासिषुरित्यर्थः । जनासो जनाः मनुष्याः सप्तर्षिभूताः । इह कर्मण्यस्माकं
स्वभूतोऽन्तरात्मा यजमानो मयैवा हविलेक्षणेन धनवान् नित्यं सूरिस्तव स्तोता अस्तु ।

अध्यात्ममपि पूर्वस्या अर्थः ।

प्रलयकाले विश्वकर्माणि जगतः प्रलये सृष्टिकाले च तत एव पुनः सृष्टिरित्येतदुच्यते ।
यो विश्वकर्मा क्षेत्रज्ञः प्रलयकाले इमानि सर्वानि भूतजातानि प्रक्षिपन् । क्व ? आत्मनि ।
कुत एतत् ? 'ब्रह्म वै स्वयम्भू तपोऽतप्यत तदैक्षत न वै तपस्यानर्त्यमस्मिन् हन्ताहं भूते-
ष्वात्मानं जुह्वानि भूतानि चात्मनि' इति श्रुतेः सर्वभूतान्यात्मनि प्रलयं नयन्नित्यर्थः ।
ऋषिर्द्रष्टा विश्वस्य । होता चात्मनि सर्वभूतानि । न्यसीदैव निषण्णः प्रलीन आत्मनापि

१-लक्षणं C. अत्र 'कृताकृतलक्षणस्य' इति पाठो
युक्तः स्यात् । कृताकृतलक्षणस्य द्रष्टा इत्यन्वयः

२-मेतानाम् B. C. ३-निषीदन् B. C.

४-'न' इति त्रुटितम् C.

५-अपरान् B. ६-'हविषा' इति त्रुटितम् B. C

७-ते विश्वकर्मे हवि B. C. ८-कनाममाह C.

९-'अन्तर्नीत' इति त्रुटितम् । अग्रे 'न्यर्थो' इति
पाठः B. C.

१०-क्षणे वृष्टि B. क्षणावृष्टि C.

११-स्व याजय B. C.

१२-स्तुतिश्च B. C. 'स्तुतेश्च' इति वा स्यात् ।

१३-'मा' इति नास्ति । अग्रे च 'यष्टुर्मा'
इति पाठः B. C.

१४-'मनुष्याः' इति नास्ति B. १५-सप्त अभूता C.

१६-'मघ' इति त्रुटितम् B. C.

१७-'सर्वाणि' इति द्विलिखितम् C.

१८-० नन्यमस्मि B. C. ।

१९-[शत० ब्रा० १३।७।१। १ A fragment
is also quoted by Durga]

२०-नयन्तीत्यर्थः B.

२१-'ऋषिर्द्र' इति त्रुटितम् B. C.

२२-'नि' इति त्रुटितम् B. C.

प्राणिनः कारणात्मनावस्थित इत्यर्थः । पिता उत्पादयिता नोऽस्माकम् । स आशिषा आशीः-
शब्देनाश्रीः फलत्वादीति यायां सृष्टौ यत्कृतं कर्मानुपभुक्तफलं तदुच्यते । हेतौ तृतीया ।
तेन हेतुना । फलभोगार्थमित्यर्थः । द्रविणं धनं पुनः सृष्टिरूपमिच्छन् । उत्कृष्टं छादयिता
सर्वस्य ! विकारैरवरान् अर्वाग्वर्तिनः । वर्तमानायां सृष्टौ येऽपि हितास्तानित्यर्थः । आविवेश
स्वत उत्पादनेन व्याप्तवानित्यर्थः ।

यद्यपि प्रलयकाले परमात्मा सर्वभूतान्यात्मनि प्रलयं नयति । क्षेत्रज्ञं च सृष्टिकाल एव
स्वत उत्पादयति । सं क्षेत्रज्ञः । तथापि परमात्मविकारत्वात् क्षेत्रज्ञस्य तत्प्रकृतिभूतः परमात्मा
यत्करोति तदत्र स एव करोतीत्युच्यते । उक्तं च 'अपि च सत्त्वानां प्रकृतिभूमभिर्ऋषयः
स्तुवन्तीत्याहुः' इति । एवमनया तावत् प्रलयकाले विश्वकर्मणि जगतः प्रलयः सृष्टिकाले
चैव पुनः सृष्टिरित्येवमुच्यते ।

हे विश्वकर्मान् क्षेत्रज्ञं हविषा वावृर्धानः । हविःसम्बन्धाद्यार्गैः कर्मोच्यते । तच्च प्रदशनार्थं
वृद्धिरपि सामर्थ्यवृद्धिरभिप्रेता न रूपवृद्धिः । अयमर्थः । हविःसम्बन्धयागदानप्रभृतिना
स्तीतसृष्टौ कृतेनानुपभुक्तफलेन स्वफलोपभोगार्थमाविर्भूतसृष्टिसामर्थ्यम् । स्वं यजस्वेति याजैः
करणार्थः । 'यज देवपूजासङ्गतिकरणदानेषु' इति । तदयमर्थः । स्वयं कुरुत्पादयेत्यर्थः ।
यद्यपि परमात्मोत्पादयति न क्षेत्रज्ञः । तथापि प्रकृतिभूमेदं विकारस्य पूर्ववद्वचनम् ।
किं तदुत्पादयामीति चेत् । उच्यते । पृथिवीमुत धां द्वयञ्च । मुह्यन्त्वन्ये अभित उभयतः स्वतः
परतश्च । मा त्वां स्वयं ज्ञासिंषुः । मा चैनान् पर आचार्यादिः कश्चिदजिज्ञासादित्यर्थः ।
[जनांसो] जनाः मनुष्याः सपन्नभूता अस्माकम् । क्व मुह्यन्त्वित्याह । इह त्वन्माहात्म्ये ।
अस्माकं तु स्वभूतोऽयमन्तरात्मा मधवा योऽन्नेन धनेन धनवान् । अस्य त्वन्माहात्म्यस्य सूरि-
रिति स्तोतृनाम स्तुत्या चात्र सम्बन्धात् प्रज्ञा लक्ष्यते प्रज्ञाता अस्तु ।

१-भूतजातस्येत्यर्थः । २-नावास्थित B.

३-'न' इति त्रुटितम् C.

४-जादयिता B. च्छान्दयिता C. उत्कृष्टमित्यस्यो-
त्कर्षमित्यर्थः ।

५-रवतात् B. C.

६-अर्वाग्वर्तिनः B. 'अर्वाग्वर्तिनः' इत्यारभ्य
'विकारत्वात् क्षेत्रज्ञस्य तत्' इत्यन्तः पाठस्त्रु-
टितः C.

७-येऽपि तास्तानि B. योपि तास्तानि C.

८-'न' नास्ति B. C. ९-'न' B. C.

१०-प्रमत्तभूमि (त B.) ऋषयः B. C.

११-[निरु० ७ । ४]

१२-वा प्रधानः M.

१३-योगकर्मा B. C. १४-त हृष्टौ C.

१५-यजकरणा B. C.

१६-[धा० १ । १० २७] पूजासहत्करणदानेषु C

१७-'उच्यते' इति त्रुटितम् B.

१८-स्वयं ज्ञासिष्ठ B.

१९-जातासो C. 'जनासः' नास्ति M.

२०-'रि' इति त्रुटितम् C.

अत्रोपन्यस्तयोः को विशेषः ? उच्यते । परमात्मा विज्ञानसत्त्वमात्रं विज्ञानवतः
विशेषविज्ञानप्रसवबीजमिष्यते । क्षेत्रज्ञास्तु तदंशाः प्रच्युता वसन्तोऽविद्याव्यवधानाद-
प्रतीयन्तः प्रतिशरीरं शास्त्रेण तादृभाव्यायानुशिष्यन्ते । एवं च परमात्मनः क्षेत्रज्ञस्य
कारणाभावः सर्वोपनिषत्सु गीतासु च गीयते ।

ताक्ष्यो वक्तव्यः । स पुनस्त्वष्ट्रा समनिर्वचनत्वात् तूर्णमश्नुते इत्यादिना [त्वष्ट्रा]
व्याख्यातः । अथर्वा तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षियति निवसति । तूर्णमर्थं क्षरतीति वा । तूर्णं वार्थमुदकाख्यं
क्षरति । अश्नोतेर्वा तूर्णमर्थमित्यनुषङ्गः । तूर्णशब्दात् पूर्वपदम् । रक्षतेरश्नोतेर्वोत्तरपद-
मित्यर्थः । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य सप्तविंशः खण्डः ।]^{११}

[अथ अष्टाविंशः खण्डः]^{११}

त्यम् पु वाजिनं देवजुतं सहावानं तरुतारं रथानाम् ।

अरिष्टनेमि पृतनाजमाशु स्वस्तये ताक्ष्यमिहा हुवेम^{१२} ॥

अरिष्टनेमेरार्षम् । तच्छ्रुतेर्यद्दध्याहार । यमन्येऽपि सर्वे ह्वयन्ति त्वं तम् । उ इत्यनर्थकं
वचनम् । सु वाजिनं हविलक्षणेन वाजेनाग्नेन वोदकजन्येन वा सुष्ठु तद्वन्तम् । देवजुतं जैव-
तिर्गतौ प्रीतौ वा देवैर्मरुदादिभिर्गतं प्रीतं वा । सहावानं सहो बलं सहस्वन्तमित्यर्थः ।
तरुतारं तारयितारं गमयितारमित्यर्थः । कान् ? मेघान् प्रति शत्रून् वा । रथानामात्मीयानाम् ।
अरिष्टनेमि नेमिरिति वज्रनाम । अरिष्टोऽहिंसितो नेमिर्वज्रो यस्य तमहिंसितवज्रमित्यर्थः ।
पृतनाजं अन्येभ्योऽपि दृश्यते इत्येव जयतेऽप्रत्ययो न जनेः । पृतनानां संग्रामाणां जेतारम् ।
आशु शीघ्रम् । स्वस्तयेऽविनाशायात्मनः । ताक्ष्यं मध्यमस्थानम् । इह हुवेम नित्यमेवं हुवे-
मेत्याशास्महे ।

१-क्षेत्रज्ञपरमात्मनोः इत्यर्थः ।

२-दन्यत्वप्रतीयतः B. C.

३-कार्यकारणभावः इति वा पाठो भवेत् ।

४-[निरु० ८ । १३] ५-‘त्वष्ट्रा’ नास्ति M.

६-अथवास्तीणि C. M. ७-रचते C.

८-अश्नुते वा M. ९-मित्यौषङ्गः C.

१०-क्षरतेर्वा B. C. ‘अश्नोतेः’ त्रुटितम् B. C.

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१२-[ऋ० १० । १७८ । १] ‘त्यम् पु वाजिनाम्’

इत्येव प्रतीकः B. C. M. १३-ह्वयन्ति B. ह्वयन्ति C.

१४-नर्थके B. C. ‘वचनं’ इति त्रुटितम् B. C.

१५-जयति C. १६-सभावां C.

१७-[पा० ३ । २ । १७८ ॥ ३ । ३ । १३०]

१८-जयते B. जयतेऽ प्र C. जयतेर्द्धे प्रत्य M.

१९-‘एव’ इति नास्ति B. C. ‘वे’ इति त्रुटितम् C.

पृतनाजमित्यस्य पृतना वर्तमानं किञ्चिन्तप्रदर्शनम् । जयंतेः केवलं किपि पृतना-
जितम् । सोऽयं ताक्ष्यसाधारणशब्दत्वाद् गरुत्मता सन्दिह्यते । तद्वृत्त्यर्थमाह । कमन्यं
मध्यमादेवमवश्यमिति । बलकृतिः प्रकाशिता । वर्षकर्म प्रदर्शनीयमिति । तस्यैषापरौ ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य अष्टाविंशः खण्डः]

[अथ एकोनत्रिंशः खण्डः ।]

सद्यश्चिद्यः शवंसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषापस्ततान् ।

सहस्रसाः शतसा अस्य रंहिर्न स्मा वरन्ते युवति न शयामि ॥

अरिष्टनेमेरार्षम् । सद्यः समानेऽहनि समानेनाह्वा वर्तमानकालो लक्ष्यते चिदप्यर्थे ।
सद्योऽपि वर्तमानकाले न पुरैव केवलमित्यर्थः । यः शवसा बलेन पञ्च कृष्टीः जात्यपेक्षः
स्त्रीलिङ्गनिर्देशः पञ्च मनुष्यजातीः प्रतीति शेषः । निषादपञ्चमान् वर्णान् प्रतीत्यर्थः । सूर्यं
इव ज्योतिषा द्वितीयाथे तृतीया । यथा सूर्यस्य [यज]ज्योतिः सर्वत्र तनुयते तद्वत् । अपो
वृष्टिलक्षणा अपस्ततान् तनोति । यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । तस्यास्य सहस्रसाः शतसाः सहस्र-
शतैरुपपदयोः 'जनसनखनक्रमगमो विद्' । 'विद्वानोरनुनासिकस्यात्' इत्यात्वम् । सहस्र-
संख्यानां शतसंख्यानां च मेघानां संभक्त्री । काऽसौ ? रंहिः रंहतेर्गतिकर्मणो रंहतिः ।
न स्मा वरन्ते सांहितिकं दीर्घत्वं न वैनं वारयन्ति स्म । न च केचिद्धारयितुं शक्नुवन्ती-
त्यर्थः । युवति न 'यु मिश्रणे' मिश्रयन्तीमिवात्मानम् । केन ? सामर्थ्याच्छत्रुशरीरैः ।

१-पृतनो B.

२-मानमागजिनमिति किञ्च B. मानमातगजिन-

मिति किञ्च C.

३-जयन्ते के C. यजतेः M.

४-सन्दिप्यते B. C. सन्दिह्यते M.

५-तद्युदवृत्त्य C. तद्युदवृत्त्य M.

६-तस्यैवा वरा C.

७-आदर्शपुस्तकेऽत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

८-[ऋ० १० । १७८ । ३] 'सद्यश्चिद्यः' इत्येव

प्रतीकः B. M. 'सद्यश्चिद्यः शवंसा पञ्च कृष्टीः'

इत्येव प्रतीकः C.

९-वपु वै C. खलु वै B.

१०-सूर्य इत B. सूर्यमिव C.

११-अत्र 'सूर्यः स्वज्योतिः' इति 'सूर्यः स्वयं ज्योतिः'
इति 'सूर्यः स्वां ज्योतिः' इति वा पाठो युक्तो
भवेत् । 'यत्' इति नास्ति M.

१२-तनुयत् B. १३-'स्य' इति त्रुटिटिम् C.

१४-'शतसाः' इति त्रुटितम् B. C. M.

१५-सहस्रोरुपपदयोः B. स-सशततोरुपपदयोः C.

१६-[पा० ३ । २ । ६७] १७-[पा० ६ । ४ । ४१]

१८-संख्याकानां M.

१९-'शतसंख्यानां' इति त्रुटितम् B.

२०-रंहतिः न स्या परान्ते C. २१-[धा० २ । २३]

कामं ? शर्या धनुक्षता क्षिप्तां शत्रुशरीरेषु प्रविशन्तीं शरविकारभूतामिषुम् । निर्वचनं
निगमव्याख्यानम् । सूर्य इव ज्योतिषा त्रैलोक्यमिति भाष्यकाराभिप्रायः ।

मनुः कस्मात् ? मन्यतेर्धातोर्दीप्त्यर्थस्य । क्रोधार्थस्य वा । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य एकोनत्रिंशः खण्डः ।]

[अथ त्रिंशः खण्डः ।]

त्वया मन्यो सरथमारुजन्तो हर्षमाणासो धृषिता मरुत्वः ।

तिग्मेष्व आयुधा संशिशाना अभि प्र यन्तु नरो अग्निरूपाः ॥

तपसः पुत्रो मन्युस्तस्यार्षम् । त्वया हे मन्यो सरथ समानं रथमेकं द्वितीयांश्चुतेरा-
रुह्येति शेषः । त्वदनुग्रहादारुजन्तः.....यन्तः । कान् ? शत्रून् । तद्दर्शनाच्च हर्षमाणासो हृष्यन्तः ।
धृषिताः कर्तरि क्तप्रत्ययः । धर्षितारोऽभिभविनार इत्यर्थः । शत्रूणां बलम् । हे मरुत्वः
मरुत्वानिन्द्रस्तस्य सम्बोधनम् । तिग्मेष्वस्तिग्मास्तीक्ष्णा इषवो येषां ते । आयुधा आयु-
धानि खड्गादीनि । संशिशानाः सम्यक् क्लिश्यन्तः । अभिप्रयन्तु प्रकर्षेण गच्छन्तु शत्रून् ।
नरो मनुष्या अस्मदीया योद्धारः । अग्निरूपां अग्निसह्याः साहस्यं च कर्मणां निर्मूलविना-
शनेन दीप्तरूपत्वेन वा । यथाग्निर्भस्मसात्करणान्निर्मूलं विनाशयति तद्वत् । यथा चाग्नि-
र्दीप्तरूपस्तद्वत् । उज्ज्वलैः सन्नहनैः कवचैश्च सन्नद्धा इव दीप्तरूपा इत्यर्थः ।

दधिका व्याख्यातः 'दधत् कामेति' इत्यादिना । तन्मध्यगतमपि योज्यम् । 'तद्यत्
देवतावत्' इति यदुक्तं तस्यावसरः । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य त्रिंशः खण्डः ।]

१-कामशय्या B. C.

२-निगमन C. 'निगद' इति युक्तः स्यात् ।

३-स्यातोधार्य C.

४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

५-[ऋ० १० । ८४ । १] 'त्वया मन्यो' इत्येव
प्रतीकः B. C.

६-अत्र कदाचित् 'अभिवन्तः' इति पाठो भवेत् ।

७-तद्गमाच्च C. 'तद्गमाश्च' B.

८-मूले 'अधृषिताः' इति पाठो वर्तते ।

९-सम्यक्लिष्यन्तः C.

१०-'अग्निरूपाः' इति त्रुटितम् B. C.

११-नाशन्नेन C.

१२-'वत्' इति त्रुटितम् B.

१३-द्वाश्चादीप्त C. १४-[नि० २ । २७]

१५-मवीयोज्यं C. १६-[नि० २ । २७] तद्वत् B.

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ एकत्रिंशः खण्डः ।]

आ दधिका शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषापस्ततान् ॥

सहस्रसाः शतसा वाज्यवा पृणक्तु मध्वा समिमा वचांसि ॥

वामदेवस्य । आकारस्य ततानेत्येतेन सम्बन्धः । दधिका मध्यमस्थानैः । शवसा बलेन स्वसामर्थ्योतिशयलक्षणेन । आततान् तनोति । किम् ? वृष्टिलक्षणा अपः । पञ्च कृष्टीः निषाद-पञ्चमा मनुष्यजातीः प्रनीति शेषः । सूर्य इव ज्योतिषा द्वितीयार्थे तृतीया । यथा सूर्यः स्वज्योतिः सर्वत्रातनुयात् तद्वत् । किञ्च सहस्रसाः शतसाः सनो विट् आत्वे च रूपम् । सहस्रादिसंख्यानां मेघानां संभक्ता । वाजी हविलक्षणेनोदकजन्येन वाजेन तद्वान् । वेजनवान् वा । वाय्वात्मना चलनस्वभावकत्वात् । अर्वा ईरणवान् वृष्टिलक्षणस्योदकस्येरणेन तद्वान् गमयिता प्रेरयितेत्यर्थः । उपरिष्ठस्य समः पृणक्तु इत्येतेन सम्बन्धः । संपृणक्तु मिश्रयतु । मध्वा मधुनोदकेन ईमा इमानि स्तुतिलक्षणानि वचांसि स्तुवद्भयोऽस्मभ्यमुदकं ददात्वित्यर्थः ।

मधु कस्मात् ? उच्यते । मेघोदरवर्ति सलिलं मध्वभिप्रेतम् । तच्च पुनर्वैद्युदात्मना दह्यमानसरसवर्णेन तद्गतेनैव वायुना धर्मयमानं धमनि । अतो धात्वर्थसम्बन्धासम्भवाद् धमतेराद्यन्तविपरीतस्येत्याह । नैरुक्तधातुर्वा धर्मतिर्गतिकर्मान्तनीतण्यर्थो निष्कालने द्रष्टव्यः । निर्द्धाभ्यते हि तन्मेघान् निष्कालयत इत्यर्थः । अवैत्यत्तैरन्तनीतण्यर्थस्य 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' इति वनिपि रूपं न मन्ये । ईरणवानिति भाष्ये त्वर्थप्राप्तवचनं द्रष्टव्यमिति ।

सविता वक्तव्यः । स पुनः 'इममेवाग्निं सवितारमार्हं' इत्यत्राभिधानतो व्याख्यतः । इह स्वर्थात् प्रकरणाच्च मध्यमोऽभिधेयः । केचित् 'सर्वस्य प्रसविता' इत्यत्रापि पठन्ति तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या (दशमस्या) ध्यायस्य एकत्रिंशः खण्डः ।]

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-[॥ ४ । ३८ । १०] 'आ दधिकाः' इत्येव प्रतीकः B. C.

३-स्थानम् B ४-मर्थ्यादतिशः B.

५-सज्योतिः C. ६-लिट् B. C

७-सहस्रसादि B. C. ८-वाजेन B. C.

९-ओ वरिष्ठस्य B. १०-'इमा' इति त्रुटितम् B. C.

११-'त्वि' इति त्रुटितम् C.

१२-लिल मूर्धाभिप्रेत C.

१३-'सरः स्वर्णेन' इति वा पाठः स्यात् ।

१४-ध्यायमानं B. C. १५-वमति B.

१६-न्तर्णीतस्यर्थो C.

१७-'निर्धाभ्यते' इति युक्तः स्यात् ।

१८-पञ्चम्यन्तमिदं पदम् । 'न' इति त्रुटितम् C.

१९-'तैर' इति त्रुटितम् B. C.

२०-[पा० ३ । २ । ७५]

२१-मन्येरेण B. C. 'मन्ये' इति सन्दिग्धः पाठः ।

२२-एष्येत्यर्थः B. एष्येऽर्थ C.

२३-[निह० ७ । ३१]

२४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते

[अथ द्वात्रिंशः खण्डः ।]

सविता यन्त्रैः पृथिवीमरम्णादस्कम्भने सविता धामंदहत् ।

अश्वमिवाधुक्षन्निमन्तरिक्षमतूतैर्बद्धं सविता समुद्रम् ॥

अर्चन्नामांगिरसस्तस्यार्चम् । सविता मध्यमस्थानः । यन्त्रैः यन्त्रस्थानीयैर्वृष्टिप्रदानादिभिरुपकारैः कर्मभिः पृथिवीमरम्णात् रम्णातिः संयमैनकर्मा संयतवान् बद्धवान् वंशे कृतवानित्यर्थः । अथवा यन्त्रैरेवं वायुमयैः संयतवान् निबद्धं कृतवानित्यर्थः । अस्कम्भने स्कम्भनं पदप्रतिबन्धकरमालम्बनं तद्वहिते चान्तरिक्षे । सविता सवितैव च धामपि । अहंहत् दृढीकृतवान् । अश्वमिव यथाश्वं पालयन्नश्ववान्नरः क्लेशयेदायासयेत् तद्वदधुक्षत् 'धुंक्ष धिक्ष सन्दीपनक्लेशनजीवनेषु' । क्लेशयति वृष्टिवेलायामायासयतीत्यर्थः । धुनि 'धूंञ् कम्पने' कम्पयितव्यं कम्पयितारं वा । अर्थान्मेघम् । अन्तरिक्षमिति प्रथमा सप्तम्यर्थे अन्तरिक्षे । कोदशे ? अतूतैर् तुर्वतेस्त्वरतेर्वेतद्रूपम् । अहिंसिते अत्वरिते वा सर्वगतत्वात् प्राप्तव्याभावात् । बद्धं बद्धं वायुपाशैः सन्ततम् । सविता सवितैव समुद्रं समुदितारं क्लेदयितारमिति ।

कमन्यं मध्यमदेवमवक्ष्यत् मेघबद्धं दिति । कुतो वा संशयः ? अन्योऽपि मध्यमावुच्यते यतः । आशंकाहेतुं स्वयमेवाह । आदित्योऽपि सवितोच्यत इति । यथा चैतदेवं तथा-स्मिन्नेव हैरण्यस्तूपसूक्ते इह यथा स्तुतिस्तत् एवोत्प्रेक्षा । कथमेतत् हैरण्यस्तूपमिति चेत् ? अत आह अर्चन्नाम हिरण्यस्तूपपुत्रो हैरण्यस्तूप इदं सूक्तं प्रोवाच । अतश्च हिरण्यस्तूप इत्यपपाठः । तस्यैतस्याभिवादिनी एषा ऋक् ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य द्वात्रिंशः खण्डः ।]

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

९-अहंहत् B. C.

२-[ऋ० १० । १४९ । १] 'सविता यन्त्रैः' इत्येव प्रतीकः B. C. ३-'म' इति त्रुटितम् C.

१०-[धा० १ । ६०३, ६०४] अश्व धुक्षु B. अक्ष धिक्ष C.

४-वंशे कृत B. ५-रेवावायु B. ६-निबलं C.

११-[धा० ९ । १५॥ १० । ३०२] धूर्त कम्पने C.

७-'स्कम्भने' इति त्रुटितम् B. C. अस्तंभने स्तम्भनं M.

१२-बलं B. १३-समुदितारं B. मसमृदितारं C.

१४-बद्धादिति C. बन्धादिति M.

८-'अपि' इति नास्ति B. अपि C.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ त्रयस्त्रिंशः खण्डः ।]

हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वाङ्गिरसो जुह्वे वाजे अस्मिन् ।

एवा त्वार्चवसे वन्दमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागराहम् ॥

मतपिता हिरण्यस्तूपः । हे सवितर्यथा त्वा त्वामाङ्गिरसोऽङ्गिरसः पुत्रो जुह्वे आहूतवान् । वाजेऽस्मिन्नश्वे हविर्लक्षणेऽस्मिन्नुपकल्पित इति शेषः । एवं त्वा त्वामेवांश्चामाहमवसे तर्पणाय । वन्दमानः स्तुवन्नाह्वयामीति शेषः । आहूय च सोमस्येवांशुं यथाभूतस्य सोमस्येव । अंशुशब्दोऽन्तर्नीतवीप्सार्थः । अंशुमंशुं प्रति जाग्रति यष्टारः । एवं त्वां प्रति जागराहं जागमि । अहं त्वत्परिचर्यायां प्रमादं न करोमीत्यर्थः ।

हिरण्यस्तूपः कस्मात् ? हिरण्यस्तूपो वर्चस्विंतया हिरण्य इव स्तूपः संघातः । तप्त-
काञ्चनगौरः प्रियदर्शनो वेत्यर्थः । हिरण्यः स्तूपोऽस्य विद्यत इति वा । हिरण्यविविन्नितं
इत्यर्थः । स्त्यायतिः संघाते ।

त्वष्टा व्याख्यात औप्रीसूक्ते । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य त्रयस्त्रिंशः खण्डः ।]

[अथ चतुस्त्रिंशः खण्डः ।]

देवस्त्वष्टां सविता विश्वरूपः पुपोष प्रजाः पुष्टा जजान ।

इमा च विश्वा भुवतान्यस्य महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥

वैश्वामित्रस्य प्रजापतेरार्षम् । देवो दानादिगुणस्त्वष्टा मध्यमस्थानः । सविता वृष्टिप्रदा-
नद्वारेण सर्वस्य प्रसविता विश्वरूपः । तथा च 'रूपरूपं मघवां बोर्भवीति' मन्त्रः । पुपोष

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० १० । १४९ । ५] 'हिरण्यस्तूपः' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

३-'त्वा' इति त्रुटितम् B, अप्रे 'त्वामंगिर' इति
पाठः ।

४-स्मिन्नप कल्पि० B. C.

५-एवं त्वां B. एवन्तान्त्वां C.

६-स्वामवमघना C. 'त्वमेवमर्चन' इति स्यात् ।

७-'अंशुमंशु' इति नास्ति B. C.

८- 'ति जागराहं' इति त्रुटितम् B. C.

९-करोतीत्यर्थः C. १०-वर्चस्वतया C.

११-'त्रि' इति नास्ति C.

१२-स्त्यैधातुः संघाते B. १३-[निरु० ८ । १३]

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य
च निर्देशो न दृश्यते ।

१५-[ऋ० ३ । ५५ । १९] 'देवस्त्वष्टा सविता'
इत्येव प्रतीकः B. C.

१६-[ऋ० ३ । ५३ । ८] वाश्चोम B. C.

वृष्टिप्रदानद्वारेण पुष्पाति प्रजाः । पुरुषा जज्ञान बहुधा च जनयति । इमा च विश्वा भुवनानि
इमानि च सर्वाणि भुवनानि । उदकनामैतत् । उदकान्यस्य स्वभूतानि नान्यस्य कस्यचित् ।
महदेवानामसुरत्वमेकं महश्चास्य देवानां मध्येऽसुरत्वम् ।

असुरिति प्रज्ञानाम रो मत्वर्थीयः प्रज्ञावत्त्वम् । अनर्थत्वं वाऽनः पुनः प्राणस्तेन तद्वन्नं
बलवन्तमित्यर्थः । अन्नैवत्वमित्यपपाठः । अर्सुशब्देनान्नस्य वक्तुमशक्यत्वात् । अथवा
वसुर्वत्वमादिलुप्तं वसुवत्त्वं धनवत्वमित्यर्थः । धनमसाधारणं नान्यस्य कस्यचिदीदृशमि-
त्यर्थः । अपि वेत्यपपाठः । असुरिति पठ्यमानस्यैव प्रदर्शनार्थं उपन्यासः । अस्यति क्षिपत्यनर्थं
अस्ताः क्षिप्ता अस्यामर्था इत्यर्थप्राप्त्यनर्थपरिहारात्मकमुभयमप.....तिज्ञातिबन्धनं
तदभावेऽप्युभयं न स्यात् । आदिलुप्तं वा ।

वातो मध्यमस्थानः । कर्तरि कारके क्तप्रत्यय इति दर्शयति । वातो वातीति सत
इति । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य चतुस्त्रिंशः खण्डः ।]^{१२}

[अथ पञ्चात्रिंशः खण्डः ।]^{१३}

वात आ वातु मेषजं शंभु मयोभु नो हृदे ।

प्र ण आर्यूषि तारिषत् ॥^{१३}

उल्लेख्य वातायनस्यार्षम् । वात आभिमुख्येन वात । किम् ? मेषजम् । कीदृशम् ?
शंभु । शमिति सुखर्नाम परेणापौनरुक्त्याय तदात्व इति शेषः । मयोभु सुखस्य भावयितुं
आयतित्व इति शेषः । नोऽस्माकं हृदे हृदयाय । किञ्च प्र तारिषत् तरतेर्बृद्धचर्यस्य पञ्चमः ।

१-‘पुष्पाति’ इति द्विलिखितम् B. C.

२-‘ज’ इति त्रुटितम् C.

३-‘उदकनामैतत्’ इति त्रुटितम् C.

४-‘प्र’ इति त्रुटितम् C. ज्ञाननाम B.

५-‘वत्व’ इति त्रुटितम् C.

६-‘अनः’ इति नास्ति B. C. ७-अन्तवत्व B. C.

८-असुरशब्देनान्नस्य वक्तुं शक्यत्वात् B. C.

९-‘र’ इति नास्ति B. C.

१०-यवपाठः C.

११-पातो मध्य C.

१२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१३-[ऋ० १० । १८६ । १] ‘वात आ वातु’

इत्येव प्रतीकः B. C.

१४-उल्लेख्य B. १५-‘कीदृशम्’ इति त्रुटितम् B. C.

१६-हे मे षजभूतं च (प C.) एवयितुं सुख (B.

‘क’ इत्यपि B.) करं चेत्यर्थः B. C.

१७-भु भूसुख B.

१८-भावयितुं C.

१९-अयात B. C.

२०-हृदये B. C.

२१-पञ्चमा B. C.

अ. १०, खं. ३७ }
अ. १०, पा. ३, ख. १३ }

(४२)

[अग्निः

यश्चैव स नोऽस्माकमायूषि प्रवर्धयतु चायुरिति ।

अग्निर्व्याधातो द्वादशोऽध्याये । इह मध्यमोऽभिधेयः । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य पञ्चत्रिंशः खण्डः]^३

[अथ षट्त्रिंशः खण्डः ।]^३

प्रति त्वं चारुमध्वरं गोपीथाय प्र हूयसे ।

मरुद्भिर्म आ गहि ॥

मेधातिथेः । त्वच्छब्दभूतेर्यच्छब्दाध्याहारः । त्वं तं चारु शोभनमध्वरं यज्ञं प्रति गोपीथाय गोशब्देनात्र सोम उच्यते । पीथं पानं सोमपानाय प्रकर्षेण हूयसे । एतज्ज्ञात्वा मरुद्भिः सह हे अग्ने आगहि आगच्छेति ।

सोमपानं मरुद्भिः साहचर्यं चोक्तं मध्यमस्येत्याह । कमन्यमिति । उदाहरणभूय-
स्त्वेनाग्नेर्मध्यमस्थानत्वं द्रढयन्नाह । तस्यैषापरेति ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य षट्त्रिंशः खण्डः]^३

[अथ सप्तत्रिंशः खण्डः ।]^३

अभि त्वां पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु ।

मरुद्भिर्म आ गहि ॥

मेधातिथेरेव । अभिः कर्मप्रवचनीयैः प्रतिना तुल्यार्थः । अभि त्वां त्वां प्रतीत्यर्थः । पूर्वपीतये अनौदिकालप्रवृत्ताय पानाय । सृजामि सृजिरन्यार्थोऽत्र उत्सृजामि । सोम्यं सोममयं मधु । एतज्ज्ञात्वा मरुद्भिः सह हे अग्ने अभ्यागच्छेति ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये पञ्चदशस्य (दशमस्याध्यायस्य) तृतीयः [पादः]

१-सतः अस्मा B C. १-[निरु० ७।१४]

३-आदशोपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्वेशो न दृश्यते ।

४-[ऋ० १।१९।१] 'प्रति त्वं चारुमध्वरम्'

इत्येष प्रतीकः B. C. M.

५-तच्छब्द M.

६-पीथः पानं C. M.

७-प्रभयसे C.

८-सोमपानाय B

९-[ऋ० १।१९।९] 'अभि त्वा' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

१०-अग्निः कर्म B.

११-नीयः (ये B.) प्रति न तुल्या B. C.

१२-'त्वा' इति वृत्तितम् C.

१३-अन्वादि C.

१४-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. C.

अथ चतुर्थः पादः ।

वेनो वेनतेः कान्तिकर्मणः । [तस्यैषा भवति ।]

वेनो वेनतीति कान्तिकर्मसु पाठात् । वेनतेः कान्त्यर्थस्य । कान्तो दीप्तो मध्यम-
स्थानः । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य अष्टात्रिंशः खण्डः ।]

[अथ एकोनचत्वारिंशः खण्डः ।]

अयं वेनश्चोदयत् पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायु रजसो विमाने ।

इममपां संगमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रा मतिर्भा रिहन्ति ॥

वेनस्य भार्गवस्यार्षम् । अयं वेनो मध्यमस्थानः । चोदयत् चोदयति प्रेरयति । काः ?
पृश्निगर्भाः पृश्निरादित्यस्तस्य गर्भभूता गर्भत्वमापन्नाः । अथवा प्रातोऽज्ज्वलवर्णा रश्मयः
पृश्नीनामन्तः स्थितत्वाद् गर्भभूता आपो वृष्टिलक्षणास्ताः प्रेरयतीति । कीदृशो वेन ?
ज्योतिर्जरायुः ज्योतिर्वैद्युतं तस्य मेघमनुप्रविष्टस्य वेषकत्वाज्जरायुस्थानीयं यस्य ज्योति-
र्जरायुः । रजसो विमाने रज उदकं तस्मिन्मीयते उत्पद्यते यस्मिन् तद्रजसो विमानमन्त-
रिक्षम् । तस्मिन्नायतने स्थितमिति शेषः । इमं वेनमपां संगमे सूर्यस्य वृष्टिलक्षणा आपः सूर्य-
रश्मिद्वारेण संगच्छन्ते यत्र स संगमस्तस्मिन् । अपां सूर्यस्य च संगमनेऽन्तरिक्ष इत्यर्थः ।
सप्तमीश्रुतेः स्थितमिति शेषः । शिशुं न शिशुमिव यथा शिशुं बालकमतिप्रियं बान्धवा
देवोरक इत्यादिना प्रियवचनेन स्तुयुस्तद्वत् । विप्रा मेधाविनः । मतिर्मितयः स्तुतयो
मन्यतेरर्चतिकर्मत्वात् । मतिभिः स्तोत्रशस्त्रलक्षणादिभिः । रिहन्ति पर्यन्ति । रहतीत्यर्च-
तिकर्मसु पाठात् । स्तुवन्तीत्यर्थः ।

१-अयं सर्वोऽपि पादारम्भात्मकः पाठो नास्ति C.

२-‘तस्यैषा भवति’ इति मूलपाठोऽत्र नास्ति B, C.

३-[निघ० २ । ६]

४-कान्तेर्दीप्तो B.

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

६-[कृ० १० । १२३ । १] ‘अयं वेनः’ इत्येव

प्रतीकः B, C, M,

७-‘इति’ इति नास्ति C, M. ८-तन्मेघ B, C.

९-नीयः यस्य B, C. १०-स्मिन्नन्तायत C.

१-सूर्यस्य रश्मि B. १२-‘स’ इति त्रुटितम् C.

१३-सङ्गमेनन्तरि C.

१४-‘स्तुतयः’ इति त्रुटितम् B.

१५-पयन्तीति क्रियापदमत्र संदिग्धम् । कदाचिदत्र

‘पूजयन्ति’ इति पाठः स्यात् ।

१६-[निघ० ३ । १४]

भाष्ये तु रलयोः समानवृत्तित्वप्रदर्शनपरं लिहन्तीति पर्यायवर्चनम् । स्तुत्यर्था-
लिहेर्धातोः । स्तुवन्ति वर्धयन्तीत्यर्थः । अर्चनमात्रस्य विवक्षित्वात् पूजयन्तीत्यर्थः
प्राष्टर्वर्णगर्भा आप इति पाठः । प्रकर्षणानेनाष्टौ वर्णाः । अश्नोतेरष्टशब्दः । जरायुः कस्मात् ?
जरया गर्भस्य जरया यूयत इति वा । जरया हेतौ तृतीया । यथा जीर्यति परिणमते उपचयरूपेण
गर्भस्तथा तथा जरतीति जरायुर्गर्भस्य वेष्टकः । अथवांगपरिणत्या । यूयते मिश्रियते
परिणममानं गर्भं वेष्टयतीत्यर्थो जराशब्दो धौतेश्च जरायुः । शिशुः शंसनीयः सर्वर्णैर्वोप-
लार्ह्यते । शिशोर्तेर्वीनवगतधातोर्दानार्थस्य । दीयते ह्यसौ पुरुषेण स्त्रियै । तथा च प्रवादः
स्त्रीणां प्रत्यग्रगृहीतगर्भाणां चिरलब्धो मे गर्भ इति ।

असुनीतिर्वाच्यः । असून्नयतीति निर्वचनम् । स च मध्यमः प्राणः । प्राणश्च वायुः ।
स हि शरीरादुत्क्रामन्ननानसून्नयतीति । विज्ञायते हि 'प्राणमुत्क्रामन्तं सर्वे प्राणा
अनूत्क्रामन्ति' इति । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य एकौनचत्वारिंशः खण्डः ।]^{१२}

[अथ चत्वारिंशः खण्डः ।]^{१३}

असुनीते मनो अस्मासु धारय जीवात्वे सु प्र तिरा न आयुः ।

रारन्धि नः सूर्यस्य सन्दृशि घृतेन त्वं तन्वं वर्धयस्व ॥^{१४}

श्रुतबन्धोरारम्भम् । हे असुनीते प्राण । अस्मदीयं मनोऽस्मासु धारय । किमर्थम् ? जीवात्वे
चिरजीवनाय । सु प्र तिर तिरैतिरन्यत्र वधकर्मापि सामर्थ्यादिह वृद्धिकर्मा । तरतेर्वा
प्रसिद्धवृद्धिकर्त्तव्यस्य च छान्दसमित्वं सुष्ठु प्रवर्धय च । नोऽस्माकमायुः । रारन्धि 'राध
साध संसिद्धौ' संसाधय च नोऽस्मान् योग्यानविकलेन्द्रियान् कुर्वित्यर्थः । सूर्यस्य सन्दृशि
सप्तमी चतुर्थ्यर्थे । सूर्यस्य सन्दर्शनार्थे । सर्वेन्द्रियविषयप्रदर्शनार्थे चेदम् । स्वविषये

१-वचनस्तुत्यावय (नास्ति C.) वद्धे B. C.

२-प्राष्ट (४ C.) ष्ट वर्णा गर्भा B. C.

वर्णा गर्भा M.

३-नाष्टो वर्णः B. C.

४-वेष्टकम् B.

५-जरायुशब्दः ज्योतेश्च जरायुः (युम् B.) B. C.

६-लान्यते C. ७-तेर्मानव B.C. ८-मेघगर्भ B.C.

९-तिर्वोच्या B.

१०-नयन्तीति B. C.

११-[बृहदा० उप० ४ । ४ । २]

१२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१३-[ऋ० १० । ५९ । ५] 'असुनीते मनः' इत्येव

प्रतीकः B. C.

१४-धारयति C. १५-'रति' इति द्विलिखितम् C.

१६-'वृद्धिर्वस्वस्य' इति 'वृद्धिकार्थस्य' इति वा

पाठोऽत्र भवेत् ।

१७-[धा० ५ । १६, १७] १८-शैनात्सर्वे B.

सर्वेन्द्रियवृत्यविच्छेदायेत्यर्थः । वृतेनोदकेन । न हविलक्षणस्य वाचकम् । असुनीतेऽहवि-
र्भाक् त्वं वृष्टिलक्षणेन चोदकेन तन्वं शरीरं वर्धयस्वात्मनोऽस्माकं च ।

प्रसङ्गाद्वाध्यतेरर्थान्तरम् । रध्यतिर्वशगमनेऽपीति ।

देवीः षड्वीरुरु नः कृणोत विश्वे देवास इह वीर्यध्वम् ।

मा हास्महि प्रजया मा तनूभिर्मा रधाम द्विषते सोम राजन् ॥

देवीः षड्वीरित्युभयत्र द्वितीया प्रथमार्थे । देव्यः षट्संख्याकाः । उर्व्यो विस्तीर्णाः ।
द्यौश्च पृथिवी चाहश्च रात्रिश्चापश्चौषधयश्चेत्येताः । कुत एतत् ? सामिधेनीनां पुरस्ताज्जपे
'षण्मौर्वीरहसस्पान्तु' इत्यादौ दर्शनात् । उच्यते । हे देव्यः षट्संख्याका विस्तीर्णा उरु बहु
प्रार्थितम् । नोऽस्माकम् । कृणोत कुरुत । हे विश्वेदेवा यूयमिह कर्मणि लोके वा वीर्यध्वं
तत्करोतीति णिच् वीरान् शूरान् वीरवतो वा पुत्रवतोऽस्मान् कुरुतेत्यर्थः । किञ्च मा हास्महि
हानिः क्षयस्तमाप्नुयाम प्रजया । कष्टं हि पुत्रमरणम् । मा च तनूभिः शरीरैः । मा रधाम मा
च वशं गच्छाम द्विषते । षष्ठ्यर्थे चतुर्थी । द्विषतः शत्रोः । हे सोम राजनिति ।

ऋतो वाच्यः । स पुनः पुरस्ताद् व्याख्यातः । 'ऋतमिदत्युदकनाम प्रत्युतं भवति'
इति । मध्यमोऽभिप्रेतो गन्ताऽन्तरिक्षे । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य चत्वारिंश खण्डः ।]^{१२}

[अथ एकचत्वारिंशः खण्डः ।]^{१२}

ऋतस्य हि शुरुधः सन्ति पूर्वीऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति ।

ऋतस्य श्लोको बधिरा ततर्द कर्णा बुधानः शुचमान आयोः ॥^{१३}

वामदेवस्य । ऋतस्य मध्यमस्थानस्य । हीति पदपूरणः । शुरुधो वृष्टिलक्षणा आपः

१-‘न’ इति नास्ति B. C.

२-वृत्तमितिपदमिति शेष । वाचकः C.

३-तद्वच्छरीरं B. C.

४-प्रसागद्वृध्यते C.

५-[ऋ० १० । १२८ । ५]

६-संख्याताः C.

७-षण्मौर्वीह B.

८-शत० ब्रा० १ । १ । २२ ॥ आ० औ०

सू० ६ । २२ । १ ॥ शां० औ० सू० १ ।

६ । ४ ॥ आश्व० औ० सू० १ । २ । १ ॥

९-किञ्च व हाति क्षय B. C.

१०-‘व’ इति त्रुटितम् C.

११-[निरु० २ । २५] ‘इति’ इति नास्ति B. C.

१२-आदर्शगुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१३-[ऋ० ४ । २३ । ८] ‘ऋतस्य हि’ इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

१४-शुरुध्वं B. शुरुधः C.

सन्ति पूर्वाः पूर्वाश्विरन्तन्यः । ऋतस्यैव चैव धीतिः वृष्टिप्रदानविषया प्रज्ञा । वृजिनानि पापानि दुर्भिक्षादीनि हन्ति । ऋतस्यैव श्लोकः स्तनयितुलक्षणो वधिरा । षष्ठ्या आकारः । बधिरस्यापि । ततर्द तृदिर्हिसार्थः । तृणंति [हिनस्ति] स्फोटयतीत्यर्थः । किम् ? कर्णा कर्णौ । बुधानो बोधयन्नात्मानम् । शुचमानो दीप्यमानः । ऋतविशेषणमेतत् । प्रथमा षष्ठ्यर्थे । शुचमानस्य विद्युद्दीप्या दीप्यमानस्य । आयोर्मनुष्यनामैतत् । बधिरस्येत्येतेन सामानाधिकरणम् ।

अथवा अयनमायुज्योतिरुदकं वा । यदा ज्योतिस्तदा ऋतस्य विशेषणम् । कीदृशस्य ऋतस्य ? आयोरयनस्वभावकस्य ज्योतिरात्मकस्येत्यर्थः । यदोदकं तदा ऋतस्येत्युदकवचनोपचीयमानव्यतिरेकनिबन्धना षष्ठी । आयोरिति श्लोकसम्बन्धना । ऋतस्य सम्बन्धि यदायुरुदकं तस्योदकस्यायोर्यः श्लोकः सम्बोधयन्नात्मानं बधिरस्यापि कर्णावातृणंतीति सम्बन्धः । निर्वचने तिरोहितमिव किञ्चिन्नास्ति ।

इन्दुः कस्मात् ? इन्धतेर्दीप्तिकर्मणः । उनत्तेर्वा क्लेदनार्थस्य । मध्यमस्थानः । तस्येषा ।
[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य एकचत्वारिंशः खण्डः ।]

[अथ द्विचत्वारिंशः खण्डः ।]

प्र तद्बोचेयं भव्यायेन्दवे हव्यो न य इषवान्मन्म रेजति रक्षोहा मन्म रेजति ।

स्वयं सो अस्मदा निदो वधैरेजेत दुर्मतिम् ।

अव खवेदधशंसोऽवतरमव क्षुद्रमिव खवेत् ॥

पेरुच्छेपस्य । प्रबोचेयमिति सम्बन्धः । यच्छुनेस्तदध्याहारः । यदिष्टं स्तुतिरूपं

१-सन्निपूर्वः पूर्वाश्विर C. 'पूर्वाः' नास्ति B.

२-धीतिः (विधिः B.) वृष्टि प्रदायविषया B. C.

३-वृजिनादीनि पापादीनि B.

४-श्लोकं तनलक्षणं B, श्लोकः कनल C.

५-तृदिर्हिसार्थः B. तृति हिंसार्थः C. तृदि हिंसायाः M.

६-'णति' इति त्रुटितम् B.C. 'हिनस्ति' नास्ति M.

७-विद्युद्दीप्या C. 'विद्युद्दीप्या' इति त्रुटितम् B.

८-'त्ये' इति त्रुटितम् C. स्येत्यनेन M.

९-ऋतस्य सामानाधिकरण्यविशेषणं B. C.

१०-तदा जतस्ये B. C.

११-श्लोकं B.

१२-बधिरव्यापि C.

१३-तृणत्विति B.

१४-तिरा (र C.) हित B. C.

१५-'दीप्ति' इति त्रुटितम् B. C.

१६-उन्दतेर्वा B. उनत्तेर्वा M.

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१८-[ऋ० १ । १२९ । ६] 'प्र तद्बोचेयम्' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१९-पुरुच्छेपस्य B. C. पुरुच्छेवस्य M.

तत् प्र बोचेयं प्रब्रवीमि । भव्याय एकैकस्याः कलाया वृद्ध्या हान्या वा युक्तेन तेन रूपेण भवितव्यम् । इन्दवे चन्द्रमसे । हर्वनमर्हतीति हव्य इन्दुः । नशब्द उपमार्थः । हव्य इव यः । अहविर्भक्तिवादेवमुच्यते । इषान्छान्दसत्वादेषः इल्लं स्तुतिं प्रतीच्छन् वा । अल्लं वा इदं अकार आगमश्छान्दसद्वान् स्तोत्रभ्यो देयेनाल्लेन स्तुतीच्छया तद्वानित्यर्थः । मन्मन्त्यतेरर्चतिकर्मण एतद्रूपम् । मननं सवनमस्मदीयं प्रेरजति कम्पते चलति गच्छतीत्यर्थः । यश्च रक्षोहा रक्षसां हन्ता । मन्म मननं रक्षसां चेर्नस्तदेजति । अन्तर्नीतण्यर्थोऽत्र रेजति । रेजयति कम्पयति । कथं पुनश्चन्द्रमा रक्षसां हन्ता चेतो वा कम्पयति ? उच्यते । रक्षांसि हि तमश्चराणि । चन्द्रमाश्च तमोऽपनयनेन तेषां सञ्चारं निरुद्धन् हन्ता । चेतश्च बलेनोद्यन् कम्पयति । अत उच्यते । रक्षोहा मन्मेति रेजतीति ।

किञ्च स्वयमात्मनैव सः । अस्मदिति । षष्ठ्यर्थे पञ्चमी । अस्माकमिति । आनिदः निन्देः किप् । आकारोऽभिशब्दार्थः । अभिनिन्दोऽभिनिन्दितृन् आभिमुख्येन निन्दितृन् । वधेः प्रहारैः । अजेत जयेत । दुर्मति पापबुद्धिम् । किञ्च त्वत्प्रसादाच्चावस्रवेद अधोगच्छेत् क्षीये-तेत्यर्थः । अधशंसोऽध्रं पापं तद्योऽस्माकं जनेभ्यः शंसति कथयति स्फीतं करोति 'सोऽध-शंसः । स चापस्ततोऽप्यवतरं स्रवेदवतरां स्रवेत् पुनरपि सुतरामवस्रवेत् । किमिव ? क्षुद्रमिव द्रव्यमुदकादि तद्वदवस्रवेत् ।

अवस्रवेदवस्रवेदित्यभ्यासः । परुच्छेप ऋषिरित्यभिधेयवचनः । स कस्मात् परुच्छेपः ? पर्ववर्णमहच्छेपोऽस्येति । परुषि परुषि वा सर्वाङ्गसन्धिषु शेषस्थानीयानि गङ्गैर्यस्येति । शेषांस्येव वा । तथा च कौषीतकिब्राह्मणम् 'असुरीन्द्रं प्रत्यक्रमत पर्वन्पर्वन् मुष्कान् कृत्वा तामिन्द्रः प्रतिजिगीषन् पर्वन् पर्वज्छेपांस्यकुरुत । इन्द्र उ वै परुच्छेपैः' । अत्र ब्राह्मणे मुष्कशब्देन स्त्रीन्द्रियमुच्यते ।

१-हव्योय B. हव्याय C.

२-भवनमर्हतीति भव्य इन्दुः B.C. ३-भव्य इव B.

४-अह (भ) वित्त्वादेव B. अहवीक्त्वादेव C.

५-इल्ल B. अयं सनदिग्धः पाठः । अत्र कश्चन पाठस्तुडित इति प्रतीयते । कदाचित् 'छान्दस-त्वादेष इल्लेः स्तुत्यर्थस्य स्तुतिं' इति पाठो-ऽत्र भवेत् ।

६-मित B. ७-तद्विद्वानित्य B. C-च तत् तत्रे B.

९-अत्र 'इति' इत्यधिक एव । मस्मेति C.

१०-आदिदः C. ११-कारो हि शब्दा B. C.

१२-निरुक् आभि C.

१३-मेघशंसः B. सेधशंसः C.

१४-'व' इति त्रुडितम् B. C. 'पर्ववर्णमहान् शेषो-ऽस्येति' इति युक्तः स्यात् ।

१५-'परुषि' इति नास्ति B. C.

१६-गळूम्यस्येति B. गळूम्यस्येति C.

१७-[कौषी० ब्रा० २३ । ४] परुच्छेपः C.

'असुरीन्द्रं प्रत्यक्रमत पर्वन् मुष्का कृपा का मित्रः प्रतिजिष पर्वन् पर्वन् शेषां (B. C.) स्य कुरुत इन्द्र उपैत् परुच्छेपम्' इति पाठः B.

इतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रान्तानि ।

इति । वाय्वादीनि इन्दुपर्यन्तानि सप्तविंशतिर्यथा समाम्नायमनुक्रान्तानि । निय-
मार्थमिदम् । तद्विशेषप्रदर्शनायाह । तेषामेतानि चत्वारि वेनादीनि अहविर्भाञ्जि स्तुतिमेव
भजन्ते न हविः । मन्त्रस्वभावप्रदर्शनार्थम् ।

प्रजापतिः प्रजानां पाता वा पालयिता वेति धात्वन्त्यत्वमात्रम् । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य द्विचत्वारिंशः खण्डः ।]

[अथ त्रिचत्वारिंशः खण्डः ।]

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव ।

यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥

प्राजापत्यस्य हिरण्यगर्भस्यार्थम् । हे प्रजापते । नैशब्दः परिभवतिना सम्बध्यते ।
त्वत् त्वत्त इत्यर्थः । अन्यः कश्चित् । एतानि भूतानि विश्वा विश्वानि जातान्युत्पन्नानि यानि
तानि । परि बभूव परिपूर्वो भवतिः परिग्रहे परिरेक्षायां वा । परिगृह्णाति परिगृहीतुं शक्नोति
रक्षितुं वेत्यर्थः । त्वमेव परिगृह्णासि रक्षसि वा । यत् ईदृशोऽसि अतो ब्रूमः । यत्कामा वयं
ते तुभ्यं त्वदर्थमित्यर्थः । जुहुमो होमं कुर्मः । तन्नोऽस्माकमस्तु सर्वदैव । वयं स्याम पतयः
स्वामिनो रयीणां धनानामित्याशीर्मन्त्रगतैव । यत्रापि नास्ति तत्राप्येकवाक्यतायै कल्येति
भाष्यकाराभिप्रायः । अन्यथा किमाशिष आध्यानेन ।

अहिव्याख्यातः । 'अहिरयनात् । एत्यन्तरिक्षे' इति । इह त्विन्द्रो मध्यमोऽभिधेयः । तस्यैषा

[इति पञ्चदशस्या- (दशमस्या-) ध्यायस्य त्रिचत्वारिंशः खण्डः ।]^६

१-नुक्रोशादिति B. C.

२-भजते B. C. ३ शैनम् B. शैना C.

४-'प्रजा' इति त्रुटितम् C.

५-'प्रजानां' इति त्रुटितम् B. C.

६-धात्वर्थमात्रम् B. त्वन्यत्रमा C.

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

८-[ऋ० १० । १२१ । १०] 'प्रजापते' इत्येव
प्रतीकः B. C.

९-'न' इति त्रुटितम् B. C.

१०-'विश्वा' इति त्रुटितम् ।

११-परीक्षायां B. C.

१२-परिग्रहितुं B.

१३-शक्तेकाति C.

१४-होमकर्मा B. C.

१५-[निघ० २ । १७]

१६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेर्निर्देशो
न दृश्यते ।

[अथ चतुश्चत्वारिंशः खण्डः ।]

अञ्जामुक्थैरहिं गृणीषे । बुध्रे नदीनां रजःसु पीदन् ॥

वसिष्ठस्य । अप्शब्द उपपदे जनेः 'जनसनखनक्रमगमः' इति विट् 'विड्बुनोरनुना-
सिकस्य' इत्यात्वे द्वितीयैकवचनमञ्जामिति । यः कर्मात्मना वृष्टिलक्षणास्वप्सु जायते
तमञ्जाम् । उक्थैः स्तोत्रैः । अहिं मध्यमस्थानमहिं गृणीषे गृणातेः स्तुतिकर्मण आत्मनेपदं
मध्यमो व्यत्ययेन परस्मैपदोत्तमयोः स्थाने । गृणीषे गृणामि स्तौमीत्यर्थः । बुध्रे बन्धने नदीनां
नदीशब्देन शब्दकारिणीनामपां स्थानेऽन्तरिक्षे रजःसूदकेषु सीदन् मनसोदकानि ध्यायन्
कामयमान इत्यर्थः । बद्धा अस्मिन् धृता आपः । इदमपीतरद् बुध्नं शरीरमुच्यते । बद्धा
अस्मिन् धृताः प्राणा इति ।

[अहिर्बुध्न्यः] योऽहिः स एव बुध्न्यः । इयांस्तु विशेषः । बुध्नमन्तरिक्षं तत्र भवो बुध्न्यः ।
अहिश्चासौ बुध्न्यश्चेति समानाधिकरणावहिर्बुध्न्यशब्दावसमस्तौ । तथापि अहिर्बुध्न्यं
शंसतीति श्रुतौ लिङ्गं भवति । बुध्नमन्तरिक्षं तन्निवासादिति भावार्थप्रदर्शनं भाष्ये । तस्यैवा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य चतुश्चत्वारिंशः खण्डः ।]

[अथ पञ्चचत्वारिंशः खण्डः ।]

मा नोऽहिर्बुध्न्यो रिषे धान्मा । यज्ञो अस्य सिधदतायोः ॥

वसिष्ठस्यैव । भिन्नस्तुतिवादर्धचर्योरुदाहरणम् । मां नोऽस्मान् । अहिर्बुध्न्य उक्तनि-
र्धचनः । रिषे रेषणाय हिंसनायै । धात् दात् कस्मैचिदपि मा दादिति सम्बन्धः । मां

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते	१७-'अपि' इति नास्ति B. C. १८-बुध्न्यं B.
२-[ऋ० ७ । ३४ । १६] 'अञ्जामुक्थैः' इत्येव	१९-० रिक्षभवं नि वा B. ० रिक्ष नि वा C.
प्रतीकः B. C. ३-[पा० ३ । २ । ६७]	तन्निवास इति M.
४-'इति' इति नास्ति B. C. ५-पिदि C.	२०-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
६-[पा० ६ । ४ । ४१] ७-लयः कर्मा B. C.	निर्देशो न दृश्यते ।
८-'तम्' इति त्रुटितम् B. C. ९-अहिर्मध्य B. C.	२१-[ऋ० ७ । ३४ । १७] 'मानोऽहिर्बुध्न्यो रिषे
१०-पदं मध्यमा (मो C.) B. C.	धान्मा' इत्येव प्रतीकः B. C.
११-पदसु(योC.)त्तम B. C. १२-नद शब्दने M.	२२-'मा' इति त्रुटितम् B. म नो C.
१३-शरीरमन्यते B. १४-'अहिर्बुध्न्यः' इति नास्ति C. M.	२३-नाय धान् दान् C. २४-'दात्' इति त्रुटितम् B.
१५-बुध्न्यमन्त M. १६-बहिर्बुध्न्यावसमस्तौ B.	२५-वा चास्मा B. C.

चास्माभिः क्रियमाणो यज्ञोऽस्य सम्बन्धी विधत् स्रवत् मा विनशदित्यर्थः । कीदृशस्याहेर्बु-
ध्यस्य ऋतायोर्यज्ञकामस्य । उखापीकौ यज्ञ एवोखा रूपकमेतत्कल्पितं भाष्ये
स्रवतेरौचित्यादिति ।

सुपर्णो व्याख्यातः 'वयः सुपर्णीः' इत्यत्र सुपतना आदित्यरश्मयैः' इति । इह
मध्यमोऽभिधेयः । तस्यैषा ।

[इति पञ्चदशस्या-(दशमस्या-) ध्यायस्य पञ्चचत्वारिंशः खण्डः ।]

[अथ षट्चत्वारिंशः खण्डः ।]

एकः सुपर्णः स समुद्रमा विवेश स इदं विश्वं भुवनं वि चष्टे ।

तं पाकेन मनसापश्यमन्तितस्तं माता रेळिह स उ रेळिह मातरम् ॥

सञ्चेरार्षे धर्मस्य वा । [सं'समुद्रमिति] परस्तात्तच्छ्रुतेर्यद्दध्याहारः । यो वृक्षस्तान्पुनः ।
एको सहायवान् । असहायो यैः सर्वकार्येषु सहायान्तरं नापेक्षत इत्यर्थः । कोऽसौ ? सुपर्णो
मध्यमस्थानः । स समुद्रमन्तरिक्षनामैतत् । तदाविवेश आविशति । आविश्य च सः स एव
इदं विश्वं सर्वम् । किं पुनस्तत् ? भुवनं भूतजातं वि चष्टे पश्यतिकर्मार्थम् । अभिपश्यत्येनुग्राह्य-
तया । तमेनमेवं रूपं 'पाकेन मनसा परिपक्वेन मनसाऽहमपश्यं दूरस्थमपि सन्तमन्तितोऽन्तिकं
सन्निधौ । तं च माता निर्मात्री उदकानां मार्थमिका वाक् । रेळिह 'लिह आस्वादेन' इत्यस्य
रूपम् । आस्वादनेन [चं] अत्रोपजीवनमात्रं लक्ष्यते । वृष्टिप्रदानकर्मणि साहाय्येनोपजीवती-
त्यर्थः । स उ रेळिह मातरम् । उ इति पदपूरणः । स मातरं तामेव माध्यमिकां वाचमुपजी-
वन्ति नान्यत् किञ्चित् । सुपतनं वायुमपश्यमिति ऋषिर्हृष्टदेवतासैतत्त्वः कस्मैचिदाचष्टे ।
तदाख्यानाञ्चास्य प्रीतिर्भवतीति ।

१-'सम्बन्धी' इति त्रुटितम् B. अप्रे 'स्रवत्' इति

पाठः C. २-स्रावित B. C.

३-अयं सन्दिग्धः पाठः । उखापीठिका B. C.

४-भाष्यं B. ५-स्रवते B.

६-[ऋ० १० । ७३ । ११] ७-[निरु० ४ । ३]

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डाय समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

९-[ऋ० १० । ११४ । ४] 'एकः सुपर्णः' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

१०-धर्मस्य C.M. ११-'स समुद्रमिति' नास्ति M.

१२-यवाची B.C. १३-'यः' इति त्रुटितम् B.

१४-मां योऽभि B.C. १५-इयता ग्राह्य B. स्रवत् B.C.

१६-वा केन B.C. १७-निर्माति B. C.

१८-मा (म B.) ध्यमिति B. C.

१९-[धा० २ । ६] २०-'च' इति नास्ति M.

२१-स रेळिह C. २२-जीवन्ति B. C.

२३-पश्यदिति M. २४-भवतीति सत० B. C.

२५-'भवतीति' इति द्विलिखितम् C.

पुरूरवा मध्यमस्थानः । विज्ञायते हि 'वायुः प्राण एव पुरूरवाः' इति । स कस्मात् ? बहुधा रोरुयते । अनेकविधमत्यर्थं स्तनयितुलक्षणं शब्दं करोतीति पुरूरवाः । तस्यैषा ॥

[इति पञ्चदशस्या-दशमस्या-) ध्यायस्य षट्चत्वारिंशः खण्डः ।]

[अथ सप्तचत्वारिंशः खण्डः ।]

समस्मिन् जायमान आसत् मा उतेमवर्धयन्तः १ स्वगूर्ताः ।

महे यत्वा पुरूरवो रणायवर्धयन् दस्युहत्याय देवाः ॥ ३

उर्वश्या आर्षम् । सम्भूयपतने सँम् । जायमान आसत् आसन्तेऽस्मिन्स्त्वयि वृष्टिप्रदानाय कर्मतिना जायमाने । काँः ? माः स्त्रियो आपो मेघस्था वाँ । उर्तापि चैनं त्वामन्नरसप्रतर्पणेनावर्धयन् वर्धितवत्यः । नद्य इत्युदकसञ्चारणत्वसामर्थ्याद्रश्मय उच्यन्ते ताः । स्वगूर्ताः 'गुरी उद्यमंने' ताः प्रतिगन्तुं स्वयमेवोद्यतोः स्वयंगामिन्य इत्यर्थः । कदा ? 'महे महते यत् यदा त्वा त्वां पुरूरवो रणाय मेघेन सह संग्रामाय अवर्धयन् वर्धयन्ति मध्यमस्थानं देवगणाः । दस्युहत्याय दस्युभूतस्य च दुर्भिक्षादेर्हननाय । देवा मध्यमस्थाना मरुदादयः ।

ऐतिहासिकानां तु-पुरूरवा नाम ऐलो राजा । तं प्रत्युर्वर्द्धयाह । संभूयासत् आसित-तत्त्वत्वाः स्त्वयि इलातो जायमाने । ग्रीः स्त्रियो देवानां पत्न्यः । ता एव देवानां पत्न्यो गङ्गाद्या वा नद्यः । स्वगूर्ताः स्वयंगामिन्ये इत्यर्थः कदा ? महते यस्मात् त्वां हे पुरूरवः असुरैः सह संग्रामाय सर्ववीर्यैरवर्धयन् वर्धितवन्तः । दस्युनां हननाय च देवा इन्द्रादयः । 'गच्छन्त्येनीः' इति यदुक्तं तदेवानानुसारयति गमना इति । देवा देवा इत्यध्यायपरिसमाप्तिप्रज्ञापनफलोऽभ्यासः सिद्धः ।

इति निरुक्तविवरणभाष्ये पञ्चदशो [दर्शमो] ऽध्यायः ।

१-[पुरूरवा असीति प्राण एव तत् मैत्रा० सं०

उद्यमानैC. ०मने त्वां प्रतिM. ११-यतां स्वयंB.C.

३।१।५]

१२-'महे'इति ऋटितम् B. C. M.

२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते । ३-[ऋ०१०।१५।७]

१३-'अवर्धयन्' इति ऋटितम् B. 'न वर्धय' इति ऋटितम् C. १४-'च' इति नास्ति B.

'समस्मिन् जायमाने' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१५-श्या असंभू B. C. १६-न B. ना C.

४-'त ने सजा आसत्' इत्येव पाठः B. C.

१७-गामिन्यः कस्मात् ० तस्मात् महे महते B. C.

५-आसते ते स्मि M. ६-'काः'इति ऋटितम् B.

१८-वीर्यैर्वर्धB.C. १९-[निरु०३।२१]नाचन्त्येनाःB.C.

७-स्था आपःB. ८-उतापि कम्पार्थे । अपिB.C.

२०-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. C. इति

९-स्वर्ता C. १०-[धा० ६।१११] शुरि

निरुक्तविवरणसमुच्चये पञ्चदशोऽध्यायः समाप्तःM.

[अथ षोडशो (एकादशो) ऽध्यायः । प्रथमः पादः ।]

श्येनो व्याख्यातः । तस्यैषा भवति ।

‘श्येनः शंसनीयं गच्छति’ इति व्याख्यातः । इह तु मध्यमोऽभिधेयः । तस्यैषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य प्रथमः खण्डः ।]^३

[अथ द्वितीयः खण्डः ।]

आदाय श्येनो अमरत् सोमं सहस्रं सवां अयुतं च साकम् ।

अत्रा पुरन्धिरजहादरातीमेदे सोमस्य मूरा अमूरः ॥

वामदेवस्य । आदाय गृहीत्वा श्येनो मध्यमस्थानः । अमरत् अहरत् स्वमास्यं प्रापित्वान् पीतवानित्यर्थः । कम् ? सोमम् । सहस्रं सवान् सवशब्दः सुत्यानामहामुपलक्षणार्थः । यत्र सहस्रं सुत्याः कुर्वन्तीति शेषः । सहस्रसाव्यसंज्ञके सत्र इत्यर्थः । तत्र हि सहस्रं सुत्याः कुर्वन्ति । अयुतं च साकं सह । कस्य ? अयुतमिति सामर्थ्याद् भक्षणाम् । कथम् ? प्रतिसुत्यं हि दशानां चमसानां भक्षः । दशके सहस्रे सुत्यानामयुतं भवति । दशसहस्राणीत्यर्थः । अथवा अयुतं च साकमित्ययुतं दक्षिणानाम् । कथम् ? सहस्रसांव्ये हि यद्यपि सत्रत्वाद् ऋत्विजां दक्षिणा नास्ति तथापि सदस्यदक्षिणास्ति ‘यां सदस्येभ्यो ददाति सोमपीथं तथा निष्क्रीणीते’ इति सोमपीथार्थवादाद् यावन्तः सोमपीथास्तावत्या भवितव्यम् । ते चायुतम् । अतस्तत्सम्बन्धेन दक्षिणा अप्ययुतम् । बहुत्वमात्रप्रतिपादनार्थो वायुतशब्दः । सहस्रशब्दोऽपि ।

.[अत्रा] अत्रशब्दस्तत्रार्थे तत्र तत्रैव च [पुरन्धिः] बहुप्रज्ञो बहुकर्मा वा । कोऽसौ ?

१-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. अयं सर्वो-
प्यध्यायाद्यारम्भात्मकः पाठो नास्ति C.M.

१-[निरु० ४ । २४]

३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

४-[ऋ० ४ । २६ । ७] ‘आदाय श्येनः’ इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

५-स्वमास्यं B. स्वमासः C.

६-सहस्रा C.

७-साव्यसनज्ञके नत्र B. C.

८-सुताः B. C.

९-भक्षणाम् C. १०-साव्ये हि B. C.

११-ऋत्विग्दक्षिणा B. C.

१२-ददानि B. C.

१३-[मैत्रा० सं० ४. ८३] तन्निष्क्री (ष्कि M.)
णीथ B.C.

१४-अतस्तत्र शब्दं B. C. ‘अत्रा’ नास्ति M.

१५-पुरन्धीः C. ‘पुरन्धिः’ नास्ति M.

प्रकृतः श्येनः । अजहात् हन्तेर्जहातेर्वा ण्यर्थस्य रूपम् । हतवान् त्याजितवान् वा । अरातीः स्त्रीलिंगश्रुतेः शत्रुंसेना इति भावः । अथवा रातिर्दानम् । [अरातयो]ऽदानबुद्धयोऽनधिकृतपुरुषर्जातीः । अजहात् स्वयमेव त्यक्तवान् । मदे सोमस्य सोमसम्बन्धिमदे 'यस्य च भावेन भावलक्षणम्' इति सप्तमी । तच्छ्रुतेश्च लक्षणयोग्यक्रियापदाध्याहारः । मदे सति प्राप्ते मदे । मुरां अरातिविशेषणं मूर्द्धा अज्ञाः । अमूरोऽमूर्द्धोऽतिरोहितज्ञानः श्येनः । अतिरात्रसंहस्रं सहस्रसाम्यं नाम सत्रम् । [श्येनः पक्षी अतः] एन्द्रे [च] सुक्ते इत्यादि । श्येनस्य मध्यमस्थानत्वं युक्तवचनम् ।

सोमो वक्तव्यः । उच्यते । ओषधिरित्यभिधेयवचनम् । सुनोतेरिति धातुनिर्देशः । यदेनमिति तदे साधनत्वप्रदर्शनम् । सूयत इति सोमः । मध्यमस्थानभाक्त्या समाम्नातस्य सतः सोमस्य प्रसंगादोषधि [विषय] विशेषविषयत्वं प्रदर्श्यते । अथ तस्यापि मध्यमतया [प्र] योजनं तत्रार्थवादयोजना कार्या । 'यत्ते सोम द्विवि उद्योतिः' तथा 'सोमो वै वाजस्तस्य चन्द्रमास्तृतीयमयं यः पवते स तृतीयमिति स तनूकरणे तं सर्वं स्वतनूभूतमाप्याययति' इति तस्यैवैषां स्वतनूश्चन्द्रमा यद्वायुरिति रसात्मकत्वादशोषणाच्च । सोऽयं मध्यात्मापद्यते । [तस्य] नैघण्टुकेन प्राधान्येन निर्दर्शनार्थमुदाहरामः । निपातभाक्त्वेन तौवत् । [इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य द्वितीयः खण्डः ।]

- १-अरातीन् B. २-शब्दसेना B. C.
३-अरातिर्दानमदानबुद्धयो M.
४-जातिः C. M.
५-[पा० २ । ३ । ३७]
६-तेच्छल C.
७-दूरात् B. दूराः C.
८-मूरा अज्ञ मः मूरं अमूरः (हं ?) अतिरोहितज्ञानं श्येनं B.
९-अतिरात्रसहस्रमहाद्यमे सहस्रासाम्यं नाम सत्रं B. C.
१०-'नास्ति' M.
११-'त्वं' इति नास्ति B. C. M.
१२-कर्म साध० B. C.
१३-'सूय' इति वुटितम् B. C.
१४-'विषय' नास्ति M.

- १५-'प्र' इति नास्ति M.
१६-[मैत्रा० सं० १ । ३ । ३]
१७-[मैत्रा० सं० ४ । ५ । ६] 'सोमो वै वास्तस्य चन्द्रमाः स्तुतिरियं अयं यः (C.M.) तृतीयतः सर्वस्वतनू (न्त्र B.) भूतया पा (प C.) चयति' B. C. पवते तृतीयः सर्वस्य तनूभूतया पवयतीति M.
१८-वैष स्वतनुश्चन्द्र M.
१९-सोममयमध्या B. C.
२०-'तस्य' इति नास्ति M.
२१-प्र...न्यन निद C.
२२-वावत् B.
२३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ तृतीयः खण्डः ।]

स्वादिष्टया मदिष्टया पवस्व सोम धारया ।

इन्द्राय पातवे सुतः ॥

मधुच्छन्दस आर्षम् । अतिशयेन स्वाद्व्या मदिष्टया अतिशयेनैव मर्दयिष्या । पवस्व क्षर हे सोम धारया सन्ततया । किमर्थम् ? इन्द्राय पातवे इन्द्रार्थं यत्पानं तदर्थम् । कैतरि वा छान्दसस्तवेत् प्रत्ययः । इन्द्रस्य पातुमर्थायैत्यर्थः । सुतोऽभिषुतः संस्कृतः सन्नित्यर्थः । सोमस्य नैघण्टुकत्वेन योदाहूता सा निगदेनैव व्याख्याता ।

अथैषापरेत्यत्राशब्दः स्तुत्यतिरेकार्थः । प्राधान्यस्तुतिप्रतिपादनार्था भवति । कस्य ? चन्द्रमसो वा एतस्य [वा] प्रकृतस्यौषधिसोमस्य ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य तृतीयः खण्डः ।]

[अथ चतुर्थः खण्डः ।]

सोमं मन्यते पविबान् यत् संपिषन्त्योषधिम् ।

सोमं यं ब्रह्माणो विदुर्न तस्याश्राति कश्चन ॥

सूर्याया आर्षम् । परे च । परस्ताद्यच्छब्दश्रुतेस्तदध्याहारः । तं सोमत्वेन मन्यते जानाति पविबान् पाता । यत् व्यत्ययेन यम् । संपिषन्त्योषधिमोषधिरूपम् । के ? सामर्थ्याद् रसायनिकाः । न च सौ सोमः । कस्तर्हि सोमः ? सोमं हितं मन्यन्ते यं ब्रह्माणो ब्राह्मणाः । ब्रह्मच्छब्दो ब्राह्मणशब्दपर्यायोऽस्ति । कुतः ? अनुचरसि ब्रह्मन्निति प्रयोगाद् ब्राह्मणा इत्यर्थः । ते च ऋत्विग्यजमानः । यागसाधनभूतं संस्कर्तुं विदुर्जानन्ति । न तस्य षष्ठ्या एकदेशं

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

१-[ऋ० १।१।१] 'स्वादिष्टया' इत्येव प्रतीकः B. C. M

१-स्वद्वया मदिष्टया C. ४-मदयत्रिया C. मादयिष्या B.

५-'प' इति त्रुटितम् C. ६-तवे य इन्द्रा C.

७-'तं' इति त्रुटितम् B. C.

८-मिष्टुतः संस्तुतः सभि B.

९-एकस्य B. C. 'वा' नास्ति M.

१०-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

११-[ऋ० १०।८५।३] 'सोमं मन्यते' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

१२-तत् B. त C. १३-पविबान् C.

१४-संपिष B. संपिषन्त्योषधीमोष C. संपिष M.

१५-रसायनिकाः B. C.

१६-'स' इति त्रुटितम् B. C.

१७-'कस्तर्हि सोमः' इति त्रुटितम् C.

१८-ब्राह्मणं C. 'ब्राह्मणाः' इति नास्ति B. C.

१९-ब्रह्मशब्दो B. २०-'ऋत्विजो यजमानश्च इत्येवं B. C

स्वांशलक्षणम् । द्वितीयार्थे वा तमस्नाति कश्चन न कश्चिदयज्वेति शेषः । यज्वैतद्भक्षितु-
मर्हति नान्य इत्यर्थः । एवमौषधे सोमोऽर्थयोजना ।

चन्द्रमसि त्वधिदैवतं योज्यते । तं सोमं मन्यते पविर्वां पीतवान् पातो यजमानः ।
यत् संपिषन्त्यभिषवप्रावभिः क्षुन्दन्त्योषधिं लतारूपं याज्ञे कर्मणि ऋत्विजो यजमानाश्च ।
न चै स सोमः । कस्तर्हि सोमः ? सोमं हि तं सत्त्वं मन्यन्ते यत् ब्रह्माणो ब्राह्मणा अंधि दैवज्ञा
विदुर्जानन्ति चन्द्रमसम् । न च तस्यास्नाति कश्चनोदेवो देवेभ्योऽन्यः । देवा ह्यत्र [रश्मयस्त एव]^{१३}
रश्मयस्तं क्रमेणाश्रन्ति । यजुंषु न निन्दया इतरस्य स्तुतिः ।

अर्थानन्तरं चैषापरा पूर्ववद्विकल्पेन प्राधान्यस्तुतिप्रतिपादनार्था भवति चन्द्रमस
इतरस्य वा । केचित् तां च .....^{१५}प्रतिपादनार्था भवतीति मन्यन्ते ।

[इति षोडशस्या- (एकादशमस्या-) ध्यायस्य चतुर्थः खण्डः ।]^{१०}

[अथ पञ्चमः खण्डः ।]

यत्वा देव प्रपिबन्ति तत् आ प्यायसे पुनः ।

वायुः सोमस्य रक्षिता समानां मास आकृतिः^{१६} ।

यत् यदा त्वा त्वां हे देव सोम ओषधिरूपं प्रपिबन्ति सवने सवने प्रकर्षेण पिबन्ति
सामर्थ्याद् ऋत्विग्यजमानाः । ततोऽनन्तरमेव त्वमाप्यायसे आप्यायस्व । “सं ते पयांसि”
इति प्रातः सवने । “सं ते पयांसि” इत्युत्तरयोः सवनयोराप्यायसे । किञ्च वायुस्तव सोमस्य
रक्षिता साहचर्यात् सखिभावादित्यर्थः । रसाहरणाद्वा सति शोषणतामर्थ्यं त्वदीयस्य
रसस्याशोषणात् । किञ्च समानां समशब्दः संवत्सरपर्यायः संवत्सराणाम् । मासो मास्-

१-‘क्षण’ इति त्रुटितम् B.

२-‘न’ इति नास्ति B.

३-श्चिदज्वे B. श्विदज्वे C. ४-पीविवान् C.

५-पात B. C. ६-मानम् B.

७-‘न च’ इति त्रुटितम् B.

८-‘सोमः’ इति नास्ति B. C. ९-ब्राह्मणो B. C.

१०-अपि दैवज्ञा B. C. ११-श्चन देवो B.

१२-‘रश्मयस्त एव’ नास्ति M.

१३-यजुष्यु न निन्द C.

१४-‘अनन्तरा चैषा’ इत्येव B. C.

१५-अत्र ‘चाश्चर्यं’ इति सात् ।

१६-भवन्तीति B. C.

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१८-[ऋ० १० । ८५ । ५] ‘यत्वा देव प्र पिबन्ति’
इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१९-अतो B. नास्त्येवेदं पदम् C.

२०-‘सत’ इति B. C.

२१-[ऋ० १ । ९१ । १८]

२२-समाशब्दः B.

शब्दात् सकारान्तात् षष्ठी मासस्य च त्वमाकृतिः आभिमुख्येन कर्ता एकैकस्य वर्गस्योप-
जनेनापगमेन च युक्तै रूपविशेषैः । ओषधिसोमस्य हि प्रत्यहं शुक्लपक्षे एकैकं पर्णमुप-
जायते द्रक्ष्येत इत्यभिप्रायः । अथवा वायुः सोमस्य यानि पात्राणि ग्रहचमसादीनि तेषां
रक्षिता । तेषां वानस्पत्यत्वात् । 'वायुगोषा वै वनस्पतयः' इति श्रुतेः । अतोऽस्मिन्
व्याख्याने सोमस्येति सम्बन्धे षष्ठी न कर्मणि । कृष्णपक्षे त्वपैति । तदपेक्षया च विशेषै-
रिति वचनम् । एवमौषधे सोमयोजना ।

चन्द्रमसि तु यदा त्वा त्वां हे देव सोम प्रै पिवन्ति रश्मयोऽपरपक्षे । ततोऽनन्तरमेव
पूर्वपक्ष आप्यायसे पुनः । तत्र 'या एताश्चान्द्रमस्य आगामिन्य आपो भवन्ति' इत्यत्र दर्शितम् ।
वायुश्च तव सोमस्य रक्षिता साहचर्याद्रसाहरणाद्वेत्युक्तम् । किञ्च समानां संवत्सराणाम् । मासस्य
चाकृतिराभिमुख्येन कर्तुं प्रत्यहमेकैकस्याः कलाया उपजनेनोपगमे । च युक्तै रूपविशेषैः ।

नाराशंसानभिप्रत्येति । आप्यायिताः सोमा आज्यादिषु शस्त्रेषु नाराशंसा उच्यन्ते ।
तदभिप्रायमाप्यायनवचनमोषधिपक्षे । चन्द्रमसः पक्षे तु पूर्वपक्षापरपक्षावभिप्रेत्य । तथा
च मन्त्रवर्णः 'यथा देवा अंशुम्' इत्यादि । [रसहरणायेत्यपपाठः] रूपविशेषैरिति । चन्द्रमाः
शुक्लकृष्णयोरुपचयार्पणभ्यामुदकस्य कर्ता पौर्णमास्यमावास्ययोः पञ्चदशर्पणत्वाभ्याम् ।
एवं च रसायनाधिकारे रूपविशेषणमायुर्वेदस्मरणादिति ।

चन्द्रमा वक्तव्यः । स कस्मात् ? चायन् द्रवैति चार्यन् पश्यन् लोकपालत्वात् । द्रवति

१-अत्र 'वर्णस्य' इति 'पर्णस्य' इति वा स्यात् ।

२-नावगमेन B. C. ३-वर्णमुप B. C.

४-न (रक्षि) क्षीतेत्य B. नक्षितेत्य C.

५-अथवा यः सोम B. अथवायुः C.

६-वायुगो वै B. ७-[अनुपलब्धमूलमिदम्]

८-'इति' त्रुटितम् B. ९-कर्मणि षष्ठी B. C.

१०-षधो सोम B. C.

११-'तु' इत्यत्र 'न' इति पाठः B. C.

१२-'प्र' इति त्रुटितम् B. १३-श्मयः पर B.

१४-तन्म (न्य C.) एता B. C.

१५-[निरु० ५।११] १६-'स' इति त्रुटितम् C.

१७-अत्र 'कर्ता' इति युक्तः स्यात् ।

१८-नावगमेन B. C.

१९-'चन्द्रमसः पक्षे' इति त्रुटितम् C. चन्द्रस्य पक्षे B.

२०-[यजु० ५।७] अयमधीत्यांशुम्' इति पाठः

B. 'यमादित्या अंशुम्' इति पाठः C. M.

२१-अयं पाठो नास्ति M

२२-'पचया' इति त्रुटितम् C.

२३-वर्णत्वा B. C.

२४-तथा चायुर्वेदे स्मरन्ति—

'सर्वेषामेव सोमानां पात्राणि दश पञ्च च ।

तानि शुक्ले च कृष्णे च जायन्ते निपतन्ति च ॥

एकैकं जायते पत्रं सोमस्याहरहस्तथा ।

शुक्लस्य पौर्णमासां तु भवेत्पञ्चदशच्छदः ॥

शीर्यते पत्रमेकैकं दिवसे दिवसे पुनः ।

कृष्णपक्षक्षये चापि लता भवति केवला ॥'

[सुश्रु० २९।२०—२२]

२५-द्रमति B. २६-चयत् B. च सत् पश्यत् C.

गच्छति । यद्वा चन्द्रो माता चन्द्रश्चासौ माता च निर्माता वा । यद्वा चन्द्रं मानमस्येति वा । चन्द्रो ह्लादकं मानं निर्माणमात्मनः कर्मणां वास्येति चन्द्रमाः । यद्वा पाठान्तरं चान्द्रं चन्द्रसम्बन्धि मानं मासस्य युगस्य वा यस्यास्य चन्द्रमाः । स ह्रस्वत्वेन चन्द्रमाः । तथा च श्लोकः—‘सोऽप्यसाधनचन्द्राणाम्’ इत्यादि । मासयुगपरिमाणप्रसङ्गादाह चन्द्रम् । यदि हिरण्यमथापि ह्लादकरं ज्योतिष्मत्वात् सर्वथा चन्द्रेतेर्धातोः कान्त्यर्थस्य । कान्तं हि तद् भवति । चन्द्रेशब्दोऽप्यत एव धातोः प्रसङ्गादुक्त्वा प्रकृतस्यैव च निर्वचनान्तरमाह । चारु द्रवति शोभनं गच्छति । मन्दगतित्वाद्वा चिरं द्रवति चिरं गच्छति च । चमेर्वा पूर्वं चम्यमानो रश्मिभिरद्यमानो द्रवति । चारुशब्दं प्रसङ्गाच्चिराह । चारु रुचेर्विपर्ययेण । आकारश्च नामकरणो मध्यानुप्रवेशेन । तस्यैषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चमः खण्डः ।]^{१३}

[अथ षष्ठः खण्डः ।]^{१३}

नवोनवो भवति जायमानोऽहो केतुरुषसामेत्यग्रम् ।

भागं देवेभ्यो वि दधात्यायन् प्र चन्द्रमास्तिरते दीर्घमायुः ॥

सूर्याया आर्षम् । नवो नवो भवति जायमानश्चन्द्रमा मासस्य पूर्वपक्षादौ । अर्षपरपक्षान्ते त्वहो केतुः केतुरिति चिह्नभूत इत्यर्थः । कर्ता वा । उषसामेति गच्छत्यग्रम् । उषसामिति पूजार्थं बहुवचनम् । उषसः प्रकाशात् प्रथममुदेतीत्यर्थः । एवं पौर्णमासीममावास्यां च निष्पादयन् दर्शपौर्णमासयोर्भागं देवेभ्योऽन्यादिभ्यो वि दधाति निष्पादयत्यायन् । प्रशब्दस्तिरतिना वृद्धयर्थेन सम्बध्यते । चन्द्रमाः प्रतिरते प्रवर्धयति दीर्घमायुः । कस्य ? सामर्थ्याद् यष्टृणाम्

१-चन्द्रः (न्द्र C.) ह्लादकर्मा न निर्माण B. C.

२-‘यस्यासौ’ इति युक्तः स्यात् ।

३-अयं सन्निधः पाठः । ४-चन्द्रतेर्धा० M.

५-वनशब्दो B. C. ६-‘प्र’ इति नास्ति B. C.

७-‘च’ नास्ति B. C. ८-संगच्छति M.

९-‘मन्दगति’ इत्यारभ्य ‘गच्छति’ इत्यन्तः पाठ-
स्तुडितः B.

१०-ममेर्वा C.

११-भिरन्यमो (मा M.) B. C.

१२-चारु चर्वि C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० १०। ८५। १९] ‘नवो नवो भवति’
इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१५-‘मा’ इति त्रुटितम् B.

१६-‘अ’ इति द्विलिखितम् C.

१७-‘गच्छति’ इति त्रुटितम् B.

१८-निष्पादयन् C. १९-दर्शपूर्णमास B. C.

२०-दिभिः विद् B. दिभिर्दि C. २१-प्रतिरति B.

२२-द्रष्टृणाम् B. C.

यदा त्वादित्यदेवतो द्वितीयः पादः । तदाहं केतुरादित्यः । स उपसां गच्छेत्यग्रम् । अग्रशब्दोऽन्तवचनः । अन्तं प्रत्युपसामन्त उदेतीत्यर्थः । 'पूर्वापरं चरतो' इति पूर्वस्यामपि ऋच्युभयोः स्तुतिदर्शनादत्राप्यादित्यदेवत इति । यद्यपि चादित्यस्य पुरस्तात् पुराणे चन्द्रमसः स्थानं कथ्यते तथापि रसानुप्रदानसामान्याच्च स्थानवत्वं तावदुपपन्नम् । सर्व-स्थानत्वे सति वायोरिव बलकृतिदर्शनात् । अत्रश्च कर्मप्राधान्यात् पौराणिकस्थानोपलब्धि-स्मरणगन्तव्यम् ।

मृत्युर्वक्तव्यः । स कस्मात् ? मायतीति सत इति म्रियतेरन्तर्नीतण्यर्थस्य 'भुजिमृङ्म्यां युक्त्युक्तौ' इत्येवमौणादिकस्त्युक्प्रत्ययः । मृतं च्यावयतीति वा मृतमिति वर्तमानसामीप्ये । आसन्नमृत्युञ्जं चरमोद्धासकाले शरीराच्छ्यावयतीति । शतशब्दो बहुनाम् बहुबलान्यक्षाणि यस्य षडिन्द्रिय इत्यर्थः । मुद्गलस्य पुत्रो मौद्गल्यः स मन्यत इति शेषः । च्यावयतेर्वर्णव्या-पत्या चकारस्य तकार इत्यभिप्रायः । अथवा मृतः क्षीणायुः [संस्कारः] उच्यते । तं मृतं मध्यमः प्राणः शरीराच्छ्यावयति । तथा च श्रुतिः 'प्राणमुत्क्रामन्तं सर्वे प्राणा उत्क्रामन्ति' इति । तस्यैषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य षष्ठः खण्डः ।]^{१५}

[अथ सप्तमः खण्डः ।]^{१५}

परं मृत्योऽनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात् ।

चक्षुर्भते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान् ॥^{१६}

संकुसुकस्यार्षम् । परशब्दोऽन्यवचनः । परमन्यं हे मृत्योऽनु परेहि अनुपैरागच्छ ।

१-यद्यत्वादि B.

२-केतुमादित्य स B. C.

३-गच्छन्नग्रे B. गच्छन्त्यग्रं C.

४-[ऋ० १० । ८५ । १८]

५-नादित्यप्राण्यादित्यदेव इति B.

६-[ब्रह्मपुराणं २३ । ५]

७-कक्ष्यते C. वक्ष्यते B.

८-रणं तन्त्रम् B.

९-[उणा० ३ । २१] त्युक्कामित्येव B.

१०-मृत्युश्च B. C. M.

११-मुतगलस पुत्र मौद्गल्य स C.

१२-'संस्कारः' इति नास्ति M.

१३-श्रुतिप्रमाणं उत्क्रामन्तं B. C. प्राणमनूक्ता० M.

प्राणा अनूत्क्रामन्ति B. C.

१४-[बृहदा० उप० ४ । ४ । २] मन्निति B. C.

१५-आदशुपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य रा तिरागम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१६-[ऋ० १० । १८ । १] 'परं मृत्यो' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

१७-'अनु' नास्ति M.

पन्थां पन्थानम् । [कतमम्] येस्ते तव स्व आत्मीयः । इतरोऽन्यो देवयानात् पितृयाणं इत्यभि-
प्रायः । पितृयाणे पथि स्थितास्तां जहसि । देवयाने पथि स्थिता अतो माऽस्मान् जिघांसीरि-
त्यभिप्रायः । न चास्मानेव केवलान् । किन्तर्हि ? चक्षुष्मते शृण्वते ते तुभ्यमित्यर्थः । ब्रवीमि
कथयामि मा नोऽस्माकं प्रजां दुहितृप्रभृति मा रीरिषो मा हिंसीः । मोत [उत] चार्थे मा च
वीरान् पुत्रपौत्रांश्च ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य सप्तमः खण्डः ।]

[अथ अष्टमः खण्डः ।]

त्वेषमित्या समरणं शिमीवतोरिन्द्राविष्णु सुतपा वामुरुध्यति ।

या मर्त्याय प्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तु रसनामुरुध्यथः ॥

निगदव्याख्याता ।

विश्वानरो व्याख्यातः । विश्वानरः प्रत्युतः । वाय्वात्मकत्वेन सर्वभूतानित्यभिप्रायः
एवमिह मध्यमोऽभिप्रेतः । तस्यैषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य अष्टमः खण्डः ।]

[अथ नवमः खण्डः ।]

प्र वो महे मन्दमानायान्धसोऽर्चो विश्वानराय विश्वामुवे ।

इन्द्रस्य यस्य सुमंखं सङ्गे महि श्रवो वृष्णं च रोदसी सपर्यतः ॥

वैकुण्ठस्यार्थम् । प्रोच्येति सम्बन्धः । न इति प्रथमांस्थाने यूयमित्यर्थः । महे महते ।

१-‘य’ इति त्रुटितम् C. ‘कतमम्’ नास्ति M.

२-‘याण’ इति त्रुटितम् B.

३-अत्र ‘पथि ये स्थितास्तां जहसि’ इति पाठो
युक्तः स्यात् । ४-स्थिताः अतो B.C.

५-‘ते’ इति त्रुटितम् B. ६-त्यर्थं ब्रवीमि B.

७-मारिषः B. C. ८-‘उत’ नास्ति M.

९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य
च निर्देशो न दृश्यते ।

१०-[ऋ० १।१५।१२] इयमृक् व्याख्याकृता महे-
श्वरेण न व्याख्याता नापि दुर्गेण । ‘इति सा

निगदव्याख्याता’ इत्येतद् वाक्यं तु भाष्ये परं
मृत्यो अनु परेहि’ इत्यस्य ऋचोऽनन्तरमेव
युक्तम् ‘संकुसुकस्य’ इत्याभ्य ‘रसनामुरुध्यथः’
इत्यन्तः पाठो लेखकप्रमादात्, अन्यथा वा
भाष्यमध्य आपतित इति ।

११-प्रत्यातः B. विश्वानरः प्रत्यातः C.

१२-भूतानित्य C.

१३-[ऋ० १०।५०।१] ‘प्र वो महे’ इत्येव प्रतीकः B.C.

१४-प्राच्चेति B.C.

१५-प्रथमायाः स्थाने B.C.M.

मन्दमानाय मोदमानाय । शब्दक्रियो वा महिः । शब्दाय्यमानाय । अन्धसोऽन्नस्य दात्रे इति शेषः । अत्र च्छान्दसत्वात्तल्लोपः । [अर्च] बहुवचनस्य वा स्थाने एकवचनम् । सामर्थ्या-
च्चात्रार्चतिरुच्चाणार्थः प्रोच्चारयत ऋत्विजां प्रैषः । किम् ? सामर्थ्यात् स्तुतिम् । विश्वानराय
मध्यमस्थानाय । विश्वामुवे सर्वत्र विविधं भूताय । प्राप्त्यर्थो भवति । विश्वं प्राप्ताय । इन्द्रस्ये-
श्वरस्य यस्य सुमुखं सुमहत् सहो बलं शरीरम् । महि महत् । श्रवः श्रवणीयं यशः । नृम्णं च
सेनालक्षणं बलम् । रोदसी द्यावापृथिव्यौ ते अपि सपर्यतः परिचरतः किमुतान्यः ।

शब्दाय्यमानाय स्तोतृभिः । प्रीतावित्यतिरिक्तः पाठः । नृम्णं नृन् शत्रुभूतान् [प्रति
नमति । अन्तर्णीतण्यर्थो वा नमिः] नमयति प्रह्वीकरोति । यं इत्यतिरिक्तः पाठः । इन्द्रस्य
यस्येति प्रत्यवमर्शानामध्यमस्थानं निश्चित्य कमन्यमित्याह । एवं पृथिवीस्थानादन्यत्वं उक्ते
विष्णुविश्वानरो वरुणः केशीति द्युस्थानादपि च विश्वानरादवच्छेत्तुम् । परोंपि भवति ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य नवमः खण्डः १३]

[अथ दशमः खण्डः १३]

उदु ज्योतिरमृतं विश्वजन्यं । विश्वानरः सविता देवो अंश्रेत् ॥

वसिष्ठस्य [आर्षम्] । उच्छब्दोऽश्रेदित्यनेन सम्बध्यते । उकारः पदपूरणः । ज्योतिरा-
दित्याख्यम् । अमृतं मरणवर्जितम् । विश्वजन्यं विश्वस्मै जनाय हितम् । विश्वानरो मध्यमस्थानः
सविता स एव सर्वस्याभ्यनुज्ञानात् । देवो दानादियुक्तः । उदश्रेत् उदश्रयदुच्छिन्नं कृतवान्
करोति वा । उद्गमयतीत्यर्थः । कुत एतत् ? निष्क्रियत्वात् सर्वज्योतिषां वायुना प्रेर्यमाण-
नामुद्गमनात् । वायोश्च विश्वानरैत्वात् । कथं ज्ञायते ? यतः क्रत्वादिकर्मणा देवानां रश्मी-

१-शब्दाय्यमानाय B. C.

२-सत्वाल्लोपः B. C. 'अर्च' इति नास्ति M.

३-प्राप्तय C.

४-सुमुखं B. सुमुखं खं C.

५-'ह' इति त्रुटितम् B. C.

६-ब्दाय्य (र्थं C.) माना B. C.

७-रिक्तपाठः B. C.

८-अयं कोष्ठकान्तगतः पाठो नास्ति M.

९-अत्र 'व' इति युक्तः पाठः ।

१०-स्थानानिश्च B. C.

११-०दपि विश्वानरानयच्छे० B. C.

१२-'अपि' इति नास्ति B. परवि भवति C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० ७ । ७६ । १] 'उदु ज्योतिः' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

१५-'आर्षम्' इति नास्ति M.

१६-'पद' इति त्रुटितम् C. M.

१७-'र' इति त्रुटितम् C. पीनत्वात् B.

नामजनिष्ट जातम् । किं तत् ? उष आख्यं चक्षुर्जनिता आविरक आविष्करोति । भुवनं भूतजातं विश्वं सर्वमुषाः ।

धाता मध्यमस्थानो वर्षकर्मणा सर्वस्य विधाता । तस्यैषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य दशमः खण्डः^१]

[अथ एकादशः खण्डः ।]

धाता ददातु दाशुषे प्राचीं जीवातुमक्षिताम् ।

वयं देवस्य धीमहि सुमति सत्यधर्मणः^२ ॥

वामदेवस्यार्षम् धाता मध्यमो ददातु दाशुषे दत्तवते हवींषि यजमानाय । प्राचीं आगायामिनि प्रवृद्धामित्यर्थः । कां पुनस्ताम् ? जीवातुं जीवेन जीविकामित्यर्थः । कीदृशीम् ? अक्षितां क्षयवर्जिताम् । कस्मादेवं ब्रूमः ? यदेते वयं तस्य देवस्य धीमहि ध्यायामः कर्तुमिति शेषः । दधातेर्वैतद्रूपं न ध्यायतेः । धारयामस्तदीयं कर्मेत्यर्थः । किम् ? सुमति शोभनां मतिम् । मन्यतेरर्चनिकर्मणो मतिः । स्तुतिरिह [मतिर्] अभिप्रेता । स्तुति सत्यकर्मणः ।

विधाता धात्रा व्याख्यातः । तस्यैषा । देवतान्तरैः सह स्तुतिसन्निपातो बहुदेवतायामृचि ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य एकादशः खण्डः^३]

[अथ द्वादशः खण्डः ।]

सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्मेणि बृहस्पतेरनुमत्या उ शर्मणि ।

तवाहमद्य मेघवन्नुपस्तुतौ धातविधातः कलशा^४ अभक्षयम्^५ ॥

विश्वामित्रजमदग्न्योरार्षम् । सोमस्य राज्ञो दीप्तत्वेन राजत्वेनासंस्तुतस्य वरुणस्य च सम्बन्धिनि धर्मेणि यज्ञाख्ये वर्तमान इति शेषः । यागं कुर्वन्नित्यर्थः । बृहस्पतेरनुमत्या^६ । उकारः

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

२-[अथर्व० ७।१७।२ ॥ मैत्रा० सं० ४।१२।६]

'धाता ददातु' इत्येव प्रतीकः B.C.M.

३-प्रजामिनीम् B. C. ४-'वृद्धा'इति त्रुटितम् B.

५-जीवनकं B.C. ६-'क्षितां'इत्येव C. 'अ...

क्षयवर्जिताम्' इति त्रुटितम् C.

७-यदेवता B. यदेता C.

८-दीया कर्मे B.C. ९-'मतिः' नास्ति M.

१०-धाता C.

११-[ऋ० १०।१६७।३] 'सोमस्य राज्ञः' इत्येव प्रतीकः B. C. M. १२-'आर्षं' नास्ति B. C.

१३-याग (गः C.) कुर्वन्तीत्यर्थः B.C.

१४-मत्या च B.

[पाद] पूरणः। शर्मणि शरण आश्रये वर्तमान आश्रित इत्यर्थः। त्वं चाहमद्य हे मघवन् धनवन्। उपस्तुतौ वर्तमानः। त्वां च स्तुवन्नित्यर्थः। युवयोश्च हे धातविधातश्च। अभक्ष्यं भक्षितवान्। इत्येतामिरिति समस्तार्थवचनम्। चमसाः सोमकलशा इहाभिप्रेताः। कला अवयवाः शेरतेऽवतिष्ठन्ते समुदाये हि अवयवाः समुदायवृत्त्या वर्तन्ते। शब्दसारूप्यात् प्रसक्तस्य कलेर्निर्वचनम्। कलिश्च कलाश्च किरतेः। सर्वशास्त्रव्यवस्थाविशेषात् कलिः कलाविशेषः। समुदायाद् विक्षिप्ता मात्राः कला इति।

इति निरुक्तविवरणभाष्ये षोडशस्या-[एकादशस्या-] ध्यायस्य प्रथमः पादः १०

अथ द्वितीयः पादः ११ [अथ त्रयोदशः खण्डः] १२

अथातो मध्यस्थाना देवगणाः। तेषां मरुतः प्रथमागामिनो भवन्ति। मरुतो मितराविणो वा मितरोचिनो वा महद्भूयन्तीति वा। तेषामेषा भवति १३

अथेति गणाधिकारः। मरुतां प्रथमगामित्वं वायुवत्। इयांस्तु विशेषः। आश्रित-भेदो वायुर्वहुवचनान्तेन मरुच्छब्देनाभिधीयते। सर्व एव च मध्यमस्थाना देवगणा मरुतः।

सर्वा स्त्री मध्यमस्थाना पुमान्वायुश्च सर्वर्गः।

गणाश्च सर्वे मरुत इति वृद्धानुशासनम् ॥ १७

१-‘पाद’ इति नास्ति B. C. M

२-तथा चाह M. ३-धनवान् B. C.

४-मानं त्वां च B.

५-इत्यादिभि B. इत्याभि C.

६-येह्यवय B. तिष्ठते समुदायेह्यवय C.

७-विक्षिप्त मात्रा B. ८-कल इति C.

९-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. C.

१०-‘इति षोडशस्य प्रथमः पादः’ इत्येव पाठः। C.

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये षोडशस्य

प्रथमः पादः M.

११-अयं सर्वोऽपि पादाद्यारम्भात्मकः पाठो नास्ति C. M.

१२-नास्ति B. C. M.

१३-‘अथातो इत्यादि’ इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१४-य सर्वा B. य सर्वे C.

१५-‘पुमान्’ इत्यस्मात्पूर्वं ‘वाक्’ इत्यधिकः

पाठः B. C. M.

१६-सर्वशः B. C. M.

१७-[बृहदेवता ५। ४९] दुरंगणत्रैवार्थं पद्य-

मित्थं पठ्यते-‘उक्तं च वार्तिके-

मध्यमा वाक् स्त्रियः सर्वाः पुमान् सर्वश्च मध्यमः।

गणाश्च सर्वे मरुतो ग (गु)णभेदाः पृथक्कृते ॥’

[बृहदे ५। ४८] पूनामुद्रितपुस्तके

तु टिप्पण्यामरेयव-

‘मध्यमा वाक् स्त्रियः सर्वाः पुमान्सार्धं च मध्यमः।

गणाश्च सर्वे मरुतो गुणभेदात्पृथक्पृथक् ॥’

इति पाठान्तरं प्रदर्शितम्। एवं च दुर्गकाले

महेश्वर लेकाच्च बृहदेवताग्रन्थे भिन्नाः पाठा

आसन्निति प्रतीयते।

पौराणिकास्तु मारीचात्काश्यपाहित्यां जज्ञिरे मरुतां [सप्त] सप्तका गणा इत्याहुः । मरुतो मितराविणो वा [मरुं] मितं प्राप्य च खवन्ति स्तनयितुलक्षणं शब्दं कुर्वन्ति । अमितं वा बहु च । बहु प्रकारं शब्दं कुर्वन्ति । खवणशीलाः । खचेवोत्तरार्थः । विद्युदात्मना पूर्ववन्मित्रममितं वा महदखवन्तीति वा । महदुच्चैर्द्रवन्तीति वा । महदन्तरिक्षं द्रवन्तीति वा । तेषामेषा ।
[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य त्रयोदशः खण्डः ।]

[अथ चतुर्दशः खण्डः ।]

आ विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वकै रथेभिर्यात ऋष्टिमद्भिरश्वपणैः ।

आ वर्षिष्ठया न इषा वयो न पतता सुमायाः ॥

गौतमस्य । आ यात इति सम्बन्धः । विद्योतनं विद्युत्तया तद्वद्भिर्विद्योतनवद्भिः । हे मरुतः स्वकैरश्वनमर्कैः स्वश्वनैः शोभनगमनैरित्यर्थः । अर्चनं वार्कैः स्वर्चनैः सुस्तुतिभिरित्यर्थः । अर्चिर्वार्कैः स्वार्चिभिः सुदीप्तिभिरित्यर्थः । कैः ? रथेभ्यो रथैः । आयात अस्मान् प्रति । ऋष्टिमद्भिः । अत्र सर्वाणि तृतीयान्तानि रथविशेषणानि । ऋष्टयः शक्तयः स्थूणा वा तद्वद्भिः । अश्वपणैः अश्वाः पतन्ति गच्छन्ति यैस्तैः । अथवा रंहतेर्गतिकर्मणः । रंहितृत्वाद्रथा मेघा उच्यन्ते । विद्युता संयुक्तैर्मेघैः सहायात । स्वकैरिति पूर्ववद्योजना । ऋष्टी रेपणं हिंसा । दुर्भिक्षादीनां हन्तृभिरित्यर्थः । अश्वपणैरित्यपि 'अश्व व्याप्तौ' नभसो व्याप्तुंभिः पतनैः ।

१-पादित्यादि जज्ञि B. C.

२-मरुतां सप्तसप्तकत्वमन्यत्रापि-

'सप्तकपाला भवन्ति सप्तसप्त मारुता गणारत-

स्मात्सप्तकपाला गणेन गणेन जुहोति गणश एव

मरुतः प्रीणाति' [मैत्रा० सं० ३।३।१०] 'सप्त-

कपालो भवति सप्त हि मरुतः' [मैत्रा० सं० २।१।८]

'मरुतां सप्तका' एवं पाठः M.

३-'मरु' इति नास्ति M. 'व' नास्ति B.C.

४-'अमितं' इत्यारभ्य 'शब्दं कुर्वन्ति' इत्यन्तः

पाठस्तुठितः B.

५-प्रकारः कुर्वन्ति C.

६-मितिति वा B. C.

७-'महदन्तरिक्षं द्रवन्तीति वा' इति त्रुटितम् B.

८-तेषामेषा B.

९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१०-[ऋ० १ । ८८ । १] 'आ विद्युन्मद्भिः' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

११-वाक् B. अग्रे 'स्वर्चनैः सुस्तुतिभिरित्यर्थः' इति त्रुटितम् B.

१२-अर्चिर्वाक् B. C.

१३-'पतन्ति' इत्यस्मात्परं 'ये' इत्यधिकः पाठः B. C.

१४-सहायतः (त C.) B. C.

१५-रेष्टिः रेपणा (णः C.) B. C.

१६-[धा० ५।१८]

१७-व्यपट् पत B. नहसोर्व्यपट् यत C.

आकारः पसंतेत्याख्यातेनान्वीयते । आयातृत्वं वर्षिष्ठया अतिशयेन प्रवृद्धया [बृहत्या] इषा
अक्षेन । न एषा चतुर्थी तादर्थ्ये अस्मदर्थेन हेतुभूतेन वृद्धतममन्नमस्मभ्यं दातुमित्यर्थः ।
वयो न वयांसीव पक्षिण इव शीघ्रं पतता आपतत । सुमायाः मायेति कर्मवचनं प्रज्ञानाम वा
सुष्कर्माणः सुप्रज्ञा वा । विद्युन्मद्भिरिति सत्त्वम् ।

रुद्रा व्याख्याताः । 'रुद्रो रौति' इत्यादिना । वचनकृतो विशेषः । तेषामेषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य चतुर्दशः खण्डः ।]

[अथ पञ्चदशः खण्डः ।]

आ रुद्रासु इन्द्रवन्तः सजोषसो हिरण्यरथाः सुवितायं गन्तन ।

इयं वो अस्मत्प्रति हर्षते मतिस्तृष्णजे न दिव उत्सा उदन्यवे ॥

इयावाश्वस्य । आ गन्तनेति सम्बन्धः । रुद्रासो हे रुद्राः । इन्द्रवन्त इन्द्रेण संयुक्ता
इन्द्रेण सहिता इत्यर्थः । सजोषसः सन्प्रीयमाणाः । तेनैव परस्परतो वा । हिरण्यस्थास्ते
हिरण्यवर्णरथाः । हितरमणरंहणा वा । सुविताय 'इण् गतौ' अधिकरणेऽत्र कप्रत्ययः ।
सुवितार्यं सुविगमनाय यज्ञकर्मणे यज्ञसमाप्त्यर्थमित्यर्थः । आगन्तं आगच्छत । कस्मा-
देवमुच्यते आगच्छते ? यस्मादियं वो अस्मत् षष्ठ्यर्थे पञ्चमी । अस्माकं स्वभूता मतिः ।
प्रतिशब्दो धात्वर्थानुवादी । हर्षतिः प्रेप्साकर्मा । प्रतिहर्षते कामयते तृष्णजे न नशब्द उपमा-
र्थीयः । तृष्णा पिपासा यस्मिन् काले जायते तथा वा यो जयति स तृष्णजो ग्रीष्मान्तः ।
तस्मिन्निव काले । दिवः सम्बन्धिन इति शेषः । उत्सा द्वितीयार्थे प्रथंमा मेघनामैतद् द्रष्ट-

१-तपतेत्या C. २-बहत्या B. C.

३-'न ए' इति वृटितम् B. C.

४-'थ्ये अस्मद्' इति वृटितम् C.

५-सप्रज्ञा B. C.

६-ति त्त्वम् C. विद्युत्वदिः सत्वम् M. अयं

पाठः सन्दिग्धः ।

७-[निरु० १०।५]

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

९-[ऋ० ५।५७।१] 'आ रुद्रासः' इत्येव प्रतीकः

B. C. M.

१०-आगन्तेत्यत्रनेनेति B. आगन्नेनेति C.

११-तेनैव सपर B. C.

१२-रमण (ण B.) रंहणाः या B. C.

१३-[धा० २।३५] ईण् गतौ M.

१४-शोभ सुविताय सुवि B. C.

१५-'न' इति वृटितम् B.

१६-'पद' B. C. १७-षष्ठ्यत्ये C.

१८-'र्यते कामयते तृष्ण' इत्ययं पाठो नास्ति B. C.

अत्र 'ज न नश इति पाठः B. C.

१९-'जायते' नास्ति B. C.

२०-'प्रथमा' इति वृटितम् B.

व्यम । उत्सान् मेघान् । उदन्यवे प्रथमार्थे चतुर्थी । उदुन्युरुदकेन्दुः । यथा मेघान् कामयन्ते तद्वत् ।

अथवा उत्सा इति प्रथमा उदन्यव इति चतुर्थीश्रुतेर्व्यवहितस्यागमनस्येदमुपमानं [न कामयमानानाम्] यथा ग्रीष्मान्ते दिवो द्युलोकात् । उत्सा मेघा उदन्यवे उदककामस्य जनस्यार्थायागच्छन्ति तद्वदागच्छते [इति] तृष्णकशब्दनिर्वचनात् तृष्णजेशब्दश्चतुर्थ्यः । उदन्यवे इत्यनेन समानाधिकरणम् । पिपासाशीलस्योदककामस्य जनस्यार्थाय यथा च उत्सा आगच्छेयुस्तद्वदागच्छतेति भाष्यकाराभिप्रायः । एवं तु व्याख्यायमाने तृष्ण.....हमेतत् तदभिप्रायाद् भाष्यम् । शाकल्यस्य तृष्णोपपदस्य जनेरधिकरणसाधनः कर्तृसाधनो वा डप्रत्यय इत्यभिप्रायः । कुत एतत् ? अवग्रहात् । तथा च मन्त्रो व्याख्यातः । उदन्युः 'अशनायोदन्य' इति क्वचिदुदकस्य ।

ऋभवो वक्तव्याः । विद्युत्प्रकाशनमुरु विस्तीर्णं भान्ति । उरुशब्दात् ऋकारो रेफोऽ-उभक्तिश्च । भातेराकारलोपः । ऋतेन वोदकेन दीप्यन्ते सञ्चितेनैः तैः सहाविर्भवन्तीति वा । तेषामेषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चदशः खण्डः ^{१३}]

[अथ षोडशः खण्डः ^{१३}]

विष्ट्री शमी तरणित्वेन वाघतो मर्तसिः सन्तो अमृतत्वमानशुः ।

सौधन्वना ऋभवः सुरचक्षसः संवत्सरे समपृच्यन्त धीतिभिः ^{१४} ॥

कुत्सस्य । विश्रुति नेदं कर्मनामात्र गृह्यते ^{१५} । किन्तु विषेर्व्याप्त्यर्थस्य क्रियाशब्दोऽयम् ।

१-‘चतुर्थी । उदुन्युरुदकेन्दुः’ इत्येतावान् पाठ-
स्तुटितः B. C.

२-‘नाम्’ इति नास्ति B. C. ‘न कामयमानानाम्’
नास्ति M.

३-‘र्थाय गच्छति B. C.

४-‘ते’ इति नास्ति B. C. ‘इति’ नास्ति M.

५-‘त’ इति त्रुटितम् C. ६-तुल्यन्त B. C.

७-प्रायं तद्भाष्यम् B.

८-[पा० ७।४।३४] उदन्युशनायो B. C.

९-दकस्योद्गा (त्मा C.) क्तव्याः विद्युत् B. C.

१०-शब्दाः (व्दा C.) ऋ B. C.

११-‘फोऽज्’ इति त्रुटितम् B. C. रेफभुक्ति M.

१२-तेन वाःतः सहावि भव B. C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० १।१।१०।४] ‘विष्ट्री शमी’ इत्येव प्रतीकः
B. C. M.

१५-‘ते । किन्तु विषेर्व्या’ इति त्रुटितम् B. C. अग्रे
‘त्यर्थस्य’ इति B. पुस्तके ‘तर्थस्य’ इति च
C. पुस्तके पाठः ।

ज्ञात्वादित्वादीकारः । विष्ठी विष्ठा व्याप्य कृत्वेत्यर्थः । शमीति कर्मनाम कर्माणि प्रख्या-
तानि । तरणिरिति क्षिप्रनाम क्षिप्रत्वेन शीघ्रमित्यर्थः । वाघतो यद्यप्येतद् ऋत्विङ्नाम
तथाप्यत्र सामर्थ्याद्वहेकस्य वोढारः । मेधाविनो वा मर्तासो मरणधर्माणः क्षणविनाशिनः ।
सन्तोऽमृतत्वमविनाशित्वमान्शुराप्तवन्तः । सौधन्वना धन्वान्तरिक्षं शोभनं च धन्व सुधन्व
तस्मिन् धन्वनि भवास्ते ऋभवो वैद्युता ज्योतिर्विशेषाः । कीदृशाः ? सूरचक्षसः सूर्यसमानद-
र्शनाः कृत्स्नस्य प्रकाशकाः । कथं ज्ञायतेऽमृतत्वमानशुरिति । संवत्सरे गते इति शेषः । पुन-
रपि समपृच्यन्त सम्बध्यन्ते ते धीतिभिः स्वभिरुदकवर्षणैः कर्मभिः । पुनरपि वृष्टिं कुर्वन्त्येवे
त्यर्थः । इयं नैरुक्तपक्षयोजना ।

ऐतिहास्यानि वा देवैरुक्तानि 'एकं चमसं चतुरंस्कृणोतनं' इत्यादीनि कर्माणि ।
तरणित्वेन शीघ्रम् । वौघतः ऋत्विङ्नामैतत् सामर्थ्याच्चात्रान्तर्नीतमत्वर्थः । यष्टार इत्यर्थः ।
मर्तासो मनुष्याः । सन्तोऽमृतत्वं देवत्वमानशुः । सौधन्वनाः सुधन्वन आङ्गिरसस्य पुत्राः । ऋभवः
ऋभुप्रभृतयः । साहचर्याद्भव उच्यन्ते । 'अर्धर्चाः पुंसि चै' इति यथा । ऋभुर्विभ्वा वाजं इति ।
सूर्यसमानदर्शना अत्यन्तं तेजस्विनस्तादृशप्रज्ञा वा । प्राप्य च देवत्वं संवत्सरे या धीतयः
ष्विज्यमानत्वाद्भागार्हं प्राप्ता इत्यर्थः ।

तेषां प्रथमोत्तमाभ्यां ऋभु वाजाभ्यां बहुवत् बहुत्वयुक्ता निगमा उदाहरणानि विद्यन्ते
न तथैव विभ्वना मध्यमेन । तदेतदार्भवानि 'किमु श्रेष्ठ' इत्यस्य सत्कृतस्य संस्तवेन युक्तानि
सर्ववेदशाखासु बहूनि सूक्तानि विद्यन्ते । तद्यथा 'इदं तृतीयं सवनं कवीनामृतेन ये
चमसमैरयन्तं' इति ।

मन्त्रस्वाभाव्यमुपलक्षणीयं मन्त्रव्यभिचारप्रदर्शनायार्हं 'आदित्यरश्मयोऽप्यृभव
उच्यन्ते' इति उदाहरणम् ।

१-[पा० ७।१।४९] स्तद्व्यादित्यादीकारः B. C.

२-'क्षिप्रनाम' इति द्विलिखितम् C.

३-अयं सन्दिग्धः पाठः । कदाचिदात्र 'वहे रूपं
यज्ञस्य वोढारः' इति पाठः स्यात् ।

४-धनुः सुधन्वा B. ५-'तस्मिन्' इति त्रुटितम् B.

६-ते ऋभवः' इति द्विलिखितम् B. C.

७-'सूरचक्षसः सूर्यस' इति पाठो नास्ति B. C.

८-वरे गते C. 'सं...त्स...' इति त्रुटितम् । C.

९-'धीतिभिः स्वभिरुदकवर्ष' इति त्रुटितम् B. C.

१०-[ऋ० १।१६।१२] ११-वायतः C.

१२-'सौधन्वनाः सुधन्वन आङ्गिरसस्य' इत्ययं पाठो
नास्ति B. C.

१३-[पा० २।४।३१] १४-विभवा B. C.

१५-'ज इति' इति नास्ति B. 'वाज इति' नास्ति C.

१६-अत्र कश्चन पाठस्त्रुटित इति प्रतीयते । कदा-
चित् 'कर्माणि तेष्वि' अयं पाठोऽत्र भवेत् ।

१७-तथापि भुवना B. C. १८-इत्यस्य C.

१९-सर्ववेदशा B. २०-[तै० सं० ३।१९]

२१-'याह' इत्यारभ्य 'उदाहरणम्' इत्यन्तः पाठ-
स्त्रुटितः B. C.

उद्वत्स्वस्मा अकृणोतना तृणं निवत्स्वपः स्वपस्यया नरः ।

अगोह्यस्य यदसस्तना गृहे तदयेमृभवो नातुं गच्छथ ॥

दीर्घतमसः । उद्वत्सु 'उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे' इति वतिः । उद्वत्तेषु उन्नतेषु । केषु ? सामर्थ्याद्भूप्रदेशेषु । अस्मै जनाय । अकृणोतन छन्दसि सर्वोपाधिव्यभिचारदर्शनात् सेलाटे-दातादिकं । निवत्सु निर्गतेषु पानावगाहनक्षमा अपो उदकांनि । स्वपस्यया अप इति कर्मनाम शोभनमपः स्वपस्तत इच्छाकयजन्तादकारप्रत्ययो भावे ततष्ठात् तृतीया हेतौ । रणेच्छा-हेतुना रक्ष्मीनां च भूतलगतास्याहीन्या व्यभिचरति इत्यार्थवेणे व्यापारदर्शनादुपपन्नं तृणादिकरणम् । किञ्च अगोह्यस्य गूहितुमशक्यं स्यादित्यस्यं यत् यदा रात्रावित्यभिप्रायः । असस्तन सस्विते । गृहे मण्डलाख्ये । तत् तदा । अथ रात्रिलक्षणे वर्तमानकाले । इदं जगत् । हे ऋभवो रक्ष्मयः । नातुगच्छथ यावत्तत्र भवथ न तावदत्र । ततश्च युष्मद्विना निरालोको-ऽयं लोकैः । एतद्वो माहात्म्यमिति स्तुतिः । [अंत्यतिरिक्तपाठः]

अङ्गिरसः 'अङ्गारेष्वङ्गिरीः' इति व्याख्याता । वचनकृतो विशेषः ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य षोडशः खण्डः १]

[अथ सप्तदशः खण्डः २]

विरूपास इदृष्यस्त इद्रंभीरवेपसः । ते अङ्गिरसः सूनवस्ते अग्नेः परि जज्ञिरे ॥

नामानेदिष्टस्य । परस्तात्तच्छ्रुतेर्योगार्थसम्बन्धाय यच्छ्रुतेरध्यहारः । ये पूर्वास्त्वृक्षे

१-[ऋ० १११६१११] 'उद्वत्स्वस्मै' इत्येव प्रतीकः

B. C. M.

२-[पा० ५११११८]

३-'उन्नतेषु' इति त्रुटितम् C.

४-सर्वोपाधि C. 'सर्वविधि' इति स्यात् ।

५-एतादिकं C. M. अयं पाठः सन्दिग्धः ।

६-पानावगा C. वनावगा B. ७-जलानि B.

८-'स्वपः' इति नास्ति B. C.

९-'रणेच्छा हेतुना' इति त्रुटितम् B. C.

१०-रति चाथ B. C.

११-अंगोभ्यस्य C.

१२-०-क्यत्वादि० B. C.

१३-यदाराव्ययावित्य R. ययदा रात्रा C.

१४-सस्वप्ने M. १५-रात्री रक्षणे B. C.

१६-तावतात्र B. १७-लोकं C.

१८-'इतीत्यतिरिक्तपाठः' इति युक्तः स्यात् । अयं पाठो नास्ति M. १९-[निरु० ३११०]

२०-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

२१-[ऋ० १०१६२१५] 'विरूपासः' इत्येव प्रतीकः

B. C. M. २२-'दि' इति त्रुटितम् C.

२३-योगार्थसम्बन्धात् B.

२४-यच्छब्दाध्या M.

स्वृक्षः प्र B. स्वृक्ष प्र C.

प्रकृता विरूपासो विविधरूपाः । इतौ [पादं] पूरणौ । ऋषयो द्रष्टारो मन्त्राणामतिमेधसः । ते गम्भीरवेधसः वेपस् इति कर्मणः प्रज्ञार्यो नाम वा भाष्ये वचनात् । गम्भीरं दुरवगाहमन्येन [अशक्यमध्यवसातुं] वेपः कर्म प्रज्ञानं वा येषां दुरवगाहकर्मणो दुरवगाहप्रज्ञा वा त ईङ्गि-रसोऽङ्गिरा नाम ऋषिस्तस्य सूनवः पुत्रास्ते अग्नेरैभिः सकाशात् परिजङ्गिरे पारंपर्येण जाताः । अग्नेः सकाशादङ्गिराः । तस्मादपि ते अङ्गिरसो जाता इत्यभिजन्म पुरस्तादष्टमे व्याख्यातम् ।

पितरो व्याख्याताः । 'पाता वा पालयिता वेति' । वचनकृतो विशेषः ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य सप्तदशः खण्डः ११]

[अथ अष्टादशः खण्डः १२]

उदीरतामवर उत्परास उन्मथ्यमाः पितरः सोम्यासः ।

असुं य ईयुर्वृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु ॥

शङ्कस्यार्धम् । उच्छेद ऊर्ध्वतायाम् । ईरता ईरतेर्गच्छतिकर्मणो लोणमध्यमपुरुषस्य 'आत्मनेपदेष्वन्ते' इति । ऊर्ध्वं पितृलोकमीरतां गच्छन्तु । अवेरेऽवस्थाः पृथिवीस्थाः । उत्परास ऊर्ध्वमेव परे द्युस्था इत्यर्थः । उन्मथ्यमा ऊर्ध्वमेव मध्यमा अन्तरिक्षस्थाः । पितरः सोम्यासः 'पैत्रीश्च यामीश्च शंसंती' इत्यादि स्तुतिकर्मत्वेन सर्वेऽपि सोमसम्पादिनः । किञ्च असुं प्राणं य ईयुर्गताः । स्थूलं विग्रहं त्यक्त्वा सूक्ष्माः प्राणरूपतामापन्ना इत्यर्थः । अवृका वृकस्यै

१-‘पाद’ इति नास्ति B. C. M.

२-ऋद्रष्टा B. ऋ श्रष्टा C.

३-वेधसः वेधस् B. वेधः पेध C.

४-‘या’ इति नास्ति B. C.

५-‘अशक्यमध्यवसातुं’ नास्ति M. अग्ने ‘वेधः’

इति B. C. M.

६-‘दुरवगाहकर्मणः’ इति त्रुटितम् B.

७-प्रज्ञा ह B. C. ‘दुरवगाहप्रज्ञा वा’ त्रुटितम् M.

८-आंगिर B. C.

९-‘अग्नेः’ इत्यस्मात्परं ‘अग्निः’ इत्यधिकः पाठ

उपलभ्यते B. C.

१०-पराता (‘ता’ नास्ति C.) त्वर्येण B. C

११-ष्टमो C. व्याख्यातः B.

१२-[निरु० ४।११]

१३-‘वच’ इति त्रुटितम् B. C.

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१५-[ऋ० १०।१५।१] ‘उदीरताम्’ इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१६-‘च्छ’ इति त्रुटितम् C. १७-इतेर्गतिक M.

१८-[पा० ७।१।५] १९-इतीट् B.

२०-गच्छन्ति B. C.

२१-अपरे पर C.

२२-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] मीश्वरं सति C.

२३-प्राणरूपनामाप B. C. त्वक्त्वा सूक्ष्माः प्राण M.

२४-अवृक B. अरीवृक C.

सादृश्याद् वृको हिंसकः [शत्रुरिति] तद्वर्जिताः । अनुग्राहका इत्यभिप्रायः । तथा च 'अक्रोधनाः शौचपरा' इत्यादि स्मरणम् । ऋतज्ञाः सत्यस्य यज्ञस्य वा ज्ञातारः । ते नोऽस्मान् द्वितीयाश्रुतेः प्रतीति शेषः । अस्मान् प्रति । अवन्तु अवतिर्गतिकर्मा गच्छन्तु । पितरो हवेषु आह्वानेषु सत्सु । आहूताः सन्त इत्यभिप्रायः ।

सोमसम्पादिनः कर्मण्यंगमावं गच्छन्तः सोमं सम्पादयन्ति । अनभिन्नाः परं सत्यमुपगताः । अपरेषां परेषां च मध्यस्थानत्वप्रतिपादनायाह माध्यमिको यमः । स च तेषां राजा पितृपतिरुच्यते । तत्सम्बन्धात्सर्वानेव मध्यमान्मन्यन्ते नैरुक्ताः ।

अतः परावथर्वाणो भृगव इति द्वौ देवगणौ समास्रातौ । न च तयोर्व्यस्तयोः समस्तयोर्वा स्तुतिरस्ति । अस्ति त्वंगिरसः पितृसाधारण्येन तत्प्रदर्शनायथर्वाण इत्यस्यापौनरुक्त्याम् [अङ्गिरः प्रभृतीन्] कृत्वाख्यानाननूद्याथर्वणं निराह । अथनवन्त इति । नैरुक्ताधातुश्चरत्यर्थः । तस्यार्थेव इत्येवं रूपस्यार्थेण छान्दसो वकारलोपः । गमनवन्त इत्यर्थः । तत्प्रतिषेधोऽथर्वणमंगमनम् । तेनाथर्वणेनोङमनेन तद्वन्तोऽथर्ववन्तः सन्तोऽथर्वाणः । अथर्वा अथर्वतेरनिप्रत्ययः । अथर्वाणो गन्तारः । यस्तु भाष्येऽथनशब्दः । असावथर्वशब्दस्यैवार्थविवरणम् । भृगुर्मज्यमानो न देहेन वचनकृतो विशेषः । तेषामेषा समानस्तुतिः ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य अष्टादशः खण्डः]^{१७}

[अथ एकोनविंशः खण्डः]^{१७}

अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः ।

तेषां वयं सुमतौ यज्ञियोनामपि भद्रे सोमनसे स्याम ॥^{१८}

यमस्यार्थम् । अङ्गिरसो नोऽस्माकं च पितरः । कीदृशाः ? नवग्वा मासे मासे पिण्डपितृयज्ञे गतिर्येषाम् । नवनीते वा मनसो गतिरभिलाषो येषां ते । अथर्वाणश्च भृगवश्च सोम्यासो

१-शत्रुतिः त B. C. 'शत्रुरिति' नास्ति M.

२-ननुग्राहिका B. अननुग्राहिका C.

३-[मनु० ३। १९२] ४-अगच्छन्तु M.

५-सवनेषु B. C. ६-प्यनभावं B. प्यनवभागां C.

७-माध्यमिको यमः B. ८-गिरः पितृ B. C.

९-रुक्त्यम् B. C. अग्रे 'अंगिरः प्रभृतीन्' इति नास्ति M.

१०-तस्या धर्म B. C. ११-स्यथर्व C.

१२-तच्छान्दसो B. C.

१३-वर्ण गम B.

१४-णेन गम B. C. १५-'व' इति नास्ति C. M.

१६-अथर्वा धर्वते C.

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारभ्यस्य च निर्देशो न दृश्यते

१८-[ऋ० १०। १४। ६] 'अंगिरसो नः' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

ये सोमसम्पादिनस्तेषां वयं सुमतौ शोभनायामनुग्राहकबुद्धौ यज्ञियानां यज्ञार्हाणाम् । अग्नि-
श्चार्थो भद्रशब्दाच्च परो द्रष्टव्यः । भद्रे च सौमनेसे कल्याणे सौमनस्ये प्रीतावित्यर्थः । स्याम
भवेमेत्याशास्महे ।

नवनीतगतय इति । विज्ञायते हि 'स्वयं विलीनमाज्यं पितृणाम्' इति । भेदनीये स्तुत्ये ।
भाजनवति वा येन मनसा भाजयन्ति अभिमतैः कामैः सम्बन्धयन्तीत्यर्थः ।

अङ्गिरा इत्यादि मध्यमैस्थानो देवगण इति नैरुक्ताः । तदधिकारे समाज्ञानात् ।
पितरं त्याख्यानविदः पौराणिकाः स्मरन्ति । ते सनत्कुमारादयो देवविशेषा एव । तथा
चाह 'मेने हैरंण्यगर्भस्य' इति । पितृगणा इव 'पसं हरन्नाह य एते गुणमुख्याः पितृणा-
मिति । 'ऋषिभ्यः पितरो जाताः पितृभ्यो देवदानवैः' इति च । प्रसङ्गादाह । अथापृषयः
स्तूयन्त इति ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-)ध्यायस्य एकोनविंशः खण्डः १३]

[अथ विंशः खण्डः १३]

सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्येव महिमा गम्भीरः ।

वातस्येव प्रजवो नान्येन स्तोमो वसिष्ठ्य अन्वेतवे वः ॥

इन्द्रस्यार्घ्यम् । सूर्यस्येव वक्षथो वचनस्य ज्योतिः प्रकाशः । एषां गुणमाकं वसिष्ठानाम् ।
समुद्रस्येव महिमा माहात्म्यम् । महिम्नो विशेषणं गम्भीर इति । गम्भीरमोजस्विं दुरवगाहार्थं

१-श्चार्थो द्रशब्दा B. C.

२-'न' इति त्रुटितम् C. ३ हवेमे C.

४-[मैत्रा० सं० ३।६।२]

५-भजनीये B. C. M. ६-यतीत्यर्थः B. C.

७-'ध्यम' इति त्रुटितम् B. C.

८-'नो' इति त्रुटितम् C. ९-तेन B. C.

१०-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] हैरिण्य C.

११-पितृगणा इव मि.....पसंहारं नाह (पसंहार-
यन्नाह C.) । य एते गुणमुख्याः पितृणा-
मिति B. C.

१२-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[क० ७।३३।८] 'सूर्यस्येव' इत्येव प्रतीकः

B. C. M.

१५-यथां C. M.

१६-अत्र 'स्ये' इत्यस्मात्परं 'व' इत्यस्माच्च पूर्वं
'तिपितृगणा इव मि.....पसंहारः । ये इते
गुणमुख्याः पितृणामि' इति पाठो B. पुस्तके,
'मि पितृगणा इव मि' इति च C. पुस्तके पाठो
ऽधिक उपलभ्यते । अयमेतावान् पाठोऽत्र
संगतार्थ एव ।

१७-गमि गम्भीर B. C. १८-जस्विनः दुर B. C.

१९-'हा' इति त्रुटितम् B.

च युष्माकं वचनमित्यर्थः । वातस्येव च प्रजवः प्रकृष्टो जवो वेगो यस्य नान्येन केनचित् स्तोमः हे वसिष्ठा अन्वेतवे आनुपूर्व्येन । तुमर्थे तवेन्प्रत्ययः । अनुगन्तुं शक्यत इति शेषः । किम् ? अयं स्तोमः । वो युष्माकं स्वभूतः ।

आप्या इन्द्रसहचारिमध्यमस्थानो देवगणः । सर्वव्यापित्वादाप्नोतेः । एकतादय इत्याख्यानम् । ऋषीणामेव सताम[एषां]मन्त्रेषु स्तुतिदर्शनादिन्द्रसाचर्यान्मध्यमे च स्थाने समाम्नातमेतदङ्गिरः प्रभृतीं द्रष्टव्यम् । तेषामेष स्तुतिसन्निपातो भवति ऐन्द्रचामुचि ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यास्य विंशः खण्डः ।]

[अथ एकविंशः खण्डः ।]

स्तुपेयं पुरुषर्षसमुर्ध्वमिनर्तममाप्यमाप्यानाम् ।

आ दर्षते शर्वसा सत दानून् प्र साक्षते प्रतिमानानि भूरि' ॥

बृहद्विवस्यार्षम् । स्तौतेः कृत्यार्थे सेर्यक् । स्तुपेयं स्तोतव्यमित्यर्थः । अत्र चैकवाक्य-
त्वाय भाष्यकारेण परस्ताद्यच्छब्दोऽध्याहृतः । यच्छ्रुतेस्तच्छ्रुतिरध्याहार्या । तमिन्द्रमहं
स्तौमीति वाक्यशेषः । कीदृशम् ? पुरुषर्षसं वंषं इति रूपनाम बहुरूपम् । ऋभ्वं उरुभूतं
महान्तमित्यर्थः । इनतमं इने ईश्वरोऽतिशयेनेश्वरम् । आप्यामाप्यर्थं च स्तुतिभिः । केषां ?
आप्यानामाप्तव्यानामृषीणाम् । 'कृत्यानां कर्तरि ऋ' इति षष्ठी । आं दर्षते आदारयति । यः
शर्वसा बलेन । किमादारयति ? सत दानून् दानूनुदकस्य मेघान् । दानवचनो दानुशब्दः ।
नमुचिप्रभृतीन् दानवानित्यर्थः । किञ्च प्र साक्षते साक्षतिराप्नोतेरर्थं प्रकर्षेण च व्याप्नोति ।
प्रतिमानानि उपमानानि । भूरि प्रथमो बहवचनस्य लुक् 'सुपां सुलुक्' इति । भूरीणि हि बहूनि ।

१-[पा० ३।४।९]

२-स्वभूतम् B. ३-आप्यो B. C.

४-'एषां' इति नास्ति M.

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० १०।१२०।६] 'स्तुपेयम्' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

७-स्तैर्यत् B. सन्दिग्धः पाठः

८-स्तात् तत्स M.

९-पुरुषर्षसं B. पुरुषवर्षसं C.

१०-सर्प B. पर्ष C. ११-ऋभवं C.

१२-इनमीश्वरमिति B. १३-आप्य B. C.

१४-'अप्तव्यं' इति द्विलिखितम् B. C.

१५-तेषाम् C १६-[पा० २।३।७१]

१७-आददते आदारयति C.

१८-'यः' नास्ति B C. 'श' इति त्रुटितम् । अग्रे 'यसा' इति पाठः C.

१९-दारेति C. २०-'प्रति' इति नास्ति B. C.

२१-'उपमानानि' इति त्रुटितम् B.

२२-प्रथम बद् B. २३-[पा० ७।१।३९]

एतदुक्तं भवति । यान्यस्योपमानान्युपादीयन्ते तेभ्योऽधिकतर इन्द्र उर्णः । सप्त दानून् 'दाभाभ्यां नुः' इत्यौणादिको ददातेनुः । दानुर्दाता । भाष्ये तु दानानीत्ययमेवाथो बहुवचनात् कर्तरि ल्युट् प्रदर्शितः । ददातीति दानम् । तद्दानृत्यर्थः ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये षोडशस्या-[एकादशस्या-]ध्यायस्य द्वितीयः पादः ।

अथ तृतीयः पादः । [अथ द्वाविंशः खण्डः]

[अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियः । तासामदितिः प्रथमागामिनी भवति ।

अदितिव्याख्याता । तस्या एषा भवति ।]

अथातः शब्दावुक्तार्थः । प्रथमागामित्वं चादितेरदीनत्वादू देवमार्तृत्वाच्च । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य द्वाविंशः खण्डः ।]

[अथ त्रयोविंशः खण्डः]

दक्षस्य वादिते जन्मनि व्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।

अतूतपन्थाः पुरुरथो अयमा सप्तहोता विपुरुषेषु जन्मसु १६

गयस्यार्षम् । अदितिः प्रातस्तनी सन्ध्या । सा चावश्यायलक्षणरसानुप्रदानसम्बन्धान्मध्यमस्थाना वोच्यते । हे अदिते दक्षस्य 'दक्ष वृद्धौ' इत्यस्य । दक्षः प्रवृद्धप्रज्ञ इहादित्योऽभिप्रेतस्तस्य । वाशब्दो जन्मनि व्रते वेत्यर्थः । उद्योऽत्र जन्माऽभिप्रेतः । व्रतमिति कर्मनाम ।

१-भ्योऽतिक B, C. २-सन्दिग्धमिदं पदम् ।

३-[उणा० ३ । ३२]

४-'दाभाभ्यां नुः । इत्यौणादिको' इति पाठ-
स्मृतितः B, C.

५-ददात्यानुः B. ददभ्याभ्यनुः C. ६-शिकः C.

७-दानः C. ८-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो
नास्यादर्शपुस्तकेषु ।

९-'इति षोडशस्य द्वितीयः पादः' इत्येव पाठः C.

१०-अयं सर्वोऽपि पादाधारम्भात्मकः पाठो नास्ति C.

११-अयं मूल पाठो नास्ति B, C.

१२-मगामि B. मगामीत्वं C.

१३-चातोऽदी B चादितो अदी C. १४-मात्रेत्वा B, C.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१६-[ऋ० १० । ६४ । ५] 'दक्षस्य वा' इत्येव
प्रतीकः B, C.

१७-'अदितिः' इति व्रुटितम् B.

१८-प्रधान सम्बन्धा मध्य B, C.

१९-[धा० १ । ६०९] वृ...दित्यस्य B. वृ
क्यस्य C.

२०-'वि' इति व्रुटितम् B. 'वि व्रते वेत्यर्थः' इति
व्रुटितम् C. २१-भिमतः C.

उदयाख्ये जन्मनि कर्मणि 'यस्य च भावेन भावलक्षणम्' इति द्वे अपि सप्तम्यौ । उदयाख्ये कर्मणि सति उद्यदादित्य इत्यर्थः । वा शब्दश्रुतिसामर्थ्याद्वा दक्षस्य वा जन्मनि त्वचस्तव वा जन्मनि दक्षादित्येवमध्याहार्यम् । त्वत्तो जायमान आदित्ये आदित्यार्द्धां त्वयि जायमान इत्यर्थः । राजाना मित्रावरुणा 'अहर्वै मित्रो रात्रिर्वरुणः' इति श्रुतेरहोरात्रावत्र मित्रावरुणावुच्यते । तौ विवाससि विवसतिः परिचर्यायां परिचरसि । कथम् ? तदनुप्रवेशेनार्धं हि सन्ध्यायां रात्रिमुपविशति अर्धमहः । लोकेऽपि हि 'योऽयं परिचरति स तद्भावानुप्रवेशेनैव ।

ऐतिहासिकानां त्वदितिर्देवमाता सोच्यते । उद्यदादित्ये तं प्रजानामुपकुर्वन्तं इष्ट्वा दीप्यमानौ मित्रावरुणौ विवाससि । अत्र व्याख्याने विवासतिराशासतेरर्थः । ततश्चायमर्थः । आशास्से अप्येतावपि प्रजानामेवोपकुर्वतामिति ।

परोर्धचो दक्षस्य विशेषणार्थः । अतूर्तपन्थास्वरतेस्तूर्तोऽतूर्तस्त्वरारजितः पन्था यस्य स नियतगतित्वाच्चेदमुच्यते । त्वरमरणो ह्यनियतगतिर्भवति । पुरुरथो रथो रंहतेः । प्रत्यहं भुक्तिभेदात् बहुरंहणः । अर्थमा अरीणीं तमसां यन्ता नियन्ता । सप्तहोता जुहोतेः । सप्तैरश्मयो यस्मिन् रसान् जुहति प्रक्षिपन्ति सः । अथवा सप्तहोतेति न जुहोतेः । ह्यतेरर्चति कर्मण इदं रूपम् । सप्तर्षयो भरद्वाजादयो होतारो यस्य । विषुरूपेषु विषमरूपेषु जन्मसु उदयाख्येषु कर्मसु । सप्तमीश्रुतेर्वर्तत इति शेषः । विषमरूपत्वं चोदयानां दक्षिणायणे उत्तरायणे चानियतगतित्वेन प्रत्ययादैन्यस्मिश्च प्रदेशे नभस उन्मानात् । योऽतूर्तपन्था इत्यादिगुणस्तस्य दक्षस्य जन्मनीत्येवं यत्तदावध्याहृत्यैकवाक्यता योज्या । 'हविर्भमान् आविवासति' इति परिचर्यायामित्यस्य सिद्धये दृष्टान्तः ।

यो अग्निं देववीतये हविष्मां आविवासति । तस्मै पावक मृळ्य ॥

मेघातिथेः । यो भवन्तमग्निं देववीतये वीतिर्गतिर्देवान् प्रति वीतये गमनाय । अशनाथो

१-[पा० २ । ३ । ३७]

२-‘यस्य च भावेन’ इत्यादिभ्य ‘कर्मणि’ इत्यन्तः

पाठस्तुटितः B.

३-शब्दः श्रुति B. ४-‘स्य’ इति त्रुटितम् B. C.

५-आदित्ये C. ६-दित्या वा त्व B. C.

७-‘यमा’ इति त्रुटितम् B. C.

८-[ऐ० ब्रा० ४ । १० । अहमित्रः तां ब्रा०

२५।१०।१०मैत्रं वा अहः तै० ब्रा० १।१०।१०।११]

९-विवासति B. C. १०-सन्ध्या च रात्रि B. C.

११-लोकोपि B. C. ‘हि’ इति नास्ति B.

१२-इत्यदादित्ये दं प्रजा C. इत्यादित्ये B.

१३-अर्क्यपन्थाः C.

१४-बहुरहेण B. १५-अरितानां B. C. M.

१६-‘जुहोतेः’ इत्यस्य च स्थाने ‘जुहोता’ इति पाठः B. C.

१७-सप्त योयरश्म B. १८-‘मी’ इति त्रुटितम् B.

१९-प्रत्ययमन्य B. C. २०-इमानात् B. उपमानात् C.

२१-हविष्मां आवि C.

२२-[ऋ० १ । १२ । ९] ‘यो अग्निं देववीतये’

इत्येव प्रतीकः B. C. M. २३-मग्निर्देव B. C.

वा वीतिः । देवैर्भक्षणाय । हविष्मान् आविवासति परिचरति । तस्मै द्वितीयार्थे चतुर्थी तम् ।
हे पावक पावयितः मृळ्य सुख्य ।

अथ कोऽयं दक्षः ? अदितेः पुत्र आदित्यो दक्ष इत्याहुर्ब्रह्मविदः । आदित्यमध्ये च
स्तुत इति । च शब्दो हेतौ । यस्मादादित्यमध्ये स्तुतो दक्षः । 'इमा गिरं आदित्येभ्यः' इत्यत्र
इदं तर्हि कथं यदैतिहासिका आहुः । अदितिर्दाक्षायणीति । उभयमपि चेदं निगमे भूयते ।
आदित्यो दक्षोऽदितिर्दाक्षायणीति । तद्यथा 'अदितेर्दक्षो अजायते' इत्युदाहरणम् । ...

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य त्रयोविंशः खण्डः ।]^१

[अथ चतुर्विंशः खण्डः ।]

यस्मै त्वं सुद्वविणो ददांशोऽनागस्त्वमदिते सर्वताता ।

यं भरेण शर्वसा चोदयासि प्रजावता राधंसा ते स्याम ॥

....

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य चतुर्विंशः खण्डः ।]^१

[अथ पञ्चविंशः खण्डः ।]

किमिच्छन्ती सरमा प्रेदमानङ् दूरे ह्यध्वा जगुरिः पराचैः ।

कास्मेहितिः का परितक्म्यासीत् कथं रसाया अतरः पर्यासि ॥

....

तीर्णवत्यसि । पर्यासि उदकानि । अथवा कथंरसा इत्येतावदेकं पदं प्रथमा-
बहुवचनान्तम् । या इत्येतदपि पदान्तरं द्वितीयाबहुवचनान्तम् । कथंरसानि किं प्रकाराणि
रंसानि यानि त्वमतरे उदकानीति शाखान्तरापेक्षमेतद् भाष्यकारस्य व्याख्यानं द्रष्टव्यम् ।

१-मत् सन् आवि C.

२-ळया सु B. C.

३-ब्रह्मवादाः B. C.

४-[ऋ० २ । २७ । १] ५-[ऋ० १० । ७२ । ४]

६-अत्राखण्डपरिसमोत्प्रेयान् पाठस्तुटित आदर्श-
पुस्तकेषु ।

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

८-[ऋ० १ । ९४ । १५]

९-यस्मै त्वमिति ऋचः सर्वमपि व्याख्यानमत्रा-
दर्शपुस्तकेषु त्रुटितम् ।

१०-[ऋ० १० । १०८ । १]

११-अस्यापि मन्त्रस्य भूयान् व्याख्याभागस्तु-
टितः B. C.

१२-इदं वाक्यं त्रुटितम् B.

१३-प्रकार रसानि C.

१४-त्वमन्तर उदकानिति B. C.

अपीत इति पाठः । अचित इति तु प्रमादपाठः । परितक्ष्या रात्रिः । कस्मात् ? तँकति ईषतीति तक्तैर्गेतिकर्मणः । सर्वतो गच्छतीति । अथवा तँकमोष्णं तत्परित उभयत एनां परिगृह्य वर्तत इति । तदुक्तं तक्मेत्युष्णनाम तर्कतीति सत इति । तेन परिमितकर्मा स..... परितक्ष्येति । अथवा परितक्ष्या परितकनं परिभ्रमणम् । कीदृशमासीत् भ्रमणकरणेति ? रसा नदी भवति योजनशतविस्तीर्णा । सव.....लक्षणेन रसेन शब्देन शब्दवती । समूदे समुदितवती संवादं कृतवतीत्यर्थः । एवमियमाख्यानपक्षे योजना ।

यदा तु माध्यमिकवाक् सरमा तदैवम् । अनावृष्ट्या पीडितो नदीन् स्तनयितुमुप-
भृत्य सासूयं मन्त्रहगाह । किमिच्छन्ती सरमा मध्यमस्थाना वाक् । इदमस्मच्छ्रोत्रं प्राणत् । समा-
नमन्यत् । परितक्ष्या परितकनं अतीते कालेऽस्मान् मुक्त्वा क्वान्यत्र परिभ्रमणम् । तत्
किमासीत् ? केन वा कारणेनेत्यर्थः ।

सरस्वती नदीवत् 'इमं मे गङ्गे' इत्यत्र व्याख्याता । देवतावद् व्याख्यायते । तथा च
'तत्र सरस्वतीत्येतस्य' इत्यादिनोत्कृष्टस्य देवतापदस्यायमवसरः ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चविंशः खण्डः ।]

[अथ षाड्विंशः खण्डः ।]

पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञं वृष्टु धियावंसुः ॥

मधुच्छन्दसः । परा च । पावका पवतिरत्र सामर्थ्यात् क्षरणार्थो [द्रष्टव्यः] 'सोमः

१-आपीत B.

२-साम्प्रतं मुद्रितनिरुक्तपुस्तकेषु 'अचित' इति
पाठ उपलभ्यते ।

३-परितक्ष्या रात्रि क (त) स्मा B. परितक्ष्या
रात्रिः C. ४-'त' इति त्रुटितम् B.

५-त्रा क्वोष्णं B. वा त्वोष्णं C.

६-एनान् B. एना C. ७-तके मनुष्युष्णनाम B. C.

८-साम्प्रतं मुद्रितनिरुक्तपुस्तकेषु 'तक्त इति
सतः' इति पाठः ।

९-तक्ष्येति B. C. १०-परितक्ष्या B. C.

११-अयं पाठः सन्दिग्धः ।

१२-'समूदे' इति त्रुटितम् B.

१३-ख्यातपक्षे B. C. १४-मिकवान् B.

१५-नदतः B. नदत् C. १६-न्तीति रसमा मध्य B.

१७-च्छेत्रं प्राक् B. च्छेत्रं प्राट् C.

१८-परितक्ष्या परितकनं (त्नं) B. C.

१९-स्मान् दुक्त्वा C.

२०-[निरु० २ । २३]

२१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

२२-[ऋ० १ । ३ । १०] 'पावका नः' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

२३-'प' इति त्रुटितम् ।

२४-'द्रष्टव्यः' इति नास्ति M.

पवते जनिता मतीनाम' इति यथा । क्षरित्री उदकानाम् । 'नोऽस्माकं स्वभूतं यज्ञमिति सम्बन्धः । सरस्वती मध्यमस्थाना वाक् । कीदृशी ? वाजेभिर्वाजिनीवती वाजो बलं वेगो वा तद्वती वाजिनी । कासौ ? सरस्वत्याः स्वभूता सेना तद्वती वाजिनीवती सरस्वती । अथवा वाजं हविलक्ष्णमश्वं तद्यस्या अस्ति सा वाजिनी यागसन्ततिस्तद्वती वाजिनीवती सरस्वती । सा यज्ञं वष्टु 'वश कान्तौ' कामयताम् । कामनेन चात्रागमनं सम्भजनं च लक्ष्यते । यो हि यत्कामयते [सं] तदागच्छति सम्भजते च । आगच्छतु सम्भजतां चेत्यर्थः । धियावसुः धीरिति कर्मनाम । वस्विति धननाम । कर्म यागलक्षणं [वसुं] धनं यस्याः सा कर्मधना प्रज्ञाधना वा ।

अथवा वसेराच्छादनार्थस्य वसुशब्दः । 'शृष्ट्वृक्षिहि' इत्यादिना उप्रत्ययान्तः । धिया कर्मणा वृष्टिलक्षणेन प्रज्ञया वा छादयित्री यार्थानाम् । तस्या एषापरं व्यक्ततरा मध्यमलिङ्गप्रदर्शनार्थी । पूर्वस्यां तु पावका पावयित्रीत्येपि स्यात् ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य षड्विंशः खण्डः ।^{१३}]

[अथ सप्तविंशः खण्डः ।^{१३}]

महो अर्णः सरस्वती प्र चेतयति केतुना ।

धियो विश्वा वि राजति ॥^{१४}

महद् बहु अर्णो मेघस्यमुदकम् । सरस्वती मध्यमस्थाना वाक् । प्र चेतयेति प्रज्ञापयति । केतुना कर्मणा गर्जिताख्येन । गर्मेभीरं हि गर्जितं श्रुत्वा महदत्र मेघ उदकमिति प्रज्ञायते । केतुशब्दोऽपठितोऽपि कर्मनाम प्रज्ञानामैव वा । कुत एतत् ? 'वैश्वानरस्य विमितानि चक्षंसे' इत्यत्र मन्त्रे प्रयोगदर्शनात् । अत्र हि चक्षंसेत्यनेन प्रज्ञाया उपात्तत्वादसन्दिग्धं केतुशब्दस्य कर्मवचनत्वम् । प्रज्ञया वा ययौ गर्जन्ति वर्षन्ति च । धियः कर्माणि प्रज्ञा वा ।

१-[ऋ० ९।९६।५]

२-नीषती याग B. C. ३-[धा० २।७०]

४-'स' इति नास्ति M.

५-वा B. C. 'वसु' नास्ति M. ६-यद्वा B.

७-[उणा १।१०] शृ...स्थि नहि B.

८-धिया वा कर्मणा वा लक्षणेन B.

९-वार्थानाम् B. C.

१०-'परा' इति त्रुटितम् B. ११-नार्थः B. C.

१२-पावयतीत्यपि B. C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरागम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० १।३।१२] 'महो अर्णः' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१५-पतेयति C. १६-गन्तिस्सहि B. C.

१७-'वा' इति त्रुटितम् B. C.

१८-[ऋ० ६।७।६] पक्षसा B. C.

१९-मन्त्रप्रयोग B. C.

२०-ससेत्यनेन B. C. २१-यया वा गर्जन्ति B.

विश्वा सर्वा । वि राजति राजतिर्दीप्यर्थः । सामर्थ्याच्चान्नान्तर्णीतण्यर्थः । विविधं दीपयति वृष्टिद्वारेण यागकर्माणि । प्रज्ञां वा दीपयति तृप्तस्योन्मीलयति प्रज्ञाम् । बुभुक्षितस्य न प्रतिभाति किञ्चित् । अत उच्यते । तस्य निष्पत्तिद्वारेण धियो विराजतीति । अथवा धिय इति तद्वदुपलक्षणम् । धीमन्ति सर्वाणि भूतानि प्रतीत्यर्थः । विराजति विविधं दीप्यते ईष्टे ।

कथं पुनरवगम्यते मध्यमस्थाना सरस्वतीति । उच्यते । वागर्थेषु विधीयत इति । वागर्थेषु वाचो मध्यमस्थानाया अर्थेषु साध्येषु वर्षक्षरणस्तनयितुलक्षणेभ्यः स्तुतिहेतुभूतेषु सरस्वती साधकत्वेन विधीयते विविधं स्थाप्यते उदाह्रियते । यस्मात् माध्यमिकां वाचं मन्यन्ते नैरुक्ताः ।

वाग् व्याख्याता । 'वाक् कस्मार्त् ? वचेः' इत्यत्र । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य सप्तविंशः खण्डः ।]

[अथ अष्टाविंशः खण्डः ।]

यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि राष्ट्री देवानां निषसाद मन्त्रा ।

चतस्र ऊर्जे दुदुहे पयांसि क्व स्विदस्याः परमं जगाम ॥

नेमस्य । परा च । यद् यदा वाक् माध्यमिका वदन्ति अविचेतनानि अप्रज्ञातार्थानि स्तनयितुलक्षणानि शब्दरूपाणि । राष्ट्री ईश्वरनामैतत् ईश्वराः [प्राहुः] कस्येश्वराः ? देवानां माध्यमिकानाम् । निषसाद दिषीदति वर्षितुमन्तरिक्षे । मन्त्रो स्तोतव्या हर्षयित्री वा । यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । तदा चतस्रो दिशः प्रतीति शेषः । ऊर्जे दुदुहे क्षरन्ति । पयांसि उदकानि उदकलक्षणं रसमित्यर्थः । अथवा ऊर्जमित्यन्ननाम । कार्येण च कार्यशब्दः । ऊर्जोऽर्जस्य कारणभूतानि पयांसि । क्षरितस्य चेतनस्य अस्याः स्वभूतस्य यत् परमं श्रेष्ठं तत् कर्जगाम कापि जगति न दृश्यत इत्यर्थः । तदाह भाष्यकारः । यत्पृथिवी गच्छति यदादित्यरश्मयो हरन्तीति

१-इदं वाक्यं त्रुटितम् B.

२-'प्रज्ञा' इत्येव B. C. ३-किञ्च C.

४-ध्यम' इति त्रुटितम् B. C.

५-यन्ते B. अस्मात्परं 'इति वाचो म स्थानया

अर्थेषु साध्येषु' इत्यधिकः पाठः B.

६-यस्मान्माध्यमिका नैरुक्ताः B. C.

७-'ख्या' इति त्रुटितम् C.

८-[निह० २ । २३] 'त व' इति त्रुटितम् C.

९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१०-[क्र० ८ । १०० । १०] 'यद्वाग्वदन्ती' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

११-वदन्ती B. C. १२-'प्राहुः' नास्ति M.

१३-मन्त्रा B. C. १४-'तदा' इति त्रुटितम् M.

१५-ऊर्जीत्यन्न B. 'ऊर्जित्यन्न C. १६-करणे B. C.

१७-ऊज्यो न्यस्य C. १८-जन्म B. C.

वा । मन्त्रो मदना । अनुः प्रतिना समानार्थः ।

तस्यैषापरा । किमर्था ? इयमेव माध्यमिका वाक् सर्वप्राण्यन्तर्गता धर्माधर्माभि-
वादिनी भवतीति विभूत्युपदर्शनार्था भवतीति ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य अष्टाविशः खण्डः]

[अथ एकोनत्रिंशः खण्डः ।]

देवीं वाचमजनयन्त देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति ।

सा नो मन्त्रेषमूर्जे दुहाना धेनुर्वागस्मानुप सुष्टुतैतुं ॥

तच्छ्रुतेर्यदध्याहारः । यां देवीं मध्यमस्थानां वाचमजनयन्त जनयन्ति । के ? देवा
माध्यमिकाः । विश्वरूपाः सर्वरूपाः । पशवो वदन्ति ये च व्यक्तवाचो ये चेतरे । तत्पूर्वकत्वाद्-
वाक् प्रवृत्तेः । सां नो मन्त्रा मदना स्तुत्या हर्षयित्री वा इष्टिप्रदानद्वारेण इषमन्नमूर्जे च
पयो घृतादिकं च रसं दुहाना क्षरती । धेनुस्थानीया वागस्मानुपैतु उपगच्छतु वर्षितुं प्रवर्त-
तामित्यर्थः । सुष्टुता सुष्टु स्तुतास्माभिः ।

अनुमतिदेवता काचिद्द्रष्टव्या । अनुमतिः कस्मात् ? अनुमनैनात् । अनुमता किलासीं
देवैर्ऋषिभिश्च चतुर्दशके पक्षे । चतुर्दश्यपि सत्यस्त्वयं पौर्णमासीति तिथ्यादानविच्छेद-
कृतं पूर्वोत्तरत्वम् । केचिन्मन्यन्ते । यदा चतुर्दश्या मानं पञ्चदश्यां विच्छेदः । तदा तयोः
पूर्वोत्तरत्वम् । परमपि पञ्चदश्या मानं प्रतिपदि विच्छेदः । तदा तयोः । यदोभयं पञ्चद-
दश्यां न पूर्वा नोत्तरा । तदा च 'यां पर्यस्तमयं प्राण उदियैत' इत्यादि लक्षणं पौर्णमास्य-
मावास्यायोः पूर्वोत्तरत्वे । तदेतत्पूर्वोत्तरं पूर्वोक्तं ऋतुविकारपक्षे पौर्णमास्यामावास्यायोश्चतु-

१-किमर्थम् B. २-य इमे वा माध्य C.

३-भवन्तीति B.

४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

५-[ऋ. ८ । १०० । ११] 'देवीं वाचम्' इत्येवं
प्रतीकः B. C. M.

६-'च' इति त्रुटितम् B. C.

७-वशं वा B. पशं वा C.

८-तरत्पूर्व B. ९-पूर्वतत्वा C.

१०-'सा नो' इति त्रुटितम् B.

११-'च' इति नास्ति C.

१२-रक्षतीति B. C. १३-अनुमानात् C.

१४-श्चतुर्द B. C. १५-सीनि तिथ्या B. C.

१६-यथा B. १७-मानानं B. C.

१८-पञ्चदश्या B. C. १९-तरात्वम् B. C.

२०-'नो' इति त्रुटितम् B.

२१-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] उद्वियात् B.

२२-'पूर्वोत्तरं' अस्मात्परं 'पूर्वोक्तं पूर्वोक्तत्वं' इति
पाठः C. पुस्तके । B. पुस्तके तु 'पूर्वोक्तत्वं'
इत्येव पाठः ।

दंशीपञ्चदशीप्रतिपद्विषयत्वेन विहितं च प्रसिद्धं च । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकदशस्या-) ध्यायस्य एकोनत्रिंशः खण्डः ^१]

[अथ त्रिंशः खण्डः ।]

अन्विदनुमते त्वं मन्यासै शं च नस्कृधि ।

क्रत्वे दक्षाय नो हितु प्र ण आरूषि तारिषः ^३ ॥

वामदेवस्य । इत् पदपूरणः । अनुमन्यासै अनुमन्यस्व यदनुमन्तव्यम् । हे अनुमते त्वं शं
[च] सुखं च नोऽस्माकं कृधि । इषं मन्त्रं च तोकायापत्याय नोऽस्माकं स्वभूनाय दधो देहि । प्रैता-
रिष इति सम्बन्धः । तरतिश्च वृद्धचर्यः । प्रवर्धर्यं च नोऽस्माकमायूषि ।

पञ्चदशके पक्षे राकेत्युच्यते पञ्चदशी प्रतिपदा । राका कस्मात् ? रातेर्दानार्थस्य ।
दीयते हि तैस्यां देवेभ्यो हविः । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य त्रिंशः खण्डः ^२]

[अथ एकत्रिंशः खण्डः ।]

राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवे शुणोतु नः सुभगा बोधतु त्मनां ।

सं व्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमानया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यम् ^{११} ॥

गृहसमर्द्धस्य । राकां मध्यमस्थानां कालविशेषाधिदेवतां वा । अहं सुहवां सुह्वानाम् ।

१-‘हि’ इति त्रुटितम् C.

२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

३-[तै० सं० ३। ३। ११] ‘अन्विदनुमते’ इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

४-उत्पद B. C. ५-‘च’ नास्ति M.

६-‘क्रत्वे दक्षाय नो हितु’ इत्यस्य स्थाने ‘इषं तो-
काय नो दधः’ इति पाठः काठकसंहितायां
[१३। १६] वर्तते । अयमेव पाठो भाष्यकार-
स्याप्यभिमत इति प्रतीतिः । यतो भाष्ये या-
स्काचार्यः ‘अर्धं च नो ऽपत्याय धेहि’ इति

व्याख्याति । दुर्गमहेश्वरावपीममेव पाठं विवृ-
णुतः । एवं च काठकसंहितापाठस्य स्थाने ऽयं
सर्वमुद्रितपुस्तकेषु समुपलभ्यमानस्तैत्तिरीय-
संहितापाठः कथंचित् प्रमादादन्यथा वात्र सन्नि-
विष्ट इति निश्चितम् । ७-प्रतिरिष E. C.

८-य त नो C. ९-राका C.

१०-तस्या B. तस्या देवेत्यो C.

११-[ऋ० २। ३२। ४] ‘राकामहम्’ इत्येव प्रतीकः
B. C. M.

१२-‘दस्य’ इति त्रुटितम् C.

१३-स्वाहवानाम् C. स्वाह्वानाम् B.

सृष्टी तृतीयैकवचनस्य पूर्वसंवर्णः शोभनया स्तुत्या । हुवे ह्यतेर्लटि आत्मनेपदोत्तमैक-
वचने 'बहुलं छन्दसि' इति सम्प्रसारणे शर्पश्च लुकि कृत एतत् । हुवे ह्यामि । सा च
ह्यमानो शृणोतु नोऽस्माकम् । सुभगा सुधना । श्रुत्वा च बोधतु बुध्यतु त्वना आत्मनैव यद-
स्माकं कर्तव्यम् । किं पुनस्तत् ? उच्यते । सीव्यतु सन्तनोतु । अपः कर्मनामैतत् । कर्म
प्रजोत्पत्तिलक्षणम् । सूच्या पुत्रपौत्रादिसन्ततिलक्षणया । अच्छिद्यमानया । ददातु वीरं पुत्रं शतदायं
शतानां दातारमर्थिभ्यः । उच्यम् वक्तव्या प्रशंसा यस्य तं वक्तव्यप्रशंमनुपक्षीणकीर्तिमित्यर्थः ।

सिनीवालीत्यादि पूर्वेण कृतव्याख्यानम् । प्रविभज्य निराह । सिनमन्त्रम् । सिनाति
बध्नाति । विनश्यन्तं धारयतीत्यर्थः । वालं पर्व अमावास्याख्यम् । पर्व कस्मात् ? वृणोतेः ।
वृण्वन्ति हि तत्र देवता हवींषि तस्मिन् पर्वणि । अत्रेन हविलक्षणेनात्रैवती वालिनी वा ।
तस्यां केशश्मश्रुवपनश्रुतेः । वालैस्तद्वती वालिनी । सिनी चासौ वालिनी चेति 'सिनी
वाली देवपत्नी । पक्षे चैतन्निर्वचनम् । पृथुकेशस्तुकत्वाद्दुपमानाद्वा । कथमुपमानम् ? बालेनेवे-
त्यादि । सेवितव्यः सम्बद्धव्यः । दृष्टचन्द्रा चेषम् । तथा चोत्तरस्यां 'गृहर्पतेः' इत्यादि-
निगमोपपत्तिः । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य एकत्रिंशः खण्डः ।]^{१९}

[अथ द्वात्रिंशः खण्डः ।]^{१९}

सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि स्वसा ।

जुपस्व हव्यहुतं प्रजां देवि दिदिङ्ढि नः ॥^{२०}

गृत्समदस्य । हे सिनीवालि मध्यमस्थाने देवपत्तिं पूर्वामावास्याधिदेवते वा । पृथुष्टुके

१-'स' इति त्रुटितम् B. C.	३-घयते C.	वालिनि M.
३-[पा० ६ । १ । ३४]	४-शल्लुकि B.	१४-'वालिनी' नास्ति B. C.
५-मान शृणो B.	६-सन्तनोत C.	१५-'चेति सिनी' इति त्रुटितम् C.
७-प्रजोपपत्ति M.		१६-पक्षेति चेत C.
८-'सिनिवा' इति द्विलिखितम् C.		१७-स्तुकं चादुप B. स्तुतं चादुप C.
९-कुथा विनश्यसति B. C.		१८-[आप० श्रौ० सू० १२ । २७ । ६]
१०-'कस्माद' इति द्विलिखितम् C. 'पर्व' इति नास्ति B. C.		१९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।
११-पृणोतेः C.	१२-प्रणवन्ति C. M.	२०-[ऋ० २ । ३२ । ६] 'सिनीवालि' इत्येव प्रतीकः B. C. M.
१३-नातवती पालिनि वा C. ० णेन तद्वती सिनी-		२१-देवपत्नी B. C.

स्तुकः स्त्यायतेः संघातो नितम्बः केशपाशरूपो वा । यद्वा स्तुकशब्देन स्तुतिरुच्यते ।
तेनायमर्थः । पृथुनितम्बे पृथुकेशपाशे पृथुस्तुके । या त्वं देवानामसि स्वसा साहचर्याद्
भगिनीस्थानीया । सा त्वं जुषस्व सेवस्व । इदं हव्यं हविः । आहुतं मर्यादया हुतम् । प्रैजां
प्रजा च हे देवि दिदिर्देहि प्रदिश देहि । नोऽस्मभ्यम् ।

स्वसा कस्मात् ? [सुं असा] सुष्ठु पतिकुले क्षेमव्या । [ईति पाठस्तु] सुखावबोध-
नार्थः । स्वेषु सीदतीति वा । सुशब्दः स्वशब्दो वा पूर्वपदम् । अस्यतेः सदेवोत्तरपदम् ।

कुहः कस्मात् । गृहतेर्धातोः । गूढो हृदयश्चन्द्रमास्तत्र तत्र भवति । अतश्चन्द्र-
मसो गूढनाट्रणव्यापत्या कुहः । कर्वाभूदिति वा । तस्यामप्रत्यक्षत्वाद्वितर्क्यश्चन्द्रमा भवति ।
क पुनरसावभूदित्येवम् । अतः कुहः । सैव वा देवतारूपत्वादप्रत्यक्षत्वात् क्व सती वर्त-
माना हृत इति कुहः । उभयत्र वाक्यार्थे पदवचनम् । नैरुक्तपक्षेऽपि यथासम्भवमनुम-
त्यादीनां निर्वचनानि योज्यानि । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य द्वाविंशः खण्डः]

[अथ त्रयस्त्रिंशः खण्डः]

कुहमह ९ सुकृतं विघ्ननापसमस्मिन्यज्ञे सुहवां जोह्वीमि ।

सा नो ददातु श्रवणं पितॄणां तस्यै ते देवि हविषा विधेम ॥

वामदेवस्य । कुहं भवतीम् । अहं सुवृत्तं वर्तनं वृत्त शोभनं वर्तनं यस्याः । शोभनं वर्तते
गच्छतीत्यर्थः । शोभनं यौ वृणोति ताम् । विघ्ननापसं अपः कर्म विघ्ननाशब्दो विदितशब्द-
स्यार्थे विदितकर्माणम् । अस्मिन् प्रकृते यज्ञे । सुहवां सुह्वानाम् । जोह्वीमि पुनः पुनर्ह्वयामि ।
सा च भवती नोऽस्मभ्यं ददातु । श्रवणं श्रवणीयम् । पितॄणां सम्बन्धि पितृभ्य आगतं पित्र्य-

१-तिमुच्य C. २-‘सा’ इति त्रुटितम् B.

३-प्रजाः प्रजां B.

४-दिदी प्रदर्श देहि C. ‘प्र’ नास्ति B.

५-‘सु’ इति नास्ति B. C. ‘सु असा’ नास्ति M.

६-चित्ति... धनार्थे B. C. ‘इति पाठस्तु’ नास्ति M.

७-सुशब्दो C. ८-त्वमभूदिति तस्या B.

९-‘वा’ इति नास्ति C.

१०-‘नैरुक्तपक्षेऽपि’ इत्यारभ्य ‘विघ्ननापसं’ इत्यन्तः

गोस्त्रुटितः B.

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१२-[मै० सं० ४ । १२ । ६] ‘कुहमहं’ इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

१३-‘सुकृतं’ इत्यस्य स्थाने बहुत्र ‘सुवृत्तं’ इति पाठो
दृश्यते । अत्र स एव पाठो महेश्वरेणाङ्गीकृत्य
व्याख्यातः ।

१४-वर्तते B. C. १५-शोभनया वृणोति B. C.

१६-शब्दो B. C. १७-भवति B. C.

मित्यर्थः । किं तत् ? सामर्थ्याद्धनं यशो वा । तस्यै ते तुभ्यं हे देवि हविषा द्वितीयार्थे तृतीया हविर्विधेम विदधातिर्दानार्थः । दत्तः ।

अथवा तस्यै ते इति द्वे अपि चतुर्थ्यौ द्वितीयार्थे । हविषेति [तुं] तृतीया स्वार्थ एव । तां त्वां हविषा विधेम परिचरेम । भाष्ये सुष्ठुत्या शोभनया स्तुत्या अर्थप्राप्तार्थवचनम् । विदधतिदैनिकमेति व्याख्यानम् ।

यमी व्याख्याता यमेन । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य त्रयस्त्रिंशः खण्डः]

[अथ चतुस्त्रिंशः खण्डः ।]

अन्यम् पु त्वं यम्यन्य उ त्वां परि ष्वजाते लिबुजेव वृक्षम् ।

तस्य वा त्वं मन इच्छा स वा तवाधा कृणुष्व संविदं सुभद्राम् ॥

यमी यमं चकमे । तामसावनया प्रत्याचचक्षे । एवं संवादसूक्तशेषः । ऊ सू पद-
पूरणौ । एवशब्दस्यार्थे वा । अन्यमेव त्वं हे यमि परिष्वंस्यसे न मामित्यर्थः । अन्य उ त्वाम-
न्यश्च त्वां परिष्वजाते लट्स्थाने पञ्चमः परिष्वंस्यते नाहम् । लिबुजेव वृक्षं व्रततिरिव वृक्षम् ।
तस्य वा वाशब्दस्यार्थे तस्य च । त्वं मन इच्छा वशवर्तिनी भवेत्यर्थः । स वा त्वं स च तव ।
अर्धौ अथानन्तरं च तेन सह कृणुष्व संविदं परस्परार्थयोगलक्षणपरिभाषां सुभद्रां कल्याणीम् ।

यदा नेरुक्तपक्षे मध्यमस्थाना यमी । तदा मध्यमस्थानो यमो वायुवैद्युतो वा ।
वर्षकाले व्यतीते तामाह । प्रागस्माद् वर्षकालौदष्टौ मासान् । अन्यमूषु त्वमित्यादि ।
एवमुभयथा योज्यम् ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये षोडशस्या- [एकादशस्या-] ध्यायस्य तृतीयः पादः ।

१-विदधिर्दानार्थः C. विदधतिर्दा B.

२-दत्तः दम B दध्मः दमः C. ३-द्वितीयात्वे M.

४-‘तु’ इति नास्ति M. ५-त्वा त्वां B.

६-अत्र खण्डे नेदं भाष्यमस्ति ।

७-‘इति’ इति नास्ति B. ‘व्याख्यातम्’ नास्ति B.C.

८-[निरु० १० । १९]

९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१०-[ऋ० १० । १० १४] ‘अन्यमूषु’ इत्येव

प्रतीकः B. C. M ११-तमसा B. C.

१२-त्वं विगममि B. त्वा हे यमि C. १३-जादेर्लट् ।

१४-लिबुजेव वृक्षतीरिव C. वृक्षं नास्ति B.

१५-तस्य व C. १६-स वा क्व B.

१७-‘अथ’ नास्ति B. ‘अधा’ नास्ति C.

१८-रापियोगलक्षणं परि C. १९-कालाद्वर्षौ मासान् B.C.

२०-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्यादर्शपुस्तकेषु ।

२१-‘इति षोडशस्य तृतीयः पादः’ इत्येव पाठः C.

‘अध्यायस्य’ इति M. पुस्तके नास्ति ।

अथ चतुर्थः पादः । [अथ पञ्चत्रिंशः खण्डः]

उर्वशी व्याख्याता उरु अभ्यश्नुते' इत्यादिना । तदिहापि यथानुसम्भवं योज्यं निर्वचनम् । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चत्रिंशः खण्डः]

[अथ षट्त्रिंशः खण्डः ।]

विद्युन्न या पतन्ती दविद्योद्वरन्ती मे अप्या काम्यानि ।

जनिष्ठो अपो नर्यः सुजातः प्रोर्वशी तिरत दीर्घमायुः ॥

उर्वशीपुरुवरसोः संवादे पुरुखा मध्यस्थान ऐळो वा । नैरुक्तपक्षे मध्यमस्थानः स्तनयित्नुलक्षणाया वाचोऽधिष्ठात्री यां देवता तामाह । विद्युन्न या नशब्द उपमार्थत्वात् सम्प्रत्यर्थे । अथवा स्वार्थ एव । विद्युदिव या स्तनयित्नुलक्षणाया वाचोऽधिदेवता । पतन्ती गच्छन्ती दविद्योत् द्योतते भवन्ती हरन्ती प्रापयन्ती मां प्रति । मे मम । अप्या आप्तव्यानि । काम्यानि कामयितव्यान्युदकानीति शेषः । अपशब्दः समूहवचनो वा । [अप्या] अप्संघातरूपाणीत्यर्थः । यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । तस्याः सकाशात्तत् इत्यर्थः । [जनिष्ठ उँ] जनिष्ठ उकारः पदपूरणः । छान्दसत्वाद्वर्तमाने लुङ् अडभावश्च जायते । कः ? सामर्थ्यादुदकसंघातः । अपः अप इत्यन्तरिक्षनाम । बहुवचनस्य स्थाने इदमेकवचनं पञ्चम्याः षष्ठ्या वा । यदा पञ्चम्यास्तदाऽद्भ्योऽन्तरिक्षादित्यर्थः । यदा षष्ठ्यास्तदा अधीति शेषः । अपोऽधि अन्तरिक्षस्योपरीत्यर्थः । तद्भाष्यकार आह । यदा नूनमयं जायेताद्भ्योऽध्यप इति । कीदृशः संघातः ? नर्यो नृभ्यो हितः । सुजातः संजातः सुसम्भूत इत्यर्थः । यदेति भाष्ये श्रुतत्वात् तदेत्यध्याहारः । अथ तदा तेन संघातेन सस्यनिष्पादनद्वारेण प्रतिरतेत्यन्वयः सोर्वशी प्रतिरत प्रवर्धयति दीर्घमायुः सर्वमनुष्याणाम् । यस्मात् 'अन्नमयाः प्राणाः' । 'सर्वमन्ने प्रतीतेम' ।

१-अयं सर्वोऽपि पादाद्यारम्भात्मकः पाठो नास्ति C M.

२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

३-[निर० ५ । १३] उर्वध्यन्तुत C.

४-[ऋ० १० । ९५ । १०] विद्युन्न या' इत्येव प्रतीकः B. C M.

५-'उर्वशीपुरुवरसोः संवादे' अयं पाठस्तुटितः B. C.

६-मध्यमस्थानस्थावन्नैरुक्तपक्षे B. C.

७-'या' इति नास्ति B. C. ८-पतन्ति गच्छन्ति C.

९-तेर्भवन्ती C. १०-अप्यशब्दो वा समूहवचनः B. C.

११-अप्सा C. 'अप्या' नास्ति M.

१२ इ जनिष्ठ इकारः B. C. 'जनिष्ठ उ' नास्ति M.

१३-आसीति B. C. १४-अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्

१५-अत्र 'प्रतिष्ठितम्' इति स्यात् । तथा चेदमर्द्धपद्यस्य भवति 'यस्मादन्नमयाः प्राणाः सर्वमन्ने प्रतिष्ठितम्' इति ।

यदा त्वेतिहासिकपक्षस्तदा उर्वश्यप्सरां पुरुरवाश्चैलः । विद्युदिव योर्वशी पतन्ती गच्छन्ती देविद्योत् विद्योतते । भरन्ती प्रापयन्ती च रतिकाले मेमम । आप्तव्यानि कामानि च मधुरशिक्षितानीति । अत्रापि यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । तस्याः सकाशादाहितगर्भाया यदा जनिष्ठो जनिष्यते आयुर्नाम । अप आप्नोतेः । छान्दसं ह्रस्वत्वम् । आप्नोतीत्यापः पचाद्यचि रूपम् । आप्ता सर्वकर्मणामित्यर्थः । नयों नरस्यापत्यं मम । सुजातः सम्पूर्णावयवः । अथ तदास्य सोर्वशी पुत्रस्त्रेहेन प्रवर्धयिष्यति दीर्घमायुरित्येव योज्यम् ।

नयों नृभ्यो हितः । मनुष्य इत्यतिरिक्तपाठः । अन्तरिक्षलोकस्येत्यपि । नरापत्यमिति चेत्येतिहासिकरक्षाभिप्रायः ।

पृथिवी व्याख्याता 'प्रथनात् पृथिवी' इति । इह तु मध्यमस्थानाभिधेया । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य षट्त्रिंशः खण्डः ।]^{१०}

[अथ सप्तत्रिंशः खण्डः ।]^{१०}

वळित्या पर्वतानां खिदं विमर्षि पृथिवि ।

प्र या भूमिं प्रवत्वति मद्वा जिनीषि महिनि ॥

अत्रार्षम् । वळिति सत्यनाम । इत्याशब्दोऽमुत्रेत्यस्मिन्नर्थे । सत्यममुत्रान्तरिक्षे वर्तमानानां पर्वतानां मेघानामैतत् मेघानाम् । खिदं खेदनकरम् । किं तत् ? सामर्थ्याद् बलम् । विमर्षि धारयसि हे पृथिवि विद्युत्स्तनयित्नुलक्षणाया वाचोऽधिदेवते । प्रजिनोषीति सम्बन्धः । या त्वं भूमिं हे प्रवत्वति प्रवर्धयस्य प्रवत इति । प्रवद्वात्रोदकम् । प्रवर्धेण चागमनम् । तेन तद्वति हे उदकवति [गमनवति] वेत्यर्थः । मद्वा महता उदकेन । जिनीषि जिन्वतेः प्रीतिकर्मण इदं रूपं प्रजिन्वसि प्रवर्धेण प्रीणयसीत्यर्थः । हे महिनि महो महत्व-

१-सिकस्तदा B. 'पक्ष' इति श्रुतितमत्र ।

२-भरसां B. ३-शीव पत B. C.

४-तविद्योत् द्योतते C. ५-हरन्ति प्रापयन्ति C.

६-मम मे B. ममम C

७-जनिष्ठ इतीष्यते B. जनिष्ठो इतिष्यते C.

८-[नि० १ । १४]

९-स्थायामिधेया B.

१०-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

११-[कृ० ५ । ८४ । १] 'वळित्या' इत्येव प्रतीकः B. C.

१२-मेघानामै (मे B.) तत् B. C.

१३-खीन्द्रं खिदन C.

१४-थिवि द्युस्तन B. थिवी विद्युस्तन C.

१५-त्रजिनो C. १६-अर्थ पाठः सन्दिग्धः ।

१७-प्रवद्वात्र उदकम् B. C.

१८-णवत्यागम B. प्रवणश्चागम M.

१९-'गमनवति' नास्ति M.

२०-प्रजिद्वसि B. C.

२१-महनी C.

मुदकं वा प्रभूतं तेन तद्वति । तदाह भाष्यकारः । महतीत्युदकवती वेति ।

बलमित्यध्याहृतम् । इत्येत्यस्यामुत्रेत्यर्थवचनम् । प्रवर्तवतीत्यस्य व्याख्यानं प्रवणवतीति ।

इन्द्राणी माध्यमिका । इन्द्रस्य वा पत्नी । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य सप्तत्रिंशः खण्डः ।]^३

[अथ अष्टात्रिंशः खण्डः ।]

इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रवम् ।

न ह्यस्या अपरं च न जरसा मरते पतिः विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥

वृषाकपेरार्षम् । इन्द्राणी माध्यमिकामिन्द्रस्य वा भार्याम् । आसु नारिषु निर्धारणे सप्तमी । आसां नारीणां मध्ये । सुभगा भगशब्दो ध्वनवचनः । उदकलक्षणेन ध्वनेन सुधनाम् । इन्द्रभार्यापक्षे सौभाग्ययुक्ताम् । अहमश्रवं श्रुतवानस्मि । हि शब्दोऽप्यर्थः । अपरं च न अपरमपि संवत्सरं प्राप्येति शेषः । यो यः संवत्सरो वर्तते ततस्ततः संवत्सरान्तेऽपीत्यर्थः । जरसा वयःपरिणामेन । मरते म्रियत इति प्राप्ते व्यत्ययेन शप् म्रियत इत्यर्थः । पतिर्विश्वस्मात् सर्वस्मादुत्तर इन्द्रः । तमेतमिन्द्रमधिकृत्यैतद्रूपं इत्याह भाष्यकारः ।

तस्याः प्रकृताया एषापरा । किमर्थमिति चेत् । उच्यते । नेह प्रसिद्धो वृषाकपिः ऋषिः । किन्तर्हि ? द्युस्थानोऽभिप्रेतः । नैरुक्तानां तु तदुपप्रदर्शनायेन्द्रो ब्रवीति ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य अष्टात्रिंशः खण्डः]

[अथ एकोनचत्वारिंशः खण्डः ।]

नाहमिन्द्राणि रारणं सख्युर्वृषाकपेऋते ।

यस्येदमप्यं हविः प्रियं देवेषु गच्छति । विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥

नेति प्रतिषेधार्थीयो रारणेति सम्बध्यते । अहं हे इन्द्राणि न रारणं रणते रमतेत्यर्थे वर्त-

१-इत्येस्थामुत्रे B १-वत्त्ववतीत्य B.

३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

४-[ऋ० १० । ८६ । ११] 'इन्द्राणीमासु' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

५-इन्द्राणी...मिका...भार्या B.

६-ब्दोर्थवचनः C. ब्दोर्थवचनः B.

७-शप् मरते म्रियत M.

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

९-[ऋ० १० । ८६ । १२] 'नाहमिन्द्राणि' इत्येव प्रतीकः B. C. १०-रारणेतीति B. C.

मानाद् वर्तमानकाले लुट्युत्तमैकवचनमेतत् । न रम इत्यर्थः । सख्युर्वृषाकपेर्कृते सख्यै वृषा-
कपिना आदित्येन ऋषिणा विनेत्यर्थः । यस्यादित्यस्य षष्ठीश्रुतेरर्थायेति शेषः । ऋषिपक्षे तु
स्वभूतमिच्छति । इदमप्यं अप्सु कृतं च व्याख्यातम् । अङ्गिर्वा संस्कृतं सोमाख्यं हविः । प्रियं
देवेष्विति षष्ठ्यर्थे देवानां प्रियं गच्छति आहवनीयप्रदेशम् । विश्वस्मात्सर्वस्मादिन्द्र उत्तरः ।
इन्द्रोऽहं न रम इति सम्बन्धः ।

अत्र नैरुक्तपक्षप्रदर्शनायोच्यते । किं योऽयमिति वृषाकपिरिति प्रसिद्धो मनुष्येषु ।
नेत्युच्यते । यस्येदमप्यं हविरिति । देवतायाश्च हविषा सम्बन्ध [इति] नैरुक्ताः । ऐतिहासिक-
पक्षे तु यस्य स्वभूतमिति स्वस्वामिसम्बन्धः प्रदर्शितः । तदेतद्भूम इत्याह भाष्यकारः पूर्ववत् ।

गौरी मध्यमस्थाना स्तयित्तुलक्षणा वाग् विद्युद्वा । या दीप्त्या दीप्तत्वाद्गोचरे-
ज्वलतिकर्मण इत्याह । प्रसंगादाह वर्णोऽपि गौर एतस्मादेव धातोः । स हि प्रशस्यो
भवति कृष्णादिभ्यः । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-)ध्यायस्य एकोनचत्वारिंशः खण्डः]^{१३}

[अथ चत्वारिंशः खण्डः ।]^{१३}

गौरीर्मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।

अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥

दीर्घतमसः । परा च । गौरीः छान्दसत्वात् हल्ङादिलोपाभावः । गौरी मध्यम-
स्थाना । मिमाय 'माङ् मीने' इत्यस्य छान्दस लटि रूपम् । निर्मिमीत इत्यर्थः । किम् ?
सामर्थ्यात् कृत्स्नं जगत् । किं कुर्वती ? उच्यते । वृष्टिलक्षणानि सलिलानि तक्षती करोति-
कर्मायं कुर्वती ददतीत्यर्थः । एकपदी पदमाश्रयो वृष्टिकर्मणि सहकारिकारणम् । एकं

१-मानः B. मानाः C.

२-मेतन्नामे (म इ C.) त्यर्थः B. C.

३-सखा B.C. ४-अत्र 'ऋते' इति युक्तः स्यात् ।

५ 'स्य' इति वृत्तितम् C.

६-'शेष' इति नास्ति B. C. ७-हन्नरमिति C.

८-अत्र 'इति' इत्ययमधिक एव ।

९-'हविषा' इति द्विलिखितम् B.

१०-'इति' इति नास्ति B. C. M.

११-तमेतत् C. तमेतं M.

१२-विधर्वा B. विद्यर्वा C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० १ । १६४ । ४१] 'गौरीर्मिमाय' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

१५-गौरी छान्दसत्वात् हल्यादि M.

१६-[धा० ३ । ६ ॥ ४ । ३६]

१७-कुर्वन्ति C. कुर्वन्ती B.

१८-कुर्वन्ती B. C. १९-अयत्रष्टि B. C.

पदमाश्रयः सहकारि कारणमस्याः सा । केनैकेन ? मध्यमेन एकपदीत्युच्यते । द्विपदी द्वाभ्यां सहकारिकारणाभ्यां मध्यमेन चादित्येन द्विपदी । सा चतुष्पदी चतसृभिर्दिग्भिः । दिशोऽपि ह्यवकाशदानेन सहकारिकारणत्वं प्रपद्यन्ते । अष्टापदी दिग्भिश्च । नवपदी आदित्यमध्यमयोरन्यतरेण । बभूवुषी एकपद्यात्मना भवन्ती । यद्यद्वृष्टिकर्मणि सहकारिकारणं यदधीनं वृष्टिकर्म यत्र वा तत्सर्वमाश्रयन्तीत्यर्थः । सहसाक्षरा सहस्रमिति बहुनाम अक्षरमित्युदकनाम बहूदकेत्यर्थः । परमे प्रकृष्टे व्योमन् अन्तरिक्षनाम लुक् सप्तम्याः व्योमन्यन्त-
रिक्षे सप्तमीश्रुतेः स्थितेति शेषः ।

व्योमन्नित्यस्य निर्वचनं व्यवने 'अव' गत्यादिषु विविधमवर्तनं यस्मिन् । तस्या एषापरा अनन्तरा एव । मध्यमैव गौरी न गुणयोगादन्या काचिदित्यर्थः ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य चत्वारिंशः खण्डः ^{१३}]

[अथ एकचत्वारिंशः खण्डः ।] ^{१३}

तस्याः समुद्रा अधि वि क्षरन्ति तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः ।

ततः क्षरत्यक्षरं तद्विष्वमुप जीवति ॥ ^{१४}

तस्या गौर्या अधि उपरि । समुद्राः समुद्र इत्यन्तरिक्षनाम । तात्स्थ्याच्च ताच्छब्दश्च । समुद्रस्थाः समुन्दनकारिणो वा मेधाः । वि क्षरन्ति विविधं क्षरन्त्युदकम् । तेन च क्षरितेन जीवन्ति । प्रदिशः प्रकृष्टा दिशश्चतस्रः । दिङ्निवासिषु च भूतेषु जीवत्सु दिशो जीवन्ती-
त्युच्यते । तेन चैतत् सकृदेव भवन्ति । किं तर्हि ? ततः क्षरति प्रतिवर्षम् । अक्षरमुदकम् । तद्विधं सर्वं जगदुपजीवति । अज्जर्नं क्षरतीति भाष्यम् । अज्जसा वाभिव्यञ्जयन् सर्वम् ।

गौर्व्याख्याता । 'गौरिति पृथिव्या नामधेयम्' इत्यादिना । इह तु मध्यमोच्यते । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य एकचत्वारिंशः खण्डः । ^{१४}]

१-पदाश्रयः B. C. २-मध्यमेकेन C.

३-अवदानदानेन B. C. ४-स्वहकारिकारणत्वं C.

५-प्रतिपद्यन्ते B. C.

६-'ण' इति नास्ति B. C. अन्येतरे C.

७-पद्यात्मन्यात्मना भवन्ती (न्ति C.) B. C.

८-कर्मणः सह B. ९-'न व्यव' इति त्रुटितम् B.

व्यवमने C. १०-[धा० १।६०१]अम गत्यादिषु B.

C, अयमपि 'अम' [धा० १।४६६] इत्यत्र वर्तते ।

११-मननं B. C. 'मननं' इति वा स्यात् ।

१२-'अन्तरा' इत्येव B. C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते । १४-[ऋ० १।१६४।४२]

'तस्याः समुद्राः' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

१५-भवदिति B. १६-अज्जन B. C.

१७-[निर० २।५] पृथिवीनाम B. C.

१८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तिर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ द्विचत्वारिंशः खण्डः ।]

गौरमीमेदनु वत्सं मिषन्तं मूर्धानं हिङ्ङ्कृणोन्मातवा उ ।

सृक्वाणं घर्ममभि वावशाना मिमाति मायुं पयते पयोभिः ॥

गौर्मध्यस्थाना वाक् । अभीमेदनु मीयतिः शब्दकर्मा अन्वमीमेत् । स्तनयितुलक्षणं शब्देनानुशब्दयति । वत्सं रसहरणसामान्यादात्मनो वत्सं वत्सभूतमादित्यम् । मिषन्तं पश्यन्तं जगत्सर्वम् । मूर्धानं चास्य रदस्याख्यं मध्यमस्थानमागतं प्राप्येति शेषः । हिङ्ङ्कृणोत्वे हिङ्ङ्करोति । मातवा उ उकारः पदपूरणः । मातवै मातुं मन्तुं वा ज्ञातुम् । ज्ञानायोदैकस्येत्यर्थः । न च सृक्दनुशब्दयति । किन्तर्हि ? सृक्वाणं सन्तरेतद्रूपम् घर्मं हरतेरेतद्रूपम् । हर्तारं च रसानामादित्यम् । अभि वावशाना अत्यर्थमभिशब्दयन्ती । मिमाति पुनः पुनर्मीयते । मायुं स्तनयितुलक्षणं शब्दम् । पयते प्यायतेवृद्धचर्थस्येदं रूपं । प्यायते प्रवर्धयते च । केन ? पयोभिः स्वेन दंसैरुदकैः ।

गौरन्वमीमेद् वत्सं मिषन्तमादित्यमिति पाठः । अनिमिषन्तमित्यपपाठः । प्रप्यायते पयोभिः । वागेषा माध्यमिकेति नैरुक्ताः । घर्मधुमिति याज्ञिकाः । अतस्तदभिप्रायेणान्यथा मन्त्रस्य योजना । गौरं घर्मधुक् सानुशब्दयति वत्सं मिषन्तं तामेव मातरं निरीक्षमाणम् । मूर्धानं चास्य जिघ्रतीति शेषः । हिङ्ङ्करोति मातवै ज्ञानायात्मनः । स एवायं मैदीय उतान्य इति । सृक्वाणमित्यादि समानयोजनम् । पयते प्यायते वर्धयते च । पयोभिः प्रस्तुतपीवरस्तनी बहुक्षीरा भवन्तीत्यर्थः ।

धेनुर्मध्यमस्थाना धयन्तेर्वा पानार्थस्य । पीयते हि सा तत्प्रवृत्तवृष्ट्युदकद्वारेण । धिनोतेर्वा प्रीणनार्थस्य । प्रीणयति हि सा कृत्स्नं जगत् । याज्ञिकपक्षे स्वक्षीरक्षरणद्वारेण । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य द्विचत्वारिंशः खण्डः ११]

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भस्य निर्देशो न दृश्यते ।

२-[ॠ० १ । १६४ । २८] 'गौरमीमेव' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

३-शब्दने(द C.) यति B. C.

४-'वत्सं' इत्यत्र 'कर्मा' इति पाठः B. C.

५-निङ् कृणोत् मिङ् करोति C.

६-'उ' इति त्रुटितम् B, ७-योदयक B, ८-स च B, C.

९-यति B. यन्ति C १०-स्वेन भवेत्तै B.

११-मायुमादित्यवसुरव पाठः P. C.

१२-दौ घर्म B. C १३-'म' इति त्रुटितम् B.

१४-णं निमित्या B. सृक्वाणि मित्या C.

१५-'धयते' इति द्विलिखितम् C.

१६-कृत्स्नस्य जगत् C.

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेर्निर्देशो

न दृश्यते ।

[अथ त्रिचत्वारिंशः खण्डः ।]

उप ह्वये सुदुधां घेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुत दोहदेनाम् ।

श्रेष्ठं सर्वं सविता साविषन्नोऽभीद्वो घर्मस्तदु पु प्र वोचम् ॥^२

अहं तावदुपह्वये । सुदुधां सुदोहनाम् । घेनुमुक्तैर्निर्वचनामेतां माध्यमिकां वाचं घर्म-
दुहं वा । सुहस्तः शोभनहस्तः कुशल इत्यर्थः । गोधुक् गोर्माध्यमिकाया दोघा इन्द्रः । घर्म-
दुहो बाध्वर्युः । उँतशब्दोऽप्यर्थः । गोधुगपि दोहत् दोर्घु क्षारयत्वेनाम् । किं दोर्घु ? श्रेष्ठमतिश-
येन प्रशस्यम् । सर्वं सूयतेऽभ्यनुज्ञात इति सर्व उदकलक्षणः पयोलक्षणे वा तम् । अभ्य-
नुज्ञात इत्यर्थः सविता आदित्यो यजमानो वा । असाविषत् सुवर्तुं अभ्यनुजानातु । नोऽस्माकम् ।
कस्मात् ? [यस्माद्] अभीद्वोऽतिदीप्तो घर्मो ग्रीष्मसन्तापो महावीरो वा । ततस्तस्मादहम् ।
उकारः पादपूरणः । सुप्रवोचं सुष्ठु ब्रवीमि । अभ्यनुजानात्विति स्व उदकम् ।

घर्मधुकर्षक्षे पयो यजुभिः साविर्षत् [अभि] सुवतु अभ्यनुजानातु संश्रयमाणं पयो
यजुष्मदिति संस्कारेणं यजुषा तद्वत् । सुप्रब्रवीमीति पाठः ।

अध्वनौ मध्यमस्थाना । कस्मात् ? अघघ्नी अघस्य दुर्भिक्षं देहन्त्री । अहन्तव्या वा ।
घर्मधुकर्षक्षे स्पर्शनेनाघस्य पापस्य हन्त्री । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य त्रिचत्वारिंशः खण्डः^{२२}]

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[कृ० १ । १६४ । २६] 'उप ह्वये' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

३-मुक्तिनि C.

४-'माध्यमिकां' इति त्रुटितम् B.

५-गौर्माध्य B. गौर्मध्य C.

६-दुधो वा B.

७-नेशब्दो C.

८-दोर्घुम् B. C.

९-दोर्घुः B.

१०-आसूयते B.

११-'वा' इति नास्ति B. C.

१२-सुवसु असुतु जानातु B. C.

१३-नोऽस्माकम् इति द्विलिखितम् C.

१४-'यस्मात्' नास्ति M.

१५-स्मादेहं B. स्मादेहं C.

१६-'ष' इति त्रुटितम् C.

१७-विषाढाभिषु B. विषक् भिषुखतु C. 'अभि'
नास्ति M.

१८-संस्कारकेण B. C.

१९-अध्वपस्थाना C.

२०-देः (दे C.) अहन्त्री (न्ती C.) B. C.

२१-घर्ममधुक् C. घर्मार्थे या पयो दुग्धे सा घर्मधुक्
घर्म इति दर्शयागार्थस्य पयसो नाम ।

२२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तिनिर्देशो
न दृश्यते ।

[अथ चतुश्चत्वारिंशः खण्डः ।]

सुयवसाद्भगवती हि भूया अथो वयं भगवन्तः स्याम ।

अद्वि तृणमध्ये विश्वदानीं पिवं शुद्धमुदकमाचरन्ती ॥

शोभनं यवसं सुयवसम् । साहितिको दीर्घः । किं तत् ? रश्म्युपहतमुदकम् । तस्यात्री सुयवसादिनी सुयवसात् । भगवती भगं धनं तेनैव रश्म्युपहृतेनोदकाख्येन धनेन धनवती । हिशब्दः पदपूर्णः । भूया भव । अथोऽनन्तरं तेनैव त्वत्प्रवृत्तेन धनेन वयमपि भगवन्तो धनवन्तः । स्याम भवेम । अद्वि भक्षय च । [संचूर्णय खादेत्यर्थः] किम् ? तृणं तर्दनीयं मेघम् । अघ्ने माध्यमिके वाक् । विश्वदानीं छान्दसत्वाद्विश्वशब्दादिपि दानीं सर्वदा । पिवं रश्म्युपहतम् । शुद्धमकलुषम् । हे अघ्न्ये धर्मधुग् विश्वदानीं सर्वदा पिवं च शुद्धमकलुषितमुदकम् । आचरन्ती आभिमुख्येन मर्यादया वा चरन्ती गव्यूतौ ।

तस्या एषापरा वसुसम्बन्धत्वान्माध्यमिकत्वप्रदर्शनार्था ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य चतुश्चत्वारिंशः खण्डः]^{१७}

[अथ पञ्चचत्वारिंशः खण्डः ।]^{१७}

हिंक्रुषती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छन्ती मनसाभ्यागात् ।

दुहामश्विभ्यां पयो अघ्न्येयं सा वर्धतां महते सौभगाय ॥^{१८}

हिङ् इत्येवं रूपं स्तनयितुलक्षणं कुर्वती । वसुपत्नी वसु धनं वृष्ट्युदकाख्यं तस्या-

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[कृ० १ । १६४ । ४०] 'सुयवसात्' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

३-'य' इति त्रुटितम् B.

४-हिंति का दीर्घ B.

५-तमुक्तम् B. C. ६-सादीनि B. C.

७-हने उद B. C. ८-'व' इति त्रुटितम् C.

९-'पद' इति नास्ति B. C. M.

१०-अपि भक्षय च संचूर्णय वादेत्यर्थः C. 'च' नास्ति B. 'संचूर्णय खादेत्यर्थः' नास्ति M.

११-'अपि' इति नास्ति B.

१२-'व' इति त्रुटितम् B. C. १३-द्धमे कलुषः C.

१४-पि च B. C.

१५-वा आचरन्ती B. अस्मात्परमादर्शपुस्तकेषु

'गव्यूतौ' इति पदं दृश्यते । तच्चिन्त्यम् ।

१६-'माध्यमिकत्व' इति B. पुस्तके 'माध्यमिक' इति

च C. पुस्तके त्रुटितः पाठः ।

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१८-[कृ० १ । १६४ । २७] 'हिंक्रुषती' इत्येव

प्रतीकः B. C.

१९-हि इत्येवं कृपस्तन C.

धिपतिभूता । वसूनां वसव आदित्यरश्मयो मरुतो वां तेषाम् । रसैर्हरणाद्वत्सं वत्सैर्भूतमादित्यमिच्छन्ती मनसा । अभ्यागात् अभ्यागच्छति । दुर्धां दुग्धां दोग्धि वेत्यर्थः । अदिवभ्यां तादर्थ्ये चतुर्थी । अश्विनौवात्र द्यावापृथिव्यौ सूर्याचन्द्रमसौ वां उच्येते । कुत एतत् ? कावाश्विनौ' इति प्रकृत्य एवमाद्यर्थप्रदर्शनात् । तयोरश्विनोरर्थायेत्यर्थः । किं दोग्धि । पयः उदकं वृष्टिलक्षणम् । अभ्या माध्यमिका वाक् । इयं पश्चात्सा वर्धतामिति तच्छ्रुतेर्यदध्याहारः । या सा रूपेण विद्योतनालक्षणेन वृष्ट्युदकेन वर्धताम् । तत्प्रवृत्त्योदकजन्याय महते सौमगाय सुभगत्वाय अस्माकमित्यर्थः ।

इतरपक्षे अध्वर्या धर्मधुक् सा हीत्येवं रूपं शब्दं कुर्वती । वसुपत्नी पय आदर्ध-
नस्याधिपतिभूता । वसूनां वसवो हविर्भिः स्तुतिभिर्वा देवानामाच्छादयितार ऋत्वि-
ग्यजमाना इहाभिमतस्तेषाम् । पृष्ठीश्रुतेः स्वभूतं वत्समात्मीयमिच्छन्ती मनसाभिग-
च्छन्ती दोग्धि च प्रवर्ग्ये अश्विनामश्विभ्यो वार्थाय । किं दोग्धि ? पयः । अभ्या धर्म-
धुक् । इयं गौः सर्वकर्मणि अध्वर्युणा दोहार्थयाहूयमाना पयसा वर्धताम् । महते सौम-
गाय सुभगत्वायास्माकमिति । पठित्वाह इति सा निगदव्याख्याना ।

पथ्या स्वस्तिः प्रकरणान्मध्यमस्थाना । तन्निवासात् । पथ्यन्तरिक्षे भवति पथ्या
स्वस्तिशब्दोऽप्युक्तैर्निर्वचनः । प्रायणीयायां 'पथ्यां स्वस्ति प्रथमां प्रायणीये यजति' इति
यथो ह्ये द्वे पदे एव समास्राते । स्वस्तिशब्देन अन्तरिक्षविषयपथिराब्दसम्बन्धेन मध्य-
मस्थानोच्यत इत्युदाहरणम् ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चचत्वारिंशः खण्डः ।]

१-पतिभूत्वा B.

२-तो मुदकतेषाम् B. C.

३-संहरणान् संभृत B.

४-'वत्स' इत्येव वृटितम् C. ५-गच्छन्ती P.

६-दुग्धा हां दोग्धि C.

७-'अश्विनौ' इति वृटितम् B.

८-सौ सा सा उच्येते C. ९-[निरु० १२ । १]

१०-ततः प्रवृत्त्यो B.

११-'अस्मा' इति वृटितम् B. C.

१२-अध्वर्याधर्मधुक् B. C.

१३-'कुर्वती । वसुपत्नी' इति वृटितम् C.

१४-अध्वर्याधर्मधुक् B. 'अध्वर्याध' इत्येव । अग्रे
वृटितम् C.

१५-'यं' इति द्विलिखितम् B. 'इयं' इति वृटितम् C.

१६-मुद्रितपुस्तकेषु 'व्याख्याता' इति पाठः C.

१७-रणमध्य B. रणा मध्य C.

१८-भवत्या B. C. १९-[निरु० ३ । २१]

२०-सोमयागे प्रायणीया नामेष्टित्त्र ।

२१-[कौ० ब्रा० ७।८] २२-'यथा' इति नास्ति B. C.

२३-पदमेव समास्रातं B. C.

२४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्ति निर्देशो
न दृश्यते ।

[अथ षट्चत्वारिंशः खण्डः ।]

स्वस्तिरिद्धि प्रपथे श्रेष्ठा रेक्णस्वत्यभि या वाममेति ।

सा नो अमा सो अरणे नि पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा ॥

गयस्यार्षम् । स्वस्तिः । इदवधारणे । स्वस्तिरेव नान्या काचिद्देवता । द्विशब्दो वाक्या-
लङ्कारार्थः । प्रपथे प्रकृष्टः पन्था अन्तरिक्षं तस्मिन् प्रपथे । श्रेष्ठा अतिशयेन प्रशस्या ।
रेक्णस्वती रेक्ण इति धननाम । वृष्ट्युदकाख्येन धनेन धनवती । अभ्येतीति सम्बन्धः । अभ्ये-
त्यभिगच्छति च । या वामं या वननीयं सम्भजनीयम् । प्रशस्यनाम वा प्रशस्यम् । किं
तत् ? सामर्थ्यात् प्रायणीयं हविः । द्वितीयाश्रुतेः प्रतीति शेषः । स्वकर्म प्रायणीयं हविः
प्रति । सा नोऽस्मान् । अमा गृहनामेदं गृहे । सप्तमीश्रुतेर्वर्तमाना मिति शेषः । सा उ सो
उकारः पदपूरणः । सैव अरणे अर्तेर्गतिकर्मणः शुद्धस्याप्युपसृष्टार्थं वर्तमानस्येदं रूपम् ।
निररणे निर्गमने गृहाद् बहिश्च गृहादिभ्य इत्यर्थः । निपातु नियमेन रक्षतु । स्वावेशा स्वा-
वेशना सुखोपसर्पणा भवतु । देवगोपा देवी चासौ गोप्त्री च देवानां सा गोप्त्री च । देवा
वा गोप्तारो यस्या इत्येवमाशास्यते या सा देवगोपा ।

निरमण इति 'अम गत्यादिषु' इत्यस्येदं रूपम् । निरमण इति पाठान्तरम् ।

उषाः 'उच्छन्तीति' व्याख्याना । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य षट्चत्वारिंशः खण्डः ।]

[अथ सप्तचत्वारिंशः खण्डः ।]

अपोषा अनसः सरत्सपिष्टादहं विभ्युषी । नि यस्तौ शिश्रथद्वृषा ॥

वामदेवस्य । परा च । अपोसरदिति सम्बन्धः । अपसर्पति । कुतः ? अनसः अनिते-
रनो वायुस्तस्मात् । संपिष्टैव पिषेर्वर्तमानार्थे कर्तरि निष्ठा छान्दसत्वात् । अहेति विनिग्रहा-

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भस्य च निर्देशो
न दृश्यते ।

२-[ऋ० १० । १३ । १६] 'स्वस्तिरिद्धि' इत्येव
प्रतीकः B. C.

३-परमा C. ४-निः करणे B. निकरणे C.

५-निवा उ C.

६-देविगोपाः देवी वासौ श्रेस्तीव देव.नां सा गोस्ती

च C. ७-[धा० १ । ४६६]

८-[निह० २ । १८] उच्छन्तीति B. C.

९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१०-[ऋ० ४ । ३० । १०] 'अपोषा' इत्येव
प्रतीकः B. C. ११-अपसर C.

१२-तस्याः B. तस्यात् C १३-संविष्टन् विषेर्वर्ते C.

धीयः । संपिषत् एवेत्यर्थः । कम ? सामर्थ्यान्मेघम् । अथवा अनः शकटम् । लुप्तोपमं चात्र द्रष्टव्यम् । संपिष्टादित्यधिकरणे वर्तमाने निष्ठा । अनस इव यथा कश्चिद्नस शकटात् स्तेनादिना संपिष्टात् संपिष्यमाणादित्यर्थः । शाकटिकोऽपसर्पेत् तद्वत् । मेघो वा एतस्मादेवानितेरनः । तस्मात् संपिष्यमाणादेव बिम्बुषी वर्तमाने लिटि क्वसावेतद्रूपं बिभ्यति । कदा ? उच्यते । निशिश्नयदिति सम्बन्धः । यत् यदा सीं सर्वतः । निशिश्नयत् अथतिर्वर्धकर्म निहन्ति मेघम् । वृषा वर्षिता मध्यमो वा । उषा मेघोदरकोटरगोचरा संपिष्यतः संपिष्यमाणाद्वा बिभ्यति नश्यतीति ।

शकटमनः कस्मात् ? आनद्धर्मस्मिन्चीवरम् । चीवरशब्दो लोहवचनः । आभिमुख्येन नद्धं बद्धं सुहृदत्वाय । नान्निकण्ठयत् न मण्डलाख्यं चीवरं लोहमस्मिन् स नह्यत इत्यर्थः । अथवा 'संप्रेधानेष्वग्निषु अस्मिन् दक्षिणे युक्त उपोह्य चीवरम्' इति वस्त्रं किं परिच्छेदसूत्रचीवरशब्दवाच्यम् । तस्मिन्नानर्कमासिक्तं भवतीति । अनितेर्वा 'अन प्राणने' प्राणनं जीर्वनम् । उपजीवन्त्येनदित्यनेर्जीवनकर्मण इति । अर्न आह मेघमप्युपजीवन्ति सर्वप्राणिनः । तस्या एवापरा । किमर्थः ? उत्तमाप्युषा आदित्यसंश्रया । इयं तु मध्यमा मेघसंश्रया इति प्रदर्शनायाह ।

[इति षोडशस्या-(एकादशस्या-) ध्यायस्य सप्तचत्वारिंशः खण्डः^{३१}]

[अथ अष्टचत्वारिंशः खण्डः^{३१}]

एतदस्या अनः शये सुसंपिष्टं विपाश्या ।

ससारं सीं परावतः^{३२} ॥

एतदिति वृष्ट्युदकं भूमिगतं प्रदर्शयन्नाह । अस्या उपस आधाराधेयसम्बन्धेन

१-अपवा B. C.

२-संपिष्टानित्य M ३-श्चिदसनस श C.

४-कटस्यादिना B. C कटात् स्यादिना M.

५-मेघा वा B. C. M. ६-सीत् स B. C.

७-तिर्व्यथाकर्मा B. C ८-विभ्यती B.

९-आनद्धमस्मिन्चीवरम् C.

१०-नानिकण्ठ B. C.

११-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्] सप्रेधाने B.

१२-इति वस्त्रं परिच्छेद B. इति पत्रं किं परिच्छेद C.

१३-अत्र 'आनद्धं' इति वा स्यात् १४-वेति M.

१५-[धा० ४ । ६९, ७० ॥ २ । ५९, ६०]

१६-प्राण (णि) न स्तीवन उप B.

१७-वन्त्येदमित्यनः B. C.

१८-'अन आ' इत्येव M.

१९-किमर्थम् B. C. २०-उत्तमा C.

२१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

२२-[ऋ० ४ । ३० । ११] 'एतदस्याः' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

सम्बन्धि । अनः शकटं मेघाख्यम् । अर्धचान्तर आकारः शय इत्यत्र सम्बध्यते आशये 'शीङ् खेप्रे' आशये अभिमुख्येन भूम्यां तिष्ठतीत्यर्थः । सुसंयुतमुदकभूतम् । विपाशि पाशि बन्धनं विगतं पाशि यस्मात् तद्विमुक्तपाशं विच्छिन्नसर्वसम्बन्धनमित्यर्थः । ससार यत इति शेषः । यतो वायुना संपिप्यमाणादपस्तुवती सी सर्वत उपाः । परावतः दूरनामेदं दूरात् प्रेरित इति । परावत इत्यस्य निर्वचनं प्रकर्षेणेरितात् परार्गतात् प्रदेशाद्वा ।

इळा 'ईद्रेः स्तुतिकर्मणः' इत्यत्र व्याख्याता । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य अष्टचत्वारिंशः खण्डः ।]

[अथ एकोनपञ्चाशत्तमः खण्डः ।]

अभि न इळा यूथस्य साता स्मन्नदीमिर्वशी वा गृणातु ।

उर्वशी वा बृहद्दिवा गृणानाम्गृणाना प्रमथस्यायोः ॥

सिषेत् न ऊर्जव्यस्य पुष्टः ॥

अभि गृणात्विति सम्बन्धः । नान्ये ईदृशः स्रोतार इत्येवम् । अभिगृणातिः स्तुतिकर्मा । अभिष्टौतु नोऽस्मान् । का गृणातु ? इळा माध्यमिका वाक् । यूथस्य साता गर्जादेः पशुजानस्य यत्किञ्चिद् यूथं तस्य सर्वस्य मातृभूता । मेघयूथस्य वा निर्मात्री । समच्छब्दः सहार्थे सह नदीभिर्गङ्गाद्याभिः । उर्वशी वा उर्वशीशब्दश्चाश्रोतेः क्रियाशब्द इळाया विशेषणार्थः । वाशब्दः समुच्चये । यूथस्य मातेत्येतदपेक्षश्च समुच्चयः । यूथस्य माता उर्वशीति या बह्वाकाशव्यापिनी चेत्यर्थः । अं भिष्टौत्विति दर्शितः सम्बन्धः । न च केवला इळा । किन्तर्हि ? उर्वशी वा अयमपि वींशब्दः समुच्चय एव । उर्वशी मध्यमस्थाना विद्युत् । बृहद्दिवा दिवाशब्दो दीप्तिवचनः । बृहद् इति दीप्तिरस्याः सा महादीप्तिरित्यर्थः । गृणाना कर्मणि

१-[धा० २ । २२]

२-तिष्ठन्तीत्यर्थः C. ३-इदं वाक्यं त्रुटितम् B.

४-परावगतात् B. C.

५-[निरु० ८ । ७] रादेर्गतिकर्मणः B. C.

६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरस्मस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

७-[ऋ० ५ । ४१ । १९, २०] 'अभि न इळा' इत्येव प्रतीकः B. C.

८-'अभि' इत्यस्मात्पूर्वं 'न' इति B. पुस्तके 'अनः'

इति C. पुस्तके पाठऽधिकः ।

९-जगादेः C.

१०--निकर्माती B. C.

११-थेन सह B. १२-तद्वत्स्या श्रोतेः B. C.

१३-शी नियमः, शी नैयत् १४-अभिष्टौत्विति B. C.

१५-'वा' इति नास्ति B. C. १६-एवम् B.

१७-अत्र 'बृहदति' इति 'बृहद्दिवा' इति वा पाठः साधीयान् भवेत् ।

१८-यस्यां सा B.

अ. ११, ख. ५० }
अ. ११, पा. ४, ख. १६ }

(९५)

[रोदसी

कर्तृप्रत्ययः । गीर्यमाणा स्तूयमानोऽस्माभिः । अभ्यूषाणां 'ऊर्णुञ् आच्छादने' आभिमुख्येन छादयन्ती अस्मान् कृत्स्नां वा पृथिवीम् । प्रभृत्स्य पुष्टेः पृष्टी चतुर्थ्यर्थे पुष्टयेऽस्माकमन्नस्य वृद्धय इत्यर्थः ।

रोदसी मध्यमस्थाना । मध्यमस्थानस्यैव रुद्रस्य पत्नी । तस्या एषा ।

[इति षोडशस्या- (एकादशस्या-) ध्यायस्य एकोनपञ्चाशत्तमः खण्डः]

[अथ पञ्चाशत्तमः खण्डः ।]

रथं नु मारुतं वयं श्रवस्युमा हुवामहे ।

आ यस्मिन् तस्थौ सुराणामि विभ्रती सचा मरुत्सु रोदसी^{११} ।

इयावाश्वस्य । रंहतेर्गति कर्मणो रथस्तं मेघम् । नु क्षिप्रम् । मारुतं मरुतां सम्बन्धिनम् । तेन सम्बन्धेन घनं कलकलक्षणं न वयं श्रवस्युं श्रवणीयम् । आहुवामहे द्वः सम्प्रसारणम् बाहुल-
केन गुणाभावेन तत उवङ् आह्वयामहे । आ तस्याविति सम्बन्धः । यस्मिन् रथे आभिमुख्येन तिष्ठति । सुराणामि सुष्ठु रमणीयानि । कानि ? सामर्थ्याद्भूकानि । विभ्रती धारयन्ती । सचा सह । मरुत्सु सप्तमी तृतीयार्थे मरुद्भिः सह । का ? रोदसी रुद्रस्य पत्नी माध्यमिका वाक् । अध्यायपरिसमाप्तित्वं च नार्था द्विरुक्तिरिति सिद्धम् ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये षोडशो [एकादशो] अध्यायः समाप्तः ।

१-अयं पाठः सन्दिग्धः 'कृतप्रत्ययः' इति स्यात् ।

२-माणः (ण C.) स्तूयमानो B.

३-अभूर्णवाना C. ४-[घा० २ । २९]

५-यतः B. यतः अस्मात् C.

६-कृत्स्नं (त्स C.) वा पृथिवी B. C.

७-प्रभृति य (ध C.) स्य B.C. अत्र भूयान् पाठ-
स्तुटित इति भाति । अत्र 'स्य' इति 'ऊर्ण-
व्यस्य' इति पदस्यैकदेशः । एवं च 'प्रभृत्...
.....ऊर्णव्यस्य पुष्टे' इति पाठः स्यात् ।

अत्र मध्यगतः सर्वोऽपि पाठस्तुटितः ।

८-पुष्टिः B. पुष्टि C. ९-पुष्टये B. C.

१०-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

११-[ऋ० ५ । ५६ । ८] 'रथं नु मारुतम्' इत्यव
प्रतीकः B. C.

१२-इहते C. १३-'तं' इति नास्ति B. C.

१४-'घन' इत्यस्मात्पूर्व 'यान्' इति B. पुस्तके 'यदत्'
इति च C. पुस्तके पाठोऽधिकः ।

१५-[प० ६ । १ । ३२] हुवः B. भुवः C.

१६-'केन' इत्यस्मात्परं 'गदिय' इत्यधिकः पाठः B.C.

१७-सुराणामि C.

१८-विभ्रन्ती C. १९-सूचनार्थं B. C.

२०-अयं कोष्ठकात्तर्गतः पाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु

२१-'समाप्तः' इति नास्ति C.

अथ सप्तदशा-[द्वादशा-] ध्याये प्रथमः पादः ।

अथातो युस्थानदेवताः ।

अथातो युस्थाना देवतां मध्यमस्थानानन्तरं समाम्नायक्रमेण लिङ्गवचनविभागेन व्याख्यायन्त इति शेषः ।

तासामश्विनौ प्रथमार्गमिनौ भवतः ।

कुतः ? तयोर्हि युस्थानानां विभागो विवक्षितः । तयो च वक्ष्यति । 'तयोः कालेः' इति । तयोश्चैतयोर्द्वन्द्वभावादश्विनौ दक्षौ नास्त्यात्वियेकैकशः स्तुत्यभावात् । ननु यद्यविभक्तस्तुतित्वमश्विनोस्ततः संविभागे प्राथम्यात् प्रथमस्य स्थाने समाम्नायं प्राप्तम् । उच्यते । तत्काले मध्यमस्थानस्य हीयमानरूपत्वाद् युस्थानस्य च प्रतिक्षणमुपचीयमानरूपत्वात् । तदनन्तरं क्रमेणोपचीयमानप्रकाशयुस्थानदेवतारूपं तु सन्तानादन्यत्रासंभवसन्निवेशयोरुपचीयमानतयोरूपमध्यमार्गव्यनुरोधेनोपचीयमानज्योतीरूपोत्तमाश्च्यनु - रोधेन च युस्थानर्णव [वा] अश्विनोर्युक्ततरः पाठ इति कृत्वा निश्चित्याह । प्रथमार्गमिनाविति ।

अश्विनौ यद्वयश्नुवाते सर्वम् । रसेनाप्यः ।

ज्योतिषान्यः । अश्वरश्चिनावित्यौर्णवाभः]

अश्विनौ कस्मात् । यस्मादश्नुवाते व्याप्नुतः कृत्स्नं जगत् । [केन] रसेनावश्याय रसेनैको मध्यमः तेजसाऽप्य उक्तमः । अश्वैस्तद्वन्तावित्यौर्णवाभो मन्यत इति शेषः ।

अश्विंशब्दे निरूप्याभिधेयं निरूपयिष्यन्नाह ।

१-अयं कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. अयं सर्वो-
प्यध्यापाद्यारम्भात्मकः पाठो नास्ति C.

२-'अथातो युस्थाना देवता' इति नास्ति C. अथातो
युस्थाना देवता B.

३-थमगामि B. C. ४-यथा च B.

५-[निरु० १२ । १]

६-'दक्षौ' इति नास्ति B.

७-स्तुत्यवाक्यम् B. स्तुत्यवान् C.

८-'ननु' इति त्रुटितम् B. ननु यद्यपि भक्त M.

९-सविभा B. सन् विभा C.

१०-'म' इति त्रुटितम् B. C. M.

११-ध्यमानस्थान C.

१२-'स्य' इति त्रुटितम् C. नस्य प्रतिलक्षण B.

१३-अस्य वाक्यस्य पाठः सन्दिग्धः ।

१४-'दन्यत्रासं' इति त्रुटितम् B.

१५-तनोरूप B. C. 'अपचीयमानतमोरूप' इति
पाठो युक्तः स्यात् ।

१६-ध्यमार्गव्यनुरो C. मानुरो B.

१७-पोन्तमान्या (न्य C.) नुरो B. C.

१८-'वा' नास्ति M. १९-यत्तरः B. युत्तरः C.

२०-थमगामि B. C.

२१-'अश्विनौ' इत्येव B. नास्त्येवायं मूलपाठः C.M.

२२-'केन' इति नास्ति C. M. 'केन वश्याय रसेनैको'

इति पाठः B. २३-अश्वशब्दं B, C.

[तत्कावश्विनौ । द्यावापृथिव्यावित्येके । अहोरात्रावित्येके । सूर्याचन्द्रमसावित्येके ।

राजानौ पुण्यकृतावित्यैतिहासिकाः ।]

तत्कावश्विनाविति । तदिति वाक्योपन्यासे । किं प्रश्ने । द्यावापृथिव्यावश्विनावित्येके आचार्या मन्यन्ते । विज्ञायते हि 'तौ यौ प्रत्यक्षावश्विनाविमे एव ते द्यावापृथिव्यौ' । द्यौर्ज्योतिषा व्यश्नुते पृथिवी रसेनान्नलक्षणेन । अहोरात्राविति । अहर्ज्योतिषा रात्रिरवश्यायेन । सूर्याचन्द्रमसौविति । सूर्यो ज्योतिषा चन्द्रमा रसेन ह्यदिना । राजानावित्यौर्णवाममतेन ।

तयोः काल ऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशीभावस्यानविष्टम्भम् ।

इति कालविभागप्रदर्शनं देवताविभाग-[प्रदर्शन-] प्रतिपत्तये । विष्टम्भो व्याप्तिभेदः परस्परतो ज्योतिस्तमसोः ।

[अनुतमो भागो हि मध्यमो ज्योतिर्भाग आदित्यः ।]^{१०}

अनुलक्षणे कर्मप्रवचनीयः । परस्परव्याप्तिमनुविष्टम्भमनु तं प्रतीत्यर्थः । ततश्च कालविभागाद् देवताविभाग इति प्रदर्शितं भवति । तच्चैद्विंशति सामर्थ्याद् दुर्नीयते । यत्तत्र प्रभृत्याश्विनं स्तोत्रैश्शस्त्रकर्म । आश्विनस्य प्रातरनुवाककालातिदेशात् । प्रातरनुवाकस्य [च] महारात्रकालश्रुतेश्च । 'महारात्रे प्रातरनुवाकायामन्त्रितः' इति । तत्र च कालेऽनुतमो भागो हि ज्योतिषा मध्यमः । ज्योतिर्भागमेवानुगतस्तमसा उत्तम आदित्योऽश्विशब्दवाच्यः । एवं च ब्रुवता एकत्र तमोभागस्य प्राधान्यमनुगममन्यत्र ज्योतिषः । अन्यत्रैतदेव विपरीतम् । ततश्चाश्विशब्दवाच्याविशेषे सत्यभिधेयगतो विशेषः प्रदर्शितो भवति ।

ततश्चाश्विशब्दयोस्तमोज्योतिर्भागयोरश्विशब्दवाच्ययोरेषा समर्थताय ऋग्भवति ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य प्रथमः खण्डः ।]^{११}

१-अयं मूलपाठो नास्ति B. C. M.

२-'तौ' इति त्रुटितम् C. M.

३-दुर्गवृत्तौ 'प्रत्यक्षदैवतमश्विना' इति पाठः ।

४-[सत० ब्रा० ४।१।५।१६। इमे ह वै द्यावा-
पृथिवी प्रत्यक्षमश्विनाविमे]

५-'सूर्याचन्द्रमसौ' इति द्विलिखितम् B.

६-र्णनाम B. णवाह C.

७-'०भाग' इत्यादर्शपुस्तकपाठः ।

८-'प्रदर्शन' इति नास्ति M.

९-स्परयोज्योतिस्त० B.

१०-अयं मूलपाठो नास्ति E. C. M.

११-[पा० १।४।८३]

१२-'विष्टम्भमनु परस्परव्याप्तिमनु' इत्यानुपूर्विकः

पाठः M. १३-भागो देव B. भागादेव C.

१४-सचेदिति सामर्थ्यादुन्वियते B. १५-स्तोत्रे शस्त्र B.

१६-'रात्र' इति त्रुटितम् B. कस्य महारात्रकाल श्रुतेश्च M.

१७-[अनुपलब्धमूलमिदम्] वा कायमतीत B. C.

१८-अनुतमो भागो ज्यो० B. C.

१९-भागमेवमेवानु C. २०-एकत तवो भागस्य B. C

२१-गममत्र B. C. २२-'त' इति त्रुटितम् C.

२३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेर्निर्देशो

न दृश्यते ।

[अथ द्वितीयः खण्डः ।]

वसातिषु स्म चरथोऽसितौ पेट्वाविव ।

कदेदमश्विना युवमभि देवाँ अगच्छतम् ॥

वामदेवस्य । आगच्छन्तावश्विनावदृष्ट्वा आगतौ च सहसैव दृष्ट्वा वामदेव एव-
माह । वसातिषु वसन्ति प्राणिनो यासु ता वसातयो रात्रयस्तासु । स्मशब्दः पूरणः । यौ
चरथः । असितौ पेट्वाविव कृष्णौ पेट्वशब्दो मेघवचनः । मेघाविव वर्णसारूप्येण केनचिद्दृश्य-
मानाविति भावः । 'तौ कदा इदमस्मत्कर्म हे अश्विनौ [वाँ] युवं अभि देवान ये चात्रागता-
स्तानभ्यगच्छन्तं आगतवन्तौ स्थः । एवं यत्तदध्याहारेण योजना । निगदव्याख्यातैषा ।

तयोरेतस्यामृच्युपवर्णितयोरूर्ध्वमर्धरात्रादित्येवं समानकालयोस्तथा 'अश्विना वायुना
युवं सुदर्शौ' 'अयं सोमः सुदानवः' इत्यादिष्वश्विनेषु सोमविशेषणत्वेन तिरो अह्वय-
दर्शनात् । तानीयसवनिर्कृत्वाद्वा । तथा तिरो अह्वयः 'सोमे आश्विनः पुरोडाश आश्वि-
नेर्यं' इत्येवमादि हविःसाधनं यद्यागकर्म तदपि समानं ययोः संस्तुतप्राययोस्तथा संस्तुतः
संहस्तवस्तप्राययोः । प्रायोर्वचनं क्वचिद् व्यगिचारात् । तंश्च व्यभिचारं दर्शयति ।
असंस्तवेनेति । पृथक्स्तवेनेत्यर्थः । एव वक्ष्यमाणोऽर्धर्चः । तस्य च पूर्वस्मिन्मन्त्रे वसातयो
रात्रयो न जनपदौः । अश्विनौ च मध्यमोत्तमौ न राजानौ पुण्यकृतानिति । अस्यैवार्थस्य
प्रतिपादनार्थमस्यार्धर्चस्योपादानम् ।

वासात्यो अन्य उच्यते । उषःपुत्रस्तवर्त्ये इति ।

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्यारम्भस्य निर्देशो

न दृश्यते ।

२-अस्य मूलमद्यापि नोपलब्धम् ।

३-च्छतावश्वि B. C.

४-एव वाह B. C.

५-'प्राणिनः' इति त्रुटितम् M.

६-वसतयो B. पसातयो C. ७-पूरण B. C.

८-पेट्व शब्दो मेघवचनः मेघमिव B. वेद्वशब्दो C

९-केन कदा B.

१०-वाँ युवं R. 'वा' इति नास्ति M. युवामभि M.

११-गच्छः आग C. च्छतां M.

१२-तस्या (स्य B.) वुच्युपवर्णि तयो B. C.

१३-[ऋ० ३।५।७] [ऋ० १।४।१०]

१४-सवनीकत्वा C. २५-सोमा B. C.

१६-आश्विनोय B.

१७-सहसंस्तवः B. C.

१८-प्रायवचनं B. C. M.

१९-तन्त्र B. 'तन्व' इत्येव C.

२०-स्तुतेनेत्यर्थः B. C.

२१-वासतयो B. C.

२२-जनपदः B. C. M.

२३-'अर्थस्य' इति नास्ति B.

२४-नार्थस्योर्ध्वस्योपादानम् C.

२५-'वासात्यो अन्यः' इत्येव प्रतीकम् B. C.

वसंते रात्रेः पुत्रोऽन्य एव उच्यते जनैर्मध्यमः । उपमः पुत्रोऽन्य उत्तमः । तदनन्तरं
जन्मत्वात् । पृथक्स्तुतित्वं च । एकैकस्याभिजनसम्बन्धप्रदर्शनात् । उपसः पुत्रत्वेन
सूर्येण सह समानख्यानाद् [वासात्यस्य] असंशयं मध्यमो वासात्यो रात्रेः पुत्रः [निश्चितः]

तयोरेषापरा भवति ।

मध्यमोत्तमावश्विनावित्यस्यैव द्रष्टव्यः कारणं संस्तवप्रदर्शनाय च ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य द्वितीयः खण्डः ।]

[अथ तृतीयः खण्डः ।]

इहेह जाता समवावशीतामरेपसां तन्वा ३ नामभिः स्वेः ।

जिष्णुर्वासन्यः सुमखस्य सुर्दिबो अन्यः सुभगः पुत्र ऊहे ॥

अगस्त्यस्यार्षम् इहेहेति वीर्षाद्विर्वचनेनान्तरिक्षं द्यौश्च निर्दिश्यते इह चान्तरिक्षे
इह च दिवि । जाता जातौ भवन्तौ । समवावशीतां सम्यगत्यर्थं पुनः पुनर्वावशेते [शंस्येते]
स्तूयेत इत्यर्थः । अरेपसा रेपः पापं अपांपया तन्वा अपांपेन स्वेन शरीरेण नामभिः अश्विनौ
नासत्यौ दस्यौ इत्येवमादिभिश्च स्वेजिष्णुः जयशीलः वां युवयोरन्यः एको मध्यमः । सुमख-
स्य सुमहतोऽपिशत्रुबलस्य सुर्गिः सुष्ट ईरयिता । दिवो अन्यः अन्यस्तु सुभगः सुधनः
उत्तमः पुत्रः । ऊहेः कर्मणि प्रथमपुरुषैकवचनस्य स्थाने व्यत्ययेन कर्तेरि उत्तमैकवचन-

१-वासते B. C.

२-त्रोऽय ए B.

३-मध्यमहे उप B.

४-एकैकैतस्या

५-पुत्रेण B.

६-समाख्यानान्यासत्यस्य B. C. 'वासात्यस्य'

इति नास्ति M.

७-मो सत्यो रात्रेः C.

८-निशितः C. 'निश्चितः' इति नास्ति M.

९-'तयोरेषा' इत्येव B. 'तयोरेषापरा' इति C.

१०-'कारणं' इति त्रुटितम् M.

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१२-[क० १ । १८१ । ४] 'इहेह जाता' इत्येव

प्रतीकम् B. C.

१३-'०स्यार्षम् । इहे' इति त्रुटितम् M.

१४-ति द्वीप्सा C.

१५-निदिश्यते B. C.

१६-वान्तरि B. C.

१७-गस्त्येते B. 'शस्येते' इति नास्ति M.

१८-अपया B. अपाया C.

१९-'अपापेन' इत्यारभ्य 'उत्तमः पुत्रः' इत्यन्तः

पाठस्त्रुटितः B. C.

२०-अपहे B. ऊहे B. C.

२१-कृत् उत्त B.C.M.

मेतत् । ऊह्यते विततेः साहचर्यात् । अथवा वहेरेतद्रूपम् । ऊह्यते रथेन स्वैरश्वैर्वायुना वा उदयास्तमयाय । तयोरेषापरा संस्तुतप्रायं दर्शयितुम् ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य तृतीयः खण्डः ।]

[अथ चतुर्थः खण्डः ।]

प्रातर्युजा वि बोधयाश्विनावेह गच्छताम् ।

अस्य सोमस्य पीतये ॥

मेधातिथेः । प्रातर्युजौ प्रातर्यावश्चिनावाश्चिनयागेन युज्येते तौ प्रातर्युजौ प्रातर्योजना-
वित्यर्थः । तौ वि बोधय अमुष्य यजमानस्य यज्ञे गन्तव्यमिति । आत्मन एवान्तरात्मनः प्रेषः ।
हे अन्तरात्मन् । होतृत्वाच्चैतयोः । हे होतरग्रे । विबोधितौ च सन्तावश्चिना विहास्मदीये
यज्ञे गृहे वा आ गच्छताम् । किमर्थम् ? अस्याश्चिनस्य ग्रहाख्यस्य सोमस्य पीतये पानाय ।
तयोरेषापरा । प्रातरेवानयोर्यागोपीति प्रायमेव दर्शयितुम् ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य चतुर्थः खण्डः ।]

[अथ पञ्चमः खण्डः ।]

प्रातर्यजध्वमश्विनां हिनोत न सायमस्ति देवया अजुष्टम् ।

उतान्यो अस्मद्यजते वि चावः पूर्वःपूर्वो यजमानो वनीयान् ॥

अत्रैः । प्रातरेव यजध्व हे ऋत्विजः । की ? अश्विनौ । तदर्थं च हिनोत 'हि गतौ'

१-वहेते रूपम् B. २-'या' इति त्रुटितम् M.

३-'परा' इति नास्ति B.

४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

५-[ऋ० १।२।१] 'प्रातर्युजा' इत्येव प्रतीकम् B.C.M

६-योगैर्युज्यते B. योगौ युज्यते C.

७-'गन्तव्य' इति त्रुटितम् B. नन्तव्य B. C.

८-स्मना प्रेषः B.C.

९-'वा आ' इति त्रुटितम् B.C.

१०-'स्य' इति नास्ति M.

१-'स्य' इति त्रुटितम् B. C. 'पीतये' इति त्रुटितम् M. 'पानाय' इति त्रुटितम् B. C.

१२-यागोपीति B. यागोवीति C.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० ५।७७।२] 'प्रातर्यजध्वम्' इत्येव प्रतीकम् B. C.

१५-अत्रैव B. अत्रैः C. अत्रै हे ऋत्विजः प्रातरेव यजध्वम् इत्याहुपूर्वीकः पाठः M.

१६-वासावा

१७-[धा० ५।११]

हिनुत गच्छताहवनीयं प्रति मा विलम्बध्वम् । कस्मादेवमुच्यते प्रातर्यजध्वमिति ? यतो न सायं प्रातरस्ति । किम् ? देवया देवावश्विनौ तयोर्या यानं गतिर्देवयाः । यजेर्वा न यतोः । देवयोरश्विनोर्योगो देवयाः । यतः प्रातरश्विनोर्यज्ञं प्रति गतिरिज्या वा नास्तीत्यर्थः । कुत ? यद् अजुष्टं लिङ्गव्यत्ययः । अजुष्टा अप्रियाऽसावश्विनोः । अन्यकालत्वात् । अन्याद्य-सेवितपूर्वा वा ताभ्यामित्यर्थः । उतान्योऽन्योपि । अस्मदस्मत्तः । यजते यजत एवाश्विनौ । वि चावः वि चं आवः । विविधं चाधितर्पयति सोमेन । बहूनां च यजतां मध्ये पूर्वेःपूर्वो यज-मानो वर्नीर्योऽश्विनोः संभक्तुतरो बहूनां यजमानानां मध्ये यश्च यश्च पूर्वो यजते स चाश्विनौ यजते । सादरत्वाच्च तस्यैव यज्ञमश्विनौ गच्छंतो नेतरस्येत्यर्थः । एतदुभयं ज्ञात्वा प्रातरेव यजध्वम् । तयोः कालः प्रागुक्तः । ऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशीभावस्योऽनुविष्ट-म्भमिति । सम्प्रति तु परावधिप्रदर्शनाय तयोः स्तुतिकाल ऊर्ध्वमर्धरात्राद्यः सूर्योदय-पर्यन्तो द्रष्टव्यः । उदितो यागकालः । तत्र वोषसां प्रकाशप्रभृति यावत्सूर्योदयस्ताव-दन्या देवता आशि ने शस्त्रे स्तुतिं लभन्ते । ता अप्यङ्गन्ते । स तासामावापकालः । कैः पुनस्ताः ? उषः प्रभृतयः । तत्रोषोः प्रथममुच्यते ।

उषाः कस्मात् ? वष्टेः कान्त्यर्थस्य । कान्ता ह्यसौ । उच्छंतेर्वा । यथोक्तं 'उषाः कस्मात् उच्छतीति सत्याः' इति द्युस्थानार्यो विकल्पः । मध्यमस्थाना उच्छंतेरेव । तदाह उच्छते-

१-'देवमुच्यते' इति त्रुटितम् M.

२-यजतः न सायं R. यतः न यासं C.

३-'देवा' इति त्रुटितम् B. देवायावश्वि C.

४-'ते । देवयो' इति त्रुटितम् M

५-नोर्योगो B. C.

६-यतोः प्रातः B. यतो प्रातः C.

७-यजुष्टं C. 'यत्' नास्ति B. C.

८-प्रियं सव B. ९-अश्वकालत्वात् B. C.

१०-अनादिसविता पूर्वा वा B. अनादिसवितपूर्वा
पाताभ्यामित्यर्थः C

११-वि च अवः B. विव आपः C.

१२-चाति तर्प B. च आवति तर्प M.

१३-'सोमे' इत्येव 'न' इति त्रुटितम् B. C.

१४-वदीयात् C. १५-'यश्च' इति नास्ति B.

१६-श्विनो यज B. C.

१७-'तस्यै' इत्येव, 'व' इति त्रुटितम् B. C.

१८ गच्छतः B. C.

१९ [निरु० १२।१] स्यावष्टम्भ B. स्याविष्टम्भ C.

२०-ततो स्तुति C.

२१-तत वोषसां B. C.

२२-तदप्यङ्गन्ते B. C.

२३-रा पुन C.

२४-ततोषः B. C.

२५-मोच्यन्ते B. मोष्यते C.

२६-उष्टेः कान्तां (न्तिः B.) B.C. उष्टेः का M.

२७-इच्छा वा B. इच्छयेर्वा C.

२८-[निरु० २।१८] 'कस्मात्' इति नास्ति
B. C. उच्छन्तीति M.

२९-ना वा विक B. C.

३०-तच्चतेरेव C.

रितरेति । सा ह्युदकानि विवासयति विवास्यते वा मेघान्मध्यमेन । तस्या एषा प्रकृत-
त्वास्तस्या उत्तमस्या उत्तमाया एषा ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चमः खण्डः]

[अथ षष्ठः खण्डः ।]

उषस्तच्चिःमा भेगास्मभ्यं वाजिनीवति ।

येन तोकं च तनयं च धामहे ॥

गौतमस्य । हे उषः । तच्चित्रं विचित्रं पूजनीयं वा । किं तत् ? सामर्थ्याद्धनमन्नं वा ।
आभर आहर देहीत्यर्थः । अस्मभ्यं हे वाजिनीवति वाजमन्नं तद्वती वाजिनीवती । कासौ ?
अवयवभूतेनान्नस्य संहतिर्वाजिनी तथा वाजिन्यान्नसंहत्या तद्वती वाजिनीवती उषास्तस्याः
सम्बोधनं हे अन्नसंघातवतीत्यर्थः । द्वौ वा एतौ मत्वर्थीयौ । तयोरेकः स्वार्थिकोऽन्यो
मत्वर्थीयः । अन्नवतीत्यर्थः । येन धनेनान्नस्य वा । तोकं च तनयं चेति द्वे अन्येते अपत्य-
नामनी । पुत्रविषयमेकं पौत्रविषयमपरम् । पुत्रान् पौत्रांश्च धामहे धारयामः [सम्यक्
पुण्यामि इत्यर्थः] तस्या एषापरा उत्तमसम्बन्धलिङ्गप्रदर्शनार्था ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य षष्ठः खण्डः]

[अथ सप्तमः खण्डः ।]

एता उ त्या उषसः केतुमक्रत पूर्वे अर्धे रजसो भानुमञ्जते ।

निष्कृण्वाना आधुधानीव धृष्णवः प्रति गावोऽर्धेऽपीर्यन्ति मतरः ॥

गौतमस्यैव । उः पादपूरणः । एतच्छ्रुतेर्योग्यार्थसम्बन्धार्थं यदध्याहारः । याः

१-सां ह्यदकादि C. २-इदमधिकं पदं प्रतीयते ।

३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तिरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

४-[ऋ० १ । ९२ । १३] 'उषस्तत्' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

५-'वा' इति नास्ति B. C.

६-'वती' इति त्रुटितम् M.

७-उषस्तस्याः B.C.M. ८-केक स्ता B.C.

१-'अन्यः' इति त्रुटितम् B. C.

१०-अनववती B. अनवती C.

११-पुरिषC. इदं वाक्यं नास्ति M १२-सम्बन्धिB.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तिरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० १ । ९२ । १] 'एता उ त्या' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१५-वतुः पद B. व उ पद C.

पूर्वेष्वप्यहःस्वकार्थुः एतास्ता उषसः । एकस्या एवोषसः पूजार्थं बहुवचनम् । भवन्तो मे गुरुव इति यथा । अवयवभेदापेक्षया भिन्नेष्वप्यहस्सूषोभेदाद् बहुवचन एवोषस केतुं कर्तुं प्रज्ञानं प्राणिनाम् कृत अकृतं कुर्वन्ति । केन प्रकारेण ? पूर्वं अर्धंऽस्मिन् भागे रजसः । रजः-शब्दो लोकावचनः । द्युलोकस्य [र्वो] अन्तरिक्षस्य वा । सप्तमीश्रुतेः स्थिता इति शेषः । भानुमज्जते भानुमिति द्वितीया तृतीयार्थः । अङ्गिर्व्यक्त्यर्थः । भानुना व्यञ्जयन्ति स्वयं भासा सर्वं व्यक्तीकुर्वन्तीत्यर्थः । कथम् ? निष्कृष्वाना आयुधानीव । कृणोतिरत्र सामर्थ्यात् कर्षणार्थः । निष्कर्षणं आयुधानीव धृष्णवो धर्षयितारो योद्धारः कोशेभ्यः खड्गादीनि कर्षन्तो व्यक्तीकुर्वन्ति तद्वदित्यर्थः ।

अथवा पूर्वं अर्धे रजसो भानुमज्जत इत्यञ्जतिर्गत्यर्थः सामर्थ्याच्चात्रान्तर्णीतण्यर्थः । पूर्वं अर्धे द्युलोकस्य वान्तरिक्षस्य वा भानुं दीप्तिं गमयन्ति प्राणिनां प्रकाशद्वारेण ज्ञापनं कुर्वन्ति । पूर्वार्धे द्युलोकस्थान्तरिक्षस्य दीप्तिं कुर्वन्तीत्यर्थः । कथम् ? निष्कृष्वाना आयुधानीव । निरित्येष समित्येतस्य स्थाने । संस्कुर्वणा आयुधानीव धृष्णवो यथा भस्मगोमयपरिमार्जनादिभिः संस्कारैः संस्कुर्वन्ति आयुधानि योद्धारो दीप्तिमन्ति कुर्वन्ति तद्वदित्यर्थः । कृत्वा चैतत् प्रति गावोऽरुणीन्ति प्रतियन्ति यत आगतास्तत्रैव प्रतिगच्छन्ति । यत आदित्यादुत्पन्नारतत्रैव प्रलीयन्त इत्यर्थः । गाव उषसोऽत्र गांवकृष्णा 'यद् गोष्वरुणीषु सीदन्त' इति यथा । उषसः कीदृश्यः ? अरुणीः । अरुणतिर्गतिकर्मा गमनस्वाभाविकाः । मातरो भानुस्थानीयाः स्वस्या भासो निर्मात्रयोऽर्थात् कृत्स्नस्य जगतः ।

उपसर्गव्यत्ययस्य मन्त्रान्तरेऽप्यर्थं दर्शयितुमाह 'एमां देवां निष्कृतं जारिणीव' इति ।

१-प्य(व्य C) हव्य कारुषु B. C.

२-षोभेदात् B. C.

३-'द्यु' इति त्रुटितम् B. C.

४-'वा' इति नास्ति M.

५-श्रुतिः B. श्रुति C.

६ 'तृतीया' इति त्रुटितम् B. C.

७-अङ्गिव्य M.

८-व्य(प्य B.) ज्ञन्ति B. C.

९-स्वयं भासा स्वयं द्वितीया B.

१०-अत्र 'निष्कर्षन्तः' इति पाठः स्यात् ।

११-खड्गादि निकषन्तो (न्तो C.) C. M.

१२-न्तर्णीत B.

१३-भानुदीप्तिं B. C. भानुं दीप्तिन्ति M.

१४-ज्ञापना C. प्रज्ञापना B.

१५-धानिव B. C. १६-संस्कुर्वन्ति आयु B. C.

१७-गाव आकुषीर्य (यB.) न्ति B. C.

१८-'यन्ति' इति त्रुटितम् C. १९-चतः M.

२०-गाः कृष्णा B. 'गाव' इति त्रुटितम् M.

२१-रुणी B

२२-[ऋ० १०।३।१।४]

२३-गगन B.

२४-मिमात्रवो कृत्स्न B. निर्मात्रयो वा कृत्स्न C.

२५-सर्गस्य व्यत्यय B. C.

२६-[ऋ० १०।३।५]

यदादीध्ये न दविषाण्येभिः परायद्गोऽव हीये सखिभिः।

न्युताश्च वध्रवो वाचमक्रतं एमीदेषां निष्कृतं जारिणीव ॥

कवषस्य वाक्षस्य वार्षम । यदाक्षैर्जितो हारितसर्वस्वः कुत्स्यमानश्च खैरहमा-
दीध्ये धैयायामि संकल्पयामीत्यर्थः । कथम् ? न दविषाणि न पुनर्देविष्याम्येभिरिति ।
संकल्प्य च परायद्ग्य आस्फारदेशं प्रतिगच्छद्गोऽवहीयेऽपसर्पामीत्यर्थः । सखिभ्यः
सखिभूतेभ्यः । यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । तदा न्युताश्च चशब्दो यदेत्यस्यार्थे यदा न्युताः सन्तो
बध्रवर्णा अक्षा वाचमक्रतं शब्दं कुर्वन्तीति तदा तां श्रुत्वाक्षव्यसनेन परिभूयमानः परित्यज्य
संकल्पमेभि इदेवार्थे एम्येव गच्छाम्येव । एषामक्षाणां सम्बन्धिनं निष्कृतं संस्कृतं प्रदेश-
मस्फाराख्यं जारिणीव यथा जारि [णी स्त्री] चारित्ररक्षासंकल्पं परित्यज्य स्त्री संकेतस्थानं
प्रतियन्तीति क्रियायोगं दर्शयति । गमनादकुपीरिति च दर्शितसम्बन्धः । आरोचनाद्वा ।

सूर्या। एषैवोषा सूर्या सम्पद्यते आदित्योदयकालं प्रत्यभिसृतेकालतमा । तस्या एषा ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य सप्तमः खण्डः]

[अथाष्टमः खण्डः]

सुकिशुकं शल्मलि विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुवृत्तं सुचक्रम् ।

आ रोह मूर्ये अमृतस्य लोकं स्योनं पर्ये वहतुं कृणुष्व ॥

सूर्याया अर्षम । सुष्टु किशुकं प्रकाशनं दीपनम् । शल्मलिं शलिति शलेर्गत्यर्थस्य

१-[ऋ० १० । ३४ । ५] 'यदादीध्ये' इत्येव
प्रतीक आदर्शपुस्तकेषु ।

१-कुत्स्यमदान...सैः आदी B. कुत्स्यमदानश्चसै
आन्दी C.

३-ये स्य ध्याया M.

४-'कथम्' इति त्रुटितम् B. C.

५-'च' इति त्रुटितम् B.

६-परागच्छ B. C.

७-वसीये C. ८-य आतेस्तथा C.

९-तथा B. १०-यदा ह्युताः C.

११-B. C. पुस्तकयोः 'मि इदे' इति च । M.

पुस्तके त्रुटितम् ।

१२-मास्तारा B. 'शमा' इति त्रुटितम् M.

१३-'णी स्त्री' इति नास्ति M. 'यथा' इत्यारभ्य
परित्यज्य' इत्यन्तस्य पाठस्य स्थाने केवलं
'स्त्री' इति पदं वर्तते B. C.

१४-योगादर्श C.

१५-'दरुषी' इति त्रुटितम् B. गमनाः कुपीरित च C.

१६-सृष्टतमा B.

१७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेगारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१८-[ऋ० १० । ८५ । २०] 'सुकिशुकम्' इत्येव
प्रतीकः B. C.

१९-सुष्टु शुक्रं प्रकाशनं C. प्रकाशेन B.

रूपम् । छन्नो नष्टो मलो यस्मात् तच्छन्नमलं निर्मलमित्यर्थः । अथवा शल्मलिमिति प्रसिद्धो वृक्षविशेष एवोच्यते । तद्विशेषणं सुकिंशुकमिति । लुप्तोपमं चैतत् । किंशुकमिति यद्यपि पलाशकुसुमं प्रसिद्धं तथापीह लोहितत्वसामान्यात् पुष्पत्वसामान्याच्च किंशुकशब्देन शाल्मलिपुष्पमुच्यते । सुपुष्पितमिव शाल्मलिं लोहितायमानमित्यर्थः । विश्वरूपं विश्वानि सर्वाणि रूपाणि प्रकाशयतया सम्बन्धीनि यस्य तम् । हिरण्यवर्णं सप्त सुवर्णवर्णमित्यर्थः । सुर्वृतं सुवर्तनं वृद्धमनं सुगमनं शोभनगमनमित्यर्थः । सुचक्रं चक्रं चक्रनं दीप्तिः सुदीप्तिं च । आ रोह अनुप्रविशोर्त्यर्थः । हे सूर्ये उषसः प्रभैव । इर्यमप्युदयादूर्ध्वमेवैवाविष्टकालतमां उपचीयमानतरप्रकाशा प्रागरुणोदयात् सूर्योच्यते तस्याः सम्बोधनम् । अमृतस्य उदकनामैतत् । उदकस्य भौमरसाख्यस्य । लोकं [स्थानवचनः] स्थानमादित्यम् । आरुह्य च स्थोनं सुखनामेदं सुखमस्मै पत्ये पतिभूतायादित्याय वहतुं प्रवेशमित्यर्थः । कृणुष्व कुरुष्व । एवं नैरुक्तपक्षे योजना ।

अनैरुक्तपक्षे—सवितो स्वदुहितरं सूर्यां प्रायच्छत् सोमाय राज्ञे प्रजापतये वा । सोह्यमानोच्यते । सुकिंशुकं शोभनकिंशुकमिव पलाशम् । शल्मलिं 'अथापि ताद्वितेन' इत्येवं शल्मलिशब्दः शल्मलिविकारभूते रथे वर्तते । विचित्रवर्णारुणं शल्मलिविकारभूतं रथम् । बहुभक्तविचित्रपुत्रिकासनौटकरचनाविशेषयोगोद्विधिरुम् । सुवर्णेन खचितत्वा-द्विरण्यवर्णम् । सुर्वृतं सुगमनम् । सुचक्रं रथमारोह । हे सूर्ये अमृतस्यामृतात्मकस्य मरणवर्जितस्य सोमस्यै राज्ञः प्रजापतेर्वा लोकं रथाख्यं स्थानं समारूढः प्रथमतैरैः सोमः प्रजापतिर्वा । तत्रै च स्थोनं सुखं पत्ये भर्त्रे सोमाय राज्ञे प्रजापतये वा वहतुं समुद्राहं कुरुष्वेति ।

- १-शन्नो यते नष्टो B. C.
२-शाल्मली C. शाल्मली पुष्प० B.
३-शाल्मली C. ४-सुवर्तं सवर्तनं C.
५-दीप्तिं B. चक्रनं चक्रं दीप्तिः सुदीप्तिं च M.
६-'इत्यर्थः' इति नास्ति B.
७-सूर्योच्यते इत्येतेनाग्रिमग्रन्थेन सम्बन्ध्यते ।
८-'इवि उदयात्' B.C. ९-कालता उप B.C.
१०-'सम्बोधनम्' अस्मात्परं 'रो' इति पाठ उप-
लभ्यते B.C. तूर्योच्यते तस्याः सम्बोधनम् M.
११-लोकः स्थानवचनः B. C.
१२-वहतु वशमि० M.
१३-'एवं नैरुक्त०' इति त्रुटितम् M.

- १४-सविताया स्वदु B. C.
१५-'सोह्यमानोच्य' इति त्रुटितम् M.
१६-पलाशः B. पलाश C.
१७-शल्मलिः B. शाल्मलः C.
१८-[निरु० २।५] अथापि (वि. C.) ताद्वितेन B.C.
१९-'रुम' इति त्रुटितम् B. C. २०-वर्णाभरणं B.
२१-सहाटक B. C. २२-योगं विश्व B.
२३-कवचित्वा M. २४-सुवर्तं B. C.
२५-'सोमस्य राज्ञः' इति त्रुटितम् B.
२६-यसा B. C. 'रुडः' इति त्रुटितम् B.
२७-'यम' इति त्रुटितम् B.
२८-तस्य च B. २९-वहतुं C.

किंशुकं क्रशतेरिति । क्रशतिर्नैरुक्तधातुः प्रकाशनार्थः । शल्मलिः सुशरः सुहिंस्रो मृदुत्वात् । शरवान् वा कण्टकप्रायत्वात् । नैरुक्तपक्षे च सविता सुषुम्नाख्यः सूर्यरश्मिस्तत्कृतां ज्योत्स्नां दुहितृभूतां सोमाय राज्ञे प्रायच्छत् । यदा प्रजापतये तदा मध्यमा योषा उदक-प्रत्यञ्चो न दीयत इति योजयन्ति केचित् ।

वृषाकपायी वृषाकपेरादित्यस्य पत्नी । एषैव सूर्या । अभिसृष्टकालतमा अरुणो-दयावस्थां उषः प्रभैव सूर्यावस्थानौ अभिसृष्टकालतमा पूर्ववद्वृषाकपाय्युच्यते । तस्या एषा ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्याष्टमः खण्डः ।]

[अथ नवमः खण्डः ।]

वृषाकपायि रेवंति सुपुत्र आदु सुस्तुषे ।

घसत् इन्द्र उक्षणः प्रियं कचित्करं हविर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥

संवादसूक्ते इन्द्र आह । हे वृषाकपायि रेवति रयिशब्दाद्धनवचनान्मतौ 'रयेर्मतो वैहुलम्' इति प्रसारणे मतोर्वत्वे चैतद्रूपं सम्बुद्धौ हे धनवति । सुपुत्रे मध्यममस्याः पुत्रमाह साहचर्याद्रसहरणाद्वा माध्यमिकां च स्तुषां ताभ्यां सुपुत्रे सुस्तुषे च । आदिति पादपूरणः । आङ्ग्ये वा घसदित्यनेन सम्बध्यते । अदेश्चायं घस्लादेशः पञ्चमलकारे छान्दसत्वात् । आघसत् आमिमुख्येन भक्षयतु आपिबतु उद्रम्य शोषयतीत्यर्थः । ते तैव स्वभूतान् । कोऽसौ ? इन्द्रोऽत्यन्तमीश्वरभूत आदित्यः । कदा पिबतु ? उक्षणः छान्दसत्वादलोपाभावः । उक्षणः 'उक्ष सेचने' सेकतृन् भूमेरेतौन् माध्यमिकानुदकसंघातौ नवशयाख्यान् । ये तु तत्कालेऽवश्यायकणाः पतन्ति तानित्यर्थः । त्वमपि कचित्करं कं सुखं तस्याचयनं कचित्

१-तद्गतां B. तत्कतां C.

२-वस्थावैः प्रभैव B. C.

३-वस्थानमविसृष्ट B. वस्थानः अविसृष्ट C.

४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

५-[श्रु० १०। ८६। १३] 'वृषाकपायि' इत्येव प्रतीकम् B. C. M.

६-इन्द्रस्य B. 'इन्द्र' इत्येव C.

७-[६।१।३४] इति पाणिनीयसूत्रे वार्तिकम् ।

रयेर्यं मतौ B. रयेर्मतौ C.

८-प्रसार M. 'णे मतोर्वत्वे' इति त्रुटितम् M.

९-एतद्रूपं B. येतद्रूपं C. १०-मध्यमस्याः B. C.

११-'स्तुषां ता' इति त्रुटितम् M. १२-नव B. C.

१३-उक्षणं B. उष्णः C.

१४-उष्णं B. उष्णः C.

१५-[धा० १।६।५८]

१६-भूतान् मे एमान् B. भूमे एतान् C.

१७-'ता' इति त्रुटितम् B. C.

१८-येतु काले B. येतु काले C.

१९-तस्य चयनं B.

तस्य कर्तृभूतं सुखाचयंकरं काचित्करं प्रभूतसुखमित्यर्थः । किं पुनस्तत् ? हविः उदक-
नामेदम् । उदकमवश्यायाख्यम् । द्वितीयाश्रुतेः कुरुष्वेति शेषः । विश्वस्मादिन्द्रोऽत्यन्तमीश्वर
उत्कृष्टतरश्चान्यैरपि गुणैः ।

घसदित्यनेन चास्य व्यवहितेनापि सम्बन्धः । तदेतद् भाष्यकार आह । सर्वस्माद्य
इन्द्र उत्तरस्मैतद् ब्रूम आदित्यमिति । एतच्छब्देनात्र घसदित्येतत् प्रतिनिर्देशयति
घसदित्येतदिति ब्रूम इति व्यवहितेनास्य घसदित्येतेन सम्बन्धः । यदि तु प्रियं काचित्करं
हविरिति घसदित्यनेन व्यवहितेन सम्बध्यते । अवश्यंयं घसत् । उक्तविशेषलक्षणं हवि-
रुदकं नदीतटार्कादिस्थं सोमरसाख्यमिति तद् घसत् । [ततः] तत्कुरुष्वेति वाक्यशेषो-
ऽध्याहर्तव्यो जायते । न च विश्वस्मादिन्द्र उत्तर इति व्यवहितकल्पनयौ ।

स्तुषा कस्मात् । साधुसादिनी [इति] वा साधौ शोभनेऽर्थे श्वशुरस्य सन्तान-
लक्षणे परिचर्यालक्षणे वा सीदत्येवंशीला । साधुसानिनीति वा [तां वा] संभजत
एवंशीला । [स्वपत्यं सन्तनोति वा] अथवा स्तुशब्दो [अपि] अपत्यनाम तत्सन्तनोति ।
यं प्रति स्तुषाव्यपदेशस्तस्यापत्यं संभजत इति ।

उक्षां उक्षतेर्बुद्धयर्थस्य । वर्धयन्ति हि त ओषधीरवश्यायाः । अत एव वा बहुत्वाद्
बुद्धा भवन्ति । स्वार्थ एव वा उक्षन्ति सिञ्चन्ति सर्वमधोभागवर्त्युदकेनेति ।

१-करत् B. C. अत्र 'काचित्करं' इति पाठो

नारित B. C.

२-'हविः' इति त्रुटितम् P. C.

३-घसमत्यनेन C. 'घसदित्यनेन' इत्यारभ्य 'इति
व्यवहितेनास्य' इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः M.

४-[निह० ११।१०] आदित्य इति C.

५-'घ' इति त्रुटितम् B.

६-घसतीत्यनेन B.

७-अवश्यं B. M. ८-तडागादि B.

९-तदघसत् M. 'तद् घसत्' इति नास्त्येव B. C.

१०-तदस्तत् B. C. 'ततः' इति नास्ति M.

११-जयते B. १२-कल्पनायाः B.

१३-'कस्मात् । साधुसा' इति त्रुटितम् M.

१४-दिनी वा B. M.

१५-शोभनार्थे B.

१६-श्वश्रु.....क्षणे M.

१७-सादिनी (नि C.) वा B. M.

१८-'तां वा' इति नास्ति M.

१९-स्तु अपत्यं B. 'सु अपत्यं' इति स्यात् । 'स्वपत्यं
सन्तनोति वा' इति नास्ति M. 'सन्तनोति'
इत्यस्य स्थाने 'तत्सन्तनोति' इति पाठः स्यात् ।

२०-स्तुशब्दो B. C.

२१-ब्दोव्यप० B. 'अपि' इति नास्ति M.

२२-उक्ष B. C.

२३-वर्धयते वर्धयति हि B.

२४-भवति B. C.

२५-'व' इति त्रुटितम् B. C. M.

२६-उक्षति B. C. 'सिञ्चति' इत्येकवचनान्त
एव पाठः B.

२७-०भागवत्योदके B. C.

सरण्युः । सैव यदा सूर्ये प्रत्यात्मानं सरणेन नयति तद्दोषः प्रभारुणोदयावस्थाभि-
स्तुतकालतमा सरण्यूरुच्यते । तस्या एषा ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य नवमः खण्डः ।]

[अथ दशमः खण्डः ।]

अपांगूहन्नमृतां मत्स्यभ्यः कृत्वा सर्वर्णामददुर्विवस्वते ।

उताश्विनावभरत्तदासीदजहद्वा द्वौ मिथुना सरण्युः ॥

देवश्रवस आर्षम् । अपगूहन्ते रश्मयोऽपनयन्तीत्यर्थः । काम ? अमृताममरणधर्मिणीं
वृषाकपायैशब्दवाच्यामरुणोदयावस्थामुषःप्रभाम् । कुतोऽपागूहन् ? मर्तेभ्यो मनुष्याणां
दृष्टिर्थादित्यर्थः । कृत्वा वीन्यां तत्सवर्णा सरण्यूनोऽस्मीमुदितेऽरुणे यस्याः प्रभा ताम-
ददुर्देदति । विवस्वत उद्यत आदित्यस्यै सन्निकृष्टतरां कुर्वन्तीत्यर्थः । सा च दत्ता सती उत
अपि च । अश्विनावभरत् बिभर्त्सेरिदं रूपं न भैरतेः । अश्विनावात्मनि धारयति तमोभागं
ज्योतिर्भागं चेत्यर्थः । यतदासीद् वृषाकपायै रक्तं रूपं तच्च क्रमेणोपेजायमानप्रकाशप्रकर्षा
अजहाज्जहोति । उकारः पादपूरणः । द्वौ मिथुना द्वौ मिथुनौ स्त्रीपुंसौ मध्यमश्च तमोभागं तद-
न्तर्गतं च माध्यमिकां वाचं चच्च तदासीद् वृषाकपायै रक्तं रूपं तेन रूपेण सह
त्रितयमपीत्यर्थः ।

येतिहासिकपक्षे [तुं] सरण्यूनानां त्वष्टुर्दुहितौ । तां देवतारूपत्वाद् अमृताममरणधर्मिणीं

१-तद्दोषप्रभा B. C.

२-सरण्युच्यते C. सरण्यूरित्युच्यते B.

३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

४-[ऋ० १० । १७ । २] 'अपा गूहन' इत्येव
प्रतीकम् B. C. M.

५-'आर्षम्' इति नास्ति B. C.

६-उर्माणं B. C.

७-०यायिश० B. C.

८-दृष्टिपातादि B.

९-क्षत्वि कृत्वा C.

१०-चान्यां B, C.

११-सरण्यूनानां B. सरण्युनामन C.

१२-यस्यां प्रभा B. १३-दहती M.

१४-'स्य' इति त्रुटितम् B. C.

१५-भवते B, C.

१६-कपार्थं C.

१७-'तच्च' इति त्रुटितम् B.

१८-क्रमेण वोप B. C. १९-अजहत् C. M.

२०-मध्यमश्च B. C. २१-कपार्थं C.

२२-'तु' इति नास्ति M.

२३-'ता' इति त्रुटितम् M.

२४-'द' इति त्रुटितम् C.

२५-'धर्षिणी' इति युक्तः स्यात् ।

मर्त्येभ्यः सर्वमनुष्येभ्यो [देवा] अपागूहन् नाशितवन्त इत्यर्थः । कृत्वा चान्यां तद्वर्णामद-
दुर्विवस्वते । सा च तदाश्वं रूपं कृतवत्युत्तरेषु कुरुषु विवस्वतोऽश्वरूपादश्विनावात्मनि
गर्भभूतावभरत् धारितवती जनितवतीत्यर्थः । यत्तदासीदाश्वं रूपमस्यास्तत् स्वेन रूपेणा-
जहात् [‘ओहाक् त्यागे’] त्यक्तवती च विवस्वत एव सकाशाद् द्वौ मिथुनौ स्वपुत्रौ यमं च
यमीं च सरण्यु इति । इतिहासदर्शनाभिवादिन्येणा ऋग्भवति ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य दशमः खण्डः]

[अथैकादशः खण्डः ।]

त्वष्टा दुहित्रे बहंतुं कृणोतीतीदं विश्वं भुवं समेति ।

यमस्य माता पर्युह्यमाना महो जाया विवस्वतो ननाश ॥

त्वष्टा देवः । दुहित्रे षष्ठ्यर्थे चतुर्थी स्वस्या दुहितुः सरण्यूनान्मर्याः । बहंतुं वहनं विवाहं
कृणोति करोतीति । एतेन कारणेन संपरिहोणारार्थम् । इदं विश्वं भुवं सर्वं भूतजातंसमेति समि-
त्येष आ इत्यस्य स्थाने । भूते च लट् समागच्छति स्म । सा च पर्युह्यमाना ऊढा च सती
यमस्य यम्याश्च माता महो महतो विवस्वतो जाया भार्या तस्माद् यमं च यमीं च जनयित्वा
त्यक्तुं ननाश नष्टा ।

नैरुक्तपक्षे त्वस्यामृचि त्वष्टा मध्यमस्तमोभागस्तस्य दुहिता उषाः । तेन रात्रिरूपेण

१-‘देवा’ इति नास्ति M.

२-‘अपागूहन् अश्वरूपं कृतवतीमुत्तरेषु नाशीति-
वान्त इत्यर्थः (‘इत्यर्थः’ नास्ति B.) कृत्वा
चान्यां तद्वर्णामददुर्विवस्वते सा चादाश्विनौ
आत्मनि’ इति पाठक्रमः B. C.

३-मस्यास्तेन रूपे B. C.

४-[धा० ३।८] त्यागे इत्युक्तः B. ‘ओहाक् त्यागे’
इति नास्त्येव M. ५-सकाशे B. C.

६-यमश्च यमी च B. C.

७-‘ऋग्’ इति नास्ति B. C.

८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

९-[ऋ० १० । १७ । १] ‘त्वष्टा दुहित्रे’ इत्येव

प्रतीकः B. C.

१०-नाम्ना P. स्वरण्यूनान्ना C. ११-बहुतं वचनं C.

१२-संपरिहोणारार्थं B. C. अयं सन्दिग्धः पाठः ।
अत्र ‘संपरिहोणाहारार्थं’ इति वा पाठः स्यात् ।

१३-सर्वजातं B. C.

१४-‘समेति समागच्छति स्म । सा च पर्यु (यू C.)
ह्यमाना समित्येषादित्येतस्य स्थाने भूते च
लट् तेनायमर्थः पर्युह्यमानेति ऊढा च सती’
इति पाठक्रमः B. C.

१५-यमश्च यम्या च B.

१६-‘च’ इति नास्ति B.

१७-त्यक्त B. त्यक्त C. ‘ततो’ इति स्यात् ।

१८-रात्रिरूपेण B.

स्वैरुदये जन्यमानत्वात्तस्या वहनं प्रापणमनुप्रवेश आदित्ये तं स मध्यमस्त्वष्टा रात्रिरूप आत्मापगमनेन करोति । एतेन कारणेनेदं सर्वं भूतजातं समेति संगच्छते स्वैः कर्मभिः सम्बध्यते । उदितायां ह्युषसि अपैतीदानीं तम उदेत्यादित्य इत्येवं मन्यमाना सर्वप्राणिनः स्वकर्माणि कर्तुं प्रारभन्त इत्यर्थः । सापि यम आदित्यस्तस्य माता साहचर्याद्रसहरणाद्वा मातृभूता । तं प्रति पर्युह्यमाना च न केवलं मातृभूता । किं तर्हि ? महो महतो विवस्त्रतो ऽभिगमनसामान्याज्जायाभूता विश्वरूपेण ननाश नश्यति । उद्यत्यादित्ये लीयते तदात्म-केवेत्यर्थः । अभिसमागच्छतीति स्वैः कर्मभिरिति वाक्यशेषः । रात्रिरादित्यस्येति च रात्रिशब्देन रात्रेरेकदेशत्वादुषा एवोच्यते सम्बन्धत्वात् । सा च देवधर्मेणादित्यस्य माता । जा न दानयेन्तर्धीयत इति सिद्धम् ।

इति निरुक्तविवरण समुच्चये सप्तदशस्य [द्वादशस्य]^{१३} प्रथमः पादः ।

अथ द्वितीय पादः^{१३}

सविता व्याख्यार्तेः । सर्वस्य प्रसवितेति । इह तु द्युस्थानोऽभिधेयः । किमेवस्य उच्यते तस्य कालो यदा द्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवति । तस्यैषा भवति^{१४} ।

द्यौरिव न भूमिः । आविर्भूतप्रकाशा उदेष्यतादित्येन कीर्णा रश्मयो यस्यां एवमस्यः । तस्यै सवितुरेषा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य द्वादशः खण्डः^{१५}]

१-‘सुर्योदये’ इति पाठः स्यात्

२-हवनं C. ३-दं C.

४-नेदि सर्वं C.

५-‘ते’ इति झुटितम् B. C.

६-सम्बध्यन्ते C.

७-अत्रैतिदानीं C.

८-सर्वे प्राणिनः B.

९-‘न’ इति झुटितम् B. C. ‘केवलं’ इत्यत्र

‘केवला’ इति पाठः B.

१०-रात्रेरेव केवलात्वादुषा B. C.

११-अयं सन्दिग्धः पाठः

१२-‘द्वादशस्य’ इति नास्ति आदर्शपुस्तकेषु । ‘इति

सप्तदशस्य प्रथमः पादः’ इत्येव पाठः C. M.

१३-C. पुस्तके पादारम्भनिर्देशो नास्ति ।

१४-[नि६० ७।३१॥१।३१]

१५-कमवस्थः C.

१६-‘तस्य कालो यदा द्यौः’ इत्येव प्रतीकम् B.C.M

१७-उदेष्यता B.

१८-‘यस्यां’ इति सप्तम्यन्तपाठो युक्तः स्यात् ।

१९-तस्या M.

२०-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिर्निर्देशो

दृश्यते ।

[अथ त्रयोदशः खण्डः ।]

विश्वा रूपाणि प्रति मुञ्चते कविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदे ।

वि नाकमख्यत्सविता वरेण्योऽनु प्रयाणमुषसो वि राजति ॥

इयावाश्वस्य । यान्यनेन संगच्छता तमसा विहितान्यनुपलभ्यमानत्वादगृहीतानि विश्वं तानि विश्वाणि सर्वाणि रूपाणि घटपटस्तम्भादीनि प्रतिमुञ्चते मनाक् क्रमापनयेनोपलभन् प्रतिमुञ्चतीव । कविर्मेधावी । प्रासावीत् प्रसवोऽभ्यनुज्ञा अभ्यनुजानाति च । भद्रं स्वं स्वं कर्म । द्विपदे मनुष्याय । चतुष्पदे गवाद्ये । च सर्वेभ्यो द्विपाद्भ्यश्चतुष्पाद्भ्यश्च । सर्वं हि भद्रं कर्मोदिते सवितरि क्रियते नानुदिते तदुदयेनानुजानातीव । किञ्च वि नाकमख्यत् व्यख्यत् खंयातिरत्रान्तर्णीतण्यर्थः । विख्यापयति प्रकाशयतीत्यर्थः । नाकं दिवम् । कः ? सविता वरेण्यो वरणीयः । किञ्च अनु प्रयाणमनु पश्चात् प्रयाणस्योषसः उषसि व्यतीतायामित्यर्थः । विराजति विशेषेण दीप्यते ।

भाष्ये सर्वाणि प्रज्ञानानीति घटपटादिरूपाविष्कृतेस्तद्विषयाणि प्रज्ञानानि प्रतिमुञ्चतीत्याह । कविः कस्मात् ? क्रान्तदर्शन इत्यादि क्रमतेः । क्ववतेर्वा गतिकर्मण इदं रूपम् । क्रान्तं दूरं गतं दर्शनं प्रकाशरूपं विज्ञानमस्यं । यदा क्ववतेस्तदा कविर्गन्तां गच्छत्यसौ नित्यम् । अवगन्ता वा सर्वस्य ज्ञाता । क्वचित्तु कवतेः शब्दकर्मणः । अस्मिन्नेव नामकरणे शब्दकारी कविरुच्यते ।

विनार्कमख्यदिति सवितुः कालोपलक्षणार्थं मन्त्रलिङ्गम् । तत्पशुगुणसामान्येन समर्थयन्नाह । 'अधोरामः' इत्यादि ब्राह्मणं । पशुविधानार्थः समाम्नायः पशुसमाम्नायः । तत्र 'अधोरांम सावित्रमालभेत । कृकवाकुं सावित्रमालभेत' इति श्रूयते । तत्

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[कृ० ५ । ८१ । २] 'विश्वारूपाणि' इत्येव प्रतीकम् B. C. M.

३-विहिता B. C. ४-वास तानि B. C. M.

५-क्रमणा (नात्) क्रममपनये B. मना क्रममपनये C.

६-मेधावि प्रासावित् M.

७-प्रासवो C. ८-भद्रत् C. भद्रः M.

९-व्याख्यत् B. C. १०-ख्यतिर C. M.

११-न्तर्नात् B. १२-प्रज्ञानीति M.

१३-'नि' इति त्रुटितम् M.

१४-क्रमतेर्वा C. 'क्ववतेः' इति त्रुटितम् M.

१५-नमयस्य B. C. १६-क्ववतेस्तदा B.

१७-कविर्गता गच्छन्त्यसौ B. C.

१८-विनत (क C.) मख्य B. C.

१९-[काठक सं० ५ । ८१ ॥ तै० सं० ५ । ५ । २ ॥ वाज० सं० २९ । ५८]

२०-रामः सावि B. तन्त्राधोराम सोवि C.

२१-[Cf 'वा० सं० २९ । ५९ अधोरामः सावित्रः

॥ २४ । ३५ कृकवाकुः सावित्रः ।]

कस्माद् गुणसामान्याद्देवत चेत् । अधस्तात्तद्वेलायां तमो भवतीति । तद्वेलायां तस्यां वेलायाम-
धन्म उपरिष्ठाज्ज्योतिर्विकीर्णरश्मित्वात् । एतस्मात्सामान्यात् एतस्माद्देवतागुणसामान्यात्प-
शुरपि सावित्रस्तद्रूप एवाधोराम इति । अधस्ताद्रामोऽधस्तात्कृष्ण इति स्याद्रामः कृष्णो वर्णः ।
कस्मात्सामान्याद्रामः कृष्णवर्ण इति चेत् ? शृणु । विज्ञायते हि 'अग्निं चित्वा' इत्यादि । का तत्र
रामा ? शूद्रोच्यते कृष्णजातीया । कृष्णो ह्यप्रशस्तो वर्णः । कस्मात् सामान्यात् ? पशावपि
रामशब्दः प्रवृत्तः ।

एवमेव कृकवाकुरित्यादि । कालानुवादं परीय सावित्रं कालं ह्यसौ वदति । परीत्य
ज्ञात्वा । तत्सम्बन्धेन सावित्रमित्यर्थः । कृकवाकुशब्दस्य पूर्वं कृक इत्येतत् तच्छब्दानुकर-
णनिमित्तम् । वचेत्तरम् । कृक इत्येवं ह्यसौ ब्रवीतीति कृकवाकुः । एतदर्थानुवादिन्येव
व्याकरणस्मृतिः 'कृके वचः कश्च' इति ।

भगो वक्तव्यः स पुनर्निरुक्तः । भजनीयो भूतानां स्वकार्यप्रयुक्तानां सावित्रा-
त्कालादनन्तरवर्तिज्योतिर्विशेषो भगाख्योऽत्यन्तभास्वरः प्रकाशः प्रागुपसर्पणादर्नाविर्भू-
तमण्डल इत्यर्थः । तस्यैषा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य त्रयोदशः खण्डः^{१६}]

[अथ चतुर्दशः खण्डः ।^{१६}]

प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम वयं पुत्रमदितेयो विधर्ता ।

आप्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद् राजा चियं भगं भक्षीयाहं ॥^{१७}

संपदादित्वात् किंप्र प्रातस्तमांसि जयति यस्तं प्रातरे.

१-'कस्मात्' इति त्रुटितम् B. C.

२-अथ तत्तद्वेला B. C. ३-कृष्णोद्वर्णः

४-कृष्णे वर्णे इति C.

५-'हि अग्निं चित्वा' इति त्रुटितम् B. यतेभ्यश्चि

C. यतेभ्यश्चि M.

६-[काठ० सं० २१७]

७-कां तव रामा B. C. का० के रामा M.

८-'स्मा' इति त्रुटितम् B. तस्मात् B. C.

९-अन्यसौ B. C. १०-प्राश्चित्व० B. C.

११-कृत इत्ये C. M. १२-'वद' इति त्रुटितम् C.

१३-तुक् इत्ये B.

१४-प्रवीति कृक M.

१५-[उणा० ११६] कृके (ते C.) वचकश्च B. C.

'के वचः' इति त्रुटितम् M.

१६-[निरु० ३१३]

१७-णादाविर्भू B. दाविर्भूः त C.

१८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१९-[ऋ० ७।४।१२] 'प्रातर्जितं' इत्येव प्रतीकम्

B. C. M.

२०-क्षि C.

त्यर्थः । भगमुक्तावस्थं ज्योतिः । उपमप्रसहं उद्गर्णायोत्सर्पणाय वयम् । पुत्रमदिते-
र्देवमातुः प्रातस्तन्यां वा सन्ध्यायाः । कीदृशं भगम् ? यो विधत्ते ॥ १४ ॥ ता सर्वस्य स्वनानु-
ग्रहेण । आध्र^१आढ्यालु^२राढ्यत्वकामो दरिद्रः । चिच्चार्थे^३ दरिद्रश्च^४ । यं मन्यमानो मन्यतिः कान्ति-
कर्मा यं कामयमानभे^५ । किम् ? सामर्थ्याद्धनार्थं पर्यागमनम् । तुरश्चि^६ तूर्णगतिश्च । कोऽसौ ?
सामर्थ्याद्यम् इत्याह प्राणिनामायुषः क्षयार्थम् । राजा चित् राजा च प्रजानां व्यवहारादिद-
र्शनाद्यर्थम् । यं भगं भक्षीयाह । भक्षीति भजतेऽल्लान्दसत्वात् परस्मैपदमध्यभैकवचने भज-
स्वोदयमित्यलम् । यमो राजा च स्वकार्यप्रसिद्धये समुद्यतमिच्छतीत्यर्थः ।

आढ्यालुर्दरिद्र इति वाक्यार्थं पदवचनमाध्रं आढ्यालुरिति 'आढ्याच्चालुच उपसंख्या-
नम्' अस्मादेव विशिष्टप्रयोगात् । तुरस्त्वरण इत्यस्य तुरतेर्वा पुत्रनार्थस्य तुरतेर्वा शीघ्राथं
वर्तमानस्य तुरः । तुरोऽपि यं भगमाहेति सम्बन्धः । ज्योतिर्भग [उच्यते] इत्यस्यैवार्थस्य
द्रष्टुः कारणमाह । अन्यो भग इत्याहुर्ब्रह्मवादिनः । तत्कथम् ? नास्मिन् द्रष्टृणां ध्यानदर्श-
नमस्तीत्यर्थः । अनुत्पन्नः सूर्याभावमनागतो मण्डलाकारतया न दृश्यत इत्यर्थः ।

अथवा प्राशिन्नस्येक्षणं भक्षणादीनि मन्त्रवन्ति कर्तव्यानीति । अस्य विधेः स्तुतिपरे-
ऽर्थवादे तद्भगवत् परिजहुः । तस्य 'अस्याक्षिणी निर्जघान' इत्यादौ भगस्य सिद्धमन्धत्वमिति-
हासिकपक्षे, तच्च मन्दप्रयोजनम् । 'जनं भगो गच्छति' इत्यादि ब्रह्मणम् । तच्चादित्य एव
एवमवस्थो भगशब्दो वाच्य इति प्रतिपत्त्यर्थम् । तस्य विवरणं जनं गच्छत्यादित्य उदयेनेति ।

१-प्रसा (सं C.) ह्य B. C.

२-प्रातस्त (B. C.) वा सन्ध्या वा B.

३-'आध्र आढ्यालुः' इति त्रुटितम् B. C. आध्र
आढ्या M.

४-'दरिद्रश्च' इति त्रुटितम् B.

५-'कामयमानः' इति स्यात्

६-भक्षित इति आह C. M.

७-वचनं B.

८-मालदरिद्रोयमो B. मालरिन्द्रो यमो C.

९-~~अध्र~~ इति नास्ति B.

१०-नमाद्य इति B.

११-[अनुपलब्धमूलमिदं वचनम्]

१२-'वि' इति नास्ति B.C.

१३-तुर त्वरण B. C.

१४-'उच्यते' इति नास्ति M.

१५-न कथम् B.

१६-नास्ति द्रष्टृ M.

१७-अत्र 'ध्यानदर्शन' इति पाठो युक्तः स्यात् ।

१८-सूर्याभावमागतो B.C.

१९-प्राशिन्नस्ये ० B.

२०-भक्षणाणि B. C.

२१-परिबभ्रुः B. C.

२२-[कौषी० ब्रा० ६।१३] 'अस्य' नास्ति B.C.M.

२३-स्वहमन्दप्रजनं B. तत्त्वमन्द C.

२४-[मैत्रा० सं० १।६।१२]

२५-'एव' इति त्रुटितम् B. C.

२६-शब्दो वाच्य M.

२७-'तिप' इति त्रुटितम् C.

सूर्यो वाचः पुनः सत्तैः प्रागवस्थातः सरणात् । सुवतेर्वा सुकर्मसु जगतः
प्रेरणात् । स्वीर्यतेवा^{यादत्त} श्रयं सुष्ठु सर्वदैवोदयास्तमयौ प्रतीयतेऽनः सूर्यः । तस्यैषा ।
[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य चतुर्दशः खण्डः]

[अथ पञ्चदशः खण्डः ।]

उदु त्वं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।

दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥

प्रस्कण्वस्य [आर्षम्] । तच्छब्दसमानार्थत्वात्कुनेर्यच्छब्दोऽध्याहार्यः । यं जना नमस्यन्ति
तं जातवेदसं जातप्रज्ञानं देवं दानादिगुणम् । वहन्ति आद्य उच्छब्द इह द्रष्टव्यः । उद्वहन्ति
ऊर्ध्वं वहन्ति । के ? सामर्थ्यादश्वाः । कीदृशाः ? केतवः केतुरिति प्रज्ञानम् । प्रज्ञानसतत्वाः ।
सूर्यस्यै स्वयं प्रज्ञानस्वभावत्वात् । अश्वैरपि प्रज्ञानसतत्त्वैर्[पैव] भवितव्यम् । अथवा केतवो
रश्मयः प्रज्ञानसतत्त्वास्तं उद्वहन्ति । किमर्थम् ? दृशे द्रष्टुं दर्शनार्थमित्यर्थः । कस्य ? विश्वाय
षष्ठ्यर्थेऽत्र चतुर्थी । सर्वस्य भूतजातस्य । उदिते हि सूर्ये सर्वे भूतजातं द्रष्टुं समर्थं भवति
नानुदिते । कं वहन्ति ? सूर्ये रश्मयो वाय्वाविष्टाः ।

सौर्ये सुक्ते जातवेदस्पदसन्निधानं शङ्काव्यावृत्त्यर्थमाह कमन्यमिति । परा च यत्र
जातवेदशब्दो [अपि] नास्ति ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चदशः खण्डः]

१-स्थानः B. C.

२-सुवतेर्वा B. सुपतेर्व C. मुद्रितनिरुक्तमूलेऽपि

‘सुवतेर्वा’ इत्येव पाठः । ३-सूर्याः M.

४-आदिपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो नास्ति

५-[ऋ० १।५०।१] ‘उदु त्वं’ इत्येव प्रतीकम्
B. M. उदित्यं C.

६-‘आर्षम्’ नास्ति M. ‘प्रस्कण्वः’ इत्येव C.

७-जातब्रह्मज्ञानं B. C. ८-केन B. C.

९-ते केतु B. १०-तत्त्वात् B.

११-सूर्येन्दहि स्वयं B. C.

१२-‘एव’ इति नास्ति B. M.

१३-केनवो C.

१४-तत्त्वात् उद्व B.

१५-कर्मकृद्भवति B. कर्मद्वहति C.

१६-‘सूर्ये’ इति त्रुटितम् B. C.

१७-वायवाविष्टाः (ष्ठाः B.) B. C. वायाविष्टाः M.

१८-धानाशंका C.

१९-‘वेदस्’ इति त्रुटितम् B. C.

२०-‘अपि’ इति नास्ति M.

२१-आदिपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न
दृश्यते ।

[अथ षोडशः खण्डः ।]

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

आ प्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥

कुत्सस्यार्षम् । चित्रं प्रातर्मध्यन्दिनापराह्णेषु नानारूपत्वाच्चित्रं चायनीयं वा पूज्यं
 ज्योतिः । उदगात् उदितम् । किं रूपम् ? देवानां रश्मीनामनीकं समूहः [कदम्बं] रश्मिसमूह
 इत्यर्थः । चक्षुश्चक्षुस्थानीयं च प्रकाशकत्वात् । कस्य चक्षुः ? मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । मित्रादि-
 ग्रहणं च प्रदर्शनार्थं देवानां मनुष्याणामन्येषु च प्राणिनामित्यर्थः । उद्गम्य च आ प्राः 'प्रा
 पूरणे' इत्यस्यान्तर्णीतण्यर्थस्य पुरुषव्यत्यय आपूरयति द्यावापृथिव्यावन्तरिक्षं च । केन ?
 सामर्थ्यान्महत्वेन रश्मीनाम् । महद्भी रश्मिभिरित्यर्थः । कतमदीदृशं ज्योतिः ? उच्यते ।
 सूर्यो योऽयं सूर्यो नामात्मा जगतस्तस्थुषश्च जङ्गमस्य स्थावरस्य चात्मभूतः सर्वानुप्रवेशित्वात् ।
 तथा च विज्ञायते रहस्यब्राह्मणे सर्वानुप्रवेशित्वम् 'सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेत्येतदुहै-
 वोपेक्षेत' इति । उपासीतेत्यर्थः । चक्षुर्मित्रादीनामित्यत्रापि विज्ञायते 'असावादित्यो
 देवानां चक्षुः' इति ।

[अनन्तरं] पूषा वक्तव्यः । सै कस्मात् ? यद्रश्मिपोषं पुण्यति । यद्यदा रश्मिभिः
 परिविष्टो भवति तदा पूषा भवति । तस्यैवा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य षोडशः खण्डः]^{१३}

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डाः (ममनिर्देशो न
 दृश्यते ।

२-[ऋ० १।१।५।१] 'चित्रं देवानाम्' इत्येव
 प्रतीकम् B. C. M.

३-या C. यत् B.

४-समूहं B. C.

५-'कदम्बं' इति नास्ति M.

६-[धा० २।५।१] आ पूरणे B. C.

७-रश्मीनां महत्वेन M.

८-यते इ रद् B, C.

९-[ऐ० आ० २।२।४] 'त, इ' इति त्रुटितम्
 B. C.

१०-[Of. चक्षुरादित्यः शत० ब्रा० ३।२।२।१३॥
 जै० उ० ३।२।७ यत्तच्चक्षुरसौ स आदित्यः
 शत० ब्रा० १०।३।३।७॥ तद्यत्तच्चक्षुरादित्यस्सः
 जै० उ० १।२।७]

११-'अनन्तरं' इति नास्ति M.

१२-'सः' इति नास्ति B.

१३-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न
 दृश्यते ।

[अथ सप्तदशः खण्डः ।]

शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद् विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि ।

विश्वा हि माया अवसि स्वधावो भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु ॥

भारद्वाजस्य । शुक्रशब्दोऽत्र शुक्लपर्यायः शुक्लं ते तव । अन्यत् एकम् । किं पुनस्तत् ? सामर्थ्याद्वृषम् । यजतं ते अन्यत् । यजतशब्दोऽत्र शुक्लप्रतियोगित्वालोहितपर्यायः । लोहितं ते अन्यदपरं रूपम् । पूषाप्यादित्यः । तस्य मध्यन्दिने शुक्लं रूपं, लोहितमुदयास्तमर्यायोः । अथवा शुचेदीप्यर्थस्य शुक्लं रो मत्वर्थायः । शुक्रं दीप्तिमदुच्यते । दीप्तिमत् ते तवैकं रूपं मण्डलाख्यम् । यजतं यष्टव्यमन्यन्मण्डलस्याधिष्ठायकम् । ते चैते विषुरूपे परस्परं भिन्नरूपे शुक्लरोहितं त्वरूपेण । ते वा अहनी अहोरात्रे एते त्वमसि । तव चैते कर्मणी यतस्त्वत्कर्तृके एते अतस्त्वमसि । द्यौरिवासि द्यौरिव च त्वमसि यथा द्यौर्व्यापिनी तथा त्वमसीत्यर्थः । विश्वा हि हिरत्र चार्थे सर्वाश्च मायाः । अवसि प्रज्ञाहेतुभूतप्रकाशदानेन त्वं पालयसि । हे स्वधावनं स्वधेत्युदकनाम वा रश्म्यांहृतेनोदकेन हविलक्षणेनाग्नेन वा तद्वत् । किञ्च भद्रा कल्याणी ते तुभ्यं हे पूषन् इहास्मदीये यज्ञे रातिर्हविषो दानमस्तु कृणु ।

अथवा भद्रा ते इति तेशब्दः 'कर्तृकर्मणोः कृति' इति कर्तृलक्षणषष्ठ्यन्तः । कल्याणी ते त्वत्कर्तृका रातिरिहास्तु । कल्याणं दानमिहास्मभ्यं देहीत्यर्थः । द्वितीये व्याख्याने यज-तमिह भाष्ये भोजनं स्वपानपात्रं तेन तद्वती ।

'इयं वै पूषा' इति पृथिवीतो व्यञ्छेदाय पथि रक्षितृत्वाधिकारप्रदर्शनाय वा पूष्णः परा च ।

[इति सप्तदशस्या-(छादशस्या-) ध्यायस्य सप्तदशः खण्डः]

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।	११-'त' इति त्रुटितम् M. १२-कर्मणि B. C.
२-[ऋ० ६।५८।१] 'शुक्रं ते अन्यत्' इत्येव प्रतीकम् B. C. M.	१३-द्यौरिवासी C, द्यौ दिवासि M.
३-शुक्रः के तव C. M.	१४-'हि' इति नास्ति B. C. M. १५-स्वधावत् C.
४-शुक्रप्रति B. C. ५ हित उदया B. C.	१६-रशयाहृते B. १७-'दा' इति त्रुटितम् M.
६-'य' इति त्रुटितम् C.	१८-'अ' इति त्रुटितम् C. १९-[पा. २।३।६५]
७-शुक्लः रो B. शुक्लः रो C.	२०-'तः' इति त्रुटितम् C. लक्षणा षष्ठी M.
८-दीप्तिमन्तेन वैकं B. C. ९-यजन्तं C.	२१-द्वितीयव्याख्याने B. २२-हाजनं C.
१०-ये वैक (के C.) B. C.	२३-[भैत्रा० सं० २।५.५]
	२४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथाष्टादशः खण्डः।]

पथस्पथः परिपति वचस्या कामेन कृतो अभ्यानल्लर्कम् ।

स नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्रा धियधियं सीषधाति प्र पूषा ॥

ऋजिभवन आर्षम् । स नो रासदिति तच्छ्रुतेर्यदध्याहारः । यं पथस्पथः परिपति यावान् कश्चित् पन्थास्तस्य सर्वस्य । परिपति परीत्येषोऽधीत्येतस्य स्थाने, अधिपति स्वामि-
नम् । पूषा हि महेति पथि संप्रतीत्यतः पथोऽधिपतिरुच्यते । वचस्या तृतीयैकवचनस्य याजादेशः । स्वार्थिको वा यकारो वच एव वचस्या ततस्तृतीयाया अलुक् तथा वचस्यय स्तुतिलक्षणेन वचसेत्यर्थः । कामेन कृतः करोतिः क्रियासामान्यवचनः सामर्थ्यादिह प्रेरणे वर्तते । अभिलाषेच्छया प्रेरितः । अभ्यानर्त् अभिव्याप्नोति सौतीत्यर्थः । अर्के देवं पूषणम् । स नोऽस्मभ्यम् । रासैत् रासतिर्दानकर्माद्दातु । शुरुधेऽन्यत्र शुरुध आपो भवन्ति शुचं रून्ध-
न्तीति । इह तु सामर्थ्याद् धनानि शुरुध उच्यन्ते । तान्यपि हि शुचं मनोदुःखमुपभोगसा-
धनाभावात्कृतं सुतरां संरुन्धन्तीति । कीदृशीः शुरुधः ? चन्द्राग्राः चन्द्रं चन्दतेः कातिन्कर्मणः ।
कान्ते प्रियमग्रं यासां ताश्चन्द्राग्राः । आयत्यामपि हितानि धनानीत्यर्थः । किञ्च धियधियं
कर्मकर्म ज्योतिष्टोमादिकं तदपि सीषधाति लोडर्थं पञ्चमो लकारो व्यत्ययेन विकरणेण
प्रसाधयतु पूषा ।

अभ्यानडित्यस्य व्याख्यानमभ्यापन्न इति । वातिरिक्तैः पाठः । चन्द्राग्रा इति
बहुव्रीहिः । भाष्ये तु समानाधिकरणः प्रदर्शितः । चायनीयान्यग्राणि चायनीयानि च
तान्यग्राणि चेति ।

अनन्तरं विष्णुर्वक्तव्यः । स किमवस्थः ? यद्विधितो भवति यदा विविधं सितो

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० ६।४९।८] 'पथस्पथः' इत्येव प्रतीकम्
B. C. M.

३-पथस्पथं B. पथस्थं C.

४-'ह' इति त्रुटितम् B. C.

५-संप्रतित्यतः C. 'त्यतः' 'इत्येव' अन्यत्र
त्रुटितम् M.

६-अभ्याद् C. अभ्यनद् M.

७-'स' इति त्रुटितम् C.

८-'अन्यत्र शुरुध' इति त्रुटितम् B.

९-रातीति B. रात्रतीति C.

१०-सरुन्धति B. C. सरुन्धतीति M.

११-मपि एतानि B. C.

१२-'कर्म' इति त्रुटितम् B.

१३-ददपि M. १४-विकरणः B. C.

१५-नधीत्यस्य M.

१६-रिक्तपाठः B. C.

१७-यानि यानि यानि तान्य B. यानि यान्य
च तान्य C.

१८-'स' इति नास्ति B.

अ. १२, ख. १९
अ. १२, पा. २, ख. ८

(११८)

[विष्णुः

रश्मिभिर्व्याप्त इत्यर्थः । सर्वत्र चात्र कालविभागो नाम निर्वचनं तदेव द्रष्टव्यम् । विष्णुः कस्मात् ? विरातेस्तीव्ररश्मिद्वारेण सर्वत्र व्यवेशात् । व्यश्रोतेर्वा विश्वं रश्मिभिर्व्याप्त इति । तस्यैवा ।

[इति सप्तदशस्या-द्वादशस्या- ध्यायस्याष्टादशः खण्डः]

[अथैकोनविंशः खण्डः ।]

इदं विष्णुवि चक्रमे त्रेधा नि दधे पदम् । समूहस्य पांसुरे ॥

मेधातिथेरार्षम् । विष्णुरादित्यः स इदं सर्वं वि चक्रमे अहन्यहनि विक्रमते । कथम् ? त्रेधा नि दधे पदं स्थानभेदप्रकारेण त्रिप्रकारं निर्धत्ते पदम् । पृथिव्यामग्न्यात्मना । अन्तरिक्षे विद्युदात्मना । दिव्यादित्यात्मना । एतच्च शाकपूणिमतम् । तथा चैकमेवेदं ज्योतिस्त्रेधा विभक्तमित्येतन्मूर्धस्थानमवोचत् 'तमू' अकृण्वन् त्रेधा भुवे'कम्' इति ।

अथवा त्रेधा निदधे पदमिति प्रातरुदयगिरौ । मध्यन्दिने मध्ये ह्यलोकस्य । साया- ह्नेऽस्तगिरौ । नैरुक्तपक्षे देवादय एव समारोहणादिभिः शब्दैरुच्यन्ते ।

अथवा बलिबन्धनकाले विष्णोर्भगवतो नारायणस्य यद्विक्रमणं तदत्रोच्यत इत्यैतिहासिकाः । समारोहणादीन्यपि तु तत्र यानि पदनिधानस्थानान्यासन् तान्युच्यन्ते । समूहं 'वह प्रोपणे' इत्यस्य रूपम् । तच्च त्रिविधमपि सम्यगूढं प्रापितं सम्यक्प्रतिष्ठापितमित्यर्थः । अस्य भगवतः स्वभूतं पदम् । कथमे? पांसुरे पांसवो यस्मिन् स सन्ति पांसुरो रो मत्वर्थीयः ।

१-द्रष्टव्यः C. M.

२-तेः किल रश्मि B.

३-भिर्वा अत इति B. भिर्व्याप्तुत C.

४-आदेशपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

५-[ऋ० १ । २२ । १७] 'इदं विष्णुः' इत्येव प्रतीकम् B. C. M.

६-निदधे B.

७-मह्यात्मना C.

८-'दिव्यादित्यात्मना' इति त्रुटितम् B.

९-मू (म C.) धेनवानवो B. C. धेस्थानवो M.

१०-तमुक्त कृण्वन् M.

११-[ऋ० १० । ८८ । १०] त्रेधा वै कम् B. C.

१२-'द' इति त्रुटितम् B. C.

१३-'तै' इति त्रुटितम् C.

१४ दीत्यपि B. C.

१५-तु त्रयाणि B. C.

१६-निधान्य C. निधन M.

१७-समूहं M.

१८-[धा० १ । १८ २९]

१९-'तः' इति त्रुटितम् C.

२०-भूतपदम् B. C.

२१-'कथम्' इति नास्ति B.

२२-'पांसवो यस्मिन् सन्ति स' इति त्रुटितम् B.

लुप्तोपमं चेदं द्रष्टव्यम् । पांसुर इव यथा पांसुरप्रदेशे सुप्रतिष्ठितं पदं भवेत्तद्वदित्यर्थः ।
अथवा पांसुरशब्दः पृथिवीवचनः । पांसुरे पृथिव्यां यत्समारोहणं नाम तत्र यत्पदमस्य
विष्णोस्तत्समूहं सुप्रतिष्ठापितम् । अथवा मुहुरेतद्रूपं न वहेः । समूहं विवेकेनाग्राह्यं
न दृश्यत इत्यर्थः ।

अस्येति प्रथमे व्याख्याने विद्युदात्मकस्यायमन्वादेशः । त्रेधा निदधे पदं यद्विद्यु-
दात्मकस्य पदं तत्समूहं छिन्नं नित्यं न दृश्यत इत्यर्थः । क ? पांसुरे व्यायने वर्धने वान्तरिक्षं
[इत्यभिप्रायः । लुप्तोपमो वा पांसुरशब्दः । यथा पांसु^{१२}.....ति प्रदेश पांसुभिरा.....
तं पदं न दृश्यते एवमस्य विद्युदात्मकस्यान्तरिक्षे वा ।

द्वितीये व्याख्याने आदित्यस्यांतिमास्वरत्वाद् मध्ये वा दिवः । ऐतिहासिकपक्षे
विष्णुपदे यत्पदं तत्र दृश्यते] इत्यर्थः । पादैः सूयन्ते जन्यन्ते । यन्त्राः शेरतेऽवतिष्ठन्ति ।
पिशनीर्यो ध्वंसनीयाः शिरंसो वाससो वा ।

इति निरुक्तविवरणसमुच्चये सप्तदशस्य [द्वादशस्य] द्वितीयः पादः^६ ।

[अथ तृतीयः पादः । अथ विंशः खण्डः ।]^{१७}

विश्वानरो निरुक्तः 'प्रत्यृतः सर्वाणि भूतानि' इति । इह तूत्तमोऽभिधेयः । तस्यैषं
निपात ऐन्द्रचामुचि ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य विंशः खण्डः^{२१}]

१-रमि [रामे C.) ति प्रदेशे B. C.

२-'सु' इति नास्ति B. स्वप्रति M.

३-पांसुरशब्दः B. C. ४-मुहुरेत C.

५-समूहं B. C. ६-'न' इति त्रुटितम् B.

७-'अस्य' द्विलिखितम् B. C. ८-छिन्नं M.

९-सुरप्या (व्या C.) य B. C.

१०-'इत्यभिप्रायः' इयारभ्य 'विष्णुपदे यत्पदं तत्र
दृश्यते' इत्यन्तः पाठो नास्ति M.

११-'र' इति नास्ति B. C.

१२-अत्र 'पांसुरे पांसुमति प्रदेशे पांसुभिरार्का-
न्वात्तत्र निहितं पदं' इति पाठः स्यात् ।

१३-स्यादी भास्व C.

१४-वासनिया यंसनीयाः C. 'पांसवीयाः' इत्येव
'ध्वंसनीयाः' इति त्रुटितम् M.

१५-तिरसो B.

१६-इति सप्तदशस्य द्वितीयः पादः C. इति
सप्तदशस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः M.

१७-पादखण्डः रम्भनिर्देशो नास्ति C. M.

१८-[निरु० ७ । २१]

१९-इह रुत्तमो C.

२०-सस्यैष पोत C.

२१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथैकविंशः खण्डः]

विश्वानरस्य वसपतिमनानतस्य शवसः ।

एवंश्च चर्षणीनामूती हुवे रथानाम् ॥

‘आ त्वा रथम्’ इति ऐन्द्रं सूक्तं प्रैयमेधसं तत्रेयमृक् । विश्वानर आदित्यस्तस्य ।
 वो व्यत्ययेन द्वितीयैकवचनस्य स्थाने पृष्ठीबहुवचनं वस्त्वामिन्द्रमिति भावः । पतिमधि-
 पति राजानमित्यर्थः । वृष्टिद्वारेण यागनिवृत्त्या सर्वस्य स्थितिहेतुत्वात् पतिं पातार-
 मित्यर्थः । न चादित्यस्यैव केवलम् । किं तर्हि ? अनानतस्य कस्यचित्प्रत्यप्रणेतृत्वस्य ।
 शवसः स्वस्य सेनालक्षणस्य बलस्येत्यर्थः । द्वे अप्यनानतस्य शवस इति विश्वानरविशो-
 षणे एते पदे मन्यन्ते । तेन नैघण्टुकत्वं विश्वानरस्य परिहृतम् । शवस इति दान्तर्णी-
 तमत्वर्थो बलवैत इत्यर्थः । एवं अचतेः कान्तिकर्मणो रक्षणकर्मणो वा गतिकर्मणो वा ।
 एवम् । काम्यानि पालनानि गमनानि वा तैरेतैर्निमित्तभूतैः । के.पाम् ? चर्षणीनां यजमान-
 भूतानां स्वभूतैः । एवैश्चेति चकारादूत्या चेति वावयशोपाध्याहारः । अर्ध्याहुतेनोतिशब्देन
 तर्पणमत्रोच्यते । श्रूयमाणेनोतिशब्देनास्यं प्रयोजनस्य च हेतुत्वेन विवक्षा । तेन काम्यो-
 धन्यतमार्थं तर्पणार्थं चेत्यर्थः । ऊती उतिशब्दात् पथिवचनात् तृतीयैकवचनस्य पूर्व-
 सवर्णादेशः । ऊत्या [यथो] हुवे हूयतेर्लडात्मनेपदोत्तमपुं.पैकवचने ‘बहुलं छन्दैसि’
 इति शब्दोक्प्रसारणोवडादेशेषु रूपम् । अस्मिन् यज्ञे हूयामीत्यर्थः । कस्य पथा ? रथानां

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० ८ । ६८ । ४] ‘विश्वानरस्य व-
 (वम BC.) स्पतिम्’ इत्येव प्रतीकम् B.C.M.

३-[ऋ० ८ । ६८ । १] आ श्वा रथम् M.

४-प्रियमेधसं B. प्रयमेधसं C.

५-‘वो’ इति त्रुटितम् B. C.

६-‘भा’ इति त्रुटितम् B.

७-‘स्थिति’ इति त्रुटितम् B.

८-केवलस्य B. C.

९-प्रवणत (क M.) पूर्व C. M.

१०-कत्व B, घण्टुकता M.

११-परिहृतः B. C.

१२-न्तर्नीति B,

१३-बलवति C.

१४-णः चण B, कर्मणे क्षण C.

१५-‘वा’ इति नास्ति B, C.

१६-एत्रा न काम्याः पाल B. C.

१७-चर्षणीनां C. यर्षिणीनां M.

१८-अतिशब्देनाध्याहृतेन M.

१९-वेन व (प M.) स्या प्रयो C. M.

२०-कामान्यन्यतमा B. C.

२१-यथा B. C. ‘यथा’ इति नास्त्येव M.

२२-‘पुरुष’ इति नास्ति M.

२३-[पा० २ । ४ । ७३ ॥ ६ । १ । ३४]

२४-रणो वसा B. C. M.

युष्मदीयानां रंहितृणां देवानां यः पन्थास्तेन । अनानतस्येत्यर्थवचनं महत् इति । यद्धि महत्तद्वानतमिति ।

वरुणो निरुक्तो 'वृणोति' इति मध्यमस्थानः । इह तु युस्थानोऽभिधेयः । तस्यैषा ।
[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य पकविंशः खण्डः]

[अथ द्वाविंशः खण्डः ।]

येना पावकं चक्षसा भुरण्यन्ते जनों अतु ।

त्वं वरुण पश्यसि ॥

प्रस्कण्वस्यार्थम् । भुरण्यतीति गतिकर्मा पठितश्चासौ न केवलं गत्यर्थः । किं तर्हि? शीघ्रकरणार्थोऽपीति । एतत्प्रतिपादनार्थं 'भुरण्युरिति क्षिप्रनाम' इत्यादि भाष्यम् । तस्यार्थः भुरण्युरिति क्षिप्रनामसु पठ्यते । दृश्यते च प्रयोगः । भुरण्युरिति शीघ्रशकुनिरुच्यते । स कस्मात् ? भूरिमध्वानं नयति । अतो भूरैरध्वनं आत्मनो नयनात् कतमः शकुनिरित्याह । स्वर्गस्य लोकस्याभिवोदेति । अभिवोढा प्राप्ता गन्तेत्यर्थः । कतमः पुनरसौ ? योऽयं 'लोके सुपर्णे' इति प्रसिद्धः । स हि 'सोमो वै राजामुष्मिन् लोके' इत्यादावैतरेयब्राह्मणे । 'अमुनो लोकाद् गायत्री सुपर्णो भूत्वा सोममाहरत्' इति श्रुतेः स्वर्गस्य लोकस्य गन्ता ।

अथवा योऽयं स्वर्गकामस्य सुपर्णनामोऽग्निश्चायते सोऽत्र शकुनिशब्देनोच्यते । स हि

१-इदितुं C.

२-'त्ये' इति त्रुटितम् C. तस्यार्थं B.

३-[निरु० १० । ३]

४-आदशर्षुस्तकेष्वत्र खण्डस्यसमाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

५-[ऋ० १ । ५० । ६] 'येना पावक' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

६ ण्यति गति B. हुरस्यती गति C.

७-हुरण्यु C. अत्र प्रकरणे प्रायः सर्वत्र 'भुरण्यु' इत्यस्य स्थाने 'हुरण्यु' इत्येव पाठः C. पुस्तके ।

८-शीघ्रं शकुनि B.

९-'अध्वानं' इति त्रुटितम् B. भूत्रयति C.

१०-रड्डन C. ११-'ओ' इति त्रुटितम् B. C.

१२-सुपर्णे C.

१३-प्रसिद्धम् B.

१४-[ऐ० ब्रा० १ । १३ । यत्सोमो राजा । १ । ८ ।

उत्तरा ह वै सोमो राजा । शत० ब्रा०

१४ । १ । ३ । १२ । राजा वै सोमः । तै० ब्रा०

२ । ५ । ७ । ३ । सोमो राजा राजपतिः]

१५-[(गायत्री) श्येनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्

शत० ब्रा० १ । ८ । २ । १० । यद्गायत्री श्येनो

भूत्वा दिवः सोममाहरतेन सा श्येनः शत० ब्रा०

३ । ४ । १ । १२ ॥ तृतीयस्यामितो दिवि

सोम आसीत् । तं गायत्र्याहरत् तै० ब्रा०

१ । १ । ३ । १० ॥] सुपर्णे C.

१६-नामा निश्ची M.

स्वर्गकामस्य विधानात् क्षिप्रं यजमानं स्वर्गलोकमभिवहति । अतः स्वर्गलोकस्याभिबोद्धे-
त्युच्यते । एवं भुरण्युशब्दस्य क्षिप्रनामसु पाठात् शकुनौ च सुपर्णे क्षिप्रे प्रयोगदर्शनादाह ।
भुरण्युरिति क्षिप्रनामेति । नामानि च सर्वाण्याख्यातजैत्वात् क्रियायोगमनुविधियन्ते ।
क्षिप्रे च शीघ्रकरणं नाम क्रियास्ति । अतो भुरण्यतिः शीघ्रकरणार्थोऽपि गत्यर्थ एव गम्यते
अतः किम् ? इदं भवति । तत्सम्बन्धादितरोऽपि सुपर्ण इव यः शीघ्रकारी पुरुषः सोऽपि
भुरण्युरिव भुरण्युः । अतोऽयमर्थः ।

येन हे पावक पार्वयितः पापनाशन । चक्षसा अनुग्राहकात्मनेन दर्शनेन । भुरण्यन्तं
'भुरैण' इति कण्डूादिरयमुक्तेन प्रकारेण क्षिप्रकारिवचनः । क्षिप्रं यांनं स्तुतीश्च कुर्वन्त-
मित्यर्थः । कम ? सामर्थ्याद् यजमानमे । जनाननु मनुष्यान् प्रति वर्तमानमिति वाक्यशेषः ।
मनुष्याणां मध्ये स्थितमित्यर्थः । त्वं हे वरुण ज्योतिषा कृत्स्नस्य जगतः । आ परितः पश्यसि
अनुगृह्णासि । येनेति यच्छुनेः साकांक्षत्वात् तंते [ऽत्र] वयं स्तुम इति वाक्यशेषः ।

अथवा येनेत्येतत्समानाधिकरणं तच्छब्दमध्याहृत्य पर्यचैकवाक्यता योज्यते ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य द्वाविंशः खण्डः]

[अथ त्रयोविंशः खण्डः ।]

येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनां अनु ।

त्वं वरुण पश्यसि ॥

वि द्यामेषि रजस्तुथ्वा मिमानो अवतुभिः ।

पश्यन् जन्मानि सूर्य ॥

तेन वि द्यामेषि येन चक्षसा भुरण्यन्तं पश्यसि तेन पश्यन्निति सम्बन्धः । व्येषि

१-'यजमानं' इति त्रुटितम् B.

२-'स्वर्गलोकं' इति त्रुटितम् M.

३-'ह' इति त्रुटितम् B. C. ४-० जन्मत्व B.

५-सुवर्ण M. ६-पापयितः पपना C.

७-[पा० ३ । १ । २७ सूत्रे गणोऽयं द्रष्टव्यः]

भुरणं भुरणेति B. C. भुरण्येति M.

८-वचनं B. C. ९-योगं B. यागं C.

१०-तुवेन्तीत्यर्थः (यां C.) B. C.

११-यजमानाननु यजमानं मनु B. C.

१२-मनुष्यं B. १३-पठितः आ (अ. C.) प B. C.

१४-'तुगृह्णासि, ये' इति त्रुटितम् M.

१५-'तत्' इति त्रुटितम् B.

१६-'अत्र' इति नास्ति B. M.

१७-द्विमात्रमध्या B. C.

१८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१९-[ऋ० १ । ५० । ६, ७]

२०-'न पश्य' इति त्रुटितम् M.

विविधं गच्छसि यां दुलोकम् । रजस्पृथु लोकां रजांस्युच्यन्ते लोकं चान्तरिक्षम् । पृथुशब्दाद् द्वितीयैकवचनस्य लुक् । पृथुं महान्तम् । अहौ अहानि । मिमानो निर्माणं कुर्वन् । अकुभी रात्रिनामैतत् । सहाय्ये तृतीया । रात्रिभिः सह । केन निर्मिमानः ? सामर्थ्यादुदयास्तम-
याभ्याम् । उदयेन ह्यादित्योऽहानि करोति । अस्तमयेन रात्रिर्म् । पश्यन् अनुग्राह्यतमाननु-
गृह्णन्नित्यर्थः । जम्भानि जननधर्मणि । हे सूर्य तेनैव मां व्येपि । अथवा तच्छब्दमात्राध्या-
हारेण पूर्वैकैकवाक्यतो योज्यते ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य त्रयोविंशः खण्डः^{१३}]

[अथ चतुर्विंशः खण्डः ।^{१३}]

येनां पावक चक्षसा भुरण्यन्ते जनां अनु ।

त्वं वरुण पर्यसि ॥

प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्कुदेषि मानुषान् ।

प्रत्यङ् विश्वं स्वदृशे ॥^{१४}

तेन प्रत्यङ्देवानामुत्तरग्रहणम् । तत्प्रत्यङ्ङित्येतस्य उद्देशीत्यनेन सम्बन्धः । उद्देतुं-
श्चेदं सूर्यस्य विशेषणं नोदयक्रियायाः । कुत एतत् ? पुल्लिङ्गत्वात् । क्रियाविशेषणं हि
नपुंसकं स्यात् । प्रतोच्यां दिशि सूर्योदयस्यासम्भवात् तेन प्रत्यङ्कुदेषि प्राच्यां दिशि
प्रत्यङ्मुखः स्थित्वा त्वमुद्देशीत्यर्थः । किमर्थम् ? देवानां विशः साकाङ्क्षत्वात् दशे इत्येतत्
परस्ताच्छ्रुतं सर्वत्रानुपपन्नम् । दशोऽशब्दश्च द्रष्टुमित्यस्यार्थे वर्तते । 'दशे विंशे च'
इति तुमर्थे निपातनश्रवणात् । देवानां स्वभूता या विशस्ता दशे द्रष्टुम् । पुरस्तादुदितस्य

१-लोको रजां B. C. २-० रिक्षाख्यम् B. C.

३-अहः अहा B. ४-मनिं कु B. C.

५-'सह' इति त्रुटितम् B.

६-'रात्रिम्' इति त्रुटितम् M. ७-धर्मकाणि B. C.

८-'वा' इति त्रुटितम् B.

९-'मात्र' इति नास्ति B. १०-ध्याहरण M.

११-पूर्ववच्चैक B. C. पूर्ववच्चैक M.

१२-वाक्यतया योज्य B. C.

१३-आदेशपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेऽगारम्भस्य च

निर्देशो न दृश्यते ।

१४-[ऋ० १ । ५० । ६, ५]

१५-उद्देतुं चेदं सूर्यविशेषण B. C.

१६-'त्वं' इति त्रुटितम् C.

१७-प्रान्दिशि C. प्राग्दिशि B.

१८-'प्रत्यङ्मु' इति त्रुटितम् M.

१९-स्थितत्वा त्व M.

२०-'त्रानुपपत्त' इति त्रुटितम् M.

२१-[पा० ३ । ४ । ११] विरुधे B. विरुधे C.

२२-'निपा' इति त्रुटितम् B. C. २३-स्मरणम् B. C.

२४-'वानां स्वभूता' इति त्रुटितम् M

भगवतः पश्चादवस्थितान् सर्वदेवान् द्रष्टुमित्यर्थः । न देवविश एव केवलाः । किं तर्हि ? प्रत्यङ्मुखाणि मानुषान् मनुष्यान्पि द्रष्टुम् । प्रत्यङ् विश्वं, सर्वं जगत् द्रष्टुम् । स्वैशब्दश्चात्रं शुर्नामं शुलोकं च द्रष्टुम् । अथवा दिवश्च यावत् किञ्चित् पश्चादवस्थितमेतद्द्रष्टव्यं द्रष्टुम् । पूर्वपश्चान्मुखस्त्वमुदेषि । उदृत्य च पश्यसीति समस्तार्थः । अथवाऽत्रैव ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य चतुर्विंशः खण्डः]^६

[अथ पञ्चविंशः खण्डः ।]^६

येनां पावकं चक्षसां भुरण्यन्तं जनां अनु ।

त्वं वरुण पश्यसि ॥

येन भुरण्यन्तं पश्यसि तेनास्मान्पि मनुष्यान् पश्यसीत्येतस्यामेवैकस्यामेवैकवाक्यता । तेन नो जनानभिपश्येतांशीरर्थो वाक्यं..... इत्यादिनैकवाक्यताप्रकारप्रपञ्चनम् । अन्येषामपि मन्त्राणां साक्षात्क्षत्वे सति प्रदर्शनं द्रष्टव्यम् ।

केशी वाच्यः । स पुनरिहादित्य एव नभसो मध्यमासीन एवमवस्थ उच्यते । कथम् ? केशा रश्मय इत्यादिनिरुक्तेस्तैः प्रकृष्टैस्तद्गान् । प्रकाशेनाद्या तस्यैवा ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चविंशः खण्डः]^{१३}

[अथ षड्विंशः खण्डः ।]^{१३}

केश्य १ मि केशी विषं केशी बिभर्ति रोदसी ।

केशी विश्वं स्वर्दृशे केशीदं ज्योतिरुच्यते ॥^{१३}

ज्योतेरार्षम् । केश्यमि बिभर्ति धारयति । दीपकमेतत् । कथं बिभर्ति ? अंग्रेः स्थितिहेतु-

१-तत् दे (ए B.) व B.C. विशस्त एव M.

२-'किं तर्हि । प्रत्यङ्मुखा' इति त्रुटितम् M.

३-यद्वृष्टेस्तद् (द्वं C.) श्व शब्द B. C.

४-'दिवश्च यावत् किं' इति त्रुटितम् M. 'दिवश्च यावत्' इति पाठः स्यात् ।

५-'द्रष्टुम्' इति त्रुटितम् B. C.

६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

७-[ऋ० १ । ५० । ६]

८-'पश्येत्वाशीरर्थो' इति पाठः स्यात् ।

९-अत्र पाठस्तुद्धित आदर्शपुस्तकेषु ।

१०-तद्वत् B. C. ११-प्रकर्षकाश C.

१२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य निर्देशो न दृश्यते ।

१३-[ऋ० १० । १३६ । १] 'केश्यमि' इत्येव प्रतीकः B. C. । प्रतीको नास्ति M. पुस्तके ।

१४-दूतेरा C. १५-वारयति M.

१६-अनेस्थितिं हेतु C.

भूताश्चरुपुरोडाशसोमाद्या आहुती रसादानादिपारम्पर्येण येनानुग्रहविशेषेण निष्पादयन् । केशी विषं केश्येव विषमुदकं रश्मिभिराहृतं सत् । केश्येव रोदसी द्यावापृथिव्यौ उक्तेनैव प्रकारेण । केशी विश्वं विश्वमिति बहुनाम बहु प्राणिजातम् । स्वः स्वशब्दः सर्वपर्यायः केश्येव सर्वं जगत् । दृशे द्रष्टुं अभ्यधाद्रष्टव्यम् । अन्तर्णीनण्यथो वा दृशिः । भोग्यतया भोक्तृणां दर्शयितुमित्यर्थः । कः पुनरसौ ? केशीदं ज्योतिरुच्यते इति । इदमादित्याख्यं ज्योतिरुच्यते ।

विष्णोः शौचार्थस्य । तद्धि प्रथमं शौचसाधनम् । विपूर्वस्य संचतेर्वा । तद्धि स्नानपानावगाहार्थिभिः सेव्यते । सर्वमभिद्रष्टुमिति पाठः । सर्वमभिपश्यतीत्यपपाठः । अथापीति विचारः । एते ईदरे आदित्यादन्ये । धूमेन केशस्थानीयेन पार्थिवोऽग्निः । काशनाद्धा । तेनैव ह्यसौ प्रकाश्यते । अव्यभिचारात् । रजसा मध्यमः । रजसा वृष्टिलक्षणेनोदकेन वैद्युतो गूढो वायुरित्यपरे । तत्स्थं तु ज्योतिरुत्तमं स्थानसामान्यात् । तेषां त्रयाणामेषा [इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य पङ्क्तिः खण्डः]^{१४}

[अथ सप्तविंशः खण्डः ।]^{१५}

त्रयः केशिनं ऋतुथा वि चक्षते संवत्सरे वपत एक एषाम् ।

विश्वमेको अभि चष्टे शचीभिर्प्राजिरेकस्य ददृशे न रूपम् ॥^{१६}

ऋतुर्था ऋतुशब्दः कालवचनः । त्र्यंशब्दो वीणसायाम् । ऋतावृतौ खस्मिन् खस्मिन् काले स्वेन स्वेनोपकारेण जगत् विचक्षतेऽभिपश्यन्त्यनुगृह्णन्तीत्यर्थः । तेषामेषामेको दाव-रूपोऽग्निः संवत्सरे संवत्सरे ग्रीष्मकाले पृथिव्या रोमस्थानीयानि तृणाणि दाहेन वपते दहती-

१-श्वपुरोडाशौ माद्या B, C.

२-'आहुतिरसा' इत्यादर्शपुस्तकेषु पाठः ३-स्वं B, C

४-'यथाभिद्रष्टव्यम्' इति पाठः स्यात् ।

५-'तया भो' इति त्रुटितम् M.

६-केशीदृज्योतिरुच्य C. देशीदं M.

७-ते जौश्व C. 'विष्णातेः' इति त्रुटितम् M.

८-स्य च सच B. चसतेर्वा C. ९-तद्धितस्नान C.

१०-'सर्वमभिद्रष्टुमि' इति त्रुटितम् M.

११-विचारे B. १२-उत्तरे B, C.

१३-तत्स्थस्त M.

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तिरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१५-[ऋ० १ । १६४ । ४४] 'त्रयः केशिनः' इत्येव प्रतीकः B, C, M.

१६-'ऋतुथा' इति त्रुटितम् B.

१७-'था' इति त्रुटितम् B.

१८-'ऋता' इति त्रुटितम् B. वृतौ वृतौ C.

१९-यस्मिन् B, C.

२०-अग्निः त्रि (प्रीं C.) संवत्सरः (रो C.) B, C.

२१-पवते C.

त्यर्थः । अग्रेष्वपवर्णनं मन्त्रान्तरेऽपि प्रसिद्धम् । 'वसेव इमंश्च वैपसि' इति । विश्वं सर्वम् । एकमादित्यः । अभि चष्टे अभिविपश्यत्यनुगृह्णाति । केन ? शचीभिः कर्मनामेदं प्रकाशनरसा-
दानादिभिः कर्मभिरित्यर्थः । प्राजिर्गतिः । एकस्य वायोस्तृणपर्णधूल्यादिचालनेनानुमानेना-
र्थापत्त्या वा ददृशे दृश्यत उपलभ्यन्ते न रूपम् ।

वृषाकपिर्वाच्यः । तदर्थमाह । अथ यद्रश्मिभिरुपसंहृतंप्रायभूताभिः प्रकम्पयन्नेति
गच्छति तत् तस्माद् वृषाकपिः । वर्षिता चासाववर्षायायानाम् । कम्पमानश्च स्वयमेवास्ति
गच्छन् कम्पयते । दिवाचारीणि भूतानि भयार्तं कम्पयति । तस्यैषा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य सप्तविंशः खण्डः^{१६}]

[अथाष्टाविंशः खण्डः ।]^{१७}

पुनरेहि वृषाकपे सुविता कल्पयावहे ।

य एष स्वप्नं शनोऽस्तमेषि पथा पुनर्निश्चस्मादिन्द्र उत्तरः^{१८} ॥

वृषाकपेरार्षम् । सामि समाप्ते यज्ञे अस्ति यियासुमादित्यं दृष्ट्वा वृषाकपिराह । पुनरेहि
आगच्छ उदेषीत्यर्थः । हे वृषाकपे सुविता सुवितानि सुप्रसूतान्यभ्यनुज्ञातानि विहितानी-
त्यर्थः । कानि ? अस्मद् योगादीनि कर्माणि । त्वं चाहं च कल्पयावहे उदिते त्वय्यनुष्ठा-
नेन । किञ्च य एष स्वप्नं शनः स्वप्नानामुदयेन नाशयिता । यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । सोऽस्तमेषि

१-वृश्च पवनं B. C. अग्रेष्वपवर्णनं M.

२-सतेव B. ३-[ऋ० १० । १४२ । ४]पवसि C.

४-एकमादित्यः B. ५-'वि' इति नास्ति B.

६-रसादा.....दिभ्य.....नी (मी C.) B. C.

७-प्राभिर्गं C. प्राचिर्गं M. ८-एतस्य B. C.

९-मानेन प्लष्टि.....प्र (व C.).....तेन चानुमा-
नेनार्था B. C.

१०-'ते' इति द्विलिखितम् 'रूपम्' इति त्रुटितम् B. C.

११-हता प्रायभूता अभिप्रक B. अत्र 'संहृतप्रायैर्भू-
तान्यभिप्रकम्पयन्' इति पाठो युक्तः स्यात् ।

१२-'गच्छति तत्' इति त्रुटितम् M.

१३-तस्मादपो B. C. M.

१४-श्यायतां B. वपश्यायतां C. ववश्यायं M.

१५-कम्पयंश्च B. C. 'म्पनश्च स्व' इति त्रुटितम् M.

१६-गच्छतः पयते दिवा B. गच्छ कम्प C.

१७-ह्यांकं प्रैति B. C.

१८-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१९-[ऋ० १० । ८६ । २१] 'पुनरेहि' इत्येव
प्रतीकः B. C. M.

२०-'पेरार्षम् सामि समा' इति त्रुटितः M.

२१-अस्तायिसुरादि B. यासुरादि C.

२२-अप्रसूता B. C. २३-अन्यागादी B. C.

२४-मुदिते B. C.

२५-प्रनाशनः C. M.

२६-'सः' इति त्रुटितम् B.

गच्छसि । पंथा नियतमार्गेण । पुनर्विश्वस्मत् सर्वस्माच्च । उत्तर उत्कृष्टतर इन्द्र इन्द्र इव
इन्द्रसदृश इत्यर्थः । अत्यन्तेश्वरो वा ।

अथेन्द्रशब्दादपहोतुमाख्यानके च वृषाकपिर्ऋषिस्तन्निवृत्त्यर्थं तमेतद् ब्रूम आदित्यमिति ।
यमो निरुक्तः 'यच्छतीति सतैः' इति । इह त्वादित्योऽस्तमयावस्थः सन्नुच्यते । तस्यैषा
[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्याष्टाविंशः खण्डः]

[अथैकोनत्रिंशः खण्डः ।]

यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैः संपिबन्ते यमः ।

अत्र नो विष्वतिः पिता पुराणौ अतु वेनति ॥

कुमारो नाम यामायनस्तस्यार्पम् । अहोरात्रादिजोवितकालातिगमनेन प्राणिनामां-
युषो ब्रश्चनात् पुण्यकृद्भिर्वा वृतः क्षयो निवासो यस्मिस्तद्ब्रश्चंनाद् व्रंतनिवासत्वाद्वा वृक्ष-
शब्देनात्रादित्यमण्डलमुच्यते । यस्मिन् वृक्षे उदयास्तमयाभ्यामायुषोब्रश्चने व्रंतनिवासे वादि-
त्यमण्डले । किं विशिष्टे ? सुपलाशे सुष्ठु पराशीर्णमले । अथवा लुप्तोपममेतत् । वृक्ष इव
यथा वृक्षे सुपलाशे शोभनपर्णे कश्चित् पथिकः भ्रान्तः पथिकान्तरेण शकुनिर्वा शंकुन्य-
स्तरेण संगच्छते तद्वद् यस्मिन् मण्डले । देवै रश्मिभिः संपिबन्ते पिबतिरत्र सामर्थ्याद्
गत्यर्थः । सहाय्ये तृतीया सह संगच्छतेऽस्तं गच्छन् । कोऽसौ ? यमः आदित्योऽस्तं गच्छन्ने-
कीभवति । त्रैलोक्यप्रसृतान् रश्मीन् यच्छतीत्यर्थः । यत्तदोर्नित्यसम्बन्धात् यस्मिन्निति
यच्छुतेरत्रशब्दस्तत्रशब्दार्थे द्रष्टव्यः । तत्र तस्मिन् मण्डले । नोऽस्मान् । संकः ? विष्वतिः
सर्वस्याधिपतिः । पिता स्वनानुग्रहेण पालयिता च । पुराणौ लुप्तोपममेतत् पुराणानिव तन्नि-
वासिनः । अथवा पुराणान् जीर्णान् कृतकृत्यान् प्राप्तप्रापणीयान् र्दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णा-

१-यथा B, C.

२-त्यर्थमेतद् B. त्यर्थं तमेतं विब्रूम M.

३-दित्य इति B. ४-[निरु० १० । १९]

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० १० । १३५ । १] 'यस्मिन्वृक्षे' इत्येव

प्रतीकः B, C, M. ७-नामुयुषो प्रश्न C.

८-कृति (भि C.) वा प्रकृतः B, C.

९-ब्रश्चनः B. १०-अत्र 'वृत' इति पाठः स्यात्

११-कस्यान्तः C.

१२-'शकुनिर्वा शकुन्यन्तरेण' इति त्रुटितम् C.

१३-'स्मि' इति त्रुटितम् B.

१४-'तत्र तस्मिन्मण्डले । नोऽस्मान्' इत्यत्र 'तत्र
...भिगतान्' इत्येव पाठः । अन्यत् त्रुटितम् B, C.

१५-सतः B, C.

१६-विष्वतिः C. विपतिः M.

१७-पुरस्ताल्लुप्तो B, C. १८-दृष्टानु B, C.

१९-'वि' इति नास्त्यादर्शपुस्तकेषु । यन्तृष्णा C.

त्मन इत्यर्थः । अनुवनेति वेनतिः कान्तिकर्मा । लोडंथं च लट् । अनुमन्यन्तामित्यर्थः ।

अज एकपाद्वक्तव्यः । स च किलास्तमितावस्थ आदित्यः । द्वैपदं चैतत् । अजनो गमन एकश्च पादः । कस्य ? ब्रह्मणः । कुन एतत् ? विज्ञायते हि 'अग्निः पादो वायुः पाद आदित्यः पादो दिशः पादः' इति । तेनाजश्चासावेकपाद्वेति । उत्तरपदमनेन विकल्पं दर्शयितुमाह । एकेन पादेन पातीति वा एकेन पादेनांशेन सर्वमिदं जगज्ज्योतिरात्मनानुप्रविश्या-
श्चैन्न पाति । एकेन पादे । पिबतीति वा एकेनांशेनोदकं सर्वस्य जगतः पिबति । एकोऽस्य पाद इति वा एकोऽस्य पादो जीवभूतः कृत्स्नं जगदनुप्रविष्ट आस्त इति वा । अस्मिंश्च पक्षे निगमं दर्शयति

एकं पादं नोत्खिदति सलिलाद्धंस उच्चरन् ।

स चेदुदखिदत्पादं न मृत्युर्नामृतं भवेत् ॥

इति । अस्यार्थः । एकमेकः किलादित्यस्य पादो जीवभूतः कृत्स्ने जगत्यनुप्रविष्टस्तमयं नोत्खिदति खिदिरत्र हरत्यर्थो नोद्धरति । कुतः ? सलिलात् सामुद्रादुदकात् । कोऽसौ ? हंस आदित्यः । हंससंहशो वा हन्ता वा तमसाम् । उच्चैर्नुदच्छन्न स चेदुदखिदत् पादं स चेज्जीव-
भूतमुद्धरेत्पादं न मृत्युर्भवेत् प्रतिबन्धीभूतानां मर्त्येणामभावात् । मृत्योश्चाभावात् तत्प्रतिबन्धि-
रूपत्वाच्चांमृतत्वस्यामृतत्वमपि नैव भवेदिति । तस्यैव निपातो वैश्वदेव्यामृचि ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य एकोनत्रिंशः खण्डः]

[अथ त्रिंशः खण्डः ।]

पावीरवी तन्यतुरेकपादजो दिवो धर्ता सिन्धुगर्गः समुद्रियः ।

त्रिंशे देवासः शृण्वन्त्रांसि मे सरस्वती सह धोभिः पुण्ड्र्या ॥

वैसुकर्णस्यार्षम् । अत्र पावीरवीशब्दनिर्वचनप्रसङ्गेन पावीरवानिन्द्र उच्यते यस्मिन्नि-

१-वैपदं B. C.

२-'विशः' इत्यादर्शपुस्तकेषु पाठः । [छा. उप-

३ । १८ । २] ३-श्यान्न C. M.

४-न पादेनोद B. ५-कृत्स्नं स्ने M.) जगत्यनु C. M.

६-लार्थे स C. लार्थं स M. ७-स चेत्तमुद्धरेदङ्ग B.

८-[अतुपलब्धमूलमिदम्] ९-एक एकः B. C.

१०-विदिरत्र C. ११ समुद्रोदकात् B.

१२-हंसदृशो B. C. १३-मनसां B. C. M

१४-उच्य M. अतः पर भूयान् पाठस्त्रुटितः M.

१५-मन्त्राणां B. C. १६-त्वाच्च मृत B. C.

१७-'त्व' इति त्रुटितम् B.

१८-तत्त्वं विनैव B. तत्त्वं पिनैव C.

१९-आदर्शपुस्तकेष्व खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

२०-[ऋ० १० । ६५ । १३] 'पावीरवी तन्यतुः' इत्येव प्रतीकः B. C. M. २१-'व' इति त्रुटितम् C.

२२-पावीरशब्द B. वावीरविशब्द C.

२३-पावीर B. वावीर C.

गमे स'तावदग्रे व्याख्यायते ।

यो जनान्महिषां इवातितस्थौ पवीरवान् ।

उतापवीरवान् युधा ॥

विप्रबन्धोरार्षम् । य इन्द्रो जनान्महिषानिव । इव शब्दः संप्रत्ययेऽप्यर्थे वा । महिष इति महन्नाम । महतो महतोऽपि वा । अति तस्थौ अतीत्य तिष्ठति । कीदृश इन्द्रः ? पवीरवान् पवीरमायुधं तेन तद्वानायुधवानित्यर्थः । उतापवीरवान् न चावाश्यं गृहीतायुध एव सन् । किं तर्हि ? अनायुधोऽपि । युधा युच्छब्दात् सप्तम्या आकारः । युधि युद्धे । अनायुध इत्यभिप्रायः यच्छ्रुतेः साकाङ्क्षत्वात् 'तं स्तुम इति वाक्यशेषः ।

एवमिन्द्रस्य पवीरवत्त्व उपपादिते पावीरवीति व्याख्यायते—

पावीरवी पविः शल्यः कण्वादिबलैः यद् यस्माद् विपुनाति विभजति विपाटयतीत्यर्थः । भूमिं कायं वा । तेन पविना तद्वत् कण्डभल्लकाद्यायुधं पवीरं रो मत्वर्थे । तद्वानिन्द्रः पवीरवान् वा यस्याः सा [च] आयुधवत इन्द्रस्य स्वभूतेत्यर्थः । का पुनरसौ ? वाक् । भाष्यकार आह । दिव्या वाक् माध्यमिकायां स्तनयित्तुलक्षणाया अधिष्ठात्री । तन्यतुस्तनित्री स्तनयित्तुलक्षणाया वाचोऽन्यस्याः । स्तनयित्तुलक्षणैव वा पावीरवी दिव्या वाक् । तन्यतुस्तनित्री वाचोऽन्यस्या लौकिकया वर्णद्वारेण । सा च एकपादज एकपाञ्चाज आदित्यः । कीदृशः ? दिवो धर्ता स्वनानुग्रहेण दिवो धारयिता । सिन्धुर्गङ्गाया नद्यः । अम्बाया वार्गगननद्यः । आप आपश्च समुद्रियः समुद्रे भवो वरुणः । विश्वे देवासः सर्वे च देवाः । शृण्वर्नलोडर्थे लेट् शृण्वन्तु । किम् ? वचांसि स्तुतिलक्षणानि मे मम स्वभूतानि । किं केवलान्येव शुष्काणि वचांसि ? नेत्युच्यते । धीभिः धियः कर्माणि यागाख्यैः कर्मभिः । तृतीयाश्रुतेर्युक्तानीति शेषः । सरस्वती सरस्वती च सह बुद्ध्या बहुप्रज्ञयोपसा ।

१-स एतावद् B. C. २-[ऋ० १० । ६० । ३]

'यो जनान्महिषान्' इति प्रतीकः B. 'यो जनान्महिषां इव' 'यो जनाद्' M. ३-द्विप्रबन्धो C

४-अतिय C. ५-तान् B. तां C.

६-अर्थं संदिग्धः पाठः । अत्र 'काण्डभल्लादिः' इति 'काण्डभल्लादयः यस्माद्' इति वा पाठो युक्तः स्यात् । ७-भूमिकायं (यां B.) वा B. C.

८-काण्वभल्ल B. C. ९-पावीर B. C.

१०-सा ता B. C. 'च'नास्ति M. ११-मिका वा स्तन B.

१२-स्तुतदिति स्तन B. C. तस्यास्तु स्तन M.

१३-गाया पापोय स्तन B. C.

१४-क्षणे वा पावी B. C.

१५-'रवी' इति द्विलिखितम् C.

१६-तन्यस्तनिति वाचो B. C.

१७-नेति वो धा B. हेणेनेति वो धा C.

१८-वानेका नद्यः B. C.

१९-शृणुवन् C.

२०-श्रुतिल B.

२१-ती व स M.

२२-अत्र 'पुरन्ध्या' इति युक्तः पाठः स्यात् ।

अत्र सुकर्माण आसीदन्वित्यतिरिक्तपाठः । तत्र कर्म तन्यंतुप्रयुक्तानि विहितानि न मुक्तानीत्यभिप्रायः । सह पुरन्ध्येति सम्बन्धः ।

पृथिवी वक्तव्या । सा तु प्रथनादिति निरुक्ता । इह तु विशेषणसम्बन्धाद् द्यौरवा-
भिधीयते । तस्या निपात ऐन्द्रचामृचि अभिधेयत्वेन न स्तुत्यर्थेन ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य त्रिंशः खण्डः]

[अथैकत्रिंशः खण्डः ।]

यदिन्द्राग्नी परमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यामवमस्यामुत स्थः ।

अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिवतं सुतस्य ॥

कुत्सस्य [आर्षम] यदिन्द्राग्नी परमस्यां परमायामुत्तमायां पृथिव्यां दिवीत्यर्थः ।
मध्यमस्यां यदि मध्यमायामन्तरिक्षे पृथिव्याम् । यदि वाऽवमस्यां अवम इत्यन्तिकनाम सन्नि-
कृष्टायामवमायामस्यामेव भूर्मा पृथिव्यां स्यो भवथः । अतोऽस्मात् स्थानाच्च [परि] सर्वतो
वृषणौ कामानां वर्णितारौ । इहास्मद्यज्ञे आयातमागच्छतम् । अथागमनानन्तरं सोमस्य पिवतं सुतस्य
द्वितीयार्थं षष्ठी सोमं पिवतं सुतम् । षष्ठीश्रुतेर्वैकदेशमिति शेषः । सोमस्य सुतस्याभि-
र्धुतस्यैकदेशं स्वांशं लक्षणमित्यर्थः ।

योदाहरणत्वेन पठिता सा निगदव्याख्याता ।

समुद्रोऽपि प्रदर्शितोऽनेकनिर्वचनः । इह तु द्युस्थानोऽभिधेयः पावमान्यामृचि ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य एकत्रिंशः खण्डः]

१-रिक्तपाठः B. C.

२-तद्यातु B. तद्यातु युक्ता C.

३-‘विहितानि’ इति द्विलिखितम् B. त्रिलिखितम् C.

४-[निरु० १ । १४]

५-‘ऐन्द्राग्न्यां’ इति युक्तः स्यात् ।

६-धेया (य C. M.) केन स्तुत्य B. C. M.

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

८-[ऋ० १ । १०८ । १०] ‘यदिन्द्राग्नी’ इत्येव

प्रतीकः B. C. M. ९-‘आर्षम’ इति नास्ति C. M.

१०-‘म’ इति त्रुटितम् C. ‘मस्यां प’ इति त्रुटितम् M.

११-वाममस्यां C. १२-‘अवमायां’ इति त्रुटितम् M.

१३-‘अतोऽस्मात्’ इत्यारभ्य ‘अथागमनानन्तरं’ इत्य-
न्तः पाठस्तुटितः B. C. १४-‘परि’ इति नास्ति M.

१५-‘सुतस्य’ इति त्रुटितम् M. १६-भिष्टुत B.

१७-स्वं लक्ष B. स्वां लक्ष C.

१८-स एव निगदव्याख्यातः B. C.

१९-२ः अप्रद B. द्वोः वि प्रद C.

२०-स्थानाभिधे B. C.

२१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते ।

[अथ द्वात्रिंशः खण्डः ।]

पवित्रवन्तः परि वाचमासते पितॄणां प्रभो अभि रक्षति व्रतम् ।

महः समुद्रं वरुणस्तिरो दधे धीरा इच्छेकुर्धरणेष्वाभम् ॥

पवित्रस्यार्षम् । अत्रैकवाक्यतायै यदा तदेत्यध्याहार्यम् । पवित्रशब्देनात्र रश्मय उच्यन्ते । यदा उदकं मध्यमायामर्पयितुमन्तरिक्षप्राप्तैः पवित्रै रश्मिभिस्तद्वन्तः । के ? सामर्थ्यान्मरुदादयो माध्यमिका देवगणाः । परि वाचमासतेऽशनिं पय्युपासते । पिता चैषां प्रभुः पुराणोऽभिरक्षति व्रतं स्वकर्म वृष्टिलक्षणं वर्षतीत्यर्थः । महः समुद्रं वरुण आपरीता मध्यमस्थान इन्द्रस्तिरोदधे । तदा धीरा इदेवार्थे तदैव धीमन्तः । के ? सामर्थ्याद्यजमानाः शोकुः शक्नुवन्ति । धरणेषु धरणमित्युदकनाम उदकेषु सत्सु । आरम्भारम्भं कर्मण इति शेषः । आरब्धुं वा सोमादि यागकर्म ।

अज एकपादादित्यः । अजस्यैकपदं प्रदर्शितस्तुतेः पृथ्वीसमुद्रयोश्च निपातमात्र-भाक्त्वेन प्रदर्शितोदाहरणयोः समान्नायप्रयोजनं दर्शयितुमेषां त्रयाणां देवतान्तैरः सह स्तुतिसाधारण्येन निपातो भवत्यन्यस्यां बहुदेवतायामुचि ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य द्वात्रिंशः खण्डः]

[अथ त्रयस्त्रिंशः खण्डः ।]

उत नोऽहिर्बुध्न्यः शृणोत्वज एकपातृषिवी समुद्रः ।

विश्वेदेवा ऋतावृधो हुवानाः स्तुता मन्त्राः कविशस्ता अवनतु ॥

ऋतिश्वन आर्षम् । उतशब्दोऽप्यर्थे समुच्चयलक्षणे । नोऽस्माकम् । अहिर्बुध्न्यश्च बुध्यमन्तरिक्षं तस्मिन् भवः । शृणोस्वाह्वानम् । कुत एतत् ? हुवाना इति परस्ताच्छ्रवणात् । आह्वय मार्गम् । ननु चाह्वानस्य श्रूयमाणत्वान्न च केवलोऽहिर्बुध्न्यः । किं तर्हि ? अज एकपात

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-[ऋ० ९ । ७३ । ३ ।] 'पवित्रवन्तः' इत्येव प्रतीकः B. C. M.

३-'केन' इत्यादर्शपुस्तकपाठः ।

४-'सते शिन परि आशित' आशत पिता B. C. M.

५-प्रभं पुराणं B. ६-'आवरीता' इति स्यात् ।

७-तदेव B. C. ८-'आरम्भं' इति नास्ति C.

९-आदित्वं C. १०-पदं प्रद B.

११-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१२-[ऋ० ६ । ५० । १४] 'उत नोऽहिर्बुध्न्यः' इति प्रतीकः B. 'उत नो' इति C. 'उतनोहि' M.

१३-अहिर्बुध्न्यश्च C. १४-'भुवाना' B. C. बहुना M.

१५-मानेनुवा C. M.

अजश्च एकः पादो यस्य स एकपात् । पृथिवी समुद्रः पृथिवी च समुद्रश्च द्यौश्चादित्यश्चे-
त्यर्थः । विश्वे देवाः सर्वे देवाः । कीदृशाः ? ऋतावृधः सत्यस्योदकस्य यज्ञस्य वा वर्धयितारः ।
हुवाना हूयमानाः । श्रुत्वा चाह्वानमागताः सन्तः स्तुता अस्माभिः । मन्त्रास्तृतीयार्थे प्रथमा
मन्त्रैः । कविशस्ता अन्यैरपि मेधाविभिर्नित्यमेव स्तुता अवन्तु पालयन्तु । मन्त्रा इत्यतिरिक्तपाठः ।

दध्यङ् कस्मात् ? प्रत्यक्तो ध्यानमिति वा । प्रत्यक्त इत्यश्वेर्निष्ठानत्वे रूपम् । प्रतिगतो
ध्यानं रसादानादिस्वकर्मधिकारानुष्ठानादिविषयचिन्ताम् । अथवा ध्यानं लोकस्य
कृत्याकृत्यविषयं लोकपालत्वात् । तद् ध्यानं प्रत्यक्तः प्रतिगच्छतः । प्रत्यक्तमस्मिन् ध्यानमिति
वा । कारकविन्यासमात्रमेतत् ।

अथर्वा 'थर्वतिश्चरतिकर्मा' इत्यत्र निरुक्तः । इह तु द्युस्थानो वाच्यः । न ह्ययं स्वा-
धिकारं व्यभिचरति रसादानादिकम् । नित्यमनुतिष्ठतीत्यर्थः ।

मनुः । मननोदिति मनुः । 'शृस्वैस्त्रिहि' इत्यादिस्मरणानुप्रत्ययान्तः । मननाद् बोध-
नादर्चनाद्वा आदित्यः । तेषां दध्यङ्ङादीनामेष स्तुतिसाधारण्येन निपात ऐन्द्र्यामृचि ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादस्या-) ध्याययस्य त्रयस्त्रिंशः खण्डः]

[अथ चतुस्त्रिंशः खण्डः ।]

यामथर्वा मनुष्पिता दध्यङ् धियमन्नत ।

तस्मिन् ब्रह्माणि पूर्वथेन्द्र उक्थ्या सभगमताचिन्नतु स्वाऽयम् ॥

गौतमस्यार्षम् यां धियं यत्कर्मैत्यर्थः । अथर्वा मनुश्च पिता पालयिता वा स्वापत्यानां
मानवानाम् । दध्यङ् च एते त्रय आदित्यतेजोऽवस्थाविशेषाः । अश्विनावुषस्सूर्येत्यादिवत् ।
अभिर्निवृत्तिलक्षणं कर्मोदयास्तमयाभ्याम् अन्नत अन्ननिषत् तन्वन्तो यदिदमहं कृतवन्त

१-य M.

२-सर्वे देवाः' इति त्रुटितम् B. ३-कीदृशाः C.

४-'ऋतावृधः' इति त्रुटितम् B. ऋतावृद्धः C.

५-यामथर्वाप्रतिमा B. ६-'त्य' इति त्रुटितम् C.

७-नानिस्वर्गB. नानिस्वर्गC. ८-नानिविषB.C.

९-कृताकृत्यC. १०-[मिह० ११।१८]अन्यत्रB.C.

११-'ति' इति त्रुटितम् C.

१२-'ति' इति त्रुटितम् B.

१३ [उणा० १।१०] शृण्वन्ति हि B. C.

१४-'द' इति त्रुटितम् C.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१६-[ऋ० १।८०।१६] 'यामथर्वा' इत्येव प्रतीकः B. C.

१७-'गोतम' इति स्यात् ।

१८-'पिता' इति नास्ति B. C.

१९-अश्विनापू (वृ C.) षसू B. C.

२०-निवृत्ति B. C.

२१-महं कृत B. C.

इत्यर्थः । तस्मिन् ब्रह्माणि हविराख्यान्यन्नानि । पूर्वथा पूर्वेष्विवाहस्तु । इन्द्रे उक्थानि चास्मदीयानि स्तोत्राणि । समगमैत संगच्छन्ते । अथर्वाऽथर्वादय आदित्यसहचारिण ऋषयस्तैः यां धियं यत्कर्म यागाख्यमल्लत ततवन्तः । तस्मिन् हविरलक्षणान्यन्नान्युक्त्यानि स्तोत्राणि चेन्द्रे समगमत संगतार्थभूवन् । कीदृशोऽय इन्द्रः ? उच्यते । अर्चन् पूजयन् । एकवाक्यता प्रसिद्धयेऽय इति शेषः । अनूपास्त इति शेषः । किं पूजयन् ? स्वराज्यं स्वमाधिपत्यम् ।

का पुनराधिपत्यस्य पूजा ? यां आश्रितोपकारक्रिया । यो ह्याश्रितानामुपकरोति स आत्मन आधिपत्यं पूजयति । यस्तु नोपकरोति । किं तस्यात्मन्भरेराधिपत्यमिति ।

भेदेपक्षे चाथर्वादय ऋषय इति व्याख्यानम् । निरुक्तानां तु पूर्वमिति सिद्धम् ।
इति निरुक्तविवरणसमुच्चये सप्तदशस्या-[द्वादशस्या-]^{१६} ध्यायस्य तृतीयः पादः^{१७} ।

अथ चतुर्थः पादः ।

[अथातो द्युस्थाना देवगणाः । तेषामादित्याः प्रथमांगामिनो ।

भवन्ति । आदित्या व्याख्याताः । तेषामेषा भवति^{१८} ॥

अथातो द्युस्थाना देवगणा इति भेदाभेदाभ्यां मन्त्रेषु स्तुतिदर्शनात् भेदेनोक्तं स्तुत्वा सप्रत्यभेदेन सर्वावस्थं तुष्टुपमाण आह । अथात इत्यादि । कृतव्याख्यानम् । तेषामादित्याः प्रथमांगामिन इति । प्रत्यक्षत्वेन मुख्यत्वात् । सप्तर्षय इत्यादयस्तु नोच्यन्ते । आदित्या व्याख्याता इति । 'आदत्ते रसांते' इत्यादिना । इह वचनकृतस्तुति विशेषः । तेषामेषा ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चत्रिंशः खण्डः^{१९}]

१-न्यन्यानि C.

२-'उक्थानि' इति ऋषितम् C. ३-समन्मन्त C.

४-'अथर्वा' इत्येवात्र त्रिखितम् B. C

५-अक्तन् तपन्तः B. अक्तन्त C. ६-कस्मिन् C.

७-द्युक्ताणि C. ८-संगत्यान्यभूवन् C

९-श य B. 'कीदृशः स इन्द्रः' इति स्यात् ।

१०-द्वय इति B. द्वय य इति C. ११-अनूवास्त C.

१२-यामाश्रि B. १३-वस्तुनोप B. C.

१४-स्यात्सं (स B.) हरे B. C. १५-हेदपक्षे C.

१६-कोष्ठकान्तर्गतः पाठो नास्ति B. C. M.

१७-'इति सप्तदशस्य तृतीयः पादः' इत्येव पाठः C.

१८-अयं पादारम्भनिर्देशो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

१९-अयं मूलपाठो नास्ति B. C.

२०-'भेदा' इति ऋषितम् B. C.

२१-नोक्तं स्तुत्वा C. २२-तुष्टुपमा C.

२३-थाति इत्या C.

२४-थमगामि C.

२५-[निरु० २ । १३]

२६-स्तुतिविशेषे B.

२७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते

[अथ षट्त्रिंशः खण्डः ।]

इमा गिर आदित्येभ्यो घृतस्नूः सनाद्राजभ्यो जुह्वा जुहोमि ।

शृणोतु मित्रो अयमा भगो नस्तुविजातो वरुणो दक्षो अंशः ॥

गृत्समदस्याषिम । तत्पुत्रस्य वा कूर्मस्य । आदित्येभ्यो घृतस्नूः 'स्तु प्रस्रवणे' घृतं स्तुवन्ति प्रस्रवन्ति सारयन्ति संभजन्ति वा यास्ता घृतप्रस्राविण्यः । काः पुनस्ताः ? सामर्थ्यादाहुतयः । सनात् चिरपर्यायोऽयं चिरमित्यर्थः । राजभ्य आदित्यविशेषणमिदं दीप्तेभ्यः । जुह्वा स्रग्विशेषेण जुहोमि । विरमिति जुह्वा जुहोमीत्यनेन सम्बध्यते । राजभ्य इत्यनेन वा । चिरं जुहोमि चिरं वा दीप्तेभ्य इति । एतज्ज्ञात्वा इमा गिरः स्तुतीः शृणोतु । मित्रो अयमा भगश्च नोऽस्माकं स्मभूताः । तुविजातस्तुविजातं प्रभूतं जातं यस्य सः । बहुजातो बहुप्रज इत्यर्थः । के ते ? सामर्थ्याद् धाता वरुणो दक्षोऽशश्च । अंशोऽशुना निरुक्तः । 'अननार्यं शं भवति' इति ।

प्रत्येकमप्येते मित्रादयो द्युस्थानत्वेनोपलक्षितव्याः । शास्त्रगौरवप्रसङ्गात् न समान्नाताः ।

सप्त ऋषयोऽप्यवयवनिर्वचनेन निहक्ताः । 'सप्त सृता संख्या' । 'ऋषिदर्शनादे' । रश्मयोऽभिधेयाः । इन्द्रियाणि वा । तेषामेषा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य षट्त्रिंशः खण्डः]^{१६}

[अथ सप्तत्रिंशः खण्डः ।]^{१६}

सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षन्ति सप्तप्रमादम् ।

सप्तापः स्वपतो लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्मिन्नौ सप्तसदौ च देवौ ॥

हिरण्यगर्भस्य । परा च । अत्रैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः । ये सप्तसंख्याका रश्मयः

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-[ऋ० २ । २७ । १] 'इमा गि (हि C.) रः'

इत्येव प्रतीकः B, C.

३-पुरस्य B, C. ४-घृतस्थः C.

५-[धा० २ । २८] ६-विशेषणं B, C.

७-'प्रभूतं जातं' इति त्रुटितम् B. 'प्र' इति नास्ति

'भूतजातं' इत्येव पाठः C. ८-प्रज्ञ इत्य B.

९-के ता C. १०-[निर० २ । ५]

११-अहनाय B, C. १२-ज्ञातः B, C.

१३-[निर० ४ । २६] सप्त B, C. 'स्रता' इति त्रुटितम् M.

१४-[निर० २ । ११] ऋषि दर्शना' इत्येव B, C.

१५-इति यागि (नि B.) वा B, C.

१६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१७-[यजु० ३४ । ५५] 'सप्त ऋषयः' इत्येव प्रतीकः B, C.

१८-'व' इति त्रुटितम् B, C.

ऋषयो द्रष्टृत्वाद् द्रष्टारत्नैलोक्यस्य । प्रतिहिताः प्रतिनिहिताः । शरीरे 'शृ हिंसायाम्' इत्यस्य रूपम् । हिंसितारं तमसामादित्यमण्डलमित्यर्थः । ते सप्तमी आहारभूतभौमरसो विनयद्वारेण रक्षन्ति । सदैव । अप्रमादं क्रियाविशेषणमिदम् । कथं रक्षन्ति ? प्रमादवर्जितम् । तथा चोक्तम् । 'ऋतुं सिद्धं वो वरुणस्य यन्ति न श्राभ्यन्ति न विमुच्यन्त्येके' इति । किं रक्षन्ति ? भाष्यकार आह । संवत्सरमिति संवत्सरकारिणमादित्यमित्यभिप्रायः । योऽसौ मण्डलान्तरपुरुषो 'हिरण्यदमश्रुहिरण्यकेशः' इति विज्ञायते तं [सं] रक्षन्ति । सप्त सप्तापि चैते । आप आप्तारो व्याप्तलोक्यस्य । स्वपतोऽस्तमयादूर्ध्वं शयानस्य अदृश्यमानव्यापारस्येत्यर्थः । कस्य ? सामर्थ्यादादित्यस्य । लोकं लोकशब्दः स्थानवाची स्थानं मण्डलार्थं प्रत्यस्तमयम् । ईशुर्वर्तमाने लिङ् गच्छन्तीत्यर्थः । मण्डलमनुप्रविशन्तीत्यर्थः । गतेषु च तत्र मण्डले जायतेः स्वव्यापारमनुतिष्ठत इत्यर्थः । कौ ? अस्वप्नजौ अविद्यमानः स्वप्नो जन्म च ययोस्तौ स्वप्नजन्मवर्जितौ सप्तसदौ च सप्तशब्दः सदापर्यायः सदासादिनौ च । देवौ वायुश्च योन्मण्डलमुदयाय प्राङ्मुह्यति । आदित्यश्च यः प्रातरुदेति । इयमाधिदैवयोर्जना ।

अध्यात्मं तु सप्त ऋषयः सप्तसंख्यानि । कानि ? अर्षणानि स्वं स्वं विषयं प्रति गन्तृणि मनष्वष्टानीन्द्रियाणि विद्यासप्तमानि । विद्या विज्ञानं तत्सप्तमानि । प्रतिहितानि प्रतिनिहितानि शरीरे शरीरात्मनि । तानि सप्तापि स्वविषयप्रकाशनेन तं शरीरात्मानं रक्षन्ति । सर्वदैवाप्रमाद्यन्ति प्रमादवर्जितानीत्यर्थः । सप्तापि चैतानि आप आपनानि स्वस्वविषयस्य व्यापनानि । स्वपत उपसंहृतेन्द्रियप्रवृत्तेः । लोकं स्थानमीशुगच्छन्ति । स्वविषयेभ्य उपरम्य शरीरमेवानुप्रविश्य तिष्ठन्तीत्यर्थः ।

अन्ये वर्णयन्ति । अस्तमीयुः स्वप्रावस्थायांमात्मनो भोक्तार्येव भावनारूपेण लीयन्ते । यद्भावनोपादानं भोक्तुः स्वप्नदर्शनं भवति । तत्रै जागृतस्तत्रेति शरीरात्मना सम्बध्यते ।

१-द्रष्टृत्वाद् B. C.

२-'ति' इति त्रुटितम् B. C. ३-[धा० १।१६]

४-सप्तमी C. ५-भूतमौ रसोविनय B. C.

६-सिध वा B. सिद्धं वा वरु C.

७-[ऋ० २।२८।६] 'के' इति नास्ति B. च्यन्ते ते C.

८-[छा० उ० १।६।६]

९-'सं' इति नास्ति M. १०-'ति' इति त्रुटितम् C.

११-'व' इति त्रुटितम् C. १२-यन्मण्ड B. C.

१३-त्यश्च B. आत्यश्च C.

१४-दैवयोजसा B. C. 'दैवतम्' इत्यपि पाठः B.

१५-गन्तृनि मन B.

१६-'विद्याविज्ञानं तत्सप्तमानि' इति त्रुटितम् B.

१७-'प्रतिनिहितानि' इति त्रुटितम् B. 'प्रतिहितानि' इति त्रुटितम् 'प्रतिनिहितानि' इत्येव द्विलिखितम् M

१८-'स्वविषय' इति द्विलिखितम् M.

१९-अस्तमयं B. C.

२०-स्था (स्थ B.) यात्मनः B. C.

२१-भोक्तव्ये भाव B. C. M.

२२-भावेनो B. भावेना C. M.

२३-ता जाग्रतः B. C.

तत्र शरीरात्मनि जाग्रतः स्वव्यापारमनुतिष्ठत इत्यर्थः । अस्वप्नजौ सप्तसदौ चेति कृत-
व्याख्यानमेतत् । देवौ प्राज्ञश्चात्मा च्छितिमात्रेण यः शरीरं व्याप्य वर्तते । यस्यावेशादेत-
च्छरीरं न दुष्यति । तस्य व्यापारो भोगस्तमसौ करोति [एव] तैजसश्च य आहारं पचति ।

तेषां [सप्तर्षीणां] परा । रश्मय एव सप्तर्षय इति स्फुटतायै ।

[इति सप्तदशस्था- (द्वादशस्था-) ध्यायस्य सप्तत्रिंशः खण्डः]

[अथाष्टात्रिंशः खण्डः ।]

तिर्यग्बिलश्चमस ऊर्ध्वबुधो यस्मिन्यशो निहितं विश्वरूपम् ।

अत्रासत ऋषयः सप्त साकं ये अस्य गोपा महतो बभूवुः ॥

तिर्यक् तिरश्चीनानि बिलानि रश्मिच्छिद्राणि मध्वोपूर्णस्येव यस्य सः । चमसः
अपां भौमरसलक्षणानां रश्मिभिराहतानां चमनोच्चमसः । ऊर्ध्वबुधः ऊर्ध्वं दिवि बुधं
बन्धनमधिकारलक्षणं कर्म यस्य । ऊर्ध्वं बोध्यतो बोधयैति सुप्तानि ऊर्ध्वबुधः । तच्चात्रैवं
विशिष्टं मण्डलमभिप्रेतं सामर्थ्यात् । यस्मिन् यशः यशै इत्युदकनाम भौमरसलक्षणमुद-
कम् । निहितं विश्वरूपं सर्वप्रकारम् । अत्रासत ऋषयः सप्त अत्रादित्यमण्डले सप्तसंख्याका
रश्मयः । साकं सह । ये अस्य गोपा महतो बभूवुः येऽस्य जगतो गोप्तारो महतो भवन्तीत्य-
धिदैवतम् ।

अथाध्यात्मम् । तिर्यग्बिलश्चमस ऊर्ध्वबुधः शिर इहाभिप्रेतम् । तिरश्चीनानि बिलानि
चक्षुरादीनि यस्मिन् । आहारस्य चमनात् । ऊर्ध्वं च कायस्य बन्धनस्थानात् । ऊर्ध्वं च
बोधकं चक्षुरादि यस्मिन् । यस्मिन् यशो निहितमिन्द्रियजन्यं विज्ञानं निहितम् । विश्व-

१-तिष्ठन्तीत्यर्थः B. C.

२-'प्र' इति त्रुटितम् C. ३-वेति B. C.

४-प्रा (प्र C.) ज्ञाश्चमा विति B. C.

५-योनावेशा B. C.

६-कारोत्येव त्वैव C. 'एव' नास्ति M.

७-तैजसं च B. ८-'सप्तर्षीणां' इति नास्ति M.

९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्यसमाप्तेराम्भयं च
निर्देशो न दृश्यते ।

१०-[अथर्व० १०।८।९] 'तिर्यग्बिलः' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

११-बिलाणि C.

१२-मध्वा आपस्येव B. C.

१३-'चमसः' इति त्रुटितम् B.

१४-चमसाच्चमसः B.

१५-यन्ति C. 'यति' इत्यारभ्य 'तच्चात्रैवं' इत्यन्तः
पाठस्त्रुटितः B.

१६-शय C.

१७-'श्व' इति त्रुटितम् C.

१८-बल-B. १९-आह आहार B. C.

२०-'यस्मिन्' इति नास्ति B, C.

रूपं बहुप्रकारम् । अत्रासते ऋषयः सप्तोर्षणानि सप्तेन्द्रियाणि । साकं ये अस्य गोपा सह यान्यस्य शरीरस्य शरीरिणो वा गोप्तृणि महतो भवन्तीति । आत्मगतिमात्मावगमन-माचष्टे मन्त्रो मन्त्रदृष्टा ।

देवा व्याख्याताः 'देवो दानाद्धो' इत्यादिना । वचनकृतो विशेषः । रश्मयश्चाभिधेयाः ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य अष्टात्रिंशः खण्डः]

[अथैकोनचत्वारिंशः खण्डः ।]

देवानां भद्रा सुमतिर्ऋजूयतां देवानां रातिरभि नो नि वर्ततम् ।

देवानां सख्यमुप सेदिमा वयं देवा न आयुः प्र तिरन्तु जीवसे ॥

गौतमस्यार्षम् । देवानां भद्रा कल्याणी सुमतिः शोभनाऽनुग्राहिका बुद्धिः । कीदृशानां देवानाम् ? ऋजूयतां ऋजुगामिनां वा । अभिनोऽस्मान् प्रति वर्ततामिति सम्बन्धः । देवानां राति-देवानामेव च दानम् । अभिनोऽस्मान् प्रति निवर्तताम् । देवानामेव च सख्यं स्तुत्यस्तोतृलक्षणं यष्टयष्टव्यत्वलक्षणं च । उपसेदिमं उपसीदेम उपगच्छेम वयमित्याशास्महे । देवा नोऽस्माकमायुः प्रतिरन्तु जीवसे तिरन्तिर्वृद्धचर्यः प्रवर्धयन्तु चिरं जीवनाय ।

भाष्ये तु देवानां वयं कल्याण्यां मताविति विभाक्तिव्यत्ययः । स्यामेति चाध्याहारः ।

विश्वे देवास्तेषामेषा ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य एकोनचत्वारिंशः खण्डः]^२

१-ब्रह्मप्रकारं B. C.

२-सप्तोर्षाणि B.

३-'व्या' इति त्रुटितम् C.

४-[निरु० ७।१५]

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० १।८९।२] 'देवानां भद्रा' इत्येव प्रतीकः B. C. M

७-'गौतम' इति स्यात् ।

८-'वा' इत्यस्मात्पूर्वे 'ऋजुगामिनां' इत्यपि पाठः स्यात् । तथैव वेति विकल्पः संगच्छेत ।

९-'उपसेदिम' नास्ति C. 'उपसीदेम' नास्ति B.

१०-'ति' इति त्रुटितम् B. ततिर्वृत् C.

११-व्याणां मार्ता C.

१२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डसमाप्तिनिर्देशो न दृश्यते ।

[अथ चत्वारिंशः खण्डः ।]

ओमासश्चर्षणीधृतो विश्वेदेवास आ गत ।

दाश्वांसो दाशुषः सुतम् ॥

मधुच्छन्दसः । ओमासोऽवनेः पालनार्थस्य तर्पणार्थस्य वा कर्तरि कर्मणि वा मन्त्रत्यये 'उवरत्वर' इत्यादिना ऊठि सम्प्रसारणे जस्यसुगागमे च रूपम् । अवितारो रक्षितारस्तर्पयितारस्तर्पणीया वा । चर्षणीधृतश्चर्षणयो मनुष्यास्तेषां तैस्तेरुपायैर्वर्धयिताः । विश्वे देवासः सर्वे देवाः । आगतं आगच्छन् । दाश्वांसः प्रत्यक्षकृतोऽयं न चेदमामन्त्रितम् । ततो यत्तदोरध्याहारेणैकवाक्यत्वं नेयम् । ये दाश्वांसो दत्तवन्तः सामर्थ्याद्यजमानाय धनादि । तै र्यूयं दाशुषो हवींषि दत्तवतो यजमानस्य स्वभूतं सुतं सोमं प्रत्यागच्छतेति । अवनीया वेति कर्मसाधनं दर्शयति ।

विश्वान् देवानधिकृत्येदानीं गतमेवाधियज्ञं किञ्चिद् विचारयिष्यन्नुपोद्बलयति । तदेतदेकमेव वैश्वदेवं गायत्रं त्वं दशतयीषु विद्यते इत्यादि । तदिति समासायस्यानुस्मृतये । एत-
[दिति वैक्ष्यमाणार्थसन्निधिर्करणाय । एकं त्वं याज्ञिकसूक्तं वैश्वदेवं विश्वेदेवदेवत्यं गायत्रच्छन्दोयुक्तं दशतयीषु सर्वासु शाखासु विद्यते नायदस्ति एतस्मिच्छन्दसि । विश्वलिङ्गत्वेन चैकत्वमात्रमाभिप्रेतम् । तथा च देवताकार आह । 'दान्यः षष्ठाद् विश्व-
लिङ्गाद् गायत्रोऽस्त्यपरस्तुतुचः' इति । तत् 'विश्वेदेवास आगत' इत्यादि च गायत्रं वैश्व-
देवं च विद्यते । तत्र न विश्वलिङ्गं प्रत्युचम् । अतोऽवधारयत्येकमेवेति । प्रयोजनं च गायत्रच्छन्दोयुक्तैरन्यैरपि बहुभिर्वैश्वदेवैरधियज्ञं गायत्रम् । 'तृतीयसर्वनं एष त्र्यहः' इत्यादिश्रुतेः ।

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-[ऋ० १।३।७] 'ओमासः' इत्येव प्रतीकः B. C.

३-वसो पाल C.

४-'तर्पणार्थस्य' इति त्रुटितम् B.

५-[उणा० १।१४२] मत्प्रत्यय B. C.

६-[पा० ६।४।२०] ७-चपणिधृ M.

८-णीया मनु B. ९-देवाः B. C.

१०-'आगत' इति नास्ति B. C.

११-मन्त्रकम् M.

१२-'ततः' इति त्रुटितम् B.

१३-'ते' इति त्रुटितम् B.

१४-'सुते' इति त्रुटितम् B. १५-यज्ञे B.

१६-दशतयिषु C. १७-विक्ष्य C.

१८-कारणाय C. १९-एकां B.

२०-[cf. बृहदे० २।१२८ तत्रामा विश्वलिङ्गो वा गायत्रोऽन्यस्तु यस्तुतुचः ।] षष्ठा द्वर्गाद्विश्वलिङ्गा गायत्र्योऽस्त्यप B. C.

२१-'न' इति त्रुटितम् B.

२२-रथैरपि बहुहि वैश्व C.

२३-[अनुपलब्धमूलमिदम्] सर्वान् M. त्र्ययहः C.

तत्र किं कर्तव्यमित्यत आह । यत्तु किञ्चिद् बहुदेवतं तद्वैश्वदेवानां स्थाने युज्यत इति । यत् किञ्चिद्बहुदेवतं मन्त्रजातं गायत्रेण छन्दसा युक्तं तद्वैश्वदेवानां मन्त्राणां स्थाने युज्यते न्याय्यमित्यर्थः । यदेव विश्वलिङ्गमिति शाकपूणिरिति । यदेव विश्वलिङ्गं विश्वशब्दोपेतं मन्त्रजातं सूक्तं वा, तदेव वैश्वदेवानां स्थाने युज्यते, न बहुदेवतात्वमात्रेणेति शाकपूणिर्मन्यते ।

तत् किमस्यापि यास्कस्य मतम् । नेति । यत आह । अनत्यन्तगतस्त्वेष उद्देशो भवतीति । आक्षिप्तोपपत्तिश्चायमुपक्षेपः । अनत्यन्तगतोऽनैकान्तिकः । उद्देशः प्रतिज्ञा । अनैकान्तिक्येति प्रतिज्ञा । यदेव विश्वलिङ्गोपेतं तदेव वैश्वदेवानां मन्त्राणां स्थाने युज्यत इति । कथमनैकान्तिकमिति चेत् । वैश्वदेवं हि मन्त्रजातं समाम्नाये क्रियार्थमुत्पद्यमानं आम्नायस्य क्रियार्थत्वात् गायत्रे छन्दसि तावदेवोत्पत्तुमर्हति । अन्यच्छन्दोयुक्तमन्त्रजातवत् । सर्वकर्मभ्यो वैश्वदेवेभ्यश्छन्दः साध्येभ्योऽष्टमिति । न च तत्सर्वास्वपि दाशतयीषु गायत्रे छन्दस्यलं कर्मोत्पादने । प्रयोजनं च तच्छन्दोयुक्तैरधियज्ञे वैश्वदेवैर्मन्त्रैः । न च ते सन्ति । बहुदेवताश्च तस्मिंश्छन्दसि । तत् किमस्तु यस्य कर्मणः प्रहाणम् । उत वा तत्स्थाने बहुदेवता मन्त्रा'ओप्यन्तामिति । युक्तं यत्तान्योप्येरक्षिति यास्कैः पश्यन्नाह । यत्तु किञ्चिदित्यादि । तथा 'बहुदेवमन्त्रं तु वैश्वदेवं शस्यते' इति देवताकारः पपाठ । सेयमर्थापत्तिर्गायत्रे यदलं कर्मणां वैश्वदेवानां मन्त्राणां बहुविश्वयोरितरेतरेभिधानप्रत्यासंत्त्यनेकवैश्वदेवकर्मचोदनान्यथानुपपत्त्या इममर्थं गमयति । बहुदेवतान्यपि वैश्वदेवानां स्थाने युज्यन्ते एवेति । एवं चानत्यन्तगत उद्देशः । येन भूतांशः काश्यप आश्विनमेकलिङ्गं सूक्तं ददर्श । भूतांशो नाम काश्यप एकेनाश्विलिङ्गेन युक्तमनेकं ददर्श । तत्र यास्वश्रु अश्विलिङ्गं नास्ति तासामप्यश्विनीत्वं तेनैकाश्विलिङ्गेन । यथैकेनापि छत्रिणा सर्वं छत्रिणो भवन्ति । एवमेवाभितष्टीयेप्येकेन्द्रलिङ्गेन सर्वमैन्द्रम् । एवमेवाग्नेनेह वैश्वदेवेन तृचेन यावन्ति सूक्तानि कर्मणि विनियुज्यन्ते बहुदेवतान्यलिङ्गान्यपि तानि तदर्थस्य साधकानीत्युपपद्यन्ते ।

१-प्ताप (व B.) पत्ति B. C.

२-त्यन्तशतोऽनै० M. ३-साम्नाय B. ४-छन्दोयु B.

५-मन्त्रोजात C. युक्तं मन्त्रजातं वा M.

६-च्छन्दोयु B. ७-'श्व' इति त्रुटितम् C.

८-अत्र 'तस्य' इति पाः स्यात् ।

९-मन्त्रादप्यन्ता C. १०-यत्तान्यो C.

११-'यास्कः पश्यन्' इति द्विलिखितम् B. C.

१२-[Cf. वृहदे० २ । १२८] बहुदेवतमन्यतु

वैश्वदेवेषु शस्यते ।

१३-तरमभि B. तरभि C.

१४-पत्यनेकः वैश्व C. १५-युक्तन्त B. C.

१६-भूतांशः C. १७-सूत्रं दद B.

१८-भूतांशो C. १४-'तत्र' इति द्विलिखितम् B.

१९-'आश्विनीदेवं' इति स्यात् । २०-छरणा C.

२१-केनै (न C.) कलि B. C.

२२-एवमेवानेह B. C.

२३-'कर्मणि विनियुज्य' इति त्रुटितम् B.

२४-उपपद्यन्ते B. C.

इदानीं यस्यामाश्वलिङ्गं यथा चर्चा सूक्तमाश्विनं सेयमुग्राख्यायते ।

ऋध्याम स्तोमं सनुयाम वाजमा नो मन्त्रं सरथेद्वेष यातम् ।

यसो न पक्वं मधु गोध्वन्तरा भूतांशो अश्विनोः काममप्राः ॥

ऋध्याम समृद्धं कुर्याम । कर्म स्तोमं स्तोत्रम् । उक्तगुणयोर्युवयोः प्रसादेन सनुयाम वाजं संभजेमहि च हविलेक्षणमन्नं नित्यमेवेत्यतद्वयमाशास्महे । एतच्च ज्ञात्वा । आकार उपयातमित्येतेन सम्बध्यते । नोऽस्माकं स्वभूतं मन्त्रं 'मन्त्रिगुप्तभाषणे' एकलिङ्गत्वात् सूक्तेनैव कृतं गुप्तभाषणम् । शृणुतमिति शेषः । श्रत्वा च सरथा समानरथौ साधारणेन रथेन इह कर्मणि । उपयातमुपगच्छतम् । अथवास्माकमामन्त्रणमुपयातमिति सम्बन्धः । भूतांशो नाम महर्षिर्युवयोरश्विनोर्हविर्भूते तस्मिन् यः काम इच्छा ताम् । आप्राः 'प्रा पूरणे' लङर्थे लङ् । उत्तमपुरुषस्य स्थाने मध्यमः । आप्रा आपूरयिष्यामि तत्पयो युवाभ्यामागताभ्यां दास्यामीत्यर्थः ।

अभितष्टीयं चेतलिङ्गं भवति ।

शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन् भरे वृतमं वाजसातौ ।

शृण्वन्तमुग्रमृतये समस्तु घ्नन्तं वृत्राणि संजितं धनानाम् ॥

विश्वामित्रस्य वैश्वामित्रस्य प्रजापतेर्वा वाच्यस्य वा विश्वामित्रस्य वा । शुनं शुनमिति सुखनाम सुखकरत्वात् कर्तृणामुत्विग्यज्ञमानानाम् । तं शुनं हुवेम आह्वयाम । मघवानं धनवन्तम् । कर्म ? इन्द्रम् अस्मिन्नुपस्थिते । भरे संग्रामे । वृतमं प्रकृष्टपुरुषमत्यन्तशूरमित्यर्थः । वाजसातौ अस्यापि संग्रामनामत्वात् क्रियाशब्दत्वं द्रष्टव्यम् । कीदृशे भरे ? शत्रून् हत्वा तदीयं वाजमन्नं संभज्यते यत्र तस्मिन् नृनमम् । शृण्वन्तम् । किम् ? सामर्थ्याद्यज्ञेष्वह्वानम् । उग्रमप्रसह्य शूरं वा । किमर्थं ह्वयाम । उच्यते । ऊतये पालनायात्मनः । किं कुर्वन्तम् ? समस्तु संग्रामेषु घ्नन्तं वृत्राणि शत्रुवृन्दाणि । संजितं सम्यग्जेतारं शत्रुधनानामिति ।

१-[ऋ० १० । १०६ । ११] 'ऋध्याम

स्तोमं' इत्येव प्रतीकः B. C. M. अस्या ऋच

स्तृतीयपादव्याख्यानं नेह व्याख्यायां दृश्यते ।

२-समस्तं B ३-का B. C. ४-युक्त B. C.

५-'रथे' इति घुटितम् C.

६-'ते' इति घुटितम् C.

७-'नः' इति घुटितम् B.

८-[धा० १० । १४६] मति गुप्त C. M.

९-कृतमिति B. घृतमिति C.

१०-गाममहवी M.

११-'लङर्थे' इति युक्तः स्यात् ।

१२-'चैकलिं' इति युक्तः स्यात् ।

१३-[ऋ० ३ । ३८ । १०] 'शुनं हुवेम' इत्येव प्रतीकः B. C.

१४-वा नास्ति B. C.

१५-'कर्म' इति घुटितम् M.

१६-किं शृण्वन्तम् B. C.

१७-संजितं C. संजितं M,

बभ्रुरेक इति दश द्विपदा अलिङ्गा इत्यरिक्तः पाठः । अभियुक्तैरनुपदेशात् ।

साध्या इति वाच्याः । देवा रश्मयो वाभिधेयाः । साध्याः कस्मात् ? साधनात् खव्यापारस्य । कर्तरि कृत्यप्रत्यय इत्यभिप्रायः । ऐतिहासिकानां तु कर्मभिरात्मनः साधनात् पूर्वो देवसमूहः । ते च किल विश्वसृजो नाम ऋषयः सहस्रसंवत्सरेणेदं विश्वमसृजन्त । तेषामेषा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य चत्वारिंशः खण्डः]

[अथैकचत्वारिंशः खण्डः ।]

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।

ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः ॥

अग्निमन्थनीयानामृचां परिधानीयैषा । यज्ञेनेति^१ यज्ञसाधनत्वाभिर्धन्योऽग्निरुच्यते यज्ञसाधनभूतेन निर्मन्थ्येन यज्ञं यज्ञसाधनभूतमेवाग्निमाहवनीयमयजन्त । निर्मन्थमग्निमाहवनीये हुतवन्त इत्यर्थः । अथवा यज्ञेनेति यज्ञसाधनत्वात् पशुभूतोऽग्निरुच्यते । तथा चाग्नेः पशुत्वे ब्राह्मणवादो दर्शितः 'अग्निः पशुरासीत्' इत्यादि भाष्ये । तेन यज्ञेन यज्ञसाधनभूतपंश्वग्निना यज्ञसाधनमेवाग्निं देवताभूतमयजन्त इष्टवन्तः । के ? देवा दातारो हविषां यजमानाः । तानि धर्माणि कर्माणि प्रथमैनि चिरन्तनान्येषां न केनचिदिदानीमेव प्रवर्तितानि । ते ह ह्रस्वश्चार्थे ते च । नाकं नाकमिति साधारणनामं दिवश्चादित्यस्य च । तेन नाकं दिवमादित्यं वेत्यर्थः । महिमानः महिमा महत्त्वम् । लुप्तमत्वर्थश्चायम् । महत्त्ववन्तो महान्त इत्यर्थः । सचन्त सेवितवन्तः प्राप्तवन्त इत्यर्थः । यत्र यस्मिन्नाके पूर्वं सर्वतः प्रथमे । साध्याः सन्ति देवा नैरुक्तानां साध्या रश्मय उच्यन्ते । तदाह युस्थानो रश्मिर्देवगण इति ।

१-बभ्रुरेक C.

२-अपिगा C.

३-रिक्तपाठः B. C.

४-रनुरनुप (च B.) सात् B. C.

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० १ । १६४ । ५० ॥ १० । ९० । १६]

'यज्ञेन यज्ञम्' इत्येव प्रतीकः B. C.

७-'इति' इति त्रुटितम् M.

८-'न' इति त्रुटितम् B. C.

९-[ते० सै० ५ । ७ । २६]

१०-इत आरभ्य भूयान् पाठस्तुटितः M. आदर्शपुस्तके ।

११-'थ' इति त्रुटितम् C.

१२-नाकं प नाक C.

१३-[निघ० १ । ४ ॥ निरु० २ । १३] नाम नियश्चादि B. C.

१४-'न नाकं' इति त्रुटितम् B. C.

१५-सचन्ते B. १६-'साध्या' इति त्रुटितम् B.

ऐतिहासिकाः पूर्वं देवयुगमिति । पूर्वोक्तदेवसमूह इत्यर्थः । तदा च ऋगेवं व्याख्येया । मानुषावस्थायां यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवत्वाय साध्यास्ते ह नाकं प्रपेदिरे इत्यर्थः । यत्र तेभ्यः पूर्वं प्राप्ता अन्ये साध्या देवा इति ।

वसवो वाच्याः । यद् विवर्तन्ते सर्वम् यद् यस्माद्विभागेनावस्थितमिदं सर्वमाच्छादयन्तीति स्थानत्वात् । अतस्त्रिस्थानेष्वच्छादकत्वाद्भवन्निस्थानाः । यावत् किञ्चित् पृथिवीस्थानमग्निभक्तिं तत्सर्वं वसुत्वेनाभिप्रेत्यैतदुच्यते । अग्निर्वसुभिः सम्बन्धाद्वासव इति तदाधिपत्येन समाख्यातत्वाद्भिभक्तवसवः पृथिवीस्थानाः, एवमिन्द्रो वासवो महर्द्धिर्वसवः समाख्याताः । तस्मान्मरुतो वसवो मध्यमस्थानाः । तथो वसव आदित्यरश्मयो विद्यासनात् तमसाम् । तस्माद् द्युस्थानाः । तेषामेवा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य एकचत्वारिंशः खण्डः]^{१५}

[अथ द्विचत्वारिंशः खण्डः ।]^{१५}

सुगा वो देवाः सुपथा अकर्म य आजग्मुः सवनमिदं जुषाणाः ।

जक्षिवांसः पपिवांसश्च विश्वे अस्मे धत्त वसवो वसूनि ॥^{१६}

परमेष्ठिनः । सुगोः स्वागमनानि शोभनान्यागमनानि पुनः पुनरस्मद्यज्ञे । वो युष्माकं हे देवाः । सुपथा सुपथानि व्यत्ययेन नपुंसकं शोभनाः पन्थानो नित्यमेवास्मद्यज्ञेषु सन्तु भवन्तु । य आजग्मुर्ध यूयमागतवन्तः रथ । सवनमिदं यज्ञनामेदं सवनमिदमस्मदीयं यज्ञम् । जुषाणाः सेवमानाः प्रीयमाणा वा । आगत्य जक्षिवांसः खादितवन्तो हवींषि । पपिवांसश्च पीत-

१-‘दित्यं वेत्यर्थः’ महिमानः’ इत्यारभ्य ‘मनुषा’

इत्यन्तः पाठो द्विलिखितः C.

२-प्रदेवी (वी इ C.) त्यर्थः B. C.

३-‘पूर्वं’ इति नास्ति B. C.

४-अन्ये साध्येन साध्या B.C. ५-विवसन्ते B.C.

६-‘स्थानत्वात्’ इत्यधिक एवात्र पाठः ।

७-‘त्रिस्थानाः’ इति नास्ति B. C.

८-महर्त्तिर्व B. ९-ख्यातः C. १०-वासवो B.

११-स्थानाम् B. C. १२-यथा B.

१३-तमसात् B. C. १४-द्युस्थानात् B. C.

१५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य

च निदेशो न दृश्यते ।

१६-[Cf अथ० सं० ७।१.७।४ Cf यजु० ८।१८

Cf तै० सं० १।४।४४ Cf मैत्रा० सं०

१।३।४८ Cf काठ० सं० ४।१२ Cf कपि-

ष्ठलसंहिता ३।१०] ‘सुगा वो देवाः’ इत्येव

प्रतीकः B. C.

१७-सुगावः स्वा B. C.

१८-‘सुपथा’ इति नास्ति B. C.

१९-‘ये यूयं’ इति ऋटितम् B. जग्मे ये युय C.

२०-नामेन B. C.

वन्तश्च सोमम् । यच्छ्रुतेस्तदध्याहारः । ते विश्वे सर्वे यूयम् । अस्मे अस्मासु धत्त अस्मभ्यं
दत्तेत्यर्थः । हे वसवो वसूनि धनानि । भाष्ये तु सुगाव इति शोभनान्यागमनान्यभिप्रेतानि ।
तद्विशेषणं सुपथानीति शोभनमार्गानीति ।

इतरेषां वसूनां त्रिस्थानतां दर्शयितुमाह ।

[इति सप्तदशस्या- (द्वादशस्या-) ध्यायस्य द्विचत्वारिंशः खण्डः]

[अथ त्रिचत्वारिंशः खण्डः ।]

उमया अत्र वसवो रन्त देवा उगवन्तरिक्षे मर्जयन्त शुभ्राः ।

अर्वाकपथ उरुत्रयः कृणुध्वं श्रोता दूतस्य जग्मुषो नो अस्य ॥

वसिष्ठस्य । ज्येति पृथिवीनाम् । ज्येति तृतीया सप्तम्याः स्थाने । उमयां उमायांम्
अत्र अत्रैव पृथिव्याम् । त्रिस्थानानां वसूनां पार्थिवास्तु वसवो [अत्रैव पृथिव्याम् । मध्यम-
स्थाना] उगवन्तरिक्षे उरौ विस्तीर्णोऽन्तरिक्षे । मर्जयन्त माप्तीति गतिकर्मा रमणार्थं वा । कस्य
प्रकृतत्वाद् वृष्टिलक्षणा आपो गमयन्ति । वात्मानमित्यर्थः । शुभ्रैः शोभनाः । प्रत्यक्षकृत-
त्वान्मन्त्रस्यामन्त्रितश्रवणाभावाच्चैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः । य ईदृग्गुणास्थितास्ते अर्वाक्

१-‘ते विश्वे’ इत्यारभ्यामन्त्रव्याख्यासमाप्तेऽनुटितः

पाठः B.

२-‘तु’ इति नुटितम् M.

३-अत्र ‘सुगा’ इति पाठः स्यात् ।

४-शोभाद्यागमC.

५-सुपन्नानीति M. ‘तानीति’ इत्येव, अन्यत्
नुटितम् C.

६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

७-[ऋ० ७ । ३९ । ३] ‘उमया अत्र’ इत्येव
प्रतीकः C. M.

८-ज्योति पृ C. ज्येति पृ M. ‘वसिष्ठस्य ज्येति
पृथिवीनाम्’ इति नुटितम् B.

९-ज्येति C. M.

१०-‘उमया’ इति नुटितम् B. ज्यय M.

११-ज्ञायाम् C. ज्ययाम् M. १२-सन्निस्था B.

१३-व आना B.

१४-‘पार्थिवास्तु वसवः’ इति नुटितम् B. पार्थिवा-
स्तद्वसवो C. अतः परं ‘अत्रैव पृथिव्याम् ।
मध्यमस्थाना’ इति पाठस्तु सर्वेष्वेवाददर्शपुस्तकेषु
नुटितः । C. पुस्तकेऽत्र केवलं ‘वसवो...
ण... उरा’ एवं वर्तते । अयं पाठश्चास्माभिरे-
वार्थवशादत्र सन्निवेशितः ।

१५-‘उरौ’ इति नुटितम् B. C.

१६-वास्तीर्णे B. १७-मर्जयन्त C. मजयन्त M.

१८-कर्मणा B. C. १९-०णार्थो वाक्यस्य प्रकृ M.

२०-‘कस्य’ इति पाठोऽत्राधिक एव ।

२१-क्षणा आपो B. C. क्षणापो M.

२२-शुभ्रो शो C. २३-‘य’ इति नुटितम् M.

२४-तार्वाक् C. त्वर्वाक् M.

अ. १२, ख. ४४ }
अ. १२, पा. ४, ख. १० }

(१४४)

[वाजिनः ।

लिङ्गवचनयोर्व्यत्यः अर्वाचोऽस्मदभिमुखान् पथो मार्गान् । उरुत्रयो 'हे उरुजवाः । कृणुध्वं कुरुत नित्यमस्मद्यज्ञेष्वागच्छत येनास्मान् प्रत्यागमनमार्गाः प्रहृता भवन्तीत्यर्थः । श्रोत शृणुत च यदयं ब्रवीति । दूतस्य जग्मुषो गतवतो युष्मान् प्रति' । कस्य दूतस्य ? नोऽस्माकं स्वभूतस्यात्याग्नेः ।

अर्वाक्पथ इत्यादिना त्रिस्थानानामध्येषणा । द्युस्थानो देवगण इत्यादिरपपाठः । केचित्त श्रोता दूतस्येति चतुर्थेन पादेन द्युस्थानेषु वसुषु भाष्यं योजयन्ति । द्युस्थान इत्यादि तत्प्रकृतं व्याख्यातम् । रश्मयः पूर्वो वाँ देवसमूह इत्यादि ।

वाजिनो निरुक्ताः । 'वाजी वेजनवान्' इति । केवलं वचनकृतो विशेषः । रश्मयो-
ऽभिधेयाः । देवाश्वा वा । तेषामेषा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य त्रिचत्वारिंशः खण्डः]

[अथ चतुश्चत्वारिंशः खण्डः ।]

शं नो भवन्तु वाजिनो ह्वेषु देवताता मितद्रवः स्वर्काः ।

जम्भयन्तोऽहि वृकं रक्षांसि सनेभ्यस्मद् युयवन्मर्मावाः ॥

वासिष्ठस्य । शं सुखं नोऽस्माकं भवन्तु । के वाजिनो रश्मयो देवाश्च वा । ह्वेष्व-
ह्वानेषु । देवताता यज्ञनाम यज्ञे । मितद्रवो मितं त्रैलोक्यमात्रं शिक्षित्वात् पथ्यानुदेश एव
पदं न्यस्यन्तो द्रवन्ति गच्छन्ति ये ते मितगामिन इत्यर्थः । स्वर्का अश्तेरर्चतेर्वा । अर्च-
शब्दोत्तरपदम् । स्वञ्चर्नाः सुगमना इत्यर्थः । स्वर्चर्ना वा सुष्ठु स्तुतयः । स्वर्चिषो वा
सुदीप्तयः । जम्भयन्तः [स्तम्भयन्तः] प्रतिबध्नन्तः । हिंसाकर्म वा जम्भयन्तो हिंसन्तो विना-

१ प्रत्याहता P.

२-यदायं B. C.

३-प्रतीकृत्य दूत B. C.

४-द्युस्थाना देवगणा इत्यारिरौगवपाठः B. द्युस्थानो
देवगणा इत्यादि सुख पाठः C.

५-दुरस्येति C.

६-योजयति C.

७-पूर्वं वा C. पूर्वं पादे वस B.

८-[निर० २। २८]

९-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

१०-[क० ७। ३८। ७] 'शं नो भवन्तु' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

११-'शं' इति वृद्धितम् B. C.

१२-केतवो वाजि B. C. १३-देवाश्च वा B.

१४-व्यस्यन्तो B. C. व्याख्यस्यन्तो M.

१५-मिन्य इत्य B. C. १६-ब्दाद्वोत्तर० B. C.

१७-वञ्चनाः सुगना C.

१८-स्वर्च एव (वाC.) B. C.

१९-जम्भयन्तः M. 'स्तम्भयन्तः' नास्ति M., प्रति-
बध्नन्तः B. C. २०-कर्म, वा B. C.

२१-हिंसयन्तो M.

यन्तः । कम ? अहिं सर्वम् । वृकं व्यालं रक्षांसि च । संनेमीति पुराणनामान्यत्र । इह तु पदान्तर-
सम्बन्धसामर्थ्यात् क्षिप्रार्थमित्याह क्षिप्रम् । अस्मद् यौतिरत्र पृथग्भावार्थेऽन्तेणीतण्यर्थश्च
पृथग्भावयन्तु अस्मत्संकाशादपनयन्त्वित्यर्थः । न च सर्पादीनेव केवलान् । किं तर्हि ? अमीवा
रोगान् हिंसितव्यान् । स्त्रीलिङ्गनिर्देशो जात्यभिप्रायः । रोगजातीश्च हिंसितृजातीश्चैत्यर्थः ।

देवपत्न्यो वाच्याः । ताः पुनर्देवानां पालयिष्यः पालनीया वा । पत्नीसंयाजदेवताः ।
पत्नीसंयाजाश्च तृतीयसवनस्य स्थाने । तच्च ह्युभक्तीति द्युस्थानत्वम् । तासामेषा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य चतुश्चत्वारिंशः खण्डः]

[अथ पञ्चचत्वारिंशः खण्डः ।]

देवानां पत्नीरुशतीरवन्तु नः प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये ।

याः पार्थिवासो या अपामपि वृते ता नो देवीः सुहवाः शर्म यच्छत ॥

प्रतिश्वस्त्रस्यार्पम् । प्रथमार्थे द्वितीया देवानां पत्न्यो भवत्यः । उशत्यो हविस्तुतीश्च
कामयमानाः । अर्वन्तु अवतिर्गतिकर्मा गच्छन्तु नोऽस्मान् प्रति । गत्वा च प्रावन्तु प्रकर्षेण
रक्षन्तु नोऽस्मान् । किमर्थम् ? तुजये तुजय इति तुक्शब्दस्यापत्यनोत्पत्तौ जनेश्च रूपमिदम् ।
तेनायमर्थः । अपत्यजननाय । वाजसातये सातिर्लाभार्थोऽन्नलाभाय । किञ्च याः पार्थिवासः
पृथिव्यां भवाः । यूयं या अपामपि अपिशब्दश्चार्थे अपां वृष्टिलक्षणां नाम । वृते कर्मणि
जननाख्ये जन्मनीत्यर्थः । सप्तमीश्रुतेर्वर्तेर्ध्वं इति शेषः । वृष्टिं कुरुतेत्यर्थः । ता नोऽस्मभ्यं

१-सनेमेति C. 'इति' व्रुटितम् M.

२-न्तर्नीति B.

३-अस्मात्सका C.

४-जातीश्च C. जातिं च M.

५-पत्नीसंयाज M.

६-द्विभक्तीति B. C.

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

८-[ऋ० ५।४६।७] 'देवानां पत्नीः' इत्येव

प्रतीकः B, C, M.

९-क्षेत्र C.

१०-भवन्तु B.

११-प्राप्नुवन्ति (न्तु C.) B. C.

१२-'क्' इति व्रुटितम् B.

१३-पत्यं नाम्नो B. C.

१४-जनयश्च C.

१५-भुक्त्वा P. C.

१६-क्षणां वृते C.

१७-वर्तस्वेति B. C.

हे देवीर्देव्यः सुहवाः सुह्वानाः शर्म गृहं सुखनाम वा यच्छत प्रयच्छेत ।

सामान्योक्तानां विशेषाभिधित्तया पराऽनन्तरा ।

[इति सप्तदशस्या-(द्वादशस्या-) ध्यायस्य पञ्चचत्वारिंशः खण्डः]

[पदचत्वारिंशः खण्डः]

उत मा व्यन्तु देवपत्नीरिन्द्राण्य १ माय्यश्विनी राट् ।

आ रोदसी वरुणानी शृणोतु व्यन्तु देवीर्य ऋतुर्जनीनाम् ॥

उताप्यर्थे । ग्नाशब्दः स्त्रीवचनः । अपि स्त्रियो व्यन्तु कामयन्ताम् । किम् ? सामर्थ्याद्
हविः । कतमाः स्त्रियः ? देवपत्नीः देवानां पत्न्यः कामयमानाश्च । इन्द्राणी इन्द्रस्य पत्नी ।
भैमायी अग्नेः पत्नी । अश्विनी अश्विनोः पत्नी । सा च रोद दीप्तिः । राडित्यस्य प्रत्येकं वा
सम्बन्धः । आकारः शृणोत्विति सम्बध्यते । रोदसी रुद्रस्य पत्नी । रोदसीति रुद्रस्य पत्नीव-
चनो व्याख्यातः । तत् किल नोपपद्यते । यतोऽन्तोदात्तो रोदसीशब्दो रुद्रपत्नीवचनो दृष्टः ।
'विषितेस्तुका रोदसी' । 'मिभ्यक्षयेषु रोदसी' इत्यादावन्तोदात्तस्य दर्शनात् । आद्युदात्तस्तु
'अतप्यमाने अवसावन्ती अनु ष्याम रोदसी देवपुत्रे' इत्यादौ सर्वत्र द्यावापृथिवीवचनः ।
अस्याद्युदात्तत्वाद् द्यावापृथिवीवचन एव न रुद्रपत्नीवचनः । तथा च पदकारेण द्विवचन-

१-देवविदेव्यः B. C. २-सुनवाः सुह्वानाः C.

३-'प्रयच्छत' इत्यतः परमादर्शपुस्तकेष्वर्थ पाठ
उपलभ्यते 'त्वान्तच्छब्द (यत्र त्सां तच्छब्द C.
एतावान् पाठो नास्त्येव M.) आद्युदात्त (तिB.)
स्वत्रासुवचनः तुत्वं तु जीवग्रहणं तामिन्द्रं तु-
को (कोः C.) प्रियंगवे तु जयति यथा' B.C.
'आद्युदात्तस्तत्रासुवचनत्वन्तु यत्र तु तुक्शब्दः
जीवग्रहणं तामिन्द्रतुकोः...प्रय...रेतु जयेति
यथा' M. । अयं भ्रष्टविपर्यस्ताक्षरोऽनवगतार्थः
पाठ इति कृत्वाधष्ठिपण्यां निपातितः ।

४-क्तानं विशेषाभिधित्तया C.

५-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

६-[ऋ० ५ । ४६ । ८] 'उत ग्ना व्यन्तु' इत्येव

प्रतीकः B. C. M.

७-'स्त्री' इति त्रुटितम् M. ८-उत अपि M.

९-योऽप्यनुकाम B. C. यो व्यन्तु काम M.

१०-'स्य' इति नास्ति B.

११-'अगनायी' इत्यारभ्य 'रोदसीति रुद्रस्य पत्नी'
इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः B. C.

१२-राः दीप्ति M.

१३-वचनेऽप्याख्यातः B.

१४-[ऋ० १।१६।५] विहितस्तु B.

१५-[ऋ० ६।५०।०] मीभ्यक्षं येषु B.

१६-स्यादर्श B. स्यान्दर्श C.

१७-[ऋ० १।१८।४]

१८-अस्माद्यु C. अस्मादाद्यु M.

१९-'द्वि' इति त्रुटितम् B.

त्वं प्रदर्शितमिति । कर्मणां वा दानेन प्रशस्यतास्य दर्शितेति । भाष्यकारस्तु देवपत्नीप्रकरणानुविधानेन पदकारमनवेक्ष्य रोदसीशब्दं रुद्रपत्नीवचनमुदाजहारेति ।

इति निरुक्तटीकायां सप्तदशो [द्वादशो] अध्यायः समाप्तः ।

अष्टादशो [त्रयोदशो] अध्यायः ।

यथा प्रतिज्ञातं समाज्ञायो व्याख्यातः । इदानीं पूर्वाचार्याणां मतानुवृत्तितत्परतया—
अथेमा अतिस्तुतय इत्याचक्षते ।

इति । इह 'यस्यां देवतायां' इत्यत्र स्तुतिलक्षणा देवतेति देवतालक्षणमुक्तम् । सा च स्तुतिर्नाम्ना बन्धुभिः कर्मणा च प्रदर्शिता । इहेदानीं कर्मातिक्रमेण गुणभूयस्त्वेन च प्रदर्शनीयेति । अथेत्यनन्तरम् । इमा वक्ष्यमाणा अतिशयवत्यः स्तुत्य इति । स्तुतय इत्येव किं स्तुतिशब्देन पूर्वाचार्या आचक्षते । प्रसिद्धा हीयं तेषां संज्ञेयभिप्रायः ।

स्वमतमाह—

अपि वा सम्प्रत्ययैव स्यात् ।

इति । सम्प्रत्येव समा अनतिरिक्तैर्वै स्यात् । याप्यतिशयवत्यभिमतं सांपि प्राकृतं इवानतिरिक्तैवेत्यर्थः । कुत एतदित्याह ।

माहाभाग्यदेवतार्योः ।

इति । न गुणानां विभूतेरियत्तांस्ति देवतायाः । तथा चोक्तम् 'ऋचीपर्मः' । 'नार्वाग्निद्रर्मः' इति ।

नैरुक्तसमयानुवृत्तये त्वतिस्तुतयः प्रदर्श्यन्ते ।

सोऽग्निमेव प्रथममाह ।

सोऽतिस्तोता पूर्वाचार्यो वा । पूर्वक्रमानुवृत्त्यैवाग्निमेव वातिस्तुतिविषयत्वेन प्रथममाह ।

१-णापादा B. C. णापाद M.

२-शब्दो रुद्र B. C. ३-दशाध्यायः C.

४-नास्ति B. C.

५-अयमध्यायारम्भनिर्देशोऽपि नास्ति C.

६-नाति B. C.

७-[निरु० ७ । १]

८-०नीयेत्यनन्तमिमा रक्ष्य B. ०नीयेत्यन्त-

दिममा रक्ष्य C.

९-वतिस्तु C.

१०-संप्रत्येव C.

११-रिक्तैव C.

१२-सावि प्रा C. १३-प्रातकृत इवोपितैवेत्यर्थः B. C.

१४-[निरु० ७ । ४]

१५-तेर्यन्नास्ति B. तेर्यन्तास्ति C

१६-[ऋ० १० । २२ । २ ॥ निरु० ६ । २३]

१७-[ऋ० १० । ८९ । ५ ॥ निरु० ५ । १२]

१८-अर्वक C.

त्वमभे बुभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वममनस्परि ।

त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं वृणां वृषणे जायसे शुचिः ॥

अत्र स्वाधिकारातिरेकेण स्तुतिर्व्याख्याता ।

‘नहि त्वदारे’ इति वरुणस्य स्तुतिः ।

अपो सु म्यक्ष वरुण भियसं मत् सप्ताकृतावोऽनु मा गृभाय ।

दामेव वत्साद्वि मुमुष्यंही नहि त्वदारे निमिषश्च नेशे ॥

कूर्मस्य गार्त्समदस्यार्षम । गृत्समदस्यैव वा । अपो सु म्यक्ष म्यक्षतिर्गतिकर्मा तेनास्य सम्बन्धः सुम्यक्ष सुष्ठु अपगम्य । हे वरुण भियसं भयमाधिदैविकमाधिभौतिकमाध्यात्मिकं च दुःखमित्यर्थः । मत् मत्तो मत्सकाशादित्यर्थः । सप्ताद् सम्यक् दीप्तः । कृतावः ऋतं सत्य-मुदकं यज्ञो वा तेन तद्वत् । सत्यवदुदकवद् यज्ञवद्वा । अनु मा गृभाय अनुगृह्णान मां तैस्ते-रनुग्रहविशेषः । किञ्च दामेव दाम बन्धनं यथा कश्चिद् वत्साद् विमुञ्चेत्तद्वद् विमुमुग्धि विमु-ञ्च । अहः जन्मान्तरकृतमपि पापं वत्सस्थानीयादात्मनः । कस्मादेवमुच्यते ? इयमत्राति-स्तुतिः । न हि हिर्यस्मादर्थं यस्मात् । त्वत् त्वत्तोऽन्य इति शेषः । आरे दूरनामैतत् । अपिशब्द-लोपश्चात्र द्रष्टव्यः । दूरेऽपि सतो निमिषर्थं चनशब्दश्चार्थं निमिषतश्चशब्दानिमिषतो मनुष्यलोकस्य चेत्यर्थः सर्वदेवमनुष्यजातस्य । ईशे पुरुषव्यत्यय ईष्टे स्वामी भवतीत्यर्थः ।

इन्द्रस्यातिस्तुतिः ।

[इत्यष्टादशस्या-(त्रयोदशरथा-) ध्यायस्य प्रथमः खण्डः]^{१५}

[अथ द्वितीयः खण्डः]^{१५}

यद् द्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः ।

न त्वां वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥

पुरुहन्मन आर्षम । यत् यदि द्युवो द्युलोकाः शतं हे इन्द्र ते तव उपमा नास्तीति

१-[ऋ० २।१।१] ‘त्वमभे बुभिः’ इत्येव

प्रतीकः B. C.

२-सातिका B. C. ३-[निर० ६।१]

४-[ऋ० २।२८।६] ‘अपो सु म्यक्ष’ इत्येव

प्रतीकः B. C.

५-अपः सम्यक्ष B. ६-‘म्यक्ष’ इति नास्ति B. C.

७-अवगमय B.

८-वत्सान् B. C. ९-च्यते स इय C.

१०-‘हि’ इति नास्ति B. C.

११-‘त्वत्’ इति नास्ति B. C.

१२-च नेशे न शब्द B. १३-स्यादिस्तुतिः B. C.

१४-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

१५-[ऋ० ८।७०।५] ‘यद् द्यावः’ इत्येव प्रतीकः B. C.

शेवः । शतं भूमीस्त अपि शतं च भूमयोऽपि स्युर्भवेयुः । सहस्रं सूर्याः सहस्रं च सूर्याः । तथापि न त्वा त्वां हे वज्रिन । अन्वष्ट इत्यत्येयेनैकवचनं विकरणलोपश्च अन्वष्टनुवीरन् गुणैर्व्याप्नुयु-
रित्यर्थः । तदेतदुक्तम् 'नार्वाग्निद्रं प्रतिमानानि देभुः' इति । न जातं जातमात्रमेव त्वाम-
न्वष्ट अश्नुवीयातां रोदसी सहिते अपि द्यावापृथिव्योः ।

आदित्यस्यातिस्तुतिः ।

[इत्यष्टादशस्या- (त्रयोदशस्या-) ध्यायस्य द्वितीयः खण्डः]

[अथ तृतीयः खण्डः]

यदुदञ्चो वृषाकपे गृहमिन्द्रा जगन्तन । कं स्य पुंत्वघो मृगः कमगन् जनयोपनो
विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥

इन्द्रस्यार्पम् । यत् यदाऽस्तमयकाले । उदञ्च उदञ्चितार ऊर्ध्वं गामिनः । के ? साम-
थ्याद्रश्मयः । हे वृषाकपे आदित्य । गृहं स्वमण्डलाख्यम् । हे इन्द्र अत्यन्तेश्वर । अजगन्तन व्य-
त्ययेन प्रथमस्य स्थाने मध्यमः । अगमन् गतास्त्वदीयमण्डलमनुप्रविष्टा भवन्तीत्यर्थः ।
यदेति श्रुतेस्तदेत्यध्याहारः । तदा क तिष्ठतीति शेवः । स्यः स भगवान् । प्रत्यक्षकृतत्वाद-
नामन्त्रितश्रवणाच्च भवच्छब्दाध्याहारेण योजना । कीदृशः ? पुंत्वघः घसे रूपमिदम् । बहूना
भौमरसानामत्ता । मृगः मांष्टिर्गतिकर्मण इदं रूपम् । गन्ता गमनशीलः । कमगन् कं वा देशं
गच्छतीति । जनयोपनः 'युयु विमोहने' तत्रापरिज्ञानादिन्द्रासञ्जननाद्वा सर्वस्य जनस्य
मोहयिता । कं स्य इति पुरस्तात् तस्य श्रुतेर्यदध्याहारः । यो विश्वस्मात्सर्वस्मात् । इन्द्रोऽत्य-
न्तेश्वरः । उत्तर उत्कृष्टतरश्चान्यैरपि गुणैः ।

अस्तमयसमये रश्मिषु मण्डलं प्रविष्टेषु स भवान् क तिष्ठति कं वा देशं गच्छतीत्येव-
मत्र वाक्ये परिसमाप्ते भाष्यम् । तमेतद् ब्रूम इति । तस्यार्थः । तमेतत् समर्थार्थप्रदर्शनम् ।
तत्पुनर्वाक्यशेषस्याध्याहारप्रदर्शनम् । सर्वस्माद्य इन्द्र इत्यध्याहृतस्य यच्छब्दस्य । क स्य

१-सहस्रं सूर्याः' इति द्विलिखितम् B, C.

२-अत्यत्येनैक C. ३-अन्वाक्षु B.

४-[कृ० १० । ८९ । ५ ॥ निरु० ५ । १२]

५-नवजातमात्र एवत्रामन्वष्ट (ष B.) B, C.

६-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तिरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

७-[कृ० १० । ८६ । २२] 'यदुदञ्चः' इत्येव

प्रतीकः P, C.

८-अजगन्त अजगन्तन B, C.

९-तदध्याहारः B. १०-वाष्टिर्गति C.

११-'इति' इति नास्ति C.

१२-[घा० ४।१२९] युव विमोहने (नः B.) B, C.

१३-कस्येति B. कस्य इति C.

१४-मनसम B. १५-तिष्ठतीति B.

इति पुरस्ताच्छ्रुतिबलादेव यच्छब्दस्याध्याह्नियमाणत्वात् ।

आदित्यरश्मीनामतिस्तुति. — ।

[इत्यष्टादशस्या-(त्रयोदशस्या-) ध्यायस्य तृतीयः खण्डः]

[अथ चतुर्थः खण्डः ।]

वि हि सोतो^१रमक्षत^२ नेन्द्रं^३ देवममंसत । यत्रामंदद् वृषाकपिर्यः पुष्टेषु मत्सखा^४
विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः^५ ॥

इन्द्रस्येन्द्राण्या वृषाकपेश्च संवादसूक्तमेतत् । तत्रेयमिन्द्रस्य । वृषाकपिश्चेन्द्रस्य पुत्रः सखेत्येतिहासिकाः । अत्रैकवाक्यतायै यत्तदोरध्याहारः । यदादित्येन रश्मयो व्यसक्त विपूर्वस्य सृजेः कर्मणि कारके आत्मनेपदप्रथमपुरुषस्य बहुवचन इदं रूपं विसृष्टा भवन्तीत्यर्थः । किमर्थम् ? सोतोः प्रसवाय प्रकाशद्वारेणाभ्यनुज्ञानाय सर्वप्राणिकर्मणाम् । तदा नेति प्रतिषेधार्थीयममंसतेति सम्बध्यते । इन्द्रमीश्वरमात्मनः । देवमादित्यम् । नामंसत न मन्यन्ते । अनपेक्ष्य ते स्वातन्त्र्येण प्रकाशकरणप्रवृत्तिर्वयमेव प्रकाशयाम इत्याद्यभिमाना इत्यर्थः । कस्मिन् काले ? यत्रामदत् यस्मिन् मध्यन्दिनसमये माद्यति अत्यन्तप्रकाशनिवृत्तेर्दृश्यतीवेत्यर्थः । वृषाकपिरादित्यः । अयं ईश्वर । पुष्टेषु पुष्टि प्रकर्षेण वृद्धिः सप्तमी चेयं तद्रश्मिषु तदैतद् भाष्यकार आह । रश्मिपोषं पुष्टेषु भूतेष्विति । सामान्यपुंषेरत्रावयवपुषिः कर्मत्वेन निर्दिश्यते । गोपोषं पुष्यंतीति यथा । भूतशब्दश्च जातपर्यायः । रश्मीनां यै योग्याः पुष्टितया तेषु पुष्टेषु जातेष्विति भाष्यार्थः । कीदृशो वृषाकपिः ? मत्सखा अहं मन्त्रदृक् सखा स सखिभूतो यस्य सः । अथवा मदनं मद् हर्षः सखिभूतोऽत्यन्तसहचारी यस्य स हर्षसहायोऽत्यन्तपुष्टि इत्यर्थः । अथवा मंदित्येतेनात्मवचनेन ऋषिरात्मनः सखीभूता रश्मीन् लक्षयति । सखिशब्देनापि सामर्थ्यात् सहत्वं लक्ष्यते । तेन य एते मम सखिभूता रश्मयो

१-स्याह्नियत्वात् B. C.

२-आदर्शपुरतः केवलं खण्डस्य समाप्तेरग्रभस्य च निर्देशो न दृश्यते ।

३-[ऋ० १०।८६।१] 'वि हि सोतोः' इत्येव प्रतीकः B. C.

४-तमत्र यमि B. ५-'स्य' इति नास्ति C.

६-भवतीत्यर्थः B. C. ७-प्रकारद्वारे B. C.

८-वृत्तेऽप्ययमेव B. C. ९-निवृत्ते दृश्य B.

१०-सामान्यपुष्टेष्वेवत्रा B. पुष्टेष्वेवत्रा C.

११-पुष्टि कर्म B. १२-पुष्टयेतीति C.

१३-नां या योग्याः C. १४-तत्सखा B.

१५-मन्त्रदृक् B.

१६-हर्ष सखिभूतं B. सखीभूतः C.

१७-ससर्ष C. १८-तद्वृष्ट C.

१९-मदित्येनेनात्म C. २०-लक्षेति B. C.

२१-सखीभूता C.

मच्छब्दवाच्यास्ते सहभूता यस्य सः । तैः सहभूत इत्यर्थः । तस्मात् सखिभूतरश्मिसहभूत इति । तदेतद् भाष्यकारानुरोधेन व्याख्यायते । यतो भाष्यकार आह । ये नः सखायसैः सहेति वा । विश्वस्मात् सर्वस्मात् । इन्द्रोऽत्यन्तेश्वरः । उत्तर उत्कृष्टतरश्चान्यैरपि गुणैः ।

यच्चात्र भाष्यम् । सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद् ब्रूम आदित्यमिति । तत्र च समस्तार्थ-प्रदर्शनपरम् । कुतः एतत् ? यत्तच्छब्दयोर्ब्रूम इत्यस्य च विनैवाध्याहारेण ऋचः समर्थित-त्वात् । मत्सखा मम सखेति नेदं विगृह्य प्रदर्शनम् । किं तर्हि ? अर्थप्रदर्शनं यो हि मम सखा अहमपि तस्य सखेत्यभिप्रायः । तत्पुरुषत्वेपि छान्दसत्वात् समासान्ताभावः ।

अथैषा वाचोऽतिस्तुतिः । अनभिव्यक्तविशिष्टवाक्यार्थप्रवर्तितत्वादेव दर्शनभेदः ।

[इत्यष्टादशस्या- (त्रयोदशस्या-) ध्यायस्य चतुर्थः खण्डः]

[अथ नवमः खण्डः ।]

चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।

गुहा त्रीणि निहिता नेङ्गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥

दीर्घतमा वाचस्तत्त्वमाह । चत्वारि मितानि अव्यक्तपरिमाणानि पदानि । इयती वाक् । तदेतद् भेदेन हि चत्वारि वाचः परिमितानि पदानि न पञ्चमम् । कतमानि तानि ? ओंकार-महाव्योहृतयश्चेत्यादीनि । [तानि] सर्वाणि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणो मेधाविनः । यस्मात्तेषां चतुर्णां पदानां गुहा लुप्तसप्तम्याः । सामर्थ्याल्लुप्तोपमं चेदम् । गुहायामिदं त्रीणि निहि-तानि नेङ्गयन्ति । इगिर्गत्यर्थः । न गमयन्तीत्यर्थः । तुरीयं चतुर्थं वाचो मनुष्या वदन्ति ।

१-द्वैः सह C. २-‘त’ इति नास्ति B. C.

३-समखा C. ४-नेतं C. ५-वाचेति B. C.

६-भोद B.

७-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च निर्देशो न दृश्यते । अत्र चतुर्थनवमखण्डयो-र्मध्ये पञ्चमषष्ठसप्तमाष्टमखण्डानां माहेश्वरं व्याख्यानां नोपलभ्यते । एष्वेव खण्डेषु दुर्गवृत्तिरपि नास्ति ।

८-[ऋ० १ । १६४ । ४५] ‘चत्वारि वाक्’ इत्येव प्रतीकः B. C.

९-तानिमव्यक्त C. १०-पादानि C.

११-देनाहि C. ‘देनाह’ वा स्यात् ।

१२-‘वाचः परि’ इति त्रुटितम् B.

१३-‘तानि’ इति त्रुटितम् B. १४-महावृतय B. C.

१५-‘तानि’ इति नास्ति B. C.

१६-‘यस्मात्’ इत्यतः पूर्वं ‘तान्येतस्मात्’ इत्यधिकः पाठः B. C.

१७-पदानामि C.

१८-‘लुप्त’ इति त्रुटितम् B. लुप्तसप्तम्याः C.

१९-मिति B मिम C. २०-तानि ये नंग C.

२१-[धा० १ । १५३] इगिर्गत्यर्थः C.

२२-‘यन्ति’ इति त्रुटितम् C. २३-‘तुरीयं’ C.

कतमानि तानि ? तत्र ऋषिमते तावद् भूरित्येतां महाव्याहृतिम् । कुत एतत् ? भूरित्येतस्या महाव्याहृतेरर्थोऽयं लोकः । तेन तदर्थस्यास्य लोकस्य प्रत्यक्षत्वात् सर्वमनु-
ष्यैर्ज्ञायमानत्वात् ।

गवादीनि नामानि । कुतः ? तेषां तत्त्वं सर्वमनुष्यैर्ज्ञायमानत्वात् । आख्यातोपसर्ग-
निपातास्तु [अ] प्रसिद्धार्थत्वान्नाथं सर्वे वेदयन्ते ।

नैरुक्तयाज्ञिकैतिहासिकमतेषु व्यावहारिकी लौकिकी [या] वाक् तां सर्वे मनुष्या
वदन्ति । पशवो गवादयः । तूणवेषु वीणजातिषु वादित्रेष्वित्यर्थः । मृगेषु शंबरदिषु ।
अव्यक्तवादेतेषु या वाक्सा गुहायाम् ।

आत्मप्रवादा इति । आत्मानं ये प्रवदन्ति अध्यात्मवादिनस्तन्मते आत्मनि या वाक्
सा व्यावहारिकीत्येकां वदन्ति ।

तुरीयं त्वरतेरिति । तद्धि त्वरितमिव निर्गतं त्रिभ्यः । क्षुद्रं सरीसृपमव्यकरणशीलम् ।

अथापि ब्राह्मणम् । अपि ब्राह्मणप्रदर्शनेऽपि मनुष्यसप्तमेषु यत्तुरीयं व्यक्तं व्यक्तवर्ण-
रूपञ्च व्यावहारिकं तद्वदन्ति । येषु लोकेषु यानि तुरीयाणि व्यक्तरूपाणि तानि दर्शयति ।
तत् इति । अथ पशुगताव्यक्ताया या अन्या व्यक्ता तां ब्राह्मणेऽवदधुः । उभयो वाचं
देवानां वैदिकी या च मनुष्याणां लौकिकी इत्यर्थः ।

अक्षरस्यातिस्तुतिः प्रवर्तिहतेव ।

[इत्यष्टादशस्याः-त्रयोदशस्याः-) ध्यायस्य नवमः खण्डः]^{१६}

१-मनुष्या वदन्तीति शेषः ।

२-तस्य महा B. C.

३-स्याथ लोक B. C.

४-‘अ’ इति नास्ति B. C.

५-‘या’ इति नास्ति B. C.

६-‘श’ इति नास्ति B. C.

७-‘वाक्’ इति नास्ति ‘यासां’ इति पाठः B. C.

८-‘येतां’ इति वा पाठः स्यात् ।

९-तुरते C. ‘तुरीयं त्वरतेः’ इत्यारभ्य ‘रणनशी-
लम्’ इत्यन्तः पाठस्तुटितः B.

१०-सृपं व्यक्तरणशीलम् C.

११-ब्राह्मणः C.

१२-यत्तु वीर्यं C.

१३-‘कं तद्वदन्ति येषु लोकेषु यानि’ इति पाठस्तु-
टितः B. ‘कं तद्वदन्ति’ इत्यस्मात्परं C. पुस्तके
‘गात्र यान्यपीत्यादिना’ इत्यधिकः पाठः ।

१४-‘इति’ इत्यस्मात्परं ‘स्तनयिलौ वा’ इति B.
पुस्तके ‘स्तनयिलु वा’ इति च C. पुस्तके
ऽधिकः पाठः ।

१५-णे न्यद C.

१६-आदर्शस्तुतेऽध्वत्र खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न
दृश्यते ।

[अथ दशमः खण्डः ।]

ऋचो अक्षरे परमे व्योमन् यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः ।

यस्तन्न वेद किमु वा करिष्यति य इतद्विदुस्त इमे समासते ॥

दीर्घतमसः । अस्मामृचि शाकपूणेस्तावन्मतेन ओङ्कारं कृत्वा ऋचामध्ययनप्रारम्भात् शास्त्रानुवचनादिषु ऋगन्ते प्रणवस्य योगाद् ऋचः सम्बन्धेनदक्षरम् । परमं चेदं व्योम स्थानम् । अग्न्यादिनानादेवनानां मन्त्राणां सर्वस्याश्च त्रय्या विद्यायास्तदध्ययनस्य च ओङ्कारपूर्वकत्वात् ।

अथवा परमेदतः । कथम् ? वि.....मोतत्वात् । इदं प्रणवाख्यं ब्रह्मजगतः कारणमित्युपनिषत्सु वर्णितम् । तस्य किल ओमित्येतस्य ब्रह्मणः प्रथमायां मात्रायां पृथिव्यग्निर्ऋग्वेदः पृथिवीनिवासिनो जना इत्येतत् । द्वितीयायां मात्रायामन्तरिक्षं वायुर्यजुषि अन्तरिक्षनिवासिनो जना इत्येतत् । तृतीयायां द्यौरादित्यः सामानि द्युनिवासिनो जना इत्येतत् । तेनेदं जगतः परं व्योम ।

अथवा परमं व्योम मृत्योर्विभ्यतां देवानाम् । तदेतत् परस्मिन् पादे वक्ष्यते । तस्मिन्नेवंरूपे परमे व्योमन् लुक् सप्तम्याः । यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः । तत्र छन्दोगानामुपनिषदीतिहासः पठ्यते । 'देवा वै मृत्योर्विभ्यतस्त्रयीं विद्यां प्राविशन्ते छन्दोभिराच्छादयन् तच्छन्दसां छन्दस्त्वम् । तानु तत्र मृत्युर्यथा मत्स्यमुदके परिपश्येदेवं पर्यपश्यद्वि सास्त्रियजुषि । ते नु वित्त्वोर्ध्वा ऋचः साम्नो यजुषः स्वरमेव प्राविशन् । यदा वा ऋचमाप्रोत्योमित्येवास्वरत्येवं सामैवं यजुरेव उ स्वरौ यदेतदक्षरमेतदमृतमभयं तत्प्रविश्य देवा अमृता

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

पाठः ।

२-[ऋ० १ । १६४ । ३९] 'ऋचो अक्षरे' इत्येव

१३-गतः न कार B. C. १४-वर्णितम् B.

प्रतीकः B. C.

१५-किल इतस्य B. C.

३-मंतं न ओ B. मंतं ओ C.

१६-'पृथिव्यग्निः' इत्यारभ्य 'वायुर्यजुषि' इत्यन्तः

४-मध्येन प्रार B. C. ५-शास्तानु C.

पाठस्तुटितः B.

६-प्रणावस्य C. ७-'द' इति नास्ति B. C.

१७-ओतं तृतीयायम्मात्रा C.

८-बध्येत तद् B. बध्येतद् C.

१८-'अन्तरिक्षं वायुर्यजुषि' इति तुटितः पाठः C.

९-अग्नयस्तस्य नाना B. C.

१९-विभ्रतां B. C. २०-परस्मि बादे C.

१०-सर्वस्यश्च त्रय्या C.

२१-परमेव B. C.

११-'स्य च' इति नास्ति B. C.

२२-त्येव सरस्त्येवं B. C.

१२-परमिदत् । कथ । विमोत C. अयं सन्दिग्धः

२३-भयमेतत् B. C.

अभया अभवन्' इति । तदेतदिहोच्यते यस्मिन् देवाः सर्वे मृत्योर्विभ्यतोऽधिनिषण्णाः प्रविष्टा इत्यर्थः ।

अथवा ऋगादीनामप्यध्ययनमोङ्कारपूर्वकत्वाद्गादयः सर्वे मन्त्रा अत्र निषण्णाः । तेन च तेषां या देवतास्ता अपि तद्द्वारेणात्र निषण्णा इत्येतदभिप्रेत्येतदुच्यते यस्मिन् देवाः सर्वे अधिनिषण्णा इति । यस्तत्र देवैरूपमैक्षरं न वेद स ताद्गाव्याप्राप्तेः किमुच्य करिष्यति । य इत्तद्विदुः । इच्छद्दस्तुशब्दस्यार्थः । ये तु तद्विदुस्त इमे समासते । य एतदेवं विद्वानक्षरं प्रणौति । एतदेवाक्षरं स्वरममृतमभयं प्रविशति तत्प्रविश्य यदमृतास्तदमृतो भवतीति पूर्वस्येतिहासस्योपसंहारश्रुतेस्ताद्गाव्यापत्या प्रणवविग्रहात्मानमनुप्रविश्य ब्रह्मणः साम्यमापन्ना विद्वांस इमे समासते । संमित्येकीभावे तेन सह एकीभूता आसते ।

अत्र ऋचश्चै ह्यक्षर इत्यादि यद् भाष्यं तस्यार्थः । यदेतदोमित्येतदक्षरं परमं व्यमनं गमनं स्थानम् । व्यवनमिति येषां पाठस्तेषां विशेषेण रक्षणं स्थानमित्यर्थः । एतस्मिन् सत्येतदक्षरं कृत्वा उच्चार्येत्यर्थः । ततः ऋचोऽधीयतेऽध्येतारैः । नानादेवतेषु मन्त्रेष्वेतत् कुर्वन्तीति शेषः । 'एतद्ध वा एतदक्षरं' इत्यादेशश्च ब्राह्मणात् सर्वस्यामेव त्रय्यां विद्यायामेतत् कुर्वन्ति न केवलेषु मन्त्रेषु । तेनेदं मन्त्राणां त्रय्याश्च विद्यायाः परमं व्योम । आत्मीयमन्त्रद्वारेण च देवाः सर्वे अधिनिषण्णा इत्येतदुपपन्नम् । अत एतत्तावच्छाकपूणिमतम् । तत्पुत्रस्य तु मतम् —

[इत्यष्टादशस्या-(त्रयोदशस्या-) ध्यायस्य दशमः खण्डः]^१

१-‘अभया अ’ इति त्रुटितम् B. C.

२-[छा० उ० १।४।२०४] भवन्तीति B. C.

३-‘दीना’ इति त्रुटितम् B.

४-अत्र ‘अध्ययनस्य’ इति षष्ठ्यन्तपाठो युक्तः स्यात् ।

५-अत्र मूलनिरुक्ते ‘यस्मिन् देवा अधिनिषण्णाः सर्वे’ इत्यानुपूर्विकः पाठः । ‘यस्मिन्’ इत्यस्माच्च पूर्वं B. C. पुस्तकयोः ‘आत्मीय म[न्त्र] द्वारेण’ इत्यधिकः पाठः ।

६-देवं रूप B. C.

७-‘मच्चरं न वेद स ताद्’ इति त्रुटितम् B, सत्याद् भाव्या C. ८-प्रणौति B.

९- भवति’ इत्यस्मात्परं ‘इति पूर्वस्येतिहासस्योपसंहारश्रुतेस्ताद्गा’ इति पाठस्त्रुटितः B.

१०-‘तेन सह एकीभूता आसते’ इति पाठस्त्रुटितः B.

११-ऋचश्चाक्षर B. ऋचश्चैक्षर C.

१२-परं न व्यमनं B. C.

१३-व्यमनमिति B. C.

१४-‘विशेषेण रक्षणं स्था’ इति त्रुटितम् B.

१५-तारु नाना B. C. १६-कुप्यन्तीति C.

१७-[कौषी० ब्रा० ६।१२] एतदेवा एकमक्षरम् C.

१८-‘त्रय्याश्च’ इति त्रुटितम् B.

१९-एव तत्ता B.

२०-पूर्वतम् C.

२१-आदर्शपुस्तकध्वज खण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते

[अथैकादशः खण्डः ।]

‘ऋचो अक्षरे’ इति । ऋगित्यादित्यमण्डलमुच्यते । आदित्यमण्डलं कस्मात् ? ऋग्भ-
वति । यद् यस्मादेनमर्चन्ति । अर्चनाद्विगत्यर्थः । अथवा रश्मिद्वारेण सर्वाणि भूतानि प्रत्या-
गतत्वाद् ऋक् । तस्य सम्बन्धिं यदन्यन्मात्राभ्यस्तदीयेभ्योऽत्रयवेभ्यो व्यतिरिक्तमधिष्ठातृ-
भिरध्यात्मकदेवतारूपमादित्याख्यम् । अक्षरं व्योम स्थानं तेजसो भौमानां वा रसानाम् ।
तस्मिन्नेवंरूपे यस्मिन् देवा रश्मयो भौमानां रसानामाहरणधारणाभ्यामधिनिष्पन्नाः सन्ति ।
आदित्यमेवंमादित्यप्रवादा मन्यन्ते । यस्तन्न वेद किमुवा मण्डलेनं करिष्यति । किं करिष्यती-
त्यादि पूर्ववद् योज्यम् ?

आत्मवादिनां तु मतम्—

[अथाध्यात्मम् । शरीरमत्र ऋगुच्यते यदेनेनाचंन्ति प्रत्युः सर्वाणिन्द्रियाणि तस्य यदवि-
नाशि धर्मं तदचरं भवति । इन्द्रियाण्यत्र देवा उच्यन्ते यान्यस्मिन्नात्मन्येकं भवन्तीत्यतमप्रवादाः ।]^{१३}

अथं विण्डशरीरमृग्भवति । स्नानोद्धर्तनपरिषेकानुलेपेनार्चनात् । प्रत्युतो वा सर्वाणि
सर्वेन्द्रियशक्तप्रनुगमादित्यर्थः । तस्य सम्बन्धिं यदविनाशधर्मि यदविर्नश्वरमक्षरं भोक्तृ
आत्मरूपं तत्परं व्योम भोगस्य वा इन्द्रियाणां वा । कृत्स्नस्य जगतः प्रलयावस्थायां यस्मिन्
देवा इन्द्रियाणि स्वस्य विषयस्य प्रकाशने निमित्ते निषेदुः । यस्तु विविक्तं न वेद किमुवा
शरीरेण करिष्यति । वृथा जातत्वात् । य इत्तद्विदुरिति पूर्ववद् योज्यम् । समासते आत्म-
न्यक्षर इत्यात्मप्रवादाः ।

[इत्यष्टादशस्या-(त्रयोदशस्या-) ध्यायस्य एकादशः खण्डः]^{१२}

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते ।

२-‘त्य’ इति त्रुटितम् C.

३-मण्डलान्मा च ऋग् B. C.

४-‘द्वारेण’ इत्यस्मात्परं ‘च देवाः सर्वे अधिनि-
ष्पन्नाः’ इत्यधिकः पाठः B. C.

५-भूमानि B. C. ६-सम्बन्धी B. C.

७-‘अ’ इति त्रुटितम् B. C.

८-त्रेव रूपे B. C. ९-रणा हस्ति B. C.

१०-आदित्येवमादि B. C.

११-‘न’ इति नास्ति B. C. ऋचां मण्डले B.

१२-अर्थं मूलपाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

१३-लेपना B. १४-प्रत्युतो C.

१५-न्धिनी यद्विना B. C.

१६-यदपि नश्व C.

१७-रूपकं तत् C.

१८-यस्त विविक्तं C.

१९-किं वो B. किमुवो C.

२०-‘रेण करि’ इति त्रुटितम् B. C.

२१-वासते’ इत्येव B. C.

२२-आदर्शपुस्तकेष्वत्रखण्डसमाप्तेर्निर्देशो न दृश्यते

[अथ द्वादशः खण्डः ।]

[अक्षरं न क्षरति न क्षीयते वाक्क्षयो भवति । वाचोऽक्ष इति वा ।

अक्षो यानस्याञ्जनात् । तत्प्रकृतीतरद्वर्तनसामान्यादिति ।]

अक्षरं न क्षरति न क्षीयते न शुण्यति शरीरादित्यर्थः । वाक्क्षयो वाचः क्षयः । ककाराद्यक्षरमङ्गीकृत्योच्यते प्रसङ्गार्थं [वाक्]क्षयो निवासो यस्येति वा । अक्षयमक्षरम् । स [वाचोऽक्षः] कुतः ? वर्णरूपे पदरूपः शब्दो निवसति स्वरस्य रूपे व्यञ्जनरूपा वाङ् निवसति । स हि स्वरोऽनुप्रविश्याक्षवद् व्यञ्जनचक्रं धारयति । नादो हि वाचो निवासः । नादरूपा वाक् क्षयो निवासो यस्येति वा । एवं त्रय्या लौकिक्याश्च वाचः कृत्स्नाया अक्षरानुवृत्तित्वाद् वाचोऽक्ष इवाक्षरम् । तदेतद् यानाक्षनिर्वचनपुरस्सरं वक्ष्यति तत्प्रकृतीतरादिति । तादर्थ्येनानु च सक्रमना । अक्षो यानरथादेः सम्बन्धी । अभ्यञ्जनाद्धाञ्जे । अक्षः पुनरश्रोतेरिति वैयाकरणानाम् । अभ्यञ्जनं भ्रमणं तत्प्रकृति अक्षस्वभावोऽयमित्यर्थः । इतरत् स्वराख्यमक्षरम् । वर्तनसामान्यात् स्वरमधिकृतानि व्यञ्जनानि वर्तन्ते । इतिशब्दः समाप्त्यर्थ एवकारार्थो वा ।

१-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डारम्भनिर्देशो न दृश्यते

२-अयं मूलपाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

३-'न' इति वृद्धितम् B.

४-वाक्षय वाचक्षयं C.

५-'त्योच्य' इति वृद्धितम् B. कृतोच्यते C.

६-'त' इति वृद्धितम् C.

७-'वाक्' इति नास्ति B. C.

८-क्षयोनिवासो यस्येति वा C.

९-'वाचोऽक्षः' इति नास्ति B. C.

१०-कृत B. कतC.

११-वर्णः पदरूपशब्दो B. C.

१२-स्वर स्वरूप B. C.

१३-'वाङ् निवसति । स हि स्वरोऽनुप्रविश्याक्षव' इति पाठस्त्रुटितः B.

१४-अस्य वाक्यस्य स्थाने 'नादा नि व्यागवा' इत्येवं पाठः B. C.

१५-क्षयो B. C.

१६-'यस्येति वा' इति वृद्धितम् B. यस्येति C.

१७-'ए' इति नास्ति B. रे त्रय्या लौकि C

१८-'रम् । तदेतद् यानाक्षनिर्वचनपुरस्सर' इति पाठस्त्रुटितः B.

१९-तदेतस्यानाक्ष C. २०-तत् प्रकृतितरमिति B. C.

२१-अयं पाठः संदिग्धः । 'तादर्थ्येन' इत्यतः परं 'स्वभावोऽयमित्यर्थः' इत्यन्तः पाठस्त्रुटितः B.

२२-यन्यरथादे C.

२३-नाद्वाजेः C.

२४-अक्षन पुन C.

२५-रि हि वैया C.

२६-अवर्जनं C.

२७-तनासा B. C.

२८-त्वधिरमधि B.

२९-राधे वा C.

[अयं मन्त्रार्थचिन्ताभ्यूहोऽभ्यूहोऽपि श्रुतितोऽपि तर्कतो न तु पृथक्त्वेन मन्त्रा निर्वक्तव्याः प्रकरणश एव तु निर्वक्तव्याः । न हेषु प्रत्यक्षमस्यनृषेरतपसो वा । पारोवर्यवित्तु तु खलु वेदितुषु भूयोविद्यः प्रशस्यो भवतीत्युक्तं पुरस्तात्]

अभ्यूहस्तर्कः । अभ्यूहोऽभ्यूहोऽन्तःप्रापित इत्यर्थः । अपिश्रार्थे । श्रुतितश्च मन्त्रब्राह्मणेभ्यो निगमविशेषेभ्यः । अपि तर्कस्तर्काच्च पदान्तरसम्बन्धसामर्थ्यादिलक्षणादुहात् । सत्यपि चैतस्मिन् निरुक्ताख्ये तर्केणैव देवदेवताधिदैवधिपुष्पफलेतिहासप्रकरणादिनिरपेक्षेण सता मन्त्रा न निर्वक्तव्याः । किं तर्हि ? प्रकरणमपेक्ष्य । कुत एतत् ? यस्मान्न हेषु मन्त्रेषु विषयभूतां देवतां प्रति प्रत्यक्षज्ञानमस्ति अनृषेरस्मदादेः । ऋषीणां तु साक्षात्कृतधर्मणां वेदाभ्यासवत्त्वेन प्रत्यक्षज्ञानं धर्मानुग्रहवशेन स्यात् । पारोवर्यवित्तुं त्वित्युक्तम् । अनभिनिर्वृत्तोऽल्पविद्यो वा नालमूहितुं मन्त्रार्थं सम्यक् । तस्माद् भूयोविद्यः प्रशस्यः शास्त्रागमविशुद्धये मनुष्यापेक्ष्येत्याह षष्ठेन । प्रदर्शितागमस्य सतः शास्त्रमन्तरेणाप्यागममुपोद्वलयितुं पुनरुपन्यासः ।

[मनुष्या वा ऋषिष्कामस्तु देवान्ब्रुवन् को न ऋषिर्भविष्यतीति । तेभ्य एतं तर्कमृषिं प्रायच्छन् मन्त्रार्थचिन्ताभ्यूहमभ्यूहम् । तस्माद्यदेवं किंचानूचानोऽभ्यूहत्याषे तद् भवति]

उक्तमः स्वर्गमनम् । ऋषिविंका । अनुचानाः प्रवचनसमर्थाः । अनया दिशां शक्यमन्यदप्यूहितुमिति तेभ्यो बहुश्रतेभ्यः प्रवचनसमर्थेभ्यस्तर्कमूहमोत्रमुद्देशभूतग्रन्थात्मकं विद्यास्थानं प्रायच्छन्, अपदिष्टवन्तस्तमार्षम् । एवं च दर्शनादपि । ऋषिभ्य आगतमार्षं

१-अयं मूलपाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

२-अभ्यूहस्तः B. अभ्यूहस्तर्क C.

३-अपि वार्थं B. C.

४-'ति' इति त्रुटितम् B. C.

५-तर्कस्तर्का B. अचि तर्कस्तर्का C.

६-'त सत्यपि' इति त्रुटितम् B.

७-देवताविधि C. 'दैवत' इति पाठोऽत्र युक्तः स्यात्

८-'प्रकरण' इति द्विलिखितम् C.

९-'ऋषीणां' इत्यस्मात्पूर्वं 'ऋषिणा तु साक्षात्'

इति पाठोऽधिको वर्तते B. C.

१०-कृतधर्माणां B. C.

११-वतेन B. C.

१२-'प्रत्यक्षज्ञ' इति त्रुटितम् B. C. अग्रे 'नां धर्मा' इति पाठः B.

१३-[निर० १ । १६] वारो पर्यायुक्तयुक्तं B. C.

१४-निर्वृत्तो B. C.

१५-व्यापक्षेत्या B. व्यापेक्षेत्या C.

१६-मन्त्रेण C.

१७-अयं मूलपाठो नास्त्यादर्शपुस्तकेषु ।

१८-क्रमसर्ग B.C. १९-अयं संदिग्धः पाठः ।

२०-नाः पप्रव C.

२१-दिगा शक्यमन्यदप्यूहितुमिति C.

२२-मूहामात्र C. २३-प्रयच्छन् C.

२४-'उपदिष्ट' इति वा पाठः स्यात् ।

येज्ज्ञानं तस्मात् श्रद्धातव्यम् । तेऽनूचानाः सुखग्रहणायेमं मन्त्रार्थचिन्तालक्षणं तमुपाय-
मभ्युहन् प्रन्थीकृतवन्तः । तस्मादित्युपसंहारवचनम् । अन्यत्वेपि चैतद् द्रष्टव्यम् । अत-
श्चैतदेवं येन मन्त्रोऽप्याह ।

[इत्यष्टादशस्या-(त्रयोदशस्या-) ध्यायस्य द्वादशः खण्डः]

[अथ त्रयोदशः खण्डः]

हृदा तष्टेषु मनसो ज्वेषु यद् ब्राह्मणाः संयजन्ते सखायः ।

अत्राह त्वं वि जह्वेद्याभिरोहं ब्रह्माणो वि चरन्त्यु ते ॥

बृहस्पतेरार्षम् । हृदा हृत् हृदयम् । तक्षतिः करोतिकर्मा । सः क्रियासामान्यवचन-
त्वादिह परिच्छेदे वर्तते । बुद्ध्या परिच्छिन्नेषु एवमित्यध्यवसितेषु सत्सु । केषु ? उच्यते ।
मनसो ज्वेषु ज्वतो मनस ऊहापोहाभ्यां ये सम्यगूहन्ते न चाचार्योपदेशमात्रेण तेषु परि-
च्छिन्नेषु शब्देन मनसा वावगन्तव्ये तस्यमानार्थत्वाद् मनसावच्छिद्येत्यर्थः । यत् यत्र यदा
धा ब्राह्मणाः संयजन्ते । संयजतिरत्र सङ्गते वर्तते सङ्गच्छन्ते । सखायः समानख्याना
ऋषिवजोऽन्ये च शास्त्रज्ञाः । यत्रशब्दस्य दृष्टार्थप्रतिनिर्देशार्थत्वात् । अत्रशब्दस्तत्रशब्दस्यार्थे
वर्तते । अहेति च पादपूरणः । अत्र तत्र समाजे काले वा । त्वमेकमित्यर्थः । कम? सामर्थ्या-
द्धनवगतार्थन्यायं मन्दप्रज्ञमूहापोहयोरसमर्थं तं विजहुस्तेन तेन व्याजेन विविधं त्यजन्ति ।
वेद्याभिः बाहुलकत्वात् स्नानीयपूर्णणीयादिवत् करणे कृत्यप्रत्ययः । सप्तम्यर्थे च तृतीया ।
वेद्यते ज्ञायते तदीयं याभिस्ता वेद्याः प्रश्नप्रतिवचनप्रवृत्तयस्तासु । ते नैनं किञ्चित् पृच्छन्ति
नोप्यस्मै प्रतिवृन्तीत्यर्थः । अविगीतत्वाच्चं नाद्रियन्त इत्यर्थः । किञ्च ओहब्रह्माण उह एव ब्रह्म

१-‘तज्ज्ञानं’ इति युक्तः पाठो भवेत् ।

२-आदर्शपुस्तकेष्वत्र खण्डस्य समाप्तेरारम्भस्य च
निर्देशो न दृश्यते ।

३-[ऋ० १० । ७१ । ८] ‘हृदा तष्टेषु’ इत्येव
प्रतीकः B. C. ४-सः कर्मा संस्कृत्या B. C.

५-ज्वतः मनसा औहा B. C.

६-औभावोभाभ्यां C. ७-‘चा’ इति त्रुटितम् B.

८-सा वा (व C.) गन्धेषु B. C.

९-तस्य मानार्थान् B. C.

१०-यदा या ब्राह्मणसमये यजति B. C.

११-यत्र शब्दो दृष्टा B. C. शब्ददृष्टा M.

१२-वृत्तिः निर्दे B. वृत्ति निर्दे C.

१३-तन्त्र समाजे B.

१४-मेकामि B. C.

१५-थार्थिन्योऽदन्योयं मन्दप्रज्ञः ऊहा मर्थस्तं B. C.

१६-‘हुलकत्वात्’ इति त्रुटितम् B.

१७-पूर्णमिवादि B. C. पूर्णमिर्यादि M.

१८-त्वदियं B. त्वदियं याभि ता C.

१९-ताप्यस्मै B. C. २०-प्रति प्रवन्ती B. C.

२१-किन्तु दत्तं B. किन्तु दत्तं ब्राह्मणा C.

२२-ब्राह्मण एषां B. ब्राह्मण येषां C.

येषाम् । ऊहापोहसमर्था इत्यर्थः । त एवं नानाप्रकारं विचरन्ति । उ इति पादपूरणः । प्रश्नप्र-
तिवचनाभ्यां विशेषेण यावद् गन्तव्यं तावद् गच्छन्ति । त्वं एकैऽन्येऽमन्दप्रज्ञा इत्यर्थः ।

सेयं निरुक्तविद्या श्रुतिमति वर्तते इति शेषः । श्रुतिर्'उत्कृष्टतरेत्यर्थः । कुतः ? येन
इयं बुद्धिबुद्धेः कारणम् । कार्यकारणयोरभेदोपचारात् । आयुर्धृतमिति यथा पदवा-
क्यार्थविज्ञानस्य हेतुरियं विद्या यस्मादित्यर्थगौरवप्रदर्शनं चैतत् । तथा च केवलाध्ययन-
निन्दा ज्ञानप्रशंसा च दार्शिते । तस्या विद्यायां नाकृतं पुण्यः पारं प्राप्नोति । तदिदं विद्या-
स्थानाभिप्रायं न पुनरर्थः । आत्मनो दीर्घमायुरिच्छतां यस्मै कस्मैचिदसूयकादिकार्यं न
निर्वक्तव्यम् । आदरार्थः पुनरुपन्यासः । तस्माच्छब्दस्सु तस्या एतस्यां निरुक्तविद्याया
निराकांक्षायै ऋक्पादार्धवशेषा उपेक्षितव्याः । अस्माच्चोपदेशात् सर्वत्रोपक्षेपिता एव
अयेत्यादिना । पारगमनेनाशेषमन्त्रफलं दर्शयति यां यां देवतामित्यादिना । मन्त्रविषये देव-
तातोद्भाव्यसम्पदनुभवफलमिति सिद्धम् ।

निरुक्तमन्त्रभाष्यार्थपूर्ववृत्तिसमुच्चयः ।

महेश्वरेण रचितः सूनुना पितृशर्मणः ॥

इति महेश्वरविरचिता निरुक्तभाष्यटीका समाप्ता ।

—:०:—

१-ऊहापोह C.

२-'समर्था इत्यर्थः । त ए' इति त्रुटितम् B.

३-नातः (त C.) प्रका B. C.

४-वद् वक्तव्यं तावत्तमिच्छन्ति B. वद् वन्तव्यं
C मन्तव्यं M.

५-ते एने M.

६-ज्ञान इय B. C. 'अन्येऽमन्द' इति त्रुटितम् B.

७-येयं B. C. ८-'श्रुति उ' इति त्रुटितम् B.

९-कृता यावयं बुद्धिः B. यतः यं C.

१०-'भेदोपचारात् । आयुर्धृतमिति यथा । पदवा-
क्यार्थ' इत्ययं पाठस्त्रुटितः B.

११-'ति' इति त्रुटितम् C.

१२-मतवाक्यार्थ C. 'मतिः वाक्यार्थ' इति वा
पाठोऽत्र भवेत् ।

१३-त्यर्थः गौर B. C.

१४-मान B. त्मानप्रशंसा च दर्शिते C.

१५-विद्यायां B. १६-नाकृतः पुण्यपारं B. C.

१७-च्छान्ता B.

१८-'काय न निर्वक्तव्यम्' इत्ययं पाठस्त्रुटितः B.

१९-स्य निरु B.

२०-क्षाय ऋचा (पा C.) दार्ध B. C.

२१-'वि' इति त्रुटितम् B.

२२-तत्तद्भाव्य B. तत्भाव्यसत्पद C.

२३-भवनमिति C.

२४-'समाप्ता' इत्यनन्तरं केवलं C. पुस्तके
'भूयसा यत्प्रकाशेन सत्यव्यालोकसम्भवे ।

सन्तः सर्वं विचिन्वन्ति वन्दे तद्वाङ्मयं महः ॥

श्री रामा ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ श्री व्यासाय
नमः इत्यधिकः पाठो वर्तते ।

APPENDIX I.

PARALLEL PASSAGES FROM THE COMMENTARIES OF SKANDA-MAHEŚVARA AND DURGA.

In the case of Skanda's commentary :

I. refers to Chapter I. published separately under the title of Fragments of the Commentaries of Skandasvāmin and Maheśvara on the Nirukta.

II. refers to Chapters II—VI. of the commentary of Skandasvāmin and Maheśvara on the Nirukta.

III. refers to Chapters VII—IX. of the same

IV. refers to Chapters X—XIII. of the same.

The second figure represents the number of the page.

In the case of Durga's commentary, the figure refers to the number of page in Rajwade's edition.

प्रथमोऽध्यायः ।

स्कन्दस्वामी

दुर्ग

- I. 3. पुरुषस्य प्रवृत्त्यर्थं निवृत्त्यर्थञ्च प्रत्यक्षादिभिः 1. सर्वकामप्राप्त्यादिर्मोक्षान्तः पुरुषार्थो वक्तव्य इति
प्रतिपत्तुमशक्यस्य हितफलस्याग्निहोत्रादेरहित- वेदः प्रवृत्तः ।
फलस्य च ब्राह्मणवधादेः प्रतिपादनार्थो वेदः ।
- I. 3. व्याकरणम्—अर्थविशेषाश्रयेण प्रकृत्यादि- 2. व्याकरणाद्विभक्त्यादिपरिज्ञानम् ।
विभागेन साधुशब्दानन्वाचक्षणं शब्दार्थ-
प्रतिपादनेनोपयुज्यते । क्वचित्तु शब्दार्थप्रति-
पादनेनैव ।
- I. 3. शिक्षा तु—अध्ययनकाले कर्मणि च मन्त्राणां 1. शिक्षा तावत्—आत्मा बुद्ध्या समर्थार्थान् (पा०
प्रयोगकाले द्रुतादिवर्णदोषैर्दुष्टस्य शब्दस्योच्चा- शि० ६) इत्येवमादिना क्रमेण स्वरव्यञ्जनाभि-
रणप्रतिपादनेनोपयुज्यते । व्यक्तिलक्षणं पूर्वाह्नमध्यदिनापरह्णेषु यथाध्येयमधी-
तस्य च स्वरसौष्ठवयुक्तस्य यज्ञकर्मणि प्रयोग
इत्येवमाद्यर्थजातं निरुवाच ।
- I. 3. कल्पसूत्राण्यपि—प्रतिशाखं शाखान्तराधीतेन 2. सम्यगधीतस्य परिज्ञातच्छन्दसोऽमुष्मिन् कर्मणि
(अपि मन्त्रेण) न्यायप्राप्तरूपेण चाङ्गेनोपेतस्य विनियोग इति कल्प आद्रियते ।
प्रतिपन्नस्य कर्मणः प्रतिपादनेन ।
- I. 3. छन्दोविचित्रिपरि—स्तोत्रादेरङ्गत्वेन श्रुतस्य 1. शिक्षाधिगताभ्ययनविधेर्वेदस्याक्षरकोशापादव्यवस्था
गायत्रादेश्छन्दसो रूपप्रतिपादनेन । लक्षणपरिज्ञाने छन्दोविचित्रिगद्रियते । इयताक्षरको-
शेनेयङ्गिः पादैर्गायत्रीयङ्गिस्त्रिष्टुवितीति ।
- I. 3. ज्योतिषमपि—दर्शपूर्णमासाद्यङ्गभूतस्य पूर्ण- 2. श्रुतिचोदितकर्माङ्गभूतं कालपरिज्ञानाय ज्योतिषम् ।
मास्यमावास्यादेः कालस्य स्वरूपप्रतिपादनेन । अनुषङ्गतश्चातोऽपि प्राणिनां शुभाशुभकर्मफलवि-
पाककालपरिज्ञानम् ।
- I. 3. निरुक्तं तु—मन्त्रार्थप्रतिपादनेनेति । एतत्... 2. अतः.....एतैरङ्गैर्द्वयार्थपरिज्ञानविषये निरुक्तं
सापेक्षसमाधानं वक्ष्यामः । नामेदमङ्गमारभ्यते ।
- I. 4. तस्य निरुक्तस्य पञ्चाध्याया “गौर्गमौ” इत्यादयो 4. तस्यैषा गवाद्या देवपत्न्यन्ता पञ्चाध्यायी सूत्रसङ्ग्रहः
निघण्टवः ।
- I. 4. तेषां व्याख्यानार्थं षष्ठप्रभृति ‘समाम्नायः 5. इयं च तस्या द्वादशाध्यायी भाष्यविस्तरः । तस्या
समाम्नातः’ इति भगवतो यास्कस्य भाष्यम् । इदमादिवाक्यं ‘समाम्नायः समाम्नातः’ इति ।

1. 4. समान्नायः—‘सम्’ इत्येकीभावे ‘आह्’ आभि-
मुख्ये ‘न्ना’ अभ्यासे—एकत्र सम्भूयाध्येतृभि-
र्वेदवादिभिर्गभिमुख्येनाभ्यस्यमानत्वात् ।
- 1.4. समान्नायशब्देनात्र गवादिदेवपत्न्यन्तः शब्द-
समूह उच्यते, न वेदः ।
- 1.4. समान्नातः—सम्भूयाभिमुख्येनान्नातः—अभ्यस्तः
ग्रन्थीकृत्य पूर्वाचार्यैः पठित इत्यर्थः ।
- 1.4. सं व्याख्यातव्यः—अहं कृत्यः । व्याख्यानाहं
इत्यर्थः ।
- 1.4. तमिमं समान्नायं निघण्टव इत्याचक्षते—पूर्वा-
चार्याः ।
- I. 4. ‘निगमा इमे भवन्ति’—नियमेन मन्त्रार्थस्य
गमयितार इत्यर्थः ।
- I. 5. ते निगमनान्निगन्तवो भवन्ति । ततश्चैवं
निगमनान्निगन्तव एव सन्तो निघण्टव
उच्यन्ते । वर्णव्यापत्त्या पृषोदरादिवाङ्मि गकार
स्थाने घकारः तकारस्थाने टकारः ।
- I. 5. एवमौपमन्यव आचार्यो मन्यते ।
- I. 5. स्तुर्यर्थे चाचार्यग्रहणम् ।
- I. 5. आह्पूर्वो हन्तिः पाठार्थः ।
- I. 5. एतस्मान्निघण्टव एते स्युः, न निगमनात् ।
- I. 5. निशब्दोऽत्र व्यत्ययेन (आ) इत्यस्य स्थाने ।
5. सम्—आह्—पूर्वस्य ज्ञातेरभ्यासार्थस्य कर्मणि
कारके समान्नायः । सम्भ्यस्यते मर्यादयाऽय-
मिति समान्नायः ।
5. गवादिदेवपत्न्यन्तः शब्दसमुदायः समान्नाय
उच्यते ।
5. चर्षिभिर्मन्त्रार्थपरिज्ञानायोदाहरणभूतः पञ्चा-
ध्यायीशास्त्रसङ्ग्रहभावेनैकस्मिन्नान्नाये ग्रन्थी-
कृत इत्यर्थः ।
6. व्याख्यातव्यो—विभज्येमान्यत्र नामानीमान्या-
ख्यातान्युपसर्गा इमे निपाता इम इदं सामा-
न्यलक्षणमिदं विशेषलक्षणमिमामन्येकार्षीनी-
मान्यवगतसंस्काराणीदमभिधानमभिधेयमिद-
मभिधानस्य निर्वचनमित्येवंविधया मर्यादया
परिपाठ्या यथासमान्नात आख्यातेभ्यो निर्व-
क्तव्य इति ।
6. तमिमं च निघण्टव इत्याचक्षते अन्येपि—
अप्रचार्या इति वाक्यशेषः ।
6. ‘निगमा इमे भवन्ति’—निश्चयेनाभिर्कं वा
निष्कृष्य निगूढार्था एते परिज्ञाताः सन्तो
मन्त्रार्थान्गमयन्ति ज्ञापयन्ति, ततो निगम-
संज्ञा (निघण्टव) इमे भवन्ति ।
7. अर्थनिगमयितृस्वान्निगन्तव एते सम्पन्नाः
सन्तोऽतिपरोक्षवृत्तिना शब्देन गकारस्थाने
घकारं कृत्वा, तकारस्थाने टकारं कृत्वा त
एते निगन्तवः सन्तो निघण्टव उच्यन्ते ।
8. एवमौपमन्यव आचार्यो मन्यत इति वाक्यशेषः
8. कीर्तिप्रथनार्थमौपमन्यवग्रहणम् ।
8. प्रसिद्धश्च पाठार्थे हन्तेः प्रयोगः ।
8. आहननादेव । न निगमनान्तिमिप्रायः ।
8. समः स्थाने नीत्येव नियुक्तः ।

I. 5. दर्शयिष्यति भाष्यकार उपसर्गव्यत्ययम्—नि-
इत्येष समित्येतस्य स्थान इति ।

I. 5. घण्टुशब्दोऽपि घ्नति, जघान, जिघांषति,
इत्यादौ हन्तेर्हस्य घत्वापत्तिदर्शनाद् हन्तेः
रूपम् ।

I. 5. यस्मादर्थज्ञानार्थं छन्दोभ्यः समाहृता एते ।

I. 5. अतः समाहरणाग्निघण्टवः, नाहननात् ।

I. 5. अत्रेदं वक्तव्यम्—सर्वत्रकस्य शब्दस्य कथम-
नेकस्य निर्वचनस्य सम्भवः । किमर्थं वा
तत्प्रदर्शनं निघण्टुशब्दस्य । 'तमिमं समा-
प्रायं' इति संज्ञात्वकथनं तन्निर्वचनप्रदर्शनञ्च
किमर्थमिति ।

I. 5. एवमेतानि निघण्टुशब्दस्य त्रीणि निर्वचनानि

I. 6. उच्यते—इह (केषुचिच्छब्देषु धातुरूपम-
विनष्टं तदभिधेया च क्रिया तदर्थेऽस्ति,
यथा—पाचकादिषु । तेषु नैवानेकस्य निर्वचनस्य
सम्भवः । .....) येषु तु धातोरक्षरमात्रं वर्ण-
मात्रं वा (समानं विद्यते) यथा लक्ष्मीशब्दो
लभते...तेषु—अक्षरवर्णसामान्यान्निर्वचनस्य
कर्तव्यत्वात्तस्य चाक्षरस्य वर्णस्य सर्वेषु धातुषु
सम्भवात्सर्वेषाञ्च तेषामभिधेयानां क्रियाणा-
मर्थे सम्भवात्, अन्यतमावधारणे च कारणा-
भावात्, एकस्य शब्दस्य अनेकनिर्वचनस्य
सम्भवः ।

8. दर्शयिष्यति चाद्यमुपसर्गव्यत्ययम्—निरित्येष
समित्यस्य स्थाने ।

8. वर्णव्यापस्यौघशब्दवद्वकारस्य स्थाने घकार-
स्तकारस्य टकारः ।

8. यस्माद्वैते समाहृता भवन्ति छन्दोभ्यस्तस्मा-
त्समाहरणक्रियायोगात्समाहृतव एते समाहृताः
सन्तः पूर्ववदेवोपसर्गव्यत्ययादिक्रमेण निघ-
ण्टव इत्युच्यन्ते ।

8. एतस्मिन्नपि निगमनसमाहननक्रिये निघण्टुषु
विद्यमाने अप्यविवक्षिते कृत्वा समाहरण-
क्रियायोगहेतुको नामधेयप्रतिलम्भः उक्तः ।

9. आह किमयं पुनरतिमहान्यत्र एकस्मिन्नभि-
धानेऽनेकधात्वर्थनिर्वचनकृत इति ।

9. एवमेव निघण्टुशब्दो गमेर्वैकोपसर्गाद्—इन्ति-
हरतिभ्याम्बा द्व्युपसर्गाभ्यां निरुक्तः ।

9. उच्यते इह तावत्सर्वाण्याख्यातजानि नामानीति
सिद्धान्तः । सत्याख्यातजत्वेऽभिधेयस्था या
क्रिया लक्ष्यते तदभिधानसमर्थं परोक्षवृत्तौ
तावदभिधायिनि रुढिशब्दे धातुरपेक्ष्यते ।
स च पुनः स्वर-वर्ण-क्रियासामान्येन । तत्रैवं
सति रुढिशब्दे यावन्तो धातवः स्वं स्वं लिङ्गं
रुढिगतं दर्शयन्ति तावतः संगृह्य स रुढि-
शब्दो निर्वाच्यः । किं कारणम् ? विशेषव्यङ्ग्या-
भावात् । नहि तत्र विशेषलक्षणव्यवस्था
काचिदस्ति ययैकोऽवतिष्ठेताभ्ये च व्यावर्तयता

- I. 8. संज्ञा (निघण्टुः) च कथिता, तन्निर्वचनानि प्रदर्शितानि । इदानीं स्वरूपं कथ्यते तद्यान्येतानीति ।
- I. 8. यान्येताति लोके चत्वारि पदजातानि पदजातयः पदसमूहा इत्यर्थः ।
- I. 8. असमाम्नातानाञ्च नामाख्यातत्वप्रज्ञापनार्थमेतद्.....
- I. 9. भावः क्रिया तत्प्रधानमाख्यातम् । आख्याते हि क्रिया प्रतीयते—कालः—पुरुषः—उपग्रहः—साधनं—संख्या । एषां क्रिया प्रधानभूता ।
- I. 9. आख्याते हि पञ्चतीत्यादावुच्चारिते क्रिया प्रतीयते पाकादिः ।
- I. 9. नास्ति हि क्रिया प्रतीयते...कारकशक्तिश्च... च द्रव्यम् । तत्र द्रव्यं प्रधानभूतम् ।
- I. 9. एषां क्रिया प्रधानभूता, गुणभूता इतरे तदर्थत्वात् ।
- I. 9. तत्र द्रव्यं प्रधानभूतं, गुणभूते इतरे क्रियाकारकशक्ती, तदुपलक्षणार्थत्वात् ।
- I. 9. अथ यत्रोभे तत्र कथम्—वाक्यावस्थायां... तत्र भावप्रधाने भवतः, भावस्य साध्यत्वात् । साध्यसाधनयोश्च साध्यस्य प्राधान्यात् ।
- I. 9. किं रूपं पुनर्भावं लोक आचष्टे ।
- I. 10. उत्पाद्यते न व्यज्यत इति मन्यन्ते । फलोत्पत्त्या चासावनुमीयते उत्पन्नेति, न स्वयं प्रत्यक्षप्राप्ता ।
- I. 11. ये तु...अभिप्रयणादयस्तेषां अविर्भावस्तद्वत्...
10. ...निघण्टुशब्दस्य व्युत्पत्तिरुक्ता न तु निघण्टुशब्दस्यार्थतत्त्वमवधारितम् । तदवधार्यते—इति पर्युक्तस्तच्छब्दः ।
10. यान्येतानि चत्वारि पदजातानि या एताश्चतस्रः पदजातयः । क । लोके वेदे च ।
12. तस्मादसमाम्नातार्थोऽयमादितो लक्षणोपदेशो युक्त इत्युपपन्नम् ।
16. भावकालकारकसंख्याश्चत्वार एतेऽर्था आख्यातस्य । तेषां भावः प्रधानं भवति ।
12. आख्यायतेऽनेन गुणभावेन वर्तमानानेकारकप्रविभक्ता क्रिया तस्याश्च प्राधान्येन वर्तमानो भावः, स्वात्मलाभप्रधान इत्याख्यतम् ।
16. नाम्नोऽपि सत्ता द्रव्यं संख्या लिङ्गम् इत्येतेऽर्थाः । तेषां द्रव्यं प्रधानम् ।
13. भावः कर्म क्रिया धात्वर्थ इत्यनर्थान्तरम् । स यत्र प्रधानं गुणभूतानि साधनानि तदिदं भावप्रधानम् ।
15. तथेषु प्रधानं गुणभूता क्रिया नामान्येतानि ।
16. अथ पुनर्यत्र ते उभे भवतः...वाक्ये... भावप्रधाने भवतः, तस्य चिकीर्षितत्वात् । वाक्ये हि आख्यातं प्रधानम्, तदर्थस्य भावनिष्पत्तावङ्गभूतत्वात् ।
17. अथ पुनः कथमभिनिर्वर्त्यमानो भाव आख्यातेनोच्यते । किम्वा तदाख्यातमिति ।
12. भावसिद्धयैव चानुमीयते क्रिया परोक्षापि सती
17. अपूर्वमनपरश्च सन्तमेकत्वात् पूर्वापरीभूतं

पूर्वं न परं च सन्तं पूर्वापरीभूतं साध्यसाधन-
रूपं भावं लोक आख्यातेनाचष्टे व्रजति***इति ।

I. 11. सत्त्वभूतं सत्त्वं द्रव्यम्, भूतशब्दः पितृभूत
इत्यादिवदुपमायां द्रष्टव्यः ।

I. 11. सत्त्वनामभिः—सत्त्वं द्रव्यं लिङ्गसंख्यायुक्तं वस्तु***
वैयाकरणैरप्येतदुक्तम्—कृदभिहितो भावो द्रव्य-
वद्भवतीति ।

I. 11. गौरश्चः पुरुषो हस्तीति, गौरश्चः—इत्यादयश्च
ये विशेषास्तेषां सर्वेषां सत्त्वानाम् (अदः)
इत्ययमुपदेशः ।

I. 12. सर्वेषां च सर्वनाम्नां प्रदर्शनार्थम् अदःशब्द-
स्योपादानम् । अन्यान्यपि हि***सर्वनामानि
सर्वत्र वस्तुनि वर्तन्ते न कचिदेव ।

I. 12. जायत उत्पद्यते निर्वर्तते—इत्यादीनां प्रदर्श-
नार्थं भवतीत्यस्योपादानं पूर्ववत् ।

I. 12. आस्ते शेत इत्यादयश्च विशेषाः पूर्ववदेव ।

I. 12. भवतीति सर्वस्य भावस्योपदेशः सर्वस्य
भावस्य जायमानत्वात् जायमानानस्य च
'भवति' इत्यनेनोपदेशात् ।

I. 13 तस्यार्थं केचिदेवं व्याचक्षते—इन्द्रियं वागि-
न्द्रियं, तत्र यन्नित्यं = नियतम् = अन्यत्र नास्ति,
तदिन्द्रियनित्यम् ।***यावद्वागिन्द्रियं तदुच्चारणे
व्यापृतं तावदेवास्ति, न ततः प्रागूर्ध्वं (वा)
इत्यर्थः***वचनं शब्दः । एवमौदुम्बरायणो
मन्यते इति वाक्यशेषः***न कालान्तरमवति-
ष्ठते । अतः शब्दानां नास्ति यौगपद्यम्,

पूर्वापरमिव पार्वापर्येणापस्वित्येकमेकानु-
क्रियास्वाश्रितं.....अभिनिवर्त्यमानमाचष्टे
व्रजतीति ।

18. सत्त्वभूतं सत्त्वद्रूपिणम् ।

18. लिङ्गसंख्यायुक्तैः सत्त्वनामभिः ।
तत्रोक्तो विशेषः । कृदभिहितो भावो
द्रव्यवद्भवति ।

18. गौरश्चः पुरुषो हस्तीति सत्त्वानां विशेषोपदेश
इति वाक्यशेषः ।

18. सर्वेषामपि सत्त्वानामध्ययने प्राप्ते लिङ्गविशिष्ट-
त्वादिसमेवैकमुदाहृतमुपप्रदर्शनार्थम् ।

18. अत्र हि सर्वेषां सत्तावाचिनामध्ययने प्राप्ते
भवतिरेवैक उदाहरणार्थः परिगृहीतः ।

19. विशेषनिर्देशः कथमिति उच्यते 'आस्ते शेत
व्रजति तिष्ठतीति' ।

19. विद्यमानतामेवानुभवन्तः सर्वे भवतिशब्दस्य
वाच्या अन्याभिर्विशेषक्रियाभिरभिसम्बध्यन्ते ।
तस्माद्भवतीति सर्वक्रियाप्रसवबीजभूतमस्ति-
त्वमात्रमेव निरुपपदेन भवतिशब्देनोच्यते—
इत्युपपन्नं भवति सामान्यवाचित्वम् ।

20. ....इन्द्रियम् । तस्मिन्नित्यम् + इन्द्रिय-
नित्यम् ।.....वचनं—वाक्यमित्यर्थः ।.....
औदुम्बरायण आचार्यो मन्यते—इति—वाक्यशेषः ।

20. वाक्यमपि समस्तमुद्धृतं तदिन्द्रिये नावतिष्ठते,

युगपदवस्थितानेकार्यविषया चतुष्टयसंख्या प-
रस्परपक्षे नैकस्मिन्वस्तुनि द्वित्वादिसंख्यानां
सर्वासां प्रवृत्तेः । अतश्चत्वारि पदजातानि
इति यदुक्तं पदचतुष्टयं तन्नोपपद्यते ।

I. 13. एतदुक्तं—वागिन्द्रियव्यापारादुच्चारणानन्तरं
शब्द उपलभ्यते भवति, न ततः प्रागृचै च,
तस्माज्जन्यः शब्द इति, अतस्तद्भावे भावास्त-
दभावे चाभावात् ।

I. 13. अस्य प्रतिसमाधानार्थमुक्तं युगपदुत्पन्नाना-
मित्यादि । वाशब्दः पक्षव्यावृत्तौ ।

I. 14. अतश्चतुष्टयसंख्योपपन्ना । ननु च प्रतिज्ञामा-
त्रमिदं शब्दानां नित्यत्वे सत्येव कल्प्यते ।
तच्च नित्यत्वं साध्यम् । पूर्वपक्षे हीन्द्रियनि-
त्यत्वेन तद्भावाभावित्वमुक्तं कथं प्रतिज्ञात्रात्रेण
व्यवोढुं शक्यम् ।

I. 17. एवञ्च नित्यत्वे सति शब्देन संज्ञाकरणं
व्यवहारार्थं लोके । व्यवहारार्थं व्यवहार-
प्रयोजनं लोके उपपन्नमिति वाक्यशेषः ।

I. 18. तेषां शब्दानां यथा मनुष्येषु 'देवदत्त पयः
पिब, वचः शृणु' इत्यभिधानलक्षणो व्यवहारः,
एवं वेदेऽपि 'इन्द्र आगच्छ, पिब सोमम्,
शृणोत प्रावाणः' इति यज्ञाङ्गदेवप्रावादिविष-
याणां नामादिशब्दानां व्यवहारोऽविशिष्टः ।

I. 18. पुरुषाणां यजमानर्त्विजां विद्या ज्ञानम्, तच्च
प्रक्रान्तकर्मविषयेतिकर्तव्यतास्मरणलक्षणम् ।
तस्याऽनित्यत्वात्प्रस्मरणस्यापि सम्भवादित्यर्थः ।

I. 50. युगपदुत्पन्नानां वेति शब्दो विकल्पे । युग-
पदुत्पन्नानाम्बा, न युगपदुत्पन्नानां वा ।

यत्कवयभूतानि पदान्यवस्थितानिप रिसंख्यातुम् ।
न च विनष्टाविनष्टयोः सह परिसंख्यानमस्ति ।
तस्माद्वचनानित्यत्वात्पदचतुष्टयानुपपत्तिरित्युप-
पन्नम् ।

20. यावदेव वक्तुर्वागिन्द्रिये श्रोतुश्च श्रोत्रेन्द्रिये
वचनं तावदेव तदस्तीति शक्यते वक्तुं प्रभ्यु-
तश्च नास्ति ।

24. एवमाक्षिते परिहारद्वारेणेदमवतार्यते युगपदु-
त्पन्नानां वा शब्दानामितरेतरोपदेश इति ।
अत्र समञ्जस एव वाशब्दः ।

24. तस्मादुपपद्यते पदचतुष्टयमिति । आह—
आगमनमात्रमेतत् । हेतुरुच्यतां कथं विनष्टा-
विनष्टयोः सह परिसंख्यानमवस्थितयोर्वा
युगप्रधानभाव इति ।

24. तस्मादणीयस्त्वादिति विशेषहेतुपपत्त्या शब्दे-
नैव संज्ञाकरणं व्यवहारार्थं लोक इत्युपपन्नम् ।

25. यैव हि मनुष्याः प्रयोजनेषु, नामाख्यातोप-
सर्गनिपातैर्यथार्थमभिदधत्येवमेव देशानपि ।
देवेष्वपि शब्दस्याभिधानशक्तिरपरिहीणे-
त्यभिप्रायः ।

25. पुरुषेषु मनुष्येषु विद्याया विज्ञानस्यानित्य-
त्वम् ।

24. अत्र समञ्जस एव वाशब्दः । कथम् । अयुग-
पदुत्पन्नानां वा युगपदुत्पन्नानां वा नित्यानां
वानित्यानां वेत्यर्थः ।

- I. 20. 'तु' शब्दः पक्षव्यावृत्तौ । 22. 'तु' शब्दः पक्षव्यावृत्तौ ।
- I. 22. वचनम्—उच्यतेऽनेनेति वचनं वाक्यम् । 20. वचनम्—उच्यतेऽनेनेति वचनं वाक्यमित्यर्थः ।
- I. 25. पाठादेव षट्त्वे सिद्धे षडिति संख्याऽवधारणार्था 29. निर्देशत उपलब्धानां षडित्यवधारणं सुखार्थम् ।
षडेवेति ।
- I. 25. तथा चावधारणस्य फलं दर्शयिष्याति— 29. वक्ष्यामोऽतोऽन्ये भावविकारा एतेषामेव वि-
अतोऽन्ये— कारा भवन्तीति ।
- I. 28. सर्वपूर्वो भावोऽस्तादिभ्यो व्यापारान्तरेभ्यो 29. षण्णां भावविकाराणां यदि वान्यो यः पूर्वो भाव-
जन्माख्य आदिरुपक्रमो...जायते शब्दः । विकारस्तस्य जायते-इत्यनेन शब्देनादिमाचष्टे ।
- I. 28. पूर्वापरीभूतमाचष्टे जायते शब्दः । 29. जनिः पूर्वो भावः ।
- I. 28. जातावस्थां नाचष्टे...स ह्यपरो भावोऽस्तेर्विषयः । 29. किमादिमेव । नेत्युच्यते । उक्तम्—उपक्रम-
प्रभृति अपवर्गपर्यन्तमिति ।
- I. 29. जनेस्तदर्थत्वादपरिसमाप्तिप्रसङ्गादनन्तरभावि- 30. अपरभावः...अस्तिशब्दवाच्यः ।
- त्वाद्यायुक्तः प्रतिषेध इति । 30. अस्तिस्त्वामवानपि ह्यसौ जायते अस्तिशब्द-
वाच्यस्य भावविकारस्यासम्पूर्णत्वात् ।
- I. 29. सतो विशेषसत्ताप्रतिलम्भो जन्म । तस्मात्स- 30. उपस्थित एव तस्यावधारणकालः ।
- देवोत्पद्यते । 30. तत्रैवं सति जनिशब्दवाच्ये भावविकारेऽस्ते-
रप्यर्थोऽस्ति विद्यमानता । किं कारणम् ?
- I. 30. उत्पन्नस्य जनिव्यापारेण प्रतिलब्धात्मलाभस्य 30. न ह्यविद्यमानो जायते ।
- जायमानावस्थां प्रत्यनन्तरभाविनः सत्त्वस्य 30. अस्तीति जातस्य सत्त्वस्यावधारणमात्रं ब्रवीति
द्रव्यस्य वस्तुनो घटाङ्कुरादेर्निर्लुठितस्य न विपरिणाममाचष्टेऽपूर्णत्वात् । न प्रतिषेध-
बुद्ध्यावग्रहोऽवधारणं 'अस्ति' शब्द आचष्टे—
इत्यनुषङ्गः सर्वत्र ।
- I. 32. विद्यमानमपि विनाशं स्वान्नोपनिपातित्वाच्छ- 31. स च विनाशं ब्रुवन्न पूर्वभावमाचष्टेऽपक्षीयते-
ब्दानां न प्रतिषेधति, स्वार्थोपरोधप्रसङ्गादिति । र्थं विद्यमानमपि तस्मिन्विनाशे ।
- I. 33. एभ्योऽन्ये भावभेदा एतेषामेव षण्णां भेदा 32. अतो भावविकारषट्काद्येऽन्यत्वेन भावविकारा
इति ह स्माह वार्त्तायणिरिति सम्बन्धः लक्ष्यन्ते न ते पृथगेवात्यन्तभिन्नाः सन्ति ।
प्रकृतत्वात् । किं तर्हि ? एतेषामेव विकारा भवन्ति ।
- I. 33. ये यस्य जन्यादेरर्थत्वेन योग्यास्त आभिमुख्येन 32. त एते जन्यादिशब्दवाच्या विकारा यथावचनं
तर्कयितव्याः । यो यस्मिन्वचने यथावचनमवस्थितः सन्तः
प्रकरणोपपत्तिभ्यां मन्त्रार्थावधारणं प्रत्यभ्यूहि-
तव्या वितर्क्याः प्रयुज्यमाना इति वाक्यशेषः ।

I. 33. वृद्धेरुपधीयते पुष्यत इत्यादयः ।

I. 33. एवं नामाख्यातलक्षणं सप्रपञ्चमभिधायवसर-
प्राप्तनुपसर्गानर्थतः स्वरूपतश्चेल्लक्षयितुमाह ।

I. 34. तुल्यधारणे ।

I. 34. नामाख्यातयोरेव कर्मणोऽर्थस्योपसंयुज्यत
इत्युपसंयोगो विशेषः प्रकर्षादिस्तस्य शब्द-
गडुमात्रेण सन्निधानाद् द्योतका भवन्तीति ।

I. 34. उपेत्य नामाख्यातयोरर्थस्य विशेषं सृजन्त्यु-
त्पादयन्तीत्युपसर्गाः ।

I. 35. उच्चावचा बहुप्रकाराः पदस्योपसर्गाख्यस्यार्था
अभिधेयाः प्रकर्षादयः सन्ति ।.....एवं
गार्ग्यो नाम नैरुक्तविशेष आहति वाक्यशेषः ।

I. 35 अपि च यत्र केवलादप्यर्थप्रतीतिर्दृश्यते, तत्र
केवलस्यापि प्रयोगः ।

I. 36 तस्माद्य एषु पदेषूपसर्गेषु नामाख्यातेषु वा
प्रयुज्यमानेषु पदार्थः प्रकर्षादिरर्थः प्रतीयते,
प्राहुरिमे-उपसर्गास्तमीदृशं नामाख्यातयोरर्थस्य
विशेषणम्...विकारकमित्यर्थः ।

I. 36. प्रदर्शनं चेदम् कर्मप्रवचनीयत्वे हि सति...
मर्यादादिष्वपि दर्शनात् । निपातत्वे च समुच्च-
यादिष्वपि ।

I. 37. प्रपेक्ष्येतस्य प्रातिलोम्यम् । एतस्यैव सन्निकर्ष-
लक्षणस्यावर्गार्थस्य प्रातिलोम्यं विप्रकर्षमाहनुः

I. 38. नतीत्येतस्य प्रातिलोम्यम् । एतस्याभि-
मुख्यस्य वैपरीत्यम् ।

I. 43. अपरभावः पश्चाद्भावस्तमाह । अनुरूपमस्येद-
मिति सादृश्यम् । अनुगच्छतीत्यपरभावः ।

I. 44. अधीत्युपरिभावम् । अधितिष्ठति । अग्रास्ते ।

32. तथा वर्षतिशब्दवाच्यो वर्धते पुष्यति उप-
चीयते आप्यायत इत्येवमादि ।

33. सातुषङ्गमुक्तं नामाख्यातयोर्लक्षणम् ।...पति-
ज्ञाप्रसक्तमेवाधुनोपसर्गलक्षणमुच्यते ।

33. तुल्यधारणार्थः ।

33. नामाख्यातयोरेव योऽर्थः कर्म तत्रैव विशेषं
कश्चिदुपसंयुज्य द्योतयन्ति ।

33. आख्यातमुपपृष्ट्यार्थविशेषमिमे तस्यैव सृज-
न्तीत्युपसर्गाः ।

33. एषामुपसर्गपदानामर्थः पदार्था भवन्ति वियु-
क्तानामपि नामाख्याताभ्यामिति गार्ग्य आ-
चार्यो मन्यत इति वाक्यशेषः ।

33. एकैकोऽप्येषां प्रादीनां नामाख्यातवियोगेऽप्य-
नेकार्थ इत्यभिप्रायः ।

33. उच्चावचावचाश्च उच्चावचा बहुप्रकारा इत्यर्थः ।

34. य एषूपसर्गेषु स्वोऽनेकप्रकारोऽर्थ इति प्राहुरेव
तमिमे उपसर्गाः पदविशेषाः पृथगपि सन्तः ।
कः पुनरसावित्युच्यते—
नामाख्यातयोरर्थविहरणमर्थविक्रियामित्यर्थः ।

34. अनेकार्थत्वेऽपि सत्युपसर्गाणामेकैकोऽर्थ उदा-
हरणत्वेनोच्यतेऽर्थवत्त्वप्रकाशनार्थम् ।

35. प्रपरा—इत्येतावुपसर्गौ एतस्यैवाहोऽर्थस्य
प्रातिलोम्यमाहनुः ।

35. प्रतीत्येतस्य एवाभेः 'प्रातिलोम्यम्' आह—
प्रतिगत इति ।

35. अनुरूपमस्येदमिति सादृश्यम् । अनुगच्छती-
त्यपरभावः ।

35. अधीत्युपरिभावमाह, ऐश्वर्यं वाधितिष्ठति,
अधिपतिरिति ।

- I. 46. त उच्चावचेष्बनेकप्रकारेषु प्रतिपाद्येष्वर्थेषु प्रतिपादकत्वेन निपतन्ति वर्तन्ते इत्यर्थः ।
- I. 46. तेषाम्—इव, न, चि, नु, इत्येते चत्वार उपमार्थे भवन्ति ।
- I. 46. उभयत्रोदाहरणे । लोके—अग्निरिव दीतः, इन्द्र इव विक्रान्त इति ।
- I. 47. ध्रुवस्यार्षेम् । राजाभिषिक्त उच्यते । इहैव राज्ये एधि भव ।
- I. 48. कर्मशब्दोऽत्र निरुक्ते सर्वत्रार्थपर्यायः ।
- I. 48. जरन्ते स्तुवन्ति । कम ? सामर्थ्याद्दातारं यजमानं दातारमिन्द्रं वा ।
- I. 55. योऽग्निः कव्यवाहनः, कव्यं पितृदेवत्यं हविस्तस्य वोढा, पितृन् यक्षत् यजतु ।
- I. 56. निदधानीह वेह वा । एकेनेहशब्देनान्तरिक्षं प्रतिनिदिश्यतेऽन्येन यौः । हस्तौ वा सव्यो दक्षिणश्च स्कन्धौ वा ।
- I. 57. अह इति च ह इति च विनिग्रहार्थीयौ, विनिग्रहो नियमः, नियमार्थीयौ, एवं समानार्थीयौ पूर्वेण संप्रयुज्येते ।
- I. 59. अथाप्युकार एतस्मिन्नेव विनिग्रहार्थे उत्तरेण संप्रयुज्येते ।
- I. 60. एकस्या एव पूजनार्थे बहुवचनं व्यत्ययेन वा ।
- I. 62. कथं हि व्याकरिष्यतीत्यसूयायाम् । अमूया-अक्षमा अमर्षः । देवदत्तः सभायां प्रश्नान्याकरिष्यतीत्युक्तं अक्षममाणः कश्चिदाह-कथं हि व्याकरिष्यत्युक्तविषय इति ।
36. उच्चावचेष्बनेकप्रकारेष्वर्थेषु निपतन्ति—इति निपाताः ।
37. तेषां सर्वेषां मध्य ऐत एव चत्वार इवन-चिन्नवः प्रायोवृत्त्योपमार्थे भवन्ति ।
40. भाषायां प्रसिद्धमेवेति कृत्वा नोदाहरणं पठति अथवेते एव । अग्निरिव तीक्ष्णः, इन्द्र इव विक्रान्तः ।
40. अनया चानुष्ठुभा ध्रुव आक्षिप्तो राजानमभिषिषेव । इहैव राष्ट्रे त्वमेधि भव ।
37. कर्मशब्दो हि प्रायेणार्थपर्यायवचनोऽस्मि-ञ्शास्त्रे ।
40. तमेव यजमानं जरन्ते स्तुवन्ति ।
43. योऽग्निः कव्यस्य वोढा यस्यायमधिकारः कव्यानि वोढव्यानीति स इहास्माकं पितृ-यज्ञे होतृत्वेन व्यवस्थितः पितृनाहूय यक्षत्पू-यजयत्वित्यर्थः ।
43. अहमिमां पृथिवीमिह वान्तरिक्षे, इह वा शुलोके, अथवेह दक्षिणे स्कन्धे इह वा सव्ये निदधानि ।
45. अह इति च ह इति च द्वावप्येतौ विनिग्रहा-र्थीयौ, तयोः पुनरेतयोरेतत्प्रयोगस्वाभाव्यम् । द्वयोरर्थयोरेककाले प्रकृतयोः पूर्ववाक्यगते-नार्थेन संयुक्तौ प्रयुज्येते ।
45. अथाप्युकार एतस्मिन्नेव विनिग्रहार्थे भवति । स पुनरुत्तरेण द्वितीयवाक्यगतेनार्थेन संयुक्तः प्रयुज्येते ।
45. एकस्या एव पूजनार्थे बहुवचनम् ।
46. कथं व्याकरिष्यतीत्यसूयायाम् । 'कथमयं व्याकरिष्यति' इति अकृतप्रयत्नोऽयमित्य-भिप्रायः । अमर्षादसाक्षाच्छब्दपूर्वकोऽभिप्रायः परिवादोऽसूयेत्युच्यते परगुणानभ्यनुज्ञेत्यर्थः ।

I. 62. किञ्चेति विद्याप्रकर्षे । विद्या ज्ञानम् । तस्य प्रकर्षो नामातिशयः । किं तर्हि विद्याप्रकर्षः? अन्यस्थत्वमन्यैरेतदुपलब्धं मया तेभ्यः श्रुतं न स्वयमुपलब्धमित्ययमर्थो विद्याप्रकर्षः ।

I. 63. खल्वित्ययं च निपातः प्रतिषेधे ।...खलु कृत्वा खलु कृतम्-इत्युदाहरणे । अकृत्वा, अकृतमित्यर्थः ।

I. 65. वेदे तु शश्वदिति बहुनाम पठितम् । नित्यत्वे च प्रयुज्यमानं दृश्यते ।

I. 65. विचिकित्सतेति यद्यपि लोके सन्देह उच्यते, धर्मे न विचिकित्सा कार्या,...न सन्देहो विचिकित्सोच्यते । किं तर्हि ? निश्चयः ।

I. 66. यस्यामृचि विचिकित्सार्थीयस्तामुदाहरिष्यन्न-
र्थाभिव्यक्त्यर्थमस्याः पूर्वं तावदितिहासमाचष्टे-
'अगस्त्य इन्द्राय' इत्यादि ।

I. 66. सम्प्रदिस्सांचकार । सम्प्रदिस्सा सम्यक्प्रदान-
तुमिच्छा, तथा तत्पूर्वकत्वासम्प्रदानं लक्ष्यते,
मरुद्गयः संप्रददावित्यर्थः ।

I. 67. द्योतते इत्येवं सतः कर्तृकारकेण युक्तस्य सतः
कर्तृकारके, न कारकान्तर इत्यर्थः ।

I. 68. भा चातिधक्...माऽस्मानतिहाय-अन्येभ्यो
दाः, प्रथमस्मभ्यं देहि पश्चादन्येभ्य इत्यर्थः ।

I. 68. सुवीराः सुपुत्राश्च स्यामेति वाक्यशेषः । यदि पुत्रा न सन्ति, ततः शोभनत्वविशिष्टानां तेषामपीयं प्रार्थना । अथ यदि सन्ति ततः शोभनमात्रस्य ।

I. 68,69. का व्यृद्धिः? कर्मणः परार्थत्वात् ऋत्विजां
तत्रावृत्तिः, तां दक्षिणा व्यावर्तयति, तत्पृणया
तेषां तत्र प्रवृत्तेः ।

47. किलेति विद्याप्रकर्षे । विज्ञानातिशये इत्यर्थः ।
अन्यत उपश्रुत्यातिशयेनावधार्यान्यस्मा
आचष्टे कश्चित् ।

47. अयं प्रतिषेधार्थीय एव । 'खल्विति च'
तद्यथा एवं 'खलु कृत्वा' । अकृत्वेत्यर्थः ।

47. छन्दसि पुनः (शश्वद्) अन्येष्वर्थेषु भवति ।

47. विचिकित्सा नाम--विवेकपूर्वकोऽवधार-
णाभिप्रायः ।

47. उदाहरणमत्र निर्विविक्षुर्निदानमेवाह । 'अग-
स्त्य इन्द्राय' इत्यादि ।

48. सम्प्रदिस्सांचकार सम्प्रदातुमैच्छदित्यर्थः ।

49. द्योतते तदिति द्युरिति कर्तृकारकम् । सदिति
यत्र ब्रूयात्तत्र तत्रोद्धारित एव कारकनियमो
दृष्टव्यः ।

50. मातिधक्-माऽस्मानतिहायातीत्यान्येभ्यो देहीति
मा दा इत्यर्थः । अस्मभ्यन्तावेदेहि ततो-
ऽन्येभ्योऽपि दास्यसि चेत्यभिप्रायः ।

50. किञ्च युष्मदनुग्रहाच्च सुवीरा वीरवन्तो भवेम
पुत्रवन्तो यद्यपुत्राः । एवमयं मत्स्वर्णीय सुः ।
अथ पुनः पुत्रवन्त एव ततः कल्याणवीरा
इति समस्तार्थः ।

51. यज्ञे हि यत्किञ्चिद्विगततद्धिकं भवति तदियं
समर्धयति विशिष्टं हि यज्ञस्य साधनमेतदिति ।

- I. 66. अपि वा दानकाले दक्षिणस्यां वेदिश्रोण्याम-
ग्रेण गार्हपत्यं जघनेन सदो दक्षिणा आनीयन्ते ।
ततः प्रदक्षिणागमनाद् दिशं दक्षिणामभिप्रेत्य
तत्सम्बन्धादक्षिणेति ।
- I. 69. प्रजापतेर्हि प्रजाः सृष्ट्वा प्राङ्मुखस्य दक्षिणे
हस्तो यतो बभूव सा दक्षिणहस्तसम्बन्धादक्षिणा ।
- I. 69. स हि उत्साहवत्तरः सव्यात् ।
- I. 69. स हि प्राशुः क्षिप्रो हननेऽन्यस्मादङ्गात् ।
- I. 72. ऋचां पोषं पुपुष्वान्कुर्वन्, ऋचो यथाविधि
कर्मणि प्रयुज्जानः इत्यर्थः ।
- I. 72. 'अर्धनामेत्येके' तदुपपिष्टाद्वक्ष्यामः 'त्वो नेम
इत्यर्धस्य' इत्यत्र मन्त्रे युक्तविनिग्रहार्थीयः ।
- I. 74. तत्कथमनुदात्तप्रकृतिः, अनुदात्तस्वभावकं नाम
स्यात् ।
- I. 74. तदयुक्तम् 'नेमत्वसमसिमेत्येतान्यनुदात्तानि'
इत्यपवादस्मृतेः ।
- I. 74. सत्तु निपातत्वेऽपि तुल्यम्, निपातानां ह्यायुदात्त-
त्वमौसर्गिकं स्मरन्ति- 'निपाता आयुदात्ताः' इति
- I. 75. तद्व्युज्ज्वलशब्द-व्यक्ततरमन्येभ्योऽङ्गेभ्य इति ।
- I. 76. आस्यमस्यतेः क्षेपणार्थस्य, क्षिप्यते हि
तन्नामं क्षिपति वा वर्णान् ।
- I. 76. आस्यन्दते खवति द्रवीभवति शुष्कमपि
एतदन्नं प्राप्येति वाक्यशेषः । अन्तर्हितण्यर्थो
वा स्यन्दिः, आस्यन्दयति द्रावयत्येतदन्नमि-
त्यर्थः । शुष्कमप्यन्नमास्यं द्रावयति ।
- I. 77. एवमुक्ताः कर्मोपसंप्रहार्थीयाः, प्रसङ्गेन च
निपातान्तराणि, यथाप्रतिज्ञातमिदानीं पद-
पूरणा उच्यन्ते ।
51. सा हि दक्षिणस्यां वेदिश्रोणावग्रेण गार्हपत्यं
जघनेन सदो दक्षिणेनाग्नीध्रे गत्वान्तर्वेदि
स्थित्वान्तरेण चात्वालमाग्नीध्रं चोत्सृज्यमाना
गच्छति ।
51. प्राङ्मुखस्य प्रजापतेर्यतो दक्षिणो हस्तो बभूव,
सा दक्षिणा दिग्भवत् ।
51. स ह्युत्साहवान्भवति कर्मसु न तथा सव्यः ।
51. तेन हि हन्यते ।... अन्येनापि केनचिदङ्गेन
हन्यत एव...। अयमेव तु प्राशुः शीघ्रः ।
54. ऋचां पोषं पुष्टिं पुपुष्वानुपुनः पुनः शृशं वा
देवतायाथात्म्यानुचिन्तनसन्तानगर्भस्थानकर-
णानुप्रदानवतीर्यथाकालमृचोऽधीयान आस्ते ।
- 53 'अर्धनामेत्येके' । अर्धस्यैतन्नामेत्येवमेक
आचार्या मन्यन्ते । वक्ष्यति चायमपि 'त्व-
नेम इत्यर्धस्य' इति ।
56. तदेतच्छब्दरूपमनुदात्तमनुदात्तस्वभावं सत्कथं
नाम स्यात् ।
56. स एषोऽपवादः 'त्वत्वनेमसमसिमेत्यनुद-
त्तानि' इति ।
57. निपातत्वेऽपि कल्प्यमानेऽस्य स्वसामञ्जस्यं
न भवत्येव निपाता अप्यायुदात्ता भवन्ति ।
59. एते अक्षिणी इतरेभ्योऽङ्गेभ्यः व्यक्ततरे स्प-
ष्टतरे प्रकाशतरे भवतः ।
59. 'आस्यमस्यतेः' क्षेपार्थस्य । क्षिप्यते ह्येत-
दाभिमुख्येनाग्नम् ।
59. स्यन्दतेर्वा स्यादाहपूर्वस्यैव स्ववर्णार्थस्य ।
शुष्केऽपि ह्येतदन्ने आगते खवत्येव ऋग्माणं
येन तदार्द्राभूतं प्रासितुं शक्यते ।
60. व्याख्याताः कर्मोपसंप्रहार्थीयाः । तत्प्रसङ्गेन
'हि' इत्येनमादयोऽन्यार्था अप्युक्ताः । प्रतिज्ञा-
प्रसक्तानेवाधुना पदपूरणान्वक्ष्यामः ।

1. 78. ननु 'च' इत्येतस्य पुरस्तादेवोक्तं पदपूरण- 60,61. उकारो न निर्देष्टव्यः ।...स हि पुरस्ताद्भिर्दिष्ट
त्वम्—अथापि पदपूरणे इदमु, तदु, इत्यत्र ? एव, अथापि पदपूरण-'इदमु-तदु'-इति ।
सत्यमुक्तं तत्र प्रासाङ्गिकम् । इह तु पदपूरणे- उच्यते, सत्यं निर्दिष्टः । प्रासाङ्गिकस्तु स
मध्येऽसति वचने निपातोदाहरणविषयं तस्य निर्देशः । अयमेवात्रोकारस्य पदपूरणत्वे
विज्ञायेत । तत्तत्तदनर्थकम्, विनिग्रहार्थीयत्वस्य मुख्यो निर्देशः स्वप्रकरणत्वात् । आह—तत्र
च तुल्यकक्ष्यप्रतिपादनार्थत्वादसति हि तस्मिन् तर्ह्यक्षिप्तर इति । उच्यते, नाक्षिप्तरः...
नवचने-इदं पदपूरणत्ववचनं विनिग्रहार्थीयत्व- यदि ह्ययमुकारस्तत्र पदपूरणत्वेन नोच्येते-
स्यापवादो विज्ञायेत । हैवोच्येत ततः पूर्वोक्तस्य विनिग्रहार्थीयत्व-
स्यायमपवाद इति गम्येत ।
- I. 78. त्वक्त्राणकारणत्वात्त्वक्त्रं वासः तद्रहिता 63. निष्कृत्रा एव निष्कृत्रासः । निर्वसना इत्यर्थः ।
निष्कृत्रा दरिद्राः ।
- I. 79. हिंस्यते हि तत्र दिवोष्णेन हेमन्तजं यवादि- 63. हिनस्ति हि तस्मिन्कालेऽप्रतिबध्यमानोऽति-
सत्यं दावाग्निना तृणौषध्यादि । शयेन दावाग्निः शुष्कानोषधिवनस्पतीन् ।
- I. 80. शुनःशेषो यूषे बद्ध इन्द्रमाह । 65. शुनःशेषो यूषे नियुक्त आत्मानं मोचयितु-
मिच्छन्ननया गायत्र्येन्द्रं तुष्टाव ।
- I. 81. घादयोऽपि दृश्यन्ते—आ घा ता गच्छान् । 61. अन्येऽपि चानर्थकाः सन्ति, तद्यथा 'आ घा
ता गच्छातुत्तरा ।
- I. 81. नारदेन किल विप्रलभ्यमाना असुरस्त्रिय आहुः। 67. नारदेन किल विप्रलभ्यमाना असुरपत्न्यो भतृ-
न्प्रति तमनेन मन्त्रेण प्रत्युचुः ।
- I. 83. एवं शाकटायनो वैयाकरणविशेषो मन्यत 68. एवं शाकटायन आचार्यो ब्रवीति—इति वाक्य-
इति वाक्यशेषः । अयमेव च नैरुक्तानां शेषः । नैरुक्तानां चैषः समयः सिद्धान्तः
समयः सिद्धान्तः । सर्वेषामविशेषेण ।
- I. 83. संविज्ञातानि—अख्यातजल्वनैषां नास्ति विप्र- 69. समं विज्ञातान्येकमत्येन विज्ञातानीत्यर्थः ।
तिपत्तिरित्यर्थः । तेषु तावदविप्रतिपत्तिरेवास्माकमाख्यातजानि
तानीति ।
- I. 84. तत्रैवं सति स्थूणा—दरे शेते व्यवतिष्ठत- 72. तत्रैवं सति स्थूणैकैव सती दरे शेते इति
इति दरशया वा । दरशया—इत्युच्यते ।
- I. 85. पुरुषमात्मानं पूः शरीरं तरिमुन परिभोक्तृत्वेन 73. पुरि लसौ शेते इति पुरिशयः प्राप्नोति ।
शयानं पुरिशय इत्याचक्षीन् ।
- I. 86. पदेभ्यः.....पदावयवभूतेभ्यो धातुभ्यः । 75. पदेभ्य आख्यापदेभ्यः ।

- I. 86. तदप्ययुक्तं को ह्येनामप्रथयिष्यत, प्रथयन्वा किमाधार आसीत्, सर्वस्य स्थावरजङ्गमस्यै- तदाधारत्वात् ।
- I. 88. यथा तक्षा इति शिल्प्येवोच्यते, न तक्षुव- न्नप्यन्यः ।
- I. 90. इहैकः प्रयोजकस्य प्रथयितुर्व्यापारः, अपरः प्रयोज्यस्य प्रथितुः प्रथनम्, न तयोः प्रथनात् पृथिवीत्युच्यते । किं तर्हि ? प्रत्यक्षेण चेयं पृथुः दृश्यते ।
- I. 90. व्रततिः वरणाद्व्रततिः स तु वल्त्यां प्रासिद्धः । दमनाद्दमूना इत्यमिरतिथिर्वा ।
- I. 90. सैषा पुरुषस्य शाकटायनस्य गर्हा न नाम्ना- माख्यातजत्वस्य ।
- I. 91. एवमन्वित एवार्थे संचस्कार शाकटायनः ।
1. 92. प्रसक्तस्य वित्वशब्दस्य निर्वचनम् । वित्वं हि विभर्ति दुर्मिक्षादौ भक्ष्यमाणम्, भिद्यते हि भक्षार्थिभिः ।
- I. 93. अथापीदमन्तरेणेत्यादिना शास्त्रारम्भस्य प्रयो- जनानि पञ्चोच्यन्ते ।
अपि चेदमन्तमरेण मन्त्रेष्वर्थप्रत्ययोऽर्थावगमो न विद्यते-इति ।
स्वरसंस्कारोपदेशस्यार्थविशेषाधीनत्वात्ताभ्या- भेव हि स्वरसंस्काराभ्यां युक्तः शब्दः क्वचि- दर्थे साधुः क्वचिदसाधुः ।
1. 93. तदिदं निरुक्तारुच्यं विद्यास्थानं व्याकरणस्य कात्स्न्यं करोतीति वाक्यशेषः ।
- I. 93. मन्त्राणां यदानर्थक्यं तदेतेनोपेक्षितव्यम्, एतेन नैरुक्तेनोपगम्येक्षितव्यम् । किं साध्व- साध्विति ।
74. अथापि कश्चिदस्या अपृथिव्याः सत्याः प्रथन- कर्ताभ्युपगम्येत ततोऽपि च वयमिदमपरं पृच्छेम 'किमाधरश्चेति । चशब्दः समुच्च- यार्थः । सर्वस्य प्राणिजातस्येयमेवाधारः प्रतिष्ठा
79. तक्षन्कश्चित्तक्षेत्युच्यते । अन्यस्तक्षन्नपि न तच्चेत्युच्यते ।
81. न वयमेवं ब्रूमः प्रथितेयं केनचिदतः पृथिवी- यमिति । आह—कथमियमप्रथिता सती पृथिवीत्वमापेति ?.....यद्यप्यप्रथिता कैश्चिदन्यैस्तथापीयं पृथुदर्शनक्रियायोगात् पृथिव्येव ।
81. व्रततिर्त्रीणान्तेः । वल्ली । दमूना दममना वेत्येवमादि अभिरतिथिर्वा ।
82. एष पुरुषदोषो न शास्त्रदोषो यदनुगमयितुं धातुशब्दैरर्थो न शक्यते ।.....
82. अनुगत एवार्थे—संचस्कार शाकटायनः ।
83. विभर्ति वा दुर्मिक्षादौ भक्ष्यमाणं जनम् । भेदनाद्वा । भिद्यते हि तदवश्यं भक्षणा- येति ।
85. अथशास्त्रोऽधिकारार्थे द्वितीयं शास्त्रारम्भ- प्रयोजनमधिकरोतीति ।
अपीदं शास्त्रमन्तरेण पदार्थे प्रत्ययो नास्ति ।
अर्थवशेन हि स्वरसंस्काराववातिष्ठेते ।
86. व्याकरणस्य कात्स्न्यं कृत्स्नभावं करोतीति वाक्यशेषः ।
86. 'तद' एतदेवमुच्यमानं कौत्सेनानेन नैरुक्तेन उपेक्षितव्यम् । उपगम्य वेदं शास्त्रं चेक्षितव्यं किमसौ सत्यमान्छे वृथेति वा परीक्ष्यम् ।

- I. 94. यथा—‘ओषधे त्रायस्वैनम्’ इति न ह्योष-
धिच्चातुं समर्था ।
- I. 97. अपि च —अग्नये समिध्यमानायानुवक्तव्यमिति
जानन्तमेव होतारमध्वर्युः संप्रेष्यति ।
- I. 98. कथं होकादितिर्द्यौश्चान्तरिक्षं च माता च पिता
पुत्रश्च स्यात् ।
य एव लोके शब्दास्त एव मन्त्रेषु । ते यथैव
लोके पदार्थान् प्रत्याययन्ति तथैव मन्त्रेष्वपि ।
- I. 100. यदुक्तं—वाचोयुक्तेर्नियमानियतानुपूर्वीकत्वा-
द्यानर्थका मन्त्राः इति । तत्र, लोकेऽपि तयो-
र्दर्शनात् ।
- I. 101. न हि कस्यचित् सपत्नः मित्राणि वा न
सन्ति ।
‘मुनेरपि वनस्थस्य स्वानि कर्माणि कुर्वतः ।
उत्पद्यन्ते त्रयः पक्षा मित्रोदासीनशत्रवः॥’ इति ।
- I. 102 यथा लोके—स्वमेव मन्माता त्वमेव पिता
त्वमेव च भ्रातेति । ‘.....’ इति व्यपदेश-
स्तद्वत् ।
- I. 102. एवन्नाम्यगादीनामर्थस्य ज्ञेयस्यायमपराधः,
यदेन भवान्न जानाति, ज्ञातुर्भवतोऽयमपराधः
- I. 104 अथापि—इत्यादि प्रयोजनानन्तरं वचनम् ।
- I. 104. अपि चेदमन्तरेण पदविभागः—पदविभागेनात्रं
ज्ञानं लक्ष्यते, इदं निरवग्रहमिदं सामग्रह-
मिति ‘.....’ तस्य ज्ञानं न विद्यते तस्यार्थ-
ज्ञानाधीनत्वात् ।
- I. 106 नैऋतस्य कपोतस्यार्थम् । कपोतनिलयनो
होमेऽनया क्रियते ।
88. तद्यथा—‘ओषधे त्रायस्वैनम्’ इत्याह । न
चौषधिरात्मानमपि त्रातुं समर्था किमुत वृक्षम् ।
91. ‘अथापि अयमपरो’ हेतुमन्त्राणामानर्थक्ये ।
कतम इति उच्यते । ‘जानन्तं संप्रेष्यति’
इति । अध्वर्युर्होतारम् ।
- कथं यैव द्यौः सान्तरिक्षं यैव माता स एव
पुत्रः स एव च पितेत्येवमादि ।
92. समान एव हि शब्दो लोके मन्त्रेषु च ।
94. यत्पुनरेतदुक्तं ‘नियतवाचोयुक्तयो नियतानु-
पूर्व्या भवन्तीति’ अत्र भ्रमः । ‘लौकिने-
ष्वपि’ नियतवाचोयुक्तित्वं नियतानुपूर्व्यत्वं
च दृष्टमेव ।
96. न हि कश्चिदसपत्नोऽस्ति लोके । उक्तं च ।
- ‘मुनेरपि वनस्थस्य स्वानि कर्माणि कुर्वतः ।
उत्पद्यन्ते त्रयः पक्षा मित्रोदासीनशत्रवः॥’ इति ।
97. यथा कश्चिद् ब्रूयात्कचिदनेकोपकारे प्रवृत्तं
‘त्वमेव मे माता त्वं पिता’ एवमेतदपि
दृष्टव्यम् ।
97. एवमिहापि नैष मन्त्राणामपराधो यदशिक्षितेन
भवता न विज्ञायन्ते । भवत एवापराधोऽस्ति ।
99. अथेदमपरमारम्भप्रयोजनमित्येवं विशेषाधि-
कारार्थोऽयमथशब्दः ।
- 100 किं पुनस्तद्वक्ष्यमाणमिति । उच्यते । पद-
विभागः । एवं पदानि वक्तव्यानीत्येतत्पद-
विभागपरिज्ञानं नास्तीत्यर्थः किं कारणम् ।
अर्थवशेन पदान्यवतिष्ठन्ते ।
102. प्रचेता नामाङ्गिरसः । तेनेयं कपोतसूक्ते
दृष्टा । कपोतनिलयनश्चास्त्यै कपोतपदनिर्हरण
एतत्सूक्तम् ।

I. 106. प्रचेतस आर्षम् । दुःस्वप्नदर्शने विनियुक्ता ऋक् । मन इति विज्ञानमुच्यते बुद्ध्यादि तस्य पतिर्मेनसस्पर्तिरात्मा, इह पुनर्मृत्युव्याधिर्वा मनसस्पर्तिः, उभावपि स्वकृतकर्मपिक्षया प्राणिनां बुद्ध्यादिविज्ञानोपसंहारस्येशाते, तयो-
रन्यतरः संबोध्यते ।

I. 107. 'परः सन्निकर्षः संहिता'—परः प्रकृष्टो यः सन्निकर्षः संक्षेपः परस्परेण स्वराणां स्वरारूढानां व्यञ्जनानां सा संहितेत्युच्यते न वस्वन्तरम् । पदानि प्रकृतिरस्याः सेयं पदप्रकृतिः ।

I. 108. अथापीति प्रयोजनान्तरकथनम् ।

I. 109. अथापीति प्रयोजनान्तरवचनम् ।

I. 109. पूर्वाचार्यस्मृतश्लोकयो... वेदार्थज्ञानस्य प्रशंसा भवत्यज्ञाननिन्दा च ।

I. 109. 'स्थाणुः' इति छिन्नशाखं वृक्षमूलमुच्यते ।... यथा स्थाणुः केनचिदारोपितस्य भारस्य धारयितैव केवलं भवति, न तज्ज्ञेनोपकारेण युज्यते ।

I. 110. यस्तावच्छब्दस्यार्थः स तस्माद्गम्यते । यो हिरण्यादिः सोऽप्यनादिना व्यवहारेणान्यस्मात्पुरुषादन्यं गच्छति ।

I. 110. अरणं गमनं, शब्दस्य तावदुच्चरितस्य तिरोधानं तस्मिन्नर्थस्तिष्ठति, न शब्देन सह तिरोधीयते । इतरत्रापि गमनम्-अरणं स्वामिनस्तस्मिन् हिरण्यादिरर्थस्तिष्ठति, न स्वामिना सह गच्छतीति ।

I. 112. वाजिनेषु वागिनेषु, वागिना ईश्वरी येषां वाचो ये वायस्तार्था वाचा ये ज्ञेया इत्यर्थः, ते वाजिनस्तेषु

103. प्रचेता आङ्गिरस एतामनुष्टुभमपश्यत् । दुःस्वप्नदर्शने विनियुक्ता । मन इति हि विज्ञानमुच्यते बुद्ध्यादि । तस्य पतिर्मेनसस्पर्तिरात्मा । इह पुनर्मृत्युव्याधिर्वा मनसस्पर्तिः । उभावपि स्वकृतकर्मपिक्षया प्राणिनां बुद्ध्यादिविज्ञानोपसंहारस्येशाते । तयोरन्यतरः संबोध्यते ।

104. 'परः सन्निकर्षः संहिता' इति । परः प्रकृष्टो यः सन्निकर्षः संक्षेपः परस्परेण स्वराणां स्वराधिरूढानां व्यञ्जनानां सा संहितेत्युच्यते ।... पदानि प्रकृतिरस्याः सेयं पदप्रकृतिरिति ।

105. अथेदमपरमारम्भप्रयोजनमस्य शास्त्रस्त्रेत्येवं विशेषाधिकारार्थोऽयमथशब्दः ।

107. 'अथापि' इदमपरमारम्भप्रयोजनमस्य ।

109. शिष्टानुगमस्मृतौ ज्ञानं प्रशस्यतेऽज्ञानं च निन्द्यते ।

108. स्थाणुर्वृक्षः । स यथा पत्रपुष्पफलानामात्मीयानां धारणमात्रेणैव सम्बध्यते, न तज्ज्ञैः—गन्धरसरूपस्पर्शोपभोगमुखैः ।..... वेदस्याध्ययनभारमात्रमेव ह्यसौ विभर्ति ।

108. अथवा स्थाणुर्गर्दभः स यथा चन्दनभारं वहत्येव न तदुपभोगेनाभिसम्बध्यते ।...

109. अर्थते ह्यसावर्थिभिः ।

109. यदा ह्यस्य स्वाम्यरति गच्छतीतो लोकाद-अमुं लोकं तदायमिदं विष्ठति । नानेनैव सहामुं लोकं गच्छति दीनारादिरर्थः । तत्सामान्यादितरोऽपि शब्दार्थोऽर्थ उच्यते ।

112. वाजिनेषु वाग्नेयेष्वर्थेषु बलवत्स्वपि दुर्ज्ञेयेषु...।

- I. 113. धर्मस्यातीन्द्रियत्वात्साक्षात्करणस्यासम्भवाद
धर्मशब्देनात्र तदर्थं मन्त्रब्राह्मणमुच्यते ।
- I. 113. अध्ययनमात्रादप्यवश्यकतव्यत्वादध्ययनस्य
क्रियतोऽपि फलस्यावश्यभावात्, नासौ परिश्रमो
व्यर्थ एवेति भाष्यकाराभिप्रायः ।
- I. 114. साक्षात्कृतो धर्मो यैस्ते साक्षात्कृतधर्माणः ऋषयः ।
- I. 115. साक्षात्-धर्मकचनोपदेशनिरपेक्षं कृतः प्रति-
पन्नो धर्मो यैस्ते साक्षात्कृतधर्माणः ।
- I. 116. इमं ग्रन्थं गवादिदेवपत्न्यन्तं समास्नातवन्तः,
वेदं धर्मप्रतिपत्त्यर्थम्, वेदाङ्गानि चान्यान्यपि
वेदार्थप्रतिपत्त्यर्थम् ।
- I. 117. निरुक्तस्य त्रीणि प्रकरणानि, तस्य परेण ।
- I. 121. इहेहेति द्विवचनं ब्रह्मणाध्यायान्ते दृष्टत्वात्त-
दनुकरणेनाध्यायान्तप्रतिपत्त्यर्थम् ।
- II. 1. नैघण्टुकानां नैगमानाञ्च व्याख्या प्रतिज्ञाता ।
'नैघण्टुकानि नैगमानीहेह' इति ।
- II. 2. अविनष्टरूपस्य वा विनष्टरूपस्य वा तस्मात्पदा-
भिष्कृष्याविनष्टरूपेण धातुना प्रातिपदिकेन वा
यदर्थस्य वचनं तन्निर्वचनम् ।
विकारशब्देन क्रियाभिधीयते षष्ठे गुणशब्देन
याभिहिता । यत्र शब्दः क्रियामभिधातुं शक्नोति
सा च क्रियाभिधेये विद्यत इति ।
- II. 3. अर्थे नियतोऽर्थनित्यः यस्तस्य शब्दस्य -
निर्वचननिमित्तमवयवार्थो यश्च समुदायार्थ-
स्तमजहृदित्यर्थः ।
केनचिद्वृत्तिसामान्येन वर्तते तत्र शब्द इति
वृत्तिरर्थ उच्यते । एतदुक्तं भवति—शब्दस्य
निर्वचननिमित्तार्थमवयवार्थभूता या क्रिया सा
यत्र नास्ति शब्दार्थः, यत्र च शब्दार्थोऽस्ति,
तयोरर्थयोर्यत्सामान्यं तेन तत्र प्रवृत्तिं प्रतीयताम् ।
114. ...कर्मणः साक्षात्कलविपरिणामदर्शनमौप-
चारिक्या वृत्त्योक्तं साक्षात्कृतधर्माण इति ।
नहि धर्मस्य दर्शनमस्ति। अत्यन्तापूर्वो हि धर्मः ।
113. अस्ति हि—अध्ययनमात्रेऽपि किञ्चिदल्पं
फलम्, नासौ परिश्रमो व्यर्थ एवेति भाष्य-
काराभिप्रायः ।
114. साक्षात्कृतो यैर्धर्मः साक्षादृष्टः प्रतिविशिष्टेन
तपसा त इमे साक्षात्कृतधर्माणः...ऋषयः ।
115. इमं ग्रन्थं गवादिदेवपत्न्यन्तं समास्नातवन्तः
किमेतमेव । नेत्युच्यते । वेदं च वेदाङ्गानि
चेतराणि—इति ।
116. अनेन प्रकरणत्रयविभागप्रपञ्चेनेदमवस्थितं
निरुक्तशास्त्रमिति ।
120. अध्यायपरिसमाप्तिलक्षणार्थः परितोषार्थो
वा द्विरभ्यास इति ।
121. नैघण्टुकनैगमे प्रकरणे पुरस्कृते 'नैघण्टुकानि
नैगमानीहे' इति ।
अपि हि तस्यायस्य परोक्षवृत्तावतिपरोक्षवृत्तौ
वा शब्दे निष्कृष्य विगृह्य वचनं निर्वचनम् ।
121. प्रदेशाभिधायिना धातुरूपेणान्वितौ सम्बन्धा-
वतुगतावभिधेयस्थे धातुरूपे स्याताम् ।
122. उच्यते तत्रैवं सत्यर्थनित्यो भूत्वार्थ-
प्रधानः ।
122. ततस्तदभिधानं बुद्ध्वा केनचिद्वृत्तिसामान्येन
क्रियागुणसामान्येनेत्यर्थः । कतमस्य धातो-
रर्थसामान्यमिहास्तीति । ततस्तर्कयित्वा सामान्यं
तेन निर्ब्रूयात् । अर्थो हि प्रधानं तद्गुणभूतः
शब्दः तस्मादर्थसामान्यं बुलीयः शब्दसामान्यात् ।

- II. 4. सामान्यमत्र प्रकृतत्वादर्थसामान्यं गृह्यते, तस्मिन्नविद्यमाने । क पुनस्तत्रास्ति ? यत्र स शब्दो नैव काचिदन्यत्रार्थे प्रसिद्धः । 'तत्र अक्षरवर्णसामान्याभिर्ब्रूयात् ।
- II. 5. वैयाकरणोक्तं संस्कारं नाद्रियेत, अक्षरवर्ण-सामान्यादेव निर्ब्रूयात् । अयञ्च संस्कारप्रतिषेधो यत्रैव व्याकरणोक्तः संस्कारो नार्थान्वितस्तत्रैव, नान्यत्रेति ।
- II. 6. विशयः संशयः, स च किमयं स्थाणुः किं पुरुष इत्यनेकार्थविषयत्वात्, अनेकस्य चार्थस्यानेक-प्रकारत्वात्तद्वर्तेनानेकप्रकारत्वेन संबन्धः । अतः सम्बन्धात् विशयेनात्रानेकप्रकारत्वं लक्ष्यते । अनेकप्रकारा वृत्तयः शब्दानामर्थेषु भवन्ति ।
- II. 7. यथा च—'अभि प्रेहि निर्दह हस्तु शोकैः' इत्यत्र 'हस्तु' इति सप्तमी द्वितीयार्थे । तत्र यथार्थे विभक्तीः सन्नमयेत् सन्नमो विपरिणामः । यथार्थे विभक्तिविपरिणामं कुर्यात् ।
- II. 8. प्रतप्तिवत्त्र धातुः 'डुदाश् दाने' इति । अवत्त-मिति 'दो अवखण्डने' इति । एतयोरादिभूतो दकार एव शिष्यते, त आकारस्यान्यस्य लोपः, 'अच उपसर्गात्तः' इत्यनेन निर्वर्त्तमानत्वात् ।
- II. 9. गुणवृद्धयोर्निवृत्तिस्थानानि यानि, तानि निवृत्ति-स्थानानीत्युच्यन्ते, डिस्त्वित्यर्थः । तेषु डिस्तु प्रत्ययेषु 'श्रसोरल्लोपः' इति आदेरकारस्य लोपो भवति, स्तः, सन्तीति ।
- II. 9. गमेः 'अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनु-नासिकलोपो झलि क्ति' इति गत्वा गतमिति ।
- II. 9. 'गमहनजनखनघसां लोपः' इति । जगमतु-
122. एवमविद्यमानेऽर्थसामान्ये स्वरवर्णसामान्य-मात्रेणापि निर्ब्रूयादेव ।
122. नत्वेव न निर्ब्रूयात् । इतरथा ह्यनर्थकमेव निरुक्तशास्त्रं स्यात् । तन्मा भूदित्यत उच्यते लक्षणपराङ्मुखेषु शब्देषु 'न संस्कारमाद्रियेत' ।
124. यस्माद्विशेषवत्यो बहुसंशयवत्यः शब्दा-नामर्थेषु वृत्तयो भवन्ति । नानाभावेनार्थेष्व-वस्थिता प्रवृत्तिरित्येवं स्यान्नैवं स्यादिति विचारयन्तः सन्तः प्रतिपक्षसम्मोहाच्छेरत इवास्मिन्निति विशयः संशय इति ।
124. अतो विभक्तीरपि यथार्थमेव सन्नमयेद्विपरि-णमयेत्पूर्वोत्तरपदप्रकरणाविरोधेन । 'दर्श-यिष्यति चायमपि विभक्तिविपरिणामम् । तद्यथा । 'हस्तु शोकैर्हृदयानि शोकैः इत्येवमादि ।
124. 'डुदाश् दाने' तस्य प्रपूर्वस्य प्रतप्तिमिति । अत्र दकार आकारश्च धातुः । परो निष्ठाप्रत्यय-स्तकारः । तत्रैवं सति 'दो दध्दोः' इति वर्तमाने- 'अच उपसर्गात्तः' इत्याकारस्य तकारो भवति ।
125. 'अस भुवि'—इत्यस्य निवृत्तिस्थानेषु गुण-वृद्धिनिवृत्तिस्थानेषु 'क्ति' इति वर्तमाने 'श्रसोरल्लोपः' इत्यादिलोपो भवति । योऽयं धात्वादावकार एष लुप्यते, तस्मिन् लुप्ते कथं प्रयोगः । स्तः सन्तीति ।
125. अत्र गमेः क्त्वाप्रत्यये निष्ठाप्रत्यये च परतो-ऽनुनासिकलोपो भवति, 'अनुदात्तोपदेश' इत्यधिकृत्य 'क्ति' इति ।
125. अत्र गमेरलोपः । 'अलोन्त्यात्पूर्वं उपधा' इत्यकारस्योपधासंज्ञा । तस्य 'गमहन-जनखनघसां लोपः'—इत्युपधालोपः ।

- II. 10. दीर्घत्वम्, राजा दण्डीति । राजेत्यत्र नोप- 126. राजन् दण्डिन्-इति स्थिते 'नोपधायाः'-
धायाः' 'सर्वनामस्थाने चासम्बुद्धौ' । दण्डीत्यत्र 'सर्वनामस्थाने चासम्बुद्धौ' इति दीर्घत्वम् ।
'इन्हनपूषार्यम्णां शौ' 'सौ च' इति । 126. दण्डिन्नित्यत्रापि — 'इन्हनपूषार्यम्णां शौ'
'सौ च' इति दीर्घत्वम् ।
- II.10. शुनः शेषो यूषे बद्धो वरुणमाह । 126. अनया त्रिष्टुभोपाकृतः शुनःशेषो वरुणं
तुष्टाव ।
- II.10. अत्र केचिद्व्याचक्षते-यामीत्यत्र याचामीति 126. अत्र चकारलोपः । याचामीत्येवमेतद्द्रष्टव्यम् ।
चकारस्य वर्णस्य लोप इति ।
- II.10. हे उरुशंस ! बहुस्तुत ! मा नः 'अस्मदो 126. हे उरुशंस बहुस्तुत्य ! वरुण मा नोऽस्माकं
द्वयोश्च' इति द्वित्वे बहुवचनम्, आवयोर्जीवितं याचमानानामायुः प्रमोषीः । कुरु नोऽभिप्रेतार्थ-
मा प्रमोषीः माऽपहर्षारित्यर्थः । सिद्धिमित्यभिप्रायः ।
- II.11. अत्र हि 'ऋचि त्रेरुत्तरपदादिलोपश्छन्दसि' 127. अत्र ऋवर्णरेफयोर्लोपः । रेफ एक ऋवर्णोदरं
इति त्रिशब्दस्य सम्प्रसारणमुत्तरपदादिलोपश्च । कृमिवदनुप्रविष्टो द्रष्टव्यः । स लुप्यते ऋवर्णेन
तत्रैकस्य सम्प्रसारणपरपूर्वत्वेनेकारस्य लोपः, साकम् ।
अपर ऋक्शब्दस्य ऋकारस्य ।
- II.12. स्तोका इति श्रुत्युत्प्रेषकारमपनीय श्चुच्छब्द- 127. 'श्चुतिर् क्षरणे' तस्याद्यन्तविपर्ययेण स्तोकाः ।
स्याद्यन्तवर्णयोर्विपर्ययः । 'स्तोकान्तिकदूरार्थे'
इत्यादिनिपातनाच्चकारस्य च कुत्वम् ।
127. 'कस विकसने' तस्य सिकताः ।
सिकता इति, 'कसेः' आद्यन्तयोः ककारस-
कारयोर्विपर्ययः । अकारस्य चत्वम् । कसन्ती-
ति सिकताः ।
127. 'द्युत दीप्तौ' तस्यादिव्यापस्या ज्योतिः ।
ज्योतिरिति, 'द्युतेः' दकारस्य व्यापत्तिर्जका-
रेण, 'द्युतेरिसिन्नादेश्च जः' इति ।
- II.13. बिन्दुरिति, भिदेर्भकारस्य व्यापत्तिर्बकारेण । 127. 'भिदिर्विदारणे' तस्य बिन्दुः ।
- II.14. ओघ इति, 'बह प्रापणे' बहेर्हकारस्य व्यापत्ति- 128. 'बह प्रापणे' तस्यान्तव्यापस्या ओघः ।
र्धकारेण, वकारस्य सम्प्रसारणमुपधायाश्च गुणः ।
नाध इति, 'णह बन्धने' 'नहो धः' इति नहेर्ह-
कारस्य व्यापत्तिर्धकारेण । 128. 'णह बन्धने' तस्य नाधः ।
- वधूरिति, 'बहेः' उकारप्रत्यये हकारस्य व्या- 128. 'बह प्रापणे' तस्य वधूः ।
पत्तिर्धकारेण ।
- II.15. आस्थदिति, 'अस्थतिवक्तिव्यातिभ्योऽङ्' 128. 'असु क्षेपणे' तस्य आस्थत् ।
इत्यङि 'अस्थतेऽप्युक्' इति थकार उपजनः ।

II.16. आसां सम्भव आभिर्निर्वचनं कर्तव्यम्, ना-
क्षरवर्णसामान्येनेत्युक्तम् ।

II.17. तदिति वाक्योपन्यासे । यत्र धातौ स्वरस्या-
कारादेः पुरस्ताद्वा परस्ताद्वा । अनन्तरा
अन्तस्था । यवरलानामन्यतमोऽन्तर्धातु धातु-
मध्ये भवति धातुस्य इत्यर्थः । तत् शब्दरूपं
द्विप्रकृतीनां स्थानम् । ते द्विप्रकृतयः । एव-
मुपदिशन्ति पूर्वाचार्याः ।

II.17. एवमितरेतरप्रकृतित्वाद् द्विप्रकृतिस्त्वम् । उदा-
हरणम्—इष्टम्, यष्टा, उत्तम्, वस्तेत्यादि
लौकिकम् ।

II.20. तन्नेत्यादि, तेषु द्विप्रकृतिषु सिद्धायां व्याकरणे
प्रत्ययलक्षणेनानुपपद्यमानायामसम्भवन्त्यां सम्प्र-
सारणवृत्ताविति शेषः । इतरया परोक्षया तद-
सम्भवेऽप्यतिपरोक्षया उपपिपादयिषेत्, उप-
पादयितुमिच्छेत्—उपपादयेदित्यर्थः ।

II.20, 21. तेष्वपि सम्प्रसारणविषयेष्वेके धातवोऽल्प-
निष्पत्तयो भवन्ति । अल्पा प्रसारणनिष्पत्ति-
येषां त इमे । अल्पप्रसारणविषया इत्यर्थः ।

II. 21. तद्यर्थतदुदाहरणजातम्—ऊतिरित्यादि । .....
अपि चैतद्वैचित्र्यम् । भाषिकेभ्यो भाषाविषये-
भ्यो धातुभ्यो नैगमाश्छान्दसाः कृतः प्रत्यया
भाष्यन्ते ।

II. 22. 'क्षेत्रसाध्याः' इत्यस्योदाहरणम्—'मित्रं न
क्षेत्रसाधसम्' । 'मित्रं न—मित्रमिव । यथा
मित्रं क्षेत्रस्य साधयितुं क्षेत्रस्य सम्पादयितुं
इत्यर्थः ।

129. एवमयमादिमप्यान्तलोपः..... छन्दसि भाषायां
च द्रष्टव्यः । दृष्ट्वा च यथासम्भवमनुविधेयः ।

129. 'यत्र' यस्मिन्धातौ 'स्वरात्' अकारादेः
'अनन्तरा' अनन्तर्हितान्येन व्यञ्जनेन, परा
वा पूर्वा वा 'अन्तस्था' यरलवानामन्यतमो
वर्णः 'अन्तर्धातु' धातुमध्ये भवति । किं
तत्र ? एतदेवंलक्षणं धातुरूपं 'द्विप्रकृतीनां'
द्विस्वभावानां शब्दानां स्थानम्—आश्रय इति,
एवमाचार्याः प्रविभागेनोपदिशन्ति ।

129. अत्र द्वे शब्दप्रकृती भवतः । सम्प्रसारणपक्षे
तावत्—इष्टवान्, इष्टः, इष्टिः, इष्ट्वा, एताः
शब्दप्रकृतयो भवन्ति । असम्प्रसारणपक्षे
पुनः—यष्टा, यष्टुं, यष्टव्यमित्येताः ।

129. 'तत्र' एवं सत्येकप्रकारेण 'सिद्धायाम्' अर्थ-
सिद्धावतुपपद्यमानायामितरयोपपिपादयिषेत्,
उपपादयितुमिच्छेदर्थम् । द्वयोः सम्प्रसारणा-
सम्प्रसारणप्रकृत्योर्यथैवोपपद्यतेऽर्थस्तथैवोपपा-
दयेत् ।

130. एतस्मिन्नपि सम्प्रसारणलक्षणे सति 'एके'
धातवः 'अल्पनिष्पत्तयो भवन्ति' । अल्पेषु
शब्दरूपेषु सम्प्रसारणप्रकृतिरभिनिष्पद्यते ।

तद्यथा—एतदुदाहरण जातम्—ऊतिः...
अथापि इदमपरमुपेक्षितव्यमनेन शब्दान्
निर्जुवता । आह किमिति ? उच्यते— भाषि-
केभ्यो धातुभ्यः । भाषायां येषां प्रायेण प्रसिद्ध-
प्रयोगस्ते भाषिकास्तेभ्यः । नैगमाः छन्दो-
विषयाः । कृतः कृतप्रत्ययान्ताः शब्दाः ।
भाष्यन्ते विविच्यन्ते निरुच्यन्त इत्यर्थः ।

131. एवमेव साध्यतेर्भाषाप्रायोवृत्तेः 'मित्रं न
क्षेत्रसाधसम्'—इत्येवमादयो मित्रमिव क्षेत्र-
साधयितारमित्येवमादिना प्रकारेण निर्वक्तव्याः ।

- II.22. अथापि नैगमेभ्यो धातुभ्यो भाषिकाः कृतः, 131. निगमे छन्दसि ये प्रायोवृत्त्या प्रसिद्धास्तेभ्यः
पूर्वेण कृतव्याख्यानमेतत् । सामान्यं गृहीत्वा भाषिकाः कृतप्रत्ययान्ता
भाष्यन्ते विव्रियन्ते ।
- II.22,23. उषिन्विषर्त्तां छान्दसौ धातूँ“‘प्रत्युष्टं रक्षः’- 131. ‘उष दाहे’ एष प्रायेण छन्दसि प्रसिद्धः ।
‘जिघर्म्यमि हविषा’ इति छन्दसि प्रयोग- ‘प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातयः’ इत्येवमादि ।
दर्शनाच् छान्दसौ धातू ।
- II.23. अथापीत्यादि । प्रकृतय एवेति, प्रकृतिशब्द 131. एकेषु देशेषु प्रकृतय एव धातुशब्दानां भाष्यन्ते,
आख्यातवचन इहाभिप्रेतः । नाम्नामाख्यातजस्व- विकृतय एकेषु । धातोराख्यातपदभावेन यः
स्य प्रतिज्ञानात्, तेनाख्यातान्येवैकेषु देशेषु प्रयोगः सा प्रकृतिः । नामीभूतस्य तस्यैव यः
भाष्यन्ते, विकृतयस्तज्जत्वान्नामानि, तान्येवैकेषु।” प्रयोगः सा विकृतिः ।
उदाहरणं दर्शयति—शवतिर्गस्यर्थं अख्यात- 132. म्लेच्छेषु प्रकृत्या प्रयुज्यते, आख्यातपदभावेन
प्रत्ययान्तः शवतीति प्रकृतिः ।” शवति गच्छतीत्यर्थः ।”
जीवतो विकार्यं मृतमार्येषु भाष्यन्ते, शवशब्दं आर्येषु जनपदेष्वस्यैव शवतेर्विकारं भाष्यन्ते ।
मृते प्रयुज्यते इत्यर्थः । मृतकनामधेयभूतमेतं प्रयुज्यते । कथम् ? शव
इति ।
- II.24. प्रसङ्गात् कम्बोजशब्दं निराह , ... 132. उदाहरणविशेषप्रसक्तः कम्बोजशब्दो निरु-
अनुप्रसक्तं कम्बलशब्दं निराह कमनीयः शी- च्यते”‘कम्बलशब्दं विग्रहप्रसक्तं निर्ब्रवीति,
तार्दितैः प्रार्थनीयो भवति । ‘कम्बलः कमनीयो भवति’ । प्रार्थनीयो हि स
शीतार्तैर्भवति ।
- II.24. एवम् ‘अथ निर्वचनम्’ इत्येतत्प्रभृति देश- 132. अनेनैकप्रकारेणैकपदानि निर्ब्रूयात्,—भाषानि
भाषाव्यवस्थापर्यन्तेनानेनोक्तेन प्रकारेण वै गमव्यवस्थया रुढिव्यवस्थया वा देशभाषा-
चिन्त्रयेण, एकपदान्यवृत्तिजानीत्यर्थः । प्रसिद्धि विभागेन वा ।
- II.25. अनन्तरं तद्धितेषु समासेषु च विशेषं वक्ष्याम 132. आह”‘अथ पुनर्यानि तद्धितयुक्तानि
इति शेषः । समासयुक्तानि च पदानि, तानि कथं निर्व-
क्तव्यानि ।
- II.27. दण्ड्यः पुरुष इति, अभिषेयवचनम् । दण्ड- 134. दण्ड्य इत्येष तद्धितः पुरुषशब्दविशेषणम् ।
मर्हतीति समुदायार्थकथनम् । तद्विकल्पेन पूर्वं तावत्तद्धितार्थं निर्वक्ष्यति ततः पदार्थं
सम्पद्यते इति तद्धिताथान्तरप्रदर्शनम् ।” निर्वक्ष्यति ।
अवयवार्थं निराह-दण्डो ददतेः, दा इत्यस्य 134. अधुना पदार्थनिर्वचनम्—‘दण्डो ददतेः’ धार्य-
धारयत्यर्थं वर्तमानस्य । धारयति ह्यसौ र्यर्थं वर्तमानस्य, धार्यते ह्येषोऽपराधेषु
निरुणद्धि पश्चादिकमपि । राजभिः ।

- II.27. अक्रूरो नाम वृष्ण्यन्धकाधिपतिः स ददते धारयते 134. तथा 'लोके 'अक्रूरो ददते मणिम्' । अक्रूरो
मणिं मस्तकेन स्यमन्तकं नाम । एवं आध्यते
नाम राजा वृष्ण्यन्धकाधिपतिः, स ददते
लोके । मणिं स्यमन्तकनामानं शिरसा ।
- II.28. अपिशब्दाच्छन्दसि च—'चतुरश्रिदमा- 134. वेदे तावत् 'विश्वेदेवाः पुष्करे त्वाददन्त'
नात्'—'विश्वे देवाः पुष्करे त्वाददन्त' धार-
यन्तेत्युपरिष्ठान्मन्त्रौ व्याख्यास्येते । इति ।
- उपनमनहेतुत्वाद्मनाद्दण्ड इत्यौपमन्यवो मन्यते । 134. एवं च दमनाद्दण्ड इत्यौपमन्यव आचार्यो
मन्यते ।
- II.28. कक्षं सेवत इति समुदायार्थनिर्वचनम् । 134. एवं कक्ष्याशब्दस्य तत्त्वमुक्त्वाधुना तद्धितार्थं
सेवत इति तद्धितार्थवचनम् । '.....तेन कक्षे
भवा कक्ष्या । ब्रवीति । 'कक्षं सेवते' । सा हि कक्षं सेवते,
कक्षसंयुक्ता भवति । कक्षे भवा वा कक्ष्या ।
- II.29. अथवा किमस्मिन् ख्यानमिति । किमः 135. एवं किमस्मिन्ख्यापनीयमस्ति? न किञ्चिदपि,
ख्यातेश्च । गहनत्वान्न किञ्चित्कस्यचित् ख्यानं
दर्शनमस्मिन्निति वा कक्षः । अदर्शनीयत्वात् । गूहनीयोऽयमित्यर्थः । स
एष एवं कृत्वा किंख्यः सन्कक्षः इत्युच्यते । '....
- II.29. तत्र हि कपिकच्छत्तणादिभिश्च पाठ्यमानस्य 135. नित्यकालं ह्यसौ स्वेदशीलत्वात्कण्डूं ददाति,
कण्डूरुस्पद्यते, अतः कषणात् कक्षः । ततो नखैः कष्यते यतस्तस्मात्कषणक्रिया-
योगात् कक्षः ।
- II.30. एकसन्धिसमासोदाहरणम्—राज्ञः पुरुषो राज- 135. अधुना समासोदाहरणमुच्यते ।
पुरुष इति ।
- एतज्ज्ञापयति राजपुरुषशब्दे न राजशब्दे न 136. अथेदानीं राजपुरुष आनीयतामित्युक्ते न
पुरुषशब्दोऽस्ति । किं तर्हि? अन्यदेवेदं पृथक्
'.....नित्यं विशिष्टार्थवृत्ति शब्दान्तरम् । राजानमानयन्ति नापि पुरुषमात्रं नाप्युभयम्,
किं तर्हि ? राजस्वामिकं पुरुषमानयन्ति ।
- II.31. दीप्यते ह्यसावष्टानां लोकपालानां वपुषो धार- 137. 'राजा राजतेः' दीप्यर्थस्य । दीप्यते ह्यसौ
णादिति तेजस्वितया । पञ्चानां लोकपालानां वपुषा ।
- II.32. पुरिशयः, अथवा पुरि पूरयितव्येऽन्नादिना 137. 'पुरिशयः'—अथवा तयोरसौ शेते विशेषे
शरीरे शेते तिष्ठति उपलभ्य इत्यर्थः । तथा-
च प्रयोगः—पुरि पुरुषः शेते इति । णास्ते इति पुरिशयः सन्पुरुष इत्युच्यते ।
- यस्मान्नाणीयो यस्मान्न सूक्ष्मतरं न ज्यायो 137. यस्माच्च न किञ्चिदप्यणीयो नापि ज्यायोऽन्य
वृद्धतरश्च किञ्चिदस्ति । '.....दिव्यन्तरिक्षे
भुवि च य एक एव । तेनेदं चतुर्दश-
संस्थं भुवनं पूर्णं पुरुषेण सर्वं कृत्स्नम् । दस्ति स एव सर्वमिष्यभिप्रायः । '.....
पूर्णमनेन पुरुषेण सर्वगतत्वाजगदिति
पुरुषः ।

II. 33. श्वानो गतिर्यस्य शुनां वा गतिराश्रयः, मृगया- 137. श्वमिः साकं यो गच्छति मनुष्यस्तस्मिन्भाष्यते ।

शीलः कश्चित् श्वागणिकः पुरुषः, तस्मिन्
भाष्यते ।

II. 33. एवंरूपस्य सतो भवतः शब्दरूपस्यानर्थको 138. अथेदानीं च इत्येष कद्रातीत्येवमेव सतः
निर्निमित्तकोऽभ्यासः, शब्दोपजनमात्रमित्यर्थः ।
शब्दस्वरूपस्यानर्थक एवाभ्यासः । ।.....

II. 33. तं रज्ज्वा गले बद्धमाकर्षतीति विश्वकद्राकर्षः ।
तमपराधे कस्मिंश्चिद्वर्तमानमन्यो य आकर्षति
स विश्वकद्राकर्षः ।

II. 34. विशब्दो मतवर्थे ।

138. वीत्युभयोरर्थयोर्मत्वर्थः ।

II. 34, 35. कल्याणो वर्णोऽस्येति कल्याणवर्णः । मण्यादि- 138. कल्याणवर्णं सुवर्णम्, तस्येव यस्य रूपं स
रन्यपदार्थः । कल्याणवर्णरूपमिति षष्ठी-
समासः । कल्याणवर्णरूपमिव रूपमस्येति ।
कल्याणवर्णरूपः । अग्निरन्यो वा कश्चित् ।

II. 35. प्रार्थनीयं हि तत् ।.....

138. प्रार्थ्यते हि तत्सर्वेणैव ।

आच्छादयति ह्यसौ तदाश्रयम् ।.....

138. आवृणोति हि स आश्रयम् ।

केनचिच्छिद्रान्वेषिणा दुष्टाशयेनोपन्यस्तानि 138. केवलान्येव परेणाभिज्ञोहबुद्ध्या पृच्छ्यमानानि
जहादीनि, जहातेर्हन्तेवेति सन्दिह्यमानानि ।
न निर्ब्रूयात्त निर्वक्तव्यानीति ।.....

‘मा न एकस्मिन्नागसि’ इति प्रकरणसव्य-
पेक्षार्थविशेषनिश्चयानि ।
तत्पुनरेतत्—‘मा न एकस्मिन्’—इत्येतस्यां
पूर्वस्यामृचि यदेतन्मा वधीरिति पदम्, एत-
स्माद्रम्यते हन्तेः स्यादिति ।

II. 36. एवं शेषपदलक्षणमभिधायेदानीमिदं विद्या- 139. उक्तं निर्वचनलक्षणम् । अधुना यस्मै निर्गत-
स्थानं यस्मै कस्मैचिन्न वक्तव्यम् । तदर्थमाह ।
व्योऽयमुक्तनिर्वचनलक्षणः समाप्तायस्तस्य
लक्षणं वक्तव्यमिति तदर्थमिदमारभ्यते ।

II. 37. ततश्चासावसकृदपि विविक्तमुच्यमानोऽपरि- 140. स ह्यनवबुद्धयमान आत्मीयदोषमाचार्य एवा-
गच्छन्नसूयकत्वात् स्वाबोधमुपाध्याये न्यस्येत् ।
यद्यमेव न बुध्यते तत्कथमन्यान्बोधयिष्य-
तीति । तथा च सत्यस्यायशः श्रमवैयर्थ्यञ्च
स्यात् ।

II. 37. यो वा मेधावी सकृच्छ्रुतग्रन्थग्रहणसामर्थ्य- 140. यो वान्यः कश्चिदलं पर्याप्तो विज्ञातुमेतच्छास्त्रं
समन्वितः । स ह्युच्यमानमवधारयेत् ।.....
तस्मात्पूर्वोक्तगुणाभावेऽपि निर्ब्रूयात् ।
भवेद् दृढप्राप्ती स्थिरबुद्धिस्तस्मै निर्ब्रूयादेव
सर्वथा ।

II. 38. चतुर्दशानां विद्यास्थानानामधिष्ठात्री देवता 141. विद्या किल कामरूपिणी भूत्वा विद्याधिदेवता
स्वयमेव वा विद्या विप्रहिणी यथादर्शनं शिष्या-
न्यापयन्तं कश्चिद् ब्राह्मणमुपाध्यायमाजगाम ।
वा संयतात्मनं विदितवेदाङ्गवेदार्थे ब्राह्मणं
प्रति कश्चिदाजगाम । तमेव प्रह्नीभूतोवाच ।

II.38. परतः श्रोतुरुपदेशः ।

II.39. गुर्ववृत्तिमकुर्वतः परिनिन्दावचनम् ।.....

दृष्टे चादृष्टे च तत्कृतफलाभावात्प्राप्तुङ्गाति श्रुतं तत् ।

II.40. सम्प्रति यस्मै वक्तव्या, तं दर्शयति ।

II. 41. अथ निर्वचनमित्यत्र गवादीनां सामान्येन निर्वचनलक्षणमुक्तम्, इहेदानीं क्रमप्राप्तविशेषनिर्वचनविवक्षया आह ।.....

यतः सामान्यलक्षण उक्ते विशेषे प्रत्याकाङ्क्षा-स्तीत्यत आनुपूर्व्येण क्रमिष्यामः, विशेषलक्षणं व्याख्यास्याम इत्यर्थः ।.....

का पुनरसौ विशेषव्याख्या ? उच्यते । अभिधानाभिधेयतन्निर्वचनगौणनियमप्रसक्तानुप्रसक्त तदुदाहरणसंदिग्धनिर्णयसंख्यादिप्रदर्शनम् ।

II. 42. 'गातेः' वा स्तुत्यर्थस्य, औकारप्रत्ययः ।

II.42,43.अपि चायं गोशब्दः पशुनामेह लोके वेदे च भवति एतस्मादेव धातुद्वयात् ।

II.43. तद्विज्ञातार्थेन विकारावयवलक्षणेन संयुक्ताः सम्बन्धाः, कृत्स्नवत् कृत्स्नेनैव प्रकृत्यर्थेनैव गो-शब्देनैवेत्यर्थः, निगमा भवन्ति । तेषां प्रदर्शनार्थमुदाहरणम्—'गोभिः श्रीणीत मत्सरम्' इति ॥

II.44. प्रकृत्या गोद्वयेण पृथिव्यादिभिश्च मिश्रणस्या-सम्भवात् पयसश्च श्रुतत्वात् निश्चित्याह—पयस इति ।.....

तृप्यति हि देवता मन्त्रेण ।.....

धनमभिमत्तो मूढ एतेन भवतीति ।.....

विकारप्रसङ्गेनाह—पयः पिबतेर्वा पीयते हि तत् ।

II. 45 वर्षन्ते तेन पीतेन प्राणिनः ।

141. अधुना शिष्योपदेशमाह ।

142. अधुनेतरान् दुष्टशिष्यान् विद्याभिशपन्त्याह ।

142. तच्छ्रुतमपि न भुनक्ति न पालयति । श्रुतफलेन न संयुनक्तीत्यर्थः ।

अधुना यस्मै वक्तव्या, तस्य लक्षणं ब्रवीति ।

143. अथेदानीं विशेषव्याख्या प्रतिपदमर्थं समान्नायो व्याख्यातव्यस्तदधिकारार्थोऽयम्—'अथ' शब्दः ।

143. यस्मात्सामान्यतः समान्नायो व्याख्यातोऽन इदानीं विशेषतः 'अनुक्रमिष्यामः' आनुपूर्व्येण क्रमिष्यामो वर्णयिष्यामः । व्याख्येयेति शेषः । आह—किंलक्षणा पुनरसौ व्याख्येति उच्यते तत्त्वपर्यायभेदसंख्यासंदिग्धोदाहरणतन्निर्वचनविभागेन यदाख्यानां सा व्याख्या नैघण्टुके प्रकरणे ।

144. 'गातेर्वा' 'गाङ्गतौ'—इत्यस्य धातोः । 'ओ-कारो नामकरणः' प्रत्ययः ।

'अथापि' गौरित्येतत् 'पशुनाम भवतीह' एव कारकद्वये तस्मादेव धातुद्वयाद्—गमेगतिर्वा ।

'अथाप्यस्याम्' एव पशुगवि ताद्वितेन प्रयोगाकृतत्वायां सत्यां कृत्स्नवन्निगमा भवन्ति । तद्यथा—'गोभिः श्रीणीत मत्सरमिति' गोरे-कदेशस्य पयसः कृत्स्नवत् प्रयोगः ।

145. एवमत्र विधानादशक्यत्वाच्च गोभिः श्रयणस्य गव्येन पयसेति गम्यते ।

145. तृप्यन्ति ह्यनेन देवताः ।.....

तेन ह्याविष्टो धनाभिमुख्येन मत्तो भवति ।

पर्यायाख्यानाप्रसक्तं निरुच्यते । पयः पिबतेर्वा, पानार्थस्य । पीयते हि तत् ।

145. तेन हि वर्षन्ते प्राणिनः ।

- II.45. पर्यायप्रसक्तं निराह—क्षीरं क्षरतेः । क्षरति 145. प्रसक्तानुप्रसक्तं निरुच्यते । 'क्षीरं क्षरतेः'
हि तदूधसः । '.....' इच्योतनार्थस्य, इच्योतते हि तदूधसः । '.....'
वशोः ईरकि कृतसम्प्रसारणस्येदं रूपम् । 'वश कान्तौ' तस्य कृतसम्प्रसारणस्येर-
काम्यते हि तत्, सुगन्धितत्वात् । '.....' प्रत्ययेनोशीरमिति भवति । '.....'
कृत्स्नवभिगमा इति बहुवचननिर्देशादनेकोदा- कृत्स्नवदभिधायकः ।
हरणप्रदर्शनम् ।
- II.46. एवमभिषवव्यापारद्वारेण अंशुं सोमं दुहन्तो 146. अंशुं सोमांशुमभिषुत्य दुहन्तः प्रपूरयन्तो
अध्यासते गवि अधिषवणचर्मण उपरीत्यर्थः । गव्यधि गोरुपरि गोरवयवेऽधिषवणचर्मणि
एतत्कर्म कुर्वाणा इन्द्रं प्रतीक्षमाणा आसते ।
- II.46. शमष्टमात्रो व्याप्तमात्रः पीतमात्रः सुखो 146. व्याप्तमात्रो हि स यजमानेन तस्यैव शं भवति,
भवतीत्यर्थः । सुखो भवति ।
- II.47. चरितं हि तच्छरीरं भवति । 146. चरितं हि तत्सर्वस्मिञ्छरीरं गतमित्यर्थः ।
अत्रापि चर्मभिर्ग्रेथितः श्लेष्मणा च संश्लेषितो 146. स हि चर्मणावनद्धो भवति, श्लेष्मणा च तस्या-
न वर्धेत इत्यर्थः । रादयः संश्लेषिता भवन्ति ।
- II.49. वय इव पक्षिण इव गन्तारो वा इषवः । 148. अथवा ततस्ततो धनुषो वयः पश्यवयव-
पत्रसम्बन्धादिषवो वयः पक्षिणः । अथव 'वेतेर्गतिकर्मणः' । साक्षादेव इषवो 'वयो' न
गुणवृत्त्या ।
- II.49. वृक्षो व्रश्चनात् । यदा कदाचिच्छिद्यतेऽसावि- 148. निगमप्रसक्तं निराह—'वृक्षो व्रश्चनात्' इति ।
न्धनार्थम् । स हि वृश्च्यते छिद्यत इन्धनार्थम् ।
- II.50. अद इत्यपि द्वितीया सप्तम्यर्थे । अप्यमुष्मि- 148. अदः अमुष्मिन्नादित्यमण्डले परषे पर्ववति ।
न्सैरवयवैः पर्वभिः, कालपर्वभ्यां वा तच्छ्रुता- अहोरात्रादिपर्वभिस्तद्वति । अथवा भास्वति ।
भ्यामहोरात्राभ्यां वा पर्ववति, भास्वरे वा, भासा तद्वतीत्यौपमन्यवः । गवि गमनशीले
गवि गन्तारि आदित्यमण्डले स्थित इत्यर्थः । मुहूर्तमप्यनवस्थायिनि सूरः सूर्योऽवस्थितः ।
कोऽसौ ? सूरः ।
- II.51. अथाप्यस्यादित्यस्य एको रश्मिश्चन्द्रमसं प्रति 149. 'अथाप्यस्यैको रश्मिश्चन्द्रमसं प्रति दीप्यते'
विशेषेण दीप्यते । स्वयं चन्द्रमण्डलमनुप्रविश्य एको रश्मिरादित्यस्य सुषुम्नो नाम चन्द्रमसि
दीप्तिं करोति । '.....' प्रत्यवस्थितो दीप्यते ।
- आदित्यतोऽस्य दीप्तिर्भवति न स्वत इति । 149. अम्मयं हि चन्द्रमसो मण्डलं तत्तेजःसम्बन्धा-
दीप्तिमद् भवति । ततः सर्वा दिशः
प्रकाशयति ।
- II.52. सोऽपि सुषुम्नोऽपि यथा गौरुच्यते तथेव- 150. सोऽपि सुषुम्नो रश्मिरेक एव 'गौः' इति

मुदाहरणम्—‘अत्राह’ इति । तदुपरिष्ठादैक-
पदिके व्याख्यास्यामः ।

II. 53. अन्येषां सामान्येन गोशब्दाभिधानीयत्वम् ।

II. 54. वृष्णः वर्षितुः, विषेर्वा एतद्रूपम्, ऋकारोप-
जनेन । व्याप्तिरित्यर्थः । विष्णोः स्वभूतं परमं
पदं प्रकृष्टं स्थानमादित्यमण्डलाख्यम् । अव-
भाति-अग्रे भाति, अग्रे दीप्यते । अर्वागिदं
सर्वं कृत्वा भातीत्यर्थः । भूरि प्रभूतम् ।

II. 55. प्रभवति हि तत्सर्वस्यानुग्रहाय ।...

पादः—पद्यतेर्गत्यर्थस्य । गम्यतेऽनेनेत्युक्तम् ।

II. 56. ग्रन्थपदेषु कथम् ? इत्याह, प्रभागपादसामा-
न्यादित्यादि ।...

अन्ये त्वाहुः—अनुक्रान्ते गोशब्दे गमादीनामवसर
आह एवम् । यथा गौरित्यस्याभिधेयं प्रति
सन्देहः, तद्वदन्येषामपि गमादीनां सत्त्वानां
गमनसम्बन्धसामान्यादित्यर्थः ।

II. 59. तानि चेद्वागादीनि समानकर्माणि समानक्रि-
याणि समाननिर्वचनानि यथैकं तथान्यान्यपि
नानाक्रियाविषयाणि ।

II. 60. नानाकर्माणि नानाक्रियाणि चेन्नाना । नैवं
निर्वक्तव्यानि, गमा उमा क्षमा इति । यथार्थम्
अर्थानुरूपेण वाक्यप्रकरणसामर्थ्यान्निर्वा-
च्यानि ।...

सन्देहा विद्यन्ते—इत्युक्तस्य सन्देहस्य स्वयमेव
प्रदर्शनार्थमाह—...

तत्र तेषु पृथिवीनामसु निर्ऋतिः पठ्यते ।

II. 60. अस्याः पृथिव्या वा एषा निर्वाचिका ऋक् ।

II. 61. परिवीतः जराय्वादिभिर्व्याति इत्यर्थः । यथा-

150. उच्यते । यथासौ गौस्तथेदमुदाहरणम्
‘अत्राह गोरमन्वतेति’ तत्पुनरेतत् ‘उपरिष्ठाद्’
ऐकपदिके व्याख्यास्यामः ।...

सर्वेऽपि रश्मयो गाव उच्यन्ते । यथैतदेवं
तथेयमृगुदाह्रियते ।

151. विष्णोः परमं पदमादित्यमण्डलस्थानम् । स्थाने
हि पदसञ्ज्ञा । पदस्थ इति लोकेऽपि वक्तारो
भवन्ति । अधभाति अर्वागिदं सर्वं कृत्वा
भाति दीप्यते । भूरि बह्वित्यर्थः ।

151. प्रभवति हि तद् बहुधापि दीयमानम् ।

152. ‘पादः पद्यतेः’ गत्यर्थस्य, पद्यते हि तेन ।...
प्रभागपादसामान्यादितराणि ग्रन्थपदानि क्षेत्र-
पदानि वा ।

152. अधुनोपसंहरति—एवमन्येषामपि सत्त्वानां
यानि नामानि तेषु सन्देहा विद्यन्ते । न केवलं
गोशब्दे पदशब्दे वा । तेषु त्वेतदौत्सर्गिकं
निर्वचनलक्षणं द्रष्टव्यम् ।

‘तानि’ यदि सामान्याक्रियया युक्तानि ततः
समाननिर्वचनान्येव कर्तव्यानि ।

152. अथ पुनर्नानाकर्माणि ततो नानानिर्वचनानि ।
एवं यथार्थं निर्वक्तव्यानीति ।

152. अधुनैवमुक्तोदाहरणैरेव तत्र तत्र सन्देहपदा-
न्यनुक्तस्य मन्त्रेष्वेव दर्शयन्नाह ।...
तत्रैतस्मिन्नेकविंशके नामगणे ‘निर्ऋतिः’
इत्येतदभिधानम् ।

153. तस्याः कृच्छ्रपत्तेः पृथिव्या एषा निर्वाचिका
ऋग् भवति ।

154. ततः परिवीतो जरायुणा परिवेष्टितो यथा-

- II.61. कालं जायते । बहुप्रजा बहुप्रजननः आत्म- 154. कालं जायते । अथैवं बहुशः प्रजायमानः स
ज्ञानाभावान्मोक्षमप्राप्तुवन्संसारे पुनः पुन- गर्भकर्ता गर्भतत्त्वमजानानो निर्ऋति दुःख-
र्जायमान इत्यर्थः । माविवेश, आविशतीत्यर्थः ।
- II.61. एष परिव्राजकानामात्मविदां दर्शने चास्या 154. एवमस्यामृचि निर्ऋतिर्देवतेत्येष परिव्राजकार्थः ।
ऋचोऽर्थः ।
- II.61. नैरुक्तानां तु—य एनं वर्षलक्षणमुदकसंस्त्यायं 154. एवं नैरुक्ता मन्यन्ते । यः करोति वर्षं यो वा
पूर्ववत् करोति किरति वा । किरति क्षिपति । कः पुनरसौ ? मेघः ।
- II.62. बहुप्रजा बहुप्रजननोऽपर्यन्तधारात्मना व्यव- 155. प्रावृट्काले वर्षभावेनाभिव्यक्तो बहुप्रजा
स्थित इत्यर्थः । अथवा जनिरन्तर्नीतिर्ण्यर्थः । 155. बहुशः प्रजायमानो निर्ऋति भूमिमाविशतीति
बहूनां धाराणां सस्यानां वा, सस्यनिष्पादन- समस्तार्थः ।
द्वारेण प्राणिनां प्रजनयिता । निर्ऋति भूमि-
माविवेश आविशतीत्यर्थः ।
- II.63. इतरः स्त्रीयोनिरेतस्मादेव रूपसामान्यात्प्रसक्तो 155. 'अयमपीतरः' स्त्रीयोनिः 'एतस्मादेव' ।
निरुच्यते ।... 155. असावपि परियुत एव भवति स्त्रात्रा मांसेन च ।
इतरः प्रजननेन मिश्रियते, मिश्रितो वा रक्त-
मांसादिभिः ।
- II.64. शाकपूर्णनैरुक्ताचार्यः । संकल्पयाञ्चक्रे संक- 156. शाकानि यः पूणयति संहन्ति स शाकपूणः ।
ल्पितवान् । तस्यापत्यं शाकपूर्णराचार्यः । स सङ्कल्पया-
ञ्चक्रे सङ्कल्पं कृतवान् ।
- II.64,65. तत्तस्य ज्ञानोत्सेधमाक्षिपन्ती काचिदभिमा- 156. देवतोभयलिङ्गा द्विलिङ्गा स्त्रीपुंलिङ्गा, अथवा
निनी देवता स्त्रीलिङ्गपुंलिङ्गयुक्ता, मन्त्रे स्त्री- मध्यस्थानलिङ्गा युस्थानलिङ्गा च प्रादुर्भव
पुंलिङ्गशब्ददर्शनादेवमुच्यते । अथवा मध्यमयु- प्रादुर्भूतवती ।
स्थानलिङ्गयोगादुभयलिङ्गत्वमुच्यते । प्रादुर्भूता
स्वप्ने प्रत्यक्षं वा तां न ज्ञातवान् ।
- II.65. सा देवतास्मै वक्ष्यमाणामृचमादिष्टवती—एषा 156. सा एवं पृष्टा सती 'अस्मै' शाकपूणये एतामृच-
मदेवतेति । तव च देवताज्ञानाभिमानः, मां मादिदेश-आदिष्टवती । किम् ? इति । एषा
जानीहि अनयेति । मदेवतेति । अस्यामृच्यहं देवतेति, त्वञ्च
नैरुक्तो मामेतस्या ऋचः सकाशादर्थगत्याव-
धारयेति ।
- II.67. अयं स मेघः शब्दं करोति । येन गौरभीवृता 157. स एव शब्दं करोतीति । येन मेघेन किङ्कृतम् ?
येन मेघेन माध्यमिका वागभीवृता अभिव्याप्ता, इति । येन गौरभीवृता । येन माध्यमिका
अभीत्येष परीत्येतस्य स्थाने परिवृता । मिमाति वागभिप्रच्छादिता सती मिमाति मायुं निमि-

II.67. निर्मिमीते करोति मायुं मायुरिति वाङ्मानम्,
वाचं रतनयितुलक्षणाम् ।

II.67,68. एकमेवेदं ज्योतिस्त्रेधा कृतमिति । एतत् 'तम्
अकृण्वन् त्रेधा भुवे कम्' इत्यत्र वक्ष्यते । तेन
मध्यमस्यैवादित्यात्मनावस्थानात् अविरोद्धोऽयं
रसादानव्यपदेश इति ।

II.69. आनुपूर्व्येण क्रमशोऽस्य प्रतिज्ञातत्वात् पृथिवी-
नामानन्तरं तत्प्रभवति, तत्प्रभवत्वात् हिरण्य-
नामान्युच्यन्ते ।

II.69. अपठितन्यपि द्रष्टव्यानि, हाटकशातकुम्भचामी-
करकलघौतादीनि ।

II.69. शिल्पिभिर्वा पत्रकटकादिभावेनायम्यमानं
विस्तीर्यमाणमित्यर्थः ।

II.69. द्रव्यस्वभावत्वौन्निकत्रावस्थायित्वम्, तस्य सर्वस्य
सर्वथा हरतेहिरण्यम् ।

II.69. हितञ्च तदापदि दुर्भिक्षादौ, रमयति च सर्वदा
सर्वमित्यतो हिरण्यम् । तेन गृहीतेन मूषकोऽपि
रमते, किमुत मनुष्यः ।

II.70. अन्तरा इमे रोदस्यौ द्यावापृथिव्यौ क्षिय-
तीति वा । '.....'

शरीरेष्वित्यादि—अन्तराशब्दात् पूर्वपदम्,
अक्षयशब्दादुत्तरपदमिति विशेषः । विना-
शिष्वप्यविनाशीत्यर्थः । '.....'

तुल्यश्रुतित्वादविशिष्टे सन्देहपदत्वे किञ्चि-
त्प्रदर्शनीयमिति समुद्रशब्दः प्रदर्शितः ।

II.71. तयोर्विभागो यस्मिन्मन्त्रे तत्र सुखप्रतिपत्त्य-
र्थमिति हासमाचक्षत आचार्याः । निदानभूतम्-
इति ह एवमासीत्-यः कथ्यते स इतिहासः ।

मीते निर्वर्तयति मायुम् । शब्दं करोति—
इत्यर्थः

158. क्तिन्वेतावाद्विवक्षितम् । मेघाश्रया शब्दवती
भूत्वा माध्यमिका वाग्विद्युदात्मना स्थित्वा
वर्षेण प्रच्छाद्य पृथिवीं तद्वर्षमुदकरूपभूतं
जलाशयेभ्य आदित्यात्मना स्थित्वा पुनरादत्ते
विद्युदात्मना मध्यस्थाने स्थित्वा वर्षति,
आदित्यात्मना युस्थाने स्थित्वा पुनरादत्त
इत्यभिप्रायः ।

160. प्रकृतेभ्यः पृथिवीनामभ्यः । पृथिव्यामेव
हिरण्यमुत्पद्यते । अतः पृथिव्याभिधानानन्तरं
हिरण्यनामानि समाम्नातानि ।

160. असमाम्नातान्यपि सन्ति हाटकसुवर्णचामीकर-
शातकुम्भादीनि ।

160. आयम्यमानं ह्रियत एव शिल्पिभिः कटक-
रुचकस्तत्तिकादिभावेन विस्तीर्यमाणम् । '.....'
तेन हि व्यवहारः क्रियते ततस्तन्नैकत्रावतिष्ठते
ह्रियत एव सर्वदा ।

160. यस्य हि तद्भवति, तस्य हितञ्च दुर्भिक्षादिषु
तद्भवति रमणञ्चेति । तेन हि गृहीतेन
मूषिकोऽपि रमते, किमुत मनुष्यः ।

160,161. अन्तरा द्यावापृथिव्यौ इमे क्षियति निवसति
'इति' अन्तरिक्षम् ।

161. अथ 'वा शरीरेषु' एतदेव 'अन्तर' मध्येऽव-
स्थितम् 'अक्षयम्' इतराणि पृथिव्यादीनि
भूतानि क्षीयन्ते तस्मादक्षयत्वादन्तरिक्षम् ।

161. 'समुद्रः' इत्येतदभिधानमुभयाभिधायित्वात्
पार्थिवेन समुद्रेण एतेन जलाशयेन सन्दिह्यते ।
एतदत्र सन्देहपदम् ।

161. यस्मिन्नुदाहरणे लक्ष्यते, तत्रेतिहासमाचक्षत
आचार्या निदानभूतम् । 'इति हैवमासीत्-'
इति यः कथ्यते स इतिहासः ।

- II.71. देवापिः शन्तनुश्च कौरव्यौ कुरुवंशप्रभवौ 161. 'देवापिश्राष्टिषेणः शन्तनुश्च' आष्टिषेण एव
भीमसेनपुत्रौ भ्रातरौ बभूवतुः । कौरव्यौ कुरुवंशप्रभवौ भ्रातरौ बभूवतुः ।
- II.71. स च किल च्यवननामापरनाम्नि ऋष्टिषेणे 161. स किल तीव्रेण तपसा ब्राह्मणस्वमापेदे, विश्वा-
ब्रह्मचर्यमुवास । स गुर्वनुप्रहात्तेनैव शरीरेण मित्रवत् ।
- II.73. आष्टिषेणः, ऋष्टिसेनस्य पुत्र ऋषिः । 163. आष्टिषेण ऋष्टिषेणस्य पुत्र इषितसेनस्येति वा ।
ऋष्टिप्रधाना सेना यस्य, इषिता वा सेना ऋष्टिरायुधविशेषः । तद्वहुला सेना यस्य सो
शत्रून्प्रति प्रेषिता निस्थं सेना यस्य, कान्ता ऽयमृष्टिषेणः । इषितसेनो वा नित्यमेव
वा इष्टा सेना यस्य । प्रेषितसेनः शत्रून्प्रति ।
- II.74. निपरणाद्वा । निपरणं पिण्डपितृयज्ञश्राद्धादौ 163. निपरणाद्वा, निपृणाति ददाति ह्यसौ पिण्डा-
पिण्डदानम्, तेन प्रायते शास्त्रसामर्थ्यात् निपृत्तभ्य इति पुत्रः ।
- पितृन्, अकरणप्रत्ययायपरिहारेण चात्मानम् । 163. ब्राह्मणमपि चैतस्मिन्नर्थे दर्शयति 'तद्यदेना-
ब्राह्मणमप्यस्मिन्नर्थे सामान्येन दर्शयति- स्तपस्यमानान् ब्रह्म' इत्येवमादि ।
- तद्यदेनान् ।
- II.75. तस्यैवैकस्यार्थस्य उत्तरा ऋक् भूयसे बहुतराय 164. तस्यैवार्थस्य प्रकृतस्य यथोत्तरस्मात्समुद्रादृष्टि-
निर्वचनाय, निर्विविच्य वचनाय । भूयस्त्वञ्च मयाचत देवेभ्यो देवापिर्यथा च पौरोहित्यम-
पौरोहित्यात्विज्याभ्युपगमलिङ्गभूतवृष्ट्यर्थवाग्वाला- करोत्, यथा वायाजयच्छन्तनुम् । वर्षार्थादेन
भादिना । कर्मणा । भूयसे बहुतराय निर्वचनाय ।
- II.76. यत् यदा यस्माद्वा देवापिः शन्तनवे शन्त- 164. यद् यस्माद् देवापिः शन्तनवे राज्ञे पुरोहितः ।
नर्थे पुरोहितः सन् होत्राय वृतः वार्षिके पुरोहितो होत्राग्निकर्मणि व्याप्रियते । सः पुरो-
कर्मणि, कृपयन् कृपायमाणः । अनावृष्टिहतं हितः सन् देवापिर्होत्राय होतृकर्मणे वर्षार्थायै
लोकमनुकम्पमानः । अदीधेत् अन्वध्यायत् कर्मणि वृतः सन् कृपायमाणो राज्ञोऽदीधेत्
ध्यातवान् । अन्वध्यायत्, वृष्टिर्भवेदिति ।
- II.76. शमस्मै तन्वै शरीराय वास्तु-इति वा, इति 165. स हि कश्चिद्रोगात्तं दृष्ट्वा ब्रवीति 'तनो शं'
रोगिणं कश्चिद् दृष्ट्वा एवमाह, स च तदैवारोगः तवास्त्विति । ततोऽसावगदो भवति ।
सम्पद्यते ।
- II.76. शान्तिकपौष्टिकाभिचारिकेषु कर्मसु पुर एनं 165. पुरोहितः शान्तिकपौष्टिकाभिचारिकेषु कर्मसु
दधति राजानः पुरस्कुर्वन्तीत्यर्थः । 'पुर एनं दधति' राजानः । पुरस्कुर्वन्तीत्यर्थः ।
- II.77. नित्यपक्षे ऋग्द्वयस्यान्यदर्थयोजना-आष्टिषेणः- 165. नैरुक्तपक्षे-ऋष्टिषेणो मध्यमस्तदपत्यमय-
ऋष्टिषेणो मध्यमे तत्र भवत्वाच्चाष्टिषेणो वैद्युतः, मग्निः पार्थिव आष्टिषेणो देवापिः शन्तनवे
तस्य पार्थिवात्मावस्थितस्य होतृत्वेन देवापि- सर्वस्मै यजमानायेति योज्यम् ।
त्वम् । शिष्टो मन्त्रः पूर्ववद्योज्यः ।

- II.77. मध्यमो बृहस्पतिः, ददद्वाचं गन्तिलक्षणा-
मस्मै अयच्छत् । 165. बृहस्पतिर्वाचस्पतिरिति मध्यमः । स्तनयितु-
लक्षणां वाचमित्यर्थः ।
- II.79. लोकक्रमादाह—साधारणानीत्यादि । 166. लोकाभिधानाधिकारेणोदमुच्यते । 'साधारणा-
न्युत्तराणि षड् दिवश्चादित्यस्य च' इति । '...
यान्यस्य आदित्यस्य प्राधान्येन वर्तन्ते प्रधान-
स्तुतिभाजि नामानि, '.....तान्युपरिष्ठाद्-
व्याख्यास्यामः सप्तदशोऽध्याये ।
इमानि तु नैघण्टुकानि संसृष्टरूपाणि च
युनामभिः साकमित्यत इह नैघण्टुकप्रकरणे
निरुच्यन्ते ।
- II.80. आदत्ते भासं, तदुदयेऽन्तर्धानादानव्यपदेशः । 166. तदुदये हि आदत्ते भासं ज्योतिषाम् । चन्द्रा-
ज्योतिषां चन्द्रनक्षत्रग्रहादीनाम् । दीनां प्रभानांशो भवति । अन्यग्रहापेक्षमेतत् ।
- II.81. आदितेयमिति वेदे प्रयुक्तं दृश्यते किन्त्वल्प- 167. अल्पप्रयोगविषयम् । तुशब्दो विशेषणार्थः ।
प्रयोगविषयोऽस्य । तुशब्दो विशेषणार्थः ।
- II.82. सूक्तभागभवति, सूक्तं स्तुतिः तामेव भजते । 167. 'आदितेयः' इति सूक्तभागेव चैतदभिधानं
क ? 'सूर्यमादितेयम्' इति । न हविर्भाक्, न ह्यादितेय इत्यनेन नाम्ना
सूर्यपदसामानाधिकरण्यादेतद् गम्यते । गुणा-
भिधानमेतत्, नानेन नाम्ना हविश्चोदना
कचिदस्तीति । हरणम्—'सूर्यमादितेयम्' इति ।
- II.82. अन्येऽल्पप्रयोगमित्यादित्यस्यैव वेद एकवचना- 167. अन्ये तु मन्यन्ते—आदित्य इत्येतदेवाल्प-
न्तस्यादित्यादिविषयस्याल्पप्रयोगतां सूक्त-
भाक्त्वं चाहुः । प्रयोगमिति । तत्र स्वेतद् विरुद्धयते—सूक्त-
भागिति । हविरपि ह्यनेनाभिधानेन चोद्यते ।
- II.83. पृथगर्थमिदं दर्शयति—अथापि मित्रावरुणयोः, 168. अथापि मित्रावरुणयोरदित्यप्रवादाः स्तुतयो
आदित्यशब्देन हि स्तुतिः । आदित्या दानु-
नस्पती दानपती । भवन्ति । तद्यथा—'आदित्या दानुनस्पती
दानपती ।
- II.83. अथापि मित्रस्यैकस्यादित्यप्रवादा स्तुतिः । 168. अथापि मित्रस्यैकस्य आदित्यप्रवादा स्तुति-
र्भवतीति ।
- II.84. अथापि वरुणस्यैकस्य । 'अथा वयम्' इति 169. अथापि वरुणस्यैकस्यादित्यप्रवादा स्तुति-
नियमः । भवति । तद्यथा—'अथा वयमादित्य व्रते तव'—
इति ।
- II.84. शुनःशेपो यूपे बद्धो वरुणमाह । 169, 170. अनया त्रिष्टुभोपाकृतः शुनःशेपो वरुणं
स्तुतवानात्मानं मोचयिष्यन् ।

- II.84. निगमप्रज्ञादाह—व्रतमिति कर्मनाम, वृणोतीति । 170. निगमप्रसक्तमुच्यते—व्रतमिति कर्मनाम,
कर्तरि सत इति कृतव्याख्यानम् । तद्वि शुभम-
शुभं वा वृणोति वप्राति कर्तारम् । वृणोतीति । एवं कर्तरि कारके सतो वृणोतेः ।
तद्वि कर्म शुभमशुभम्वा कृतं सदावृणोति
कर्तारम् ।
- II.85. इदमपीतरद्वयम्—गुडलवणस्त्रयादिविषयनि-
वृत्तिरूपं कर्म । एतस्मादेव रूपसामान्यात् । इदमपीतरद् व्रतमेतस्मादेव निवृत्तिकर्म, यम-
नियमाख्यं बाहिवैदिकमान्तवैदिकं वा, यदग्नि-
सन्निधावुपेयते ।
- II.86. उक्तं प्रासङ्गिकम् । प्रकृतमभिधीयते—स्वरादित्यः... 170, 171. अधुना प्रकृतमेवोच्यते—स्वरादित्यो भवतीति
सुष्ठु वा ऋतो गतो रश्मिभि रसानादातुम् । 171. सुष्ठु रसानादातुमृतो गतो भौमानान्तरिक्षांश्च ।
एतेन द्यौर्व्याख्याता । तुल्यनिमित्तत्वात् । 172. एतेन द्यौर्व्याख्याता । उक्तं हि 'तानि चेत्स-
मानकर्माणि समाननिर्वचनानि'—इति । सापि
हि सु अरणा शोभनगमना भवति । शोभनं वा
अस्यामर्यत इत्येवमादि यथासम्भवं योज्यम् ।
- II.87. अथ द्यौः संस्पृष्टा व्याप्ता ज्योतिर्भिः पुण्य-
कृद्भिश्च । 'सुकृतां वा एतानि ज्योतीषि
यन्नक्षत्राणि' इति श्रुतेः । 172. आह । 'अथ द्यौः' कस्मात् पृथिरिति ।
उच्यते । सापि हि संस्पृष्टा ज्योतिर्भिः पुण्य-
कृद्भिश्च ।
- II.88. अथ द्यौः । कमिति सुखनाम, तत्प्रतिषिद्धमकं
दुःखं पुनः प्रतिषिध्यते, सुखमेवेत्यर्थः । 172. 'अथ द्यौः' कस्मान्नाकः इति । उच्यते । कमिति
सुखनाम । आह, ततः किम् ? इति । शृणु
तत्प्रतिषिद्धं सत्पुनरपि प्रतिषिध्यते । आह ।
किम् ? इति । उच्यते, तत्प्रतिषिद्धयमानम्
'अकम्' भवति, असुखमित्यर्थः । पुनरपि
च प्रतिषिद्धयमानं नाकं भवति । ततो द्विः
प्रतिषेधः प्रकृतिमापादयति । नाकमित्युक्ते
सुखमिति प्रतीयते । ब्राह्मणमपि चैतस्मिन्नर्थे
भवति ।
- II.89. विष्टबादित्यो भवति । आविष्टो रसान् । 173. 'विष्टबादित्यो भवति' । आह कस्मात् ?
विष्टबादित्यः पृथिव्या रसानादातुमाविष्टोऽभि-
निविष्ट इत्यर्थः । उच्यते, आभिमुख्येन ह्येष रसान्भौमानान्त-
रिक्षांश्च विष्टः प्रविष्टो रश्मिभिरादातुम् ।
- II.89. भासनः सन्नाकारस्य ह्रस्वत्वेन सलोपेन च
भनः, भनः सन् नभः । 173. अपि वा भन एव स्याद्विपरीतः । भनो
भासनः सन् नभ इत्युक्तो विपर्ययेण ।
न न भातीति वा, नकारलोपेन नभः । न न
भाति, भात्येवेत्यर्थः । 'न न भातीति वा' न न भाति भात्येवेति
नभः ।

II. 90. बन्धनप्रतीतेर्यमनादित्याह—एकत्रोदकस्या-
परत्राश्वानाम् ।

आदित्यसम्बन्धित्वेनैव दिङ्नियमादाह -दिङ्-
नामान्युत्तराण्यष्टौ ।

II. 91. आज्यन्तः शरपथपर्यन्तः काष्ठोच्यते ।

II. 92. शरीरं सामान्येन निराह—शृणातेः हिंस्यते
हि तत् ।

II. 93. वृत्रशब्दस्य निगमप्रसक्तस्याभिधेयं प्रति
विप्रतिपत्तिः, तन्निर्णिनीषया प्रश्रयति तत् को
वृत्र इति ।

कथं तर्हि मन्त्रेषु ब्रह्मणेषु च सलिलसंघातमा-
त्रात्मकेन वृत्रेण सह युद्धप्रवादाः ?

अपां रश्मिभिराहूतानां घनीभूतानां वायुना-
वष्टब्धानामभिहन्यमानानां परस्परसंघर्षे तरु-
शाखयोरिवामिरुपजायते, ततस्तेनोपतप्तानां
विलयनं भवति ।

तस्मादसति युद्धे कल्पनैषा । तथा च कल्पित-
रूपा मन्त्रवर्णा मन्त्रलिङ्गाः ।

II. 94. यानि युद्धान्यैतिहासिका आहुः, तान्यपि
मायैव ।

II. 95. अहिरयनात् गमनात्, एति गच्छत्यन्तरिक्षे ।
अयमपीतरोऽहिः सर्प एतस्मादेव एतेः ।
असावपि हि भूम्यामेति ।

पण्यं नेनेक्ति शोधयति, क्रयविक्रयः स्यादिति ।

II. 96. ब्राह्मणदृष्टास्त्रयोऽपि निर्वचनप्रकारा इति दर्श-
यति—‘यदिमाल्लोकानावृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्रत्व-
मिति विज्ञायते ।

174. रश्मिर्यमनात्, उदकस्याश्वानां वा ।

आदित्योपलक्षणा एव हि दिश इत्यादित्य-
नामभ्य उत्तराणि दिङ्नामानि ।

175. आज्यन्तोऽपि शरपथान्तः काष्ठोच्यते । असा-
वपि स्वप्रदेशं क्रान्त्वा स्थितो भवति ।

176. ‘शरीरं शृणातेः’ हिंसार्थस्य, हिंस्यते हि तत् ।

इह मन्त्रे वृत्र इत्येतच्छ्रुतम् तदेतन्निगमात्तु-
प्रसक्तं विचार्यत इत्युपयुक्तस्तच्छब्दः । आह—
‘को वृत्रः’ ।

177. यदि मेघो वृत्रो य एषु मन्त्रेषु संग्रामः श्रूयते
तत्र तत्र कः समाधिरिति ।

तेन हि वैद्युतेन ज्योतिषा वाय्वावेष्टितेनेन्द्रा-
ख्येनोपताप्यमाना आपः प्रस्यन्दन्ते वर्षभावाय
प्रकल्पन्ते ।

नह्यत्र यथाभूतं युद्धमस्ति । न हीन्द्रस्य शत्रवः
केचन सन्ति । मन्त्रोऽपि चैतस्मिन्नर्थेऽस्ति
नेन्द्रस्य शत्रवः ।

178. यानि च युद्धान्याहुरेतिहासिका नानारूपाण्यु-
पप्रदर्शयन्तः सापि च तव मायैव ।

179. अहिः कस्मात् ? उच्यते, अयनात् । एति
ह्यसावन्तरिक्षे । शब्दसामान्याभिरुच्यते—
‘अयमपीतरोऽहिः’ सर्प एतस्मादेव । असा-
वपि ह्येति ।

180. तदसौ नेनेक्ति नित्यकालं शुचिं करोति मूल्याहं
स्यादिति ।

इत्येषां धातूनामन्यतमस्य । ब्राह्मणमपि चैत-
स्मिन्नर्थे भवति । ‘यदवृणोत्’ अन्तरिक्षमुदकं
वा महत्त्वात् ‘तद्वृत्रस्य वृत्रत्वमिति ।’ एवं
...ज्ञायते ।

II.97. रात्रिनामानुत्तराणि दिङ्नामभ्यस्योर्विशतिः ।
आदित्यनिमित्तत्वसम्बन्धात् । दिक्सम्बन्धाः
श्यामवर्णाः ।

अवश्यमायन्तीत्यवश्यायास्तुषारा इत्यर्थः । ते
हि रात्रौ निपतन्ति ।

रात्रेरपरः काल इत्यभिधेयकथनम् । नास्मात्परं
रात्र्यवयवोऽस्ति पञ्चदशो मुहूर्तः ।

II.98. आदित्यो हि तापकः प्रकाशकश्च, चन्द्रमास्तु
शीतः प्रकाशकश्च । इदं पुनर्नात्युष्णं नातिशीतं
प्रकाशकश्चेत्येवमादित्यादीनामिदमेव श्रेष्ठमा-
गच्छतीत्यर्थः ।

II.98,99. यथा प्रसूता उत्पन्ना उषाः सवितुः सवाय
जन्मने, उषसो ह्युत्पत्त्यनन्तरं सविता जायते,
तेनेयं तदर्थमेवोत्पन्ना इत्युच्यते । एवमेव
रात्रिः प्रसूता उषसे, उषसो जन्मार्थमुत्पन्ने-
त्यर्थः ।

II.99. तस्या एवोक्तविभागाया उषस एषापरा,
अनन्तरा ऋग्भवति ।

II.100. सूर्य उषसो वत्स उच्यते ।

यथा हि वत्सो मात्रा सह चरत्येवं सूर्य उषसा
सह ।

यथा वा वत्सो मातुरूधसः पय आख्यं रसं
पिबन्नपहरति, एवं सूर्य उषसोऽवश्यायाख्यं
रसमुदितो रश्मिभिः शोषयन्नपहरति । अतो
ऽसावस्या वत्स उच्यते ।

II.101. उपाहरन्त्यनुतिष्ठन्त्यस्मिन् कर्माणि, न तु
रात्रावपि कुर्वन्त्येव कर्मकाराः ।

181. रात्रेर्नामानि उत्तराणि-इति प्रकृतेभ्यो दिङ्-
नामभ्यः । तमःसतत्त्वा हि रात्रिः । तस्य च
तमसो दिङ्शेवात्मलाभो भवति । अतो दिङ्-
नामभ्य उत्तराणि रात्रिनामानि ।

अवश्यमायन्तीत्यवश्यायास्तुषारा इत्यर्थः ।
ते हि रात्रौ निपतन्ति ।

रात्रेरेव ह्यपरः काल उषआख्यो भवतीति
रात्रिनामभ्य उत्तराणि उषोनामानि ।

182 आदित्यो हि तापकः प्रकाशकः । चन्द्रमा
अप्यतिशीतः प्रकाशकश्च । इदं पुनर्ना-
त्युष्णं नातिशीतं प्रकाशकश्च, इत्येवमादि-
त्यादीनामिदमेव श्रेष्ठम् । आगादागच्छती-
त्यर्थः ।

183. यथोषा आदित्यस्य जन्मनो हेतुस्तदनन्तर-
जन्मत्वादेवं रात्रिरुषसो जन्मनो हेतुः, इत्येव-
मस्यामृचि रात्रेरेवापरः काल उषःसंज्ञित
इति गम्यते ।

तस्या उषस एषापरा ऋग् भवति अस्यैवार्थस्य
दृढतायै रात्रेरपरः काल उषा उच्यते इति ।

184. सूर्यो हि रोचिष्णुः । तम् 'अस्या वत्समाह'
मन्त्रदृक् ।

मातृसहचरो हि वत्सो भवति । अयमपि
चानयोषसा सह चरतीत्येतस्मात्सामान्याद् वत्स
इत्युच्यते ।

यथा हि मातुरूधसः क्षीराख्यस्य रसस्याहर्ता
भवति वत्स एवमेवोऽप्यौषसिकानामवश्या-
याख्यानां रसानामाहर्ता भवति रश्मिभिरित्ये-
तस्मात्सामान्याद्वत्सत्वम् ।

185. उपाहरन्त्यस्मिन्कर्माणि, न हि तथा रात्रा-
वनुतिष्ठन्ति कर्माणि कर्मकरा यथाहनि ।

- II.101. तस्याहःशब्दस्यैष निपातो नैघण्टुकत्वेन
वैश्वानरदेवतायामृचि । 185. तस्य अन्हः‘एष निपातो भवति’नैघण्टुकवृत्त्या
वैश्वानरीयायां वैश्वानरदेवतायामृचि ।
- II.103. आ उपरादीनीति वक्तव्ये उभयोरुपादानं
रलयोरविशेषत्वप्रदर्शनार्थम् । 186. ‘आ उपर इत्येतस्मात्’ इति वक्तव्ये ‘आ
उपर उपल इत्येताभ्यां’ इत्युक्तम् । उभावपि
हेतौ समाननिर्वचनौ शब्दावेकस्मिन्निरुक्ते
निरुक्तौ भविष्यते इति, रलोश्चाविशेषख्याप-
नार्थम् ।
- II.104. तेषां मेघानामुपरशब्दवाच्यत्वे एषा ऋक् । 187. तेषां मेघानामुपरशब्दवाच्यत्वे विशेषलिङ्ग-
पर्वत नामत्वेऽन्वेष्ट्या । वाचिका एषा ऋग् भवति ।
- II.105. सामर्थ्याद् वृष्टिलक्षणान्युदकानि, तदधीना
च सृष्टानां देवादीनां स्थितिरिति स्थित्यर्थं 188. मेघाभावे हि सर्वमेवेदं जगद्वर्षभावान्न
प्रथमं मेघाः सृष्टाः । स्यात् । तस्मादेत एवाग्रे सृष्टा इत्यभिप्रायः ।
- II.106. सारूप्यप्रसक्तमनूपशब्दं निराह-अयमपीत्यादि । 189. ‘अयमपीतरः’ नद्यनूपः समुद्रानूपो वा ।
इतरो नदीकच्छः समुद्रकक्षो वा देशविशेषो-
ऽनूप उच्यते वपरेव, अनूप्यतेऽनुप्रकीर्यते
प्रकीर्यते नित्यकालम् ‘उदकेन’ ।
- II.107. प्रसिद्धनदीलिङ्गयोगाद् नद्या इव, प्रसिद्ध-
देवतालिङ्गयोगाच्च कचिद्देवताया इव निगमा
दृश्यन्ते । 189. तत्र तस्मिन्सप्तपञ्चाशत्के वाङ्नामगणे सरस्व-
तीत्येतस्य नाम्नो ‘नदीवद्देवतावच्च निगमा
भवन्ति’ । नद्यर्थयुक्ताश्च देवतार्थयुक्ताश्चेत्यर्थः ।
तत्रैवं सति यदभिधानं देवतावत् तदधिकृत्य
उपरिष्ठाद्-व्याख्यास्यामः षोडशेऽध्याये ‘पावका
नः सरस्वती’ इत्येतस्मिन्मन्त्रे ।
- II.109. माध्यमिकाभिधानपक्षे—गिरयो मेघाः,
ऊर्मयः स्तनयिल्लवः, पारावते द्यावापृथिव्यौ । 192. देवतापक्षे त्रिणियोगानुविधानाभिप्रायेण सरस्वती
हन्तिर्गतिकर्मा । गमनेन पूरणं लभ्यते ।
द्यावापृथिव्यौ शब्देन पूरयित्रीम् । शेषं
प्रथिव्यौ हन्तीति योज्यम् ।
समानम् ।
मेघेभ्यो वाक् तदनन्तरमुदकमिति वाङ्नामभ्य
उत्तराण्युदकनामानि एकशतम् ।
मेघाभ्रया हि वाक्, मेघोत्थं चोदकं स्तनयि-
त्युशब्दपूर्वकश्चेति वाङ्नामभ्य उत्तराण्यु-
दकनामानि ।
- II.110. तत्सम्बन्धार्थमाख्यानं तावत् प्रस्तौति । 193. यस्मिन्सूक्ते प्रधाना नद्य एव, तत्रेभं निदान-
भूतमितिहासमाचक्षते वदन्त्याचार्याः ।

- II.110. इतरे धनस्य वोढागो विश्वामित्रस्यानुचराः, 193. इतरे तदनुयायिनस्तस्करा वा ।
तस्करा वा । पिजवनपक्षे सैनिकाः ।
- II.111. उपोपसर्गो रमिणा सम्बध्यते, तत्पूर्वकश्च 194. 'उपरमध्वं मे' उपेत्ययमुपसर्गो मन्त्रस्य
रमिरुपसंहारे वर्तते । उपरमध्वं महतो वेगाद-
गाधोदकत्वाच्च । मध्यादाकृष्य भाष्यकारेण रमध्वमित्यनेन
क्रियापदेन योजितः ।
- II.112. कुशिको राजा इत्यभिप्रेयवचनम् । क्रोशतेः 195. यदैवमविशेषेणोच्यमाना न शुश्रुवुस्तदैका-
शब्दार्थस्येति निर्वचनम् । विहितं कुरुत प्रति- मुद्दिश्य प्रवर्तते वक्तुम् । प्रसिन्धुमच्छ ।
षिद्वं मा कष्टं-इत्येवं सर्वदा शब्दं करोत्यनु- 'कुशिको राजा' इति तत्त्ववचनम् । 'क्रोशतेः'
शास्तीत्यर्थः । वा शब्दार्थस्य, स हि साध्वेव क्रियतामित्येवं
नित्यकालमेव क्रोशयति ।
- II.113. तस्मिन् हते आपः पतिताः, ताभिर्गच्छ- 196. स हि निपतन्तीरपो निरुणद्धि । तमिन्द्रो
न्तीभिर्वयं खाताः । एवं मेघहननद्वारेणास्मान- वज्रेण हन्ति, तस्मिन्हते पृथिवीं प्राप्यापो
खनत् । यथा निम्नानुसारिण्यः खातानि कुर्वत्यो वदन्ति ।
तैः खातैर्वयं गच्छामः ।
- II.115. यथा वा मर्यायेव मनुष्यस्य पितुर्वाऽर्थाय 198. मर्याय मनुष्याय कन्या नवोढा 'शश्वचै ते'
कन्या कुमारी कन्यया, शश्वचै ते, स्वजरेतद् परिष्वजनाय । कथं नाम परिष्वजेत मामय-
रूपम्, परिष्वजनार्थं प्रह्वीभवेत् तथा वय- भित्यभिप्रायेण यथा सा निनमेदेवं वयं तव
मपीति । ते तवाथयित्युक्तार्थम् । निनमाम ।
- II.116. अश्वं निराह-अश्वोतेः, व्याप्नोति ह्यध्वान- 199. आह 'अश्वः कस्मात्' ? उच्यते, स हि
मन्येभ्यः शीघ्रम् । 'अश्वोतेऽध्वानं' व्याप्नोतीत्यर्थः ।
दधदाकारी भवति-अधिष्ठित ईषदवनतमध्य- स ह्यधिरूढेऽश्वारोहे आकुञ्चितग्रीवो विपु-
भागः, उद्धृतकन्धरः कुञ्चितघोणः, स्तिमित- क्षितसर्वगात्र आकृतिमान् भवति ।
चक्षुः, कर्णशुक्तिस्वकारो भवति ।
- II.118. आपनीफणत् 'फण गतौ' इत्यस्य चर्क- 200. आपनीफणादिति फणतेः, गत्यर्थस्य चर्करी-
रीतवृत्तं यद्भुगन्तमिति, क्रियाभ्यासविषय- तान्तत्वेन वृत्तम् ।
मित्यर्थः ।
अश्वसम्बन्धेनोच्यते- 'दशैतेभ्य उत्तराण्यादिष्टो-
पयोजनानि' । आदिष्टा निर्दिष्टा उपयुज्यन्ते-
ऽस्मिन्ननेन वेत्युपयोजनम्, इन्द्रादिदेवता-
विशेषोऽनिर्दिष्टसम्बन्धीत्यर्थः ।
दश यानि उत्तराणि नामानि, तान्यश्वनाम-
सम्बन्धेनैवोच्यन्ते । तान्यपि ह्यश्वानामेव ।
तानि पुनः 'आदिष्टोपयोजनानि' इति एवमा-
चक्षत आचार्याः । इदमिन्द्रस्याश्वानां नामेद-
मग्रेरिदमादित्यस्य, इत्येवमादिष्टोपयोजनानि ।

- II.119. अध्यायपरिसमाप्तिसूचनाय सर्वत्राभ्यासः श्रुतौ तथा दर्शनात् । 201. अध्यायपरिसमाप्त्यर्थो द्विरभ्यासः ।
- II.120. ज्वलनमसम्बन्धादाह—कर्मनामान्पुत्रराण्येभ्यः षड्विंशतिः । 203. ज्वलत्येव ह्यग्नौ कर्माणि क्रियन्त इति ज्वलन्नामभ्य उत्तराणि कर्मनामानि । सर्वकर्मणां ह्यपत्योत्पादनकर्मैव प्रधानमृणापाकरणद्वारेणेति कर्मनामभ्य उत्तराण्यपत्यनामानि ।
- II.121. पुग वसिष्ठो हतपुत्रः पुत्रं याचमानः कृतकादीनामन्यतमं पुत्रं कुर्वित्यग्निनोक्तस्तं प्रत्याह । 204. वसिष्ठाग्निसंवादे वसिष्ठेन हतपुत्रेणाग्निरभ्यर्थितः, पुत्रं मे देहीति । तेन किलासौ प्रत्युक्तः, क्रीतक-कृत्रिम-दत्तकादीनां पुत्राणामन्यतमं कुरुष्व पुत्रमिति । स एवमुक्त एताभ्यामृग्भ्यामन्यजान्पुत्रान्निन्दन्नौरसं पुत्रं ययाचे ।
- II.123. अभीषाट्-अभिभविता च सपत्नानाम्, त्वत्प्रसादात्, एतु-आगच्छतु नव्यः-नवजातः, औरसः पुत्र इत्येतद् वयमाशास्महे । 206.207. अभीषाट् अभिषहमाणः अभिभवन् सपत्नान् नव्यो नवजातः । शिशुरित्यर्थः 'स एव पुत्रः' आगच्छतु । किं नः परकीयैः पुत्रैः सङ्कल्पितैरित्यर्थः ।
- II.124. एतां वक्ष्यमाणां मृचं दुहितुर्दायादत्त्वं उदाहरन्ति केचिदाचार्याः । एतस्मिन्नर्थे पुत्रदायाद्य इत्येके । एतामृचं शासद्वहिरित्यादि या वक्ष्यमाणा ताम्, दुहितुर्दायाद्येऽर्थे उदाहरन्ति धर्मविदः । ..... पुत्रदायाद्य इत्येके । एके पुनर्धर्मविदो मन्यन्ते यत्पैतृकं वित्तं तत्पुत्रस्यैव दायाद्यं न दुहितुरिति ।
- II.126. दोग्धेर्वा, सुखितापि सती सर्वदा दोग्धि वस्त्रालङ्कारादि पितृकुलम् । 208. 'दोग्धेर्वा' सा हि नित्यमेव पितुः सकाशाद् द्रव्यं दोग्धि प्रार्थनापरत्वात् ।
- II.127. दुहितरो दायं नार्हन्ति । कस्मात् ? अपत्यकार्याभावात् । अनपत्या एव स्त्रिय इति । ... तस्मात्पुमान् दायादो दायाहः, अदायाहर्हस्तीत्येतस्मिन् ब्राह्मणे विचार्यमाणे ज्ञायते । 210. तदेतदनेनापि स्पष्टार्थतरेण मन्त्रेणोच्यत इति पूर्वस्यास्पष्टार्थतायां स्पष्टार्थीकरणार्थोऽयं मन्त्रः, 'न दुहितरो दायाद्यमर्हन्तीत्येवमेके धर्मविदो मन्यन्ते । एतस्मिन् ब्राह्मणे विचार्यमाणे ज्ञायते, न दुहितरो दायाद्यमर्हन्ति, पुमानेवार्हन्तीति ।
- II.127, 128. विक्रयो वैवाहिकेन शुल्केन । 'नाल्पो वा बहुर्वा पुत्रे विक्रयः । तावदेव सः' इति स्मरणात् । 211. स्त्री विक्रीयते च वैवाहिकेन शुल्केन । 'विक्रयं चाप्यपत्यस्य मतिमान्कोऽनुमंस्यते स्वल्पो वाथ बहुर्वापि विक्रयस्तावदेव सः ।' इति भगवता वासुदेवेनोक्तं सुभद्राहरेण ।

- II.128. अतिसर्गोऽपि विश्वामित्रेण कृतः श्रूयते 212. तथा च परित्यागोऽपि दृष्टो यथा विश्वामित्रेण
ज्यायसो मधुच्छन्दसः । मधुच्छन्दआदीनाम् ।
अतः शासनवचनात् अभ्रातृकाविषये पुत्राभावे यैवाभ्रातृका भवति कन्या, सैव पित्र्यं धन-
तत्स्थाने स्यपि पुत्रः स्यादित्याशास्यम् । मर्हति, नेतरा सभ्रातृका ।
निगममप्येतस्मिन्नर्थे उदाहरन्ति, 'अभ्रातर
इव योषास्तिष्ठन्ति हृतवर्त्मनः' इति ।
अयमाथर्वणे वेदे मन्त्रः ।
स्त्रीणां लोहितवाहकव्याधिव्यावृत्त्यर्थं कर्मणि
विनियुक्तः ।
प्रसवमार्गवहनरोगिणी या स्त्री भवति तस्या-
स्तत्प्रतीकारकर्मणि विनियुज्यते ।
- II.129. अस्मिंश्च पक्षे निगममपि दर्शयति । 214. गर्तारोहिणीव काचिदाच्छिणात्या स्त्री, सा यथा
'...अभ्रातर इव योषास्तिष्ठन्ति हृतवर्त्मनः॥' गर्तः सभास्थानुस्तमारोहति.....सनये
अयमाथर्वणे वेदे मन्त्रः । लब्धये धनानाम् ।
स्त्रीणां लोहितवाहकव्याधिव्यावृत्त्यर्थं कर्मणि
विनियुक्तः ।
- II.130. गर्तारुगिव-यथा दक्षिणापथे कापि प्रदेशे 215. स हि 'सत्यसङ्गरो भवति' । सङ्गीर्येते हि
अपुत्रा अपतिका वा अपस्मारा रोहिणी स्त्री, तत्र सत्यमिदमत्र पतितमिदमत्र न पतित-
सनये लाभाय धनानाम्, भर्तुः स्वभूतानां, मित्येवम् । प्रायेण कितवास्तत्रानृतं ब्रुवते ।
सर्वलोकप्रकाशमास्फारं गच्छति तद्वत् ।
- II.131. सत्यं हि तत्र संगीर्येते । कथम् ? पुनर्देवि- 216. निगममपि चात्रोदाहरन्ति 'श्मशानसञ्चयोपि
ष्यामीति कृतमातृहस्तग्रहणादिना कृतशपथेऽपि गर्त उच्यते' इति ।
व्यसनेनैवाकृष्यमाणो गीत्य शपथं खादयित्वा 217. अयमस्मिन्वाक्ये 'नाभ्रातृकामुपयच्छेत' इति
दीव्यत्येव कितवः, सङ्कर इत्यन्ये पठन्ति, प्रत्यक्ष एवोपयमनप्रतिषेधो विवाहार्थे पाणि-
संकीर्येते हि तत्र सत्यमवृत्तेनानेकविधेन । ग्रहणप्रतिषेध इत्यर्थः ।
श्मशानस्य गर्तवाच्यत्वे निगमः । 218. अधुना योऽसौ शासद्वन्द्विरित्यस्या ऋच उत्तरो-
उक्तकारणत्वाद् दृष्टार्थत्वेन प्रतिषिध्यते । ऽर्धर्चं उत्कृष्टः, स एवाभ्रातृकावादपक्षेणैव
निरुच्यते ।
- II.132. अथवा नाभ्रात्रीमुपयच्छेत, अपत्यलिप्सया । 219. यदोत्पद्यायां पुत्रिकायां पुत्रिकापितुरन्ये
उक्तकारणत्वाद् दृष्टार्थत्वेन प्रतिषिध्यते । पुत्रा जायेरस्तदा विभागकाले ज्येष्ठ भागं
पुत्रिकायै च दद्यात् ।
- II.133. प्रथमकृतायां तु पुत्रिकायां यदौरस उत्पद्येत, 220. न जामये भगिन्यै, तान्वः तनुभवः औरसः
तदा तत्रापि ज्येष्ठांशभागित्वं पुत्रिकायां धियो जातः स आत्मजः । स किं करोति ? इति ।
इत्येके स्मरन्ति । 'रिक्थं पित्र्यं धनम्, औरैक्
प्रारिचत् प्रादात् ददातीत्यर्थः । 'रिक्थमौरैक्' रिक्थं पैतृकं धनं न प्रादात्त प्रददाति

- II.136. अपत्यसम्बन्धादाह—‘मनुष्यनामान्युत्तराणि पञ्चविंशतिः’—मनुष्या नर इत्यादीनि । 221. मनुष्याणां नामानि मनुष्यनामानि । उत्तराणि प्रकृतेभ्योऽपत्यनामभ्यः, अपत्यान्येव हि विवृद्धानि सन्ति मनुष्या इत्युच्यन्ते । तत्र पञ्चजना इत्येतस्य निगमा भवन्ति सन्दिग्धाः । तत्रेयमृगुदाहरणम् ।
- II.137. तत्र पञ्चजना इत्येतस्य सन्दिग्धस्य विवेकार्थं निगमाः । 222. सौचीकस्याग्रेर्विशेषां देवानां संवादः । होतृ-जपश्चायम् । तत्रेयं होतृजपे विनियुक्ता ।
- II.138. सौचीकस्याग्रेर्विशेषां देवानां संवादः । होतृ-जपश्चायम् । 223. अथ‘वा अस्ताः स्थानेभ्यः’ प्रच्याविता देवै-रित्यर्थः । एवमेव प्रातिलोम्येन । ‘असोरसुरानसृजत’ असुरिति प्रशस्तप्रतिषेधः । अप्रशस्तादात्मनः प्रदेशात् प्रजापतिरसुरानसृजत । निषद्य हन्तीति प्राणिवधजीवनः ।
- II.138,139. अस्ता वा क्षिप्ताः स्थानेभ्यो लोकेभ्यः । 223,224. निषादः सौधन्वना इत्येके मन्यन्ते । स च निषादः कस्मात् ? निषद्य हन्तीति निषादः, प्राणिवधजीवकः, प्रतिलोमजन्मा कश्चित् । रथकारः । तस्य हि भिन्नकालमाधानं श्रूयते । सौधन्वना रथकारा निषादशब्दवाच्या इत्यन्ये । ‘वर्षासु रथकारस्य’ ‘एतया निषादस्यपतिं याजयेत्’ इत्येवमादिदर्शनात् । ‘सौधन्वना ऋभवः’ इति मन्त्रवर्णात् ।
- II.139. एवम्, असोः अप्रशस्ताद्देशादसुरान् । 224. यथा तु पञ्चजनशब्देन मनुष्या एव निषाद-पञ्चमा वर्णा उच्यन्ते, तथैष निगमः ।
- ‘जघनादसृजत’ इति विज्ञायते । ऊर्ध्वञ्च नाभेः पुरुषस्य मेध्यत्वस्मरणात् । 225. तद्यथा—पञ्च स्त्रियः, पञ्च पुरुषाः, पञ्च कुलानी-ति । एवं पञ्चशब्दे स्त्रीपुत्रपुंसकेषु विशेषो नास्ति । मनुष्याणामेव हि बाहवो भवन्तीति मनुष्य-नामभ्य उत्तराणि बाहुनामानि ।
- II.140. सम्प्रत्यसाधारणं मनुष्यमात्रनामत्वं एव निगमं दर्शयति । 227. ‘इयमपीतरा धूः’ अनुडुदादिसम्बन्धिनी । एतस्मादेव धातोर्वेधकर्मणः । सापि हि ‘विहन्ति वहम’ अनडुहोऽश्वस्य वा । यदपि ह्यकान्तं भवति तदप्यङ्गुलीभिरेव कान्तं क्रियत इत्यतोऽङ्गुलीनामभ्य उत्तरे कान्ति-कर्माणः समाप्ताताः ।
- II.141. मनुष्यसम्बन्धादुच्यते—अथ बाहुनामान्यु-त्तराणि द्वादश आयती, च्यावाना, इत्येवमादीनि ।
- II.142. इयमपीतरेति सारूप्यप्रज्ञादाह युग दि-सम्बन्धिनी । विहन्ति वहं स्कन्धमनडुहो-ऽश्वस्य वा ।
- II.143. कान्तमप्यङ्गुलीभिरेव क्रियत इत्याह—कान्ति-कर्माण इच्छार्था धातव आख्यातातन्यष्टादश ।

- II.143. बलवतां धनसम्बन्धादाह धननामान्युत्तरा- 228. य एव हि बलवन्तो भवन्ति त एव धनं
प्यष्टाविंशतिरेव । प्राप्नुवन्ति-इति बलनामभ्य उत्तराणि धन-
नामानि ।
- II.144. गोमिनां धनवतां च क्रोधः सम्भवतीत्याह- 229. धनार्थमेव हि गवार्थं च क्रोधो भवतीति
क्रुध्यतिकर्माणो धातवो दश । गोनामभ्य उत्तरे क्रुध्यार्थाः समाम्नाताः ।
क्षिप्रसम्बन्धादन्तिकत्वम्याह-अन्तिकनामान्यु- 230. य एव हि क्षिप्रं गच्छति स एवाभिप्रेतस्या-
सराण्येकादश । र्थस्यान्तिके समीपे भवतीति क्षिप्रनामभ्य
उत्तराणि अन्तिकनामानि ।
अन्तिकीभूतानामेव हि संग्रामो भवतीत्यन्तिक-
नामभ्य उत्तराणि सङ्ग्रामनामानि ।
- II.146. खले न पर्षान्-यथा खले पर्षान्, 'पृ पालन- 232. 'खले न पर्षान्' गात्रमाने हन्यमाने । गम्य-
पूरणयोः' इत्यस्येदं रूपम् । कर्षस्य पूरयितुं मानोऽत्र एकः खलशब्द उपमानमुपमा-
गोधूमादीन् बलीवर्दः पादैः, एवं प्रतिहन्मि सम्बन्धात् । यथा खले खलस्थाने कर्षकेण
भूरि बहूनपि सञ्चितान्पूलानप्रतिबन्धेन
क्षुरेण, एवमहमपि भूरीनपि शत्रून् हन्मि ।
- II.147. सम्प्रति प्रसङ्गादाह-चत्वारश्चलिततमा, पूर्वा- 233. प्रसक्तानुप्रसक्तमुच्यते 'चत्वारश्चलिततमा संख्या'
पेक्षया । त्रिभ्यः सकाशात् ।
'नव' इति या संख्या, सा न वननीया न
सम्भजनीया भवति । नवसंख्यायुक्तायां हि
तिथौ न कश्चिदप्यारम्भः क्रियते ।
अथावुदशब्दनिर्विवक्षया अम्बुशब्दं निर्वेत्ति ।
- II.148. नव न वननीया, असंभजनीया, अमङ्गल्या 233, 234. अयमपीतरः खलो धान्यखल एतस्मादेव ।
हि सा, यतो लोकस्तां परिहरति । तत्रापि हि भ्रश्यन्ति चूर्णमानानि धान्यानि ।
हिस्यन्ते वा, चूर्णन्त इत्यर्थः ।
संग्रामे परस्परं व्याप्तेः व्याप्तिकर्माण उत्तरे 234. संग्रामे हीतरेतरं व्याप्नुवन्ति योधा इति
धातवो दश । संग्रामनामभ्य उत्तरे व्याप्तिकर्माणः । '...'
'आखण्डलः' इत्येतदपि नामैव । निगममपि
चात्र दर्शयति ।
- II.150. तत्राखण्डलशब्दस्यात्र वक्तव्यस्य तडिच्छ- 235. तडिदित्येतच्छब्दरूपमन्तिकाभिधायि वधाभि-
ब्दात् पूर्वं निगमेन नामत्वं दर्शयति । धायि चेत्येकमेव ह्येतदुभाभ्यामर्थाभ्यां
यतश्चेतदेवमतोऽन्तिकवधलक्षणे कर्मणि अस्य सम्प्रयुज्यते ।
तत्संस्पृष्टकर्म ।

II.152. वधसाधनत्वाद् वज्रस्य तन्नामान्यष्टादशोत्पाह ।

वर्जयतीति सतः । वर्जयति प्राणैरिति केचिद्
वाक्यशेषमध्याहरन्ति ।

II.153. तद्विषयसहित इन्द्रः शुष्णं शोषयितारमसुरं
मेघं वोदकाप्रदानेन सस्यं, हृतवान् । स च
स्तुत्या वीर्यविवृद्धिं कुर्वन् मेघवधे साहाय्य-
कर्म प्रतिपद्यते ।

II.154. तत्र स्थित इन् ईश्वरो विश्वस्य सर्वस्य
भुवनस्य भूतजातस्य, गोपा गोपायिता च ।

II.155. अथवोपनिषद्वर्णता ।

II.156. ईश्वराणामेव बह्वित्याह—‘बहुनामान्युत्तराणि
द्वादश’ ।

इत्स्वविपर्ययप्रसङ्गादाह—महन्नामानि पञ्च-
विंशतिः ।

II.158. यावद्वा प्रक्षिप्यते तत्सर्वं गृह्णन्ति दुष्पूरत्वात् ।

II.159. सुखिनामेव प्रायेण रूपवत्त्वाद् रूपनामा-
न्याह ।

प्रज्ञावतां प्रायेण सत्यमित्याह—सत्यनामानि षट्-
बद्-श्रुत-इत्यादीनि ।

II.162. लोके वेदे च गवादिरर्थः प्रसिद्धः, अप्र-
सिद्धस्य गवयमन्युप्रभृतेरवयवक्रियागुणसा-
मान्येन परिच्छेदाय पारार्थ्येनोपादीयमान
उपमीयते ।

II.163. अतिशयप्रशस्तेनोत्कृष्टगुणेन प्रदर्शनमेतत्
क्रियादौ कनीयांसमतिशयेनाल्पं निष्कृष्टमित्यर्थः ।

237. यो हि हन्यते स वज्रेणैवेति वधकर्मभ्य
उत्तराणि वज्रनामानि ।

238. वर्जयति वियोजयति प्राणैः प्राणिनः ।

तेन स्तूयमानो विवृद्धबलः शुष्णं शोषयितारं
रसानामसुरं मेघं वा जघान । मेघो हि शुष्णः,
तदुदये हि धान्यान्युदकप्राहनिमित्तेन शुष्यन्ति ।

240. इन् ईश्वरः, इन्तो ह्यसावादित्य ऐश्वर्येण भवति ।
विश्वस्य भुवनस्य भूतस्य भवति । किञ्च
गोपा गोपायिता ।

यद्विज्ञानमुपगतस्य सतो गर्भजन्मजरामृत्यवो
विनिश्चयेन सीदन्ति सा रहस्या विश्वोपनिषदि-
त्युच्यते । उपनिषद्भावेन वर्ण्यते इति उप-
निषद्वर्णः ।

242. ईश्वराणामेव बहु भवतीति—ईश्वरनामभ्य
उत्तराणि बहुनामानि ।

243. इत्स्वसम्बन्धेनैव—‘महन्नामान्युत्तराणि पञ्च-
विंशतिः’ ।

ते हि यावदेव किञ्चिदाह्रियते, तत्सर्वमेव
गृह्णन्ति दुःपूरत्वात् ।

244. य एव हि सुखिनस्त एव रूपवन्तो भवन्तीति
सुखनामभ्य उत्तराणि रूपनामानि ।

245. य एव हि प्रज्ञावन्तस्त एव हि सत्यवादिनो
भवन्तीति प्रज्ञानामभ्य उत्तराणि सत्यनामानि

246. ‘तदासां कर्म’ स आसामुपमानामर्थो यद्-
प्रसिद्धतरगुणस्य कस्यचित्प्रसिद्धतरगुणेनान्येन
गुणप्रकाशनम् ।

ज्यायसा उत्कृष्टेन गुणेन यो यस्मिन्द्रव्य
उत्कृष्टो गुणस्तेन कनीयांसमनुत्कृष्टगुणमुपमि-
मीते ।

II.165. सन्ततं कर्म स्तेयमस्येति, तनोतेः कर्म-
शब्दाच्च तत्स्वरः । तच्च सन्ततकर्मत्वं दर्शयति-
'अहोरात्रकमेति' । अहनि पथि मोषणेन,
रात्रौ सन्धिच्छेदनेन ।

II.166. अत्रापि निष्कृष्टनियोगकर्मणा देवरेण प्रश-
स्तावाश्विनौ, विधवया चाप्रशस्तया प्रशस्त-
कर्माणं यजमानम्, कनीयसा ज्यायांसमुप-
मिमीत इति ।

विधवनाद्वा—'धूश् कम्पने' पतिमरणदुःखा-
दितत्त्वादसौ वेपते ।

II.168. दीक्षितस्योपतापे शीतोष्णा अपः समानीय
एकविंशतिमासु यवान् प्रक्षिप्य कुशपिञ्जलां-
श्चावधाय तामिराप्तावनेऽस्या विनियोगः ।

आत्मशब्दं निगमप्रसक्तं निराह—'आत्मा
अततेर्वा,' अतनं गतिः, तननात् सर्वं हि
तेन ततम्, विभुत्वात् सर्वग इत्यर्थः ।

II.169. 'अग्निर्न ये' समाप्तायक्रमान्न शब्दस्योपमार्थ-
त्वमिह प्रकरणे । पूर्वत्र 'दुर्मदासो न सुरायाम्'
इति प्रसङ्गादुक्तम् ।

II.170. 'चतुरश्विदमानात्' अत्र चिच्छब्द उपमा-
याम् । पौनरुक्त्यं चोदितं परिहृतञ्च ।

II.171. यथा चतुरोऽक्षान् ददमानाद्धारयतः कित-
वादितरः कितवः किमयं तत् पातयिष्यति
येन मामयं जेष्यतीति एवं विभेति ।

हविर्धानस्यार्षम् । अग्निरुच्यते ।

II.172. स एव भासाम्—नक्षत्रप्रदोषः प्रभृतीनां
जरयितृत्वाज्जर आदित्यः । तथान्येष निगमः ।

248. स हि 'सन्ततकर्मा भवति' । रात्रौ प्राप्ते
मुष्णाति, दिवाऽरुण्य एवम्—'अहोरात्रकर्मा'
एतदेव च तत्सन्ततकर्मत्वम् ।

249. एवमस्यामृचि देवरेण कनीयसा ज्यायांसाव-
श्विनावुपमीयेते, विधवया च यजमानः ।

250. 'विधवनाद्वा' सा हि भर्तृमरणेन विधूता
कम्पितेव भवति ।

251. एतेन पुनरुपतप्तो दीक्षित एकविंशतिभिर्व-
दर्भपिञ्जलमिश्राभिरद्भिरभिषिच्यत उपता-
पशान्त्यर्थम् । अनेनैव सूतेनाग्निचयनक्षेत्रं
ग्राम्याण्याभिरोषधिभिर्व्युप्यते ।

252. निगमप्रसक्तमुच्यते—'आत्माततेर्वा' सर्वमेव
हि तेनातितं भवति सर्वगतत्वात् ।

अत्र 'अग्निर्न य'—इत्यस्य निघण्टुसूत्रस्य
'दुर्मदासो न सुरायाम्' इत्यनेनैव गतार्थेति
मन्यमानाः केचिदत्र निगमं नाधीयते ।

253. चिदित्ययमपरो निपात उपमार्थीयो भवति ।
पुरस्तादप्ययमुक्तः—'दधिचिदित्युपमार्थे' ।

254. चतुरोऽक्षान् धारयमाणान् कितवात् कितवो
बिभीयात् किमपि पतिष्यते तदन्यद्वा
किञ्चिद्येन मामयं जेष्यतीति । निहितेषु न
तथा भयम्भवति यथा कितवस्य प्राङ्
निधानात् ।

255. अङ्गपुत्रो हविर्धान एतया जगत्या अग्नि-
मस्तौत् ।

256. यथादित्यो जारशब्देनोच्यते, 'तथापि' अयं
निगमो भवति ।

II.173. यद्यपि पौष्णे सूक्ते पठ्यमानत्वात् पौष्णीयमृक्,
तथाप्यादित्य एवोत्तरावस्थः पूषा न वस्त्वन्तर-
मित्यविरोधः ।

मेष इत्यादि । भूतशब्देनोपमोच्यते इति
भूतोपमा ।

II.174. प्रसङ्गात् सामान्येन पशुं निगह तेनैवोक्तेन
प्रकारेण पशुः पश्यतेः, पश्यत्येव, निर्बुद्धि-
रित्यभिप्रायः ।

II.175. था इत्यस्योपमायामुदाहरणम् ।

II.176. इमथेति निगमप्रसक्तस्य प्रकृतिं निराह-
अयमेततरः—आगततरः, आगततर इव
भवति ।

II.177. असावित्यप्रसङ्गेनाह—अमुथेत्यादि ।
वदिति सिद्धोपमा । सिद्धा प्रसिद्धा उपमा—
ब्राह्मणवदधीयते तेजस्विनः, अक्रोधना वा ।
वृषलवत् परिचरन्तीति लौकिकमुदाहरणम् ।

II.179. प्रस्कण्वः कण्वस्य पुत्र इत्यर्थकथनम् ।
प्रोऽपत्यर्थेऽत्र प्रयुक्तः ।

“ब्रह्मणोऽप्सरसं दृष्ट्वा रेतश्चस्कन्द कर्हचित्॥
तत्परीक्ष्य सवर्णो न स जुहाव विभावसौ ।
ततोऽर्चिषोऽभूद् भगवान् भृगुरङ्गारतोऽङ्गिराः॥”

II.180. उत्पत्तिप्रसङ्गादाह—विखननादग्निस्थानस्य
वैखानसः ।

II.181. लुनोपमानि—लुना उपमा येषु तानि पदानि
वाक्यानि व्याख्यायन्त इति शेषः । तानि
चार्थोपमानीत्याचक्षते आचार्या लौकिका वा ।
अथवा—अर्थ एवोपमा येषु तान्यर्थोपमानि ।

II.182, यथा था काको वा आहारार्थमातुर इत्ये-
तश्च धावति, तद्वदिति प्रतीयते ।

257. आदित्यो हि पूषा । ‘अथ यद्वस्मिन्पोषे पुच्यति,
तत्पूषा भवति’ इति हि वक्ष्यति ।

258. ‘मेष इति भूतोपमा’—मेष इत्येषा भूतशब्दे-
नोपमा ।
पर्यायप्रसक्तमुच्यते । ‘तथा पशुः पश्यतेः’
इति, पश्यति ह्यसौ ।

260. था—इत्ययं चोपमाशब्दः ।

262. इमथेत्येतस्मात्प्रसक्तमुच्यते । अयम्, इत्यस्य
शब्दस्य का व्युत्पत्तिरिति । ‘एततरः’ ह्यागत-
तरः—आसन्नतरः ।
असावित्येतस्मात्प्रसक्तमुच्यते—‘अमुथा...’ ।
‘वदिति’ एषा सिद्धोपमा । सिद्धैवैषोपमा
लोके । आह—कथं कृत्वा । उच्यते—ब्राह्मणवद्
वृषलवत् । ब्राह्मणवदधीते, वृषलवच्चाक्रोश-
तीति ।

263. ‘प्रस्कण्वः कण्वस्य पुत्रः । प्रशब्दस्य तद्धि-
तार्थत्वं निराह, ‘कण्वप्रभवः’ । कण्वस्यापत्य-
मित्यर्थः ।

प्रजापतिना किल शुक्रमात्मीयमादायाम्नौ
हुतम् । ततः ‘अर्चिषि’ ज्वालायां भृगुर्नाम
महर्षिः सम्बभूव ।”

व्युद्गुह्याग्निं तस्मिन्नाग्निस्थाने खाते य उत्पन्नः
सः ‘विखननाद्वैखानसः’ एवं नाम्ना अभूत्
बभूव ।

261. अथेदानीं येषु पदेषु लुप्यन्त उपमाशब्दा इवा-
दयस्तान्यवसरप्राप्तानि व्याख्यास्यामः । तानि
पुनरेतान्यर्थोपमानीत्येवमाचक्षत आचार्याः ।

265. अर्थतो लिङ्ग्यन्त इत्यर्थोपमा इत्युच्यन्ते ।
यो हि लौक्यादिदोषसमन्वयेन कुत्सनीयो
भवति स एवमुच्यते—‘स्वामिति’ ।

- II.182. काक इति शब्दानुकृतिः, तदीयशब्दानुकरण-
निमित्तमेवास्यैतन्नामधेयमिति दर्शयति-एव-
मपीति ।
- II.183. श्वा शुयायी, शु इति क्षिप्रनाम, शुपूर्वस्या-
यतेर्णिनिः, शीघ्रगामीत्यर्थः ।
व्यादाय वा-विवृत्यास्यं विविधं वादायाकृष्य
हन्तीति ।
- II.184. प्रायेणार्चित उपमीयत इत्युपमानानन्तर-
मर्चतिकर्माणः ।
मेधाविन एव स्तोतुं समर्था इत्याह-स्तोत-
नामानि ।
- II.185. ऋत्विग्भिर्यजतीति वा याज्याभिप्रायः ।
स्तेनः संस्त्यानमस्मिन् आश्यानं संघातं
पिण्डीभूतं बह्वित्यर्थः । पापकं हननद्वरणादि-
निमित्तमिति नैरुक्ताः ।
- II.188. दध्म, दध्मोतेर्वधार्थस्य, तद्धि सुदम्भं
सुच्छेदं भवति, अल्पस्वात् ।
- II.189. शुनः शेषो यूषे बद्धो विश्वान् देवानाह—
नमो महद्भ्यः-वृद्धेभ्यो युष्मभ्यं नमः, अर्भ-
केभ्यः-बालेभ्यो नमः, युवभ्यः-तरुणेभ्यो
नमः ।
- II.192. स्तेनात्मना भूतग्रामं धारयत इति स्वधे ।
- II.193. स हि पूर्वमेव संसाररूपे दृष्ट्वैवमवोचत्,
कतरा पूर्वा-पूर्वकाला, तत् कतरा अपरकाला,
अयोः अनयोर्वावापृथिव्योर्मध्ये ।
- II.195. एकः पृथिव्यादिरर्थो यस्मिन् तदेकार्थम् ।
अनेको वाचकः शब्दो गवादिर्यस्मिन् तद-
नेकशब्दम् ।
उक्तोपसंहारत्वाच्च, एकोऽर्थोऽनेकशब्दस्य,
अनेकश्च शब्द एकार्थस्य, इत्येतदुक्तं गम्यते ।
265. अनुकरणमनुकृतिः । शब्दस्यानुकृतिः शब्दा-
नुकृतिः । यादशमेवासौ शब्दं करोति तथै-
वानुकृत्या तस्य नामापि भवति ।
266. 'श्वा शुयायी' । शु इति क्षिप्रनाम । क्षिप्रमसौ
शीघ्रत्वादेतीति श्वा ।
'व्यादाय हन्तीति वा' स किल व्यादाय वक्तुं
विवृतं कृत्वा ततो हन्ति ।
268. पूजायामवश्यंभाविव्युपमेत्युपमाशब्देभ्योऽनन्तर-
मर्चतिकर्माणः समान्नाताः ।
य एव मेधाविनस्त एव स्तोतुं शक्नुवन्तीति
मेधाविनामभ्य उत्तराणि स्तोतृनामानि
269. ऋग्भिर्ह्यसौ यजतीति ऋत्विक् ।
270. 'संस्त्यानम्' संहतम् 'अस्मिन्पापकं कर्म
भवतीति' एवं नैरुक्ता मन्यन्ते । वैयाकरणा-
नामन्यथापि स्यादित्यभिप्रायः ।
274. 'दध्मं दध्मतेः' वधार्थस्य तद्धि 'सुदम्भं
भवति' सुच्छेदं भवत्यल्पत्वात् ।
शुनः शेषस्यार्थम् । होतृजपे विनियोगः । नमो
महद्भ्यः नमो महत्परिमाणेभ्यो देवेभ्यः ।
'नमोऽर्भकेभ्यः' अल्पपरिमाणेभ्यः । नमो
युवभ्यो यौवनवद्भ्यः ।
288. सर्वस्यास्य भूतग्रामस्य धारयिष्यौ स्वधे ।
289. स्वयमेव तावद्वितर्कन्तुत्पन्नसंशयो मन्त्रदृग्ग-
वीति । कतरानयोर्वावापृथिव्योः पूर्वा कतरा
तु अपरा । न हि पौर्वापर्यमनयोः स्फुटं लक्ष-
यितुं शक्यते ।
292. एकोऽर्थः पृथिव्यादिरनेनेषां गवादिशब्दनां
यत्र तत्त्वभूतः कथ्यतेऽनेके च गवादिशब्दाः
पृथिव्यादेरेकस्यार्थस्य यत्राभिधायिनः कथ्यन्ते
तदिदमेकार्थमनेकशब्दं प्रकरणम् ।
291. समासतो यदुक्तं दध्म वक्तव्यम् । एकार्थ-
मनेकशब्दमिति-एतत्पुरस्तात्स्थितम्-एता-

- II.195. कथम् ? पुरस्ताद्—‘एतावन्तः समान-
कर्माणो धातवः, एतावन्त्यस्य सत्वस्य नाम-
धेयानि’—इत्यस्यार्थस्य नैघण्टुकस्य प्रति-
ज्ञातत्वात् । यथा प्रतिज्ञातं चोक्तत्वात् ।
- II.196. सा चेयं पूर्वाचार्यैः प्रदर्शिता । “तत्त्वं
पर्यायशब्देन व्युत्पत्तिश्च द्वयोरपि । निगमो
निर्णयश्चेति व्याख्येयं निगमे पदे ॥”
- II.197. अत्र हि एकैकमेव जहादि पदं
व्याख्यायते ।
तदनवगतम्, तत् किं हन्तेजिह्वतेजिह्वितेरिति ।
धातुस्तावद् विशेषणानवगतः ।
- II.198. माशब्दो बध्नीरित्येतेन सम्बध्यते ।
- II.199. यद् यस्मिन्निधीयते स्थाप्यते मृगपक्षि-
ग्रहणाय इति निर्वचनम् ।
पाश्या जालम्, पाश्यानुप्रसङ्गात् पाशं निराह—
पाशः पाशयतेर्वन्धनार्थाद् विपाशनात् ।
तेन विविधं मृगः पक्षी वा बध्यते ।
- II.200. शिताम—इत्यनवगतसंस्कारमनेकार्थश्च ।
आचार्यैर्विप्रतिपत्तेः पूर्वपूर्वपदोत्तरपदाद्विप्रति-
पत्तिनिमित्ता च विप्रतिपत्तिरुपन्यस्ता निगमे
सुप्रतिपादिता भवतीति भाष्यकारो निगमे-
नैवोपक्रमते—‘पार्श्वतः श्रोणितः’ इत्यादिना ।
- II.201. पशोर्हविः प्रदानस्य प्रेषोऽयम् ।
- II.202. अथवा योनिः शिताम—अनवदानीयत्वाच्च
सामीप्याद् गुदः प्रतिपद्यते । तेन शितामतो
गुदादित्यर्थः ।
- II.203. गुदो हि पुरीषोत्सर्गवेलायां विकसति ।
रङ्कुचत्यन्यदा ।
मांसे हि मनः प्रायेण सर्वस्य सीदति भक्षयेय-
मेतदिति ।
- I.204. तन्प्राचीनवगतत्वे उदाहरणम्—‘त्व’ इति । इदं
हि नामत्वेन चोपन्यासात् पदजात्यनवगतं
291. वन्तः समानकर्माणो धातव एतावन्त्यस्य
सत्वस्य नामधेयानि’ इत्यनेन वाक्येन ।...
स एष नैघण्टुकस्य प्रकरणस्य निगमव्याजेन
सर्वथाप्यर्थः सङ्क्षेपत उक्तः ।
292. किलक्षणा पुनरिह व्याख्येयम् । तदुच्यते—
“तत्त्वं पर्यायशब्देन व्युत्पत्तिश्च द्वयोरपि ।
निगमो निर्णयश्चेति व्याख्येयं निगमे पदे ॥”
293. अत्र ह्येकैकमेव पदं समाप्तातम् । तद्यथा—
‘जहा, निधा’—इत्येवमादीनि ।
अत्र हन्तेजिह्वतेष्व सन्देह इति भाष्यकारेणा-
वधृतं ‘जघानेत्यर्थः’ इति ।
294. मा न एकस्मिन्नागसि बधीः ।
296. यो वालमयः स्नायुमयो वा पाशसमूहः पक्षि-
ग्रहणार्थः स पादयेत्युच्यते ।
अधुना पदार्थं निर्वक्ति । ‘पाशः पाशयते-
र्विपाशनात्’ तेन हि विविधमतिशयेन पाशयते,
बध्यत इत्यर्थः ।
298. शिताम—इत्येतदनवगतम् । अनुपन्यस्यैव
पदमभिधेयं चानुक्तैव निगमेव प्रथमं पठ-
त्याचार्यो विप्रतिपत्त्यानेकार्थैस्त्वमस्येति ।
‘पार्श्वतः श्रोणितः शितामतः’ इति निगमः ।
पशुविषः प्रेषोऽयं मन्त्रशेषः ।
300. तत्र योनिः अनवदानीयैव । योनिः समानदेशस्तु
गुदो नामावदानमस्ति स योनिशब्देनोच्यते ।
स च गुदो विषितो भवति ।
व्याप्तः स पुरीषेण भवति ।
301. सर्वस्यैव हि मांसे मनः सीदति ।
पदजात्यनवगतम्—“त्व” इति यथा, नाम,
निपातो वेति ।

II.204. केचिन्नामत्वेन प्रतीयन्ति । अन्ये निपात इति
षष्ठे विचारितम् ।

तथा स्वरानवगतम् । 'वने न वायो' इति ।

II.207. दमे मनो यस्य स दमूना अक्रूर इत्यर्थः ।

II.208. मूष इत्यनवगतम् । मुषेः क्पि दीर्घत्वं
दृष्टव्यम् । मुष्णन्तीति मुषः मूषिका इत्यर्थाव-
गमश्च ।

II.210 त्रितं कूपेऽवहितं पतितमित्यर्थः । एतत्सूक्तं
यत्रेयमृक प्रतिबभौ प्रतिभतम् । त्रितस्य कूपे
पतितस्येदं सूक्तमार्षमित्यर्थः ।

अपि वा सख्यनिमित्तमेवेदं नामाभिप्रेतं स्यात् ।
एते हि भ्रातर एतेन क्रमेण एकतो द्वितस्त्रित
इति त्रयो बभूवुः ।

II.211. उदाहरणे मनसा समानाधिकरण्यदर्शनात्
मनोविशेषणमेतत् इत्यभिधेयप्रतीतेर्निगमेनै-
वोपक्रमते ।

II.214. सुपिप्पलाः पिप्पलं फलं सुखफला ओषधीः
कर्तनं द्विवचनस्य स्थाने व्यत्ययेनेदं बहुवचनम् ।
कुरुतमस्मै अस्मदर्थम् ।

II.215. बद्धश्च सन्तं तपिष्ठेन अतिशयेन तापयित्रा
दुःखयित्रेत्यर्थः । हन्मना अनेन आयुधेन
हन्तन हत आ यूयम् ।

अगस्त्येन्द्रमरुतां संवादे सूक्ते कयाशुभीये
अगस्त्यस्यार्थम् ।

II.216. जग्धं भक्षितमन्नमस्मिन् प्रियते तिष्ठति
धीयते वा प्रक्षिप्यत इत्यक्षरवर्णसामान्या-
निर्वाचनम् ।

II.219. तितउ इत्यनवगतम् । परिपवनमभिधेयम् ।
परिपूयते अनेनेति ।

302. स्वरानवगतम्,—'वने न वायो' इति यथा ।

304. 'दममनाः' दमूनाः स्यात् । दमे हि नित्य-
मस्य मनः' अक्रूरमना इत्यर्थः ।

306. मूषः—इत्यनवगतम् । बहुवचनं चेतत्, मूट्,
मूषौ, मूषः—इत्येवम् ।

308. अत एव सूक्तगताद्विशेषाद्विज्ञादुपलभ्य 'त्रितं
कूपेऽवहितमेतत्सूक्तं प्रतिबभौ' यत्रेयमृक्
तस्मात्कूपपश्च एता इति ।

309. ए३तो द्वितस्त्रित इति त्रयो हि ते भ्रातरो
बभूवुः । तस्मात्संख्यानिमित्तमप्युपपद्यत एव ।

'इषिरेण ते मनसा' इति समानाविभक्त्यन्त-
त्वाद्विशेषणस्य प्रतीयत एव मनोविशेषण-
त्वमित्याभिधेयमनुवत्वा निगममेव पठति ।

310. सुपिप्पलाः सुफला एता ओषधीः कर्तनं
कुरुतम् अस्मे । अस्मभ्यमित्यर्थः ।

311. पाशैरेनं बद्धा तपिष्ठेन तापयितृतमेन हन्मना
हन्नेन वधेन हन्तना हन्तेत्यर्थः ।

इन्द्रागस्त्यमरुतां संवादः । कयाशुभीयं सूक्तम् ।
तत्रेयमगस्त्यस्यार्थम् ।

312. 'जग्धम्' भुक्तमन्नम् 'अस्मिन्' अवस्थितं
प्रियत इति जठरम् । अन्नं वा जग्धमस्मिन्
'धीयते' इति जग्धधानं वा स्यात् एते
शब्दसमाधी ।

313. 'तितउ' इत्यनवगतम् । परिपवनं भवति —
इत्यभिधेयवचनम् । सक्तवः परिपूयन्ते येन
द्रव्येण, तस्परिपवनमुच्यते ।

II.220. बृहस्पतेर्विद्यासृक्ते ज्ञानप्रशंसैषा ।

II.221. लक्ष्मीवान् य उत्तमः स लज्जित इव तया
न श्लाघते ।

मध्या इत्यनवगतम् । मध्यशब्दात्-‘सुपां
सुलुक्’ इत्येवमयमकारः सप्तम्याः स्थाने
छान्दसत्वात्, मध्ये इत्यवगमः ।

यथोपमार्थे तथा निगमो भवति ।

II.224. मन्दू इत्यनवगतम् । ‘‘‘मदिष्णू मदिष्णूना
वेत्यवगमः ।

II.225. मन्दुना मदिष्णुना मरुद्गणेनेति । समानवर्चसा
इत्येतेन व्याख्यातम् । द्विवचनान्तं वा तृतीयै-
कवचनान्तं वा ।

II.227. अस्त्यादित्यप्रभवत्वेन स्तुतिरद्वस्येत्यर्थः ।
यत ‘आदित्यादस्वो निस्तष्ट’ आवृत्येत्यर्थः ।

II.227. आदित्यप्रभवत्वेन स्तुतेरुदाहरणम् ।

II.228. लोधमित्यनवगतम् । लुब्धमित्यवगमः ।

II.229. शीरमित्यनवगतम् । अनुशायिनं वाशिनं
वेत्यवगमः । अग्निरभिधेयः ।

II.230. विद्रधे दुपदे इत्यनवगते । तयोर्मतभेदेना-
नेकार्थत्वमवगमं च लाघवाग्निरमेनैव दर्श-
यिष्यामीत्युपन्यासाद् द्वयोरप्येकमुदाहरणम् ।

II.231. कन्या कमनीया प्रार्थनीया भवति सर्वस्य ।

II.231,232. प्राक् प्रदानकालात् कन्यायाः पितुरेवं
चिन्ता भवति । उद्वाहलक्षणेन नयनेन केयं
मया नेतव्या केनोद्वाहयितव्येत्यर्थः ।

II.232. ‘सुवास्त्वा अधि तुरगनि’ अत्र सुवास्तुर्नदी
तस्यास्तुगव तीर्थे तस्य तीर्थमेतत् इत्यादि
निर्वचनम् । तीर्थे पानायावगाहनाय वा

क्षिप्रमागच्छन्ति ।

314. विद्यासृक्ते बृहस्पतेर्गार्भम् ।

315. ये हि लक्ष्मीवन्तो भवन्ति, ते स्वयमात्मानं
न श्लाघन्ते ।

‘मध्या’ इत्येतदनवगतम् । मध्य इत्यवगमः ।

316. यथा चोपमार्थोऽपि युज्यते, तथा च
निगमोऽप्ययं भवति ।

318. ‘मन्दू’-इत्यनवगततम् मदिष्णू मन्दुनेति वा
शब्दसमाधी ।

‘समानवर्चसा’ इत्येतत्पदं मन्दुनेति ‘एतेन’
पदेन व्याख्यातम् । यथैव हि मन्दू इत्येतद्
द्विवचनमेकवचनं वैवमेतदपि ।

321. ‘आदित्यादस्वो निस्तष्ट इति’ अनयोपपत्त्या
सूर्यात्मनाद्वः स्तूयते ।

एवमेतस्मिन् मन्त्रे सूर्यप्रभवोऽश्व इति स्तूयते ।

322. ‘लोधम्’ इत्यनवगतम् । लुब्धमित्यवगमः ।

323. ‘शीरम्’-इत्यनवगतम् अग्निरभिधेयः ।
‘अनुशायिनमिति वा’ इति । अनुप्रविश्य
सर्वभूतानि शेत इत्यनुशायी, तमनुशायिनम् ।
अश्रोति व्याप्नोति वा सर्वभूतानीति ‘आशिनम्’ । ‘‘‘

‘विद्रधे, दुपदे’ इत्येते पदे एकनिगमे । द्वे
अप्यनवगते, पक्षेण चानेकार्थे ।

324. ‘कन्या कमनीया भवति’ सर्व एव हि तां
प्रार्थयन्त एव । ‘‘‘ दानायेत्येवं तां प्रति
पिता चिन्तयतीति कन्या ।

325. ‘तूर्णमेतदायन्ति’-इति शब्दसमाधिः । तीर्थ-
मभिधेयम् । ‘सुवास्त्वा अधि तुरगनि’-इति
निगमः ।

- II.232. अत्र सौभराख्याने ।... इतिहासः । सौभरि-
नर्म ऋषिः । 325. सोभरेः काण्वस्येयमार्षम्, परा च । दान-
प्रशंसा ।
- II.233. नंसन्ते इत्यनवगतम् नसन्ते इति प्राप्ते 326. 'नंसन्ते'—इत्यनवगतम् 'नमन्ते' इत्यवगतम् ।
नमतेर्मेकारात्परं सकारागमः । 'कुविन्नंसन्ते' इति निगमः ।
- II.234. नसन्ते—इत्यनवगतम् । तदुपरिष्ठाद् द्वादशे 327. नसन्त इत्येतदुपरिष्ठाद् द्वादशाध्याये व्याख्या-
'धृतस्य धाराः समिधो नसन्ते' इत्यत्र स्यामः । 'अभि प्रवन्त समनेव योषाः' इति
व्याख्यास्यामः । व्यख्याने ।
आहनस इत्यनवगतम् । आहननवन्त इत्य-
वगतम् । 'आहनसः' इत्यनवगतम् । आहननवन्तः—
इत्यवगतम् ।
- II.236. 'शुन्युरादित्यो भवति शोधनात्' स हि 329. 'शुन्युवः' शोधयितुरादित्यस्य । आदित्यो हि
तमसा व्याप्तं कृत्स्नं रश्मिभिः शोधयति । यदप्यशुचिर्भवति, तदपि रश्मिभिः स्पृष्ट्वा
तमोऽस्मादपनयतीत्यर्थः । अथवा अशुद्ध- शुचीकरोति । 'सूर्यः पवित्रमुच्यते' इति
मशुचितः शुचीकरोति । वक्ष्यति । तमांसि वा शोधयतीति शुन्युः,
तस्य शुन्युवः ।
- II.237. गौतमस्य राहूगणपुत्रस्यार्षम् । 330. राहूगणस्य गौतमस्येयमार्षम् ।
- II.238. बाह इत्यनवगतार्थम् । कल्पनाभेदाच्चा- 331. 'बाहः' इत्यनवगतम् । पक्षेण चानेकार्थम् ।
कार्थम् । विश्वामित्रस्य । होताध्वर्युमाह । विश्वामित्रस्येयमार्षम् । त्रिष्टुप् । होता ब्रवीति
हे अध्वर्यः ।
- II.239. परितक्म्या इत्युपरिष्ठाद् व्याख्यास्यामः । 332. 'परितक्म्या' इति एतत् उपरिष्ठाद् व्याख्या-
'परितक्म्या रात्रिः परित एनां तक्म' इत्यत्र स्यामः षोडशाध्याये तत्र हेतुत्वं 'किमिच्छन्ती
प्रसङ्गाद् व्याख्यास्यामो लाघवार्थम् । सरमा प्रेदमानट्' इत्येतस्मिन्मन्त्रे प्रसक्त-
मायास्यतीति लाघवार्थमुक्तमिति ।
- II.240. सुविते इत्यनवगतम् । अनेकार्थविकल्पं च । 333. 'सुविते' इत्यनवगतमनेकार्थम् । 'सु इते
सु इति इते सूते इत्यवगतम् । सूते' इति वा शब्दसमाधी ।
- तानूनन्त्रं करिष्यन्नाज्यमभिमृशन्नाह । 333. अनेन तानूनन्त्रं संस्पृश्यते ।
- II.241. दयते । दयतिरनेककर्मैव नत्वनवगतोऽपि 333, 334. 'दयति'—इत्येष शब्दः 'अनेककर्मा'नेकार्थः ।
सुवितादिवत् । न त्वनेकविकल्पप्रकृतिः । यथा सुवितेशब्द-
स्यान्येनान्येन धातुना विप्रक्षानेकार्थत्वमुक्तम् ।
- 'दुर्वर्तुर्भामो दयते वनानि' इति दहतिकर्मा । 335. 'दुर्वर्तुर्भामो दयते वनानि'—इति दहनकर्मा ।
एतस्मिन्मन्त्रे दहतिकर्मा ।
- II.242. मां विहायस इत्यत्र विहायोगतिकर्मणा 336. 'दयमान इति' । अत्र दयतिगत्यर्थः । दय-

- दयतिनार्थमाह—डयमान इति । 'मा वायस'
इत्यस्य शेषः ।
- II.243. अनेकार्थत्वाच्च इहैकपदिके प्रकरणे समा-
प्नातः । नानवगतत्वात् । नहि निपातानां
व्याकरणे प्रकृत्यादिविभागोऽस्ति ।
- II.244. दावने इत्यनवगतम् । ददातेः । 'दानस्य'
दानं वेत्यवगमः ।
- II.245. तथा अकूपारस्य इत्यनवगतमनेकार्थं च ।
तस्याप्यकुपरणस्य इत्यवगमः । यथा मन्त्र-
व्याख्याने तथा दर्शयिष्यते । तयोश्चैकमेवो-
दाहरणम् ।
- II.246. समुद्रोऽपीत्यादि सोऽपि ह्यकूपारो भवति
यतो महापारः । अत्रापि पारशब्देन पालन-
मुच्यते पूर्णं वा ।
- II.247. कच्छपः कस्मात् कच्छं पातीत्यादि । कच्छ-
पस्य पृष्ठे यत् कच्छ उच्यते तमसौ कलया
तटाकादिप्रक्षिप्तलोष्टवधादेरधोनिमज्जत्वाद् रक्षति ।
- II.249. च्यवन इत्यनवगतम् । च्यावन इत्येव
न्यार्थम् । ऋषिरभिषेयः ।
प्रसिद्धत्वात् च्यवनस्य ऋषित्वे न निगमो
दर्शितः ।
कक्षीवतो दुहिता कक्षीवत इत्यश्विनावाह ।
- II.250. युवा तारुण्यात् शीघ्रं कुर्वन् प्रयौति प्रकर्षेण
मिश्रयतीव कर्माणि ।
रज इति । रजः शब्दस्यानेकार्थत्वेनोपन्यासः ।
रजतेरिति धातुनिर्देशो न तु रजेः । '...'
तां चानेकार्थतां दर्शयति ज्योती रज उच्यते ।
तद्धि स्वभासा सर्वमनुरज्जयति प्रकाशयम् । '...'
प्रसिद्धत्वाद् भाष्ये न पठिता निगमाः ।
- मानो डीयमानः काकोऽन्तरिक्षेणाश्रस्तान्मां
सुप्तं 'दोषा' दोषायामवोधयत् । मृग्योऽत्र शेषः ।
337. 'नूचित' इति एष निपातः अनेकार्थत्वेनेह
समाप्नातः । न हि निपातानां प्रकृतिप्रथ्यादिः
संस्कारोऽस्ति यस्यानवगमः स्यात् ।
338. 'दावने' इत्यनवगतम्, 'दानस्य' इत्यवगमः ।
'अकूपारस्य' इत्यनवगतमनेकार्थं च ।
'अकुत्सितपरणस्य' इत्यवगमः । द्वयोरप्ये-
तयोरेक एव निगमः ।
340. 'समुद्रोऽप्यकूपार उच्यते' । असावपि ह्यकु-
त्सितपार आत्मनैव भवति ।
आख्यानप्रसक्तमुच्यते । 'कच्छपः, कच्छम्'
आत्मनो मुखसम्पुटे 'पाति' रक्षति । स हि
किञ्चिद् दृष्ट्वा शरीर एव मुखसम्पुटे प्रवेश-
यति । सम्पुटे हि कच्छशब्दः प्रसिद्धः ।
'प्राणिवाच्यः कच्छपुटः' इति च ।
345. 'च्यवनः' इत्यनवगतम् । 'च्यावनः'—इत्येवम-
र्थप्रतीतिः । 'ऋषिर्भवति' इत्यभिषेयवचनम् । '...'
च्यवन इति प्रसिद्धमेवेति कृत्वा निगमं न
पठति ।
346. काक्षीवत्या घोषाया इयमार्षम् । प्रतनुवाका-
श्विनयोः शस्यते । आश्विनावुच्येते ।
निगमप्रसक्तमुच्यते । युवा प्रयौति कर्माणि
मिश्रयति ।
'रजः' इत्यनेकार्थम् । 'रजतेः' इति व्युत्पत्तिः ।
'ज्योती रज उच्यते ।' तद्धि—अनुरज्जयति
द्रव्याणि स्वेन प्रकाशेन ।
347. भाष्यकारस्तु प्रचुरत्वादेतेषु निगमान् पठति ।

- II.252. हर इत्यनेकार्थम् । हरतेरिति धातुनिर्देशः । 348. 'हरः' इत्येतदप्यनेकार्थम् । 'हरतेः'—इति व्युत्पत्तिः । 'ज्योतिर्हर उच्यते । तस्मिन् ह्रियते हरति वा स्नेहं विरुक्षीकरोति हरति वा तम इति हरः ।
- II.253. व्यन्त इत्येषोऽनेककर्मा । व्यन्त इत्यत्र य एष धातुः स दयतिवदनेकार्थ इत्यर्थः । 'व्यन्तः' इत्येषोऽनेककर्मा । यस्माद्धातोरयं शब्दोऽभिनिष्पद्यते स धातुरनेककर्मनिकर्तृः ।
- II.254. 'वीतं पातं पयसः' इत्यत्राश्रातिकर्मा । 350. 'वीतं पातं पयसः' इत्यत्राश्रानार्थः ।
- क्राणा इत्यनवगतम् । कुर्वाणा इत्यवगमः । 351. 'क्राणाः' इत्यनवगतम् । कुर्वाणाः—इत्यर्थ-प्रतीतिः ।
- II.256. विषुण इत्यनवगतम् । विषम इत्यवगमः । 353. विषुणस्य—इत्येतदनवगतम् । विषमस्य इत्यवगमः ।
- II.257. जामिरित्यनवगतम् । अनेकार्थं च । अतीरे बालिशसमानजातीयविषयत्वात् । 354. 'जामिः'—इत्येतदनेकार्थम् । 'भगिनी, बालिशः, पुनरुक्तं' चास्याभिधेयानि ।
- II.258. यमीयमसंवादे यमी यमं चकमे । तां सोऽनया प्रत्याचष्टे । 355. यमी किल यमं प्रार्थयाञ्चकार—'एहि मैथुनाय सङ्गच्छावहा' इति । तामकामयमानोऽसावन-यर्चा प्रस्तुवाच ।
- बालिशस्य वा अञ्चत्कार्येषु मुग्धः शेते इति बालिशो मूर्खस्त्वस्य वा नाम । स हि जात एव केवलं न कस्मैचित् पुरुषार्थायालम् । तत्र निगमः पर्येष्यः । 355, 356. 'बालिशस्य वा । बालिशस्यैतदेव नाम । बालिशो मूर्खः । स हि बाल इव शेते प्रमा-दिवाद्भक्तकार्येषु । एतस्यापि पर्येष्यो निगमः ।
- II.259. सा स्त्रीत्वादेव भगिनी भ्रातुरसमानजातीया इत्युच्यते इति व्याचक्षते । 356. सा हि स्त्रीत्वादेवातुल्यजातीयैव पुरुषस्य भवति ।
- II.261. शंयोरिति द्वैपदमेतदनवगतम् । द्वे नात्म-नस्ततः शमित्येकमनवगतम् । शमनमित्यव-गमः । योरिति द्वितीयम् । अन्यस्यापि यावन-मिति । 358. एवं पञ्चम्यर्थसम्भवं षष्ठ्यर्थसम्भवं च पश्यन् भाष्यकारः 'शंयोरित्येकं पदं द्वितीयान्ते द्वे पदे चकार, 'शम्' इति, 'योः' इति च । शमि-त्यस्य 'शमनम्' इत्यर्थं निराह योरित्यस्य यावनमिति ।
- शंयुर्नाम बृहस्पतेः पुत्र इति सोऽपि शंयो-रित्यनेनोच्यते 'तच्छंयोरावृणीमहे' इत्यत्र । 359. अपि यथावस्थितेनैवाविभक्तेन बार्हस्पत्यो बृहस्पतेः पुत्र उच्यते । तस्याप्येतदेव नामे-त्यपिशब्दः ।
- II.262. बार्हस्पत्यः शंयुराह । इयं शक्नी । शंयोरेव बृहस्पतिपुत्रस्यार्थम् । शंयोरिति विनिर्मुक्ता ।

II.263. अदितिरित्यनवगतम् । अनेकार्थत्वञ्च दर्शन-
भेदेन । कथम् ? ऐतिहासिकानां देवानां माता
उच्यते । नैरुक्तानामदीनादिगुणः । अध्यात्मपक्षे
प्रकृतिः ।

II.264. अदीनपर्यायो वा नैरुक्तपक्षे ऽदितिशब्दो न
देवमातृवचनः । अत आह । एनान्यदीनानीति
वा इति । अक्षीणा द्यौः । तथान्तरिक्षादीनि ।
अध्यात्ममपि अदितिः प्रकृतिः कारणं ब्रह्म ।
प्रकृतिसार्वनाम्न्याच्च तत्प्रभवत्वे सति सर्वम-
दितिरिति व्याख्येयम् ।

II.266. वस्त्रं वस्तेराच्छादनार्थस्य । आच्छाद्यते
हि तत् ।

उपक्षीणो ह्यसाविह लोके आयुषा यदा राज्ञा
मारयिष्यमाणत्वात् । परलोकेऽपि धर्मेण अधर्म-
कारित्वात् ।

II.267. यूथं यौतेः । समायुतं भवति । समायुतं
'समिश्रं' स्त्रिभिः पुंभिर्बलैर्वृद्धैः पशुभिः ।
मन्दिने इत्यनवगतम् । मन्दतेः स्तुतिकर्मणो
घञि मदनं मन्दः स्तुतिस्तद्वान् मन्दी ।

II.268. गौरित्यनेकार्थः । स निर्वचनतोऽभिधेय
तश्च पुरस्तात् सप्तमे व्याख्यातः ।

II.269. दंसय इत्यनवगतम् । कर्माणीत्यभिधेय-
वचनम् । 'दंशयन्ति हि तानि तत्कारिणो
दृश्यन्त इति वा दंसयः । अथवा 'तसुपक्षये
दसु च' इत्यस्य । उपक्षेतव्यानि हि तानि
अन्तर्भेतव्यानीति ।

II.270. यस्मै त्वं यस्यार्थाय त्वमायजसे । आह
मर्यादायाम् । यथाशास्त्रं यजसि देवान् दैव्ये
होतृत्वे वर्तमानः । स साधति साधयत्यात्मनो-
ऽभिप्रेतानि । अनर्वा अप्रत्युतोऽपराश्रितश्च ।

360. 'अदितिः' इत्यनवगतम् । 'अदीना' इत्यव-
गमः । 'देवमाता' अभिधेयैतिहासिकपक्षेण ।
नैरुक्तपक्षेण पुनर्यान्येतस्यामृचि वक्ष्यमाणयां
द्यौरित्येवमादीनि पदानि श्रूयन्त एतान्येवादि-
तिशब्देनोच्यन्ते ।

361. एवमनेन मन्त्रेण मन्त्रदृष्ट्वा 'अदितेर्विभूतिमा-
चेष्टे' देवमातुस्तदेतत्सर्वमप्युपपद्यत एव माहा-
भाग्याद्देवतायाः । तदुत्तरत्र वक्ष्यामः । एवमैति-
हासिकपक्षेण । नैरुक्तपक्षेण पुनः 'एतानि'
द्युलोकादीनि सर्वाणि 'अदीनानि' अनुपक्षी-
णानीति योज्यम्, न ह्येषां क्षयोऽस्तीति ।

363. 'वस्त्रं वस्तेः' आच्छादनार्थस्य, तद्वशाच्छाद्यते ।

364. उपक्षीणो ह्यसौ भवत्यधार्मिकत्वात् । परलो-
कमनपेक्ष्य कल्पयति कर्माणि ।

'यूथं यौतेः' तद्धि समायुतं भवति । एकत्र
मिश्रीभूतं स्त्रीपुरुषबालवृद्धैः पशुभिः ।
मन्दिने-इत्यनवगतम् । मन्दतेः स्तुत्यर्थस्य
मन्दनीयः स्तुतिमान् केत्यर्थप्रतीतिः । 'मन्दति
शंसति' इति स्तुतिकर्मसु पठितम् ।

365. 'गौः' इत्येतदनेकार्थत्वादिह समाम्नातम् । यथा
चैतदनेकार्थं तथा पुरस्ताद् व्याख्यातम् ।

367. 'दंसयः'—इत्येतदनेकेषां कर्मणामभिधानम् ।
तानि हि दंसयन्त्युपक्षयन्ति कर्मकराः ।

368. हे भगवन्नम्रे ! यस्मै यजमानाय त्वमाहूय
यजसे देवान् होतृत्वेऽवस्थितः स एव
साधति साधयत्यात्मनोऽभिप्रेतार्थम् । किञ्च ।
स एव अनर्वा अप्रत्युतः अनाश्रितः कश्चि-

क्षेति क्षियति निवसति त्वस्मिन् स्थाने ।

दन्यम्, त्वेनैव महिम्ना युक्तः । क्षेति निवसति
युष्मदनुग्रहात् ।

II.271. विद्युते ।...द्यावापृथिव्यावभिधेये । वियवना-
दिनि निर्वचनम् । विमिश्रणं सह सत्योः
पृथक्पृथग्भवनम् ।

369. 'विद्युते'—इत्येतदेकमेव समस्तयोर्द्वयोरपि
द्यावापृथिव्योरभिधानम् । वियवनादिति
निर्वचनम् । यौतिमिश्रणार्थः । तस्योपसर्ग-
सामर्थ्याद्विपर्ययेणार्थो भवति । विमिश्रीभूते
इत्यर्थः ।

II.272. ऋध्रगित्यनवगतम् । अनेकार्थं चावगतम् ।
अनेकार्थं दर्शयति पृथग्भावस्येत्यादिना ।
पृथग्भावोऽनुप्रोच्यते येन तत् पृथग्भावस्यानु-
प्रवचनम् । वाचकमित्यर्थः ।

370. 'ऋध्र' इत्यनेकार्थम् । 'ऋध्रगिति' पृथग्भावस्य
प्रवचनं भवति 'पृथक्त्वमेव पृथग्भावः । तस्येदं
प्रवचनं भवति, सोऽनेन प्रोच्यत इत्यर्थः ।

II.274. अपंगे वर्णयन्ति । प्रथमं प्रधानं तस्यादेशः
प्रथमादेशस्तद्विषयमुदात्तम् । गुणोपदेश-
विषयमनुदात्तम् । अगुणभूतस्य पश्चाददेशाद्
इति ।

372. 'उदात्तं प्रथमादेशे' । प्रथम इति मुख्यनाम,
मुख्यश्च प्रधानमित्युच्यते । प्रधानं कश्चिदर्थम-
भिदधे तत्पदद्वयमुदात्तं भवति । 'अनुदात्त-
मन्वादेशे' । प्रधानमर्थमनु यो वर्तते गुणभा-
वेन तस्यैतत्पदद्वयमन्वादेशे वर्तमानमनुदात्तं
भवति ।

II.275. यथा 'अस्या ऊ षु ण' इत्यर्थसातेः प्रथमा-
देशत्वादस्या इति तद्विषयत्वादुदात्तम् ।

374. एवमत्र सातिः प्रधानेति कृत्वा 'अस्याः'
इत्येतत्पदमन्तोदात्तम् । अन्तोदात्तमपि च
सदुदात्तमित्युक्तं भाष्यकारेणैकदेशस्योदात्त-
त्वात् ।

तीव्रः स्फुटोऽर्थः प्रयोजनं यस्य तत् तीव्रार्थ-
मतिशयेन तीव्रार्थतरं यदुदात्तं तदतिशयेन
स्फुटप्रयोजनम् ।

373. उच्यते—लोकेऽपि हि यत् 'तीव्रार्थतरम्'
उत्कृष्टार्थं प्रधानतरं तत् 'उदात्तम् इति
प्रसिद्धम् ।

II.277. अथातुदात्तमुदाह्रियते—'पुनः पत्नीमग्निः...
शरदः शतम् ।'

374. अथ पुनर्यस्मिन् 'अनुदात्तम्' एतत्पदं गुण-
भूतार्थाभिधायि भवति तस्यैष निगमः—
'पुनः—पत्नीमग्निः...शरदः शतम् ।'...
'अस्येति' एतत्पदं पुंविषयं षष्ठ्यन्तम् 'अस्याः-
इत्यनेनैव स्त्रीविषयेण पदेन व्याख्यातम् ।

II.278. अस्येति अस्या इत्येतेन व्याख्यातम् । उदा-
हरणमत्र व्याख्यातं तदुच्यते ।

II.279. एवमत्र अस्येत्येतद्—'अस्य वामस्य' इत्यु-
दात्तत्वं प्रथमादेशे वर्ण्यते । 'तृतीयो भ्राता
घृतपृष्ठो अस्य' इत्येतदनुदात्तमन्वादेशे तेनै-

375. तस्मात् 'अस्य वामस्य'—इत्येषः 'अस्य'शब्दो-
ऽन्तोदात्तः । वायुरत्राप्रधानम् । तस्मात् 'तृतीयो
भ्राता घृतपृष्ठो 'अस्य' इत्येषः 'अस्य'शब्दो-

तयोरप्युदात्तानुदात्तयोरैकमेवोदाहरणम् ।

ऽनुदात्तः । एवमेकस्मिन्मन्त्र उदात्तानुदात्ता-
वेतौ 'अस्य' शब्दौ प्रधानाप्रधानविषया-
वित्येकमेवोदाहरणम् ।

[I.280. सप्त सप्ता संख्या गता षड्भ्यः सकाशात् ।
सप्तपुत्रमित्यस्य सप्तसंख्याका रश्मयः पुत्रा
यस्येति यदुक्तं निर्वर्धनं तस्यापवादेनार्थमाह
सप्तादित्यरश्मय इति वदन्ति ।

II.281. त्रिनाभि नाभिप्रयं ग्रीष्मो वर्षा हेमन्त
इत्येते ऋतवो नाभिस्थानं यस्य तत् त्रिनाभि ।

II.282. संवत्सरः संवसन्तेऽस्मिन् भूतानि संवासो
मैथुनं तद् भूतानि संवत्सरे कुर्वन्ति तान्यत्र
संवत्सरादन्यस्य कालस्याभावात् ।
कथं पुनर्ज्ञायते संवत्सरप्रधान-उत्तरोऽर्थेच
इति, यावता त्रिनाभीत्यादिरुपकल्पनयाऽन्य-
स्यापि कस्यचित् सम्भवत्येवेयं स्तुतिः ?

इत्यत्र तावत् पञ्चतुतया ।

II.283. 'षडर आहुरर्पितम्' इति षट्तुतया ।

पञ्चर्तवः पादा यस्य स पञ्चपादस्तं पितरं
पातरं वा सर्वस्य । द्वादशाकृतिं द्वादश मासा
आकृतिराकारो यस्य स द्वादशाकृतिस्तम् ।

II.285. अत्र यदन्ननाम तस्याध्यानीयं भवतीत्य-
वगमः । आभिमुख्येन हि ध्यातव्यं सर्वेणात्रं
प्रीतेः शरीरस्थितेश्च तदायत्तत्वात् ।

II.286. अमा पुनरमत्रं भवत्यपरिमाणम्, न हि
यत्पात्रे दत्तं तस्य परिमाणमस्ति ।

स्त्रियः सतीस्तमोपनयनान्नापक्यादिना कृत्स्नस्य
जगत इत्यर्थः ।

II.287. आदित्यान्तरपुरुषो हि बुद्ध्याधिदेवतं तद-
वयवभूताश्च रश्मयः ।

377. 'सप्त सप्ता संख्या' षड्भ्यः सकाशात् । एवं
सप्तसंख्योपेताः, सर्पणक्रियायोगिनो वैत
एव 'आदित्यरश्मयः' अस्यादित्यस्य पुत्रा
इति मन्त्रविदो मन्यन्ते ।

378. 'त्रिनाभिचक्रम्' 'व्यूतः' हि 'संवत्सरो ग्रीष्मो
वर्षा हेमन्त इति'—अनेन ऋतुप्रविभागेन ।
एतदेवास्य त्रिनाभित्वमभिप्रेतम् ।

379. 'संवत्सरः संवसन्त्यस्मिन्'—इति प्रसक्तानु-
प्रसक्तम् । समस्तानि हि भूतानि एतस्मिन्
संवसन्ति। मैथुनाभिप्रायो वा स्यात् संवासः ।***
आह—कथं गम्यते संवत्सरप्रधान उत्तरोऽद्वेचं
इति, न हि संवत्सरग्रहणमत्रास्ति ।

380. इति पञ्चतुतया संवत्सरस्य स्तुतिः ।

381. 'षडर आहुरर्पितमिति षट्तुतया संवत्सरस्य स्तुतिः
पञ्चपादं संवत्सरम् । ऋतवो हि संवत्सरस्य
पादाः । तैरसौ पतति गच्छति । पितरं पालकं
सर्वभूतानामुपादयितारं वा । द्वादशाकृतिं
द्वादशमासप्रविभक्तविग्रहम् ।

389. 'आध्यानीयम्' इत्यर्थप्रतीतिः । प्रार्थनीय-
मन्नं भवति सर्वस्यैव ।

'अमा'—शब्देन पुनर्यद् 'अनिर्मितम्'
अपरिमाणं किञ्चिद् भवति, तदुच्यते, न हि
तेषां परिमाणमस्ति, यावन्तस्तस्मिन्नदन्ति ।

390. एत एवानन्तपत्त्यादिनोपकरणोपकुर्वन्ति जग-
त्त्रायन्ते । एत एव बुद्धेः सर्वार्थप्रकाशित्वे
नोपकुर्वन्तीत्यभिप्रायः ।

आदित्यान्तरपुरुषो हि बुद्ध्याधिदेवता । तदव-
यवभूताश्च रश्मयः ।

असञ्चन्तीत्यनवगतम् । उदाहरणे रोदस्यादि-
समानाधिकरण्याद् द्वावापृथिवीविशेषणम् ।

II.288. वनुष्यतीत्यनवगतम् । हन्तिकर्मैत्यर्थावगमं
दर्शयति । यतो नायं हन्यर्थत्वे तु प्रसिद्धः ।
अनवगतसंस्कार इत्यनेन शब्दावगमः ।

II.289. संग्रामे ह्यभिभवनव्यतिरेकेण वध एव
संभवतीति सामर्थ्याद् हन्तिकर्मैत्युक्तम् ।

II.290. पापत्यमानः, अथवा विषयासक्त्याऽत्यर्थं
पाप्यमानः । अवाडेव अधो नरकमेव पतति
प्रायश्चित्ताकरणाद् नोर्ध्वमिति पापः । अधो-
भावविष्ठाक पततेः पाप इत्यर्थः ।

II.291. भन्दना...भन्दतेः स्तुत्यर्थत्वमप्रसिद्धमिति
अर्चतिकर्मसु पाठं दर्शयन्नाह-भन्दतेः स्तुति-
कर्मणः स्तुत्यर्थे वर्तमानस्येति ।

II.293. आहन इत्यनवगतार्थरूपस्य-‘अन्येन मदा-
हन’ इत्युदाहरणोपक्षेपः । आहंसीवेत्यादि
समाधिप्रदर्शनम् । आहन्तीति समाधिः ।
संवादसूक्ते-‘को अस्य वेद प्रथमस्याहः’
‘जायेव पत्ये तन्वं शिरिच्यां’ इत्येवं यस्या यः
समायोगं प्रत्यभियोगस्तां प्रत्याह ।

II.296. विश्वामित्रेणोरिन्द्रस्तुतिः ।

एवमश्रोतेरक्षा इत्येके आचार्या मन्यन्त इति
शेषः ।

II.297. एवं चार्थं क्षियतिनिगमः पूर्वं क्षरतिनिगम
इति द्वितीयः पञ्चः । यदा तु शाकपूणिपक्षः
समे क्षियतिनिगमा इति तृतीयः ।

392. ‘अमञ्चन्ती’-इति द्वावापृथिवीविशेषणमित्ये-
तदुपपद्यते । असज्यमाने इति । न हि ते
सज्येते परस्परतः ।

‘वनुष्यतिः’-हन्तिकर्मा हन्यर्थे वर्तमानः,
अनवगतसंस्कारो भवति ।

393. एवमेतस्मिन्मन्त्रे-‘सासक्षाम पृतन्यतः’-इत्येतस्मि-
न्संग्रामाधिकारे वनुष्यतेर्हन्यर्थत्वंमुपपद्यते । न हि
संग्राममेव हननादन्यत्कर्तव्यमस्ति, यत् क्रियते ।

394. ‘पापत्यमानः’ पुनः पुनः पाप्यमानः, तेनैव
पापेन कर्मणा ‘अवाडेव’ नरकमेव प्रति
पतति-असौ तस्माद् वा पापः ।

‘भन्दना’-भन्दतेः स्तुतिकर्मणः स्तुत्यर्थे वर्त-
मानस्य ।

396. ‘आहनः’ इत्येतदसतः सम्बोधनमनवगतम-
प्रतीयमानार्थत्वाद् । ‘आहंसि’ इत्यर्थप्रतीतिः ।

यमस्य यम्याश्च संवादसूक्तं तत्र यमस्येयमा-
र्षम् । स यमीं मेथुनाय प्रार्थयमानां ब्रवीति ।

399. रेणुर्नाम विश्वामित्रस्य पुत्रस्तस्येयमार्षम् ।
ऐन्द्रे सूक्ते सूर्यस्तुभामैकाहस्तत्रेयं निष्केवल्य-
शस्त्रे निविद्वानीये शस्यते ।

400. एवमेतस्मिन्मन्त्रे व्याप्यर्थस्य ‘अश्रोतेः’
अक्षा इत्येष शब्दो निरुच्यत इत्येवमेके मन्त्रार्थ-
विदो मन्यन्ते ।

401. एवमेतस्मिन्मन्त्रे-‘क्षियतिनिगमः पूर्वं’...
‘क्षरति-निगम उत्तरः’...एवमेके मन्त्रार्थ-
विदो मन्यन्ते । तच्चैतत्तथैवोपव्याख्यातम् ।
सर्वे एवैते त्रयोऽपि ‘क्षियतिनिगमाः’ निवा-
सार्था इति शाकपूणिारचार्यो मन्यते ।

- II.297,298. श्वाश्रमिष्यनवगतम् । क्षिप्रनामेत्यभिधे-
यवचनम् । आश्वतनमिति प्रातिवचनम् । आश्व-
तनमेततराकारस्य मध्यमानुप्रवेशेन वर्णलोप-
व्यापरादिना आश्वतनः क्षिप्रगमनश्च ।
- II.299. हासमाने इत्यनवगतम् । तदुपरिष्ठात् 'प्र पर्व-
तानाम्' इति चतुर्दशे प्रसङ्गाद् व्याख्यास्यामः ।
- II.300. किञ्च तत्रोपसर्पन्तं ससं न स्वप्नं यथा
एतदष्टौ मासान् स्वपनशीलं निर्व्यापारमनभि-
व्यक्तं कापि निलीनं वर्षासु पक्वं सदभिव्यक्त-
मित्यर्थः । किं पुनस्तत् । माष्यकार आह ।
माध्यमिकं ज्योतिर्विद्युदाख्यम् । सर्वदा अद-
र्शनादनित्यं दृष्टनष्टस्वभावकं वा ।
- II.302. मृगमिव यथा मृगं महता यत्नेन वा वरणा
वरितारो नेष्टारो ऽद्वितीकृतत्वसामान्यं वा । वा
वात्यस्थानीया लुब्धकादय इहाभिप्रेताः । तद्व-
दिन्द्रं मृगयन्ते ।
वरदमुकलक्षणमाहारो यस्येति वा वरमुदकमा-
हरतीति वा कर्मोपपदे वराहारः सन वराहः ।
- II.303. अयमपीतरोऽसुरवराहः पशुवराहो वा एत-
स्मादेव वराहारत्वाद् वराहरणत्वाद् वा ।
तत्रासुरवराहस्य श्रुत्या निर्वचनं प्रदर्शयति—
'वरमाहारमाहर्षीदिति' ।
- II.306. अत्रोच्यते । कथं पुनरसत्यङ्गिरःशब्देना-
ङ्गिरसोऽत्र वराहा उच्यन्ते इति गम्यते? उच्यते ।
सखिभिरित्यनेन तेषामुपादानात् । अङ्गिरसो
हि बृहस्पतेः सखायः । तथाहि अत्रैव
सूक्ते जागते बृहस्पतेः सखिव्यपदेशोऽङ्गिरसां
दृश्यते ।
- II.307. अङ्गिरसां च मध्यमदेवगणत्वेऽपि ऋषित्वा-
त्पृथग् ग्रहणम् ।
401. 'श्वाश्रम'—इत्यनवगतम् 'आशु अतनं भवति'—
इति शब्दसमाधिः । क्षिप्रनाम इत्यभिधेय-
वचनम् ।
402. हासमाने—इत्येतत्पदमुपरिष्ठात् व्याख्यास्यामः 'प्र
पर्वतानामुशती उपस्थात्' इत्यत्र ।
404. 'ससं न पक्वमविदत्, यथैव स्वपनशीलं
'माध्यमिकं ज्योतिर्विद्युदाख्यं पक्वमभिव्यक्तं
वर्षासूपर्यवस्थानादयत्नेनैव दृश्यते, ...तस्माद्-
नित्यदर्शनात् 'स्वपनम्'—इत्युच्यते । पक्ति-
र्नामाभिव्यक्तिरित्युच्यते ।
405. वात्याः प्रेषाः युष्मत्संस्तवयुक्तास्त्वां प्रति
प्रहिता, मृगमिव इतरे लुब्धका वा वात्याः ।
मृगयन्ते मार्गयन्ते त्वाम् ।
406. 'मेघः' तावद् वराह उच्यते, स हि वराहारो
भवति । तस्य हि वरमुदकमाहारः ।
407. 'अयमपीतरो वराह एतस्मादेव' असावपि हि
वरं मूलारव्यमाहारमाहरत्येव 'वरं वरं मूलं ब्रूहि'
उद्यच्छतीत्यर्थः ।
यथायमपीतरो वराहशब्दश्छन्दसि वराह
इत्युच्यते, तथैव निगमः ।
408. एतस्यामृचि-अङ्गिरसां विशेषलिङ्गं नास्ति
वराहशब्दवाच्यत्वे । सूक्ते त्वेतस्मिन् अङ्गिरसो
लिङ्गमस्ति ।
409. अङ्गिरसो ऋषिसमाख्यामपि लभन्ते । तस्मा-
न्माध्यमकत्वेऽपि सति पृथगुद्धृत्योक्ताः ।

- II.308. स्वसराणीत्यनवगतम् । अहानीत्यभिधेय-
वचनम् । स्वयं सारीणीत्यर्थावगमः । स्वयमेव
तानि गच्छन्ति नहि कश्चित् सारयन् दृश्यते ।
अपि वा म्वरादित्य एनानि सारयति । तदु-
दयास्तमयाभ्यां तानि गमयति ।
- II.309. शर्या इत्यनवगतम् । इषव इत्यभिधेयवच-
नम् । शरमय्य इत्यवगमः । शरविकारश्चात्र
संस्कारविशेषोऽभिप्रेतः ।
- II.310. अर्क इत्यनेकार्थम् । अर्चनेरौणादिकः कर्म-
साधनः । यस्माद्देवमर्चन्ति । मन्त्रैः करण-
साधनः ।
- II.311. पविशित्यनवगतमनेकार्थं च । रथनेमिरि-
त्यभिधेयवचनम् । रथश्चक्रधारेत्यर्थः । '...'
यद् यस्माद् विपुनाति विपाटयति भूमिम् ।
- II.312. ब्राह्मणमप्यस्मिन्नर्थे उदाहरन्ति । सान्त-
पनीयं हविः प्रकृत्य श्रूयते—'देवा वै वृत्रस्य
मर्म नाविन्दन्'... ।
- II.313. धन्वेत्यनवगतम् । अन्तरिक्षमित्यभिधेय-
वचनम् । धन्वन्ति गच्छन्ति धवं सन्ति
अस्मादाप इति निर्वचनम् । धन्वना इत्यवगमः ।
सिनमित्यनवगतम् । अन्नमित्यभिधेयवचनम् ।
सिनाति भूतानीति धातुदर्शनम् ।
- II.314. सचा—इत्यनवगतो निपातः । सहेत्यर्थः ।
- II.316. आ इत्याकार उपसर्गो यः पुरस्तादेव
'आ इत्यर्वागित्यर्थे'—इत्यत्र व्याख्यातः ।
पुनश्च अथाप्युपमार्थे दृश्यत इति निपात
इत्युक्तः ।
410. 'स्वसराणि' इत्यनवगतम् । 'स्वयंसारीणि'-
इत्यवगमः । 'अहानि'—इत्यभिधेयवचनम्
तानि हि स्वयमेव सरन्ति गच्छन्ति । 'अपि
वा स्वरादित्यः' अत्रोच्यते—'स एनानि सारयति'
गमयति । तेनैतानि स्वसराणीत्युच्यन्ते ।
411. 'शर्या'—इत्यनवगतम् । 'शरमय्यः'—इत्यव-
गमः । 'इषवः'—अभिधेयाः ।
412. 'अर्कः' इत्यनेकार्थम् 'देवः' तावत्सर्व एवार्क
इत्युच्यते । आह—किं कारणम् ? इति ।
उच्यते—यस्मात् 'एनम्' देवम् 'अर्चन्ति'
स्तोतारः ।
413. 'पविः'—इत्यनवगतम् । 'रथनेमिर्भवति' इत्य-
भिधेयवचनम् ।
414. सा हि विपुनाति भूमिमिति पविः ।
ब्राह्मणमपि चैतस्मिन्नेवार्थे चातुर्मास्येषु सान्त-
पनं हविर्धकृत्य—'देवा वै वृत्रस्य मर्म
नाविन्दन्'... इति ।
415. 'धन्व' इत्यनवगतम् । 'धन्वनम्'—इत्यवगमः ।
'अन्तरिक्षम्' इत्यभिधेयवचनम् । 'धन्वन्त्य-
स्मादापः' इति नामप्राप्तो हेतुनिर्देशः । '...'
'सिनम्'—इत्यनवगतम् । 'सिनाति'—इति
शब्दयुक्तिः । 'अन्नं भवति' इत्यभिधेय-
वचनम् । 'सिनाति भूतानि'—बभ्रातीत्यर्थः ।
अत्रेन हि सर्वाणि भूतानि बध्यन्ते ।
416. 'सचा' इत्यप्रतीतार्थो निपातः । 'सह'—इत्यर्थ-
प्रतीतिः ।
417. 'आ'—इत्याकार उपसर्गः पुरस्तादेव व्याख्यातः,
'आ इत्यर्वागर्थे' इति । 'अथापि चोपमार्थे
दृश्यते' निपातत्वेन 'जार आ भगम्' इति ।

- II.317. शुभ्रमित्यनवगतम् । श्रोततेरिति धातुनिर्देशः 419. 'शुभ्रम्'-इत्यनेकार्थम् । 'यशो वाञ्छं वा'
श्रोतनमित्यवगतम् । यशो वा अञ्चं वेत्यभि- इत्यभिधेयवचनम् ।
धेयवचनम् ।
- II.318. एवं तर्ह्यनेकार्थत्वादुपन्यासः । स च मन्त्रा- 420. 'पवित्रम्'-इत्यनेकार्थम् । 'पुनानेः'-इति धातु-
दिष्टु करणसाधनः । अग्न्यादिषु कर्मसाधनः । निर्देशो निर्वचनाभिप्रायः । 'मन्त्रः पवित्र-
तदेतत् 'पवित्रं पुनानेः, मन्त्रः पवित्रम्'- मुच्यते'-इत्यभिधेयवचनम् ।
इत्यादिना भाष्यकारेण दर्शितम् ।
- II.320. ननु मन्त्रद्वये रश्मीनां पवमानसम्बन्धमात्रं 422. एवमत्र 'गभस्तिपूतः' इति तस्मात्पावनसम्ब-
गम्यते नाभिधानं पवित्रशब्देन । एवञ्च न्धाद्वरश्मीनां पवित्रत्वमुपपद्यते । कश्चित्
'पवित्रवन्तः परि वाचमासते' इत्युदाहरणम् । 'पवित्रवन्तः परि वाचमासते' इत्येष निगमो
तच्चोपगिष्ठाद् व्याख्यास्यते । विधीयते ।
अग्न्यादयोऽपि पवित्रमुच्यन्ते तेऽपि हि अग्न्यादयोऽपि ह्येतेनोच्यन्ते । एतेऽपि
पावयन्ति जगत् स्वेन स्वेन स्पर्शनादिद्वारेण । हि सर्वे एव पावयन्ति ।
- II.322. यद् यस्माद् अन्यदेवत्या अप्यग्रावाहुतयो 424. यस्मादन्यदेवत्याश्चान्यदेवत्याश्चापरिसंख्येया अ-
हूयन्ते सवनीयादिदेवेभ्यो विभजन्ते भृत्यजनेभ्यः ग्रावाहुतयो हूयन्ते, न चाग्नेस्तासां ग्रहणशक्ति-
इत्येवमेतद् दृष्ट्वा उपलभ्य पतित्वं सर्वहविषा- परिहाणमस्ति, न च ज्ञायते श्वभ्रबिल इव
मित्येवमवश्यम् मन्त्रद्वयम् । निषिक्ता आपः क्वापि गच्छन्ति ता आहुतय
इत्येतत्सामान्यं दृष्ट्वैवमवोचन्मन्त्रद्वयम् ।
- II.323. स्वश्चा इत्यनवगतम् । सुगमन इत्यर्थः । 'स्वश्चाः'-इत्यनवगतम् । 'सु-अञ्चनः'-इत्यवगतम् ।
तयोः पूर्वं कुत्सितार्थीयमौपमन्यत्रो मन्यते । 425. अनयोर्द्वयोरपि नास्म्येतत् 'पूर्वं' तत् 'कुत्सि-
तार्थीयं भवतीत्यौपमन्यवः' आचार्यो मन्यते ।
- II.324. आचार्यमतेन यदा तु शिषयो बालरश्मय 426. अपि वा प्रशंसागुणयुक्तमेवैतन्नाम स्यात् ।
उच्यन्ते तैराविष्ट इति, एवमेतत् प्रशंसानामै- 'शिपिविष्टः' इति । आह कथम् ? इति ।
वाभिप्रेतं स्यात् । उच्यते- शिषयोऽत्र-अस्मिन् प्रशंसानामपक्षे
रश्मय उच्यन्ते ।
- II.326. आघृणित्यनवगतम् । आहृतदीप्तिरागत- 428. 'आघृणिः' इत्यनवगतम् । 'अगतहृणिः'
क्रोधो वेत्यर्थः । अतश्चानेकार्थमपि । इत्यवगतम् । आगतदीप्तिरागतक्रोधो वाभिधेयः ।
- II.327. अथर्युमित्यनवगतम् । अतनवन्ततित्यव- 429. 'अथर्युम्'-इत्यनवगतम् 'अतनवान्'-इत्य-
गतम् । अततेरथरादेशः । युनमिकरणः । वगतम् ।
- II.328. काणुकैत्यनवगतमनेकार्थं च । कान्तकानी- 430. 'काणुका'-इत्यनवगतम्, अनेकार्थं च ।
त्यादयोऽवगतम् । 'कान्तकानीति वा, कान्तकानीति वा' इत्येव-
मायाः शब्दसमाधयः ।

- II.329. तत्रैतस्मिन् सन्देहे एतद् याज्ञिकाः स्वमतं वेदयन्ते ज्ञापयन्ति । याज्ञिकानां तावदेतन्मतमित्यर्थः । माध्यन्दिने सवने त्रय उक्थ-विशेषः ।
- II.331. तच्छब्देन चोभयस्यापि प्रतिनिर्देशाद् यस्मिन् प्रेष उपदेश उभयमस्ति अधिगुशब्दः प्रेषं च तयोरेवोपन्यस्यति 'अधिगो शमीध्वम्' इत्यादिना ।
- II.333. प्रेषस्तु सर्वेषां देवानां शमितृणां चेति तच्छब्दपरत्वादेवास्य मन्त्रस्य अधिगुशब्देनाभिधानमित्युक्तम् ।
- II.334. एवमत्र अधिगो, शचीवः, अग्ने इति सामानाधिकरण्यादधृतगमन इत्युपपन्नमग्रे-विशेषणमिति ।
इन्द्रोऽप्यधिगुरुच्यत एव । न तस्यापि कश्चिद् गमनं प्रतिबन्धमुत्सहते ।
- II.335. आपान्तमन्युरित्यनवगतमनेकार्थं च आपा-तितमन्युरित्यवगमः । सोमो वेन्द्रो वाभि-धेयः ।
- II.337. अयेन्द्रस्य कथमृजीषित्वमित्याह—अथाप्य-यमैन्द्रो निगम इन्द्रस्यापि ऋजीषित्वे लिङ्गं भवति ।
- II.338. हयोरैश्वर्योरस्येन्द्रस्य स्वभूतयोः स भाग ऋजीषं धानाश्च ।
अस्ति तृतीयसवने हारियोजनो नाम ग्रहः ।
तस्यैव प्रेषः ।
432. तत्रैतस्मिन्—त्रिंशच्छब्द एतदभिधेयमर्थवस्तु याज्ञिया वेदयन्ते कथयन्ति । 'त्रिंशदुक्थ-पात्राणि माध्यन्दिने सवन एकदेवतानि' इति । तत्र हि माध्यन्दिने सवन उक्थपर्यायास्त्रयो-ऽथैन्द्रा एव भवन्ति ।
434. अधिगुर्नाम कश्चिदस्ति दैव्यः शमिता । तस्यैतत्प्रशासनं स्यात् । सम्प्रेषणमित्यर्थः । किं कारणम् । 'तच्छब्दवत्त्वात्' । तथा ह्यस्य मन्त्रस्याधिगुशब्दवत्त्वम् । तदेतदुप-पद्यते । तद्वतेनैव निगमेन—'अधिगो शमी-ध्वम्' इति ।
437. एवमेतस्मिन् दैव्यस्य शमितुरधिगोः प्रशासन-मित्येतदुपपद्यते, तस्य सम्बोध्यत्वादस्मिन् प्रेषे बहूनि । अस्मिंश्च प्रेषे यथासम्भवं प्रशासनानि द्रष्टव्यानि 'प्रास्मा अग्निं भरत' इत्येवमादीनि ।
438. एवमत्र 'अधिगो' इत्यभिहितः, तस्मादग्रेरधि-गुत्वमुपपद्यते ।
'इन्द्रोऽप्यधिगुरुच्यते' । तस्यापि न कश्चिद् गमनधारयितास्ति ।
439. 'आपान्तमन्युः'—इत्यनवगतम्, पक्षेण चाने-कार्यम् । 'आपातितमन्युः' इत्यवगमः ।
441. अथ यस्मिन्पक्षे ऐन्द्रः एषोऽर्धर्चो भवति, तस्मिन्पक्षे इन्द्रस्य ऋजीषित्वाभिधायक एष 'मन्त्रो भवति' । इन्द्रस्य ऋजीषित्वमनुपपन्नं मन्यमानो निगमं पठति ।
442. हयोरैश्वर्योरस्येन्द्रस्य स भागो यदृजीषम् । धानाश्च । प्रसङ्गादत्र धाना उक्ताः ।
443. हारियोजनास्यायं प्रेषः ।

II.339. श्मशेत्यनवगतमनेकार्थं च । श्म शरीरं तस्य
व्यापिनी श्माशिनीत्यवगमः । कुल्या नदी
वाभिधेया ।

II.341. उर्वश्यश्नुत इत्यादि व्युत्पत्तिकथनम् । उरु
महत् स्थानं यशो वा व्याप्नोतीति उर्वशी-
त्यवगमः ।

अप्सारिणीत्यप्सराः, अन्तरिक्षे वा विचरन्ती
उदके वा तत्प्रभवत्स्मरणात् । स्त्रीजलक्रीडा-
भिप्रायेणाप्सरः ।

II.342. करम्भपात्रहोमे दम्पत्योर्यजमानयोऽयं मन्त्रः ।

अस्मिन्निगमेऽप्सशब्दोऽभक्ष्ये दृष्ट इत्येतद-
वष्टम्भादप्सातेरप्सो नाम इति ।

II.345. भक्षणेन चात्र सम्भोगहेतुत्वं लक्ष्यते सम्भोग-
हेतुमित्यर्थः । भक्षणीय एव वा स्त्रीयोऽन्याः ।

II.348. वाजगन्ध्यमित्यनवगतम् । गन्ध्यत्युत्तरपदं
वाच्यमत्रापि गन्ध्यमित्येवात्रानवगतमित्यर्थः ।
अत्र च मन्त्रक्रममनादृत्य निगमसमाम्नाय-
क्रमेणैवोपन्यासः ।

II.351. स तौरयाण उपयाहि उपगच्छ अस्मद्
यज्ञम् । न च केवल एव किं तर्हि ? मरुद्भिः
सह । इन्द्र । सखिभिः सह । सजोषाः
संप्रीयमाणः ।

II.352. हरयाण इत्यनवगतम् । हरमाणयान इत्य-
वगमः । शत्रूणां जीवनस्य हरणमेवं शीलं
यानं यस्य स हरमाणयानः । शत्रुजीवितानां
हन्तेत्यर्थः ।

444. 'श्मशा'—इत्यनवगतम् । 'श्माशिनी' इत्यव-
गमः । 'श्माशिनीति वा' । श्माशिनी-शीघ्रा-
शिनी शीघ्रव्यापिनी कुल्या नदी वा ।
श्माशिनी पुनर्नाडी । सा हि श्म शरीरं
व्याप्नोति । एवमेतदिह विगृह्यमाणमनेकार्थमपि
भवत्येव ।

445. 'उर्वश्यश्नुते'—इति व्युत्पत्तिः । उरु महद्
यशोऽभिव्याप्नोतीति ।

सा हि 'अप्सारिणी' भवति । अपः प्रति
नित्यमेव सरति तत्प्रभवत्वात् । तदेव तस्याः
प्रियमुदकम्, तस्मादप्सराः ।

वरुणप्रघासेषु करम्भपात्रहवने पत्नीयजमान-
योर्मन्त्रः ।

446. 'अप्सः' इत्येष शब्दोऽभक्षस्याभिधायको
दृष्टस्तस्मात्साधूक्तम्—'अपि वाप्स इति रूप-
नामाप्सातेः' इति ।

449. स हि रेतः सञ्जको रसः पुरुषस्याङ्गादङ्गात्
सम्भृतः स्त्रीयोनेः 'प्सानीयो भ'ति'भक्षणीयो
भरणीयश्च ।

451. 'वाजगन्ध्यम्'—इत्येतदपि पदमेकस्मिन्नेव
निगमे निरुक्तम् । केवलं समाम्नायातुक्र-
मविपर्यासः, । 'वाजपस्त्यम्, वाजगन्ध्यम्'
इत्येष समाम्नायातुक्रमः ।

453, 454. स त्वं हे पुरुहूत ! इन्द्र ! तौरयाण-
स्त्वरितयानो भूत्वा उपयाहि उपगच्छेनं यज्ञं
मरुद्भिः सखिभिः सह सम्प्रीयमाणः ।

454. 'हरयाणः'—इत्यनवगतम्, 'हरमाणयानः'
इत्यवगमः ।

- II.354. वन्दीत्यनवगतम् । रूपतश्चार्थतोऽपि । तदु- 456. 'वन्दी'—इत्यनवगतम् । 'वन्दतेर्मुदुभावार्थस्य'
भयं दर्शयति-वन्दी वन्दतेर्मुदुभावार्थस्येति । धातुरेवायमप्रतीतः ।
- II.355. इदानीं वन्दीत्यस्य मृदुभावार्थतां प्रतियोगि- 457. ततो निगमाद् वन्दतेर्हि मृदुभावार्थता स्पष्ट-
पदान्तरसमवधानेन स्पष्टयिष्यन्मुदाहरणान्तरं तरेति दर्शयति ।
- II.356. निष्पपीत्यनवगतम् । स्त्रीकाम इत्यभिधेय- 458. 'निष्पपी' इत्यनवगतम् । 'विनिर्गतपसाः'
वचनम् । पुंश्रुत्य इत्यर्थः । विनिर्गतपसा इति शब्दसमाधिः । स्त्रीकामः पुंश्रुलोऽभि-
इत्यवगमः । विनिर्गतं नित्योत्थितं पसः धेयः । स हि नित्यं निर्गतशेष एव भवति ।
शेषो यस्येति बहुव्रीहिः ।
- II.358. क्षुम्पमित्यनवगतम् । अहिच्छत्रकमभि- 460. 'क्षुम्पम्'—इत्यनवगतम् । 'अहिच्छत्रकं
धेयम् । यत क्षुभ्यत इति हेतुवचनम् । भवति'—इत्यभिधेयवचनम् । यस्मात्तत्स्पष्टमात्रं
यद्यस्मादयत्नेनैव शक्यं क्षोभयितुम् । क्षोभ्य- क्षुभ्यते चलति, तस्मात्क्षुपं क्षोभणमिति
मिति न्याय्यम् । न्याय्यम् ।
- II.359. निचान्तो भक्षितः प्रीणातीति निचमनेन 462. स हि निचान्तो भक्षितः प्रीणाति ।
प्रीणातीति निचुम्पुणशब्दस्यार्थवचनम् । भक्ष-
णेन तर्पयतीति ।
- II.360. अनेकार्थतां दर्शयितुमाह—समुद्रोऽपीत्यादि । 463. 'समुद्रोऽपि निचुम्पुण उच्यते' । स हि
निचमनेन नियमेनाचम्यत इति निचमन- निचमनेन उदकेन पृथ्यते । उदकं हि निचम्यत
मुदकं तेन पृथ्यते । पृथ्यो निगमः । '.... इति निचमनम् । मृग्योऽत्र निगमः । '....
सोमपात्राण्यनेन मन्त्रेणाप्सु प्रहियन्ते । अनेनाभिसाद्याप्सु प्रहियन्ते सोमपात्राणि । '....
यत्पद्यते' यस्मादसौ पद्यते, गच्छतीत्यर्थः ।
गमिधासीत्येवं तत् प्रत्ययान्तोऽयं गन्त्यं गन्तेत्यर्थः ।
पदान्तरसम्बन्धाच्चात्र पक्ष्यभिधेयः । भवति ।
- II.361. यस्मादसौ नियमाकाशो पद्यते गच्छति । तदिह 466. 'वृकः' इत्यनवगतमनेकार्थश्च । वृकस्तावत्
गमिधासीत्येवं तत् प्रत्ययान्तोऽयं गन्त्यं गन्तेत्यर्थः ।
पदान्तरसम्बन्धाच्चात्र पक्ष्यभिधेयः । भवति ।
- II.364. वृक इत्यनवगतमनेकार्थं च । चन्द्रमा 466. 'वृकः' इत्यनवगतमनेकार्थश्च । वृकस्तावत्
इत्यभिधेयः । विवृतज्योतिष्क इत्यादयो- 'चन्द्रमा भवति' । स हि विवृतज्योतिष्कः
ऽवगमाः । विवृतं स्पष्टं व्यक्तं ज्योत्स्वरूपं प्रकाशितज्योतिष्को भवति, तस्माद् वृकः ।
ज्योतिरस्य न नक्षत्राणामिवान्यत्कम् ।
- II.365. त्रितस्य कूपे पतितस्यैतदार्षम् । 467. त्रितस्येयमाप्त्यस्य कूपे पतितस्य कुत्सस्य वार्षम् ।
- II.366. अनेकार्थतां दर्शयन्नाह—आदित्योऽपीत्यादि । 468. आदित्योऽपि वृक उच्यते । यदावृङ्क्ते'....
यद्यस्मादावृङ्क्ते आवृणोति जगत् प्रकाशनेन । तस्माद् वृकः ।
अथवा वृणोतीति वधकर्मसु पाठाद् यस्माद्
विनाशयति तमांसीत्यर्थः ।

- 11.367. विविधमसौ कृन्ततीति वृङ्क्ते. तस्माद् वृकः ।
 वृकः ।
 ऊर्णा पुनर्वृणोतेर्वीयन्ते हि ता शीतार्थ-
 रूढादितो वा ताभिर्मेषः ।
- II.369. जोषवाकमित्यनवगतम् । प्रविभज्य निराह-
 जोषमित्यविज्ञातस्य अस्पष्टस्य नामधेयम् ।
 तस्मिन् जोषयितव्यं संस्कृतव्यं सेवितव्यं वा
 ज्ञानाय स्पष्टतायै ।
- 11.370. यशो हि द्विषतः कृन्तति । दुर्भुक्तं वान्रं
 माषादि । कर्तनमित्यर्थः ।
- 11.371. यदा सूत्रमयी तदोपमार्थं कृतजरद्वस्त्रखण्ड-
 प्रथितत्वात् कर्तनसामान्यात् कृत्तिरिव कृत्तिः
 कन्थोच्यते ।
- II.372. पर्यायप्रसक्तं कितवमाह, किं तवास्तीति
 पृच्छयते किमतश्च तदनुकरणनिमित्तकमेवा-
 स्यैतन्नामधेयमित्यर्थः ।
- 11.373. विरूपो नामाङ्गिरसस्तस्यार्षम् ।
 ऊर्मिरूर्णोतराच्छादनार्थस्य । सा हि च्छादयति
 नावम् ।
- II.374. कुटस्य चर्षणिगिति चानवगते । कृतस्य
 चायितेति चावगमः । द्वयोरेकमुदाहरणम् ।
- 11.376. कपूयं कमिति च पूयमिति च कर्मोच्यते ।
 तेन च पुनातिकर्मणोः कर्मविशेषेण कर्म-
 सामान्यं लक्ष्यते ।
- 11.377. शब्दसारूप्यप्रसङ्गादाह-ईर्म इति बाहुवचनं ।
 स ह्यङ्गान्तरेभ्यो विक्षिप्ततो भवति ।
469. विविधमसौ कृन्तति तस्माद् वृकः ।
470. 'ऊर्णा पुनर्वृणोतेः' इति विग्रहप्रसक्तम् । ता
 अपि शीतत्राणार्थं विव्रियन्ते । 'ऊर्णोतेर्वा'
 आच्छादनार्थस्य । ताभिराच्छन्न उरणो
 भवति ।
471. 'जोषवाकम्' इत्यनवगतम्-अविज्ञातनामधेय-
 वचनम् । 'जोषयितव्यं भवति' इति शब्द-
 समाधिः । जोषयितव्यं विज्ञापयितव्यं परस्मै
 तद्भवत्यस्पष्टत्वात् ।
472. यशो हि द्विषतां मर्माणि कृन्तति । अन्नमप्य-
 सम्यगुपयुक्तमायुरेव कृन्तति ।
473. 'उपमार्थं वा' चर्माणि कृत्तिरित्युच्यते । तथैतन्ना
 सूत्रमयी-उपमयीते, विकर्तनसामान्यात् ।
 कृत्तिरिव कृत्तिः कन्था ।
474. स हि नित्यकालमेव दिदेवपुः प्रतिदेविनाभिः
 कितवः पृच्छयते किं तवास्तीति । तस्माच्छ-
 ज्दानुकरणाकितव एव स भवति ।
475. विरूप आङ्गिरस एतामाधेयं सूक्ते ददर्श ।
476. 'ऊर्मिः, ऊर्णोतेः' आच्छादनार्थस्य, सा
 ह्याच्छादयति तीरमुदकमध्ये वा यदन्यद्
 भवति ।
477. 'कुटस्य' 'चर्षणिः'-इत्येते अनवगते । कृतस्य,
 चायिता-इत्येतौ शब्दसमाधी । एक एव
 निगमः ।
479. आह--'कपूयम्'—इति किमुक्तं भवति ?
 उच्यते-यदेतत्पापकारी प्रायश्चित्तेन, 'पुनाति
 कर्म कुत्सितम्' यच्च तत् 'दुःपूयं' दुष्पावं
 भवति पूयमानमपि एतत्कपूयमित्युच्यते ।
480. शब्दसारूप्यप्रसङ्गादुच्यते, 'ईर्म इति बाहुनाम्'
 इति । स हि 'समीरिततरो भवति' अन्येभ्यो-
 ऽङ्गेभ्यः ।

- II.378. तन्नि स्वभावकुटिलमिति । कवचं कारुतेति 482. आख्यानप्रसक्तमुच्यते,—‘कवचं, कु-अशितं
चेत् कौटिल्यमेव । ईषदर्थं वा कुः । ततश्च भवति’ कुटिलमशितम् । स हि तस्य स्वभावः ।
काशितं सत् कवचम् । अथवा ‘काशितम्’—ईषदशितं कुटिलीकृतं
भवति ।
- II.380. आहूयन्ते तत्रस्थैर्योद्धारः, ऊह्यन्ते वा 483. ततः ‘आहाव आह्वानात्’—इत्येतद्यथावस्थि-
जित्वानेन परधनानीति । तस्यैव मन्त्रपदस्य निर्वचनम् । आहूयतेऽ-
स्मिन्नित्याहावः ।
- तालुपर्यायप्रसक्तमाह—तरतेः कुणिप्रत्यये रेफल- 484. अथ ‘तालुः’ कस्मात् ? उच्यते । तन्नि ‘तीर्ण-
कारापत्त्या । विरतीर्णतमं हि तदास्यान्तर्गतेभ्यो-
ऽङ्गान्तरेभ्यः । तरम्’ इतरेभ्योऽङ्गेभ्यो विस्तीर्णत्वेन भवति ।
- II.382. समस्तमन्त्रपाठे प्रयोजनं मृग्यम् । 485. दुर्वचनत्वं सर्वस्य मन्त्रस्य कृत्स्नाध्ययने प्रयो-
अनालम्बनान्तारिक्षे भीतिः कस्य न जायते । जनम्—भीरस्मिस्तन्यत इति भीतननम्,
अन्तरिक्षम् । निरालम्बनत्वात्सर्व एव बिभेति ।
- II.384. सरणाद् गमनात् सरणः सन् सृणिः । 488. ‘सरणात्’ इति व्युत्पत्तिः । ‘सरणः’ इति
पर्यायप्रसक्तमङ्गुलं निराह—अश्वतेरश्वति ह्यसौ न्याय्यम् । सरति गच्छति ह्यसौ हस्तिशिरसि ।
हस्तिपकहस्तात् हस्तिमस्तकं नित्यम् ।
- II.385. द्विरभ्यासोऽध्यायपरिसमाप्तिज्ञापनार्थ इति 489. अध्यायसमाप्त्युपप्रदर्शनार्थाय द्विरभ्यास इति
सिद्धम् ।
- II.387. किं पुनः कारणं प्रथमेषा सती पञ्चमीत्वेन 491. आह—किं पुनः कारणं प्रथमेषा सती पञ्चमी-
विपरिणम्यत इति ? उच्यते । तथाहि वाक्य-
संयोगः । तेन हि प्रकारेण पञ्चमीत्वेन विपरिण-
तस्यास्य शब्दस्यानेन वाक्येनार्थसंगति-
र्भवति नेतरथा यथावस्थितस्य । त्वेन विपरिणम्यत इति । उच्यते—तथाहि वाक्य-
संयोगः । तेन प्रकारेण पञ्चमीत्वेन विपरिण-
तस्यास्य शब्दस्यानेन वाक्येन संयोगो-
ऽर्थसङ्गतिर्भवति न यथावस्थितस्य ।
- निषिचैर्नैरुक्ता । इत्याह । निःक्षारितं कात्स्न्ये- 492. नैरुक्ताः पुनर्निःपूर्वात् सिञ्चतेरितरः शुचि-
नापनीतमस्मात् पापकम् । सिचेः शुचि-
रित्याह । स्येवं मन्यन्ते । निष्कृष्य हि तस्मात् ‘पाप-
कम्’ अशुचित्वमन्यस्मिन् सितं भवतीत्येवम् ।
- II.388. मोषणाद्वा मुष्टिर्मुषितमिव तदन्तर्गतादर्शन- 493. ‘मोषणाद्वा’ तेन हि मुष्यते ‘मोहनाद्वा’ तत्र
सामान्यात् । मोहनाद्वा किमत्रेत्यज्ञान् मोह-
यतीति मुष्टिः । हि मुह्यति परः किमप्येतस्मिन्मुष्टाविति ।
- II.390. वाणीशब्दस्यार्थनिर्वचनम् । आपो वा वहना- 495. एवमापो वाणीशब्देनोक्ताः । ता हि ‘वह-
दित्यादि । आपो वाणीशब्देनोक्तास्ता हि
वहनाद्वाणिरीत्युच्यन्ते । वाचो वा वदनात्
वाणीशब्देनोच्यन्ते ।

- II.392. संलुङ्कं संलुभितमत्यन्तमूढं मूर्च्छायुक्त-
मित्यर्थः । सरणशीलं वा अत्यन्तं दूरं नष्टमि-
त्यर्थः । चकर्थं कुर्विति ।
- II.393. कल्पयमित्यनवगतम् । कमिति सुखनाम
तस्येयं मकारस्य तकारेण व्यापत्तिः । छान्दस-
त्वात् पयसश्च सलोपः । कंयसमित्यवगमः ।
सुखमस्य पय इति निर्वचनम् । मेघोऽभि-
धेयः ।
- II 395. कथं पुनरपां सप्तसंख्याकत्वम् ? उच्यते-
आधारभेदात् प्रधानभूता गङ्गाद्याः सप्त नद्यः,
तासां समुद्राणां सप्तसंख्याकत्वं प्राधान्याच्च ।
- II.397. किञ्च योऽस्कृधोयुर्दीर्घायुर्जरावर्जितः सर्वान्
सर्वैश्च गुणैस्तद्वान् तद्वतः पुत्रमाहरेति
समानम् ।
- II.399. ऋदूपे इत्येतत्पदमनेनैव सादृश्यादिह समा-
न्नातम् । तत् पुनः प्रसङ्गेनोपरिष्ठाद् व्याख्या-
स्यामः ।
अगस्त्यलोपामुद्राब्रह्मचारिसंवादे ब्रह्मचारिणः ।
- II.400. वैश्वानरस्याग्नेः सौचीकस्य वा ऋषेर्वाजम्भर-
स्यार्षम् ।
कृमयोऽभिधेयाः । ते हि वृक्षं निस्सारीकुर्वन्तः
कम्पयन्ति । स्वयं वावलम्बनस्वभावत्वादेव
मुच्यन्ते ।
- II.402. तच्च दर्शयति रुजन्ति कूलानीति रुजाना
नद्यः । रुजन्त एवेत्यवगमः ।
- II.405. उपलप्रक्षिणीत्यनवगतम् । उपलेषु क्षणेषु
वालुकासु यवान् प्रक्षिणाति । क्षि हिंसायां
हिनस्ति रुजतीत्यर्थः ।
- II.406. शिशुगङ्गिरसस्तस्यार्षम् । स हि दुर्भिक्षा-
नन्तरं प्रवृत्तसोमयागः सन् दशापविभ्रान्
497. तथा चैतदुद्धृत्य संलुङ्कं संलुब्धं समूढमप्रति-
पक्षं कुरु ।
- ‘कल्पयम्’-इत्यनवगतम् । कपयमित्यवगमः ।
‘सुखपयसम्’-इति पर्यायेणाभिधेयवचनम् ।
मधुरोदको यो मेघः सोऽभिधेयः । किं
कारणम् ? ‘सुखं’ हि सुखोत्पादनम् ‘अस्य
पयः’ मधुरत्वात् ।
499. ‘सप्त’ शब्देनापि समुद्रानेव केचिद्वर्णयन्ति ।
ते हि पृथिव्याः शाखा इव लक्ष्यन्ते विस्त्र-
वन्ति च ।
501. एवमत्र ‘अस्कृधोयुः’ इत्यनेन दीर्घायुरुच्यने
तस्याभीष्टत्वाच्छब्दसारूप्याच्च ।
504. ‘ऋदूपे’ इति, उपरिष्ठाद् व्याख्यास्यामः,
‘ऋदूपे चिददूवधा’ इत्यत्र ।
अगस्त्यलोपामुद्रासंवादे ।
- 504,505. वैश्वानरस्याग्नेः सौचीकस्य वा वाजम्भरस्य
वा सप्तेरार्षम् ।
506. एवमत्र वृक्षसम्बन्धात् ‘कृमयः कम्पनाः’
ते हि वृक्षं मुष्णन्ति मोषयन्ति कम्पयन्ति च
यं खादन्ति, स्वयमेव वा कम्पन्ते चलन-
स्वाभाव्यात् ।
507. ‘रुजत्यः’ इत्यवगमः । ‘नद्यो भवन्ति’ इत्य-
भिधेयवचनम् । ‘रुजन्ति कूलानि’-इति
हेतुनिर्देशः ।
510. ‘उपलप्रक्षिणी’-इत्यनवगतम् । ‘सत्तुकारिका’
अभिधेया, सा हि उपलेषु यवान् प्रक्षिणोति
हिनस्ति ।
- 510,511. शिशुगङ्गिरसस्तस्यार्षम् पत्तिः । ऐन्द्री ।
स्वदुष्कृताशङ्कया किलापरिस्रवति सोमे पाप-

- II.406. क्षमति सोमे निरुक्तं ह्येनः कनीयो भवति श्रुतं
प्रतिबन्धकनीयो भवति पापानुत्तये दुश्चरिता-
नुकीर्तनपुरस्सरमनेन किलाध्येषणा चक्रे ।
- II.407. स हि कला मनोन्मानप्रतिमानादिविषयाः
प्रकलाश्च गणितरत्नपरीक्षादिव । वेद विजानाति ।
- II.408. अभ्यर्धयज्वा इत्यनवगतम् । ऋधु वृद्धौ
यजिर्दानार्थः । अभ्यर्धयन् यजतीत्यस्य
वाक्यस्यार्थः ।
- II.410. 'अस्मे' इत्येतत् प्रकृत्यर्थभेदेऽपि प्रत्ययार्थ-
भेदादनेकार्थम् । सर्वविभक्त्यर्थेषु वृत्तेः ।
- II.411. 'अस्मे' ते बन्धुगति । प्रथमान्नेन बन्धुशब्देन
सामानाधिकरण्यात् प्रथमां निश्चित्य आह्वया-
मीत्यर्थः ।
- II.413. पाथ इत्यनवगतमनेकार्थं च । तत् पुनरेतद्
यथा व्याख्यातम्, 'पन्थाः पथतेर्वा' इत्यादौ ।
अन्तरिक्षं तावदुच्यते ।
- II.415. हे अमे सप्रथाः सर्वतः प्रथुरसि प्रियश्च
होता वरेण्यो वरणीयः ।
- अग्नीषोमीयप्रणयनेऽग्निरुच्यते ।
- II.417. ओजशब्दं निगमप्रसक्तं निराह । ओजतेर्वा
नैरुक्तस्य धातोः सामर्थ्यकर्मणो वा उज्जतेर्वा
न्यग्भावार्थस्य ओजो हि सामर्थ्यं वृद्धिर्वा
तेजसा न्यग्भावयति विश्वम् ।
- II.420. देवो देवाच्या कृपा इत्येते अनवगते । देव-
शब्दस्योपादानमनयोरेव सम्प्रतिपत्त्यर्थम् ।
- II.422. तदसौ अन्नपानभोगादिना निर्मिमीते एवं
शीलः संभोगेन हि सम्पूर्णो भवति । अतो-
ऽसौ पितुः कन्यापितुर्जमाता भवति ।
511. कीर्तनादात्मशुद्धिर्भविष्यतीति मन्यमान आत्मा-
नमेव निर्दिशन्नाह ।
513. स हि 'कलाश्च वेद प्रकलाश्च' कलासम्बन्धे-
नैवेह प्रकला उच्यन्ते, कला एव ह्यपेक्ष्य
प्रकला भवन्तीति ।
'अभ्यर्धयज्वा' इत्यनवगतम् । अभ्यर्धयन्
अभिवर्धयन् यो यजति । यजतिरत्र दानार्थः ।
515. 'अस्मे' इत्येतत्पदे सर्वविभक्त्यन्तम् । तस्माद-
नेकार्थम् ।
प्रथमायास्तावत्-'अस्मे ते बन्धुः'-वयमि-
त्यर्थः ।
520. पाथ इत्यनवगतमनेकार्थं च । 'अन्तरिक्षम्'
तावत् पाथ उच्यते । तत्पुनरेतत् 'पथा
व्याख्यातम्' 'पन्थाः पततेर्वा' इत्यत्र ।
522. हे अमे ! त्वमेव सप्रथाः सर्वतः प्रथुः
विस्तीर्णो जुष्टश्च आमेवितो यजमानः । होता
आह्वाता देवानां भवसि । वरेण्यो वरणीयः
सर्वथापि ।
523. अग्नीषोमप्रणयने विनियुक्ता ।
525. 'ओजः' ओजनेर्वा वृद्धयर्थस्य । उज्जनेर्वा
न्यग्भावार्थस्य ।
528. देवो देवाच्या कृपा—इत्येते अनवगते । देव-
शब्दोऽनयोरेवोपलक्षणार्थोऽत्र समाम्नातः ।
530. स्त्रीत्वं हि मैथुनेन व्यवहारेणासौ निर्मिणोति ।
तेनासौ दुहितुः पतिर्जमाता भवति ।

- II.424. परस्य किमिदानीं कस्य किं छिद्रमिति चरति किमिदं वर्तत इति वा चरति यः स उच्यते । साधुजनवेरी सदा विद्वद्बुद्धिः पिशुनोऽभिषेयः ।
- II.427. अमीवेत्यनवगतम् । हिसितारो गौर्वाभिषेयाः । ततश्च पूर्वमन्त्रोक्तेन अभ्यमनेन एतत् पदं व्याख्यातम् । अतोऽभ्यमनवान् इत्यवगमः ।
- II.428. रक्षोहा नाम ब्रह्मणः पुत्रस्तस्यार्षम् । गर्भ-रक्षणार्थं कर्मणि विनियोगः । स्त्री उच्यते ।
- II.430. श्रुष्टी पुरन्धिः इत्येते अनवगते अनेकार्थे । श्रुष्टीवरीरित्यर्थः । सुखमभिषेयम् । सुख-वत्यो भवत' इति वचनात् । रोचश्रुषिरिति च । इह तु क्षिप्रनाम निगमपदान्तरसम्बन्ध-सामर्थ्याद् गम्यते तेनानेकार्थत्वमपि ।
- II.432. वरुण इत्यपरं दर्शनम् । धीशब्दोऽत्र प्रज्ञावचनं दर्शयति । यस्मात् प्रज्ञया गुणेन स्तौमि मन्त्रो वा मन्त्रहृत्वा अत्रिः ।
- II.435. सुविदत्र इत्यनवगतम् । वेत्तेः सुविद्यत इत्यवगमः । प्रशस्तज्ञान इत्यर्थः । महाकल्या-णविद्य इति ।
- II.436. इन्द्रस्य सव्यतामापन्नस्येदमार्षम् ।
- II.437. गिर्वेणा देव इत्येतेनार्थमुक्त्वाह गीभिरेनं वनयन्तीत्यर्थनिर्वचनम् । भाजयति सेवयति स्थापयतीत्यर्थः ।
- II.438. असुः प्राणः प्राणश्च वायुः । तत्स्पष्टतरं भाष्यकार आह सुसमीरितस्वसमीरिते । असु-समीरिता इत्यस्य व्याख्यानं वातसमीरिता इति ।
- II.439. नित्यं शत्रून् प्रत्यभिगन्ता शत्रुशरीरलभेव दृश्यत इत्यर्थः । आयुधाख्या शक्तिरभिषेया ।
533. किमीदी च पिशुनः । स हि 'किमिदानीम्' वर्तत इति, एवमन्वेषमाणः 'चरति' । अथवा किमिदं वर्तत इति एवमन्वेषमाणश्चरति । स हि तस्य स्वभावः ।
535. 'अमीवा' इत्यनवगतम् । अभ्यमनवान्'-इति यदुक्तमाधस्त्ये मन्त्रेऽनेनैव तत् व्याख्यातम् ।
- रक्षोहा नाम ब्राह्मणस्तस्येयमार्षम् । पुत्रकामस्य षडाहुतो नाम स्थालीपाकस्तत्रेयं विनियुक्ता ।
538. पुरन्धि च यज । एवमत्र यागस्य विप्रभया-त्क्षिप्रस्येष्टत्वात् 'श्रुष्टीति क्षिप्रनाम' इत्युप-पद्यते । अन्यत्र हि वक्ष्यति 'श्रुष्टीवरीः सुख-वरीः' इति, तस्मादेतदनेकार्थमपि भवति ।
- 'वरुणः' पुरन्धिशब्देनोच्यते, इत्यपरं मतम् ।
539. किं कारणम् ? तं ह्यन्यत्रापि मन्त्रहृक् प्रज्ञया बुद्ध्या स्तौति ।
541. 'सुविदत्रः' इत्यनवगतम् । 'सुविद्यः' इत्यव-गमः । कल्याणविद्य इत्यभिषेयवचनम् ।
543. इन्द्रस्य सव्यत्वमापन्नस्येयमार्षम् । 'गीभिः'-स्तुतिभिः 'एनं वनयन्ति' इत्यर्थ-वचनम् ।
545. 'असूर्ताः' असुः प्राणः, प्राणश्च वायुः । 'यो-ऽयं वायुः पवन एष प्राणः' इति श्रुतम्, तेन समस्ता ईरिता असुसमीरिताः । वात-समीरिता इत्यर्थः ।
- 'ऋष्टिः' अभिषेया । तां हि संप्रामे शत्रवो मन्यन्ते मामेवा प्रत्यञ्जिता क्षिता मामेवा प्रत्यञ्जितेति ।

II.441. ततश्च जारयायि अजायतेत्यवगमः ।

II.443. चन इत्यनवगतम् । अन्नमभिधेयम् । पचता इत्युभयं चेदं पचेर्धातोः । अत आह—‘पचति-
नर्माभीभूत’ इति ।

II.444. अम्रियुतस्याम्रियूपस्य वा स्थूरपुत्रस्यार्थम् ।

II.445. अमिन इत्यनवगतम् । अमितमात्र इत्यव-
गमः । अपरिमाण इत्यर्थः । अपरिगणित-
कालो वा महानित्यर्थः ।

II.446. जज्झतीरित्यनवगतम् । आपोऽभिधेयाः ।
शब्दकारिण्य इति मेघात् पतन्त्यो जज्झती-
रित्येवंरूपं शब्दं कुर्वन्तीत्येवंरूपशीलधर्माः ।

II.449. सुशिप्र इत्यनवगतम् । तत्पुनरेतेन स्रपेण
व्याख्याताम् । स्रपेरेवादिव्यापत्त्यादिना सुशि-
प्रशब्दो द्रष्टव्य इत्यर्थः ।

II.451. विपरिवृढ इत्यवगमः, एकमेवेदं ज्योति-
रिति कृत्वा मध्यमे वैशुतात्मना उत्तमे आदि-
त्यात्मना ।

II.455. अवगमस्तु जरणं गरणमिति वा द्रष्टव्यम् ।
स्तोत्राभिधेयम् ।

II.456. तेनास्य दानार्थत्वं गमयति ।

II.458. उष्टिशब्दो वशेः कान्तिकर्मणः । भोगसन्तानं
वशीति ततनुष्टिः । विषयभोगसन्तानकाम
इत्यर्थः ।

II.460. इलो बलमन्नं तन्निष्पत्तिहेतुभूतमुदकमन्ने-
लाशब्दवभायेण इलाशब्देनोच्यते । बिले उदके
शेते इति बिलेशयः सन् वर्षव्यापत्तिलोपा-
दिना इलीबिशः । मेघोऽभिधेयः ।
कियदप्यपरिमितं स्वर्बलं धारयति ।

547. एवमत्र ‘जारजायि’—इत्यस्य ‘अजायि’—
इत्यर्थप्रतीतिः ।

549. ‘चनः’ इत्यन्ननाम । ‘पचता’ इत्यनवगतम् ।
एतद्व्येकवचनं द्विवचनं बहुवचनं वा भवति
प्रकरणविशेषात् । आख्यातस्वरूपं चैतन्नाम ।
पचतिर्नामीभूतः—इति भाष्यकारो ब्रवीति ।
इयमभियुतस्य वाभ्रियूपस्य वर्षम् ।

551. ‘अमिनः’ इत्यनवगतम् । ‘अमितमात्रः’
इत्यवगमः । न यस्य मात्राणां मानमस्ति,
सोऽमिन इत्युच्यते ।

552. ‘जज्झतीः’ इत्यनवगतम् । शब्दानुकरणात्
‘आपः’ इति प्रतीयन्ते ।

555. ‘सुशिप्रः’ इत्यनवगतम् । तत्पुनरेतत् एतेन
एव स्रपशब्देन व्याख्यातम् । सर्पतेरेवैतदपि ।

556. ‘द्विपरिवृढः’ इति न्याय्यम् । मध्यमे च स्थाने
वैशुतात्मना, उत्तमे च सूर्यात्मना ।

560. एवमत्र जरतेः स्तुत्यर्थस्य शब्दसाख्यादार्था-
विरोधाच्च ‘जरथ्यम्-स्तोत्रम्’ उपपद्यते ।

561. एवमत्र स्तोमसम्बन्धात् ‘तुष्णे’-शब्दो दान-
पर्यायवचनस्तुजतेश्च दानार्थस्य दर्शनात् ।

563. एवमत्र ‘ततनुष्टि’ शब्देन विषयोपभोगप्रधान
उच्यते शब्दार्थाविरोधादित्युपपत्तिः ।

564. ‘इलाबिलशयः’ इत्यवगमः । मेघोऽभि-
धेयः । स हि इलाहेतोरुदकस्यात्मीयानि निर्ग-
मनबिलानि संरुध्य शेते । तस्यैव वा बिलेषु-
इलाहेतुरुदकं शेते इति इलीबिशः ।

565. कियदप्युदकमपरिमाणं धाः धारयतीति कि-
यद्वा मेघः ।

- II.462. मर्त्यानां त्वदायत्तौ च संसारमोक्षौ । त्वं च पितृवत् सर्वयजमानानामनुग्रहपरः । नोऽस्मान् सम्यग्ज्ञानोपादानेन मोक्षयास्मात् संसारादिति ।
- II.464. मेघोऽभिधेयः । उच्चार्यमाणेन स्तोत्रेण स्तोता वा ।
- II.465,466. अस्य च भाङ्गजीक इत्येतेन गतार्थत मन्यमानो भाष्यकारो निगमं नाच्यगीष्ट ।
- II. 466. हिनोत इत्यनवगतम् । प्रहिणुत इत्यवगमः ।
- II. 467. शनैर्वा तकति गच्छति गन्तवशात् शब्देन वेत्यभूतेन तकति ।
- II.469. सुमदित्यनवगतम् । स्वयमित्यवगमः ।
- II.470. आश्वमेधिक इति प्रकरणमनुसारयति । प्रकरणमप्यर्थाभिव्यक्तावलमित्यभिप्रायः ।
- स्थूलप्रतियोगिप्रसङ्गेन अणुपरिमाणं निराह ।
- II.471. कुरुं निगह-कुरुनसौ पुत्रत्वे गतवान् ।
- प्रसङ्गादाह कुरुः कृन्ततेः शत्रूनसौ छिनत्ति वा पापाचारानसाधून्वा ।
- II.472. अमत्र इत्यनवगतम् । अमात्र इत्यवगमः । मात्रा परिमाणम् । अपरिमाणो महानित्यर्थ-प्राप्तवचनम् ।
- II.473. अनर्शरातिरित्यनवगतम् । अनश्लीलदान-मित्यवगमः । अर्शसशब्दोऽश्लीलवाची । अश्लीलं किम् ? पापकम् ।
- II.474. तथा चाह-अप्रसृतोऽप्रतिगतोऽन्यस्मिन् अन्यमनाश्रितः स्वतन्त्र इत्यर्थः ।
- II.475. तेन सामि समाप्तम् असमाप्तं चोच्यते तस्या नञ् प्रतिषेधस्तत्तत्सामि असमाप्त-
ईः ।
566. सर्वविज्ञानप्रकाशेनानुगृह्यास्मान्मोक्षयस्वास्मा-
त्संसारादित्यभिप्रायः ।
569. एवमत्र 'रास्ति'-शब्देनोदकं स्तोता वाभि-
धीयते, शब्दसारूप्यादर्थाविरोधाच्च । '...
'भाङ्गजीकः'-इत्यनेन गतार्थतामस्य मन्यमानो
भाष्यकारो निगमं नाधीते ।
570. 'हिनोत' इत्यनवगतम् । 'प्रहिणुत'-इत्यवगमः ।
572. 'शनैस्तकतीति वा' । तस्मिन् भाराकान्तं
शनैर्गच्छति, 'शब्देन तकतीति वा' । तस्मिन्
शब्देन गच्छति ।
574. 'सुमत'-इत्यनवगतम् । 'स्वयम्' इत्यवगमः ।
575. 'आश्वमेधिको मन्त्रः' इति प्रकरणोपप्रदर्श-
नार्थमाह-मन्त्रार्थं निर्ब्रुवता प्रकरणमप्युपेक्षित-
व्यमिति, एतदेतेन प्रदर्शितं भवति । '...
स्थूलप्रसङ्गेनैव अणुशब्दो निरुच्यते । '...
कुरुङ्गः, स हि कुरुन् प्रति पुत्रत्वेन गतो
जेतुं वा । '... 'कुरुः कृन्ततेः'
576. स हि शत्रून् कृन्तति ।
577. 'अमत्रः' इत्यनवगतम् । 'अमात्रः' इति
शब्दसमाधिः । 'महान् भवति' इत्यर्थवचनम् ।
यो हि महान्भवति न तस्य मात्राः प्रमातुं
शक्यन्ते, अतोऽसावमत्र इत्युच्यते ।
578. 'अनर्शरातिम्'-इत्यनवगतम् । 'अनश्लील-
दानम्' इत्यवगमः । विग्रहप्रसक्तस्याश्लील-
शब्दस्यार्थमाह, 'अश्लीलं पापकम्' इति । '...
'अप्रसृतः' इत्यवगमः । यः 'अन्यस्मिन्'
नाश्रितो भवति स्वप्रधान एव सोऽनर्वा-
इत्युच्यते ।
579. सामीति समाप्तमुच्यते, तस्य प्रतिषेधोऽ
सामि ।

- II.476. अस्यैव च पूरणार्थत्वं पूर्यमाणधमनीयसम्बन्धात् स्पष्टयिष्यन्नुदाहरणान्तरमुपन्यस्यति स्म वामदेवस्य ।
- II.479. ज्योतिषा बोदकेन वेति । केचिद् वा शब्दं चार्थं वर्णयन्ति ज्योतिषा चोदकेनेति च ।
- II.482. ऋषेः समन्दपुत्रस्य मत्स्यरूपस्यार्षम् । मत्स्यनामैव वा । यत् धीवरेण जालेन गृहीता आदित्यानित्थमाहुः ।
एतत्समानार्थस्य सारूप्यप्रसङ्गाद् अहूरणशब्दस्य तावन्निगमं दर्शयति कृष्णव्रंहूराणादिति ।
- II.484. अन्यस्तु बतेति निपातोऽसत्त्ववचनोऽव्ययम् । यत् आह-निपातः खेदानुकम्पयोरिति ।
- II.485. वातः पुरोवात एतद् वृष्ट्युदकमाप्याययति ।
- II.487. वेः पुत्रो वाय इत्येवमेकपदत्वेन वायशब्दं व्याख्याय भाष्यकारः शाकल्यमुपालभते स्म वा इति य इति च पदद्वयं चकार । तत्तु न युक्तम् ।
तस्मान्न द्वे पदमेतत् । स्वरूपानुपपत्तेरानर्थक्यप्रसङ्गाच्चेति भाष्यकारस्य निश्चयः ।
- II.490. भरद्वाजस्य । हिशब्दो यस्मादर्थं । पुरु बहु वां युवयोः पुरुभुजा हे पुरुभुजौ बहूनां हविषामभ्यवहर्तारौ पालयितारौ वा यजमानानाम् । देष्णं दानं यस्मात् प्रभूतदायिनौ युवां तस्माद् घेनुं दोग्रीं गां नोऽस्मभ्यम् । इषम् अन्नं च पिन्वत क्षारयतं दत्तमित्यर्थः ।
- II.494. अद्यत्वेऽपि कृतकृच्छ्रदिपुरश्चरण आस्यदग्ने उदके सूक्तमेतज्जपन् अलक्ष्मीं नाशयेत् ।
581. 'गल्दा धमनिर्भवति' इत्यस्य भाष्यकारवाक्यस्य मन्त्रे नात्र धमनिलिङ्गं विशिष्टमस्तीत्यतो विशिष्टलिङ्गमन्यदुदाहरणं ब्रवीति ।
584. 'बकुरेण' जलसमूहेन ज्योति समूहेन, वा ।
585. ऋषेर्वा मत्स्यवधकारुण्याभिभूतस्यैतदार्षम् । मत्स्यानां वेचिन्मन्यन्ते ।
586. 'अहूरणम्-इत्यप्यस्य भवतीति प्रासङ्गिकम् । एवमपि हि प्रयोगो भवतीति ।
588. एवमत्र प्रकरणाविरोधात् बत'-इत्येष निपातः खेदानुकम्पयोः ।
'वातो' ह्युदकम् आप्याययति शीतीकरोति ।
590. एतस्मिन्निगमे पदविभागतः कश्चिद् विचारोऽस्ति, तस्माद् भाष्यकारः, -'वेति च, य इति च, चकार शाकल्यः'-इति । वा इति य इति च पदे चकार शाकल्यः पदकारः । तदेतद् विचार्यमाणं न साधु भवति ।
591. तस्मादाख्यातस्यानुदात्तत्वादर्थसम्भवाच्च द्विपदत्वे 'वायः'इत्येतदेकपदमेव । 'शकुनिपुत्रः' एव चास्याभिधेय उपपद्यते ।
592. भरद्वाजस्यार्षम् । प्रातरनुवाकाश्विनयोः शस्यते । पुरु हि वां बहु देष्णं दानं युवाभ्यां यज्ञे यस्मात् हे पुरुभुजा बहुभोजिनौ ! अश्विनौ ! तस्माद्युवां ब्रूमः । घेनुं नः तर्पयन्ती-मस्मभ्यम् इषम् अन्नलक्षणम् पिन्वतम् प्रक्षारयतम् ।
- II.596. अद्यापि योऽलक्ष्म्याभिभूतो भवति स आस्यदग्न उदकेऽवतीर्य सूक्तमेतज्जपति । तस्य लक्ष्मीर्निर्नश्यति ।

- II.294,295. पराशरः पराशरश्च शतयातुर्बहूनां शात- 596. पराशरश्च शतयातुर्बहूनां रक्षसां यातयिता ।
यिता तेन रक्षोघ्नं शस्त्रमाहृतमासीदिति स्मर्यत
इतिहामे । वसिष्ठश्च एवमादयः । तेन हि रक्षोघ्नं सत्रमाहृतमासीदिति भारते
श्रूयते । वसिष्ठश्चेत्येवमादयः ।
- II.497. प्राशिन्नब्राह्मणे पृष्णोऽदन्तकत्वश्रवणात् । 598. प्राशिन्नभागब्राह्मणे हि श्रूयते 'तत्पूष्णे पर्या-
'तत् पूष्णे पर्याजहुः' । जहुः.....'इति ।
- II.498. मामयमिन्द्राणि इन्द्रेण । 599. इन्द्रपत्न्येवं ब्रवीति ।...
- II.499. प्रथयस्यार्थभेदादिदं कामयमान उच्यते 'इदंयुः' इत्यनवगतमनेकार्थं च । इदमिति
कर्मदं सामान्येन प्रदर्शिते यथाभिलषितं धा- यत्किञ्चिदभिप्रेतं निर्दिश्यते । तद्यः कामयते
नादि द्रव्यमिच्छति स इदंयुः । स इदंयुरित्युच्यते ।
- II.501,502. अथवा यागदानादिभिः किंकृताभिः किं 602. अथ वा किं क्रियाभिरिति एवं प्रेप्तास्ते
पिवतखादतेत्येवंप्राया एव प्रेप्सा प्रेक्षा येषां नास्तिका एवमभिप्राया इत्यर्थः । एतस्माच्छ-
तेऽश्रद्धधाना नास्तिकाः किंक्रियाः सन्तः ब्दसारूप्यादर्धोपपत्तेश्च कीकटा अनार्यदेश-
कीकटाः । निवासिन इत्युपपद्यते ।
- II 505. वृन्दमित्यनवगतम् । समुदायोऽभिधेयः । 604. 'वृन्दम्'—इति, एतत्पदम् 'बुन्देन' एव व्या-
तत्पुनरेतेन बुन्देन व्याख्यातः, क्रियायोग- ख्यातम् । अस्यापि हि ता एव व्युत्पत्तयो या
समवायसम्भवात् । बुन्दशब्दस्य ।
- II.506. सौन्धीकस्याग्नेर्विशेषां च देवानां संवादे 605. सौचीकस्याग्नेर्विशेषां देवानां संवादसूक्तम्,
देवानामिदमार्षम् । तत्रेयं विश्वेदेवानामार्षम् ।
वृणोतेर्वा वकारस्योकारो बश्च प्रत्ययः । गर्भ- 'वृणोतेर्वा' स्यात्, तेन हि गर्भं आवृतो
स्याच्छादनमभिधेयम् । भवति ।
- II.507. ऋवीसमित्यनवगतम् । पृथिव्यभिधेया । 606. 'ऋवीसम्'—इत्यनवगतम् । अपगतभास-
अपगतभासमित्येवमाद्याः शब्दसमाधय उप- मित्येवमाद्याः शब्दसमाधयः । पृथिवी अभि-
पद्यन्ते । धेया । सा हि कृष्णच्छाया तस्मादपगतभास-
मित्येवमाद्याः शब्दसमाधय उपपद्यन्ते ।

स्कन्दस्वामी

दुर्गः

III.1. यत्समाप्तायक्रमेण यथा प्रतिज्ञातं नैघण्टुकै-
कपदिकप्रकरणद्वयं निरुक्तम् । इदानीं यत्
पुरस्तादुत्कृष्टं 'तदुपरिष्ठाद् व्याख्यास्यामः' इति
तृतीयं प्रकरणं तस्य प्राप्तोऽवसर इत्याह । '...
अग्न्यादिगणसमूहात्मकस्य प्रकरणस्य शेष-
तया गुणपदसमवायात्मकं प्रकरणद्वयं व्याख्याय
तच्छेषितयावस्थितं दैवतं व्याख्यायत इति
वाक्यशेषः ।

III.2. प्राधान्यस्तुतीनां प्राधान्येन स्तुतिर्यासां देव-
तानां तासां यानि नामान्यग्न्यादीनि देवपत्न्य-
न्तानि । '...दैवतं प्रकरणमाचक्षते पूर्वाचार्याः । '...
रूढिरिति पूर्वाचार्यप्रसिद्धया दर्शयति । '...
उपगम्योपगम्य सर्वप्रकारमीक्षा ईक्षणं निश्चया-
धानं प्रकरणेनैव करिष्यत इति शेषः । '...
यस्यां देवतायां विषयभूतायां स्तुतिं प्रयुङ्क्ते
आर्थपत्यमर्थपतित्वमिच्छन् अर्थस्यैश्वर्यादेः
पतिः स्यामिति तदैवतः स मन्त्रो भवति । सा
तस्य मन्त्रस्य देवता ।

III.3. तास्त्रिविधा ऋचो वक्ष्यमाणं त्रैविध्यं तदैवतः
स मन्त्र इतिमात्रं प्रस्तुत्य यदृच्छां त्रैविध्य-
प्रदर्शनं बाहुल्याप्तिरोहितार्थेतरत्वाच्च ।
उक्तं त्रिप्रकारत्वमाश्लेष्टे ।

विभक्तियोगस्य क्रमेणोदाहरणानि दर्शयति स्म ।

III.4. इन्द्रो दिव इन्द्र एव पृथिव्या ईशो...ईष्टे ।
इन्द्र एवापाम्—आप इत्यन्तरिक्षनाम अन्त-
रिक्षस्य । इन्द्र एव पर्वतानाम्, इत् पदपूरणः ।
इन्द्र एव वृषां वृद्धानां महतां यशानामन्येषां
वा केषांचित् ।

609. समाप्तं चैकपदिकं प्रकरणम् । अस्यानु दैवतं
तद्भवति यस्यायमादिः 'अथातो दैवतम्'
इति । '...गुणपदानि...व्याख्यातानि द्वयोः
प्रकरणयोर्नैघण्टुकैकपदिकयोः ।

प्रकरणद्वयादनन्तरमिदमवश्यं समाप्तायानुक्रम-
प्राप्तं व्याख्यातव्यमित्येवं क्रमे । '...देवता-
परिज्ञानानुबद्धस्त्वखिलः पुरुषार्थ इत्यतो दैवतं

610. प्रकरणं व्याख्यास्याम इति वाक्यशेषः ।

610. तथानि नामानि प्राधान्यस्तुतीनामग्न्यादीनां
देवपत्न्यन्तानां तदैवतं प्रकरणमित्येवमाचार्या
व्याचक्षते ।

निरूढा हीयमेतस्मिन् प्रकरणे संज्ञेत्यभिप्रायः ।
उपगम्योपगम्य परीक्षा वर्तिष्यत इति वाक्य-
शेषः ।

यस्यां देवतायामभिष्टुतायाम् आर्थपत्यम् अर्थ-
पतिभावमात्मन इच्छन् अमुष्या देवतायाः
प्रसादेनाहममुष्यार्थस्य पतिर्भविष्यामीत्येतां
बुद्धिं पुरोधाय स्तुतिं प्रयुङ्क्ते तदैवत एव स
मन्त्रोऽर्थाद् भवति । एतन्मन्त्रे देवतालक्षणम्

611 ऋच एव हि प्रायेणातिविरामपिहितार्थाः । '...
याः काश्चन सर्ववेदेष्टृचस्ता एताः सर्वा अपि
त्रिविधा एव भवन्ति ।

तत्रैविध्यं सामान्यत उद्दिश्याधुना प्रत्येकं
लक्षणतो ब्रवीत्युदाहरणैश्च दर्शयति ।

612. तथैतान्युदाहरणान्यानुपूर्व्येणैव सप्तस्वपि
विभक्तिषु इन्द्रो दिव इत्येवमादीनि । '...
इन्द्रो दिवः ईशो ईष्टे । इन्द्र एव पृथिव्या
ईष्टे । इन्द्र एव अपाम् ईष्टे वर्षकर्मादिना ।
इन्द्र एव पर्वतानां मेघानाम् ईष्टे । इन्द्र एव
वृधाम् अतिप्रवृद्धानामपि भूतानामीष्टे ।

III.5. इन्द्रमेवाकैभिः, अकैर्मन्त्रैः, ऋगाख्यैः ।
अकिणो मन्त्रवन्तो होतार इत्यभिप्रायः ।
‘इन्द्रेणैते’...पुरस्ताद्व्याख्यातम् ।

‘इन्द्राय साम गायत’ हे उद्गातारः । कीदृशाय
विप्राय...वृष्टया विविधमापूरयित्रे, बृहते
महते ।

III.6. नेन्द्रात् न चेन्द्रात् ऋते इन्द्रमुक्त्वा पवतेर्बहु-
वचनस्य स्थान एकवचनम् । पवन्ते क्षरन्ति
धाम स्थानं किञ्चन किञ्चित्पति पीयमानानां
सोमानां स्थानं पात्री देवता नान्यं प्रति देवता-
न्तरमित्यर्थः । इन्द्रमेव मच्छन्तीत्यर्थः ।

III.7. इन्द्रस्य तु इति क्षिप्रनाम क्षिप्रं वीर्याणि वीरक-
र्माणि प्रवोचं प्रब्रवीमि । यानि चकार कृतवान्
करोति वा प्रथमानि अन्येनाकृतपूर्वाणि उत्कृ-
ष्टानि वा ।
अथवा वक्षणाः पर्शवस्तान् प्राभिनत् । पर्वतानां
मेघानाम् ।

III.8. ये दिव्या दिवि भवा ये च पार्थिवाः ।...ते
सर्वे इन्द्रे कामा अयंसत यमिर्बन्धनार्थः । इन्द्र
निबद्धा इन्द्र आयत्ता इत्यर्थः ।
परोक्षकृतानन्तरं प्रत्यक्षकृतानां लक्षणमाह ।

III.9. इन्द्रमातरो देवजामयश्च तामामार्षम् ।
त्वं हे इन्द्र बलात् । किं विशिष्टात् ? सहसो-
ऽभिभवितुं जात उत्पन्नः ।...ओजसः बलस्यै-
वैतद् विशेषणम् ।
विविधं नोऽस्माकं हे इन्द्र मृधो मृधं करोती-
त्याशुक्तनिर्वचनम् । संग्रामकारिण इत्यर्थः ।

III.10. तमधरं कुलोत्सादलक्षणि गमया तमः सांहि-
तिकं दीर्घत्वं गमय तमः ।

III.11. अन्यदैवतं मनसापि मा शंसिष्ट । इन्द्रं इदेवायै

613. यूयमपि हे होतारः, अकिणः अकैभिः अकैः
ऋद्धमयैर्मन्त्रैः इन्द्रमेवाभिष्टुत ।
‘इन्द्रेणैते’ इति तृतीयस्या उदाहरणम् । व्या-
ख्यातः शेषस्तृतीयायाः ।

हे उद्गातारः, इन्द्राय बृहत्साम गायत, विप्राय मेघा-
विने, बृहते महते ।

इतो यस्मान्नेन्द्रादने सोमः प्रातः सवनानीनां
सोमसवनस्थानानां किञ्चिदपि प्रतिपवते प्रयते ।
तस्मादेवं ब्रूमह इन्द्रमेवैते व्याप्नुवन्तीति ।
पञ्चम्या एतदुदाहरणम् ।

614. इन्द्रस्य अहं वीर्याणि वीरकर्माणि प्रवोचं यानि
चकार प्रथमानि अकृतपूर्वाण्यन्यैः ।

प्राभिनत् वक्षणा उदकवहनशिराः पर्वतानां
मेघानाम् ।

हे स्तोतारः ये दिव्याः कामाः ये च पार्थिवाः
त इन्द्र एव उपनिबद्धाः ।

उक्तं सोदाहरणं परोक्षकृतलक्षणम् । अधुना
प्रत्यक्षकृतलक्षणमुच्यते ।

615. देवजामयः मूर्त्तं ददृशुः ।

हे इन्द्र त्वं बलादधि जायसे सहसोऽभिभवन-
समर्थोऽत ओजसश्च तेजसः ।

हे इन्द्र विजहि न एतान् मृधः मृधकर्तृन्
शत्रून् ।

तमधरं गमय तमः । नाशयेत्यर्थः ।

616. मा च रिष्यत चेतसा मा गच्छतान्यदेवता-

इन्द्रमेव स्तोता...कं स्तुतेत्यर्थः । कीदृशम् ?
वृषणं वर्षितारम् । सचा सह सुते अभिष्टुते
सोमे मुहुर्मुहुः पौनःपुन्ये पुनः प्राप्ते काले
उक्था च उक्थानि चास्य शंसत ।
रथेशुभं रथेनैकस्मिन् स्थितं शोभित् । कष्वाः
कष्वस्य पुत्राः पौत्राश्च । अभिप्रगायत प्रकर्षे-
णाभिष्टुतेत्यर्थः । अथवा कष्व इति मेधाविनाम् ।
कष्वा मेधाविन ऋत्विज उच्यन्ते । प्र र्षेणाभि-
ष्टुत इति ।

III.12. उप प्र इत उपस्थाय प्रकर्षेण इत गच्छत ।
कौशिका मम पितामहस्य कुशिकस्यापत्यभूता
यदीयाः पुत्राः पौत्राश्च । अथवा क्रोशतेः शब्द-
कर्मणः कुशिका ऋत्विजः । चेतयध्वं मा
विक्षिप्तचेतसो भवत ।
सुदासः सुदा इत्येवं नामकस्य कल्याणदानस्य
वां राज्ञः ।
उत्तमेरयादि, उत्तमत्रिकेण योगो यासाम् । अह-
मिति चैतेन सर्वनाम्ना इत्युक्तार्थम् ।

III.13. यथैतदिन्द्रो वैकुण्ठो लबसूक्तं वागाम्भृणी-
यमिति ।

विकुण्ठनामा काचिदिन्द्रादधिकबलं सुतमन्वेष-
माणा उप्रेण तपसा ब्रह्माणमारारुह्य तस्मात्त-
द्वधरा कृतमङ्गलस्वरस्ययना भर्त्रा संबभूव ।
विदित्वैतद्वृत्तान्तं चेन्द्रस्तस्याः स्वयमेवापत्यतां
जगाम । तस्येदं वैकुण्ठस्य ब्रह्म प्रादुरासीत् ।...
अहं दाशुषे अहमेव हवींषि दत्तवते यजमानाय
सर्वरमै विभजामि भागशो ददामि भोजनं धनम्
लबसूक्तम् । लबरूप इन्द्रस्तस्मात् त्वयाल्पेन
सता बहुसोमः पीत इत्यृषिभिरुक्तः सन् तान्
प्रत्यह—

616. न्तरम् । किं तर्हि ? इन्द्रमेव वृषणं वर्षितारं
स्तुत सचा सहभूताः एतस्मिन् सुते सोमे ।
मुहुर्मुहुश्च हे होताः उक्थानि च शंसत ।

रथेशुभं रथस्थितं शोभिष्ठं हे कष्वा मेधाविन
ऋत्विज एतदभिप्रगायत । एतद्वो ब्रवीमि ।

हे कुशिकाः स्तुतिक्रोशार ऋत्विजः उपप्रा-
गच्छत । चेतयध्वं विजानीध्वम् ।

सुदासे कल्याणदाने यजमाने वर्तते ।

617. उत्तमेन पुरुषेण या ऋचो युक्तास्ता आध्या-
त्मिक्यः । 'अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना' या
युक्तास्ताश्चाध्यात्मिक्यः ।
'यथैतत्' उदाहरणत्रयमाध्यात्मिकम् 'इन्द्रो
वैकुण्ठमिति' एवमादि एवमप्यन्येऽप्याध्यात्मिका
मन्त्रा उपेक्षितव्याः ।

विकुण्ठा नामासुरी बभूव । तस्याः किल तपसः
प्रभावेणापत्यमिन्द्र आजगाम । वैकुण्ठो नाम
बभूव । तस्यात्मस्तुतिप्रयुक्तमेवमादि ब्रह्म
प्रादुरभूत् ।

अहमेव दाशुषे दत्तवते हवींषि यजमानाय
विभजामि यथाहं भोजनम् । धनमित्यर्थः ।...
लबसूक्ते स एव लबो ब्रवीति । एवं चैवं च
मे मनो वर्तते ।

III.14. वागाम्भृणी आत्मनो गहिमानमाचष्टे ।

III.15. अल्पशः क्वचित् क्वचिदाध्यात्मिकाः प्रत्युक्त-
विषयत्वेन ये के अभिप्रेताः ।

आशीरेव न स्तुतिः । आशीरेवेत्यस्यैवावधारणार्थं
कथनं न स्तुतिरिति । उदाहरणम् ।

III.16. तदेतदाशीः प्रायस्त्वं बाहुल्येनाध्वर्युवेदे
याज्ञेषु च करणमन्त्रेषु ।

अथापि अपि च शपथाभिशापौ । एकमेवोदा-
हरणम् ।

विश्वामित्रप्रयुक्तैः कैश्चिद् राक्षसस्त्वमित्यभि-
प्रयुक्तो वसिष्ठ आह ।

III.17. अथापि कस्यचिद् भावस्य वस्तुतः पदार्थ-
स्यात्यन्तपरोक्षस्याख्यातुमिच्छा ।

अवान्तरप्रलयादूर्ध्वं प्राग जगत स्छेर्वावस्था ।
तामियमृक् पराचष्टे । न मृत्युरादितः मर्तृणाम-
भावान्मृत्योश्चाभावात् ।

III.18. तन्महिम्ना माहात्म्येन कालान्तरावस्थायिना
फलप्रसवसामर्थ्येनेत्यर्थः । अजायत जातं स्वेन
विश्वरूपेण विकारात्मना कार्यरूपेण परिणत-
मित्यर्थः । एकं सत् प्राक्परिणामात् कारणा-
त्मना एकतामापन्नं सदित्यर्थः ।

अथवा आश्विति महान्नाम्ना महदाख्यं प्रथमं
बुद्धितत्त्वमुच्यते । यत् सांख्यैरहङ्कागणां तन्मा-
त्राणां च कारणत्वेन प्रतिज्ञायते तदेकमजायत
नान्यत् किञ्चित् । तमश्चास्मिन् पक्षे प्रकृत्य-
व्यक्तादिपर्यायं प्रधानमुच्यते ।

III.19. उर्वश्या विद्युक्तस्य पुरुरवसः परिदेवनेषा । ...
निर्ऋतेः पृथिव्या उपस्थे अवयवभूने स्थाने ।
अथानन्तरं च एवं वृका रभसासो महन्नामेतत्

618. वागाम्भृणीये वागेव ब्रवीति ।

619. 'अल्पशः' क्वचित् क्वचित्—'आध्यात्मिकाः'
लक्ष्यन्ते । आत्मानमेव स्तोतव्यमधिकृत्य
येऽभिव्यक्तास्त इह शास्त्रे आध्यात्मिका
उच्यन्ते ।

'अथापि' क्वचित् 'आशीरेव न स्तुतिः' ।
तथ्या ।

'तदेतत्' एवंलक्षणं मन्त्रजातं 'आध्वर्यवे' वेदे
'बहुलं' प्रायेण पठ्यते । 'याज्ञेषु च मन्त्रेषु'
कर्मकरणेषु ।

'अथापि शपथाभिशापौ' भवतः । 'अद्या
मुरीय' इत्येकमुदाहरणं द्वयोरपि ।

वसिष्ठः किल राक्षसस्त्वमित्यभियुक्तः । सो-
ऽनयर्चा शपथं प्रतिपेदे परं चाभिशापः ।

620. अथापि कस्यचिदर्थस्याचिख्यासा मन्त्रेषु
भवति ।

प्रागुपत्तेरस्य जगतो नापि मृत्युरित्ययं व्यपदेश
आसीन्मर्त्यस्याभावात् ।

621. महिना महिम्ना माहाभाग्येन कारणावस्थायाम्
एकम् अपि सद् अनंकधा उपस्थिते सर्गकाले
प्रतिनियतकर्मोपभोगार्थम् अजायत इति ।

सांख्यास्तु प्रधानं तमः—शब्देनोपादानमुच्य-
मानमिच्छन्ति । ते हि पारमर्षे सूत्रमधीयते ।
'तम एव खल्विदमग्र आसीत्तस्मिन्स्तमसि
क्षेत्रज्ञ एव प्रथमोऽध्यवर्तते' इति ।

पुरुरवसः ... प्रिययः विद्युक्त उर्वश्या
निर्ऋतेः भूमिः उपस्थे उपरि । अथैनं ताम-
वस्थामापन्नं वृकाः विकर्तितारश्च स्रगालादयः

महान्तो वेगवन्तो वा अद्युः भक्षयेयुः ।

रभसाः रभस्वन्तो वेगवन्तः अद्युः भक्षयेयुः ।

III.20. संसारे परिवर्तमानस्य गर्भवासजन्मजराव्या-

622. दीर्घतमस इयमार्षम् ।

धिमरणदुःखाभिभवनिमित्तस्यानुज्ञानाभावभोक्षं
प्राप्तवतो दीर्घतमसः परिदेवना ।

III.21. भिक्षुर्नामाङ्गिरसस्तस्यार्षम् ।***

भिक्षोराङ्गिरसस्येयमार्षम् ।

नापि सखायं समानाख्यानं मनुष्यं यो देवताभ्यो
नाप्यतिथिभ्यो ददातीत्यर्थः । केवलाघः
केवलपापो भवति केवलादी केवलभोजी ।***
प्रजापतेर्दुहिता दक्षिणा नाम तस्या आर्षम् ।

623. आत्मनैव केवलं योऽन्नमस्ति न देवपितृमनुष्ये-
भ्यो ददाति स केवलमघमेव प्राप्नोति ।

दक्षिणा नाम प्रजापतेर्दुहिता । तथा सूक्त-
मात्मनः स्तुतिसंबद्धं दृष्टम् ।

III.22. एवमेवाक्षसूक्ते 'प्रावेपाम्' इत्येतस्मिन् द्यूत-
निन्दा कृषेक्ष प्रशंसा यस्मिन् मन्त्रे तमुदाह-
रिष्यामः ।

624. यथैवमिह मन्त्रद्वये निन्दा च प्रशंसा च 'एव-
मक्षसूक्ते द्यूतनिन्दा च कृषिप्रशंसा च'
भवतीति विषयोपप्रदर्शनार्थमाह ।

तस्मै मह्यं वि चष्टे विविधमाचष्टे सविताय-
मर्थः ईश्वरः ।

तत्पुनर्मैतत्सविता देवः अर्थः ईश्वरः
श्रुतिस्मृत्यनुशासनद्वारेण विविधमनेकप्रकार-
माचष्टे ।

III.23. एवमुक्त्वावचैर्बहुप्रकारैः कामक्रोधभयहर्षा-
दिभिर्निमित्तैर्ऋषीणां द्रष्टृणां मन्त्रद्रष्टव्यो मन्त्र-
विषयाणि दर्शनानि भवन्ति । तदेतत् 'साक्षा-
त्कृतधर्माणः' इत्यत्र सप्रपञ्चं मन्त्रदर्शनं नि-
त्यत्वाविरोधेन प्रदर्शितम् ।

625. विद्यमानानामेव मन्त्राणामृषयो येन केनचि-
न्निमित्तेन निदानभूतेन हर्षशोकनिन्दाप्रशंसा-
दिना मन्त्राणां द्रष्टारो भवन्ति न तु कर्तारि
इत्यभिप्रायः ।

अयमाणदेवतासंविज्ञानपदेषु मन्त्रेषु देवताल-
क्षणमुक्तम् । येषु कृतं नास्ति तदर्थमाह ।

626. तदेतत्प्रकटदेवतालक्षणेषु मन्त्रेषु मन्त्रदेवता-
लक्षणमुपपद्यते । ये त्वनादिष्टदेवतालङ्घना
मन्त्रास्तेषु देवता कथमन्वेष्येति तदेतद्वि-
चार्यते*** ।

अनादिष्टा अप्रदिष्टस्तुत्यदेवतालङ्घना मन्त्रा
यस्मिन् अग्निष्टोमादौ यज्ञे श्रुत्यादिविनियुक्ता
अग्न्यादिदेवता एव विज्ञेयाः । तथा च
वक्ष्यति 'प्रकरणश एव निर्वक्तव्याः' इति
प्राकारणिकी देवता कल्प्यत इति युक्तम् ।***

'आग्नेयोऽग्निष्टोमः' इति श्रूयते । तत्र योऽना-
विष्कृतदेवतालङ्घनो मन्त्रः स्यात्स आग्नेय एव
स्यात् । प्रकरणाद्धि संदिग्धदेवतेषु देवतानि-
यम इति न्यायः ।

अनु अविनियुक्तो मन्त्रो नैवास्ति । वाचः-
स्त्वैमे हि सर्वा ऋचः प्रयुष्यन्त इति ऋगा-

तेषूत्सवप्रकरणप्रयोगेषु वाचस्तोमप्रयोगवि-
नियोगकल्पेषु 'किं ब्राह्मणस्य पितरं पृच्छसि

दीनां सर्वेषां प्रयोगः श्रूयते ।

III.24. अथान्यत्र यज्ञात् प्राजापत्या इति याज्ञिका
मन्यन्ते । अतिरिक्तो वै प्रजापतिः । अज्ञात-
लिङ्गश्च मन्त्रोऽप्यनुक्त इति । अतो निरुक्त-
सामान्यात् प्राजापत्या भवितुमर्हन्ति ।
नाराशंसं च यज्ञ इति कोऽर्थः । यज्ञश्च विष्णुः
'यज्ञो वै विष्णुः' इति संस्तवात् । अग्निरिति
शाकपृणिः । अग्निरिति भूयिष्ठभाग् देवता-
नाम् । 'अग्निः सर्वा देवताः' संस्तुतेः । तेना-
स्य श्रेयस्त्वम् । उभयथापि नैरुक्तपक्षः ।

अपि वा एतस्य मन्त्रस्य कामत इच्छातो या
इष्टा देवता सा स्यात् ।

प्राय इति प्रकरणमभिप्रेतम् । प्रायिकी प्राकर-
णिकी तस्य मन्त्रस्य देवता सा ऋक् ।

III.25. एवं विशेषेणानुद्दिष्टदेवताको मन्त्रोऽपि
वैश्वदेवो भवितुमर्हतीति द्वितीये व्याख्या
दृष्टन्तयोजना ।
अथैकस्मिन्ननेकविकल्पे देवताकल्पे कः स्थितः
पक्ष इत्याह ।

याज्ञदैवत एवेत्यर्थः । यज्ञो विष्णुः स चादित्यः ।

देवता देवता यस्य स देवदैवतः । देवता-
शब्देनाभिरुच्यते । तस्य सर्वदेवतासंस्तुतेः ।
आग्नेयो वेत्यर्थः ।

III.26. यथाश्वप्रभृतीनि चेतनावन्ति । अचेतनानि
चाच्चादीन्योषधिपर्यन्तानि देवताधिकारे च
समास्मृतानि ।

किं तु मातरम् । 'श्रुतविदस्मिन् वेद्यं स पिता-
महः' इत्यादिषु कथमन्वेष्ट्या देवतेति ।

627. शृणु 'प्राजापत्याः' ते मन्त्राः 'इति याज्ञिकाः'
मन्यन्ते । किं कारणम् । 'अनिरुक्तो हि
प्रजापतिः, अनिरुक्तदेवतालिङ्गश्च मन्त्रा इत्ये-
तस्मात्सामान्यात् ।

नाराशंसोऽग्नियज्ञो वा 'यज्ञश्चाग्नेन च विष्णु-
रुच्यते । विष्णुर्वै यज्ञः' इति हि विज्ञायते ।
अग्निर्हि भूयिष्ठभागदेवतानाम्' इति । अतो-
ऽनाविष्कृतदेवतालिङ्गो मन्त्र आग्नेयः स्यात् ।
सर्वदेवताश्रयणाच्च 'अग्निर्वै सर्वा देवताः'
इति विज्ञायते ।

अपि वैवमन्यथा स्यात् । सा ऋक् स मन्त्रो
योऽनाविष्कृतलिङ्गः स कामदेवतः स्यात् ।

628. यदेवताधिकारे ह्यध्ययनपाठानुक्रमे योऽना-
विष्कृतदेवतालिङ्गो मन्त्रो भवति स तदेवत
एवेति बोद्धव्यम् ।

एवमिहाप्यादिष्टदेवतालिङ्गमन्त्राराशेर्योऽन्यो-
ऽनाविष्कृतदेवतालिङ्गो मन्त्राराशिः स्यात्साधा-
रण्याद्बहुदेवतो विश्वदेव एव स्यादिति ।

कः पुनरेतस्मिन्विचारे निश्चयः उच्यते ।

योऽनाविष्कृतदेवतालिङ्गो मन्त्रः स याज्ञो वा
स्वदैवतो वा । 'विष्णुर्वै यज्ञः' इति हि विज्ञा-
यते । विष्णुश्च पुनरादित्य एव नैरुक्तानां
गुस्थाने समाम्नातात् ।

629. अथवा देवतः स मन्त्रः । देवतास्मिन् देवतेति
दैवतः । अविशिष्टं हि देवतात्वमप्रावेव सर्व-
देवताभिवादात् ।

630. एतस्मिन्वर्गे कानिचित्सत्त्वानि कानिचिद्
द्रव्याणि । अश्वादीनि सत्त्वान्यक्षादीनि
द्रव्याणि ।

III.26. देवता चाणिमादिगुणा स्तोतुर्यथाभिलषितार्थ-
मम्पादनसमर्थेभ्यते । अश्वादयश्चात्मनो विसं-
वादनेन समर्थाः । किं पुनः परस्यापि वाश्वा-
दयः ससंज्ञाः । अक्षादिष्वेतदपि नास्ति । ...
यथा पुरुषस्य गवाश्वासभादय उपकरणभृता
अपायिन उपायिनश्च । एवमेव अर्थानश्वादीन
देवतानामनित्यानुपकरणभूतान्श्च प्रतीत्य स्वतन्त्रा
एतास्तुत्या देवता इति न मन्येत नावबुध्येत
न श्रद्धीतेति यावत् ।

III.27. भज्यतेऽसाविति भागः पुण्यानुभावः कश्चित् ।

देवताया एक आत्मा बहुधा वैश्वरूपेण परिणतो-
ऽन्यादिभावेनावस्थितः सन्नित्यर्थः । स्तूयते मन्त्रैः ।

III.28. एवमेकस्माद्देवतात्मनोऽन्ये देवा अव्यति-
रिक्ता इत्यभिप्रायः । तथा च 'इन्द्रं मित्रं
वरुणम्' इत्यत्रैकमात्मानं बहुधा मेधाविनो
वदन्तीत्यनन्यत्वं वक्ष्यति ।

न च केवलदेवतात्मन एव माहाभाग्यादन्ये
देवाः प्रत्यङ्गानि भवन्ति । किं तर्हि ?

अपि च सत्त्वानामन्ये देवाः प्रत्यङ्गानि
भवन्ति । ... ऋषयो मन्त्राः । 'द्यौस्ते पृष्ठम्'
इत्यादयः । मन्त्रदृशो वा स्तुवन्तीत्येवमाहु-
रन्येऽपि ब्रह्मवादिनः ।

एतदुक्तं भवति । माहाभाग्यं सार्वनाम्न्ये हेतुः ।
सार्वनाम्न्यं बहुधा स्तुतः । तच्चैतत् सार्वनाम्न्यं
'आत्मैवैषां रथः' इत्यादिना स्पष्टं दर्शयिष्यति ।

III.29. इतरेतरप्रकृतयः परस्परप्रकृतयः । आदि-
त्यादिभिः सायं जायते । अग्रेऽप्यादित्यः प्रात-
रिति । तथा अदितेर्दक्षो दक्षाद्यादिति ।
'अदितिर्द्यौः' इत्यादि च । सोऽयं देवधर्मः ।

कर्मजन्मानो विशिष्टकर्मनिमित्तजन्मानः ।

तानि कथमभिष्टुतानि स्तोतुरभिमतस्यार्थस्य

631. पतित्वं करिष्यन्ति । न हि तानि स्तुतिनिन्दे
विशेषतो विदुः । अपि चाश्वादिषु चित्ति-
रपि कचिदस्ति । न त्वक्षादिष्वसावस्ति ।

631. लोके तावदेते मनुष्याणामनित्यानामश्वादयो-
ऽर्था आगन्तवोऽपायिनश्चानित्याः । तद्यदि
देवतानामप्येवमेव ततस्तासां तेषां चानित्य-
त्वास्तुतिरनर्थिका ।

भज्यत इति भागः । सेव्यत इत्यर्थः तत्र
पुनरैश्वर्यं महत् ।

एकोऽपि सन्देवतात्मा बहुधा स्तूयते प्रकृति-
भेदेनाप्रकृतिभेदेन वा वर्धमानः ।

632. तथा चैकात्म्यम् 'इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुः'
इत्येवमादयो गमयन्ति निगमाः ।
न ह्यङ्गिनमङ्गानि व्यतिरिच्यन्ते भेदेनाग्रहणात् ।
न वाङ्मन्यनपेक्ष्य प्रत्यङ्गानि भवन्ति ।

633. कार्यकारणयोगनन्यत्वात्कारणमहिमभिस्तान्यश्वा-
दीन्यभिष्टुवन्तीत्याहुरात्मविदः । तद्यथा—
'द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षम्' इत्ये-
वमादीनि ।

यस्मान्माहाभाग्ययुक्ता देवता प्रकृतिर्यस्माच्च
सर्वत्वेन नता तस्माद्धेतोर्नैता अदेवता देवता-
वस्तूयन्ते ।

634. इतरेतरप्रकृतयो देवा ऐश्वर्यात् । न मनुष्या-
णामियं शक्तिरस्त्यैश्वर्यात् । ... तस्मात्सूर्य-
स्याग्निः प्रकृतिः । सूर्याच्चाग्निः सायं जायते ।
तस्मादग्नेः सूर्यः प्रकृतिः । अदितेर्दक्षो दक्षा-
द्यादितिरिति ।

कर्मफलसिद्धये लोकस्याग्निवायुसूर्या जायन्ते ।

- III.29. एतदुक्तं भवति । ईदृशं तेषामत्यन्तविशिष्टं कर्म येन यस्मिन् काले यथादशं च कार्यकरण-
मिच्छन्ति तस्मिंस्तथा तादृशमेवोत्पद्यते यो
नावयोनौ च ।
- III.31. तत्राध्यात्मविदामेकैव देवता । तच्च दर्शन-
मुक्तं माहाभाग्यादेकस्यात्मन इति ।
तिष्ठ एव देवता इत्यादि । एवशब्दोऽवधारणे ।
तिष्ठः । कुत एतत् ? तिष्ठणां प्राधान्येन
'सूर्यो नो दिवस्पतुः'... इत्याद्यनेकत्र लिङ्गप्र-
तिपादितस्थानत्रयाभिसम्बन्धात् ।
तस्मादेकस्यैव देवतात्मनो मध्यमस्थानस्य
पर्यायावेताविति निश्चयः ।
सत्यपि तु पर्यायत्वे क्वचित्तु कचिन् प्रसृततरा
भवति । इन्द्रशब्देनैवाभिधानं मध्यमस्थानस्य
प्रसिद्धतरत्वात् ।
- III.32. यथा चेन्द्रशब्देन मध्यमस्थानस्य सम्बन्धो
मुख्यः । एवमग्निसूर्यशब्दाभ्यां पृथिवीयु-
स्थानयोः ।
यदि तिष्ठ एव देवताः किमग्न्यादिसाहचर्येण
जातवेदोवरुणश्चिप्रभृतीनां समाप्तानम् ।
तासां माहाभार्यात् कारणादेकैकस्या जातवेदा
वैश्वानरो वरुणो रुद्रोऽश्विना उषा इत्यादीनि
बहूनि नामधेयानि भवन्ति ।
ऐश्वर्ययोगादिविकरणधर्मत्वे सति ।
- III.33. एकत्वेऽपि सति कर्मेनिमित्तानि बहूनि
नामधेयानि ।
यथा कौण्डिण्यादिनामयने गृहपतिसप्तदशा दीक्षन्ते ।
635. यदेषामिच्छतां संकल्पानुविधायिकर्मानुरूपं
यथाकालमात्मनः कार्यकारणमुत्पद्यते तदेषां
जन्म । तदनीश्वराणां नास्ति ।
636. माहाभाग्याद्देवताया एक आत्मा बहुधा स्तूयते'
इत्येवमादिना... सामर्थ्यमुन्नीयात्मवित्पक्षेणात्म-
वेदं सर्वमित्येकात्म्यमुक्तम् ।
637. तिष्ठ इति संख्या । एवेत्यवधारणमितरौ
पक्षावपेक्ष्य ।
कयोपपत्त्या त्रित्वं परिजगृहुः । स्थानभेदा-
त्प्रत्यक्षलिङ्गादन्यार्थदर्शनाच्च ।
639. तस्मादाचार्यस्य मध्यमपर्यायवचनवेतौ श-
ब्दाविति ।
सत्यपि पर्यायवचनत्वे मुख्यतरः सम्बन्धो
मध्यमस्येन्द्रशब्देन न तथा वायुवरुणरु-
द्रादिभिः ।
यथास्य मध्यमस्य ज्योतिषो मुख्यः सम्बन्ध
इन्द्रशब्देन तथेतरयोरपि पार्थिवोत्तमयोरग्नि-
सूर्यशब्दाभ्याम् ।
640. यदिदमभिधानबहुत्वं जातवेदो वैश्वानर इत्ये-
वमादि त्रित्वे सत्येतत् किं कृतमिति ।
तासामेव तिष्ठणामग्न्यादीनां माहाभाग्यादैश्वर्य-
योगेनैकात्म्यमनेकधा विकुर्वतीनामेकैकस्यां
प्रतिविकारं जातवेदो वैश्वानरो वरुणो रुद्रो-
ऽश्विनावुषा इत्येवमादीनि बहूनि नामधेयानि
भवन्ति ।
641. अपि वैवं विकरणधर्मित्वादभिन्नप्रकृतीनां
बहुनामता ।
अपि वा स्वं स्वमात्मानमविकुर्वतीनामेवानेक-
कर्मयोगात्पृथक्कर्महेतुको नामधेयलाभः स्यात् ।
को दृष्टान्तः । 'यथा होताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गतेत्यप्ये-

III.33. यथा च लोके एको देवदत्तः पचन् पाचको,
लुनन् लावकः, स्तुवन् स्तावक उच्यते ।...
एवं स्वपक्षे त्रित्वमभिधाय याज्ञिकपक्षे प्रदर्श-
नायाह—‘अथवा पृथगेव स्युः’—अग्नेर्जातवेद
आदयोऽन्ये वेद्याः ।

अतस्तेषां भिन्नरूपता एव भवति । तथा द्वि-
‘अग्निमीळे’ इत्याग्नेयमेवोपदिश्यते । ‘प्र नूनं
जातवेदसम्’ इति जातवेदसीयम् ।

III.34. तथाश्विनमुषसं सौर्यमिति प्रतिनियता
स्तुतिचोदना । स्तुतिभेदाच्च स्तुत्यभेदेन
भवितव्यम् ।
अभिधानादिचोदना हविर्भाजो देवताया ‘आ-
ग्नेयोऽष्टाकपालः’... इति व्यवस्थितैव । चोदना-
व्यतिरेके हि प्रायश्चित्तश्रवणात् ।

III.37. तस्मिन् भेदपक्षे स्थानैकत्वं पृथिव्यादिस्थान-
गतमेकत्वं स्थानिषूपचारेणोपेक्षितम् । न च
केवलं स्थानैकत्मेव सम्भोगैकत्वं च ।...
एनमेवोत्तरयोरपि स्थानयोर्योजनीयम् ।

III.38. यथा पृथिव्या धृत्यादिस्त्वव्यापारं कुर्वन्त्याः
पर्जन्यादिभिः स्वव्यापारेण द्वारेण ।
अग्निना चेतस्यान्तरिक्षस्य लोकस्य च सम्भोगः ।
यथा वक्ष्यति ‘अग्निर्वा इतो वृष्टिम्’ इति ।
‘भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति दिवं जिन्वन्त्यग्नयः’
इति च ।

इदानीं यथोक्तस्य भेदाभेददर्शनस्य दृष्टा-
न्तमाह ।

नरसब्दोऽमात्यजनपदादिप्रकृत्युपलक्षणार्थः ।

641. कस्य सतः? कुण्डपायिनामयने । तत्र हि सप्त
दीक्षन्ते ।

यथा लोके लावकाः पावकादयः ।

अपि वा पृथक्पृथगत्यन्तभिन्ना एवौत्पत्तिवेन
भेदेन स्युरिति याज्ञिका आहुः ।

641. यस्मात्पृथक्पृथगग्न्यादीनां स्तुतयो भवन्ति ।
पृथग्गग्नेः—‘अग्निमीळे’ इत्येवमाद्याः । पृथग्जा-
तवेदसोऽनमिलिङ्गं सूतं ‘प्रनूनं जातवेदसम्’
इति ।

642. स्तुतिव्यभिचारे च प्रायश्चित्तम् । तदनुपपन्नं
च पर्यायवचनत्वे । ते वयं स्तुतिनियमात्
पश्यामः पृथक्पृथग्गग्नेर्विश्वानरप्रभृतय इति ।...
स्तुतिष्वेव ह्यभिधानभेद इति समानार्थता हे-
त्वोरिति चेन्न विधावप्यभिधाननियमदर्शनात् ।
‘आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्’ इति येनैवाभि-
धानेन चोद्यते तेनैव निर्वपणादारभ्य समाप्यते
तस्मादसमानार्थतेति ।

643. तत्र तस्मिन्पृथक्त्वे सति स्थानैकत्वं सम्भो-
गैकत्वं चोपपत्तिरिति श्रितव्यम् ।

एवमितरयोरपि स्थानयोरैकत्वम् ।

पृथिव्योषध्युत्पत्तौ स्वकार्यारम्भे पर्जन्यवाधा-
दित्युक्तमुपकारमपेक्षते ।

‘अग्निना चेतस्य लोकस्य’ । तदप्युक्तम् ‘अग्नि-
र्वा इतो वृष्टिं समीरयति’ ‘दिवं जिन्वन्त्यग्नयः’
इति च ।

कः पुनरत्राविरोधी भेदाभेदे दृष्टान्त इति ।

644. यथा राष्ट्रमित्त्वभेदो नरा इति भेदश्च एष पृथि-

पृथा देवा इति । तदेवार्थवस्तु भेदेनाभिधी-
यते राष्ट्रमित्यभेदेन । एवमुक्तेषु भेदेनैकस्या-
भेदेन चानेकस्य । तत्रैतद् भेदाभेददर्शनं यथा-
योगमभिधानं द्रष्टव्यमिति ।

आनन्तर्यादौ याज्ञिकपक्ष एष विचार इति केचिन्
मन्यन्ते ।

III.39. विकारधर्मत्वाद् भाक्तस्य भेदस्याभ्युपगमात्
प्रकृतिभूतस्य च विकारभूतस्य च देवतात्मनो-
ऽनन्तरपाराध्याद् इदमाकारचिन्तनं युक्तम् ।
पुरुषविधा अस्मदादिरूपाः स्युरित्येकं दर्शनम् ।

चैतन्येन चेतनावद्भिस्तुल्यं यस्मात् स्तुतयो
गुणगुण्यभिधानरूपा मन्त्राः चाटुश्लोका इव
राजादीनां भवन्ति ।

तस्माद् विशिष्टपुरुषविधा इति ।

यथा प्रकृष्टचैतन्यविशिष्टानां पुरुषाणां परस्पर-
स्याभिधानानि तथेन्द्रमरुदादीनामपि कयाशु-
भीयादिषु संवादेषु भवन्ति । अतोऽपि पुरुष-
विधाः ।

III.40. तथाहि पौरुषविधिकैः पुरुषविधेयस्तुति-
भावानि बाहुमुष्टयादीन्यङ्गानि तैः स्तुयन्ते ।

III.41. तथा चेत्यर्थः । पुरुषप्रकारेषु ये द्रव्यसंयो-
गास्तैः सांयोगिकैश्च ायादिभिर्भोग्यैर्द्रव्यैः
सम्बन्धाः स्तूयन्त इत्यनुषङ्गः ।

किमर्थमुच्यते आयाहीति । यस्मादयं सुतः
सोमः हे सुमख सुयज्ञ आगच्छ । अन्तरा
कैश्चित् सह मा मृधः संप्राप्तान् कः मा कार्षी-
रित्यर्थः । अविलम्बितसिद्धिप्रियाः ।

III.42. अपाः पीतवानासि सोममाभि । अस्तं गृहं हे

व्यभिचित्यभेदो जातवेदा वैश्वानर इति भेदः ।
सर्वत्रैव सामान्यविशेषधर्मो द्रष्टव्यः ।

646. एवमयमस्याश्चिन्ताया याज्ञिकपक्षो विषयः ।

‘अपि वा पृथगेव स्युः’ इत्यत एव याज्ञिकपक्षः ।

दनन्तरमिदमारब्धम् ‘अथाकारचिन्तनम्’ इति ।

645. माहाभागयाद्देवताया विकरणधर्मित्वादनियम
आकारे । ‘अथवा निराकारत्वमिति सतत्त्व-
परिज्ञानाय चिन्त्यते ।

647. ‘पुरुषविधाः स्युरित्येकम्’ मन्त्रेषु दर्शनमिति
वाक्यशेषः । पुरुषविधाः पुरुषाकाराः । पुरुष
विग्रहा इत्यर्थः ।

यस्माच्चेतनावतामिव स्तुतयो मन्त्रा अभि-
धायका भवन्ति ।

तस्मात्पुरुषाकारविग्रहा इति ।

648. यथैव पौरुषविधेयस्तुतिः कारणं भवति तथैव
संवादसूतेषु परस्परमभिधानान्युक्तप्रत्युक्तानि
संबन्धार्थानि परस्परतः कयाशुभीयादिषु
‘कुतस्त्वमिन्द्र’ इत्येवमादीनि । तस्मात् पौरुष-
विध्यं देवतानाम् ।

648. पौरुषविधित्वे यान्यङ्गानि तैः संस्तूयन्ते ।
तद्यथा—‘ऋध्ना त इन्द्र स्थविरस्य बाहू’ ।

649. ‘अथापि अयमप्यपरो हेतुः पौरुषविधेय
देवतानाम् । ‘पौरुषविधिकैर्द्रव्यसंयोगैः ।

किमित्येवं ब्रूमहे । अयं सुतः सोमः अभिषुत-
स्त्वदर्थम् । स त्वं हे सुमख सुधन मा अन्तरा
केनचिन्मृधः संप्रामं कार्षीः । अविलम्बित-
मागच्छेत्स्यमिप्रायः ।

649. हे भगवन् इन्द्र पीतवानासि सोमम् एतास्मिन्

इन्द्र प्रयाहि । कस्मादेवमुच्यते । यस्मात्
 '...कल्याणीः प्रशस्तरूपा जाया सुरणं सुष्ठु
 रमणीयं यत् परिभोगयोग्यं पर्यकास्तरणादि
 गृहे ते तव ।
 अथापीत्यादि । अथवोक्तविशेषैरेव कर्मभिः।

II.43. आभिमुख्येन श्रोतारौ कर्णौ यस्य तस्य सम्बो-
 धनं हे आश्रुतकर्णं शुधी शृणु हवमाह्वानम् ।

एवमुक्ताभिर्युक्तिभिः पौरुषविध्यं प्रसाध्यार्थान्तर-
 मुपन्यस्यति स्म ।
 पुरुषाकारेभ्योऽन्याः स्युर्देवताः । न पुरुषसद्-
 भावं देवता इत्यभिप्रायः । तथा चोक्तम् 'तत्रो-
 पमार्थेन वा' इत्युपप्रतिज्ञाय प्रत्यक्षेण प्रसिद्ध-
 देवत्वेनापुरुषाकारेण अग्न्यादिदेवतानां पूर्वोक्तं
 पौरुषविध्यत्वं व्यभिचरितुमाह ।

III.44. यथो एतच्चेतनावद्भवति । अस्य समीकरण-
 मचेतनात्मन्यपि द्रव्याण्यक्षादीन्योषधिपर्यन्तानि
 'मित्रं कृणुध्वम्' इति चेतनावद्भिस्तुल्यं स्तूयन्ते ।
 एतत्पौरुषविधिकैरङ्गैरिति । अस्य समीकरण-
 मचेतनेष्वप्येतद् भवति ।

III.45. प्रावाणः सुकृतः शोभनकर्मकारिणः । सुकृ-
 त्यया शोभनक्रिययाभिष्वाख्यया । होतुश्चित्
 होतुरपि सकाशात् पूर्वं हविरशमदनीयं सोमा-
 ख्यमाशत आशितवन्तः । प्राव्यः स्तुतिरिति
 सुप्रसिद्धम् ।

पौरुषविधिकैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपि पूर्ववत् क-
 ल्पितोपमारूपमित्याह ।

कर्मणि । स त्वं पुनः अस्तं गृहं प्रयाहि ।

650. यस्मात्तव कल्याणीर्जाया तत्र । '...अन्यदपि
 यद्यद्रमणीयं तत्तत्सर्वं तव गृहे वर्तते । तस्मात्पु-
 नरस्तं प्रयाहि ।
 'अथापि' अयमपरो हेतुः पौरुषविध्ये ।
 कतमः । पौरुषविधिकैः कर्मभिः' संस्तूयन्ते
 देवताः ।

651. श्रोतारौ यस्य कर्णौ अप्रतिहृतश्रवणौ सर्वत्र
 स भवति श्रुत्कर्णः । तस्य सम्बोधनम् । हे
 श्रुत्कर्ण आभिमुख्येन शुधि शृणु त्वमाह्वान-
 मस्माकम् ।

तदेवमेतेभ्योऽग्न्यादिदेवतानामिति ।
 मन्त्रे देवतानामिति ।

'अपुरुषविधा स्युरित्यपरम् । दर्शनमिति वाक्य-
 शेषः । तदुक्तम् । 'अपां च ज्योतिषश्च मिश्री-
 भावकर्मणो वर्षकर्म जायते तत्रोपमार्थेन
 युद्धवर्णा भवन्ति' इति ।

652. तस्माच्चेतनावत्स्तुतिमस्त्वमेहेतुः पौरुषविध्ये
 देवतानामचेतनेष्वप्यक्षादिषु चेतनावत्स्तुते-
 र्दृष्टत्वादिति ।

'यथो एतत्पौरुषविधिकैरङ्गैः संस्तूयन्त इति' ।
 अयमप्यहेतुर्व्यभिचारितत्वात् । अचेतनेष्व-
 प्येतद्भवति ।

653. सुकृत्या शोभनया क्रियया एते सुकृतः शोभ-
 नस्य कर्मणः कर्तारो होतुश्चित्पूर्वं होतुरप्यग्नेः
 मनुष्यहोतुर्वा पूर्वं प्रथमतरं हविः एतत्सोमा-
 ख्यम् अयम् अदनीयम् आशत अश्रन्ति ।
 अभिषवे सोमसंयोगमात्रमशनमुपचर्यते
 प्राव्याम् । तस्मादपौरुषविध्यमिति ।

'यथो एतत्पौरुषविधिकैर्द्रव्यसंयोगैरिति । एत-
 दपि तादृशमेव'...रूपकमात्रं स्तत्यर्थम् संक-

ल्पतो बाह्यादिकार्यसिद्धिः ।

III.46. अथवा उभयविधा द्विप्रकारा अपि स्युः ।

उभयथापि मन्त्रदर्शनात् ।

तत्रैते कर्मात्मानः पृथिव्यादयो धृतिसंप्रद-
पक्त्यादि शीतोष्णवर्षादि च विदधानाः कृष्णं
जगत् प्रायन्ते । अन्ये त्वधिष्ठातारः पुरुष-
विधास्तेषामेव पृथिव्यादीनां स्युः ।***

अस्य च द्वात्मकत्वस्य दृष्टान्तं दर्शयितुमाह
'यथा यज्ञो यजमानस्य' यथा यज्ञः कर्मरूप
आत्मा यजमानस्य कर्मणामनुष्ठातुः ।

III.47. एष चेत्यादि । इतिहासपुराणादिभ्याख्ययानेषु
समयः सिद्धान्तः प्रसिद्ध इति ।

III.48. किञ्चिद् वक्तव्यमवशिष्यते । तद्विवक्षया
स्वपक्षेणोपक्षेपः ।

तासां तिसृणां देवतानाम् । भक्तिसाहचर्यं
भज्यतेऽसाविति***भक्तिः । सहचरभावः साह-
चर्यं भक्तिश्च साहचर्यं चेत्यर्थः ।

येन च यस्य स्तुतौ हविषि वा सहभावोप-
गमनलक्षणं साहचर्यम् ।

III.49. ये च देवगणा देवा जातवेद आदयो देव-
गणाश्चाक्षादयः पठिताः प्रथमे पृथिव्याख्येऽमे-
स्थाने ।

इळ्याः पुनः प्रत्यक्षमपठिताया अपि आप्रीषु
'तिष्ठो देवीः' इत्यनेन सामान्यशब्देनोपात्तायाः
पृथिवीस्थानत्वविशेषणं लिङ्गतो दर्शयितुम् ।
तथा चोदाहरिष्यति—'आ नो यज्ञं भारती'
इत्यत्र 'इळा मनुष्वदिह' इति प्रत्यक्षस्थान-
निर्देशात् ।

तथा 'शां भारत्यादित्यैरस्पृक्षत् सरस्वतीमं
रुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेळ्या वसुमत्या' इति । इहेति
'वसुस्थाननिर्देशाद् वसुमत्या इति चाग्निः ।

654. 'अपि वोभयविधाः स्युः' उभयहेतुप्रामाण्यात् ।

पृथिव्यादीनां 'कर्मात्मन एते स्युः' । अपुरुष-
विधाः क्षितिजलादयः । परे त्वधिष्ठातारः
पुरुषविग्रहाः ।

एवमुभयोः प्रत्यक्षागमयोरप्यनुग्रहः कृतो
भविष्यति । 'यथा यज्ञो यजमानस्य' कर्मात्मा ।

655. भारते चाख्यानसमयः । एष एव सिद्धान्त इत्यर्थः ।
पृथिवी स्त्रीरूपेण भारावतरणाय ब्रह्माणं
ययाचे ।

656. यः पुनस्तत्र विशेषो विवक्षितः स उच्यते ।

तासामेव तिसृणाम् । भक्तिश्च साहचर्यं च
भक्तिकृतं वा साहचर्यमिति ।

सहचरभावः साहचर्यम् ।

657. 'ये च देवगणाः समाम्नाताः प्रथमे स्थाने'
तद्यथा 'आग्नेयः अक्षाः प्रावाणोऽभीशवः'
इत्येवमादीनि ।

आग्नेयस्य 'तिष्ठो देवीः' इत्यत्र इळा भारत्या
बुस्थानाया अनन्तरं श्रूयमाणा 'आ नो यज्ञं
भारती तूयमेळिळा मनुष्वत्' इति ।

'शां भारत्यादित्यैरस्पृक्षत् सरस्वतीमं रुद्रैर्यज्ञ-
मावीदिहैवेळ्या वसुमत्या' इत्यतः सामर्थ्य-
मुपनीय वसुसाहचर्यात् 'इहैवेळ्या' इति चाग्नि-

‘प्रथमो वसुभिर्नोऽभ्यात्’ इत्यादिलिङ्गादभिः ।
वसुभिर्वा वसव इति समाख्या ।

III.50. तत्र यथादित्यैः सम्बन्धाद् भारत्या युस्था-
नत्वम् । सरस्वत्याश्च रुद्रैर्मध्यस्थानत्वम् । एव-
मिळायाः पृथिवीस्थानत्वं सिद्धम् ।
यत्तु दृष्टविषयभवं वा दृष्टविषयप्रयोजनं वा
वक्ति सन्तमसापनोदनादि तद्दार्ष्टिर्विषयिकम-
ग्निकर्मैव तत् तदपि ।

अनन्तरमस्याग्नेः संस्तविकाः सह स्तवनं संस्त-
वस्तप्रयुक्ता देवा यक्ष्यन्त इति शेषः ।

III.51. दाशुषो दत्तवतो हवींषि यजमानस्य स्वभूते
दुरोणे हविर्धानलक्षणे यज्ञगृहे ।
हे अग्नीषोमौ इमं सु मे सुष्ठु मे मम शृणु-
तम् । वृषणौ हे वर्षितारौ हवमाह्वानम् । प्रति-
धर्तृत्वार्थानुवादी । सूक्तानि च स्तुतिरूपाणि
हर्षतः...प्रेप्सतं कामयेथाः । किञ्च भवतं दा-
शुषे हवींषि दत्तवते यजमानाय मयः सुखौ ।

III.52. हे अग्नीपर्जन्यौ । अवतं गच्छतम् । धियं
कर्मनामैतत् कर्म मे मम श्रुतम् । अस्मिन्
हवे आह्वाने सुहवा स्वाह्वानौ ।

III. 53. न त्वृक् संस्तवप्रयोजना शास्त्रानुवचनगता
दशतयीषु दश मण्डलाख्या अवयवो यासां
ता दशतय्यः, ऋग्वेदस्य शाखास्तासु विद्यते ।

अग्नेः पूष्णा सह हविरेव केवलं न तु संस्तवः ।

III.54. तत्र तस्मिन्नपि पूष्णा सह हविस्सापयं
प्रदर्शनायोदाहरन्तो विभक्तस्तुतिमेतां वक्ष्य-
माणामृचमुदाहरन्त्यभियुक्ताः ।

भक्तिरिच्छेयाह ।

रुद्रैः साहचर्यात्सरस्वती मध्यस्थाना । आदित्यैः
साहचर्याद्भारती युस्थानेति ।

‘दार्ष्टिर्विषयिकम्’-दृष्टयनुग्रहो यस्य विषयस्तद्
दार्ष्टिर्विषयिकम् । प्रकाशादि कर्मैत्यर्थः ।

658. अथास्य संस्तविका देवा यैः सहाग्निः
स्तूयते ।

अस्य दाशुषो दत्तवते हवींषि यजमानस्य दुरोणे
यज्ञगृहे ।

हे अग्नीषोमौ युवामुच्येथे । इमं हवम् आह्वानं
मे मम सुष्ठु शृणुतं वृषणौ वर्षितारौ ।
श्रुत्वा चागच्छतमागत्य च प्रतिहर्षतं प्रति-
प्रेप्सतम् । मया पूर्वं प्रेषितौ प्रतिकामयेथा-
मिमानी सूक्तानि श्रोतुम् । श्रुत्वा चेमानि भवतं
दाशुषे युवां हविर्दाने मयः । सुखावित्यर्थः ।

659. हे अग्नीपर्जन्यौ युवामुच्येथे अवतम् आगच्छ-
तम् इमां धियम् इदं कर्म प्रति मे मम
अस्मिन् हवे अस्मिन्नाह्वाने सुहवौ स्वाह्वानौ ।

660. दशतयीषु । दशमण्डलावयवप्रविभागेन तायत
इति दशतयः ऋग्वेदः तस्य शाखाः दश-
तय्यः तासु तासु सर्वास्वपि शाखासु एकापि
हविषि अविनियुक्ता शस्त्रमध्यपातिनी ऋग-
भाविष्ण्वोः सस्ताविकी नास्ति ।

661. अथाप्ययमपर उत्सर्गः । ‘अथाप्याम्रापौष्णं
हविः’ एव न तु संस्तवः । तस्मिंस्तु हविषि
किंतु पृथक्पृथगेवाग्निः स्तूयते पूषा च ।

‘तत्र’ तस्मिन् संस्तवे अम्रापूष्णोः ‘एतां
विभक्तस्तुतिमृचमुदाहरन्ति’ नैरुक्ताः ।

शुनः कर्णस्तोमे प्रमीयमानोऽनयाऽभिमन्त्रयते
प्रमितस्य शाचीः ।

शबस्य कर्णे प्रमीतानुमन्त्रणे विनियोगः ।
प्रमीत उच्यते ।

III.55. अथवा स त्वैतेभ्य इत्यनेन तच्छब्देन उप-
रिष्टानिर्देश्यमाणोऽग्निरेवेच्यते पूष्णा प्रच्या-
वितं त्वामग्निः स त्वामेतेभ्यः परिददातु
पितृभ्यः ।

अस्मिन् व्याख्याने पूर्वार्धे पौष्णम् । उत्तरार्ध-
माग्नेयमिति विभक्तस्तुतित्वम् । व्याख्यातृणां
संशयमापन्नस्तृतीयः पादः । पौष्णस्तदन्वादेशा-
दित्येकं दर्शनम् । अग्नेः प्रकीर्तनमित्यपरम् ।
वृत्रवधो मेघवधः । या च का च बलकृतिः
यावत् किञ्चिद् बलेन क्रियते कीटपतङ्गादि-
भिरपि कर्म इन्द्रकर्मैव तत् । कुतः । बलं
हि प्राणः प्राणश्च वायुर्वायुश्चेन्द्रः ।

III.57. इन्द्रापूर्वणौ नु क्षिप्रं युवां वयं सख्याय स्तुत्य-
स्तोतृत्वलक्षणाय स्वस्तये अविनाशाय हुवेम
नित्यमाह्वयेमेत्याशास्महे । वाजसातये वाजमन्त्रं
सातिः संभजनम् । अन्नसंभजनाय चात्मनः
युवयोर्वा ।

III.58. हे इन्द्राबृहस्पती हविर्नोऽस्माकं स्वभूतमन्नं
योग्याशनादि युजेव यथा युजौ सहयोगिनौ
वाजिनावधौ । एवमभिजिगातमभिगच्छतम् ।

III.59. हे इन्द्राकुत्सौ वहमाना वहमानौ प्रापयन्तौ
रथेनात्मानम् । आ इत्युपसर्गो वहन्वित्येतेन
सम्बध्यते । वामत्या अश्वा अपि कर्णे अप-
ठितमपि कर्मनामैतत् । करणमित्यस्य वा कर्म-
नाम्नश्छान्दसोऽकारलोपः कर्मण्यस्मदीये आ-
वहन्तु ।

III. 60. ननु नैरुक्तपक्षे इन्द्रस्य वायुना संस्तवानु-
पपत्तिरभिधेयस्याभेदात् । उच्यते । द्वावा-
त्मानौ । अन्तरात्मा शरीरात्मा चेति । अनेन

662. अथवा द्वावुत्तरावाग्नेयौ । तत्रार्थयोजना ।
पूष्णा प्रच्यावितं सन्तं सोऽग्निर्विध्यमाणस्तवा-
मेतेभ्यः पितृभ्यो देवेभ्यः सुविदन्त्रियेभ्यः
परिददातु ।

संशयोऽस्मिन्नस्तीति सांशयिकः तृतीयः पादो-
ऽस्या ऋचः । कथं कृत्वा । यथा 'पूषा पुर-
स्तात्' पूषा त्वेतद्व्यावयतु इति । तस्यान्वा-
देश इत्येकं सामर्थ्याद्दर्शनम् । तथा व्याख्यातमेव ।

663. वृत्रवधो मेघवधः । 'या च का च बलकृतिः'
अन्यापि 'इन्द्रकर्मैव तत्' इत्यादरार्थं पुनर्व-
चनम् । अपि कीटपिपिलिकादिषु यद्बलेन
क्रियते सर्वमिन्द्रकर्मैव तदिति ।

664. हे इन्द्रापूर्वणौ सख्याय समानख्यानाय स्वस्तये
स्वस्त्ययनाय च वाजसातये च वाजस्यान्नस्य
सननाय हुवेम आह्वयामहे युवां वयम् । नित्यं
यज्ञेष्विदमाशास्महे इति ।

665. यौ युवामेवमतिमहानुभावौ तौ अस्माकम् आ-
भिमुख्येन इदं हविः जिगातम् आगच्छतं
भोक्तुं युजाविव सहचारिणौ वाजिनौ रथाद्वि-
मुक्तौ बुभुक्षु स्वम् अन्नम् । इत्येतदाशास्महे ।

666. हे इन्द्राकुत्सौ वहमानौ उह्यमानौ रथेन युवां
ब्रुवे । आवहन्तु वाम अत्याः अश्वाः अपि कर्णे
नित्यं कर्मणे ।

667. उपात्तद्विकर्मात्मनो हि मध्यमस्य एकस्यापि
वाय्विन्द्रभावेन विकरणधर्मत्वाद् द्वित्वं विभ्रतो
नैरुक्तपक्षेऽपि द्विवचनसंस्तुतिरविरुद्धा यथे-

प्रकारेणाधिष्ठात्रधिष्ठेयभेदादविरोधः । ।.....

आ इत्युपसर्ग उक्षतमित्यनेन सम्बध्यते ।
नोऽस्माकं स्वभूतम् । मित्रावरुणा हे मित्रा-
वरुणौ । घृतैरुदकैः । गव्यूति गावो येन मार्गेण
चरन्ति तमुक्षतम् । आसिञ्चतमित्यर्थः । न
च केवलं गव्यूतिमेव । किं तर्हि ? मध्वा उद-
केन वृष्टिलक्षणेन । रजांसि सवनिव लोकान् ।
हे सुक्रतु सुकर्माणौ ।

III.61. हे सोमारुद्रौ युवं युवाम् । एतान्यस्मे अस्मा-
कम् । विश्वा विश्वानि सर्वाणि । तनूषु शरी-
रेषु रोगोपशमकराणि भेषजानि औषधानि
धत्तम् । अरोगशरीरानस्मान् कुरुतमित्यर्थः ।

III.62. 'अग्निना च पूषा' इत्यपपाठः । 'न तु
संस्तवः' इति प्रतिषेधविरोधात् ।

III.63. उदकदानप्रकाशकरणादिना केनापि स्वेनो-
पकारेण धर्तारो धारयितारो दिवः । ऋभवो
देवविशेषाः । सुहस्ताः शोभनहस्ताः । वाता-
पर्जन्या वातापर्जन्यौ च । महिषस्य महतः ।
तन्यतोः स्तनयितुलक्षणस्य शब्दस्य । नित्यं
धनं धर्तारावित्यनुषङ्गः । .....यन्तु गच्छन्तु
मे मम हवमाह्वानम् ।

III.64. सूर्यभक्तीति वक्तव्ये आदित्यभक्तीति
वचनं स्वे पक्षे सूर्यपर्यायतामादित्यस्य दर्श-
यितुम् ।

याश्च स्त्रियः—उषाः सूर्या वृषाकपायीत्यादयः ।

अल्पत्वादथास्येत्यादिना प्रपञ्चो न कृतः ।

III.65. विश्वानि सर्वाणि । अन्य एको भुवनानि
भूतजातानि । अभिचष्टे अभिदर्शयति
प्रकाशकरणेन सूर्यः । ऋतूनन्यश्चन्द्रमा

कस्योदकस्य द्विपात्रस्थस्य द्विवचनेनोक्तिः ।

668. हे मित्रावरुणौ सुक्रतु शोभनकर्माणौ युवामु-
च्येथे । गव्यूति गोयूति यवसोदकोत्पत्तये
रजांसि च गोयूतेरान्यन्यानि ब्रीह्यादिधान्योत्प-
त्तिक्षेत्राणि तानि च ब्रीह्याद्युत्पत्तये मध्वा
मधुरेण सस्यसंपत्करेण उदकेन अस्माकं उक्ष-
तम् अ¹ सिञ्चतमित्येतदाशास्महे ।

669. हे सोमारुद्रौ युवामुच्येथे । एतानि सर्वाणि
भेषजानि अस्मे अस्माकं तनूषु शरीरेषु
धत्तम् ।

'अग्निना च पूषा' । मध्यमेन च गुप्त्यानेन
च संस्तव इति पार्थिवेन प्रतिषेधात् । ऋवं
नोदाहरन्ति । मृग्यमुदाहरणम् ।

धर्तारो दिव इति ऋभव शोभनहस्ताः वाता-
पर्जन्यौ च आपश्च ओषधयश्च भगश्च रातिः
दाता वाजिनश्च धारयितारो द्योतनवन्तो ये
उक्ताः अस्य उदकस्य महिषस्य महतः ।
तन्यतोः सर्वार्थतनितुः हवं आह्वानम् अस्मा-
कम् आयन्तु आगच्छन्तु ।

670. 'सूर्यो गुस्थानः' इति पूर्वमधिकृत्य 'आदि-
त्यभक्तीनि' इहाब्रवीद्विशेषतः स्वपक्षो द्योतना-
नुस्मृतये ।

'याश्च स्त्रियः' उषाः सूर्या वृषाकपायी
सरण्युः ।

अल्पत्वात्स्वशब्देरेव ब्रवीति नाधिकार-
वचनं करोति 'अथास्य' इति ।

671. विश्वान्यन्यो भुवनाभिचष्टे । विश्वानि भुव-
नानि भूतानि अन्यः अभिचष्टे अभिपश्यति
आदित्यः । यथेतद्विश्वानि उपकार-

आत्मानो वृद्धिक्षयाभ्यां विदधत् कुर्वन्
जायते । पुनः भूयो भूयो मासि मासीत्य-
भिप्रायः ।

वायुना संस्तुतिं वक्ष्यति—‘सप्तऋषयः...’
इत्यत्र । तत्र जाणतो अस्वप्नजौ सप्तसदौ च
देवौ वाग्व्यादित्याविति ।

एतेष्वेवोक्तेषु ‘अयं लोक’ आदिस्थानसम्बन्धेन
व्यूहेषु प्रातस्सवनवसन्तादि रचनाविशेषेषु
ऋतुशब्द इत्यादि द्वन्द्वैकवद्भावः । भक्तिशेषं
यदत्रानुक्तभक्ति तदानुपूर्व्येण कल्पयेत् ।

III.66. असंविज्ञानपदेषु च मन्त्रेषु उक्तान्यतमसाह-
चर्येण देवतासंविज्ञानायेत्युक्तं पुरस्तात् ।

कथं नामान्यत्र मन्त्राणां मन्त्रत्वम्—‘तस्माद्य-
ज्ञात् सर्वहुत ऋचः सामानि’ इत्यादावुक्त
निर्वचनाः एते स्युरिति ।

मन्तव्या हि ते, मन्यन्ते तैरधिदैवादिविषया
इति मन्त्राः ।

आवरणार्थस्यैव वा ब्राह्मणोक्तनिर्वचनम्—‘यदे-
भिरात्मानमाच्छादयन् देवा मृत्योर्बिभ्यतस्तच्छ-
न्दसां छन्दस्त्वम्’ इति विज्ञायते ।

III.67. प्रायेण हि याजुष्या होममन्त्राः ।

क्षिप्तं हि तद्गक्षरेषु । ‘ऋच्यध्यूढं साम
गायति’ इति श्रुतेः ।

ऋचा समं मेने ज्ञातवान् प्रजापतिः सोमैव-
मात्मानं तत्साम्नः सामत्वमिति । एवमादीनां
नामग्रन्थस्तद्विदो मन्यन्त इति शेषः ।

गायत्री गायतेः स्तुत्यर्थस्य । स्तूयते हि तया
देवता ।

कत्वेन तथा स एव तानि पश्यति । ऋतूरन्यः
चन्द्रमाः विदधत् अभिनिष्पादयन् स्वगत्या
पुनः पुनः प्रतिमासं जायमान उदेत्यस्त-
मेति च ।

वायुना संस्तवः । सप्त ऋषयः प्रतिहिताः
इत्यत्र । तत्र ‘जाणतो अस्वप्नजौ’ इत्यस्मिन्पादे
वाग्व्यादित्यौ इति वक्ष्यति ।

672. ऋतवश्च छन्दांसि च स्तोमाश्च पृष्ठानि च ऋतु-
च्छन्दः स्तोमपृष्ठम् । तस्य ऋतुच्छन्दः स्तोम-
पृष्ठस्य । ऋतुभक्तिशेषं छन्दोभक्तिशेषं स्तोम-
भक्तिशेषं पृष्ठभक्तिशेषं च ।

अनमिल्लिङ्गेऽपि चेन्मन्त्र एनेषामन्यतमं स्यात्स
आग्नेय इति प्रतिपत्तव्यः । एवमेवोत्तरयोरपि
स्थानव्यूहयोः ।

सर्वमेतन्मन्त्राश्रयमुक्तम् । त एव तावन्मन्त्राः
कस्मान्मन्त्रा इति उच्यन्ते ।

673. एभ्यो ह्यध्यात्माधिदैवाधियज्ञादि मन्तारो
मन्यन्ते । तदेषां मन्त्रत्वम् ।

अथ ‘छन्दांसि’ कस्मात् । छादनात् । ‘यदेभि-
रात्मानमाच्छादयन् देवा मृत्योर्बिभ्यतस्तच्छ-
न्दसां छन्दस्त्वम्’ इति विज्ञायते ।

तेन हि विशेषत इज्यते सर्वत्र याज्यान्ते
वषट्कारविधानात् ।

प्रक्षिप्तमिव हि तदृचि भवति । विज्ञायते च
‘तस्मादृच्यध्यूढं साम गीयते’ ।

ऋचा एतत् समम् इत्येवं प्रजापतिर्मेने ज्ञातवान्
अथवा । आत्मानमेव ऋचा समं मेने ज्ञातवान् ।
तस्मात्साम्नः सामत्वमित्येवं नैदाना मन्यन्ते ।
निदानमिति ग्रन्थः । तद्विदो नैदानाः । ...

‘गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणः’ । तथा हि
गीयन्ते स्तूयन्ते देवताः ।

III.68. उष्णिगुत्खाता 'ष्णै वेष्टने' गायत्रीतश्चतुर्भि-
रक्षरैः पूर्वं वेष्टितेव । आह च 'उष्णिग्गायत्री
जागतश्च' इति ।

कान्तमेतदेवानां च्छन्दः ।

एतदप्यौपमिकम् । मध्यमस्य जागतत्वात् ।

चतुरक्षरं ककुदस्थानीयमस्याम् । तेन तद्वती
ककुदिनी भवति ।

III.69. बृहिवृद्धयर्थः । सर्वपादेष्वेकाक्षरवर्धनादर्थः ।

पूर्वपदस्य त्रिशब्दस्य किं प्रवृत्तिनिमित्तमिति
पृच्छति । का पुनस्त्रितेति ।

अनवस्थितत्वाद्वा जलतरङ्गचला गतिः प्रस्तारो
यस्याः । बहुप्रकारप्रस्तारेत्यभिप्रायः ।

III.70. अत्यर्थं ग्लायन् प्रजापतिर्निर्विण्णः सन्
सृष्टवानिति ब्राह्मणमाह ।

पिपीलिकामध्येत्युपमाप्रयुक्तं नाम । अल्पाक्षर-
मध्यमपादत्वात् । पिपीलिकामध्यमिव मध्यं
यस्या इत्युत्तरपदलोपी समासः ।

एवमनेन प्रकारेण इमा अग्न्याद्या देवता
देवपत्न्यन्ताः सामान्येन लक्षणेनानुक्रान्ताः ।

चशब्दादर्धर्चभाजः पादभाजश्च ।

अयमपि च वक्ष्यति 'आदित्यदैवतो द्वितीयः
पादः' इति ।

III.71. तथा च वक्ष्यति । 'विधाता धात्रा
व्याख्यातः । तस्यैष निपातो भवति बहुदेवता-
यामृचि । सोमस्य राज्ञः' इति ।

अभिधानैर्गुणानामिति शेषः । वृत्रहादिभिर्गुण-
पदैरित्यर्थः । संयोगैर्गुणिनं हविश्चोदयति श्रुतिः ।
तान्यपि गुणाभिधानानि एके नैरुक्ताः पठन्ति ।
इन्द्रो वृत्रहा इन्द्रोऽहोमुगिति ।

673,674. तत्र तावत् 'उष्णिगुत्खाता' गायत्रीत-
श्चतुर्भिर्क्षरैरधिकैरुद्देशितेव भवति । 'उष्णि-
ग्गायत्री जागतश्च' इति ।

स्निग्धम् इष्टं देवतानां कान्तमेतच्छन्दः ।

सैवोष्णिग्जागतेन पादेनोपहितेन मध्यतः
ककुबित्युच्यते । स तस्याः ककुबिव मध्यतो
भवति तेन ककुभिनीव ककुप् ।

बृहती परिवर्हेणात् । परिवृद्धासौ भवत्य-
नुष्टुभश्चतुर्भिर्क्षरैः ।

अथ पुनः पूर्वपदे येयं त्रिता त्रित्वं श्रूयते
'त्रि' इति एतस्मिन्मर्थमिति ।

675. जलोर्मिप्रकारो हि तस्याः प्रस्तारः ।

क्षीणहर्ष इव किलैतां प्रजापतिः ससृजे ।
दर्शयत्यर्थः । न हि छन्दांसि क्रियन्ते नित्य-
त्वादेव छन्दसाम् ।

676. मध्याल्पाक्षरपादा या सा पिपीलिकमध्येव
भवति पिपीलिकसरूपा ।

एवमनेन प्रकारेण यथापरिभाषितेन 'यस्काम
ऋषिः' इत्येवमादिना इमा देवता अनुक्रान्ताः ।
अर्धर्चभाजोऽपि क्वचिदुपेक्षितव्याः । 'पाद-
भाजोऽपि क्वचिदुपेक्षितव्याः ।

677. 'नवो नवो भवति जायमानः' इत्यस्या आदि-
त्यदैवतो द्वितीयः पादो भवति ।

677. तद्यथा—'विधाता धात्रा व्याख्यातस्तत्स्यैष
निपातो भवति बहुदेवतायामृचि । 'सोमस्य
राज्ञो वरुणस्य' इत्यस्या सोमप्रभृतिभिः सह
विधाता स्तूयते साधारण्येन ।

678. अभिधानैः संयोज्य विशेषणशब्दैस्तत्रैतद-
भिधानमिन्द्रादि संविज्ञानाद्बुद्धिमिन्द्रादौ देवतार्थे
आस्मायविधौ प्रयोगे च हविश्चोदयति ।
एके नैरुक्तास्तान्यपि गुणपदानि वृत्रहोहोमुक्-

प्रभृतीनि अग्न्यादौ देवतापदसमाम्नाये पृथक्-
पृथक्समामनन्ति ।

यस्मात् भूयांसि प्रभूतान्यपर्यन्तानि तेषां
समाम्नानात् स्युः । ऐश्वर्याद् गुणिनि गुणविशि-
ष्टानां संख्यानासम्भवात् । ततश्चानवस्थाप्रसङ्गा-
दध्येतारः शास्त्रात् पराभज्येरन् ।

III.72. तस्माद् यदेव संविज्ञानभूतं रुढितामापन्नं
स्यात् प्राधान्यस्तुति च ।

एवमत्रापि क्रियापदनिमित्तपदसमाम्नानात्
भूयस्त्वमेव केवलं स्यात् ।

यतोऽर्थविशेषस्याभिव्यञ्जनमात्रं गुणकर्मोप-
निधानमात्रेण हि तत्तस्य संविज्ञानभूतस्येन्द्रा-
देरभिधानस्य भवति ।

III.73. एवं तावत् सामान्येन सर्वदेवतानां लक्षणं
सप्रपञ्चमभिधायानन्तरं प्रतिपदं विशेषेण
वक्तव्याकांक्षास्तीति । अतस्तद्विवक्षयानु-
पूर्व्येण यथासमाम्नायमनुक्रमिष्यामो व्याख्या-
नेनेति शेषः ।

‘स न मन्येत’ इत्यादिविचारः । ‘यस्तु सृक्तं
भजते’ इत्यादि । ‘अयमेव’ इत्यवधारणम् ।
एवं प्रकारया ।

अग्निरप्रणीः प्रधानो देवतानाम् । मुख्य-
संस्तुतः । सेनानीत्वाद्वा । ‘अग्निर्देवतानां
सेनानीः’ इति हि विज्ञायते ।

III.74. तदङ्गं नयति आत्मसात्करोति अधिकरो-
तीति यावत् । एवमर्थस्यान्यत्वं व्युत्पत्तिः
सैव ।

स्थूलाष्टीवः कश्चित् । स च बाह्यादिषु द्रष्टव्यः
तदपत्यं स्थौलाष्टीविराचार्यो मन्यते ।

679. भूयांस्येव तेषां समाम्नानात् समाम्नातानि स्युः ।
न किञ्चिदतिरिक्तं प्रयोजनं वचनात् । केवलं
गुरु शास्त्रं संपद्यते । तन्मा भूदित्यर्थः ।

यदेतत्संविज्ञानभूतं रुढमगौणं केवलमपि निर्वि-
शेषणं लब्धप्रधानस्तुति देवतापदमग्न्यादि तत्
समामने न गौणं व्रतभृद्व्रतपत्यादि ।

‘भूयांसि तु समाम्नानात्’ इति स एव दोषः ।

वृद्धा पुगन्दर इति यदेवमादि गुणपदं तत्तस्य-
वेन्द्रादेः संविज्ञानपदस्य व्यञ्जनमात्रं विशेषण-
मात्रं भवति ।

680. सामान्यतः परीक्षितोऽग्न्यादिर्देवपत्न्यन्तो
देवतापदसमाम्नायः । विशेषत इदानीं प्रति-
पदमनुव्याख्यास्यते । तदर्थमधिकारवचनम्
‘अथ’ इति ।

‘स न मन्येतायमेवाग्निः’ इति च विचारः ।

681. ‘यस्तु सृक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यते’ इती-
यमुपपत्तिः । ‘अयमेव सोऽग्निः’ इत्यवधार-
णम् । एवंप्रकारया व्याख्याया प्रतिपदमनु-
क्रमिष्यामः ।

682. अप्रशब्दः प्रधानवाची । स एव चाग्रं नयति
सेनां वाप्रे नयति सैन्यापत्येऽवस्थित इत्येके ।
विज्ञायते । हि ‘अग्निर्वै देवानां सेनानीः’ इति । ...
तृणे काष्ठे वा यत्र संनमत्याश्रयानि तदात्म-
नोऽङ्गतां नयति । आत्मसात्करोतीत्यर्थः ।

स्थूलाष्टीवतः पुत्रः स्थौलाष्टीविराचार्यः स
एवं मन्यते ।

III.75. न स्नेहयति । नश्चिच्छिष्टस्नेहयतेः स्नेहन-
विपरीतं विरूक्षणं लक्ष्यते । विरूक्षयतीत्यर्थः ।
दग्धव्यस्यैधादेः शोषणादक्वोपनो विरूक्षण
इत्यर्थः ।

तत्र वाच्यक्रियाक्षरानुगमादित्याभिप्रायः ।

एतेः अयनमित्यादिरूपत्वेन परिणतस्याकार-
मादत्ते ।

III.76. 'इह स्तुतौ' याच्नायां वा । यद्वा अध्येषणा-
याम् । स्तौमि याचे । अध्येषणायामिति ।
पूजाकर्मा वा ।
शुस्थानसामान्येन वा देवशब्दस्य निर्वचनाद-
विरोधः । हविर्वहनकर्मणा वा पृथिवीस्थानत्वम् ।
अधिष्ठात्रात्मना शुस्थानत्वमित्याभिप्रायः ।
परा अनन्तरा सर्वाग्नेयीत्वादुदाहरणं-भवति ।

III.77. सर्वत्र यत्तदोर्नित्यसम्बन्धसूचनाय स देव-
ताभिः परस्तात् प्रतिनिर्देशार्थतच्छब्दश्रुतेर्भा-
ष्यकार उद्देशार्थं यच्छब्दमध्याजहार ।
उत्तरे ज्योतिषी विशुदादित्याख्ये अग्नी ।

III.78. कस्मात् पुनरत्र पार्थिव एवभिर्न गृह्यते ।
घृतं वाहुतिलक्षणम् । आज्यमाहवनीयम् ।
आहुतिलक्षणस्याज्यस्य धारा अभिगच्छन्ति ।
उच्यते । बहूनां धाराणां युगपदभिगमनवचनात् ।
क्रमत्वाच्चाहुतीनां घृतधाराणां युगपदभिः प्रत्य-
भिगमनस्यासम्भवाद । वैश्रुते तु सम्भवति ।

अतः पुनर्ब्रवीति प्रसिद्धेनाग्रेण 'न स्नेहयति'
विरूक्षीकरोतीत्यर्थः । स हि तस्य स्वभावः ।

683. त्रयाणामाख्यातानामभिधेयाः क्रिया अत्र
लक्ष्यन्ते ।
नन्वेतेर्धातोरकार एव नास्ति । अतः किमा-
दत्ते । सत्यं नास्ति । वर्णसामान्येन तद्विकार-
मादाय इणोऽर्थदर्शनादग्नौ शब्दार्थसंबन्ध-
नित्यत्वादर्थं च गुणभूतत्वाच्छब्दस्य । ततस्तं
व्यापादयत्याकारत्वेन ।

684. 'ईडिः' धातुः अध्येषणाकर्मा याच्नाकर्मेह ।
अन्यत्र 'पूजाकर्मा' अपि ।

सामान्यं हि यौः स्थानं देवतानाम् । तयोस्तु
कर्माधिकारस्थाने विशिष्टे पृथिव्यन्तरिक्षे ।

समानसंहितत्वादपरेति वा । द्वितीयेत्यर्थः ।
सा पुनः किमर्थमिति । अमुना प्रकारेण सर्वा

685 एतस्यामुदाहरणं तत्कर्मयुक्ता ऋच उपेक्ष्या
इत्युपप्रदर्शनार्थम् ।

685. तद्भूतमुत्तरत्रापेक्ष्य यद्भूतमध्याजहार भाष्य-
कारो यत्तदोर्नित्यः सम्बन्ध इति दर्शयन् ।

686. 'अप्येते उत्तरे ज्योतिषी' मध्यमे चोत्तमे च
'अग्नी उच्येते ।

687. एवमेतस्मिन् मन्त्रे युगपदविधानात्पार्थिवे घृता-
हुतिहवनस्योपमानोपमेयवैधर्म्याच्च युगपत्
सम्भवाच्चोदकधाराणां वैश्रुते तत्रोपमानोपमे-
यसामञ्जस्याच्च सामर्थ्यात्प्रसिद्धिमुपपन्न्य
'घृतस्य धारा' शब्द उदकधारावचनः
सम्पद्यते

III.79. अत्रापि चेदमेवोदाहरणमित्यनेनाभि-
प्रायेण । 'समुद्रादूर्भिः'... इत्युपन्यासः ।
अंशुना चन्द्रमसाहारभूतेनामृतत्वमानद् 'अशू-
व्याप्तौ' अश्नुते उपसंख्याप्रोतीत्यर्थः । कुत
एतद् । 'यमाक्षितिमक्षितयः पिबन्ति' इति
मन्त्रान्तरे दर्शनात् ।

III.80. न केवलमुत्तरे ज्योतिषी अभिः । किं तर्हि ।
सर्वा देवता अभिशब्देनोच्यन्ते । तथा च
ब्राह्मणम्—अभिः सर्वा देवताः' इत्यादि ।
तस्य ब्राह्मणोक्तस्यार्थस्य उत्तरा ऋक् भूयसे
अभिव्यक्तावत्र भूयस्त्वम् । विशेषेणाभिव्यक्त-
तरायेत्यर्थः ।
इन्द्रं मित्रं वरुणं चामिमाहुः । अभिशब्देन
ब्रुवन्तीत्यर्थः ।

III.82. तद्यदा मध्यमोऽग्निरादित्यो देवतेति पक्षः ।
तदाभििशब्दस्य गौणी वृत्तिः ।

निपातमेव न स्तुतिर्न हविरित्यर्थः ।

III.83. जातानि सर्वाणि भूतानि वेद लोकपालत्वात् ।

जातानि वा तिर्यगादीन्यप्येनं विदुः । कारक-
भेदः केवलम् ।

ब्राह्मणोक्तमपि जनेर्विन्दतेश्च निर्बचनमिति
दर्शयति ।

III.84. सर्वावृत्तून् सर्वकालमित्यर्थः । 'स्वामित्वा-
दग्निमग्निं मुख्येन सर्पन्ति' इति च ब्राह्मणम् ।

तस्य जातवेदसः प्राधान्यस्तुत्युदाहरणमेवा
भवति ।

अश्वं 'अशू व्याप्तौ' व्यापारमन्नपक्व्यादिना
स्वकर्मणा कृत्स्नस्य जगतः । लुप्तोपमो वाश्व-
शब्दः । अश्वमिव शीघ्रकारित्वात् ।

688. अथ खलु यथोक्तमपि ज्योतिर्भवस्यामिस्तथो-
दाहरिष्यामः । 'समुद्रादूर्भिः'...

अंशुना चन्द्रमसा उपसमानद् उपसंख्याप्रोति ।
सोऽस्यान्नं तेन न म्रियते । 'यमाक्षितिमक्षितयः
पिबन्ति'—इत्युक्तम् ।

689. अथ खल्वयमपरः संकरोऽभििशब्दस्य । ब्राह्मणं
हि भवति 'अभिः सर्वा देवताः' इति ।

अस्य च ब्राह्मणस्य 'उत्तरा' ऋक् भूयसे
बहुतराय निर्बचनाय ।

690 इन्द्रं मित्रं वरुणम् इत्येतैरभिधानैरग्निमाहुः
सतत्त्वविदः ।

अत्र प्रतिसमाधानम् । सत्यमेतत्सर्वं एतेऽग्नि-
शब्देन स्तूयन्ते । न तु प्रधानतः । किं तर्हि?
गुणतः स्तूयन्ते ।

691. निपातो नाम अग्राधान्यं भक्तिरित्येव ।

692. स हि जातानि वेद । न हि तदस्ति जात-
मस्मिन्लोके यदसौ न वेद सर्वज्ञ इत्यर्थः ।

'जातानि वा एनं विदुः' स एव धातुः ।
कारकान्यत्वं केवलम् ।

'ब्राह्मणम्' अपि भवति जनेर्विन्देश्च जातवेदा
इति ।

यतश्चैतदेवं तस्मात् अद्यत्वेऽपि स्वाययमस्माक-
मिति मन्यमानाः 'पशवः सर्वावृत्तून्' प्रति
अपि ग्रीष्मे 'अग्निमभिसर्पन्ति' ।

तस्य जातवेदसः प्राधान्यस्तुत्युदाहरणम् 'एषा'
ऋग् भवति ।

693. अश्वं कर्मभिः सर्वमेतज्जगद् अश्नुवानं व्याप-
यन्तं... अथवा अश्वमिव इति वा लुप्तोपमं
शब्दोदाहरणम् ।

III.85. कथं नामायं जातवेदाः । 'वेदिस्तरं बर्हि-
रासीदेत' इति प्रसङ्गात् । सुहृद्भूत्वाह स्वपक्षे
वा पर्यायत्वं दर्शयितुम् ।

यत्तु किञ्चिदाग्नेयं गायत्रं तज्जातवेदस्य शास-
तीति चोदनासम्पादनार्थं जातवेदःशब्दसम्ब-
न्धनां सूक्तानां प्रसङ्गे प्रयुज्यते । नान्यच्छन्दो-
युक्तं जातवेदोल्लिङ्गमपि । एवं च ब्रुवता
पर्यायत्वं दर्शितं भवति ।

तथेदमपरमुदाहरणं 'उदु त्यं जातवेदसम्' इति ।
तदुपरिष्ठात् सप्तदशे व्याख्यास्यामः ।

III.86. सर्वान् नरानितो लोकान्तरं नयति ।***

अपि वा विश्वान् जन्तून् अरः.....सर्वाणि
भूतानि अरः प्रत्यृतः प्रविष्ट इति वैश्वानरः ।
इयमेव व्युत्पत्तिः । स च सामर्थ्यात् प्राणाख्यो
वायुः । तेन जन्यमानत्वात् तस्यापत्यं वैश्वानरः ।

III.87. तस्य प्राधान्यस्तुत्युदाहरणमेषा ।

अत्रैकवाक्यतायै यत्तच्छब्दाध्याहारः ।

भाष्यकारेण लोकवचस्तुतिपूर्वकत्वाद् याच्नायाः
प्रथमः पादः पश्चाद् योजितः ।

सूर्यस्य रश्मयः पृथिवीमागच्छन्ति । अग्रेऽप्य-
न्धिष ऊर्ध्वं गच्छन्ति । तयोर्भासोर्यः संसर्ग-
स्तदभिप्रायमिदं सङ्गतवचनम् ।

III.88. तदिति वाक्योपन्यासे ।

कः सन्देहः ? आचार्यविप्रतिपत्तेरहमेति
वैश्वानरविद्यायामात्मविदः ।

इदम् अस्मत्कर्म बर्हिषोपलक्षितं बर्हिः कथं
नामास्मदभिमतार्थसिद्धयर्थमाभिमुख्येन सीदे-
दित्येवमर्थं प्रहिणुत ।

694. बहुभिरेतैर्गायत्रच्छन्दोयुक्तैर्जातवेदसैर्मन्त्रैरधि-
यज्ञे प्रयोजनमस्ति । न चैते बहवः सन्ति
सर्वास्वपि दशतयीष्वेतदेवैकं तृचं मुक्त्वा ।
तत्र किं कर्तव्यमिति । यत्तु किञ्चिदाग्नेयं मन्त्र-
जातं गायत्रच्छन्दस्यजातवेदोल्लिङ्गमपि तज्जात-
वेदसानां मन्त्राणां स्थाने विनियुज्यते शस्त्रेण ।
***अग्निरेव जातवेदा इति कर्मपृथक्त्वान्माहा-
भाग्यद्वेति ।

तथेह 'अथासावादित्य उदु त्यं जातवेदसमिति'
जातवेदस्त्वोपपत्तौ । तदेतत्प्रतिपदमुदाहरणम्
उपरिष्ठाद् व्याख्यास्यामः ।

695. विश्वान्नरान् इतो लोकादमुं लोकं नयति ।

696. प्रत्यृतः सर्वाणि भूतानि । विश्वानि ह्यसौ
भूतानि प्रत्यृतः । प्रविष्ट इत्यर्थः । 'तस्य'
अपत्यं विश्वानरस्य वैश्वानरस्य वैश्वानरः ।

'तस्य' वैश्वानरस्य 'एषा' प्राधान्यस्तुतिः
'भवति' ।

697. अनेकतिङि चैतस्मिन् मन्त्रे प्रतितिङ् वाक्य-
भेदे प्राप्ते यत्तदोरध्याहारेण ।

696. लोकेऽपि हि स्तूयते एव पूर्वं पश्चात्प्रार्थ्यत
इत्याचार्यः पश्यन्मन्त्रेऽप्ययमेव न्याय इत्युप-
दर्शनार्थं पदानां क्रमं विभेद ।

696. संयतते सूर्येण संगच्छते स्वेन भासा ।

697. तदिति वाक्योपादाने ।

कुतः संशयः । आगमविप्रतिपत्तेः । वैश्वान-
रविद्यायां तावदात्मेत्यात्मविदः ।

‘मध्यम इत्याचार्याः’ पूर्वं नैरुक्ता मन्यन्त इति शेषः ।

वर्षकर्मणा यस्मादेनं वैश्वानरं स्तौति ।

III.89. पूर्ववचनात् षाष्टिकानां साक्षात्कृतधर्माणा-
मुपलक्षणार्थं वा । ते हि चोदनाल***सवन-
क्रमं शास्त्रक्रमं च दृष्ट्वा वैश्वानरशब्दस्या-
दित्यविषयामूहां चक्रिरे ।

एषामग्न्यादिभक्तीनां पृथिव्यादीनां लोकानां
रोहेण । रोह उपर्युपरिभावः पृथिवीलोकस्त-
स्योपर्यन्तरिक्षलोकस्तस्योपरि बुलोकः । एतेन
रोहेण तुल्य एवमेवोक्तभक्तीनां सवनानां रोह
उपर्युपरिभाव आन्नातो ब्राह्मणपठितः ।

III.90. तस्य प्रत्यवरोहस्यानुकरणमनुकृत्यया तां
होता आग्निमाहुतसंज्ञके शस्त्रे चिकीर्षन्निति
शेषः । वैश्वानरदेवत्येन सूक्तेन प्रथमे प्रति-
पद्यते प्रवर्तते इत्यर्थः । ‘वैश्वानराय पृथुपाजसे
विपः’ इत्येतेन ।

तस्मान्मन्यामहे वैश्वानर आदित्यः ।

अतो यथायतनं स्तुतिदर्शनादसावादित्य इति
याज्ञिकदर्शनम् ।

III.91. एतस्यादित्यस्य यस्माद् द्वादशविधमुदया-
स्तमयाभ्यामहोरात्रादिक्रमेण द्वादशमासप्र-
विभागप्रकारं कर्म ।

अपि च ब्राह्मणं वक्तव्यमेवास्त्यार्थस्य प्रति-
पादकं भवति । ‘असौ वा आदित्योऽग्निर्वै-
श्वानरः’ इत्यादि ।

निविदिति केषाञ्चिन्मन्त्राणां समाख्या ।

III.92. दिवि बुलोके पृष्ठः स्पर्शनेन स्थानं
लक्ष्यते । तत्र स्थित इत्यर्थः । अरोचत
अद्योतिष्ठ रोचते वा दीप्यते । को असौ ?
अग्निर्वैश्वानर आदित्यः । बृहन् महान्
रोचमानश्च ज्योतिषा बाधते तमः । एष

अपि च मध्यमो वैश्वानर इति नैरुक्ता,
केचित् ‘आचार्याः’ मन्यन्ते ।

वर्षकर्मणैर्न वैश्वानरं यस्मान्मन्त्रदृक् स्तौति ।

700. पूर्व इति विधिमन्त्रार्थवादेभ्यो यज्ञसतत्त्वमु-
न्नीयैनं यज्ञं प्रयोगतः प्रथमं ये चक्रुस्ते पूर्वं
याज्ञिकाः । साक्षात्कृतधर्माणि इत्यर्थः । त
एनमेवमाहुः असावादित्य इति ।

य एवं हि लोकानामारोहणक्रमः पृथिव्यन्त-
रिक्षं द्यौरिति स एव सवनानामपि क्रमः
प्रातः सवनं माध्यंदिनं तृतीयसवनमिति ।

सोऽग्निष्टोमसाम्नि यज्ञायज्ञिये यच्छस्त्रमाग्नि-
माहुतं तत्सवनलोकप्रत्यवरोहानुकृतिं चिकीर्ष-
ञ्छस्त्रं वैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्यते प्रार-
भते । तद्यथा ‘वैश्वानराय पृथुपाजसे’ इति ।

701. तेन ज्ञायते आदित्यो वैश्वानर इति ।

तदेवमेतस्माद्विध्यनुकरणात्पश्याम आदित्यो
वैश्वानर इति ।

702. एतस्य च द्वादशविधं द्वादशमासविभागाधि-
कारलक्षणं कर्म ।

अथापि स्फुटमेव ब्राह्मणं भवति ‘असौ वा
आदित्योऽग्निर्वैश्वानरः’ इति ।

निविदित्याकृतविशिष्टो मन्त्रः शस्त्रमध्य-
पाती ।***न च पुनरादित्यादन्यो दिवि पृष्ठो
रोचते । यत उच्यते ‘एष हि दिवि पृष्ठो रोचते’ ।
दिवि स्पृष्टः । बुलोके स्पृष्टः । अवस्थित
इत्यर्थः । अरोचत रोचते दीप्यते । कोऽसा-
विति । अग्निर्वैश्वानरः । बृहन् । महानि-

हीत्यादिनोक्तार्थविषयं सामर्थ्यमुपदर्शयति ।

III.93. एषमहां कर्तृत्वमादित्य एवोपशेते नाम्ना-
विति । अतोऽसावादित्यो वैश्वानरो नाम्नि-
रिति याज्ञिकः पक्षः ।

जायत इत्यलक्षणतद्धितार्थनिर्देशः ।

III.94. शरणमाश्रयमात्मनः काष्ठादि हिंसितव्यं वा
हन्तिर्गतिकर्मा अधिगच्छति ।
उदकमिन्धनमस्योदकेन दीप्यते । शरीरं
काष्ठादि । उपशमनं निर्वापणम् ।

अथादित्यात् कथं जन्मेत्याह ।

स आदित्यादयमेव पार्थिवः सम्पद्यते ।

III 95. एवं तावद् विषयभेदादादित्यादस्यात्वे हेतु-
मभिधाय हेत्वन्तरमप्याह ।
इतः काष्ठोदेरिमं पार्थिवं पृथिव्यामादधाति ।
अमुतो शुलोकादादित्यरश्मयः । इतो (पृथिवी)
लोकादस्याग्नेरग्निः प्रादुर्भवन्तीत्यनुषज्यते ।
अवक्ष्यन्मन्त्रो मन्त्रहरवा ।

III.96. अत उक्तविपर्ययादन्यो वैश्वानर आदित्या-
दिति सिद्धम् ।

एवं युक्तिभिः स्वपक्षमवस्थाप्य परपक्षोक्त-
युक्तिसमीकरणायाह ।

त्यर्थः । स रोचमानः किं करोति । ज्यो-
तिषा स्वेन बाधते तमः । नाशयत इत्यर्थः ।

703. वैश्वानरं केतुं कर्तारमहामकृष्वमिति । नैव
तावदादित्यादन्यस्याहां कर्तृत्वमुपपद्यते
पार्थिवे मध्यमे वा । आदित्य एव ह्युदयास्त-
मयाभ्यामहानि करोति । तेन वयमेतेर्हेतुभिः
पश्यामः सूर्यो वैश्वानर इति ।

तस्मात्तादृशेन व्यपदेशेन पार्थिवोऽग्निर्वैश्वानर
इति ।

‘शरणमभिहन्ति’—आश्रयमात्मनो दातु अन्यद्वा
अभिहन्ति निहन्ति अभिगच्छति । प्राप्नोतीत्यर्थः
‘‘‘उदकेनेध्यते दीप्यते रसस्वभावकेन । शरीरेण
काष्ठेनान्येन वा प्रतिहतमूर्तिस्वभावकेन पार्थिव-
धातुबहुलेनोपशाम्यति ।

704. अथ पुनरादित्यात्कथं जायते । आह ।

यः शुष्कगोमयेऽग्निर्जायते एवमयमादित्यादपि
कंसाद्वा मणेरवा जायते । असावपि च विश्वा-
नर इत्याचक्षते । तदपत्यापेक्षयाप्यस्य वैश्वानर-
त्वमुपपद्यते ।

तद्धितविग्रहव्यपदेशात्तावदेवमुपपद्यते । अन्य
आदित्यात्तावद्वैश्वानरः ।

705. ‘अमुतो’ मण्डलात् कर्मात्मनः ‘अमुष्य’ च
आदित्यमण्डलाधिष्ठातुः स्वभूता रश्मयः प्रादु-
र्भवन्ति । ‘इतः’ तेजपिण्डात् ‘अस्य’
तदधिष्ठातुः ‘अग्निः’ प्रादुर्भवन्तीति वर्तते ।
तयोर्भासोः संसङ्गं दृष्ट्वैवमवक्ष्यत मन्त्रहृक्
वैश्वानरो यतने सूर्येण इति ।

706. तस्मादग्निरेव वैश्वानर इति स्थितम् ।

तत्पुनरेतदग्नेर्वैश्वानरत्वं स्थितमप्यस्थितमिव
परपक्षेनेतुः प्रतीयते । तस्मादेतत्तद्व्याप्य
प्रस्तौति ।

तत्वरिणमत्वात्तद्रूपतामापन्नेन तेनैवोदकेन दिवं
जिन्वन्ति प्रीणयन्त्यग्रयः.....

‘प्रास्ताहुतिः’ इति च स्मृतेः ।

III.97. यथा चाग्नेरेवमादित्यस्यापि वर्षकर्मस्तुतिं
दर्शयति पूर्वपक्षस्य सुतरामनैकान्तिकत्व-
प्रसिद्धये ।

III.99. अथापि ब्राह्मणमुक्तमन्त्रद्वयार्थानुवादी
भवति ।

यद्वा दग्धद्रव्यान्तरैता आपो दह्यमाना धूम-
रूपतामापन्ना ऊर्ध्वं गच्छन्ति । तदुक्तम्-‘अ-
ग्नेर्वै धूमोऽभ्रम्’ इति विज्ञायते ।

III.100. यदि सूर्यो वैश्वानरः स्याद् वैश्वानरीयवत्
सौर्योऽपि द्वादशकपालः स्याद् द्वादशविध-
कर्मत्वात् । यतस्तत् सव्यभिचारमेककपालत्वा-
दिना तस्मादयमप्यहेतुः ।

बहुभक्त्या उपचारेण वदन्ति एवंस्वभावानि ।

III.101. यो विड्भ्यो मनुष्यजातिभ्यस्तासामर्था-
येत्यर्थः । किम् ? अदीदेत् दीप्यते ।

III.102. अस्यैव पार्थिवस्य तद्वैश्वानरत्वे यथालिङ्गं
भाष्यकारेण प्रदर्शितं तथा व्याचक्ष्महे ।

III.103. सुक्ताद्यस्य मन्त्रस्यग्नेयत्वात् पराचीना-
नामप्याग्नेयत्वमेव । वैश्वानरश्रुतिश्चाग्नेरेव
विशेषणं प्रकरणान्न सूर्यस्येति दर्शयति ।

III.104. स्वधयाग्नेन प्रयाजानुयाजहविराख्येन इम-
मेव पार्थिवमग्निं पप्रथन्त क्षीणं सन्तं वीर्येण
प्रथितवन्तः ।

III.105. आह्वियमाणस्य चाग्नेर्वैश्वानरस्वविशिष्ट-

707. एवं च सुतरामयमपि वर्षवानाहुतिभूलत्वात्
सर्वस्य वर्षस्य । स्मर्यते च-‘अग्नौ प्रास्ताहुतिः
सम्यगादित्यमुपतिष्ठते’ इति ।

अपि चायमपरो मन्त्रो यस्मिन्नग्निरादित्यो
वर्षकर्मेणा स्तूयते । तस्मात्सुतरामनैकान्तो
वर्षकर्माभिष्टवो मध्यमस्येति ।

709. अथापि ब्राह्मणम् एतस्मिन्प्रकरणे यस्मिन्नयं
मन्त्रो विनियुज्यते ‘अग्निर्वा इतो वृष्टिं
समीरयति’ इत्येवमादि ।

धूमभूता आप ओषधिवनस्पतिभ्यो निवर्त्य-
माना आहुतिभूताश्चामुं लोकमाविशन्ति ।
‘अग्नेर्वै धूमो जायते धूमादभ्रमभ्राद्वृष्टिः’ इति
ह विज्ञायते ।

710. द्वादशविधमस्य कर्म तस्माद् द्वादशकपाल
इति नन्वेवं सति सौर्योऽपि द्वादशकपाल
एवाभविष्यदभिधानमात्रं भिद्यते न कर्मेति ।

यस्माद्बहुभक्तिवादीनि हि ब्राह्मणानि भवन्ति ।
भक्तिर्नाम गुणकल्पना ।

711. यश्च विड्भ्यो मातुषीभ्यो दीदेत् देदीप्यते ।

712. तत्र द्योतद्विशिष्टं पार्थिवाग्नेर्वाचकं लिङ्गं
भवति ।

यतस्तस्य सूक्तस्य या प्रथमा ऋक् सा यथा-
ग्नेयी भवति न सौरी तथा निराह । इदमा-
ग्नेयं सूक्तं न सौर्यमित्युपप्रदर्शनार्थम् ।

713. इमम् एव अग्निं पृथिवीस्थानं साधयतेः
स्वधया अग्नेन हविषा आज्येन पुरोडाशेन
च । यदुक्तं निगमे—‘घृतं चापां पुरुषं
चौषधीनाम्’ इति तदेतत् अपप्रथन्त ।
अवर्धयन्तेत्यर्थः ।

715. एवमेतस्मिन्मन्त्रे यत् आह्वियते येन चाहि-

स्य यतश्चाह्रियते विवस्वतस्तेषामन्यत्वमाह
मन्त्रः । अतश्च मध्यमोत्तमाभ्यामन्यत्वं सिद्धं
वायुरित्यभिधेयवचनम् ।

इदानीं बुस्थानस्य वैश्वानरत्वे यदुक्तं लिङ्गम्
'वैश्वानरं केतुमहामकृष्वन्' इति । तदप्य-
व्यभिचारप्रदर्शनायाह ।

III.106. पार्थिवमग्निं एताभ्यां वक्ष्यमाणाभ्यामु-
भ्याम् । सर्वाणि पृथिव्यादीनि स्थानानि ।
अभ्यापादं.....सर्वस्थानाभ्यापादनविशिष्टं
स्तवनमित्यर्थः ।

III.107. अपो यत् अप इति कर्मनाम । यदिति
यस्मादर्थे । यस्मादसौ अस्मिन् काले इदं
कर्तव्यमस्मिन्निदमिति कर्म, आत्मीयं ।
लोकस्य वा प्राजानन्निति व्यवहितेन सम्बन्धः ।
तूर्णिः क्षिप्रनामैतत् । क्षिप्रं चरति पृथिवीतो
दिवं दिवश्च पृथिवीम् । अन्यानि च सर्वाणि
स्थानानि मूर्धायं मस्तकवचनः ।
भूयस्त्वं स्थानत्रयसम्बन्धात् ।

III.108. शाकपूणिग्रहणमस्यैव पक्षस्य दृढीकरणम् ।
अस्मिन्नर्थे ब्राह्मणमपि दर्शयति ।
यदस्याग्नेः पार्थिवस्य दिवि तृतीयं कृतवन्तः ।
तदसौ तदेवासावादित्यः । न ततो व्यतिरिक्तः
एवं ब्राह्मणमाह ।
अग्निरूपतामापाद्य स्तौति । अयमेव 'तम्
अकृष्वन्' इति मन्त्रो मन्त्रदृग्वा ।

यते यश्चाह्रियते सर्वे ते पृथग् व्यपदिष्टाः ।
तत्र विवस्वत आह्रियते मातरिश्वना वैश्वा-
नर इति । तस्मादेतयोर्विवस्वन्मातरिश्वनोः
संनिधानव्यपदेशे सति साक्षाद्वैश्वानरशब्देन
पार्थिव उक्त इति व्यवतिष्ठते पार्थिवो वैश्वा-
नर इति ।

716. अथ पुनर्यदङ्गीकृत्य सूर्यादिसम्बन्धि विशेष-
लिङ्गं हविष्पान्तीयस्य सौर्यवैश्वानरत्वमुक्तं
... 'वैश्वानरं केतुमहामकृष्वन्' इति नान्यः
सूर्यादह्नां कर्ता तस्मात्सूर्योऽत्र वैश्वानर इति ।
अत्र ब्रूमः ।
एताभ्यां ये एते वक्ष्यमाणे । सर्वाणि स्थानानि
पृथिव्यन्तरिक्षद्युलक्षणानि अभ्यापाद्य अभ्या-
पादं स्तौति मन्त्रदृक् ।

717. अपो यत्कर्म स्वाधिकारप्रयुक्तमादित्यात्म-
नाग्न्यात्मना च कर्तव्यं प्रजानन् प्रकर्षेण जानन
सर्वाणि स्थानान्यनुसञ्चरते तूर्णिः त्वरमाणः ।
कर्मकालमपरिहापयन्नित्यभिप्रायः ।

अथ पुनरुत्तरया स्थानत्रयमभिसंपन्नः स्फुटतरं
स्तुयत इत्येतद् भूयस्त्वम् ।

718. प्रकृतस्यैव शाकपूणेः पुनर्ग्रहणं स्वपक्षानुस्मृतये ।

719. ब्राह्मणमपि चैतमेवार्थं ब्रवीत्ययमेवाग्निरादित्यो
भवतीति । 'यदस्य दिवि तृतीयं तदसावादित्य
इति ब्राह्मणम्' ।

अस्मिन् सूक्ते सर्वास्त्वृक्षु 'हविष्पान्तम्' इत्येव-
माद्यात्मकीकृत्य मन्त्रदृक् स्तौति ।

अथैनमग्निमेतया वक्ष्यमाणया ऋचा आदित्यी-
कृत्य स्तौति ।

III.109. एतौ द्वावपि मिथुनौ समाश्रयन्तौ स्त्रीपुंसौ
चूरिष्णू चरणशीलौ । अभूतां प्रादुर्भूतौ ।
नभसा गन्तुं प्रवृत्तावित्यथेः । आदित्यवधौ
ततः प्रभृति तत्कृतेन प्रकाशेन प्रापश्यन्
प्रपश्यन्ति भुवनानि भूतानि विश्वा सर्वाणि ।
'डुमिन् प्रक्षेपणे' इत्येतस्मात् श्रयस्यर्थात् थु
इति प्रत्ययः ।

III.110. अर्थमाह समाश्रितौ संसेवमानावन्योऽन्यं
नयतः कालम् । वतुतो वा सम्भजतः प्राचीम् ।
तथा च 'पूर्वे अर्थैरजसः' इति मन्त्रवर्णात् ।
यत्र वदेते । आत्मनेपददर्शनाद् विप्रलापो
गम्यते । विवदेते । अवरोऽयं पार्थिवोऽग्निः,
परश्च (मध्यमः) । एतौ द्वौ दैव्यौ होतारौ
(यज्ञस्य नेतारौ यज्ञन्यौ) तयोर्यज्ञन्योः, यज्ञस्य
नेत्रोः ।

III.111. अस्यामृचि मध्यमसाधाणयेन स्तुतिः ।
उत्तरस्यां केवलस्यैवेति भूयस्त्वम् ।

III.112. तावत्परिमाणं हेतुज्ञानमत्यन्ताल्पमित्यर्थः ।
तस्मिन् प्रयोगो लोकेऽस्ति उपमानस्येवादेः
'इहेव निधेहि' इति ।

हविष्पान्तीयस्याग्निवैश्वानरीयत्वमुपपाद्य अग्ने-
वैश्वानरत्वमुपदर्शयितुं मन्त्रान्तरमुपन्यस्यति ।
होतृजप इत्यादि ।

सह पित्रेतिभेदोपदेशाद् मध्यमं वा वैश्वानरं
पितरमाह मन्त्रः ।

शाकपूणिमतेन प्रतिसमाधत्ते ।

अथैनमेतया पुनः आदित्यीकृत्य स्तौति ।

719,720. यदा चैतौ चारिष्णू सर्वदा सहचरण-
शीलौ मिथुनौ प्रादुरभूताम् उषाश्चादित्यश्च आत्
अथ तदा प्रापश्यन् प्रकर्षेणापश्यन् भुवनानि
भूतानि विश्वा सर्वाणि ।

मिनोतिः तावदत्र 'श्रयतिकर्मा' मिथुनशब्दे
पूर्वपदं 'मि' इति । 'थु' इति नामकरणः
प्रत्ययः ।

समाश्रितौ अन्योन्यं प्रति आत्मानं 'नयतः'
कालं वा । समाश्रितौ भवतः परस्परं संभक्तौ ।

721. 'यत्रा वदेते' इति यत्र यस्मिन् कर्मणि विवदेते ।
वेरुपसर्गस्यापकृष्य यत्र क्रियापदेन सामर्थ्यं
तत्रानयनम् । कौ पुनस्तौ विवदेते । अवरः
परश्च दैव्यौ होतारौ । अयं चाग्निः पार्थिवः
असौ च मध्यमो वायुः । कथं विवदेते । यज्ञ-
न्योः यज्ञनेत्रोः ।

अस्यां हि विभज्य वायोः केवलोऽग्निरेव
स्तूयते । पूर्वस्यामुभावपि भूयोविदावित्युक्तम् ।

722. अत्र नकारः संप्रत्यर्थे एवोपमानसंभवात् ।
लोकेऽपि च 'अस्त्युपमानस्य संप्रत्यर्थे प्रयोगः
इहेव निधेहीति यथा' । इह संप्रति निधे-
हीत्यर्थः ।

723. तदेतदेवं कृत्वा सूक्तमग्निप्रधानकर्मत्वद्वैश्वान-
नरीयम् । येऽत्र वैश्वानरशब्दास्तेऽग्निं भजन्ति
विशेषणत्वेन । 'होतृजपस्त्वनग्निवैश्वानरीयो
भवति' ।

एवं द्वौ पितापुत्राविति व्यपदेशात्पार्थिवाद्वान्यो
वैश्वानरः । स च पुनर्मध्यमो वोत्तमो केत्येव-
मेवमयमनग्निवैश्वानरो होतृजपः ।

एवं परपक्षोक्तसमीकरणात् स्वपक्षोक्ताभि-
रुपपत्तिभिरयमेवाभिर्वैश्वानर उच्यत इति
सिद्धम् ।

सर्वत्राध्यायान्ते द्विरुक्तिः पदस्य वाक्यस्य वा ।

III.113. प्रविभज्य निर्मूयादित्याह ।

तस्य धनस्य बलस्य वा दाता ।

तस्य प्राधान्यस्तुत्यर्थेषा ।

अत्र यथाश्रुतसम्बन्धातुपपत्तेरेकवाक्यतायै
यच्छब्दाध्याहारः प्रदर्शितो भाष्यकारेण ।...

अथवा सकागन्त एव धनवचनः । ततश्च
द्रविणस इति पञ्चमी । तच्छ्रुतेश्च पिबत्विति
शेषः ।

III.114. क इति प्रश्ने । द्रविणोदशब्दस्याभिधेयं
विचार्यते । किं प्रकृतोऽग्निरेव अहोस्विदेवता-
न्तरमिति ।

स बलस्य धनस्य चातिशयेन दाता ।

इन्द्रविषयत्वेनैव द्रविणोदःशब्दस्योक्तनिर्वचन-
सामञ्जस्यादिन्द्रो द्रविणोदा इत्युक्तफलसम्बन्धे-
नापि दर्शयति । 'ओजसो जातम्' इति चेन्द्र-
माह मन्त्रः ।

तदिन्द्र एवात्मजन्मनस्तत्त्वं वेद नान्यो वेदि-
तुमर्हति ।

अथापि चायमपरो हेतुरिन्द्रस्य द्रविणोदस्त्वे ।...
उदाहरणं मृग्यम् । अथवा 'द्रविणोदाः पिबतु
द्राविणोदसः' इत्येतदुदाहरणमुक्तं कल्यम् ।

III.115. यस्यापत्यं द्राविणोदसोऽग्निः स द्रविणोदा
इत्यर्थः । एतस्य चायमपत्यम् । यत आह 'एष
पुनरग्निरेतस्मादिन्द्राजायते । कुत एतदिति-
चेत् ? 'यो अश्मनोरन्तः' इति मन्त्रवर्णनात् ।

शाकपृष्णिपक्षेणाव्यभिचारिणा समीभवति ।

724. तस्माद्विशेषहेतुबाहुल्यादयमेव पार्थिवः सूक्त-
भाष्यविर्भाक् च ।

द्विरभ्यासोऽध्यायपरिसमाप्त्यर्थः ।

725. तत्र पूर्वपदमेव तावत्प्रथमं विगृह्य निराह ।...

तस्य धनस्य बलस्य वा दाता यो भवति स
द्रविणोदाः ।

तस्य प्राधान्यस्तुतियुक्ता एषा ऋक् भवति ।

726. 'द्रविणोदाः' इत्यस्य...यद्वृत्तमध्याहृत्य...
एकवाक्यतायां...कर्मत्वेन नमयांचकार ।

727. द्रविणस इत्यस्य पञ्चम्येकवचनत्वेन श्रौमा-
भिधानत्वे सामर्थ्यमुन्नीय पिबत्वित्याख्यातम-
ध्याहृत्यात्रैव समापयांचकार भाष्यकार एव-
मप्यस्ति सामर्थ्यमित्युपप्रदर्शनाच्चम् ।

'तत्को द्रविणोदाः' इत्येवमादिविचारः ।

'स बलधनयोः' अतिशयेन दाति ।

अधिपतित्वकृत एवास्य बलेनाभिसंबन्धः ।

तस्माद्युक्तं यतस्य दाता स्यात् । कथमिति ।

यतो मन्त्र एव निर्वर्ण्यते-... 'ओजसो जातम्' ।

728. यतः अयम् इन्द्रः प्रजज्ञे इन्द्र एव अस्य स्वजन्म-
नस्तत्त्वं वेद । न कोऽप्यन्यो ज्ञास्यतीत्यभिप्रायः ।

'अथापि' अयमपरो हेतुरिन्द्रस्य द्रविणोदस्त्वे ।...

स मन्त्रो मृग्यः । केचित्तु 'द्रविणोदाः पिबतु
द्राविणोदसः' इत्येतमेव मन्यन्ते ।

यस्यापत्यं द्रविणोदसोऽग्निः स द्रविणोदा इति ।

कस्य च पुनरयमपत्यमिति । अत आह 'एष
पुनः' अग्निः 'एतस्माजायते' इन्द्रात् । कुत
एतत् । ऐन्द्रे हि निगमे भूयते 'यो अश्मनो-
रन्तरग्निं जज्वाल' इति ।

गृत्समद आह ऐन्द्रं रूपमास्थितः । इन्द्रो-
ऽयमिति मन्यमानैरसुरैर्हन्यमानस्तानाह स्मेत्या-
ख्यानम् ।

गृत्समदो ब्रवीति ऐन्द्रं रूपमस्थितोऽसुरैर्हन्य-
मानः ।

III.116. ऋतुयाजेषु द्रविणोदःशब्दसम्बन्धो द्रविणो-
दसः पात्र्या देवतायाः प्रवादाः सन्ति ।*****
'ऋतुभिः प्रेष्य' इति अश्वर्युणा प्रेषितो मैत्रा-
वरुण अच्छवाकं प्रति प्रेषमाह :
त्वमपि हे अच्छावाक यज मा विलम्बिष्ठाः ।

729. ऋतवो यैर्मन्त्रैरिज्यन्ते ते भवन्त्यृतुयाजाः ।
तेषु ऋतुयाजेषु द्रविणोदसा द्रविणोदःशब्द-
युक्ताः प्रवादा भवन्ति ।
मैत्रावरुणो ब्रवीति अश्वर्युणा 'ऋतुभिः प्रेष्य'
इति प्रेषितः ।

III.117. अपि चायमन्यो हेतुः ।
सोमपानं चेन्द्रस्योचितम् । सोमाप्यायनमन्त्रेषु
'अशुरंशुस्ते' इत्यादिषु इन्द्रार्थतयैव सोमस्य
प्रतीतो सामान्येन चेन्द्रः सोमो मीयते गृह्यते
चेति सोमसम्बन्धश्रवणात् ।

730. हे अच्छावाक त्वमप्येतदेवं ज्ञात्वा यज ।***
अथापि अयमपरो हेतुरिन्द्रस्य द्रविणोदस्त्वे।***
न हान्य इन्द्रात्सोमपानेन स्तूयते तदर्थत्वा-
त्सोमसंस्कारस्य । भवति हि सोमाप्यायने
तत्संस्कारप्रधानो मन्त्रः । तद्यथा । 'अशुरं-
शुष्टे देव' ।

III.118. अयमेव पार्थिवोऽग्निः ।
आग्नेयेष्वैन्द्रा द्रविणोदसाः प्रवादाः सन्ति ।

731. अयमेव यस्य पृथिवीस्थाने समाप्तानम् ।
यस्मादाग्नेयेष्वेव सूक्तेषु द्रविणोदसाः प्रवादा
विशेषणत्वेनाग्नेरेव भवन्ति ।

III.119. एवं त्वपक्षहेतुमभिधायाधुना परपक्षोक्तहे-
तुसमीकरणायाह ।

732. अयमेवामिन्द्राद्रविणोदा इति स्थितः पक्षः ।
स पुनरयं परपक्षहेतुष्वनिराकृतेषु अनवस्थित
एव । यतस्तन्निराकाराय 'यथो एतत्' इत्येव-
माबुच्येत ।

दातृतम इत्यनेकान्तम् । यतः सर्वा ईश्वरा
दातारश्च देवताः ।

ता ऐश्वर्यात् सर्वा एव बलधनयोर्दात्र्यो
भवन्ति तस्मादवैशेषिकमेतदिन्द्रस्य कारणं
द्रविणोदस्त्वे ।

II.120. ऋत्विजोऽत्राधिकारके लोके समन्त्रदृशो
वा हविल्क्षणस्य धनस्य दातृत्वादुच्यन्ते ।
ते चैनं विधिसामर्थाज्जनयन्ति यथा तथैष
निगमः ।

734. 'ऋत्विजो एतस्मिन् द्राविणोदसत्वेऽग्नेः
'उच्येते' ।
निगमोऽपि हि भवति ऋत्विजामयमग्निः
पुत्र इति ।

III.121. भक्तिमात्रं तत् गुणवादन्यायेन समाख्या-
मात्रम् । दुर्बला च समाख्या ।

735. 'भक्तिमात्रं भवति तत्' । गुणतः संवादः ।
दुर्बला हि समाख्या ।

यतः कुतश्चिद् गुणात् प्रवर्तते । यथा वायव्या-
नीति 'वायव्यान्युपतिष्ठते' इति सर्वसोम-
पात्राणां समाख्या भवत्या ।

III.122. ततश्चास्यैवाग्नेर्द्रविणोदस्त्वे लिङ्गं तद् भवति ।

न च तदेव केवलम् । किन्तर्हि ? वनस्पते-
रभिस्त्वादित् च ।

धृष्णो हे धर्षितः । तमसामभिगूर्या अभ्युद्यम्य
च त्वं नेष्ट्रात् नेष्टृत्वभृतात् पात्रात् सोमं हे
द्रविणोदः धनस्य बलस्य वा दातः पिब ऋतुभिः
सह ।

III.123. स धिषणशब्द 'धिषेः' इत्यस्य दधात्यर्थे
वर्तमानस्य । सा ह्यर्थान् धारयति । सम्बन्धस्य
नित्यत्वात् ।

यद्वा धीरिति प्रज्ञा कर्म वा तया संभजति ।

वनस्पत इत्येनमाहुः प्रकृतं द्राविणोदस्याः ।
तस्मादभिरित्यभिप्रायः ।

अतः सूक्तद्विविर्भाक्त्वेनाग्निर्द्रविणोदाः । निपात-
भाक्त्वेन क्वचिन्मध्यम (इति) सिद्धम् ।

तदेतदृचां देवतानां च साधारणं गुणाभिधान-
मिति । अत एतेनाध्वादिदेवता निर्विवक्षयोप-
क्रमत इति ।

III.124. अतः शब्द आनन्तर्ये । आप्रियोऽधीता
अनन्तरं वक्ष्यन्त इति शेषः ।

प्रथमं श्रुतिपथमागच्छत्येवंशीलः ।

III.125. योऽयमधीयते प्रतिप्रवणमिध्मो यज्ञे स
एवायमिति ।

समिच्छद्भ्यः समिद्भिः प्रेष्यसमित्वसमित्-
सुमना इत्यादिष्विध्मपययिस्वात् ।

यतः असामर्थ्यात्कुतश्चित् गुणानुवादः 'यथा
वायव्यानीति सर्वेषां सोमपात्राणां' नानादेवता-
नामपि सताम् ।

अस्य एव अग्नेस्तद्भवति अग्नेरपि सोमभागि-
त्वादनुयायेषु । भवति हि तेषु-
'वनस्पते'...
द्रविणोदः पिब ऋतुभिः' इति ।

737. हे धृष्णो शत्रूणां धर्षयितः अभिगूर्य अभ्युद्यम्य
ततो नेष्ट्रीयाद् धिष्याद् सोमं नेष्ट्रा वषट्कृतं
पिब ऋतुभिः कालैः सहेत्येतद्भूमे ।

738. धिषणा कस्मात् । 'धिषेः' धातोर्देधात्यर्थे
वर्तमानस्य । सा हि वागर्थं धारयति शब्दा-
र्थयोः सम्बन्धनित्यत्वात् ।

धीः प्रज्ञा कर्म वा । सा एतस्यां सीदति
सनोति वा । संभजते इयं वा ।

'वनस्पत इत्येनमाहुः' द्रविणोदसम् । तस्मादभि-
रित्यभिप्रायः ।

एवमयमग्निर्द्रविणोदाः सूक्तभागविवर्भाक्च ।
निपातमेवैतन्मध्यमं ज्योतिरेतेन नामपेयेन
भजेतेति ।

एष देवतापदविचारन्यायः सर्वत्र देवतापद-
विचारार्थं यथासंभवमुपादेयः प्रज्ञावृद्धये शिष्य-
स्येति ।

740. 'अतः' इत्यनन्तर्ये । आप्रियो वक्ष्यन्त इति
वाक्यशेषः ।

प्रथममागन्तुमस्याग्नीदेवतापदसमाप्ताये शील-
मिति प्रथमागामी ।

742. योऽयमिध्म आधीयते प्रतिप्रवणमिध्मो यज्ञे
स एवायमिति ।

प्रेषे तु 'समिद्भ्यः प्रेष्या' इति श्रूयते । युक्तं
च यदर्थमेव प्रेष्यते स एवेष्यते ।

III.126. यदा तावदाज्यं तनूनपात् तदैवं व्याख्ये-
यम् । हे तनूनपात् ।

यदा त्वग्निस्तनूनपात् तदैवं योजना । हे
तनूनपादग्ने ।

III.127. नरो होतृप्रभृतयोऽस्मिन् प्रकृते आसीनाः
शंसन्तीति यज्ञोऽन्यपदार्थः ।

अग्निर्वा ऋत्विग्यजमानैर्नरैः प्रशस्यत्वात्ता-
राशंसानि ।

ईळ ईष्टेः स्तुत्यर्थस्य । इन्धतेर्वा दीपनार्थस्य ।
इळोऽग्निः ।

III.128. बर्हिः परिवर्हणात् । उद्यच्छमाना ।

प्राचीनं प्रागञ्चितं प्राङ्मुखमित्यर्थः ।

स्वस्यार्थस्य प्रदेशकत्वात् प्रदिशति वाक्यम्—
'प्रागुदग्वा बर्हिगस्तीर्यते' इत्यादि । मन्त्रो वा
'ऊर्णप्रदा वि' इत्यादिः ।

III.129. स्योनं स्यतेः । अवस्यन्ति अन्तादनु-
भवन्तः ।

आग्नेयस्तुतिपक्षे (अग्निपक्षे) बर्हिरग्निः परिवृद्ध-
त्वात् प्राच्यां दिशि प्रणयनात् प्राश्निः प्रणय-
नार्थः ।

वारयतेर्वा दकार उपजनः । अनभिमतो हि
तास्वेव निवार्यते ।

III.130. उर्विया उरुशब्दोऽत्रान्तर्णीतप्रकर्षार्थः ।
***विस्तीर्णतरम् । भाष्य उरुत्वेनेत्यर्थः ।
विवरणं, उरुत्वेन युक्ता विवृततरमित्यर्थः ।

745. हे तनूनपात् आज्य त्वमुच्यसे ।

746. 'अग्निरिति शाकपूणिः' । हे भगवन्नग्ने
तनूनपात् ।

नराः मनुष्याः अस्मिन्नासीना उपविष्टाः शंसन्ति
इति नराशंसः ।

'अग्निरिति शाकपूणिः' । स कस्मात् ? 'नरैः
प्रशस्यः' स्तुत्यो 'भवति' । तस्य नराशंसस्य ।

748. 'ईळः अग्निः' । स पुनरयम् 'ईष्टेः
स्तुतिः कर्मणः' । स्तूयते ह्यसौ ।
'इन्धतेर्वा' दीपनार्थस्य । तत्क्रियायुक्तो
ह्यसौ ।

749. 'बर्हिः' इति वक्तव्यम् । तत्पुनरेतत्प्रसिद्धमेव
कुशमयं यज्ञाङ्गम् । तत्कस्माद्बर्हिरित्युच्यते ।
'परिवर्हणात्' परिच्छेदनात् । लृणं हि तद्
भवति परिवृद्धं वा ।

प्राच्यां दिशि यदञ्चितं गतं जातं प्रागग्रं वा
यत्स्तीर्यते तद् भवति प्राचीनम् ।

750. स्तरणपक्षेऽपि 'प्राचीनं बर्हिः स्तृणाति'
इति विधिवाक्यम् । 'ऊर्णप्रदा वि प्रथस्व'
इति मन्त्रः ।

751. स्योनमिति सुखनाम । स्यतेः धातोर्वपूर्वात् ।
तदेव हि अवस्यन्ति निवसन्ति प्राणिनः ।

750. अपरे पुनरभित्वदपि योजयन्ति मन्त्रार्थ-
दृशः । तत्पक्षे बर्हिरित्यग्न्यभिधानम् ।
प्रागञ्च्यते प्रणीयते इति प्राचीनम् । बर्हिः
प्रवृद्धमाहवनीयाख्य ज्योतिः प्रवृज्यते प्रणीयते ।

751. 'वारयतेर्वा' । वारणीया हि द्वारादेव निवा-
र्यन्ते ।

उर्विया उरुत्वेन महत्त्वेन विश्रयन्तां विप्रि-
यन्ताम् ।

अग्निपक्षे ज्वाला द्वारो हविषां सुप्रायणा इति ।

उषासानक्ता देवता द्वयमिति दर्शयति ।
उषाश्च नक्ता चेति ।

III.131. अग्निपक्षे दीप्तिरुषास्तमसो विवासनात् ।
आहुतिर्नक्ता अनक्त्यग्निमिति स्मर्यते ।

दैव्या होतारा आकारो द्विवचनस्य स्थाने ।
पार्थिवमध्यमावभिषेयौ ।
तिष्ठो देवीः प्रथमार्थे द्वितीयेति दर्शयति
तिष्ठो देव्यः ।

III.132. त्वष्टा मध्यमस्थान आप्रीत्वादिह समाम्नातः ।
तूर्णशब्दादश्रोतेश्च त्विषेर्वा स्याद्दीप्यर्थस्य ।

देवताद्वन्द्वे दिवो द्यावादेशो द्विवचनस्य पूर्व-
सवर्णदेशो द्यावापृथिव्यौ । जनित्री जनयित्री
सर्वस्य (कस्य) रूपैर्नानाप्रकारैर्युक्तः ।
अपिशत् पिशातिरत्र करोत्यर्थे अकरोत्
करोति वृष्टिप्रदानेन भुवनानि भूतजातानि च
विश्वा सर्वाणि ।

III.133. माध्यमकस्त्वष्टेत्याहुर्नैरुक्ताः ।

तथा मन्त्रे वाक्यार्थोपपत्तेः । मध्यमस्थाने
चास्मानात् ।
पार्थिवोऽग्निरिति शाकपूणिः ।
तस्यामेः पार्थिवस्य त्वष्टृशब्द-(त्व)-प्रदर्श-
नार्थैषापरा ।

752. 'अग्निरिति शाकपूणिः' तत्पक्षे योजना ।
अग्न्यर्चिषो द्वारो जवनाद् द्रवणाद्वा । हविर्वा ।
ताभिर्जवति द्रवति वारयन्ति वा रक्षःप्रभृती-
नीति द्वारः ।

उषासानक्ता इत्येतत्पदम् । अस्य विग्रहः
'उषाश्च नक्ता च' ।

754. अपरे पुनर्वर्णयन्ति । उषा अग्नेर्दीप्तिः
नक्ता आहुतिः । दीप्तिर्विवासयति तमः ।
आहुतिर्नक्ताज्येन ।

'दैव्या होतारौ' इति शब्दसमाधिः । 'अयं
चाग्निरसौ च मध्यमः' इत्यभिषेयवचनम् ।

755. 'तिष्ठो देवीः' इति पदम् । ताः पुनरेताः
तिष्ठ एव देव्यः । प्रथमया ता निराह ।
तिष्ठ इति देवीशब्दस्य विशेषणम् ।

757. त्वष्टा इति वक्तव्यम् । अत्र तूर्णशब्दात्क्षिप्र-
वाचिनः पूर्ववदमश्रोतेरुत्तरपदम् । क्षिप्रं
व्याप्नोति यदनेन व्याप्तव्यं भवति । त्विषेर्वा
धातोर्वृद्धयर्थस्य ।

यः त्वष्टा इमे द्यावापृथिव्यौ सर्वेषां भूतानां
जनयित्री रूपैः नानाविधैः अकरोत् भूतानि
च सर्वाणि ।

758. तत्र तावत् 'माध्यमिकस्त्वष्टेत्याहुः' आचार्याः ।
केचिन्नैरुक्ता एवं मन्यन्ते ।

'मध्यमे च स्थाने समाम्नातः' इति । किञ्च
एतस्मिन्नेव मन्त्रे व्यपदेशात् ।

अयमेव 'अग्निरिति शाकपूणिः' ।

759. यथा चाग्निरेव नान्यस्तथा विशिष्टतरलिङ्गा
'अपरा' ऋग् भवति ।

उभे द्यावापृथिव्यौ बाहोरात्रे वारणी वा ।

III.134. वनस्पतिरवसरप्राप्तः । स पुनरयमभिषेयतो-
भिधानतश्च व्याख्यातः 'एष हि वनानाम'
इति ।

III.135. वनस्पतिः शमिता-शमिता च शामित्रो-
ऽग्निः । देवोदेवश्चाग्निराह्वनीयाख्यः । त्रयो-
ऽप्येते स्वेन स्वेनानुग्राहकेण स्वदन्तु स्वादुकुर्वन्तु ।
हव्यं हविर्मधुनोदकेन च प्रोक्षणादिगतेन घृतेन
चोपस्तरणादिगतेन ।

III.136. एवमयं यूपः स्तुतः । ।
अग्निरिति शाकपूणिः ।

III.137. यज्ञाङ्गभावोपगमनेन यूपस्य हविर्वहन-
प्रयोजनम् ।
मन्त्रवाक्यसङ्गतिर्न तथा यूपे यथाप्राविति
शाकपूणिः ।

III.138. स्वाहाकारस्य सम्प्रदानत्वेन मन्त्रान्तेऽव-
श्यंभावित्वादयमर्थो यस्यान्ते श्रूयते स होम-
मन्त्रः शोभनमर्थमाह ।
स्वाहुतमित्यादि । अथवा यदनेन स्वाहाकारेण
जुहोति तदेव सुष्ठु मर्यादया जुहोतीति ।

III.139. एवमिमा आप्रीणामृचां देवतानिर्वचनोदा-
हरणविचारयुक्तमानुपूर्व्येण यथासमाम्नायं
व्याख्याता इत्युक्तोपसंहारवचनम् ।
इह (हि) क्वचित् समुदायावयवविसम्बन्धि-
त्वेनाश्रयता द्रष्टव्या ।

760. 'द्यावापृथिव्याविति' । यथायमतिमहान्वर्धते
अवश्यमयमावां धक्ष्यतीति । 'अहोरात्रे इति
वा' । '... 'अरणी इति वा' ।

'वनस्पतिः' अवसरप्राप्तः । स पुनरयमभि-
षेयतोऽभिधानतश्च 'व्याख्यातः' । 'एष हि
वनानां पाता वा पालयिता वा' इति ।

761. वनस्पतिः शमिता देवो अग्निरित्येते त्रयः ।
त्रिग्रहणाद्देवशब्दोऽग्निविशेषणमिति दर्शयति ।
वनस्पतिश्च शमिता चाप्रत्यक्षदेवते असंदिग्धश्च
देवोऽग्निरित्येते त्रयः स्वदयन्तु स्वादुतामापाद-
यन्तु । मधुना च उदकेन । प्रोक्षणाद्यभिप्रायम् ।
घृतेन च एतदस्माभिः संस्कृतं पाथ इत्येतदा-
शास्महे ।

763. एवमस्मिन् समजने यूपे वनस्पतिशब्दः
प्रयुक्तः । तस्माद्यूपो वनस्पतिरिति ।
'अग्निरिति शाकपूणिः' ।

764. एवमेतस्मिन्मन्त्रे हविर्वहनयोगाद्वनस्पति-
शब्दस्याग्निरभिषेयः ।

765. अग्निरेवासौ यूपान्तर्गतो यूपान्मना वर्तमानो
यूपजनीयायां वनस्पतिशब्देनोच्यते । '...अपरे
पुनः'...शाकपूणिमतेनाग्निपरत्वमेव वर्णयन्ति

767. स्तुतिमन्त्रे 'स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः'
इति सम्प्रदानम् । तत्र देवताः सम्प्रदानमिति
स्वाहाकृतयः समाम्नाता नाग्निरिति ।
'स्वाहुतं हविर्जुहोतीति' । यदनेनैव हवि-
र्जुहोतीति तदेव सुष्ठुपाद्य यथाभिधानमग्नौ
जुहोति ।

768. इतिकरणोऽधिकारसमाप्त्यर्थः प्रदर्शनार्थो वा ।
एता एवैकादश आप्रीदेवता अनुक्रान्ता
इष्माद्याः ।
अयं तु सामान्यप्रकरणगत आसामेव विचारो-
ऽनिश्चितानां निश्चयावधारणार्थः ।

- एवं तर्हि यज्ञ इति कात्थक्य इत्यादिप्रदर्शिता-
चार्यविप्रतिपत्तेः । 'छन्दोदेवता इत्यपरम् ।'
- III.140. संवादसूक्तमेतत् । सौचकमग्निं देवा
ऊचुः । हव्यं नो बहेति । स ताननयर्चा
भार्गं ययाचे ।
एवं याचिते भागे तं देवाः परयर्चां प्रत्युचुः ।
- III.141. आग्नेया इत्येषा स्थितिः पक्ष इत्यर्थः ।
भक्तिमात्रमितरत छन्दांसि वा इत्येवमादि-
ब्राह्मणम् ।
यानि वेदे पठ्यन्ते तान्येतान्येकादश । संख्या-
वधारणमुग्देदाभिप्रायम् ।
- III.142. एतानि चत्वारि नाराशंसवन्ति ।
एतानि त्रीणि तनूनपाता नाराशंसेन चोभय-
वन्ति ।
अतोऽन्यानि चत्वारि ।
वसिष्ठादिव्यतिरिक्तानां तनूनपाद्याजिनाम् ।
- III.143. आप्रीदेवतापदं समाम्नायानन्तरं यानि
तानि ।
तेषां चैतन्यान्मनुष्येभ्यश्चानन्तरमश्वानामुत्पत्तिः
श्रूयते ।
'प्रजापतिः प्रथमामाहुतिमजुहोत् । तत्
एतस्या आहुतेः पुरुषोऽजायत । स द्वितीया-
मजुहोत् ततोऽश्वः अजायन्त' इत्येवमश्वस्ये-
तरेभ्यः प्राधान्यात् प्रथमगमित्वम् ।
- III.144. न त्वन्नाश्वशब्दोऽस्ति । मा भूत् । तस्य
पर्यायो वाजिनशब्दोऽस्ति । परासु च
बहुशोऽश्वशब्दोऽपि ।
यद्वयं वाजिनोऽश्वस्य देवजातस्य '(स)प्रथमा-
माहुतिमजुहोत् ततो मनुष्या अजायन्त । स
769. एव सति विप्रसिपत्तिराचार्ययोः कात्थक्य-
शाकपूण्योः ।
770. एवमुक्तास्तेऽनयोत्तरयर्चानुजज्ञिरे तस्य तं
भागम् ।
771. तत्कोऽत्र निश्चयः । 'आग्नेया इति तु स्थितिः'
तुशब्दोऽन्यप्रवादनित्यर्थः ।
अथ किमन्यदनुत्तमेवेति । भक्तिमात्रमितरत'
छन्दोदेवता इत्येवमादि ।
772. 'इतीमान्येकादशाप्रीसूक्तानि' अनुक्रान्तानि ।
दशधा दशतयीषु । तेषामेकादशं प्रैषिकमिति ।
'इति' एतानि 'नाराशंसवन्ति' ।
एतानि उभयवन्ति ।
अतोऽन्यानि यानि चत्वारि अवशिष्यन्ते
तानि 'तनूनपात्वन्ति' ।
अत्र नाराशंसयाजिनो वसिष्ठादयः । तेभ्योऽन्ये
773. तनूनपाद्याजिनः ।
776. पूर्वस्मादाप्रीगणाद्विलक्षणोऽयमश्वदिगण इति
पृथगधिकारवचनम् ।
तेषामश्वः प्रथमागामी भवतीति । स पुनः
किमर्थः प्रथमागामी । पुरुषानन्तरजन्मेति हि
विज्ञायते ।
'तस्या आहुत्याः पुरुषोऽजायत द्वितीयाम-
जुहोत्ततोऽश्वोऽजायत' । विशिष्टे चाश्वमेध-
लक्षणे कर्मणि विशिष्टोऽस्याङ्गभाव इति ।
777. अश्व एवाहूयतेऽनेन सूक्तेन यद्वजिन इति ।
यत् यानि वाजिनः अस्याश्वस्य देवजातस्य
देवैर्जनितस्य वसुभिरादित्यात् । 'सूरादश्व

द्वितीयामजुहोत ततोऽश्वः' इति श्रुतेर्देवादग्ने-
राहुत्या जातस्य । अथवा 'सूरादश्वं वसवो
निरतष्ट' इति दर्शनात् ।

III.145. प्रायेण शकुनिनाम्नां शब्दानुकृतिनिमित्त-
त्वात् तस्य शब्दस्य तन्नामश्च सादृश्यात् ते
जातिमात्मीयां प्रब्रुवाणा इव ।

मङ्गलं निराह । गिरतेः गृणातिः स्तुतिकर्मा
तदर्थे वर्तमानस्य । भाविनो हि कल्याणस्य
प्रसूचकं निमित्तं मङ्गलमुच्यते । अतः स्तुत्यं
तद् भवति ।

III.146. अथवा स्तुतस्य वा भक्षयति नाशयति
गोरोचनादधिमध्वक्षतादिभिर्वावयवैस्तद्वदङ्गं
रेफस्य च लत्वेनाङ्गलं सन् मकारोपजनेन
मङ्गलम् ।

गृत्समदमृषिमर्थं प्राप्तुमभ्युत्थितमभिप्रस्थितं
कपिञ्जलः शकुनिविशेषोऽभिषब्दितवान् ।
शब्देनोत्साहितवानित्यर्थः । तस्यार्थस्याभि-
वादिनी ।

III.147. नित्यमदत्त्वान्नित्यतृप्तत्वान्नित्यहृष्टत्वाद्वा
मण्डूकाः ।

रेखाभक्तिविचित्रकत्वान्मण्डिता इव ।

मण्ड उदकम् । तस्मिन्नोको निवास एषा-
मिति वा ।

ये संवत्सरं शयितवन्तस्ते यथा ब्राह्मणाः कृत-
स्वाध्यायोपकरणा व्रतचारिणः स्वाध्यायमेवं
वाचं पर्जन्येन प्रीतां मण्डूकाः प्रवदन्तीति ।
अनावृष्ट्युपहृते किल जीवलोके वसिष्ठो वर्षार्थी
पर्जन्यमस्तौषीत् ।

तत्प्रमोदश्च भाविनो वर्षस्य सूचक इति
कृत्वा ।

वसवो निरतष्ट' इति । अग्नेर्वा प्रजापतिना ।
'द्वितीयामजुहोततोऽश्वोऽजायत' इति ।

779. 'यथास्य शब्दस्तथा नाम' इति । तदिदं
शकुनिषु बहुलमित्यत्रोक्तम् ।

'मङ्गलं' कस्मात् ? 'गिरतेः' धातोः 'गृणात्यर्थे'
वर्तमानस्य । स्तुत्यं हि तद्भवति ।

वा 'अङ्गलम्' एतन्मकारोपजनेन मङ्गलम् ।
कोऽर्थः । मङ्गवत् । अङ्गैरवयवैर्दधिमध्वक्ष-
तादिभिस्तद्वत् । रो मत्वर्थे । व्यत्ययश्च रलोः ।

गृत्समदमर्थमभ्युत्थितम्...स किल कंचिदर्थं
सिसाधयिषुरभ्युत्तस्थौ । तमभ्युत्थितं कपिञ्जलः
शकुनिरभिववाशे तत्सिद्धिमावेदयत् ।

780. नित्यप्रमुदिता हि ते ।...नित्यतृप्ता हि ते
प्रचुरोदकत्वात् ।

ते हि भक्तिभिर्नानाचित्राभिर्विधात्रा मण्डिता
भवन्ति ।

मण्डे उदके एषामोको निवास इति वा
मण्डूकाः ।

781. यथा ब्राह्मणा उपाकृत्य प्रावृषि पवित्रपाणयो
मेखलिनो नियतकालास्तां वैदिकीं वाचं
वदन्त्येवं प्रावादिपुरिति ।
स किल वर्षेनन्तं पर्जन्यं तुष्टाव ।

'स' तान् अनुमोदमानान् वास्यमानान् दृष्ट्वा
लब्धं वर्षनिमित्तमिति...तानेव तुष्टाव ।

III.148. अक्षाः । अश्रोतेः कर्मभूता व्याप्नुवन्ति
गृह्णन्त्येनां देवितारः ।

III.149. इषीकया कथम् ? ईषतेर्गतिकर्मणः ।
सा हि निर्गता भवति मुञ्जात् । इयमपीषीका
अपरेषीका तस्मादेव ।
प्रावाणोऽभिषवपाषाणाः । हन्तेर्वर्णव्यापत्या ।
हन्यते हि तैः सोमः ।

III.150. अथ राजानः । नरा इति वा सामान्येन
स्तुत्यसम्भवादुदाहरणाभावः ।

III.151. नाराशंसशब्द एव मन्त्रवचनः समाम्नातः ।
तस्य च सामान्येन च विशेषेण च राजोप-
स्तुतिविषयाः सर्वमन्त्रा एवोदाहरणम् ।

III.152. नाराशंसशब्देनोपक्षितस्य सतः सामान्येन
स्तुत्यतया राज्ञः संप्रति स्तुतिलाभहेतुमाचष्टे ।
यज्ञेन संयोगात् । यज्ञोऽश्वमेधः । तत्संयोगा-
द्राजा सर्वयुद्धोपकरणोपेतं रथमधिरूढः । स
इद्धो राजा जीमूतस्येति स्तुयते ।

III.153. एष यज्ञाभिसम्बन्धात् स्तुतिसंक्रमः पूर्वा-
चार्यैः प्रदर्शितः ।
अन्ये तु उपकरणानि राजसम्बन्धात् । राजा
यज्ञसम्बन्धात् । यज्ञो देवतासम्बन्धात् । देवता-
त्मसम्बन्धात् । सोऽयमात्मैव सर्वावस्थः स्तुयत
इति मन्यन्ते ।

तथा चोक्तम्—“स्थाने स्थाने स्तुतिः सर्वा
स्थानाधिपतिभागिनी । आत्मप्रतिष्ठा बोधव्या
तथोपकरणस्तुतिः” । इति स्तुतिसंक्रमन्याय-
मिमं मन्यन्तेऽप्यात्मचिन्तकाः ।

तेषामाधारभूतत्वाद् रथः प्रथममाम्नातः ।

III.154. दुन्दुभिः शब्दादुपकरणनिमित्तमेतन्नाम ।

782. ‘अक्षाः’ प्रथमं निवृत्तव्याः । ते कस्मात् ।
अश्रुवत एनानिति वा । दीव्यन्तः कितवा
एतानक्षान् पाणिभिः अश्रुवते व्याप्नुवन्ति ।

783. अथ ‘ईषीका’ कस्मात् । ईषतेर्गतिकर्मणः ।
सा हि निर्गता भवति मुञ्जात् । इयमपीतरेषी-
कैतस्मादेव ।
‘प्रावाणः’ कस्मात् ? हन्तेर्वा । तदर्थोपपत्तेः ।
वर्णव्यापत्युपजनाभ्याम् ।

784. एवं तर्हि नराणामेव समाम्नातं प्राप्तमासीत् । न
तेषां सामान्यस्तुत्यभावाद्राज्ञां च स्तुत्युपपत्तेः ।

786. तत्पूर्वप्रकृतस्यैव भावयव्यस्य स्तुतिलाभ-
निमित्तमेव मन्त्रगतमनूयते ।
अश्वमेधे हि—‘जीमूतस्येव भवति प्रतीकम्’
इत्यनेन सर्वयुद्धोपकरणोपेतं रथमधिरूढः
सम्पन्नकवचो राजा स्तुयते ।

स एष हि व्यापी स्तुतिसंक्रमन्याय आचार्यै-
णोपप्रदर्शितः ।

युद्धोपकरणानि राजसंयोगात्स्तुतिं लभन्ते ।
तस्य तान्यङ्गानीति तत्सम्बन्धास्तुयन्ते ।
राजापि यज्ञसंयोगाद्यज्ञोऽपि देवतासम्बन्धादेवता
अप्यात्मसम्बन्धात् । सोऽयमेवमात्मैवाङ्गप्रत्यङ्ग-
भावेनावस्थितः सर्वावस्थातः स्तुयते ।

तदुक्तम्—‘स्थाने स्थाने स्तुतिः सर्वा स्थानाधि-
पतिभागिनी । आत्मप्रतिष्ठा बोधव्या तथोप-
करणस्तुतिः’ । इति । एष स्तुतिसंक्रमन्यायः
सर्वत्रोपसंशेयः ।

787. तदधारत्वादितरेषां युद्धोपकरणानाम् ।

788. ‘दुन्दुभिः’ इत्यस्य योऽभिषेयस्तस्य ‘शब्दादु-
पकरणम्’ आत्मनो नामधेयप्रतिष्ठांनिमित्तम् ।

यथैवासावभिहन्यमानः शब्दं करोति दुन्दुभि-
रिति तदेव तस्य नाम ।

III.155. इषुधिः कस्मात् ? इषवो निधीयन्ते
यस्मिन् । 'कर्मण्याधिकरणे च' इति किः ।
बह्वीनामिषूणां पिता पितृस्थानीयः पालयिता
वा । यस्य चास्य । बहुरिषुगणः पुत्रः पुत्रस्था-
नीयः पुत्रवद्रक्ष्यत इत्यर्थः ।

III.156. हस्तप्रः कलापी गोघेति प्रसिद्धः । हस्ते
हस्तसमीपे स्थितो हन्यते ज्यया शरपुङ्खेन ।

पुंसतेर्वा पौरुषार्थस्य । तथा च पुंसतेः । पौंस्यं
बलम् ।

III.157. धनुः । धन्वतेर्गत्यर्थस्य वधार्थस्य वा ।
उभयार्थोपपत्तेः । तथा च दर्शयति । 'धन्व-
न्त्यस्मादपयन्ति अस्मात् । अपयन्तश्च घ्नन्ती-
षवः । अपादानत्वाच्चास्योभयोपपत्तित्वम् । ...
संपूर्वादत्तेः सम्पदादि क्तिपि । संभक्षणात्
परस्परस्यायुषाम् ।

III.158. ज्या वक्तव्या । जयतेर्जयसाधनत्वात् ।
जिनातेर्वा 'ज्या वयोहानौ' इत्यस्य । साभि-
प्रायेण हेतुभावं प्रतिपद्यमाना वयो भावयति । ...
या वक्ष्यन्तीव यथा वदिष्यन्ती । इत् पाद-
पूरणः । कश्चित् काचित् स्त्री आगच्छेत्
तद्वत् ।

इषुरिषतेः । इषति हन्तीति गतिकर्मणो वधा-
र्थस्य वा । उभयार्थोपपत्तेः ।

III.159. अश्वाजनी वक्तव्या । सुबोधत्वादनिर्य-
चनम् ।

खशया मुखाकाशे शेते तत् उपलब्धेः ।

III.160. तानेतान् हे अश्वाजनि प्रचेतसः प्रकृष्ट-

789. 'इषुधिः' इषूणां निधानं तूणः । तस्मिन्निषवो
निधीयन्ते ।

योऽयमिषुधिः बह्वीनां बहूनामिषूणां पाता
रक्षिता तदर्थत्वात् । यस्य चेष्टुधेः वहुः इषु-
कलापः पुत्रः पुरुषो बहूनां पापात् त्राता ।
तदर्थं ह्यसौ रक्ष्यत इत्येवं व्युत्पाद्यम् ।

790. 'हस्तप्रः'—कलापीपट्टको गोघेति च यमाहुः ।
स कस्मात् । 'हस्ते' ह्यवास्थितोऽसौ ज्यया
'हन्यते' ।

'पुंसतेर्वा' पौरुषार्थस्य पौंस्यमिति यस्य बल-
नाम भवति ।

791. 'धनुः' धन्वतेः गत्यर्थस्य । ... 'वधकर्मणो
वा' । शत्रुवधाय तदुत्पद्यते ।

792. संपूर्वस्य अन्तेः भक्षार्थस्य । भक्षत इव हि तत्र
परस्परतः ।

792. 'ज्या' इति वक्तव्यम् । सा पुनरियं 'जयतेर्वा
जिनातेर्वा' धात्वन्त्यत्वमर्थकत्वम् । तद्वत्त्वेन हि
जीयते । स पुनरेष धनुर्गुणः ।

793. येयं योषिदिव काचित्कस्मैचिदिष्टाय पुरुषाय
किंचिद्रहस्यं वक्ष्यन्तीव कथयिष्यन्तीव ज्या ।

'इषुः' इत्येतत् इषतेर्गतिकर्मणः । तदर्थमेवा-
सावुत्पाद्यते । वधार्थस्य वा । तदर्थमेव ह्यसौ
गच्छति ।

794. अश्वाजनीत्येतन्न निर्वक्तव्यं प्रत्यक्षवृत्ति-
त्वादस्य ।

वाक् खे मुखाकाशे शेते इति ।

795. हे अश्वाजनि या त्वमेवमभिर्हंसि सा त्वमेतान्

प्रज्ञानान् गृहीतशालिहोत्रोपदिष्टनयानित्यर्थः ।

अश्वान् प्रवृद्धचेतसः प्रकृष्टचेतसो गमनं प्रति समुत्सुकान् समस्तु समरणेषु संग्रामेषु तथा चोदय यथा जयेयमित्येतदाशास्महे ।

[[I.161. तस्मादनुकरणनिमित्तकमेवाङ्गीकृत्य ब्राह्मणमपि दर्शयति । 'उरु मे कुरु' इति । एवमुरुकरमेतत् । ततश्च ब्राह्मणोक्तनिर्वचनं ज्ञात्वा वर्णव्यापस्यादिकृतेन परोक्षेण वृत्तेन तदुलूखलमित्याचक्षते लौकिकाः ।

796. अथवा । 'उरु मे कुर्वित्यब्रवीत्तदुलूखलमभवत्' । तत्किल क्रियमाणमुरु मे खं कुर्वित्यब्रवीदिव तथागुणयुक्तत्वात्तस्य । तदुलूखलमभवत् । 'तत्पुनरेतद्रलोर्व्यत्ययेन व्यवहितगुणमुच्यते उलूखलमिति ।

III.162. प्रजां प्रजाहेतुभूतं बीजं वर्षति सिञ्चति ।

797. स हि 'प्रजां वर्षति' । प्रजोत्पत्तिकारणं रेतः सिञ्चति योनौ ।

बृहेर्वातिशयेन (रेतः) सेक्तं बृहति उच्यच्छत्यात्मानम् ।

रेतः सेक्तुमतिशयेनासावाप्मानमुद्यच्छति ।

अस्मिन् सूक्ते द्रुघणस्य वृषभस्य च स्तुति-
लाभहेतुमितिहासं वक्ष्यति । मुद्गल आह ।

799. 'तत्रेतिहासमाचक्षते' इति स्तुतिलाभनिमित्तमुभयोरप्येकमेव वृषभद्रुघणयोः ।

III.163. तत्र द्रुघणः । स्तुतिप्रकरणे द्रुघणश्च योगबन्धेन प्रविश्योक्तलक्षणे संग्रामे व्यवहृत्य पणं कृत्वा जिज्ञाय जितवान् ।

स किल द्वितीयस्य गोरभावाद्वाज्ञा सह प्रतिस्पर्धमानः ऐश्वर्यादन्वादिश्य 'द्रुघणं' वृषभेण सह युक्त्वा राज्ञा सहाजि ससर्प । स च तं 'जिगाय' जितवान् ।

तदर्थाभिधायिन्येषा ऋक् ।

यथा चैतदेवं तस्यार्थस्य अभिवादिन्येषर्भवति जितायामाजाववसिताजिसरणमाज्यन्त एवाप-

एकस्तव वृषभस्तस्य कः सहायो येन त्वमजैषी-
रीति पृष्ठः सभाह ।

800. विद्वमुद्गरो मुद्गलः केनचित्पृष्ठः केन सह युक्त्वा वृषभेणेनं राजानमजैषीरिति । स अनयर्चा तस्मै प्रत्याचक्षे ।

पृतनाः सेनास्तासां गमनार्थम् । यत्र योद्धुं संगच्छन्ते ।

800. पृतनाः मनुष्याः । ते यस्मिन्नजन्ति गच्छन्ति । पृतनाशब्दात्पूर्वपदमजतेरुत्तरपदम् ।

[[I.164. मदनः कामस्तं गिलति नियच्छति ।

मदनः कामः । तमसौ गिलति वशीकरोति । जितेन्द्रिय इत्यर्थः ।

विभर्ति वा अश्वान् । ततः ऋष्यण् ।

विभर्ति वा असावश्वान् ।

पितुरित्यनेऽप्रसिद्धत्वादभिधेयवचनम् ।

'पितुः' इत्येतद्वक्तव्यम् । तत्पुनरेतत् 'अन्ननाम' ।

नद्यो व्याख्याताः 'नदना भवन्ति शब्दवत्यः' इत्यत्र ।

801. 'नद्यः' अवसरप्राप्ताः । ताः पुनरेताः 'व्याख्याताः' 'नदना भवन्ति शब्दवत्यः' इति ।

[[I.165. गङ्गा गमनादिति । गमयति वा प्राणिनो

802. 'गङ्गा गमनात्' । सा हि विशिष्टं स्थानं

विशिष्टं स्थानमिति ।

प्रकर्षेण मिश्रयन्ती आप्लावयन्ती नद्यन्तराणि ।

अप्रसिद्धां परुष्णीं प्रसिद्धेनाह । तां च इरावती-
मृजुत्वादतिक्रम्य परुष्णीं निराह ।

परुषि चास्याः कुटिलानीत्यभिप्रायः ।

मरुद्वध इति सर्वासां विशेषणम् । तुल्यकारण-
त्वात् ।

III.166. ऋजीकः पर्वतस्तत्प्रभवा ।

विपाशनादित्युक्तस्योपपत्तिवचनं व्यपाश्यन्त
व्यपास्ता विशिष्टा हतपुत्रत्वेन तस्मात्प्राप्तवृत्तेर्व-
सिष्टस्येतिहासः ।

यस्मादेनामभिप्रसुवन्ति आत्मानं प्रेरयन्ति
गच्छन्ति पतन्तीत्यर्थः । अन्या नद्यः पर्व-
तस्यन्दनात् ।

आपः कस्मात् ? आप्रोतेः कृत्स्नं ताभिर्व्याप्तम्

ओषद् दाहं क्षुधं धयन्ति पिबन्ति नाश-
यन्तीत्यर्थः ।

III.167. ओषतेः पूर्वपदं धयतेरुत्तरपदं कर्तरि
कारके ।

दोषं वातपित्तादिकं वा ।

स्थानानि वा धामानि यानि पुरुषस्य शरीरे
वर्माणि तेषु सुखार्थं दुःखोपशमनार्थं वैनाः
रूपस्त्वेन ।

गच्छति । गमयति वा प्राणिनो विशिष्टं
स्थानमिति गङ्गा ।

प्रकर्षेण मिश्रयन्त्यन्याभिर्नदीभिः स्वान्युदकानि
गच्छति ।

येयमिरावतीति लोके प्रसिद्धा तामिमामेत-
स्मिन्मन्त्रे मन्त्रार्थविदः परुष्णीत्याहुः ।

803. तदस्याः पर्वतवत्त्वं यानि कुटिलानि तानि
पर्वाणीव तस्यास्तैस्तद्वतीति ।

तस्मात्प्रत्येकं नद्यभिधानमनुषज्यते विशेषणत्वेन
हे मरुद्वधे गङ्गे हे मरुद्वधे यमुने इति ।

ऋजीको नाम पर्वतस्तस्मात् प्रभवतीति
तद्धितेन ।

वसिष्ठः किल ममजास्यां मुमुर्षुः पुत्रमरणशो-
कात्तः पाशैरात्मानं बद्ध्वा । तस्य किल ते पाशा
अस्यां व्यपाश्यन्त । व्यमुच्यन्तोदकेन । ततः
प्रभृति सा विपाडभवत् ।

‘यदेनामभिप्रसुवन्ति’ अभिगच्छन्त्यन्याः
प्रभृता नद्यः ।

‘आपः’ इत्येत्यदम् । तौ पुनरेताः ‘आप्रोतेः’
सर्वमाभिराप्तमिति ।

804. यत्किंचिदोषच्छरीरे दहद् रोगजातं भवति
क्षयादि तदेता अताः सत्यो धयन्ति
पिबन्ति नाशयन्ति ।

तदेवमोषतेः पूर्वपदं धयतेरुत्तरपदं कर्तरि
कारके ।

यः कश्चिदुपजायते दोषो वातादिकृतः
शरीरे ।

805. अथवा ‘सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणां तेष्वेना
दधतीति वा’ । अस्मिन् पक्षे धामानि
स्थानानि ।

- III.168. अरण्यानी अरण्यस्य पालयित्री अधि- 807. 'अरण्यानी' इत्येतत्पदम् । सा पुनः 'अरण्य-
देवता काचिदिति नैरुक्ताः ।
स्य पत्नी' पालयित्री देवता ।
- III.169. श्रद्धा कस्मात् ? श्रद्धानात् श्रव सत्यं 808. 'श्रद्धा' इत्येतत्पदम् । अत्र 'श्रव' इति
तस्मिन् धीयते । सत्यनाम पूर्वपदम् । तत्सत्यमस्यां धीयत
इति श्रद्धा ।
धर्मार्थकाममोक्षेष्वविषयं गैवमेतदिति या बुद्धि-
रुपयते तदधिदेवता भावाख्या श्रद्धेत्युच्यते ।
- सा च धर्मार्थसुखादिवर्गे यथाशास्त्रमधिकृत-
पुरुषस्य कर्मानुष्ठानहेतुभावप्रदा बुद्ध्याधिदेवता
श्रद्धा ।
श्रद्धयैव च यदेव सत्यं हूयते हविर्नेतरत् ।
अथ च 'यः श्रद्धानो जायते तस्येष्टं न क्षीयते'
'श्रद्धयेष्टं च पूर्तं च' इति श्रुतिस्मृतिदर्शनम् ।
यदेव श्रद्धया हूयते हविस्तदेव साधु हूयते-
ऽन्यस्याफलत्वात् । उक्तं च । 'नाश्रद्धानाय
हविर्जुषन्ति देवाः' इति ।
- III.170. अप्वा व्याख्याता 'व्याधिर्वा भयं वा 810. 'अप्वा' व्याख्याता । 'अप्वा यदेनया विद्भो-
यदेनया विद्भोऽपवीयते' इति । ऽपवीयते व्याधिर्वा भयं वा' इत्यत्र ।
अप्रायी सा पुनरग्नेः पत्नी । 'अप्रायी' अग्नेः पत्नी ।
- III.171. यथैव चाग्नेः सोमपानसम्बन्धः । एवं तत्पत्न्या 811. असाधारण्येन । इन्द्राणीं च वरुणानीं च अप्रायीं
अपि । मन्त्रलिङ्गा देवताऽप्रायी । तत्सत्यार्था च इह कर्मण्युपह्वये सोमपानाय स्वस्तये चेत्येवं
या सा निगदेन पाठेनैव व्याख्याता । सति 'तस्या एषा भवति' इति । भाष्यवचनं
नोपपद्यते ।
- अथशब्दो द्वन्द्वविशेषाधिकारार्थः । 812. अयमपरो द्वन्द्ववर्ग इति पृथगधिकारवचनम् ।
अष्टौ पाठादेव निर्ज्ञातायां संख्यायामष्टावित्यव- अष्टाविति निर्देशतोऽपि सिद्धे द्वित्वे नियमार्थ-
धारणार्थं संख्यापदम् । मष्टप्रहणम् ।
उलूखलमुसलयोः क्षोदनकरणत्वेन सन्निपत्यो- उलूखलमुसलयोर्ब्रव्यत्वात् प्रथमं समाम्नायम् ।
पकारकत्वे सति मुख्यत्वात् प्रथमकारित्वं तयोः पृथिव्यायतनस्य निरुपचारप्रसिद्धेः ।
भाष्यकारेणानुक्तमपि दृष्टव्यम् । प्रचुरत्वाच्च तयोः ।
मुसलं मुहुर्मुहुः सरणात् । उत्क्षिप्योत्क्षिप्य मुसलं कस्मात् ? तद्धि मुहुर्मुहुः सरति ब्रीह्या-
निपातनान्मुहुः सरणम् । दिषु ।
- III.172. हविर्धनि । शक्ते सोमलक्षणानि हवींषि 813. 'हविर्धनि हविषां निधाने' । सोमास्तयोर्नि-
निधीयन्ते ययोः । सामीपिकं चाधिकरणम् । धीयन्ते ।
- III.173. यावापृथिव्यौ नोऽस्माकं स्वभूतम् । 814. यावापृथिव्यौ अस्माकं सिध्रं साधनम् इमं
सिध्रं साधनं फलानाम् । अथ अस्मिन्नहनि यज्ञं योऽयस्मान्साधयति अथ एतस्मिन्नहनि
सादगुण्या दिविस्पृशं दिवः स्पृष्टारं गन्तार- वर्तमानं दिविस्पृशं यां यः स्पृशति आपू-
मित्यर्थः । यज्ञं देवेषु यच्छतां प्रापयतामि- रयति तमेवगुणयज्ञं देवेषु नियच्छतां

मित्यर्थः ।

देवेभ्यो दत्तमित्येतदाशास्महे ।

III.174. आर्त्तौ धनुषः कोटी । आर्त्तन्यौ 'ऋ'
गतौ इत्यस्य । ते हि ज्ययाऋष्यमाणे सङ्गच्छतः ।

815. 'आर्त्तौ' धनुः प्रान्ते । ते कस्मात् ? 'अर्त्तन्यौ'
वा' । ऋतेर्धातोर्गत्यर्थस्य ।

III.175. शुनासीरौ । अप्रसिद्धत्वादभिधेयस्याह
शुनो वायुः । क्षिप्रं वातीति निर्वचनम् ।
अन्तरिक्ष इत्यर्थप्राप्तार्थवचनम् ।

816. 'शुनासीरौ' इत्यत्र शुनो वायुः । स हि
क्षिप्रमेत्यप्रतिबध्यमानोऽन्तरिक्षे ।

सस्यं ब्रीह्यादि । समा संवत्सरः । एतद्देवी-
जोष्ट्रीशब्दवाच्यमिति कात्थक्यो नैरुक्तविशेषो
मन्यत इति शेषः ।

817. सस्यं च समा चेति कात्थक्यः । सस्यं
ब्रीह्यादि समेति संवत्सरः ।

तयोर्देव्योरेष संप्रैषः प्राधान्यस्तुत्युदाहरणं न
ऋक् न यजुर्न सामास्ति ।

'तयोरेष संप्रैषो भवति' ।

III.176. ते वीतां पिबेतां कामयेतां वा । इदं
हविः । त्वमपि हे होतर्यज मा विलम्बिष्ठाः ।

818. ते देव्यौ जोषयिष्यौ अस्य पृषदाज्यस्य स्वमंशं
वीतां पिबेतां कामयेतां वा । यजेति संप्रैषः ।

III.177. ऊर्जाहुती ऊर्जे प्रत्याह्वातव्ये । ऊर्जयमाने
बलं कुर्वन्त्यौ । अधातां दत्तामस्मभ्यम् ।
वीतां पिबेतां कामयेतां वा । इदं हविः ।
त्वमपि होतर्यज मा विलम्बिष्ठाः ।

819. ऊर्जाहुती ऊर्जयमाने बलवतीमूर्जतां च
कुर्वाणे अधातां दत्तां वीतां पिबेतां काम-
येतां वा ।

— — —

IV.1. समाम्नायक्रमेणैवानन्तरं मध्यस्थाना देवताः ।

वायुः पुनर्वातिः ।

वेतेर्वाऽनेकार्थत्वाद् गतिकर्मणः ।

तस्य वायोरेषा ।

IV.2. मधुच्छन्दस आर्षम् ।

श्रयणैरलङ्कारणैरलङ्कृता भूषिता इत्यर्थः ।

पाहि पिबेतेरेतद्रूपं न पातेः ।

यत इन्द्रस्योचितं सोमपानम् । तस्मादिन्द्र एव वायुः ।

तस्य वा एषा । ऐन्द्र एव सूक्ते इन्द्रपर्यायत्व-
प्रतिपादनार्था परा ।

IV.3. शवसानं बलाचरणशीलम् ।

एवमिन्द्रप्रधानेयमृगित्येके मन्यन्ते ।

उभयप्राधान्येन परममन्यद्दर्शनम् ।

IV.4. वरुणः । अन्तरिक्षे उदकस्यावरणाद्वायुरेव ।

IV.5. नीचं बारं यस्य स नीचीनबारोऽधोमुख-
विलस्तम् ।

कबन्धो मेघः कवतेर्गतिकर्मणः ।

IV.6. सुष्ठु स्तोमीत्यर्थः ।

समानया योग्यया गिरा स्तुत्या ।

अन्यके [कुत्सिताः] अन्ये (अन्यके) अस्मद्
द्विषः ।

रुद्रः । रौति स्तनयिल्लक्षणं शब्दं करोतीति ।

821. अधुना समाम्नायादुक्तमेणैव मध्यमस्थानदेवता-
पदानि वक्तव्यानि ।

822. “वायुः” कस्मात् । ‘वातेः’ । वा ‘गतिगन्ध-
नयोः’ । ‘... अनेकार्थो वेतिः । तस्य वा गति-
कर्मणो गत्यर्थस्य ।

तस्यैषा भवति ।

मधुच्छन्दस आर्षम् ।

‘अलङ्कृताः’ । पर्याप्ताः अलङ्कृताः । पातुं
संस्कृताः ।

पाहि पिबेत्येतदाशास्महे ।

823. प्रसिद्धं हीन्द्रस्य मध्यमस्य सोमपानम्, ...
तस्मादिन्द्र एव वायुः ।

‘तस्य’ इन्द्रस्य वायोरैन्द्र एव सूक्ते यस्यामि-
न्द्रस्य विशेषणत्वेन वायुशब्दस्तथा ‘एषापरा’
शृक् ‘भवति’ ।

अधिकबलमात्मानं मन्यमानम् ।

824. एवमेतस्मिन्मन्त्रे ऐन्द्रसूक्तमध्यपातित्वात् ...
‘इत्येके’ ।

‘अपरे’ पुनः ‘उभयप्राधाना’—इयमृक् इति
मन्यन्ते ।

‘वरुणः’ कस्मात् ? ‘वृणोतीति सतः’ स हि
वियद्वृणोति मेघजालेन ।

न्यक् अच्यते द्वारं यस्य स भवति नीचीन-
द्वारः अधोद्वारः । तं नीचीनद्वारं अधोविलम् ।

825. ‘कबन्धः’ इति मेघ उच्यते । कस्मात्सः ।
‘कवनमुदकं’ कवतेर्गत्यर्थस्य ।

826. सुष्ठु तमभिष्टौमि ।

समना । तत्समानया, तद्योग्यया गिरा स्तुत्या ।

अन्ये एव अन्यके । शत्रवः ।

‘रुद्रः’ कस्मात् ? रौतीति सतः । स हि स्तन-
यिल्लक्षणं करोति ।

IV.6,7. अत्यर्थे वा शब्दं कुर्वन्मेघोदरस्थो द्रवति ।

‘‘हारिद्रविकं मैत्रायणीयानाम् ।

IV.8. सहमानायाभिभवतोऽन्यान् ।

IV.9. क्षमया सप्तम्यर्थे तृतीया सहार्थे वा पृथिव्यां
पृथिव्या वा सह ।

चरति परि सा वृणक्तु नः परिवर्जने परि-
वर्जयतु सास्मान् ।

स्वपिवात हे स्वासवचन मेषजा मेषजानि
औषधानि तान्यस्मभ्यं देहीति शेषः ।

द्युतेः खण्डनार्थस्य द्युतेर्वा उज्ज्वलत्वात् ।

अग्निरपीत्यादि स न मन्येतेत्यादिबिचारानु-
स्मृतये संकरव्युदासाय ।

IV.10. शुनः शेषस्य ।

तां योऽभिर्वृष्यते बोधयति वा देवान् होतृ-
त्वात् स जराबोधः ।

विशेषिशे मनुष्यस्यार्थाय ।

दृशीकं दर्शनीयं श्रवणीयमित्यर्थः ।

इरा अन्नं तेन सम्बन्धात् तद्धेतुभूतमुदकं
लक्ष्यते ।

वर्षद्वारेणापीरामन्नं ददाति ।

सोऽयमिरादः सन्निरादानादिन्द्रः ।

तदेव पूर्वपदम् । दधातेर्दानार्थस्य धारणा-
र्थस्य वोत्तरपदम् ।

सोऽयमिरादारः सन्निरां दारयितेन्द्रः ।

द्रवतिर्गतिकर्म ।

गच्छति सोमं पशुमित्यर्थः ।

अत इन्धनादिन्द्रः ।

IV.11. सर्वस्य शुभाशुभकर्मणो दर्शनादेवौपमन्यवो

शब्दं कुर्वाणो मेघोदरस्थो द्रवतीति ।

हारिद्रवो नाम मैत्रायणीयानां शाखाभेदः ।

827. ‘सहमानाय’-नित्यमभिभवते शत्रून् ।

828. क्षमया पृथिव्या व्रीह्यादिभावमुपगतया ।
तस्यां वा...पृथिव्याम् ।

सा घृती प्राणिनः अस्मान् परिवृणक्तु परि-
वर्जयतु नः ।

हे स्वापिवात स्वासवचन...यानि तव सहस्रं
मेषजानि...तान्यस्मान् प्रति सन्तु ।

‘दियुत द्युतेर्वा’ अवखण्डनार्थस्य ‘द्युतेर्वा’
दीप्यर्थस्य ।

829. ‘अग्निरपि रुद्र उच्यते’ इति । विचारानुस्मृतये
संक्रोपप्रदर्शनम् ।

शुनः शेषस्यार्थम् ।

स हि जरया स्तुत्या होतृत्वे वर्तमानोऽभि-
मतमर्थं यजमानानां सम्पादयन् देवान्
बोधयति ।

विशेषिशे मनुष्याय ।

दृशीकं दर्शनीयं श्रवणीयं श्रवणार्हं व्यपगत-
दोषं स्तोत्रमुच्चारयिष्यति ।

830. इराम् अन्नं व्रीह्यादि दृणाति विदारयति ।

वर्षेद्धेतुमङ्कुरं बीजं भिनत्ति ।

‘यो वर्षेद्धारेणासाविरामन्नं ददाति सोऽयम्
इरादः इरादाता इन्द्रः ।

तदेव पूर्वपदं दधातेर्दानार्थस्य धारणार्थस्य
वोत्तरपदम् ।

सोऽयम् इरादारयिता इन्द्रः ।

द्रवतिर्गत्यर्थः ।

सोमपानार्थमसौ द्रवति ।

सोऽयम् इन्धः इन्द्रः ।

831. ‘इदं दर्शनादित्यौपमन्यवः’

मन्यते ।

ईश्वर इन्ः, ... इन्श्वासौ दारयिता चेति ।...

आदरयिता वा यज्वानाम् ।

गातोराषम् ।

अददौ दारयसि ।

उत्सशब्दोऽपठितमपि मेघनाम ।

IV.12. उदकनिर्गमनबिलानीत्यर्थः ।

अथवा दानवं दातारं च ।

IV.13. गृत्समद ऐन्द्रं रूपमास्थितः ।

यस्य च शुष्माद् बलाद् ।

नृम्णस्य नृमनस्य तस्य बलस्य महा महत्वेन
हेतुना ।

नाहमिन्द्रः ।

देवतासतत्वस्य भावितान्तःकरणस्य प्रीति-
रुपयते ।

अन्ताद्यक्षरविपर्ययेण ।

IV.14. एवं तदाह प्रकर्षेणार्जयिता वा संगृहीता वा
रसानामिति ।

वि वृक्षान् विविधं हन्ति ।

विश्वं सर्वमस्माद् बिभाय ।

अनागा अनपराधोऽपि चास्माद् ईषते ईषति-
हनतीति गतिकर्माणौ ।

हन्ति दुष्कृतः पापकृतः पापकारिणः ।

बृहस्पतिः । बृहतः पाता वाय्वात्मना शोषयिता ।

IV.15. अयास्यस्य ।

अश्ना...अपिनद्धम् । मधु उदकं । परि सर्वतो-
ऽपश्यत् दृष्टवान् ।

ईश्वरश्वासौ दारयिता च शत्रूणामितीन्द्रः ।

अथवा । ईश्वरश्वासौ आदरयिता च यज्वनाम् ।

832. गातोरात्रेयस्यार्षम् ।

अददः । दारितवानसि त्वम् ।

उत्सं मेघम् ।

वि खानि । बिलानि विवृतानि त्वमकरोदक-
निर्गमनद्वाराणि ।

दानवम् उदकदातारं मेघम् ।

833. गृत्समदमिन्द्रवरप्रदानादैन्द्रं रूपं बिभ्रतम् ।

यस्य शुष्मात् बलात् ।

नृम्णस्य महा बलस्य सेनालक्षणस्य महत्त्वेन ।

834. नाहमिन्द्रो ब्राह्मणोऽहं तत्प्रसादादेवावाप्ततद्रूप
इति ।

‘दृष्टार्थस्य’ इति देवतार्थं सतत्त्वतो दृष्टवतो
भावितान्तःकरणस्य तन्त्रोपजातप्रीतेः ।

आद्यन्तविपर्ययेण ।

प्रपूर्वस्यार्जयतेः पर्जन्यः । स हि रसान्
प्रकटीकरोति ।

835. विवृक्षान् हन्ति विहन्ति वृक्षान् पर्जन्यः
अशनिपातैः ।

विश्वं बिभाय सर्वाणि चास्माद्भूतानि
बिभ्रयति महावधात् पर्जन्यात् ।

अनागा अपि अनपराधोऽपि सन् सर्व एव
अस्माद्वर्षकर्मवतः.....ईषते पलयते ।

हन्ति उपशमयति सुभिक्षं कुर्वन्...।

बृहतो महतोऽस्य जगत उदकस्य वा पाता
रक्षिता ।

अयास्यस्याङ्गिरसस्यार्षम् ।

अशनवता व्यापनवता मेघेनापिनद्धम्...मधु
उदकं पर्यपश्यत् सर्वतोऽपश्यत् ।

विवरेण रवः शब्दो विविधशब्देन शब्दयित्रा ।

चमसं न चमसमिव यथा तक्षा वृक्षं स्थं
चमसं तद्वत् ।

चमन्ति भक्षयन्त्यस्मिन्निति चमसः सोमपात्रम् ।
ब्रह्मणस्पतिः । ब्रह्मणोऽन्नस्य वृष्टिप्रदानादिना
पाता रक्षिता ।

तदाह भाष्यकारः—अशनवन्तमास्यन्दनवन्त-
मिति ।

IV.16. मधुधारं 'कर्मण्य' उदकस्य धारयितारम् ।

अभीत्ययमतृणदित्येतेन सम्बध्यते ।

पपिरे पीतवन्तः पिबन्ति वा ।

स्वर्दृशः स्वरादित्यस्तस्य द्रष्टारः ।

उत्सं मेघम् ।

निवसन्ति हि तेन हेतुभूतेन तत् क्षेत्रम् ।

IV.17. वयं हितेनेव यथा हितेन केनचिन्मित्रेण

कञ्चित् तद्वजयेम शत्रूनि ।

आ हरेति शेषः ।

परा च वर्षकर्मश्रवणेन मध्यमस्वे हेतुर्भव-
तीत्याह ।

धेतुरिव यथा धेतुः पयः क्षीरं धार्यते तद्वद-
स्मासु निमित्तभूतेषु धुक्व धारय ।

किञ्च य एते त्वदनुचरा माध्यमिका देवगणा
मरुदादय ऋतस्योदकस्य पतयः पातारस्ते च
नोऽस्मान्नित्यमेव मृडयन्तु सुखं ददतु सुखय-
न्तिवत्यर्थः ।

IV.18. जामित्वं च त्रिविधं दृश्येत । एकं तावत्
शब्दतोऽर्थतश्च ।

एकस्यामृच्च समानाभिव्याहारः समानमभिव्या-
हारस्यैवमेवेति...तजामीत्येकं मतम् ।

836. विवरेणा विकृत्य भीषणेन अतिमहता रवेन
शब्देन ।

यथा कश्चित्कुशलः शिल्पी वृक्षमध्यात् चमसं
यज्ञपात्रं निर्हरेत् ।

'चमसः'चमेर्भक्षणाथस्य । तत्र हि सोमश्चम्यते ।
ब्रह्म अन्नमृगादि वा । तस्योभयस्याप्यसौ
वर्षेणौषधीरभिनिष्पादयन् पाता सम्पश्यते ।

अश्मशब्दात् 'अशनवन्तम्'इति आस्यशब्दात्
'आस्यन्दनवन्तमिति' भाष्यकारः ।

837. मधुधारम् उदकं धारयितारम् ।

अभ्यतृणत् अभ्यहन् ब्रह्मणस्पतिः ।

पपिरे पिबन्ति ।

स्वर्दृशः सूर्यस्य रश्मयः ।

उत्सं मेघम् ।

तदपाश्रयेण हि ग्रामे क्षियन्ति कुटुम्बिनः ।

838. हितेन केनचिदोत्तेन मित्रेण संयुक्ताः सन्तो

वयं जयेम गवाश्वादीनि ।

'आ'इत्यस्योपसर्गस्य सम्बन्धि क्रियापदमध्या-
जहार भाष्यकारः ।

यतः परया वर्षलिङ्गयोपपादयति मध्यस्थानः
क्षेत्रस्य पतिरिति ।

839. धेतुर्यथा पयो दोग्धि एवमस्मासु धुक्व
प्रक्षर ।

ऋतस्य उदकस्य पतयः पातारो माध्यमिक
देवाः क्षेत्रस्य पतिप्रमुखाः मृळयन्तु । नित्यम-
स्मान् रक्षन्तु पूजयन्तु च ।

840. तदेतत्पुनरुक्तं द्विविधम् । समानशब्दार्थमस-
मानशब्दार्थं च ।

पदान्तरेण यः कश्चित्पूर्वेऽर्थेचैऽभिहितोऽर्थ-
स्तमेवोत्तरेऽर्थेचैऽभिदधजामि भवति.....

'एकं' तावदाचार्यमतम् ।

तत्समानपदगतं च जामीत्यपरं मतम् ।

यत्रैतदपि नास्ति स्मृतिविच्छेद इति तदेव

जामीति मतान्तरम् ।

यथाशक्ति सर्वत्र विशेषो वक्तव्य इति भावः ।

IV.19. अलब्धलाभो योगः ।

लब्धस्य रक्षणं क्षेमः ।

अधस्पर्दात् अधश्च पादयोर्मै पयः प्रदेशस्त-

स्मात् प्रसादाकाङ्क्षया मन्मुखं निरीक्षमाणा

यूयमुद्रदत्त ऊर्ध्वं वदत ।

कश्चिन्मधुमान मधु अण्वपि द्रव्योतति ।

तस्य पाता अधिष्ठातृत्वेन ।

अमीवा द्विषिता सर्पादी रोगो वा तस्य हन्ता ।

IV.20. सखा च सुशेवः सुसुखः ।

शेवः शिष्यतेर्वैकागो नामकरणः ।

षकारस्थाने वकारः प्रविशतीत्यर्थः ।

अन्तस्थशब्दः क्रियावाची न यरलववाची ।

यद्यद्रूपं कामयते तत्तदेवता ऐश्वर्यवशाद्

भवति ।

यत्किञ्चित् प्राणिनो वा सर्वमिन्द्रो बोधवीति

पुनः पुनर्भवति प्रतिपद्यते इत्यर्थः ।

स्वैर्मन्त्रैराहूयमानः स्तूयमानो वेति शेवः ।

IV.21. वाचस्पतिः प्राणात्मनेन्द्रः ।

कृतपात्मा अतः सम्बन्धादपगतप्राणमिवात्मानं

मन्यमानः कृतनिर्णेजनः सन्नाह ।

हे वास्तोष्मते धनस्यान्नाख्यस्य स्वामिन् ।

यदेव समाने पादे समानाभिध्याहारं भवति

तज्जामि भवतीत्यपरम् ।

एवं येन केनचित् स्वल्पेनापि विशेषेण

तदजामि भवतीत्यपरम् ।

841. एवमादिषु यथा समानशब्देऽसमानशब्देषु

च पुनरुक्तेषु यः कश्चिद्विशेषो वक्तव्यः ।

योगो नाम लिप्सितस्यार्थस्य प्राप्तिः ।

क्षेमो नाम तत्परिपालनम् ।

ते यूयमाक्रान्तमूर्धानो मया मम अधस्पर्दात्

पादयोरोधो वर्तमानाः मन्मुखप्रेक्षा अस्वाधीन-

सर्वार्थवृत्तयो भूत्वा नित्यं मां वदत ।

कश्चिन्मधुमान तु मध्वविरतं मुहुर्मुहुश्चोततीति ।

842. तदधिदेवताभावेन रुद्रात्मना च तत्कृतेनोप-

कारेण रक्षिता मध्यमः ।

843. अमीवा रोगस्तस्य हन्ता ।

843. सखा मित्रं सुशेवः सुष्ठु सुखो भव ।

‘शेव इति सुखनाम’ । तत्कस्मात् ? शिष्यतेः ।

वकारो नामकरणः ।

असौ वकारः । स षकारस्य स्थानमुपगच्छति ।

अन्ते तिष्ठति धातोर्यो वर्णः सोऽन्तस्थः । न

संज्ञा यथा अन्तस्था यरलवाः ।

अस्येतदैश्वर्यं देवतायाः । यद्यदिच्छति रूपं

तत्तत्करोति ।

यावन्ति कानिचिद्रूपाणि मधवा इन्द्रो भवितु-

मिच्छति तानि सर्वाण्यप्रतिबन्धेन बोधवीति

पुनः पुनर्भवतीति ।

स्वैर्मन्त्रैः हूयमानो वा स्तूयमानो वा ।

844. ‘वाचस्पतिः’...वाचः पाता वा पालयिता वा,

प्राणात्मनेन्द्रः ।

अपगतप्राणमिवात्मानं मन्यमानः पापकृत्याप-

सम्बन्धात्कृतश्चिकृतनिर्णेजनः सन् प्राणं ब्रवीति ।

हे वसोष्मते हे धनस्य अन्नस्य च पते ।

निरामय नियमेन रमय त्वम् ।

अद्भ्य आदित्य आदित्यादयम् ।

IV.22. इन्धनवर्जितो दीदयः दीप्यते ।

यश्च भवन्तं विप्रासो मेधाविन ईळते स्तुवन्ति
अश्वरेषु ।

मधुमतीर्मधुस्वादयुक्ता वृष्टिलक्षणा अपो दा
देहि ।

यमो मध्यस्थानो वायुरित्युक्तम् ।

परयिवांसं पर्यागतवन्तं प्राप्तवन्तमित्यर्थः ।

प्रवतः । 'मनुष्यजातीः ।

उद्धतश्च देवजातीः ।

निवतश्च तिर्यग्जातीः ।

IV.23. वैवस्वतं विवस्वत आदित्यस्यापत्यभूतं मध्य-
मम् ।

अग्निरपीडादिविचारोपन्यासो मन्ये मनस्यमया
दिरूपोऽयमस्य मध्यमस्थानस्य व्यभिचारनि-
वृत्त्यर्थः ।

तमग्निमेता वक्ष्यमाणा ऋचः ।

सेनेव यथा सेना सेनापतिना सृष्टाऽवसृष्टाऽभ्य-
नुज्ञाता सती ।

भयं दधाति जनयतीत्यर्थः ।

बलवाची वामशब्दः बलमादधाति ।

दिशुदिति वज्रनाम । वज्रनामानि स्वायुधमा-
श्रवचनान्येव ।

प्रतीकं दर्शनमुच्यते ।

IV.24. यमो ह जातः युगपज्जातत्वाद्यमोऽत्राग्नि-
रुच्यते ।

ततश्च समानपितृकत्वाद् भ्रातरौ युत्राम् ।

निरामय नियमेन रमय ।

अद्भ्य आदित्यस्ततो मध्यमः ।

845. हे अपांनपात् यस्त्वम् अनिध्मो अनिन्धनोऽपि
दीप्यसे ।

यं च त्वाम् अश्वरेषु यज्ञेषु विप्रा मेधाविन
ईळते स्तुवते ।

मधुमतीः मधुरसाः मधुरस्वादाः अपो देहि
अभिषवाय ।

‘यमो’...‘यच्छति’ उपरमयति जीवितात्सर्वं
भूतप्राप्तमिति यमः ।

846. परयिवांसं पर्यागतवन्तं सर्वतः प्राप्तवन्तम् ।

प्रवतो मनुष्याः ।

उद्धतो देवाः ।

निवतस्तिर्यग्श्च तथा गत्युपपत्तेः ।

वैवस्वतं विवस्वतः पुत्रम् ।

‘अग्निरपि यम उच्यते’ इति विचारोपप्रदर्श-
नाय ।

यथाग्निरपि यमशब्देनोच्यते तथेसा ऋचोऽनु-
प्रवदन्ति ।

847. सेनेव सृष्टा निश्चिता । अथवा । सेनापतिना
विसृष्टा प्रेरिता ।

अभं दधाति भयं वा ।

बलं वा दधाति ।

दिशुत् आयुधम् ।

प्रतीकं दर्शनम् ।

यसेदमेवंलक्षणमग्निः स एव यमोऽग्निः ।

848. तौ युवामेवं कृत्वा एकपितृकौ एक ज-मानौ
यमौ भ्रातरौ ।

सर्वजगत्प्रदेशमातरावित्यर्थः ।

किञ्च जारः कनीनां जरयिता कन्यानाम् ।

पतिर्जनीनां जनयो भार्यास्तासां पतिः ।

IV.25. प्रथमोऽनुपजातपुरुषसम्भोगेच्छावस्थां त्वां
विविदे विन्नवान् लब्धवान् ।

‘अग्निर्मह्यमथो इमम्’ इति च पठन्ति ।
तेषासिदमुदाहरणम् ।

चराथा चराथया ।

चरन्त्या पश्चाद्भुत्या वसत्या निवसन्त्यौषध्या-
हुत्येति ।

इदं आहवनीयात्मना दीप्तं सन्तम् ।

IV.26. प्रमीतेः प्रमीतिः प्रमरणं ततः प्रमरणाद्
वृष्टिद्वारेण त्रायते ।

मेदयतेर्वा स्नेहानार्थस्य सर्वमसावुदकेन स्नेह-
यति ।

यातयती ‘यति प्रयत्ने’ कृष्यादिकर्मसु प्रयत्ने
कारयति ।

ब्रुवाणः शब्दं स्तनयितुलक्षणं कुर्वन् ।

घृतवत् घृतसंयुक्तं जुहुत ।

‘नैव कश्चित् क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत्’
इत्याह ।

तेन पश्चादयस्तु न कामतः कण्डूयनादि-
समर्थाः ।

IV.27. क्रमणो वा क्रामस्यन्तरिक्षे ।

हिरण्यश्वासौ गर्भश्चेति प्रजापतिस्तत्पुरुषः ।

हिरण्यगर्भः समवर्तत संवृत्त उत्पन्न इत्यर्थः ।

पृथिवीमित्यन्तरिक्षनाम ।

कं देवं हविषा परिचराम ।

मातारौ सर्वस्य लोकस्य निर्मातारौ ।

जारः कनीनां पतिर्जनीनाम् ।

पतिर्जनीनां पालयिता जायानाम् ।

सोमः त्वां प्रथमो विविदे विन्नवान् प्राप्त-
वान् ।

819. अग्निर्मह्यमथो इमामिति च केचिदधीयते
निगममुपचयहेत्वर्थम् ।

चराथा चरन्त्या जंगमया ।

पश्चाद्भुत्या वसत्या च निवसन्त्या औष-
धाद्भुत्या ।

इदं समिद्धं भोगैः सर्वभोगानामीश्वरं प्रदातार-
मिति ।

प्रमीतिः प्रमरणं ततः सर्वलोकं त्रायते वर्ष-
द्वारेण ।

819, 850. ‘मेदयतेर्वा’ स्नेहानार्थस्य । सर्वं ह्यस्य-
उदकेन स्नेहयति ।

850. आयातयति कृष्यादिषु प्रवर्तयति तत्कर्मपूर्व-
कत्वात्कृष्यादिकर्मणाम् ।

प्रब्रुवाणः स्तनयितुं कुर्वन् ।

घृतवत् घृतोन्मिश्रं जुहोत जुहुत द्वे मनुष्याः ।

851. नित्यं हि ते कर्मवन्तो भवन्त्यारम्भशीलत्वात् ।

ते हि न कामकारतोऽङ्गानि प्रसारयितुं शक्नु-
वन्ति ।

‘क्रमणो वा’ । क्रमणसाधनम् । स्वयमेव वा
क्रामति ।

852. हिरण्यमयश्वासौ गर्भश्चेति समानाधिकरणः ।

हिरण्यगर्भः एव अग्रे समवर्तत समभवत्
उदपद्यत ।

पृथिवीम् अन्तरिक्षम् ।

अनेन चरुलक्षणेनाज्यलक्षणेन वा हविषा तं
वयं परिचरेम ।

IV.28. गृभेरिति गृणात्यर्थे वर्तमानस्येति वर्णव्यापत्त्या 853. 'गृभेः' धातोः गृणात्यर्थे वर्तमानस्य ।

गर्भः प्रधानम् ।

प्राधान्यादेव च स्तुत्यो गर्भः ।

गृहरेव गर्भ इति भावः ।

अप्रमोदात्पुनः पुंसः प्रजनं न प्रवर्तते ।

लिङ्गभेदः केवलम् ।

मधुमन्तः स्वादुयुक्ताः ।

IV.29. तेमिस्तैर्नोऽस्माकमविता वर्षिता रक्षिता
वा भवेति ।

सर्वचेष्टानां तल्लीनत्वात् सर्वस्य कर्ता ।

भौवनस्य विश्वकर्मण आर्षमिदम् ।

विमना विविधं भूतजातमुत्पन्नं मनो यस्य सः ।

सन्दृक् सम्यक् प्रविभागेन द्रष्टा ।

IV.30. तानि समिषा मदन्ति सह मोदन्ते एकी-
भवन्ति ।

ऋषिशब्देनात्र दर्शनाद्भ्रमय उच्यन्ते ।

विधाता विभागेन दाता शुभानामशुभानां च ।

तानि इषा अन्नभूतेन शरीरेण योग्येनेत्य-

भिप्रायः ।

IV.31. तदभिवादिनी तस्य चेतिहासस्यभिवादिनीय-
मृग् भवति ।

न्यसीदत् निषण्णो वेद्याम् ।

पिता नो धर्माधर्मोत्पादनद्वारेण शरीरस्य
जनकत्वात् पिता पालयिता वास्माकम् ।

स आशिषा मनसामिलषितार्थप्रार्थना आशी-
स्तया आशिषा ।

IV.32. प्रथमच्छत् प्रथममुत्कृष्टं छादयिता ।

स्तुत्यो हि गर्भः ।

तदेवं गर्भग्रहणहेतुकोऽयमिति ग्रहेर्गर्भः ।

प्रमुदितयोः संपर्काद्गर्भग्रहणं च ।

केवलं लिङ्गकृतो विशेषः ।

854. मधुमन्त उदकवन्तः ।

तेभिः तैः त्वमस्माकम् अविता तर्पयिता
भवेत्येतदाशास्महे ।

यावदिदं किञ्चिद्भूतं करिष्यमाणं क्रियमाणं च
तस्य सर्वस्य कर्ता ।

855. भौवनस्य विश्वकर्मणः प्रजाप्रतेरार्षम् ।

856. विमना विभूतमनाः विभूतप्रज्ञानः ।

संदृक् परमः प्रकृष्टः अव्यवधानेन संद्रष्टा
सम्यक् प्रविभागेन द्रष्टा ।

समिषा मदन्ति—इषा उदकेन अद्भिः परि-
युताभिः सुसूक्ष्माभिः सह तेन कर्मणा समानं
अविशेषेण मादन्ते ।

यत्रैतानि सत्तृष्णीणानि रसानामाकर्षणानि
द्रष्टृणि वा रश्मीन् ज्योतींषि एकं भवन्ति ।

857. विधाता च तद्योग्यानां विषयाणाम् ।

तानि इषा अन्नेन सह मोदन्ते तृप्यन्ति ।

859. तस्यैवार्थस्येतिहासोक्तस्याभिवादिनी आभि-
मुख्येन वादिनी 'एषा ऋग्' भवति ।

न्यसीदत् एवं कर्मण्यङ्गभावमुपजगाम ।

860. स नः पिता जनिता सोऽस्माकं पिता पाता
रक्षिता ।

859. स आशिषा । आशीः प्रार्थना कामः ।

860. प्रथमच्छत् । प्रथमोऽप्रजत्वात् । प्रजापति-
भावेन मुख्यस्य छादयिता ।

सोम्यं सोममयं मधु ।

IV.43. वेनः.....कान्तो दीप्तो मध्यमस्थानः ।

पृश्निगर्भाः पृश्निगदित्यस्तस्य गर्भभृता
गर्भत्वमापन्नाः ।

रजसो विमाने रज उदकं तस्मिन् भीयते
उत्पद्यते यस्मिन् तद्रजसो विमानमन्त-
रिक्षम् । तस्मिन्नायतने स्थितमिति शेषः ।

अपां सूर्यस्य च संगमनेऽन्तरिक्ष इत्यर्थः

विप्रा मेधाविनः ।

मतिभिः स्तोत्रशास्त्रलक्षणादिभिः ।

रिद्वन्ति पयन्ति...स्तुवन्तीत्यर्थः ।...

IV.44. स्तुत्यर्थाङ्घ्रिर्धातोः ।

IV.44. यथा जीर्धति परिणमने उपचयरूपेण गर्भ-
स्तथा तथा जरतीति जरायुर्गर्भस्य वेटकः ।

दीयते ह्यसौ पुरुषेण स्त्रियै ।

तथा च प्रवादः स्त्रीणां प्रत्यग्रगृहीतगर्भाणां
चिरलब्धो मे गर्भ इति ।

रा च मध्यमः प्राणः । प्राणश्च वायुः ।

स हि शरीरादुत्क्रामन्नन्याममूनयतीति ।

जीवातवे चिरजीवनाय ।

IV.45. घृतेनोदकेन ***वृद्धिलक्षणेन चोदकेन तन्त्रं
शरीरं वर्धयत्वात्मनोऽस्माकं च ।

देव्यः षट् संख्याकाः***द्यौश्च पृथिवी चाहश्च
रात्रिश्चापश्चौषधयश्चेताः ।

वीरयध्वं***वीरान् शूरान् वीरवतो वा पुत्रवतो-
ऽस्मान् कुरुतेत्यर्थः ।

कष्टं हि पुत्रमरणम् ।

मध्यमोऽभिप्रेतो गन्तान्तरिक्षे ।

इदं सोम्यं मधु सोममयं तन्मधु ।

871. 'वेनः'.....सर्वलोककान्तो हि मध्यमः
सर्वस्योपकरित्वात् ।

पृश्निगर्भाः पृश्निगदित्यः...तस्य गर्भत्वमु-
पागताः ।

रजसो विमाने रज उदकं तद्यत्र निर्मायते

872. तत्रावस्थितः अन्तरिक्षलोक इत्यर्थः ।

872. अपां च संगमे सूर्यस्य च संगमे समागमन-
स्थाने ।

विप्रा मेधाविनः स्तोतारः ।

मतिभिः स्तुतिभिः प्रज्ञापूर्वकाभिः ।

रिद्वन्ति.....लिहर्धातोः वर्धयन्ति पूजयन्ति
वेत्यर्थवचनम् ।

यथा यथा गर्भो भवति तथा तथा तदुत्पद्यते ।

दीयते हि स पुरुषेण स्त्रियै धारणाय ।

भवति च बादः स्त्रीणामभिनवगृहीतगर्भाणाम्
'अचिरलब्धो मे गर्भः' इति ।

स पुनरयमिन्द्रो मध्यमः प्राणः ।

स पुनर्धेदेतस्माच्छरीरादुत्क्रामत्यथेतान् प्रा-
णान् 'असृन्' अन्यत्र नयति ।

873. जीवातवे चिरम् अस्माकं जीवनाय मनो
धारय ।

घृतेन उदकेन त्वमात्मानं यथाकालं वर्ध-
यस्व ।

देवीः षट् द्यौश्च पृथिवी च अहश्च रात्रिश्च
आपश्चौषधयश्चेति ।

वीरयध्वं वीरान् पुत्रान् इच्छत दातुम् ।

874. कष्टं हि पुत्रमरणम् ।

इह अभिषेयो मध्यमः ।

शुरुधो वृष्टिलक्षणा आपः सन्ति ।

IV.46. वृजिनानि पापानि दुर्भिक्षादीनि हन्ति ।

ऋतस्यैव श्लोकः स्तनयितुलक्षणः ।

आयोर्मनुष्यनामैतत् ।

इन्दुः कस्मात् ? इन्धतेर्दीप्तिकर्मणः ।

IV.47. इषवान् छान्दसत्वादिषः इळ स्तुतिं प्रती-

च्छन् वा । अन्नं वा ।

स्तोतृभ्यो देयेनाग्नेन स्तुतीच्छया तद्धानि-
त्यर्थः ।

मननं स्तवनमस्मदीयं प्रेरजति कम्पने चलति
गच्छतीत्यर्थः ।

वधैः प्रहरैः । अजेत जयेत । दुर्मतिं
पापबुद्धिम् ।

परुच्छेप ऋषिरित्यभिधेयवचनः ।

स कस्मान् परुच्छेपः ? पर्ववन्परुच्छेपो-
ऽस्येति ।

IV.48. वाय्वादीनि इन्दुपर्यन्तानि सप्तविंशति-

र्यथा समाम्नायमनुक्रान्तानि ।

मन्त्रस्वभावप्रदर्शनार्थम् ।

प्रजापतिः प्रजानां पाता वा पालयिता वेति
धात्वन्यत्वमात्रम् ।

त्वमेव परिगृह्णासि रक्षसि वा ।

वयं स्याम पतयः स्वामिनो रयीणां धनना-
मित्याशीर्भन्त्रगतैव ।

यत्रापि नास्ति तत्राप्येकवाक्यतायै कल्पेति
भाष्यकाराभिप्रायः ।

इह त्विन्द्रो मध्यमोऽभिधेयः ।

शुरुधः आपः सन्ति विशन्ते ।

875. वृजिनानि वर्जनीयानि अयशांसि हन्ति
नाशयति ।

ऋतस्य एवमतिमहान् श्लोकः शब्दः स्तनयि-
तुलक्षणो भवति ।

आयोः अयनस्य मनुष्यस्य ।

‘इन्दुः’—इत्येतत्पदम् । स कस्मात् ? ‘इन्धे’-
दीप्त्यर्थस्य ।

876. इषवान् नित्यं अन्नवान् । कामवान् वा ।

कामिनां स्तोतृणां नित्यमभिमतफलसम्प्रदा-
नोन्मुखः ।

नित्यमस्याकं मन्म रेजति मननानि प्रज्ञा-
नानि रेजयति आकम्पयति ।

वज्रप्रहारैरतिदुःसहैः अजेत जयेत् चिपेद्वा
दुर्मतिं पापमतिम् ।

877. ‘तत्’ च पुनरेतत् परुच्छेपस्य मन्त्रदृशः
शीलम् ।

‘परुच्छेपः’ कस्मात् ? ‘परुच्छेप ऋषिः’,
तस्य हि ‘पर्ववत्’ महान् शेषः प्रजननम् ।

इतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनु-
क्रान्तानि ।

देवतास्वभावोपप्रदर्शनार्थमिदमुक्तम् ।

‘प्रजापतिः’—प्रजानां पाता वा पालयिता वा ।

878. त्वमेवैतानि सर्वाणि सर्वतः परिगृह्ण सर्वतो
भवसि ।

वयं स्याम पतयो रयीणाम् । रयीणां धनानां पतयः

‘इति’, इयमपरा ‘आशीः’ ।

यत्रापि न स्यात्तत्राप्यध्याहार्येति स्तुत्याशि-
षोर्नित्यसम्बन्धादिति ।]

इह त्वभिधेयो मध्यमः ।

IV.49. यः कर्मात्मना वृष्टिलक्षणास्त्रप्सु जायते 879. अहिम्, अप्सुजम् उदकजन्मानम् ।

तमञ्जाम् ।

बुधे बन्धने नदीनां नदीशब्देन शब्दका-
रिणीनामपां स्यानेऽन्तरिक्षे ।

इदमपीतरद् बुधं शरीरमुच्यते ।

इयांस्तु विशेषः । बुधमन्तरिक्षं तत्र भवो
बुध्न्यः ।

रिषे रेषणाय हिंसनाय । धात् दात् कस्मै-
चिदपि ।

IV.50. सिधत् स्रवत् मा विनशदित्यर्थः ।

ऋतायोर्यज्ञकामस्य ।

एवो सहायवान् । असहायो यः सर्वकार्येषु
सहायान्तरं नापेक्षत इत्यर्थः ।

स समुद्रमन्तरिक्षनाभितत् । तदाविवेश आ-
विशति ।

भुवनं भूतजातं वि च्छे पश्यतिकर्मायम् ।

तमेनमेवं रूपं पाकेन मनसा परिपक्वेन
मनसाऽहमपश्यं दूरस्थमपि सन्तमन्तितो
ऽन्तिके सन्निधौ ।

IV.51. पुरुरवा मध्यमस्थानः । विज्ञायते हि 'वायुः
प्राण एव पुरुरवाः' इति ।

अस्मिन्स्त्वयि वृष्टिप्रदानाय कर्मात्मना जाय-
माने ।

माः स्त्रिय आपो मेघस्था वा ।

स्वगूर्ताः 'गुरी उद्यमेन' ताः प्रतिगन्तुं स्वय-
मेवोद्यताः स्वयंगामिन्य इत्यर्थः ।

रणाय मेघेन सह संप्रामाय अवर्धयन् वर्ष-
यन्ति मध्यमस्थानं देवगणाः ।

माः स्त्रियो देवानां पत्न्यः ।

असुरैः सह संप्रामाय सर्ववीर्यैरवर्धयन् बधि-

बुधे नदीनां नदनानां अपां बन्धने एतस्मि-
न्नन्तरिक्षे ।

इदमपीतरत् शरीरं बुधमित्युच्यते ।

एतावांस्तु विशेषः, बुधमन्तरिक्षं तन्नि-
वासात् ।

रिषे धात् रेषणाय हिंसनाय कस्मैचित् ।

मा सिधत् मा सुस्रवत् । नित्यमविनाशेन
वर्ततामिति ।

ऋतायोः अस्य यजमानस्य यज्ञकामस्य ।

880. एक एवाद्वितीयः । यस्य पतने गमने प्रति-
मानन्यद्वितीयं नास्ति ।

समुद्रम् अन्तरिक्षं नित्यम् आविशति ।

भुवनं सर्वाणि इमाणि भूतानि अभिविपश्यति
यथा द्रष्टव्यानि ।

तमेवं वर्तमानमहं पाकेन मनसा विपक्वप्रज्ञा-
नेन सर्वगतमपि सन्तम् अन्तिकम् इव
अपश्यम् ।

'पुरुरवाः' मध्यमः । विज्ञायते हि 'प्राण एव
हि पुरुरवाः' इति ।

881. इतस्मिन् पुरुरवसि जायमाने वर्षकर्मण्या-
त्मानं प्रतिलभमाने प्रावृट्काले ।

'माः' आपः ।

स्वगूर्ताः स्वयंगामिन्यः ।

रणाय मेघेन सह रमणीयाय संप्रामाय अव-
र्धयन् वर्षयन्ति माध्यमिका देवाः ।

मा सर्वा देवपत्न्यः ।

882. असुरैः सह दस्युहत्याय शत्रुवधाय अव-

तवन्तः ।

देवा देवा इत्यध्यायपरिसमाप्तिप्रज्ञापनफलो-
ऽध्यासः सिद्धः ।

IV.52. इह तु मध्यमोऽभिधेयः ।

अभरत् अहरत् स्वमास्थं प्रापितवान् पीतवा-
नित्यर्थः ।

यत्र सहस्रं सुत्याः कुर्वन्तीति शेषः ।

सहस्रसाव्ये हि यदपि सन्नत्वाद् ऋत्विजां
दक्षिणा नास्ति ।

[पुरन्धिः] बहुप्रज्ञो बहुकर्मा वा ।

IV.53. अथवा रातिर्दानम् 'अरातयो'ऽदानबुद्धयो-
ऽनधिकृतपुरुषजातीः ।

सूयत इति सोमः ।

तस्यैवैषा स्वतनूश्चन्द्रमाः ।

यद्वायुरिति रसात्मकत्वादशोषणाच्च । सो
ऽयमध्यात्मापद्यते ।

'तस्य' नैघण्टुकेन प्राधान्येन निदर्शनार्थमुदा-
हरामः ।

IV.54. अतिशयेन स्वाद्वया मदिष्ठया अतिशयेनैव
मदयिष्या ।

इन्द्रस्य पातुमर्थायेत्यर्थः ।

सोमस्य नैघण्टुक्त्वेन योदाहता सा निगदेनैव
व्याख्याता ।

अथ...प्राधान्यस्तुतिप्रतिपादनार्था भवति ।

चन्द्रमसो वा एतस्य [वा] प्रकृतस्यौषधि-
सोमस्य ।

संपिषन्त्यौषधिमोषधिरूपम् । के ? सामर्थ्याद्
रासायनिकाः ।

सोमं हितं मन्यन्ते यं ब्रह्माणो ब्राह्मणाः ।

IV.55. एवमौषधे सोमेऽर्थयोजना ।

र्धयन् ।

द्विरभ्यासोऽध्यायपरिसमाप्तौ यस्मात्तल्लक्ष्यते
समाप्तम् ।

883. इह त्वभिधेयो मध्यमः ।

अभरत् अपिबत् ।

सहस्रं सुत्यानां यत्र कुर्वन्ति अयुतं च
दक्षिणाः प्राप्नुवन्ति न तु दीयन्ते सन्नत्वात् ।

884. अदक्षिणत्वात्सन्नामा ।

884. पुरन्धि बहुनो धनस्य दाता ।

रीतिर्दानार्थः तत्प्रतिषेधेनारातिः ।

885. 'सोमः'...यदेनमभिषुण्वन्ति ।

अस्यैषैव स्वा तनूर्यच्चन्द्रमा रसात्मकत्वात् ।

वायुर्वा सोममेवमात्मानमापाद्याभिषूयत इति
भवति स मध्यमः ।

उभयम् 'उदाहरिष्यामः' परार्थत्वं स्तुतेः
स्वार्थत्वं च ।

स्वादिष्ठया स्वादुतमया मदिष्ठया मदयितृत्-
मया ।

इन्द्राय इन्द्रार्थं पातवे पानाय ।

इन्द्रार्थं पवस्वेत्यस्वार्थता लक्ष्यते ।

886. 'अथ' शब्देन विशेषाधिकारवाचिना स्वप्र-
धानतां स्तुतेरधिकरोति ।

चन्द्रमसो वाधिदैवमापन्नस्य । औषधिसोमस्य
वाधियज्ञमापन्नस्य ।

यत्संपिषन्ति संचूर्णयन्ति अभिषुष्य पिबन्ति
सोममौषधि केचिन्नासायनिकाः ।

यं ब्राह्मणाः सोमं विदुः ।

'इत्यधिपज्ञम्'-इति विषयमुपप्रदर्शयति ।

IV.49. यः कर्मात्मना वृष्टिलक्षणात्पु जायते 879. अहिम्, अप्सुजम् उदकजन्मानम् ।

तमञ्जाम् ।

बुध्रे बन्धने नदीनां नदीशब्देन शब्दका-
रिणीनामपां स्यानेऽन्तरिक्षे ।

इदमपीतरद् बुध्रे शरीरमुच्यते ।

इयांस्तु विशेषः । बुध्रमन्तरिक्षं तत्र भवो
बुध्यः ।

रिषे रेषणाय हिंसनाय । धात् दात् कस्मै-
चिदपि ।

IV.50. सिधत् सवत् मा विनशदित्यर्थः ।

ऋतायोर्यज्ञकामस्य ।

एवो सहायवान् । असहायो यः सर्वकार्येषु
सहायान्तरं नापेक्षत इत्यर्थः ।

स समुद्रमन्तरिक्षनाभैतत् । तदाविवेश आ-
विशति ।

भुवनं भूतजातं वि चष्टे पश्यतिकर्मायम् ।

तमेनमेवं रूपं पाकेन मनसा परिपक्वेन
मनसाऽहमपश्यं दूरस्थमपि सन्तमन्तितो
ऽन्तिके सन्निधौ ।

IV.51. पुरुरवा मध्यमस्थानः । विज्ञायते हि 'वायुः

प्राण एव पुरुरवाः' इति ।

अस्मिन्स्वयि वृष्टिप्रदानाय कर्मात्मना जाय-
माने ।

माः स्त्रिय आपो मेघस्था वा ।

स्वगूर्ताः 'गुरी उद्यमेन' ताः प्रतिगन्तुं स्वय-
मेवोद्यताः स्वयंगाभिम्य इत्यर्थः ।

रणाय मेघेन सह संग्रामाय अवर्धयन् वर्ध-
यन्ति मध्यमस्थानं देवगणाः ।

माः स्त्रियो देवानां पत्न्यः ।

असुरैः सह संग्रामाय सर्ववीर्यैरवर्धयन् वर्धि-

बुध्रे नदीनां नदनानां अपां बन्धने एतस्मि-
न्तरिक्षे ।

इदमपीतरद् शरीरं बुध्रमित्युच्यते ।

एतावांस्तु विशेषः, बुध्रमन्तरिक्षं तन्नि-
वासात् ।

रिषे धात् रेषणाय हिंसनाय कस्मैचित् ।

मा सिधत् मा सुसवत् । नित्यमविनाशेन
वर्ततामिति ।

ऋतायोः अस्य यजमानस्य यज्ञकामस्य ।

880. एक एवाद्वितीयः । यस्य पतने गमने प्रति-
मानन्यद्वितीयं नास्ति ।

समुद्रम् अन्तरिक्षं नित्यम् आविशति ।

भुवनं सर्वाणि इमाणि भूतानि अभिविपश्यति
यथा द्रष्टव्यानि ।

तमेवं वर्तमानमहं पाकेन मनसा विपक्वप्रज्ञा-
नेन सर्वगतमपि सन्तम् अन्तिकम् इव
अपश्यम् ।

'पुरुरवाः' मध्यमः । विज्ञायते हि 'प्राण एव
हि पुरुरवाः' इति ।

881. इतस्मिन् पुरुरवसि जायमाने वर्षकर्मण्या-
त्मानं प्रतिलभमाने प्रावृट्काले ।

'माः' आपः ।

स्वगूर्ताः स्वयंगाभिम्यः ।

रणाय मेघेन सह रमणीयाय संग्रामाय अव-
र्धयन् वर्धयन्ति माध्यमिका देवाः ।

मा सर्वा देवपत्न्यः ।

882. असुरैः सह दस्युहत्याय शत्रुवधाय अव-

तवन्तः ।

देवा देवा इत्यध्यायपरिसमाप्तिप्रज्ञापनफलो-
ऽभ्यासः सिद्धः ।

IV.52. इह तु मध्यमोऽभिधेयः ।

अभरत् अहरत् स्वमास्यं प्रापितवान् पीतवा-
नित्यर्थः ।

यत्र सहस्रं सुत्याः कुर्वन्तीति शेषः ।

सहस्रसाव्ये हि यदपि सत्रत्वाद् ऋत्विजां
दक्षिणा नास्ति ।

[पुरन्धिः] बहुप्रज्ञो बहुकर्मा वा ।

IV.53. अथवा रातिर्दानम् 'अरातयो'ऽदानबुद्ध्यो-
ऽनधिकृतपुरुषजातीः ।

सूयत इति सोमः ।

तस्यैवैषा स्वतनूश्चन्द्रमाः ।

यद्वायुरिति रसात्मकत्वादशोषणाच्च । सो
ऽयमध्यात्मापद्यते ।

'तस्य' नैघण्टुकेन प्राधान्येन निदर्शनार्थमुदा-
हरामः ।

IV.54. अतिशयेन स्वाद्वया मदिष्ठया अतिशयेनैव
मदयिष्या ।

इन्द्रस्य पातुमर्थायेत्यर्थः ।

सोमस्य नैघण्टुकरेण योदाहता सा निगदेनैव
व्याख्याता ।

अथ...प्राधान्यस्तुतिप्रतिपादनार्था भवति ।

चन्द्रमसो वा एतस्य [वा] प्रकृतस्यौषधि-
सोमस्य ।

संपिषन्त्योषधिमोषधिरूपम् । के ? सामर्थ्याद्
रासायनिकाः ।

सोमं हितं मन्यन्ते यं ब्रह्माणो ब्राह्मणाः ।

IV.55. एवमौषधे सोमेऽर्थयोजना ।

धेयम् ।

द्विरभ्यासोऽध्यायपरिसमाप्तौ यस्मात्तल्लक्ष्यते
समाप्तम् ।

883. इह त्वभिधेयो मध्यमः ।

अभरत् अपिबत् ।

सहस्रं सुत्यानां यत्र कुर्वन्ति अयुतं च
दक्षिणाः प्राप्नुवन्ति न तु दीयन्ते सत्रत्वात् ।

884. अदक्षिणत्वात्सत्राणाम् ।

884. पुरन्धि बहुनो धनस्य दाता ।

रीतिर्दानार्थः तत्प्रतिषेधेनारातिः ।

885. 'सोमः'...यदेनमभिषुण्वन्ति ।

अस्यैषैव स्वा तनूर्यच्चन्द्रमा रसात्मकत्वात् ।

वायुर्वा सोममेवमात्मानमापाद्याभिषृयत इति
भवति स मध्यमः ।

उभयम् 'उदाहरिष्यामः' परार्थत्वं स्तुतेः
स्वार्थत्वं च ।

स्वादिष्ठया स्वादुतमया मदिष्ठया मदयितृ-
मया ।

इन्द्राय इन्द्रार्थं पातवे पानाय ।

इन्द्रार्थं पवस्वेत्यस्वार्थता लक्ष्यते ।

886. 'अथ' शब्देन विशेषाधिकारवाचिना स्वप्र-
धानतां स्तुतेरधिकरोति ।

चन्द्रमसो वाधिदैवमापन्नस्य । ओषधिसोमस्य
वाधियज्ञमापन्नस्य ।

यत्संपिबन्ति संचूर्णयन्ति अभिषुत्य पिबन्ति
सोममोषधि केचिन्नासायनिकाः ।

यं ब्राह्मणाः सोमं विदुः ।

'इत्यधिपयज्ञम्'-इति विषयमुपप्रदर्शयति ।

चन्द्रमसि स्वधिदैवतं योज्यते ।

न च तस्याश्नाति कश्चनदेवो देवेभ्योऽन्यः ।
अथानन्तरं चैषापरा पूर्ववद्विकल्पेन प्राधान्य-
स्तुतिप्रतिपादनार्था भवति चन्द्रमस इत-
रस्य वा ।

प्रपिबन्ति सवने सवने प्रकर्षेण पिबन्ति
सामर्थ्याद् ऋत्विग्यजमानाः ।
रसहरणाद्वा सति शोषणसामर्थ्यं त्वदीयस्य
रसस्याशोषणात् ।

1V.56. ओषधिसोमस्य हि प्रत्यहं शुक्रपक्षे एकैकं
पर्णमुपजायते द्रक्ष्यत इत्यभिप्रायः
एवमौषधे सोमयोजना ।
चन्द्रमसि तु ।

किञ्च समानां संवत्सराणाम् ।
प्रत्यहमेकैकस्याः कलाया उपजनेनापगमेन
च युक्ते रूपविशेषैः ।

IV.57. यद्वा चन्द्रो मता चन्द्रश्चासौ माता च
निर्माता वा ।
चन्दतेर्धातोः कान्त्यर्थस्य । कान्तं हि तद्
भवति ।

चमेवा पूर्वं चम्यमानो रश्मिभिरद्यमानो द्रवति ।

चारु हचेर्विपर्ययेण ।

एवं पौर्णमासीममावास्यां च निष्पादयन्
दर्शपौर्णमासयोर्भागं देवेभ्योऽन्यादिभ्यो वि-
दधाति निष्पादयत्यायन् ।

IV.58. यदा त्वादित्यदेवतो द्वितीयः पादः ।

यद्यपि चादित्यस्य पुरस्तात् पुराणे चन्द्रमसः
स्थानं कथ्यते तथापि रसानुप्रदानसामान्याच्च

887. 'अथाधिदैवतम्' इति विषयान्तरमधिकरोति
उक्तं हि 'चन्द्रमसो वा' इति ।

न तस्याश्नाति कश्चन अदेव इति ।

तथा चेयमपरा अन्या प्राधान्यस्तुतिरप्यस्ति
सोमस्येष्टुपप्रदर्शनार्थमाह ।

888. प्रपिबन्ति प्रारभन्ते पातुमृत्विग्यजमानाः
त्रिषु सवनमुखेषु ।

रसहरणाद्वा सर्वरसापहारी वायुः समर्थः
सन्त्यन्न शोषयति तेन सोमो रक्षितो भवति ।
एकैकं पर्णमपचीयते इति ओषधेः सोमस्य
चन्द्रमसः सम्पद्यते ।

एवमधियज्ञेऽपि स एव ओषधिः सोमः ।

अथाधिदैवे (चन्द्रमाः) ।

889. समानां संवत्सराणाम् ।

889. कलानामुपचयापचयविशेषाभ्यां रूपविशेषा-
श्चन्द्रमसः प्रतितिथि भवन्ति ।

चन्द्रश्चासौ माता च निर्माता सर्वस्येति
चन्द्रमाः । चन्द्रः पूर्वपदे मातेःत्तरपदम् ।

'चन्द्रः' कस्मात् ? 'चन्दतेः कान्तिकर्मणः' ।

नित्यकान्तो ह्यसौ ।

'चमेवा पूर्वं' द्रमतेरेवोत्तरपदम् । कोऽर्थः ।

चम्यमानो भक्ष्यमाणो देवैरसौ द्रमतीति
चन्द्रमाः ।

'चारु' कस्मात् ? 'रुचेः आशन्तविपरीतस्य'
दीप्तिकर्मणः ।

890. एककर्मेऽपि पूर्वपक्षात् पौर्णमास्यमावाप्त्योः
स्वगत्या काले तिथि विभज्य देवेभ्यो ददति ।

891. आदित्यदैवतो द्वितीयः पाद इत्येके ।

ननु सूर्यात्परतः शतसहस्रे योजनानां चन्द्रमसः
स्थानमिति पौराणिकाः स्मरन्ति ।

स्थानवत्त्वं तावदुपपन्नम् ।

शतशब्दो बहुनाम बहुबलान्यक्षाणि यस्य
षडिन्द्रिय इत्यर्थः ।

मुद्रलस्य पुत्रो मौद्रल्यः स मन्यत इति शेषः ।
तथा च श्रुतिः—‘प्राणमुत्क्रामन्तं सर्वे प्राणा
उत्क्रामन्ति’ इति ।

IV.59. मा नोऽस्मकं प्रजां दुहितृप्रभृति मा रीरिषो
हिंसीः । मोत (उत) चार्थे मा च वीरान्
पुत्रनौत्रांश्च ।

IV.60. मन्दमानाय मोदमानाय । शब्दक्रियो वा
महिः । शब्दाद्यमानाय ।

एवं पृथिवीस्थानादन्यत्वं उक्ते विष्णुर्विश्व-
नरो वरुणः केशीति शुस्थानादपि च विश्व-
नगदवच्छेत्तुम् । परापि भवति ।
उदश्रेत् उदश्रयदुच्छ्रितं कृतवान् करोति वा,
...वायोऽच विश्वानरत्वात् ।

IV.61. यतः कृत्वादिकर्मणा देवानां रश्मीनाम-
जनिष्ठ जातम् । किं तत् ? उष आख्यं चक्षु-
र्जनिता आविरक्त आविष्करोति ।
धाता मध्यमस्यानो वर्षकर्मणा सर्वस्य विधाता ।

विधाता धात्रा व्याख्यातः । तस्यैषा । देव-
तान्त्रैः सह स्तुतिसन्निपातो बहुदेवताया-
मृचि ।

IV.62. कला अवयवाः शेरतेऽवतिष्ठन्ते समुदाये
हि अवयवाः समुदायवृत्त्या वर्तन्ते ।
समुदायाद् विक्षिता मात्राः कला इति ।

अथेति गणाधिकारः ।

आश्रितभेदो वायुर्बहुवचनान्तेन मरुच्छब्दे-

कर्मसंयोगेन तु शुस्थानत्वे सति सर्वदेवतानां
विशेषस्थाननियमो विवक्षितः ।

892. बहुबलानि अक्षाणि इन्द्रियाणि यस्य स
शतबलक्षः बह्विन्द्रियः ।

मुद्रलस्यापन्यं मौद्रल्यं ।

विज्ञायते हि—‘प्राणमनूत्क्रामन्तं सर्वे प्राणा
अनूत्क्रामन्ति’ इति ।

मा त्वमस्माकं प्रजां पुत्रान् पौत्रांश्च रीरिषो
हिंसीः । मा उत वीरान् अन्यानि येऽस्म-
दाश्रयाः पुरुषास्तानपि मा हिंसीरिति ।

893. मन्दमानाय हृद्यमाणाय । अथवा । शब्दाद्य-
मानाय ।

894. शुस्थानोऽपि हि विश्वानरः समाम्रातः ।
अस्यां तु परस्यां व्यपदेशादुत्तमेन ज्योतिषा
विश्वानरस्यासंशयं मध्यमत्वमित्येवमुदाह्रियते ।
उदश्रेत् उच्छ्रयति ऊर्ध्वमुपनयति विश्वानरो
मध्यमो वायुः ।

895. कृत्वा तत्कर्मणा देवानां रश्मीनां चक्षुः ख्यातं
प्रकाशः अजनिष्ठ जायते उषाः ।

‘धाता’ कस्मात् ? स हि सर्वस्य विधाता
स्रष्टा । उदकपूर्वकत्वात् सर्वविधानस्य मध्यमः ।

‘विधाता, धाता व्याख्यातः’ । धातैव विधाता
तस्यैष निपातो भवति स्तुतिसाधारण्येन
बहुदेवतायामृचि ।

896. ‘कलशः...कला अवयवाः सोमसमुदायात्के-
चित्पृथक्कृताः । ते शेरते आसते अस्मिन् ।’
कला अपि विक्षिता भवन्ति कुतश्चित्समु-
दायादिति ।

897. अथातः शब्दावुक्तार्थं तयोः पुनरुपन्यासो
बहुवचनविशिष्टोऽयमपरोऽधिकार इति ।

वायुरेव हि भेदेनापेक्ष्यमाणो मरुदभिधानो

नाभिधीयते ।

सर्व एव च मध्यमस्थाना देवगणा मरुतः ।

सर्वा स्त्री मध्यमस्थाना,
पुमान् वायुश्च सर्वगः ।

गणाश्च सर्वे मरुत-

इति वृद्धानुशासनम् ॥

IV.63. पौराणिकास्तु मारीचात्काश्यपाह्रित्यां जज्ञिरे
मरुतां (सप्त) सप्तका गणा इत्याहुः ।

बहुप्रकारं शब्दं कुर्वन्ति ।

स्वध्वनेः शोभनगमनैरित्यर्थः । अर्चनं वार्कः

स्वध्वनैः सुस्तुतिभिरित्यर्थः ।

IV.64. सुमायाः मायेति कर्मवचनं प्रज्ञानाम वा
सुकर्माणः सुप्रज्ञा वा ।

आ गन्तनेति सम्बन्धः । रुद्रासो हे रुद्राः ।

सुविताय सुविगमनाय यज्ञकर्मणे यज्ञसमाप्त्य-
र्थमित्यर्थः ।

तृष्णजे न नशब्द उमार्थीयः । तृष्णा पिपासा
यस्मिन् काले जायते तथा वा यो जयति स
तृष्णजो ग्रीष्मान्तस्तस्मिन्निव काले ।

IV.65. उत्सा मेघा उदन्त्येव उदककामस्य जनस्यार्था-
यागच्छन्ति तद्वादागच्छत ।

ऋभवो वक्तव्याः । विद्युतप्रकाशनमुरु विस्तीर्णं
भान्ति । उरुशब्दात् ऋकारो रेफोऽज्भक्तिश्च ।
भातेराकारलोपः ।

IV.66. विष्ट्री विष्ट्री व्याप्य कृत्वेत्यर्थः । शमीति कर्म-
नाम कर्माणि प्रख्यातानि ।

सौधम्बनाः सुधन्वन आङ्गिरसस्य पुत्राः ।

ऋभवः ऋभुप्रभृतयः, 'ऋभुर्विभ्रा वाज इति ।

तदेतदार्भवानि 'किमुश्रेष्ठ' इत्यस्य सत्कृतस्य
संस्तवेन युक्तानि सर्ववैदशास्त्रासु बहूनि

बहुवचनभाग भवति ।

नैरुक्तसमयस्तु सर्व एव गणा मरुतः ।

उक्तं च वार्तिके—'मध्यमा वाक्विज्ञयः सर्वाः

पुमान् सर्वेदं च मध्यमः । गणाश्च सर्वे मरुतो

गणभेदाः पृथक्कृतेः' ।

अमौ पुराणे चैत एव प्रसिद्धाः सप्तस्कन्धवायु-

विचारिणो मारीचात् कश्यपाह्रित्यां ये जज्ञिरे ।

बहुप्रकारं च ते रुवन्तीत्यर्थः ।

898. स्वध्वनैः सुगमनैः । यद्वा । स्वध्वनैः शोभनम-
चनम् येषां तैः, सुष्ठु पूजितैः ।

सुमायाः । हे सुमायाः सुकर्माणः सुप्रज्ञा वा ।

899. हे रुद्रा आगच्छत युयम् ।

सुविताय एतस्मै कर्मणे सुष्ठु सगुणाय यथा-
शास्त्रं क्रियमाणाय प्रात्यर्थम् ।

900. तृष्णजे न तृष्णजे इव । तदुपजायते यस्मि-
न् विशेषतः काले स तदुपजः कालो धर्मान्तः
तस्मिन् यथा ।

उत्साः... उत्सप्रभवा मेध्या आपः उदन्त्येव
उदकमिच्छते लोकाय आगच्छन्ति प्रावृषि
तथास्मन्मया प्रतिहर्षमाणा आगच्छतेति ।...

'ऋभवः' कस्मात् ? उरु भान्तीति वा । ते
हि बहु भान्ति दीप्यन्ते । उरुशब्दात्पूर्वपदं
भातेरुत्तरपदम् ।

901. 'विष्ट्री शमी' इति द्वे अपि कर्मनामनी ।

यतोऽजामितायै भाष्यकारः पूर्वं तावन्निराह
'कृत्वा' इति, किं कृत्वा ? शमी कर्माणि ।...

ऋभुर्विभ्रा वाज इति सुधन्वन आङ्गिरसस्य
त्रयः पुत्राः बभूवुः ।

आर्भवाणां मन्त्राणां स्वभावोपप्रदर्शनार्थमाह ।...

ऋभुणा बाजेन च बहुवन्निगमा भवन्ति... स

सूक्तानि विद्यन्ते ।

मन्त्रस्वाभाव्यमुपलक्षणीयं मन्त्रव्यभिचार-
प्रदर्शनायाह—‘आदित्यरश्मयोऽप्यृभव उच्यन्ते’ ।
इति उदाहरणम् ।

IV.67. किञ्च अगोहास्य गृहितुमशक्यं स्यादित्यस्य ।

ततश्च युष्मद्विना निरालोकोऽयं लोकः ।
अङ्गिरसः ‘अङ्गारेष्वङ्गिराः’ इति व्याख्याता ।
वचनकृतो विशेषः ।

IV.68. ऋषयो द्रष्टारो मन्त्राणामतिमेधसः ।

त अङ्गिरसोऽङ्गिरा नाम ऋषिस्तस्य सूनवः
पुत्रास्ते अग्नेरभितः सकाशात् परिजज्ञिरे
पारंपर्येण जाताः । अग्नेः सकाशादङ्गिराः ।
ऊर्ध्वं पितृलोकमीरतां गच्छन्तु । अवरोऽव-
स्थाः पृथिवीस्थाः ।
किञ्च असुं प्राणं य ईयुर्गताः । स्थूलं विप्रहं
त्यक्त्वा सूक्ष्माः प्राणरूपतामापन्ना इत्यर्थः ।

IV.69. सोमसम्पादिनः कर्मण्यग्भावं गच्छन्तः

सोमं सम्पादयन्ति ।
अपरेषां परेषां च मध्यस्थानत्वप्रतिपादनायाह
मध्यमिको यमः । स च तेषां राजा पितृ-
पतिरुच्यते, ‘‘मन्यन्ते नैरुक्ताः ।
अथर्वणं निराह—अथनवन्त इति, नैरुक्ताधातुश्चर-
त्यर्थः, ‘‘गमनवन्त इत्यर्थः । तत्प्रतिषेधोऽ-
थर्वणमगमनम् । तेनाथर्वणेनागमनेन तद्वन्तो-
ऽथर्वन्तः सन्तोऽथर्वणः ।
नवग्वा मासे मासे पिंडपितृयज्ञे गतिर्येषाम् ।

IV.70. नवनीतगतय इति । विज्ञायते हि ‘स्वयं
पिलीनमाज्यं पितृणाम्’ इति ।

ह्यार्भवाणां मन्त्राणां स्वभावः । ‘‘ऋभोश्च बहु-
वचनेन चमसस्य च संस्तवेन बहुनि दशतयीषु
सूक्तानि भवन्ति ।

‘आदित्यरश्मयोऽप्यृभव उच्यन्ते’ इत्यभिधेय-
व्यभिचारमुपप्रदर्शयति ।

902. किञ्च । अगोहास्य योऽयम् अगोहाः आदित्यः

अगृह्णीयः न गृहितुं शक्यः केनचिदपि अस्य । ‘‘
ततश्च युष्मद्विनाभावे निरालोकोऽयं लोकः सम्पद्यते ।
अङ्गिरसो व्याख्याता, एकवचनेन ‘अङ्गारे-
ष्वङ्गिराः’ इति ।

903. ऋषयः अवितथस्य ब्रह्मणो द्रष्टारः । ‘‘

ते अग्नेः परि जज्ञिरे इति । अग्नित्वमापन्नस्या-
ङ्गिरसोऽपि सकाशाद्ये जज्ञिरे ते एते ।

ये तावत् अवरो पितरः पृथिवीमाश्रितास्ते
तावत् उदीरताम् ऊर्ध्वं गच्छन्तु ।

904. असुं य ईयुः प्राणमात्रमूर्तयः अस्थूलविप्रदाः ।

सोम्यासः सोमसम्पादिनः कर्मण्यग्भावमुप-
गच्छन्तो ये सोमं सम्पादयन्ति ।

‘माध्यमिको यम इत्याहुः नैरुक्ताः । तस्मा-
त्पितृन्माध्यमिकान्मन्यन्ते स हि तेषां राजेति ।

‘अथर्वणः’ कस्मात् ? ते ह्येते ‘अथनवन्तः’ ।

किमिदमथनं येन ते तद्वन्तः । यत् आह
थर्वतिश्चरतिकर्मा गच्छत्यर्थः । ततः किम् ?
तत्प्रतिषेधः । पुरस्तादकारः । न थर्वन्तीत्यथर्वणः ।

905. नवग्वाः नवगतयः पितृयज्ञानागन्तुं येषां
प्रतिमासं नवा गतिर्भवति ।

नवनीतगतयो वा...विज्ञायते हि । ‘स्वयं
पिलीनं पितृणाम्’ इति ।

अंगिरा इत्यादि मध्यमस्थानो देवगण इति
नैरुक्ताः । तदधिकारे समाम्नातात् ।

पितर इत्याख्यानविदः पौराणिकाः स्मरन्ति ।
ते सनत्कुमारादयो देवविशेषा एव ।
प्रसङ्गादाह—अथाप्युषयः स्तूयन्त इति ।

- IV.71. आप्त्या इन्द्रसहचारिमध्यमस्थानो देवगणः ।
तेषामेष स्तुतिसन्निपातो भवति ऐन्द्रशामृचि ।
तमिन्द्रमहं स्तौमीति वाक्यशेषः ।
सप्त दानून् दातृनुदकस्य मेघान् । दानवचनो
दानुशब्दः । नमुचिप्रभृतीन् दानवानियर्थः ।
IV.72. एतदुक्तं भवति । यान्यस्योपमानान्युपादी-
यन्ते तेभ्योऽधिकतर इन्द्र उणः ।

प्रथमागामित्वं चादितेरदीनत्वाद् देवमात-
त्वाच्च ।
अदितिः प्रातस्तनी सन्ध्या । सा चावश्या-
यलक्षणरसानुप्रदानसम्बन्धान्मध्यमस्थाना वो-
च्यते ।

- IV.73. शब्दश्रुतिसामर्थ्याद्वा दक्षस्य वा जन्मनि
त्वत्तत्त्व वा जन्मनि दक्षादित्येवमथ्याहार्यम् ।
त्वत्तो जायमान आदित्ये आदित्याद्वा त्वयि
जायमान इत्यर्थः ।

- IV.73. परोर्ध्वो दक्षस्य विशेषणार्थः । अतूर्तपन्था-
स्वरतेस्तूर्तोऽतूर्तस्वरावजितः पन्था यस्य स...
योऽतूर्तपन्था इत्यादिगुणस्त्वस्य दक्षस्य जन्म-
नीत्वेवं यत्तावद्वाह्यैकवाक्यता योज्या ।
हविष्मान् आबिवासति इति परिचर्यायामि-
त्यस्म सिद्ध्ये दृष्टान्तः ।
देववीतये वीतिर्गतिर्देवान् प्रति वीतये गम-
नाय । अशनार्थो वा वीतिः । देवैर्भक्षणाय ।

माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः । ऋभवो-
ऽङ्गिरसो भृगवोऽथर्वणा इति...पितर इत्या-
ख्यानम् ।

त एव ऋभुसन्तकुमारादय इत्याख्यानविदः
स्मरन्ति ।

907. एवमृषयोऽपि स्तूयन्त इति प्रदर्शयत्ययमप्य-
स्तीति मन्त्राणां विषय इति ।

‘आप्त्याः’-अपीन्द्रसहचारिण ऋषिय एकत-
द्वितत्रिताः ।...ऋषिपक्षे मध्यमस्थानाः ।
स्तुषेभ्यं स्तोतव्यम् अहं स्तौमीन्द्रम् ।

908. सप्त दानून् सप्त दातृन् मेघान् । असुरान्
दानवान् । नमुचिप्रभृतीन् पृथक्त्वपक्षे ।...
य आप्रोत्यभिभवति च प्रतिमानानि भूरि
बहून्यपि । तदुक्तम् ‘यैरेन प्रतिमिमते नैनं
तानि दम्नुवन्ति’ इति ।

‘तासामदितिः प्रथमागमिनी भवति’ । सा
कस्मात् । उक्तं हि ‘अदीना देवमाता’ इति ।
अहोरात्रे मित्रावरुणौ । न तयोर्था सन्निवेला
तस्यां प्रथममवश्यायरसानुप्रदानसम्बन्धात्तां
मध्यमामदितिमभिप्रेत्येच्यते ।

911. आदित्यो दक्षो दाक्षायण्यदितिरिति...एवं
कृत्वोक्तम् ‘इतरेतरजन्मानावितरेतरप्रकृती’ इति ।

910. अथवा । दक्षस्य वा । यदा दक्षस्त्वत्तो जातो
व्रते च कर्मणि प्रवृत्तः स्वाधिकारयुक्तोऽयम्
अतूर्तपन्थाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषु-
रूपेषु जन्मसु...इत्यैतिहासिकपक्षे योजना
विवासतिः परिचर्यायाम्—इत्यत्र निगमः—

देववीतये देवभोजनाय ।

IV.74. अथ कोऽयं दक्षः ? अदितेः पुत्र आदित्यो
दक्ष इत्याहुर्ब्रह्मविदः । आदित्यमध्ये च स्तुन
इति ।

‘इमा गिर आदित्येभ्यः’ इत्यत्र इदं तर्हि
कथं यदैतिहासिका आहुः । अदितिर्दाक्षाय-
णीति । उभयमपि चेदं निगमे श्रूयते ।
आदित्यो दक्षोऽदितिर्दाक्षायणीति । तद्यथा
‘आदितेर्दक्षो अजायत’ इत्युदाहरणम् ।

IV.75. समृदे समुदितवती संवादं कृतवतीत्यर्थः ।
एःमियमाख्यानपक्षे योजना ।

यदा तु माध्यमिकवाक् सरमा तदैवम् । अना-
वृष्ट्या पीडितो नदन्तं स्तनयितुमुपश्रुत्य
सामूयं मन्त्रदृगाह । किमिच्छन्ती सरमा
मध्यमस्थाना वाक् ।

सरस्वती नदीवत् ‘इमं मे गङ्गे’ इत्यत्र व्या-
ख्याता । देवतावद् व्याख्यायते । तथा च
‘तत्र सरस्वतीत्येतस्य’ इत्यादिनोत्कृष्टस्य
देवतापदस्यायमवसरः ।

IV.76. सरस्वती मध्यमस्थाना वाक् ।

धियावसुः धीरिति कर्मनाम । वस्त्विति धन-
नाम...यस्याः सा कर्मधना प्रज्ञाधना वा ।
केतुशब्दोऽपठितोऽपि कर्मनाम प्रज्ञानामैव वा ।

IV.77. यस्मात् माध्यमिकां वाचं मन्यन्ते नैरुक्ताः ।
अविचेतनानि अप्रज्ञातार्थानि स्तनयितुलक्ष-
णानि शब्दरूपाणि ।

IV.78. तस्यैषापरा । किमर्था ? इयमेव माध्यमिका
वाक् सर्वप्राप्यन्तर्गता धर्माधर्माभिवादिनी
भवतीति विभृत्युपदर्शनार्था भवतीति ।
अनुमतिः कस्मात् ? अनुमननात् । अनु-

‘आदित्यो दक्ष इत्याहुः’ देवता सतत्त्वविदः ।
केन दर्शनेन ? ‘आदित्यमध्ये च स्तुतः’ ।

‘इमा गिरः’ । इत्युपक्रम्य ब्रवीति ‘तुविजातो
वरुणो दक्षो अंशः’ इति आदित्यमध्ये स्तुते-
रादित्य एवासाविति ।

911. यथेवं नन्विदमपरं विरुध्यते यदैतिहासिका
आहुः—‘अदितिर्दाक्षायणी’ इति । उभयमपि
चैतन्निगमे श्रूयते आदित्यो दक्षो दाक्षायण्य-
दितिरिति—तद्यथा ‘आदितेर्दक्षो अजायत...’ ।

913. समृदे संवादं कृतवतीत्यर्थः । इत्याख्यानविद
एवं मन्यन्ते ।

वाक्पक्षे तु चिरकालीनवृष्टिव्युपरमे कदाचिद-
भिनवमेघसं वे सहसंव स्तनयितुमुपश्रुत्य
कुत इयं माध्यमिका वाक् चिरेणागतेति
विस्मितस्तामसूयन्निव ब्रवीति—‘किमिच्छन्ती
सरमा’ इति ।

914. सरस्वती व्याख्याता नदीवत् इति । तद्यदेव-
तावत्—इत्युक्तमिदं तत् ।

सरस्वती माध्यमिका वाक् ।

धियावसुः कर्मधना ।

915. केतुना स्वेन कर्मणा प्रज्ञया वा ।

तस्मान्माध्यमिकां वाचं मन्यन्ते नैरुक्ताः ।

916. अविचेतनानि अविज्ञातार्थानि शब्दरूपाणि
स्तनयितुलक्षणानि ।

तस्या एषापरा भवति । सा पुनः किमर्थम् ?

इयमेव वाक् सर्वप्राप्यन्तर्गता माध्यमिकी सर्वार्था-
भिवादिनीति भवतीति विभृत्युपदर्शनार्थम्

917. अनुमतिः अनुमननात् । अनुमता किलेय-

मता कित्यसौ देवैर्भूमिभिश्च चतुर्दशके पक्षे ।

IV.79. वामदेवस्य । इत् पदपूरणः । अनुमन्यासं
अनुमन्यस्व यदनुमन्तव्यम् । हे अनुमते त्वं
श (च) सुखं च नोऽस्माकं कृधि । इषमन्नं
च तोकायापत्याय नोऽस्माकं स्वभूताय...
देहि । प्रतारिष इति सम्बन्धः । तरतिश्च
वृद्धयर्थः । प्रवर्धय च नोऽस्माकमायुषि ।

पञ्चदशके पक्षे राकेत्युच्यते पञ्चदशी प्रतिपदा ।
राका वस्मात् ? रातेर्दानार्थस्य । दीयते हि
तस्यां देवेभ्यो हविः ।

IV.80. उक्थ्यम् वक्तव्या प्रशंसा यस्य तं वक्तव्य-
प्रशंसमनुपक्षीणकीर्तिमित्यर्थः ।

सिनी चासौ वालिनी चेति सिनीवाली
देवपत्नी ।

IV.81. कुहूः कस्मात् ? गृह्णतेर्भातोः । गृहो हृदय-
श्चन्द्रमास्तत्र तत्र भवति । अतश्चन्द्रमसो
गृह्णाद्वर्णव्यापत्या कुहूः ।

क्राभूदिति वा । तस्यामप्रत्यक्षत्वाद्वितर्क्यश्च-
न्द्रमा भवति ।

IV.82. अथवा तस्यैतं इति द्वे अपि चतुर्थ्यौ
द्वितीयार्थे । हविषेति (तु) तृतीया स्वार्थ
एव । तां त्वां हविषा विधेम परिचरेम ।

यमी यमं चक्रेम । तामसावनया प्रत्याचक्षे ।
एवं संवादसुक्तेषु ।

यदा नैरुक्तपक्षे मध्यमस्थाना यमी तदा
मध्यमस्थानो यमो वायुर्वैद्युतो वा वर्षकाले
व्यतीते तामाह ।

IV.83. उर्वशी व्याख्याता उरु अभ्यश्नुते इत्या-
दिना । तदिहापि यथासम्भवं योज्यं निर्व-
चनम् ।

उर्वशीपुरुषवसोः सम्वादे पुरुरवा मध्यस्थान

भूमिभिर्देवैश्चातुर्दशके पक्षे ।

918. अन्विदनुमत इति । वामदेवस्यार्थम् । देवि-
कासु विनियोगः । हे अनुमते त्वम् अनुम-
न्यासं अनुमन्यस्व अस्माकं यदनुमन्तव्यं
त्वया शं च नस्कृधि । सुखं चास्माकं कुरु ।
इषम् अन्नं चास्माकं तोकाय अपत्याय घेहि ।
आयुषि च न प्रतारिषः प्रतीर्णानि कुर्वित्येत-
दाशास्महे ।

सैव पौर्णमासी पञ्चदशके पक्षे 'राका' इत्यु-
च्यते । सा पुनः कस्मात् ? रातेर्दानकर्मणः,
हविर्दाननिमित्तं हि सा भवति ।

919. उक्थ्यम् वक्तव्यप्रशंसं च अपरिसमाप्तस्तुतिम् ।

920. सिनिनी च सा वालिनी चेति सिनीवाली ।

921. 'कुहूः गृह्णतेः' । निगृह्यसौ चन्द्रमसम् ।

क्राभूदिति वा । तस्यामप्रत्यक्षत्वाद्वितर्क्यश्च-
न्द्रमा भवति ।

तस्यैतुभ्यं हे देवि कुहू हविषा विधेम ।
दद्य इत्यर्थः । अथवा । त्वां हविषा परिच-
रेमेति ।

922. यमी किल यमं चक्रेम भ्रातरम् । तां किल
यमोऽनयर्चा प्रत्याचक्षे ।

त्रित्वपक्षे तु माध्यमको यमो माध्यमिकां
वाचमुषसमात्मनः प्रविभक्तामिव कृत्वोभय-
स्थानां तां ब्रवीति ।

923. 'उर्वशी व्याख्याता' । ...तदिहापि देवतायां
योज्यम् । 'उर्वभ्यश्नुते' । बहूदकं व्याप्नोति ।

मध्यमः पुरुरवाः त्रित्वपक्षे ब्रवीति ।

ऐलोवा । नैरुक्तपक्षे मध्यमस्थानः स्तनयितु-
लक्षणाया वाचोऽधिप्राप्ती या देवता तामाह ।

IV.84. यदा त्वैतिहासिकपक्षस्तदा उर्वश्यप्सरा पुरु-
रवादचैकः ।

तस्याः सकाशादाहितगर्भाया यदा जनिष्यो
जनिष्यते आयुर्नाम ।

नर्यो नृभ्यो हितः...नरापत्यमिति चेत्यैति-
हासिकरक्षाभिप्रायः ।

पृथिवी व्याख्याता 'प्रथनात् पृथिवी' इति ।

इह तु मध्यमस्थानाभिधेया ।

बल्लिति सत्त्वनाम । इत्याशब्दोऽमुत्रेत्यस्मि-
न्नर्थः । सत्यममुत्रान्तरिक्षे ।

IV.84,85. हे महिनि महो महत्वमुदकं वा प्रभूतं तेन
तद्वति तदाह भाष्यकारः महीतीत्युदकवती
वेति ।

IV.85. इन्द्राणी माध्यमिका । इन्द्रस्य वा पत्नी ।

तमेतमिन्द्रमधिकृत्यैतद् ब्रूम-इत्याह भाष्यकारः
तस्याः प्रकृताया एषापरा । किमर्थमिति चेत्
उच्यते । नेह प्रसिद्धो वृषाकपिः कृषिः ।
किन्तर्हि ? बुधानोऽभिप्रेतः । नैरुक्तानां तु
तदुपप्रदर्शनायेन्द्रो ब्रवीति ।

IV.86. अत्र नैरुक्तपक्षप्रदर्शनयोच्यते । किं योऽय-
मिति वृषाकपिगति प्रसिद्धो मनुष्येषु । नेत्यु-
च्यते । यस्येदमप्यं हविरिति । देवतायाश्च
हविषा सम्बन्ध (इति) नैरुक्ता । ऐतिहासिक-
पक्षे तु यस्य स्वभूतमिति स्वस्वामिसम्बन्धः
प्रदर्शितः । तदेतद् ब्रूम इत्याह भाष्यकारः
पूर्ववत् ।

गौरी मध्यमस्थाना स्तयितुलक्षणा वाग्
विबुद्धा । या दीप्या दीप्तत्वाद्गोचतेज्ज्वलति-
कर्मण इत्याह ।

924. ऐतिहासिकपक्षे त्वेकः पुरुरवाः उर्वश्या अप्स-
रसा वियुक्तो ब्रवीति ।

मम नरस्यापत्यमायुर्नाम राजा यं पुराणविदः
कथ्यन्ति ।

नर्यो नृभ्यो हितः पथ्यः सस्यसम्पत्करः 'नरा-
पत्यमिति वा' इत्यैतिहासिकपक्षं द्योतयति ।

'पृथिवी व्याख्याता' । 'अथ वै दर्शनेन
पृथुः' इत्यत्र । इह तु माध्यमिका ।

925. बल इति सत्यस्य नाम इत्येति अमुत्रेत्यर्थः ।

हे महिनि महति । अथवा । उदकवति ।

'इन्द्राणी-इन्द्रस्य पत्नी' । इन्द्रस्य विभूतिः
पृथक्त्वे वा निर्जाता पौराणिकैः ।

926. तमेतम् इन्द्रमधिकृत्य ब्रूम-इत्याचार्यो ब्रवीति
तस्या एषापरा भवति । सा पुनः किमर्थम् ?
कृषिवृषाकपिः प्रसिद्धः । स पुनरादित्योऽभि-
प्रेतो नैरुक्तानाम् । तदुपप्रदर्शनायापराणाह ।

927. सख्युर्वृषाकपेर्कृते । य एष मम सखा वृषा-
कपिस्तस्मादते । किं योऽयमृषिर्मनुष्येषु
प्रसिद्धः । नेत्युच्यते ।

'गौरी रोचते' ज्वलत्यर्थस्य । माध्यमिका
वाक् । सा पुनर्दीप्तिमती ।

- IV.87. मध्यमेन एकपदीस्युच्यते । द्विपदी द्वाभ्यां सहकारिकारणाभ्यां मध्यमेन चादित्येन द्विपदी ।
 ...मध्यमैव गौरी न गुणयोगादन्या काचि-
 दित्यर्थः । ...समुद्राः समुद्र इत्यन्तरिक्षनाम ।
 तात्स्थान्यच्च ताच्छब्दम् । समुद्रस्थाः समुन्दन-
 कारिणो वा मेघाः ।
928. मध्यमेन सहैकत्वमापन्ना । द्विपदी मध्यमेन
 चादित्येन च ।
 गौरीति गुणाभिधानमप्रसिद्धाभिधेयं छन्दसि
 देवतायाम् ।
 समुद्राः मेघाः ।
- IV.88. गौर्मध्यस्थाना वाक् । अमीमेदनु मीयतिः शब्दकर्मा अन्वमीमेत् । स्तनयितुलक्षणेन शब्देनानुशब्दयति । वत्सं रसहरणसामान्या-
 दात्मनो वत्सं वत्सभृतमादित्यम् ।
 धर्मधुगिति याज्ञिकाः । अतस्तदभिप्रयेणा-
 न्यथा मन्त्रस्य योजना । गौर धर्मधुक्
 सानुशब्दयति वत्सं मिषन्तं तामेव मातरं
 निरीक्षमाणम् । मूर्धानं चास्य जिघ्रन्तीति शेषः ।
 हिङ्करोति मातृवै ज्ञानायात्मनः ।
 धेनुर्मध्यमस्थाना धयतेर्वा पानार्थास्य । पीयते हि
 सा तत्प्रवृत्तवृष्ट्युदकद्वारेण । धिमेतेर्वा प्रीण-
 नार्थस्य प्रीणयति हि सा कृत्स्नं जगत् ।
929. गौः माध्यमिका वाक् पुन्र्णं अन्वमीमेत् अनु-
 शब्दयति महद्भिः । स्तनयितुशब्दैः आदित्यम् ।
930. धर्मधुक्पक्षे—गौरैव गौः, अन्वमीमेत् अनु-
 शब्दयति वत्समेव वत्सं मिषन्तं तमेवोन्मुखं
 पश्यन्तम् । एवमपि च प्राप्य मूर्धानं अस्य
 उपप्राप्य हिङ्कुरित्येवं शब्दं करोति ।
 धेनुः धयतेर्वा । धीयतेऽसौ वत्सेनेति । 'धिनो-
 तेर्वा' । तर्पयत्यसावुदकेन पयसा वा ।
- IV.89. धर्मधुक्पक्षे पयो यजुभिः साविषत् (अभि) सुवतु अभ्यनुजानातु संश्रयमाणं पयो यजुष्म-
 दिति संस्कारेण यजुषा तद्वत् । सुप्रब्रवीमीति
 पाठः ।
 अघ्न्या मध्यमस्थाना । कस्मात् ? अघघ्नी
 अघस्य दुर्भिक्षादेर्हन्त्री । अहन्तव्या वा धर्म-
 धुक्पक्षे स्पर्शनेनाघस्य पापस्य हन्त्री ।
931. धर्मधुक्पक्षे—'श्रेष्ठम् अतिशयेन प्रशस्यमेतं
 सबम् एतत् यजुष्मत्पयः साविषत् सुनोतु
 अभ्यनुजानातु सविता । यद्वि सवित्रा
 प्रसृतं क्रियते तदेव साधु भवति ।
 अघ्न्या कस्मात् । सा हि सर्वस्यैव 'अहन्तव्या
 भवति' । 'अघघ्नीति वा' । सा हि पापं
 हन्ति यदि वाग्यदि गौः ।
- IV.90. भगवती भगं धनं तेनैव रशम्युपहृतेनोद-
 काख्येन धनेन धनवती । हिशब्दः पदपूर्णः
 भूया भव । अथोऽनन्तरं तेनैव त्वष्ट्रवृत्तेन
 धनेन वयमपि भगवन्तो धनवन्तः । स्याम
 भवेम ।
- भगवती धनवती उदकेनोदकवती भव ।
 अथ इदानीमेव त्वयि भगवत्यां वयमपि
 त्वदुत्प्रेष्टेनोदकेन भगवन्तो धनवन्तः स्याम ।
- तस्या एषापरा वसुसम्बन्धत्वान्माध्यमिकत्व-
 प्रदर्शनार्था ।
932. 'तस्या एषापरा भवति' सा पुनः किमर्थम् ?
 रूपतो हि पूर्वस्मिन् मन्त्रे धर्मधुक् सुतरामु

हिङ् इत्येव रूपं स्तनयितुलक्षणं कुर्वती ।
वसुपत्नी वसु धनं वृष्टयुदकाख्यं तस्याधिपति-
भूता ।

IV.91. पथ्या स्वस्तिः प्रकरणान्मध्यमस्थाना ।
तन्निवासात् । पथ्यन्तरिक्षे भवा पथ्या स्वस्ति-
शब्दोऽप्युक्तनिर्वचनः । प्रायणीयायां 'पथ्यां
स्वस्ति प्रथमां प्रायणीये यजति' इति यथा
दृष्टे द्वे पदे एवं समाम्नाते ।

IV.92. देवगोपा देवी चासौ गोप्त्री च देवानां
सा गोप्त्री च । देवा वा गोप्तारो यस्या इत्ये-
वमाशास्यते या सा देवगोपा ।

अनसः अनितरेनो वायुस्तस्मात् ।

IV.93. अथवा अनः शकटम्...अनस इव यथा
कश्चिदनस शकटात् स्तेनादिना संपिष्टात्
संपिष्यमाणादित्यर्थः । शाकटिकोऽपसर्पेत्
तद्वत् ।

तस्या एषापरा । किमर्था ? उत्तमाप्युषा
आदित्यसंश्रया । इयं तु मध्यमा मेघसंश्रया
इति प्रदर्शनायाह ।

एतदिति वृष्टयुदकं भूमिगतं प्रदर्शयन्नाह ।
अस्या उषस आधाराधेयसम्बन्धेन सम्बन्धि ।
अनः शकटं मेघाख्यम् ।

IV.94. यूथस्य माता गजादेः पशुजातस्य यत्कि-
चिद् यूथं तस्य सर्वस्य मातृभूता । मेघयूथस्य
वा निर्मात्री ।

IV.95. रोदसी मध्यमस्थानस्यैव रुद्रस्य पत्नी ।

स्यावाश्वस्य । रंहतेर्गतिकर्मणो रथस्तं मेघम् ।

पपद्यते यतः परया वसुभिर्देवैः सम्बन्धान्मा-
ध्यमिकैव देवतेत्युपपादयति ।

हिङ् इत्येव प्रकारं शब्दं स्तनयितुं कुर्वती
वसुपत्नी वसुनामुदकानामीश्वरा ।

933. 'पथ्या स्वस्तिः' इति वक्तव्यम् । अत्र पूर्व-
पदं पन्था अन्तरिक्षम् । तन्निवासात् पथ्या
स्वस्तिरित्युक्तं निर्वचनम् । यथा प्रायणीयायां
यजतिप्रयोगो दृष्टस्तथा समाम्नातः 'पथ्यां
स्वस्ति पूर्वा यजति' इति ।

देवगोपा देवी चासौ गोप्त्री चेति देवगोपा ।
देवान दातृनस्मान् गोपायत्विति वा । हविषो
गोपायतु । अथवा । देवा माध्यमिका युस्थाना
वा रश्मय एनां गोपायन्त्विति वा ।

934. अनसो वायोः ।

'अनो वायुरनितेः' धातोः प्राणनार्थस्य ।
अपि वोपमार्थे स्यात् । अनस इव शकटात्
यथा शाकटिकः शकटात्केनचित् संपिष्य-
माणादपसर्पेदेवं वायुना संपिष्यमाणान्मेघाद-
पासरदुषा इति द्वितीया कल्पना ।

'तस्या एषापरा भवति' । सा पुनः किमर्थम् ।
उत्तमापि ह्युषा आदित्यसंश्रयाद्भवति । इयं
तु मध्यमा मेघसंश्रया वायोरेव संस्तवादिति
मध्यमास्त्वभावप्रायोवृत्त्युपप्रदर्शनार्थम् ।

935. विशीर्णमुदकभावेन पृथिवीं संक्षेप्य अवस्थितं
दर्शयन् ब्रवीति मेघम् । एतदस्याः उषसः
अनो मेघाख्यमाश्रयभूतम् ।

936. यूथस्य माता मेघयूथस्य निर्मात्री मध्यमा ।

रोदसी रुद्रस्य पत्नी', रुद्रस्य विभूतिः ।

937. श्यावाश्वस्यार्षम् । अग्निमाहने विनियोगः ।

नु क्षिप्रम् । मारुतं मरुतां सम्बन्धिनम् । तेन
सम्बन्धेन घनकलकलक्षणेन वयं श्रवस्युं
श्रवणीयम् । आहुवामहे...आहुवामहे ।

IV.96. अथातो बुस्थाना देवता मध्यमस्थानानन्तरं
समाम्नायक्रमेण लिङ्गवचनविभागेन व्याख्या-
यन्त इति शेषः ।

तत्काले मध्यमस्थानस्य द्वीयमानरूपत्वाद्
बुस्थानस्य च प्रतिक्षणमुपचीयमानरूपत्वात् ।
तदनन्तरं क्रमेणोपचीयमानप्रकाशबुस्थान-
देवतारूपा...ज्योतीरूपोत्तमादव्यनुरोधेन च
बुस्थान एव (वा) ।

अश्विनौ कस्मात् ? यस्माददनुवाते व्याप्तुतः
कृत्स्नं जगत् । (केन) रसेनावदयायरसेनैको
मध्यमः तेजसाऽन्य उत्तमः । अश्वैस्तद्वन्ता-
वित्यौर्णवाभो मन्यत इति शेषः ।

IV.97. तत्कावश्विनाविति । तदिति वाक्योपन्यासे ।
किं पक्षे । द्यावापृथिव्यावश्विनावित्येके
आचार्या मन्यन्ते । विज्ञायते हि—तौ यौ
प्रत्यक्षावश्विनाविमे एव ते द्यावापृथिव्यौ ।
द्यौर्ज्योतिषा व्यदनुते पृथिवी रसेनावलक्षणेन ।

तत्र च कालेऽनुतमो भागो हि ज्योतिषा
मध्यमः । ज्योतिर्भागमेवानुगतस्तमसा उत्तम
आदित्योऽश्विशब्दवाच्यः ।

IV.98. आगच्छन्तावश्विनावदृष्ट्वा आगतौ च सह-
सैव दृष्ट्वा वामदेव एवमाह ।
तयोरेतस्यामृच्युपवर्णितयोरुर्ध्वमर्धरात्रादित्येवं
समानकालयोः ।

तच्च व्यभिचारं दर्शयति असंस्तवेनेति—पृथक्-
स्तवेनेत्यर्थः । एष वस्मानोऽर्धर्धः । तस्य
च पूर्वस्मिन् मन्त्रे वसातयो रात्रयो न जन-

स्तोता ब्रवीति । नु क्षिप्रं वयं रथम् आहुवामहे
आहुवामहे मारुतं मरुतसंयुक्तं श्रवस्युं
श्रवणीयं यशस्विनम् ।

939. व्याख्याता मध्यस्थाना देवताः सवचनलिङ्ग-
विशेषाः । अधुना तेनैव समाम्नायानुक्रमेण
बुस्थाना व्याख्येयाः ।

सत्यप्यवियोगे प्रार्थम्यात् प्रथमस्य समाम्नातं
युक्तमिति चेन्न तत्कालेन मध्यस्थानस्य द्वीय-
मानरूपत्वाद् बुस्थानस्य च वर्धमानरूपत्वात्
अतोऽनन्तरं च बुस्थानदेवता रूपान्तरसंस्था-
नादिति ।

940. 'अश्विनौ' कस्मात् ? 'यद्यदनुवाते सर्वम्' ।
केन । रसेनान्यः । रसेनोदकेन सर्वम् व्यदनुते
व्यानोति । ज्योतिषैकः । अश्वैरश्विनावित्यौर्ण-
वाभः । अश्वैस्तद्वन्तौ तावित्यौर्णवाभ आचार्यो
मन्यते ।

'तत्कौ अश्विनौ' इति विचारः । तदिति
वाक्योपादाने । कावेतावश्विनाविति विचागर्थः
प्रश्नः । 'द्यावापृथिव्यावित्येके' । विज्ञायते
हि—'तौ यौ प्रत्यक्षदेवतामश्विनाविमे एव
द्यावापृथिव्यौ' इति । द्यौर्ज्योतिषा व्याप्नोति
पृथिव्यधेन ।

तत्र यत्तमोऽनुप्रविष्टं ज्योतिषि तद्भागो मध्य-
मस्य रूपम् । यज्ज्योतिस्तमस्यनु प्रविष्टः
तद्भागं तद्रूपम् 'आदित्यः' ।

941. उपजातदेवतादर्शनचक्षुरतीतेषु रत्रिपर्यायेषु
सन्धौ प्राप्ते सहसैवाश्विनौ दृष्ट्वा मन्त्रदृष्ट्वीति...
'तयोः' अश्विनोः समानकालयोः । उभयोरपि
हि तयोरुर्ध्वमर्धरात्रात्काल इति समानकालः...
नन्वस्यामृचि वसातिषु स्म च अथ इति वसा-
तयो हि जनपदा अपि प्रसिद्धाः । तदधिपती
राजानौ पुण्यकृतौ अश्वैस्तद्वन्ताविति शक्यते

पदाः । अश्विनौ च मध्यमोत्तमौ न राजानौ
पुण्यकृताविति । अस्यार्थस्य प्रतिपादनार्थम-
स्यार्धचस्योपादानम् ।

IV.99. वसाते रात्रेः पुत्रोऽन्य एक उच्यते जैन-
मध्यमः । उपसः पुत्रोऽन्य उत्तमः । तदनन्तरं
जन्मत्वात् । पृथक्स्तुतिर्वं च । एकैकस्या-
भिजनसम्बन्धप्रदर्शनात् । उपसः पुत्रत्वेन
सूर्येण सह समानख्यानाद् (वासात्यस्य) अयं-
शसं मध्यमो वासात्यो रात्रेः पुत्रः (निश्चितः) ।
तयोरेषापरा भवति । मध्यमोत्तमावश्विनावित्य-
स्यैव द्रष्टव्यः कारणं संस्तवप्रदर्शनाय च ।

इहंहेति वीप्साद्विवचनेनान्तरिक्षे द्यौश्च निर्दि-
श्यते इह चान्तरिक्षे इह च दिवि । जाता जातौ
भवन्तौ । समवावशीतां सम्यगत्यर्थं पुनः
पुनर्वावशीते (शस्येते) स्तूयेत इत्यर्थः ।

IV.100. तयोरेषापरा संस्तुतप्रायं दर्शयितुम् ।

तयोरेषापरा प्रातरेवानयोर्थागोपीति प्रायमेव
दर्शयितुम् ।

IV.101. तयोः कालः प्रागुक्तः । ऊर्ध्वमर्धरात्राप्र-
काशीभावस्यानुविष्टम्भमिति । सम्प्रति तु
परावधिप्रदर्शनाय तयोः स्तुतिकाल ऊर्ध्वमर्ध-
रात्राद्यः सूर्योदयपर्यन्तो द्रष्टव्यः । उदितो
यागकालः ।

यथोक्तं 'उषाः कस्मात् उच्छतीति सत्याः'
इति शुस्थानाया विकल्पः ।

IV.101,102. तदाह उच्छतेरितरंरिति । सा
शुदकानि विवासयति विवास्यते वा

कल्पयितुम् । .....मा भूदेषा मन्त्रार्थ-
योजनेत्यत आह । 'वासात्यो अन्य उच्यते
...' इति ।

942. एको वासात्य उच्यते एकश्च उपसः पुत्र इति ।
एवमेतस्मिन् भिन्नस्तुतावर्धर्चे उपसः पुत्रेण
सूर्येण सह समानख्यानादसंशयं मध्यमो
वासात्यो रात्रेः पुत्र इति ।

'तयोरेषापरा भवति' । सा पुनः किमर्थम् ।
म-मोत्तमावश्विनावित्यस्यैवार्थस्य दृढतायै स्फुटं
यदेतस्यामेतत्परस्यामृचि ।

हे अश्विनौ युवामुच्येथे । इहेहं जातौ इहं च
मध्यस्थाने इह च शुस्थाने जातौ समवावशीतां
संस्तूयेथे ।

943. 'तयोरेषापरा भवति' । सा पुनः किमर्थम् ।
संस्तुतप्रायावितौ समानकालौ समानकर्माणा-
वित्युक्तं तदुपप्रदर्शनार्थम् ।

'तयोरेषापरा भवति' । सा पुनः किमर्थम् ।
नैवानयोग्न्यस्मिन् काले इज्यास्ति । यद्यपि
क्रियेतानिज्यैव सेति सुतरां परया संस्तवं
कालं चोपप्रदर्शयति ।

944. 'तयोः कालः सूर्योदयपर्यन्तः' । 'प्रकाशी-
भावस्यानुविष्टम्भम्' । इत्यतः कालात्प्रभृति-
सूर्योदयपर्यन्तस्तयोः कालः । ततः परं याग-
कालः ।

यचोक्तम् 'उच्छतीति सत्याः' इति तद्वेदं
विकल्पेन शुस्थानायाः ।

किं तर्हि 'उच्यते' एव सा विवासनार्थस्य ।
उदकानि विवासयति विवास्यते वा मषान्

मेघान्मध्यमेन ।

तस्या एषापरा उत्तमसम्बन्धलिङ्गप्रदर्शनार्था ।

मध्यमेनेति ।

945. 'तस्मा एषापरा भवति' सा पुनः किमर्थम् ?
पूर्वस्यामृचि चित्रं धनमाहरेत्युक्तम् । तच्च
पुनरुभयोरग्युषसोरविशिष्टम् । विशिष्टं तु
परस्यामुत्तमलिङ्गं—'पूर्वं अर्धं रजसो भानुम-
ज्जते' इति । अतः परोदाह्रियते ।

IV.103. एकस्या एवोषसः पुजार्थं बहुवचनम् ।
भवन्तो मे गुरव इति यथा ।

निरित्येष समित्येतस्य स्थाने । संस्कुर्वाणा
आयुधानीव घृष्णवो यथा भस्मगोमयपरिमा-
ज्जनादिभिः संस्कारैः संस्कुर्वन्ति आयुधानि
योद्धारो दीप्तिमन्ति कुर्वन्ति तद्वदित्यर्थः ।
उपसर्गव्यत्ययस्य मन्त्रान्तरेऽप्यर्थं दर्शयि-
तुमाह—'एमीदेशां निष्कृतम्'...इति ।

IV.104. कवषस्य वाक्षस्य वर्षम् ।

जारिणीव यथा जारि (णी स्त्री) चारित्र(क्षा-
संकल्पं परित्यज्य स्त्री संकेतस्थानं प्रतिय-
न्तीति ।

सूर्या । एषैवोषा सूर्या सम्पद्यते आदित्योद-
यकालं प्रत्यभिस्तकालतमा ।

IV.105. अथवा शल्मलिमिति प्रसिद्धो वृक्षविशेष
एवोच्यते । तद्विशेषणं सुकिंशुकमिति । लुपो-
पमं चैतत् । किंशुकमिति यद्यपि पलाशकुसुमं
प्रसिद्धं तथापीह लोहितत्वसामान्यात् पुष्पत्व-
सामान्याच्च किंशुकशब्देन शल्मलिपुष्प-
मुच्यते । सुपुष्पितमिव शल्मलि लोहिताय-
मानमित्यर्थः ।

IV.106. किंशुकं क्रंशते गति । क्रंशतिर्नैरुक्तधातुः
प्रकाशनार्थः ।

नैरुक्तपक्षे च सविता सुषुप्ताख्यः सूर्यरश्मि-
स्तत्कृतां ज्योत्स्नां दुहितभूतां सोमाय राज्ञे

946. 'एकस्या एव पूजनार्थं बहुवचनम्' इति
वचनभेदप्रतिसमाधानम् ।

निरित्येष समित्येतस्य स्थाने सामर्थ्याद्
व्यत्ययः । संस्क्रियमाणानि ह्यायुधान्यतिनि-
र्मलानि भवन्ति ।

यथा चोपपद्यते उपसर्गव्यत्ययस्तथा निगम-
मुदाजहार । 'एमीदेशाम्' इति ।

946. कवषस्य वाक्षस्य वर्षम् ।

947. जारिणीव व्यभिचारिणीव काचित्स्त्री चारित्र-
मात्मनोऽविगणयेति ।

'सूर्या'...यथा सूर्यस्योदयकालं प्रत्यभिस्तृ-
तमा भवति गततमा भवति तथा तथा
सैषा उपाः सूर्या सम्पद्यते ।

948. 'अपि वोपमार्थं स्यात् । सुकिंशुकमिव
शल्मलिमिति' । किंशुकमिति पलाशपुष्पे
प्रसिद्धिः । इह तु रक्तपुष्पत्वसामान्यात् सुपु-
ष्पितमिव शल्मलिमिति सामर्थ्यात् । तेनोप-
मानयोग आदित्यस्य पुष्टतर इति किंशुकशब्दः
पुष्पिते शल्मलौ गौण इति भाष्यकाराभिप्रायः ।

'किंशुकं क्रंशतेः' धातोः प्रकाशनार्थस्य । तद्वि
दीप्तिमद्भवति ।

'सविता सूर्या प्रायच्छत्सोमाय राज्ञे प्रजापतये
वेति च ब्राह्मणम्' । नैरुक्तपक्षे ज्योत्स्नां सोमाय

प्रायच्छत् । यदा प्रजापतये तदा मध्यमा योषा
उदकप्रत्यन्नो न दीयंत इति योजयन्ति केचित् ।
वृषाकपायी वृषाकपेरादित्यस्य पत्नी । एषैव
सूर्या । अभिमृष्टकालतमा अरुणोदयावस्था
उषः प्रभैव सूर्यावस्थाना अभिमृष्टकालतमा
पूर्ववद्वृषाकपाय्युच्यते ।

सुपुत्रे मध्यममस्थाः पुत्रमाह साहचर्यादिसहस्रणा-
द्वा माध्यमिकां च स्तुषां ताभ्यां सुपुत्रे सुस्तुषे च ।

IV.107. स्तुषा कस्मात् ? साधुसादिनी (इति) वा
साधौ शोभनेऽर्थं श्वशुरस्य सन्तानलक्षणे
परिचर्यालक्षणे वा सीदत्येवंशीला । साधुसानि-
नीति वा (तां वा) संभजत एवशीला ।
(स्वपत्यं सन्तनोति वा) अथवा स्तुशब्दो
(अपि) अपत्यनाम तत्सनोति । यं प्रति
स्तुषाव्यपदेशस्तस्यापत्य संभजत इति ।

उक्षा उक्षतेर्वृद्धयर्थस्य । वर्धयन्ति हि त
ओषधीरवश्यायाः । अत एव वा बहुत्वाद् वृद्धा
भवन्ति । स्वार्थ एव वा उक्षन्ति सिञ्चन्ति
सर्वमधोभागवत्युदकेनेति ।

IV.108. सरण्युः । सैव यदा सूर्यं प्रत्यात्मानं सर-
णेन नयति तदोषः प्रभारुणोदयावस्थाभि-
सृष्टकालतमा सरण्युच्यते ।

द्वा मिथुना द्वौ मिथुनौ स्त्रीपुंभौ मध्यमंच
तमोभंगं तदन्तर्गतां च माध्यमिकां वाचं
तच्च तदासीद् वृषाकपाय्या रक्तं रूपं तेन रूपेण
सह त्रितयमपीत्यर्थः ।

ऐतिहासिकपक्षे (तु) सरण्यूनोम त्वष्टुर्द्विहा ।

तां देवतारूपत्वादमृतामरणधर्माणं मर्त्येभ्यः सर्व-

IV.109. मनुष्येभ्यो (देवा) अपागृहन् नाशितवन्त

ददाति । उपसं वा मध्यस्थानाय प्रजापतये
ददाति । केचित्त्वैतिहासकपक्षे इच्छन्ति ।

949. 'वृषाकपायी-वृषाकपेः पत्नी' । वृषाकपिरा-
दित्यः । तस्य पत्नी तद्विभूतिः उषःकाले यद-
वश्यायान् वर्षति कम्पयति च तद्गुणयोगात् ।
सा पुनः एषैव सूर्या 'अभिमृष्टकालतमा'
वृषाकपायीत्युच्यते ।

सुपुत्रे 'इन्द्रेण रसहरणसामान्यात्सहस्रान-
सामान्यात् । सुस्तुषे माध्यमिकया वाचा मिथुन-
सामान्यात् ।

950. 'स्तुषा साधुसादिनीति वा साधुसानिनीति
वा' । सन्तानलक्षणे सीदति अङ्गभावमुपैति
स्तुषा । साधु सनोति संततिं संभजतीति वा
स्तुषा । 'स्वपत्यं तत्सनोतीति वा'—सु इत्य-
पत्यनाम प्रसूयते हि तदिति । तदियं श्वशु-
रस्य सनोति संभजतीति वा स्तुषा ।

उक्षणः उक्षतेः वृद्धयर्थस्य । वर्धयन्ति हि
ओषधीरवश्यायाः । त एव वा बहुत्वाद्वृद्धा
भवन्ति । उक्षतेर्वा सेचनार्थस्य । 'उदकेन'
ह्यवश्यायाः सर्वमिदं सिञ्चन्ति ।

'सरण्युः' इति वक्तव्यम् । सैव यदा सूर्यं
प्रति अत्रिभागेन प्रसृता भवति तदा 'सर-
णात्' सरण्यूरित्युच्यते ।

951. द्वा द्वौ मिथुना मिथुनौ सरण्युः । 'मध्यमं च
माध्यमिकां च वाचमिति नैरुक्तः' । यदा हि सर-
ण्युरादित्यस्य सकाशां मण्डलमनुप्रविष्टा भवत्य-
विभागेन तदोदिते आदित्ये विच्छिद्यते मध्य-
मस्य माध्यमिकायाश्च वाचः काल इत्येष तयो-
स्त्यागः । 'यमं च यमीं चेत्यैतिहासिकाः'...
तां त्वार्ष्टीं सरण्यूमन्वां कृत्वा तथा सत्यश्विनो-
र्जन्म भविष्यं पश्यन्तो लोकहिताय अमृताय

इत्यर्थः ।

IV.109. विवस्वत एव सकाशाद् द्वौ मिथुनौ
स्वपुत्रौ यमं च यमीं च सरणू इति । इति-
हासदर्शनाभिवादिन्येया ऋग्भवति ।

त्वष्टा देवः । दुहिते षष्ठ्यर्थं चतुर्थी स्वस्या
दुहितुः सरण्युनाभ्याः । वहतुं वहनं विवाहं
कृणोति करोतीति । एतेन कारणेन संपरि-
हाणारार्थम् ।

नैरुक्तपक्षे त्वस्यामृचि त्वष्टा मध्यमस्तमोभाग-
स्तस्य दुहिता उषाः । तेन रात्रिरूपेण त्वैरुदये

IV.110. जन्यमानत्वात्तस्या वहनं प्रापणमनुप्रवेश
आदित्ये तं स मध्यमस्त्वष्टा रात्रिरूप आत्मा-
पगमनेन करोति ।

रात्रिरादित्यस्येति च रात्रिशब्देन रात्रेरक-
देशस्त्वादुषा एवोच्यते सम्बन्धत्वात् । सा च
देवधर्मेणादित्यस्य माता ।

द्यौरिव न भूमिः । आविर्भूतप्रकाशा उद्देष्टवता-
दित्येन कीर्णा रश्मयो यस्या एवमस्थः ।

IV.111. यान्यनेन संगच्छता तमसा पिहितान्यनु-
पलभ्यमानत्वादृहीतानि विश्वा तानि विश्वाणि
सर्वाणि रूपाणि घटपटस्तम्भादीनि प्रतिमुञ्चते
मनाक् क्रमापनयेनोपलभन् प्रतिमुञ्चतीव ।

विनाकपल्यदिति सवितुः कालोपलक्षणार्थं
मन्त्रलिङ्गम् । तत्पशुगुणसामान्येन समर्थयन्नाह-
'अधो रामः' इत्यादि ब्राह्मणम् ।

IV.112. तद्वेलायां तस्यां वेलायामधस्तम उपरिष्ठा-
ज्ज्योतिर्विक्रीणेरश्मिन्त्वात् ।

अमरणधर्मिणीं देवीमपागृह्णन् अन्तर्हितां
चक्रुः मर्त्येभ्यो मनुष्येभ्यः ।

द्वावन्यौ मिथुनौ यमं च यमीं चेति विव-
स्वतः सकाशादजहात् हित्वा ननाशेति 'तत्रे-
तिहासमाचक्षते' । ऋजुरितिहासाथः ।

952. त्वष्टा देवो विश्वकर्मा यं पुराणविदो वदन्ति
स दुहितुः वहतुं वहनं विवाहं करोतीति ।

नैरुक्तपक्षे तु त्वष्टा मध्यमस्तमोभागस्योषसो
दुहितुः द्यौः द्वितायाः प्रकाशरूपायाः वहतुं
वहनं विवस्वतः करोति ।

संक्षेपतो भाष्यकारोऽर्थे निराह—'रात्रि-
रादित्यस्य' उषा जाया । सा 'आदित्यस्योदये-
ऽन्तरर्धयिते ।

953. यदा यस्मिन् काले द्यौरैवापहततमस्का भवति
न पृथिवी । पृथिव्यां तमो भवति । दिव्यपहते
तमसि विक्षिप्ता अस्यां रश्मयो भवन्ति । स
सावित्रः कालः ।

954. विश्वानि सर्वाणि रूपाणि रूपवत्सु अर्थेषु
प्रतिमुञ्चते आबध्नाति तमोऽपघ्नन् रूपाण्याविः-
कुर्वन् ।

'वि नाकमल्यत्' इति सवितुः कालोपलक्षणं
मन्त्रलिङ्गं तत्पशुगुणसामान्येन समर्थयन्नाह-
'अधोरामः सावित्रः' इति पशुसमाम्नाये
विज्ञायते ।

उपरिष्ठाञ्ज्योतिः । शुक्रं तदा दिशि भवति
कीर्णरश्मिस्तस्याः । अधस्तात्तु भूम्यां तदा
तमो भवति ।

एतस्मादेवतागुणसामान्यात्पशुरपि सावित्रस्त-
द्रूप एवाधोराम इति ।

कृकवाकुशब्दस्य पूर्वं कृक इत्येतत् तच्छब्दानु-
करणनिमित्तम्, वचेरुत्तरम् । कृक इत्येवं ह्यसौ
ब्रवीतीति कृकवाकुः ।

IV.113. ज्योतिर्भग (उच्यते) इत्यस्यैवार्थस्य द्रष्टुः
कारणमाह । 'अन्धो भग इत्याहुर्ब्रह्मादिनः ।
तत्कथम् ? नास्मिन् द्रष्टृणां धान्यदर्शनमस्ती-
त्यर्थः । अनुत्क्रमः सूर्याभावमनागतो मण्डला-
कारतया न दृश्यत इत्यर्थः ।

अथवा प्राशिन्नस्येक्षणभक्षणादीनि मन्त्रवन्ति
कर्तव्यानीति । अस्य विधेः स्तुतिपरेऽर्थवादे
तद्गगनं परिजहः । तस्य 'अस्याक्षिणी
निर्जघान' इत्यादौ भगस्य सिद्धमन्धत्वमेति-
हासिकपक्षे, तत्तु मन्दप्रयोजनम् ।

IV.114. सूर्यो वाच्यः । स पुनः सत्तैः प्रागवस्थातः
स्रणात् । सुवतेर्वा सुकर्मसु जगतः प्रेरणात् ।
स्वीर्येतेर्वा वायुना ह्ययं सुष्ठु सर्वदेवोदयास्तमयौ
प्रतीर्येतेऽतः सूर्यः ।

केतवः केतुरिति प्रज्ञानम् । प्रज्ञानसत्त्वाः ।
...अश्वैरपि प्रज्ञानसत्त्वैर् (एव) भवितव्यम् ।

अथवा केतवो रश्मयः ।

सौर्ये सूक्ते जातवेदस्पदसन्निधानशङ्काव्यावृत्त्यर्थ-
माह कमन्यमिति । परा च यत्र जातवेदश्शब्दो
(अपि) नास्ति ।

IV.115. चित्रं प्रातर्भ्यन्दिनापराह्णेपु नानारूपत्वाच्चित्रं
चायनीयं वा पूज्यं ज्योतिः ।

तथा च विज्ञायते रहस्यब्राह्मणे सर्वातुप्रवेशि-
त्वम्- 'सूर्य आत्मा जगतस्तत्स्थुषश्चेत्येतदुद्देवो-
पेक्षेत' इति ।

चक्षुर्भिन्नादीनामित्यत्रापि विज्ञायते- 'असा-

एतस्मात् कालदेवतागुणसामान्यात् पशुरपि
तथारूप एव भवति सावित्रः ।

955. कृकवाकुशब्दस्य पूर्वपदं शब्दानुकरणम् ।
'कृकः' इत्येवमसौ शब्दं करोति । 'वचेरुत्तरम्'
वाकुरित्येतत् । कृक इत्येवं वक्तीति कृकवाकुः ।

956. आह । 'अन्धो भगः इत्याहुः' । तस्य कोऽर्थः
इति । उच्यते । स हि सूर्यभाषम् 'अनुत्स्रो-
न दृश्यते' । नास्मिन् द्रष्टृणां ध्यानं दर्शनम-
स्तीत्यन्धः । न पुनरसावेव न पश्यतीति ।

'प्राशिन्नमस्याक्षिणी निर्जघान' इति च इत्येति-
हासिकपक्षमपि प्रायोऽयमर्थवादः प्राशिन्नस्य
भागस्यानन्वीक्षणस्तुत्यर्थम् ।

'सूर्यः' इति वक्तव्यम् । स पुनरयं भगकालात्
स्रतः सूर्यो भवति । सत्तैर्वा सूर्यः । 'सुवतेर्वा'
प्रसवार्थस्य, स एव हीदं सर्वं प्रसुवति जनय-
तीत्यर्थः । स्वीर्येतेर्वा...वायुना ह्ययं सुष्ठु
ईर्यते ।

957. केतवः रश्मयः अथा वा ।

957. जातवेदसं सूर्यमिति श्रवणात्संदेहः, किमियं
जातवेदस्त्वुत सौरीति । परा त्वसंशयमेव
सौरीति परा निजगाद ।

चित्रं चायनीयं पूजनीयम् ।

958. विज्ञायते हि रहस्यब्राह्मणे- 'य एष सूर्य आत्मा
जगतस्तत्स्थुषश्च' इति । एतदिहैवोपेक्ष्यमिति ।
भेदपक्षे तु मित्रप्रभृतीनामेतच्छ्रुतिरिति ।
याज्ञिकपक्षे चक्षुषा ते पश्यन्तीति । तत्रापि

वादित्यो देवानां चक्षुः' इति ।

(अनन्तरं) पूषा वक्तव्यः । स कस्मात् ?
यद्भस्मिपोषं पुष्यति । यद्यदा रश्मिभिः परि-
विष्टो भवति तदा पूषा भवति ।

IV.116. शुक्रशब्दोऽत्र शुक्रपर्यायः शुक्रं ते तव ।
अन्यदेकम् । किं पुनस्तत् ? सामर्थ्याद्वृषम् ।
यजतं ते अन्यत् । यजतशब्दोऽत्र शुक्रप्रति-
योगत्वाल्लोहितपर्यायः । लोहितं ते अन्यदपरं
रूपम् ।

'इयं वै पूषा' इति पृथिवीतो व्यच्छेदाय पथि
रक्षित्वाधिकारप्रदर्शनाय वा पूषणः परा च ।

IV.117. अभ्यानद् अभिव्याप्नोति स्तौतीत्यर्थः ।

चन्द्राग्राः चन्द्रं चन्दतेः क्रान्तिकर्मणः । कान्तं
प्रियमग्नं यासां ताश्चन्द्राग्राः । आयत्यामपि
हि तानि धनानीत्यर्थः ।

अनन्तरं विष्णुर्वक्तव्यः स किमवस्थः ? यद्वि-
षितो भवति यदा विविधं सितो रश्मिभि-
र्व्याप्त इत्यर्थः ।

IV.118. विष्णुः कस्मात् ? विशतेस्तीव्ररश्मिद्वारेण
सर्वत्र व्यावेशात् । व्यश्रोतेर्वा विश्वं रश्मिभि-
र्व्यक्षुत इति ।

स्थानभेदप्रकारेण त्रिप्रकारं निधत्ते पदम् ।
पृथिव्यामग्न्यात्मना । अन्तरिक्षे विद्युदात्मना ।
दिव्यादित्यात्मना । एतच्च शाकपूणिमतम् ।

विज्ञायते हि । 'एष वै विश्वेषां देवानां चक्षुः'
इति ।

'अथ यत्' यदा 'रश्मिपोषम्' आपूर्णस्तेजसा
रश्मिन् सूर्यः 'पुष्यति' बिभर्ति 'तत्' तदैव
'पूषा' भवति ।

हे पूषन् ! शुक्रमन्यत् तव रूपम्, यल्लोहित-
मन्यत्तव रूपम् । शुक्लेन व्यपदेशास्सामर्थ्या-
ल्लोहितादि । यजतं यज्ञियं यज्ञार्हमन्यत् ।

959. पथि रक्षित्वे पूष्णोऽधिकारः । तत्परि-
प्रख्यापनार्थम् । अथवा 'इयं वै पूषा' इति
विज्ञायते । तद्व्युदासार्थम् ।

'अभ्यानद्'स्तुत्या कामप्राप्त्यर्थमभिव्याप्नोमि ।
शुरुधश्चन्द्राग्राः । शुचं संरुन्धन्ति यानि धनानि
चायनीयाग्राणि अभिपूजितागमानि ।

960. अथ यत् यदा 'विषितो' व्याप्तोऽयमेव सूर्यो
रश्मिभिः भवति तदा विष्णुः भवति ।

'विशतेर्वा' यदाविष्टः प्रविष्टः सर्वतो रश्मि-
भिर्भवति तदा विष्णुर्भवति । व्यश्रोतेर्वा ।
विपुर्वस्य वाश्रोतेः । यदा रश्मिभिरतिशयेनायं
व्याप्तो भवति व्याप्नोति वा रश्मिभिरयं
सर्वं तदा विष्णुरादित्यो भवति ।

त्रेधा निदधे पदं निधत्ते पदम् । निधानं
पदैः कः ? तत्र तावत् 'पृथिव्यामग्न्यात्मना
दिवीति शाकपूणिः' । पार्थिवोऽग्निर्भूत्वा
पृथिव्यां यत्किञ्चिदस्ति तद्विक्रमते तदधि-
तिष्ठति । अन्तरिक्षे विद्युदात्मना, दिवि
सूर्यात्मना ।

अथवा त्रेधा निदधे पदमिति प्रातरुदयगिरौ । 961. 'समारोहणे' उदयगिरावुद्यन् पदमेकं निधत्ते ।

मध्यन्दिने मध्ये द्यलोकस्य । सायह्नेऽस्तगिरौ ।

पांसुरे पांसवो यस्मिन् स सन्ति पांसुरो रो
मत्वर्थायः ।

IV.119. त्रेधा निदधे पदं यद्विबुदात्मकस्य पदं
तत्समूहं छन्नं नियं न दृश्यत इत्यर्थः । क ?
पांसुरे प्यायने वर्धने वान्तरिक्षे (इत्यभिप्रायः)
लुप्तोपमो वा पांसुरशब्दः ।

इह तूत्तमोऽभिधेयः । तस्यैष निपात ऐन्द्रया-
मृचि ।

IV.120. 'आ त्वा रथम्' इति ऐन्द्रं सूक्तं प्रियमेधसं
तत्रेयमृक ।

IV.121. भुरण्यतीति गतिक्रमा पठितश्चासौ न
केवलं गत्यर्थः । किं तर्हि ? शीघ्रकरणाथो
ऽपीति । एतत्प्रतिपादनार्थं 'भुरण्युरिति
क्षिप्रनाम' इत्यादि भाष्यम् । 'भुरण्युरिति
शीघ्रशकुनिरुच्यते ।

अथवा योऽयं स्वर्गकामस्य सुपर्णनामाग्निश्ची-
यते सोऽत्र शकुनिशब्देनोच्यते । स हि

IV.122. स्वर्गकामस्य विधानात् क्षिप्रं यजमानं
स्वर्गलोकमभिवहति ।

खं हे वरुण ज्योतिषा कृत्स्नस्य जगतः ।
आ परितः पश्यसि अनुग्रहसि । येनेति
यच्छ्रुतेः साक्षांशत्वात् तस्मै (ऽत्र) वयं स्तुम
इति वाक्यशेषः ।

अथवा येनेत्येतत् समानाधिकरणं तच्छब्द-
मध्याह्न्य पर्यन्तं कवाक्यता योज्यते ।

तेन वि दामेभि येन चक्षसा भुरण्यन्तं

'विष्णुपदे' मध्यन्दिनेऽन्तरिक्षे । 'गयशिरसि'
अस्तं गिरौ । 'इत्यौर्णवाभः' आचार्य एवं
मन्यते ।

'पांसुरे' इति रो मत्वर्थः ।

यथा पांसुरे प्रदेशे पदं न्यस्तमुत्क्षेपणसमन-
न्तरमेव पांसुरभिर्कीर्णत्वात् दृश्यते, एवमस्य
मध्यमं विबुदात्मकं पदमविष्कृतिसमकाल-
मेव व्यवधीयते ।

962. इह तु नियमतो बुस्थानः । तस्यैष निपातो
भवत्येन्द्रयामृचि ।

'आ त्वा रथं यथोतये' इत्येतस्मिन्नने स्मृते
प्रियमेधेन दृष्टे ।

963. 'भुरण्युरिति क्षिप्रनाम' । 'भुरण्युः' क्षिप्र-
गामी 'शकुनिः' ।

स पुनरयमेव योऽभिधेयः अग्निश्चीयते । स
सुपर्णः । विज्ञायते हि 'स्वर्गाय वै लोकायाग्नि-
श्चीयते' इति ।

हे भगवन् वरुण पावक पावयितः येन ख्या-
नेन दर्शनेन अनुग्राहकेण त्वं अनुपश्यसि ।
किं तस्य दर्शनमेति । अपरिसमाप्तं वाक्य-
मिति यद्वृत्तमपेक्ष्य तद्वृत्तमध्याजहार । तस्मै
दर्शनमनुग्राहकं वयं स्तुमः इति वाक्यशेषः । ...
अपि चैवं यथोक्तमपि चैवमन्यथा स्यात् ।
कथमिति । यथोक्ता ऋक् । तथाऽपि सहेक-
वाक्यतोपेक्ष्या । कथमिति । यतः पुनः
पठति ।

964. येन हे पावक वरुण ख्यानेन जनां अनु भुर-

पश्यसि तेन पश्यमिति सम्बन्धः ।

IV.123. अथवा तच्छब्दमात्राध्याहारेण पूर्वचैक-
वाक्यता योज्यते ।

IV.124. येन भुरण्यन्तं पश्यसि तेनास्मानपि मनु-
ष्यान् पश्यसीत्येतस्यामेवैकस्यामेवैकवाक्यता ।

अन्येषामपि भन्त्राणां साकांक्षत्वे सति प्रद-
र्शनं द्रष्टव्यम् ।

केशी वाच्यः स पुनरिहादित्य एव नभसो
मध्यमासीन एवमस्थ उच्यते । कथम् ?
केशा रश्मय इत्यादिनिरुक्तेस्तैः प्रकृष्टैस्तद्धान् ।

IV.125. इदमादित्याख्यं ज्योतिरुच्यते ।

विष्णातेः शौचार्थस्य । तद्वि प्रथमं शौच-
साधनम् । विपूर्वस्य सचतेर्वा । तद्वि ज्ञान-
पानावगाहार्थिभिः सेव्यते ।

रजसा वृष्टिलक्षणेनोदकेन । वैशुतो गृढो
वायुरिस्थपरे ।

IV.126. एकस्य बायोस्तृणपर्णधूल्यादिचालनेनानु-
मानेनार्थापत्त्या वा दृश्ये दृश्यत उपलभ्यते
न रूपम् ।

अथ यत्रस्मिभिरुपसंहृतप्रायभूताभिः प्रकम्प-
यन्नेति गच्छति तत् तस्माद् वृषाकपिः ।

IV.127. यमो निरुक्तः यच्छतीति सतः इति । इह
त्वादित्योऽस्तमयावस्थः सन्नुच्यते ।

अहोरात्रादिजीवितकालातिगमनेन प्राणिनामा-
युषो ब्रथनात् पुण्यकृद्भिर्वावृतः क्षयो निवासो

ण्यन्तं पश्यसि तेनैव ख्यानेन तथैव ख्यात्या
प्रज्ञया युक्तस्त्वं वि दामेषि विविधमेपि ।

अपि वोत्तरस्यामेकवाक्यता स्यात् । 'अपि'
'तर्हि' 'पूर्वस्याम्' अयुपेक्ष्या । कथमिति ।
यतः पठति ।

965. हे पावक वरुण येन ख्यानेन यथैवानुप्राहक-
प्रज्ञया जनाननु भुरण्यन्तं पश्यसि त्वं पुण्य-
कारिणः तेनैव ख्यानेन तथैवानुप्राहकारक-
बुद्ध्या अस्माकं जनानभिषिपश्येति ।

एष साकांक्षाणां मन्त्राणामेकवाक्यताप्रकार
उपप्रदर्शितः ।

'केशि' इति वक्तव्यम् । अत्र केशा रश्मय-
स्तैस्तद्धान् । आदित्यो यो मध्यन्दिने भवति ।
'काशनाद्वा' । प्रकाशनादित्यर्थः । रश्मयो-
ऽपि केशाः काशनादेव ।

966. यत आह दर्शयन्नेवादित्यं केशीदं ज्योति-
रुच्यत इति ।

विषमुदकं विष्णातेर्विपूर्वस्य स्नातेः शुद्ध्यर्थ-
स्य । विपूर्वस्य वा सचतेः । सर्वत्र ह्यति
शयेन यत्सक्तमिति तदपि केशी ।

असावप्यमूर्तत्वादप्रकाशः सन् रजसोद्भूतेन
प्रकाशतेऽसौ वायुरागच्छतीति । उदकेन च
वैशुतः ।

967. गतिरेकस्य रजसोद्भूतेन पार्थिवेनोदकेन वा
दृश्यते न रूपं मध्यमस्य ।

यदा रश्मिभिः उपसंहृतैरुपसंपन्नैः भूतानि
अभिप्रकम्पयन्नेति तदा 'वृषाकपिः भवति' ।

968. यमो वक्तव्यः । स पुनः 'व्याख्यातो' निर्व-
चनतः । इह त्वादित्यो ऽभिधेयः ।

969. यस्मिन् वृक्षे आदित्ये । स हि स्वगत्या का-
लमतिक्रामयन् सर्वभूतानामार्युषि क्षणयति ।

यस्मिंस्तद्वृक्षनाद् व्रतनिवासत्वाद्वा वृक्षशब्दे-
नात्रादित्यमण्डलमुच्यते ।

अथवा लुप्तोपममेतत् । वृक्ष इव यथा वृक्षे
सुपलाशे शोभनपर्वणे ।

IV 128. अज एकपाद्वृक्षः । स च किलस्तमिता-
वस्थ आदित्यः ।

विज्ञायते हि—‘अग्निः पादो वायुः पाद आदित्यः
पादो दिशः पादः’ इति ।

एकेनांशेनोदकं सवर्षं जगतः पिबति ।

अस्मिंश्च पक्षे निगमं दर्शयति ‘एकं पादं
नेत्स्विदति***’ इति ।

हंस आदित्यः । हंससदृशो वा हन्ता वा
तमसाम् ।

IV.129. पावीरवी पविः शल्यः कण्वादिबलः यद्
यस्माद् विपुनाति विभजति विपाटयतीत्यर्थः,
भूमिं कायं वा । तेन पविना तद्वत् कण्ड-
भल्लकायायुधं पवीरं रोमत्वर्थे, तद्वानिन्द्रः
पवीरवान् वा यस्याः सा च आयुधवत इन्द्रस्य
स्वभूतेत्यर्थः ।

दिव्या वाक् माध्यमिकायाः स्तनयितुलक्ष-
णाया अधिष्ठात्री ।

IV.130. पृथिवी वक्तव्या । सा तु प्रथनादिति
निरुक्ता । इह तु विशेषण सम्बन्धाद् शौरवा-
भिधीयते । तस्या निपात ऐन्द्रयामृचि अभि-
धेयत्वेन न स्तुत्येन ।

इह तु शुस्थानोऽभिधेयः पावमान्यामृचि ।

IV.131. पवित्रशब्देनात्र रश्मय उच्यन्ते । यदा
उदकं मध्यमायामर्पयितुमन्तरिक्षप्राप्तैः पवित्रै
रश्मिभिस्तद्वन्तः । के ? सामर्थ्यान्मरुदादयो
माध्यमिका देवगणाः ।

वृक्षतीति वृक्षः । वतः क्षये वा । पुण्यकृद्भि-
र्वृत्तो निवास इत्यर्थः ।

‘वृक्षे इव सुपलाशे इति’—ऐतिहासिकपक्षे ।

‘अज एकपात्’ इति वक्तव्यम् । स पुनरयमा-
दित्यो नित्यम् ।

विज्ञायते हि—‘अग्निः पादो वायुः पाद आ-
दित्यः पादो दिशः पादः’ इति ।

970. एकेनांशेनोदकं सर्वस्माज्जगतः पिबत्यजनश्चे-
त्यज एकपात् ।

‘निगमोऽपि हि भवति’ एवास्मिन्नर्थे—‘एकं
पादं नोत्स्विदति ।

आदित्यो हंसः महत्तमस्तमसो बाध्वनो वा
हन्ता ।

971. पविः शल्यो भवति’ । कस्मात् ? ‘यद्विपु-
नाति’ विदारयति कायम् । तेन शल्येन
‘तद्वत् पवीरमायुधम्’ । रो मत्वर्थे । तेन
शल्यवतायुधेन तद्वानिन्द्रः पवीरवान् ।

स इन्द्रो यस्या वाचो माध्यमिकाया देवता
सा ऐन्द्री वाक् पावीरवी ।

971,972. पृथिवी व्याख्याता । तस्या एष निपातो
भवति’ दिवः पृथिव्या ‘ऐन्द्राग्न्यामृचि’ न
स्तुत्यत्वेन । किं तर्हि ? नैषण्टकत्वेन केवलम् ।

‘तस्यैषः’ समुद्रस्य निपातो भवति पावमा-
न्यामृचि ।

973. रश्मयः पवित्रवन्तः अमुष्मादादित्यमण्डलात्
प्रसृता मध्यस्थाने मरुत्प्रभृतिभिर्दिवगणैः
संयुज्यन्ते । तत्संबोधाद् माध्यमिका देवगणाः
पवित्रवन्तो भवन्ति ।

एषां त्रयाणां देवतान्तरैः सह स्तुतिसाधार-
ण्येन निपातो भवत्यन्यस्यां बहुदेवतायामृचि ।

IV.132. प्रत्यक्तमस्मिन् ध्यानमिति वा । कारक-
विन्यासमात्रमेतत् ।

न ह्ययं स्वाधिकारं व्यभिचरति रसादानादि-
कम् । नित्यमनुतिष्ठतीत्यर्थः ।

तेषां दध्यङ्ङादीनामेष स्तुतिसाधारण्येन
निपात ऐन्द्रयामृचि ।

IV.133. भेदपक्षे चाथर्वाद्य ऋषय इति व्याख्यानम् ।
नैरुक्तानां तु पूर्वमिति सिद्धम् ।

अथातो गुस्थाना देवगणा इति भेदाभेदाभ्यां
मन्त्रेषु स्तुतिदर्शनात् भेदेनोत्तमं स्तुत्वा
सम्प्रत्यभेदेन सर्वावस्थं तुष्टूमाणा आह ।
अथात इत्यादि ।

IV.134. प्रत्येकमप्येते मित्रादयो गुस्थानत्वेनोप-
लक्षितव्याः । शास्त्रगौरवप्रसङ्गात्तु न समाप्ताताः ।

सप्त ऋषयोऽप्यवयवनिर्वचनेन निरुक्ताः ।
'सप्त मत्ता संख्या' । 'ऋषिदर्शनात्' रश्मयो-
ऽभिधेयाः, इन्द्रियाणि वा ।

IV.135. अध्यात्मं तु सप्त ऋषयः सप्तसंख्यानि ।
कानि ? अर्षणानि स्वं स्वं विषयं प्रति गन्तृणि
मनष्यष्ठानिन्द्रियाणि विद्यासप्तमानि । विद्या
विज्ञानं तत्सप्तमानि । प्रतिहितानि प्रति-
निहितानि शरीरे शरीरात्मनि ।

अन्ये वर्णयन्ति । अस्तमीयुः स्वप्रावस्थाया-
मात्मनो भोक्तार्येव भावनारूपेण लीयन्ते ।
यद्भावनोपादानं भोक्तुः स्वप्रदर्शनं भवति ।

IV.136. देवौ प्राज्ञश्चात्मा चित्तिमात्रेण यः शरीरं

तेषामेष निपातो भवति स्तुतिसाधारण्येन
'अपरस्यां बहुदेवतायामृचि' ।

974. 'प्रत्यक्तमस्मिन् ध्यानमिति वा' । अधिकरणं
कारकम् । तथा हि तस्मिन् ध्यानकार्ये सफलं
लक्ष्यत इति ।

975. न ह्ययं स्वस्मादधिकारात् धर्तव्यः । न कदा-
चित् स्वमधिकारं मुञ्चति ।

तेषामेष निपातो भवत्यैन्द्रयामृचि ।

976. पृथक्पक्षे आदित्यसहचारिण एते ऋषयः ।

एतदेव हि गुणविकारोपजनापेक्षया भेदा-
भेदाभ्यां मन्त्रद्वयः पर्यन्तोऽभिष्टुवते । तदर्थं
विशेषतः पुनरधिकारवचनम्—'अथातो गुस्थाना
देवगणाः' इति ।

977. प्रत्येकमप्येते मित्रादयो गुस्थानत्वेनोपेक्ष्याः ।
शास्त्रातिगौरवभयात्तु न पृथक् गुस्थानत्वेन
समाप्ताताः । ते त्वादित्यलिङ्गलिङ्गितेषु
मन्त्रेषु पृथक् पृथक् उपेक्ष्यास्तत्तुतीनां पृथगपि
विद्यमानत्वात् ।

978. 'सप्तऋषयो' वक्तव्याः । ते पुनरमी व्याख्याता
निर्वचनतः । इह त्वभिधेया रश्मय
इन्द्रियाणि वा ।

979. 'अथाध्यात्मम्' । मण्डलवदस्मिच्छरीरे रश्मि-
वदिन्द्रियाणि प्रतिहितानि निहितानि तच्छरीरं
निर्यं रूपाद्यालोकनाद्युपकारेण रक्षन्ति अप्र-
माद्यन्ति ।

बुद्धिद्वारेण भोक्तार्येव भावनारूपेण लीयन्ते
यद्भावनोपपादकः स्वप्रभोक्तुः स्वप्नो भवति ।

प्राज्ञश्चात्मा परमात्मा चित्तिमात्रेण यः शरीरं

व्याप्य वर्तते । यस्यावेशादेतच्छरीरं न दुष्यति ।

तस्य व्यापारो भोगस्तमसौ करोति (एव)

तैजसश्च य आहारं पचति ।

अत्रासत ऋषयः सप्त अत्रादित्यमण्डले सप्त-
संख्याका रश्मयः । सार्कं सह । ये अस्य
गोपा महतो बभूवुः येऽस्य जगतो गोप्तारो
भवन्तीत्यधिदैवतम् ।

अथाध्यात्मम् । तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नः
शिर इहाभिप्रेतम् । तिरश्चीनानि विलानि
चक्षुरादीनि यस्मिन् । आहारस्य चमनात् ।
ऊर्ध्वं च कायस्य बन्धनस्थानात् । ऊर्ध्वं च
बोधकं चक्षुरादि यस्मिन् ।

IV.137. देवानामेव च सख्यं स्तुत्यस्तोतृलक्षणं
यष्टृयष्टृत्वलक्षणं च । उपसेदिम उपसीदेम
उपगच्छेम वयमित्याशास्महे । देवा नोऽस्मा-
कमायुः प्रतिरन्तु जीवसे तिरतिवृद्धयर्थः
प्रवर्धयन्तु चिरं जीवनाय ।

IV.138. विश्वान् देवानधिकृत्येदानीं गतमेवाधियज्ञं
किञ्चद् विचारयिष्यन्तुपोद्बलयति ।
तदिति समाम्नायस्यनुस्मृतये । एतदिति वक्ष्य-
माणार्थसन्निधिकरणाय ।
प्रयोजनं च गायत्रच्छन्दोयुक्तैर्न्यैरपि बहुभिर्वै-
श्वदेवैरधियज्ञं गायत्रम् ।

IV 139. यदेव विश्वलिङ्गं विश्वशब्दोपेतं मन्त्रजातं
सूक्तं वा, तदेव वैश्वदेवानां स्थाने युज्यते, न
बहुदेवतास्वमात्रेणेति शाकपूणिर्मन्यते ।
तत् किमस्यापि यास्कस्य मतम् । नेति । यत
आह ।
वैश्वदेवं हि मन्त्रजातं समाम्नाये क्रियार्थमुत्पद्य-
मानं आम्रायस्य क्रियार्थत्वात् गायत्रे छन्दसि
तावदेवोत्पत्तुमर्हति ।
न च तत्सर्वास्वपि दशतयीषु गायत्रे छन्द-

व्याप्य वर्तते तैजसश्च प्राणोऽन्नं पानं पचन-
व्यूहस्वरसान्तभूतं तेजोवायुवृत्तिः ।

980. ये अस्य महतो जगतः आत्मनो वा गोपाः
गोप्ताः एते रश्मयो बभूवुः भवन्ति ।...ते
रश्मयः सप्त सपर्णा ऋषणाद्दर्शनादस्य धर्मस्य
ऋषय उच्यन्ते—‘इत्यधिदैवतम् ।
‘अथाध्यात्मम्’ इति । तिर्यग्विच्छद्रमिदमेव
शिरः चतसः । चम्यन्ते ह्यनेन रसा इति ।
ऊर्ध्वबन्धनश्च । उपरि ह्यवस्थितमेतद्बन्धनमस्य
शरीरस्य । एतद्विद्योरो हि विुलंस्यते शरीरम् ।

981. देवानां सख्यं समानख्यानतां याज्ञे कर्मणि
982. समानमङ्गभावम् उपसेदिम गच्छेम वयम् ।
ततश्च तथा भूतानामस्माकं ते देवाः प्रतिरन्तु
प्रवर्धयन्तु आयुः जीवसे चिरं जीवनाये-
त्येतदाशास्महे ।

983. अधुना विश्वेदेवानाधिकृत्य तद्गतमेवाधियज्ञे
किञ्चिद्विचारयिष्यन्तुपोद्बन्ति ।
‘तत्’ इति समाम्नायस्यानुस्मृतये । ‘एतत्’
इति वक्ष्यमाणार्थसंनिधिकरणाय ।
अस्त्येवास्मिंश्छन्दसि प्रयोजनं च गायत्रच्छ-
न्दोयुक्तैरन्यैरपि बहुभिर्वैश्वदेवैर्मन्त्रैरधियज्ञे ।...
विश्वशब्दोपेतं मन्त्रजातं सूक्तं वा तदेव
वैश्वदेवानां स्थाने विनियुज्यते न बहुदेवता-
मात्रेण ‘इति शाकपूणिः’ मन्यते ।
तस्मिन्स्यापि यास्काचार्यस्यैतदेवाभिमतमुत
नेति । यत आह ।
वैश्वदेवं हि मन्त्रजातं समाम्नाये क्रियार्थमुत्प-
द्यमानमाम्रायस्य क्रियार्थत्वाद्गायत्रे छन्दसि
तावदेवोत्पत्तुमर्हति ।
न च तत्सर्वास्वपि दशतयीष्वस्ति छन्दस्यलं-

म्यलं कर्मोत्पादने । प्रयोजनं च तच्छन्दोयुक्तै-
रधिपज्ञे वैश्वदेवैर्मन्त्रैः । न च ते सन्ति ।
बहुदेवताश्च तस्मिंश्छन्दसि ।

युक्तं यत्तान्योप्येरन्ति यास्कः पश्यन्नाह । यत्तु
किञ्चिदित्यादि ।

बहुदेवतान्यपि वैश्वदेवानां स्थाने युज्यन्त
एवेति ।

भूतांशो नाम काश्यप एकेनाश्विलिङ्गेन युक्त-
मनेकं ददर्श ।

यथैकेनापि छत्रिणा सर्वे छत्रिणो भवन्ति ।

IV.140. इदानीं यस्यामश्विलिङ्गं यथा चर्चा सूक्तमा-
श्विनं सेयमृगव्याख्यायते ।

अभितष्टीयं चैतल्लिङ्गं भवति ।

IV.141. साध्या इति वाच्याः । देवा रश्मयो वाभि-
धेयाः । साध्याः कस्मात् ? साधनात् स्वव्या-
पारस्य ।

ऐतिहासिकानां तु कर्मभिरात्मनः साधनात्
पूर्वो देवसमूहः । ते च किल विश्वसृजो नाम
ऋषयः सहस्रसंवत्सरेणेदं विश्वमसृजन्त ।

साध्याः सन्ति देवा नैरुक्तानां साध्या रश्मय
उच्यन्ते । तदाह शुस्थानो रश्मिर्देवगण
इति ।

IV.142. वसवो वाच्याः । यद् विवसते सर्वम्
यद् यस्माद्विभागोनावस्थितमिदं सर्वमाच्छाद-
यन्तीति स्थानत्वात् । अतस्त्रिस्थानेष्व्याच्छा-
दकत्वाद्वसवस्त्रिस्थानाः ।

तथा वसव आदित्यरश्मयो विवासमात् तम-
सम् । तस्माद् शुस्थानाः ।

IV.143. भाष्ये तु सुगाव इति शोभनान्यागमना-
न्यभिप्रेतानि । तद्विशेषणं सुपथानीति
शोभनमार्गाणीति ।

कर्मोत्पादे । प्रयोजनं च तच्छन्दोयुक्तैरपि
विविधैर्मन्त्रैर्भवति । न च ते तथाविधाः
सन्तीति बहुदेवताश्च तस्मिंश्छन्दसि सन्ति ।

984. युक्तं यद्बहुदेवतानि ओप्येरन्ति यास्काचार्यः
पश्यन्नाह-‘यत्तु किञ्चित्’ ।

बहुदेवतान्यपि वैश्वदेवानां स्थाने युज्यन्त
एवेति ।

भूतांशो नाम ऋषिः काश्यपः । स एकेनाश्वि-
लिङ्गेन युक्तमनेकं सूक्तं ददर्श ।

यथैकेनापि छत्रिणा मध्यगतेन छत्रिणो भवन्ति...
अश्विलिङ्गं येन पर्फरीसूक्तं सर्वमाश्विनम् ।

985. अभितष्टीयं सूक्तं चैन्द्रम् । तदपि ‘एकलिङ्गम्’
इति ।

‘साध्याः देवाः साधनात्’ । ते हि सर्वमिदं
साधयन्ति । यदन्येन सर्वकर्मभिरसाधितं
तदसाधयन्तीति साध्या उच्यन्ते ।
ते च पुनः प्राणाः विश्वसृज ऋषयो ये सहस्र-
संवत्सरेण सत्रेणेदं विश्वमसृजन्त त एवेतेऽधि-
दैवं रश्मयः ।

987. अतः सप्त ऋषयो देवाः विश्वेदेवाः साध्या
इति सर्वे एते प्राणा रश्मयो वेत्युपपद्यते ।

‘वसवः’ इति वक्तव्यम् । ते पुनरमी त्रि-
स्थानाः । ते यस्मात्सर्वमिदं विभागोनावस्थित-
माच्छादयन्ति ।

वसव आदित्यरश्मयो विवासमात् । तस्मात्
शुस्थानाः ।

स्वागमनानि शोभनानि आगमनानि ।

इहरेषां वसूनां त्रिस्थानतां दर्शयितुमाह ।

988. त्रिस्थाना इत्युक्तम् । यत इतरयोऽपि स्थानयोः प्रदर्शयति ।

IV.144. वाजिनो निरुक्ताः । 'वाजी वेजनवान्' इति । केवलं वचनकृतो विशेषः । रश्मयोऽभिधेयाः । देवाश्वा वा ।

989. 'वाजिनो व्याख्याताः' । 'अपि स वाजी वेजनवान्' इत्यत्र । केवलमत्र बहुवचनकृतो विशेषः । रश्मयश्चाभिधेयाः । पृथक्त्वे देवाश्वाः ।

IV.145. देवपत्न्यो वाच्याः । ताः पुनर्देवानां पालयिष्यः पालनीया वा । पत्नीसंयाजदेवताः । पत्नीसंयाजाश्च तृतीयसवनस्य स्थाने । तच्च श्रुभक्तीति श्रुस्थानत्वम् ।

990. 'देवपत्न्यः' वक्तव्याः । ताः पुनः 'देवानां पत्न्यः' पालयिष्यः पालनीया वा । पत्नीसंयाजेष्वेता इज्यन्त इत्यतस्तृतीयसवनभक्तिवादादित्यं भजन्ते ।

प्रथमार्थे द्वितीया देवानां पत्न्यो भवत्यः । उशयो हविस्तृतीश्च कामयमानाः । अवन्तु अवतिर्गतिकर्मा गच्छन्तु नोऽस्मान् प्रति । गत्वा च प्रावन्तु प्राकर्षेण रक्षन्तु नोऽस्मान् ।

या एता देवपत्न्यो नित्यमस्मत्तो हविरुशन्ति कामयन्ते ता अस्मत्तो हविरुपभुज्य ततोऽस्मान् अवन्तु प्रतितर्पयन्तु धनेन ।

IV.146. हे देवीर्देव्यः सुहवाः सुह्वानाः शर्म गृहं सुखनाम वा यच्छत प्रयच्छत । सामान्योक्तानां विशेषाभिधित्सया पण्डनन्तरा ।

991. सुहवाः स्वाह्वानाः अस्माकं यच्छन्तु ददतु शरणं गृहं सुखं त्राणं वेत्येतदाशास्महे । 'तासामेषापरा भवति' । सा पुनः किमर्थम् ? सामान्यतः पूर्वस्यामुक्ताः । विशेषतः परस्यामुच्यन्ते । पूर्वैरेव समानार्थविनियोगा ।

प्राशब्दः स्त्रीवचनः । अपि स्त्रियो व्यन्तु कामयन्ताम् । किम् ? सामर्थ्याद् हविः । कतमाः स्त्रियः ? देवपत्नीः—देवानां पत्न्यः कामयमानाश्च । इन्द्राणी इन्द्रस्य पत्नी...आकारः शृणोत्विति सम्बन्धते ।

पुरुषैः पीतमग्न्यादिभिः अपि प्राः स्त्रियो व्यन्तु पिवन्तु एतदाज्यम् । कतमाः ? इन्द्राण्यग्न्यादिभिर्ना राट् । आशृणोतु च रोदसी । आभिमुख्येन च स्थित्वा शृणोतु ।

IV.147. भाष्यकारस्तु देवपत्नीप्रकरणानुविधानेन पदकारमनवेक्ष्य रोदसीशब्दं रुद्रपत्नीवचनमुदाजहरेति ।

अथर्वणे रोदसीत्यप्रगृह्य पदम् । तदपेक्षैकवचनेन भाष्यकारो निराह 'रोदसी रुद्रस्य पत्नी' ।

इह 'यस्यां देवतायां' इत्यत्र स्तुतिलक्षणा देवतेति देवतालक्षणमुक्तम् । सा च स्तुतिर्नाम्ना बन्धुभिः कर्मणा च प्रदर्शिता ।

993. स्तुतिलक्ष्या देवतेति । 'यत्काम ऋषिर्यस्यां देवतायाम्...' इत्यत्र ताः स्तुतयः कर्माधिकारनिरताः ।

इहेदानीं कर्मातिक्रमेण गुणभूयस्त्वेन च प्रदर्शनीयेति ।

स्वकर्माधिकागतिक्रमेण स्वगुणातिशयेन च यास्ता उपप्रदर्श्याः ।

इमा वक्ष्यमाणा अतिशयवत्यः स्तुत्य इति ।
 स्तुतय इत्येव किं स्तुतिशब्देन पूर्वाचार्या
 आचक्षते । प्रसिद्धा हीयं तेषां संज्ञेत्यभिप्रायः ।
 याप्यति शयवत्यभिमतता सापि प्रकृत इवान-
 तिर्गित्वेत्यर्थः । कुत एतदित्याह ।
 न गुणाणां विभूतेरियत्तास्ति देवतायाः ।
 तथा चोक्तम्—‘ऋचीपमः’ । ‘नार्वगिन्द्रम्’
 इति ।
 नैरुक्तसमयानुवृत्तये त्वतिस्तुतयः प्रदर्श्यन्ते ।
 सोऽतिस्तोता पूर्वाचार्यो वा । पूर्वक्रमानुवृत्त्यै-
 वामिमेव वातिस्तुतिविषयत्वेन प्रथममाह ।

IV.148. अत्र स्वाधिकारातिरेकेण स्तुतिर्व्याख्याता ।

किञ्च दामेव दामबन्धनं यथा कश्चिद् वत्साद्
 विमुञ्चेत्तद्वद् विमुमुग्धि विमुञ्च ।
 इन्द्रस्यातिस्तुतिः ।

यत् यदि शुबो शुलोकाः शतं हे इन्द्र ते
 तव उपमा नास्तीति शेषः । शतं भूमीरुत

IV.149. अपि शतं च भूमयोऽपि स्युर्भवेयुः । सहस्रं
 सूर्याः सहस्रं च सूर्याः ।

यत् यदाऽस्तमयकाले । उदञ्च उदञ्चितार
 ऊर्ध्वे गामिनः । के ? सामर्थ्याद्रिश्मयः । हे
 वृषाकपे आदित्य । गृहं स्वमण्डलाख्यम् । हे
 इन्द्र अत्यन्तेश्वर । अजगन्तन व्यत्ययेन प्रथमस्य
 स्थाने मध्यमः । अगमन् गतास्त्वदीयमण्डल-
 मनुप्रविष्टा भवन्तीत्यर्थः ।

IV.150. आदित्यरश्मीनामतिस्तुतिः ।

यदादित्येन रश्मयो व्यसृक्षत विपूर्वस्य सृजेः
 कर्मणि कारके आत्मनेपदप्रथमपुरुषस्य बहुवचन
 इदं रूपं विसृष्टा भवन्तीत्यर्थः । किमर्थम् ?

अन्येऽप्याचार्या एवमेवैता आचक्षते कथयन्ति
 शिष्येभ्योऽतिस्तुतय एता इति । प्रसिद्धा
 हीयमेतासु संज्ञेत्यभिप्रायः ।

न ह्यतिशयो नाम देवतायाः स्तुतिरस्ति ।
 कस्मात् ?

न विभूतेरियत्तास्ति यामनिरिच्य स्तूयेत ।
 तदुक्तम् ‘ऋचीपमः’ इति । तथा च ‘नार्व-
 गिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः’ इति ।

994. नैरुक्तसमयानुवृत्तयेऽतिस्तुतयः प्रदर्श्यन्ते ।

‘सः’ इति स्तोता असावाचार्यः ‘अमिमेव’
 अधिकृत्य ‘प्रथममाह’ । किं कारणम् ?
 येनैव हि क्रमेण स्तुतय उपप्रदर्शितास्तेनैवात्र
 क्रमेणातिस्तुतयो न्याय्याः प्रदर्शयितुम् ।
 यथैतस्मिन् सूक्ते स्वकर्माधिकारातिरेके-
 णातिशयेन वा स्तुतिः ।

अंहः पापं यदात्मनः कायकृतं तदस्मत्तो
 दामेव वस्सात् विमुमुग्धि त्वं प्रमुञ्च ।
 ‘अथैषेन्द्रस्य’ ।

995. हे भववन् इन्द्र यदि तव शतं दिवः शतं
 च भूमयः सहस्रं च सूर्याः ।

हे भगवन् वृषाकपे इन्द्र यदा त्वम् उदञ्चः
 उदङ् एव वर्तमानः प्रदक्षिणं भुवनानि परि-
 गच्छन् गृहम् अजगन्तन । गृहानुप्रवेशे हि
 व्यवधीयते च भगवानस्तं गच्छन्नादित्य इत्ये-
 तस्मात्सामान्यादुच्यते गृहमिन्द्राजगन्तन इति ।

996. ‘अथैषादित्यरश्मीनाम्’ अतिस्तुतिः ।

व्यसृक्षत व्यसृजत यदादित्यो रश्मीनहन्यहनि
 सोतोः सर्वभूतप्रसवाय अभ्यनुज्ञानाय तत्प्रका-
 शितलोकस्य सर्वकर्मोपपत्तेः । तदा किमिति ।

सोतोः प्रसवाय प्रकाशद्वारेणाभ्यनुज्ञानाय
सर्वप्रणिर्कर्मणाम् । तदा नेति प्रतिषेधार्थो-
यममसतेति सम्बध्यते ।

मत्सखा अहं मन्त्रदक् सखा स सखिभूतो
यस्य सः । अथवा मदनं मद् हर्षः सखिभूतो-
ऽयन्तसहचारी यस्य स हर्षसहायोऽयन्तपुष्ट
इत्यर्थः ।

IV.151. चत्वारि मितानि अव्यक्तपरिमाणानि पदानि । इयती वाक् । तदेतद् भेदेन हि चत्वारि वाचः परिमितानि पदानि न पञ्चमम् । कतमानि तानि ? ओंकारमहाव्याहृतयश्चेत्यादीनि । (तानि) सर्वाणि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणो मेधाविनः । यस्मात्तेषां चतुर्णां पदानां गुडा...गुढायामिव त्रीणि निहितानि नेह्यन्ति । इगिर्यत्यर्थः । न गमयन्तीत्यर्थः । तुरीयं चतुर्थं वाचो मनुष्या वदन्ति ।

IV.152. गवादीनि नामानि । कुतः ? तेषां तत्त्वं सर्वमनुष्यैर्ज्ञायमानत्वात् । आख्यातोपसर्ग-
निपातास्तु (अ) प्रसिद्धार्थत्वान्नार्थं सर्वं वेदयन्ते ।

आत्मप्रवादः इति । आत्मानं ये प्रवदन्ति अध्यात्मवादिनस्तन्मते आत्मानि या वाक् सा व्यावहारिकीत्येकां वदन्ति ।

अथ पशुगताव्यक्ताया या अन्या व्यक्ता तां ब्राह्मणेष्वदधुः । उभयीं वाचं देवानां वैदिकी या च मनुष्याणां लौकिकी इत्यर्थः ।

अक्षरस्यातिस्तुतिः प्रवर्द्धितेव ।

IV.153. अस्यामृचि शाकपूणेस्तावन्मतेन ओंकारं कृत्वा ऋचामध्ययनप्रारम्भात् शास्त्रानुवच-
नादिषु ऋगन्ते प्रणवस्य योगाद् ऋचः सम्ब-
न्धेतदक्षरम् ।

तदा ते रश्मयः सर्वकर्मण्यनुगमनात् नेन्द्रं
देवममंसत ।

मत्सखा मम सखा इति मन्त्रहंगाह । अथवा ।
सर्व एव मन्यन्ते ममायं सखा ममायं
सन्वेति । अथवा । मदनसखा हर्षसन्वेत्यर्थः ।

998,999. चत्वारि वाचः परिमितानि पदानि । न पञ्चमं पदमस्ति । तानि पुनः ब्राह्मणा विदुः । किं सर्वं । न । ये मनीषिणः ये मेधाविनः । तेषां च पुनः पदानां गुहायां त्रीणि निहितानि नेह्यन्ति नार्थं वेदयन्ते न प्रख्यापयन्ति । तुरीयं चतुर्थं भागम् एकं पदं मनुष्याः परि-
ज्ञानार्थं वदन्ति ।

999. तत्राप्रसिद्धार्थत्वादाख्यातोपसर्गनिपातपदा-
न्यर्थं न वेदयन्ते । नामानि तु प्रसिद्धार्थत्वा-
द्गवाधादीन् वेदयन्त्यर्थान् ।

आत्मानं ये प्रवदन्त्याचार्यास्ते आत्मप्रवादाः...
'ततो या वागत्यरिच्यत तां ब्राह्मणे म्यदधुः'
निहितवन्तः । 'तस्माद्ब्राह्मणा उभयीं वाचं
वदन्ति या च देवानां या च मनुष्याणाम् ।
लौकिकी वैदिकी चेत्यर्थः ।

'अथ' पुनः 'एषाक्षरस्य' अतिस्तुतिः प्रवर्द्धितेव ।

1000. अस्या निर्वचनत्रयमधियज्ञाधिदैवाध्यात्म-
विकल्पेन ओंकार आदित्य आत्मा चेति ।
तत्र तावच्छाकपूणिपञ्चमाभित्याधियज्ञगत-
मुच्यते । 'कतमसत्वेतदक्षरमोऽभित्येषा
वागिति' शाकपूणेरभिप्रायः ।

तस्य किञ्च ओमित्येतस्य ब्रह्मणः प्रथमायां
मात्रायां पृथिव्यग्निर्ऋग्वेदः पृथिवीनिवासिनो
जना इत्येतत् । द्वितीयायां मात्रायामन्तरिक्षं
वायुर्यजुषि अन्तरिक्षनिवासिनो जना इत्येतत् ।
तृतीयायां द्यौरादित्यः सामानि शुनिवासिनो
जना इत्येतत् । तेनेदं जगतः परं व्योम ।

IV.154. पूर्वस्येतिहासस्फोपसंहारश्रुतेस्ताद्भावव्यापत्या
प्रणवविप्रहात्मानमनुप्रविश्य ब्रह्मणः साम्य-
मापन्ना विद्वांस इमे समासते । समित्येकी-
भावे तेन सह एकीभूता आसते ।

IV.155. 'ऋचो अक्षरे' इति । ऋगित्यादित्यमण्डल-
मुच्यते । आदित्यमण्डलं कस्मात् ? ऋग्भवति ।
यद् यस्मादेनमर्चन्ति । अर्चनानुगित्यर्थः ।
तस्मिन्नेव रूपे यस्मिन् देवा रश्मयो भौमानां
रसानामाहारणधारणभ्यामधिनिषण्णाः सन्ति ।
अयं पिण्डशरीरमृग्भवति । खानोद्वर्तनपरि-
षेकानुलेपनार्चनात् । प्रत्युतो वा सर्वाणि
सर्वेन्द्रियशक्त्यनुगमाद्वैत्यर्थः ।

IV.156. अक्षरं न क्षरति न स्ववति न क्षीयते न
न शुष्यति शरीरादित्यर्थः ।

IV.157. सत्यपि चैतस्मिन् निरुक्ताख्ये तर्केणैव
देवदेवताधिदेवधिपुष्पफलेतिहासप्रकरणादिनि-
रपेक्षेण सता मन्त्रा न निर्वक्तव्याः । किं तर्हि ?
प्रकरणमपेक्ष्य ।

ऋषीणां तु साक्षात्कृतधर्मणां वेदाभ्यासवत्त्वेन
प्रत्यक्षज्ञानं धर्मानुग्रहवशेन स्यात् ।

तस्माद् भूयोविद्यः प्रशस्यः शास्त्रागमविशुद्धये
मनुष्यापेक्षयेत्याह षष्ठेन ।

IV.158. तेऽनुत्तानाः सुखप्रहणायैवं मन्त्रार्थचिन्ता-
लक्षणं तमुपायमभ्युहन् प्रवर्त्नीकृतवन्तः ।

प्रथमायां मात्रायां पृथिवी अग्निः ऋग्वेदः
पृथिवीलोकेनिवासिनः इत्येव । द्वितीयायां
मात्रायामन्तरिक्षं वायुर्यजुषि तल्लोकेनिवा-
सिनो जना इति । तृतीयायां मात्रायां द्यौरा-
दित्यः सामानि तल्लोकेनिवासिनो जना इति ।
विज्ञायते हि 'ओङ्कार एवेदं सर्वम्' इति ।

1000. ते हि तत्परिज्ञानात्ताद्भाव्यमुपगताः प्रणव-

1001. विप्रहमात्मानमनुप्रविश्य समीकृता निर्बान्ति
शान्ताश्चिष इवानला इति ।

'आदित्य इति पुत्रः शाकपूणेरेषग्भवेति' इति
मण्डलमभिप्रेतम् । 'यदेनमर्चन्ति' इति ।
यस्मादेनमर्चन्ति तस्माद् ऋक् ।

रश्मयोऽत्र देवा उच्यन्ते य एतस्मिन्नधि-
निषण्णा भवन्ति ।

आत्मेत्यात्मप्रवादाः । अयमृग्भवति शरीर-
मिति । इन्द्रियाण्यत्र देवा उच्यन्ते । तानि हि
विषयेषु शोतन्ति इति देवाः ।

1002. 'अक्षरं' कस्मात् ? तत्रि 'न क्षरति' ।
नान्यथाभावमापद्यते । अथवा । 'न क्षीयते' ।
न कदाचिदप्यामूलतो विनश्यति ।

1003. यद्यप्ययमभ्युहस्तथापि न तु पृथक्त्वेन
मन्त्रा निर्वक्तव्याः । कुतः पृथक्त्वेन ।
प्रकरणात् ।

तस्येदानीमपि स्याद्य ऋषिस्तपस्वी च ।
निर्दग्धकल्पपयोस्तयोः प्रतिबन्धकाभावाद्यथा-
वदर्थं मन्त्राणां पश्यतः ।

तेषु यः कश्चिद्भूयोविद्यो बहुश्रुतो भवति स
एव मन्त्रार्थपरिज्ञाने प्रशस्यो भवति ।

1004. ते देवा एतं समस्तार्थमूहमपि भवन्तोऽनेन
मन्त्रार्थानं शक्यन्तेऽभ्युहितुमिति ।

अन्यत्वेपि चैतद् द्रष्टव्यम् । अतश्चैतदेवं येन
मन्त्रोऽप्याह ।

मन्त्रार्थोऽप्येतस्मिन् विषये बृहस्पतिना दृष्टो
ब्रह्म वा स्वयं प्राह ।

सखायः समानख्याना ऋत्विजोऽन्य च
शास्त्रज्ञाः ।

1005. सखायः समानख्याना ऋत्विजः । ते हि
प्रयोगेऽभियुक्तत्वादतितरां विद्वांसः ।

1V.159. सेयं निरुक्तविद्या श्रुतिमति वर्तत इति
शेषः । श्रुतित उक्तृष्टतरेत्यर्थः । कुतः ?
यत इयं बुद्धिबुद्धेः कारणम् ।

इदानीमुपसंहरति 'सेयं विद्या' इति । श्रुति-
मतीति । आद्या इयमेवैका विद्या । बुद्धि-
वर्षति । ज्यायसी सर्वाभ्यो विद्याभ्यः । महा-
नेष तर्कः ।

तस्माच्छन्दस्सु तस्या एतस्य निरुक्तविद्याया
निराकांक्षाय ऋक्पादार्धशेषा उपेक्षितव्याः ।

1006. 'तस्माच्छन्दःसु' शाखान्तरेषु निगमोदा-
हरणानामाकाङ्क्षित्वनिराकाङ्क्षायै वाक्यशेषाः
पादार्धार्चदिलक्षणा 'उपेक्षितव्याः' ।

APPENDIX II.

Passages of Skandasvāmin, preserved as quotations by Devarājajavan in his commentary on the *Nighaṇṭu*, compared with the former's commentary on the *Nirukta*.

Volume
and
Page.

स्कन्दस्वामी

Chapter,
section
and
number of
the word.

देवराजयज्वा

II.42. गौरिति पृथिव्या नामधेयम् । मुख्यत्वाद् I.1.1.

भूतपृथिव्या अधिदेवताया उदाहरणम् 'गोष- (गौः)

दसि' इति । गार्हपत्योपस्थाने विनियोगात्,

गार्हपत्यस्य च गवि पृथिव्यां सादनात्, गोशब्दस्य

च पृथिव्यभिधानता निश्चिता । सर्वशब्दानामा-

ख्यातजत्वप्रतिज्ञानात् प्रवृत्तिनिमित्तमाह—

यददूरं गता भवति । नैरन्तयणात्माकाशादि-

वद् दूरेऽप्युपलब्धेर्गेभिक्रियाव्यवहारः । अन्यत्र

चान्यत्र चोपलब्धेर्दूरापदेशः । प्रत्ययोपात्त-

रूढ्यर्थसम्बन्धाच्च गमिरत्र नैरन्तर्योपलब्धि-

दूरविशिष्टं गमनमुपादत्ते, तक्षा परिव्राजक

इति यथा । यद्यपि चायं गोशब्दः पञ्चादा-

वनेकत्र रूढः, तथाप्यस्य तत्र तत्र मन्त्रवा-

क्यार्थसमवायसम्भवादभिधेयं निश्चित्य तद-

व्यवभूतस्य गमेस्तद्विशेषविषयतैव व्यति-

रेकव्यावृत्त्यर्थं पूर्ववत् प्रदर्शनीयेति । यच्चा-

स्यां भूतानि प्राणिनो गच्छन्ति । चो वार्थे ।

कारकविकल्पश्चायम् । कर्तरि कारकेऽधिकरणे

वेत्यर्थः 'गातेः' वा स्तुत्यर्थस्य, औकारप्रत्ययः ।

धातुविकल्पश्चायम् । गीयते स्तुयते ऽसाविति

गौः, गायन्ति वास्यां स्थिता इति गौः ।

अस्य स्कन्दस्वामी "दूरं गता भवति नैर-
न्तर्येणात्माकाशादिवद् दूरेऽप्युपलब्धेर्गेतिक्रिया-
व्यवहारः । अन्यत्र चान्यत्र चोपलब्धेर्दूरोप-
देशः । प्रत्ययोपात्तरूढ्यर्थसम्बन्धाच्च गमिरत्र
नैरन्तर्योपलब्धिदूरविशिष्टं गमनमुपादत्ते तक्षा
परिव्राजक इति यथा । यच्चास्यां भूतानि
प्राणिनो गच्छन्ति । चो वार्थे । 'गातेः' वा
स्तुत्यर्थस्य । गीयते स्तुयतेऽसाविति गायन्ति
वास्यां स्थिता इति गौः । उदाहरणम् 'गोष-
दसि' इति गार्हपत्योपस्थाने विनियोगाद्
गार्हपत्यस्य च गवि पृथिव्यां सादनात् गो-
शब्दस्य पृथिव्यभिधानता निश्चिता ।" इति ।

II. 113. छादनार्थत्वं विशिष्टम् ।

I.1.10. "छादनार्थत्वं विशिष्टम् ।" इति स्कन्द-
(उर्वी) स्वामी ।

II. 263. यद्यपि च 'द्यतेः' क्तिनि 'द्यतिस्यति' इति
त्वेन सिध्यति अदितिरिति । तथापि द्यते-
निर्यं विपूर्वेत्वाच्च त्वय्याच्चि 'दीङ् क्षये' इत्य-
स्य छान्दसं रूपं द्रष्टव्यम् । तथा चोक्तम् 'न
संस्कारमाद्रियेत । अर्थनित्यः परीक्षेत' इति ।

I.1.14. अत्र भाष्ये स्कन्दस्वामी । "यद्यपि नञ्पूर्-
(अदितिः) वाच्यं 'द्यतेः' क्तिनि 'द्यतिस्यतिमास्थाम'
इतीत्वे च रूपं सिध्यति । तथापि द्यतेनित्य-
मपूर्वादर्थाव्याप्ताच्च 'दीङ् क्षये' इत्यस्यैवैदं
छान्दसं रूपं द्रष्टव्यम् । तथा चोक्तम् "न
संस्कारमाद्रियेत । अर्थनित्यः परीक्षेत" इति ।

II. 57. इळाशब्दस्य छान्दसत्वादाकारलोपः ।

I.1.15. “इळश्छान्दसत्वादाकारलोपः” इति स्कन्द-
(इळा) स्वामी ।

II. 60. निरमणात् नियमेन रमणात् । निश्चलत्वेना-
वस्थानादित्यर्थः । रमन्ते वाऽस्यां भूतानि ।

I.1.16. अस्य स्कन्दस्वामी । “निरमणात् । निश्च-
(निरुक्तिः) लत्वेनावस्थानादित्यर्थः रमन्ते वाऽस्यां
भूतानि ।” इति ।

II. 70. अन्तरा मध्ये सर्वभूतानां क्षान्तं शान्तं स्थितं
निष्क्रयं वा शान्तमव्यूहम् निष्क्रमभस्थाना-
त्मकत्वात् । अन्तरा इमे रोदस्यौ शवापृ-
थिव्यौ क्षियतीति वा । अन्तरा इमे क्षोण्या-
विति वा क्षान्तम् । एवमनेकविकल्पमुत्तर-
पदम् । अन्तराशब्दात् पूर्वपदम् । शरीरेष्वि-
त्यादि-अन्तराशब्दात् पूर्वपदम् । अक्षयशब्दा-
दुत्तरपदमिति विशेषः । विनाशिष्वप्यविना-
शीत्यर्थः ।

I. 3. 6. इत्यादिभाष्यस्य स्कन्दस्वामिप्रन्यो यथा-
(अन्तरिक्षम्) दृष्टं लिख्यते । अन्तरा मध्ये सर्वभूतानां
क्षान्तं शान्तं निष्क्रयं वा शान्तमव्यूहं
निष्क्रमभस्थानात्मकत्वात् । अन्तरा इमे
रोदस्यौ क्षियतीति वा । अन्तरेमे क्षोण्या-
विति वा । एवमनेकविकल्पमुत्तरपदम् ।
पूर्वशरीरेष्वन्तरक्षयमिति वा । अन्तः-
शब्दात् पूर्वपदम् । अक्षयशब्दादुत्तर-
पदम् । विनाशिष्वप्यविनाशीत्यर्थः ”
इति ।

III.113. ध्वरतिर्हिसाकर्मा तत्प्रतिषेधः ।

I.3 16. ध्वरतिर्हिसाकर्मा तत्प्रतिषेधः ।
(अध्वरम्)

II.467,

III.126, अध्वरं यज्ञम् ।

IV.42.

„ “अध्वरं यज्ञम्” । इति स्कन्दस्वामी
व्याख्याति ।

See Nirukta 2.14. and Nirukta-
bhāṣya-ṭīkā on the same.

IV.141. साध्याः कस्मात् ? साधनात् स्वव्यापारस्य ।

I.4. स्वरादीनि षट् तु भाष्यकारेण स्कन्दस्वामिना
(स्वः) च कृतव्याख्यानानीति नास्माभिरत्रोच्यन्ते ।

II.90. दिशतावत्, क्रान्त्वा सर्वमतीत्य स्थिताः,
आकाशवत्, व्यतिरेकपक्षे । अव्यतिरेकेषु त
एव शब्दादयः सर्वत्र सन्ति संस्थिताश्चेति ।
उपदिशोऽप्येवमेव, अव्यतिरेकेऽपीतरेत-
पेक्षया परत्वापरत्ववत् सर्वत्र व्यवहारास्तित्वम् ।

I.5.14. “रसाह (म)-रणादिकं स्वव्यापारं साधुवन्ति
(साध्याः) संसिद्धं कुर्वन्ति” इति स्कन्दस्वामी

I.6.5. अत्र स्कन्दस्वामी । “क्रान्त्वा सर्वमतीत्य
(काष्ठाः) स्थिताः । आकाशवद् व्यतिरेकपक्षे । अव्यति-
रेकेऽपि त एव शब्दादयः सर्वत्र सन्ति
संस्थिताश्चेति । उपदिशोऽप्येवमेवाव्यतिरेके-
ऽपीतरेतपेक्षया परत्वापरत्ववत् सर्वत्र
व्यवहारास्तित्वम्” इति ।

II.101. वस्तोरितीदृशमेवेदं नाम, न विभक्तयन्तम् ।
‘दोषावस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे’ इति च समस्त-

I.9.1. अत्र स्कन्दस्वामी । ‘वस्तोरितीदृशमेवेदं नाम ।
(वस्तोः) न विभक्तयन्तम् । ‘दोषावस्तोर्वहीयसी
पृताची’ । ‘दोषावस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे’ ।

स्यापि दर्शनात् । वस्तोः—ज्योतिरिति
वस्तोः । द्योतत इति द्यौः । एवं सर्वत्र ।

II.166. केति सप्तमीसामानाधिकरण्यात् दोषावस्तो-
रपि सप्तम्या एव । अव्ययलुगध्यवसितः ।

इति समस्तस्यापि दर्शनात् । वस्तोः ज्योतिरिति
वस्तोः । द्योतत इति द्यौः । एवं सर्वत्र इति ।

” “केति सप्तमी सामानाधिकरण्यात् दोषावस्तो-
रित्यपि सप्तम्या एवाव्ययलुगध्यवसितः” ।
इति स्कन्दस्वामी ।

II.212. वेसरशब्दस्य चायमेकारस्याकारश्छांदसः ।
सादृश्येन च विशेषणं वेसरसदृशानि । कत-
मानि पुनस्तानि वा सन्ति कानि तानि हि
या वेसरो निष्पादकगताभ्यां विरुद्धाभ्यां
जातिभ्यामश्वजात्या च सम्बन्धः । एवं यावद्भो
निष्पादकौ पूर्वभागापरभागौ तद्गताभ्यां विरु-
द्धाभ्यां पूर्वभागगतेन चोष्णेन च सम्बन्धाद्
वेसरसदृशानि ।

III.115. अश्मेति मेघनाम पर्वतनाम वा । शावा-
पृथिव्यौ वा तद्व्यापनयोगात् ।

II.103. आ उपर उपल इत्यादि, आडभिविधौ
मर्यादायामित्यन्ये, विनोपरोपलाभ्यां साधार-
णानीत्यर्थः । आ उपरादीनीति वक्तव्ये
उभयोरुपादानं रलयोरविशेषत्वप्रदर्शनार्थम् ।
एकयोगक्षेमश्चाङ्गीकृत्याह—उपर उपलो मेघो
भवतीति । वक्ष्यमाणनिगमापेक्षयोपलशब्दस्य
च पाषाणे प्रसिद्धतरत्वात् ‘एषामुपरः स्थ-
विष्ठो मध्यमः’ इति तत्संघातश्च सर्वत उपल-
शब्दवाच्यत्वेन प्रसिद्ध एवेति मेघग्रहणं कृतम्
मर्यादापक्षस्य च मेघग्रहणमेव लिङ्गमिति,
उत्तराणि मेघस्यैवेति । यदा पर्वतस्तदा-
उपेत्य रमन्तेऽस्मिन्नप्राणीति । मेघपक्षे आप
इति । अभिविधिपक्ष इदं निर्वचनमिति भाष्य-
काराभिप्रायः । इतरत्र वृत्त्यभावादेव रमिश्च
तिष्ठत्यर्थे, तिष्ठन्ति संहन्यन्ते वा ।

I.9.4. अत्र भाष्ये स्कन्दस्वामी । “वेसरशब्दस्याय-
(वासरम्) मेकारस्याकारः । सादृश्येन चात्र वर्तते ।
यथा वेसरो निष्पादकगताभ्यां विरुद्धाभ्यां
जातिभ्यामश्वत्वजात्या गर्दभत्वजात्या सम्पन्नः ।
एवं यावद् द्वौ निष्पादकौ पूर्वभागापरभागौ
तद्गताभ्यां विरुद्धाभ्यां शीतोष्णाभ्यां पूर्व-
भागगतेन शीतेनापरभागगतेन चोष्णेन
सम्बन्धाद्वेसरसदृशत्वाद्वासरम् ।” इति ।

I.10.8. अत्र स्कन्दस्वामिना मेघत्वेन व्याख्यातम् ।
(अश्मा)

I.10.18,19 इत्यादिभाष्यस्य स्कन्दस्वामिग्रन्थः ।
(उपरः, “आ उपर उपल इति । आडभिविधौ ।
उपलः) मर्यादायामित्यन्ये । विना उपर उपल इत्ये-
ताभ्यां साधारणानीत्यर्थः । आ उपरादिति
वक्तव्ये उभयोरुपादानं रलयोरविशेषत्वप्रदर्श-
नार्थम् । एकयोगपक्षे लवं(पक्षत्वं)चाङ्गीकृत्याह—
उपर उपलो मेघो भवतीति । वक्ष्यमाणनिग-
मापेक्षया उपलशब्दस्य च पाषाणे प्रसिद्धतर-
त्वात् ‘तेषामुपरः स्थविष्ठो मध्यमः’ इति ।
तत्संघातशब्दे च पर्वत उपलशब्दवाच्यत्वेन
प्रसिद्ध एवेति मेघग्रहणं कृतम् । मर्यादा-
पक्षस्य च मेघग्रहणमेव लिङ्गमिति । उत्तराणि
मेघस्यैवेति । यदा पर्वतस्तदा उपेत्य रमन्ते
ह्यस्मिन्नप्राणीति । मेघपक्षे आप इति । अभि-
विधिपक्षे चंद्रं निर्वचनमिति भाष्यकाराभि-
प्रायः । इतरत्र प्रत्यभावादेव रमिश्च तिष्ठत्यर्थे
तिष्ठन्ति संहन्यन्ते वा” इति स्कन्दस्वामिग्रन्थः ।

II.95. अहिगोपाः—अहिर्मेधो गोपायिता ।

I.10.21. अत्राहिशब्दं मेघनामत्वेनाभाषयत् स्कन्द-
(अहिः) स्वामी ।

II.107. बाङ्नामानीत्यादि—उत्तराणि सप्तपञ्चाशत्, श्लोक इत्यादीनि । उच्यतेऽनेनेति वागिन्द्रियम् । तत्कार्यं शब्दोऽपि—उच्यत इति वाक् । उच्यतेऽनयार्थ इति वा वाक् । स्तनयितु-
लक्षणा माध्यमिका सापि उच्यत इति वाक् । तदधिष्ठात्र्यपि देवता वागिष्यते । सर्वस्याश्च तस्या मेघहेतुत्वाद् मेघनामभ्यः पराणि सप्त-
पञ्चाशत् श्लोक इत्यादीनि नामानि ।

I.11. इति भाष्ये स्कन्दस्वामी । “उत्तराणि सप्त-
(बाङ्नामानि) पञ्चाशत् श्लोक इत्यादीनि बाङ्नामानि । उच्यतेऽनेनेति वागिन्द्रियम् । तत्कार्यः शब्दो-
ऽपि—उच्यत इति वाक् । उच्यतेऽनयार्थ इति वाक् । स्तनयितुलक्षणा माध्यमिका, सापि उच्यते इति वाक् । तदधिष्ठात्र्यपि देवता वागिष्यते । सर्वस्याश्च तस्या मेघहेतु-
त्वाद् मेघनामभ्य उत्तराणि” । इति ।

III.138. स्वाहेत्येतत्पूर्वपदं सु आहेति वा । स्वाहा-
कारान्तो होममन्त्राणां कर्तव्यः । ‘न ह वै ता आहुतयो देवान् गच्छन्ति ये अवषट्कृता वा अस्वाहाकृता वा भवन्ति’ इति श्रुतेः । स्वाहाकारस्य सम्प्रदानत्वेन मन्त्रान्तेऽवश्यं भावित्यादयमर्थो यस्यान्ते श्रूयते स होममन्त्रः शोभनमर्थमाह । अथवा प्रजापतेः स्वा आत्मीया वागाहेति स्वाहा । एवं हि श्रूयते ‘स्वा होनं वागभ्यवदत् तत् स्वाहाकारस्य जन्म’ इति । एवमिति स्वाहाकाररूपा वाक् प्रजापते-
निष्पष्टेत्यर्थः । अथवा स्वं प्राहेति यजमानस्य स्वयं हविर्देव-
तायै दत्तं तदुद्देशेन त्यागात् तस्य यजमानस्ये-
त्येवं प्राहेति स्वाहा । सम्प्रदानत्वं स्वाहाकारस्य स्पष्टमनेन प्रकारेण प्रदर्शितं भवति । स्वाहुत-
मित्यादि । अथवा यदनेन स्वाहाकारेण जुहोति तदेव सुष्ठु मर्यादया जुहोतीति । एवं च सति पूर्वकाणि निर्वचनानि ब्रूतेः । इव जुहोतेरिति ।

I.11.24. “स्वाहेत्येतत् स्वाहाकृतिशब्दस्य पूर्वपदं
(स्वहा) स्वाहाकारान्तो होममन्त्राणां कर्तव्यः । ‘न ह वै ता आहुतयो देवान् गच्छन्ति या अवषट्कृता वा अस्वाहाकृता वा भवन्ति’ इति श्रुतिः । स्वाहाकारस्य सम्प्रदानत्वेन मन्त्रान्तेऽवश्यं भावित्वात् । अयमर्थो यस्यान्ते श्रूयते स होममन्त्रः शोभनमर्थमाह । अथवा प्रजापतेः स्वा आत्मीया वागाहेति स्वाहा । ‘स्वा होनं वागभ्यवदत् तत् स्वाहाकारस्य जन्म’ इति भावमिति स्वाहाकाररूपा वाक् प्रजापतेनिष्प-
ष्टेत्यर्थः । अथवा स्वं प्राहेति यजमानस्य स्वयं हविर्देवतायै दत्तं तदुद्देशेन त्यागात् तस्य यजमानेनेत्येवं प्राहेति स्वाहा । सम्प्र-
दानत्वं स्वाहाकारस्य स्पष्टमनेन प्रकारेण दर्शितम् । स्वाहुतमित्यादि । अथवा यदनेन स्वाहाकारेण जुहोति तदेव सुष्ठु मर्यादया जुहोतीति । एवं च सति पूर्वकाणि निर्वच-
नानि ब्रूमः । इदं तु जुहोतेरिति ।”

III.123. स धिषणश्चन्द 'धिषेः' इत्यस्य दधात्यर्थे
वर्तमानस्य । सा ह्यर्थान् धारयति ।

II.476. सोमस्य गल्दया गालनेन क्षारणेन प्रदानेन
पूरणेन तृतेत्यर्थः । आगालनात् पूरणात् ।
? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।

IV.38. मधु कस्मात् ? उच्यते । मेघोदरवर्ति
सलिलं मध्वभिप्रेतम् । तच्च पुनर्वैशुतात्मना
दद्यमानं सरसवर्णेन तद्रतेनैव वायुना ध्माय-
मानं धमति । अतो धात्वर्थसम्बन्धासम्भ-
वाद् धमतेराद्यन्तविपरीतस्येत्याह । नैरुक्त-
धातुर्वा धमतिर्गतिकर्मान्तर्णीतप्यर्थो निष्का-
लने द्रष्टव्यः । निर्द्वाभ्यन्ते हि तन्मेघात्
निष्काल्यत इत्यर्थः ।

II.14. मध्विति, 'मनेः' उकारप्रत्यये नकारस्य
व्यापतिर्धकारेण ।

II.217. माद्यतेर्वा मधु सोममित्यर्थः । 'मद तसौ'
तृप्यन्ति हि सोमेन देवताः ।.....तेनापि
हि तृप्यन्ति पातारः ।

IV.17. मधुमन्तं मधूदकं भूम्नि मतुप् बहुनोदकेन
तद्वन्तम् । रसवचनो वा मधु स्वादुतमम्...
...। मधुश्च्युतं मधु स्वादु स्यात् स्वादूदकस्य
क्षरितारम् ।

? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।

See Skanda on RV. I. 80. 1.

II.158. सुखम्—सुष्ठु हितं खेभ्यः । नेयं हि योग-
लक्षणा चतुर्थी इन्द्रियाणामचैतन्यात् सुखा-
दिभिरनभिसम्बन्धात् । अत इयं हेतौ पञ्चमी ।
इन्द्रियविषयसन्निकर्षस्य सुखहेतुत्वादुपपद्यते

I.11.44. अत्र स्कन्दस्वामिना पठितात् 'धिषि
(धिषणा) धारणे' इत्यस्मात् ।

I.11.54. गलेः पूरणार्थत्वं स्कन्दस्वामिनोक्तम् ।
(गल्दा)

I.12.3. 'क्षद स्थैर्ये' इति स्कन्दस्वामी ।
(क्षद्य)

I.12.11. "मेघोदरवर्ति सलिलं मध्वित्युच्यते तच्च
(मधु) पुनर्वैशुतात्मना दद्यमानं सरःस्वर्णेन तद्रते-
नैव वायुना ध्मायमानं धमति । अतो धात्व-
र्थसम्बन्धासम्भवाद् धमतेराद्यन्तविपरीतस्य
बाहुलकादुप्रत्ययोः । मधु । नैरुक्तधातुर्वा
'धमतिर्गतिकर्मा' अन्तर्णीतप्यर्थो निःकालने
द्रष्टव्यः । निर्द्वाभ्यन्ते निःकाल्यते हि तन्मेघात् ।

यद्वा 'मद तसौ' । अस्माद् बाहुलकादुप्रत्ययो
धान्तदेशश्च ।

माद्यन्ति हि तेन पीतेन प्राणिनः ।

यद्वा मधुवत् स्वादुत्वात् (स्वादुरसात्) मध्वि-
त्युच्यते ।" इति स्कन्दस्वामिनिर्वचनानि ।

I.12.31. अत्र 'शश प्लुतगतौ' । अन्तर्णी-
(अहिः) तप्यर्थः । निर्गमय भूमौ पातय कं ?
उच्यते—अहिं मेघं वृषमित्यर्थः ।" इति
स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।

I.12.44. इति भाष्ये स्कन्दस्वामी । "सुष्ठु
(सुखम्) हितं खेभ्यः । नेयं हितयोगलक्षणा चतुर्थी
इन्द्रियाणामचैतन्यात् सुखादिभिरनभिसम्ब-
न्धात् । अत इयं हेतौ पञ्चमी । इन्द्रिय-
विषयसन्निकर्षस्य सुखहेतुत्वादुपपद्यते

इन्द्रियाणां हेतुता । यथाश्रुतसम्बन्धानुपपत्तेश्च
सम्बन्धयोगिपदान्तराध्याहारः । अतिशयेन
हितं पुरुषस्य खेभ्यः, सुखहेतुकमित्यर्थः ।
हितं वा पुरुषे, आत्मधर्मत्वात् सुखादीनाम्,
धर्म्यधिकरणत्वाच्च धर्माणाम् ।

अथवा खेम्य इति चतुर्थ्येव । खशब्देन च
'आत्मा मनसा संयुज्यते मन इन्द्रियेण' इति
सम्बन्धसम्बन्धात् पुरुष एवोच्यत इति
यथाश्रुतसम्बन्धः । तथा चोपनिषद्दर्पणः—'स
एव इह प्रविष्ट आनखाग्रेभ्यो यथा क्षुरः
क्षुरधानेऽवहितः स्यात्' इत्युपक्रम्य 'प्राणत्रेव
प्राणो भवति' इति प्राणादिशब्दैस्तस्यैवाभि-
धानं दर्शयति ।

II.159. खं पुनः खननेः, ... उत्पूर्वस्य, उत्खन-
ति विनाशयति । किम् ? परं ब्रह्मप्राप्तिमु-
खम् । कथम् ? तद् द्वारेण ग्राम्यमुखप्रवृत्ते-
रधोगमनात् ।

? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।

II.349. यादुरी यादुरित्युदकनाम रो मत्वर्थे रेतोल-
क्षणोनोदकेन तद्वती, भूम्नि च मत्वर्थीयः ।

1V.84. हे महिनि महो महत्वमुदकं वा प्रभूतं तेन
तद्वति । तदाह भाष्यकारः । महतीत्युदक-
वती वेति ।

II.271. अयं हि युर्मिश्रणे पठ्यते । प्रयुज्यते च
'जनयत्यै त्वा संयौमि' इति । ततोर्थान्त-
रेपि वृत्तिं दर्शयितुमस्य पाठः । मिश्रणवि-
परीतपृथग्भावेऽपि दर्शनात् । न चायं वेरु-
पसर्गस्यार्थः । शब्दस्यापि प्रयोगे प्रतीतिदर्श-
नात् । युतं धनमस्य भोजनमस्य युतोऽय-
मिति पृथग्भूत इति गम्यते ।

इन्द्रियाणां हेत्वर्थका यथाश्रुतसम्बन्धानुपपत्तेश्च
सम्बन्धयोग-(योग्य)-पदार्थान्तराध्याहारः ।
अतिशयेन हितं पुरुषस्य स्वेभ्यः स्वहेतुक-
खेभ्यः, (सुखहेतुकहेतुक) मित्यर्थः । हितं
वा पुरुषे, आत्मधर्मत्वात् सुखादीनाम्, धर्माधि-
करणत्वाच्च धर्माणाम् । अथ वा खेभ्य इति
चतुर्थ्येव । खशब्देन च 'आत्मा मनसा
संयुज्यते मन इन्द्रियेण' इति सम्बन्धिसम्ब-
न्धात् पुरुष एवोच्यत इति यथाश्रुतसम्बन्धः ;
तथा चोपनिषद्दर्पणः । 'स एव इह प्रविष्ट आ
नखाग्रेभ्यो यथा क्षुरः क्षुरधानेऽवहितः स्यात्'
इत्युपलक्ष्य 'प्राणान्ते च प्राणानां भवति' इति
प्राणादिशब्दैस्तस्यैवाभिधानं दर्शयति ।

खं पुनः खनतेरुत्पूर्वस्य, उत्खनति विनाश-
यति । किम् ? परं ब्रह्मप्राप्तिमुखम् । कथम् ?
ग्राम्यमुखप्रवृत्तेरधोगमनात् । इति ।

I.12.45. "क्षद स्थैर्ये" इति स्कन्दस्वामी
(क्षत्रम्)

I.12.48. अत्र स्कन्दस्वामी । "यादुरित्युदक-
(यादुः) नाम । रो मत्वर्थीयः" इति ।

1.12.56. 'महिनि' इति अत्र "मह उदकनाम" इति
(महः) स्कन्दस्वामी ।

I.13.2. अस्य निर्वचने स्कन्दस्वामिना प्रतिपादितः ।
(यव्याः) 'यु मिश्रणे' इति पठ्यते प्रयुज्यते
च । 'जनयत्यै त्वा संयौमि' इति ।
तथापि पृथग्भावेऽपि वर्तते । न चायं वेरु-
पसर्गस्यार्थः । केवलस्यापि दर्शनात् । युतं
धनमस्य युतं भोजनमस्य युतोऽयमिति
पृथग्भूत इति गम्यते' इति ।

- II.111. ऋतावरीः—आमन्त्रितविभक्तेः स्थाने द्वितीया, ऋतमुदकं तेन तद्वत्यः, भूमि मनुप्, हे वहूदका इत्यर्थः । I.13.23. अत्र स्कन्दस्वामिना “नदीनाम” इति (वर्थः-ऋता- नोक्तम् ।
वर्थः)
- I.V.38. अर्थेत्यर्त्तैरन्तर्णीतण्यर्थस्य ‘अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते’ इति वनिपि रूपम् । ईरणवानिति भाष्ये स्वर्थप्राप्तवचनं द्रष्टव्यमिति । I.14.3. भाष्ये स्कन्दस्वामी । “भाष्ये तु ‘अवैरण- (अवी) वान्’ इति अर्थप्राप्तवचनं द्रष्टव्यम् । अर्त्तैर- न्तर्णीतण्यर्थात् ‘अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते’ इति वनिपि रूपम् ।’
- II.116. अस्य निर्वचनम् दधत् धारयन् सादिनं साधीयः क्रामति । दधत् क्रन्दति हर्षाद् हेषा- रवं करोति । दधदाकारी भवति—अधि- ष्ठित ईषदवनतमध्यभागः, उन्नतकन्धरः, कुञ्चितघोणः, स्तिमितचक्षुः, कर्णशुक्तिस्व- कागो भवति । I.14.7. अत्र स्कन्दस्वामी । “दधिक्राः दधत् (दधिक्राः) धारयत् सादिनं साधीयः क्रामति । दधत् क्रन्दति हर्षार्थे(यं) हेषारवं करोति दधदित्याकारी भवति । अधिष्ठितम्, ईषदवनतं मध्यभागः, उन्नतकन्धरः, कुञ्चितघोणः, स्तिमितचक्षुः, कर्णशुक्तिकागो भवति ।” इति ।
- II.118. इतिहासपक्षे नैरुक्तपक्षेऽपि पूर्वपक्षापरपक्षौ, आहोरात्रे वा । हरी इन्द्रस्य, सोमपानादि- क्रियासाधनभूतत्वात् । रोहितोऽमेः । नित्यपक्षे उवाला अश्वाः, व्याप्तिमत्यः, हरित- वर्णाः प्रातरादित्यस्य । अश्विकाले रासभवर्णौ, तत्कालोचितेन श्यामलेन वर्णनापदेशः । अजाः— अजनात्, पूष्णः काले रश्मयो गच्छन्ति सर्वतः, प्रावृषि पृषत्यो विचित्रा मेघमाला मरुताम् । उषसः काले तमोरूपा रश्मिमाला गन्ध्यः । सवितुः काले श्यामवर्णा भवन्ति । ‘छन्दांसि वै विश्वरूपाणि’ इति बृहस्पतेः । वायोः प्रवृत्तौ तृणपर्णपांश्वदेः सञ्चरणाग्नि- भ्रणान्रियुतः । I.15. “इतिहासपक्षे नैरुक्तपक्षेऽपि पूर्वपक्षापरपक्षा- वहोरात्रे वा । हरी इन्द्रस्य । सोमपानादि- क्रियायाः साधनत्वात् । रोहितोऽमेः । नित्य- पक्षे उवाला अश्वाः, व्याप्तिमत्यः । हरित आदित्यस्य । हरितवर्णा रश्मयः प्रातरादित्यस्य । रासभावश्विनोः । अश्विनोः काले रासभवर्णौ, तत्कालोचितेन श्यामलेन वर्णनापदेशः । अजाः पूष्णः । अजा अजानात् । पूष्णः काले रश्मयो गच्छन्ति सर्वतः, प्रवृषि पृषत्यो विचित्रा मेघमाला मरुताम् । अरुण्यो गाव उषसः । उषसः काले तमोरूपा रश्मिमाला गन्ध्यः । श्यावाः सवितुः । सवितुः काले श्यामवर्णा भवन्ति । ‘छन्दांसि वै विश्वरूपाणि’ इति बृहस्पतेः । निधुतो वायोः । वायोः प्रवृत्तौ तृणपर्णपांश्वदेः सञ्चरणाग्निभ्रणान्रियुतः ” इति स्कन्दस्वामिग्रन्थः ।
- II.118. तावन्त्येवोत्तराणि जमदित्यादीनि ज्वलतो दीप्तिमतः सत्त्वस्य नामधेयानि । दीप्याभक्ष- I.17.1. अत्र स्कन्दस्वामी । “तावन्त्येवोत्तराणि (जमत्) जमदित्यादीनि ज्वलतो दीप्तिमतः

यदिह जमत् । अपकालितुमलं कल्मलीकि-
नम् । जनं पराभावयति शोभयति शब्दानु-
करणं वा जङ्गणाभवन् । तमः पापादिमलं
मलभावान्नयतीति मलमलाभवन् । पूर्ववद्दानु-
करणम् । मलमलायतेऽग्निरिति । यथाप्रसिद्धम-
चिरादयः शृङ्गाणीति ज्वाला एवोच्यन्ते ।
इति ।

II.326. आवृणिरित्यनवगमः । आहृतदीप्तिरागत-
क्रोधो वेत्यर्थः । अतश्चानेकार्थमपि । ज्वल-
न्नामसु क्रोधनामसु वा वृणिशब्दस्य पाठात् ।

III.112. सर्वत्राध्यायान्ते द्विरुक्तिः पदस्य वाक्यस्य
वा शब्दशास्त्रे 'तस्य परमाप्रेडितम्' इति
आप्रेडितमिति महासंज्ञा प्रणयनस्य प्रयोजनं
वर्णितमन्वर्थसंज्ञाविज्ञानम् । आप्रेडयतेऽधि-
कमुच्यते । नैवेजातीयके द्विवचनं जाघट्यत
इति शब्दविदो विदाश्चक्रुः । यथाहो दर्शनी-
याहो दर्शनीयेति ।

II.120 ज्वलनकर्मसम्बन्धादाह—कर्मनामान्युत्तराण्ये-
भ्यः षड्विंशतिः । आपः अप्र इत्यादीनि ।
क्रियत इति कर्मणि कारक इत्यर्थः । अना-
श्रितविशेषाणाञ्च कर्मणां नामानि सति साधा-
रण्ये, साधारणानि च निर्णेतव्यानि वाक्यार्थ-
वशात् ।

II.84. निगमप्रसङ्गादाह—व्रतमिति कर्मनाम, वृणो-
तीति । कर्तरि सत् इति कृतव्याख्यानम् ।
तद्धि शुभमशुभं वा वृणोति वप्राति कर्तारम् ।
तथा च श्रुतिः—'तं विद्याकर्मणि समन्वारभेते
पूर्वप्रज्ञा चेति ।' इदमपीतरद्वयतम्—गुडलवण-
स्यादिविषयनिवृत्तिरूपं कर्म । एतस्मादेव

यति दिव जमत् । अपकालितमलं कल्मलीकिनम् ।
(नं) पराभावयति शोभयति शब्दानुकरणं वा
जङ्गणाभवन् । तमः पापादिबद् मलं मल-
भावं नयति । पूर्ववद्दानुकरणम् । मलमला-
यते गिरिति (गिरिरिति) यथाहो पूर्वचिरा-
दयः । शृङ्गाणीति ज्वाला एवोच्यन्ते ”
इति ।

I.17.10. अत्र “ज्वलन्नामसु क्रोधनामसु च पाठा-
(वृणिः) दनेकार्थत्वम्” इति स्कन्दस्वामिवचनात् ।

I.17. अत्र स्कन्दस्वामी । “अन्यत्रापि स
(जमत्) एव सर्वत्र यद्वा, द्विरुक्तिः
पदस्य वाक्यस्य वा शब्दशास्त्रे 'तस्य
परमाप्रेडितम्' इति महासंज्ञाकरणस्य प्रयो-
जनं वर्णितमन्वर्थसंज्ञानम् । आप्रेडयतेऽधि-
कमुच्यते इति तेनैवजातीयकद्विवचनानि
जायन्त इति (०द्विवचनाजाघट्यत इति)
शब्दविदो विदाश्चक्रुः । यथाहो दर्शनीयाहो
दर्शनीयेति ’ इति ।

II.1. इति भाष्ये स्कन्दस्वामी । “ज्वलनकर्म-
सम्बन्धादाह—कर्मनामान्युत्तराण्येव षड्विंशतिः ।
आपः अप्र इत्यादीनि । क्रियत इति कर्म ।
अनाश्रितविशेषाणाञ्च कर्मणां नामधेयानि सति
साधारण्ये, साधारणानि च निर्णेतव्यानि
वाक्यार्थवशात् ’ इति ।

II.1.7. अत्र स्कन्दस्वामी । “व्रतमिति कर्मनाम
(व्रतम्) वृणोतीति कर्तरि सत् इति कृतव्याख्यानम् ।
तद् द्विविधम्, शुभमशुभं वा । वृणोति निब-
ध्नाति कर्तारम् । तथा च श्रुतिः । 'तं विद्या-
कर्मणि समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा चेति ।' इदम-
पीतरद्वयतम्—गुडलवणस्यादिविषयनिवृत्ति-

रूपसामान्यात् । प्रसक्तं व्रतं निरुच्यते—वारय-
तीति सतः, निवृत्तिरूपो हि कल्पस्तदतिक्रम्य
प्रमादात् प्रवर्तमानं पुरुषं वारयतीति सत
इत्यन्येषां पाठोऽर्थश्च । व्रतमिति कर्मनाम,
निवृत्तिकर्मनाम वारयतीति सत इति । व्रतं
कर्मेच्छते । कस्मात् ? वारयतेः । तद्वि
सङ्कल्पपूर्वकं प्रवृत्तिरूपमग्निहोत्रादि कर्म प्रत्य-
वायं वारयतीति पुरुषः प्रवर्तमानो निवर्त-
मानश्च प्रकृतेनाभिसम्बन्धः, तेन व्रतेन
निवार्यत इति व्रतस्यैव प्राधान्याद् हेतुकर्तृत्वेन
विवक्षा । भोजनमपि व्रतं क्षुदानिवारणात् ।

II.356. कर्त्तुं कर्म ।

(See Sk .on RV.I.54.6.)
स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।

IV.108. कृत्वी कृत्वा ।

II.136. मत्वेत्यादि, मतेः सिवेश्च द्विधातुजत्वं प्रद-
र्शयति । ज्ञात्वा अनेनेदमिति-साध्यसाधन-
भावं कर्माणि सीव्यन्ति तन्वन्ति न यथा
पश्चादयः । मनस्यमानेन वा प्रजापतिना
सृष्टाः । मनस्यतिः कस्मिन्नर्थे इत्याह—मन-
स्वीभावे । प्रशंसायां मत्वर्थीयः । प्रशस्तं
मनः प्रसन्नं सत्त्वप्राधान्यात् । अतः प्रसन्नमन-
स्केन सृष्टा इत्यर्थः । तथा च श्रुतिः—‘स
पितृन् सृष्ट्वाऽमनस्यत् तदनु मनुष्यान्सृजत’
इति । नित्यपक्षेऽप्यसति सृष्टि, कार्यं सौमन-
स्यं दृष्ट्वा कारणमनुमास्यते, कारणानुविधायि-

रूपं कर्म एतस्मादेव रूपसामान्यात् । प्रसक्त
व्रतं निरुच्यते—वारयतीति सतः, निवृत्तिरूपो
हि संकल्पः (सः कल्पः, सः संकल्पः)
तदतिक्रम्य प्रमादात् प्रवर्तमानं पुरुषं वारय-
तीति सत इत्यन्येषां पाठोऽर्थश्च । व्रतमिति
कर्मनाम, निवृत्तिकर्म, वारयतीति सत इति ।
व्रतं कर्मेच्छते । कस्मात् ? वारयतेः । तद्वि
सङ्कल्पपूर्वकं प्रवृत्तिरूपमग्निहोत्रादि कर्म प्रत्य-
वायं वारयतीति पुरुषः प्रवर्तमानो निवर्त-
मानश्च व्रतेनाभिसम्बन्धः तेन व्रतेन निवार्यत
इति व्रतस्यैव प्राधान्यात् हेतुकर्तृत्वेन
विवक्षा । भोजनमपि व्रतं क्षुदादिनिवारणात्”।

II.1.17. अत्र स्कन्दस्वामिभाष्यम् । “कर्त्तुमिति
(कर्त्तुम्) कर्मनाम” इति ।

II.1.20. अत्र स्कन्दस्वामिभाष्यम् । “कृत्वीति
(कृत्वी) कर्मनाम । कर्मणि धने निमित्ते धनार्थं यत्
कर्मेत्यर्थः । कर्मात्र संग्रामः । सङ्ग्रामार्थमाजिः
(माजः) स्यात् ।” इति ।

” अत्र तु त्वान्तं, तथा स्कन्दस्वामिना व्याख्या-
तत्वात् ।

II.3.1. भाष्यस्य स्कन्दस्वामी । “मत्वेत्यादिना
(मनुष्याः) मतेः सिवेश्च द्विधातुजत्वं प्रदर्श-
यति । ज्ञात्वा अनेनेदमिति—साध्यसाधनभावं
कर्माणि सीव्यन्ति सन्तन्वन्ति यथा पश्चा-
दयः । मनस्यमानेन वा प्रजापतिना सृष्टाः ।
मनस्यतिः कस्मिन्नर्थे इत्याह—मनस्वीभावे ।
प्रशंसायां मत्वर्थीयः । प्रशस्तं मनः प्रसन्नं
सत्त्वप्राधान्यात् । अतः प्रसन्नमनस्केन सृष्टा
इत्यर्थः । तथा च श्रुतिः—‘स पितृन् सृष्ट्वा
ऽमनस्यत् अनु मनुष्यान्सृजत’ इति ।
नित्यपक्षेऽप्यसति सृष्टि, कार्यं सौमनस्यं
दृष्ट्वा कारणमनुमास्यते । कारणानुविधायि-

त्वात् कार्यस्य । 'मनोजातौ' इति वैयाकरणाः ।
जातिश्च प्रत्ययान्तोपाधिः । मनोरपत्यं जाति-
श्चेत्येतौ । अपत्यमात्रविवक्षायामणेव-मानव
इति ।

मनुषो वा षकारान्तमेव प्रातिपदिकमस्ति,
एतदन्ताद् व्युत्पादयति, न प्रत्ययसन्नियोगेन
पुगिति स्मरणान्तरम् । विनापि प्रत्ययेन
षकारान्तत्वप्रयोगदर्शनात् । 'समिद्धो अथ
मनुषो दुरोगे' इति ।

II.375. चर्षणिः चायिता द्रष्टा ।

II.137-140. तत्र पञ्चजना इत्येतस्य सन्दिग्धस्य
विवेकार्थं निगमाः । सन्देहश्च मनुष्यमात्र-
नामसु पाठात् । पञ्चशब्दश्च जनशब्देन समा-
नाधिकरणः । तत्र यदि देवदत्तादि मनुष्य-
विषयः स्यात्, गन्धर्वादिपञ्चकविषयो वा, न
मनुष्यमात्रनामविषयताऽस्य स्यात् । मनुष्य-
मात्रनामैतदिदृश्याचार्यमतम्, तत्सिद्धयर्थं मता-
न्तरप्रदर्शनाय पदद्वयमिदं मनुष्यपदार्थं वर्तत
इति वैचित्र्यप्रदर्शनार्थं उपन्यासः ।

ननु मनुष्यमात्रनामत्वे पञ्चशब्दस्य परिमाण-
वधृतसंख्येयविशेषविषयता प्रसिद्धा बाध्येत ?
उच्यते । अवयवप्रसिद्धेः समुदायप्रसिद्धिबली-
यत्त्वात् अश्वजकर्णादिवत् वासायामप्यदोष-
औपमन्यवदर्शनेन पञ्चजनशब्दो न समाना-
धिकरणो मनुष्यसन्ततिविषयोऽन्वर्थप्रायो मनु-
ष्यनामत्वेन च द्रष्टव्यः । एकीयमतेन चाष्टौ
देवनिकाया उच्यन्ते । तत्र पक्षे नागानां
गन्धर्वेषु, यक्षाणामसुरेषु, पिशाचानां रक्ष-
स्वन्तर्भावादष्टत्वाविरोधः ।

त्वात् कार्यस्य वा । 'मनोजाताव्युतौ पुक
च' इति वैयाकरणाः । जातिश्च प्रत्यया-
न्तोपाधिः । मनोरपत्यं जातिश्चेत्येतौ । अप-
त्यमात्रविवक्षायामणेव-भवति मानव इति ।
मनुषो वा षकारान्तमेव प्रातिपदिकमस्ति ।
अतस्तदन्ताद् व्युत्पादयति न प्रत्ययसन्नियो-
गेन पुगिति स्मरणान्तरम् । विनापि प्रत्य-
येन षकारान्तत्वप्रयोगदर्शनात् । समिद्धो अथ
मनुषो दुरोगे' इति ।

II.3.8. अत्र "चायिता द्रष्टा" इति स्कन्दस्वामिना
(चर्षणयः) व्याख्यातम् ।

II.3.23. अस्य स्कन्दस्वामी । तत्र पञ्चजना इत्ये-
(पञ्चजनाः) तस्य सन्दिग्धस्य विवेकार्थं निगमा
भवन्ति । सन्देहश्च मनुष्यनामसु पाठात् ।
पञ्चशब्दस्य जनशब्देन समानाधिकरणः ।
तत्र यदि देवदत्तादिपञ्चकविषयः स्यात्,
गन्धर्वादिपञ्चकविषयो वा, न मनुष्यमात्र-
नामविषयताऽत्र स्यात् । मनुष्यमात्रनामैत-
दिदृश्याचार्यमतम्, तत्सिद्धयर्थं मतान्तरं (रं)
प्रदर्शनाय पदद्वयमिदं मनुष्यपदार्थं वर्तत
इति वैचित्र्यप्रदर्शनार्थं उपन्यासः । ननु
मनुष्यनामत्वेन च (मनुष्यमात्रनामशब्दो न
समानाधिकरणो मनुष्यसन्निधिविषयः ।
अन्वर्थं मनुष्यनामत्वेन च) द्रष्टव्यः । एकीय-
मतेन चाष्टौ देवताया उच्यन्ते । तत्र पक्षे
नागानां गन्धर्वेषु, यक्षाणामसुरेषु, पिशा-
चानां रक्षस्वन्तर्भावादष्टत्वाविरोधः ।

'तदथ वाचः । असौचीकस्याग्नेर्विशेषां देवानां संवादः ।

होतृजपश्चायम् । तदद्य-अस्मिन् कर्मणि, वाचो मध्ये, प्रथममुत्कृष्टं स्वरसौष्ठवार्थसतत्त्वदेवता दिविशिष्टम् । मसीय जानीयाम्, येन ज्ञानेनासुरान् यज्ञविघ्नं कुर्वतः, हे देवाः ! अभ्यसाम अभिभवेम । किञ्च यूयमपि हे ऊर्जादः ! अन्नादाः ! उत-अपि, यज्ञियासः-यज्ञस्य सम्पादयितारः । पञ्चजनाः-आचार्यस्य मतेन ऋत्विङ्मनुष्याः । औपमन्यवस्य निषादस्थपतिः, इष्टौ निषादानां यज्ञसम्पादित्वमस्ति । शूद्रस्याप्योदनसवे-‘आयुरसि’ इति शूद्राय प्रयच्छति, ‘तत्ते प्रयच्छामि’ इति शूद्रः प्रतिगृह्णातीत्येवमादि । तथा ‘दासी पिनष्टि पत्नी वा’ इत्यादेर्व्यापारादस्त्येव यज्ञियस्त्वम् । एकीयमतेन पञ्चयज्ञांगभूता देवगन्धर्वादयः साधनभावेन यज्ञसम्पादिनः । अत उच्यते, मम होत्रं होतृकर्म, जुषध्वम्-सम्पादयतेत्यर्थः । अन्ये मन्यन्ते-यदेकीयमतं यच्चौपमन्यवस्य तदुभयमप्याचार्यस्येति । तथा च मन्त्रव्याख्यानम् ऊर्जादो ब्राह्मणादयः, यज्ञिया देवगन्धर्वादयः सर्वेऽपि मम होत्रं स्वेन स्वेन व्यापारेण सेवध्वमिति ।

.....

II.140. सम्प्रत्यसाधारणं मनुष्यमात्रनामत्वं एव निगमं दर्शयति । ‘यत्पाञ्चजन्यया विशेष-...’ प्रगाथस्यार्थम् । यत्-यदा, पाञ्चजन्यया पञ्चजनेषु मनुष्येषु भवया विशा, स्त्रीलिङ्गनिर्देशो जात्यपेक्षः, मनुष्यजातैरित्यर्थः । अथवा ब्राह्मणादीनि चत्वारि मनुष्यजातीनि निषादः सर्वापसदोपलक्षणार्थः । एतावन्तश्च मनुष्याः । अतः पञ्चत्वपि मनुष्यजातिषु भवया विशेति, पञ्चभिरपि मनुष्यजातैरित्यर्थः । ‘...’

होतृजपश्चायम् । तदद्य-अस्मिन् कर्मणि, वाचः मध्ये प्रथममुत्कृष्टं स्वरसौष्ठवार्थसदन्तत्त्व (सदत्त्व, सद त नत्त्व) देवताविशिष्टम् । मसीय जानीयां, येन ज्ञानेनासुरान् यज्ञविघ्नं कुर्वतः, हे देवाः ! अभ्यसाम अभिभवेम । ततश्च यूयमपि हे ऊर्जादः ! उत-अपि यज्ञियासः-यज्ञस्य सम्पादयितारः । पञ्चजनाः-आचार्यमतेन ऋत्विङ्मनुष्याः । औपमन्यवस्य निषादस्थपतीष्टौ निषादान् यज्ञसम्पादित्वमस्ति । शूद्रस्याप्योदनसवे-‘आयुरसि’ इति शूद्राय प्रयच्छति, ‘तत्ते प्रयच्छामि’ इति शूद्रः प्रतिगृह्णातीत्येवमादिना । तथा ‘दासी पिनष्टि पत्नी वा’ इत्यत्र दास्यादेर्व्यापारादस्त्येव यज्ञसम्पादित्वमेकीयमतेन । पञ्चयज्ञाङ्गभूता देवगन्धर्वादयः साधनभावेन यज्ञसम्पादिनः । अत उच्यते, ‘मम होत्रं जुषध्वम्, होतृकर्मसेवध्वम्, सम्पादयतेत्यर्थः । अन्ये मन्यन्ते-यदेकीयमतं यच्चौपमन्यवस्य तदुभयमप्याचार्यस्येति । तथा च मन्त्रव्याख्यानम्-पञ्चजातयो (ज्ञातयो) ब्राह्मणादयो यज्ञियः गन्धर्वादयः सर्वेऽपि (ऽस्य) होतुः स्वेन स्वेन व्यापारेण सेवध्वमिति ।

सम्प्रत्यसाधारणं मनुष्यमात्रनामत्वेनैव निगमं दर्शयति । ‘यत्पाञ्चजन्यया विशा ।’ प्रगाथस्यार्थम् । यत्-यदा, पाञ्चजन्यया पञ्चजनेषु मनुष्येषु भवया विशेषेति पञ्चभिरपि मनुष्यजातैरित्यर्थः । इत्यादि ।

पञ्च-इति निर्वाच्यम्, पृक्ता इति निर्वचनम्,
संख्या इति विषयकथनम्, सम्बन्धात् सर्व-
लिङ्गमित्याह-लिङ्गत्रययोगेऽप्यविशिष्टेति । ननु
पडादीन्यप्यविशिष्टानि ? उच्यते, प्रत्य-
योपात्तरूपार्थसम्बन्धस्वार्थाभिधानाददोष इत्यु-
क्तम् । अपि च न या पृक्ता सा पञ्चेति,
किन्तु या पञ्च सा पृक्तेति ।

II.142. कक्ष्याः प्रकाशयन्ति अनुष्ठानेन फलेन वा
कर्माणि । ख्यातेः कक्ष्या इत्युक्तनिर्वचनम् ।

II.29. ख्यातेर्वा तस्मिन्नेव प्रत्ययेऽनर्थको निर्निमि-
त्तकोऽभ्यासः, यकाराकारयोर्लोपः, अभ्यास-
विकाराश्च द्रष्टव्याः ।

(See Sk. on RV. I. 77. 5.)
? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।
(See Sk. on RV. I. 55. 4.)
? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।

II.285. अभिमुख्येन हि ध्यातव्यं सर्वेणात्रं प्रीतेः
शरीरस्थितेश्च तदायत्तत्वात् ।

I.61. अथवा प्रय इत्यन्ननाम ।
(See Sk. on RV. I. 40. 4)

RV.I.1.5. श्रव इत्यन्न नाम वा, धननाम वा,
कीर्तिपर्यायो वा ।

IV.3. श्रवः सोमाख्यमन्नम् ।

पञ्चेति निर्वाच्यम्, पृक्तेतिनिर्वचनम् संख्येति
विषयकथनम्, सम्बन्धात् सर्वलिङ्गैरित्याह-
लिङ्गत्रययोगेऽप्यविशिष्टेति । ननु षडादीन्य-
प्यविशिष्टानि ? उच्यते, प्रत्ययोपात्तरूप-
सम्बन्धस्वार्थाभिधानाददोष इत्युक्तम् । अपि
च न या पृक्ता सा पञ्चेति, किन्तु या पञ्च
सा पृक्तेति ।

II.5.10. “कक्ष्याः प्रकाशयन्ति अनुष्ठानेन फलेन
(कक्ष्याः) वा कर्माणि । ख्यातेः कक्ष्यशब्दनिर्वच-
नम्” इति स्कन्दस्वामी ।

भाष्ये स्कन्दस्वामिग्रन्थः । ‘ख्या प्रकथने’
इत्यस्मात् सप्रत्यये निरर्थको निर्निमित्तको
ऽभ्यासः, यकाराकारयोर्लोपोऽभ्यासविकाराश्च
द्रष्टव्यः’ इति ।

II.6.9. “जुषते, हर्यति”इति पाठात् जोषः कामः”
(जुषते) इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।

II.6.14. अत्र “मन्यते, छन्तसत् चाकनत्” इति
(छन्तसत्) कांतिकर्मसु पाठात्, ‘तदिन्मे छन्तसद्
वपुषः’ इति प्रयोगदर्शनाच्च ‘छदिः कान्त्य-
र्थः” इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।

II.7.1. “आभिमुख्येन हि ध्यातव्यं सर्वेणात्रं प्रीतेः
(अन्धः)शरीरस्थितेश्च तदायत्तत्वात्”इति स्कन्दस्वामी

II.7.4. इत्यादिषु निरुक्तटीकायां स्कन्दस्वामिना
(प्रयः, श्रवः) “प्रय इत्यन्ननाम” इत्युच्यते ।

तथा च ‘अक्षितिश्रवः’ इत्यादिनिगमेषु
वेदभाष्ये ‘श्रव इत्यन्ननाम’ इति स्पष्टमुच्यते ।
निरुक्तटीकायां तूभयथा । अतः ‘प्रयः’
‘श्रवः’ शब्दयोरुभयोरप्यन्ननामत्वं स्पष्टम् ।

(See Sk. on RV. I. 34. 4.) II.7.5. अत्र स्कन्दस्वामिभाष्यम् “पृक्षः अन्नना-
? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् । मैतत् पठन्ति । ‘पृक्षो भरन्त वाम्’ इत्या-

दिषु बहुवचनान्तस्य समानाधिकरण्यदर्शनाद्
बहुवचनान्तं द्रष्टव्यम्” इति ।

IV.80. सिनाति बघ्नाति । विनश्यन्तं धारयतीत्यर्थः । II.7.8. “सिनाति बघ्नाति क्षुधाविनश्यन्ति धार-
(सिनम्) यति” । इति स्कन्दस्वामी ।

(See Sk. on RV. I. 62. 3.) II.7.11 अत्र “धासिरन्ननाम । इह तु पयस आस-
? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् । (धासिः) न्नकारणत्वात् गोषु प्रयुक्तः” इति
स्कन्दस्वामी ।

II.138. ऊर्जयति बलं करोतीति, सतः कर्तरि पक्-
मिति वा पकारलोपं कृत्वा शब्दं व्यत्यस्य
वकारस्योऽङि कृते रुगागमे च ऊर्गिति भवति ।
सुप्रवृक्कणमिति वा, व्रश्चेशब्दलोपे कृते संयो-
गादिलोपे च वकारस्योऽङि रुक् कृत्वे च
ऊर्गिति भवति । सुछेदं हि तद् भवति,
मृदुत्वात् ।
“ऊर्जयति प्रबलयति (प्राणयति) बलवन्तं
प्राणवन्तं वा करोतीत्यर्थः । ‘पक्मिति’ वा
पक्वशब्दस्य पकारलोपं कृत्वा क्कशब्दं व्यत्यस्य
वकारस्योऽङि कृते रुगागमे च ऊर्गिति भवति ।
‘सुप्रवृक्कणमिति वा’ । व्रश्चेशब्दलोपे कृते
संयोगादिलोपे कृते ऽका (वका) रस्योऽङि
रुक् कृत्वे च कृते ऊर्गिति भवति । सुछेदं हि
तद् भवति, मृदुत्वात्” इति स्कन्दस्वामिग्रन्थः

(See Sk. on RV. I. 58. 2.) II.8.6. अत्रैव “अविष्यन्नतिकर्मा भक्षयन्नित्यर्थः” ।
? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् । (अविष्यन्) इति स्कन्दस्वामी ।

II.8.9. वब्धामिति पृथक् पाठे प्रयोजनं मृग्यं, धा-
(वब्धाम्) त्वन्तराभिप्रायं वा । धातूनामधातु-
जत्वात् सर्वत्र प्रश्नानुपपत्तिरिति स्कन्दस्वामी,
धात्वन्तराभिप्रायमिति ।

II.433. पाजो बलम् ।

III.56. बलनामैतत् ।

II.9.2. अत्र स्कन्दस्वामिना “पाजो बलं” इत्येताव-
(पाजः) देवोक्तम् । न तु बलनामिति ।

अत्र “बलनामैतत्” इत्युक्तम् ।

(See Sk. on RV. I.64.6, and
I. 52. 1.)

II.256. शर्धतिरुत्साहार्थः ।

II.60. नूनं शत्रुभूतान् प्रति नमति । अन्तर्णीतण्यर्थो
वा नमिः । नमयति प्रह्वीकरोति ।

(See Sk. on RV. I. 80.3.)

II.108. परस्य सांयोगिकं विशेषयति उपक्षय-
तीत्यर्थः ।

? स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।
(Cf Sk. on RV. I. 2.3.4)

RV.I.2.7. तक्ष इति सकारान्तं बलनाम । अका-
रान्तमपि तु तस्यै वपर्यायान्तं द्रष्टव्यम् ।

(See Sk. on. RV. I. 43. 1.)
Cf. II. 233. मीढुषः सेतुर्धनवतो वा ।

II.207. राघ्नवन्ति साधयन्ति एतेन धर्मादीन्
पुरुषार्थानिति ।

II.498. वृत्रं धननामेदम् ।

II.110. वित्तमिति धननाम ।

II.254. उत्साविणो येऽस्यां भोगास्ते ऊर्ध्वं खवन्ति
गच्छन्ति क्षीरदधिनवनीतक्रमेण ।

II.288. वनोतेः कण्डूविप्रक्षेपाद् यत्प्रत्ययः । तत्स-
न्नियोगेन च वनुष्ठापो द्रष्टव्यः ।

ऋग्भाष्ये वाजशब्दोपरि “अपि बलनाम”
इत्युच्यते ।

II.9.7. “शर्धतिरुत्साहार्थः” । इति स्कन्दस्वामी ।
(शर्धः)

II 9.9. “नूनं शत्रुभूतान् प्रति नमति । अन्तर्णी-
(नृष्णम्) तण्यर्थो वा नमिः । नमयति प्रह्वीकरोति” ।
इति स्कन्दस्वामी ।

अत्र ऋग्भाष्यम् । “यस्माच्छत्रुभूतानां मनु-
ष्याणमपि नमनकरणं तव बलम्” । इति ।

II.9.11. “परस्परसांयोगिकमपि बलं विशेषयति
(शुष्मम्) (विशेषयात, व शोषति) उपक्षयतीत्यर्थः”
इति स्कन्दस्वामी ।

II.9.14. “दक्षतिरुत्साहार्थः ।” इति स्कन्दस्वामी ।
(दक्षः)

इति भाष्ये स्कन्दस्वामी । “दक्ष इति सका-
रान्तं बलनाम । अकारान्तमपि तस्यैव पर्या-
यान्तरं द्रष्टव्यम्” ।

II.10.17. अत्र स्कन्दस्वामी ऋग्भाष्ये । ...
(मीळ्डुम्) “ मीळ्डु इति धननाम ” इति
दृश्यते ।

II.10.17. “राघ्नवन्ति साधयन्ते धर्मादीन् पुरुषा-
(राधः) र्थान्” इति स्कन्दस्वामी ।

II.10.27. अस्य स्कन्दस्वामिना “वृत्रं धननाम”
(वृत्रम्) इति व्याख्यातत्वात् ।

II.10.28. अत्र “वृत्रमिति धननाम” इति स्कन्द-
(वृत्रम्) स्वामी ।

II.11.2. “उत्साविणो येऽस्यां भोगास्ते ऊर्ध्वं खवन्ति
(उत्सा) गच्छन्ति क्षीरदधिनवनीतक्रमेण ।” इति
स्कन्दस्वामी ।

II.12.8. अत्र स्कन्दस्वामी । “वनोतेः कण्डूदि-
(बनुष्यति) प्रक्षेपाद् यत्प्रत्ययः । तत्सन्नियोगेन च वनु-
भावो(वनुष्ठापो-वनुभावो)द्रष्टव्यः” इति

See Sk. on RV. I. 25. 2.

II.13.3. अत्र ऋभाष्ये “हृणिरिति क्रोधनामसु
(हृणिः) पाठात् हरति क्रोधाथोऽपि गम्यते” इति
स्कन्दस्वामी ।

II.402. जवतेर्गतिकर्मणः निशब्दो नामकरणः ।
रेफागमः । द्रवतेर्वा उकाररेफयोः स्थानव्य-
त्ययो दकारस्य जकारापत्तिः । शेषं पूर्ववत् ।
जीर्यतेर्वा हिंसार्थस्य । जूकपात्वादिभ्यः
कनिष्ठापादि ।

II.13.9. “जवतेर्गतिकर्मणः निशब्दो नामकरणः ।
(जूणिः) रेफागमः । द्रवतेर्वा उकाररेफयोः स्थानव्य-
त्ययो दकारस्य (च) जकारापत्तिः । शेषं
पूर्ववत् । जीर्यतेर्वा हिंसार्थस्य ऋकारः ।
ह्लादिभ्यः (ऋकारत्वादिभ्यः त्तिर्नि०) त्तिर्नि-
ष्ठावदिति (० षाचेति) ” स्कन्दस्वामी ।

II.144. गतिकर्मण उत्तरे धातवो द्वाविंशं शतम्,
वर्तते, अयते इत्यादयः, चलनदेशान्तरप्राप्ति-
सामान्याद् गमिनात्रापदिश्यन्ते । तथाहि
वर्तते चक्रम्, लोटते कुसूलम्, कसति पयः,
सर्पति गोधा, स्रवत्युदकम् इत्यादीनां शब्द-
माहागम्यनिबन्धनो भेदः ।

II.14. अत्र ‘वर्तते’ इत्यादीनां गत्यर्थानां (गत्य-
र्थत्वेनाप्रसिद्धानां) गतिकर्मकत्वं (गतिकर्मक-
त्वप्रहारः, गतिकर्मकः अप्रकारः) स्कन्दस्वा-
मिना प्रतिपादितः ।

स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।

II.14.17. ‘शुगतौ ।’ इति स्कन्दस्वामी ।
(शवति)
II.14.20. “कण्टति पश्यति (परान्) (परात्)”
(कण्टति) इति स्कन्दस्वामी ।

II.108. विस्यतिर्गतिकर्मसु पठ्यते ।

II.14.23. अत्र “विस्यतिर्गतिकर्मसु पठ्यते ”
(विस्यति) इति स्कन्दस्वामी ।

See SK. on RV. VI. 61. 2.

ऋभाष्ये “विस्यति मिस्यति” इमौ नेरुक्त-
धातू ।

IV.5. कवतेर्गतिकर्मणः । कवनमुदकम् ।

II.14.27. ‘कवतेर्गतिकर्मणः कवन्धमुदकम् ”
(कवते) इति स्कन्दस्वामी ।

Cf. SK. on RV. I. 42. 1.

II 14.32. “सक्षतेः सचतेर्वा गतिकर्मणो रूपम् ”
(सक्षति) इति स्कन्दस्वामी ।

II.408. म्यक्षतेर्गतिकर्मणो रूपम् ।

II.14.33. “म्यक्षतेर्गतिकर्मणो रूपम् ” इति
(म्यक्षति) स्कन्दस्वामी ।

Cf. Sk. on RV. I. 22.11,

II.14.34. “सचति, ऋछति” इति गतिकर्मसु-
(सचति) पाठात् ” इति स्कन्दस्वामी ।

71.7.

- स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् II.14.50, “धमिः सौत्रः ” इति स्कन्दस्वामी ।
(धमति)
- Cf. Sk. on RV. I. 58.3. II.14.52. “ऋषतिर्गतिकर्मा (अत्र) अन्तर्णीत-
See Sk. on RV. I. 35. 9. and (ऋषति) ण्यर्थः । विविधं गमयति ” इति स्कन्द-
I. 174. 2. स्वामिभाष्यम् ।
- II.498. ऋणोतेर्गतिकर्मणो । II.14.53. उभयोरपि “ऋणोतिर्गतिकर्मा” इति
(ऋणोति) स्कन्दस्वामिभाष्यम्
- See Sk. on RV.VIII. 13. 26. अत्र “गतिकर्मा” इत्युक्तं स्कन्दस्वामिना ।
- II.154. स्वरतिरत्र गतिकर्मस्वपठितोऽपि गत्यर्थः । II.14.54. “अत्र गतिकर्मस्वपठितोऽपि गत्यर्थः ”
(स्वरति) इत्युक्तम् ।
- Cf. Sk. on Rv. 1. 30. 2. II.14.59. “ ‘रीयते, रेजति’ इति गतिकर्मसुपाठद्व-
(रीयते) गत्यर्थः ” इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- IV.47. चलति गच्छतीत्यर्थः । II.14.60. “चलति गच्छतीत्यर्थः ” इति स्कन्द-
(रेजति) स्वामी ।
- See Sk. on Rv. I. 39. 9; 71. II.14.65. इत्यादिषु स्कन्दस्वामिभाष्ये “अरुषति-
1; and 72. 10. (अरुषति) र्गतिकर्मा” इति दृष्टम् ।
- RV.I.6.1. आरुषत्यायतीति गतिकर्मसु पाठादरुष- II.14.65. इत्यादौ द्वित्रयोः प्रदेशयोः “अरुषतिर्ग-
तेर्गत्यर्थस्यारुषशब्दो गन्तव्यचनः । (अरुषति) तिकर्मा” इत्यपि (तत्रैव) दृष्टम् ।
- IV.14. ईषति हनतीति गतिकर्माणौ । II.14.70. बहुषु प्रदेशेषु “ ‘ईषति’ इति गतिक-
(ईषति) र्मेसु पाठात् ” इति स्कन्दस्वामी ।
- See Sk. on Rv. I. 39. 8.
- II.199. ईषतिर्गतिकर्मा ।
- RV.I.19.7. ये ईङ्क्षन्ति (गृईङ्क्ष)तिर्गतिकर्मा । II.14.80. अत्र “ईङ्क्षतिर्गतिकर्मा” इति स्कन्द-
(ईङ्क्षते) स्वामिभाष्यम् ।
- See Sk. on. Rv. I. 58. 9. II.14.85. अत्र “जङ्क्षन्तेर्गतिकर्मण एतद्रूपम् ” इति
(जङ्क्षन्ति) स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- III.105. परापूर्वस्य वा (स्यावगतेः B.वावगतेःc.) II.14.92. अत्र “परापूर्वस्य वहतेर्गतिकर्मणः परा-
वतेर्गतिकर्मणः परावच्छब्दः । (वहते) वच्छब्दः । ” इति स्कन्दस्वामी ।
- II.488. रथीयतीति प्राप्ते रेफ उपजनः, तत्प्रेषु रिच्छा- II.14.93. “रहतेर्वा रथो रहणं (रहणं) गमनमिच्छा-
कर्म सामान्येन क्यञ् प्रकृतिं प्रति निर्दिश्यते । (रथर्येति) तीति क्यञ्चि रथीयतीति प्राप्ते रेफ उपजनः
ईहतेर्वा रथो नरं हरणं वा गमनमात्मनो देवा- इत्वा (डा) भावश्च पृषोदरादित्वात् ” इति
प्रतीच्छतीत्यर्थः । स्कन्दस्वामी ।

- II.435. जेद्माना 'ओहाङ् गतौ' कर्मज्ञानसमुच्चयेन क्रमेण गच्छन्तो देवतं क्रमेण पाप्मा (जेहते) स्कन्दस्वामी ।
इत्यर्थः ।
- II.135. जमतेर्वा स्याद्व्यर्थस्य ।
- IV.56. द्रवति गच्छति ।
- II.144. गुणस्य चैतानि क्षिप्रस्य, तद्वतो वा सत्त्व-
स्य । तथा च 'भुरण्युः शकुनिः' इति वक्ष्यति ।
- IV.121. भुरण्यतीति गतिकर्मा पठितश्चासौ न केवलं गत्यर्थः । किं तर्हि ? शीघ्रकरणार्थो-
ऽपीति । एतत्प्रतिपादनार्थं 'भुरण्युरिति क्षिप्र-
नाम' इत्यादि भाष्यम् । तस्यार्थः । भुरण्यु-
रिति क्षिप्रनामसु पठ्यते । दृश्यते च प्रयोगः ।
भुरण्युरिति शीघ्रशकुनिरुच्यते ।
See Sk. on RV. I. 68.1.
- Cf. आशु.....क्षिप्रनाम ।
- R.V.I.4.7. आशुम् । क्षिप्रनामैतत् ।
- I.69. सहि प्राशुः क्षिप्रो हननेऽन्यस्मादङ्गात् ।
- II.14.94. "ओहाङ् गतौ" इत्यस्य रूपम् ' इति
(जेहते) स्कन्दस्वामी ।
- II.14.104. "जमिर्जमतेर्गतिकर्मणः" इति स्कन्द-
(जमति) स्वामी ।
- II.14.113. "जिगा (गा) तीति पाठान्तरम्"
(जिगाति) इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- II.14.116. "द्रमतिर्गतिकर्मा" इति स्कन्दस्वामी ।
(द्रमति)
- II.15. Int. "गुणस्य चैतानीति क्षिप्रस्य तद्वतो
वा नामधेयभेदादिना । तथा च वक्ष्यति
"भुरण्युः शकुनिः" इति स्कन्दस्वामी ।
- II.15.14. अत्र स्कन्दस्वामिना भुरण्यतिः शीघ्र-
(भुरण्युः) करणार्थोऽपीति प्रतिपादितम् । तत्र
भुरण्युशब्दस्य शीघ्रविशिष्टगमनादिक्रिया
कर्तरि तद्वत्त्वेव (सत्त्वान्येव) वृत्तिः ।
- "भुरण्यतेर्गतिकर्मण इदम् । क्षिप्रनाम वा"
इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- II.15.16. "आशु इदं क्षिप्रनाम । क्षिप्रगामी"
(आशुः) इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
,, तथा च स्कन्दस्वामी...अत्र ऋग्भाष्ये "आशु-
मिति क्षिप्रनामैतत्" इति ।
- II.15.17. "प्राशुः क्षिप्रः" इति स्कन्दस्वामी ।
(प्राशुः)
- II.16.2. "आसादित्यन्तिक्रानाम" इति स्कन्दस्वामि-
(आसात्) भाष्यम् ।
- II.16.3. इति निगमः स्कन्दस्वामिव्यतिरिक्तभाष्य-
(अम्वरम्) कारमते (मया) । स्कन्दस्वामी तु "अन्त-
रिक्षनाम" इति ।
- Of. Sk. on Rv. I. 27. 3 and IV. 20. 1.
See Rv. VIII. 8. 14.
Cf. II. 148. सारूप्यादेवाभ्यन्तरशब्दमन्त-
रिक्षवचनं निराह ।

- Sec. Sk. on Rv. I. 63. 6. II.17.17. स्वरित्युदकनाम । उदकाथे सङ्ग्रामे आजौ
(मीळ्हे) अन्यस्मिन्नपि सङ्ग्रामे” इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- RV.I.8.3. स्पृधः स्पर्धितृन् । अथवा स्पृध इति II.17.19. “स्पृध इति सङ्ग्रामनाम । तत्करोतीति
सङ्ग्रामनाम, तं करोति स्पृधयति । ण्यन्तात् (स्पृधः) णिजन्तात् किप् । सङ्ग्रामकारिण इत्यर्थः”
किप् । स्पृधः सङ्ग्रामकारिण इत्यर्थः । इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- See Sk. on Rv. I. 37. 11. II.17.20. इत्यादौ “मृधिर्हिसार्थः ” इति स्कन्द-
(मृधः) स्वामिभाष्यम् ।
- III.51. मृधेर्हिसार्थस्येदं रूपम् । II.17.25. इत्यादौ “ वहेरिदं रूपम् ” इति
(समोहे) स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- II.334. ओहं वहेरिदं कृतसम्प्रमाणस्य रूपम् । II.17.34. “शूरेः सम्पर्धनीये पृक्षे । आणौ इति
सङ्ग्रामनाम” इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- Cf. Sk. on RV. I. 63. 3. II.18.2. “इन्वति, नक्षति” इति व्याप्तिकर्मसु पठि-
(नक्षति) तस्य इकार आगमश्छान्दसः ” इति
(See Sk. on RV. I. 51. 9.) स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- II.149. आक्षाणः आपानः एतयोरर्थमशिना आपिना II.18.6. “ ‘आलृ व्याप्तौ’ शानच् । अन्ततेर्वध-
चाचष्टे शानजन्तेन क्रमेण—आशुवान आशु- (आपनः) कर्मणस्तद्रूपम् । ” इति स्कन्दस्वामी ।
वान इति ।
- II.149. शाकपूणेरतिरिक्ता एते—विव्याच विव्याच II.19.Int. “व्याप्तिकर्मसु शाकपूणेरतिरिक्तैव विव्याच
उरुव्यचाः विप्र इति व्याप्तिकर्मणः । विव्याच उरुव्यचाः विप्रः” इति स्कन्दस्वामी ।
- III.59. श्रथतिर्वधकर्मा । II.19.2. “श्रथतिर्वधकर्मा इति स्कन्दस्वामी ।
(श्रथति)
- Cf. Sk. on RV. I. 63. 4. II.19.7. “कृन्ततेर्वधकर्मण एतद्रूपम् ” इति स्कन्द-
(कृन्तति) स्वामी ।
- Cf. Sk. on RV. I. 74. 2. II.19.13. “स्नेहयतिर्वधकर्मा ” इति स्कन्द-
(स्नेहयति) स्वामी ।
- II. 359. ‘स्फुरति स्फुलति’ इति वधकर्मसु पाठात् । II.19.15,16. ‘स्फुरति स्फुलति’ इति वधक-
III.174. स्फुरतिर्वधकर्मा । (स्फुरति, स्फुलति) र्मसु पाठात् ” इति स्कन्दस्वामी ।
- II.149. वियात एतन्नाम इति शेषः । तस्य शब्द- II.19.19. इति भाष्ये स्कन्दस्वामी
समाधिमर्थं चाचष्टे—वियातयत इति वा (वियातः) “वियात इत्येतदिति नामेति शेषः ।
वियातयेति वा, विविधं याति शत्रूनि तस्य समाधिमर्थं चाचष्टे—वियातरिति वा
वियातयेति वेति, विविधं यातयति शत्रूनि

वियाता, तस्य सम्बोधनम् । विपूर्वस्य यात-
यतर्वा शेषप्रत्यये वियातरिति । वियातयेति
वा वियातरिति चेति पाठान्तरम् ।

वियाता तस्य सम्बोधनम् । विपूर्वस्य यातयते-
र्वा शेषे प्रत्यये वियातय इति भवति । धारयः
पारयः इति वदत । तस्य सम्बोधनम् । वियातयेति
वियातयितरिति वेति पाठान्तरम्" इति ।

I.79. शम्नातेर्वा हिंसार्थस्य ।

II.19.26. "शम्नातेर्हिंसार्थस्य" इति स्कन्दस्वामी
(शम्नाति)

II.451. मिनातिर्वधकर्मा ।

II.19.31. अत्र "मिनातिर्वधकर्मा" इति स्कन्द-
(मिनाति) स्वामी ।

II.101. मिनोतिर्हिंसार्कर्म ।

II.19.32. अनयोः "मिनोतिर्वधकर्मा इति स एव ।
(मिनोति)

स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्ये नोपलब्धम् ।

Cf. क्षीरस्वामी on Amarakosa.

1.1.47. कुलिनः पर्वतान् पक्षच्छेदेन
तनूकरोति कुलिशम् ।

II.20.12. "कुलपर्वतान् शयति पक्षच्छेदेन तनू-
(कुलिशः) करोति" इति स्कन्दस्वामी ।

II.259. 'पतिः पाता वा पालयिता वा' इति निर्व-
चनतः पुरस्ताद् व्याख्यातम् । पितेत्यनव-
गतम् । 'पा रक्षणे' इत्यस्य । पातेत्यवगमः ।
'वा णो लुट् वक्तव्यः' इत्येवं वा ण्यन्तस्य
वा पायिता अन्यै रक्षयितव्येत्यर्थः । अन्ये तु
'पाल रक्षणे' इति धातुमर्थैकत्वं चाहुः ।

Cf. Sk. on RV. 1. 29. 2.

II.22.3. "पतिः (पिता) पाता वा पालयिता
(पतिः) वेति" भाष्ये । " पातेर्णिचि 'पा रक्षणे'
इत्यस्य 'लुग्वक्तव्य इति लुगागमः ।
ष्यन्तात् तच् । (पाताश्च) अन्यै रक्षयिते-
त्यर्थः । अन्यथा धात्वन्यत्वमात्रं (अन्यार्थैव
धात्वन्यमात्रं) स्यात्" इति स्कन्दस्वामी ।
अत्र "पातेर्ण्यन्तात् बाहुलकात् उतिः
रूपसिद्धिश्च" स्कन्दस्वामिना (सर्थः) उक्तः ।

II.153. तत्र-इन- इत्येतदेवं निर्वक्तव्यम्-सनितः
सम्भक्तः सङ्गत एकीभूतो विभक्तः सर्वथा इन
एवेत्यर्थः । निजैश्वर्येणायमणिमादिना etc

II.22.4. अर्थस्तु 'तत्रेण इत्येतत्' इत्यत्र स्कन्द-
स्वामिना विस्तरेणोक्तः ।

II.156. 'ह्रस्वो ह्रसतेः' आरोहपरिणामाभ्याम् ।

111.2.2. "ह्रस्वत्यारोह परिणामाभ्याम् " इति
(ह्रस्वः) स्कन्दस्वामी ।

See Sk. on RV. V. 22. 3.

Cf. Sk. on RV. I.51.9.

111.2.6. "निकृत्तमिव हि तद्भवति । ह्रस्वस्वादेव"
(कृधु) इति स्कन्दस्वामी ।

Cf. II.299. व्रमको व्रमकनामायमृषिः । अथवा
ह्रस्वनामैतत् । ह्रस्वप्रमाणको वामनक इत्यर्थः ।

III.2.7. अत्र "व्रमः ह्रस्वनामैतद् द्रष्टव्यम् ।
(व्रमकः) व्रमक इति हि स्वार्थे कः । कप्रत्ययान्तं
ह्रस्वनामसु पठितम्" इति स्कन्दस्वामी ।

- II.156. महत्-मानेन स्वगुणेन परिमाणेन अन्यान् यदपेक्षमस्य महत्त्वं तान् जहाति अतिक्रामति, मानशब्दाज्जहातेऽचेति शाकपूणिः । निर्वचनलाघवाद् मंहतेः पूजाकर्मणः पूजनीय इत्याचार्यः ।
- Cf. Sk. on RV. I. 25. 9.
- III.3.1. “मानेन स्वगुणेन (परिमाणेन) अन्यान् (महत) यदपेक्ष्य तस्य महत्त्वं तान् जहाति अतिक्रामति । मानशब्दाज्जहातेऽचेति शाकपूणिः । निर्वचनलाघवान् मंहतेः पूजाकर्मणो वदत्याचार्यः (कर्मणः ह्यस्याचार्यः कर्मणाद्वरत्याचार्यः) ” इति स्कन्दस्वामी ।
- III.3.4. “ऋध्वस्य महन्नाम, बलवतः बृहतः एत- (बृहन) दपि महन्नमैव । वेगसम्बन्धेन (च) पुनरुक्तिः । महतः वेगेन शीघ्रस्यत्यर्थः ” इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।
- III.3.5. “उक्षतिवृद्धयर्थः” इति स्कन्दस्वामी । (उक्षितः)
- III.128. यातश्चासावाश्रयाधिभिः । द्विधातुजत्वं दर्शितम् ।
- III.3.13. इति भाष्ये “यातश्चासावाहूतश्च (यह्नः) वार्थिभिः । अहूतश्चासौ शरणाधिभिः । द्विधातुजत्वं दर्शितम् ” इति स्कन्दस्वामी ।
- II.156. तेषु विवक्षित्य विवक्षसे इत्येते आख्यातपदे इति शेषः । ते तु वक्तेर्वा बहतेर्वा साभ्यासात् सन्नाभ्यासस्य द्वे अपि न यथा संख्येन । अर्थरूपस्य चोभयत्र सम्भवात्, अतिशयवतो वचनाद्वा महत्त्वस्यापि प्रतीतेः, महन्नाममूपपन्नः पाठः ।
- III.14. अम्भृणस्य महतः फलस्य हेतुभूतेति ।
- III.3.16. अत्र । “अम्भृणस्य महतः फलस्य (अम्भृणः) हेतुभूतेति” स्कन्दस्वामी ।
- Cf. Sk. on RV. I. 46. 3.
- III.3.17. “ककुद्ः इति महन्नाम” इति स्कन्द- (ककुद्ः) स्वामी ।
- Cf. Sk. on RV. I. 25. 10; 40. 7.
- III.4.6. “पस्यमिति गृहनाम । कुटीरविभिप्रायश्च (पस्यम्) टाप्” इति स्कन्दस्वामी ।
- This portion of the Nirukta and its commentary is missing in the printed edition, Vol. II. P. 208-
- III.4.7. “दुःशब्दपूर्वस्यावते रक्षणार्थस्य तर्पणार्थ- (दुरोणे) स्य वा ल्युटि छांदसत्वात् सम्प्रसारणम् । आदगुणश्च । गृहादि (दयो) दुरवा भवन्ति दुस्तर्पा इति पर्यायेणास्यार्थकथनम् ” इति स्कन्दस्वामी ।

- Cf. Sk. on RV. I. 67. 5. III.4.15. “सद्य गृहनाम” इति स्कन्दस्वामी ।
(सद्य)
- Cf. Sk. on RV. I. 43.3. III.6.14. “जलाषभेषजं (जलाषजं) सुखदेषजम्
(जलाशम्) (धम्सुखकरीषधम्)” इति स्कन्दस्वामि-
भाष्यम् ।
- III.129. स्योनं स्यतेः.....
.....सेवनार्हं वा प्रजानाम् । III.6.15. “स्यतेः सेवतेः (च) स्योनम्” इति
(स्योनम्) व्याख्यातं स्कन्दस्वामिना ।
- Cf. Sk. on RV. I.64. 9. III.7.5. “सामर्थ्यादत्र तद्वति वर्तते” इति स्कन्द-
(अमतिः) स्वामिभाष्यम् ।
- II.341. अप्सशब्दं तावन्निराह । रूपनामेत्यर्थक- III.7.6. इत्यादिभाष्ये स्कन्दस्वामिनाप्सशब्दो
थनम् । अप्सातेर्धातोः अप्सातिश्च वाक्षण- (अप्सः) व्युत्पादितः ।
निव्यक्तवचनोऽत्रकल्प्यते । प्सातेर्भक्षणार्थस्य तत्प्रकरणे निर्वचनं प्रदर्श्यते । “नःपूर्वात्
नन्पूर्वोऽयं निर्देशः । तद्धि नियमेनाभक्ष्यं प्सातेरसुनि बाहुलकादाकारलोपः । आप्रोतेर्वा ।
भवति न हि तद्भक्ष्यते । किं तर्हि ? आदर्श- वृत्रवदिवनिकमिकषिभ्यः स इति बाहुलकात्
नीयं द्रष्टव्यं व्यापनीयं वा । कर्तृकृत्यो बाहु- स प्रत्ययः । प्रत्ययस्य सुगागमो धातोर्हस्वत्वं
लेन । नाप्सातेरप्सः । किं तर्हि ? आप्रोतेः च । नःपूर्वात् रपशोरसुनि सकारपकारविप-
सोऽन्तकरणं ह्रस्वत्वम् । व्याप्यते नेत्रेण नयना- र्ययो वणलोपश्च बाहुलकात् ।
श्रयो द्रष्टव्यमित्यप्सः । वेचित्तु स्कन्दस्वामिग्रन्थे आप्रोतेः सोन्तकरणे
इति अप्सशब्दमिति ।
- Cf Sk. on RV. V. 56.1. III.7.9. “(वि) पिशितम् अवयवशो विभक्तम्
(पिष्टम्) इत्यर्थः ” इति स्कन्दस्वामी ।
- IV.41. अस्यति क्षिपत्यनर्थं अस्ताः क्षिप्ता अस्या- III.9.6. “अस्यति क्षिपत्यनर्थान् । अस्ताः क्षिप्ता
मर्था इत्यर्थप्राप्त्यनर्थपरिहारात्मकमुभयमप (असुः) अस्यामर्था इत्यर्थप्राप्त्यनर्थपरिहारात्मकमुभ-
.....तिज्ञाति बन्धनं तदभावोऽप्युभयं न यमपि प्राप्नोति । बन्धनं तदभावे ह्यभयं न
स्यात् । स्यात्” इति स्कन्दस्वामी ।
- Cf. II.486. चाकन्नित्यनवगतम् । चाय- III.11.1-5. इति चक्षिष्टो दर्शनार्थानि व्याख्या-
त्रिति वा कामयमान इति वावगमः । (चिक्वयत्- तानि । ‘चिक्वयदित्यादीनि चायस्यर्थनि-
विचष्टे) गमानि” इति स्कन्दस्वामिना भाष्यमुक्तम् ।
- II.487. उत्पश्यन्निव वीक्ष्यमाण इव कामयमान
इव वा ।
- IV.50. विचष्टे पश्यतिकर्मायमाभिपश्यनुग्राह्यतया
- IV.125. विचक्षतेऽभिपश्यन्त्यनुगृह्णन्तीत्यर्थः ।
- IV.126. अभिचष्टे अभिविपश्यत्यनुगृह्णाति ।

Missing portion of Sk. on N. III.14.8. “हवाः स्तोमा ह्यतेरर्चतिकर्मत्वात् ”

5. I (II. 285.)

(ह्यते) इति स्कन्दस्वामी ।

IV.44. भाष्ये तु रलयोः समानवृत्तित्वप्रदर्शनपरं

लिहन्तीति पर्यायवचनम् ।

III.14.1I. अत्र “भाष्ये तु समानवृत्तित्वप्रदर्शन-

(रिहति) परं लिहन्ति पर्यायवचनमिति ।

See Sk. on RV. I. 22.14.

„ अत्र रिहन्ति धमन्ति (रिहन्ति धमन्ति रिहन्ति धयन्ति) इत्यर्चतिकर्मसु पाठात् ” इति स्कन्दस्वामी ।

Cf. Sk. on RV. I. 38.15.

III.14.15. “पनस्यतिरर्चतिकर्मा । स्तुत्यमि-
(पनस्यति) त्यर्थः” इति स्कन्दस्वामी ।

II.419. ‘शंस स्तुतौ’ इत्यस्य शंसन् इत्यवगमः ।

III.14.22. “ ‘शंसु स्तुतौ’ इत्यस्य शंसत् इत्य-
(शशमानः) वगमः ’ इति स्कन्दस्वामी ।

RV.I.2.3. अथवा पृष्ठो महयतीयर्चतिकर्मसु
पाठात् पृष्ठतिः स्तुत्यर्थोऽपि न सम्पर्कार्थं
एवेति गम्यते ।

III.14.34. “पृष्ठाः महयतीयर्चतिकर्मसु पाठात्
(पृष्ठाः) पृष्ठतिः स्तुत्यर्थोऽपि” इति स्कन्दस्वामी

Cf. Sk. on RV. I. 30.13;51.1.

II. 14.39. “मदति रसतीयर्चतिकर्मसु पाठात् ’
(मदति) इति स्कन्दस्वामिभाष्यम् ।

Cf. Sk. on RV. I. 62.4.

III.14.41. अत्र “स्वरति वेनतीयर्चतिकर्मसु
(स्वरति) पाठात् ’ इति ।

II.440. स्वरतीयर्चतिकर्मा ।

„ अत्र “स्वरतिरर्चतिकर्मा” इति स्कन्दस्वामी ।

II.474. मन्द्रजिह्वं मन्द्रयतिरर्चतिकर्मा जिह्वेति
वाङ्नाम । मन्द्रा जिह्वा वाग्यस्य स मन्द्रजि-
ह्वस्तं स्तुत्यवाचमित्यर्थः ।

III.14.41. “मन्द्रयतिरर्चतिकर्मा स्तुत्यवाचकम् ’
(मन्द्रयते) इति स्कन्दस्वामी ।

II.216. तत् न न वेत्ति वेत्येव इत्येतस्मिन्नर्थे वर्तते ।
कुत एतत् ? निपातनात् । वैयाकरणा हि
‘नभ्राणपान्नवेदानादयस्या’ इति नवेदाशब्दं
न न वेत्ति वेत्येव इत्येतस्मिन्नर्थे निपातय-
न्तीति ।

III.15.9. अत्र “न न वेत्ति वेत्येवेतस्मिन्नर्थे
(नवेदाः) वर्तते । कुत एतत् ? निपातनात् । वैया-
करणाः हि ‘नभ्राणपान्नवेदाः’ इति निपात-
यन्ति” इति स्कन्दस्वामी ।

IV.111. क्रामतेः कवतेर्वा गतिकर्मण इदं रूपम् ।
क्रान्तं दूरं गतं दर्शनं प्रकाशरूपं विज्ञानमस्य ।
यदा कवतेस्तदा कविर्गन्ता गच्छत्यसौ
चित्यम् अवगन्ता वा सर्वस्य ज्ञाता ।

III.15.10. “क्रामतेः कवतेर्वा गतिकर्मण इति
(कविः) रूपं । क्रान्तं दूरगतं दर्शनं प्रकाशरूपं वि-
ज्ञानमस्य । यदा कवतेस्तदा कविर्गन्ता ।
गच्छति ह्यसौ नित्यम् । अवगन्ता वा सर्वस्य

कचित्सु कवतेः शब्दकर्मणः । अस्मिन्नेव नाम-
करणे शब्दकारी कविरुच्यते ।

ज्ञाता । कचित्सु कवतेः शब्दकर्मणः, इति
अस्मिन्नेव नामकरणे शब्दकारी कविरुच्यते”
इति स्कन्दस्वामी ।

II.353. गोपतिर्गोशब्दोऽत्राप्वचनः स्तुतिवचनः
स्तोतृवचनो वा पतिशब्दोऽधिपतिवचनः पाल-
यितृवचनो वा । अपां वा स्तोमस्य स्तुतीनां
वाधिपतिः स्वामी स्तोतृणां पालयितेत्यर्थः ।

III.16.7. ‘गोपतिः स्तोत्रपतिः’ इति स्कन्द-
(गौः) स्वामी ।

II.184. यज्ञः प्रख्यातं प्रसिद्धं यज्ञतिकर्म । प्रख्यात-
प्रहृणं संगतकरणादिनिवृत्त्यर्थम् । याच्यो
भवतीति वा याच्छया तन्नात् (?), अर्श-
आदिवाद् । याच्यन्ते देवतास्तस्मिन्निति,
सर्वो वा भक्तादिः याचते तस्मिन्निति । etc.

III.17.1. भाष्यकारेण स्कन्दस्वामिना च यज्ञ-
(यज्ञः) शब्दो बहुधा व्युत्पादितः ।

I.73. अविद्यमानो ध्वरो हिंसा यस्मिन् सोऽध्वरः ।
यज्ञे हि या पशोर्हिंसा साऽनुग्रह एव न हिंसे-
त्येतत् ‘आम्नायवचनादर्हिंसा प्रतीयेत’ इत्यत्र
वक्ष्यामः ।

III.17.3. ध्वरा हिंसा यस्मिन्नस्ति सोऽध्वरः । यज्ञे
(अध्वरः) हि सर्वस्यानुग्रहो न हिंसा । ये ऽपि तत्र
पश्चादयो हिंस्यन्ते तेषामप्यनुग्रहमेव शिष्टाः
स्मरन्ति । .....
तस्मादुपपन्नं यज्ञे हिंसावर्जितत्वम् । एतच्चाप्ना-
यवचनादर्हिंसा प्रतीयेत । अन्यत्र विस्तरेणो-
पपादितम् ।

Also compare I.100. यदप्युक्तम-
नुपपन्नार्थाः केचिन्मन्त्रा इति ? तदपि न,
ओषधेर्याऽधिदेवता सा त्रायस्वेत्युच्यते, सा
च देवतात्वात् त्राणसमर्था, त्राणं चात्र मार्य-
माणस्य पशोर्यत् स्वर्गनयनं तदभिप्रायं स्वर्ग-
मेनं नयत्यर्थः । तथा हि ब्राह्मणम्-“पशुर्वै
नीयमानः स मृत्युं प्रापश्यत् स देवान्नान्वका-
मयैतत्तु तं देवा अनुवन्नेहि स्वर्गं वै त्वा
लोकं गमयिष्याम इति” इति ।

अथवा षष्ठ्यर्थे बहुव्रीहिः । अविद्यमानो
ध्वरो यस्य सोऽध्वरः ।

III.113. अवेगुण्याद्रक्ष आदिभिरर्हिंसितेऽप्यित्यर्थः ।

रक्षोभिरर्हिंसितः । (अविगुण इत्यर्थः ।
ऋतेरक्षा वै यज्ञ इत्युक्तमिति स्कन्दस्वामी ।
यद्वा ध्वर्यव्यरहितः ।)

II.184. यज्ञद्वारेण कृत्स्नं भरन्तीति भरताः ।

III.18.1. “यज्ञद्वारेण कृत्स्नं भरति” इति स्कन्द-
(भारताः) स्वामी ।

Cf. Sk. on RV. I. 30. 21.

III.19.3. “इमहे, यामि, मन्महे, इति याच्या-
(मन्महे) कर्मसु पाठात्” इति स्कन्दस्वामी ।

See Sk. on RV. I. 42. 9. and III.19.6. “शग्धि पूर्व्वीति याच्ञाकर्मसु पाठात् I. 51. 8.

(पूर्व्वि) शक्तिपृणाती याच्ञाकर्माणौ (याच्ञायां चात्र तत् । पूर्व्वत्र तित्वादानात्) लक्षत ” इति स्कन्दस्वामिभाष्य उक्तम् ।

RV. I. 10. 6. शकत् । शिक्षति (तुञ्जतीति ?) III. 20. 8. “शक्षतिर्दानकर्मा पठितः” इति स्कन्द-धनं शक्तिर्दानकर्मा पठितः । अयं तु शुद्धो- (शिक्षति) स्वामिभाष्यम् ।

ऽपि सामर्थ्यादानकर्मा । ददात्वित्यर्थः ।

also cf. I. 68. किञ्च शिक्ष सर्वदेवं त्वं देहि ।

II. 266. तायुः स्नेनः । संस्त्यानं संहतं पिण्डीभूत- मस्मिन् पापकमिति नैरुक्ताः ।

तस्यतेर्वा स्यादपक्षयार्थस्य । उपक्षीणो ह्यसा- विह लोके आयुषा यदा राज्ञो मारयिष्यमा- णत्वात् । परलोकेऽपि धर्मेण अधर्मकारित्वात् ।

III. 24. 7. ‘संस्त्यानं संगतं पिण्डीभूतमस्मिन् (तायुः) पापमिति नैरुक्ताः ।

यद्वा तसेरुपक्षयार्थात् पूर्व्ववदुणि बाहुलकात् सकारस्य यकारः । उपक्षीणो ह्यसाविह लोके यदा तदा राज्ञा मारयिष्यमाणत्वात् । परलोके- ऽपि धर्मेणाधर्मकत्वात्’ इति स्कन्दस्वामी ।

II. 164. तस्करः—तत्करोतीति, तच्छब्देन प्रक- रणसामर्थ्यादर्थप्राधान्याच्च पापाक्रमेव निर्दे- ष्टुमभिप्रेतमाह यत्पापकमिति नैरुक्ताः—इति ।
वैयाकरणास्तु शब्दपरत्वाच्च सामान्येनाहुः— ‘तद्वृहतो करपत्योश्चोरदेवतयोः सुडागम- स्तलोपश्च’ इति । तनोतेर्वा स्यात् सन्तत- कर्मेति । सन्ततं कर्म स्तेयमस्येति, तनोतेः कर्मशब्दाच्च तस्करः । तच्च सन्ततकर्मत्वं दर्श- यति—अहोरात्रकर्मेति । अहनि पथि मोष- णेन, रात्रौ सन्धिच्छेदनेन ।

II. 269. अपेत्य चित्तं स्थितम् ।

Missing portion of Sk. on N. 3. 20 (II. 190.)

III. 24. 8. तच्छब्देन प्रकरणसामान्यादर्थप्राधा- (तस्करः) न्याच्च पापकमवनिर्देष्टुमभिप्रेतमित्याह ‘यत्पापकमिति नैरुक्ताः’ इति । वैयाकरणास्तु शब्दपरत्वाच्च सामान्येनाहुः—‘तद्वृहतो कर- पत्योश्चोरदेवतयोः सुद् तलोपश्च’ इति । ‘तनोतेर्वा स्यात् सन्ततकर्मा’ इति । सन्ततं कर्म स्तेयमस्येति । तनोतेः कर्मशब्दाच्च तुकितस्करः । तच्च सन्ततकर्मत्वं दर्शयति ‘अहो- रात्रकर्मा’ इति । दिवा पथिमोषणेन रात्रौ सन्धिच्छेदनेन ’ ’ इति स्कन्दस्वामी ।

III. 25. 6. इत्यादिभाष्ये ‘अपेत्य चित्तं स्थितम् ’ (अपीच्यम्) इति स्कन्दस्वामी ।

III. 29. 7. ‘त्वः अपगतः । अपेत्य समुदायतो (त्वः) गतः पृथग्भूतः । ततो नेरुपधायाः पूर्व्व उकारः यणादेशः । नकारस्य विसर्जनीयः ” इति स्कन्दस्वामी ।

- II.272. मिथुनानि द्विवचनसंयुक्तानि । नाम III.30.I. अत्र स्कन्दस्वामी “मिथुनानि द्विवच-
वहुवचनस्यात्र लुक् नामानि स्वानि स्वधे (स्वधे) नसंयुक्तानि नामानि स्वधे पुरन्धी इत्यादीनि
पुरन्धी इत्यादीनि । स्तोत्रभ्यः (कश्चन इति-कथञ्चत इवेति)”
- II.272. अन्तो ह्यदेर्मध्याच्च सततगतो भवति । III.30.23. “दुःस्वेन गम्यने दूरमतो (नो) ह्यदे-
न कदाचिदादौ मध्ये वास्ति । (दूरे अन्ते) र्मध्याच्च सततगतौ भवति । न कदाचि-
दादौ मध्ये वास्ति ’ इति स्कन्दस्वामी ।
- II.388. अविद्यमानं पारमन्तं ययोस्ते अपारे इत्यर्थः । III.30.24. “अविद्यमानं (नः) पारमन्तं ययोस्ते
(अपारे) अपारे ।
- II.389. दूरत्वेन पराभावं दर्शयति परा दृष्ट्या वा दूरत्वेन पराभावं दर्शयति । पुगणदृष्ट्या वा
लोकपर्यन्तता । लोकपर्यन्तताम् ” इति स्कन्दस्वामी ।
- See N. 2. 14; 3.13 to 18 and P. 377. स्वरादीनीति पूर्वमुक्तस्य प्रकरणत्रयस्य
3.20-21 and Skandasvami- निगमदेवताकाण्डयोः निर्वचनं भाष्यस्कन्द-
n’s commentary on the same. स्वामिभ्यां प्रदर्शितं विशदप्रक्रियात्वात्
प्रक्रियां विशदीकृत्य क्रमेण व्याख्यायते ।
- See N.3.13-to 18. and Ska- P.380. इदमादीन्युपमा (नामानि) तद्रेदनामानि
dasvamin’s commentary on भाष्यकारेण स्कन्दस्वामिना च विस्तरेण
the same. व्याख्यातानि ।
- II.267. ‘गृ स्तुतौ’ इत्यस्य छान्दसोऽयं गकारस्य IV.1.52. “यद्वा‘गृ स्तुतौ’ इत्यस्य गकारस्य जकारः”
जकारः । (जर्ते) इति स्कन्दस्वामी ।
- II.269. इत्था अमुत्र । IV.2.29. अमुन्नेत्यर्थकथनम् ।
(इत्था)
- II.314. इत्था इत्यनवगतः । इत्थाविषयस्कन्दस्वामिप्रग्रन्थश्च निरूपणीयः ।
- II.340. श्मशा लुप्तोपममेतत् श्मशेव कुल्येव उद- IV.2.46. उदकवाहिनी कुल्या । नाडीवाप्तपानरसवा-
कानि । नाडीव वा शरीरि अन्नपानरसम् । (श्मशा) हिनी श्मशोच्यते । श्म (शु-शु) अश्रुत
इति निर्वचनं स्कन्दस्वामिप्रग्रन्थे नास्ति ।
- II.356. विनिर्गतपसा इत्यवगमः । विनिर्गतं IV.2.59. “ ‘षप समवाये’ इत्यस्मात् स्पृशत्यर्थे
नित्योत्थितं पसः शेषो यस्येति बहुव्रीहिः । (निष्पपी) वर्तमानादसुनि सकारपकारविपर्ययः ।
स्त्रीव्यसन्यन्यपदार्थः । पसः पुनः सपतेः स्पर्शश्चात्र तद्वारकः सुखातिशयोऽभिप्रेतः ।
‘षप समवाये’ स इत्यस्य स्पृशत्यर्थस्य विप- .....विनिर्गतं नित्योर्ध्वभूतं पसः
रीतस्य । स्पर्शश्चात्र सुरतस्य सुखातिशयो- शेषो यस्य सः । स्त्रीव्यसन्यन्यपदार्थः

ऽभिप्रेतः, न त्वग्निद्रयविषयसंस्पर्शमात्रकम्,
सपति स्पर्शयन्ति सुखयतीति ।

सपति स्पृशति सुखयतीति पसः शेषः ।
.....अथापि विनि-
र्गतपसा इति पाठस्य प्राचुर्यत्वमाश्रित्य
स्कन्दस्वामिना व्याख्यातः ।

II.357,8. तूर्णाशमित्यनवगतम् । शब्दतत्त्वार्थतश्च ।
अत आह उदकमभिधेयम् । तूर्णमश्रुते
व्याप्नोति एवं निर्वचनेन तूर्णशब्दस्य क्रिया-
विशेषणत्वेन सकर्मकत्वात् कर्मोपपदाभावात्
पदाचिकेचिद् स्यादिति चेद् अश्रुत इत्यर्शं
तूर्णं च तदशश्च तूर्णाशः । एवमपि ताच्छी-
ल्यानवगमः । अथाप्यशनमाशस्तूर्णमाशो
ऽस्येति तथापि ताच्छील्यस्यानवगतिः ।
तस्मात्तूर्णाशीति भाव्यम् ।

IV.2.60. तूर्णाशमित्यनवगतम् । शब्दतत्त्वार्थतश्च ।
(तूर्णाशम्) उदकमभिधेयम् । तूर्णमश्रुते अत्यर्थं
व्याप्नोति । एवं निर्वचनात् तूर्णशब्दस्य क्रिया
विशेषणत्वेन कर्मत्वात् कर्मोपपदाभावात्
पचादिके स्यादिति चेत् (पचावादि केचिस्या-
दिति चेत्-तो न स्यादिति चेत्) अश्रुत
इत्यर्शं, तूर्णं च तदशं च तूर्णाशः(शः) ।
एवमपि ताच्छील्यानवगमः । अथाप्यशन-
माशः तूर्णमाशोऽस्येति तथापि ताच्छील्य-
नवगतिः । तस्मात्तूर्णाशीति भाव्यं (व्यं)
द्रष्टव्यम्' इति स्कन्दस्वामी ।

II.377. तूतुमाकृषे इत्येते नावगते । शीघ्रगत्यर्थस्य
तूर्णमित्यवगमः, कृषे इत्यस्योपाकुरुष इति ।

IV.2.74. "तूतुमेत्यस्य शीघ्रगत्यर्थस्य तूर्णमित्य-
(तूतुमाकृषे) वगमः" इति स्कन्दस्वामिनिर्वाहो नि-
रूपणीयः ।

II.437. गीभिरेनं वनयन्तीत्यर्थनिर्वचनम् ।

IV.3.58. भाष्ये तु "गीभिरेनं वनयन्तीत्यर्थनिर्वच-
(गिर्वणाः) नम् ' इति स्कन्दस्वामी ।

II.441. उखविशेषणम् । तेन व्यत्ययेन नपुंसकता-
प्राप्तवगमः । ततश्चेदं नाम्नाख्यातम् । जनेरन्य-
स्य वा धातोरेवं भूतस्य सम्भवाद् निघातप्रस-
ङ्गतश्च । अन्ये तु जनेरन्यन्तानवगमाख्यातमे-
तदिति मन्यन्ते । ततश्च जारयायि अजायते-
त्यवगमः ।

IV.3.62. "उखविशेषणम् । तेन व्यत्ययेन नपुंसक-
(जारयायि) त्वान् नावगमः । ततश्चेदं नाख्यातम् ।
जनेरन्यस्य वा धातोरेवंभूतस्याख्यासम्भवात्
(भूतस्याख्यातस्यासम्भवात्) निघातप्रस-
ङ्गतश्च । अन्ये तु जनेरपत्याभिगत (जनेरन्य-
रत्याभिगत-जनेरन्यरसाभिनवगत) माख्या-
तमेतदिति मन्यन्ते । ततश्च जारयायि अजा-
यतेत्यवगमः' ।

III.127. ईळ ईष्टेः स्तुत्यर्थस्य । इन्धतेर्वा दीप-
नार्थस्य । इळोऽग्निः ।

V.2.5. अत्र बहुवचनान्तत्त्वस्य स्पष्टत्वादिल्लोऽग्नि-
(ईळः) रिति स्कन्दस्वामिप्रत्ययस्य यागनामिकाः
प्रयाजदेवतास्ता अग्निरित्यर्थः ।

APPENDIX III.

Skandasvāmin's commentary on the *Nirukta* compared with his commentary on the RV. The comparison is confined to the stanzas of the RV. occurring in the *Nirukta*.

स्कन्दस्वामिनिरुक्तभाष्यटीकायाम् ।

स्कन्दस्वामिकृते ऋग्वेदभाष्ये ।

I.76. मधुच्छन्दसः परा च । अग्निमीळे 'ईड' स्तुतौ याच्वायां वा । यद्वा अध्येषणायाम् । स्तौमि याचे । अध्येषणायामिति । पूजा-कर्मा वा । कीदृशम् ? पुरोहितम् शान्तिक-पौष्टिकाभिचारिकैः कर्मभी राजानं सर्वापद्भ्य-स्त्रायते यः स पुरोहित उच्यते तत्स्थानीय-यम् । कस्य ? यज्ञस्य आपदामपहर्तृमि-त्यर्थः । कुत एतत् ? यच्च होतारो यज्ञस्ये-त्यादि सर्वे तदग्निर्देवो होतानुर्लक्षणं करोति-श्रुतेः । देवं तेवेभ्यो मनुष्येभ्यश्चाग्निर्ददाति तदायत्तत्वात्तस्य । दीपयति च । न च यज्ञस्य देवमेव केवलम् । किं तर्हि ? ऋत्विजश्च । कतमम् ? होतारं 'अग्निर्वै देवानां होता' इति श्रुतेः । अथवा ऋत्विगहोतृशब्दावपि क्रियाशब्दावेव । ऋतावृतौ काले काले यो यागकालस्तस्मिन् यष्टारमृत्विजम् । होतारमा-ह्वतारम् । कस्य ? सामर्थ्याद्देवानाम् । यद्वा जुहोनेर्होता होमकारिणं तदधिकरणत्वप्रति-पत्त्या । रत्नधातमं रत्नानामतिशयेन दातारम् ।

RV.I.1.1. ऋषिगणो मधुच्छन्दाः । ऋग्वेदस्याथ ऋषिर्मधुच्छन्दा नाम । वैश्वामित्रः विश्वामि-त्रस्य पुत्रः ।..... । अग्निमीळे अग्निमहं स्तौमि । कीदृशं ? पुरो-हितम् । शान्तिकपौष्टिकैः कर्मभिर्यो राजान-मापद्भ्यस्त्रायते स पुरोहित इत्युच्यते । तत्स्था-नीयम् । यज्ञस्य यज्ञाधिकृतस्य । "यज्ञो वै यजमानः" इति श्रुतेः । आपदामपहन्तारमि-त्यर्थः । देवम् । दीव्यतिर्दानार्थं दीप्त्यर्थे वा । दातारं दीप्तं वा । अथवा पुरोहितशब्दः क्रिया-शब्दः । पूर्वस्यां दिशि निहितमाहवनीया-त्मना स्थापितम् । यज्ञस्येत्यतस्तु देवमित्य-नेन सम्बध्यते । यज्ञ (स्य) दातारं दीपयि-तारं वा । यज्ञं हि देवेभ्यो मनुष्येभ्यश्चाग्निर्द-दाति । तदायत्तत्वाद् दीपयति च । न च यज्ञ-स्य देवमेव केवलं, किं तर्हि ? ऋत्विजम् । कतमं ? होतारम् । 'अग्निर्वै देवानां होता' इति श्रुतेः । अग्निर्देव्यो होता, तदधिकृतस्तु मानुषो होता होत्रं कर्म करोति । अथवा ऋत्विगहोतृशब्दा-वपि क्रियाशब्दावेव । ऋतावृतौ यष्टारम् ऋत्विजम् । यो यो यागकालस्तत्र तत्र यष्टा-रमित्यर्थः । होतारमाह्वतारम् । कस्य ? साम-र्थ्याद् देवानाम् । रत्नधातममिति । रत्नमिति धननाम । दधातिर्दानार्थः । धनानामतिशयेन दातारम् ।

II.77. सर्वत्र यत्तदोर्नित्यसम्बन्धमूचनाय स देवताभिः परस्तात् प्रतिनिर्देशार्थतच्छब्दश्रु-तेर्भाष्यकार उद्देशार्थं यच्छब्दसम्याजहार । अभिर्यः पूर्वभिः पूर्वभृग्वक्त्रिःप्रभृतिभिर्ऋषि-भिरीड्यः ईडितव्यः । नूतनैः नवनामैस्तत् । उतशब्दोऽप्यर्थः । अपिशब्दः समुच्चये ।

I.1.2. किं कारणम् ? उच्यते, यस्मात्—पूर्वभिः ऋत्विग्भिः पूर्वग्रसत्तः पूर्वकालैर्भृग्वक्त्रिः-प्रभृतिभिः । ईड्यः स्तुत्यः । नूतनैरुत । नूत-नमिति नवनाम । उतशब्दोऽप्यर्थः समुच्चये । नैवश्चेत्यर्थः । यावान् कश्चिदृषिः, तेन सर्वेण यतः स्तोतव्यः, अतोऽहं स्तौमीत्यर्थः ।

नवरस्मत्प्रभृतिभिः । स देवान् । आ इत्युपसर्गो
व्यवहितेनापि वक्षतीत्यनेन सम्बध्यते । इह
प्रकृते कर्मणि आ वक्षति लोडर्थे पञ्चमः आव-
हतु । वन्दितव्य इत्यनिरुक्तपाठः । अथवा
पर्यायप्रदर्शनमस्तु । नवतैरिति स्वार्थिक-
स्तरप् । यावदुच्चेस्तरामिति यथा ।

एवमस्यार्धर्चस्य पूर्वार्धैकवाक्यता । अप-
पादो भिन्नं वाक्यम् । स प्रकृतोऽग्निः देवानह
वक्षति । आ इत्युपसर्गो व्यवहितोऽपि वक्ष-
तीत्याख्यातेन सम्बध्यते । लडर्थे लेट् । इहेति
कृत्स्नस्य जगतः प्रतिनिर्देशः । इहेति कृत्स्ने
जगति । स एव देवानावहति यज्ञेषु, नान्यः
कश्चिदित्यर्थः । अथवा अनयोरर्धर्चयोरेकवा-
क्यताप्रसिद्धयर्थं यत्तदोः उद्देशप्रतिनिर्देशार्थ-
योर्नित्यसम्बन्धात् स देवानिति च प्रतिनिर्दे-
शार्थतच्छब्दश्रुतेः पूर्वस्मिन्नर्धर्चे उद्देशार्थो
यच्छब्दोऽध्याहृतव्यः । यः पूर्वैर्नैवैश्च स्तुत्योऽग्निः
स देवानिह जगति आवक्षस्यावहति । अथवा
इहेति प्रकृतस्य कर्मणः प्रतिनिर्देशः । वक्ष-
तीति लोडर्थे लट् । इह कर्मणि देवानावह-
त्विति ।

II.191. मधुच्छन्दस आर्षम् । तच्छ्रुतेर्यच्छब्दः ।
स उक्तगुणोऽसि स नः अस्माकम्, पितेव
सूनवे-चतुर्थी षष्ठ्यर्थे, सूनोः पुत्रस्य, हे अग्ने !
सूपायनः-सूपगमनो भव, सूपसर्प इत्यर्थः ।
सचस्व-सेवस्व च, नः अस्मान्, स्वस्तये-
अविनाशाय ।

I.1.9. स इति पूर्वप्रतिनिर्देशो वा तच्छ्रुतिसा-
म्यदिब वा योग्यार्थसम्बन्धो वा । यच्छब्दो-
ऽध्याहृतव्यः । यं त्वामस्मतोष्म (हि) इति ।
स त्वं नः अस्माकं पितेव सूनवे । सूनुरित्य-
पत्यनाम । षष्ठ्यर्थे चात्र चतुर्थी । यथा पिता
पुत्रस्य, एवं हे अग्ने ! सूपायनः सूपगमः
सुखोपसर्पो भव । सचस्व सेवस्व च नः
अस्मान् स्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशनाम ।
अविनाशाय रक्षि (त ? तु) मस्मान् अस्म-
त्समीपे नित्यं भवेत्यर्थः ।

IV.2. मधुच्छन्दस आर्षम् । हे वायो आयाहि
आगच्छ । दर्शत दर्शनीय । इमे सोमाः श्रय-
णैरलङ्कारैरलंकृता भूषिता इत्यर्थः । पर्याप्ता
षा कृताः । तेषां षष्ठी श्रुतेरेकदेशस्यांशलक्ष-
णमिति शेषः । द्वितीयार्थे वा षष्ठी तां पाहि
पिबतरेतद्रूपं न पातेः । छान्दसत्वात् शपो
लुक् पिब । भुधि शृणु । अस्माकं हवमाह्वा-

I.2.1. पृथग्देवत्याः सप्तात् उत्तरेऽनन्तरास्तृचाः ।
ये सप्त तृचा अत उत्तरे अनन्तरा एव (पृथग्)
देवत्याः । तृचो वायव्यः । प्रथमस्तावत् तृचो
वायुदेवतः । हे वायो ! आयाहि आगच्छ ।
हे दर्शत ! । अहं कृत्यार्थेऽयमतत् । दर्शनीय
दर्शनाहं ! । यो हि दृष्टो दर्शनफलं साधयति,
स दर्शनाहं, नेतरः । किं कारणमागच्छानि ।

नम् । मानादरं कृथाः । 'दिविस्त्रुग्यात्यरु-
णानि कृण्वन्नतो एति पृथिव्या रेणुमस्यन्'
इत्यादि लिङ्गदर्शनात् स्थानान्तरसम्बन्धेऽपि ।

उच्यते । इमे सोमा अरंकृताः अलंशब्दस्य
पर्यात्यर्थस्य भूषणार्थस्य वेदम् । लकारस्य
रत्वं छान्दसम् । पर्यासाः कृताः भूषिता वा ।
वहवः कृताः श्रयणादिभिर्वा संस्कारैः संस्कृता
इत्यर्थः । तेषाम् । द्वितीयार्थे षष्ठी एषा ।
षष्ठीनिर्देशादेव वा एकदेशमिति शेषः ।
तान् वैकदेशं स्वांशलक्षणं पाहि पित्र अतः
सप्रयोजनत्वादागमनस्य श्रुधि गृणु हवम्
आह्वानम् । मानानादरं कृथाः ।

I. 61. मधुच्छन्दस आर्षम् । हे इन्द्रवायू ! इमे सुता
अभिषुताः सोमा एतज्ज्ञात्वोपागतमुपागच्छ-
तम् । प्रयोभिः प्रकर्षेण यातुभिरश्वैः । अथवा
प्रय इत्यघनाम, अश्वैः सहोपागच्छतम्, अस्म-
भ्यं यानि देयानि तान्यन्नानि गृहीत्वेत्यर्थः ।
कस्मात् ? उच्यते—इन्द्रवो वामुशन्ति हि,
हि शब्दो हेत्वपदेशो, यस्मादादेत इन्द्रवः
सोमा वां युवां कामयन्ते युष्मदागमनमाशा-
साना इव तिष्ठन्तीत्यर्थः ।

I. 2. 4. त्वच ऐन्द्रवायवः । ऐन्द्रवायवोऽपि त्वच एव ।
हे इन्द्रवायू ! इमे सुता अभिषुताः सोमाः ।
एतद् ज्ञात्वा । उप प्रयोभिरागतम् उपेत्युपसर्गं
आगतमित्याख्यातेन सम्बध्यते । प्रयश्शब्दो
यातेर्घातोर्गन्त्वचनः । प्रकर्षेण गन्तुभिरत्यन्त-
शीघ्रैरश्वैः (ग ? आग) गच्छतम् । प्रय-
श्शब्दोऽपठितो ऽन्नमप्यघनाम । सहयोगल-
क्षणा चात्र तृतीया । इमे अभिषुताः सोमा
न च केवलाः, किंतिर्हि ? सवनीयपुरोडाशादि-
भिरश्वैः सह । एतद् ज्ञात्वो (प ? पा)
गच्छतमिति । अथवा, उपागच्छतमित्येतद-
पेक्ष एव सहयोगः । अश्वैः सहोपागच्छतम् ।
मह्यं यानि दातव्यान्यन्नानि, तानि गृहीत्वो-
पागच्छतमित्यर्थः । कस्मात् ? इन्द्रवो वामु-
शन्ति हि । हिशब्दो यस्मादर्थः । यस्मादिन्द्रव
एते सोमा वां युवाम् उशन्ति कामयन्ते वय-
मिन्द्रवायुभ्यां पीयेऽहीत्येवम् । तस्मादुपागच्छ-
तमिति ।

IV. 138. मधुच्छन्दसः । ओमासोऽवतेः पालनार्थ-
स्य तर्पणार्थस्य वा कर्तरि कर्मणि वा मन्त्र-
त्यये 'उवरत्वर' इत्यादिना ऊटि सम्प्रसारणे
जस्यसुगाममे च रूपम् । अवितारो रक्षिता-
स्तर्पयितारस्तर्पणीया वा । चर्षणीवृत्तश्चर्ष-

1. 3. 7. वैश्वदेवस्तृचः षष्ठः । हे ओमासः । अवते-
रयं पालनार्थस्य तर्पणार्थस्य वा कर्तरि माङ्-
प्रत्ययः । अवितारः रक्षितारः, तर्पयितारो
वा । चर्षणीवृत्ताः । चर्षणयो मनुष्याः, तेषां
तैस्तेरुपकारैर्धरयितारः । विश्वे सर्वे । देवासो

गयो मनुष्यास्तेषां तैस्तेरुपायैर्विधयितारः ।
विश्वे देवासः सर्वे देवाः । आगत आगच्छत ।
दाश्रांसः प्रत्यक्षकृतोऽयं न चेदमामन्त्रितम् ।
ततो यत्तदोरध्याहारेणैकवाक्यस्थं नेयम् । ये
दाश्रांसो दत्तवन्तः सामर्थ्याद्यजमानाय धनदि
ते यूयं दाशुषो हवींषि दत्तवतो यजमानस्य
स्वभूतं सुतं सोमं प्रत्यागच्छतेति । अवनीया
वेति कर्मसाधनं दर्शयति ।

II.308. विश्वे देवाः । किं विशिष्टाः ? अप्तुरोऽबिति
उदकवचनमन्तरिक्षनाम वा । तुरशब्दस्तुर्व-
तेर्हिंसार्थस्य । प्लवनं च गमनं प्लवतेर्गत्यर्थ-
त्वात् । अप्लुत उदके अन्तरिक्षे वा । स्त्रीत-
स्य कुर्वीतारम् । अप्सु वा गन्तारः । उदके-
ऽन्तरिक्षे वा अप्रतिहतगमनशक्त्य इत्यर्थः ।
अथवा तुरशब्दोऽन्तर्णीतस्य तरतेः स्थातार
आदित्यं प्रत्यभिगमयितारः । रश्मयो हि
नेरुक्तानां विश्वेदेवाः, ते च रसानामादा-
तारः । अथवा 'आप्ल व्याप्तौ' इत्यस्य तृज-
न्तस्य षष्ठ्येकवचन एतद्रूपम् । स्तुतिभिर्दे-
विभिर्देव देवानाप्तुर्यजमानस्य स्वभूतं
सुतं सोमम् । आगन्त आगच्छत । आग-
न्तेति च मध्यमपुरुषश्रुतिसामर्थ्याद् विश्वे-
देवासः, अप्तुर इत्येते आमन्त्रितप्रथमे व्या-
ख्यातव्ये । हे विश्वेदेवा अप्तुरः, यूयमाग-
च्छत इति । तूर्णयः क्षिप्रनामैतत्, क्षिप्राः ।
कथम् ? उक्षा इव स्वसराणि उक्षा इति
गोनाम रश्मिनाम वा । स्वसराणीत्यहर्नाम ।
यथा दोहार्थं गावः समस्ता रश्मयोऽशानि
धृत्या गच्छन्ति दद्रुत् समस्ता आगच्छतेत्यर्थः ।

IV.75. मधुच्छन्दसः । परा च । पावका पवतिरत्र
सामर्थ्याद् क्षरणार्थो (इष्टव्यः) 'सोमः पवते
जनिता मतीनाम्' इति यथा । क्षरित्री उद-

देवाः । आगत आगच्छत । दाश्रांसः ।
प्रत्यक्षकृतोऽयं मन्त्रः । न चेदमामन्त्रितम् ।
अतो यच्छब्दतच्छब्दावध्यः ह्ययैकवाक्यतां
नेयम् । ये दाश्रांसो दत्तवन्तो यजमाना(य)
धनानि ते । दाशुषो हवींषि दत्तवन्तः(तः) ।
अप्रतिहतगमनशक्त्य इत्यर्थः (?) । अथवा,
यजमानस्य स्वभूतं सुतं सोमं प्रति ।

I.3.8. विश्वेदेवासः हे विश्वेदेवाः ! अप्तुरः ।
अप्लुत उदकवचनः । अन्तर्णीतित्यर्थस्य
तरतेरप्तुरः । अपां तारयितारः आदित्यं प्रति
गमयितारः । रश्मयो हि नेरुक्तानां विश्वेदेवाः ।
ते च रसानामादातारः । अथवा आप्ल व्या-
प्तावित्येतस्य तृजन्तस्य षष्ठ्येकवचन एतद्
रूपम् । स्तुतिभिश्च हविभिश्च देवतानामा-
प्तुर्यजमानस्य स्वभूतं सुतं सोममागन्त ।
व्यत्ययेनात्र मध्यमपुरुषः । आगच्छन्तु ।
आगन्तेति वा मध्यमपुरुषः श्रुतिसामर्थ्यात् ।
विश्वेदेवासो अप्तुर इत्येतौ व्यत्ययेनामन्त्रित-
प्रथमौ व्याख्यातव्यौ । हे विश्वेदेवाः ! अप्तुरः
यूयमागच्छतेति । तूर्णयः । क्षिप्रनामैतत् ।
क्षिप्राः । कथम् । उक्षा इव स्वसराणि ।
उक्षा इति गोनाम, रश्मिनाम वा । स्वस-
राणीत्यहर्नाम । यथा (दा ? दो)हार्थं गावः
समस्ता रश्मयो वा अहानि प्रत्यागच्छन्ति,
तद्रुत् समस्ता आगच्छतेत्यर्थः ।

I.3.10. सारस्वतोऽयं सप्तमस्तृचः । सारस्वती देवतो-
ऽयम् । पावका शोधयित्री । (तम् ?) अंहसां
पापानामपनेत्री । अथवा पव (तीक्ष्ण ? तिः

कानाम् । नोऽस्माकं स्वभूतं यज्ञमिति सम्बन्धः । सरस्वती मध्यमस्थाना वाक् । कीदृशी ? वाजेभिर्वाजिनीवती । वाजो बलं वेगो वा तद्वती वाजिनी । कासौ ? सरस्वत्याः स्वभूता सेना तद्वती वाजिनीवती सरस्वती । अथवा वाजं हविलक्ष्णमन्नं तद्यस्या अस्ति सा वाजिनी यागसन्ततिस्तद्वती वाजिनीवती सरस्वती । सा यज्ञं वष्टु 'वश कान्तौ' कामयताम् । कामनेन चात्रागमनं सम्भजनं च लक्ष्यते । यो हि यस्मै कामयते (स) तदागच्छति सम्भजते च । आगच्छतु सम्भजतां चेत्यर्थः । धियावसुः धीरिति कर्मनाम । वस्ति धननाम । कर्म यागलक्षणं [वसु] धनं यस्याः सा कर्मधना प्रज्ञाधना वा । अथवा वसेराच्छादनार्थस्य वसुशब्दः । 'शृस्वस्निहि' इत्यादिना उपत्ययान्तः । धिया कर्मणा वृष्टिलक्षणेन प्रज्ञया वा छादयित्री यार्थानाम् ।

क्षारणा) पार्थः । सोमः पवतेजनितामतीनामिति । ण्यन्तश्चात्र द्रष्टव्यः । क्षारयिष्युदकानाम् । नः अस्माकं । स्वभूतम् । सरस्वती प्रथमस्थानवाक् । कीदृशी, वाजेभिर्वाजिनीवती । वाज इत्यन्ननाम । वाजिनीशब्दोऽपि तस्यैव पर्यायान्तरं द्रष्टव्यम् । यजमानेभ्यो यानि ददाति, तैर्हविलक्षणेनैवाभिरन्नवती । अथवा वाजेभिरिति तृतीयानिर्देशाद् युक्तमिति वाक्यशेषः । हविलक्षणेनैवाभिरन्नवती । वाजो बलं वेगो वा, तद्वती वाजिनी (वती?) कासौ सरस्वत्याः स्वभूता सेना । तद्वती वाजिनीवती । सरस्वती । अथवा वाजो हविलक्ष्णमन्नं तद् य (स्यास्ति ? स्या अस्ति) सा वाजिनी (वती ?) यागसन्ततिः । तद्वती वाजिनीवती । सरस्वती । यज्ञं वष्टु । वश कान्तौ । कामयताम् । कामनेना(त्रा)गमनं सम्भजनं च लक्ष्यते । यो हि यं कामयते, स त (दा)मा गच्छति, सम्भजति च । आगच्छतु, सम्भजतां चेत्यर्थः ।

धियावसुः प्रज्ञाधना । अथवा, वसेराच्छादनार्थस्य वसुशब्दः । प्रज्ञया छादयित्री सर्वार्थानाम् ।

IV.76. महो बहु अणो मेघस्थमुदकम् । सरस्वती मध्यमस्थाना वाक् । प्रचेतयति प्रज्ञापयति । केतुना कर्मणा गर्जितारुणेन । गम्भीरं हि गर्जितं श्रुत्वा महदत्र मेघ उदकमिति प्रज्ञायते । केतुशब्दोऽपठितोऽपि कर्मनाम प्रज्ञानामैव वा । कुत एतत् ? वैश्वानरस्य विमितानि चक्षसा' इत्यत्र मन्त्रे प्रयोगदर्शनात् । अत्र हि चक्षसेत्यनेन प्रज्ञाया उपात्तत्वादसन्दिग्धं केतुशब्दस्य कर्मवचनत्वम् । प्रज्ञया वा यया गर्जन्ति वर्षन्ति च । धियः कर्माणि प्रज्ञा वा । विश्वा सर्वा । वि राजतिर्दीप्यर्थः । सामर्थ्यान्नात्रान्तर्णीतव्यर्थः । विविधं दीपयति वृष्टि-

I.3.12. महो म (हं ? हव) बहु । अणो मेघस्थमुदकम् । सरस्वती प्रचेतयति प्रज्ञापयति । केतुना कर्मणा गर्जितारुणेन । गम्भीरं हि गर्जितं श्रुत्वा महदत्र मेघ उदकमित्यवगम्यते । केतुशब्दोऽपठितोऽपि कर्मनामापि, न प्रज्ञानामैव । कुत एतत् ? वैश्वानरस्य विमितानि चक्षसे' त्यत्र प्रयोगदर्शनात् । अत्र हि चक्षसेत्यनेन प्र (ज ? ज्ञा) या उपात्तत्वादसन्दिग्धं केतुशब्दस्य (प्रज्ञा) वचनत्वम् । किञ्च धियः कर्माणि प्रज्ञा वा विश्वाः सर्वा विराजति । राजतिर्दीप्यर्थः । सामर्थ्यान्नात्रान्तर्णीतव्यर्थः । विविधं दीपयति । वाग्वि-

द्वारेण यागकर्माणि । प्रज्ञां वा दीपयति तप्त-
स्योन्मीलयति प्रज्ञाम् । बुभुक्षितस्य न प्रति-
भाति किञ्चित् । अत उच्यते । तस्य निष्प-
त्तिद्वारेण धियो विराजतीति । अथवा धिय
इति तद्वदुपलक्षणम् । धीमन्ति सर्वाणि भूता-
नि प्रतीत्यर्थः । विराजति विविधं दीप्यते
इष्टे ।

I.57. मधुच्छन्दस अर्षिम्, मारुतीयमृक् । आदित्य-
थपर्याय आनन्तर्ये, अहेति विनिग्रहार्थीय
एवशब्देन समानार्थः । अनन्तरमेव स्वधा-
स्वधेत्युदकनाम, उदकमनु पश्चात्, कस्य ?
सामर्थ्याद्ब्रूतेः पश्चादनन्तरमेव तदुदकमित्यर्थः ।
किं कुर्वन्ति ? उच्यते पुनर्गर्भत्वमेरिरे ।
'ईर गतौ' इत्यस्य ष्यन्तस्येदं रूपम्, पुनर्गर्भत्वं
गमयन्ति मरुतः । एतदुक्तं भवति—वर्षिकांश्च-
तुरो मासान् वर्षित्वाऽनन्तरमेवाष्टौ मासास्त-
दुदकं रश्मिभिः प्रत्याहृतमागामिनि संवत्सरे
पुनर्गर्भत्वमापादयन्ति मरुत इति । दधाना
धारयन्तोऽन्तरिक्ष आदित्यमण्डले वा, उदक-
नामैतत्, तदेवोदकं यज्ञसम्पादि । एवमत्रा-
र्थान्तरस्यासम्भवात् सत्यां च गतावानर्थक्यात्
पदपूरणत्वस्यान्याय्यत्वादहशब्दो विनिग्रहा-
र्थार्थ एवशब्देन समानार्थ इत्युपपन्नम् ।

सरस्वती । सा च यागकर्माणि प्रज्ञा वा दीप-
यति वृष्टिद्वारेण । (वा अथा ? अथवा)
धियो विश्वा इति षष्ठ्यर्थे द्वितीया । राजति-
रप्यैश्वर्यकर्मा । कर्मणां प्रज्ञानां वा सर्वासां
विविधमीष्ट इत्यतर्थः ।

I.6.4. षडादहस्वधामिति मारुत्योऽनन्तरा ऋचः सुरू-
पकृतुमित्यैन्द्रमामेधातिथेरित्यैन्द्रत्वे प्राप्तेऽयम-
पवादः । आदहस्वधामित्येताः षडनन्तर
मरुदेवता बीजुचिदाराजतुभिरित्यस्या देवता-
न्तरोपदेशात् तद्वर्ज (न ?) मन्याः षष्मा-
रुत्यः प्रतीयेरन् । तन्निवृत्त्यर्थमनन्तरवचनम् ।
आच्छन्दोऽथशब्दपर्याय आनन्तर्ये । अहेति
विनिग्रहार्थीय एवशब्दार्थः । स्वधामिति
स्वधाशब्द उदकनाम । अन्विति पश्चादर्थः ।
कस्य पश्चात् । सामर्थ्याद्ब्रूतेः । एवं सम्बन्ध-
योजनाद्ब्रूतेः पश्चादेवोदकं पुनर्गर्भत्वम् एरिरे ।
ईर गतावित्यस्य ष्यन्तस्येदं रूपम् । गमयन्त्या-
पादयन्ति मरुतः । पुनःशब्दश्चातीतसंवत्सर-
गर्भत्वापादनपेक्षः । एतदुक्तं भवति—वर्षि-
कांश्चतुरो मासान् वर्षित्वा तदनन्तरमष्टौ
मासास्तदुदकं रश्मिभिः प्रत्याहृत्य त(मा? दा) ।
गामिसंवत्सरे वर्षितुं पुनर्गर्भमापादयन्ति मरुत
इति । अथवा स्वधेत्यन्ननाम । सस्यलक्षणं
चात्रान्नमुच्यते । अनुशब्दश्च पश्चादर्थ एनेन
सम्बध्यते । स्वधामनु सस्यलक्षणस्यान्नस्य पश्चात्
सस्यान् निष्पाद्यानन्तरमेव पुनर्गर्भत्वमापाद-
यन्ति मरुत इत्यर्थः । किं, सामर्थ्यादुदकम् ।
किं कुर्वन्तः । उच्यते । दधाना धारयन्तो-
ऽन्तरिक्ष आदित्यमण्डले वा । किं नाम ।
तदेवोदकम् । नामेति ह्युदकनामपठितम् ।

कीदृशं, यज्ञियं यज्ञसम्पादि मरुद्भिर्गृह्यते ।
 अष्टौ मासानन्तरिक्ष आदित्यमण्डले वा
 धार्यमुदकं गर्भीभवत्यत एवमुच्यते—दधाना
 नाम यज्ञियं पुनर्गर्भत्वमेरि इति । अथवा
 नामशब्दः संज्ञावचनः । धारयन्तो यज्ञियां
 संज्ञाम् । कतमाम् । सामर्थ्यान्मरुत इत्येताम् ।
 मरुन्नामानमित्यर्थः । अथैवमन्यथास्या
 ऋचोऽर्थयोजना—अनुशब्दः पश्चादर्थः साम-
 र्थाद् वृष्टयेव सम्बध्यते । स्वधामित्येतत् तु
 सस्यलक्षणान्नवचनं गर्भत्वमेरि इत्येतेन सं-
 बध्यते । दधाना इत्यापि दधातिर्दानार्थः ।
 नामशब्दोऽप्युदकनाम । एवमेकवाक्यता ।
 वृष्टेः पश्चादनन्तरमेव सस्यलक्षणमन्नं पुनर्ग-
 र्भत्वमेरिरे मरुतो ददतः उदकं यज्ञसम्पादि ।
 एतदुक्तं भवति—वर्षास्त्रोषधीर्जनयित्वा न
 तावत्येव ऋतार्थीभवन्ति मरुतः, किं तर्हि,
 ता एव पुनर्गर्भयन्ति उदकदानेनेति ।

II.225. मधुच्छन्दसा इन्द्र उच्यते । इन्द्रेण ईश्वरो
 मरुद्गणस्तेन सह । सं हिशब्दः पदपूरणः,
 संदृश्यसे संजग्मानः सङ्गच्छमानस्त्वमग्निभ्युपा
 भयवर्जितेन । किं च मन्दू प्रथमाद्विवचन-
 मेतत्, मदनशीलौ युवामिन्द्रमरुद्गणौ । अथवा
 मन्दू इत्येतदपि तृतीयैकवचनान्तमेव मरुद्गण-
 विशेषणम् । मन्दुना मदिष्णुना मरुद्गणेनेति ।
 समानवर्चसा इत्येतेन व्याख्यातम् । द्विवच-
 नान्तं वा । तृतीयैकवचनान्तं वा । समान
 दीप्ती युवाम् । समानदीप्तिना वा मरुद्गणेनेति ।

I.6.7. इन्द्रेणेति सहयोगलक्षणा तृतीया । इन्द्रेण
 सह त्वं मरुद्गण । सं हि दृक्षसे हिशब्दः
 पदपूरणः । सम्यग् दृश्यसे । सज्जग्मानः
 सङ्गच्छमानः तत्र तत्र वृत्रवधादौ कार्यं अवि-
 भ्युपा भयवर्जितेन । 'तस्या एकांतरायास्तु
 अर्धर्चोऽन्त्यो द्विदेवतः' या ऐन्द्रमारुत्युक्ता
 (न?) ऋक् एका वीळुचिदिति । तस्या एका-
 (न्तरा?) न्तरा या इन्द्रेण सं हीयेषा तस्या,
 अर्धर्चोऽन्त्यो द्विदेवतः ऐन्द्रमारुतः । मन्दू ।
 मन्दतेर्भेदनार्थस्येतद् रूपम् । नित्यप्रमुदितौ ।
 समानवर्चसा तुल्यदीप्ती च इन्द्रमरुद्गणौ ।

III.5. मधुच्छन्दसः । इच्छब्द एवार्थः । इन्द्रमेव
 गाथिनो गेयत्वाद् गाथानि सामानि तद्वस्त
 उद्गातारः । बृहत् अत्र तृतीयाया अलुक् बृहता
 बृहन्नाम्ना साम्ना महता वा । इन्द्रमेवाकंभिः

I.7.1. इच्छब्द एवार्थः । इन्द्रमेव । (सं ?) गीयन्ते
 इति गाथाः सामानि । तद्वस्तो गाथिनः
 उद्गातारः । तृतीयार्थं द्वितीयेयं बृहन्नाम,
 महता साम्ना इन्द्रमेव अकंभिः मन्त्रैः ऋत-

अर्कैर्मन्त्रैः ऋगाह्वैः । अर्किणो मन्त्रवन्तो
होतार इत्यभिप्रायः । इन्द्रमेव वाणीः द्वितीया
व्यत्ययेन तृतीयाथं वाणीमिवाग्निर्भयजुगल्ह्या-
भिरध्वयवः । अनूषत 'णु स्तुतौ' इत्यस्य
रूपम् । एताभिः स्तुवन्तीत्यर्थः ।

II.447. मधुच्छन्दसः । स नो वृषन् इति ताद-
र्थ्यं चतुर्थीयं वृषन्नित्येतेन सम्बध्यते, अस्म-
दर्थं वर्धितः, यो हि सर्वार्थं वर्षति वर्षत्यसौ
मधुच्छन्दोर्थम् । अत एष इन्द्र आमन्त्र्यते
स नो वृषन्निति । अमुं चरुमिति मेघनाम
मेघं सन्नादावन सन्नेति सत्यनाम सततपर्यायो
वा तदुपपदस्य ददातेर्विनि रूपम् । हे सत्य
सततं वा दातरित्यर्थः । अपावृधि अपावृणु
उद्घाटय अस्मभ्यमस्मदर्थम् । अप्रतिष्कृतः ।
'स्कुञ् आप्रवणे' आप्रवणमागमनं प्रवर्तेत्य-
र्थत्वाद् अन्येनाप्रतिगतोऽप्रतिष्कृतो युद्धे अन्ये-
नाप्रतिनियुक्तपूर्व इत्यर्थः, अप्रतिस्खलित-
पूर्वो वा । अत्र च स नो वृषन्निति तच्छब्द-
श्रुतेः प्रत्यक्षकृतत्वाच्चास्य मन्त्रस्य अप्रति-
ष्कृत इति चानामन्त्रितत्वादेकवाक्यतार्थ्यं
यच्छब्दोऽध्याहार्यः । यस्त्वमप्रतिष्कृतः
सोपावृधीति ।

II.457. मधुच्छन्दसः । तुझे तुझे दाने दाने ।
कस्य ? सामर्थ्याद् वृष्टेर्धनानां वा ये उत्तरे
पूर्वभ्यः प्रकृष्टतराः स्तोमा मदीया इन्द्रस्य
वज्रिणः । यच्छब्दश्रुतेस्तच्छब्दोऽध्याहार्यः ।
तैरपि न विन्धे विदेर्लाभार्थहेतुं रूपम्, न
लभेः । अस्त्येन्द्रस्य सुष्टुतिं तैरपि नाशेषानि-
न्द्रगुणान् प्रकाशयितुं शक्नोमीत्यर्थः । एतदुक्तं

क्षणैः अर्किणो मन्त्रवन्तो होतारः । इन्द्रमेव
वाणीः । वाङ्मनामेतत् । तृतीयाथं चात्र द्वि-
तीया । यजुर्लक्षणैरध्वयवः अनूषत अस्तुवन् ।

I.7.6. न इति तादर्थ्यं चतुर्थीयं वृषन्नित्यनेन सम्ब-
ध्यते । अस्मदर्थं व (र्वीत ? र्षितः) । यो हि
सर्वार्थं वर्षति वर्षत्यसौ मधुच्छन्दोर्थम् । तत
एवैवमामन्त्र्यते नो वृषन्निति । अमुं चरुं
मेघम् । चरुरिति मेघनाम । सन्नादाव ।
सन्ना इति सत्यनाम सततपर्यायो वा । सत्य-
सततयोर्दातः । अपावृधि उद्घाटय । अस्म-
भ्यम् अस्मदर्थम् । अप्रतिष्कृतः । स्कुञ्
आप्रवणे । आप्रवणमागमनं प्रव (र्त ?)
तेर्गत्यर्थत्वादन्येनाप्रतिगतः अप्रतिष्कृतः ।
युद्धेऽभि (प्र ? यु) ज्ञानः अन्येनाप्रत्यभियुक्त-
पूर्व इत्यर्थः । अत्र च स नो वृषन्निति तच्छ-
ब्दान्मन्त्रस्य चास्य प्रत्यक्षकृतत्वाद् अप्रति-
ष्कृत इत्येतस्यानामन्त्रितत्वाद् यच्छब्दोऽध्या-
हार्यः । यस्त्वमप्रतिष्कृतः सोऽपावृधि ।

I.7.7. तुझ इति न (व ? य) ज्ञानम् । किन्तिहि
तुष्टेर्दानकर्मणस्तु (ज्ञा ? ज्ञो) दानम् ।
दाने दाने । कस्य । सामर्थ्याद् वृष्टेः धनानां
वा । य उत्तरे पूर्वभ्यः प्रकृष्टतरा मदीयाः
स्तोमा इन्द्रस्य वज्रिणः । यच्छब्दश्रुतेस्तच्छ-
ब्दोऽध्याहार्यः । तैरपि न विन्धे । विदेर्लाभ-
ार्थहेतुं रूपम् । अहमस्त्येन्द्रस्य सुष्टुतिं सुष्टु
स्तुतिम् अशेषगुणप्रकाशनरूपम् । तैरपि
नाशेषानिन्द्रगुणान् प्रकाशयितुं शक्नोमीत्यर्थः ।
अथवायं न विन्ध इति स्पर्शनाथो वा ।

भवति येऽपि दानपरितुष्टस्य ममात्यन्तम-
हन्तः स्तोमास्तेपीन्द्रस्य गुणैकदेशवर्तिनः
समस्तगुणप्रकाशनमप्राप्ताः किं पुनरन्य इति ।

(वोरैपि ?) न विन्धे न स्पृशामि । अस्य
सुदुतिम् अशेषप्रकाशनरूपाम् । एतदुक्तं
भवति—येऽपि दानपरितुष्टस्य ममात्यन्त-
महान्तः स्तोमाः, ते ऽपीन्द्रस्य गुणैकदेश-
वर्तिनः समस्तगुणप्रकाशनमप्राप्ताः । किं
पुनरस्येति ।

I.79. मधुच्छन्दस आर्षम् । आ इथेष वीत्येतस्य
स्थाने, विमृजताध्वर्यवो दत्तैत्यर्थः । ईमिति
पदपूरणः । एनं सुते सोमे, व्यस्यथेन सप्त-
म्येषा द्वितीयार्थं, सुतं सोमं मन्दिं तर्पयिता-
रमिन्द्राय मन्दिने तर्पयितव्याय । अथवा
सृजतिरत्र प्रश्नेपार्थः, प्रक्षिपतैनं सुतेऽस्मिन्-
श्रमसत्थे सोमेभ्युन्नयतेत्यर्थः । इन्द्रायेन्द्रार्थं
चक्रिं करणशीलं स्वकार्याणाम्, विश्वानि
सर्वाणि वृषवधादीनि कर्माणि चक्रये
साधुकर्त्रे ।

I.9.2. आ इत्युपसर्गः सृजतेत्याख्यानेन सम्बन्धयि-
तव्यः । ईमिति पदपूरणः । एनं सोमम् अम-
जत । सृजतिरत्र दानार्थः । (केव) लोऽपि
(दविद्वि ? वि) सृजतीत्युच्यते । अध्वर्यूणां
चायं प्रेषः । दत्तं यूयमध्वर्यवः । सुते । द्वि-
तीयार्थं सप्तमीयम् । अमिषुतम् । अथवा
सुत इति स्वार्थ एव सप्तमी । सृजतिस्तु
प्रक्षेपणार्थः । प्रक्षिपतैनं सोममन्यस्मिन् प्रह-
चम (से ? स) स्थे (यन् प्रते ?) पुनरभ्युन्न-
यतेत्यर्थः । कीदृशम् । मन्दिं तर्पयितारम् ।
कस्मै इन्द्राय । सम्प्रदाने तादर्थ्यं चतुर्थीयम् ।
इन्द्राय दत्त (म ?) इन्द्राय वाभ्युन्नयत ।
कीदृशाय । मन्दिने तर्पयित्रे (तर्पयि)
तव्याय वा । कीदृशम् । (किं ? चक्रिं)
ताच्छीत्येऽयकं ? यं किन् । स्वकार्यकर-
णशीलम् । कीदृशाय । विश्वानि चक्रये सर्व-
वृष्ट्यादिकर्मकरणशीलाय ।

II.311. गायतिरर्चेतिकर्मा । गायन्ति स्तुवन्ति
त्वाम् । के ? गायत्रिणो गायत्रं साम ते तव
तन्वन्त उद्गातारः । न च त एत केवलाः
किं तर्हि ? अर्चन्ति स्तुवन्ति अर्कं देवं त्वाम्,
अर्किणो मन्त्रोऽत्रार्कं उच्यते तद्वन्तो होतारो-
ऽपि । ब्रह्माणो ब्राह्मण ऋत्विक् तत्पुरुषास्तु
ब्राह्मणाः शंस्योनीनवेक्ष्येदं बहुवचनम् । ब्राह्मणा
अपि त्वां हे शतक्रत बहुकर्तुन् बहुयज्ञ इन्द्र ।
उद्गंशमिष येमिरे यथा हि कश्चिद् वंशमुद्य-

I.10.1. गायतिरर्चेतिकर्मा । स्तुवन्ति त्वा गाय-
त्रिणः । गायत्रं साम, तद्वन्त उद्गातारः । न च
त एव केवलाः । किन्तर्हि । अर्चन्ति स्तुवन्ति
अर्कं नवं त्वाम् अर्किणः । मन्त्रोऽत्रार्कं
उच्यते । तद्वन्तः होतारोऽपि । ब्रह्मणः
ब्रह्मैकर्विक् तत्पुरुषास्तु ब्राह्मणाच्छंस्यादीनपे-
क्ष्येदं बहुवचनम् । ब्रह्माणोऽपि त्वा हे शत-
क्रतो ! बहुकर्तुन् ! बहुयज्ञ ! वा । उद्गंश-
मिव येमिरे यथा (किञ्चि ? कश्चि) दृ

च्छति एवमुद्यमिरे उद्यच्छन्ति उत्क्षिपन्ती-
त्यर्थः ।

वंशमुद्यच्छेद , एवमुद्यच्छन्ति उत्क्षिपन्ति,
उच्छ्रयन्तीत्यर्थः । वीर्यवृद्धिश्चात्रोच्छ्रायोऽभि-
प्रेतः । स्तूयमाना हि देवता वीर्येण वर्धन्ते ।
सर्वत्रिजः स्वैः स्वैः स्तोत्रैस्त्वांस्तुवन्तीति
यमस्तार्थः ।

III.43. मधुच्छन्दसः । अभिमुख्येन श्रोतारौ कर्णां
यस्य तस्य सम्बोधनं हे आश्रुत्कर्ण श्रुधी गृणु
हवमाह्वानम् । तु इति क्षिप्रनाम । चिदिति
चार्थे क्षिप्रं च दधिष्व धारय । मे गिरः
स्तुतीर्याज्यानुवाक्यादिलक्षणाः हे इन्द्र स्तोमं
च शस्त्रारूपम् । इमं मम स्वभूतम् । कृष्णा
कुरुष्व युजः युज्यत इति युक् सहायः ।
चिदप्यर्थे । सहायादपि कुत्साद्वा विष्णोर्वा
मतिशायिकोऽयमासन्नतरमित्यर्थः ।

I.10.9. हे आश्रुतकर्ण ! श्रुधी हवम् आह्वानं श्रुत्वा
च नृचिदधिष्व । तु इति क्षिप्रनाम । चिच्छब्दः
पदपूरणः । क्षिप्रं धारय मनसि स्थापय
गृण्वित्यर्थः । श्रवणार्थ एव वा सामर्थ्याद्
दधातिः । किम् । गिरः स्तुतीः लौकिकीर्या-
ज्यानुवाक्यालक्षणा वा । न च गिर एव
केवलाः । किन्तर्हि । हे इन्द्र ! स्तोमम् इमं
ममैव स्वभूतं शस्त्रलक्षणम् । श्रुत्या च कृष्व
कुरुष्व । युजश्चित् सद्यनः सन्निकृष्टतमः ।
कः पुनरिन्द्रस्य सहायः.....सखित्वात्
सख्युश्च सहायताया अवश्यम्भावित्वाद्विष्णु-
र्वा । तस्यापि 'सखे विष्णोवितरम्' इति इन्द्रस्य
सखिः वदर्शनाद् मरुद्गणो वा ।

IV.73. मेधातिथेः । यो भवन्तमग्निं देववीतये वीति-
र्गतिर्देवान प्रति वीतये गमनाय । अशनार्थो
वा वीतिः । देवैर्भक्षणाय । हविष्मान् आवि-
वासति परिचरति । तस्मै द्वितीयार्थे चतुर्थी
तम् । हे पावक पावयितः मृळ्य सुखय ।

I.12.9. यो भवन्तमग्निं देववीतये । (तप ? वी)
तिगैत्यर्थः । अशनार्थो वा । देवान प्रति गम-
नाय देवानां वो हविर्भक्षणाय । हविष्मान्
हविः संयुक्तो यजमानः । आविवासति परि-
चर्यायामभिमुख्येन परिचरति । तस्मै ।
द्वितीयार्थे चतुर्थ्येषा । तं हे पावक ! शोध-
यितः । मृळ्य सुखय । (सुखय सर्वं यन्त्वा-
मस्तोष्म ?) ।

III.53. अग्ने देवान इहास्मदीये यज्ञे । आवह
आहूय । आहूय च सादय उपवेशय ।
योनिषु सवनाख्येषु । उपविष्टांश्च सतः परि-
भूष । यो यथा परिग्रहीतव्यस्तं तथा परि-
गृह्णाण यागाय स्वयमपि च पिब सोमं ऋतुना
सह ।

I.15.4. ओमेयी । चतुर्थी ऋग् (अग्नि) देवता ।
हे अग्ने ! देवान् इहावह आहूय च सादय
उपवेशय योनिषु स्थानेषु त्रिषु सवनाख्येषु ।
(स्वा ? सा) दयित्वा च परिभू (य ? ष)
परिपूर्वो भवतिः परिग्रहे । यथा यागार्थं
परिग्रहीतव्यं तथा परिगृह्णाण यजेत्यर्थः ।

अथवा भूष (य ?) अलङ्कार इत्यस्यैतद्रूपम्,
परिभूष्व स्वमण्डलदेवान् । स्वयमपि च
(विश्व ? पित्र) ऋतुना सह सोमम् ।

III.113. मेधातिथेः । अत्र यथा श्रुतसम्बन्धानुप-
पत्तेरेकवाक्यतायै यच्छब्दाध्याहारः प्रदर्शितो
भाष्यकारेण द्रविणोदा यस्त्वमिति । द्रवि-
णसो द्रविणं धनं दक्षिणालक्षणं हविराख्यं वा
तस्मिन्निमित्तभूते कर्तृत्वेन वा तस्य सर्तारः ।
तस्य वा सम्भक्तार ऋत्विजः । अथवा सका-
रान्त एव धनवचनः । ततश्च द्रविणस इति
पञ्चमी । तच्छ्रुतेदं पिबतिवति शेषः । तेना-
यमर्थो भवति । द्रविणोदा नाम देवः । द्रवि-
णसो धनात् सोमाख्यादेकदेशं स्वांशलक्षणं
पिबतु । यमृत्विजो प्रावहस्तासो अश्वरे ।
व्यत्ययेनैकवचनं बहुवचनस्य स्थाने । ध्वर-
तिर्हि साकर्म तत्प्रतिषेधः । अवैगुण्याक्ष आदि
भिरिहिसितेष्वित्यर्थः । यज्ञेषु ज्योतिष्टोमा-
दिषु । अथवाध्वरे ज्योतिष्टोमादौ ये प्रतीति-
सवचनं यागाभ्यासास्तेषु देवं दानादिगुणम्
ईळते याचन्ते स्तुवन्ति वर्धयन्ति वा सः ।

I.15.7. चतस्रो द्रविणोदसः । सप्तम्यायाश्चतस्रः
ऋचः द्रविणोद (रय ? सः) ईळत इत्यस्य
स्तुत्या(त्य)पेक्षत्वाद् देवतानां च स्तुत्यत्वाद् द्रवि-
णोदःशब्दस्य च देवतावचनत्वात् । द्रविणो-
(दाः) द्वितीयाथे प्रथमा । द्रविणोदसम् ।
द्रविणसः द्रविण (इ ? मि) ति धननाम,
एतदिच्छ (ति ? न्ति) द्रविणस्य (न्तीत्यपि
? न्तीति वयचि) सुगागमः । द्रविणस्युर्विप-
(न्य ? र्ये) य इति यथा । द्रविणस्यतेः छन्द-
सत्वात् क्रिप्, क्रिपि चाद्युदात्तत्वम् । द्रविण-
साधनका (म ? मा) इत्यर्थः । प्रावहस्तासः
गृहीताभि (ष ? ष) वप्रा (व ? वा) ण
ऋत्विजः । अश्वरे यज्ञेषु । अश्वरशब्दोऽत्र
ध्वरतेर्हि साकर्मणः क्रियाशब्दः, न यज्ञनाम
व्यत्ययेनैकवचनं (न ? नम्) । साद्गुण्याद्
रक्षआदिभिरिहिसितेषु यज्ञेषु । अथवा अध्वर-
शब्दः समस्तज्योतिष्टोमादिवचनः । यज्ञ-
शब्द (स ? स्त) दवयवभूताभ्यासविशेष-
वचनः । ज्योतिष्टोमादावध्वरे येऽभ्यासविशे-
षाख्या यज्ञास्तेषु । देवं दातारं दीप्तं वा ।
ईळते स्तुवन्ति ।

II.424. मेधातिथेः । सोमानं सोतारम् । कस्य ?
सामर्थ्यात् सोमानाम् । स्वरणं 'सृ शब्दोप-
तापयोः' शब्दयितारमुच्चारयितारं च । कस्य ?
सामर्थ्यात् स्तुतीनां यष्टारं स्तोतारं चेत्यर्थः ।
कृणुहि कुरु मां बहुधनप्रदानेन । बहु धनं
देहि येनाहं यष्टा स्तोता च सामित्यभिप्रायः ।
अथवा सर्वत्र यः शब्दते स स्वयं इति

I.18.1. सोमानमिति चाद्या याः पञ्च ता ब्रह्मणस्पतेः ।
सोमानमित्यादौ याः पञ्चर्चस्ता ब्रह्मणस्पति-
देवताः । सोमानं 'पुब् अभिषवे' अभिषो-
तारम् । कस्य ? सामर्थ्यात् सोमस्य नः ।
स्वरणं 'सृ शब्दोपतापयोः' शब्दयितारम्
अर्चयितारं च । कस्य ? सामर्थ्यात् स्तुतीनाम् ।
यष्टारं स्तोतारं चेत्यर्थः । कृणुहि कुरु मां
धनप्रदानेन । अथवा सर्वत्र यः शब्दते स

नरणः न्युट् कर्मसाधनः प्रकाश्यत इत्यर्थः ।
 कतमोऽसौ कक्षीवान् ? उच्यते । य औषिजः
 पौत्रः । अथवा कक्षीवन्तमिति न ऋषिनाम
 न चोपमानम् । किं तर्हि ? आत्मनो विशेष-
 णम् । उशिक्षच्चोऽपि मेधाविनाम् ।
 योऽहं कर्मलक्षणेन मनुष्यान्वयभूतेन तेन
 तद्वान् औषिजः । उशिजत्वं मेधाविनः
 वषस्य पुत्रो मेधातिथिर्नाम् । यच्छ्रुतेस्तद-
 ध्याहारः । तं मां सोमानं स्वरणं च कुर्विति
 सम्बन्धः । अथवा हस्यश्च कक्षादिस्तद्वान्
 ईश्वर इत्यर्थः । उशिज उशिमवष्टेः कान्तो ह्यसौ ।

II.191. .... अस्य वैतद्रूपम्, रोगादीनां
 होता, अनातद् इत्यर्थः । वसुवित्-‘विदल्
 लाभे’ वसूनां च लब्धा लम्भयिता वा दान
 इत्यर्थः । पुष्टिवर्धनः-सर्वप्रकारायाश्च पुष्टे-
 र्वर्धयिता-स नः-अस्मान् अभिलषितार्थ-
 सम्पादनेन विप्रकारीत्यर्थः । अथवा-रेवानि-
 त्यादिभिः पुत्र उच्यते, य एवंत्वाः पुत्रः स
 ब्रह्मणस्पतेः प्रसादेनास्मान् सेवताम् । अस्माकं
 जायतामित्यर्थः । अस्मिन् पक्षे यस्तुर इत्याद्य-
 क्षरलोपेन चत्तुरः प्राह इत्येवं वा नेयम् ।

IV.42. मेधातिथेः । त्यच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दाध्याहारः ।
 त्वं तं चारु शोभनमध्वरं यज्ञं प्रति गोपीधाय
 गोशब्देनात्र सोम उच्यते । पीथं पानं सोम-
 पानाय प्रकर्षेण हूयसे । एतज्ज्ञात्वा मरुद्भिः
 सह हे अग्ने आगहि आगच्छेति ।

„ मेधातिथेरेव । अभिः कर्मप्रवचनीयः प्रतिना
 तुल्यार्थः । अभि त्वा त्वां प्रतीत्यर्थः । पूर्व-

स्वरणः प्रकाश इत्यर्थः । अभिषोतारं मां
 स्वरणं देवमनुष्येषु प्रकाशं कुरु । हे ब्रह्मण-
 स्ने ! कमिव ? उच्यते । कक्षीवन्तम्, लुभो-
 पममेतद् द्रष्टव्यम् कक्षीवन्तमिव ऋषिम् ।
 कतमोऽयं कक्षीवान् ? (यः ?) उच्यते । य
 औषिजः उशिक्षुपुत्रः ?

I.18.2. यो ब्रह्मणस्पती रेवान् धनवान् यश्च अमीवहा
 रिः सद्गुणं हन्ता वसुवित् ‘विदलिभि’ अपूर्वा-
 णामपि धनानां लब्धा । अथवा विन्दतिरत्र
 सामर्थ्यादन्तर्णीतप्यर्थः । धनानां लम्भयिता
 स्तोत्रभ्यो दातेत्यर्थः । पुष्टिवर्धनः सर्वप्रका-
 रायाः पुष्टेर्वर्धयिता । सः नः सिष्वकु सेवतां,
 यस्तुरः त्वरिता क्षिप्रकारीत्यर्थः । अथवा यो
 रेवानित्यादिभिः पुत्रं प्रति निर्दिश्यते । ब्रह्म-
 णस्पतिप्रसादाद् धनवत्त्वादियुगः पुत्रोऽस्मान्
 सचताम् अस्माकं जायतामित्यर्थः ।

I.19.1. आग्निमारुतमुत्तमम् । अध्यायस्योत्तमं सूत-
 माम्निमारुतम् । प्रतिशब्दो लक्षणे कर्मप्रवच-
 नीयः । त्यच्छब्दस्तच्छब्दपर्यायः । तच्छब्द-
 श्रुतेर्योग्यार्थसम्बन्धो यच्छब्दोऽप्याहर्तव्यः ।
 योऽयमस्माभिः प्रकल्पितः तं प्रति । कीदृशम्
 चारुं शोभनम् । अध्वरं यज्ञम् । गोपीधाय,
 सोमोऽत्र गौरुच्यते, सोमपानाय । प्रहूयसे
 प्रकर्षेणाहूयसे । एतज्ज्ञात्वा मरुद्भिः सहामे
 आगहि ।

I.99.9. अभिशब्दोऽत्र ‘अभिरभागे’ इति लक्षणे
 कर्मप्रवचनीयः । त्वां प्रति । पूर्वपीतये पूर्व-

पीतये अनादिकालप्रवृत्ताय पानाय । सजामि
सजिन्यार्योऽत्र उत्सजामि । सोम्यं सोममयं
मधु । एतज्ज्ञात्वा मरुद्भिः सह हे अग्ने
अभ्यागच्छेति ।

कालप्रवृत्ताय पानाय सजामि । शुद्धोऽप्यत्र
सजतिः सोपसगर्थे द्रष्टव्यः । उत्सजामि ।
अनादिकालप्रवृत्तं यत् पानं तदर्थं तुभ्यं
ददामीत्यर्थः । किम् ? सोम्यं सोममयं मधु ।
द्रवत्वसामान्यान्मृष्टत्वसामान्याच्च सोमरसोऽत्र
मधूच्यते । एतज्ज्ञात्वा मरुद्भिर्मग्न आगहि ।

II.87. श्यावाश्वो मरुतः स्तौति । अरा इव—यथा V.58.5. अरा इव यथा अगश्चक्रस्य अरथस्य वा
अराश्चक्रस्य तुम्बस्य वा तद्वत् । अचरमाः—
चरमः पश्चिमः स येषां नास्ति ते अचरमाः ।
पश्चिमाभावादेवाग्रिमस्याप्यभावः, अनग्रिम-
पश्चिमा इत्यर्थः । अहा इव—अहानीव च
संवत्सरस्य सहजातत्वाद्भिस्तुल्यकाला मरुतः,
नैषामग्रिमो न पश्चिमोऽप्यस्ति कश्चित् । प्र
प्रजायन्ते—एकः प्रशब्दः ‘प्रसमुपोद’ इति
पादपूरणः, अपरः प्रकर्षार्थः, प्रकृष्टा जायन्ते
प्रतिदिवसं वर्द्धमानाः प्रकृष्टा भवन्तीत्यर्थः ।
अकवाः—अकुत्सिताः । महोभिः—स्वैर्माहात्म्यैः,
पृथ्वेः—दिवः पुत्राः, उपमासः—उपमाभूताः
सर्वस्य ।
अथवा—उपमा इत्यन्तिकनाम, दिवः पुत्राः
सन्निकृष्टाश्चेत्यर्थः । रभिष्ठाः—अतिशयेन वेग-
वन्तः, स्वया मत्वा प्रज्ञया मरुतः संमिमिक्षुः
मिक्षतेर्गतिकर्मणः । एतद्रूपं सङ्गच्छतेः ।
यादृश्येषां योग्या प्रज्ञा परानुप्रहात्मिका तादृश्ये-
षामुत्पद्यत इत्यर्थः ।
अथवा मन्यतेर्चैतिकर्मणो मतिः स्तुतिस्तया
संगच्छन्ते स्तोतृभिः स्तूयन्त इत्यर्थः ।

III.154. गर्गस्य । हे वनस्पते वनस्पतिविकार
रथ । वीडङ्गः वीडु दृढमङ्गमवयवो यस्य स
दृढावयवः । हि शब्दो यस्मादर्थं गोभिः

V.58.5. अरा इव यथा अगश्चक्रस्य अरथस्य वा
तदचरमाः चरमः पश्चिमः स येषां न विद्यते
ते अचरमाः.....अग्रिमस्याप्यभावः । अन-
ग्रिमपश्चिमा इत्यर्थः । अहा इव अहानी(नि)
इव संवत्सरस्य समजातत्वाद्भिस्तुल्यकाला
मरुतः नैषामग्रिमः पश्चिमो वा कश्चित् प्र
प्रजायन्ते । एकः प्रशब्दः पदपूरणः प्रसमुपोदः
पादपूरण इति । .....प्रकृष्टा
जायन्ते प्रतिदिवसं प्रतिवर्द्धमानप्रकर्षा
भवन्तीत्यर्थः । अकवा अकुत्सिता महोभिः
पृथ्वेः दिवः पुत्राः सन्निकृष्टाश्चेत्यर्थः । रभिष्ट
अ.....मत्वा प्रज्ञया मरुतः संमिमिक्षुः
म्यक्षतेः श(१ ग) तिकर्मण एतद्रूपम् । सं-
गच्छन्ते यादृश्येषां योग्या परानुप्रहात्मिका
तादृश्युत्पद्यत इत्यर्थः । अथवा मन्यतेर्चै-
तिकर्मणो मतिः स्तुतिः.....स्तूयः
इत्यर्थः ।

VI.47.26. वनस्थदेवतृचः परो वनस्पते प्रभृति
रथदेवत्योऽयं मन्त्रः परस्तृचो इत्येतस्मात्प्रभृति
एतदादिरित्यर्थः । वनस्पतिशब्दोऽयमर्थान्ति
तद्विनेन कृत्स्नवभिगमा भवन्तीति एवं वन-
स्पतिविकारे प्रयुक्तः हे वनस्पते वनस्पति

सन्नद्ध इत्येतेन सम्वध्यते । भूया भव । एव-
मस्मत्सख अस्माकं सखिभृतो मित्रमिव व्य-
सनपात इत्यर्थः । प्रतरणः संग्रामाणां निर्वो-
देत्यर्थः । सुवीरः शोभनवीरयुक्तः । कस्मा-
देवमुच्यते दृढाङ्गो भवति ? यस्माद् गोभि-
र्गोविकारैश्चर्मभिः श्लेष्मणा च सन्नद्धा सम्य-
ग्बद्धोऽसि तस्माद् वीळ्यस्य दृढीकुर्वात्मानम् ।
तथा वीडुङ्कृतया आस्थाता आरोढा च ते
तव जयतु जेतृवानि कृत्यार्थे त्वप्रत्ययः जेत-
व्यानि शत्रूना वृन्दानि धनानि वा तेषाम् ।

विकार रथ वीळु अङ्गः हि विळूनि संस्तब्धाः
दृढानि अङ्गान्यवयवा यस्य स वीळुङ्गः । हि-
शब्दस्तु पदपुरणः । एवार्थं वा । ईदृशावयव
एव भूयाः । भवरस्वमस्मत्सखा अस्माकं सखि-
स्थानीयः सखित्वेन चात्र तद्वतं व्यसनेष्व-
हानं लक्ष्यते । यथा सखा सख्युर्व्यसनेष्व-
हाता तथा त्वमस्माकमहाता भवेत्यर्थः । प्रत-
रणः प्रतीर्यते येन संग्रामः स प्रतरणः सङ्घा-
मनिवेहणे समर्थ इत्यर्थः । सुवीरः शोभन-
वीरयुक्तः । यस्ते वीरो योद्धा स शोभनः
अभीरुरित्यर्थः । कस्मादुच्यते गोभिस्सन्नद्धो
असि गोशब्दोऽत्र तद्विकारश्चर्मणि श्लेष्मा
चोच्यन्ते । एकवाक्यताप्रसिद्धयर्थं च यस्मा-
च्छब्दावध्याहार्यौ यस्माद्गोविकारैश्चर्मभिः श्लेष्म-
णा च सन्नद्धः । णह वन्धने । सम्यक् बद्धोसि ।
तस्मात्कृतदाढ्याभ्युपायत्वाद्वीळ्यस्य । वीळ-
यतिः संस्तम्भकर्मा संस्तम्भय दृढीकुर्वात्मान
दृढीकृतवति चात्मानं त्वयि आस्थाता आरो-
ढा ते तव जयतु । जेतृवानि कृत्यार्थं यन्त्व-
प्रत्ययः जेतव्यानि.....नानि
शत्रुधनानि वा ।

III.154. गर्गस्यैव । उप आ इत्येतस्य स्थाने । शसिः
सामर्थ्यात्पूरणे । आपूरय स्वेन ध्वनिना ।
किम्? पृथिवीमुत द्यां दिवश्च । पुरुषा बहुधा
ते तव शब्दं मनुतां शृणोत्वित्यर्थः । विष्ठितं
विविधं स्थितं स्थावरमित्यर्थः । अतिशय-
प्रदर्शनं च विष्ठितशब्देन स्थावरस्येहोपदा-
नम् । इतरथा श्रोत्राभावाद् घोषमननमनुप-

VI.47.29. परं तु दुन्दुभेर्वदितव्यम् । परस्य दुन्दु-
भिवेदतेत्यर्थः । अर्धरुतीयानाम् ऋचामुपेयेष
आङ्स्थाने । श्वसतिरन्यत्र प्राणार्थो वा श्वस
प्राणन इति पदार्थोपधावकः सुपाठः । इह तु
सामर्थ्यादापूरणार्थः आपूरय । केन? सामर्थ्या-
स्त्वेन शब्देन । किम्? पृथिवीमुत द्यां दिवमपि ।
अथवा श्वसतिवर्धकर्मा स्वमाघातय स्वशब्देन
द्यावापृथिव्यौ तावन्तं शब्दं कुरु यावन्तं
संप्राप्योभे द्यावापृथिव्यावाहती उभे अपि
द्यावापृथिव्यौ प्रतीत्यर्थः । एवं च कृनवति
त्वयि पुरुषा नायं बहुधाशब्दसमानार्थो.....

पन्नं स्यादित्यभिप्रायः । जगत् जङ्गमं च ।
परस्तात्तच्छ्रुतेर्यदध्याहारः । य एवमुक्तोऽसि
सः । हे दुन्दुभे सजृः सम्प्रीयमाण इति
इन्द्रेण देवैश्च सह । दूराद्द्वीयो दूरतरम् । अप-
सेध अपगमय शत्रून् । तथा नदत एव शब्दं
श्रुत्वा तव शत्रवो नश्यन्तीत्यभिप्रायः ।

प्रत्ययस्याभावात् । कितर्हि देवमनुष्यपुरुषपुरुषमये-
(त्ये)भ्यो द्वितीयासत्योर्बहुलमिति सप्तम्यास्त-
त्प्रत्ययः । विष्टितमित्यनेन चास्य सम्बन्धः ।
पुरुषु, बहुषु प्रदेशेषु विष्टितं विविधं स्थितं
कं सामर्थ्याच्छब्दं कस्य ? ते तव मनुतां मनु
बोधने बुध्यताम् ।

मनु सर्वं जङ्गमं प्राणिजातमित्यर्थः । वेचित्तु
विष्टितशब्दस्थापरवचनः । जगदित्येतेन स-
मुच्यते । स्थावरं जङ्गमं च बुध्यतामिति ।
एवं व्याचक्षते । स्थावरस्य शब्दबोधासम्भ-
वात्सदुन्दुभे सजृः सम्प्रीयमाणः इन्द्रेण देवै-
स्सह योगलक्ष्णेषा तृतीया । इन्द्रेण च देवैश्च
सह दूराद्द्वीया दूरतरम् । अपसेधतिर्गतिकर्मा
सामर्थ्याच्चान्तर्णीतित्यर्थः । अपगमय नाशया-
स्मच्छत्रून् तथा नद यथा शब्दं श्रुत्वास्म-
च्छत्रवो दूराद् दूरतरं नश्यन्तीत्यर्थः ।

IV.117. ऋजिश्चन आर्षम् । स नो रासदिति तच्छ्रुते-
र्यदध्याहारः । यं पथस्वपथः परिपति यावान्
कश्चित् पन्थास्तस्य सर्वस्य । परिपति परी-
त्येषोऽधीत्येतस्य स्थाने, अधिपति स्वामिनम् ।
पूषा हि महति पथि सम्प्रती (प्रै)त्यतः पथोऽधि-
पतिरुच्यते । वचस्या तृतीयैकवचनस्य याजा-
देशः । स्वार्थिको वा यकारो वच एव वचस्या
ततस्तृतीयाया अलुक् तथा वचस्यय(या) स्तुति-
लक्षणेन वचसेत्यर्थः । कामेन कृतः । करोतिः
क्रियासामान्यवचनः सामर्थ्यादिह प्रेरणे वर्तते ।
अभिलाषेच्छया प्रेरितः । अभ्यानद् अभि-
व्याप्नोति स्तौतीत्यर्थः । अर्कं देवं पूषणम् ।
स नोऽस्मभ्यम् । रासत् रासतिर्दानकर्मा
ददातु । शुरुधोऽन्यत्र शुरुध आपो भवन्ति
शुचं रुन्धन्तीति । इह तु सामर्थ्याद् धनानि
शुरुध उच्यन्ते । तान्यपि हि शुचं मनोदुःख-

VI.49.8. पूषाऽत्र स्तूयते— स नो दासदिति तच्छ-
ब्दाद्यच्छब्दोऽध्याहार्यः । यं पथस्वपथः यावान्
कश्चित्पन्थाः । परिपति परीत्येष
दधातीत्येतस्य स्थानेऽधिपति स्वामिनम् । पूषा
हि महति पथि प्रतिभये वा रक्षां करोति ।
अतः पथोऽधिपतिरुच्येत । वचस्या तृतीयै-
कवचनस्यार्थं याजादेशः । स्तुतिलक्षणेन
वचसा ..... वचनः सामर्थ्यादिह प्राणे वर्तते ।
अभिलषतेर्गच्छया प्रेरितः अभ्यानद् अभि-
व्याप्नोति स्तौतीत्यर्थः । अर्कं देवम् । सः नः
अस्मभ्यं रासत् दधतु शुरुधः । अन्यत्र शुरुध
आपो भवन्ति । शुचं संरुन्धतीति । इह...
जनानि तान्यपि हि शुचं मनोदुःखम् उपभो-
गसाधनाभावकृतं संरुन्धन्ति । कीदृशी शुरुधा?
उच्यते चन्द्राप्राचन्द्रं छन्दतो (चन्दतेः) कान्ति-
कर्मणः कान्त(न्तं) प्रियमग्रं यासां तादचन्द्रा

मुपभोगसाधनाभावात्कृतं सुतरां संरुन्ध-
न्तीति । कीदृशीः शुरुषः ? चन्द्राग्राः चन्द्रं
चन्दतेः कान्तिकर्मणः । कान्तं प्रियमग्रं यासां
ताश्चन्द्राग्राः । आयत्यामपि हि तानि धनानी-
त्यर्थः । किञ्च धियं धियं कर्म कर्म ज्योति-
ष्टोमादिकं तदपि सीषधाति लोडर्थे पञ्चमो
लकारो व्यत्ययेन विकरणं प्रसाधयत्त पूषा ।
अभ्यानडित्यस्य व्याख्यानमभ्यापन्न इति ।
वाऽतिरिक्तः पाठः । चन्द्राग्र इति बहुव्रीहिः ।
भाष्ये तु समानाधिकरणः प्रदर्शितः । चायनी-
यान्यग्राणि चायनीयानि च तान्यग्राणि चेति ।

II.408. ऋजिश्चन आर्षम् । मिम्यक्षेति म्यक्षतेर्गति-
कर्मणो रूपम् । गच्छति येषु द्वितीयार्थे एषा
सप्तमी । यान युष्मान् रोदसी रुद्रस्य पत्नी
तु इति पदपूरणः । देवीर्मरुतः । 'रुद्रस्य ये
मीळहुषः सन्ति पुत्राः' इति मन्त्रान्तरे दर्श-
नात् । तेनैषां रोदसी माता सा च स्नेहेन
पुत्रान् प्रत्यलक्ष्य गच्छति अतस्त एवमुच्यन्ते ।
गच्छति यान युष्मन् रोदसी देवी यांश्च
सिषक्ति रश्म्याहतरसेन प्राणेन सेवते ।
पूषा किंविशिष्टः ? अभ्यर्थयज्जा अल्पानपि
अनभ्यर्थयन् मरुद्गो ददाति न तं वा स्तो-
तृभ्योऽसौ ददाति स येष्विति यच्छब्दश्रुते-
स्तच्छब्दोऽध्याहार्यः । ते श्रुत्वा हवमाह्वानं
ते मरुतः, यदा हेति पदपूरणः, याथ गच्छथ
यदेति वचनात् तदेत्यध्याहार्यम् । तदा भूमा
यश्च बहुशब्दाद् विपुलवचनाद् बहुत्ववचनाद्
इमनिचि छान्दसत्वादाशुदात्तत्वम् । सामर्थ्या-
च्चात्र अन्तर्णीतमत्वर्थता बहुवचनस्य लुक्
'शेच्छन्दसि' इति । तेनायमर्थः । वैपुल्यवन्ति
बहुत्ववन्ति वा महान्ति बहूनि वेत्यर्थः ।
कानि ? सामर्थ्यात् शत्रुवृन्दानि रेजन्ते

आयस्यामपि हि ता(न्य)नुबन्धीनि धनानीत्यर्थः ।
किञ्च धियं धियं.....ज्योतिष्टोमादिकं
सीषधाति लोडर्थेऽयं पञ्चमोलकारः । व्यत्ययेन
च विकरणः प्रसाधयत्त पूषा ॥

VI.50.5. मिम्यक्षेति म्यक्षतेर्गतिकर्मणो रूपम् ।
गच्छति येषु द्वितीयार्थे सप्तम्येषा । यान्
युष्मान् । रोदसी रुद्रस्य पत्नी देवी । तु इति
पादपूरणः । मरुतो हि रुद्रस्य पुत्राः तेनैषां
रोदसी माता माता च स्नेहात् पुत्रं प्रत्यवश्यं
गच्छति । अत एवमुच्यते-मिम्यक्ष । येषु
रोदसी तु देवीति यां सिषक्ति रश्म्यात्तरसा
अभ्यर्थय । ऋधु वृद्धौ जयतिर्दानार्थकः अल्पा-
नपि रसानभिवर्धयन् मरु.....साभ्यर्थ-
यज्वा । अथवा अभिगतं प्राप्तं देवेभ्यो लब्ध-
मित्यर्थः । अभिगतं च तदर्थं च अभ्यर्थं कस्या-
र्थम्? हविषः ये तह्यो यजते सोभ्यर्थयज्जा ।
अत्रेतिहासमाचक्षते । देवाः किल विष्णुयज्ञेना-
यजते(जन्त) । पूषणमभि चाब्रुवन् । वर्धतां नो
हविरिति । तावब्रुवतैकैकमवदानमावयोरस्त्विति
तौ देवा अब्रुवन् यन्मध्यादवयति । तत्तस्या
देवताया यस्यैह '.....रुच्यते । यस्पूर्वार्धात्तपूषणः
यदुत्तरार्धात्तदमेरिति । तावब्रूतामेतदवदान-
मनेन त्रैलोक्यकल्पं वो भरिष्यतीति । ए?
एतदपेक्षैतदुच्यते । अभ्यर्थयज्वेति तथा
चान्यत्रापि पूषोऽमेश्च हविरर्थभाक्त्वेन स्तुति-

ह्यस्यते रेजते इति भयवेपनयोः । अस्मान् मरुतो हन्तुमागच्छन्तीति मन्यमानानि बिभ्यति ध्वजाग्राणि वा कम्पन्ते । पदकारा-
स्तु भूम रेजन्ते इति ह्रस्वर्धं पठन्ति इति ।
क्रियाविशेषणमिदमेकवचनान्तमिति मन्यन्ते ।
तदा च स्वार्थिक इमनिच् द्रष्टव्यः । बहु
सुष्ठु रेजन्ते इत्यर्थः । अध्वनि अन्तरिक्ष-
नाम अस्य च रेजन्ते इत्येतेनैव संबन्धो याथ
इत्यनेन वा अन्तरिक्षे रेजन्ते अन्तरिक्षे
वा यदा वा यायेति । कीदृशे ? प्रवित्ते प्रक-
र्षण विवित्ते इमौ दीप्ते विस्तीर्ण इत्यर्थः ।

दृश्यते । प्रत्यधिर्यज्ञानामिति पूष्णः प्रत्यधि
देवस्य देवस्य मम हेतुमे यच्छब्दश्रुतेस्त-
च्छब्दोऽध्याहर्तव्यः । ते श्रुत्वा हवमाह्वानं हे
मरुतः यत् यदाहुरिति । तु पदपूरणम् ।
यथा गच्छथ । यदेति वचनात्तदेत्यध्याहार्यम् ।
तदा भूम । बहुशब्दाद्विपुलवचनाद्बहुत्ववचना-
द्वयमनिचि छान्दसमाशुदात्तं चात्रा(न्त)र्णीत-
मवर्धता बहुवचनस्य च लुक् । शोऽछन्दसि
बहुलमिति वैपुल्यवन्ति बहुत्ववर्तिस्वान्महानि
(न्ति) बहूनि वेत्यर्थः । कानि ? सामर्थ्याच्छत्रु-
वृन्दानि रेजन्तेऽभ्यसते रेजत इति भयवेप-
नयोः । अस्मान् हन्तुं मरुत आगच्छन्तीति
मन्यमानानि बिभ्यन्ति (ति) अथवा भ्रम-
मह.....क्ति बहूनि वा ध्वजाग्राणि तानि
रेजन्ते कम्पन्ते । पदकारास्तु—भूमेति ह्रस्व-
करणात् क्रियाविशेषणमिदमेकवचनान्तमिति
मन्यन्ते । तत्र स्वार्थिक इमनिच् द्रष्टव्यः ।
बहुरेजन्त इत्यर्थः । क ? अध्वनि अध्वेत्यन्त-
रिक्षनाम । अस्य रेजन्त इत्येतेन वा सम्बन्धः
.....त्येतेन वान्तरिक्षे रेजन्ते । य अन्त-
रिक्षे वा यदा यायेति प्रवित्ते शुद्धेर(द्धोऽ)पि
विचित्रविपूर्वार्थं द्रष्टव्यः । प्रकर्षण विवित्ते
शुचौ वा विस्तीर्णवेत्यर्थः ।

IV.131. ऋजिश्चिन आर्षम् । उतशब्दोऽप्यर्थे
समुच्चयलक्षणे । नोऽस्माकम् । अहिर्वुध्यश्च
बुध्यमन्तरिक्षं तस्मिन् भवः । शृणोत्वाह्वान-
नम् । कुत एतत् ? हुवाना इति पास्ताच्छ्र-
वणात् । आह्वय माम् । ननु चाह्वानस्य श्रूय-
माणत्वात् न च केऽलोऽहिर्वुध्यः । किं तर्हि ?
अज एकपात् । अजश्च एकः पादो यस्य स
एकपात् । पृथिवी समुद्रः पृथिवी च समुद्रश्च
द्यौश्चादित्यश्चेत्यर्थः । विश्वे देवाः सर्वे देवाः

VI.50.14. अहिर्वुध्यादयोऽत्र स्तूयन्ते—उत अपि
नः अस्माकम् अहिः बुध्यः बुध्नमन्तरिक्षं
तस्मिन् भवः शृणोतु किम् ? आह्वानम् । कुत
एतत् हुवाना इति परस्ताद्वचना.....
त्वात् । नच को(के)वलो हि किं तर्हि अजश्च
एकपात् एका(कः) पात् यस्य सः एकपात्
पृथिवी च समुद्रश्च विश्वेदेवाः ऋतावृधः सत्य-
स्य यज्ञस्य उदकस्य वा वर्धयितारः हुवानाः
आहूयमानाः शृ(श्रु) त्वा चाह्वानमागतौ सन्तः

कीदृशाः ? कृतावृधः सत्यस्योदकस्य यज्ञस्य
वा वर्धयितारः । हुवाना ह्वयमानः(नाः)। श्रुत्वा
चाह्वानमागताः सन्तः स्तुता अस्माभिः ।
मन्त्रास्त्रुतीयार्थे प्रथमा मन्त्रैः । कविशस्ता
अन्यैरपि मेधाविभिर्नित्यमेव स्तुता अवन्तु
पालयन्तु । मन्त्रा इत्यतिरिक्तपाठः :

III.52. भरद्वाजस्य । हे अग्नीपर्जन्यौ । अवतं
गच्छतम् । धियं कर्मनामैतत् कर्म मे मम
श्रुतम् । अस्मिन् हवे आह्वाने सुहवा स्वाह्वानौ ।
सुष्टुति शोभनां च स्तुति चास्माकं स्वभूतां
गत्वाच्चेष्टामन्नम् । अन्यो युवयोरेकः । जन-
य जनयत गर्भमन्यः । एवं प्रजावतीरिषः
प्रजामग्निहितान्यन्नानि । आधत्तमस्मे अभि-
मुख्येन स्थापयतमस्मासु । चतुर्थ्यर्थे वा श
आदेशः । अभिमुख्येन दत्तमस्मभ्यमित्यर्थः ।

II.327. भरद्वाजस्यार्षम् । एहि आगच्छ । वां
त्वशब्दस्यायं छान्दसत्वात्तत्कारलोपस्वम् । हे
विमुचो नपात् संहारकाले प्रसित्वा प्रजाः पुनः
सृष्टिकाले विमुञ्चतीति प्रजापतिस्तस्य नपात्
पौत्रम् । कथं पुनः प्रजापतेः पौत्रत्वम् ?
उपनिषत्सु कृत्स्नस्य जगतोऽद्भ्यः, अपां च
प्रजापतिः स्रष्टा ततस्तदुत्पत्तिश्रुतेः । अपत्य-
मात्रनाम वा नपाच्छब्दः प्रजापतेरपत्यभूतः ।
आवृणो आगतदीप्ते पूषन् संसचावहै पूषापेक्षं
च द्विवचनम् । अहं च त्वं च आवां परस्परं
सेवावहै । अहं त्वां हविषा च संसेवे त्वमपि
मां सेवस्व सेवितुं मामिच्छस्व । रथी

स्तुतोऽस्माभि...र्थे मन्त्रः कविः(वि) शस्ता
अन्यैरपि मेधाविभिर्नित्यं स्तुताः अवन्तु
पालयन्तु । एवमत्राप्यहिवृध्यादयः स्तूयन्ते ।

VI.52.16....(अग्नी)पर्जन्यावत्र देवता इह अग्नी-
पर्जन्यौ अवतं गच्छतं पालयतम् । वां धियं
कर्मया.....रूपं मे मम स्वभूतं न
केवलं कर्म । किं तर्हि ? अस्मिन् हवे तृतीयार्थे
सप्तम्येषा । अनेनाह्वानेन हे सुहवा स्व...
(ह्वा) नौ अनेनाह्वानेन नित्यमाहूतावि-
त्यर्थः । सुष्टुति शोभनां स्तुति नः अस्माकं
स्वभूतं (तां) किञ्च आदृष्टमन्यः युवयोरेकः
पर्जन्यः जनयत वृष्टिप्रदानेन जनयत गर्भ-
मोषधीनामन्योऽग्निः अग्निन (दि) त्या-
न्तर्गतेन पच्यमाना ओषधयो गर्भं भजन्ते ।
अत एवमुच्यते—गर्भमन्य इति गर्भमन्य
इति । किञ्च प्रजावतीः प्रजासहिताः इषोऽन्नानि
आधत्तमस्मे अस्मासु दत्तमस्मभ्यमित्यर्थः ।

VI.55.1. एहि आगच्छ वां त्वां शब्दस्यायं छान्दस-
स्तत्कारलोपः । त्वां हे विमुचो नपात् संहार-
काले प्रसित्वा प्रजाः पुनः सृष्टिं.....
मुञ्चतीति विमुक् प्रजापतिः तस्य नपात्
पौत्रः कथं पुनः पूषा प्रजापतेः पौत्रः ? उप-
निषत्सु कृत्स्नस्य जगतोऽद्भ्यः अपां च प्रजा-
पतिरुत्पत्तिश्रुतेरपत्यनाम वा नपाच्छब्दः
प्रजापतेरपत्यभूत आवृणो संसचावहै व्यत्यये-
नेदमेकवचनस्य स्थाने द्विवचनं पत्यपेक्षं वा
अहं संसेवै.....पत्नीयजमानौ स्तुतिभिर्हवि-
भिश्च संसेवावहै संसेव्यमानश्च रथी साराधि-
वचनेऽयं शब्दाप्रवर्तमानसामान्यादि (ह).....

सागथिस्थानीयो नेता ऋतस्य यज्ञस्य नो भवति ।

नेतरि प्रयुज्यते । ऋतस्य यज्ञस्य नः अस्माकं स्वभू (तस्य) '...श्चत्येवमेतद्द्रव्योर्वहुवचनम् । आवयोः स्वभूतस्य भव । अथवा वामित्यावां शब्दस्य छान्दस आकारलोपः । पू...पक्षं च द्विवचनं...स्तुत्या हविषा च संसेरेव त्वमपि मां संसेवस्व । सेवितुं च मामिच्छन् ऋतस्य नो भवति ।

II.173. भगद्वाजस्य । माता आदित्यस्य रात्रिः । ततोऽनन्तरमुत्पत्तेस्ततोऽस्य जन्मावगमनात् । तस्या मातुः । दिधिपुम्-धारयितारम्, स्त्रोदयेन विरोद्धारमित्यर्थः । अब्रवम्-ब्रवीम्यहम्, यद्यद्विवक्षितम् । स च मयोच्यमानः स्वसु-र्जारः-एकतो राज्ञेर्जातत्वादित्यस्य स्वसा उषाः, भ्राता भगिन्याः सहचारी भवति, तदीयानाञ्च क्रीडनकानामपहर्ता बल्ये । आदित्यशेषसा सहचारी, तदीयानाञ्च रसानाम-वश्यायानां शोषणेनापहर्ता । अतः सहचर्यसामान्यात्तदीयरसापहरणसामान्याच्चोषा अस्य स्वसा उच्यते । तस्या जरयिता, तदुदये हि सा जीर्यति, अतस्तस्या जारः शृणोतु । नः अस्माकम् । भ्राता इन्द्रस्य-उभयोरिन्द्रादित्ययोरेव । कस्मात् कारणात् ? मनोजातत्वात् भरणाद्वा, स हि रसान्मध्यमस्य रश्मिभिर्गदाय तैस्तं विभर्ति । सखा मम-स्तुत्यस्तोतृत्वलक्षणेन सम्बन्धेन सखीभूतः ।

V1.55.5. अन्यस्या वा कस्यश्चित्स्वसु भो भोक्ता श्रूयते—यथा प्रजापति (ः) प्रजापतिर्यै स्वां म (दु) हितरमभ्यध्याय.....नाशयिता उच्यते जनैः । आदित्यो हि पूषा स च स्त्रोदयेनोषसं जरयति मातु-र्दिधि (पुम्) पूष्णो माता रा (त्रिः).....जनयति दिधिपुशब्दः ज्येष्ठस्य भ्राता सा-यायां अनियुक्तप्रवर्तते । तस्य वा वाचकः ज्येष्ठायां वा.....आढायां य (ः) कनी-यस्या उद्बोढा तस्य तच्चैतद्द्रव्यमपि न मातरं प्रति सम्भवति । अतोऽत्र दिधिपु-शब्दः दध धारण इत्येतस्य क्रियाशब्दो वि-ज्ञायते । स्वस्या मातु (ः) रात्रे (ः) दिधिपुं धारयितारं स्त्रोदयेन निरोद्धारमित्यर्थः । पूषा ह्यादित्यं (त्यः) सं (सः) स्त्रोदयेन रात्रि नि-रुणद्धि तमब्रवं ब्रवीमि । यद्यद्विवक्षितं स चोद्यमान (ः) जारः शृणोतु नः अस्माकं भ्रातेन्द्रस्य उभयोरिन्द्रापूष्णोरेकस्मात्प्रजापते-र्जातत्वात्सखिस्थानीयो मम ।

11.398. भगद्वाजस्यार्षम् । आकारो वहन्वित्यनेन सम्बन्धते । अजासोऽजाः पूष्णोऽश्वाः पूषणं रथे तृतीयार्थे एषा सप्तमी रथेन निशृम्भास्त-च्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दोऽध्याहार्यः । ये निशृम्भाः शीघ्रगामिन इत्यर्थः । कीदृशं पूषणम् ।

V1.55.6. अजासः पूष्णोषा (ः) पूषणम् (णं र) रथे तृतीयार्थे सप्तम्येषा र (थे) न निशृम्भाते तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दोऽध्या (ध्या) हर्तृ-क्ष (व्यः) ये निशृम्भा (म्भा) स्ते निशृम्भा (म्भा) इति निश्चयया दृढया गत्या ये हरन्ति प्रापयन्ति ते निशृम्भा (म्भाः) शीघ्रगामिनः

उच्यते । जनश्रियं दीप्तमित्यर्थः । देवं दाना-
दिगुणमावहन्तु अस्मान्प्रति । विश्रुतः सम्य-
ग्धारयन्तः ।

अथवा श्रमणं श्रु (शृम्) संपदादित्वात् किप्
सम्प्रसारणं च छान्दसत्वात् निहितमश्रुयेते
निशृम् भा दीप्तौ निशृम्श्च दीप्ताश्च निशृम्भा
(म्भा) श्रमवर्जिताश्च दीप्तौ...दश (कीदृशं)
प्रषणम् उच्यते । जनश्रियम् (यम्) दीप्तमि-
त्यर्थः । देवम् आवहन्तु अपनयन्त्वस्मान् प्रति
सम्यग्धारयन्तः (ः) अक्लेशयन्त इत्यर्थः ।

II.50. भरद्वाजस्यार्षम् । उतोऽप्यर्थे । अद इत्यपि
द्वितीया सप्तम्यर्थे । अप्यमुष्मिन् स्वैरवयवैः
पर्वभिः, कालपर्वभ्यां वा तच्छ्रुताभ्यामहो-
रात्राभ्यां पर्ववति, भास्वरे वा, गवि गन्तरि
आदित्यमण्डले स्थित इत्यर्थः । कोऽसौ ?
सूरः । धर्ता चक्रम्, चक्राकृति देवादित्य-
मण्डलम् । हिरण्यम्—उज्ज्वलवर्णत्वात् ।
हिरण्यमेव वा । न्यैरयत्—नियतमुदयास्तम-
याय प्रैरयत् । रथीतमः—अन्येऽपि रथिनः
सन्ति, अयं तु मुहूर्तमप्यनवस्थितरथ इत्यतो
रथीतमः । अतिशयेन रथीत्यर्थः । अथवा
ब्राह्मणचक्रमिति दर्शनाच्चक्रशब्दः समूहवचनः ।
तच्चात्र सामर्थ्यादुदकस्याह न यस्य कस्यचित् ।
उदकसमूहं पृथिवीतो रश्मिभिरात्मानमुज्ज्व-
लन्तं प्रति प्रेरयति भौमान रसानादत्त इत्यर्थः ।
अथवा हिरण्यशब्देनोदकमुच्यते 'हिरण्यदा
दित्यन्नमस्मा' इति मन्त्रान्तरे दर्शनादुदकात्मकं
चक्रमित्यर्थः ।

VI.56.3. उत अपि अद (ः) चक्रस्य वायमव्यव-
हितस्यापि प्रतिनिर्देश इदं चक्रमिति (सप्त-
म्यर्थे वा) सप्तम्यर्थे वा प्रथमा । अमुष्मिन् ?
पुरुषे पुरुषशब्दो भासुरवचनः भासुरे शुक्ले
वर्णे गवि बुलोके गौ...मिहि बुनाम
सूरः (ः) सर्ता गन्ता पूषा चक्रमदित्यमण्डला-
ख्यं हिरण्यं हिरण्यं (हिरण्यः) सदृशमु-
ज्ज्वलस्तम(लं तम्) न्यैरयत् नियतेन मार्गेण
प्रेरयति—उदयायास्तमयाय च रथीतमः (ः)
अतिशयेन रथी परस्वादित्यमण्डलमत्र गो-
शब्देनोच्यत इति मन्यते । तत्र गवीति
सप्तमीश्रुतेरवस्थित इति काव्य(वाक्य)शेष
इति गव्यादित्यमण्डलेऽवस्थितः (ः) पूषा चक्रं
प्रेरयति । चक्राकृति तदेव वादित्यमण्डलं रथ-
चक्रं वोच्यते—अथवा उदकं चक्रमुत कथं
चक्रशब्दो हि समूहवाची ब्राह्मणचक्रं भज ।
चक्रमिति सामर्थ्याच्चात्रोदकसमूहः । परिपृष्टते-
र्वा गत्यर्थस्य चक्रमुदकं त...पृथिवीतो
रश्मिभिरात्मानं प्रति वेरयतीति शिष्टपद-
योजना सदृशी ।

III.57. भरद्वाजस्य । नु इति क्षिप्रनाम । इन्द्रशब्देन
पूषाशब्देन चेन्द्रः । कुतः । द्विवचनस्थानादि-
कारश्रुतेच्छान्दसत्वाद् विल्लेपकशेषो द्रष्टव्यः ।
इन्द्रापूषणौ नु क्षिप्रं युवां वयं सख्याय स्तुय-

VI.57.1. सूक्त इन्द्रोऽपि पञ्चमे पञ्चमेऽस्मिन् सूक्ते
इन्द्रोऽपि देवता न केवलं पूषेन इन्द्रानुपूषणा
परंपरापेक्षमत्रैकैकेन शब्देन द्वयोरपीन्द्रापूषणो-
रभिधानं...केन प्रत्येकं द्विवचनप्रवृत्तिः ।
नु इति क्षिप्रनाम क्षिप्रमिन्द्रापूषणौ वयं

स्तोत्रवलक्षणाय स्वस्तये अविनाशाय हुवेम
नित्यमाह्वयेमेयाशास्महे । वाजसातये वाजमंत्रं
सातिः संभजनम् । अन्नसंभजनाय चात्मनः
युवयोर्वा ।

सख्याय सखिभावाय स्वस्तये अविनाशाय च
हुवेम आद्यमा वाजसातये अन्नसंभजनाय च ।

1V.116. भरद्वाजस्य । शुक्रशब्दोऽत्र शुक्रपर्यायः
शुक्रं ते तव । अन्यत् एकम् । किं पुनस्तत् ?
सामर्थ्याद्रूपम् । यजतं ते अन्यत् । यजत-
शब्दोऽत्र शुक्रप्रतियोगित्वालोहितपर्यायः ।
लोहितं ते अन्यदपरं रूपम् । पूषाद्यादित्यः ।
तस्य मध्यन्दिने शुक्रं रूपम् , लोहितमुदया-
स्तमययोः । अथवा शुचेर्दीप्यर्थस्य शुक् रो
मत्वर्योऽयः । शुक्रं दीप्तिमदुच्यते । दीप्तिमत्
ते तवैकं रूपं, मण्डलाख्यम् । यजतं यष्टव्य-
मन्यमण्डलस्यधिष्ठायकम् । ते चैते विपुरुषे
परस्परं भिन्नरूपे शुक्रलोहितत्वरूपेण । ते वा
अह्नी अहोरात्रे एते त्वमसि । तव चैते
कर्मणि यतस्त्वत्कर्तुके एते अतस्त्वमसि ।
द्यौरिवासि द्यौरिव च त्वमसि यथा द्यौर्व्या-
पिनी तथा त्वमसीत्यर्थः । विश्वा हि हिरत्र
चार्थे सर्वाश्च मायाः । अवसि प्रज्ञाहेतुभूत-
प्रकाशदानेन त्वं पालयसि । हे स्वधावन्
स्वधेत्युदकनाम वा रश्म्याहतेनोदकेन हवि-
र्लक्षणेनाग्नेन वा तद्वत् । किञ्च भद्रा कल्याणी
ते तुभ्यं हे पूषन् इहास्मदीये यज्ञे रातिर्हविषो
दानमस्तु कृणु ।

अथवा भद्रा ते इति तेशब्दः 'कर्तृकर्मणोः
कृति' इति कर्तृलक्षणषष्ठ्यन्तः । कल्याणी ते
स्वत्कर्तृका रातिरिहास्तु । कल्याणं दानमिहा-
स्मभ्यं देहीत्यर्थः । द्वितीये व्याख्याने यजत-
मिह भाष्ये भाजनं स्वपानपात्रं तेन तद्वती ।

1V.24. भरद्वाजस्य । वळिःयेति द्वे अपि सत्य-
नामनी 'अभ्यासे भूयांसमर्थं मन्यन्ते' इति ।

VI.58.1. शुक्रं ते अन्यत् पूषादित्यः तस्य मध्य-
न्दिने शुक्रं रूपं लोहितमुदयास्तमययोः अथवा
शुचेर्दीप्यर्थस्य शुक्रं द्यौरिव च त्वमसि द्यौः
यथा द्यौर्व्यापिनी तथा त्वमपीत्यर्थः । विश्वा
हि हिशब्दोऽत्र चार्थे सर्वाश्च मायाः प्रज्ञाः
अवसि प्रज्ञाहेतुभूतप्रकाशदानद्वारेण त्वं पाल-
यसि । हे स्वधाव । स्वधेत्युदकनाम अन्ननाम
वा रश्म्याहतेनोदकेन हविर्लक्षणेन वाग्नेन
तद्वान् किञ्च भद्रा कल्याणी ते तुभ्यं हे पूषन्
इह अस्मदीये यज्ञे रातिः हविर्दानमस्तु भवतु
अथवा भद्रा त इति तेशब्दः कर्तृकर्मणोः
कृतीति कर्तृलक्षणषष्ठ्यन्तः । कल्याणी
त्वत्कर्तृका रातिरिहास्तु कल्याणं दानमिहा-
स्मभ्यं त्वं देहीत्यर्थः ।

VI.59.2. वळिःयेति । द्वयोः सत्यनाम्नोऽभ्यासे भूयां-
सम् अर्थं मन्यन्त इत्यर्थः । यस्ते पा(पौ)न-

अथ भूयस्त्वेनापौनरुक्त्यम् । सयम् । महिमा
माहात्म्यम् । वां युवां युवयोः । इन्द्रामीपनिष्ठ
'पण व्यवहारे स्तुतौ च' अतिशयेन स्तुत्य
इत्यर्थः । आकारः पूरकः समुच्चये वा 'देवे-
भ्यश्च पितृभ्य आ' इति वत् । आहरपेक्षया
च समुच्चयः । महत्त्वं चातिशयेन स्तुत्यं च ।
समानश्च वां युवयोर्जनिता जनयिता आदित्यः
प्रजापतिर्वा । ततश्च समानपितृकत्वाद् भ्रातरौ
युवाम् । न च क्रमजन्मानौ । किन्तु हि ? यमौ
युगपजन्मानौ । इहेह मातरौ इह प्रदेशे मातरौ
ययोस्ताविहेह मातराविति । इहेह इति च
वीप्सा सन्निहिताशेषजगत्प्रदेशप्रतिनिर्देशार्था ।
सर्वजगत्प्रदेशमातरावित्यर्थः । माता चेन्द्रा-
ग्न्योर्धाना सर्वजगत्प्रकृतिस्वात् । अदितिर्वा
देवमातृत्वात् । तौ चोभावपि सर्वत आत्मनः
सर्वजगत्त्वाद् अदितिर्देवमाता अग्नेरिन्द्रेण सह
जायमानत्वादर्शनाद्यमोऽग्निः ।

II.370. भरद्वाजस्य । यः स्तोता हे इन्द्रामी सुतेषु
सोमेषु वां स्तवद् आदरेण स्तौति । तेषु व्य-
त्ययेन षष्ठ्येकवचनस्थाने सप्तमीबहुवचनमे-
तत् । भसथ इत्येतच्च; ख्यातमुत्तरस्मादर्थार्चा-
दनुषक्तव्यम् । तस्य सोमान् न भसथो भक्ष-
यथः । हे ऋतावृधा ऋतावृधौ सत्यस्य यज्ञ-
स्योदकस्य वा वर्धयितारौ । जोषवाक्रमविज्ञा-
नमस्पष्टं किमपि वचनं वदतोऽसम्यक् स्तुवत
इत्यर्थः । हे पञ्चहोषिणा पञ्चमन्नं हविराख्यं
वा स्तुतिक्रियाविषयं तद् येषामस्ति ते पञ्चा
व्रातविष्का वा । के पुनस्ते ? ऋत्विग्यज-
मानाः तेषां स्वभूतं होतव्यं हविः पञ्चहोषमि-
त्यर्थः, तेन तद्वन्तौ पञ्चहोषिणौ देवा देवौ
भसथो भक्षयथः । चनेति पदपूरणः । कदा-
चिदपीत्यस्य वार्थे । न कदाचिदपि भजतः,

रुक्त्या 'वयो हे इन्द्रामी' (आ)ता(का)
रस्तु पदपूरणवार्थे वा परापेक्षया च स्व'श्च
वां युवयो' (जनि)ता जनयिता प्रजापतिः
समानपितृकत्वाच्च भ्रातरौ युवां न च क्रमव-
ज्जन्यनो(न्मानौ) किं तर्हि यमौ युगपज्जातौ
इहेह मातरा इह इह प्रदेशे माता ययोस्तौ
इहेह मातरा इहेहेति च वीप्सा सन्निहिताशेष-
जगत्प्रदेशप्रतिनिर्देशार्था सर्वजगत्प्रदेशवर्ति-
मातृकोऽपी(कावि)त्यर्थः । का पुनरिन्द्राग्न्यो-
र्माता आत्मैव वा सर्वजगत्प्रकृतिस्वाद् अदिति-
र्वा देवमातृत्वात् तौ चोभावपि सर्वत्र स्तः
आत्मा सर्वजग(गत)त्वाददितिर्देवमाता माहा-
भाग्यात् ।

V1.59.4. यः स्तोता हे इन्द्रामी सुतेषु सोमेषु वां
यु । तं स्तवद् आदरेण स्तौति । तेषु व्यत्यये
षष्ठ्येकवचनस्य स्थाने सप्तमीबहुवचनमेतत् ।
तस्य ऋतावृधा सत्यस्य यज्ञस्य वा वर्धयि-
तारौ जोषवाकं वदतः जुषी प्रीतिसेवनयोः
प्रीणयितुं सेव्यं वां वचनं जोषवाकम् अत्य-
न्तोत्कृष्टस्तुतिरित्यर्थः । तां वदत उच्चारयतः
स्वभूते यज्ञे स्वभूतं वा सोमं हे पञ्चहोषिणा
पञ्चमन्नं हविरलक्ष्यं बलं वा स्तुतिक्रियावि-
षयं तद्वन्तः (ः) पञ्चा अङ्गिरस ऋषय ऋत्विजो
वा तेषां यत्स्व (स्व) भूतं होतव्यं हविः
तद्वन्तौ पञ्चहोषिणौ देवा देवौ न भसथश्चन
भसथ इत्यतिक्रमा चनेति निपात (ः) पद-
पूरणो वा कदाचिदपीत्यस्मिन् वाऽर्थे श्रुतिश्र-
वणसक्तौ कदाचिदपि न अर्थः (त्यः) न

स हि तेन भावेन शब्दमात्रमस्पष्टमुच्चारयति ।

पिबथ (:) । सोमम् उरुष्ठस्तुतिश्रवणसक्त-
योर्युवयोर्भोजनमपि विस्मरतीति (?) सम-
स्तार्थः । यास्कस्त्वा जोषमित्यविज्ञातनामधे-
यमिति अविज्ञातमपि स्पष्टं वचनं जोषवाक
उच्यते--अत्र पूर्वस्मिन्नर्थे भसथ इत्युत्तर-
स्मादधर्चाक्रियापदमनुषज्यैकवाक्यता योज्या
य (?) सुतेषु सोमेषु युवां सम्यक्तानि तस्य
यज्ञे सोमं भसथ (:) अश्रीथ (:) पिबथ
इत्यर्थः । जोषवाकं त्वविस्पष्टं वदतः अस-
म्यक् स्तुवतः न कदाचिदपि भसथ इति ।

[I.490. भरद्वाजस्य । हिशब्दो यस्मादर्थे । पुरु
बहु वां युवयोः पुरुभुजा हे पुरुभुजौ बहूनां
हविषामभ्यवहन्तारौ पालयितारौ वा यजमा-
नानाम् । देष्णं दानं यस्मात् प्रभूतदायिनौ
युवां तस्माद् धेतुं दोग्ध्रीं गां नोऽस्मभ्यम् ।
इषम्-अन्नं च पिबन्तं क्षारयन्तं दत्तमित्यर्थः ।
असक्राम्-असंक्रामणीं यावज्जीवमनपायिनीम् ।
यद्वा समेष्वक्रान्तामगतामस्मत् सजःतैरप्राप्त-
पूर्वमित्यर्थः । किञ्च स्तुतश्च स्तुतः क्षविरूपं
स्तोतारश्च ये केचित् पृथिव्यां ते सर्वे वां
युवयोः हे माध्वी मधुसम्बन्धि मधुनः पूर्णो
माधवः 'तस्येदम्' इत्यणि गुणाभावश्छान्दस-
त्वात् । कोऽसौ । दृतिः । कुतः एतत् ।
'यो ह वां मधुनो दृतिराहितो रथ चर्षणे ।
ततः पिबतमश्विना' इति मन्त्रान्तरे दर्शनात्
तेन तद्वर्ती माध्वीम् 'इवनिपौ छन्दसि' इति
मत्वर्थे ईकारः । सुष्टुतिश्च शोभना च
या काचित् स्तुतिः सर्वा युवयोरेव । रसाश्च
सोमलक्षणा ये वां युवयो रामिर्दानम् अगमन्
अनुगच्छन्ति । युवाभ्यां ये प्रदीयन्त इत्यर्थः ।

VI.63.8. पुरु हि वां हिशब्दो यस्मादर्थे यस्मात्
पुरु बहुः वां युवयोः हे पुरुभुजा बहूनां
हविषामभ्यवहन्तारौ पालयितारौ यजमानानां
देष्णं दानं यस्मात् प्रभूतदायिनौ युवामि-
त्यर्थः । तस्माद्धेतुं दोग्ध्रीं गां नः अस्मभ्यम्
इषम् अन्नं च पिबन्तं क्षारयतम् दत्तमित्यर्थः
अथवा धेतुमिषिष एव विशेषणम् । धेत्
पाने पानेन चात्रोपभोगयोग्यता लक्ष्यते ।
धेतुं.....मुपभोगयोग्यतामिषम् असक्राम्
असंक्रामणीं यावज्जीवमनपायिनीत्यर्थः । अथवा
समानेषु न क्रामतीत्यसक्राम् । जनसनखन-
क्रमगमविद्धोरनुनाससिकः स्यात् । समानय
छन्दसीति सभावः (समाने) ध्वक्रान्तामस्मत्
सजःतैरप्राप्तपूर्वमित्यर्थः । किञ्च स्तुतश्च
स्तोतारश्च ये केचित् पृथिव्यां ते सर्वे वां
युवयोः हे माध्वी मधुनः पूर्णं मध्वाः सौदृतिः
कुत एतत् यो ह वां मधुनो दृतिः मन्त्रान्तरे
दर्शनात् तद्वन्तो माध्वी इवनिपौ छन्दसीति
मत्वर्थे ईकारः । सुष्टुतिश्च शोभना च या
काचित् स्तुतिः सा सर्वा युवयोरेव रसाश्च सोम-
लक्षणाः ये वां युवयोः रतिं दानम् अनु अगमन्
अनुगच्छन्ति.....ये प्रदीयन्ते इत्यर्थः ।

II.192. भरद्वाजस्य । प्रोपसर्गो भरध्वमित्याख्या-
तेन । चित्रम्-विचित्रम्, अर्के मन्त्रं स्तुति
लक्षणम्, गृणते-कर्मणि शतप्रत्ययः, गीर्य-
माणाय स्तोतव्यायेत्यर्थः । तुराय तुर्वेतेर्हिसार्थ-
स्य रूपम्, तुर्विते शत्रूणां हिंसित्र इत्यर्थः ।
'त्वर त्वरणे' अस्य वा, त्वरित्रे क्षिप्रकारिणे ।
मारुताय-मरुतां समूहाय, स्वतवसे-स्वबलाय,
भरध्वम्-प्रभरध्वम्, प्रहरत प्रापयत प्रोच्चा-
रयेत्यर्थः । अथवा-अर्कमन्त्रं हविलक्षणं तद्धे-
तुमाइवनीयं प्रति प्रापयत, ऋत्विजाश्चायं प्रेषः ।
किञ्च ये मरुतः, सहांसि-बलानि शत्रूणां त्वभू-
तानि, सहसा-बलेनात्मीयेन, सहन्ते-सहिर-
भिभवे, अभिभवन्ति । यच्छ्रुतेस्तच्छ्रुतिः,
तेभ्यो रेजते-विभेति, भयेन वा कम्पते ।
हे अग्ने ! पृथिवी-पृथिव्यपि किमुतान्यानि
भूतानि । मखेभ्यः-म इत्यपमितमः वि मह-
न्नाम ! यद्वा मह इत्यस्य महन्नाम्नो हकारस्य
खकारः, महद्भ्य इत्यर्थः । अथवा महो यज्ञ-
स्तमङ्गभावोपगनेन वृष्टिदानद्वारेण वा कुर्वन्ति-
'तत्करोति' इति णिच्, ण्यन्तात् 'णेरनिटि'
इति णिलोपः-मखा यज्ञकारिण इत्यर्थः ।
तेभ्यः, वित्त्व (?) सम्बन्धेनोच्यते ।

I.55. भरद्वाजस्यार्षम् । उभौ तावत् संप्रयुक्तौ जिग-
यथुः, न पराजयेथे-न पराजीयेथे केनचित्,
न पराजिग्येन पराजीयते कतरश्चन-नेदं कि-
मोरूपम्, एकतरशब्दस्यायं छान्दस एकार-
लोपः, चनशब्दोऽप्यर्थे, एकतरोऽपि, एनो-
रेतयोर्भवतोर्निद्रविष्णोः, किं चेन्द्रश्च ।
यस्य समुदायार्थस्य श्रुतेः, समुच्चयस्य द्विती-
येन समुच्चयीयमानेन विनाऽनुपपत्तेः, त्वं चेति
वाक्यशेषः । इन्द्रश्च त्वं च हे विष्णो ।
यद्यदऽपस्पृष्टेयां स्पर्धेये शत्रुभिः सह, त्रेधा-

VI.66.9. प्रचित्रा प्रेत्युपसर्गो भरध्वमित्याख्यातेन
संवन्धयितव्यः । चित्रं विचित्रं पूजनीयं वा
अर्के स्तुतिलक्षणं मन्त्रं गृणते । व्यत्ययेनायं
कर्मणि कर्तेशब्दः तादर्थ्ये च चतुर्थी स्तुत्याय
तुराय त्वरणाय हिंसित्रे वा शत्रूण मारुताय
मरुतां समूहाय स्वस्तये स्वबलाय प्रभरध्वं
प्रहरत । प्रापयत उच्चारयतेत्यर्थः । अथवा
अर्क इत्यन्ननाम हविलक्षणमन्त्रं स्तुत्यादिगुण-
स्य मरुत्समूहस्यार्थाय हवनीयं विप्रतिप्राप-
यतेत्यर्थः । पुत्रपौत्रस्य चायं प्रेष ऋत्विजां
वा किञ्च ये मरुतः सहांसि परबलानि सहसा
त्वेन बलेन सहन्ते भवन्ति । यच्छब्दश्रुते-
स्तच्छब्दोऽध्याहार्यः । तेभ्यः रेजते विभेति
कम्पते वा भयेन हे अग्ने पृथिव्यऽपि किमु-
तान्यानि भूतानि मखेभ्यः अपठितमहन्नामै-
तत् महद्भ्यः अथवा मख इति यज्ञनाम
तस्मात् तत्करोतीत्यस्मिन्नर्थे णिच् । ण्यन्तात्
पचादिकोऽच् मखाः यज्ञकारिणः तेभ्यो
मखेभ्यः मरुतो हि वृष्टिप्रदाने देवार्थे.....
त्वेन यज्ञकारिणः ।

VI.69.8. उभा जिग्यथुः । उभा उभौ तावत् संप्रयुक्तौ
जिग्यथुः जयथः न पराजयेथे पराजीयेथे केन-
चित् । नापि पराजिग्ये पराजीयते । कतश्चन
नेदं क (कि)मोरूपं किं तर्हि एकतरशब्दस्य
छान्दस एकारलोपश्च न शब्दोऽप्यर्थे एकतरो-
ऽपि एनो एनयो (ः) भवतोर्निद्रविष्णोः
(ण्वः) किञ्च इन्द्रश्च च शब्दात् त्वं च हे
विष्णो यत् यदा अस्पृष्टेयां स्पर्धेये शत्रुभिः
सह । त्रेधा त्रिशब्दोऽत्रानेकत्वप्रतिपादनपरः
अनेकता सहस्रमपि शत्रूणां तत् तदा वि

त्रिशब्दोऽन्त्रानेकत्वप्रतिपादनार्थः, अनेकधा सहस्रं सहस्रमपि शत्रूणां तत्तदैरयेथां विविध-मीरयथस्तारापथ इत्यर्थः । एवमत्र चेति समु-च्चयार्थः । इन्द्रश्चेत्येकेन समुच्चयस्याश्रयेणेन्द्रेण सह संप्रयुज्यते, द्वितीयस्तु विष्णुस्तेनाक्षिप्यते ।

II.288. भरद्वाजस्य । सन्धतिकर्मा । शुद्धोऽपि चात्र संपूर्वार्थे द्रष्टव्यः । असंगच्छमाने अस-जमाने परस्परेणासंमिश्रीभवन्त्योः विक्षिपन्त्या-वाश्रितान् । भूरिधारे भूरिणो भूतजातरय ज्योतिषां च धारयित्र्यौ । पयस्वती उदक-वत्यौ । घृतं वृष्टिलक्षणमुदकम् । दूहाते क्षरतो वर्षत इत्यर्थः । सुकृते तादर्थ्य एषा चतुर्थी शोभनयागादिकर्मचारिणो यजमानस्यार्थाय शुचिव्रते शुद्धकर्माणौ ।
परोऽर्धर्चः प्रत्यक्षकृतत्वाद् भिन्नं वाक्यम् । राजन्ती राजतिरैश्वर्यकर्मा इशाते । अस्य भुवनस्य भूतजातरय । रोदसी द्यावापृथिव्यौ । अस्मे अस्मदर्थः । गेत उदकनामैतत् । उदकं सिञ्चतं क्षारयतम् । कीदृशम् ? यन्मनुहितं मनुष्येभ्यो हितम् । यत्संपत्करं तदित्यर्थः ।

II.415. भरद्वाजस्य । देवस्य दानादिगुणस्य वयं सवितुः सवीमनि प्रसवेऽभ्यनुज्ञाने श्रेष्ठेऽत्यन्त-प्रशस्ये स्याम भवेम वसुनश्च धनस्य च दावने दाने ? त्वं देव सवितः सर्वकर्मसु नित्यमभ्यनुजानीया धनं च दद्या इत्याशा-स्महे । कीदृशः ? उच्यते । यस्त्वं विश्वस्य सर्वस्य द्विपदो मनुष्यादेर्यश्चतुष्पदो गवादेर्नि-वेशने स्वापाय व्यवस्थापने प्रसवे चाभ्यनु-ज्ञाय च सर्वकर्म असि अस्ति भवतिना समा-नार्थः । शुद्धोऽपि चात्र पूर्वार्थे द्रष्टव्यः ।
भूमनो भूमनोऽत्यन्तबहुनः ।

एर व्ये (ये)थां विविधमीरयथ (ः) नाशयथ इत्यर्थः ।

VI.70.2. भूरिधरे बहोभूतजातरय ज्योतिषां च धारयित्र्यौ घृतं वृष्टिलक्षणमुदकं दूहाते क्षरतः वर्षत इत्यर्थः । सुकृते तादर्थ्य एषा चतुर्थी शोभनयागादिकर्मचारिणो यजमानस्यार्थाय शुचिव्रते शुद्धकर्माणौ परो (रो) धर्चः प्रत्यक्ष-कृतत्वाद्भिन्नं वाक्यम् । राजन्ती राजन्तीत्य-श्वर्यकर्मा ईशाने अस्य भुवनस्य भूतजातरय हे रोदसी द्यावापृथिव्यौ अस्मे अस्माकं रेतः उदकं सिञ्चतं क्षारयतम् । यत् मनुहितम् । मनुष्येभ्योहितं सस्यसंपत्करमित्यर्थः ।

VI.71.2. देवस्य वां देवस्य वयं सवितुस्तव सवी-मनि अभ्यनुज्ञायं (यां) श्रेष्ठे अत्यन्तप्रशस्ये स्याम भवेम वसुनश्च धनस्य च दावने दाने त्वं देवः सविता सर्वकर्मसु नित्यमस्मानभ्य-नुजानीया धनं च दद्या इत्येतदाशास्महे इत्यर्थः । योऽहं कीदृशः । उच्यते । यस्त्वं विश्वस्य सर्वस्य द्विपदः मनुष्यादेः यश्चतुष्पदः गवादेः निवेशने स्वापाय व्यवस्थापने प्रसवे च अभ्यनुज्ञायां च सर्वकर्मसु असि अस्ति भवतिना समानार्थः । शुद्धोऽपि चात्र पूर्वार्थे द्रष्टव्यः प्रभवसि यः सर्वस्य प्राणिजातस्य.....जाप्रकर्मसु च ईशिष्यत इत्यर्थः । भूमनः भूम्नः अत्यन्तं बहोः ।

III.61. हे सौमारुहौ युवं युवाम् । एतान्यस्मे अस्मा-
कम् । विश्वा विश्वानि सर्वाणि । तनूषु शरी-
रेषु रोगोपशमनकराणि भेषजानि औषधानि
धत्तम् । अरोगशरीरानस्मान् कुरुतमित्यर्थः ।
किञ्च अवस्यतं स्यतिरुपसृष्टो विमोचने विमु-
ञ्चतमपनयतं वास्मत्त इत्यर्थः । अपनीय
चान्यत्र नीत्वा मुञ्चतम् । यत् नोऽस्माकमस्ति
तनूषु बद्धं निबद्धम् । अस्यैव विकरणं कृतम् ।
किं तत् । एनः पापमस्माभिरिति शेषः ।
अस्मत् पञ्चम्यन्तं पुरस्तात् कृतसम्बन्धम् ।

III.157. केवलस्यापि धनुषश्छान्दसत्वादङ् । धन्वना
धनुषा गाः शत्रूणां स्वभूताः धन्वना धनुषैव ।
आजि यः स्पर्धयैव लक्ष्यवेधफलमात्रं क्रियते
तं संग्रामं जयेम । धनुः धनुरेव च शत्रोरप-
कामं मध्यमपदलोपी समासः अपगतं काम-
मस्मज्यविषयं कृणोति लोडर्थे लट् करोतु
धन्वना । किं बहुना धनुषैव वयं सर्वाः
प्रदिशः प्रगतादिभिरवान्तरदिशो जयेम ।

III.158. अत्रैकवाक्यताये यत्तदध्याहारः । या
वक्ष्यन्तीव यथा वदिष्यन्ती । इत् पदपूरणः ।
किञ्चित् काचित् स्त्री आगच्छेत् तद्वत् । आग-
नीगन्ति पुनः पुनरागच्छन्ति आकृष्यमाणा

VI.74.3. सोमारुहा । .....वमेतानि अस्मे अस्माकं
विश्वा सर्वाणि तनूषु शरीरेषु भेषजानि रोगो-
पशमनान्यौषधानि धत्तं स्थापयतम् । अरोरा-
(ग) शरीरानस्मान् कुरुत इत्यर्थः । .....
(स्यति) रुपसृष्टो (विमोच) ने । अपन-
यतमित्यर्थः । अपनीय च दूरं नीत्वा मुञ्चत
.....यन्नो अस्ति तनूषु बद्धं व्यवस्थितम्
एनः पापम् । अस्मत् तृतीयार्थे पञ्चम्येषा ।
अस्माभिः ।

VI.75.2. धन्वना गाः । गध (गौर्ध) नुज्यार्जि(र्नी)
इषुधि (ः) । सर्वमृकृश (वदैः) । धनुज्या
अ(आ)र्जी । इषुधिरित्येतत् सर्वं चतुष्टयमपि
ऋचां चापराभिश्चतस्रिभिः ऋग्भिः स्तुतं तत्रा-
नया तावद्बहुःस्तुतम् । धन्वना गा धनुषा
गा (ः) शत्रूणां स्वभूता धन्वैववाजि यत्र
स्पर्धयैव केवलया लक्ष्यवेधार्थमिषवः क्षिप्यन्ते ।
परःपरवधक्रिया सात्र आजिगभिप्रेता तया
च तत्कारिणो लक्ष्यन्ते । तान् जयेम । धन्व-
नैव च तीव्रा अप्रसब्धा समद (i) : संग्राम-
कारिणी सेना जयेम । धनुरेव शत्रोरस्मदी-
यस्य अपकामम् अपगतं कामं कृणोति ।
य(अ)त्र लोडर्थे करोतु । धान्ननैव च वयं
सर्वाः प्रदिशः प्रगतादिभिः प्रदिश उच्यन्ते ।
तान् जयेम । अवान्तरदिशां च । जयः दिग्ज-
यमन्तरेण न संभवतीत्यर्थः । गृहीतो दिग्जयः ।
अथवा प्रकृष्टा दिशः (s) प्रदिश इति अष्टावपि
दिश उच्यन्ते । तान् (ताः) जयेमेति ।

VI.75.3. वक्ष्यन्तीव । अनया ज्या स्तुता वक्ष्य-
यन्तीव यथा वक्षिद्वक्ष्य (न्तीव) .....
...काचि...ननुगच्छेत् ..... (आ) गनीगन्ति
अ (आ) गच्छन्ति आकृष्यमाणा वर्ण प्रति

कर्णे प्रति । प्रियं लुप्तोपममेतत् । प्रियमिव
सखायं कश्चित् काचित् स्त्री परिषत्त्वजाना
परिष्वजन्ती । किम् ? सामर्थ्यादिषुं श्लिष्य-
न्तीत्यर्थः । सा योषेव सुरतसमये शिङ्क्ते
अव्यक्तं शब्दं करोति । वितताधि धन्वन्
धनुष उपरि ज्या इयं समने संप्रामे पार-
यन्ती । किम् ? सामर्थ्यादिषून् । इषुगम-
नेन वा पालयन्ती योद्धागम् ।

III.174. वायुर्भगद्वाजस्तस्यार्थम् । ते ज्ययाकृष्यमा-
णे आचरन्ती आगच्छन्त्यौ ये द्वारं प्रति ।
समनेव समाने भर्तारि मनो ययोस्ते इव योषा
योषितौ स्त्रियौ भर्तारं प्रति । मातेव पुत्रं
यथा माता पुत्रमुपस्थे अङ्गे धारयेदेवं विभृतां
धारयताम् । ये द्वागमप विध्यताम् । अपनयतां
च शत्रून् । संविदाने सम्यक् जानन्त्यौ
स्वकर्मा । आर्त्ता धनुष्कोटी इमे विष्फुरन्ती ।
स्फुरतिर्वधकर्मा । निघ्नन्त्यौ अभिघ्नान् । अप-
पूर्वौ व्यधिरपनयने द्रष्टव्यः । अपविद्धो
निरस्त उच्यते ।

III.155. वायोर्भगद्वाजस्य । परतश्च युद्धोपकरण-
स्तुनयः । अत्रैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः ।
वह्नीनामिषूणां पिता पितृस्थानीयः पालयिता
वा । यस्य चास्य बहुरिषुगणः पुत्रः पुत्र-
स्थानीयः पुत्रवद्रक्ष्यत इत्यर्थः । यश्च विश्वा-
कृणोति विश्वेति निपातो हासवचनः । हास-

प्रियम् । लुप्तोपममेतत् । प्रियमिव सखायं
यथा का.....(र)ति काले काचिद्यो (षा)
पुंसः सुखकर(का)माप्य(व्यक्तं)....शब्दं
कुर्यात् । तद्वदप्यु(ष्य) (व्य)क्तं शब्दं करोति ।
विस्तारिता अधिधन्वन् उपरि धनुषः(ः) ज्या....
समने स(सं)प्रामना(म)....संप्रामे पारयन्ती
पृ पालनपूरणयोः पालयन्ती योद्धागम् ।
अथवा वृणातिरत्र सामर्थ्यादित्यर्थः । अरिष्टैर्नः
पथिभिः पारयन्तेति यथा गमयन्ती इषून् ।

VI.75.4. ते आचर । अनया आर्त्ता स्तुते ते
आचरन्ती चरन्ति(ति)गीत्यर्थः । ज्या(ज्य)या
आष्ट(कृष्य)माणे योद्धारं प्रत्यागच्छन्तौ (न्यौ)
समनेव योषा भर्त्रा सह समानं मनो यस्याः
सा समना भर्तुश्चित्तानुवर्तिनी एकवचनस्य
उद्देशः योषेत्येकवचनान्तेन समानाधिकर-
णात् । यास्कस्तत्पमेयद्विधा (त्वा)....दुपमान-
मपि योषेत्येतद्द्विवचनान्तं मन्यते । तदयुक्तम् ।
मातेव पुत्रमित्येकवचनान्तस्याप्युपमानत्वदर्श-
नात् । यथा भर्तुश्चित्तानुवर्तिनी योषा भर्तारं
प्रत्यागच्छेत्तद्वदागच्छन्त्यौ मातेव पुत्रं विभृ-
तामुपस्थे । उपस्थोऽङ्गः । यथा माताके(ङ्के)पुत्रं
विभृयात्तद्वत् विभृतां शत्रून्च अपविध्यतामप-
नयताम् । संविदाने सम्यग्जानन्त्यौ आर्त्ता
धनु(ष्कोटी) ।.....इमे कथं पुनरपविध्य-
ताम् । विष्फुरन्ती, स्फुरतीति वधकर्मा, विविधं
घ्नन्त्यौ (न्यौ) अभिघ्नान् शत्रून् ॥

VI.75.5. वह्नी । अनया इषुभिः स्तुतः । वह्नी-
नामिषूणां पिता यस्मादुत्पद्यते स तस्य पिता
संप्रामवेलायाम् इषुधित इषव उत्पद्यन्ते । तत
आकृष्यमाणत्वात् अतस्स तायां(सां) पितेत्यु-
(च्य)ते पालयितसामान्याद्वा बहुः व्यत्ययेनैक-
मेकवचनम् । वहवः अस्य पुत्राः इषवः । पुत्र-

मतिक्रोत्युत्पाद्यमानः । उज्ज्वलपुङ्खत्वात् ।
 शब्दानुकरणश्चिश्चेति । एवंरूपं शब्दं करोति ।
 समना समनानि समराणि । अवगत्य अवेति
 उपेत्येतस्य स्थाने । उपगम्य स इषुधिः
 सङ्काः पृतनाश्च सर्वाः । द्वे आयेते संग्रामना-
 मनी । स्पर्धामात्रेण लक्ष्यवधानार्थं यत्रेषवः
 क्षिप्यन्ते तद्विषयमेकम् । वधार्थश्च यत्र तद्वि-
 पयमन्यत् । ये स्पर्धया लक्ष्यवधमात्रार्थाः
 संग्रामाः । ये च वधार्थास्तान् सर्वान् योद्धुं
 पृष्ठे निनद्धो नितान्तं बद्धो जयति जयतु प्रसूतः
 प्रेरितः ।

शब्दोऽत्र बह्वीनां पितेत्यनेनैव तत्पुत्राणां
 बहुत्वस्यार्थस्योक्तत्वात् पुत्रधर्मयुक्तप्रतिपाद-
 नार्थः । पुत्रधर्मेण पालयितव्यत्वानो (दिना)
 युक्तः । इत्यर्थः । यो हि बहूनां पिता तस्य
 तेनावश्यं पुत्रधर्मयुक्तः । अतो(?) पुनरुक्त-
 चिश्चकृणोति चिश्चेति निपातः हासवचनः ।
 हासमिव करोत्युद्वाद्यमानः । उज्ज्वलपुङ्खत्वात् ।
 अथवा चिश्चेति शब्दानुकरणम् । एवं रूपं
 शब्दं करोत्युद्वाद्यमानः समनावगत्य । समन-
 मिति संग्रामनाम । अवेत्येष उपेत्यस्य स्थाने
 संग्राममुपगम्य संग्रामे स्थितस्तन्नित्यर्थः ।
 कोऽसौ? उच्यते । केत(?) इषुधिः । इषवोऽत्र
 निधीयन्ते स इषुधिः । चिश्चकृत्य च सङ्काः
 पृतनाश्च सर्वाः संकाः(ः) । पृतना इति द्वे अपि
 संग्रामनामनी एकं स्पर्ध(१)मात्रेण यत्रेषवः
 क्षिप्यन्ते । तद्विषयं परस्परवधविषयमन्यत् ।
 अतो न पुनरुक्ते । संग्रामेण वाऽत्र तत्कारिणो
 लक्ष्यन्ते ये च स्पर्ध(१)मात्रेण संग्रामा ये च
 परस्परवधेन तत्कारिणः । योद्धा जयति ।
 तदिषुधिरेव जयतीत्युच्यते ।

III.156. अत्रैकवाक्यतायै यत्तदध्याहारः । यो रथे VI.75.6. रथे । अभीशूनामुत वाऽपि सारथिम् ।
 तिष्ठन् तिष्ठतिरत्र सत्तायां नोर्ध्वतायाम् ।
 संग्रामे तिष्ठतीति यथा । रथ एव सन्नयति
 वाजिनोऽश्वान् पुरोऽपस्तः । यत्र यत्र कामयते
 सुषारथिः । अभीशूनां महिमानं पनायत ।
 पनतेः स्तुतिकर्मणः । पनायत स्तुत हे
 स्तोताः । यच्च मनोऽश्वानाम् । पश्चात्सन्तोऽनु-
 यच्छन्ति अनुवप्नन्ति सारथिमनसम् । सारथी-
 च्छावशेन गमनचित्तमश्वानां कुर्वन्तीत्यर्थः ।
 रश्मयोऽश्वानाम् । पूजयामीत्यपपादः ।

अभीशूनां सारथेश्च । इयमृक् स्तुतिः । तत्रो-
 त्तरार्धचर्चामीशू.....

[मातृकाया एतावदेवोपलब्धम् ।

(अग्रे तु ग्रन्थपातः)

APPENDIX IV.

A list of quotations, cited by Skandasvāmin and Maheśvara,
in the commentary on the *Nirukta*.

A List of Abbreviations

1. AA.	ऐतरेयारण्यकम्	30. KH.	खिलानि
2. AB.	ऐतरेयब्राह्मणम्	31. KP.	काव्यप्रकाशः
3. ApDS.	आपस्तम्बधर्मसूत्रम्	32. KS.	काठकसंहिता
4. Apss.	आपस्तम्बश्रौतसूत्रम्	33. KSKBH.	कात्यायनश्रौतसूत्रे कर्कभाष्यम्
5. ArB.	आर्षयब्राह्मणम्	34. KSS.	कात्यायनश्रौतसूत्रम्
6. AS.	अद्वयवज्रसंग्रहः	35. KSV.	कुमारिलभट्टप्रणीतं श्लोकवार्तिकम्
7. ASSS.	आश्वलायनश्रौतसूत्रम्	36. KTV.	,, तन्त्रवार्तिकम्
8. ASU.	अथर्वशिरउपनिषत्	37. MBH.	महाभारतम्
9. AV.	अथर्ववेदः	38. MGS.	मानवगृह्यसूत्रम्
10. BD.	बृहद्देवता	39. Mn.	मनुस्मृतिः
11. BGS.	भारद्वाजगृह्यसूत्रम्	40. MS.	मैत्रायणीसंहिता
12. BHG.	भगवद्गीता	41. MSS.	मानवश्रौतसूत्रम्
13. BKA.	भामहविरचितः काव्यालङ्कारः	42. N.	निरुक्ते स्कन्दस्वामिभाष्यम्
14. BPV.	भर्तृहरेर्वैक्यपदीयम्	43. Ng.	निघण्टुः
15. BS.	बौधायनस्मृतिः	44. Nir.	निरुक्तम्
16. BU.	बृहदारण्यकोपनिषत्	45. NPTU.	नृसिंहपूर्वतापिन्धुपनिषत्
17. chU.	छान्दोग्योपनिषत्	46. NVBH.	न्यायदर्शने वात्स्यायनभाष्यम्
18. CN.	चाणक्यनीतिसारः	47. P.	पाणिनिनिर्मिताष्टाध्यायी
19. DP.	धातुपाठः	48. p, pp.	पृष्ठम्, पृष्ठे-पृष्ठानि
20. G.	गणसूत्रपाठः	49. Pbs.	फिट्सूत्रम्
21. GB.	गोपथब्राह्मणम्	50. Ping.	पिङ्गलछन्दःशास्त्रम्
22. GD.	गौतमधर्मसूत्रम्	51. PMBH.	पतञ्जलिनिर्मितं व्याकरणमहाभाष्यम्
23. GK.	गौडपादकारिका (on the माण्डू- क्योपनिषत् of the AV.)	52. Pr.	प्रेषः
24. JMS.	जैमिनिमीमांसासूत्रम्	53. P's.	परिभाषेन्दुशेखरः
25. JMS'BH.	जैमिनिमीमांसासूत्रे शबरस्वामिभाष्यम्	54. PY.	पतञ्जलिनिर्मितं योगदर्शनम्
26. JNM.	जैमिनिन्यायमालाविस्तरः	55. Ram.	रामायणम्
27. K.	कादम्बरी	56. RPr.	ऋग्वेदप्रातिशाख्यम्
28. Ka.	काशिका	57. RV.	ऋग्वेदः
29. KB.	कौषीतकिब्राह्मणम्	58. SB.	शतपथब्राह्मणम्
		59. SK.	सांख्यकारिका

60. SRV.	ऋग्वेदे सायणभाष्यम्	68. TS.	तैत्तिरीयसंहिता
61. SSS.	शांखायनश्रौतसूत्रम्	69. TU.	तैत्तिरीयोपनिषत्
62. SU.	श्वेताश्वतरोपनिषत्	70. U.	उणादिसूत्रम्
63. SUB.	संहितोपनिषद्ब्राह्मणम्	71. UT.	Untraced अनुपलब्धमूलम्
64. SV.	सामवेदः	72. VDS.	वासिष्ठधर्मशास्त्रम्
65. TA.	तैत्तिरीयाऽप्यकम्	73. Vr.	वार्तिकम्
66. TAB.	ताण्ड्यब्राह्मणम्	74. VS.	वाजसनेयिसंहिता
67. TB.	तैत्तिरीयब्राह्मणम्	75. VSS.	वशेषिकसूत्रम्

Quotations Arranged in the Alphabetical Order

- अंशुशुस्ते—MS. 1. 2. 7; 3. 8. 2; N. 8. अमाविष्णु सजोषस सा वर्धन्तु [सजोषसे MS.]
 2. p. III. 117. MS. 4. 10. 1; 4. 11. 2; TS.
 अ इ उ ण्—P. 1.1. 1; N. 1. 1. p. I. 8. 4. 7. 1; N. 7. 8. p. III. 53.
 अकिः कौटिल्ये[अक-अग-कुटिलायां गतौ B.]*—अग्नि चित्वा—KS. 22. 7; N. 12. 14. p.
 DP. 1. 829, 830; N. 2. 28. IV. 112.
 p. II. 117. अग्नि नरः—RV. 7.1.1; N. 5.10. p. II. 328.
 अक्रोधनाः शौचपराः—Mn. 3. 192; N. 11. अग्नि वः पूर्व्य—RV. 8. 31.14; N. 2. 2.
 19. p. IV. 69. p. II. 22.
 अक्रो न वप्तिः—RV. 3. 1. 12; N. 6. अग्नि होतारम—RV. 1. 127. 1; N. 6. 8.
 17. p. II. 451. p. II. 420.
 अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः—RV. 10. 71. 7; N. अग्निः पशुरासीत्—TS. 5. 7. 26; N. 12.
 1. 9. p. I. 74. 41. p. IV. 141.
 अक्षू व्यासौ—DP. 1. 684; N. 4. 13. p. अग्निः पादो वायुः पाद आदित्यः पादो दिशः
 II. 226. पादः—ChU. 3. 18. 2. p. 250;
 अक्षैर्मा दीव्यः—RV. 10. 34.13; N. 7. 3. N. 12. 30. p. IV. 128.
 p. III. 22. अग्निः पूर्वैभिः—RV. 1. 1. 2; N. 7. 16. p.
 अक्षो न चक्रयोः—RV. 6. 24. 3; N. 1. 4. III. 77.
 p. I. 50. अग्निः सर्वा देवताः—AB. 2. 3; 6. 3; TB.
 अगारे णिच्च—U. 1. 77; N. 10. 17. p. 1. 4. 4. 10; MS. 1. 4. 13;
 IV. 19. N. 7. 4, 18. pp. III. 24, 80.
 अम इन्द्रश्च—RV. 3. 25. 4; N. 7. 8. p. अग्निनेन्द्रेण वरुणेन—RV. 8.35. 1; N. 5.5.
 III. 50. p. II. 314.
 अमये वासन्तिकाय गायत्राय—ŚSS. 9. 27.1; अग्निमीळे—RV. 1. 1. 1; N. 2. 13; 7.
 N. 7. 8. p. III. 48. 5,15. pp. II. 79; III. 33, 75.
 अमये समिध्यमानायानुवृद्धि—TS. 6. 3. 7. 1; अग्निगयुर्मनुष्याणाम्—[cf. अग्निगयुरेवैतत् ŚB.
 ŚB. 1.3.2.3; N.1.16. p. I.98. 6. 7. 3. 7; अग्निर्वा आयुष्मानायुषः
 अमावसिश्चरति प्रविष्ट ऋक्षीणां पुत्रो अधिराज एषः—ŚB. 13. 8. 4. 8. pp. 560,
 cf. AV. 4. 39. 9; N. 8. 2. p. 1008.] N. 7. 28. p. III. 107.
 III. 120.

* It is of course the first of the well known *Māheshvara Sūtras*.
 P. stands for Bombay Edition by Śivadatta.

- अग्निरिव मन्यो—RV. 10. 84. 2; N. 1. 17, 18; 3. 13. pp. I. 108, 109; II. 162.
- अग्निर्देवतानां सेनानीः—cf. RV. 4. 1. 20; 10. 110. 11; N. 7. 14. pp. III. 73, 74.
- अग्निर्देवो होता—cf. AB. 1. 28; 3. 14. pp. 23, 68; N. 6. 13; 7. 8; pp. II. 433; III. 50.
- अग्निर्न ये भ्राजसा—RV. 10. 78. 2; N. 3. 15. p. II. 170.
- अग्निर्वरुणं मम तस्य चाकन्—RV. 1. 148. 2; N. 4. 3; 6. 28. pp. II. 205, 488.
- अग्निर्वा इतो वृष्टिं समीरयति [उदीरयति KS. TS.]—TS. 2. 4. 10. 2; KS. 11. 10; N. 4. 19; 7. 6, 24. pp. II. 251; III. 38, 99.
- अग्निर्वृत्राणि—RV. 6. 16. 34; N. 2. 16. p. II. 94.
- अग्निर्वै देवानां होता—AB. 1. 28; 3. 14. pp. 23, 68; N. 7. 15. p. III. 76.
- अग्निर्वैश्वानरः सोमस्य मत्सत्—SSS. 8. 22. 1. p. 94; KB. 5. 8; N. 7. 24. p. III. 101.
- अग्नीदमीन् विहर—TS. 6. 3. 1. 2; N. 1. 16. p. I. 98.
- अग्नीपञ्जन्यौ—RV. 6. 52. 16; N. 7. 8. p. III. 52.
- अग्नीषोमौ—RV. 1. 93. 1, 10; N. 2. 2; 7. 8. pp. II. 25; III. 51.
- अग्ने देवाँ—RV. 1. 15. 4; N. 7. 8. p. III. 52.
- अग्ने मरुद्भिः—RV. 5. 60. 8; N. 8. 2. p. III. 121.
- अग्नेर्वादित्यो जायत—N. 6. 35. p. II. 506.
- अग्नेर्वै धूमादन्नम् [...जायते धूमादन्नम् SB.] SB. 5. 3. 5. 17. p. 456; N. 7. 24. p. III. 99.
- अग्ने वाजस्य—RV. 1. 79. 4; N. 8. 2. p. III. 120.
- अग्नौ प्रास्ताहुतिः—Mn. 3. 76; N. 5. 24; 6. 17; 7. 23. pp. II. 375, 454; III. 96.
- अङ्गदङ्गात् सम्भवसि हृदयादधि जायसे—SB. 14. 9. 4. 8. p. 1106; N. 3. 4. p. II. 126.
- अङ्गिरसो नः—RV. 10. 14. 6; N. 6. 3; 11. 19. pp. II. 396; IV. 69.
- अच उपसर्गात्तः—P. 7. 4. 47; N. 2. 1. p. II. 8.
- अर्चा दिवे—RV. 1. 54. 3; N. 6. 18. p. II. 457.
- अज गतिक्षेपणयो.—DP. 1. 248; N. 4. 24; 6. 22. pp. II. 276, 468.
- अजाश्च श्रवस्यतामजाश्च—N. 10. 16. p. IV. 18.
- अजो हवीद—RV. 1. 117. 16; N. 5. 21. p. II. 366.
- अञ्चोऽनपादाने—P. 8. 2. 48; N. 6. 8. p. II. 420.
- अजन्ति त्वामध्वरे—RV. 3. 8. 1; N. 1. 16; 8. 18. pp. I. 98; III. 135.

अञ्जू व्यक्तिप्रक्षणगतिषु—[प्रक्षणकान्तिगतिषु]

DP. 7, 21; N. 1. 9 p. I. 75.

अत इनिठनौ—P. 5. 2. 115; N. 4. 24.
p. II. 267.

अतप्यमाने अवसावन्ती—RV. 1. 185. 4;
N. 12 46. p. IV. 146.

अत सातत्यगमने—DP. 1. 38; N. 1. 10;
4. 13, 25. pp. I. 80; II.
226, 272.

अति त्री सोम०—RV. 9. 17. 5; N. 1. 3.
p. I. 39.

अतिष्ठन्तीनाम्—RV. 1. 32. 10; N. 2. 16.
p. II. 92.

अत्रा ते—RV. 1. 163. 7; N. 6. 8. p.
II. 418.

अत्राह—RV. 1. 84. 15; N. 2. 6; 4.
25. pp. II. 52, 269.

अथ यदसनयत् पुरोडाशावन्तरेणोषांश्चाज्यस्य यजत्य-
जामितया—N. 4. 20. p. II. 258.

अथ यद्विधितः—Nir. 12. 18; N. 7. 4.
p. III. 25.

अथ हैस्वाकं वरुणो जग्रादस्व होदरं जज्ञे—AB.
7. 15. p. 197; N. 2. 1. p.
II. 10.

अथा देवा दधिरे—RV. 10. 52. 3; N.
8. 2. p. III. 119.

अददेहसम्—RV. 5. 32. 1; N. 10. 9.
p. IV. 11.

अदान्मे पौरुकुत्सः—RV. 8. 19. 36; N.
4. 15. p. II. 232.

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यः—TS.
6. 5. 6. 1, 2; N. 2. 13; 4.

26. pp. II. 81, 279.

अदितिर्यौः—RV. 1. 89. 10; N. 1. 16;
4. 23; 7. 4. pp. I. 98; II.
261; III. 29.

अदितेर्दक्षो अजायत—RV. 10. 72. 4; N.
11. 23. p. IV. 74.

अदृश्रमस्य—RV. 1. 50. 3; N. 3. 15. p.
II. 168.

अदेर्गुम धौ च—U. 4. 205; N. 5. 1.
p. II. 285.

अद्वीदिन्द्र—RV. 10. 116. 8; N. 6. 16.
p. II. 443.

अद्भ्यो वा एष [एषा AB.] शतरुदेत्यपः सायं प्रवि-
शति—AB. 4. 20. p. 109; N.
3. 16. p. II. 174.

अद्भ्यो हि वैद्युतात्मना अग्निर्जायते अग्नेः सविता
अग्नेर्वा आदित्योऽजायत—N. 6. 21.
p. II. 465.

अग्नयेऽसि च तस्मादन्नम्—[cf. अग्नयेऽसि च भूतानि
तस्मादन्नं तदुच्यते TU. 2. 2.] N.
3. 9. p. II. 143.

अद्या चिन्तू चित्—RV. 6. 30. 3; N.
1. 4; 4. 17. pp. I. 50;
II. 243.

अद्या मुरीय यदि—RV. 7. 104. 15; N.
7. 3. p. III. 16.

अय जिह्वा—RV. 6. 6. 5; N. 4. 17. p.
II. 241.

अद्या चिरोक्षः—RV. 7. 4. 8; N. 3. 2.
p. II. 122.

अद्या होता—RV. 6. 1. 2; N. 2. 7. p.
II. 57.

- अधिपरी अन्त्यकौ—P. 1. 4. 93; N. 4. 27; अनादृष्टम्—MS. 1. 2. 7; N. 4. 17. p. 6. 6. pp. II. 281, 410. II. 240.
- अधिशीङ्—A fragment of P.1. 4.46; अनुदात्तं पदमेकवर्णम्—P. 6. 1. 158; N. 7. 2. p. III. 9. 4. 21, 25. pp. II. 261, 274.
- अधोगमं सवित्रमालभेन [cf. अधोगमः सवित्रः—अनुदात्तोपदेशवन्ति—P. 6. 4. 37; N. 2. VS. 29. 58, 59] N. 12.13. p. I. pp. II. 9, 11.
- IV. 111. अनुव्रत् सविदुर्भोक्त्रयागात्—RV. 2. 38. 3; N. 4. 11. p. II. 223.
- अधो रामः—cf. KS. 1. 3; 13. 1; TS. 5. 5. 2; VS. 29. 58; N. 12. 13. p. IV. 111. अनुवृषे गोमन्—RV. 9. 107. 9; N. 5. 3. p. II. 296.
- अध्यात्मादिभ्य उपसंख्यानम् [अध्यात्मादेष्टुविष्यते Vṛ.] cf. Vṛ. 4. 3. 60; N. 7. 1. p. III. 3. अनेन आत्मानं निष्क्रीणा—AB. 7. 15. p. 198; N. 3. 4. p. II. 128.
- अध्यानमुपांशु चरति—N. 5. 18. p. II. 360. अनेन त्वा यज्ञा—AB. 7. 15. p. 198; N. 3. 4. p. II. 128.
- अध्यापिता ये गुरुं—cf. SUB. 3; N. 2. 4. p. II. 39. अन्नगयाः प्राणाः—N. 11. 36. p. IV. 83.
- अध्यायन्यायोद्याव—A fragment of P. 3. 3. 122; N. 1. 4. p. I. 46. अन्नद् भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसम्भवः—BIIIG. 3.14; N. 2. 7. p. II. 59.
- अध्वर इति यज्ञनाम—cf. Ng. 3. 17; N. 1. 8. p. I. 73. अन्यसू पु—RV. 10. 10. 14; N. 11. 34. p. IV. 82.
- अध्वर्यवः कर्तृना—RV. 2. 14. 9; N. 4. 7. p. II. 214. अन्येभ्यः—P. 3. 2. 75, 76; N. 7. 2. p. III. 9.
- अध्वर्यवो भरत—RV. 2. 14. 1; N. 5. 1. p. II. 285. अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते—P. 3. 2. 75; N. 3. 5; 4. 15; 6. 6, 23; 7. 2; 10. 31. pp. II. 130, 235, 410, 474; III. 9; IV. 38.
- अध्वर्यवो यो दिव्यस्य—RV. 2. 14. 11; N. 6. 6. p. II. 410. अन्येषामपि दृश्यते—P. 6. 3. 137; N. 9. 9. p. III. 150.
- अन प्राणने—DP. 4. 66; N. 7. 3; 11. 48. pp. III. 17; IV. 93. अन्विदमनुमते—TS. 3. 3.11.2,3; N. 11. 30. p. IV. 79.
- अनर्वाणम्—RV. 1. 190. 1; N. 6. 23. p. II. 474. अपवादविषये कचिदुत्सर्गो दृश्यते—[cf. क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते—PS. 58. p. 166.] N. 2. 13. p. II. 82.
- अनर्शगति वसुदामुप—RV. 8. 99. 4; N. 6. 23. p. II. 473.

- [cf. अभ्यासविकारेष्वपवादो उत्सर्गान्त वाधने अभि न इच्छा—RV. 5. 41. 19; N. 11. PMBH. 7. 4. 1. p. iii. 357.] 49. p. IV. 94.
- अपश्यमस्य—RV. 10. 79. 1; N. 6. 4. p. II. 400. अभि प्रवन्त—RV. 4. 58. 8; N. 7. 17. p. III. 78.
- अपाः सोमम्—RV. 3. 53. 6; N. 7. 6. pp. III. 41, 42. अभि प्रेहि निर्देह—RV. 10. 103. 12; N. 2. 1. p. II. 7.
- अपाग्रहन्—RV. 10. 17. 2; N. 12. 10. p. IV. 103. अभिरभागे—P. 1. 1. 91; N. 1. 17. p. I. 104.
- अपावोत्रात—RV. 2. 37. 4; N. 8. 2. p. III. 117. अभि वो देवीम्—RV. 7. 34. 9; N. 6. 7. p. II. 414.
- अपाम सोमममृताः—RV. 8. 48. 3; N. 2. 5. p. II. 46. अभि विष्मो—RV. I. 33. 13; N. 6. 16. p. II. 448.
- अपामुस्थे—RV. 6. 8. 4; N. 7. 26. p. III. 104. अभीदमेकमेकः—RV. 10. 48. 7; N. 3. 10. p. II. 146.
- अपि भवान् कमण्डलुना द्वात्रिंशदाक्षीत्—Ka. on P. 2. 3. 21; p. 82. (Phadake's ed. Benares 1931) N. 4. 19. p. II. 251. अभ्यभि दि—RV. 9. 110. 5; N. 5. 4. p. II. 309.
- अपेहि मनसस्पते—RV. 10. 164. 1; N. 1. 17. p. I. 106. अभ्यस्तस्य च—P. 6. 1. 33; N. 5. 26. p. II. 380.
- अपोषा अनसः—RV. 4. 30. 10; N. 11. 47. p. IV. 92. अभ्यासाच्च—P. 7. 3. 55; N. 4. 1. p. II. 197.
- अपो सुम्यच्च—RV. 2. 28. 6; N. 13. 1. p. IV. 148. अश्विजि शर्वः—RV. 5. 54. 6; N. 6. 4. p. II. 400.
- अत्रोधि द्वात्रिंश—RV. 5. 1. 2; N. 6. 13. p. II. 433. अत्रानेव पुंस—RV. 1. 124. 7; N. 3. 5. p. II. 130.
- अञ्जामुक्थैः—RV. 7. 34. 16; N. 10. 44. p. IV. 49. अम गत्यादि—DP. 1. 493; N. 11. 47. p. IV. 92.
- अभि त्यं देवम्—AV. 7. 14. 1, 2; N. 6. 12. p. II. 429. अमग्दास्ततेमान्—RV. 1. 126. 1; N. 9. 10. pp. III. 150, 151.
- अभि त्वा देव—RV. 1. 24. 3; N. 1. 3. p. I. 37. अभीच्छा—RV. 7. 55. 1; N. 10. 17. p. IV. 19.
- अभि त्वा पूर्व—RV. 1. 19. 9; N. 10. 37. p. IV. 42. अभीषां चित्तम्—RV. 10. 103. 12; N. 6. 12; 9. 33. pp. II. 429; III. 170.

- अमुतो लोकाद् गायत्री सुवर्णो भूत्वा सोममाहरत्— अयं वो यज्ञः—RV. 4. 34. 3; N. 6. 16.
 [cf. (गायत्री) श्येनो भूत्वा दिवः सोम- p. II. 443.
 माहरत्—SB. 1. 8. 2.10. p. 81; अयं स शिङ्गे येन—RV. 1. 164. 29; N.
 यद्रायत्री श्येनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्तेन 2. 9. p. II. 66.
 सा श्येनः—SB. 3. 4. 1. 12; p. अयं सोमः सुदानवः—RV. 1. 45. 10; N.
 258; तृतीयस्यामिनो दिवि सोम आसीत् 12. 2. p. IV. 98.
 तं गायत्र्याहरत्—TB. 1. 1.3. 10] अयोद्धेय—RV. 1. 32. 6; N. 6. 4. p.
 N. 12. 22. p. IV. 121. II. 402.
 अमूर्या यन्ति जामयः—cf. AV. 1. 17. 1; अग्न्याग्न्यग्नाग्न्यसौ—RV. 10. 146. 1; N.
 N. 3. 4. p. II. 129. 1.3; 9.30. pp. I.37; III. 168.
 अम्यक् सा ते—RV. 1. 169. 3; N. 6. अग्नं द्वेदद्यामा—RV. 5. 58. 5; N.2. 14.
 15. p. II. 440. p. II. 87.
 अयमु ते—RV. 1. 30. 4; N. 1. 10. p. अग्निरा कणे—RV. 10. 155. 1; N. 6.30.
 I. 80. p. II. 493.
 अयं ते योनिर्कृतियः—RV. 3. 29. 10; N. अहणे मा—RV. 1. 105. 18; N. 4. 6;
 2. 19. p. II. 99. 5. 21. pp. II. 210, 365.
 अयं परश्चेति तस्मादनुशिष्टं पुत्रमालोक्यमाहुः— अर्वा दिवे—RV. 1. 54. 3; N. 6. 18.p.
 N. 2. 11. p. II. 74. II. 457.
 अयं यो होता—RV. 10. 52. 3; N. 6. अर्णं द्यमुदकताम—cf. Ng. 1. 12; N. 1.
 35. p. II. 506. 5. p. I. 61.
 अयं लोकः प्रथमच्छन्दोमयः—[cf. अयं वै लोकः अर्गसो लोपथ—Vr. 5. 2. 109; N. 10.9.
 प्रातः सवनम् SB. 12. 8. 2. 8.p. p. IV. 12.
 941.] N. 7. 8. p. II. 48. अर्थमिच्छन्मृषिर्ददाम्—[अर्धेवं BD.] BD.
 अयं वेनश्चेदयत्—RV. 10. 123. 1; N. 1. 6; N. 7. 1. p. III. 2.
 2. 14; 10. 39. pp. II. 87; अर्थर्चाः पुंनि च—P. 2. 4. 31; N. 11.16.
 IV. 43. p. IV. 66.
 अयं वै त्वत्—SSS. 4. 14. 36; p. 44. अर्धैत्यश्नताम—cf. Ng. 1. 14; N.1. 17.
 (Bib. Ind. ed.); N. 7. 21. p. 1. 105.
 p. III. 86. अर्धं अदि वाश्च—[अर्धं आदिभ्योऽच् B.]—
 अयं वै वायुः पवते प्राणः—N. 6.15. p. II. 439. P. 5.2.127; N. 7.2. p. III. 6.

- अहं कृत्य—A fragment of P. 3. 3. अश्मास्यप्रवचनम्—RV. 2. 24. 4; N. 10.
169; N. 2. 2. p. II. 28. 13. p. IV. 15.
- अलंखल्लोः प्रतिपेययोः प्राचां कस्या—P. 3. 4. अश्रद्धासमुत्पेदयान् श्रद्धां सत्ये प्रजापतिः—VS.
18; N. 1. 5. p. I. 64. 19.77; N. 9. 32. p. III. 169.
- अलातृणः—RV. 3. 30. 10; N. 2. 2, 7; अश्रवं द्वि—RV. 1. 169. 2; N. 6. 9. p.
6. 2. pp. II. 16, 56 390 II. 422.
- अत्र गत्यादिषु—DP. 1. 631; N. 11. 41. अश्वे न त्वा—RV. 1. 27. 1; N. 1. 20;
p. IV. 87. 2. 1. pp. I. 118; II. 2.
- अवभृथकाले ऋजीयमन्तु प्रस्यन्ति—N.5. 18. अश्वादिनाय - RV. 10. 73. 10; N. 8.
p. II. 360. 2. p. III. 114.
- अवभृथ निचुम्बुण—VS. 20. 18; N. 5. अश्विना वायुना—RV. 3. 58. 7; N. 12.
18. p. II. 360. 2. p. IV. 98.
- अववृत्ता वनस्यते—RV. I. 13. 11; N. 8. अश्वो वोळ्ळा—RV. 9. 112. 4; N. 9. 3.
17. p. III. 134. p. III. 144.
- अविशेषेण पृत्रणां—Cf. Mn. 9.133, 139; असंख्यता सदस्याणि—VS. 16. 54; N. 1.
N. 3. 4. p. II. 126. 15. pp. I. 94, 95.
- अवीगमिव—RV. 10. 86. 9; N.6. 31. असदकृणादुपादानप्रश्रणात्—SK. 9; N. 1. 2.
p. II. 498. p. I. 30.
- अव्ययं विप्रक्ति—A fragment of P. 2. असमश्नन्ती भूमिधरे—RV. 6. 70. 2; N. 5.
1. 6; N. 1. 4. p. I. 46. 2. p. II. 288.
- अव्ययास्यप्—P. 4. 2. 104; N. 8. 15. असाम्योजो—RV. 1. 39. 10; N. 6. 23.
p. III. 133. p. II. 475.
- अशत्रुरिन्द्र जज्ञिये—RV. 10. 133. 2; N. 1. 15, 16. pp. I. 96, 101. असावादिवः शिगः प्रजानाम्—TB. 1. 2. 3.
3; N. 2. 7. p. II. 55.
- अशनायोदन्य—A fragment of P. 7. 4. असावादित्यो देवानां चक्षुः—[cf. चक्षुगदित्यः—
34; N. 11. 16. p. IV. 65. SB. 3. 2. 2. 13; p. 238.] N.
- अशू व्यापौ—A fragment of DP. 5 18; 12. 16. p. IV. 115.
- N. 1. 3; 3. 20; 7. 17; 10. 13; असि तपल्लिवयोः प्रतिपेयः—[.....तयोर्न Vr.]
11. 14. pp. I. 38; II. 189; Vr. 4. 1. 39; N. 9. 26. p.
III. 79, 84; IV. 15, 63. III. 165.
- अश्वानिद्वय—RV. 10. 68. 8; N. 10. अनुनीते मनः—RV. 10. 59. 5; N. 10.
12. p. IV. 15. 40. p. IV. 44.

असुगीन्द्रं प्रयत्नमत पर्वन् मुष्कान् कृत्वा तामिन्द्रः

प्रतिजिगीषन् पर्वन् पर्वच्छेपांस्यकुरुत । इन्द्र

उ वै पदच्छेपः ।—KB. 23. 4; N.

10. 42. p. IV. 47.

असेय एधि वीर—N. 3. 16. p. II.

176.

असेहरन्—U. 1. 43; N. 3. 8. p. II.

139.

अगौ वा आदियोऽग्निरैश्वानरः—MS. 2. 1. 2;

N. 7. 23. p. III. 91.

अगौ वा आदियो मधु—ChU. 3. 1. 1; p.

175; N. 3. 12. p. II. 155.

अस्ति हि वः—RV. 8. 27. 10; N. 6. 14.

p. II. 434.

अश्विभुवि—DP. 2. 56; N. 1. 14. p. I.

87.

अस्मदो द्वयोश्च—P. 1. 2. 59; N. 2. 1;

5. 13. pp. II. 10, 342.

अस्मा इदु प्र तवसे—RV. 1. 61. 1; N. 5.

11.p. II. 334.

अस्मा इदु प्र भग—RV. 1. 61. 12; N.

2. 1; 6. 20. pp. II. 4, 461.

अस्मायामेवा—A fragment of P. 5. 2.

121; N. 3. 19. p. II. 184.

अस्मे प्र यन्त्रि—RV. 3. 36. 10; N. 6. 7.

p. II. 412.

अस्मे बहुनाम्—RV. 2. 35. 12; N. 1.

20. p. I. 116.

अस्य कुर्ये [कुर्यो RVKH] हरियो मेदिनं त्वा —

RVKH. 10. 128. 1; TS. 4.

7. 14. 4; N. 4. 25. p. II. 274.

अस्यतिवत्तिष्ठयातिभ्योऽङ्—P. 3. 1. 52;

N. 2. 2. p. II. 15.

अस्यतेस्थुक्—P. 7. 4. 17; N. 2. 2. p.

II. 15.

अस्य वामस्य—N. 4. 25, 26. pp. II.

274, 279.

अस्या ऊ पु णः—RV. 1. 138.4; N. 4. 25.

pp. II. 274, 275, 276.

अस्याक्षिणी निर्जघान [तस्याक्षि० KB.]—

KB. 6. 13; N. 12. 14. p.

IV. 113.

अस्येदु मातुः—RV. 1. 61. 7; N. 5. 4.p.

II. 303.

अदं च त्वं च—RV. 8. 62. 11; N.

1. 4. pp. I. 53, 54.

अद्वन्द्विमन्त्रपस्त्रवर्द—RV. 1. 32. 1; N. 2.

16. p. II. 94.

अद्वन्द्वं—RV. 1. 32. 5; N. 6. 17. p.

II. 456.

अदं भुवं वसुनः—RV. 10. 48. 1; N.

7.2. p. III. 13.

अदं रुदेभिर्वसुभिः—RV. 10. 125. 1; N.

7. 2. p. III. 14.

अदर्वे मित्रो रात्रिर्वेदणः --AB. 4.10. p.102;

अदर्विः—TaB. 25. 10. 10;

मेघं वा अः—TB. 1. 7. 10. 1;

N. 11. 23. p. IV. 73.

अदृथ कृष्णम्—RV. 6. 9. 1; N. 2. 21;

4. 19. pp. II. 102, 252.

अदानीव मूर्धो—RV. 8. 48. 7; N. 2.20.

p. II. 101.

अद्विरिव भोगैः—RV. 6. 75. 14; N. 9.

15. p. III. 156.

- अहेळमानो रविवाँ अजाश्व—RV. 1. 138. 4; N. 1. 1. p. I. 6.
- अहश्चतुर्थेनाद्यानुवन्ति [अन्ने...एकविंश... KB]—KB. 22. 9; N. 7. 12. p. IV. 66.
- आकर्षफलकेन जुहोति—N. 2. 3. p. II. 34.
- आर्क्षीं सूर्यस्य रोचनात्—RV. 1. 14. 9; N. 3. 13. p. II. 162.
- आगधिता—RV. 1. 126. 6; N. 5. 15. p. II. 349.
- आग्नि न स्ववृत्तिभिः—RV. 10. 21. 1; N. 3. 13. p. II. 157.
- आग्नेय्याग्नीध्रमुपतिष्ठते, वैष्णव्या हविर्धानम्—[उप-
तिष्ठते...आग्नेय्याग्नीध्रे etc. MSS. 2. 3. 1. 1.] N. 1. 17. p. I. 108.
- आ घा ता—RV. 10. 10. 10; N. 1. 11; 4. 20. pp. I. 81; II. 258.
- आ घा ये—RV. 8. 45. 1; N. 6. 14. p. II. 435.
- आ च परा च—cf. RV. 1. 164. 31; 10. 17. 6; N. 1. 3. p. I. 37.
- आ चष्ट—RV. 7. 34. 10; N. 6. 7. p. II. 414.
- आजंघन्ति—RV. 6. 75. 13; N. 9. 20. p. III. 160.
- आजासः—RV. 6. 55. 6; N. 6. 4. p. II. 398.
- आजुह्वान ईड्यः—RV. 10. 110. 3; N. 8. 9. p. III. 128.
- आज्जसेरसुक्—P. 7. 1. 50; N. 4. 7. p. II. 213.
- आट्यागः—Ng. 4. 5; N. 1. 14. p. I. 90.
- आद्याचातुच उपसेख्यानम्—N. 12. 14. p. IV. 113.
- आ तू पिञ्च—RV. 10. 101. 10; N. 4. 19. p. II. 255.
- आ ते कारो—RV. 3. 33. 10; N. 2. 27. p. II. 115.
- आ ते पितः—RV. 2. 33. 1; N. 7. 23. p. III. 90.
- आतोऽनुपसर्गे कः—P. 3. 2. 3; N. 1. 3; 5. 25. pp. I. 34; II. 378.
- आतो मनिन् कनिच्चनियश्च—P. 3. 2. 74; N. 4. 17; 6. 16; 7. 28. pp. II. 244, 446; III. 108.
- आत्मनेपदेष्वन्तः—P. 7. 1. 5; N. 11. 18. p. IV. 68.
- आत्मा मनसा संयुज्यते मन इन्द्रियेण—NVBH. 1. 1. 4; N. 3. 13. p. II. 158.
- आत्मा वै पुत्र नामासि—N. 1. 6. p. I. 67.
- आ त्वा रथम्—RV. 8. 68. 1; N. 5. 3; 12. 21. pp. II. 299; IV. 120.
- आ त्वा विशन्तिवन्दव आ गन्दा धमनीनाम् [...
मा...गन्ता धमनीनाम्—ApSS. 8. 7. 10] MSS. 1. 7. 2. 18; N. 6. 24. p. II. 476.
- आ त्वा हर्षमभिवत्तन हविषा—cf. RV. 10. 173. 1; N. 9. 9. p. III. 150.
- आ दधिक्राः—RV. 4. 38. 10; N. 2. 27; 10. 31. pp. II. 116; IV. 38.
- आदह स्वधा—RV. 1. 6. 4; N. 1. 5. p. I. 57.

- आदाय श्येनः—RV. 4. 26. 7; N. 11. 2. p. IV. 52. अग्नीभिर्गोप्रीणाति—AB. 2. 2. p. 31; N. 8. 5. p. III. 124.
- आदिरसि वानस्पृ—N. 9. 37. p. III. 172. अनामपु पक्कम्—RV. 8. 89. 7; N. 2. 1; 6. 14. pp. II. 3, 437.
- आहृगमज्ज—A fragment of P. 3. 2. 171; N. 5. 18. p. II. 360. आयनीवाज—RV. 1. 28. 7; N. 9. 36. p. III. 172.
- आद्यादिभ्य उपसंख्यानम्—Vr. 5. 4. 44; N. 1. 7. p. I. 71. आरुन्मे अस्त्वम्—RV. 2. 4. 5; N. 6. 17. p. II. 456.
- आ द्वाभ्यां हस्तिपात्र—RV. 2. 18. 4; N. 7. 6. p. III. 41. आयुसि—AV. 2. 17. 4; N. 3. 8. p. II. 138.
- आ धावता—N. 2. 5. p. II. 43. आ यो दां भद्रा पृथिवीम्—SSS. 8. 22. 1. p. 94; N. 7. 23. p. III. 91.
- आ नो दिशे—RV. 5. 43. 11; N. 2. 24. p. II. 108. आराच्छत्रुमप—RV. 10. 42. 7; N. 1. 3; 5. 24. pp. I. 43; II. 375.
- आ नो भद्राः—RV. 1. 89. 1; N. 4. 19. p. II. 249. आ गत्रि पार्थिवस—Kb. II. p. 110; AV. 19. 47. 1; N. 9. 29. p. III. 167.
- आ नो भा भगम्—RV. 3. 30. 19; N. 6. 7. p. II. 413. आ रुक्मं—RV. 5. 52. 6; N. 6. 16. p. II. 446.
- आ नो भर् सुवित्रं यस्य चाकृन्—RV. 10. 148. 1; N. 4. 3; 6. 28. pp. II. 205, 488. आ रुद्रासः—RV. 5. 57. 1; N. 11. 15. p. IV. 64.
- आ नो मित्रावरुणा—RV. 3. 62. 16; N. 7. 10. p. III. 60. आर—दृग्नाम—cf. Ng. 3. 26; N. 1. 3. p. I. 42.
- आ नो यज्ञम्—RV. 10. 110. 8; N. 7. 8; 8. 14. pp. III. 49, 132. आरिषेणो होत्रम्—RV. 10. 98. 5; N. 2. 11. p. II. 73.
- आप इत्यन्तरिक्षनाम—cf. Ng. 1. 3; N. 4. 24. p. II. 267. आ वामुपस्थम्—RV. 2. 41. 21; N. 9. 37. p. III. 172.
- आ पप्रौ—RV. 1. 81. 5; N. 3. 13. p. II. 157. आ विदुन्मद्भिः—RV. 1. 88. 1; N. 11. 14. p. IV. 63.
- आपान्तमन्युः—RV. 10. 89. 5; N. 5. 12. p. II. 336. अविटस्रोपसंख्यानं छन्दसि—PMBH. 4. 2. 2. p. ii. 293; N. 8. 15. p. III. 133.
- आपो वै सर्वा देवताः—AB. 2. 16. p. 41; KB. 11. 4; N. 5. 14. p. II. 345. अविटयो—RV. 1. 95. 5; N. 8. 15. p. III. 138.
- आपो हि षा—RV. 10. 9. 1; N. 9. 27. p. III. 166.

- आशुः शिशानः—RV. 10. 103. 1; N. 1. 15. p. I. 97. इत्थम्भूतलक्षणे—P. 2. 3. 21; N. 2. 5; 4.19,21.pp. II. 43, 251,261.
- आ श्येनस्य—RV. 1. 118. 11; N. 6. 7. 15. p. II. 411. इत्या धीवन्तमदिवः—RV. 8. 2. 40; N. 3. 16. p. II. 173.
- आश्रुत्कर्ण—RV. 1. 10. 9; N. N. 7. 6. 15. p. III. 43. इदं वामास्ये—RV. 4. 49. 1; N. 7. 10. p. III. 57.
- आ समुद्रादवरात्—RV. 7. 6. 7; N. 1. 3. 15. p. I. 36. इदं विष्णुः—RV. 1. 22. 17; N. 12.19. p. IV. 118.
- आसन्नाणासः—RV. 6. 37. 3; N. 7. 5; 10. 3. pp. III. 31; IV. 3. इदं श्रेष्ठं—RV. 1. 113. 1; N. 2. 17. p. II. 98.
- आ सिधस्व जटरे—RV. 3. 47. 1; N. 4. 7. p. II. 216. इदं इविः—RV. 10. 116. 7; N. 7. 6. p. III. 42.
- आसीन उर्ध्वामुपसि क्षिणाति—RV. 10. 27. 13; N. 2. 2. p. II. 15. इदं तृतीयं सवनं कवीनामृतेन ये चमसमेरयन्त—AV. 6. 47 3; TS. 3. 1. 9. 2; N. 11. 16. p. IV. 66.
- आमुष्वयन्ती यजते—RV. 10. 110. 6; N. 8. 11. p. III. 130. इदमित्या—RV. 10. 61. 1; N. 9. 9. p. III. 151.
- आहुतिभ्य एवेनं जनयन्ति—N. 7. 28. p. III. 108. इदमु त्यत्—RV. 4. 51. 1; N. 1. 5. p. I. 60.
- इष् गतौ—DP. 2. 35; N. 1. 14; 4.15; 5. 19; 6. 13; 11. 15. pp. I. 87; II. 234, 362, 432; IV. 64. इदमोऽन्वादेशोऽशनुदातः—A fragment of P. 2. 4. 32; N. 4. 25. p. II. 275.
- इत् उपजीवन्त्यमुतो मनुष्याः—N. 6. 14. p. II. 434. इदं फेनो न कश्चिद्वा बुद्बुदो वा न कश्चन । मायेयं तव दुष्पारा विपश्चिदिति पश्यति ॥ मायामात्रमिदं सर्वमद्वैते परमार्थतः ॥ N. 3. 11. p. II. 153.
- इतः प्रदानं देवा उपजिन्वन्ति—N. 7. 23. p. III. 96. इन्द्र आशाभ्यः—RV. 2. 41. 12; N. 6. 1. p. II. 387.
- इतः प्रदानस्य उपजीवन्ति—[TS. 3. 2. 9. 7.—इतः प्रदानं देवा उपजीवन्ति यत्तिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मादमुतो प्रदानं मनुष्याः ।] N. 7. 10. p. III. 61. इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठ—RV. 10. 173. 2; N. 3. 13. p. II. 163.
- इति वा इति मे—RV. 10. 119. 1; N. 7. 15. p. III. 14. इन्द्रः प्रीति—RV. 3. 34. 1; N. 4. 17. p. II. 242.

- इन्द्रं न त्वा—RV. 6. 4. 7; N. 1. 17. p. I. 108.
- इन्द्रमिदं गाथिनो—RV. 1. 7. 1; N. 7. 2. p. III. 4.
- इन्द्रं मित्रं वरुणम्—RV. 1. 164. 46; N. 7. 4, 18. pp. III. 28, 80.
- इन्द्रवायू इमे—RV. 1. 2. 4; N. 1. 5; 7. 10. pp. I. 61; III. 60.
- इन्द्रश्च विष्णो—RV. 6. 69. 8; N. 1. 4. p. I. 53.
- इन्द्रस्य तु—RV. 1. 32. 1; N. 7. 2, 3. pp. III. 6, 7, 15.
- इन्द्राकुत्सा—RV. 5. 31. 9; N. 7. 10. pp. III. 58, 59.
- इन्द्राग्नी रोचना दिवः—RV. 3. 12. 9; N. 7. 10. p. III. 56.
- इन्द्राणीमासु—RV. 10. 86. 11; N. 11. 38. p. IV. 85.
- इन्द्रा तु पूषणा—RV. 6. 57. 1; N. 4. 3; 7. 10. pp. II. 204; III. 57.
- इन्द्रा पर्वता—RV. 3. 53. 1; N. 7. 10. p. III. 58.
- इन्द्राय गावः—RV. 8. 69. 6; N. 6. 8. p. II. 417.
- इन्द्राय साम गायत—RV. 8. 98. 1; N. 7. 2. p. III. 5.
- इन्द्रायेन्द्रो परि स्रव—RV. 8. 91. 3; N. 1. 3; 3. 19. pp. I. 44; II. 185.
- इन्द्रावरुणा युवम्—RV. 7. 82. 1; N. 5. 2; 7. 10. pp. II. 289; III. 56.
- इन्द्राविष्णु—RV. 7. 99. 5; N. 7. 10. p. III. 59.
- इन्द्रासोमा समघशंसम्—RV. 7. 104. 2; N. 7. 10. p. III. 56.
- इन्द्रे कामा अयंसत—N. 7. 2. p. III. 8.
- इन्द्रेण सं हि—RV. 1. 6. 7; N. 4. 12. p. II. 225.
- इन्द्रेणैते तत्सवः—RV. 7. 18. 15; N. 6. 6; 7. 2. pp. II. 408; III. 5.
- इन्द्रो अश्रायि—RV. 1. 51. 14; N. 6. 31. p. II. 499.
- इन्द्रो अस्माँ अरदत्—RV. 3. 33. 6; N. 2. 26. p. II. 113.
- इन्द्रो दिवः—RV. 10. 89. 10; N. 2. 16; 7. 2. pp. II. 93; III. 4.
- इन्द्रो यातूनाम्—RV. 7. 104. 21; N. 6. 30. p. II. 495.
- इन्वति नक्षति—Ng. 2. 18; N. 6. 3; 10. 21. pp. II. 395; IV. 25.
- इन्हन्तपूषार्येभ्यः सौ—P. 6. 4. 12; N. 2. 1. p. II. 10.
- इमं तं पश्य—RV. 10. 102. 9; N. 9. 24. p. III. 163.
- इमं तु सोमम्—RV. 1. 179. 5; N. 6. 4. p. II. 399.
- इमं मे गङ्गे—RV. 10. 75. 5; N. 9. 26. p. III. 165.
- इमा उ वायम्—RV. 3. 62. 1; N. 5. 5. p. II. 313.
- इमा गिर आदित्येभ्यः—RV. 2. 27. 1; N. 2. 13; 11. 25; 12. 36. pp. II. 82; IV. 74, 134.

- इमा जुह्वाना—RV. 7. 95. 5; N. 2. 24.
p. II. 108.
- इमा तु कम—RV. 10. 157. 1; N. 3. 13.
pp. II. 161, 162.
- इमा ब्रह्म—RV. 3. 41. 3; N. 4. 19. p.
II. 253.
- इमामग्ने—RV. 1. 31. 16; N. 6. 20. p.
II. 461.
- इमाम् तु—RV. 5. 85. 6; N. 6. 13. p.
II. 432.
- इमां मे अग्ने समिधं जुषस्व—RV. 10. 70.
1; N. 8. 22. p. III. 142.
- इमा रुद्राय—RV. 7. 46. 1; N. 10. 6.
p. IV. 8.
- इमे दिवः—RV. 7. 60. 7; N. 6. 20. p.
II. 463.
- इमे वै सहास्तां ते शम्यामात्रं न्येताम् [व्यैताम्
MS.]—MS. 4. 1. 7; N. 4.
25. p. II. 272.
- इमौ वै लोकौ सहास्तां व्यौतानावर्षे न समन्तयदित्—
[...तौ व्यैतां नावर्षन् न समतपत् AB.]
AB. 4. 27. p. 115; N. 4. 25.
p. II. 272
- इयं वै पृषा—MS. 2. 5. 5; N. 12. 17.
p. IV. 116.
- इयं शुष्मेभिः—RV. 6. 61. 2; N. 2. 24.
p. II. 108.
- इयाडिया नीकाराणामुपसंख्यानम्—Vr. 7. 1. 39;
N. 8. 11. p. III. 130.
- इला मनुष्वदिह—RV. 10. 110. 8; N. 7.
8. p. III. 49.
- इष् आमीक्ष्ये—DP. 9.53; N. 1.3.p.I.39.
- इषिमदिमुदिसुखी [•खिदि• U.]—A frag-
ment of U. 1. 52; N. 4. 7.
p. II. 212.
- इषिरेण ते मनसा—RV. 8. 48. 7; N. 4.
7. p. II. 212.
- इषु इच्छायाम्—DP. 6. 59; N. 6. 22. p.
II. 470.
- इषु गतौ—DP. 4. 19; N. 3. 16; 6.20.
pp. II. 172, 461.
- इह त्या सधमाद्या—RV. 8. 13. 27; N. 6.
21. p. II. 466.
- इह श्रुतः—RV. 10. 22. 2; N. 6. 23.
p. II. 472.
- इहेन्द्राणीमुप—RV. 1. 22.12; N. 9. 34.
p. III. 170.
- इहेह जाता—RV. 1. 181. 4; N. 12. 3.
p. IV. 99.
- इहेव स्तं मा—RV. 10. 85. 42; N. 1. 16.
p. I. 99.
- इहेवैधि—RV. 10.173.2; N. 1.4. p.I.47.
- इड स्तुतौ—DP. 2. 9; N. 2. 2; 7. 15.
pp. II. 22; III. 76.
- इमहे, यामि, मन्महे—Ng. 3. 19; N. 2. 1.
p. II. 10.
- इंग गतौ—A fragment of DP. 2. 8;
N. 1. 5; 4. 23; 6. 14. pp. I.
57; II. 264, 438.
- ईर्मान्तासः—RV. 1. 163. 10; N. 4. 13.
p. II. 226.
- ईवनिषौ छन्दसि—cf. Vr. 5. 2. 109; N.
6. 29. p. II. 490.

- उक्ष सेचने—DP. 1. 687; N. 12. 9. p. IV. 106.
- उच्छ्रयस्व वनस्पते—RV. 3. 8. 3; N. 1. 3. p. I. 41.
- उणादयो बहुलम्—P. 3. 3. 1; N. 4. 1. p. II. 196.
- उत मा व्यन्तु—RV. 5. 46. 8; N. 12. 46. p. IV. 146.
- उत त्वं भुज्युष—RV. 7. 68. 7; N. 4. 19. p. II. 250.
- उत त्या मे—RV. 1. 122. 4; N. 6. 21. p. II. 464.
- उत त्वं सहये—RV. 10. 71. 5; N. 1. 9, 20. pp. I. 74, 111.
- उत स्वः पश्यन्—RV. 10. 71. 4; N. 1. 18 19. pp. I. 109, 110.
- उत नोऽहिः—RV. 6. 50. 14; N. 12. 33. p. IV. 131.
- उत मे प्रयियोः—RV. 8. 19. 37; N. 4. 15. p. II. 233.
- उत वां विशु—RV. 1. 153. 4; N. 4. 19. p. II. 254.
- उत स्म ते—RV. 5. 5२. 9; N. 5. 5. p. II. 311.
- उत स्मैनम्—RV. 4. 38. 5; N. 4. 24. p. II. 266.
- उत स्य वाजी—RV. 4. 40. 4; N. 2. 28. p. II. 117.
- उतादः पश्ये—RV. 6. 56. 3; N. 2. 6, 14. p. II. 50, 89.
- उताभये—RV. 3. 30. 5; N. 6. 1; 7. 6. pp. II. 388; III. 41.
- उतासि—RV. 7. 33. 11; N. 5. 14. p. II. 344.
- उतो त्वस्मै—RV. 10. 71. 4; N. 1. 9. p. I. 74.
- उल्लेपणमवल्लेपणमाकुञ्चनं प्रसारणं गमनमिति कर्माणि VSS. 1. 1. 7; N. 1.2.p.I.25.
- उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः—BHG. 15. 17; N. 3. 15. p. II. 169.
- उत्सं दुहन्ति—RV. 1. 64. 6; N. 10. 9. p. IV. 11.
- उदितो वा—P. 7. 2. 56; N. 2. 1; 5. 2. pp. II. 11, 295.
- उदीरतामवरः—RV. 10. 15. 1; N. 11. 18. p. IV. 68.
- उदु ज्योतिः—RV. 7. 76. 1; N. 11. 10. p. IV. 60.
- उदुत्तमं वरुण—RV. 1. 24. 1 5; N. 2. 13. p. II. 84.
- उदु त्वं जातवेदसम्—RV. 1. 50. 1; N. 1. 1, 14; 7. 20; 12. 15. pp. I. 6, 92; III. 85; IV. 114.
- उद्यन्तं वा आदित्यमग्निरनुसमारोइति तस्माद्भूम एवाग्नेर्दिवा ददरो—N. 2. 13. p. II. 80.
- उद्वत्स्वस्मै—RV. 1. 161. 11; N. 11. 16. p. IV. 67.
- उद्वह रक्षः—RV. 3. 30. 17; N. 6. 3.p. II. 392.
- उन्दी क्लेदने—DP. 7. 20; N. 7. 24. p. III. 98.
- उप प्र वद—Kh. 16. p. 88; AV. 4. 15. 14; N. 9. 7. p. III. 148.

- उप प्रागात्—RV. 1. 162. 7; N. 6. 22.
p. II. 469.
- उप प्रेत—RV. 3. 53. 11; N. 7. 2. pp.
III. 11, 12.
- उप बर्हि—RV. 10. 10.10; N. 1.3.p.I.43.
- उपम इत्यन्तिकनाम—cf. Ng. 2. 16; N. 1.
7. p. I. 70.
- उपमानादाचारे—P. 3. 1. 10; N. 10. 3.
p. IV. 3.
- उपर इति मेघनाम—cf. Ng. 1. 10; N. 1.
5. p. I. 61.
- उपश्वासय—RV. 6. 47. 29; N. 9. 13.
p. III. 154.
- उपसर्गच्छन्दसि धात्वर्थे—A fragment of
P.5.1. 118; N. 2. 2; 10. 20;
11. 17. pp. II. 19; IV. 22, 67.
- उपसर्गश्च पुनरेवमात्मका यत्र क्रियावाची शब्दः
प्रयुज्यते तत्र क्रियाविशेषमाहुः । यत्र तु
न प्रयुज्यते तत्र ससाधनां क्रियामाहुः—
PMBH. 5. 2. 1. p. ii. 376;
N. 1. 3; 7. 10. pp. I. 35;
III. 60.
- उप ह्ये सुदुघाम्—RV. 1.164. 26; N. 11.
43. p. IV. 89.
- उपावसृज—RV. 10. 110. 10; N. 8. 17.
p. III. 134.
- उपो अर्धशि—RV. 1. 124. 4; N. 4.16.
p. II. 236.
- उपो मे—RV. 1. 126. 7; N. 3. 20. p.
II. 189.
- उम उम्भ पूरणे [‘‘‘उम्भ...B.]—DP. 6.
32; N. 4. 4. p. II. 206.
- उभयाहस्त्या भर—RV. 5.39. 1; N. 4. 3.
p. II. 204.
- उभा जिग्यधुः—N. 1. 4. pp. I. 54, 55.
- उभाभ्यामेव वषट्कारेण स्वाहाकारेण च—SB. 9.
3. 3. 6. p. 731; N. 2. 6.
p. II. 52.
- उभावश्चिभ्यां पयः क्षीरेण स्नातः—N. 2. 5.p.
II. 45.
- उरत्—P. 7. 4. 66; N. 5. 15. p. II.
353.
- उरु नो लोकम्—RV. 6. 47. 8; N. 7. 6.
p. III. 40.
- उरु प्रथस्व इति प्रथयति—SB. 1. 1. 6.8. p.
14; N. 1. 15. p. I. 94.
- उरु मे कुरु [कृत् SB.]—SB. 7. 5. 1.
22. p. 612; N. 9. 21. p.
III. 161.
- उष दाहे—DP. 1. 727; N. 1.3. p. I.41.
- उषस्तच्चित्रं—RV. 1. 92. 13; N. 12. 7.
p. IV. 102.
- उष्णिगायत्रौ जागतश्च—Ping. 3. 18. p.23.
(Cal. ed. 1930 Samvat);
N. 7. 12. p. III. 68.
- उस्त्रा इति गोनाम—cf. Ng. 2. 11; N. 1.
17. p. I. 104.
- ऊतिवृत्तिवृत्तिसाति—A fragment of P.
3. 3. 97; N. 5. 3. p. II. 298.
- ऊदनोर्देश—P. 6. 3. 98; N. 2. 22. p.
II. 106.
- ऊर्णध्वा वि—RV. 5. 5. 4; N. 8. 9. p.
III. 128.

- ऊर्णञ् आच्छादने—DP. 2. 30; N. 11. 50.
p. IV. 95.
- ऊर्ध्वा नो यज्ञो देवलोकं गच्छतु इत्येवैतदाह—
N. 4. 21. p. II. 262.
- ऊर्ध्वा यस्यामतिः—AV. 7.14. 2; N.6. 12.
p. II. 429.
- ऊ गतौ [ऊ गतिप्रापणयोः B.]—DP. 1.
983 (see also 3. 16, 17);
N. 2. 11; 3. 3; 4. 19; 5. 15;
6. 2; 7. 21; 9. 40. pp. II.
75, 123, 256, 353, 390; III.
86, 174.
- ऊर्चा त्वः पोषम्—RV. 10. 71. 11; N. 1.
8. p. I. 72.
- ऊचि ब्रह्मत्तरपदादिलोपच्छन्दसि—Vr. 6. 1.
37; N. 2. 1. p. II. 11.
- ऊचीषमः—RV. 10. 22. 2; N. 13. 1.
p. IV. 147.
- ऊचो अक्षरे—RV. 1. 164. 39. N. 13.
10. p. IV. 153.
- ऊच्छन्तीव स्त्रे उदगन्ताम्—N. 1.9. p.I. 75.
- ऊच्यभ्यूढे साम गायति—CHU. 1. 6. 7. p.
57; N. 7. 12. p. III. 67.
- ऊजीषी वज्री—RV. 5. 40. 4; N. 5. 12.
p. II. 337.
- ऊजुनीती—RV. 1. 90.1; N. 6. 21. p.
II. 466.
- ऊज्रमुक्षुशायने—RV. 8. 25. 22; N. 5.
15. p. II. 352.
- ऊज्राश्वा शतम्—RV. 1. 8. 16; N. 5.21.
p. II. 368.
- ऊज्राश्वः शतमेकं च मेषाम्—RV. 1. 117.
18; N. 5. 21; p. II. 368.
- ऊतं शंसन्तम्—RV. 10. 67. 2; N. 5.
4. p. II. 306.
- ऊतं सिन्धवो वरुणस्य—RV. 2. 28. 4; N.
12. 37. p. IV. 135.
- ऊतं च सत्यं च—RV. 10. 190. 1; N. 3.
13. p. II. 160.
- ऊतमुदकम्—cf. Ng. 1. 12; N. 1.7. p.
I. 69.
- ऊतस्य हि—RV. 4. 23. 8; N. 6. 16; 10.
41. pp. II. 415; IV. 45.
- ऊत्विग्दृक्—A fragment of P. 3. 2.
59; N. 3. 19. p. II. 185.
- ऊद्दरेण—RV. 8. 48. 10; N. 6. 4. p.
II. 399.
- ऊध्याम स्तोमम्—RV. 10. 106. 11; N.
12. 40. p. IV. 140.
- ऊवीसे अत्रिम्—RV. 1. 116. 8; N. 6.
3. p. II. 395.
- ऊभुर्ऊभुभिः—RV. 7. 48. 2; N. 5. 2.
p. II. 291.
- ऊष गतौ [ऊषी B.]—DP. 6. 7; N.9.40.
p. III. 174.
- ऊषिभ्यः पितरो जाताः पितृभ्यो देवदानवाः—
Mn. 3. 201; N. 11. 20. p.
IV. 70.
- एक एव ह्यदोऽवतस्थे न द्वितीयः—cf. TS. 1.
8. 6. 1; N. 1. 15. pp. I.94, 95.
- एकः सुपर्णः—RV. 10. 114. 4; N.
10. 46. p. IV. 50.

एकं चमसम्—RV. 1. 161. 2; N. 11.

16. p. IV. 66.

एकं पादं नोत्खिदति सलिलाद्भसं उच्यते ।

स चेदुदखिदत्पादं न मृत्युर्नामृतं भवेत् ॥—N.

12. 30. p. IV. 128.

एकया प्रतिधा—RV. 8. 77. 4; N. 5.11.

p. II. 329.

एकह्लादौ—A fragment of P. 6. 3.

59; N. 2. 3. p. II. 35.

एकक्षरात् कृतो जाते सप्तम्यां च न तौ स्मृतौ—

PMBH. 5. 2. 2. p. ii. 398;

N.4. 24. p. II. 267.

एकादश संप्रैष्यानि जानीमश्छन्दांसि—N. 8.

22. p. III. 142.

एतत्त्यत्र—RV. 1. 88. 5; N. 5. 4. p.

II. 307.

एतदस्या भनः—RV. 4. 30. 11; N. 11.

48. p. IV. 93.

एतन्न वा एतदक्षरम् [एकमक्षरम् B.]—KB.

6. 12; N. 13. 10. p. IV. 154.

एतद्वै दैव्यं मधु यदाज्यम् [एतद्वै मधु दैव्यं यदाज्यम्

AB.] AB. 2. 2; p. 29. N.

8. 18. p. III. 135.

एतद्वै यज्ञस्य समृद्धे—GB. II. 2.6; 4.2. pp.

171, 211; [‘यजुर्वा’-is omitted

in AB] AB. I. 4, 13, 16,

17; N. 1. 16. p. I. 99.

एतया निषादस्थपतिं याजयेत्—KSKBH. 1.

1. 12; pp. 7, 8 (Benares,

1903); N. 3. 8. p. II. 139.

एता उ त्वा—RV. 1. 92. 1; N. 12. 7.

p. IV. 102.

एता विश्वा—RV. 10. 50. 6; N. 5. 25.

p. II. 378.

एते वदन्ति—RV. 10. 94. 2; N. 7. 7.

p. III. 45.

एनाङ्गपेण—RV. 1. 105. 19; N. 5.

11. p. II. 335.

एभिर्नो अर्कैः—RV. 4. 10. 3; N. 2. 14.

p. II. 86.

एमीदेवाम्—RV. 10. 34. 5; N. 12. 7.

p. IV. 103.

एमेनं सृजता सुते—RV. 1. 9. 2; N. 1.10.

p. I. 79.

एवा महो असुर—RV. 10. 99. 12; N. 5.

3. p. II. 299.

एष देवः—RV. 9. 3. 5; N. 6. 28. p.

II. 488.

एष नोदियात् यथेतामप्रावाहुतिं न जुहुयात्—SB.

2. 2. 5; N. 7. 28. p. III. 107.

एषामुपरः स्वविष्टो मध्यमः—N. 2. 21. p.

II. 104.

एष्टि वाम्—RV. 6. 55. 1; N. 5. 9. p.

II. 326.

ऐन्द्रं पयोऽमावासायाव—N.7.4. p. III. 23.

ओक उचः के—P. 7. 3. 64; N. 3. 3. p.

II. 123.

ओङ्कारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा ।

कण्ठं भित्त्वा विनिर्यातौ तेनेमौ मङ्गलौ स्मृतौ ॥

N. 7. 1. p. III. 1.

- ओजसो जातम्—RV. 10. 73. 10; N. 5. 25. p. II. 378.
- ओमासः—RV. 1. 3. 7; N. 12. 40. p. IV. 138.
- ओषधीः प्रति—RV. 10. 97. 3; N. 6. 3. p. II. 395.
- ओषधे त्रायस्वैनम् [त्रायस्व only VS.]—VS. 4. 1; 5. 42; 6. 15; N. 1. 15. p. I. 94.
- ओषु स्वसारः—RV. 3. 33. 9; N. 2. 26. p. II. 114.
- ओहाक् त्यागे—DP. 3. 8; N. 4. 11; 12. 11. pp. II. 224; IV. 109.
- ओहाङ् गतौ—DP. 3. 7; N. 4. 11; 5. 21; 6. 14; 8. 17. pp. II. 224, 365, 435; III. 134.
- औड आपः—P. 7. 1. 18, N. 1. 9. p. I. 75.
- ककुदस्यावस्थायां लोपः—P. 5. 4. 146; N. 7. 12. p. III. 68.
- कणे मनसी श्रद्धाप्रतीघते—P. 1. 4. 66; N. 5. 11. p. II. 329.
- कष्टति विस्त्यति—cf. Ng. 2. 14; N. 9. 33. p. III. 170.
- कतरा पूर्वा—RV. 1. 185. 1; N. 3. 22. p. II. 193.
- कदा मर्ते—RV. 1. 84. 8; N. 5. 17. p. II. 359.
- कदा वसो—RV. 10. 105. 1; N. 5. 12. p. II. 339.
- कदु प्रियाय—RV. 5. 48. 1; N. 5. 5. p. II. 316.
- कदृ महीरष्टा—RV. 8. 66. 10; N. 6. 26. p. II. 480.
- कद्विष्ण्यासु वृधसानः—RV. 4. 3. 6; N. 2. 7. p. II. 57.
- कनिक्कदज्जनुषम्—RV. 2. 42. 1; N. 9. 4. p. II. 145.
- कनीनकेव विद्रथे—RV. 4. 32. 23; N. 4. 15. p. II. 231.
- करणोऽयोविद्रुषु—P. 3. 3. 82; N. 9. 24. p. III. 163.
- करस्नाविति वाहुनामसु—cf. Ng. 2. 4; N. 6. 17. p. II. 449.
- कर्तरि चर्षिदेवतयोः—P. 3. 2. 186; N. 5. 6. p. II. 318.
- कर्तुः क्यङ् सलोपश्च—P. 3. 1. 11; N. 10. 3. p. IV. 3.
- कर्तृकर्मणोः कृतिः—P. 2. 3. 65; N. 2. 22; 12. 17. pp. II. 105; IV. 116.
- कर्मणि हनः—P. 3. 2. 86; N. 5. 22. p. II. 371.
- कर्मण्यण्—P. 3. 2. 1; N. 10. 14. p. IV. 16.
- कर्मण्यधिकरणे च—P. 3. 3. 93; N. 9. 14. p. III. 155.
- कल्पनाद्धि प्रयोगाणां कल्पोऽनुष्ठानसाधनः [०नम् KTV.] । सूत्रन्तु सूचनात्तेषां स्वयं कल्य [कल्य KTV.] प्रयोगकम् ॥—KTV. 1. 3. 10. p. 161; N. 8. 2. p. III. 120.

कृवं चोष्णे—P. 6. 3. 107; N. 6. 19. p.
II. 459.

कव्यध्वरपृतनस्यचि लोपः—P. 7. 4. 39; N.
1. 8. p. I. 73.

कसेः—[कस गतौ B.]—DP. 1. 913; N.
2. 1. p. II. 12.

काकुभं दन्तधावनम्—N. 7. 12. p. III. 68.

कामस्तदग्रे—RV. 10. 129. 4; N. 3. 13.
p. II. 160.

कायमानो वना—RV. 3. 9. 2; N. 4. 14.
p. II. 228.

काकरहम्—RV. 9. 112. 3; N. 6. 6. p.
II. 406.

कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे—P. 2. 3. 5; N. 6.
6. p. II. 410.

किकिनोः प्रकरणे उत्सर्गश्छन्दसि सदादिभ्यो
दर्शनात्—cf. P. 3. 2. 171; N.
2. 2. p. II. 18.

किं ते कृष्वन्ति—RV. 3. 53. 14; N. 6.
32. p. II. 501.

किमिच्छन्ती—RV. 10. 108. 1; N. 11.
25. p. IV. 74.

किमित्ते—RV. 7. 100. 6; N. 5. 8. p. II. 324.

कुञ्च कौटिल्ये [कुञ्च (कुचि कुञ्चु) कौटिल्या-
ल्पीभावयोः B.] DP. 1. 201;
N. 5. 28. p. II. 384.

कुमारधित्तिर्तरं वन्दमानम्—RV. 2. 33. 12;
N. 1. 4. p. I. 49.

कुहं स्विदोषा कुह—RV. 10. 40. 2; N. 3.
15. p. II. 166.

कुहमहश्च सुकृतं—AV. 7. 47. 1. MS. 4.
12. 6; N. 11. 33. p. IV. 81.

कृकवाकुं सावित्रमालभेत—[cf. कृकवाकुः सावित्रः
VS. 24. 35.] N. 12. 13. p.

IV. 111.

कृके वचः कथ—U. 1. 6; N. 12. 14. p.
IV. 112.

कृणुष्व पाजः—RV. 4. 4. 1; N. 6. 12.
p. II. 427.

कृतं न श्रुग्री—RV. 10. 43. 5; N. 5. 22.
p. II. 371.

कृती छेदने—DP. 6. 141; N. 1. 9; 9.
40. pp. I. 75; III. 174.

कृतेः ['कृती छेदने'-इत्यस्य]—DP. 6. 141;
N. 2. 1. p. II. 12.

कृतेराद्यन्तविपर्ययश्च—U. 1. 17; N. 2. 1.
p. II. 12.

कृत्यत्युद्यो बहुलम्—P. 3. 3. 113; N. 1. 2.
p. I. 36.

कृत्यानां कर्तृणि वा—P. 2. 3. 71; N. 11.
21. p. IV. 71.

कृत्यर्थि तैवकेनकेन्यत्वनः—P. 3. 4. 14; N.
10. 21. p. IV. 24.

कृदभिहितो भावो द्रव्यवद्भवति—PMBH. 2.
2. 1. p. I. 417; N. 1. 1. p. I. 11.

कृत्रापाजि—A fragment of. U. 1. 1; N.
10. 1. p. IV. 1.

कृष्णं नियानम्—RV. 1. 164. 47; N. 7.
24. p. III. 98.

केचित् संविद्रवतेऽथ कालादावपि वर्तते ।

येन तेन भवेत् सो विदल्पवन्मृकले तथा ॥—
N. 7. 1. p. III. 1.

केश्यमि केशी—RV. 10. 136. 1; N. 12.
26. p. IV. 124.

- को अस्य वेद—RV. 10. 10. 6; N. 5. 2. क्षमायी विधूने-*DP.* 1. 515; N. 10. 8.
p. IV. 9.
 को तु मर्या—RV. 8. 45. 37; N. 4. 2.
p. II. 293.
 को न्वत्र मरुतः—RV. 1. 165. 13; N. 4.
p. II. 198.
 7. p. II. 215.
 कत्वो यक्—P. 7. 1. 47; N. 1. 4. p.
गन्धर्वो अस्य रक्षनाम्—N. 4.25. p. II.274.
I. 46.
 क्याच्छन्दसि—P. 3. 2. 170; N. 1. 8; 2.
गमद्नजनखनघवां लोपः—A fragment of
P. 6. 4. 98; N. 2. 1. p. II.9.
 25;7.2.pp.I.73; II.111;III.6.
 कृतृकथादिसूत्रान्ताङ्क—P. 4. 2. 60; N. 7.
गवाकृतिर्न कचिदुपरतेत्यतः सर्वत्रोपरता भवति,
पिण्डान्तरस्थोपलभ्यते—['न कचिदुपरतेति
कृत्वा सर्वत्रोपरता भवति, द्रव्यान्तरस्था
तूपलभ्यते'—इति पाठः—PMBH. 1.
 23. p. III. 89.
1. 1]; N. 1. 2. p. I. 17.
 क्रियायोगे—A fragment of. P.1.4.59;
गतामसि गोपतिः—RV. 7. 98. 6; N. 2.
14. p. II. 89.
 N. 3. 16. p. II. 171.
 क्रील वः—RV. 1. 37. 1; N. 7. 2.
गतेः—*DP.* 3. 25; N. 2. 5. p. II. 42.
गामृ प्रतिष्ठालिप्तयोर्ग्रन्थे च—*DP.* 1. 4; N. 2.
 p. III. 11.
2. p. II. 14.
 क्लेशकर्मविपाकाशयेरपरामृष्टः—पुरुषविशेषः कश्चिदीश्व-
गायत्री वै श्येनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्—[सा
गायत्री सोममाहरत्—*SB.* 1. 8. 2.
10. p. 81]; N. 1. 3. p. I. 44.
 रोऽभ्युपगतः—[कश्चिद् and अभ्युपगतः
गायन्ति त्वा—RV. 1. 10. 1; N. 5. 5.
p. II. 311.
 are not found in the Sūtra.]
गा स्तुतौ छन्दसि—[गा स्तुतौ B.]—*DP.* 3.
 PY. 1.24; N. 7.4. p. III.30.
25; N. 2. 2. p. II. 22.
 क्रिप् च—P. 3. 2. 76; N. 4. 15; 7. 2.
गीर्वाणाः स्पृदिर्वीकसः—N. 6.14. p. II.437.
गुणवचनेभ्यो मतुपो लुक्—*Vr.* 5. 2. 94; N.
 p. II. 235; III. 9.
4. 25. p. II. 274.
 क्षण [क्षण B.] हिंसायाम्—*DP.* 8. 3; N. 6.
गुरी उद्यमने—*DP.* 6. 103; N. 10. 47.
p. IV. 51.
 1. p. II. 387.
गृह संवरणे—*DP.* 1. 944; N. 5. 8. p.
 क्षि निवासगत्योः—*DP.* 6. 114, N. 4. 18;
II. 324.
 6. 3. pp. II. 246, 396.
 क्षि हिंसायाम्—*DP.* 5. 30, 34; N. 2. 7.
गृणातीत्यर्चतिकर्मा—of. *Ng.* 3. 14; N. 1.
10. p. I. 80.
 p. II. 58.
 क्षेत्रस्य पतिना घयम्—RV. 4.57. 1; N. 10.
15. p. IV. 16.
 क्षेत्रस्य पते—RV. 4. 57. 2; N. 10. 16.
p. IV. 17.

- गृ स्तुतौ—[गा B.]—DP. 3. 25; N. 4.
 24. p. II. 267.
 गृहपतेः—ApSS. 12. 27. 6; N. 11. 32.
 p. IV. 80.
 गोदो ब्रह्मस्य [‘गोदो’-इत्यस्य स्थाने वेदे ‘यत्र’-इति
 पाठः]—RV. 9. 113. 10; N. 2.
 14. p. II. 89.
 गोभिः क्राणा अनुषत—cf. RV. 1. 134. 2;
 N. 4. 19. p. II. 254.
 गोमिथ्यदीमन्ये—RV. 8. 2. 6; N. 5. 3.
 p. II. 302.
 गोभिः श्रीणीत—RV. 9. 46. 4; N. 2. 3,
 4. pp. II. 36, 43.
 गोभिः सन्नद्धः—RV. 6. 47. 26; N. 2. 5.
 p. II. 47.
 गोरक्षकान् वाणिजिकाः—Mn. 8. 102; N. 6.
 26. p. II. 481.
 गोर्न पर्व—RV. 1. 61. 12; N. 2. 1. p.
 II. 4.
 गौरमीमेत्—RV. 1. 164. 28; N. 11.
 42. p. IV. 88.
 गौरिव गवयः—[cf. यथा गौरिवं गवयः—NVBH.
 1. 1. 6.] N. 3. 13. p. II. 162.
 गौरीमिनाय—RV. 1. 164. 41; N. 11.
 40. p. IV. 86.
 ग्रह उपादाने—DP. 9. 61; N. 10. 23. p.
 IV. 27.
 ग्रीवायां बद्धः—RV. 4. 40. 4; N. 1. 3.
 p. I. 43.
 ग्ले ग्ले हर्षक्षये [ग्ले हर्षक्षये ग्ले गात्रविनामे
 (हर्षक्षये)B.]—DP. 1. 952, 953;
 N. 1. 20. p. I. 115.
- घञर्थे कविधानं स्यात्स्नापाव्यधिहनिगुच्यर्थम्—PM—
 BH. 3. 3. 1. p. ii. 150; N. 4.
 6. p. II. 209.
 घसिमसोः—A fragment of P. 6. 4.
 100; N. 5. 12. p. II. 339.
 घृ क्षरणदीप्तयोः—DP. 3. 14; N. 2. 2; 4.
 24. pp. II. 18, 276.
 घृतश्रापाम्—RV. 10. 51. 8; N. 2. 2. p.
 II. 23.
 घृतमुदकनाम—cf. Ng. 1. 12; N. 1. 5.
 p. I. 58.
 घृतस्य धाराः—RV. 4. 58. 8; N. 4. 15.
 p. II. 234.
 चकार गर्भम्—RV. 3. 31. 2; N. 4. 3.
 p. II. 204.
 चक्षिर्दर्शने—[चक्षिङ् व्यक्तायां वाचिB.]—DP.
 2. 7; N. 6. 11. p. II. 425.
 चतुरश्रिद्दमानात्—RV. 1. 41. 9; N. 2. 2;
 3. 16; pp. II. 28, 171.
 चतुरश्रयतावाद्यक्षरलोपथ—Vr. 5. 2. 51; N.
 8. 2. p. III. 116.
 चत्वारि वाक्—RV. 1. 164. 45; N. 13.
 9. p. IV. 151.
 चदि आह्लादने [आह्लादने दीप्तौ च B.]—DP.
 1. 68; N. 6. 28. p. II. 486.
 चन्द्रमा अप्सवन्तग—RV. 1. 105. 1; N. 4.
 6. p. II. 210.
 चमु छमु जमु झमु अदने—DP. 1. 497-501;
 N. 7. 25. p. III. 103.
 चादयो सुदात्ताः—PhS. 4. 16; N. 6. 27.
 p. II. 484.

- चित्रं देवानाम्—RV. 1. 115. 1; N. 12. 16. p. IV. 115.
- चिदसि मनासि—MS. 1. 2. 4; N. 5. 5. p. II. 315.
- चोः कुः—P. 8. 2. 30; N. 4. 19. p. II. 253.
- छन्दसि क्रमेके—Vr. 4. 1. 39; N. 9. 26. p. III. 165.
- छन्दसि पेरऽपि—P. 1. 4. 81; N. 7. 9. p. III. 54.
- छन्दसीणः—U. 1. 2; N. 5. 2; 10. 1. pp. II. 292; IV. 1.
- छन्दसीवनिपौ च—Vr. 5. 2. 109; N. 2. 5. p. II. 44.
- छन्दासि वै विश्वा रूपाणि—N. 2. 28. p. II. 118.
- छीनद्योर्नुम् [आच्छीनेद्योर्नुम् B.] P. 7. 1. 80; N. 1. 9. p. I. 75.
- जघनादसृजत—[cf. स जघनादसृगनसृजत TB. 2. 2. 9. 5.] N. 3. 8. p. II. 139.
- जघान कंसं किल वासुदेवः—PMBH. 3. 2. 2. p. ii. 119; N. 1. 5. p. I. 62.
- जनं भगो गच्छति [अगच्छत् MS.] MS. 1. 6. 12; N. 12. 14. p. IV. 113.
- जनयस्ये त्वा संयौमि—VS. 1. 22; N. 4. 25. p. II. 271.
- जनसनखनक्रमगमो विट्—A fragment of P. 3. 2. 67; N. 6. 29; 10. 29. 45; pp. II. 490; IV. 36. 49.
- जनाम्, सनुष्यनामेतत्—cf. Ng. 2. 3. [पञ्च जनाः]; N. 1. 15. p. I. 95.
- जरा बोध—RV. 1. 27. 10; N. 10. 8. p. IV. 9.
- जसु ताडने [जसु हिंसायाम् B.]—DP. 10. 130; N. 4. 23. p. II. 265.
- जसु मोक्षणे—DP. 4. 102; N. 4. 23. p. II. 265.
- जातं यत्त्वा परि—RV. 3. 51. 8; N. 5. 15. p. II. 351.
- जातवेदो वहस्वैनं सुकृतां यत्र लोकः—SSS. 4. 14. 36. p. 44 (Bib. Ind. ed.); N. 7. 21. p. III. 86.
- जातेरस्त्रीविषयात्—A fragment of P. 4. 1. 63; N. 5. 15. p. II. 349.
- जात्याख्यायामेकस्मिन् बहुवचनम्—A fragment of P. 1. 2. 58; N. 1. 3; 4. 3. pp. I. 44; II. 201.
- जामि वा एतद् यज्ञे क्रियते यदन्वञ्चो पुरोडाशौ—N. 4. 20. p. II. 258.
- जायेव पत्ये—RV. 10. 10. 7; N. 5. 2. p. II. 293.
- जार आ भगम्—RV. 10. 11. 6; N. 3. 16. p. II. 171.
- जिघर्म्यमि हविषा—RV. 2. 10. 4; N. 2. 2. p. II. 23.
- जीवसंज्ञोऽन्तरात्माऽन्यः सहजः सर्वदेहिनाम्—Mn. 12. 13; N. 3. 15. p. II. 169.
- जीवान्नो अभि—RV. 8. 67. 5; N. 6. 27. p. II. 482.
- जीवेगुः—U. 1. 80; N. 5. 19. p. II. 363.
- जुन गतौ—DP. 6. 37; N. 6. 15. p. II. 440.

- जुषस्व नः—RV. 7. 2. 1; N. 8. 22. p. 11. pp. II. 14, 224.
 III. 142.
- जुष्टे दमूताः—RV. 5. 4. 5; N. 2. 2; 4. पु स्तुतौ—DP. 2. 26. N. 7.2. p. III.5.
 5; 5. 19. pp. II. 22, 208, 362. णेरिति—P. 6. 4. 51; N. 3. 21. p.
 जुहुरे वि चितयन्तः—RV. 5. 19. 2; N. 4. II. 192.
19. p. II. 252.
- जृञ्चभ्यामृचन्—U. 2 6; N. 6. 17. p. II. 455. त आयजन्त—RV. 10. 82. 4; N. 6. 15.
 ज्यया अत्—RV. 7. 39. 3; N. 12. 43. p. II. 439.
- p. IV. 143.
- ज्यायांसगस्य—RV. 5. 44. 8; N. 6. 15. तं वदचराथा—RV. I. 66. 5; N. 10. 21;
 p. II. 23.
- p. II. 440.
- ज्या वयोहानौ—DP. 9. 29; N. 9. 19. p. तं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च—BU. 4.
 III. 158. 4. 2; N. 2. 13. p. II. 85.
- ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत—[cf. स्वर्गकामो तं सखायः—RV. 9. 98. 12; N. 5. 15.
 ज्योतिष्टोमेन यजेत—ApSS. 10. 2. 1.]. तक्ष त्वक्ष तनूकरणे—DP. 1. 685, 686;
 JNM. 3. 3. 3. p. 13; TaB. N. 8. 14. p. III. 132.
16. 15. 5. p. 342; SRV. p. इति वै यज्ञो विदुषा गच्छता य मे समृद्धं भविष्यति—
 11; N. 1. 1. p. I. 9. N. 4. 10. p. II. 256.
- ज्योतिष्मती प्रतिमुञ्चते नमः—TS. 4. 3. 11. तच्चक्षुषिदिमाप—cf. KS. 39. 4; N. 7. 3.
 3; MS. 2. 13. 10; KS. 39. p. III. 16.
- 10; N. 2. 14. p. II. 89.
- जि अभिभवे—DP. 1. 994; N. 5. 9. तञ्जंयोरावृणीमहे—MS. 4. 13. 10; N. 4.
 p. II. 327. 21. p. II. 262.
- जित्तरस्त्रिच्यविमवाप—A fragment of P. ततो वयः प्रपतान्—RV. 10. 27. 22; N.
 6. 4. 20; N. 2. 2; 5. 3; 12. 4. 3. p. II. 204.
40. pp. II. 21, 298; IV. 138. तत्क्रोति—A fragment of Vr. on
 Gana Sutra. 3. 1. 26. N. 1.
 4; 3. 21. pp. I. 47; II. 192.
- जोह विहायसा गतौ—DP. 1. 1017; N. तत्ते प्रयच्छामि—TB. 2. 7. 7. 7; N. 3 8.
 4. 17; p. II. 243. p. II. 138.
- डोदाश् दाने—DP. 3. 9; N. 2. 1. p. II. 8. तत्त्वं पर्यायशब्देन व्युत्पत्तिश्च द्वयोरपि ।
 इमिश् प्रक्षेपे—DP. 5. 4; N. 7. 29; निगमो निर्णयश्चेति व्याख्येयं निगमे पदे ॥—
 10. 22. pp. III. 109; IV. 26. N. 4. 1. p. II. 196.

- जस्वा यामि—RV. 1. 24. 11; N. 2. 1. p. II. 464.
 तत्परं ब्रह्म—ASU. 3; N. 1. 2. p. I. 27.
 तत् पूष्णे पर्याजिह्वः—SB. 1.7. 4.7. p. 73. N. 6. 31. p. II. 497.
 तत्र तस्येव—P. 5.1.116; N. 2.23. p. II. 107.
 तत्सूर्यस्य—RV. 1. 115. 4; N. 4. 11. p. II. 222.
 तदथ वाचः प्रथमम्—RV. 10. 53. 4; N. 3. 8. p. II. 138.
 तदधीते तद्वेद—P. 4. 2. 59; N. 1. 8; 7. 13. pp. I. 73; III. 89.
 तदुद्रपति गाम्—VS. 12. 71; N. 7.3. p. III. 22.
 तदुप्रयक्षतम्—RV. 1. 62. 6; N. 1. 5. p. I. 60.
 तदेवानां देवतमाय—RV. 2. 24. 3; N. 5. 16. p. II. 356.
 तद्भूतोः करपयोश्चोदेवतयोः सुडागमस्तलोपथ [सुद तलोपथ Vr.]—Vr. 6. 1. 157; N. 3. 14. p. II. 164.
 तद्वायं वृणीमहे—RV. 8. 25. 13; N. 5. 1. p. II. 285.
 तनु विरः—DP. 8. 1; N. 2. 1; 4. 15. p. II. 11, 234.
 तनूत्यजेव तस्करा—RV. 10. 4. 6; N. 3. 14. p. II. 164.
 तनूनपाथथ ऋतस्य—RV. 10. 110. 2; N. 8. 6. p. III. 126.
 तं धदयतम्—RV. 4. 4. 4; N. 5. 12. p. II. 336.
 तमस्तुरीपम्—RV. 1. 142. 10; N. 6. 21. p. II. 444.
 तन्वा मे तन्वम्—RV. 10. 10. 11; N. 6. 28. p. II. 485.
 तपसस्तनूति—VS. 4.26; N. 6.7. p. II. 411.
 तपनतनयनाथ—P. 7. 1. 45; N. 4. 7. p. II. 213.
 तप् पर्वमरुद्भयाम्—Vr. 5.2. 122; N. 1.20. p. I. 119.
 तम आसीत्—RV. 10. 129. 3; N. 7. 3. pp. III. 17, 18.
 तमर्चन्तं न—RV. 8. 102. 12; N. 4. 14. p. II. 230.
 तमिद्वर्धन्तु नो गिरः—RV. 9. 61. 14; N. 1. 10. p. I. 79.
 तमिन्वे—RV. 4. 5. 7; N. 6. 17. p. II. 454.
 तमीमहे—RV. 6. 22. 3; N. 6. 3. p. II. 396.
 तमु त्वा नूनम्—RV. 8. 90. 6; N. 5. 22. p. II. 370.
 तमु नः पूर्वे—RV. 6. 22. 2; N. 6. 3. p. II. 396.
 तम् अकृषन्—RV. 10. 88. 10; N. 2. 9; 12.19. pp. II. 67, 68; IV. 118.
 तम् पु समनः—RV. 8. 41. 2; N. 10. 5. p. IV. 6.
 तमेव ऋषिम्—RV. 10. 107. 6; N. I. 5. p. I. 59.
 तं प्रनथा पूर्वथा—RV. 5. 44. 1; N. 3.16. p. II. 175.
 तं मेदस्तः—MS. 4. 13. 9; N. 6. 16 p. II. 444.

- तरति मृत्युं तरति पाप्मानं तरति ब्रह्महत्याम्—[cf. तस्मैदम्—P. 4. 3. 120; N. 6. 29. p. II. 490.
 स मृत्युं तरति स पाप्मानं तरति स ब्रह्म
 हत्यां तरति NPTU. 5. 4.] N. ता नो रासन्—RV. 7. 34. 22; N. 6. 14.
 5. 2. p. II. 290. p. II. 434.
- तव त्व इन्द्र—RV. 10. 138. 1; N. 4. 25. ताभ्यामन्यत्रोणादयः—P. 3. 4. 75; N. 6. 23.
 p. II. 269. p. II. 475.
- तव प्रयाजा—RV. 10. 51. 9; N. 8. 22. ता वां वास्तुन्युमसि—RV. 1. 154. 6; N.
 p. III. 140. 2. 7. p. II. 54.
- तसूपक्षये दसु च—DP. 4. 103, 104; N. ता सप्ताजा—RV. 2. 41. 6; N. 2. 13. p.
 4. 25; 7. 23; 9. 27. pp. II. II. 83.
 269; III. 89, 166.
- तस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित् [यस्मात् TA.]— ताँ आ रुद्रस्य—RV. 7. 58. 5; N. 4. 15.
 TA. 10. 10. 3; N. 7. 5. p. p. II. 233.
 III. 37.
- तस्मात् सर्वावृतुन पशवोऽग्निमभिसंपन्ति—MS. 1. तिङ्छीणि त्रीणि—A fragment of P. 1. 4.
 8. 2; N. 7. 20. p. III. 84. 100; N. 7. 1. p. III. 3.
- तस्मादेते व्यक्ततरे इव—N. 1. 9. p. I. 75. तिरोऽन्तर्धौ—P. 1. 4. 71; N. 4. 7. p. II. 215
- तस्माद्यज्ञात् सर्वहुत ऋचः—RV. 10. 90. 9; तिर्यग्विलश्चमसः—cf. AV. 10. 8. 9; N.
 N. 7. 11. p. III. 66. 12. 38. p. IV. 136.
- तस्मिन्निदधे—VS. 15. 49; TS. 4. 7. तिष्ठा सु क्रम—RV. 3. 53. 2; N. 3. 13.
 13. 3; N. 2. 14. p. II. 88. p. II. 162.
- तस्मै जुहोमि हविषा धृतेन । मा देवानां गोमुह्म भाग- तिष्ठो देवीः—RV. 10. 110. 8; N. 7. 8.
 धेयं स्वाहा । तस्मै... धृतेन । मा देवानां p. III. 49.
- गोमुह्मभागधेयं मोऽस्माकं गोमुह्मभागधेयं तुजे तुजे—RV. 1. 7. 7; N. 6. 18. p.
 स्वाहा—AsSS 8. 14. 4; N. 8. II. 457.
2. p. III. 120. तुभ्यं श्रोतन्ति—RV. 3. 21. 4; N. 5. 11.
 तस्य परमाग्नेडितम्—P. 8. 1. 2; N. 7. 31. p. II. 333.
- p. III. 112. तुमर्थं सेसेन् - A fragment of P. 3. 4.
 तस्य वयं सुमती—RV. 6. 47. 13; N. 6. 9; N. 7. 20. p. III. 85.
7. p. II. 412. तुष्टिमेयस्तु—P. 6. 4. 154; N. 7. 10.
 तस्याः समुद्राः—RV. 1. 164. 42; N. 11. p. III. 62.
41. p. IV. 87. तुव्यधुतीनां [मित्रानां] अभिधेयैः परस्परम् ।

- वर्णानां यः पुनर्वादो यमकं तन्निरुच्यते ॥ BKA. 11.30. p.188. (Mysore, 1917);
 2. 17; N. 10. 16. p. IV. 18. N. 2. 2. p. II. 28.
- दुर्विक्षं ते—RV. 8. 77. 11; N. 6. 33. p. ते सोमादो हरी—RV. 10. 94. 9; N. 2. 5.
 II. 504. p. II. 45.
- दुविप्रीवः—RV. 5. 2. 12; 8. 17. 8; ते हि यज्ञेषु—RV. 7. 39. 4; N. 6. 13.
 64. 7; N. 7. 5. p. III. 36. p. II. 431.
- दुश्छन्दसि—P. 5. 3. 59; N. 5. 9; 7. 10. तैलं पानीयं घृतं पानीयम्—N. 1. 1. p. I. 6.
 pp. II. 326; III. 62. तोशतिर्वैयकर्म—cf. Ng. 2. 19; N. 4. 7. p. II. 214.
- दृक्ष स्तृक्ष णक्ष गतो—DP. 1. 690, 691, त्यज धर्ममधर्मै च उभे [तथा MBH.] सत्यावृते
 692; N. 6. 3; 10. 21. pp. II. त्यज । उभे सत्यावृते त्यक्त्वा येन त्यजसि
 395; IV. 25. तत् [तं MBH.] त्यज ॥ MBH.
 12. 329. 40; AS. 5; N. 7. 5.
 p. III. 36.
- दृतीयसवनं एव त्र्यहः—cf. तृतीये.....त्र्यहो त्वच्चिदित्या कल्पयम्—RV. 5. 32. 6; N. 2.
 भवति । KSS. 22.6. 8. p. 1008. 2; 6. 3. pp. II. 16, 393.
- (Weber's ed.) N. 12. त्यम् पु वाजिनम्—RV. 10. 178. 1; N. 10.
 40. p. IV. 138. 28. p. IV. 35.
- दृतीयो भ्राता—RV. 1. 164. 1; N. 4. 25. त्रयः केशिनः—RV. 1. 164. 44; N. 12.
 p. II. 274. 27. p. IV. 125.
- दृदि [उत्तदिर् B.] हिंसानादयोः—DP. 7. 9; त्रयी विद्या भिरुज्यति—N. 6. 6. p. II. 406.
 N. 1. 12; 2. 2; 10. 14. pp. I. त्रातागमिन्द्रम्—RV. 6. 47. 11; N. 2. 1
 84; II. 16; IV. 16. p. II. 2.
- ते आचरन्ती—RV. 6. 75. 4; N. 9. 40. त्रितः कूपे—RV. 1. 105. 17; N. 4. 6; 6.
 p. III. 174. 27. pp. II. 210, 482.
- ते देवा असुरान् प्राणुदन्त —[cf. असुरा वा एषु त्रिरात्रं रजस्वलाऽशुचिर्भवति—VDS. 5. 6; N.
 लोकेऽवासंस्तान् देवा ऊर्ध्वसद्यनेनैः गो लोकेभ्यः 4. 19. p. II. 252.
- प्राणुदन्त Ta B. 9. 2. 11.] N. 3. त्रिः स्म माहः—RV. 10. 95. 5; N. 4. 19.
 8. p. II. 139. p. II. 257.
- तेन तुल्यम्—A fragment of P. 5. 1. त्रीणि ज्योतीषि सचते स षोडशी—VS. 8. 36;
 115; N. 7. 6. p. III. 39. 32. 5; N. 3. 21. p. II. 191.
- तेनमेव हि संसारो रागादिक्लेशाश्रितम् । त्वमग्ने शुभिः—RV. 2. 1. 1; N. 6. 1; 13.
 तदेव तैर्विनिर्मुक्तं न भदन्त इति कथ्यते ॥ 2. pp. II. 386; IV. 148.
- N. 7. 5. p. III. 36.
- तेनादान्तान् दमयेद—A fragment of GD.

त्वं नो अग्ने वरुणस्य—RV. 4. 1. 4; N.

1. 3; 7. 8. pp. I. 41; III. 51.

त्वं नो अस्य वचसः—RV. 4. 4. 11; N.

4. 25. p. II. 274.

त्वमग्ने सप्रथाः—RV. 5. 13. 4; N. 6. 7.

p. II. 415.

त्वमस्मादयं ते योनिस्त्वमस्य योनिः—ŚSS. 4.

14. 36. p. 44. (Bib. Ind.ed.);

N. 7. 21. p. III. 86.

त्वमिन्द्र वलादधि—RV. 10. 153. 2; N.

7. 2. p. III. 8.

त्वं ह यदविष्ण्य—RV. 8. 75. 3; N. 8. 2.

p. III. 120.

त्वया दृष्ट्वाहि—RV. 6. 30. 3; N. 4. 19.

p. II. 252.

त्वया मन्यो—RV. 10. 84. 1; N. 10. 30.

p. IV. 37.

त्वया वयम्—RV. 4. 4. 14; N. 5. 15.

p. II. 351.

त्वया वयं मघवन्—RV. 1. 132. 1; N. 5.

2. p. II. 290.

त्वया वयं सुवृधा—RV. 2. 23. 9; N. 3.

11. p. II. 151.

त्वया दुहिते—RV. 10. 17. 1; N. 12. 11.

p. IV. 109.

त्वां हि मन्द्रतममर्कशोकैः—RV. 6. 4. 7; N.

1. 17. p. I. 108.

त्वामग्ने सभिधानः—RV. 7. 9. 6; N. 6.

17. p. II. 455.

त्वामिन्द्र मतिभिः—N. 4. 19. p. II. 254.

विष दीप्तौ—DP. 1. 1050; N. 6. 22;

9. 30; 10. 21. pp. II. 470;

III. 168; IV. 23.

त्वेषमित्था समरणम्—RV. 1. 155. 2; N.

11. 9. p. IV. 59.

दंसन इति कर्मनाम—cf. Ng. 2. 1; N. 1.

6. p. I. 66.

दक्ष वृद्धौ—A fragment of DP. 1.639;

N. 11. 23. p. IV. 72.

दक्षस्य वादितेः—RV. 10. 64. 5; N. 11.

23. p. IV. 72.

दक्षिणैर्मा मृगः—[दक्षिणैर्मा लुब्धयोगे B.] P.

5. 4. 126; N. 5. 25. p.

II. 377.

दण्डस्य हि भयावतीवः—cf. Mn. 7. 18; cf.

MBH. Śāntiparvan.

राजदण्डभयादेके नराः पापं न कुर्वते ।

यमदण्डभयादेके परलोकभयादपि ॥ 15. 5; N.

2. 2. p. II. 27.

दनो विशः—RV. 1. 174. 2; N. 6. 31.

p. II. 498.

दशम्यां व्यावहारिकीम्—[दशमे व्यवहारे राशिः—

ApDS. 2. 7. 16. 17; दशम्यां

पुत्रस्य नाम दधाति—BGS. 1. 16];

N. 1. 2. p. I. 16.

दशावनिभ्यो दशकस्येभ्यः—RV. 10. 94. 7;

N. 3. 9. p. II. 142.

दसि दशनदर्शनयोः (दर्शनदशनयोः B.)—DP.

10. 137; N. 1. 6; 4. 25. pp.

I. 66; II. 269.

दा दाने—DP. 3. 9; N. 3. 16. p. II. 174.

दामाभ्यां दुः—U. 3. 32; N. 2. 13; 11.

23. pp. II. 83; IV. 72.

दार्ढ्यः सवासनः—N. 8. 2. p. III. 119.

दासपत्नीः—RV. 1. 32. 11; N. 2. 17.
p. II. 95.

दामी पिनष्टि पत्नी वा—ApSS. 1. 21. 8;
N. 3. 8. p. II. 138.

दित्यदित्यादित्य—A fragment of P. 4.
1.85; N. 2.13; 4. 13; pp. II.
81, 227.

दिव आहुः परेः—RV. 1. 164. 12; N.
2. 7; 4. 27. pp. II. 54,
55, 283.

दिवं जिन्वन्त्यमयः—RV. 1. 164. 51; N.
5. 24; 6. 22; 7. 5, 23. pp. II.
375, 471; III. 38, 96.

दिवस्परि प्रथमम्—RV. 10. 45. 1; N. 4.
24. p. II. 267.

दिवि पृष्ठे अरोचत—VS. 33. 92; N. 7.
23. p. III. 92.

दिविस्पृग्यात्यरुणानि—RV. 10. 168. 1; N.
10. 2. p. IV. 2.

दिवे कशान्—VS. 24. 26; MS. 3. 14.7;
N. 5. 15. p. II. 349.

दिश अतिसर्जने—DP. 6. 3; N. 7. 10.
p. III. 62.

दीङ् क्षये—DP. 4. 26; N. 3. 5; 4. 22.
pp. II. 132, 263.

दीर्घायुरस्या यः पतिः—RV. 10. 85. 39;
N. 4. 25. pp. II. 274, 275.

दुर्मदासो न सुगयाम्—RV. 8. 2. 12; N.
1. 4; 3. 13, 15. pp. I. 47, 48;
II. 163, 169.

दुहियाचि—A fragment of Karika

PMBH. 1. 4. 3. p. i.334; N.
3. 16. p. II. 176.

दृते वः—RV. 4. 8. 1; N. 6. 21. p.
II. 466.

दृशे विख्ये च—P. 3. 4. 11; N. 12. 24.
p. IV. 123.

दृ भये—DP. 1. 846; N. 10. 9. p.
IV. 11.

देवताधिकारे द्वे परे राज्ञाम्—N. 9. 9. p.
III. 150.

देवमनुष्यपुरुष—A fragment of P. 5.
4. 56; N. 6. 14. p. II. 435.

देवयानाः पितृयाणाश्च लोकाः सर्वान् लोकाननुषाः
सञ्चरेम—[सञ्चरेमहि MSS.] MSS.
2. 5. 5.22; N. 7. 9. p. III. 54.

देवस्त्वष्टा सविता—RV. 3. 55. 19; N. 10.
34. p. IV. 40.

देवस्य वयम्—RV. 6. 71. 2; N. 6. 7.
p. II. 415.

देवाः कपोत इषितः—RV. 10. 165. 1; N.
1. 17. p. I. 106.

देवा दधिरे हव्यवाहम्—RV. 10. 52. 3; N.
4. 17. p. II. 244.

देवानां पत्नीः—RV. 5. 46. 7; N. 12. 45.
p. IV. 145.

देवानां भद्रा—RV. 1. 89. 2; N. 12. 39.
p. IV. 137.

देवानां माने प्रथमा—RV. 10. 27. 23; N.
2. 22; 7. 5. pp. II. 105; III. 38

देवा वै मृत्योर्बिभ्यतस्त्रयीं विद्यां प्राविशैस्ते—ChU
1.4.2-4. pp. 41, 42. (Allahaba
1918); N. 13. 10. pp. IV. 153, 15

देवा वै वृत्रस्य मम नाविन्दन् । तं मरुतः क्षुरवं

तीक्ष्णधारयाव्यव्युः ॥ [cf. ....मरुतः

क्षुरपविना व्ययुः MS.]—MS. 1.10.

14; N. 5. 5. p. II. 312.

देवी वाचम्—RV. 8. 100. 11; N. 11.

29. p. IV. 78.

देवी ऊर्जीहुती—KS. 19. 13; MS. 4. 13.

8; TB. 3. 6. 13. 1; N. 9. 43. p.

III. 176.

देवी जोष्ट्री वसुधीती [वसुधित्ति KS.]—KS. 19.

13; MS. 4. 13. 8; TB. 3. 6.

13. 1; N. 9. 42. p. III. 175.

देवीः षष्ठुर्वीरुनः—RV. 10. 128. 5; N.

10. 40. p. IV. 45.

देवेभ्यश्च पितृभ्य आ—RV. 10. 16. 11; N.

1. 4; 10. 21. pp. I. 55; IV. 24.

देवेभ्यो वनस्पते—MS. 4. 13. 7; N. 8.

19. p. III. 136.

देवो देवान्—RV. 10. 12. 2; N. 6. 4.

p. II. 401.

देवोऽसि नराशंसः—SSS. 7. 5. 22; 18.

21. 12. pp. 73, 235; N. 9.

10. p. III. 151.

देशे काले च यत्पात्रे [च पात्रे च BHG.]—

BHG. 17. 20; N. 4. 15. p.

II. 233.

दैव्या होताग—RV. 10. 110. 7; N. 8.

12. p. III. 131.

दैव्याः शमितारः—MS. 4. 13. 4; N. 5.

11. p. II. 331.

दो अवखण्डने—DP. 4.40; N. 2.1. p. II. 8.

दोषावस्तोर्बहीयसः—N. 2.20. p. II. 101.

दोषावस्तोर्बहीयसः—RV. 7. 1. 6; N. 2.

20. p. II. 101.

यत्तिस्यति—A fragment of P. 7. 4

40; N. 4. 22. p. II. 263.

यां भारत्यादित्यंगस्पृक्षत् सगस्वतीमं रुद्रयज्ञम्—

MS. 4.13.8; N. 7. 8. p. III. 49.

यावा नः पृथिवी—RV. 2. 41. 20; N. 4.

3; 9.39. pp. II. 204; III. 173.

युनेगिसिन्नादेध जः—U. 2. 111; N. 2. 1.

p. II. 13.

यौमं पिता—RV. 1. 164. 33; N. 4. 21.

p. II. 260.

यौस्ते पृष्ठम्—MS. 2. 7. 2; N. 7. 4.

p. III. 28.

द्रविणोदा द्रविणसः—RV. 1. 15. 7; N. 8.

2. p. III. 113.

द्रविणोदाः पिवन्तु—RV. 2. 37. 4; N. 8.

2. p. III. 114.

द्रा कुत्सायां गतो—DP. 2. 45; N. 2. 3.

p. II. 33.

द्वित्रः सर्पिगसुतिः—RV. 2. 7. 6; N. 8. 2.

p. III. 119.

द्वादशाग्रीर्दीक्षितो भृतिं वान्ति—[cf. ApSS.

1. 18. 5—द्वादशाहं दीक्षितो भृतिं

वनति । ApSS. 21. 4.3—द्वादशाहं

दीक्षिता भवन्ति]; N. 3.19. p. II.

184.

द्वावात्मानौ । अन्तर्गत्मा शरीरगत्मा चेति—PMBH.

1. 3. 2. p. i. 292, N. 7. 10.

p. III. 60.

द्विवचनप्रकरणे कृत्वादीनां के—PMBH. 6. 1.

1. p. iii. 17; N. 4.6. p. II. 209.

- नाल्यो वा बहुर्वा पुत्रे विक्रयः । तावदेव सः— नि सर्वमेन—RV. 1.33. 3; N. 6. 22. p. II. 468.
- [...स्वल्यो वाथ बहुर्वापि विक्रयस्तावदेव सः—MBH. 1. 17. 5]; N. 3. नीचीनवाग्म्—RV. 5. 85. 3; N. 10.4.p. IV. 5.
- नाव्ययीभावादतः—A fragment of P. नीथाविदो जगताः—RV. 3. 12. 5; N. 5. 16. p. II. 357.
- नाशिर्गं दुहे न—RV. 3. 53. 14; N. 6. नू च पुग च—RV. 1. 96. 7; N. 4. 17. p. II. 244.
- नासदासीत्—10. 129. 1; N. 3. 13, 15. नूनं सा ते—RV. 2. 16. 9; N. 1. 7; 6. 3. pp. I. 68; II. 392.
- नासाध्यं तपसा कश्चित्—[cf. नास्ति खन्वसाध्यं नाम तपसाम्—K. p. 255] (Bomb. 1927); N. 2. 3. p. II. 37.
- नाटमिन्द्राणि—RV. 10. 86. 12; N. 11. 39. p. IV. 85.
- निखातं चित्—RV. 8.63.4; N. 1.4.p.149.
- नियमसिच प्रजामेधयोः—P. 5. 4. 122; N. 3. 17. p. II. 179.
- निवर्तनेर्वधकर्मसु पाठात्—cf. Ng. 2.19; N. 6. 18. p. II. 457.
- निमित्तात् कर्मयोगे सप्तमी—cf. Vr. 2. 3. 36; N. 5. 23; 7. 2. pp. II. 374; III. 4.
- नि यद् वृणक्षि—RV. 1.54. 5; N. 5. 16. p. II. 355.
- निराविध्यद् गिरिभ्यः—RV. 8. 77. 6; N. 6. 34. p. II. 505.
- निष्कौशाश्विः—Ka. 6. 1. 68. p. 353 (Benares ed. 1931); N. 1. 3. p. I. 35.
- निष्कृत्रासधिद्विरः—cf. RV. 10. 161.1; N. 1. 9. p. I. 78.
- नि सर्वमेन—RV. 1.33. 3; N. 6. 22. p. II. 468.
- नीचीनवाग्म्—RV. 5. 85. 3; N. 10.4.p. IV. 5.
- नीथाविदो जगताः—RV. 3. 12. 5; N. 5. 16. p. II. 357.
- नू च पुग च—RV. 1. 96. 7; N. 4. 17. p. II. 244.
- नूनं सा ते—RV. 2. 16. 9; N. 1. 7; 6. 3. pp. I. 68; II. 392.
- नू नो रथिम्—RV. 9. 93. 5; N. 6. 28. p. II. 486.
- नू षिर् मरुतो वीगवन्तम्—RV. 1. 64. 15; N. 4. 16. p. II. 236. (See footnote no. 8.)
- नृवत् इन्द्र—RV. 6. 19. 10; N. 6. 6. p. II. 409.
- नेन्द्र देवमसंसत—RV. 10. 86. 1; N. 1. 4. pp. I. 47, 48.
- नेमत्वसमसिमेतान्यनुदात्तानि—[cf. त्वस्त्वसमसिमेत्यनुदात्तानि PhS. 4. 10]; N. 1. 9. p. I. 74.
- नेव [नहि BHG.] कश्चित् क्षणमपि जातु तिस्रत्यकर्मकृत्—BHG. 3. 5; N. 10. 22. p. IV. 26.
- नोनयात् ध्वनयति—A fragment of P. 3. 1. 51; N. 2. 2. p. II. 17.
- नोपभायाः—P. 6. 4.7; N. 2.1. p. II.10.
- नोपमस्याविष्कुर्याद् [विः कर्तव्ये MS.] यदुपस्या विष्कुर्याद् गर्तेष्ठाः [...ग्येष्ठाः MS.] स्यात् प्रमायुको यजमानः—MS. 3. 9. 4; [cf. नाविरुपस्य कुर्याद् यदाविरुपस्य

- कुर्याद् गर्तमितस्यान् KS. 26. 6] N. पदप्रकृतिः—RPr. 2. 1: 105; N. 1. 17.
 3. 5. p. II. 131. p. I. 107.
 न्यक्रन्दयन्—RV. 10. 102. 5; N. 9. पद्मोमामुहद्—A fragment of P. 6. 1.
 23. p. III. 162. 63; N. 5. 11. p. II. 333.
 न्यावा जज्ञानः पृथिवी अमेधा—N. 10. 21. पयसा मन्त्रावरुणं श्रीणाति दध्नादित्यम्—N. 2. 5.
 p. IV. 23. p. II. 44.
 न्याविध्यन्—RV. 1. 33. 12; N. 6. 19. परं मृत्यो अनु—RV. 10. 18. 1; N. 11. 7.
 p. II. 460. p. IV. 58.
 न्योपतान् उदग्ने—RV. 4. 4. 4; N. 1. 3. परः सन्निकर्षः संहिता—P. 1. 4. 109; N. 1.
 p. I. 41. 17. p. I. 107.
 पश्चापादं पितरम्—N. 4. 27. p. II. 283. परा याहि मघवन्—RV. 3. 53. 5; N. 1. 3.
 पश्चम्यास्तसिलु—P. 5. 3. 7; N. 7. 26. p. I. 36.
 p. III. 105. परिददत् पितृभ्योऽग्निः—RV. 10. 17. 3; N.
 पश्चर्तवः संवत्सरस्य—[cf. AB. 1. 1:15. p. परिपद्यं हारणस्य—RV. 7. 4. 7; N. 3. 2. p. II. 121
 1. पश्चर्तवो हेमन्तशिशिरयोः समामेन परिपद्यं प्र धन्वा—RV. 9. 75. 5; N. 4.
 तावान् संवत्सरः] N. 4. 27. p. II. 282. 15. p. II. 234.
 पश्चारे चक्रे—RV. 1. 164. 13; N. 4. 27. परीतो पिबता सुतम्—RV. 9. 107. 1; N.
 p. II. 282. 1. 3. p. I. 43.
 पण व्यवहारे स्तुतौ च—DP. 1. 466; N. परंग्रिवौसं प्रवतः—RV. 10. 14. 1; N. 10.
 10. 21. p. IV. 24. 20. p. IV. 22.
 पत्तो जगार—RV. 10. 27. 13; N. 6. 6. पर्यवस्थित—[प्रत्यवस्थित—MBH.] कालस्य सुखस्य.
 p. II. 407. परिवर्जनम् । अनागतसुखेच्छा [० सुखाशा
 पत्नीवन्तः सुताः—RV. 8. 93. 22; N. 5. MBH.] च नैष [नैव MBH.] बुद्धिमतां
 18. p. II. 360. नयः ॥—MBH. 12. 140. 36; N.
 पथस्पथः—RV. 6. 49. 8; N. 12. 18. 8. 10. p. III. 129.
 p. IV. 117. पर्याया इव त्वदाधिनम्—KB. 17. 4; N. 1. 9.
 पथ्यां स्वस्ति प्रथमां प्रायणीये यजति—KB. p. I. 77.
 7. 8; N. 11. 45. p. IV. 91. पर्ववर्जं व्रजेक्ष्णाम्—Mn. 3. 45; N. 5. 2.
 पदं गतौ—DP. 4. 60; N. 5. 19. p. II. 362. p. II. 295.
 पदं देवस्य नमसा—RV. 6. 1. 4; N. 4. पर्वतर्गतिकर्मा—cf. Ng. 2. 14; N. 1. 20.
 19. p. II. 253. p. I. 119.

- पवमान—RV. 9. 86. 34; N. 5. 6; p. II. 319.
- पवमाना दिवस्य—RV. 9. 63. 27; N. 1. 3. p. I. 44.
- पवित्रवन्तः परि—RV. 9. 73. 13; N. 5. 6; 12. 32. pp. II. 320; IV. 131.
- पशुर्वै नीयमानः स मृत्युं प्रापद्यत्—AB. 2. 6. p. 33; N. 1. 16; 10. 26. pp. I. 100, 101; IV. 31.
- पाप्राभ्मास्था—A fragment of. P. 7. 3. 78; N. 1. 9. p. I. 75.
- पातेडुमसुन्—U. 4. 177; N. 9. 16. p. III. 156.
- पा पाने—DP. 1. 972; N. 4. 25. p. II. 273.
- पा रक्षणे—DP. 2.47; N. 4.20.p.II.259.
- पाल रक्षणे—DP. 10. 69; N. 4. 20. p. II. 259.
- पावका नः—RV. 1. 3. 10; N. 2. 23; 11. 26. pp. II. 107; IV. 75.
- पावीरवी—RV. 6. 49. 7; N. 2.2,24. pp. II. 26, 108.
- पावीरवी तन्यतुः—RV. 10. 65. 13; N. 12. 30. p. IV. 128.
- पिता कुटस्य चर्षणिः—RV. 1. 46. 4; N. 3. 13. p. II. 161.
- पिता मात्रा—P. 1. 2. 70; N. 3. 6. p. II. 134.
- पिता यज्ञानाम्—RV. 3. 3. 4; N. 5. 2. p. II. 291.
- पितुं तु स्तोषम्—RV. 1. 187. 1; N. 9. 25. p. III. 164.
- पिवि मिवि सेवने—DP. 1.619, 620,621; N. 1. 5. pp. I. 58, 61.
- पिष्ट संचूर्णने—DP.7.15;N.6.1.p.II.389.
- पीनो दिवा न भुंक्ते चेत्यादि...वचः श्रुतौ । रात्रि-भोजनविज्ञानं श्रुतार्थापत्तिरुच्यते ॥KSV. अर्थापत्तिपरिच्छेदे 5 1, p. 463; N. 8. 2. p. III. 117.
- पीयति त्वो अनु—RV. 1. 147. 2; N. 4. 25. p. II. 271.
- पुञ्जीकृतमिव ध्वान्तमेष भाति मतङ्गजः । सरः शतप्रसन्नाम्भो नभः खण्डमिवोज्जितम्॥ N. 3. 10. p. II. 149.
- पुत्रिकायां कृतायां तु—Mn. 9. 134; N. 3. 5. p. II. 133.
- पुत्रो हि ऋणमस्मिन् संनयति [ऋणमस्मिन्संनयति AB. 7. 13. p. 195] N. 3. 2. p. II. 121.
- पुनः पत्नीम्—RV. 10. 85. 39; N. 4. 25. pp. II. 275, 277.
- पुनरेहि वाचस्पते—cf. AV. 1. 1. 2; N. 10. 18. p. IV. 21.
- पुनरेहि वृषाकपे—RV. 10. 86. 21; N. 12. 28. p. IV. 126.
- पुनः समव्यद्विततम्—RV. 2. 38. 4; N. 4. 11. p. II. 223.
- पुत्राप्नो नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते सुतः—[त्रायते पितरं सुतः Mn.] Mn. 9. 138; N. 2. 11. p. II. 74.
- पुराळो अग्ने—RV. 3. 28. 2; N. 6. 16. p. II. 445.
- पुरु त्वा दास्वान्—RV. 1. 150. 1; N. 5. 7. p. II. 322.

- पुरुषं चौषधीनाम्—RV. 10. 51. 8; N. 2.2; 7. 19. pp. II. 23; III.84.
- पुरु हि वाम्—RV. 6. 63. 8; N. 6. 29. p. II. 490.
- पुरुषो मा मृथाः—RV. 10. 95. 15; N. 2. 2. p. II. 25.
- पुत्रः संज्ञायाम्—P. 3. 2. 185; N. 5. 6. p. II. 318.
- पूर्वापगम्—RV. 10. 85. 18; N. 7. 11; 11. 6. pp. III. 64; IV. 58.
- पूर्वामवस्थामजहत् संस्पृशन् धर्मेमुत्तमम् ।
संमूर्च्छित इवार्थात्मा जायमानोऽभिधीयते ॥
BVP. III. 116; N. 1. 2. p. I. 28.
- पूर्वे अर्धे रजसः—RV. 1. 92. 1; N. 7. 29. p. III. 110.
- पूर्वोऽभ्यासः—P. 6. 1. 4; N. 2. 28. p. II. 117.
- पृषा त्वेतः—RV. 10. 17. 3; N. 7. 9. p. III. 54.
- पृक्तं हवीषि मधुना हि—RV. 2. 37. 5; N. 3. 13. p. II. 162.
- पृतनासु संग्रामेषु—cf. Ng. 2. 17; N. 1. 15. p. I. 95.
- पृथक् प्रायन्—RV. 10. 44. 6; N. 5. 25. p. II. 377.
- पृथिवी वैश्वानरः—[cf. इयमेव पृथिवी विश्वमग्निर्नरः
SB. 9. 3. 1. 3. p. 722; कं त्व
वैश्वानरं वेत्थेति । पृथिवीमेव राजन्निति
होवाच...SB. 10. 6.1.4. p. 804.
इयं वै वैश्वानरः SB. 13.3. 8.3.
p. 978] N. 7.24. p. III. 100.
- पृथिव्याः पुरीषम्—MS. 2. 8. 1; N. 5. 13. p. II. 342.
- पृथिदुग्धे [पृथिव्यै TS.] प्रयङ्गवं चरुं निर्वपेत्
पृथिव्यो [मरुद्गयो TS.] ग्रामकामः—
TS. 2. 2. 11. 4; N. 4. 16. p. II. 237.
- पृषोदगदीनि यथोपदिश्यम्—P. 6. 3. 109; N. 4. 1. p. II. 196.
- पृ पालनपूणयोः—DP. 3. 4; 9. 19; N. 3 10; 4.18. pp. II. 146, 246.
- पैत्रीश्च यामीश्च शंसती—N. 11.18.p. IV.68.
- प्र चित्रमर्कम्—RV. 6.66. 9; N. 3. 21. p. II. 192.
- प्रजया पितृभ्यः—TS. 6. 3. 10. 5; BS. 2.6. 43; N. 3. 1. p. II. 120.
- प्रजापतिः प्रथमामाहुतिमजुहोत् । तत एतस्या आहुतेः
पुरुषोऽजायत । स द्वितीयामजुहोत् ततोऽश्वा
अजायन्त [cf. प्रजापतिः...अग्नेऽग्रा
आहुतिरहूयत तस्या आहुत्याः पुरुषोऽमृज्यत
द्वितीयामाजुहोत् ततोऽश्वोऽमृज्यत MS.
1.8.1] N.9.1.pp.III.143,144.
- प्रजापतिरकामयत—TaB. 6. 1. 1; N. 10. 23. p. IV. 27.
- प्रजापतिर्वै सर्वा देवताः—TB. 3. 3. 7. 3; N. 6. 7. p. II. 411.
- प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो—RV. 10. 121. 10; N. 10. 43. p. IV. 48.
- प्रजापतेर्वी एतज्ज्येष्ठं तोकं यत्पर्वतास्ते...पक्षान-
च्छिनत् तैरिमामदृहदिति [०मासत...अदृहत्
MS.]—MS. 1. 10. 13; N. 7. 2. p. III. 8.
- प्रजाभिरग्ने—RV. 5.4.10; N. 3.1.p.II.120.

- प्र तत्ते अद्य—RV. 7. 100. 5; N. 5. 9.   प्र नू महित्वम्—RV. 1. 59. 6; N. 7. 22.
     p. II. 326.   p. III. 88.
- प्र तद्वोचेयम्—RV. 1. 129. 6; N. 10. 42.   प्र पर्वतानाम्—RV. 3. 33. 1; N. 2. 24;
     p. IV. 46.   5. 3; 9. 39. pp. II. 110, 299;
     III. 173.
- प्र तव्ययो नम उक्तिम्—RV. 5. 43. 9; N.   प्र प्रा वो अस्मे—RV. 1. 129. 8; N. 6.
     7. 10. p. III. 62.   4. p. II. 403.
- प्रति त्यं चारुमध्वरं गोपीथाय—RV. 1. 19.   प्र मन्दिने—RV. 1. 101. 1; N. 4. 24.
     1; N. 2. 7; 5. 3; 10. 36. pp.   p. II. 267.
- II. 56, 302; IV. 42.   प्रमातुः प्रतरम्—RV. 10. 79. 3; N. 5.
     3. p. II. 300.
- प्रति यत्स्या—RV. 1. 104. 5; N. 5. 16.   प्रय इत्यन्ननाम—cf. Ng. 2. 7; N. 1. 5.
     p. II. 357.   p. I. 61.
- प्रतियोगे पञ्चम्यास्तपि—P. 5. 4. 44; N.   प्रयाजान्मे—RV. 10. 51. 8; N. 8. 22.
     1. 7. p. I. 71.   p. III. 140.
- प्रतिश्रुताय—RV. 8. 32. 4; N. 5. 16.   प्र ये गृहात्—RV. 7. 18. 21; N. 6. 30.
     p. II. 358.   p. II. 494.
- प्रत्यक्षसप्ततवसः [सप्त वै मारुतो गणः—SB.   प्रवावृजे—RV. 7. 39. 2; N. 5. 28.
     5. 4. 3. 17; cf. घोरा वै मरुतः   p. II. 383.
- स्वतवसः KB. 5. 2.] N. 7. 23.   प्र वो महे—RV. 10. 50. 1; N. 11. 9. p. IV. 59.
- p. III. 90.   प्र स सित्र—RV. 3. 59. 2; N. 2. 13.
     p. II. 83.
- प्रत्यङ् देवानां—RV. 1. 50. 5; N. 12.   प्रसमुपोदः—A fragment of P. 8. 1.
     24. p. IV. 123.   6; N. 2. 14; 6. 4, 19. pp.
     II. 87, 403, 459.
- प्रत्युष्टं रक्षः—VS. 1. 7; TS. 1. 1. 2.   प्र सीमादित्यो अमज्जत्—RV. 2. 28. 4; N.
     1; N. 2. 2. p. II. 23.   1. 7. p. I. 69.
- प्रथमो वसुभिर्नोऽव्यात्—[cf. अग्निर्वसुभिरुदकाम्ना   प्रागुदग्वा वर्हिगस्तीर्यते—N. 8. 9. p. III. 128.
     AB. 1. 24. p. 20;] N. 7. 8.   प्राचीनं वर्हिः—RV. 10. 110. 4; N. 8. 9.
     p. III. 49.   p. III. 128.
- प्रथिप्रदिश्रस्त्राम्—A fragment of U. 1.   प्राणन्नेव प्राणो भवति—[cf. प्राणो नाम भवति
     29; N. 2. 2. p. II. 21.   BU. 1. 5. 1;] N. 3. 13. p. II. 158.
- प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली—Ram. VI. 14.   3; N. 2. 13. p. II. 82.
- प्र नूनं जातवेदसम्—RV. 10. 188. 1; N.   7. 5, 20. pp. III. 33, 84.

- प्राणमुत्क्रामन्तं सर्वे प्राणा अन्क्रामन्ति [***मन्क्रा०
 ***अन्क्रा०BU.]—BU.4.4.2;N.
 10. 40; 11. 7. pp. IV. 44,58.
 प्राणस्यावमिदं सर्वम्—MBH. 12. 15. 22;
 N. 10. 18. p. IV. 21.
 प्रातर्जितं भगमुग्रम्—RV. 7. 41. 2; N.
 12. 14. p. IV. 112.
 प्रातर्यजश्चम्—RV. 5. 77. 2; N. 12. 5.
 p. IV. 100.
 प्रातर्धुजा—RV. 1. 22. 1; N. 12. 4.
 p. IV. 100.
 प्रा पूरणे—DP. 2. 52; N. 6. 16; 7. 2,
 28; 9. 30; 12. 16. pp. II.
 445; III. 5,108,168; IV.115.
 प्रावेपा मा—RV. 10. 34. 1; N. 7. 3;
 9. 8. pp. III. 22, 148.
 प्रियमेधवदन्निवत्—RV. 1. 45. 3; N. 3.
 17. p. II. 179.
 प्रीणीताश्वान्—RV. 10. 101. 7; N. 5.
 26. p. II. 379.
 प्रुथ प्रयोसौ [प्रोथ B.] DP. 1. 919; N.
 1. 5. p. I. 65.
 प्रेने वदन्तु—RV. 10. 94. 1; N. 9. 9.
 p. III. 149.
 प्रोष्वस्मं पुरोमथम्—RV. 10. 133. 1; N.
 3. 20. p. II. 188.
 प्रोहाणि [प्रोहामि VS.] VS. 2. 15; N. 1.
 15. p. I. 94.
 फण गतौ—DP.1,873; N.2. 28,p.II.118.
 फिषोऽन्त उदात्तः—PhS. 1. 1; N. 1. 9.
 p. 1. 74.
 वळित्था पर्वतानाम्—RV. 5. 84. 1; N.
 11. 37. p. IV. 84.
 वळित्था महिमा—RV. 6. 59. 2; N. 10.
 21. p. IV. 24.
 वतो वताणि—RV. 10. 10. 13; N. 6.
 28. p. II. 485.
 वहिषदः पितरः—RV. 10. 15. 4; N. 4.
 21. p. II. 261.
 वल प्राणने—A fragment of DP. 1.
 893; (see 10. 85) N. 2. 1.
 p. II. 6.
 वहिर्देवमदनं दास्यामि—[cf. वहिर्देवमदनं दामि
 MS. 1. 1. 2] JNM 3. 2. 1;
 N. 1. 16. p. I. 98.
 वहुर्देवमन्त्रं तु वैश्वदेवं शस्यते—[cf. वहुर्देवत-
 मन्यत्तु वैश्वदेवेषु शस्यते BD. 2. 128]
 N. 12. 40. p. IV. 139.
 बहुलं छन्दमि—P. 2. 4. 39, 73, 76; 3.
 2. 88; 5. 2. 122; 6. 1. 34;
 7. 1. 8,10, 103; 3. 97; 4. 78;
 N. 2. 2; 4. 1,6; 7. 3; 10. 17;
 11. 32; 12. 21. pp. II. 20,
 196, 209; III. 18; IV. 19,
 80, 120.
 बहुन्यार्थाच्छस कागकादन्यतरस्याम्—P. 5. 4.
 42; N. 4. 13. p. II. 226.
 बहुनीनां पिता—RV. 6. 75. 5; N. 9. 11.
 p. III. 155.
 बिदि अवयवे—DP. 1. 65; N. 2. 1. p
 II. 13.
 बिमया द्वि—RV. 8. 45. 35; N. 4. 2 p
 II. 198.

- बृवदुक्थं हवामहे—RV. 8. 32. 10; N. 6.
4, 17. pp. II. 398, 449.
- बृहस्पतिर्हि देवानां पुरोहित आसीत्—[cf. बृहस्पतिर्हि
वै देवानां पुरोहितः AB.]—AB. 8. 26.
p. 232; N. 6. 23. p. II. 475.
- बृह उद्यमने [...उद्यमे B.]—DP. 6. 57; N.
5. 2. p. II. 294.
- ब्रह्मजज्ञानम्—VS. 13. 3; N. 1. 7. p. I. 70.
- ब्रह्म वै स्वयम्भू तपोऽतथ्यत तदैक्षत न वै तपस्या-
नन्त्यमस्ति हन्ताहं भूतेष्वत्मानं जुह्वानि
भूतानि चात्मनि ।—SB. 13. 7. 1.
1. pp. 1000, 1011; N. 10. 27.
p. IV. 33.
- ब्राह्मणा व्रतचारिणः—RV. 7. 103. 1; N. 3.
16. p. II. 171.
- ब्राह्मणो वैश्वानरः—[cf. एष वाग्निर्वैश्वानरो यद्वा-
ह्मणः TB. 3. 7. 3 2.] N. 7. 24.
p. III 100.
- ब्राह्मे मुहूर्तं उत्तिष्ठत्—[ब्राह्मे मुहूर्तं बुध्येत Mn.]
Mn. 4. 92; N. 6. 13. p. II. 431.
- भट भृतौ—DP. 1. 329; N. 2. 1. p. II. 13.
- भत्वाशयत्रेद् विभजस्व वेद—N. 4. 7. p.
II. 213.
- भदि कल्याणे सुखे च—DP. 1. 12; N. 5.
2. p. II. 291.
- भद्रं वद—Kh. II. p. 71; N. 9. 5. p.
III. 146.
- भविष्यति गम्यादयः—P. 3. 3. 3; N. 1.
14. p. I. 91.
- भावे क्तः—A fragment of P. 3. 3.
114; N. 3. 11. p. II. 153.
- भुजिमृद्भ्यां युक्त्युक्तौ—U. 3. 21; N. 11.
7. p. IV. 58.
- भुरण—37. 38. p. 103. (Bohtlingk's
ed.) Gana on P. 3. 1. 27;
N. 12. 23. p. IV. 122.
- भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा महान्—RV. 10. 50.
4; N. 4. 19. p. II. 251.
- भुवो यज्ञस्य—RV. 10. 8. 6; N. 4. 19.
p. II. 251.
- भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति—RV. 1. 164. 51;
N. 7. 6. p. III. 38.
- भूमिं भूमिशयांश्चैव हन्ति काष्ठमयो मुखम्—Mn.
10. 84; N. 6. 26. p. II. 479.
- भूरज्जिभ्यां कित्—This Sūtra is not
found in Ujjvaladatta's text
but is given by M.M. Śiva-
datta in his *Siddhāntakau-
mudī* p. 640. Bom. 1909.
N. 4. 19. p. II. 250.
- भूरि चकथे—RV. 1. 165. 7; N. 6. 7.
p. II. 412.
- भूर्भुवः स्वः—VS. 3. 5. 37; N. 2. 14;
7. 5. pp. II. 86; III. 37.
- भृजी भर्जने—DP. 1. 191; N. 2. 2. p.
II. 15.
- भोजनमिति धननाम—cf. Ng. 2. 10; N.
1. 5. p. I. 63.
- भोजयाश्वम्—RV. 10. 107. 10; N. 7.
3. p. III. 21.
- मघमिति धननाम—cf. Ng. 2. 10; N. 1.
7. p. I. 68.

- मण्डूका इवोदकान्—RV. 10. 166. 5; N. 10. 16. p. IV. 18.
- मन्त्रि गुप्तभाषणे—DP. 10. 140; N. 12. 40. p. IV. 140.
- मदतीत्यर्चितकर्मा—cf. Ng. 3. 14; N. 1. 11. p. I. 82.
- मद तमौ [तस्मिन्नेये R.]—DP. 10. 165. N. 4. 8; 5. 6, 12; 7. 24; 8. 2; 9. 5. pp. II. 218, 320, 339; III. 102, 117, 140.
- मनेर्धश्छन्दसि—U. 2. 117; N. 2. 2. p. II. 14. (See footnote 29).
- मनेर्धुक्—['मनेर्धश्छन्दसि'—इति सूत्रमौणादिकेषूपलभ्यते, न तु 'मनेर्धुक्' इति]—N. 2. 2. p. II. 14.
- मनोजीतौ—A fragment of P. 4. 1. 161; N. 3. 7. p. II. 136.
- मनोर्हैरण्यगर्भस्य—Mn. 3.194; N. 11.20. p. IV. 70.
- मन्त्रे घसह्वर—A fragment of P. 2. 4. 80; N. 2. 2; 10. 9. pp. II. 25; IV. 12.
- मन्त्रेष्वग्वाद्यादेरात्मनः—A fragment of P. 6. 4. 141; N. 5. 15; 6. 16; 7. 10. pp. II. 350, 447; III. 63.
- मन्दस्व होत्रात्—RV. 2. 37. 1; N. 8. 2. p. III. 117.
- मन्म रेजति रक्षोहा—RV. 1. 129. 6; N. 10. 16. p. IV. 18.
- मयो भूर्वातो अभि—RV. 10. 169. 1; N. 1. 17. p. I. 104.
- मरुत्वाँ इन्द्र—RV. 3. 47. 1; N. 4. 8. p. II. 217.
- मसीमहि—RV. 10. 26. 4; N. 6. 29. p. II. 491.
- महत्तदुत्त्वम्—RV. 10. 51. 1; N. 6. 35. p. II. 506.
- महदरण्यम्—PMBH. 4. 1. 2. p. ii.220; N. 9. 30. p. III. 168.
- मह पूजायाम्—DP. 1. 766; 10. 321; N. 4. 7; 5. 11. pp. II. 215, 335.
- महौ अमत्रः—RV. 3. 36. 4; N. 6. 23. p. II. 472.
- महौ इन्द्रो वृवदा—RV. 6. 19. 1; N. 6. 16, 17. pp. II. 445, 451.
- महारात्रे प्रातरनुवाकयामन्वितः—SSS. 6. 2. 1; N. 12. 1. p. IV. 97.
- महो अर्णः—RV. 1. 3. 12; N. 11. 27. p. IV. 76.
- माकिर्नेशत्—RV. 6. 54. 7; N. 3. 13. p. II. 162.
- माङ् माने—A fragment of DP. 3. 6; 4. 34; N. 11. 40. p. IV. 86.
- मा चिदन्यद्वि शंसत—RV. 8. 1. 1; N. 7.2. p. III. 10.
- मातुर्दिधिषुमब्रवम्—RV. 6. 55. 5; N. 3. 16. p. II. 173.
- मा त्वामिर्ध्वनयीत्—RV. 1. 162. 15; N. 2. 2. p. II. 17.
- मा त्वा सोमस्य—RV. 8. 1. 20; N. 6.24. p. II. 476.
- मादयस्व हरिभिः—RV. 1. 101. 10; N. 6. 17. p. II. 450.

- मा न एकस्मिन्नागसि—RV. 8. 45. 34; N. 2. 3; 4. 2. pp. II. 35, 198.
- मा नः समस्य दृढ्यः—RV. 8. 75. 9; N. 1. 3; 5. 23. pp. I. 40; II. 373.
- मा नो मित्रो वरुणः—RV. 1. 162.1; N. 9. 3. p. III. 144.
- मा नो वधीः—RV. 1.104. 8; N. 1. 5. p. I. 63.
- मा नोऽहिर्बुध्न्यः—RV. 7. 34. 17; N. 10. 45. p. IV. 49.
- मायामात्रमिदं द्वैत[सर्वे N. 3. 11]मद्वैतं पर-
मार्थतः—GK. 1. 17; N. 7. 18.
p. III. 81; cf. also N. 3. 11.
p. II. 153.
- मायेत्सा ते यानि—RV. 10. 54. 2; N. 2. 16. p. II. 93.
- मा रधाय द्विषते—RV. 10. 128. 5; N. 6. 32. p. II. 502.
- मारीचात्काश्यपादित्यां जज्ञिरे मरुतां (सप्त) सप्तका
गणाः—[cf. सप्तकपालो भवति सप्त द्वि
मरुतः MS. 2.1.8; सप्तकपाला भवन्ति
सप्त सप्त मारुता गणास्तेस्मात्सप्तकपालाः
MS. 3.3.10.] N. 11. 14. p. IV. 63.
- मा सख्युः—RV. 8. 45. 36; N. 4. 2. p. II. 198.
- मासि मासि रजो ह्यासाम्—VDS. 28. 4; N. 4. 19. p. II. 252.
- मित्रं कृणुध्वम्—RV. 10. 34. 14; N. 1. 5; 7. 7. pp. I. 64; III. 44.
- मित्रे चषौ—P. 6. 3. 130; N. 2. 24. p. II. 110.
- मित्रो जनान्यातयति—RV. 3. 59. 1; N. 10. 22. p. IV. 26.
- मिम्यक्षयेषु रोदसी—RV. 6. 50. 5; N. 6. 6; 12. 46. pp. II. 408;
IV. 146.
- मिह सेचने—DP. 1. 1041; N. 2. 2; 4. 16. pp. II. 14, 237.
- मुखोद्देवानमृजत—TB. 2. 2. 9. 8; N. 3. 8. p. II. 139.
- मुनेगपि वनस्थस्थ—N. 1. 16. p. I. 101.
- मुमोद गर्भो वृषभः—RV. 10. 8. 2; N. 7. 12. p. III. 68.
- मूरा अमूर—RV. 10. 4. 4; N. 6. 8. p. II. 419.
- मूर्त्तौ घनः—P. 3. 3. 77; N. 2. 1. p. II. 13.
- मूर्धा भुवो भवति—RV. 10. 88. 6; N. 4. 19; 7. 27. pp. II. 251;
III. 106.
- मूलविभुजादिदत्वाद्—[cf. कप्रकरणे मूलविभुजादिभ्य
उपसंख्यानम् PMBH. 3. 2. 1. p. ii. 98.]; N. 4. 7. p. II. 215.
- मृग अन्त्रेषणे—DP. 10. 352; N. 9. 19. p. III. 159.
- मृगो अस्या दन्तः—RV. 6. 75. 11; N. 4. 25. p. II. 274.
- मृगो न भीमः—RV. 10. 180. 2; N. 1. 20. p. I. 118.
- मृजू शुद्धौ—DP. 2. 57; [अस् प्राणने । अन
च B.] N. 4. 19. p. II. 253.
- मृळ सुखेन [मृड B.]—DP. 6. 46; N. 6. 4. p. II. 400.
- मृध इति संग्रामनाम—cf. Ng. 2. 17; N. 1. 4. p. I. 47.

मृपतिस्तितिक्षायाम्—[मृप तितिक्षायाम् B]—DP.

4. 55; N. 6. 20. p. II.462.

मेदसा सुचौ प्रोणोति—TS. 6. 3. 11. 1; N.

4. 3. p. II. 202.

मेद्यन्तु ते—RV. 2. 37. 3; N. 8. 3. p.

III. 122.

मेने द्वेगण्यगर्भस्य—N. 11. 20. p. IV. 70.

मनममे—RV.10.16.1; N.7.21.p.III.86.

मोघमन्त्रं विन्दते—RV. 10. 117. 6; N.

7. 3. pp. III. 20, 21.

य आतृणोत्यवितथेन—SUB. Pr. 3; N. 2.

4. p. II. 38.

य इन्द्राग्नी—RV. 6. 59. 4; N. 5. 22.p.

II. 370.

य इमा विश्वा—RV. 10. 81. 1; N. 10.

26. p. IV. 31.

य इमे द्यावा पृथिवी—RV. 10. 110. 9; N.

8. 14. p. III. 132.

य ई चकार न—RV. 1. 164. 32; N. 2.

8. p. II. 61.

य एकः—RV. 1.84.7; N.4.17.p.II.241.

य एव लौकिकाः शब्दास्त एव वैदिकास्त एव चंपा-

मर्थाः—[cf. य एव लौकिकाः पदार्थास्त एव वैदिकाः...पदैकत्वमभ्युपेयम् यथा यानि लोके

गवादिपदानि तान्येव वेदे...JNM. 1.3.

10.32. p.32]; N. 1.2.p. I.18.

यक्ष पूजायाम्—DP. 10. 153; N. 1. 5.

p. I. 60.

यच्चिद्वि—RV.1.28.5; N. 9.21.p.III.161.

यज देवपूजासङ्गतिकरणदानेषु—DP. 1. 1051;

N. 10. 27. p. IV. 34.

यजान्ति याजकाः—PMBH. 1. 3. 2. p. i.

293; N. 1. 1. p. I. 9.

यज्ञायज्ञा वोऽग्नये—AB. 3. 35: 11. p. 82.

N. 7. 23. p. III. 90.

यज्ञार्थं पशवः मृष्टाः—Mn. 5. 39; [cf. पशवो

हि यज्ञः—SB. 3.1.4. 9; पशवो यज्ञः—

SB. 3. 2. 3. 11] N. 7. 20. p.

III. 84.

यज्ञे देवस्य वितते... ॥ तत्परीक्ष्य सवर्णो न...॥

अत्रैवान्वेषणादत्रिः—...॥—cf. B1).

5. 99, 101, 149; N. 3. 17

p. II. 179.

यज्ञेन देवानाम्—N. 5. 25. p. II. 377.

यज्ञेन यज्ञमयजन्त—RV. 1. 164. 50; 10.

90. 16; N. 12.41. p. IV.141.

यज्ञैरिषुः—RV. 10. 87.4; N.1.3.p.I.38.

यज्ञो वै विष्णुः—SB. 1. 1. 2. 13; 3. 2.

1. 38; 13. 1. 8. 8.pp. 5, 236,

963; KB. 4. 2; 18. 8, 14;

TB. 9. 6. 10; 9. 7. 10; N. 7.

4. p. III. 24.

यती प्रयत्ने—DP. 1. 30; N. 7. 22; 10.

22. pp. III. 87; IV. 26.

यत् क्रौञ्चमिथुनादेकमवधीः—Ram. I. 2. 15;

N. 7. 29. p. III. 109.

यत्तज्जातः पशुनविन्दतेति तज्जातवेदसो जातवेदस्त्वम्—

[तत् and इति omitted in MS.]

MS.1.8.2; N.7.19. p. III.83.

यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासम्—TS. 3.

5. 3. 2; N. 4. 19. p. II. 252.

यत्ते सोम दिवि ज्योतिः—MS. 1. 3. 3; N.

11. 2. p. IV. 53.

यस्त्वा देव प्रपिबन्ति—RV. 10. 85. 5; N.

11. 5. p. IV. 55.

यत्पाञ्चजन्यया—RV. 8. 63. 7; N. 3. 8.

p. II. 140.

यत्र पूर्वे साध्याः—RV. 1. 164. 50; VS.

31. 16; N. 2. 2; 12. 41. pp.

II. 21; IV. 141.

यत्र ब्रध्नस्य विष्टपम्—RV. 9. 113. 10; N.

2.14.p. II. 89 (See footnote

9).

यत्रा चक्रमृताः—RV. 7. 63. 5; N. 6.7.

p. II. 413.

यत्रा वदेते—RV. 10. 88. 17; N. 7.30.

p. III.110.

यत्रा सुपर्णा अमृतस्य—RV. 1. 164. 21;N.

3. 12. p. II. 154.

यथा कथा च हस्ताभ्याम्—[तेन यथाकथा च हस्ता-

भ्यां णयतौ B.] P. 5.1.98; N. 10.

16. p. IV. 18.

यथा गौरो अपाकृतम्—RV. 8. 4. 3; N. 3.

20. p. II. 187.

यथा देवा अंशुमाप्याययन्ति—cf. AV. 7.81.

6; MS. 4. 9. 27; 4. 12. 2.

KS. 10. 12; N. 2. 6; 5. 11;

11.5.pp. II. 51, 330; IV. 56.

यथात्पलिङ्गं वामदेवस्य—N. 7. 18. p.

III. 82.

यथा वातो यथा वनम्—RV. 5. 78. 8; N.3.

15. p. II. 167.

यथैवात्मा तथा पुत्रः—Mn. 9. 130; N. 3.

4. p. II. 128.

यथैवैतद्यजमानः सर्वमेधे सर्वान् मेधान् हुत्वा सर्वां

सर्वेषां भूतानां [सर्वाणि भूतानि ŚB.]

श्रेष्ठ्यं साम्राज्य [स्वाराज्य ŚB] माधिपत्यं

पर्येति—ŚB 13. 7. 1. 1; N. 10.

27. p. IV. 32.

यदचरस्तन्वा—RV. 10. 54. 2; N. 2.16.

p. II. 94.

यदद्य त्वा प्रयति—TS. 1. 4. 44. 2; MS.

1. 3.38; N. 4.25. p. II. 273.

यदस्य दिवि तृतीयं तदसावादित्यः—N. 7. 28.

p. III. 108.

यदहं वसिष्ठोऽस्मि त्वं तद्वसिष्ठोऽसि—ChU. 5.1.

13. p.319; N. 10.9.p.IV. 11.

यदहरेनं श्रद्धोपनमति—N. 10.17.p. IV. 20.

यदादीप्ये—RV. 10. 34. 5; N. 1. 3; 2.

2; 12. 7. pp. I. 40; II. 19;

IV. 104.

यदा यथा सिद्धस्तु भवेद्देवो रजस्वलः । विभक्तेषु

विशेषेषु स तदैव प्रतायते ॥—N. 3.

13. p. II. 160.

यदा यो यजमानः—N. 8.22. p. III. 142.

यदा वा [खलु added TS.] असावादित्यो

न्यङ् रश्मिभिः—TS. 2. 4. 10. 2;

N. 10.18. p. IV. 21.

यदिन्द्र चित्र—RV. 5. 39. 1; N. 4. 4.

p. II. 206.

यदिन्द्र दिवि—RV. 6. 40. 5; N. 4. 25.

p. II. 273.

यदिन्द्राग्नी जना इमे—RV. 8. 40.7; N. 5.

2, 23; pp. II. 289, 374.

यदिन्द्राग्नी परमस्याम्—RV. 1. 108. 10; N.

12. 31. p. IV. 130.

यदिमा वाजयन्—RV. 10. 97. 11; N.3.

15. p. II. 168.

यदिमांल्लोकानावृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्रत्वम्—TS. 2.

5. 2. 2; N. 2. 17. p. II. 96.

यदि हि स्त्री न रोचेत् Mn. 3. 61; MBH.

A. P. 46. 4; N. 10. 24. p.

IV. 28.

यदुदञ्चो वृषाकपे—RV. 10. 86.22; N.13.

3. p. IV. 149.

यदुद्रतो निवतो यासि—RV. 10. 142. 4;

N. 1. 3; 2. 2.pp.I.35; II. 19.

यदेदेनस्—RV. 10. 88. 11; N. 2. 13;

7. 29. pp. II. 82; III.

109.

यदेभिरात्मानमाच्छादयन् देवा मृत्योर्विभ्यतस्तच्छ-

न्दसां छन्दस्त्वम्—[Cf. तान्यस्मा अच्छ-

दयस्तानि यदस्मा अच्छदयस्तस्माच्छ-

न्दांसि SB. 8. 5. 2. 1. p. 671;

देवा वै मृत्योर्विभ्यतस्त्रयीं विद्यां प्राविशन् ।

ते छन्दोभिरच्छादयन् । यदेभिरच्छादय-

स्तच्छन्दसां छन्दस्त्वम्—ChU. 1. 4.

2]; N. 7. 12. p. III. 66.

यद् गृहीतम्—[cf. PMBH. यदधीतम्...

1. 1. 1. p. i. 2]; N. 1. 19. p.

I. 110.

यद् गोष्वरुणीषु—RV. 10. 61. 4; N. 12.

7. p. IV. 103.

यद् प्राप्ते यदरण्ये—KS. 9. 4; N. 5. 13.

p. II. 342.

यद्देवापिः शन्तनवे—RV. 10. 98. 7; N.2.

12. p. II. 76.

यथाव इन्द्र ते—RV. 8. 70. 5; N.2. 16;

13. 2. pp. II. 93; IV. 148.

यद्वाम्बदन्ती—RV. 8. 100. 10; N. 11.

28. p. IV. 77.

यद्वृत्तमित्यम्—P.8.1.66; N.6.28.p.II.487.

यद्वं देवो जोषत हविस्तदतिमात्रं वर्धेत आधीयो-

ऽपरिमितम्—N. 6.17.p. II. 452.

यं त्वा पूर्वम्—RV. 10. 69. 4; N. 6. 17.

p. II. 453.

यं नु नक्तिः—RV. 3. 49. 2; N. 5. 9. p.

II. 327.

यन्मन्यसे—RV. 5. 39. 2; N. 4. 18. p.

II. 246.

यमक्षितिमक्षितयः—[Cf. KS.10. 12; AV,

7. 81. 6; MS. 4. 9. 27.]; N.

7. 17. p. III. 79.

यमाविहेह—RV. 6. 59. 2; N. 10. 21.

p. IV. 24.

यमेन दत्तं व्रितः—RV. 1. 163. 2; N. 4.

13. p. II. 227.

यमेरिरे भृगवः—RV. 1. 143. 4; N. 4.

23. p. II. 264.

यमेव विद्याः—Cf. Mn. 2. 115; N. 2.4.

p. II. 40.

यमो हं जातः—RV. 1. 66. 4; N. 10.21.

p. IV. 24.

यं मे दुरिन्द्रः—RV. 8. 3. 21; N. 5. 15.

p. II. 350.

यवं वृकेण—RV. 1. 117. 21; N. 6.26.

p. II. 479.

यः श्रद्धानो जायते तस्येष्टं न क्षीयते[...यजते...

KB.] KB. 7. 4; N. 9. 32. p.

III. 169.

यत्तु प्रयत्ने—DP. 4. 101; N. 6. 11. p.
II. 425.

यस्तस्तम्भ सहसा—RV. 4. 50. 1; N.2.7.
p. II. 58.

यस्ते गर्भममीवा—RV. 10. 162. 2; N.1.
3; 6. 12. pp. I. 40; II. 428.

यस्ते स्तनः—RV. 1. 164. 49; N.2.24.
p. II. 108.

यस्त्वद्भोता—RV. 3. 17. 5; N. 5. 3. p.
II. 301.

यः परस्याः—RV. 10. 187. 2; N. 5. 5.
p. II. 313.

यस्मात्परम्—SU. 3. 9; N. 2. 3. p.
II. 32.

यस्मिन् वृक्षे—RV. 10. 135. 1; N. 12.
29. p. IV. 127.

यस्मै त्वं—RV. 1. 94. 15; N. 11. 24.
p. IV. 74.

यस्मै त्वमा—RV. 1. 94. 2; N. 4. 25.
p. II. 270.

यस्य च भावेन भावलक्षणम्—P.2.3.37; N.1.
4; 5. 15; 6. 14; 11. 2, 23. pp.
I. 48; II. 352, 436; IV. 53, 73.

यां सदस्येभ्यो ददाति—MS. 4. 8. 3; N.11.
2. p. IV. 52.

या ओषधीः पूर्वाः—RV. 10. 97. 1; N. 9.
29. p. III. 167.

या ते अग्ने—A fragment of VS. 5. 8;
N. 4. 19. p. II. 251.

या ते दियुत—RV. 7. 46. 3; N. 10. 7.
p. IV. 9.

या पत्युः क्रीता सत्यन्यथान्यैश्चरति—MS.1.10.

11; N. 3. 4. p. II. 128.

या प्रापणे—DP. 2. 40; N. 1.8; 2.1. pp.
I. 73; II. 10.

याभिः शचीभिर्वृषणा—RV. 1. 112. 8; N.
5. 21. p. II. 368.

यामथर्वा—RV. 1. 80. 16; N.12.34. p.
IV. 132.

यां पर्यस्तमयं प्राण उदियात्—N. 11. 29. p.
IV. 78.

यावदवधारणे—P. 2. 1. 8; N. 3. 15. p.
II. 169.

यावन्मात्रम्—RV. 10. 88. 19; N. 3.18;
7. 31. pp. II. 181; III. 111.

यासि कुत्सेन—RV. 4. 16. 11; N. 3.11;
5. 15. pp. II. 153, 348.

युनक्त सीराः—RV. 10. 101. 3; N. 5.
28. p. II. 384.

युषु विमोहने—DP. 4. 124, 126; N. 13.
3. p. IV. 149.

यु मिश्रणे—DP. 2. 23; N. 4. 25; 5.15;
6. 31; 10. 29. pp. II. 271,
348, 498; IV. 36.

युवं श्यावाय—RV. 1. 117. 8; N. 6. 6.
p. II. 410.

युवं च्यवानम्—RV. 10. 39. 4; N. 4.19.
p. II. 249.

युवोः श्रियम्—RV. 7. 69. 4, N. 6. 4. p.
II. 403.

यूयं न उम्राः—RV. 1. 166. 6; N. 6.30.
p. II. 495.

ये तातृषुः—RV. 10. 15. 9; N. 6. 11.
p. II. 435.

ये ते सरस्व ऊर्मयः—RV. 7. 96.5; N.10.

24. p. IV. 28.

ये त्वा देवः—RV. 1. 190. 5; N. 4. 25.

p. II. 271.

येन देवाः पवित्रेण [मा Kh.] SV. 2. 652

(p. 84, Ajmer ed.); Kh. X.

p. 95; TB. 1. 4. 8.6; N. 5. 6.

p. II. 318.

येना पावक—RV. 1. 50. 6; N. 12. 22,

23, 24, 25. pp. IV. 121, 122,

123, 124.

ये यज्ञेन—RV. 10.62.1; N.9.9.p.III.151.

यो अग्निं देववीतये—RV. 1. 12. 9; N.11.

23. p. IV. 73.

यो अग्निंश्चो दीदयत्—RV. 10. 30. 4; N.

10. 19. p. IV. 22.

यो अश्वानाम्—RV. 1. 101. 4; N. 5.15.

p. II. 353.

यो अस्मे—RV. 5.34.3; N.6.19.p.II.459.

यो अस्मै प्रस—RV. 5. 34. 3; N. 2. 17;

6. 19. pp. II. 97, 459.

योगक्षेमम्—RV. 10. 166. 5. N. 10.16.

p. IV. 19.

यो जनान्महिषान्—RV. 10. 60. 3; N.12.

30. p. IV. 129.

यो जात एव—RV. 2. 12. 1; N. 3. 21;

10. 10. pp. II. 191; IV. 13.

योनिष्ठ इन्द्र—RV. 1. 104. 1; N. 1. 17.

p. I. 105.

यो नो मरुतो अग्नि—RV. 7. 59. 8; N. 4.

7. p. II. 215.

यो रेवान्यो—RV. 1. 18. 2; N. 3. 21.

p. II. 191.

यो वां यज्ञैः—RV. 1. 151. 7; N. 6. 8.

p. II. 419.

यो विश्वतः—RV. 1. 94. 7; N. 3. 11;5.

1. pp. II. 152, 286.

यो हवाहिम्—RV. 2. 12. 3; N. 8. 2.p.

III. 115.

यो ह वा अविदितायेयच्छन्दोदेवब्राह्मणेन मन्त्रेण

याजयति वाऽध्यापयति वा स्थाणुं वच्छति

गर्तं वा पयति—ArB. I.p.3.(Bur-

nell's ed.); N. 1.16.p.I. 99.

यो ह वां मधुनः—RV. 8. 5. 19; N. 5.

12; 6. 29. pp. II. 338, 490.

यो होतासीत्—RV. 10. 88. 4; N. 5. 3.

p. II. 298.

यौतैः—Cf. DP.2.23; N.2.8.p. II 63.

यौ प्रत्यक्षावश्विनाविमे एव ते द्यावापृथिव्यौ—[Cf.

इमे ह वै द्यावापृथिवी प्रत्यक्षमश्विनाविमे

SB. 4. 1. 5. 16. p. 352.]; N.

12. 1. p. II. 214.

रथं तु मारुतम्—RV. 5. 56. 8; N. 11.

50. p. IV. 95.

रथे तिष्ठन्नयति—RV. 6. 75. 6; N. 9.16.

p. III. 156.

रदं विलेखने—DP.1.54; N.4.17.p.II.243.

रमश्वं मे वचसे—RV. 3. 33. 5; N. 2.25.

p. II. 111.

रथेमतौ बहुलम्—Vr. 6. 1. 37; N. 2. 2;

12. 9. pp. II. 19; IV. 106.

रसेन मे रसं पृणं वाजिनो मे यज्ञं वद्वानि—[Cf.

रसेन मे रसं पृणं । तस्य ते वाजिभिर्भक्ष-

- कृतस्य...ApSS. 8. 7.10; MSS. 823; N. 6. 26. p. II. 479
 1. 7. 2. 18]; N. 6. 24. p. II. लाङ्गलमसीः—N. 7. 3. p. III. 22.
 476. लाञ्छि [लाञ्छि DP.] लक्षणे—DP. I.222;
 राकामहम्—RV. 2. 32. 4; N. 11. 31. N. 4. 10. p. II. 221.
 p. IV. 79. लिङ्ग्ये लेट्—P. 3. 4. 7; N. 8. 2. p.
 राजद्वारे श्मशाने च यस्तिष्ठति स बान्धवः—CN. III. 116.
 1. 12; N. 2. 22.p. II. 105. लिटि धातोरनभ्यासस्य—P. 6. 1. 8; N. 4.
 रा दाने—DP. 2. 48; N. 4. 25; 7. 6. 23, 25. pp. II. 264, 277.
 pp. II. 277; III. 42. लिटि आस्वादाने—DP.2.6;N.5. 3;6.8; 10.
 राध साध संसिद्धौ—DP. 5. 16, 17; N. 6. 46. pp. II. 301, 419;IV. 50.
 31;10.40.pp.II. 498; IV. 44. लुभो विमोहने—P. 7. 2. 54; N. 6. 2. p.
 रिष द्विसायास्—DP. 1. 725; 4. 120; N. II. 390.
 9. 40. p. III. 174.
 रसिकौ च लुकि—P. 7. 4. 91; N. 5. 15. वस्यन्तीवेदा—RV. 6. 75. 3; N. 9. 18.
 p. II. 353. p. III. 158.
 रुद्रश्च पञ्चभ्यः—P. 7. 3. 98; N. 10. 5. वर्तनिर्देशोऽयं कामचारश्च—PMBH. 1. 1.8.
 p. IV. 7. p. i. 147; N. 3. 16.p.II.177.
 रुद्रस्य ये मीळ्दुपः—RV. 6. 66. 3; N. 4. वत्सांसाभ्यां कामवले—P. 5. 2. 98; N. 1.
 15; 6. 6. pp. II. 233, 408. 4. p. I. 53.
 रुद्रादृत्सा—RV. 1. 113. 2; N. 2. 20.p. वन षण् संभक्तौ—DP. 1.491, 492;N.6.
 II. 100. 6, 15; 9. 43. pp. II. 409,442;
 रूपे रूपं मघवा—RV. 3. 53. 8; N. 2. 16; III. 176.
 10. 17, 34. pp. II. 93; IV. वनस्पते गहनया—RV. 10. 70. 10; MS.
 20, 40. 4. 13. 7; N. 6. 7; 8. 20. pp.
 ने रि—P. 8. 3. 14; N. 5. 15. p. II. II. 414; III. 137.
 353. वनस्पतेऽवमृजोप—RV. 3. 4,10; N.8.17.
 रोहितं मे—RV. 8. 3 22; N. 5. 15. p. p. III. 134.
 II. 350. वनस्पते वीङ्गः—N. 3. 5; 9. 12. pp. II.
 132; III. 154.
 लक्षणहेत्वोः क्रियायाः—P.3. 2. 126; N. 4. वनु प्रकरणे युष्मदस्मदोऽलुन्दसि सादृश्य उपसंख्या-
 11; 6. 3. pp. II. 222, 396. नम—[Cf.युष्मदस्मदोःसादृश्ये वतुञ्चाच्यः
 लग्नेर्लङिः सङ्गे—[लगे सङ्गे B.]—DP. 1. Vr. 5. 1.61];N.4.2. p.II.198.

- वनु याचने—DP. 8. 8; N. 2. 12. p. II. 76.
- वने न वा यो—RV. 10. 29. 1; N. 4. 3; 6. 28. II. 204, 486.
- वंसेव श्मश्रु वपसि—RV. 10. 142. 4; N. 12. 27. p. IV. 126.
- वयः सुपर्णाः—RV. 10. 73. 11; N. 4. 3; 10. 45. pp. II. 200; IV. 50.
- वर्णादनुदात्तात्—A fragment of P. 4. 1. 39; N. 6. 13; 9. 26. pp. II. 432; III. 165.
- वर्णानां यः पुनर्वादी यमकं तन्निरुच्यते—N. 10. 16. p. IV. 18.
- वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा—P. 3. 3. 131; N. 1. 6. p. I. 67.
- वर्षासु रथकारस्य—JMSBH. 6. 1. 44. 50; cf. KSKBH. 1.1. 9; cf. TB. 1. 1. 4. 8; N. 3. 8. p. II. 139.
- वश कान्तौ—DP. 2. 70; N. 2. 6; 4. 7; 6. 8; 11. 27. pp. II. 52, 214, 421; IV. 76.
- वस आच्छादने—DP. 2. 13; N. 4. 7, 15. pp. II. 215, 233.
- वस निवासे—DP. 1. 1054; N. 8. 10. p. III. 129.
- वसातिषु स्म चरथः—N. 12. 2. p. IV. 98.
- वसा शुक्रमसम्—Mn. 5. 135; N. 2. 3. p. II. 31.
- वसुर्वसुपतिर्हि कम—RV. 8. 44. 24; N. 3. 13. p. II. 161.
- वसेरगारे णिच्च—U. 1. 70; N. 10. 17. p. IV. 19.
- वसेः—A fragment of U. I. 76; N. 10. 17. p. IV. 19.
- वह प्रापणे—DP. 1. 1053; N. 2. 2; 4. 16; 12. 19. pp. II. 14, 236; IV. 118.
- वहेर्घश्च—[वदोघश्च Sivadatta's ed.] U. 1. 85; N. 2. 2. p. II. 14.
- वाग्वा इन्द्रः—KB. 2. 7. 13. 5; [cf. वागिन्द्रः SB. 8. 7. 2. 6]; N. 10. 18. p. IV. 21.
- वाचस्पतये—MS. 1. 3. 4; N. 5. 6. p. II. 319.
- वाचा विरूपनित्यया—RV. 8. 75. 6; N. 1. 2. p. I. 16.
- वाच्छन्दसि—P. 6. 1. 106; N. 4. 6; 5. 3, 6; pp. II. 209, 293, 320.
- वाजपस्त्यस—RV. 9. 98. 12; N. 2. 2. p. II. 16.
- .....वाजीकारणामुपसंख्यनास—A fragment of Vr. 7. 1. 39; N. 3. 22. p. II. 193.
- वाणो लुद्र वक्तव्यः—[Cf. पातेणौ लुग्यक्तव्यः Vr. 7. 3. 37]; N. 4. 20. p. II. 259.
- वात आ वातु—RV. 10. 186. 1; N. 10. 35. p. IV. 41.
- वामं वामम्—RV. 4. 30. 24; N. 6. 31. p. II. 497.
- वायवा याहि दर्शत—RV. 1. 2. 1; N. 7. 5; 10. 2. pp. III. 32; IV. 2.
- वायुगोपा व वनस्पतयः—N. 11. 5 p. IV. 56.

- वायुः पूषा स्वस्त्ये—RV. 7. 39. 2; N. 4. 3. p. II. 204.
- वायुः प्राण एव पुरुषाः—[Cf. पुरुषा असीति प्राण एव तत् MS. 3. 9. 5]; N. 10. 47. p. IV. 51.
- वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः—TS. 1.7.7.2; [cf. वातो वा मनो वा गन्धर्वाः VS. 9. 7]; N. 1. 4. p. I. 56.
- वा वचनानर्थक्यं च स्वभावसिद्धत्वात्—PMBH. 2.1.1.p.i.364; N. 2.3.p.II. 30.
- वाहिष्ठो वाम्—RV. 8. 26. 16; N. 6.22. p. II. 471.
- विचिर् पृथग् भावे—DP. 7. 5; N. 2. 2.p. II. 18.
- विजेषकृदिन्द्रः—RV. 10. 84. 5; N. 6. 29. p. II. 491.
- विज्योतिषा—RV. 5. 2. 9; N. 4. 18. p. II. 247.
- विडुनोऽग्नौनासिकस्यात्—P. 6. 4. 41; N. 6. 29; 10. 29, 45. pp. II. 490; IV. 36, 49.
- वित्तो भोगप्रत्यययोः—P. 8.2. 58; N. 7.19. p. III. 83.
- विद ज्ञाने—DP. 2. 55; N. 4. 6; 5. 21; 6. 17, 27. pp. II. 210, 365, 452, 482.
- विद विचारणे—DP. 7. 13; N. 7. 19. p. III. 83.
- विद सत्तायाम्—DP. 4. 62; N. 7. 19. p. III. 83.
- विदो लोको वा—P. 3. 4. 83; N. 8. 2. p. III. 114.
- विद्या सखित्वमुत—RV. 8. 21. 8; N. 5. 23; 6. 17. pp. II. 374, 449.
- विद्यैव समं कामम्—Mn. 2. 113; N. 2. 3. p. II. 36.
- वि दामेषि—RV. 1. 50. 7; N. 12. 23. p. IV. 122.
- विद्या ह वै ब्राह्मणमाजगाम—Cf. Mn. 2. 114; cf. SUB. Pr. 3. p. 32; N. 2. 4. p. II. 38.
- विद्युतो ज्योतिः—RV. 7.33.10; N. 5. 14. p. II. 344.
- विद्युद्रथा मरुत ऋष्टिमन्तः—RV. 3. 54. 13; N. 2. 12. p. II. 77.
- विद्युन्न या—RV. 10. 95. 10; N. 11.36. p. IV. 83.
- विद्ल लामे—DP. 6. 138; N. 3. 21. p. II. 191.
- विध विधाने—DP. 6. 36; N. 6. 33. p. II. 504.
- वि न इन्द्र मृधो जहि—RV. 10. 152.4; N. 7. 2. p. III. 9.
- विभाषा कृत्रि—P. 1. 4. 72; N. 5. 5. p. II. 313.
- विभाषाधेरदिक् स्त्रियाम्—P. 5. 4. 8; N. 2. 22. p. II. 106.
- विरूपासः—RV. 10. 62. 5; N. 11. 17. p. IV. 67.
- विश्वान् हन्त्युत—RV. 5. 83. 2; N. 10.11. p. IV. 14.
- वि शत्रून् ताच्छि—RV. 10. 180.2; N. 1. 3. p. I. 43.

- विश प्रवेशने—DP. 6. 130; N. 6. 22.p. II. 469.
- विशिपतिपदिस्कन्दाम्—A fragment of P. 3. 4. 56; N. 7. 27.p.III.106.
- विश्वं सत्यम्—RV. 2. 24. 12; N. 7. 10. p. III. 57.
- विश्वकर्मन् हविषा—RV. 10. 81. 6; N.10. 27. p. IV. 32.
- विश्वकर्मा विमना—RV. 10. 82. 2; N.10. 26. p. IV. 29.
- विश्वस्मा अमिम्—RV. 10. 88. 12; N. 7. 23. p. III. 92.
- विश्वानरस्य वस्पतिम्—RV. 8. 68.4; N.12. 21. p. IV. 120.
- विश्वा रूपाणि—RV. 5. 81.2; N. 12.13. p. IV. 111.
- विश्वेत्ता विष्णुः—RV. 8. 77. 10; N. 5.4. p. II. 304.
- विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत—RV. 8. 99. 3; N. 4. 3. p. II. 204.
- विश्वे देवाः पुष्करे—RV. 7. 33. 11; N. 2. 2. p. II. 28.
- विश्वे देवासः—RV. 1. 3. 8; N. 5. 4. p. p. II. 308.
- विषितस्तुका रोदसी—RV. 1.167. 5; N.12. 46. p. IV. 146.
- विष्ण्वी शमी—RV. 1. 110. 4; N.11. 16. p. IV. 65.
- विष्णुयज्ञः स देवेभ्य आत्मानमन्तरधात्—TS. 6. 2. 4; [cf. तं वै विष्णुराहरद् यज्ञो वै विष्णुः...विष्णुराभरत् MS. 3.8. 3]; N. 5. 4. p. II. 305.
- विष्णुयैनि कल्पयतु—RV. 10. 184. 1; N. 2. 8. p. II. 63.
- विष्णु व्याप्तौ—DP. 3. 13; N. 6. 6; 7. 7. pp. II. 408; III. 45.
- विष्णुदेवयोश्च देवद्रयश्चतौ—A fragment of P.6.3.92; N.6.16. p. II. 446.
- विसीमतः सुरुचो वेन आंवः—VS. 13. 3; N. 1 7. p. I. 70.
- वि हि सोतोः—RV. 10. 86. 1; N. 1. 4; 13. 4. pp. I. 48; IV.150.
- वीळो वीळित वीळ्यस्व मायामादस्मादवजीहि वो न—N. 4. 15. p. II. 231.
- वृक्षश्चित्—RV. 8. 66. 8; N. 5. 21. p. II. 367.
- वृक्षस्य नु—RV. 6. 24. 3; N. 1. 4. p. I. 50.
- वृक्षेवृक्षे—RV. 10. 27. 22; N. 2. 6. p. II. 49.
- वृजी वर्जने—DP. 2. 19; 7. 24; N.2.24; 5. 16. pp. II. 108, 355.
- वृणत्तीति वधकर्मसु—Cf. Ng. 2. 19; N. 5. 21. p. II. 366.
- वृषाकपायि रेवति—RV. 10. 86. 13; N.12. 9. p. IV. 106.
- वृषा पावक दीदिहि—अमे वैश्वानर शुमत् । जमद-ग्निभिगहुतः—AsSS. 8. 9. 7; N. 7. 24. p. III. 102.
- वृषासि दिवः—RV. 6. 44. 21; N.6. 17. p. II. 453.
- वेदिस्तरं बर्हिषासीदेत्—N.7. 20. p.III.85.
- वेरुवरस्य—RV. 4. 7. 8; N. 6. 17. p. II. 452.

- वेष्ट वेष्टने—DP. I. 274; N. 6. 17. p. II. 449.
- वैश्वदेवीम्—Cf. AV. 12. 2. 28; N. 6. 12. p. II. 428.
- वैश्वानरं द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति—SB. 5. 2. 5. 13. p. 444; [cf. वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति 'TB.1.7.2.5.']; N. 7. 23. p. III. 91.
- वैश्वानरस्य—RV. 1. 98. 1; N. 7. 22. p. III. 87.
- वैश्वानरस्य विमितानि—RV. 6. 7. 6; N. 6. 3; 11. 27. pp. II. 394; IV. 76.
- वैश्वानराय पृथुपाजमे—RV. 3. 3. 1; N. 7. 5, 23. pp. III. 33, 90.
- वैश्वानरो यतते सूर्येण—RV. 1. 98. 1; N. 7. 22, 23. pp. III. 87, 94.
- व्यचस्वतीरुर्विया—RV. 10. 110. 5, N. 8. 10. p. III. 129.
- व्यत्ययो बहुलम्—P. 3. 1. 85; N. 2. 12; 8. 2. pp. II. 76; III. 120.
- व्यध् ताडने—DP. 4. 72; N. 1. 3; 6. 33. pp. I. 38; II. 504.
- व्यसनस्य च—Cf. Mn. 7. 53; The fourth pada is the following:
स्वर्याल्यव्यसनी मृतः । N. 5. 2. p. II. 290.
- व्येज् संवरणे—DP. 1. 1056; N. 4. 11. p. II. 223.
- व्रश्चरुजसृजमृज—A fragment of P. 8. 2. 36; N. 4. 19. p. II. 253.
- शंस स्तुतौ [शन्सु B.]—DP. 1. 764; N. 6. 8. p. II. 419.
- शंसावाध्वर्यो प्रति—RV. 3. 53. 3; N. 4. 16. p. II. 238.
- शक्म कर्मनाम—Cf. Ng. 2. 1; N. 4. 11. p. II. 223.
- शचीति वाङ्नाम—Cf. Ng. 1. 11; N. 1. 11. p. I. 82.
- शतं सेना अजयत्—RV. 10. 103. 1; N. 1. 15. p. I. 96.
- शतं ते शिप्रिन्—RV. 7. 25. 3; N. 5. 5. p. II. 317.
- शतपवित्राः—RV. 7. 47. 3; N. 5. 6. p. II. 320.
- शतं मेषान्—RV. 1. 116. 16; N. 5. 21. p. II. 368.
- शद्ल शतने—DP. 6. 134; N. 2. 3; 6. 16. pp. II. 31, 447.
- शन्नो अस्तु द्विपदे—RV. 10. 165. 1; N. 4. 21. p. II. 262.
- शं नो भवन्तु—RN. 7. 38. 7; N. 12. 44. p. IV. 144.
- शलिमण्डिभ्यामूकण्—U. 4. 42; N. 9. 6. p. III. 147.
- शव इति बलनाम—Cf. Ng. 2. 9; N. 1. 18. p. I. 109.
- शश्वदिति बहुनाम—Cf. Ng. 3. 11; N. 1. 5. p. I. 65.
- शश्वदिन्द्रः—RV. 1. 30. 16; N. 1. 5. p. I. 65.
- शाचिगो शाचिपूजनायम्—RV. 8. 17. 12; N. 3. 10. p. II. 150.
- शाशद्वद्भिर्दुहितुः—RV. 3. 31. 1; N. 3. 4. p. II. 125.

- शिप्राः शीर्षेऽस्तु वितता हिरण्ययीः—RV. 5. 54. 11; N. 6. 17. p. II. 450.
- शिरिम्बिठस्त्वलक्ष्मीघ्नः—[Cf. यदरायीत्यलक्ष्मी-
घ्नम् BD. 8. 60]; N. 6. 30.
p. II. 494.
- शीङ् स्त्रे—DP. 2. 22; N. 11. 49. p.
IV. 94.
- शीर्षं पावकशोचिषम्—RV. 8. 102. 11; N.
4. 14. p. II. 229.
- शुक्रं ते अन्यत्—RV. 6. 58. 1; N. 12.
17. p. IV. 116.
- शुनं सुफाला [VS. reads विकृषन्तु for वितु-
दन्तु of the com.]—VS. 12.
69; MS. 2. 7. 12; KS. 16.12;
RV. 4. 57. 8; TS. 4. 2. 5. 6;
AV. 3. 17.5; N.4.7.p.II. 214.
- शुनं हुवेस—RV. 3. 38. 10; N. 12. 40.
p. IV. 140.
- शुनश्चिच्छेपम्—RV. 5. 2. 7; N. 1. 4. p.
I. 49.
- शुनात्सीराविमाम्—RV. 4. 57. 5; N.4.41
p. III. 175.
- शुण्वे वीरः—RV. 6. 47. 16; N. 6.22.p.
II. 468.
- शृङ्गुलिहि—A fragment of U. 1. 10;
N. 11 27; 12. 34. pp. IV.
76, 132.
- शृङ्गं हिंसायाम्—DP. 9. 18; N. 6. 20; 7.
6; 12. 37. pp. II. 462; III.
40; IV. 135.
- श्रेष्ठेन्दसि—A fragment of P. 6. 1.
. 70; N. 6. 6. p. II. 409.
- शो तनुकरणे [...तन् B.] —DP. 1. 37;
N. 4. 18. p. II. 247.
- श्रसोरल्लोपः—P.6.4. 111; N. 2.1.p.II.9.
- श्रद्धयाम्निः समिध्यते—RV. 10. 151. 1; N.
9. 31. p. III. 159.
- श्रद्धयेष्टं च पुनं च—^{MS} 4. 226; N.9.32.
p. III. 169.
- श्रयतेः [श्रिप् मेवायाम B.]—DP. 1. 945;
N. 2. 7. p. II. 55.
- श्रायन्त इव सूर्यम्—RV. 8. 99. 3; N. 2.
2; 6. 8. pp. II. 16, 417.
- श्रियमे कम्—RV. 1. 87. 6; N. 4.16.p.
II. 237.
- श्रुतिलिङ्गावाक्यप्रकरणस्थानसमाख्यानां समवाये पार-
दौर्बल्यमर्थविप्रकर्षात्—JMS. 3.3.14;
N. 8. 2. p. III. 121.
- श्वन्नुक्षन्प्रपन्—A fragment of U.1.
158; N. 7. 26. p. III. 105.
- षज्ज सङ्गे [षन्ज B.]—DP. 1. 1036; N.
6. 22. p. II. 468.
- षण् [षतु B.] दाने—DP. 8. 2; N. 4.25;
5. 9. pp. II. 276, 327.
- षष्मोर्वीरहसस्यान्तु—SB. 1. 15. 1. 22; p.
46; ApSS. 6. 22.1; SSS. 1.6.
4; ASS. 1. 2. 1; N. 10. 41.
p. IV. 45.
- षप समवाये—DP. 1. 427; N. 5. 16. p.
II. 357.
- षह मर्षणे—DP. 1.905; N.1. 4. p.I.46
- षिक् बन्धने—DP. 5. 2; 9. 5; N. 1. 5;
4. 3; 5. 5, 19. pp. I. 64; II.
203, 313, 362.

पिवु तन्नुगन्ताने—DP. 4.2; N. 1.7. p. I. 71.

पुत्र अभिपवे—DP. 5. 1; N. 6. 10. p.

II. 424.

पृद् प्राणिगर्भविमोचनयोः [०मोचने B.]—Cf.

DP. 2. 21; N. 4.17. p. II. 240.

पृद् क्षरणे—DP. 1. 25; N. 5. 15. p.

II. 352.

पूणे नेष्टने [पूने B.]—DP. 1. 970; N. 7.

12. p. III. 68.

संवत्सरं शशयानाः—RV. 7. 103. 1; N. 1.

14; 3. 18; 9.6. pp. I. 92; II.

182, 425; III. 56, 147.

संवत्सगयोत्सृजन्ति—SSS. 16. 10. 9; N.

7. 2. p. III. 12.

संवत्सगे वैश्वानरः—SB. 6. 2. 1. 36; 6.6.

1. 5; pp. 511, 545; N. 7. 24.

p. III. 100.

स इत्थेति सुधित ओकसि—RV. 4. 50.8; N.

2. 12. p. II. 76.

स इत्तमः—RV. 6. 21. 3; N. 5. 15. p.

II. 347.

स इपुमात्रं [इपुमात्रं twice in TS.] विष्वक्-

वर्धेत—TS. 2. 5. 2. 2; N. 2.16.

p. II. 94.

स ई सत्येभिः सखिभिः—RV. 10. 67. 7;

N. 2. 7; 5. 4. pp. II. 56, 305.

स उद्धतो निवतो याति वेविपत्—RV. 3. 2.

10; N. 1. 3. p. I. 35. (See

footnote 15.)

स एव [एष BU.] इह प्रविष्ट आनखाप्रेभ्यो यथा

क्षुरः क्षुरधानेऽवहितः स्यात्—BU. 1.

5. 1; N. 3. 13. p. II. 158.

स एव मद्रानात्मा सत्तालक्षणः—N. 1.2. p. I. 27.

सक्तुमिव तितउना—RV. 10. 71. 2; N. 4.

10. p. II. 220.

सखायो मध्ये जहृर्देरवासः समुद्रे—RV. 7. 68.

7; N. 4. 19. p. II. 250.

संगच्छध्वम्—RV. 10. 191. 2; N. 1. 3.

p. I. 42.

सचतिर्गेतिकर्मा—Ng. 2. 14; N. 1. 11, 12.

pp. I. 81, 84.

स तुर्वणिः—RV. 1. 56. 3; N. 6. 14. p.

II. 436.

सत्पुत्रि—A fragment of P. 3. 2.61;

N. 7. 14. p. III. 74.

सथयोमि प्रयसा—RV. 1. 58. 7; 3. 54.

3; N. 4. 16. p. II. 236.

सद्यः शयाम्—N. 10. 29. p. IV. 36.

सद्यश्चिद्यः शवसा—RV. 10. 178. 3; N.

1. 4; 10. 28. pp. I. 50; IV. 35.

सद्यो जातः—RV. 10. 110. 11; N. 8.

21. p. III. 138.

सधमादस्थयोः—A fragment of P. 6.3.

96; N. 6. 13. p. II. 431.

स नः पितेव—RV. 1. 1. 9; N. 3. 21. p.

II. 191.

स नो बोधि—RV. 5. 24. 3; N. 5. 23.

p. II. 373.

स नो वृषन्नमुं—RV. 1. 7. 6; N. 6. 16.

p. II. 447.

सं ते पयांसि—RV. 1. 91. 18; N. 11. 5.

p. IV. 55.

सपयोमि प्रयसा—RV. 1. 58. 7; 3. 54. 3;

N. 4. 16. p. II. 236.

स पितृन् सृष्ट्वाऽमनस्यत् तदनु मनुष्यान्मृजत—

TB. 2. 3. 8. 3; [cf. स...पितृन्-

मृजत...स देवान्मृष्ट्वाऽमनस्यतेव तेन मनु-

ष्यान्मृजत MS. 4. 2. 1]; N. 3.7.

p. II. 136.

सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरं—VS.34.55;N.

7.11;12.37.pp.III.65;IV.134.

सप्त मर्यादाः—RV. 10. 5. 6; N. 6. 27.

p. II. 483.

सप्तमी—A fragment of P.2. 1.40;N.

1. 2. p. I. 13.

सप्तम्यां जनेडे—P. 3. 2. 97; N. 9. 9. p.

III. 149.

सप्तम्युपमानपूर्वपदस्य—PMBH. 2.2.2.p.i.

423; N. 3. 16. p. II. 175.

सप्त युञ्जन्ति—RV. 1. 164. 2; N. 4. 27;

7. 11. pp. II. 281; III.65.

स प्रवथा—RV. 1. 96. 1. N. 8. 2. p.

III. 118.

स प्रथमामाहुतिमनुहोत् ततो मनुष्या अजायन्त ।

स द्वितीयामनुहोत् ततो ऽश्वः—MS.1.

8. 1; N. 9. 3. p. III.144.

स भन्दना—RV. 9. 86. 41; N. 5.2. p.

II. 292.

समस्मिन् जायमाने—RV. 10. 95.7;N.10.

47. p. IV. 51.

समानमेतदुदकम्—RV. 1. 164. 51; N.6.

22; 7. 23. pp. II.471;III.96.

समानस्य छन्दसि—P. 6. 3. 84; N. 6.29.

p. II. 490.

समान्या विद्युते—RV. 3. 54. 7; N. 4.25.

p. II. 272.

समित्समित् समना—RV. 3. 4.1; N.8.22.

p. III. 142.

समिदस्य श्रयमाणः—RV.3.8.2;N.1.3.p.I.42.

समिद्धो अत्र आ वह—RV. 1. 142. 1; N.

8. 22. p. III. 142.

समिद्धो अग्निर्निहितः—RV. 2. 3. 1; N. 8.

22. p. III. 142.

समिद्धो अन्नन्—VS. 29. 1; N. 8. 22.

p. III. 141.

समिद्धो अद्य मनुषो दुगेणे—RV. 10. 110. 1;

N. 3. 7; 8. 5, 22. pp. II.136;

III. 124, 142.

समिद्धो अद्य गजग्नि—RV. 1. 183. 1; N.

8. 22. p. III. 142.

समिद्धो विश्वतःपतिः—RV. 9. 5. 1; N. 8.

22. p. III. 142.

समुद्रे वा प्र ढिणोमि स्वां योनिम्—Cf AV.10.

5. 23; N. 2. 19. p. II. 99.

समुद्रादूर्मिः—RV. 4. 58. 1; N. 7. 17.p.

III. 79.

समुद्राद्ध्यपोऽद्व्यम् उदरेत [... उदति KB.] —

KB. 25. 1; N. 7. 17. p.

III. 79.

समुवृत्तानेवानु मा गहाय—N. 4 3.p.II. 204.

सम्पादिनि—P. 5. 1. 99. N. 2. 2. p.

II. 27.

संप्रधानेष्वग्निषु अस्मिन् दक्षिणे युक्त उपोद्य

चीवग्म्—N. 11. 48. p. IV. 93.

सं भानुना—RV. 5. 37. 1; N. 5. 7. p.

II. 323.

सं मा तपन्ति—RV. 1. 105. 8; N. 4. 6.

p. II. 209.

सम्यग्दर्शनसम्पन्नः कर्मभिर्न [स N. 7. 5.] नि-
वध्यते—Mn. 6. 74; N. 6. 20;

7. 5. pp. II. 462; III. 35.

स यश्चायं पुरुषे यथासावादित्ये स एकः—TU.
2. 8; N. 2. 6. p. II. 49.

सरस्वत्यभि नो नेषि—RV. 6. 61. 14; N.
2. 24. p. II. 108.

सर्वे वा इदमम्मयम्—N. 9. 27. p. III. 166;
cf. SB. 4. 5. 7. 7. p. 401.

अद्विर्वा इदं सर्वमात्मम्

सर्वत्र प्रथिताभ्यः स्वत्य—N. 8. 22. p. III. 142.

सर्वत्र वा प्रतिषिद्धवर्जम्—N. 5. 2. p. II. 295.

सर्वनामस्थाने चासम्बुद्धौ—P. 6. 4. 8; N. 2. 1. p.
II. 10.

सर्वनिष्पृष्टरिष्वलष्वशिवपदप्रक्षेप्ता—A frag-
ment of U. 1. 153; N. 10. 17.
p. IV. 20.

सर्वमिदमाकाशं प्रोतं च—N. 4. 25. p. II. 272.

सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुध्यै—SB. 13. 7. 1. 9;
N. 10. 26. p. IV. 31.

सर्वा स्त्री मध्यमस्थाना पुमान् वायुश्च सर्वगः ।

गणाश्च सर्वे मरुत इति बृहानुशासनम् ॥

[Cf. मध्यमा वाक् स्त्रियः सर्वाः पुमान्
सर्वश्च मध्यमः । गणाश्च सर्वे मरुतो गुण-
भेदात् पृथक् पृथक् ॥ BD. 5. 49]; N.
11. 13. p. IV. 62.

सर्वे भावाः स्वेन भावेन भवन्ति, स तेषां भावः—
PMBH. 5. 1. 2. p. ii. 367; N.
1. 2. p. I. 26.

सर्वे विधयश्छन्दसि विकल्पयन्ते—PS. 35. p.
84; [cf. छन्दसि सर्वे विधयो भवन्ति
PMBH. 1. 4. 2. p. i. 315; बहुलं

छन्दसि विषये सर्वे विधयो भवन्तीति—
PMBH. 3. 1. 85; p. ii. 64];

N. 1. 3; 2. 13. pp. I. 37; II. 82.

सर्वे शब्दाः स्वेनार्थेनार्थभूताः संबद्धा भवन्ति स तेषां
स्वभावः—[Cf. PMBH. 5. 1. 2.
p. ii. 367]; N. 1. 2. p. I. 26.

स वा यथा स न याचते हि—N. 3. 19. p.
II. 184.

सविता यज्ञैः—RV. 10. 149. 1; N. 10.
9, 32. pp. IV. 12, 39.

सस स्वप्ने—[पस B.]—DP. 2. 69; N. 6.
17. p. II. 454.

सहदानुम्—RV. 3. 30. 8; N. 6. 1. p.
II. 389.

सा ते जीवातुः—RV. 10. 27. 24; N. 5.
19. p. II. 362.

सामान्यपुपेरेयवपुषि कर्म गोपोषं पुष्यति—Cf.
PMBH. 3. 1. 5. p. ii. 69; N.
1. 7. p. I. 72.

सा मे सत्याशीर्देवान् गम्यात्—MS. 1. 4. 5;
MSS. 1. 4. 2. 17; N. 6. 8. p.
II. 418.

सा वा एषा सर्वदेवत्या यदजा—TS. 4. 3.
2; N. 6. 7. p. II. 411.

सावेकाचः—A fragment of P. 6. 1.
168; N. 4. 19. p. II. 251.

सास्माकेभिः—RV. 6. 12. 4; N. 6. 15
p. II. 441.

साहचर्ये विरोधिता—BPV. II. 317; also
quoted in KP. II. p. 63.
(Abhyamkar's ed.); N. 5.
16. p. II. 356.

- सिद्धे शब्दार्थसम्बन्धे—PMBH. 1. 1. 1. 221, 224, 261, 454, 457; III. 22; IV. 71.
- p. i. 6; N. 1. 2. p. I. 16.
- सिनीवालि—RV. 2. 32. 6; N. 11. 32. सुसिद्धपग्रहलिङ्गनगणां—PMBH. 3. 1.4. p. ii. 65; N. 8. 2. p. III. 120.
- p. IV. 80.
- सिषक्तु न ऊर्जव्यस्य पुष्टेः—RV. 5. 41. सुवास्त्वा अधि—RV. 8. 19. 37; N. 4. 15. p. II. 232.
- 20; N. 11. 49; p. IV. 94.
- सुकिंशुकम्—RV. 10. 85. 20; N. 12. सुविदुर्वि—KS. 8. 3, 13; N. 3. 10. p. II. 147.
8. p. IV. 104.
- सुक्रतां वा एतानि ज्योतीषि यन्नक्षत्राणि—[Cf. सुषुम्णः सूर्यरश्मिः—VS. 18. 40; N. 2. 6. p. II. 51.
- SB. 6. 5. 4. 8. नक्षत्राणि..... सुसमिद्धाय शोचिषे—RV. 5. 5. 1; N. 8. 22. p. III. 142.
- पुण्यकृतः स्वर्गे लोकं यन्ति तेषामेतानि ज्योतीषि]; N. 2. 14. p. II. 87.
- सुखं रथं युयुजे—RV. 10. 75. 9; N. 7. 7. p. III. 45.
- सुसमिद्धो न आ वह—RV. 1. 13. 1; N. 8. 22. p. III. 142.
- सुगा वो देवाः—Cf. TS. 1. 4. 44 2. सूर्यवसाद्भगवती—RV. 1. 164. 40; N. 11. 44. p. IV. 90.
- Cf. AV. 7. 97.4; cf. VS. 8. 18; सुगदश्च वसवः—N. 9. 3. p. III. 144.
- cf. MS. 1. 3. 38; cf. KS. 4. 12; N. 6. 7; 12. 42. pp. II. 413; IV. 142.
- सूर्य आत्मा जगतस्तत्पुष्यश्च—RV. 1. 115. 1; N. 5. 24. p. II. 375.
- सुगुरसत्—RV. 1. 125. 2; N. 5. 19. सूर्य आत्मा जगतस्तत्पुष्यश्चेत्येतद् द्वेवोपेक्षेत—AA. 2. 2. 4. p. 207; N. 12. 16. p. IV. 115.
- p. II. 362.
- सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासम्—MGS. 1. 9. 25; N. 7. 3. p. III. 15.
- सूर्यमादित्यम्—RV. 10. 88. 11; N. 2. 13. p. II. 82.
- सु देवो अय—RV. 10. 95. 14; N. 7. 3. p. III. 19.
- सूर्यस्येव—RV. 7. 33. 8; N. 11. 20. p. IV. 70.
- सु देवो असि—RV. 8. 69. 12; N. 1. 3; 5. 27. pp. I. 40; II. 382.
- सूर्यस्येव रश्मयः—RV. 9. 69. 6; N. 7. 2. p. III. 6.
- सुपर्णे वस्ते—RV. 6. 75. 11; N. 4. 25; 9. 19. pp. II. 274; III. 158.
- सूर्यो नो दिवस्पातु—RV. 10. 158. 1; N. 7. 5. p. III. 31.
- सुपां सुलुक् पूर्वसवणा—A fragment of सज विसर्गे—DP. 6. 121; N. 6. 16. p. II. 446.
- P. 7. 1. 39; N. 4. 10, 11, 21; 6. 17, 18; 7. 3; 11. 21. pp. II. सजेरसु च—U. 1. 16; N. 2. 1. p. II. 12.

सेनेव मृशमम्—RV. 1. 66. 4; N.10.21.

p. IV. 23.

सेनानीकेन सुविदत्रो अस्मे—RV. 2. 9. 6; N.

2. 2. p. II. 18.

सोऽङ्गरेणापोऽभ्यपातयत् तत् एकतोऽजायत्, स

द्वितीयमभ्यपातयत् ततो द्वितः, स तृतीयं

तत्स्वितः—[Cf. ...द्वितोऽजायत् । स

तृतीयमभ्यपातयत् तत्स्वितोऽजायत् ।

TB. 3. 2. 8, 10, 11]; N.4. 6.

p. II. 210.

सोमं मन्यते—RV. 10. 85. 3; N. 11. 4.

p. IV. 54.

सोमः पवते जनिता—RV. 9. 96. 5; N. 11.

26. p. IV. 75, 76.

सोमः प्रथमो विविदे—RV. 10. 85. 40; N.

10 21. p. IV. 25.

सोमस्य गज्ञः—RV. 10. 167. 3; N. 7.

13; 11.12. pp. III. 71; IV 61.

सोमादो—RV. 10. 94. 9; N. 4. 4. p.

II. 206.

सोमानं स्वरणम्—RV. 1. 18. 1; N. 6. 10.

p. II. 424.

सोमापृषणा—RV. 2. 40. 1; N. 7. 10.

p. III. 61.

सोमारुद्रा—RV. 6. 74. 3; N. 7. 10.

p. III. 61.

सोमो ददत्—RV. 10. 85. 41; N. 10.

21. p. IV. 25.

सोमो य उत्तममं हविः—RV. 9. 107. 1;

N. 1. 3. p. I. 43.

सोमो वै राजामुष्मिन् लोके—[Cf. उत्तरा ह

वै सोमो राजा—AB. 1. 8. p. 6;

यत्सोमो राजा—AB. 1. 13; p. 9;

राजा वै सोमः—SB. 14. 1.3.12;

सोमो राजा गजपतिः—TB. 2. 5.

7. 3]; N. 12. 22. p. IV. 121.

सोमो वै वाजस्तस्य चन्द्रमास्तृतीयमयं यः पवते स

तृतीयमिति स तनूकरणे तं सर्वं स्वतन्-

भूतमाप्याययति—MS. 4.5.6; N. 11.

2. p. IV. 53. Cf. SB. 7.3. i.

i, 46. Cf. VS. 12. 112, 113.

सौ च—P. 6. 4. 13; N. 2. 1. p. II. 10.

सौधन्वना ऋभवः—RV. 3. 60. 4; N. 3.

8. p. II. 140.

स्कुञ् आप्रवणे—DP. 9. 6; N. 6. 16, 22.

pp. II. 447, 467.

स्तम्भकुम्भादयो भावाः—N. 1. 2. p. I. 26.

स्तुपेय्यम्—RV. 10. 120. 6; N. 11. 21.

p. IV. 71.

स्तोकास्तिकद्वयार्थे—A fragment of P. 2.

1. 39; N. 2. 1. p. II. 12.

स्तोमेन हि दिवि—RV. 10. 88. 10; N. 7.

28. p. III. 107.

स्त्यं द्यै संघातशब्दयोः [शब्दसंघातयोः B.]

DP. 1. 959; N. 6. 17. p.

II. 453.

स्त्रियः सतीः—RV. 1. 164. 16; N. 5. 1.

p. II. 286.

स्थूरं गधः—RV. 8. 4. 19; N. 6. 22.

p. II. 470.

स्थूलदूर—A fragment of P. 6. 4.

156; N. 8. 2. p. III. 120.

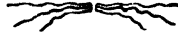
स्तु प्रस्त्रवणे—[णु B.] DP. 2. 29; N.

12. 37. p. IV. 134.

- स्योने विहितं शौचं सोमसूर्याशुमारुतैः—N; 4. सृ राब्दोपतापयोः—DP. 1. 979; N. 3.
 16. p. II. 236. 12; 6. 10. pp. II. 154, 424.
 स्फायी ओष्पायी वृद्धौ—DP. 1. 516, 517; हंसैरिव RV. 10. 67. 3; N. 5. 4. p.
 N. 6. 17. p. II. 453. II. 306.
 स्यम् स्वनध्वन दाब्दे—DP. 1. 878, 879, हनश्च वधः—P. 3. 3. 76; N. 2. 1; 5. 15
 881; N. 1. 17. p. I. 105. pp. II. 13, 353.
 स्याना पृथिवि—RV. 1. 22. 15; N. 9. हनिकुषिनीरगमिकाशिभ्यः क्यन्—U. 2. 2; N.
 32. p. III. 169. 9. 11. p. III. 153.
 सध्विने मेनं हिंसी—VS. 4. 1; 6. 15; N. हन्ताहम्—RV. 10. 119. 9; N. 1. 4. p.
 1. 16. p. I. 101. I. 56.
 सधेत्युदकनाम—Cf. Ng. 1. 12; N. 1. दर्विर्मिरेके स्वरितः—RVKh. 10. 106.1;
 5. p. I. 57. N. 1. 11. p. I. 81.
 सयं विलीनमाज्यं पितृणाम्—[आज्यं omitted दविषा जागे—RV. 1. 46. 4; N. 5. 24. p.
 in MS.] MS. 3. 6. 2; N. II. 375.
 11. 20. p. IV. 70. हविष्पान्तम्—RV. 10. 88. 1; N. 7. 25.
 सयमेव यजमानः कुर्वित—N. 8. 18. p. III. 135. p. III. 103.
 सरितञितः—A fragment of P. 1. 3. हवीषि दत्तवतो यजमानस्यार्थापय—N. 1. 4. p.
 72; N. 1. 1. p. I. 9. I. 49.
 सस्तिरिद्धि प्रपथे—RV. 10. 63. 16; N. हसिमृषिणाऽमिदमित्पृथुर्विभ्यस्तन—U. 3. 86;
 11. 46. p. IV. 92. N. 2. 1. p. II. 6.
 स्वादिष्ठ्याR—V. 9. 1. 1; N. 11. 3. p. हि गतौ—A fragment of DP. 5. 11;
 IV. 54. N. 1. 20; 6. 22; 7. 20; 12. 5.
 स्वादुष्किलायम्—RV. 6. 47. 1; N. 1. 5. pp. I. 112; II. 467; III. 84;
 p. I. 62. IV. 100.
 स्वाध्यायप्रवचने दमनं दानतु यामि—[Cf. प्रिये हिंरुष्वती वसुपत्नी—RV. 1. 164. 27; N.
 स्वाध्याय प्रवचने भवतो युक्तमना भवति 11. 45. p. IV. 90.
 SB. 11. 5. 7. 1. p. 866; हिनोता नः—RV. 10. 30. 11; N. 6. 22;
 दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च TU. 1. 9. p. II. 497.
 1; N. 2. 2. p. II. 21. हिमेनाग्निम्—RV. 1. 116. 8; N. 6. 36.
 स्वा ह्येनं वागभ्यवदत् तत् स्वाहाकारस्य जन्म— p. II. 508.
 MS. 1. 8. 1; N. 8. 21. p. हिरण्यगर्भः—RV. 10. 121. 1; N. 10.
 III. 138. 23. p. IV. 27.

- हिरण्यदा ददत्यन्नमस्मै—RV. 2. 35. 10; N. 2. 6. p. II. 50 (see footnote 14).
- हिरण्यरूपमुषसः—RV. 5. 62. 8; N. 3. 5. p. II. 132.
- हिरण्यरूपः सः—RV. 2. 35. 10; N. 2. 2; 3. 16; 10. 16. pp. II. 25, 174; IV. 18.
- हिरण्यशृङ्गोऽयो अस्य—RV. 1. 163. 9; N. 4. 25. p. II. 274.
- हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेशः—ChU. 1. 6. 6. p. 52; N. 12. 37. p. IV. 135.
- हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा—RV. 10. 149. 5; N. 10. 33. p. IV. 40.
- हु दानादनयोः [...दाने (आदाने, अदाने, प्रीणनेऽपि) B.]—DP. 3. 1; N. 5. 3. p. II. 301.
- हत्सु पीतासो—RV. 8. 2. 12; N. 1. 4. p. I. 48.
- हृदा तथेषु—RV. 10. 71. 8; N. 13. 13. p. IV. 158.
- होता देवः—RV. 3. 27. 7; N. 6. 7. p. II. 415.
- होता यक्षदग्निं समिधा सुषमिधा समिन्नम्—MS. 4. 13. 2; KS. 15. 13; N. 8. 22. p. III. 142.
- होता यक्षदिन्द्रामी—TB. 3. 6. 11. 1, 2; N. 4. 3. p. II. 200.
- होता यक्षदेवं—Praisah 51; N. 8. 2. p. III. 116.
- ह्रस्वानन्द्रोत्तरपदे मन्त्रे—P. 6. 1. 151; N. 6. 28. p. II. 486.
- ह्रस्वतिगत्तिकर्मा—Of. Ng. 2. 8; N. 1. 5. p. I. 60.
- ह्रः सम्प्रसारणम्—P. 6. 1. 32; N. 5. 26; 11. 50. pp. II. 380; IV. 95.
- ह्र कौटिल्ये—DP. 1. 978; N. 2. 13. p. II. 83.

An alphabetical list of works, quoted in the commentary of
Skandasvāmin and Maheśvara. Quotations are arranged
according to the order of the original texts.

1. अथर्ववेदः—AV.	27. गौतमधर्मसूत्रम्—GD.
2. अथर्वशिरउपनिषत्—ASU.	28. चाणक्यनीतिसारः—CN.
3. अद्वयवज्रसंग्रहः—AS.	29. छान्दोग्योपनिषत्—ChU.
4. आपस्तम्बधर्मसूत्रम्—ApDS.	30. जैमिनिन्यायमालाविस्तरः—JNM.
5. आपस्तम्बश्रौतसूत्रम्—ApSS.	31. जैमिनिमीमांसामुत्रम्—JMS.
6. आर्षेयब्राह्मणम्—ArB.	32. जैमिनिमीमांसामुत्रे शबरस्वामिभाष्यम्— JMSBH.
7. आश्वलायनश्रौतसूत्रम्—AsSS.	33. ताण्ड्यब्राह्मणम्—TaB.
8. उणादिसूत्रम्—U.	34. तैत्तिरीयब्राह्मणम्—TB.
9. ऋग्वेदः—RV.	35. तैत्तिरीयसंहिता—TS.
10. ऋग्वेदप्रातिशाख्यम्—RPr.	36. तैत्तिरीयारण्यकम्—TA.
11. ऋग्वेदे सायणभाष्यम्—SRV.	37. तैत्तिरीयोपनिषत्—TU.
12. ऐतरेयब्राह्मणम्—AB.	38. धातुपाठः—DP.
13. ऐतरेयारण्यकम्—AA.	39. निघण्टुः—Ng.
14. काठकसंहिता—KS.	40. निरुक्तम्—Nir.
15. कात्यायनश्रौतसूत्रम्—KSS.	41. निरुक्ते स्कन्दस्वामिभाष्यटीका—N.
16. कात्यायनश्रौतसूत्रे कर्कभाष्यम्—KSKBH.	42. नृसिंहपर्वतार्पित्युपनिषत्—NPTU.
17. कादम्बरी—K.	43. न्यायदर्शने वात्स्यायनभाष्यम्—NVBH.
18. काव्यप्रकाशः—KP.	44. पाणिनिनिर्मिताष्टाध्यायी—P.
19. काशिका—Ka.	45. पतञ्जलिनिर्मितं योगदर्शनम्—PV.
20. कुमारिलभट्टप्रणीतं श्लोकवार्तिकम्—KSV.	46. पतञ्जलिनिर्मितं व्याकरणमहाभाष्यम्— PMBH.
21. कुमारिलभट्टप्रणीतं तन्त्रवार्तिकम्—KTV.	47. परिभाषेन्दुशेखरः—PS.
22. कौषीतकिब्राह्मणम्—KB.	48. पिङ्गलललन्दःशास्त्रम्—Ping.
23. खिलानि—Kh.	49. प्रपञ्चः—Pr.
24. गणसूत्रपाठः—G.	50. फिदसूत्रम्—PhS.
25. गोपथब्राह्मणम्—GB.	51. बृहदारण्यकोपनिषत्—BU.
26. गौडपादीयकारिका (on the माण्डूक्यो- पनिषत् of the AV.)—GK.	

52. बृहद्देवता—BD.
 53. बौधायनस्मृतिः—BS.
 54. भगवद्गीता—BHG.
 55. भट्टट्टरिगिरिचितं वाक्यपदीयम्—BVP.
 56. भामहविरचितः काव्यालङ्कारः—BK A.
 57. भारद्वाजगृह्यसूत्रम्—BGS.
 58. मनुस्मृतिः—Mn.
 59. महाभारतम्—MBH.
 60. मानवगृह्यसूत्रम्—MGS.
 61. मानवश्रौतसूत्रम्—MSS.
 62. मैत्रायणीसंहिता—MS.
 63. वाजसनेयिसंहिता—VS.
 64. वार्तिकम्—Vr.
 65. वाल्मीकीयरामायणम्—Ram.
 66. वासिष्ठधर्मशास्त्रम्—VDS.
 67. वैशेषिकसूत्रम्—VSS.
 68. शतपथब्राह्मणम्—SB
 69. शांखायनश्रौतसूत्रम्—SSS.
 70. श्वेताश्वतरोपनिषत्—SU.
 71. संहितोपनिषद्ब्राह्मणम्—SUB.
 72. सांख्यकारिका—SK.
 73. सामवेदः—SV.
-

अथर्ववेदः=AV.

- पुनरेहि वाचस्पते—Cf. AV. 1. 1. 2; N. 12. p. IV. 61.
 10. 18. p. IV. 21. यथा देवा अंशुमाप्याययन्ति—Cf. AV. 7. 81.
 अमूर्या यन्ति जामयः—Cf. AV. 1. 17. 1; 6; N. 2. 6; 11. 5. pp. II. 51;
 N. 3. 4. p. II. 129. IV. 56.
 आयुरसि—AV. 2. 17. 4; N. 3. 8. p. यमक्षितिमक्षितयः पिबन्ति—Cf. AV. 7. 81.
 II. 138. 6; N. 7. 17. p. III. 79.
 अमावसिश्चरति प्रविष्टः ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः— सुगा वो देवाः—Cf. AV. 7. 97.4; N. 12.
 Cf. AV. 4. 39. 9; N. 8. 2. p. 42. p. IV. 142.
 III. 120. समुद्रं वा प्र हिणोमि स्वां योनिम्—Cf. AV. 10.
 अभि त्वं देवम्—AV. 7. 14. 1; N. 6. 12. 5. 23; N. 2. 19. p. II. 99.
 p. II. 429. तिर्यग्विलथ्यमसः—Cf. AV. 10. 8. 9; N.
 ऊर्वा यस्यामतिः—AV. 7. 14. 2; N. 6. 12. 38. p. IV. 136.
 12. p. II. 429. वैश्वदेवीम्—Cf. AV. 12. 2. 28; N. 6.
 धाता ददातु—Cf. AV. 7. 17. 2; N. 11. 12. p. II. 428.

अथर्वशिरउपनिषत् = ASU.

तत्परं ब्रह्म—ASU. 3; N. 1. 2. p. I. 27.

अद्वयवज्रसंग्रहे ५ सेकनिर्णये वेदान्तवादिनः=AS.

- त्यज धर्ममधर्मं च उभे सत्यावृते त्यज । The source of the quotation is
 उभे सत्यावृते त्यक्त्वा येन त्यजसि तत् त्यज ॥ MBH. 12. 329. 40.
 AS. 5; N. 7. 5. p. III. 36.

आपस्तम्बधर्मसूत्रम् = ApDS.

- दशम्यां व्यावहारिकीम्—[Cf. ApDS. 2. 7. 16. 7: दशम्यां पुत्रस्य नाम दधाति] । N. 1. 2. p. I. 16.
 दशमे व्यवहारे राद्धिः । Cf. BGS. 1. 16:

आपस्तम्बश्रौतसूत्रम् = ApSS.

- दासी पिनष्टि पत्नी वा—ApSS. 1. 21. 8; आ त्वा विशन्तिवन्दव आ गल्दा धमनीनाम्—
 N. 3. 8. p. II. 138. [‘‘मा’’गल्गा धवनीनाम्—ApSS.
 रसेन मे रसं पृण वाजिनो मे यज्ञं वहानि—[Cf. 8. 7. 10]; MSS. 1. 7. 2. 18;
 रसेन मे रसं पृण । तस्य ते वाजिभिर्भक्ष- N. 6. 24. p. II. 476.
 कृतस्य—ApSS. 8. 7. 10]; MSS. ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत—[Cf. स्वर्गकामो
 1. 7. 2. 18; N. 6. 24. p. II. 476. ज्योतिष्टोमेन यजेत ApSS. 10. 2. 1];

JNM. 3. 3. 3. p. 139; TaB. गृहपते: ApSS. 12. 27. 6; N. 11. 32.
16. 15. 5. p. 342; SRV. p. 11; p. IV. 80.
N. 1. 1. p. I. 9.

आर्षेयब्राह्मणम्=ArB.

यो ह वा अविदितांषियच्छन्दोदेवतब्राह्मणेन मन्त्रेण गर्तं वा पयति—ArB. I. p. 3
याजयति वाऽध्यापयति वा स्थाणुं वच्छेति (Burnell's ed.) N. 1. 16. p. I. 99.

आश्वलायनश्रौतसूत्रम्=AsSS.

वृषा पावक दीदिहि । अग्ने वैश्वानर युमन् । जमदग्नि- भागधेयं स्वाहा ॥ N. 8. 2. p. III. 120;
भिगद्भुतः ॥ AsSS. 8. 9. 7; N. 7. Cf. AsSS. 8. 14. 4—तस्मै...
24. p. III. 102. धृतेन । मा देवानां सोमुहद्भागधेयं सो
तस्मै जुहोमि दविषा धृतेन । मा देवानां सोमुहद् अस्माकं सोमुहद् भागधेयं स्वाहा ॥

उणादिसूत्रम्=U.

कृवापाजि—A fragment of U. 1. 1; अगारे णिञ्—U. 1. 77; N. 10. 17. p.
N. 10. 1. p. IV. 1. IV. 19.
छन्दसीणः—U. 1. 2; N. 5. 2; 10. 1. pp. जीवेगतुः—U. 1. 80; N. 5. 19. p.
II. 292; IV. 1. II. 363.
कृके वचः कथं—U. 1. 6; N. 12. 4. p. वहेर्धश्च [वहो धश्च Sivadatta's ed.] U. 1.
IV. 112. 85; N. 2. 2. p. II. 14.
शृत्स्तिनहि—A fragment of U. 1. 10; N. सर्वनिवृष्वरिष्वलष्वशिवपद्मप्लेष्वा—A fragment
11. 27; 12. 34. pp. IV. 76, 132. of U. 1. 153; N. 10. 17. p.
सज्जेरसुं च—U. 1. 16; N. 2. 1. p. II. 12. IV. 20.
कृतेराद्यन्तविपर्येयश्च—U. 1. 17; N. 2. 1. श्वन्नुक्षन्पूषन्—A fragment of U. 1. 158;
p. II. 12. N. 7. 26. p. III. 105.
प्रथिप्रदिभ्रस्जाम्—A fragment of U. 1. हनिकुषिनीरगिकाशिभ्यः कथन्—U. 2. 2; N.
29; N. 2. 2. p. II. 21. 9. 11. p. III. 153.
असेरुन्—U. 1. 43; N. 3. 8. p. II. 139. जृवृञ्भ्यामूथन्—U. 2. 6; N. 6. 17. p.
इषिमदिसुदिसुखी [०खिदि० U.]—A frag- II. 455.
ment of U. 1. 52; N. 4. 7. p. धुतेरिसिन्नादेश जः—U. 2. 111; N. 2. 1.
II. 212. p. II. 13.
वसेः—A fragment of U. 1. 76; N. मनेर्धश्छन्दसि—U. 2. 117; N. 2. 2. p.
10. 17. p. IV. 19. II. 14. (See footnote 29).

भुजिमृद्भ्यां युक्त्युक्तौ—U. 3. 21; N. 11.

7. p. IV. 58.

दासाभ्यां नुः—U. 3. 32; N. 2. 13; 11.

23. pp. II. 83; IV. 72.

हसिमृष्टिणामिदमिल्लप्रधुर्विभ्यस्तन्—U. 3. 86;

N. 2. 1. p. II. 6.

भृग्विभ्यां किः—[This Sūtra is not

found in Ujjvaladatta's

text but is given by M. M.

Shivadatta in his *Siddhanta-
kaumudi* p. 640—Bom. 1909];

N. 4. 19. p. II. 250.

शलिमण्डिभ्यामृक्—U. 4. 42; N. 9. 6.
p. III. 147.

पातेर्दुससुन्—U. 4. 177; N. 9. 16. p.
III. 156.

अदेर्दुम धौ च—U. 4. 205; N. 5. 1. p.
II. 285.

Note—I have utilised Jibananda Vidyasagar's edition of *Unadisutras* with the commentary of Ujjvaladatta, Calcutta 1873. The numbers of the Sūtras, as well as the reading of the text in some cases, differ very much from Shivadatta's edition, which is without the commentary and the text of which, although divided into different *pādas*, does not begin afresh the number of Sūtras in each *pāda*, but gives a continuous number from the previous *pāda*.

ऊजवेदः=RV.

अग्निमीळे—RV. 1. 1. 1; N. 7. 5. p. III.

33; अग्निमीळे पुरोहितम्—N. 2. 13.

p. II. 79; अग्निमीळे रत्नधातमम्—

N. 7. 15. p. III. 75.

अग्निः पूर्वैभिः वक्षति—RV. 1. 1. 2; N. 7.

16. p. III. 77.

स नः पिनेव स्वस्तये—RV. 1. 1. 9; N.

3. 21. p. II. 191.

वायवा याहि दर्शत—RV. 1. 2. 1; N. 7. 5.

p. III. 32; वायवा याहि हवम्—

N. 10. 2. p. IV. 2.

इन्द्रवायू इमे हि—RV. 1. 2. 4; N. 1.

5; 7. 10. pp. I. 61; III. 60.

ओमासः सुतम्—RV. 1. 3. 7; N. 12. 40.

p. IV. 138.

विश्वे देवासः स्वसराणि—RV. 1. 3. 8; N.

5. 4. p. II. 308.

पावका नः सरस्वती—RV. 1. 3. 10; N. 2.

23. p. II. 107; पावका नः धिया-

वसुः—N. 11. 26. p. IV. 75.

महो अर्णः राजति—RV. 1. 3. 12; N. 11.

27. p. IV. 76.

आदह स्वधा यज्ञियम्—RV. 1. 6. 4; N.

1. 5. p. I. 57.

इन्द्रेण सं हि वक्षसा—RV. 1. 6. 7; N. 4.

12. p. II. 225.

इन्द्रमिदृगाथिनो नृषत—RV. 1. 7. 1; N.

7. 2. p. III. 4.

स नो वृषभमुं प्रतिष्कृतः—RV. 1. 7. 6;

N. 6. 16. p. II. 447.

तुजे तुजे सुष्टुतिम्—RV. 1. 7. 7; N. 6.

18. p. II. 457.

- एमेनं सजता सुते...चक्रये—RV. 1. 9. 2; N. 1. 10. p. I. 79.
- गायन्ति त्वा...येमिरे—RV. 1. 10. 1; N. 5. 5. p. II. 311.
- आश्रुत्कर्ण...दन्तरम्—RV. 1. 10. 9; N. 7. 6. p. III. 43.
- यो अग्निं देववीतये...मृळ्य—RV. 1. 12. 9; N. 11. 23. p. IV. 73.
- सुसमिद्धो न आ वह—RV. 1. 13. 1; N. 8. 22. p. III. 142.
- श्व सजा वनस्पते—RV. 1. 13. 11; N. 8. 17. p. III. 134.
- आर्क्षीं सूर्यस्य रोचनात्—RV. 1. 14. 9; N. 3. 13. p. II. 162.
- शमे देवौ...ऋतुना—RV. 1. 15. 4; N. 7. 8. p. III. 52.
- द्रविणोदा द्रविणसो...मीळते—RV. 1. 15. 7; N. 8. 2. p. III. 113.
- सोमानं स्वरणं...औशिजः—RV. 1. 18. 1; N. 6. 10. p. II. 424.
- यो रेवान्यो...यस्तुरः—RV. 1. 18. 2; N. 3. 21. p. II. 191.
- प्रति त्वं चारुमध्वरं गोपीथाय—RV. 1. 19. 1; N. 2. 7; 5. 3. pp. II. 56, 302.
- प्रति त्वं चारु...आ गहि—N. 10. 36. p. IV. 42.
- अभि त्वा पूर्वं...आ गहि—RV. 1. 19. 9; N. 10. 37. p. IV. 42.
- प्रातर्युजा...पीतये—RV. 1. 22. 1; N. 12. 4. p. IV. 100.
- इहेन्द्राणीमुप ह्वये...पीतये—RV. 1. 22. 12; N. 9. 34. p. III. 171.
- स्योना पृथिवि...सप्रथः—RV. 1. 22. 15; N. 9. 32. p. III. 169.
- इदं विष्णुः...पांसुरे—RV. 1. 22. 17; N. 12. 19. p. IV. 118.
- अभि त्वा देव...मीमहे—RV. 1. 24. 3; N. 1. 3. p. I. 37.
- तत्त्वा यामि...प्र मोषीः—RV. 1. 24. 11; N. 2. 1. p. II. 10.
- उदुत्तमं वरुण...स्याम—RV. 1. 24. 15; N. 2. 13. p. II. 84.
- अश्वं न त्वा...अश्वराणाम्—RV. 1. 27. 1; N. 1. 20. p. I. 118; अश्वं न त्वा वारवन्तम्—N. 2. 1. p. II. 2.
- जरावोध...दृशीकम्—RV. 1. 27. 10; N. 10. 8. p. IV. 9.
- नमो महद्भ्यो...वृक्षि देवाः—RV. 1. 27. 13; N. 3. 20. p. II. 189.
- यच्चिद्वि...दुन्दुभिः—RV. 1. 28. 5; N. 9. 21. p. III. 161.
- आयजी वाज...वसता—RV. 1. 28. 7; N. 9. 36. p. III. 172.
- अथमु ते...ओहमे—RV. 1. 30. 4; N. 1. 10. p. I. 80.
- शश्वदिन्द्रः...अदात्—RV. 1. 30. 16; N. 1. 5. p. I. 65.
- इमामग्ने...मर्त्यानाम्—RV. 1. 31. 16; N. 6. 20. p. II. 461.
- इन्द्रस्य तु...पर्वतानाम्—RV. 1. 32. 1; N. 7. 2, 3. pp. III. 6, 7, 15; अहन्न-हिमन्वपस्ततर्द—N. 2. 16. p. II. 94.
- अहन्वृत्रं...पृथिव्याः—RV. 1. 32. 5; N. 6. 17. p. II. 456.

अयोदेवः...इन्द्रशत्रुः—RV. 1. 32. 6; N. 6.
4. p. II. 402.

अतिष्ठन्तीनाम्...इन्द्रशत्रुः—RV. 1. 32. 10;
N. 2. 16. p. II. 92.

दासपत्नीः...तद्वारः—RV. 1. 32. 11; N. 2.
17. p. II. 95.

नि सर्वसेनः...प्रवृद्धः—RV. 1. 33. 3; N. 6.
22. p. II. 468.

न्याविश्यत्...तृतन्युम्—RV. 1. 33. 12; N.
6. 19. p. II. 460.

अभि सिन्धो...शाशदानः—RV. 1. 33. 13;
N. 6. 16. p. II. 448.

क्रीळे वः...प्र गायतः—RV. 1. 37. 1; N. 7.
2. p. III. 11.

असाम्योजो...द्विषम्—RV. 1. 39. 10; N.
6. 23. p. II. 475.

चतुर्गृहिदमानात्—RV. 1. 41. 9; N. 2.
2; 5. 5. pp. II. 28, 315; चतुर...
स्पृहयेत्—N. 3. 16. p. II. 171.

प्रियमेधवदः...हवम्—RV. 1. 45. 3; N. 3.
17. p. II. 179.

अयं सोमः सुदानवः—RV. 1. 45. 10; N.
12. 2. p. IV. 98.

पिता कुटस्य चर्षणिः—RV. 1. 46. 4; N. 3.
13. p. II. 161; हविषा जारो...चर्षणिः—
N. 5. 24. p. II. 375.

उदु त्वं जातवेदसम्—RV. 1. 50. 1; N. 1.
1, 14; 7. 20. pp. I. 6, 92; III.
85; उदु त्वं...सूर्यम्—N. 12. 15.
p. IV. 114.

अदृश्रमस्य...यथा—RV. 1. 50. 3; N. 3.
15. p. II. 168.

प्रत्यङ् देवानां...स्वर्दशे—RV. 1. 50. 5; N.
12. 24. p. IV. 123.

येना पावकः...पश्यसि—RV. 1. 50. 6; N.
12. 22, 23, 24, 25. pp. IV. 121,
122, 123, 124.

वि दामेषि...सूर्ये—RV. 1. 50. 7; N. 12.
23. p. IV. 122.

द्विषन्तं मद्यं रन्धयन्—RV. 1. 50. 13; N.
6. 32. p. II. 502.

इन्द्रो अश्रायि...प्रयन्ता—RV. 1. 51. 14;
N. 6. 31. p. II. 499.

अर्चो दिवे...रथो हि षः—RV. 1. 54. 3; N.
6. 18. p. II. 457.

नि यद् वृणक्षि...कस्त्वा परि—RV. 1. 54. 5;
N. 5. 16. p. II. 355.

स तुर्वणिः...दामनि—RV. 1. 56. 3; N. 6.
14. p. II. 436.

सपर्यामि प्रयसा—RV. 1. 58. 7; 3. 54.
3; N. 4. 16. p. II. 236.

प्र नृ महित्वम्...भेत्—RV. 1. 59. 6; N.
7. 22. p. III. 88.

अस्मा इदु...गततमा—RV. 1. 61. 1; N.
5. 11. p. II. 334.

अस्येदु मातुः...अद्रिमस्ता—RV. 1. 61. 7;
N. 5. 4. p. II. 303.

अस्मा इदु प्र भग ततुजानः—RV. 1. 61. 12;
N. 2. 1. p. II. 4. गोर्ने पर्व वि स्वा
तिश्च—N. 2. 1. p. II. 4.
अस्मा इदु...चरथ्य—N. 6. 20. p.
II. 461.

तदु प्रयक्षतमं...चतस्रः—RV. 1. 62. 6. N.
1. 5. p. I. 60.

- उत्सं दृढन्ति स्तनयन्तम्—RV. 1. 64. 6; N. 10. 9. p. IV. 11.
- नृ षिरं मरुतो वीरवन्तम्—RV. 1. 64. 15; N. 4. 16. p. II. 236.
(See footnote no. 8.)
- सेनेव स्रष्टामं...जनीनाम्—RV. 1. 66. 4; N. 10. 21. p. IV. 23.
- यमो ह जातः—RV. 1. 66. 4; N. 10. 21. p. IV. 24.
- तं वश्रथा...इद्रम्—RV. I. 66. 5; N. 10. 21. p. IV. 23.
- अग्ने वाजस्य...महि भवः—RV. 1. 79. 4; N. 8. 2. p. III. 120.
- यामथर्वा...स्वराज्यम्—RV. 1. 80. 16; N. 12. 34. p. IV. 132.
- आ पप्रौ...ववक्षिथ—RV. 1. 81. 5; N. 3. 13. p. II. 157.
- य एक...अङ्ग—RV. 1. 84. 7; N. 4. 17. p. II. 241.
- कदा मते...इन्द्रो अङ्ग—RV. 1. 84. 8. N. 5. 17. p. II. 359.
- अत्राह गोरमन्वत—RV. 1. 84. 15; N. 2. 6. p. II. 52; अत्राह...गृहे—N. 4. 25. p. II. 269.
- श्रियसे कं...धाम्नः—RV. 1. 87. 6; N. 4. 16. p. II. 237.
- आ विद्युन्मद्भि...सुमायाः—RV. 1. 88. 1; N. 11. 14. p. IV. 63.
- एतस्यन्न...वराहून्—RV. 1. 88. 5; N. 5. 4. p. II. 307.
- आ नो भद्राः...दिवेदिवे—RV. 1. 89. 1; N. 4. 19. p. II. 249.
- देवानां भद्रा...जीवसे—RV. 1. 89. 2; N. 12. 39. p. IV. 137.
- अदितिर्द्यौः—RV. 1. 89. 10; N. 1. 16; 7. 4. pp I. 98; III. 29; अदितिर्द्यौः...जनित्वम्—N. 4. 23. p. II. 264.
- ऋजुनीती...सजोषाः—RV. 1. 90. 1; N. 6. 21. p. II. 466.
- सं ते पयांसि—RV. 1. 91. 18; N. 11. 5. p. IV. 55.
- पूर्वे अर्धे रजसः—RV. 1. 92. 1; N. 7. 29. p. III. 110; एता उ त्या...मातरः—N. 12. 7. p. IV. 102.
- उपस्तच्चित्रं...धामहे—RV. 1. 92. 13; N. 12. 6. p. IV. 102.
- अग्नीषोमौ—RV. 1. 93. 1, 10; N. 2. 2. p. II. 25; अग्नीषोमौ...मयः—N. 7. 8. p. III. 51.
- यस्मै त्वमा...वयं तव—RV. 1. 94. 2; N. 4. 25. p. II. 270.
- यो विश्वतः...वयं तव—RV. 1. 94. 7; N. 3. 11. p. II. 152; यो विश्वतः सुप्रतीकः सदृङ्ङसि—N. 5. 1. p. II. 286.
- यस्मै त्वं...ते स्याम—RV. 1. 94. 15; N. 11. 24. p. IV. 74.
- आविश्यो...जोष्येते—RV. 1. 95. 5; N. 8. 15. p. III. 133.
- स प्रनथा...द्विणोदाम्—RV. 1. 96. 1; N. 8. 2. p. III. 118.
- नृ च पुरा च...द्विणोदाम्—RV. 1. 96. 7; N. 4. 17. p. II. 244.
- वैश्वानरस्य...सूर्येण—RV. 1. 98. 1; N. 7. 22. p. III. 87; वैश्वानरो यतते सूर्येण

N. 7. 23. p. III. 94.
 प्र मन्दिने...हवामहे—RV. 1. 101. 1; N.
 4. 24. p. II. 267.
 यो अश्वानां...हवामहे—RV. 1. 101. 4; N.
 5. 15. p. II. 353.
 मादयस्व हरिभिः...जुषस्व—RV. 1. 101. 10;
 N. 6. 17. p. II. 450.
 योनिष्ठ इन्द्र...प्रपित्वे—RV. 1. 104. 1; N.
 1. 17. p. I. 105; दोषा वस्तोर्वेदीयसः
 प्रपित्वे—N. 2. 20. p. II. 101.
 प्रति यत्स्या...पग दाः—RV. 1. 104. 5; N.
 5. 16. p. II. 357.
 मा नो वधीः...जानुषाणि—RV. 1. 104. 8;
 N. 1. 5. p. I. 63.
 चन्द्रमा अस्वन्तरा—RV. 1. 105. 1; N. 4.
 6. p. II. 210.
 सं मा तपन्ति...रोदसी—RV. 1. 105. 8; N.
 4. 6. p. II. 209.
 त्रितः कूपे...बृहस्पतिः—RV. 1. 105. 17;
 N. 4. 6. p. II. 210; त्रितः कूपे...
 रोदसी—N. 6. 27. p. II. 482.
 अरुणो मा सकृत्—RV. 1. 105. 18; N.
 4. 6. p. II. 210. अरुणो...
 रोदसी—N. 5. 21. p. II. 365.
 एनाङ्गूषेण...उत द्यौः—RV. 1. 105. 19;
 N. 5. 11. p. II. 335.
 यदिन्द्रामि...सुतस्य—RV. 1. 108. 10; N.
 12. 31. p. IV. 130.
 अश्रवं हि...नव्यम्—RV. 1. 109. 2; N.
 6. 9. p. II. 422.
 सौधन्वा ऋभवः—RV. 1. 110. 4; N. 3.
 8. p. II. 140.

विष्ट्री शमी...धीतिभिः—RV. 1. 110. 4; N.
 11. 16. p. IV. 65.
 याभिः शचीभिर्वृषणा पगवृजम्—RV. 1. 112.
 8; N. 5. 21. p. II. 368.
 इदं श्रेष्ठं...योनिमांरक्—RV. 1. 113. 1; N.
 2. 17. p. II. 98.
 रुशद्रत्सा...आमिनाते—RV. 1. 113. 2; N.
 2. 20. p. II. 100.
 सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च—RV. 1. 115. 1;
 N. 5. 24. p. II. 375; त्रिं देवानां...
 तस्थुषश्च—N. 12. 16. p. IV. 115.
 तत्सूर्यस्य...सिमस्मि—RV. 1. 115. 4; N.
 4. 11. p. II. 222.
 ऋवीमे अत्रिमश्विनौ—RV. 1. 116. 8; N.
 6. 3. p. II. 395; हिमेनाग्निं...
 स्वस्ति—N. 6. 36. p. II. 508.
 शतं मेषान्...भिषजावनर्वन्—RV. 1. 116.
 16; N. 5. 21. p. II. 368.
 युवं श्यावाय...अभ्यधत्तम्—RV. 1. 117. 8;
 N. 6. 6. p. II. 410.
 अजोहवीद...विषेण—RV. 1. 117. 16; N.
 5. 21. p. II. 366.
 ऋज्राश्वः शतमेकं च मेषान्—RV. 1. 117.
 18; N. 5. 21. p. II. 368.
 यवं वृक्रेण...रायीय—RV. 1. 117. 21; N.
 6. 26. p. II. 479.
 आ श्येनस्य...व्युद्यौ—RV. 1. 118. 11; N.
 6. 7. p. II. 411.
 उत त्या मे...रास्पिनस्यायोः—RV. 1. 122. 4;
 N. 6. 21. p. II. 464.
 उपो अदर्शि...रेयुषीणाम्—RV. 1. 124. 4;
 N. 4. 16. p. II. 236.

अघ्नोनेव पुंग...अगः—RV. 1. 124. 7; N.

3. 5. p. II. 130.

सुगुग्म...गिनाति—RV. 1. 125. 2; N. 5.

19 p. II. 362.

नाकस्य प्रेष्ट...गद—RV. 1. 125. 5; N.

1. 5. p. I. 58; नाकस्य प्रेष्ट—N. 2.

14. p. II. 88.

अमन्दान्स्तोमान्...इच्छमानः—RV. 1. 126.

1; N. 9. 10. p. III. 151.

आगधिता...शता—RV. 1. 126. 6; N. 5.

15. p. II. 349.

उपोप मे...मिवाविका—RV. 1. 126. 7; N.

3. 20. p. II. 189.

अग्निं होतारं...सर्पिषः—RV. 1. 127. 1; N.

6. 8. p. II. 420.

मन्म रेजति रक्षोहा मन्म रेजति—RV. 1. 129.

6; N. 10. 16. p. IV. 18.

प्र तद्वोचेयं...स्ववेत्—RV. 1. 129. 6; N.

10. 42. p. IV. 46.

प्र प्रा वो अस्मे...वक्षति—RV. 1. 129. 8;

N. 6. 4. p. II. 403.

त्वया वयं मघवन्—RV. 1. 132. 1; N. 5.

2. p. II. 290.

गोभिः क्राणा अनूषत—Cf. RV. 1. 134. 2;

N. 4. 19. p. II. 254.

अहेळमानो ररिवाँ अजाश्व—RV. 1. 138. 4;

N. 1. 1. p. I. 6.

अस्या ऊ पु णः—RV. 1. 138. 4; N. 4.

25. p. II. 274, 275; अस्या ऊ

पु...सहयमपन्हुवे—N. 4. 25. p. II.

276; अजाश्व श्रवस्यतामजाश्व—N. 10.

16. p. IV. 18.

समिद्धो अग्न आ वह—RV. 1. 142. 1; N.

8. 22. p. III. 142.

तन्नस्तुगीपं...अस्मयुः—RV. 1. 142. 10; N.

6. 21. p. II. 464.

यमेरि भृगवो...न गजति—RV. 1. 143. 4;

N. 4. 23. p. II. 264.

पीयति त्वो अनु त्वो गृणाति—RV. 1. 147.

2; N. 4. 25. p. II. 271.

अग्निर्विस्थं मम तस्य चाकन्—RV. 1. 148. 2;

N. 4. 3; 6. 28. pp. II. 205, 488.

पुरु त्वा...महस्य—RV. 1. 150. 1; N. 5.

7. p. II. 322.

यो वां यज्ञैः...मस्मयु—RV. 1. 151. 7;

N. 6. 8. p. II. 419.

उत वां विष्णु...उक्षियायाः—RV. 1. 153. 4;

N. 4. 19. p. II. 254.

ता वां...भृगि—RV. 1. 154. 6; N. 2. 7.

p. II. 54.

त्वेपमित्या...मुरुध्यथः—RV. 1. 155. 2; N.

11. 8. p. IV. 59.

एकं चमसं चतुरस्कृणोतन—RV. 1. 161. 2;

N. 11. 16. p. IV. 66.

उद्वत्स्वस्मा...गच्छथ—RV. 1. 161. 11; N.

11. 16. p. IV. 67.

मा नो मित्रो...वीर्याणि—RV. 1. 162. 1; N.

9. 3. p. III. 144.

उप प्रागात्...सुबन्धुम्—RV. 1. 162. 7; N.

6. 22. p. II. 469.

मा त्वामि...त्यश्वम्—RV. 1. 162. 15; N.

2. 2. p. II. 17.

यमेन दत्तं...निरतष्ट—RV. 1. 163. 2; N.

4. 13. p. II. 227; गन्धर्वो अस्व

- रक्षानाम्—N. 4. 25. p. II. 274; N. 2. 9. p. II. 66.
 सृगादश्वं वसवो निरतष्ट—N. 9. 3. p. III. 144. आ च पग च याष्टि—CF. RV. 1. 164. 31; 10.17. 6; N.1. 3. p.I. 37.
 अत्रा ते...रजीगः—RV. 1. 163. 7; N. 6. 8. p. II. 418. य इ चकार...विवेश—RV. 1. 164. 32; N. 2. 8. p. II. 61.
 हिरण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा—RV. 1. 163. 9; द्यौर्मै पिता...माधात्—RV. 1. 164. 33; N. 4. 21. p. II. 260.
 ईर्मान्तासः...मज्जमद्वाः—RV. 1. 163. 10; न वि जानामि...भागमस्याः—RV. 1. 164. 37; N. 7. 3. p. III. 19.
 तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्य—RV. 1.164. 1; ऋचो अक्षरे...समागते—RV. 1. 164. 39; N. 13. 10. p. IV. 153.
 N. 4.25.p.II.274;अस्य वामस्य— N.4.25.p.II.274; अस्य वामस्य... सृयवसाद्गवती...माचगन्ती—RV. 1. 164. 40; N.11. 44. p. IV. 90.
 पुत्रम्—N. 4. 26. p. II. 279. गौर्गर्मिमाय...व्योमन्—RV. 1. 164. 41; N. 11. 40.p.IV. 86.
 सत युञ्जन्ति...तस्युः—RV. 1. 164.2;N.4. 27;7.11.pp. II.281; III. 65. तस्याः समुद्राः...जीवति—RV. 1. 164. 42; N. 11. 41. p. IV. 87.
 दिव आहुः परे अर्धे पुरीषिणम्—RV. 1. 164. 12; N. 2. 7. p. II. 54. 55; त्रयः केशिनः...रूपम्—RV. 1. 164. 44; N. 12. 27. p. IV. 125.
 पञ्चपादं पितरं...आहुरर्पितम्—N. 4. 27. p. II. 283. चत्वारि वाक्...वदन्ति—RV. 1. 164. 45; N. 13. 9. p. IV. 151.
 पञ्चारे चक्रे...सनाभिः—RV. 1. 164. 13; N. 4. 27. p. II. 282. इन्द्रं मित्रं वरुणम्—RV. 1. 164. 46; N. 7. 4. p. III. 28; इन्द्रं मित्रं... माहुः—N. 7. 18. p. III. 80.
 स्त्रियः सतीः...पितासत्—RV. 1. 164. 16; N. 5. 1. p. II. 286. कृष्णं नियानं...व्युद्यन्ते—RV. I. 161. 47; N. 7. 24. p. III. 98.
 यत्रा सुपर्णा...विवेश—RV. 1. 164. 21; N. 3. 12. p. II. 154. यस्ते स्तनः—RV. 1. 164. 49; N.2. 24. p. II.108.
 उप ह्वये...प्र वोचम्—RV. 1. 164. 26;N. 11. 43. p. IV. 89. यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः—RV. 1. 164. 50;N.2.2.p.II.21;यज्ञेन यज्ञमयजन्त ...देवाः—N. 12. 41.p.IV. 141.
 हिंक्रुष्वती...सौभगाय—RV. 1. 164. 27; N. 11. 45. p. IV. 90. दिवं जिवन्त्यम्रयः—RV. 1. 164. 51; N.
 गौरमीमेद्...पयोभिः—RV. 1. 164. 28; N. 11. 42. p. IV. 88.
 अयं स शिङ्क्ते...मौहत—RV. 1. 164. 29;

5. 24. p. II. 375; भूमिं पर्जन्या
जिन्वन्ति दिवं जिन्वन्त्यमयः—N. 7. 5.
p. III. 38; समानमेतदु...मयः—N. 6.
22; 7. 23. pp. II. 471; III. 96.
भूरि चकर्थ...यद्वशाम—RV. 1. 165. 7; N.
6. 7. p. II. 412.
को न्वत्र मरुतो...ऋताताम्—RV. 1. 165.
13; N. 4. 7. p. II. 215.
यूयं न उग्रः...वहेणा—RV. 1. 166. 6; N.
6. 30. p. II. 495.
विषितस्तुक्ता रोदसी—RV. 1. 167. 5; N.
12. 46. p. IV. 116.
अभ्यक् सा...प्रयांसि—RV. 1. 169. 3; N.
6. 15. p. II. 440.
न नूनमस्ति...विनश्यति—RV. 1. 170. 1;
N. 1. 6. p. I. 66.
दनो विशः...गन्धी—RV. 1. 174. 2; N.
6. 31. p. II. 498.
इमे नु सोमं...हि मयः—RV. 1. 179. 5;
N. 6. 4. p. II. 399.
इहेह जाता...पुत्र ऊहे—RV. 1. 181. 4; N.
12. 3. p. IV. 99.
कतग पूर्वा...चाक्रयेव—RV. 1. 185. 1; N.
3. 22. p. II. 193.
अतप्यमाने अवसावन्ती अनु ष्याम रोदसी देवपुत्रे—
RV. 1. 185. 4; N. 12. 46. p.
IV. 146.
पितुं नु...मर्दयत्—RV. 1. 187. 1; N. 9.
25. p. III. 164.
समिद्धो अथ राजसि—RV. 1. 188. 1; N.
8. 22. p. III. 142.
अनर्षाणं...मर्तोः—RV. 1. 190. 1; N. 6.
23. p. II. 474.
ये त्वा देव...पियारुम्—RV. 1. 190. 5; N.
4. 25. p. II. 271.
त्वमग्ने शुभिः...शुचिः—RV. 2. 1. 1; N.
6. 1; 13. 2. pp. II. 386; IV. 148.
समिद्धो अग्निर्निहितः—RV. 2. 3. 1; N. 8.
22. p. III. 142.
आ यन्मे...भूत—RV. 2. 4. 5; N. 6. 17.
p. II. 450.
द्वित्रः सर्षिः...अद्रुतः—RV. 2. 7. 6; N.
8. 2. p. III. 119.
'सनानीकेन...दिदीहि—RV. 2. 9. 6; N. 2.
2. p. II. 18.
जिघम्यन्ति हविषा—RV. 2. 10. 4; N. 2.
2. p. II. 23.
यो जात एव—RV. 2. 12. 1; N. 3. 21.
p. II. 191; यो जात एव...इन्द्रः—
N. 10. 10. p. IV. 13.
यो हव्वाहिं...इन्द्रः—RV. 2. 12. 3; N. 8.
2. P. III. 115.
अश्वर्यवो...वष्टि—RV. 2. 14. 1; N. 5.
1. p. II. 285.
अश्वर्यवः...जुहोत—RV. 2. 14. 9; N. 4.
7. p. II. 214.
अश्वर्यवो यो दिव्यस्य वस्त्वो यः पार्थिवस्य—RV.
2. 14. 11; N. 6. 6. p. II. 410.
नूनं सा ते...सुवीरः—RV. 2. 16. 9; N.
1. 7. p. I. 68; नूनं सा ते—N.
6. 3 p. II. 392.
आ द्वाभ्यां...मृधस्कः—RV. 2. 18. 4; N.
7. 6. p. III. 41.
त्वया वयं...अनग्रसः—RV. 2. 23. 9; N.

3. 11. p. II. 151.
 तद्दानां...स्तः—RV. 2. 24. 3; N. 5.
 16. p. II. 356.
 अदमास्यम्...मुद्रिणम्—RV. 2. 24. 4; N.
 10. 13. p. IV. 15.
 विश्वं सत्यं...जिगातम्—RV. 2. 24. 12;
 N. 7. 10. p. III. 57.
 इमा गिरः—RV. 2. 27. 1; N. 2. 13. p.
 II. 82; इमा गिर आदित्येभ्यः—N.
 11. 25. p. IV. 74; इमा गिरः...
 अंशः—N. 12. 36. p. IV. 134.
 प्र सीमादित्यो...परिजम्न—RV. 2. 28. 4;
 N. 1. 7. p. I. 69.
 कृतं सिन्धवो...एते—RV. 2. 28. 4; N.
 12. 37. p. IV. 135.
 अपो सु म्यक्ष...चनंशे—RV. 2. 28. 6;
 N. 13. 1. p. IV. 148.
 राकामहे...उक्थ्यस्—RV. 2. 32. 4; N.
 11. 31. p. IV. 79.
 { मिनीवालि...नः—RV. 2. 32. 6; N. 11.
 32. p. IV. 80.
 आ ते पितः—RV. 2. 33. 1; N. 7. 23.
 p. III. 90.
 कुमारश्चित्पितरं वन्दमानम्—RV. 2. 33.
 12; N. 1. 4. p. I. 49.
 द्विग्यरूपः—RV. 2. 35. 10; N. 2. 2; 10.
 16. p. II. 25; IV. 18; द्विग्यरूपः...
 मर्से—N. 3. 16. p. II. 74.
 द्विग्यदा ददयन्नमर्से—RV. 2. 35. 10; N. 2.
 6. p. II. 50. (See footnote 14.)
 अर्से बहूनां...कृग्रिभः—RV. 2. 35. 12;
 N. 1. 20. p. I. 116.

मन्दम् होत्रात्—RV. 2. 37. 1; N. 8.
 2. p. III. 117.
 मेघन्तु ते...कृतुभिः—RV. 2. 37. 3; N.
 8. 3. p. III. 122.
 द्रविणोदाः पिवन्तु द्राविणोदसः—RV. 2. 37.
 4; N. 8. 2. p. III. 114.
 अपाद्धोत्राद्...द्राविणोदसः—RV. 2. 37. 4;
 N. 8. 2. p. III. 117.
 पृक्तं हवीर्षि मधुना द्वि कम्—RV. 2. 37. 5;
 N. 3. 13. p. II. 162.
 अनु व्रतं सवितुर्मांश्यागात्—RV. 2. 38. 3;
 N. 4. 11. p. II. 223.
 पुनः सम्यद्वि...आगात्—RV. 2. 38. 4; N.
 4. 11. p. II. 223.
 सोमावृषणा...नाभिस्—RV. 2. 40. 1; N.
 7. 10. p. III. 61.
 ता सप्ताजा...अनवङ्गम्—RV. 2. 41. 6;
 N. 2. 13. p. II. 83.
 इन्द्र आशाभ्यः...चर्षणिः—RV. 2. 41. 12;
 N. 6. 1. p. II. 387.
 यावा नः पृथिवी इमम्—RV. 2. 41. 20;
 N. 4. 3. p. II. 204; यावा नः...
 यच्छताम्—N. 9. 38. p. III. 173.
 आ वामुपस्थं...पीतये—RV. 2. 41. 21;
 N. 9. 37. p. III. 172.
 कानक्रदन्ननुषं...विदत्—RV. 2. 42. 1; N. 9.
 4. p. III. 145.
 अक्रो न वञ्चिः...अग्निः—RV. 3. 1. 12;
 N. 6. 17. p. II. 451.
 स उद्रतो निवतो याति वेविषत्—RV. 3. 2.
 10; N. 1. 3. p. I. 35. (See
 footnote 15.)

वैश्वानराय पृथुपाजमे विपः—RV. 3. 3. 1;

N. 7. 5, 23. pp. III. 33, 90.

पिता यज्ञानां...कविः—RV. 3. 3. 4; N. 5.

2. p. II. 291.

समिस्समिन् सुमना—RV. 3. 4. 1; N. 8.

22. p. III. 142.

वनस्पतेऽव सजोप देवान्—RV. 3. 4. 10;

N. 8. 17. p. III. 134.

अन्नन्ति त्वामध्वं देवयन्तः—RV. 3. 8. 1;

N. 1. 16. p. I. 98; अन्नन्ति.....

उपस्थे—N. 8. 18. p. III. 135.

समिद्धस्य श्रयमाणः—RV. 3. 8. 2; N. 1.

3. p. I. 42.

उच्छ्रयस्व वनस्पते—RV. 3. 8. 3; N. 1.

3. p. I. 41.

कायमानो...इहाभवः—RV. 3. 9. 2; N. 4.

14. p. II. 228.

नीथाविदो जग्ताः—RV. 3. 12. 5; N. 5.

16. p. II. 357.

इन्द्राग्नी रोचना...वीथम्—RV. 3. 12. 9;

N. 7. 10. p. III. 56.

यस्त्वद्वेता...देववीतौ—RV. 3. 17. 5; N.

5. 3. p. II. 301.

तुभ्यं श्रोतन्ति...मेधर—RV. 3. 21. 4; N.

5. 11. p. II. 333.

अग्न इन्द्रश्च...देवाः—RV. 3. 25. 4; N. 7.

8. p. III. 50.

होता देवो...चोदयन्—RV. 3. 27. 7; N.

6. 7. p. II. 415.

पुराळा अग्ने...यविष्ठय—RV. 3. 28. 2; N.

6. 16. p. II. 445.

अयं ते योनिर्द्वित्विः—RV. 3. 29. 10; N.

2. 19. p. II. 99.

उतामये...काशिरित्ते—RV. 3. 30. 5; N.

6. 1; 7. 6. pp. II. 388; III. 41.

सहदातुं...जघन्थ—RV. 3. 30. 8; N. 6.

1. p. II. 389.

अलातृणः—RV. 3. 30. 10; N. 2. 2. p.

II. 16; अलातृणो वल् इन्द्र वज्रो गोः—

N. 2. 7. p. II. 56; अलातृणो...

धमन्तीः—N. 6. 2. p. II. 390.

उद्धृष्ट रक्षः...हेतिसस्य—RV. 3. 30. 17;

N. 6. 2. p. II. 392.

आ नो भर...वमृताम्—RV. 3. 30. 19;

N. 6. 7. p. II. 413.

शासद्बद्धिः...दधन्वे—RV. 3. 31. 1; N.

3. 4. p. II. 125.

न जामये तान्वः—RV. 3. 31. 2; N. 2.

2. p. II. 25; न जामये...कृन्धन्—

N. 3. 6. p. II. 134.

चकार गर्भं सनिर्तुर्निधानम्—RV. 3. 31. 2;

N. 4. 3. p. II. 204.

प्र पर्वतानाम्—RV. 3. 33. 1; N. 2. 24;

5. 3. pp. II. 110, 299; प्र पर्वतानां

...जवेते—N. 9. 39. p. III. 173.

रमध्वं मे...मृदुः—RV. 3. 33. 5; N. 2.

25. p. II. 111.

इन्द्रो अस्मौ...उर्वीः—RV. 3. 33. 6; N.

2. 26. p. II. 113.

ओ पु ससारः...सोत्याभिः—RV. 3. 33. 9;

N. 2. 26. p. II. 114.

आ ते कारो...शश्वच्च ते—RV. 3. 33. 10;

N. 2. 27. p. II. 115.

इन्द्रः पूर्वैदाति...उभे—RV. 3. 34. 1; N.

4. 17. p. II. 242.
मर्तो अमत्रो...मन्दन्—RV. 3. 36. 4; N.
6. 23. p. II. 472.
अस्मे प्र यन्वि...शिप्रिन्—RV. 3. 36. 10;
N. 6. 7. p. II. 412.
शुने हुवेम...धनानाम्—RV. 3. 38. 10;
N. 12. 40. p. IV. 140.
इमा ब्रह्म...पुरोळाशम्—RV. 3. 41. 3; N.
4. 19. p. II. 253.
आ सिधस्व जटरे—RV. 3. 47. 1; N. 4.
7. p. II. 216.
मरुत्वौ इन्द्र...सुतानाम्—RV. 3. 47. 1;
N. 4. 8. p. II. 217.
यं नु नकिः...दस्योः—RV. 3. 49. 2; N.
5. 9. p. II. 327.
जातं यत्त्वा...विश्वे—RV. 3. 51. 8; N. 5.
15. p. II. 351.
इन्द्रावर्वता...मदन्ता—RV. 3. 53. I; N.
7. 10. p. III. 58.
तिष्ठा सु कम्—RV. 3. 53. 2; N. 3. 13.
p. II. 162.
शंसावाध्वर्यो...शस्तम्—RV. 3. 53. 3; N.
4. 16 p. II. 238.
परा याहि...रासभस्य—RV. 3. 53. 5; N.
1. 3. p. I. 36.
अपाः सोमं...दक्षिणावत्—RV. 3. 53. 6;
N. 7. 6. pp. III. 41, 42.
रूपरूपं मघवा बोभवीति—RV. 3. 53. 8;
N. 2. 16; 10. 34. pp. II. 93;
IV. 40; रूपरूपं...ऋतावा—N. 10.
17. p. IV. 20.
उप प्रेत...पृथिव्याः—RV. 3. 53. 11; N.
7. 2. pp. III. 11, 12.
नाशिरं दुहे न तपन्ति—RV. 3. 53. 14;
N. 6. 8. p. II. 417.
किं ते ऋण्वन्ति...नः—RV. 3. 53. 14;
N. 6. 32. p. II. 501.
न सायकस्य...नयन्ति—RV. 3. 53. 23;
N. 4. 14. p. II. 228.
समान्या विद्युते...नाम—RV. 3. 54. 7; N.
4. 25. p. II. 272.
विद्युदथा मरुत ऋषिमन्तः—RV. 3. 54. 13;
N. 2. 12. p. II. 77.
देवस्त्वष्टा...एकम्—RV. 3. 55. 19; N.
10. 34. p. IV. 40.
अश्विना वायुना युवं सुदक्षा—RV. 3. 58. 7;
N. 12. 2. p. IV. 98.
मित्रो जनान्...जुहोत—RV. 3. 59. 1; N.
10. 22. p. IV. 26.
प्र स मित्र...न दृगात्—RV. 3. 59. 2; N.
2. 13. p. II. 83.
सौधन्वना ऋभवः—RV. 3. 60. 4; N. 3.
8. p. II. 140.
इमा उ वां...सखिभ्यः—RV. 3. 62. 1; N.
5. 5. p. II. 313.
आ नो...सुक्रत्—RV. 3. 62. 16; N. 7.
10. p. III. 60.
त्वं नो अग्ने वरुणस्य—RV. 4. 1. 4; N. 1.
3. p. I. 41; त्वं नो...स्मत्—N.
7. 8. p. III. 51.
कद्विष्ण्यासु...वृष्टे—RV. 4. 3. 6; N. 2.
7. p. II. 57.
ऋणुष्व पाजः...तपिष्ठैः—RV. 4. 4. 1; N.
6. 12. p. II. 427.

उदमे तिष्ठ—RV. 4. 4. 4; N. 1. 3. p. I. 41.

तं धक्ष्यतसं शुष्कम्—RV. 4. 4. 4; N. 5. 12. p. II. 336.

त्वं नो अस्य वचसश्चिकिद्भि—RV. 4. 4. 11; N. 4. 25. p. II. 274.

त्वया वयं...अह्वयाण—RV. 4. 4. 14; N. 5. 15. p. II. 351.

तमिन्नेव...जवारु—RV. 4. 5. 7; N. 6. 17. p. II. 454.

वेरध्वरस्य...आगेधनानि—RV. 4. 7. 8; N. 6. 17. p. II. 452.

दृतं वो...गिरा—RV. 4. 8. 1; N. 6. 21. p. II. 466.

एभिर्नो...अनीकैः—RV. 4. 10. 3; N. 2. 14. p. II. 86.

यासि कुरुमेन—RV. 4. 16. 11; N. 3. 11. p. II. 153; यासि...भृपाव—N. 5. 15. p. II. 348.

कृतस्य हि—RV. 4. 23. 8; N. 6. 16. p. II. 445. कृतस्य हि...आयोः—N. 10. 41. p. IV. 45.

आदाय द्येनो...अमूरः—RV. 4. 26. 7; N. 11. 2. p. IV. 52.

न किरिन्द्र—RV. 4. 30. 1; N. 3. 13. p. II. 162.

अपोषा अनसः...वृषा—RV. 4. 30. 10; N. 11. 47. p. IV. 92.

एतदस्या अनः...परावतः—RV. 4. 30. 11; N. 11. 48. p. IV. 93.

वामं वामं...करुळ्ळी—RV. 4. 30. 24; N. 6. 31. p. II. 497.

कनीनकेव...शोभेते—RV. 4. 32. 23; N.

4. 15. p. II. 231.

अयं वो यज्ञः...वाजाः—RV. 4. 34. 3; N. 6. 16. p. II. 443.

उत स्मैर्न...यूथम्—RV. 4. 38. 5; N. 4. 24. p. II. 266.

आ दधिक्ताः—RV. 4. 38. 10; N. 2. 27. p. II. 116; आ दधिक्ताः...वचांसि—N. 10. 51. p. IV. 38.

ग्रीनायां वद्धो अपि—RV. 4. 40. 4; N. 1. 3. p. I. 43.

उत स्य वाजी...पनीफणत्—RV. 4. 40. 4; N. 2. 28. p. II. 117.

इदं वामास्ये...शस्यते—RV. 4. 49. 1; N. 7. 10. p. III. 57.

यस्तस्तम्भ...मन्द्रजिह्वम्—RV. 4. 50. 1; N. 2. 7. p. II. 58.

स इत्येति सुधित ओकसि स्वे—RV. 4. 50. 8; N. 2. 12. p. II. 76.

इदमु त्वत्...जनाय—RV. 4. 51. 1; N. 1. 5. p. I. 60.

क्षेत्रस्य पतिना...तीदृशे—RV. 4. 57. 1; N. 10. 15. p. IV. 16.

क्षेत्रस्य पते...मृळ्यन्तु—RV. 4. 57. 2; N. 10. 16. p. IV. 17.

शुनासीरा...सिञ्चतम्—RV. 4. 57. 5; N. 9. 41. p. III. 175.

समुद्रादूर्मिः...नाभिः—RV. 4. 58. 1; N. 7. 17. p. III. 79.

धृतस्य धाराः समिधो न सन्त—RV. 4. 58. 8; N. 4. 15. p. II. 234.

अभि प्रवन्त...जातवेदाः—RV. 4. 58. 8; N. 7. 17. p. III. 78.

अवोधिहोता...निरमोचि—RV. 5. 1. 2; N.

6. 13. p. II. 433.

शुनश्चिच्छेपम्—RV. 5. 2. 7; N. 1. 4.

p. I. 49.

वि ज्योतिषा...विनिक्षे—RV. 5. 2. 9; N.

4. 18. p. II. 247.

तुविग्रीवः—RV. 5. 2. 12; 8. 17. 8;

64. 7; N. 7. 5. p. III. 36.

जुष्टो दमृताः—RV. 5. 4. 5; N. 2. 2. p.

II. 22; जुष्टो दमृताः...भोजनानि—

N. 4. 5. p. II. 208; जुष्टो दमृता

अतिथिर्दुरोणे—N. 5. 19. p. II. 362.

प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमश्याम्—RV. 5. 4. 10;

N. 3. 1. p. II. 120.

सुसमिद्राय शोचिषे—RV. 5. 5. 1; N. 8.

22. p. III. 142.

ऊर्णम्रदा वि—RV. 5. 5. 4; N. 8. 9. p.

III. 128.

त्वमग्ने सप्रथाः...तन्वने—RV. 5. 13. 4;

N. 6. 7. p. II. 415.

जुहुरे...विविशुः—RV. 5. 19. 2; N. 4.

19. p. II. 252.

स नो बोधि...सखिभ्यः—RV. 5. 24. 3;

N. 5. 23. p. II. 373.

इन्द्राकुत्सा...तमांसि—RV. 5. 31. 9; N.

7. 10. pp. III. 58, 59.

अदर्दहत्सं...हन्—RV. 5. 32. 1; N. 10.

9. p. IV. 11.

त्यं चिदित्था कृत्पयम्—RV. 5. 32. 6; N.

2. 2. p. II. 16; त्यं चिदित्था...

जघान—N. 6. 3. p. II. 393.

यो अस्मै घ्नस—RV. 5. 34. 3; N. 2.

17. p. II. 97; यो अस्मै घ्नस...

सखः—N. 6. 19. p. II. 459.

सं भावुना...मेत्याह—5. 37. 1; N. 5. 7

p. II. 323.

उभयाहस्या भर—RV. 5. 39. 1; N. 4.

3. p. II. 204.

यदिन्द्र...भर—RV. 5. 39. 1; N. 4. 4.

p. II. 206.

यन्मन्यसे...दावने—RV. 5. 39. 2; N. 4.

18. p. II. 246.

ऋजीषी वज्री...इन्द्रः—RV. 5. 40. 4; N.

5. 12. p. II. 337.

अभि न इळा...प्रभृथस्यायोः—RV. 5. 41.

19; N. 11. 49. p. IV. 94.

सिपत्तु न ऊर्जव्यस्य पुष्टेः—RV. 5. 41. 20;

N. 11. 49. p. IV. 94.

प्र तव्यसो...उत त्मन्—RV. 5. 43. 9; N.

7. 10. p. III. 62.

आ नो दिवो—RV. 5. 43. 11; N. 2.

24. p. II. 108.

तं प्रव्रथा...वर्धसे—RV. 5. 44. 1; N. 3.

16. p. II. 175.

ज्यायांसमस्य...अरं कर्तु—RV. 5. 44. 8;

N. 6. 15. p. II. 440.

देवानां पत्नीः...शर्म यच्छत—RV. 5. 46. 7;

N. 12. 45. p. IV. 145.

उत मा व्यन्तु...जनीनाम्—RV. 5. 46. 8;

N. 12. 46. p. IV. 146.

कदु प्रियाय...मायिनी—RV. 5. 48. 1; N.

5. 5. p. II. 316.

आ रुक्मंग...दिवः—RV. 5. 52. 6; N.

6. 16. p. II. 446.

- उत स्म ते...ओजसा—RV. 5. 52. 9; N. 5. 5. p. II. 311.
- अत्राजि शर्धो...सुगम्—RV. 5. 54. 6; N. 6. 4. p. II. 400.
- शिप्राः शीर्षस्सु वितता हिरण्ययीः—RV. 5. 54. 11; N. 6. 17. p. II. 450.
- रथं नु मारुतं...गेदसी—RV. 5. 56. 8; N. 11. 50. p. IV. 95.
- अरा इवेदचरमा...मिमिक्षुः—RV. 5. 58. 5; N. 2. 14. p. II. 87.
- अग्ने मरुद्भिः...सजुः—RV. 5. 60. 8; N. 8. 2. p. III. 121.
- हिरण्यरूपं...दितिं च—RV. 5. 62. 8; N. 3. 5. p. II. 132.
- प्रातर्यजन्त्रं...वनीयान्—RV. 5. 77. 2; N. 12. 5. p. IV. 100.
- यथा वातो...जरायुणा—RV. 5. 78. 8; N. 3. 15. p. II. 167.
- विश्वा रूपाणि...राजति—RV. 5. 81. 2; N. 12. 13. p. IV. 111.
- वि वृक्षान्...दुष्कृतः—RV. 5. 83. 2; N. 10. 11. p. IV. 14.
- वळित्था पर्वतानां...महिनि—RV. 5. 84. 1; N. 11. 37. p. IV. 84.
- मीचीनवारं...भूस—RV. 5. 85. 3; N. 10. 4. p. IV. 5.
- इमाम् नु...समुद्रम्—RV. 5. 85. 6; N. 6. 13. p. II. 432.
- अथा होता...अनु गमन्—RV. 6. 1. 2; N. 2. 7. p. II. 57.
- पदं देवस्य...सह्यौ—RV. 6. 1. 4; N. 4. 19. p. II. 253.
- इन्द्रं न त्वा—RV. 6. 4. 7; N. 1. 17. p. I. 108.
- त्वां हि...वृतमाः—RV. 6. 4. 7; N. 1. 17. p. I. 108.
- अथ जिह्वा...वनानि—RV. 6. 6. 5; N. 4. 17. p. II. 241.
- वैश्वानरस्य...विस्वहः—RV. 6. 7. 6; N. 6. 3. p. II. 394; वैश्वानरस्य विमितानि चक्षसा—N. 11. 27. p. IV. 76.
- अपामुपस्ये...परावतः—RV. 6. 8. 4; N. 7. 26. p. III. 104.
- अहश्च कृष्णं...तमासि—RV. 6. 9. 1; N. 2. 21. p. II. 102. अहश्च...रजसी—N. 4. 19. p. II. 252.
- सास्माकेभिः...यज्ञैः—RV. 6. 12. 4; N. 6. 15. p. II. 441.
- अमिर्वृत्राणि—RV. 6. 16. 34; N. 2. 16. p. II. 94.
- मह्यो इन्द्रो...भृत्—RV. 6. 19. 1; N. 6. 16, 17; pp. II. 445, 451.
- नृवत्त इन्द्र...वृहन्तम्—RV. 6. 19. 10; N. 6. 6. p. II. 409.
- स इत्तमो...स्वधावः—RV. 6. 21. 3; N. 5. 15. p. II. 347.
- तमु नः पूर्वे—RV. 6. 22. 2; N. 6. 3. p. II. 396.
- तमीमह...मादयथै—RV. 6. 22. 3; N. 6. 3. p. II. 396.
- वृक्षस्य नु—RV. 6. 24. 3; N. 1. 4. p. I. 50.
- अक्षो न चक्रयोः—RV. 6. 24. 3; N. 1. 4. p. I. 50.
- अथा चित्रं चित्तदपो नदीनाम्—RV. 6. 30.

3; N. 1.4. p.I. 50. अया चिन्तू...
 रजांसि—N. 4. 17.p. II. 243.
 त्वया दृब्धानि सुक्रतो रजांसि—RV. 6. 30.
 3; N. 4. 19. p. II. 252.
 आसस्ताणासः—RV. 6. 37. 3; N. 7. 5.
 p. III. 31; आसस्ताणासः.....वि
 दस्येत्—N. 10. 3. p. IV. 3.
 यदिन्द्र दिवि...मरुद्भिः—RV. 6. 40. 5; N.
 4. 25. p. II. 273.
 वृषांसि दिवो...वराय—RV. 6. 44. 21; N.
 6. 17. p. II. 453.
 सादुष्किल...आह्वेषु—RV. 6. 47. 1; N.
 1. 5. p. I. 62.
 ऊरुं नो...बृहन्ता—RV. 6. 47. 8; N. 7.
 6. p. III. 40.
 त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रम्—RV. 6. 47. 11;
 N. 2. 1. p. II. 2.
 तस्य वयं...युयोतु—RV. 6. 47. 13; N.
 6. 7. p. II. 412.
 शृण्वे वीर...मनुष्यान्—RV. 6. 47. 16; N.
 6. 22. p. II. 468.
 गोभिः सन्नद्धो असि वीळयन्—RV. 6. 47. 26;
 N. 2. 5. p. II. 47.
 वनस्पते वीडुङ्गः—RV. 6. 47. 26; N. 3. 5. p.
 II. 132; वनस्पते...जेत्वानि—N. 9.
 12. p. III. 154.
 उप श्वासय...शत्रून्—RV. 6. 47. 29; N.
 9. 13. p. III. 154.
 पावीरवी—RV. 6. 49. 7; 10. 65. 13;
 N. 2. 24. p. II. 108.
 पथस्थः...प्र पूषा—RV. 6. 49. 8; N.
 12. 18. p. IV. 117.

मिम्यक्ष येपु...प्रविक्ते—RV. 6. 50. 5; N.
 6. 6. p. II. 408; मिम्यक्ष येपु
 रोदसी—N. 12. 46. p. IV. 146.
 उत नो...अवन्तु—RV. 6. 50. 14; N.
 12. 33. p. IV. 131.
 अग्नीपर्जन्यौ...मस्मे—RV. 6. 52. 16; N.
 7. 8. p. III. 52.
 माकिर्नेशत्—RV. 6. 54. 7; N. 3. 13.
 p. II. 162.
 एहि वां...भव—RV. 6. 55. 1; N. 5.
 9. p. II. 326.
 मातुर्दिधिपुं...मम—RV. 6. 55. 5; N. 3.
 16. p. II. 173.
 आजासः...विश्रतः—RV. 6. 55. 6; N.
 6. 4. p. II. 398.
 उतादः परुषे...रथीतमः—RV. 6. 56. 3; N.
 2. 6. p. II. 50; उतादः परुषे—
 N. 2. 14. p. II. 89.
 इन्द्रा नु पूषणा वयम्—RV. 6. 57. 1; N.
 4. 3. p. II. 204; इन्द्रा नु...वाज-
 सातये—N. 7. 10 p. III. 57.
 शुक्रं ते...रातिरस्तु—RV. 6. 58. 1; N.
 12. 17. p. IV. 116.
 वळिस्था...मातरा—RV. 6. 59. 2; N. 10.
 21. p. IV. 24.
 यमाविदेह—RV. 6. 59. 2; N. 10. 21.
 p. IV. 24.
 य इन्द्राग्नी...भगयश्चन—RV. 6. 59. 4; N.
 5. 22. p. II. 370.
 इयं शुष्मेभिः...धीतिभिः—RV. 6. 61. 2; N.
 2. 24. p. II. 108.
 सरस्वत्यमि नो नेषि—RV. 6. 61. 14; N.

2. 24. p. II. 108. आ जघन्ति...चोदय—RV. 6. 75. 13; N. 9. 20. p. III. 160.
- पुरु हि वां...रातिमगमन्—RV. 6. 63. 8; अहिरिव ...विश्वतः—RV. 6. 75. 14; N. 9. 15. p. III. 156.
- N. 6. 29. p. II. 490. अग्निं नरो...मथर्युम्—RV. 7. 1. 1; N. 5. 10. p. II. 328.
- रुद्रस्य ये मीळ्हुषः सन्ति पुत्राः—RV. 6. 66. 3; दोषा वस्तोर्हविष्मती—RV. 7. 1. 6; N. 2. 20. p. II. 101.
- N. 4. 15; 6.6.pp.II. 233, 408. जुषस्वः न समिधमग्ने अद्य—RV. 7. 2. 1; N. 8. 22. p. III. 142.
- प्र चित्रमर्कं...मखेभ्यः—RV. 6. 66. 9; N. 10. 14. p. III. 127.
3. 21. p. II. 192. नराशंसस्य...हव्या—RV. 7. 2.2; N. 8. 7. p. III. 127.
- इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृषेथाम्—RV. 6. 69. 8; परिषद्यं...वि दुक्षः—RV. 7. 4. 7; N. 3. 2. p. II. 121.
- N. 1. 4. p. I. 53. अधा चिदोकः—RV. 7. 4. 8; N. 3. 2. p. II. 122.
- उभा जिग्यथुः...ऐरयेथाम्—RV. 6. 69. 8; न हि ग्रभायारणः...नव्यः—RV. 7. 4. 8; N. 3. 3. p. II. 123; न हि ग्रभाय—N. 3. 13. p. II. 161.
- N. 1. 4. pp. I. 54, 55. आ समुद्रादवरादा—RV. 7. 6. 7; N. 1. 3. p. I. 36.
- असश्नन्ती...हितम्—RV. 6. 70. 2; N. 7. 10. p. III. 61.
5. 2. p. II. 288. त्वामग्ने...सदा नः—RV. 7. 9. 6; N. 6. 17. p. II. 455.
- देवस्य वयं...भूमनः—RV. 6. 71. 2; N. 9. 14. p. III. 157.
6. 7. p. II. 415. इन्द्रेण ते तत्सवो...सुदासे—RV. 7. 18. 15; N. 6. 6; 7.2.pp.II. 408; III. 5.
- सोमारुद्रा...अस्मन्—RV. 6. 74. 3; N. 7. 10. p. III. 61.
- धन्वना गाः—RV. 6. 75. 2; N. 5. 5. p. II. 313; धन्वना...जयेम—N. 9. 14. p. III. 155.
- प्र 9. 17. p. III. 157. रथे तिष्ठन्नयति...रश्मयः—RV. 6. 75. 6; N. 9. 16. p. III. 156.
- वक्ष्यन्तीवेदा...पारयन्ती—RV. 6. 75. 3; N. 9. 18. p. III. 158.
- ते आचरन्ती...अमित्रान्—RV. 6. 75. 4; N. 9. 40. p. III. 174.
- बह्वीनां पिता...प्रसृतः—RV. 6. 75. 5; N. 9. 14. p. III. 155.
- मृगो अस्या दन्तः—RV. 6. 75. 11; N. 4. 25. p. II. 274; सुपर्णं वस्ते मृगो अस्या दन्तः—N. 4. 25. p. II. 274; सुपर्णं...यंसन्—N. 9. 19. p. III. 158.
- सूर्यस्येव...अन्वेतवे वः—RV. 7. 33. 8;

- N. 11. 20. p. IV. 70.
 नियुतो ज्योतिः...जभार—RV. 7. 33. 10;
 N. 5. 14. p. II. 344.
 विश्वे देवाः पुष्करे त्वाददन्त—RV. 7. 33.
 11; N. 2. 2. p. II. 28.
 उतासि...त्वाददन्त—RV. 7. 33. 11; N.
 5. 14. p. II. 344.
 अमि वो...कृणुचम्—RV. 7. 34. 9; N.
 6. 7. p. II. 414.
 आ चत्...सहस्रचक्षाः—RV. 7. 34. 10;
 N. 6. 7. p. II. 414.
 अञ्जामुक्थे...पीदन्—RV. 7. 34. 16; N.
 10. 44. p. IV. 49.
 मा नो...ऋतायोः—RV. 7. 34. 17; N. 10.
 45. p. IV. 49.
 ता नो रायन्...रायः—RV. 7. 34. 22; N.
 6. 14. p. II. 434.
 शं नो भवन्तु...अमीवाः—RV. 7. 38. 7; N.
 12. 44. p. IV. 144.
 वायुः प्रया स्वस्तये नियुत्वान्—RV. 7. 39. 2;
 N. 4. 3. p. II. 204.
 प्र वावृजे...नियुत्वान्—RV. 7. 39. 2; N. 5.
 28. p. II. 383.
 ज्यया अत्र...अस्य—RV. 7. 39. 3; N. 12.
 43. p. IV. 143.
 ते हि...पुरन्धिम्—RV. 7. 39. 4; N. 6.
 13. p. II. 431.
 प्रातर्जितं...भक्षीत्याह—RV. 7. 41. 2; N. 12.
 14. p. IV. 112.
 इमा रुद्राय...शृणोतु नः—RV. 7. 46. 1; N.
 10. 6. p. IV. 8.
 या ते...रीरिषः—RV. 7. 46. 3; N. 10.
 7. p. IV. 9.
 शतपवित्राः...जुहोत—RV. 7. 47. 3; N. 5.
 6. p. II. 320.
 ऋभुर्ऋभुभिः...वृषम्—RV. 7. 48. 2; N. 5.
 2 p. II. 291.
 अमीवहा...एधि नः—RV. 7. 55. 1; N. 10.
 17. p. IV. 19.
 तौ आ...तुराणाम्—RV. 7. 58. 5; N. 4.
 15. p. II. 233.
 यो नो...तम्—RV. 7. 59. 8; N. 4. 7. p.
 II. 215.
 इमे दिवो...पर्षन्—RV. 7. 60. 7; N. 6.
 20. p. II. 463.
 यत्र चक्रमृता...हव्यः—RV. 7. 63. 5; N.
 6. 7. p. II. 413.
 उत त्वं भुज्युमश्विना सखायो मध्ये जहुर्दुरेवासः
 समुद्रे—RV. 7. 68. 7; N. 4. 19.
 p. II. 250.
 युवोः श्रियः...गान्—RV. 7. 69. 4; N. 6.
 4. p. II. 403.
 उदु ज्योतिः...अश्रत्—RV. 7. 76. 1; N. 11.
 10. p. IV. 60.
 इन्द्रावरुणा...द्व्यः—RV. 7. 82. 1; N. 5.
 2; 7. 10. pp. II. 289; III. 56.
 इमा जुह्वाना—RV. 7. 95. 5; N. 2. 24.
 p. II. 108.
 ये ते सरस्व...भव—RV. 7. 96. 5; N. 10.
 24. p. IV. 28.
 गवामसि गोपतिः—RV. 7. 98. 6; N. 2.
 14. p. II. 89.
 इन्द्राविष्णू...वीरान्—RV. 7. 99. 5; N. 7.
 10. p. III. 59.

प्र तत्ते अद्य...पगके—RV. 7. 100. 5; N.
5. 9. p. II. 326.

किमित्ते...वभूथ—RV. 7. 100. 6; N. 5.
8. p. II. 324.

संवत्सरं शशयाना ब्राह्मणा व्रतचारिणः—RV. 7.
103. 1; N. 1. 14. p. I. 92.

ब्राह्मणा व्रतचारिणः—N. 3. 16. p.
II. 171. संवत्सरं शशयानाः—N. 3.

18.p.II.182. संवत्सरं...अवादिपुः—
N. 9. 6.p. III. 147.

इन्द्रासोमा...किमीदिने—RV. 7. 104. 2; N.
6.11;7. 10.pp.II.425;III. 56.

अथा मुरीय...नेत्याह—RV. 7. 104. 15; N.
7. 3. p. III. 16.

इन्द्रो यातृनां...रक्षसः—RV. 7. 104. 21;
N. 6. 30. p. II. 495.

मा चिद्...शंसत—RV. 8. 1. 1; N. 7. 2.
p. III. 10.

मा त्वा...याचिषत्—RV. 8.1. 20; N.6.24.
p. II. 476.

गोभिः...धेनुभिः—RV. 8. 2. 6; N. 5. 3.
p. II. 302.

हसु पीतासो—RV.8.2.12;N.1.4.p.1.48.
दुर्मदासो न सुरायाम्—RV. 8. 2. 12; N.1.

4; 3. 13, 15.pp.I. 47;II.163,
169. दुर्मसोदा न—N.1.4 p. 1.48.

इत्या...यन्नयः—RV. 8. 2. 40; N. 3.16.
p. II. 173.

ये मे...धावमानम्—RV. 8. 3. 21; N. 5.
15. p. II. 350.

रैर्हितं...विबोधनम्—RV. 8. 3. 22; N. 5.
15. p. II. 350.

यथा गौरो...सचा पिव—RV. 8. 4. 3; N.
3. 20. p. II. 187.

स्यूरं राधः...मन्महि—RV. 8. 4. 19; N.6.
22. p. II. 470.

यो ह वां...अश्विना—RV. 8. 5. 19; N. 5.
12; 6. 29. pp. II. 338, 490.

इह त्या...स्वर—RV. 8. 13. 27; N. 6.
21. p. II. 466.

शाचिगो...हूयसे—RV. 8. 17. 12; N. 3.
10. p. II. 150.

अदान्मे...सत्यतिः—RV. 8. 19. 36; N.
4. 15. p. II. 232.

सुवास्त्वा अधि तुग्वनि—RV. 8. 19. 37;
N. 4. 15. p. II. 232.

उत मे...पतिः—RV. 8. 19. 37; N. 4.
15. p. II. 233.

विज्ञा...गोमति—RV. 8. 21. 8; N. 5.
23; 6. 17. pp. II. 374, 449.

तद्वार्यं...यदयमा—RV. 8. 25. 13; N. 5.
1. p. II. 285.

कृन्नमुक्षणयाने...सुषामणि—RV.8. 25. 22;
N. 5. 15. p. II. 352.

वाहिष्ठो वां हवानाम्—RV. 8. 26. 16; N.
6. 22. p. II. 471.

अस्ति हि...नव्यसे—RV. 8. 27. 10; N.
6. 14. p. II. 434.

अग्निं वः...क्षेत्रसाधसम्—RV. 8. 31. 14;
N. 2. 2. p. II. 22.

प्रति श्रुताय...ऊतये—RV. 8. 32. 4; N.
5. 16. p. II. 358.

वृवदुक्थं...अवसे—RV. 8. 32. 10; N. 6
4, 17. pp. II. 398, 449.

अग्निनेत्रेण...अश्विना—RV. 8. 35. 1; N.

5. 5. p. II. 314.

यदिन्द्राग्नी...समे—RV. 8. 40. 7; N. 5.

2. p. II. 289. यदिन्द्राग्नी जना इमे—
N. 5. 23. p. II. 374.

तम् पु...समे—RV. 8. 41. 2; N. 10.

5. p. IV. 6.

तमुर्वमुपतिर्हि कम्—RV. 8. 44. 24; N.

3. 13. p. II. 161.

आ धा...सखा—RV. 8. 45. 1; N. 6.

14. p. II. 435.

मा न एकस्मिन्नागसि—8. 45. 34; N. 2.

3. p. II. 35; मा न...भृगिषु—N.

4. 2. p. II. 198.

विभया हि—RV. 8. 45. 35; N. 4. 2.

p. II. 198.

मा सख्युः—RV. 8. 45. 36; N. 4. 2.

p. II. 198.

को नु...ईषते—RV. 8. 45. 37; N. 4. 2.

p. II. 198.

अपाम सोमममृता अभृम—RV. 8. 48. 3;

N. 2. 5. p. II. 46.

अहानीव सूर्यो—RV. 8. 48. 7; N. 2. 20.

p. II. 101.

इषिरेण ते...वासरणि—RV. 8. 48. 7; N.

4. 7. p. II. 212.

कदूदरेण...एम्यायुः—RV. 8. 48. 10; N.

6. 4. p. II. 399.

न पापासो...कृणवामहे—RV. 8. 61. 11;

N. 6. 25. p. II. 478.

अहं च त्वं च—RV. 8. 62. 11; N. 1.

4. p. I. 53. अहं च...रातयः—N.

1. 4. p. I. 54.

यत्पाञ्चजन्यया...स क्षयः—RV. 8. 63. 7;

N. 3. 8. p. II. 140.

निखातं चिद्यः—RV. 8. 66. 4; N. 1. 4. p. I. 49.

वृकश्चिद्...धिया—RV. 8. 66. 8; N. 5.

21. p. II. 367.

कद् मही...पर्णीरमि—RV. 8. 66. 10; N.

6. 26. p. II. 480.

जीवाग्रो...हवनश्रुतः—RV. 8. 67. 5; N.

6. 27. p. II. 482.

आ त्वा...सत्पते—RV. 8. 68. 1; N. 5.

3. p. II. 299. आ त्वा रथम्—N.

12. 21. p. IV. 120.

विश्वानरस्य...स्थानाम्—RV. 8. 68. 4; N.

12. 21. p. IV. 120.

इन्द्राय...विदत्—RV. 8. 69. 6; N. 6.

8. p. II. 417.

सुदेवो असि—RV. 8. 69. 12; N. 1. 3.

p. I. 40. सुदेवो...सुषिरामिव—N.

5. 27. p. II. 382.

यथाव इन्द्र ते शतम्—8. 70. 5; N. 2.

16. p. II. 93; यथाव इन्द्र...रोदसी—

N. 13. 2. p. IV. 148.

त्वं ह...भुवः—RV. 8. 75. 3; N. 8. 2.

p. III. 120.

वाचा विरूप नित्यया—RV. 8. 75. 6; N.

1. 2. p. I. 16.

मा नः समस्य दृढ्यः—RV. 8. 75. 9; N. 1.

3. p. I. 40. मा नः समस्य...वधीत्—

N. 5. 23. p. II. 373.

एकया...काणुका—RV. 8. 77. 4; N. 5.

11. p. II. 329.

निगविध्यद्...स्वाततम्—RV. 8. 77. 6; N.
6. 34. p. II. 505.

विश्वेत्ता...ऋषम्—RV. 8. 77. 10; N.
5. 4. p. II. 304.

तुविक्षं ते...ऋद्वृथा—RV. 8. 77. 11; N.
6. 33. p. II. 504.

आमासु पक्वैरयः—RV. 8. 89. 7; N. 2.
1. p. II. 3; आमासु...वृहत्—N.

6. 14. p. II. 437.

तमु त्वा...अश्ववन्—RV. 8. 90. 6; N. 5.
22. p. II. 370.

इन्द्रायेन्द्रो परि स्रव—RV. 8. 91. 3; N.
1. 3; 3. 19. pp. I. 44; II. 185.

पत्नीवन्तः...निचुम्पुणः—RV. 8. 93. 22;
N. 5. 18. p. II. 360.

इन्द्राय साम...पनस्यवे—RV. 8. 98. 1; N.
7. 2. p. III. 5.

श्रायन्त इव सूर्यम्—RV. 8. 99. 3; N. 2.
2. p. II. 16. श्रायन्त...दीधिम्—
N. 6. 8. p. II. 417.

विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत—RV. 8. 99. 3; N. 4.
3. p. II. 204.

अनशंगति...चोदयन्—RV. 8. 99. 4; N.
6. 23. p. II. 473.

यद्वागवदन्ती...जगाम—RV. 8. 100. 10;
N. 11. 28. p. IV. 77.

तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति—RV. 8. 100.
11; N. 3. 16. p. II. 174.

देवीं वाचं...सुष्टुतैलु—RV. 8. 100. 11;
N. 11. 29. p. IV. 78.

शीरं...रीर्धमुत्तमः—RV. 8. 102. 11; N.
4. 14. p. II. 229.

तमवन्तं...जनम्—RV. 8. 102. 12; N.
4. 14. p. II. 230.

स्वादिष्टया...सुतः—RV. 9. 1. 1; N. 11.
3. p. IV. 54.

एष देवो...वग्वनुम्—RV. 9. 3. 5; N. 6.
28. p. II. 488.

समिद्धो विश्वतस्पतिः—RV. 9. 5. 1; N. 8.
22. p. III. 142.

अति त्री सोम...चोदयः—RV. 9. 17. 5;
N. 1. 3. p. I. 39.

गोभिः श्रीणीत मत्सरम्—RV. 9. 46. 4; N.
2. 3. 5. pp. II. 36, 43.

आ धावता...मत्सरम्—RV. 9. 46. 4; N. 2.
5. p. II. 43.

तमिद्वर्धन्तु...हृदंसनिः—RV. 9. 61. 14;
N. 1. 10. p. I. 79.

पवमाना दिव...सानवि—RV. 9. 63. 27;
N. 1. 3. p. I. 44.

सूर्यस्येव...किं चन—RV. 9. 69. 6; N.
7. 2. p. III. 6.

पवित्रवन्तः...आरभम्—RV. 9. 73. 3; N.
12. 32. p. IV. 131. पवित्रवन्तः

परि वाचमासते—N. 5. 6. p. II. 320.

परि सोम...मघम्—RV. 9. 75. 5; N. 4.
15. p. II. 234.

पवमान...धन्वसि—RV. 9. 86. 34; N.
5. 6. p. II. 319.

स भन्दना...याचताम्—RV. 9. 86. 41;
N. 5. 2. p. II. 292.

नू नो रयि...जगम्यात्—RV. 9. 93. 5; N.
6. 28. p. II. 486.

सोमः पवते जनिता मतीनाम्—RV. 9. 96.

5; N. 11. 26. pp. IV. 75, 76.
 वाजपस्त्यम्—RV. 9. 98. 12; N. 2. 2.
 p. II. 16.
 तं सखायः...वाजपस्त्यम्—RV. 9. 98. 12;
 N. 5. 15. p. II. 347.
 सोमो य उत्तमं हविः—RV. 9. 107. 1; N.
 1. 3. p. I. 43.
 परीतो विश्रुता सुतम्—RV. 9. 107. 1; N.
 1. 3. p. I. 43.
 अनूपे गोमान्...तोषते—RV. 9. 107. 9;
 N. 5. 3. p. II. 296.
 अभ्यमि हि...गभस्त्योः—RV. 9. 110. 5;
 N. 5. 4. p. II. 309.
 कारुहं...परि स्रव—RV. 9. 112. 3; N. 6.
 6. p. II. 406.
 अश्वो...परि स्रव—RV. 9. 112. 4; N. 9. 3.
 p. III. 144.
 यत्र ब्रह्मस्य विष्टपम्—RV. 9. 113. 10; N. 2.
 14. p. II. 89. (See footnote 9).
 मूरा अमूर...सन्—RV. 10. 4. 4; N. 6.
 8. p. II. 419.
 तनूयजेव...रहैः—RV. 10. 4. 6; N. 3. 14.
 p. II. 164.
 सप्त मर्यादाः...तस्थौ—RV. 10. 5. 6; N. 6.
 27. p. II. 483.
 मुमोद गर्भो वृषभः ककुद्गान्—RV. 10. 8. 2;
 N. 7. 12. p. III. 68.
 भुवो यज्ञस्य...हव्यबाहम्—RV. 10. 8. 6; N.
 4. 19. p. II. 251.
 आपो हि...चक्षसे—RV. 10. 9. 1; N. 9
 27. p. III. 166.
 को अस्य वेद प्रथमस्याहः—RV. 10. 10. 6;

N. 5. 2. p. II. 293.
 जायेव पत्ये तन्वं रिरिच्याम्—RV. 10. 10. 7;
 N. 5. 2. p. II. 293.
 न तिष्ठन्ति...चक्रा—RV. 10. 10. 8; N. 5.
 2. p. II. 293.
 उप बर्हेहि वृषभाय—RV. 10. 10. 10; N.
 1. 3. p. I. 43.
 आ घा ता गच्छान्—RV. 10. 10. 10; N.
 1. 11. p. 1. 81; आ घा ता...पति मन्—
 N. 4. 20. p. II. 258.
 तन्वा मे तन्वं सं पिष्टृग्धि—RV. 10. 10. 11;
 N. 6. 28. p. II. 485.
 न वा उ ते तन्वा तन्वं सं पिष्टृच्याम्—RV. 10.
 10. 12; N. 6. 28. p. II. 485.
 बतो बतासि...वृक्षम्—RV. 10. 10. 13; N.
 6. 28. p. II. 485.
 अन्यम् पु...सुभद्राम्—RV. 10. 10. 14; N.
 11. 34. p. IV. 82.
 जार आ भगम्—RV. 10. 11. 6; N. 3. 16.
 p. II. 171.
 देवो देवान्...यजीयान्—RV. 10. 12. 2; N.
 6. 4. p. II. 401.
 परेयिवांसि...दुवस्य—RV. 10. 14. 1; N.
 10. 20. p. IV. 22.
 अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वाः—RV. 10. 14. 6;
 N. 6. 3. p. II. 396; अङ्गिरसो...
 स्याम—N. 11. 19. p. IV. 69.
 उदीरतामवरः...हवेषु—RV. 10. 15. 1; N.
 11. 18. p. IV. 68.
 बर्हिषदः...दधात—RV. 10. 15. 4; N. 4.
 21. p. II. 261.
 ये तादृषुः...धर्मसद्भिः—RV. 10. 15. 9;

N. 6. 14. p. II. 435.
 मेनमेम—RV. 10. 16. 1; N. 7. 21.
 p. III. 86.
 देवेभ्यश्च पितृभ्य आ—RV. 10. 16. 11; N.
 1.4; 10. 21 pp. I. 55; IV. 24.
 त्वष्टा दुहित्रे...ननाश—RV. 10. 17. 1; N.
 12. 11. p. IV. 109.
 अपागृहन्...सगणूः—RV. 10. 17. 2; N.
 12. 10. p. IV. 108.
 पृथा त्वेतः...सुविदत्रियेभ्यः—RV. 10. 17.3;
 N. 7. 9. p. III. 54.
 परि ददत् पितृभ्योऽग्निः—RV. 10. 17. 3;
 N. 7. 21. p. III. 86.
 परं मृत्यो...वीरान्—RV. 10. 18. 1; N.
 11. 7. p. IV. 58.
 आग्निं न...विवक्षसे—RV. 10. 21. 1; N.
 3. 13. p. II. 157.
 इह श्रुतः...असाम्या—RV. 10. 22. 2; N.
 6. 23. p. II. 472.
 ऋचीषमः—RV. 10. 22. 2; N. 13. 1.
 p. IV. 147.
 मंसीमहि...चाधवम्—RV. 10. 26. 4; N.
 6. 29. p. II. 491.
 आसीन ऊर्ध्वामुपसि क्षिणाति—RV. 10. 27.
 13; N. 2. 2. p. II. 15.
 पत्तो जगार...भूमिम्—RV. 10. 27. 13;
 N. 6. 6. p. II. 407.
 वृक्षेवृक्षे...शिक्षत—RV. 10. 27. 22; N.
 2. 6. p. II. 49.
 ततो वयः प्र पतान् पूरुषादः—RV. 10. 27.
 22; N. 4. 3. p. II. 204.
 देवानां माने...पुरीषम्—RV. 10. 27. 23;

N. 2. 22. p. II. 105; देवानां माने
 प्रथमा—N. 7. 5. p. III. 38.
 सा ते जीवातुः...न मुच्यते—RV. 10. 27.
 24; N. 5. 19. p. II. 362.
 वने न वा यो—RV. 10. 29. 1; N. 4.
 3; 6. 28. pp. II. 234, 486.
 यो अनिश्मो...वीर्याय—RV. 10. 30. 4; N.
 10. 19. p. IV. 22.
 द्विनोता नो...आपः—RV. 10. 30. 11; N.
 6. 22. p. II. 467.
 प्रावेपा सा...अच्छान्—RV. 10. 34. 1; N.
 9. 8. p. III. 148; प्रावेपा सा—
 N. 7. 3. p. III. 22.
 यदादीध्ये—RV. 10. 34. 5; N. 1. 3; 2.
 2. pp. I. 40; II. 19; यदादीध्ये...
 जारिणीव—N. 12. 7. p. IV. 104.
 एमदिपां निष्कृतं जारिणीव—RV. 10. 34.
 5; N. 12. 7. p. IV. 103.
 अक्षर्मा...अर्यः—RV. 10. 34. 13; N. 7.
 3. p. III. 22.
 मित्रं कृणुध्वं...अस्तु—RV. 10. 34. 14;
 N. 1. 5. p. I. 64; मित्रं कृणुध्वम्—
 N. 7. 7. p. III. 44.
 युवं च्यवानं...प्रवाच्या—RV. 10. 39. 4;
 N. 4. 19. p. II. 249.
 कुह सिद्...सधस्थ आ—RV. 10. 40. 2;
 N. 3. 15. p. II. 166.
 आगच्छन्नुमप वाधस्त—RV. 10. 42. 7; N.
 1. 3. p. I. 43; आगच्छन्तुं...
 वाजरत्नाम्—N. 5. 24. p. II. 375.
 कृतं न श्वेती...नूतनः—RV. 10. 43. 5;
 N. 5. 22. p. II. 371.

पृथक् प्रायन्...केपयः—RV. 10. 44. 6;

N. 5.25. p. II. 377.

दिवस्परि...स्वाधीः—RV. 10. 45. 1; N.

4. 24. p. II. 267.

अहं भुवं...भोजनम्—RV. 10. 48. 1; N.

7. 2. p. III. 13.

अभीदमेकं...अनिन्द्राः—RV. 10. 48. 7;

N. 3. 10. p. II. 146.

प्र वो महे...सपर्यतः—RV. 10. 50. 1; N.

11. 9. p. IV. 59.

भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा महान्—RV. 10. 50. 4;

N. 4. 19. p. II. 251.

एता विश्वा...वचः—RV. 10. 50. 6; N. 5.

25. p. II. 378.

महत्तवृत्वं...देव एकः—RV. 10. 51. 1; N.

6. 35. p. II. 506.

घृतं चापां पुरुषं चौपधीनाम्—RV. 10. 51.8;

N. 2.2.p.II. 23; पुरुषं चौपधीनाम्—

N. 7. 19. p.III.84; प्रयाजान्मे...

देवाः—N. 8. 22. p. III. 140.

तव प्रयाजः...चतस्रः—RV. 10. 51. 9; N.

8. 22. p. III. 140.

देवा दधिरे हव्यवाहम्—RV. 10. 52. 3; N.

4. 17. p. II. 244. अयं यो...

हव्यवाहम्—N. 6. 35. p.II. 506.

अथा देवा दधिरे हव्यवाहम्—N. 8.

2. p. III. 119.

तदय वाचः...जुषध्वम्—RV. 10. 53. 4; N.

3. 8. p. II. 138.

मायेत्सा ते यानि युद्धान्याहुः—RV. 10. 54.2;

N. 2. 16. p. II. 93.

यदचरस्तन्वा...विवित्से—RV. 10. 54.2; N.

2. 16. p. II. 94.

असुनीते...वर्धेयस्व—RV. 10. 59. 5; N.

10. 40. p. IV. 44.

यो जनान्...युधा—RV. 10. 60. 3; N.12.

30. p. IV. 129.

इदमिस्था—RV. 10. 61. 1; N. 9. 9. p.

III. 151.

यद् गोष्वरुणीषु सीदत्—RV. 10. 61. 4; N.

12. 7. p. IV. 103.

ये यजेन—RV. 10. 62. 1; N. 9. 9. p.

III. 151.

विरूपासः...जज्ञिर्ग—RV. 10. 62. 5; N.11.

17. p. IV. 67.

स्वस्तिरिद्धि...देवगोपा—RV. 10. 63. 16;

N. 11. 46. p. IV. 92.

दक्षस्य...जन्मम्—RV. 10. 64. 5; N.11.

23. p. IV. 72.

पार्वीरवी—RV. 10. 65. 13; N. 2. 2. p.

II. 26; पार्वीरवी...पुन्य्या—N. 12.

30. p. IV. 128.

धर्तागे...द्वम्—RV. 10. 66. 10; N. 7.

10. p. III. 63.

कृतं शंसन्त...मनन्त—RV. 10. 67. 2;

N. 5. 4. p. II. 306.

ह्यैरिव...अगायत्—RV. 10. 67. 3; N.5

4. p. II. 306.

स ई सत्येभिः सखिभिः शुचद्विगोधायसम्—RV.

10. 67. 7; N. 2. 7. p. II. 56;

स ई...व्यानद्—N. 5.4.p.II.305.

अश्नापिनद्ध...विकृत्य—RV. 10. 68. 8; N.

10. 12. p. IV. 15.

ये त्वा पूर्व...ते अस्मि—RV. 10. 69. 4; N.

6. 17. p. II. 453.
 इमां मे अमे समिधं जुषस्व—RV. 10. 70.1;
 N. 8. 22. p. III. 142.
 वनस्पतेः...हव मे—RV. 10. 70. 10; N.
 6. 7. p. II. 414.
 सक्तमिव...वाचि—RV. 10. 71. 2; N. 4.
 10. p. II. 220.
 उतो त्वस्मै तन्वं वि सखे—RV. 10. 71. 4;
 N. 1. 9. p. I. 74.
 उत त्वः पश्यन्न—RV. 10. 71. 4; N. 1.
 18. p. I. 109. उत त्वः...सुवासाः—
 N. 1. 19. p. I. 110.
 उत त्वं सख्ये स्थिरपीतम्—RV. 10. 71. 5.
 N. 1. 9. p. I. 74. उत त्वं...
 पुष्पाम्—N. 1. 20. p. I. 111.
 अक्षण्वन्तः...ददृशे—RV. 10. 71. 7; N. 1.
 9. p. I. 74.
 हृदा तदेषु...त्वे—RV. 10. 71. 8; N. 13.
 13. p. IV. 158.
 ऋचां त्वः...उ त्वः—RV. 10. 71. 11; N.
 1. 8. p. I. 72.
 अदितेर्देक्षो अजायत—RV. 10. 72. 4; N.
 11. 25. p. IV. 74.
 ओजसो जातम्—RV. 10. 73. 10; N. 5.
 25. p. II. 378.
 अश्वादित्याय...अस्य वेद—RV. 10. 73. 10;
 N. 8. 2. p. III. 114.
 वयः सुपर्णाः...बभ्रान्—RV. 10. 73. 11;
 N. 4. 3. p. II. 200; वयः सुपर्णाः
 N. 10. 45. p. IV. 50.
 इमं मे गङ्गे...सुषोमया—RV. 10. 75. 5; N.
 9. 26. p. III. 165.

सुखं रथं...विरश्चिनः—RV. 10. 75. 9; N.
 7.7. p. III. 45.
 अग्निर्न ये...ऋतं यते—RV. 10. 78. 2; N.
 N. 3. 15. p. II. 170.
 अपश्यमस्य...मूर्यत्तः—RV. 10. 79. 1; N.
 6. 4. p. II. 400.
 प्र मातुः...अन्तः—RV. 10. 79. 3; N. 5.
 3. p. II. 300.
 य इमा...विवेश—RV. 10. 81. 1; N. 10.
 26. p. IV. 31.
 विश्वकर्मेन्...सूरिस्तु—RV. 10. 81. 6; N.
 10. 27. p. IV. 32.
 विश्वकर्मा...एकमाहुः—RV. 10. 82. 2; N.
 10. 26. p. IV. 29.
 त आयजन्त...इमानि—RV. 10. 82. 4; N.
 6. 15. p. II. 439.
 त्वया मन्यो...अग्निरूपाः—RV. 10. 84. 1;
 N. 10. 30. p. IV. 37.
 अग्निरिव मन्यो...नुदस्व—RV. 10. 84. 2;
 N. 1. 4. p. I. 46; अग्निरिव मन्यो—
 N. 1. 17, 18. pp. I. 108, 109.
 अग्निरिव मन्यो विषितः—N. 3. 13.
 pp. II. 162, 163.
 विशेषकृद्...आबभूथ—RV. 10. 84. 5; N.
 6. 29. p. II. 491.
 सोमं मन्यते...कश्चन—RV. 10. 85. 3; N.
 11. 4. p. IV. 54.
 यत्त्वा देव...आकृतिः—RV. 10. 85. 5; N.
 11. 5. p. IV. 55.
 पूर्वापरं...पुनः—RV. 10. 85. 18; N. 7.
 11. p. III. 64; पूर्वापरं चरतः—N.
 11. 6. p. IV. 58.

- मनोनवो...दीर्घमायुः—RV. 10. 85. 19; N. 11. 6. p. IV. 57.
 मुक्तिशुकं...कृणुष्व—RV. 10. 85. 20; N. 12. 8. p. IV. 104.
 दीर्घायुरस्या यः पतिः—RV. 10. 85. 39; N. 4. 25. pp. II. 274, 275.
 पुनः पत्नीमग्निरदात्—RV. 10. 85. 39; N. 4. 25. p. II. 275; पुनः...शतम्—N. 4. 25. p. II. 277.
 सोमः प्रथमो...मनुष्यजाः—RV. 10. 85. 40; N. 10. 21. p. IV. 25.
 सोमो ददत्...इमाम्—RV. 10. 85. 41; N. 10. 21. p. IV. 25.
 ईद्वं स्तं...स्वे गृहे—RV. 10. 85. 42; N. 1. 16. p. I. 99.
 नेन्द्रं देवममंसत—RV. 10. 86. 1; N. 1. 4. pp. I. 47, 48.
 वि हि सोतोः—RV. 10. 86. 1; N. 1. 4. p. I. 48; वि हि...उत्तरः—N. 13. 4. p. IV. 150.
 अवीगमिव...उत्तरः—RV. 10. 86. 9; N. 6. 31. p. II. 498.
 इन्द्राणीमासु...उत्तरः—RV. 10. 86. 11; N. 11. 38. p. IV. 85.
 नाहमिन्द्राणि...उत्तरः—RV. 10. 86. 12; N. 11. 39. p. IV. 85.
 वृषाकपायि...उत्तरः—RV. 10. 86. 13; N. 12. 9. p. IV. 106.
 पुनरेहि...उत्तरः—RV. 10. 86. 21; N. 12. 28. p. IV. 126.
 यदुदञ्चो...उत्तरः—RV. 10. 86. 22; N. 13. 3. p. IV. 149.
 यज्ञैरिष्टुः...एषाम्—RV. 10. 87. 4; N. 1. 3. p. I. 38.
 हविष्पान्तं...पप्रथन्त—RV. 10. 88. 1; N. 7. 25. p. III. 103.
 यो होतासीद्...जातवेदाः—RV. 10. 88. 4; N. 5. 3. p. II. 298.
 मूर्धा भुवो...प्रजानन्—RV. 10. 88. 6; N. 4. 19; 7. 27, pp. II. 25 1, III. 106.
 तमू अकृण्वन् त्रेधा भुवे कम्—RV. 10. 88 10; N. 2. 9; 12. 19. pp. II. 67, 68; IV. 118.
 स्तोमेन हि...विश्वरूपाः—RV. 10. 88. 10; N. 7. 28. p. III. 107.
 सूर्यमादितेयम्—RV. 10. 88. 11; N. 2. 13. p. II. 82.
 यदेदेनमदधुर्यज्ञियासो दिवि—RV. 10. 88. 11; N. 2. 13. p. II. 82; यदेदेनं...विश्वा—N. 7. 29. p. III. 108.
 विश्वस्मा...अर्विषा यन्—RV. 10. 88. 12; N. 7. 23. p. III. 92.
 यत्रा वदेदेनं...वोचत्—RV. 10. 88. 17; N. 7. 30. p. III. 110.
 यावन्मात्रमुपसो न प्रतीकम्—RV. 10. 88. 19; N. 3. 18. p. II. 181;
 यावन्मात्रं...निषीदन्—N. 7. 31. p. III. 111.
 आपान्तमन्युः...देभुः—RV. 10. 89. 5; N. 5. 12. p. II. 336.
 नार्वागिन्द्रम्—RV. 10. 89. 5; N. 13. 1. p. IV. 147; नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः—N. 13. 3. p. IV. 149.

न यस्य...स्थगणि—RV. 10. 89. 6; N.

5. 3. p. II. 296.

इन्द्रो दिवः—RV. 10. 89. 10; N. 2. 16.

p. II. 93; इन्द्रो दिवः...इन्द्रः—N.

7. 2. p. III. 4.

तस्माद्यज्ञान् सर्वहुत ऋचः सामानि—RV. 10.

90. 9; N. 7. 11. p. III. 66.

यज्ञेन यज्ञं...देवाः—RV. 10. 90. 16; N.

12. 41. p. IV. 141.

प्रेते वदन्तु...सोमिनः—RV. 10. 94. 1; N.

9. 9. p. III. 149.

एते वदन्ति...आशत—RV. 10. 94. 2; N.

7. 7. p. III. 45.

दशावनिभ्यो...वटद्वयः—RV. 10. 94. 7; N.

3. 9. p. II. 142.

ते सोमादो...वृषाथने—RV. 10. 94. 9; N.

2. 5. p. II. 45.

सोमादो—RV. 10. 94. 9; N. 4. 4. p.

II. 206.

त्रिः स्म मादः श्रथयो वैतमेन—RV. 10. 95.

5; N. 4. 19. p. II. 257.

समस्मिन्...देवाः—RV. 10. 95. 7; N. 10.

47. p. IV. 51.

विद्युन्...दीर्घमायुः—RV. 10. 95. 10; N.

11. 36. p. IV. 83.

सुदेवो अयं...अयुः—RV. 10. 95. 14; N.

7. 3. p. III. 19.

पुस्तवो...एता—RV. 10. 95. 15; N. 2.

2. p. II. 25.

या ओषधीः...सप्त च—RV. 10. 97. 1; N.

9. 28. p. III. 167.

ओषधीः...पारयिष्णवः—RV. 10. 97. 3; N.

6. 3. p. II. 395.

यदिमा...यथा—RV. 10. 97. 11; N. 3.

15. p. II. 168.

आर्ष्टिपेणो...अभि—RV. 10. 98. 5; N. 2.

11. p. II. 73.

येद्वापिः...अयच्छत्—RV. 10. 98. 7; N.

2. 12. p. II. 76.

एवा महो...विश्वमाभाः—RV. 10. 99. 12;

N. 5. 3. p. II. 299.

युनक्त सीगः...एयात्—RV. 10. 101. 3;

N. 5. 28. p. II. 384.

प्रीणीताश्चान्...वृषाणम्—RV. 10. 101. 7;

N. 5. 26. p. II. 379.

आ तृ...युनक्त—RV. 10. 101. 10; N.

4. 11. p. II. 255.

न्यक्रन्दयन्...जिगाय—RV. 10. 102. 5; N.

9. 23. p. III. 162.

इमे तं...पृतनाज्येषु—RV. 10. 102. 9; N.

9. 24. p. III. 163.

शतं मेना अजयत् साकमिन्द्रः—RV. 10. 103.

1; N. 1. 15. p. I. 96.

आयुः शिशानो...इन्द्रः—RV. 10. 103. 1;

N. 1. 15. p. I. 97.

अभि प्रेहि निर्दह हस्तु शोकैः—RV. 10. 103;

12; N. 2. 1. p. II. 7.

अमीषां चित्तम्—RV. 10. 103. 12; N. 6.

12. p. II. 429; अमीषां चित्तं...

सचन्ताम्—N. 9. 33. p. III. 170.

कदा वसो...वाताप्याय—RV. 10. 105. 1;

N. 5. 12. p. II. 339.

ऋध्याम्...कामसप्राः—RV. 10. 106. 11;

N. 12. 40. p. IV. 140.

तमेव कर्मि...राय—RV. 10. 107. 6; N.

1. 5. p. I. 59.

भोजयाध्वं...चित्रम्—RV. 10. 107. 10;

N. 7. 3. p. III. 21.

किमिच्छन्ती...पयांसि—RV. 10. 108. 1;

N. 11. 25. p. IV. 74.

समिद्धो अद्य मनुष्यो दुष्टेणे—RV. 10. 110.

1; N. 3. 7; 8. 22. pp. II. 136;

III. 142. समिद्धो अद्य...प्रचेताः—N.

8. 5. p. III. 124.

तनूनपात्पथ...नः—RV. 10. 110. 2; N. 8;

6. p. III. 126.

आजुह्वान...यजीयान्—RV. 10. 110. 3; N.

8. 8. p. III. 128.

प्राचीनं वर्द्धि...स्योनम्—RV. 10. 110. 4;

N. 8. 9. p. III. 128.

व्यचस्वती...सुप्रायणाः—RV. 10. 110. 5;

N. 8. 10. p. III. 129.

आ मुष्यन्ती...दधाने—RV. 10. 110. 6;

N. 8. 11. p. III. 130.

देव्या होतार...दिशन्ता—RV. 10. 110. 7;

N. 8. 12. p. III. 131.

तिष्ठो देवीः—RV. 10. 110. 8; N. 7. 8.

p. III. 49.

आ नो यज्ञं भारती—RV. 10. 110. 8; N.

7. 8. p. III. 49; आ नो यज्ञं...सदन्तु—

N. 8. 14. III. 132.

इज्ज मनुष्यदिह—RV. 10. 110. 8; N. 7.

8. p. III. 49.

य इमे...विद्वान्—RV. 10. 110. 9; N.

8. 14. p. III. 132.

उपावसज...धृतेन—RV. 10. 110. 10;

N. 8. 17. p. III. 134.

अग्निर्देवतानां सेनानीः—Cf. RV. 10. 110.

11; N. 7. 14. pp. III. 73, 74.

सद्यो जातो...देवाः—RV. 10. 110. 11;

N. 8. 21. p. III. 138.

एकः सुपर्णः...सातम्—RV. 10. 114. 4;

N. 10. 46. p. IV. 50.

इदं हविः...प्रस्थितस्य—RV. 10. 116. 7;

N. 7. 6. p. III. 42.

अद्वीदिन्द्र...कामाः—RV. 10. 116. 8; N.

6. 16. p. II. 443.

मोघमन्त्रे...केवलादी—RV. 10. 117. 6;

N. 7. 3. pp. III. 20, 21.

इति वा इति मे...अपामिति—RV. 10. 119.

1; N. 7. 2. p. III. 14.

हन्ताहं...अपामिति—RV. 10. 119. 9; N.

1. 4. p. I. 56.

स्तुपेय्यं...भूमि—RV. 10. 120. 6; N. 11.

21. p. IV. 71.

द्विग्यगर्भः...विधेम—RV. 10. 121. 1; N.

10. 23. p. IV. 27.

प्रजापते...रयीणाम्—RV. 10. 121. 10;

N. 10. 43. p. IV. 48.

अयं वेनश्चोदयत्—RV. 10. 123. 1; N.

2. 14. p. II. 87; अयं वेन...

विद्वन्ति—N. 10. 39. p. IV. 43.

अहं रुद्रेभिः...अश्विनोभा—RV. 10. 125. 1;

N. 7. 2. p. III. 14.

मा रथाम द्विपते—RV. 10. 128. 5; N.

6. 32. p. II. 502.

देवीः पलुङ्गीः...राजन्—RV. 10. 128. 5.

N. 10. 40. p. IV. 45.

- नासदासीत्—RV. 10. 129. 1; N. 3.
13, 15. pp. II. 160, 169.
- न मृत्युः...किंचनास—RV. 10. 129. 2; N.
7. 3. p. III. 17.
- तम आसीत्...एकम्—RV. 10. 129. 3;
N. 7. 3. pp. III. 17, 18.
- कामस्तदप्रे—RV. 10. 129. 4; N. 3.
13. p. II. 160.
- प्रोष्वस्मे...धन्वसु—RV. 10. 133. 1; N.
3. 20. p. II. 188.
- अशत्रुरिन्द्र जज्ञिषे—RV. 10. 133. 2; N.
1. 15, 16. pp. I. 96, 101; अशत्रु-
रिन्द्र...धन्वसु—N. 1. 15. p. I. 96.
- यस्मिन् वृक्षे...वेनति—RV. 10. 135. 1;
N. 12. 29. p. IV. 127.
- केयमि...रुच्यते—RV. 10. 136. 1; N.
12. 26. p. IV. 124.
- तव त्व इन्द्र...दंसयः—RV. 10. 138. 1;
N. 4. 25. p. II. 269.
- यदुद्रतो निवतो यासि—RV. 10. 142. 4;
N. 1. 3. p. I. 35. यदुद्रतो...प्र भूम—
N. 2. 2. p. II. 19.
- वसेव स्मश्रु वपसि—RV. 10. 142. 4; N.
12. 27. p. IV. 126.
- अरण्यान्यरण्यानि—RV. 10. 146. 1; N.
1. 3. p. I. 37; अरण्यान्य...विन्दती३—
N. 9. 30. p. III. 168.
- आ नो भर सुवितं यस्य चाकन—RV. 10.
148. 1; N. 6. 28. p. II. 488.
- सविता यन्त्रैः—RV. 10. 149. 1; N. 10.
9. p. IV. 12; सविता यन्त्रैः...
समुद्रम्—N. 10. 32. p. IV. 39.
- हिरण्यस्तूपः...जागराहम्—RV. 10. 149. 5;
N. 10. 33. p. IV. 40.
- श्रद्धयाभिः...वेदयामसि—RV. 10. 151. 1;
N. 9. 31. p. III. 169.
- वि न इन्द्र...तमः—RV. 10. 152. 4; N.
7. 2. p. III. 9.
- त्वमिन्द्र...वृषेदसि—RV. 10. 153. 2; N.
7. 2. p. III. 8.
- अरायि...चातयामसि—RV. 10. 155. 1;
N. 6. 30. p. II. 493.
- इमा कुं के भुवना—RV. 10. 157. 1; N.
3. 13. pp. II. 161, 162.
- सूर्यो नो दिवस्पातु—RV. 10. 158. 1; N.
7. 5. p. III. 31.
- यस्तेगर्भममीवा—RV. 10. 162. 2; N. 1.
3. p. I. 40; यस्ते गर्भे...अनीनशत्—
N. 6. 12. p. II. 428.
- अपेहि...मनः—RV. 10. 164. 1; N. 1.
17. p. I. 106.
- देवाः...चतुष्पदे—RV. 10. 165. 1; N. 1.
17. p. I. 106.
- शन्नो अस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे—RV. 10. 165.
1; N. 4. 21. p. II. 262.
- मण्डूका...उदकादिव—RV. 10. 166. 5; N.
10. 16. p. IV. 18.
- योगक्षेमं...उदकादिव—RV. 10. 166. 5; N.
10. 16. p. IV. 19.
- सोमस्य रात्रेः—RV. 10. 167. 3; N. 7.
13. p. III. 71; सोमस्य...अभक्षयम्—
N. 11. 12. p. IV. 61.
- दिविस्पृग्...मस्यन्—RV. 10. 168. 1; N.
10. 2. p. IV. 2.

- सयोभूः...रुद्र मृळ—RV. 10. 169. 1; N. 1. 17. p. I. 104. वि शत्रून् ताळ्हि—RV. 10. 180. 2; N. 1. 3. p. I. 43.
- इहेवैधि...धारय—RV. 10. 173. 2; N. 1. 4. p. I. 47. विष्णुर्योनि...दधातु ते—RV. 10. 184. 1; N. 2. 8. p. II. 63.
- इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठ—RV. 10. 173. 2; N. 3. 13. p. II. 163. वात आ वातु...तारिषत्—RV. 10. 186. 1; N. 10. 35. p. IV. 41.
- ध्रुवो राजा विशामयम्—RV. 10. 173. 4; N. 9. 9. p. III. 150. यः परस्याः...द्विषः—RV. 10. 187. 2; N. 5. 5. p. II. 313.
- यम् पु...दुवेम—RV. 10. 178. 1; N. 10. 28. p. IV. 35. प्र नूनं जातवेदसम्—RV. 10. 188. 1; N. 7. 5. p. III. 33; प्र नूनं...आसदे—N. 7. 20. p. III. 84.
- सद्यश्चिद्यः शवसा—RV. 10. 178. 3; N. 1. 4. p. I. 50; सद्य...शर्याम्—N. 10. 29. p. IV. 36. कृते च सत्यं च—RV. 10. 190. 1; N. 3. 13. p. II. 160.
- मृगो न भीमः...तुदस्व—RV. 10. 180. 2; N. 1. 20. p. I. 118. सं गच्छध्वम्—RV. 10. 191. 2; N. 1. 3. p. I. 42.

ऋग्वेदप्रातिशाख्यम् = RPr.

- पदप्रकृतिः संहिता—RPr. 2. 1: 105; N. 1. 17. p. I. 107.

ऐतरेयब्राह्मणम् = AB.

- पञ्चर्तवः संवत्सरस्य—Cf. AB. 1.1. p. 1. पञ्चर्तवो हेमन्तशिशिरयोः समासेन तावान् संवत्सरः । N.4. 27. p. II. 282. पण्मृग्यजुर्वीभिवदति [यजुर्वा is omitted in AB.]—AB. I. 4. p. 3; N. 1. 16. p. I. 99.
- सोमो वै राजामुष्मिन् लोके—[Cf. वै सोमो राजा ...यत्सोमो राजा—AB. 1. 13. pp. 9, 10; cf. उत्तरा ह वै सोमो राजा AB. 1. 8. p. 6; राजा वै सोमः—SB. 14. 1. 3. 12; सोमो राजा राजपतिः—TB. 2.5. 7. 3]; N. 12. 22. p. IV. 121. अग्निर्देवो होता—Cf. AB. 1. 28; 3. 14. pp. 23, 68; N. 6. 13; 7. 8. pp. II. 433; III. 50.
- अग्निर्वै देवानां होता—AB. 1. 28; 3. 14. pp. 23, 68; N.7.15. p.III.76.
- एतद्वै देव्यं मधु यदाज्यम् [एतद्वै मधु देव्यं यदाज्यम् AB.]—AB. 2. 2. p. 29; N. 8. 18. p. III. 135.
- अग्निः सर्वा देवताः—AB. 2. 3. p. 31; TB. 1. 4. 4. 10; N. 7. 4, 18. pp. III. 24, 80.
- प्रथमो वसुभिर्नोऽव्यात्—[Cf. अग्निर्वसुभिरुदक्ता-
मत्—AB. 1. 24. p.20]; N.7.8.
p. III. 49.
- एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद् रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमा-

- आप्रीभिराप्रीणाति—AB. 2. 2. p. 31, N. 4.27.p.115]; N. 4.25.p.II.272.
 8. 5. p. III. 124. नापुत्रस्य लोकोऽस्ति—AB. 7. 13. p. 196;
 पशुर्वै नीयमानः स मृत्युं प्राप्स्यत्...लोकं गमयि- N. 2. 11. p. II. 74.
 ष्याम इति—AB.2.6.p.33; N. 1. बृहस्पतिर्हि देवानां पुरोहित आसीत्—[Cf.
 16;10.26.pp.I.100,101; IV.31. बृहस्पतिर्हि वै देवानां पुरोहितः AB. 8.
 आपो वै सर्वा देवताः—AB. 2. 16. p. 41; 26.p.232]; N.6.23.p. II. 475.
 KB. 11. 4; N.5. 14.p.II.345. पुत्रो हि ऋणमस्मिन् संनयति [Cf. ऋणमस्मिन्सं-
 यज्ञायज्ञा वोऽग्नये—AB. 3. 35. p. 82; नयति AB. 7. 13. p. 195];
 N. 7. 23. p. III. 90. N. 3. 2. p. II. 121.
 अहर्वै मित्रो रात्रिर्वरुणः—AB.4.10. p. 102; अथ हैस्वाकं वरुणो जग्राह तस्य होदरं जज्ञे—AB.
 [cf.अहर्मित्रः—TaB. 25.10. 10; 7. 15.p.197;N.2.1. p. II. 10.
 मैत्रं वा अहः—TB. 1. 7. 10. 1]; अनेनात्मानं निष्क्रीणाः—AB.7. 15.p. 198;
 N. 11. 23. p. IV. 73. N.3. 4. p. II. 128.
 अद्भ्यो वा एष [एषा AB.] प्रातरुदेत्यपः सायं अनेन त्वा यजा—AB. 7. 15. p. 198; N.
 प्रविशति—AB. 4. 20. p. 109; 3. 4. p. II. 128.
 N.3. 16. p. II. 174. Reference is to Aufrecht's
 इमौ वै लोकौ सहास्तां व्यौतानावर्षे न समन्तयदित्— edition, Bonn, 1879.
 [Cf. ...तौ व्यैतां नावर्षन् न समतपत् AB.

ऐतरेयारण्यकम् = AA.

- सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेत्येतद् द्वैवोपेक्षेत—AA. Reference is to the Bib. Ind. ed.
 2. 2. 4. p. 207; N. 12. 16. p. Calcutta, 1876.
 IV. 115.

काठकसंहिता = KS.

- अधोरामः—Cf. KS. 1.3;13.1;TS.5.5.2; ...सर्वे इवभ्रंति...दक्षिणामेवैतां ददाति
 VS.29.58;N.12.13.p.IV.111. यज्ञस्यद्वयो KS.8. 13]; N. I. 11.
 यथा देवा अंशुमाध्याययन्ति—Cf. KS. 1.12; p. I. 81.
 N. 2.6;11.5.pp.II.51;IV. 56. यद् ग्रामे यदरण्ये...यजामहे । स्वाहा—KS. 9.
 सुविदुरिष—KS. 8. 3, 13; N. 3. 10. 4; N. 5. 13. p. II. 342.
 p. II. 147. यमक्षितिमक्षितयः—Cf. KS. 10. 12;N.7.
 न वै सुविदुरिष मनुष्या यज्ञं तस्मान्न सर्वं ऋजुवति 17. p. III. 79.
 यदक्षिणां ददाति यज्ञस्य समृद्ध्या [Cf. अभिर्वा इतो वृष्टि समीरयति [उदीरयति KS.]—

KS. 11.10; N. 7.24. p. III. 99.
देवी जोष्ट्री वसुधीती [वसुधिति KS.]—KS.
19. 13; MS. 4.13.8; N. 9. 42.
p. III. 175.

देवी ऊर्जाहुती—KS. 19. 13; MS. 4.13.
8; N. 9. 43. p. III. 176.
न वा अमुं लोकं जग्मुषे किं च नाकम्—KS. 21.
2; [cf. सुवर्गो वै लोको नाको...नास्मा

अकं भवति—TS. 5.3.7.1; cf. नाकं
ह वा अस्मा...न वै तत्र किंचन जग्मुषे-
ऽकम्—MS. 3. 3. 1; N. 2. 14.
p. II. 88.

अग्निं चित्वा—KS. 22. 7; N. 12. 14. p.
IV. 112.

तच्चक्षुरिदमाप—Cf. KS. 39. 4; N. 7. 3.
p. III. 16.

कात्यायनश्रौतसूत्रे कर्कभाष्यम् = KSKBH.

एतया निषादस्यपतिं याजयेत्—KSKBH. 1.
1. 12. pp. 7, 8. (Benares,

1903.); N. 3. 8. p. II. 139.

कादम्बरी = K

नासाध्यं तपसा किञ्चित्—Cf. नास्ति खल्वसाध्यं
नाम तपसाम्—K. p. 255. (Bomb.

ed. 1927); N. 2. 3. p. II. 37.

काशिका = Ka.

अपि भवान् कमण्डलुना छात्रमद्राक्षीत्—Ka.
on P. 2. 3. 21; p. 82. (Pha-
dake's ed. Benares, 1931.);

N. 4. 19. p. II. 251.

निष्कौशाब्धिः—Ka. on P. 6. 1. 68. p.
353. N. 1. 3. p. I. 35.

कुमारिलभट्टप्रणीतं तन्त्रवार्तिकम् = KTV.

कल्पनाद्धि प्रयोगणां कल्पोऽनुष्ठानसाधनः [० नम्
KTV.] । सूत्रं तु सूचनात्तेषां स्वयं
कल्प्यं [कल्प्य KTV.] प्रयोगकम् ॥—

KTV. 1. 3. 10. p. 161; N.
8. 2. p. III. 120.

कुमारिलभट्टप्रणीतं श्लोकवार्तिकम् = KSV.

पीनो दिवा न भुङ्क्ते चेत्यादिवचः श्रुतौ ।
रात्रिभोजनविज्ञानं श्रुतार्थापत्तिरुच्यते ॥—KSV.

अर्थापत्तिपरिच्छेदे 51. p. 463; N.
8. 2. p. III. 117.

कौषीतकिब्राह्मणम् = KB.

वाग्वा इन्द्रः—KB. 2. 7; 13. 5; SB. 8.
7. 2. 6; N. 10. 18. p. IV. 21.
प्रत्यक्षसप्त तवसः—[Cf. घोरा वै मरुतः स्वतवसः
KB. 5.2.]; N. 7. 23. p. III. 90.
एतद् वा एतदक्षरम् [Cf. एकमक्षरम् KB. 6.

12; N. 13. 10. p. IV. 154.
अस्याक्षिणी निर्जघान [तस्याक्षि...KB.]—KB.
6. 13; N. 12. 14. p. IV. 113.
यः श्रद्धधानो जायते तस्येष्टं न क्षीयते [यजते
...KB.]—KB. 7. 4; N. 9. 32.

p. III. 169.
 पथ्यां स्वस्ति प्रथमां प्रायणीये यजति—KB. 7.
 8; N. 11. 45. p. IV. 91.
 न ह वै ता आहुतयो देवानाच्छन्ति या अवषट्-
 कृता वा अस्वाहाकृता वा भवन्ति—KB.
 12. 4; [cf. विहुतमिवैतद् यदस्वाहाकृतं
 देवानाम्—SB. 4. 5. 2. 17. p.
 396]; N. 8. 21. p. III. 138.
 पार्याया इव त्वदाश्विनम्—KB. 17. 4; N. 1.
 9. p. I. 77.

अहश्चतुर्थेनाहानुवन्ति अनुष्टुभं छन्द एकविंशति
 स्तोमं वैराजं साम उदीचीं दिशं शरदमृत-
 नाम्—[अन्नं...एकविंशं...KB.]—
 KB.22. 9; N.7.12.p.III.66.
 असुरीन्द्रं प्रत्यक्रमत पर्वन् पर्वन् मुष्कान् कृत्वा
 तामिन्द्रः प्रतिजिगीषन् पर्वन् पर्वञ्छेषां-
 स्यकुरुत । इन्द्र उ वै परुच्छेपः—KB.
 23. 4; N. 10. 42. p. IV. 47.
 समुद्राद् ध्येषोऽद्भ्य उर्देत [...उदेति KB.]—
 KB.25.1; N.7.17. p. III. 79.

खिलानि = Kh.

भद्रं वद...कपिञ्जल—Kh. II. p. 71; N.
 9. 5. p. III. 146.
 उप प्र वद...चतुरः पदः—Kh. 16; p. 88;
 AV.4.15.14; N.9.7.p.III.148.
 येन देवाः पवित्रेण...पुनन्तु नः [मा Kh.]—
 Kh. X.p.95; N.5. 6.p.II.318.
 आ रात्रि पार्थिवं...वर्तेते तमः—Kh. II. p.
 110; AV. 19. 47. 1; N. 9.
 29. p. III. 167.

हविर्भिः...पताम्—Kh. 10. 106. 1; N.
 1. 11. p. I. 81.
 अस्य कुर्मो [कुल्मो RVKH.] हरिवो मेदिनं
 त्वा—RVKH.10. 128. 1; TS.
 4.7. 14. 4; N. 4.25.p.II. 274.
 Reference is to Scheftelowitz's
Die Apokryphen des
Rgveda.

गणरत्रपाठः = G.

भुरण—G. 37. 38. on P. 3. 1. 27; p.
 103 (Bohtlingk's ed.); N.

12. 23. p. IV. 122.

गोपथब्राह्मणम् = GB.

एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं...यत्कर्म क्रियमाणमुग्यजुर्वोभि-
 वदति—GB. II. 2. 6; 4. 2; pp.
 171, 211; N. 1. 16. p. I. 99.

Reference is to Gaastra's edition,
 Leiden, 1919.

गौडपादकारिकाः (माण्डूक्योपनिषदि) = GK.

मायांमात्रमिदं द्वैत—[सर्व—N. 3. 11] मद्द्वैतं
 परमार्थतः—GK. I. 17; N.3. 11;

7. 18. pp. II. 153; III. 81.

गौतमधर्मसूत्रम् = GD.

तेनादान्तान् दमयेत्—A fragment of 1917); N. 2. 2. p. II. 28.
GD.11. 30; p. 188 (Mysore,

चाणक्यनीतिसारः = CN.

गजद्वारे श्मशाने च यस्तिष्ठति स बान्धवः—CN. 1. 12; N. 2. 22. p.II.105.

छान्दोग्योपनिषत् = Ch U.

देवा वै मृत्योर्विभ्यतस्त्रयीं विद्यां प्राविशंस्ते छन्दो- 3.1.1.p.175;N.3.12.p. II.155.
भिराच्छादयन् तच्छन्दसां छन्दस्त्वम्...अमया अग्निः पादो वायुः पाद आदित्यः पादो दिशः पादः—
अभवन्—ChU. 1. 4. 2—4; pp. ChU. 3. 18. 2.p. 250; N.12.
41, 42 (Allahabad, 1918); 30. p. IV. 128.
N. 13. 10. p. IV. 153,154. यदहं वसिष्ठोऽस्मि त्वं तद्वसिष्ठोऽसि—ChU. 5.
हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेशः—ChU.1. 6.6. p.52; 1. 13.p.319;N.10.9.p.IV.11.
N. 12. 37. p. IV. 135. न ह वै सशरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्ति
ऋच्यभूढं साम गायति—ChU. 1. 6. 7. p. [ह omitted ChU.]—ChU. 8.
57; N. 7. 12. p. III. 67. 12.1. p.559;N.2. 14.p.II. 88.
असौ वा आदित्यो मधु—[दिवमधु ChU.] ChU.

जैमिनिन्यायमालाविस्तरः = JNM.

य एव लौकिकाः शब्दास्त एव वैदिकास्त एव त्रैषा- तान्येव वेदे...पदैकत्वमभ्युपेयम् JNM.
मर्याः—[Cf.य एव लौकिकाः पदार्थास्त एव 1.3.10.32.p.32];N.1.2.p.I.18.
वैदिकाः...यथा यानि लोके गवादिपदानि

जैमिनिमीमांसासूत्रम् = JMS

श्रुतिलिङ्गवाक्यप्रकरणस्थानसमाख्यानां समवाये पार- 14; N. 8. 2. p. III. 121.
दौर्बल्यमर्थविप्रकर्षात्—JMS. 3. 3.

जैमिनिमामांसासूत्रे शबरस्वामिभाष्यम् = JMSBH.

वर्षासु रथकारस्य—JMSBH. 6. 1. 44-50; 1. 1. 4. 8; N. 3. 8. p.II. 130.
cf. KSKBH. 1. 1. 9; cf.TB.

ताण्ड्यब्राह्मणम् = TaB.

प्रजापतिरकामयत्—TaB. 6. 1. 1; N. 10. लोकेष्वासँस्तान् देवा ऊर्ध्वसङ्गनेनैभ्यो लो-
23. p. IV. 27. केभ्यः प्राणुदन्त TaB. 9. 2.11]; N.
ते देवा असुरान् प्राणुदन्त—[Cf. असुरा वा एषु 3. 8. p. II, 139.

तैत्तिरीयब्राह्मणम् = TB.

असावादित्यः शिरः प्रजानाम्—TB. 1. 2.3. 3;

N. 2. 7. p. II. 55.

येन देवाः पवित्रेण—TB. 1. 4. 8. 6; N.

5. 6. p. II. 318.

जघनादसृजत—[Cf. स जघनादसुरानसृजत TB.

2 2.9. 5]; N. 3. 8.p.II. 139.

मुखादेवानसृजत—TB. 2. 2. 9. 8; N. 3.

8. p. II. 139.

स पितृन्सृष्ट्वाऽमनस्यत् तदनु मनुष्यानसृजत—

TB.2. 3.8.3;N.3.7. p.II.136.

तत्ते प्रयच्छमि—TB. 2. 7. 7. 7; N. 3.

8. p. II. 138.

सोऽङ्गरेणापोऽभ्यपातयत् तत एकतोऽजायत ।

तैत्तिरीयसंहिता = TS.

यदद्य त्वा प्रयति...विद्वान्—TS. 1. 4.44.2;

MS.1.3. 38;N.4.25.p.II.273.

सुगा वो देवाः—Cf. TS. 1. 4. 44.2;AV.

7. 97. 4; N. 6. 7. p. II. 413.

वायुर्वी त्वा...जवमादधुः—TS. 1. 7. 7. 2;

N. 1. 4 p. I. 56.

एक एव रुद्रोऽवतस्थे न द्वितीयः—Cf. TS. 1.

8. 6. 1; N.1.15.pp.II.94, 95.

पृथिदुग्धे [पृथिव्यै TS.] प्रेयङ्गवं चरं निर्वपेत्

पृथिव्यो[मरुद्ग्रो TS.]प्रागकामः—TS.

2. 2.11. 4;N.4.16.p.II. 237.

यदा [खलु added TS.] वा असावादित्यो न्यङ्

रस्मिभिः—TS. 2. 4. 10. 2; N.

10. 18. p. IV. 21.

अग्निर्वा इतो वृष्टिं समीरयति [उदीरयति TS.]—

TS. 2.4. 10. 2;KS.11. 10;N.

4. 19; 7. 6. pp.II.251;III.38.

स द्वितीयमभ्यपातयत्, ततो द्वितः, य

तृतीयं ततस्त्रितः—[Cf. ...द्वितोऽजायत ।

स तृतीयमभ्यपातयत् ततस्त्रितोऽजायत ।

TB. 3. 2. 8. 10-11]; N. 4.

6. p. II. 210.

प्रजापतिर्वै सर्वा देवताः—TB. 3. 3. 7. 3;

N. 6. 7. p. II. 411.

होता यक्षदिन्द्राग्नी—...द्विहोतयज—TB. 3.

6. 11. 1-2; N. 4. 3. p.II.200.

ब्राह्मणो वैश्वानरः—[Cf. एष ब्रह्मिर्वैश्वानरो यद्वा-

ह्मणः TB. 3. 7. 3. 2]; N. 7.

24. p. III. 100.

यमक्षितिमक्षितयः—TS. 2. 4. 14. 1; N.

7. 17. p. III. 79.

स इषुमात्रं [इषुमात्रं twice in TS.] विष्वङ्कु-

र्वधेत्—TS. 2. 5. 2. 2; N. 2.

16. p. II. 94.

यदिमाल्लोकानावृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्रत्वम्—TS. 2.

5. 2. 2; N. 2. 17. p. II. 96.

इदं तृतीयं सवनं कवीनामृतेन ये चमसमैरयन्त—

TS.3.1.9 2;N.11.16.p.IV.66.

इत उपजीवन्त्यमुतो मनुष्यः—N. 6. 14. p.

II. 434; इतः प्रदानस्य उपजीवन्ति—

N. 7. 10. p. III. 61; इतः प्रदानं

देवा उपजिन्वन्ति अमुतो मनुष्याः—N.

7. 23. p. III. 96;cf.TS. 3.2.

9.7—इतः प्रदानं देवा उपजीवन्ति यस्मि-

न्नप्रतिगृणाति तस्मादमुतः प्रदानं मनुष्याः ।

अन्विदमनुमते...तारिषः—TS.3. 3. 11.2-3;

N. 11. 30. p. IV. 79.

16. p. I. 98.

सा वा एषा सर्वदेवत्या यदजा—TS. 3. 4. 3.

अग्रये ससिध्यमानायानुब्रूहि—TS. 6. 3. 7.1;

2; N. 6. 7. p. II. 411.

SB.1. 3.2.3; N. 1.16.p. I. 98.

यत्ते अग्रे हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासम्—TS.3. 5.

प्रजया पितृभ्यः—TS. 6. 3. 10. 5; BS.2.

3. 2; N. 4. 19. p. II. 252.

6. 43; N. 3. 1. p. II. 120.

ज्योतिष्मती प्रतिमुञ्चते नभः—TS. 4. 3. 11.

मेदसा सुचौ प्रोर्णोति—TS. 6. 3.11. 1; N.

3; MS. 2. 13. 10; KS. 39.10;

4. 3. p. II. 202.

N. 2. 14. p. II. 89.

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्

अस्य कुर्मो हरिवो मेदिनं त्वा—TS. 4. 7.14.

...तस्यै चत्वार आदित्या अजायन्त...ततो

4; N. 4. 25. p. II. 274.

विवस्वानादिलोऽजायत—TS. 6.5. 6.

अग्निः पशुरासीत्—TS. 5. 7. 26; N. 12.

1, 2; N.2.13. p. II 81; अदितिः

41. p. IV. 141.

पुत्रकामा—N. 4. 26.p. II. 279.

अग्नीदग्नीन् वि हर—TS. 6. 3. 1. 2; N. 1.

तैत्तिरीयारण्यकम्=TA.

तस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित् [यस्मात् TA.]—

TA.10.10.3; N.7.5.p. III.37.

तैत्तिरीयोपनिषत्=TU.

अद्यनेऽस्ति च तस्मादन्नम्—[Cf. अद्यनेऽस्ति च

स यश्चायं पुरुषे यश्चासावादित्ये स एकः—TU.2.

भूतानि, तस्मादन्नं तदुच्यते TU. 2.2];

8; N. 2. 6. p. II. 49.

N. 3. 9. p. II. 143.

धातुपाठः=DP.

गावृ प्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रन्थे च—DP. 1. 4; N.

रद विलेखने—DP. 1. 54; N. 4. 17. p.

2. 2. p. II. 14.

II. 243.

नाथृ नाथृ याचोपतापैश्वर्यांशीःषु [शिषुB.]—DP.

विदि अवयवे—DP.1.65; N.2.1.p.II. 13.

1. 6—7; N. 2. 2. p. II. 14.

चदि आह्लादने [आह्लादने दीप्तौ च B.]—DP.

भदि कल्याणे सुखे च—DP. 1. 12; N.5. 2.

1. 68; N. 6. 28. p. II. 486.

p. II. 291.

भृजी भर्जने—DP.1.191; N.2.2.p.II.15.

षृद क्षरणे—DP.1.25; N.5.15.p.II.352.

कुञ्च कौटिल्ये [कुञ्च (कुचि कुन्नु) कौटिल्याल्पी-

यती प्रयत्ने—DP.1. 30; N.7.22; 10. 22.

भावयोः B.]—DP. 1. 201; N.5.

pp.III. 87; IV. 26.

28. p. II. 384.

अत सातत्यगमने—DP. 1. 38; N. 1. 10;

लञ्छि [लछि DP.] लक्षणे—DP. 1.222;

4. 13, 25.pp.I 80; II.226,272.

N. 4. 10. p. II. 221.

भेज गतिक्षेपणयोः—DP. 1. 248; N. 4.

25; 6.22. pp.II. 276, 468.

वेष्ट वेष्टने—DP. 1. 274; N. 6. 17. p.

II. 449.

भट भृतौ—DP.1.329;N. 2.1.p.II. 13.

षण समवाये—DP. 1. 427; N. 5. 16.p.

II. 357.

पण व्यवहारे स्तुतौ च—DP. 1. 466;N.10.

21. p. IV. 24.

वन षण संभक्तौ—DP. 1. 491, 492; N.

6. 6, 15; 9. 43. pp. II. 409;

442; III. 176.

अम गत्यादिषु—DP. 1. 493; N. 11. 47.

p. IV. 92.

चमु छमु जमु झमु अदने—DP. 1. 497-

501; N. 7. 25. p. III. 103.

क्षमायी विधूनने—DP. 1. 515; N. 10. 8.

p. IV. 9.

स्फायी ओष्यायी द्वौ—DP. 1. 516, 517;

N. 6. 17. p. II. 453.

पिवि सेचने—DP. 1. 619;N.1.5.p.I.58.

पिवि मिवि...सेचने—DP. 1. 619,

620, 621; N. 1. 5. p. I. 61.

अव गत्यादिषु—Cf. DP. 1. 621. N. 11.

41. p. IV. 87.

धुक्ष धिक्ष संदीपनक्लेशनजीवनेषु—DP.1.633,

634;N. 10. 32. p. IV.39.

दक्ष द्वौ—A fragment of DP. 1.

639; N. 11. 23. p. IV. 72.

अक्ष व्याप्तौ—DP. 1. 684; N. 4. 13.

p. II. 226.

तक्ष त्वक्ष तत्रकरणे—DP. 1. 685, 686;

N. 8. 14. p. III. 132.

उक्ष सेचने—DP. 1. 687; N. 12. 9. p.

IV. 106.

तक्ष स्तक्ष णक्ष गतौ—DP. 1. 690, 691,

692; N. 6. 3; 10. 21. pp. II.

395; IV. 25.

रिष हिंसायाम्—DP. 1. 725; 4. 120; N.

9. 40. p. III. 174.

उष दाहे—DP.1.727; N.1.3. p.I. 41.

शंस स्तुतौ [शन्सु B.]—DP. 1. 764; N.

6. 8. p. II. 419.

मह पूजायाम्—DP. 1. 766; 10. 321,

N. 4. 7;5.11. pp.II.215,335.

लगतेलेगिः सङ्गे [लगे सङ्गे B.]—DP. 1.

823; N. 6. 26. p. II. 479.

अकिः कौटिल्ये [अक अग कुटिलायां गतौ B.]—

DP. 1. 829, 830; N. 2. 28.

p. II. 117.

दृ भये—DP. 1.846;N.10.9.p.IV. 11.

ध्वन शब्दे—DP. 1. 854, 855; N. 2.

2. p. II. 17.

फण गतौ—DP.1.873;N.2.28.p.II.118.

स्यमु स्वन ध्वन शब्दे—DP. 1. 878, 879,

881; N. 1. 17. p. I. 105.

बल प्राणने—A fragment of DP. 1.

893 (see 10.85);N.2.1.p.II.6.

षह मर्षणे—DP. 1.905;N.1.4.p. I. 46.

शदूल शातने—DP.1.908;N.2.3.p.II.31.

कसेः [कस गतौ B.]—DP. 1. 913; N.

2. 1. p. II. 12.

पुथ पर्याप्तौ [प्रोथ B.]—DP. 1. 919; N.

1. 5. p. I. 65.

गुह संवरणे—DP.1.944;N.5.8.p.II.324.

ग्ले म्ले हर्षक्षये [ग्ले हर्षक्षये म्ले गात्रविनामे

(हर्षक्षये) B.]—DP. 1. 952,

953; N. 1. 20. p. I. 115.

स्यै ष्यै संघातशब्दयोः [० शब्दसंघातयोः B.]—

DP.1.959;N.6. 17.p.II. 453.

णं वेष्टने [णे B.]—DP. 1. 970; N.

7. 12. p. III. 68.

पा पाने—DP.1.972;N.4.25.p. II.273.

क्व कौटिल्ये—DP.1.978;N.2.13.p.II.83.

सृ शब्दोपतापयोः—DP. 1. 979; N. 3.

12; 6. 10. pp. II. 154, 424.

क्व गतौ [क्व गतिप्रापणयोः B.]—DP. 1.

983; (see also 3. 16,17);N.

2. 11; 3. 3; 4. 19; 5. 15; 6.

2; 7. 21;9. 40. pp.II.75,123,

256, 353, 390; III. 86, 174.

त्रि अभिभवे—DP. 1. 994; N. 5. 9.

p. II. 327.

डीङ् विद्यायसा गतौ—DP. 1. 1017; N. 4.

17. p. II. 243.

षज सङ्गे [षज B.]—DP. 1. 1036; N.

6. 22. p. II. 468.

मिह सेचने—DP. 1. 1041; N. 2. 2; 4.

16. pp. II. 14, 237.

क्विष दीतौ—DP. 1. 1050; N. 6. 22;

9. 30; 10. 21. pp. II. 470;

III. 168; IV. 23.

यज देवपूजासङ्गतिकरणदानेषु—DP. 1. 1051;

N. 10. 27. p. IV. 34.

वङ् प्रापणे—DP. 1.10531; N. 2.2;4,16;

12. 19.pp.II.14,236;IV.118.

वस निवासे—DP. 1. 1054; N. 8. 10.

p. III. 129.

व्येज संवरणे—DP. 1. 1056; N. 4. 11.

p. II. 223.

लिह आस्तादने—DP. 2.6; N.5.3;6.8;10.

46. pp. II. 301, 419;IV. 50.

चक्षिर्दर्शने [चक्षिद् व्यक्तायां वाचि B.]—DP.

2. 7; N. 6. 11. p. II. 425.

ईर गतौ—A fragment of DP. 2. 8;

N. 1. 5; 4. 23; 6.14.pp. 1.57;

II. 264, 438.

ईड स्तुतौ—DP. 2. 9; N. 2. 2; 7. 15.

pp. II. 22; III. 76.

वस आच्छादने—DP. 2. 13; N. 4.7, 15.

pp. II. 215, 233.

वृत्ती वजेने—DP.2.19;N.2.24.p.II.108.

षट् प्राणिगर्भविमोचनयोः [० मोचने B.]—DP.

2. 21; N. 4. 17. p. II. 240.

शीङ् स्वप्ने—DP.2.22;N.11.49.p.IV.94.

यु मिश्रणे—DP. 2. 23;N. 4. 25; 5. 15;

6. 13; 10. 29. pp. II. 271,

348, 498; IV. 36.

णु स्तुतौ—DP. 2. 26;N. 7. 2.p.III.5.

स्तु प्रखवणे [णु B.]—DP. 2.29; N.12.

37. p. IV. 134.

ऊणुञ् आच्छादने—DP. 2. 30; N. 11.50.

p. IV. 95.

इण् गतौ—DP. 2. 36; N. 1. 14; 4.15;

5. 19; 6. 13; 11. 15; pp.I.87;

II. 234, 362, 432; IV. 64.

या प्रापणे—DP. 2. 40; N. 1. 8; 2. 1.

pp. I.73; II. 10.

- द्रा कृत्यायां गतौ—DP.2.45;N.2.3,p.II.33. विष्ट व्यसौ—DP. 3. 13; N. 6. 6; 7.7.
 या रक्षणे—DP.2.47;N.4.20.p. II. 259. pp II. 408; III. 45.
 ग दाने—DP. 2. 48; N. 4. 25; 7. 6. वृ क्षणदीप्त्योः—DP. 3. 14; N. 2. 2; 4.
 pp. II. 277; III. 42. 25. p. II. 18, 276.
 प्रा पूरणे—DP. 2. 52; N. 6. 16; 7. 2, ऋ गतौ—DP. 3.16, 17; N. 7. 21. p.
 28; 9. 30; 12. 16. pp.II. 445; III. 86.
 III. 5, 108, 168; IV. 115. धिप धारणे [धिप शब्दे B.]—DP. 3. 22;
 विद ज्ञाने—DP. 2.55;N.4. 6; 5. 21; 6. N. 1. 20. p. I. 117.
 17,27.pp.II.210,365,452,482. गृ स्तुतौ [गा...B.]—DP. 3. 25; N. 4.
 अस भुवि—DP.2 56;N. 1.14.p. I. 87. 24. p. II. 267.
 मृज् शुद्धौ—DP. 2.57;N.4.19.p.II.253. गा स्तुतौ छन्दसि [गा स्तुतौ B.]—DP. 3.
 अन प्राणने [श्वस प्राणने । अन च B.]—DP.2. 25; N. 2. 2. p. II. 22.
 60, 61;4.66;N. 7.3.p.III. 17. शिव तन्तुसन्ताने—DP.4.2;N.1. 7.p.I.71
 सस स्वप्ने [यस B.]—DP. 2. 69; N. 6. इय गतौ —DP. 4. 19; N. 3. 16; 6. 20.
 17. p. II. 454. pp. II. 172, 461.
 वश कान्तौ—DP. 2. 70; N. 2. 6; 4. 7; शो तनुकरणे [...तन् B.]—DP. 4. 37;
 6. 8; 11. 27. pp. II. 52, 214, N. 4. 18. p. II. 247.
 421; IV. 76. दीङ् क्षये—DP. 4. 26; N. 3. 5; 4. 22.
 हु दानादानयोः [...दाने (आदाने, अदाने, प्रीणने- pp. II. 132, 263.
 सपि) B.]—DP. 3. 1; N. 5.3. दो अवखण्डने—DP. 4.40; N.2.1,p.II.8.
 p. II. 301. णह बन्धने—DP. 4. 57; N. 2. 2; 4.
 पृ पालनपूरणयोः—DP. 3. 4; N. 3. 10;4. 11. pp. II. 14, 224.
 18. pp. II. 146, 246. मृषतिस्तिक्षायाम् [मृष तितिक्षायाम् B.]—DP.
 साङ् माने—A fragment of DP. 3. 6; 4. 55; N. 6. 22. p. II. 462.
 4. 34; N. 11. 40. p. IV. 86. पद गतौ—DP.4.60;N.5.19,p.II. 362.
 ओहाङ् गतौ—DP. 3. 7; N. 4. 11; 5. विद सत्तायाम्—DP. 4. 62; N. 7. 19.
 21; 6. 14; 8. 17. pp. II. 224, p. III. 83.
 365, 435; III. 134. अन प्राणने—DP. 4. 66; N. 11. 48.
 ओहाङ् त्यागे—DP. 3. 8; N. 4. 11; 12. p. IV. 93.
 11. pp. II. 224; IV. 109. व्यध ताडने—DP. 4. 72; N. 1. 3; 6.33.
 डुदाश् दाने—DP. 3. 9; N. 2. 1; 3. 16. pp. I. 38; II. 504.
 pp. II. 8, 174. यसु प्रयत्ने—DP.4.101;N.6.11,p.II.425,

- जसु मोक्षणे—DP. 4. 102; N. 4. 23.
p. II. 265.
- तस्यपक्षये दसु च—DP. 4. 103, 104; N.
4.25; 7. 23. pp. II. 269;
III. 89. तस्यपक्षये—N. 9. 27.
p. III. 166.
- युपु विमोहने—DP. 4. 124, 126; N. 13.
3. p. IV. 149.
- पुत्र अभिषेवे—DP.5.1;N.6.10.p.II.424.
- पिञ् बन्धने—DP. 5. 2; N. 1. 5; 4. 3.
pp. I. 64; II. 203.
- इमिञ् प्रक्षेपणे—DP. 5. 4; N. 7. 29;10.
22. pp. III. 109; IV. 26.
- पृञ् कम्पने—DP.5.9;N.3.15.p.II. 166.
- हि गतौ—A fragment of DP. 5. 11;
N. 1. 20; 6. 22. pp. I. 112;
II. 467; हि गतौ वृद्धौ—N. 7. 20;
12. 5,pp. III. 84; IV. 100.
- गथ साध संसिद्धौ—DP. 5. 16, 17; N. 6.
31; 10. 40,pp. II.498;IV. 44.
- अशू व्याप्तौ—A fragment of DP. 5.
18; N. 1. 3; 3. 20; 7. 17, 20;
10. 13; 11. 14. pp. I. 38; II.
189; III. 79, 84; IV. 15,63.
- क्षि हिंसायाम्—DP. 5. 30, 34; N. 2. 7.
p. II. 58.
- दिश असिर्जनने—DP. 6. 3; N. 7. 10.
p. III. 62.
- ऋष गतौ [ऋषी B.]—DP. 6. 7; N. 9.
40. p. III. 174.
- उभ उम्भ पूरणे [उम्भ B.]—DP. 6.
32; N. 4. 4. p. II. 206.
- विध विधाने—DP.6.36;N.6.33.p.II.504.
- जुन गतौ—DP.6.37;N.6.15.p.II. 440.
- मृञ् सुखने [मृञ् B.]—DP. 6. 38; N.
6. 4. p. II. 400.
- वृह उद्यमने [उद्यमे B.]—DP. 6. 57;
N. 5. 2. p. II. 294.
- इषु इच्छायाम्—DP. 6. 59; N. 6. 22.
p. II. 470.
- गुरी उद्यमने—DP. 6. 103; N. 10. 47.
p. IV. 51.
- क्षि निवासगन्तोः—DP. 6. 114; N. 4.
18; 6. 3. pp. II. 246, 396.
- मज्ज विसर्गे—DP. 6. 121; N. 6. 16.
p. II. 446.
- विश प्रवेशने—DP. 6. 130; N. 6. 22.
p. II. 469.
- शद्दल शातने—DP. 6. 134; N. 6. 16.
p. II. 447.
- विद्दल लाभे—DP. 6. 138; N. 3. 21.
p. II. 191.
- कृती छेदने—DP.6.141;N.1.9.p.I. 75.
- विचिर पृथग भावे—DP. 7. 5; N. 2. 2.
p. II. 18.
- तदि [उत्तरि B.] हिंसानादयोः—DP.7. 9;N.
1. 12. p. I. 84.
- तदि हिंसायाम्—N.10.14.p.IV.16.
- विद विचारणे—DP. 7. 13; N. 7. 19.
p. III. 83.
- पिप्प्लु संचूर्णने—DP. 7. 15; N. 6. 1.
p. II. 389.
- उन्दी क्लेदने—DP. 7. 20; N. 7. 24.
p. III. 98.

अञ्जू व्यक्तिप्रक्षणगतिषु [प्रक्षणकान्तिगतिषु
B.]—DP. 7.21; N. 1.9. p. I. 75.
वृत्ती वर्जने—DP. 7.24; N. 5.16 p. II. 355.
तनु विस्तारं—DP. 8. 1; N. 2. 1; 4. 15.
pp. II. 11, 234.
षणु [षनु B.] दाने—DP. 8. 2; N. 4. 25;
5. 9. pp. II. 276, 327.
क्षण [क्षणु B.] हिंसायाम्—DP. 8. 3; N.
6. 1. p. II. 387.
वनु याचने—DP. 8.8; N. 2. 12. p. II. 76.
षिञ् वन्धने—DP. 9. 5; N. 5. 5, 19;
pp. II. 313, 362.
स्कुञ् आप्रवणे—DP. 9. 6; N. 6. 16,
22. pp. II. 447, 467.
शृ हिंसायाम्—DP. 9.18; N. 6.20; 7.6; 12.
37. pp. II. 462; III. 40; IV. 135.
ज्या वयोहानौ—DP. 9. 29; N. 9. 19.
p. III. 158.
ग्रह उपादाने—DP. 9. 61; N. 10. 23.
p. IV. 27.

इष आभीक्ष्णे—DP. 9.53; N. 1.3. p. I. 39.
पाल रक्षणे—DP. 10. 69; N. 4. 20.
p. II. 259.
बल प्राणने—DP. 10.85. N. 2.1. p. II. 6.
जासु ताडने [जसु हिंसायाम् B.]—DP. 10.
130; N. 4. 23. p. II. 265.
दसि दंशनदर्शनयोः [दर्शनदर्शनयोः B.]—DP.
10. 137; N. 1. 6; 4. 25. pp. I.
66; II. 269.
मन्त्रि युगभाषणे—DP. 10. 140; N. 12. 40.
p. IV. 140.
यक्ष पूजायाम्—DP. 10. 153; N. 1. 5.
p. I. 60.
मद तप्तौ—[तप्तियोगे B.]—Cf. DP. 10.165;
N. 4.8; 5. 6, 12; 7.24; 8. 2. pp.
II. 218, 320, 339; III. 102, 117.
मद तप्तिधने [तप्तिशोधने B.]—N. 9.
5. p. III. 146.
मृग अन्वेषणे—DP. 10. 352. N. 9. 19.
p. III. 159.

I have used the Bombay edition of the *Dhātupāṭha* for giving numbers to roots, quoted in the text of the commentary. But for this appendix, I have utilised Böhtlingk's *Pāṇini's Grammatik*. In the appendix, the number of a root is according to Böhtlingk. There is a wide divergence in the number of roots in the two editions.

निघण्टुः = Ng.

आप इत्यन्तरिक्षनाम—Cf. Ng. 1. 3; N.
4. 24; p. II. 267.
उपर इति मेघनाम—Cf. Ng. 1. 10; N.
1. 5. p. I. 61.
शचीति वाङ्नाम—Cf. Ng. 1. 11; N. 1.
11. p. I. 82.

अर्ण इत्युदकनाम—Cf. Ng. 1. 12; N. 1.
5. p. I. 61.
घृतमुदकनाम—Cf. Ng. 1. 12; N. 1. 5.
p. I. 58.
ऋतमुदकम्—Cf. Ng. 1. 12; N. 1. 7.
p. I. 69.

मृगयुद्धकनाम—Cf. Ng. 1. 12; N. 1.

5. p. I. 57.

अवेन्यश्चनाम—Cf. Ng. 1. 14; N. 1. 17.

p. I. 105.

दग्गन इति कर्मनाम—Cf. Ng. 2. 1; N. 1.

6. p. I. 66.

अन्धम कर्मनाम—Cf. Ng. 2. 1; N. 4. 11.

p. II. 223.

जानन्, मनुष्यनामैतत्—Cf. Ng. 2. 3. [पञ्च-
जनाः]; N. 1. 15. p. I. 95.

कम्माविति बाहुनामसु—Cf. Ng. 2. 4; N.

6. 17. p. II. 449;

प्रय इत्यजनाम—Cf. Ng. 2. 7; N. 1. 5. p. I. 61.

द्वर्गतिरक्तिकर्मा—Cf. Ng. 2. 8; N. 1. 5.

p. I. 60.

शव इति वलनाम—Cf. Ng. 2. 9; N. 1.

18. p. I. 109.

मघमिति धननाम—Cf. Ng. 2. 10; N. 1.

7. p. I. 68.

भोजनमिति धननाम—Cf. Ng. 2. 10; N.

1. 5. p. I. 63.

उस्सा इति गोनाम—Cf. Ng. 2. 11; N. 1.

17. p. I. 104.

कष्टति बिस्पति—Cf. Ng. 2. 14; N. 9.

33. p. III. 170.

पर्वतिर्गतिकर्मा—Cf. Ng. 2. 14; N. 1.

20. p. I. 119.

सचर्तिर्गतिकर्मा—Ng. 2. 14; N. 1. 11, 12.

pp. I. 81, 84.

उपम इत्यन्तिकनाम—Cf. Ng. 2. 16; N.

1. 7. p. I. 70.

मृध इति संग्रामनाम—Cf. Ng. 2. 17; N.

1. 4. p. I. 47.

पृतनासु...संग्रामेषु—Cf. Ng. 2. 17; N.

1. 15. p. I. 95.

इन्वति नक्षति—Ng. 2. 18; N. 6. 3; 10.

21. pp. II. 395; IV. 25.

ध्वरतिर्हिंसाकर्मा—Cf. Ng. 2. 19; N. 1.

8. p. I. 73. ध्वरति धूर्वति—N. 3.

9. p. II. 142.

वृणक्तीति वधकर्मसु—Cf. Ng. 2. 19; N. 5.

21. p. II. 366.

नभतिर्वधकर्मा—Cf. Ng. 2. 19; N. 1. 16.

p. I. 97.

तोशतिर्वधकर्मा—Cf. Ng. 2. 19; N. 4. 7.

p. II. 214.

निवर्हेनेर्वधकर्मसु पाठार—Cf. Ng. 2. 19;

N. 6. 18. p. II. 457.

शश्व दिति बहुनाम—Cf. Ng. 3. 1; N. 1.

5. p. I. 65.

मदतीत्यर्थितकर्मा—Cf. Ng. 3. 14; N. 1.

11. p. I. 82.

गृणार्तात्यर्थितकर्मा—Cf. Ng. 3. 14; N. 1.

10. p. I. 80.

अश्वर इति यज्ञनाम—Cf. Ng. 3. 17; N. 1.

8. p. I. 73.

ईमहे, यामि, मन्महे—Ng. 3. 19; N. 2. 1.

p. II. 10.

आरे इरनाम—Cf. Ng. 3. 26; N. 1. 3.

p. I. 42.

नृसिंहपूर्वतापिन्युपनिषत्=NPTU.

तरति मृत्युं तरति पाप्मानं तरति ब्रह्महत्याम्—[Cf.

स मृत्युं तरति स पाप्मानं तरति स ब्रह्म-

हत्यां तरति NPTU. 5. 4]; N. 5.

2. p. II. 290.

न्यायदर्शने वात्स्यायनभाष्यम्=NVBH.

आत्मा मनसा संयुज्यते मन इन्द्रियेण—NVBH.

गौरिव गवयः—[यथा गौरैव गवयः NVBH.

1. 1. 4; N. 3. 13. p. II. 158.

1. 1. 6]; N. 3. 13. p. II. 162.

पतञ्जलिविरचितं व्याकरणमहाभाष्यम्=PMBH.

यद् गृहीतं—[Cf. PMBH. यदधीतम्...1.

PMBH. 3. 1. 4. p. ii. 65; N.

1. 1. p. i. 2]; N. 1. 19. p. I. 110.

8. 2. p. III. 120.

सिद्धे शब्दार्थसम्बन्धे—PMBH. 1. 1. 1.

सामान्यपुण्येयवपुषि कर्म गोपोषं पुष्यति—Cf.

p. i. 6; N. 1. 2. p. I. 16.

PMBH. 3. 1. 5. p. ii. 69; N. 1. 72.

न क्वचिदुपरतेत्यतः सर्वत्रोपरता भवति, पिण्डान्तर-

मूलविभुजादित्वात्—[Cf. कप्रकरणे मूलवि-

स्थोपलभ्यते—[Cf. न क्वचिदुपरतेति

भुजादिभ्य उपसंख्यानम् PMBH. 3. 2.

कृत्वा सर्वत्रोपरता भवति, द्रव्यान्तरस्था

1. p. ii. 98]; N. 4. 7. p. II. 215.

तूपलभ्यते—PMBH. 1. 1. 1. p.

जयान कंसं किल वासुदेवः—PMBH. 3. 2.

i. 7]; N. 1. 2. p. I. 17.

2. p. ii. 119; N. 1. 5. p. I. 62.

वतिनिर्देशोऽयं कामचारश्च...सन्ति न सन्तीति—

घञर्थे कविधानं स्थाप्याप्यधिहनिषुध्यर्थम्—

PMBH. 1. 1. 8. p. i. 147;

PMBH. 3. 3. 1. p. ii. 150;

N. 3. 16. p. II. 177.

N. 4. 6. p. II. 209.

द्वावात्मनो । अन्तरात्मा शरीरात्मा चेति—PMBH.

महदण्यम्—PMBH. 4. 1. 2. p. ii.

1. 3. 2. p. i. 292; N. 7. 10. p. III. 60.

220; N. 9. 30. p. III. 168.

यजन्ति याजकाः—PMBH. 1. 3. 2. p. i.

आविष्टस्थोपसंख्यानं छन्दसि—PMBH. 4. 2.

293; N. 1. 1. p. I. 9.

2. p. ii. 293; N. 8. 15. p. III. 133.

दुहियाचि—PMBH. 1. 4. 3. p. i. 334; N.

सर्वं भावाः स्वेन भावेन भवन्ति स तेषां भावः—

3. 16. p. II. 176.

PMBH. 5. 1. 2. p. ii. 367;

वाचनार्थक्यं च स्वभावसिद्धत्वात्—PMBH. 2.

N. 1. 2. p. I. 26.

1. 1. p. i. 364; N. 2. 3. p. II. 30.

सर्वं शब्दाः स्वेनार्थेनार्थभूताः संवद्वा भवन्ति स

कृदभिहितो भावो द्रव्यवद्भवति—PMBH. 2.

तेषां स्वभावः—Cf. PMBH. 5. 1.

2. 1. p. i. 4. 7; N. 1. 1. p. I. 11.

2. p. ii. 367; N. 1. 2. p. I. 26.

सतम्युपमानपूर्वपदस्य—PMBH. 2. 2. 2.

उपसर्गाश्च पुरारवमात्मका यत्र [कश्चिन् added

p. i. 423; N. 3. 16. p. II. 175.

PMBH.] क्रियावाची शब्दः प्रयुज्यते

सुसिद्धुपग्रहलिङ्गनराणां कालहलच् स्वरकर्तृयडां च ।

तत्र क्रियामाहुः । यत्र [हि added

व्यत्ययमिच्छति शास्त्रकृदेषां सो ऽपि च सिध्यति

PMBH.] न प्रयुज्यते तत्र ससाधनां

- ii. 376; N. 1.3; 7. 10. pp. I. 35; III. 60. न ह्येकनिष्कधनः [एक omitted PMBH.]
 शतनिष्कधनेन सह स्पर्धते—PMBH. 5. 3.
 एकाक्षरकृतो जातेः सप्तम्यां च न तौ स्मृतौ— 2.p.ii. 414; N.4.14.p.II. 229.
 PMBH. 5. 2. 2; 6. 1. 6; 6. द्विर्वचनप्रकरणे कृवादीनां के—PMBH. 6. 1.
 4. 4. pp. ii. 398; iii. 106, 1. p. iii. 17; N.4.6. p.II.209.
 232; N. 4. 24. p.II. 267.

परिभाषेन्दुशेखरः=PS

- सर्वे विधयश्छन्दसि विकल्प्यन्ते—PS. 35. दपवादविषये उप्युत्सर्गो ऽभिनिविशते
 p.84.[Cf.छन्दसि सर्वे विधयो भवन्ति— PS.58. p. 166. Cf. अन्यास-
 PMBH.1.4.2.p.i.315]; N.1.3; विकारध्वपवादा उत्सर्गान् बाधन्तेPMBH.
 2.13.pp.I.37; II. 82. 7. 4. 1. p. iii. 357]; N. 2. 13.
 अपवादविषये कचिदुत्सर्गो दृश्यते—[Cf. कचि- p. II. 82.

पाणिनीयाष्टाध्यायी=P.

- अइउण्—P. 1. 1. 1; N. 1. 1. p. I. 8. छन्दसि परे ऽपि—P. 1. 4. 81; N. 7. 9.
 जाल्याख्यायामेकस्मिन् बहुवचनम्—A frag- p. III. 54.
 ment of P. 1.2. 58; N.1. 3; अभिरभागे—P.1.4.91; N.1.17.p. I.104.
 4. 3. pp. I. 44; II. 201. अधिपरी अन्वर्थकौ—P. 1. 4. 93; N.4.27;
 अस्मदो द्वयोश्च—P. 1. 2. 59; N. 2. 1; 6. 6. pp. II. 281, 410.
 5. 13. pp. II. 10, 342. तिङस्त्रीणि त्रीणि—A fragment of P. 1.
 पिता मात्रा—P.1.2.70; N.3.6.p.II. 134. 4. 101; N. 7. 1. p. III.3.
 स्वरितजितः—A fragment of P. 1. 3. परः सन्निकर्षः संहिता —P. 1. 4. 109; N.1.
 72; N. 1. 1. p. I. 9. 17. p. I. 107.
 अधिशीङ्—A fragment of P. 1.4.46; अव्ययं विभक्ति—A fragment of P. 2.
 N. 7. 2. p. III. 9. 1. 6; N. 1. 4. p. I. 46.
 क्रियायोगे—A fragment of P. 1.4.59; यावद्वधारणे—P.2.1.8; N.3.15.p.II. 169.
 N. 3. 16. p. II. 171. स्तोकास्तिकदृग्—A fragment of P. 2.
 कणेमनसी श्रद्धा प्रतीयते—P. 1. 4. 66; N. 1. 39; N. 2. 1. p. II. 12.
 5. 11. p. II. 329. सप्तमी—A fragment of P. 2. 1. 40;
 तिरोऽन्तर्धौ—P.1.4.71; N.4.7.p.II.215. N. 1. 2. p. I. 13.
 विभाषा कृञ्—P.1.4.72; N.5.5.p.II.313. कालाञ्चनोऽत्यन्तसंयोगे—P. 2. 3. 5; N. 6.

6. p. II. 410.

इत्थंभूतलक्षणे—P. 2. 3. 21; N. 2. 5; 4.
19, 21. pp. II. 43, 251, 261.

यस्य च भावेन भावलक्षणम् —P. 2. 3. 37; N.
1. 4; 5. 15; 6. 14; 11. 2, 23.
pp. I. 48; II. 352, 436; IV. 53, 73.

कर्तृकर्मणोः कृतिः—P. 2. 3. 65; N. 2. 22;
12. 17. pp. II. 105; IV. 116.

न लोकाव्यय—A fragment of P. 2. 3.
69; N. 2. 2, 14. pp. II. 18, 87.

कृत्यानां कर्तृणि वा—P. 2. 3. 71; N. 11.
21. p. IV. 71.

अर्धर्चाः पुंसि च—P. 2. 4. 31; N. 11. 16.
p. IV. 66.

इदमोऽन्वादेशे ऽशनुदात्तः—A fragment of
P. 2. 4. 32; N. 4. 25. p. II. 275.

बहुलं छन्दसि—P. 2. 4. 39, 73, 76; 3.
2. 88; 5. 2. 122; 6. 1. 34; 7.
1. 8, 10, 103; 3. 97; 4. 78;
N. 2. 2; 4. 1, 6; 7. 3; 10. 17;
11. 32; 12. 21. pp. II. 20, 196,
209; III. 18; IV. 19, 80, 120.

मन्त्रे घस—A fragment of P. 2. 4. 80;
N. 2. 2; 10. 9. pp. II. 25; IV. 12.

नाव्ययीभावादतः—A fragment of P. 2.
4. 83; N. 1. 4. p. I. 46.

उपमानादाचारे—P. 3. 1. 10; N. 10. 3. p. IV. 3.

कर्तुः क्यङ् सलोपश्च—P. 3. 1. 11; N. 10.
3. p. IV. 3.

नोनयतिश्चनयति—A fragment of P. 3.
1. 51; N. 2. 2. p. II. 17.

अस्त्वितिः—P. 3. 1. 52; N.

2. 2. p. II. 15.

व्यत्ययो बहुलम्—P. 3. 1. 85; N. 2. 12;
8. 2. pp. II. 76; III. 120.

कर्मण्यण्—P. 3. 2. 1; N. 10. 14. p. IV. 16.
आतोऽनुपसर्ग कः—P. 3. 2. 3; N. 1. 3; 5.
25. pp. I. 34; II. 378.

कृत्विगुदृक्—A fragment of P. 3. 2.
59; N. 3. 19. p. II. 185.

सत्सुद्विष—A fragment of P. 3. 2. 61;
N. 7. 14. p. III. 74.

जनयनखन—A fragment of P. 3. 2.
67; N. 6. 29; 10. 29, 45. pp.
II. 490; IV. 36, 49.

आतो मनिन् क्वनिच्चनिपश्च—P. 3. 2. 74; N. 4.
17; 6. 16; 7. 28. pp. II. 544,
446; III. 108.

अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते—P. 3. 2. 75; N. 3.
5; 4. 15; 6. 6, 23; 7. 2; 10.
31. pp. II. 130, 235, 410, 474.
III. 9; IV. 38.

क्विप् च—P. 3. 2. 76; N. 4. 1⁵; 7. 2.
p. II. 235; III. 9.

कर्मणि हनः—P. 3. 2. 86; N. 5. 22. p. II. 371.

सप्तम्यां जनेई—P. 3. 2. 97; N. 9. 9.
p. III. 149.

लक्षणहेत्वोः क्रियायाः—P. 3. 2. 126; N. 4
11; 6. 3. pp. II. 222, 396.

क्याच्छन्दसि—P. 3. 2. 170; N. 1. 8; 2.
25; 7. 2. pp. I. 73; II. 11; III. 6.

किंकिनोः प्रकरणे उत्सर्गश्छन्दसि सदादिभ्यो दर्शनात्—
(Cf. P. 3. 2. 171; N. 2. 2. p. II. 18.

आहगमहन—A fragment of P. 3. 2.

- 171; N. 5. 18. p. II. 360.
 अन्येभ्योऽपि दृश्यते—P. 3. 2. 178; 3. 3.
 130; N. 10. 28. p. IV. 35.
 पुनः संज्ञायाम्—P. 3. 2. 185; N. 5. 6.
 p. II. 318.
 कर्तरि चर्षिदिवतयोः—P. 3. 2. 186; N. 5.
 6. p. II. 318.
 उणादयो बहुलम्—P. 3.3.1; N. 4.1. p. II. 196.
 मविष्यति गम्यादयः—P. 3. 3. 3; N. 1.
 14. p. I. 91.
 हनश्च वधः—P. 3. 3. 76; N. 2. 1; 5.
 15. pp. II. 13, 353.
 मूर्त्तौ घनः—P. 3.3.77; N. 2.1. p. II. 13.
 करणोऽयोविद्रुषु—P. 3. 3. 82; N. 9. 24.
 p. III. 163.
 कर्मण्यधिकरणे च—P. 3. 3. 93; N. 9. 14.
 p. III. 155.
 ऊतियूतिजूतिसाति—A fragment of P. 3.
 3.97; N. 5. 3. p. II. 298.
 कृत्यन्युटो बहुलम्—P. 3. 3. 113; N. 1.
 3. p. I. 36.
 भावे क्तः—A fragment of P. 3. 3.
 114; N. 3. 11. p. II. 153.
 नपुंसके भावे क्तः—P. 3. 3. 114; N. 9. 8.
 p. III. 148.
 अध्यायन्यायोद्याव—A fragment of P. 3.
 3. 122; N. 1. 4. p. I. 46.
 वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा—P. 3. 3. 131;
 N. 1. 6. p. I. 67.
 अहं कृत्य—A fragment of P. 3. 3.
 169; N. 2. 2. p. II. 28.
 लिङ्ग्ये लेट्—P. 3.4.7; N. 8.2 p. III. 116.
 तुमर्थे सेसेन्—A fragment of P. 3. 4.
 9; N. 7. 20. p. III. 85.
 दृश्ये विख्याते च—P. 3. 4. 11; N. 12. 24.
 p. IV. 123.
 कृत्यार्थे तँवकेनकेन्यत्वनः—P. 3. 4. 14; N.
 10. 21. p. IV. 24.
 अलंखल्लोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त्वा—P. 3. 4.
 18; N. 1. 5. p. I. 64.
 विशिपतिपदिस्कन्दात्—A fragment of P.
 3. 4. 56; N. 7.27. p. III. 106.
 ताभ्यामन्यत्रोणादयः—P. 3. 4. 75; N. 6.
 23. p. II. 475.
 विद्रो लटो वा—P. 3. 4. 83; N. 8. 2.
 p. III. 114.
 वर्णादनुदात्तात्—A fragment of P. 4. 1.
 39; N. 6. 13; 9. 26. pp. II.
 432; III. 165.
 जानेग्वीविषयात्—A fragment of P. 4.
 1. 63; N. 5. 15. p. II. 349.
 दिव्यदिव्यादिव्य—A fragment of P. 4. 1.
 85; N. 2. 13. p. II. 81. दिव्य-
 दिव्यादिव्यपत्युत्तगपदाण्यः—P. 4. 1.
 85; N. 4. 13. p. II. 227.
 मनोजातौ—A fragment of P. 4. 1.
 161; N. 3. 7. p. II. 136.
 तदधीते तद्वद्—P. 4. 2. 59; N. 1. 8; 7.
 23. pp. I. 73; III. 89.
 क्रतुव्यादिमुत्रान्तादृक्—P. 4. 2. 60; N. 7.
 23. p. III. 89.
 अव्ययात्तयप्—P. 4. 2. 104; N. 8. 15.
 p. III. 133.
 तस्येदम्—P. 4.3.120; N. 6.29. p. II. 490.

यथाकथा च हस्ताभ्याम् [तेन यथाकथा च हस्ताभ्यां
 णयतौ B.]—P. 5. 1. 98; N.
 10. 16. p. IV. 18.
 सम्पादिनि—P. 5. 1. 99; N. 2. 2. p. II. 27.
 तेन तुल्यम्—A fragment of P. 5. 1.
 115; N. 7. 6. p. III. 39.
 तत्र तस्येव—P. 5. 1. 116; N. 2. 23.
 p. II. 107.
 उपसर्गाच्छन्दसि—A fragment of P. 5.
 1. 118; N. 2. 2; 10. 20; 11.
 17. pp. II. 19; IV. 22, 67.
 वत्सोसाभ्यां कामवले—P. 5. 2. 98; N. 1.
 4. p. I. 53.
 अत इनिठनौ—P. 5. 2. 115; N. 4. 24.
 p. II. 267.
 अस्मायामेधा—A fragment of P. 5. 2.
 121; N. 3. 19. p. II. 124.
 अर्श आदिवाच—[अर्श आदिभ्योऽच् B.]
 P. 5. 2. 127; N. 7. 2. p. III. 6.
 पञ्चम्यास्तगिल्—P. 5. 3. 7; N. 7. 26.
 p. III. 105.
 तुश्छन्दसि—P. 5. 3. 59; N. 5. 9; 7. 10.
 pp. II. 326; III. 62.
 विभाषात्रैरदिक स्त्रियाम्—P. 5. 4. 8; N. 2.
 22. p. II. 106.
 बह्वल्पाथीच्छस् कारकादन्यतरस्याम्—P. 5. 4.
 42; N. 4. 13. p. II. 226.
 प्रतियोगे पञ्चम्यास्तसि—P. 5. 4. 44; N.
 1. 7. p. I. 71.
 देवमनुष्यपुरुष—A fragment of P. 5.
 4. 56; N. 6. 14 p. II. 435.
 नित्यमसिच् प्रजामेधयो—P. 5. 4. 122; N.

3. 17. p. II. 179.
 दक्षिणैर्मा मृगः—[दक्षिणैर्मा लुब्धयोगे B.]—
 P. 5. 4. 126; N. 5. 25. p. II. 377.
 ककुदस्यावस्थायां लोपः—P. 5. 4. 146; N.
 7. 12. p. III. 68.
 पूर्वोऽभ्यासः—P. 6. 1. 4; N. 2. 28. p. II. 117.
 छिटि धातोर्गन्म्यामस्य—P. 6. 1. 8; N. 4.
 23, 25. pp. II. 264, 277.
 ह्रः सम्प्रसारणम्—P. 6. 1. 32; N. 5. 26;
 11. 50. pp. II. 380; IV. 95.
 अभ्यस्तस्य च—P. 6. 1. 33; N. 5. 26.
 p. II. 380.
 पद्दन्तोमागहद्—A fragment of P. 6.
 1. 63; N. 5. 11. p. II. 333.
 शेश्छन्दसि—A fragment of P. 6. 1.
 70; N. 6. 6. p. II. 409.
 वा च्छन्दसि—P. 6. 1. 106; N. 4. 6;
 5. 3, 6; pp. II. 209, 296, 320.
 ह्यन्ताद्यन्तोत्तर्गपदे मन्त्रे—P. 6. 1. 151; N.
 6. 28. p. II. 486.
 अनुदानं पदमेकवर्जम्—P. 6. 1. 158; N.
 4. 21, 25. pp. II. 261, 274.
 गावेकाचः—A fragment of P. 6. 1.
 168; N. 4. 19. p. II. 251.
 एकदलदौ—A fragment of P. 6. 3.
 59; N. 2. 3. p. II. 35.
 नभ्राणनपात्रवेदा नात्यन्या—A fragment of
 P. 6. 3. 75; N. 4. 7. p. II. 216.
 समानस्य छन्दसि—A fragment of P. 6.
 3. 84; N. 6. 29. p. II. 490.
 विष्कम्भेदेवोश्च टे इयञ्चतौ—A fragment
 of P. 6. 1. 92; N. 6. 16. p. II. 446.

- नरमादस्थयोः—A fragment of P. 6. 4. 141; N. 5. 15; 6. 16; 7. 10.
 3. 96; N. 6. 13. p. II. 431. pp. II. 350, 447; III. 63.
 अन्तोदंशे—P. 6. 3. 98; N. 2. 22. p. II. 106. तुरिमेयस्यु—P. 6. 4. 154; N. 7. 10.
 चोपणे—P. 6. 3. 107; N. 6. 19. p. II. 459. III. p. 62.
 पुण्ड्रगदीनि यथोपदिष्टम्—P. 6. 3. 109; N. 4. 1. p. II. 196. स्तुल्लङ्ग—A fragment of P. 6. 4. 156;
 N. 8. 2. p. III. 120.
 नित्र चर्षा—P. 6. 3. 130; N. 2. 24. p. II. 110. अत्मनेपदेष्वात्तः—P. 7. 1. 5; N. 11. 18.
 अण्यपामपि दृश्यन्ते—P. 6. 3. 137; N. 9. p. IV. 68.
 9. p. III. 150. औड आपः—P. 7. 1. 18; N. 1. 9. p. I. 75.
 लोपधायाः—P. 6. 4. 7; N. 2. 1. p. II. 10. नपुंसकाच्च—P. 7. 1. 19; N. 1. 9. p. I. 75, 76.
 गयेनामस्थाने चासम्बुद्धौ—P. 6. 4. 8; N. 2. मुपां मुल्लङ्ग—A fragment of P. 7. 1.
 1. p. II. 10. 39; N. 4. 10, 11, 21; 6. 17, 18; 7.
 अनटनपृथग्गणां शौ—P. 6. 4. 12; N. 2. 3; 11. 21; pp. II. 221, 224,
 1. p. II. 10. 261, 454, 457; III. 22; IV. 71.
 शौ च—P. 6. 4. 13; N. 2. 1. p. II. 10. तप्तनवनथनाथ—P. 7. 1. 45; N. 4. 7.
 अमलङ्ग—A fragment of P. 6. 4. 23; N. p. II. 213.
 2. 2. p. II. 21. उग्रत्वग्विव्यविम्वाम्—कवो यक—P. 7. 1. 47; N. 1. 4. p. I. 46.
 N. 5. 3; 12. 40. pp. II. 298; आजमेरमुक्—P. 7. 1. 50; N. 4. 7.
 IV. 138. p. II. 213.
 अनुदात्तोपदेशवनतितनोयादीनामनुनासिकलोपो अलि छीनद्योर्नुम् [अच्छीनद्योर्नुम् B.]—P. 7. 1. 80;
 विडलि—P. 6. 4. 37; N. 2. 1. p. N. 1. 9. p. I. 75.
 II. 9, 11. लुभो विमोदने—P. 7. 2. 54; N. 6. 2.
 विडुनोरनुनासिकस्य P. 6. 4. 41; N. 6. p. II. 390.
 29; 10. 29, 45; pp. II. 490; उदितो वा—P. 7. 2. 56; N. 2. 1; 5. 2.
 IV. 36, 49. pp. II. 11, 295.
 गेरनिटि—P. 6. 4. 51; N. 3. 21. p. II. 192. अय्यामाच्च—P. 7. 3. 55; N. 4. 1. p. II. 197.
 गमहनजनखनधरां लोपः—A fragment of ओक उचः के—P. 7. 3. 64; N. 3. 3.
 P. 6. 4. 98; N. 2. 1. p. II. 9. p. II. 123.
 घसिमसोः—A fragment of P. 6. 4. 100; पाप्राभ्मास्थ—A fragment of P. 7. 3.
 N. 5. 12. p. II. 339. 78; N. 1. 9. p. I. 75.
 असोरलोपः—P. 6. 4. 111; N. 2. 1. p. II. 9. रुद्रश्च पञ्चम्यः—P. 7. 3. 98; N. 10. 5. p. IV. 7.
 मन्त्रेष्वङ्गादेः—A fragment of P. 6. अस्त्येस्युक्—P. 7. 4. 17; N. 2. 2. p. II. 15.

अशनायोदन्य—A fragment of P. 7. 4.

87, 403, 459.

34; N. 11. 16. p. IV. 65.

यदृत्तान्नित्यम्—P. 8. 1. 66; N. 6. 28.

कव्यध्वगृत्तनस्यर्चि लोपः—P. 7. 4. 39; N.

p. II. 487.

1. 8. p. I. 73.

चोः कुः—P. 8.2.30; N.4.19.p.II.253.

यतिस्वति—A fragment of P. 7. 4.

नहो धः—P. 8. 2.34; N. 2.2. p.II.14.

40; N. 4. 22. p. II. 263.

वश्चप्रस्त्रमृजमृज—A fragment of P. 8.

अच उपसर्गात्तः—P.7.4.47;N.2.1.p.II.8.

2. 36; N. 4. 19. p. II. 253.

उरत्—P. 7. 4. 66; N. 5.15.p.II.353.

अञ्चोऽनपादाने—P. 8. 2. 48; N. 6. 8.

रुप्रिकौ च लुकि—P. 7. 4. 91; N. 5. 15.

p. II. 420.

p. II. 353.

वित्तो भोगप्रत्यययोः—P. 8. 2. 58; N. 7.

तस्य परमाप्रेक्षितम्—P. 8. 1. 2; N. 7. 31.

19. p. III. 83.

p. III. 112.

नसत्तनिषत्तावुत्त—A fragment of P. 8.

प्रसमुधोदः—A fragment of P. 8. 1.

2. 61; N. 6. 14. p. II. 438.

6; N. 2. 14; 6. 4, 19.pp. II.

रो रि—P. 8.3. 14;N. 5.15. p.II. 353.

पिङ्गलनिर्मितं छन्दःशास्त्रम् = Ping.

उष्णिग्गायत्रौ जागतश्च—Ping. 3. 18; p.

vat); N. 7. 12. p. III. 68.

23 (Calcutta, 1930 Sam-

पैषः = Praisah.

होता यक्षदेवं...यज—Praisah 51; N. 8.

धानासोमानं...यज—Praisah. 66; N. 5.

2. p. III. 116.

12. p. II. 338.

फिदसूत्राणि = PhS.

फिषोऽन्त उदात्तः—PhS.1.1;N.1.9.p.I.74.

9. p. 1. 74.

नेमत्वसमसिमेत्येतान्यनुदात्तानि [Cf.त्वत्त्वसमसि-

चादयोऽनुदात्ताः—PhS. 4. 16; N. 6.27.

मेत्यनुदात्तानि—PhS. 4. 10]; N. 1.

p. II. 484.

बृहदारण्यकोपनिषत् = BU.

प्राणेष्वेव प्राणो भवति [प्राणो नाम भवति BU.]—

तं विद्याकर्मणी समन्वारमेते पूर्वप्रज्ञा च—BU.4.

BU. 1.5.1;N.3.13. p. II. 158.

4. 2; N. 2. 13. p.II. 85.

स एव [एष BU.] इह प्रविष्ट आनखाप्रेभ्यो यथा

प्राणमुक्तामन्तं सर्वे प्राणा अनुत्क्रामन्ति [...मन्-

क्षुरः क्षुरधानेऽवहितः स्यात्—BU.1.5.

त्क्रा०...अनूत्क्रा० BU.]—BU.4.4.

1;KU.4.20;N.3.13.p. II.158.

2;N.10.40;11.7.pp. IV.44,58.

वृहदेवता=BD.

- अयमिच्छन्नुषिदैवतम् [देवं BD.]--BD. 1. गणाश्च सर्वे मरुत इति वृद्धानुशासनम् ॥--
 6; N. 7. 1. p. III. 2. [Cf. मथ्यमावाक्स्त्रियः सर्वाः पुमान् सर्वश्च मथ्यमः ।
 नान्यः षष्ठाद् विश्वलिङ्गाद् गायत्रोऽस्त्यपरस्तृचः-- गणाश्च सर्वे मरुतो गुणभेदात् पृथक् पृथक्॥
 Cf. BD. 2. 128; N. 12. 40. BD. 5. 49]; N. 11. 13. p. IV. 62.
 p. IV. 138. यज्ञे देवस्य वितते...॥ तत्परीक्ष्य सर्वर्णो न...॥
 वरुदेवमन्त्रं तु वैश्वदेवं शस्यते--[Cf. वृहदेवतमन्यत् अत्रैवान्वेषणादत्रिः...॥--Cf. BD. 5.
 वैश्वदेवेषु शस्यते BD. 2. 128]; 99, 101, 119; N. 3. 17. p. II. 179.
 N. 12. 40. p. IV. 139. शिरिम्बिटस्त्वल्क्ष्मीघ्नः--[Cf. यदगयीत्यल्क्ष्मीघ्नम्
 सर्वा स्त्री मध्यमस्थाना पुमान् वायुश्च सर्वगः । BD. 8. 60]; N. 6. 30. p. II. 494.

भगवद्गीता=BHG.

- नेव [न हि BHG.] कश्चिन् क्षणमपि जातु तिष्ठ- उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः--BHG.
 त्यकर्मकृत्--BHG. 3. 5; N. 10. 15. 17; N. 3. 15. p. II. 169.
 22. p. IV. 26. देशे काले च यत्पात्रे [च पात्रे च BHG.]--
 अत्राद् भवन्ति भूतानि पर्जेन्यादन्नसम्भवः--BHG. BHG. 17. 20; N. 4. 15. p.
 3. 14; N. 2. 7. p. II. 59. II. 233.

भर्तृहरिनिर्मितं वाक्यपदीयम्=BVP.

- साहचर्ये विरोधिता--BVP. 2. 317; also quoted in KP. II. p. 63 (Abhyankar's ed.); N. 5. 16. p. II. 356. पूर्वामवस्थामजहत् संस्पृशन् धर्ममुत्तमम् ।
 संमूर्च्छित इवाथोत्तमा जायमानोऽभिधीयते ॥
 BVP. III. 116; N. 1. 2. p. I. 28.

भामहविरचितः काव्यालङ्कारः=BKA.

- तुल्यश्रुतीनां [भिन्नानां] अभिधेयैः परस्परम् । 2. 17; N. 10. 16. p. IV. 18.
 वर्णानां यः पुनर्वीदो यमकं तन्निरुच्यते ॥ BKA.

मनुस्मृतिः=Mn.

- धर्मायौ यत्र न स्यातां शुश्रूषा वापि तद्विधा । तत्र N. 2. 4. p. II. 38. Cf. Mn.
 विद्या न वक्तव्या [वक्तव्या Mn.] शुभं 2. 114; विद्या ब्राह्मणमेत्याह शेषत्रिष्टे
 बीजमिवोषरे ॥ Mn. 2. 112; N. 2. ३स्मि रक्ष मास् । अमुद्यकाय मां मादास्तथा
 3. p. II. 36. स्यां वीर्यवत्तमा ॥
 विद्ययैव समं कामम्--Mn. 2. 113; N. 2. यमेव विद्याः...ब्रह्मन् ॥--N. 2. 4. p. II.
 3. p. II. 36. 40. Cf. Mn. 2. 115; यमेव तु
 विद्या ह वै ब्राह्मणमाजगाम...तथा स्याम् ॥-- शुर्वि विद्याभियतब्रह्मचारिणम् । तस्मै मां

वृद्धि विप्राय निधिपायाप्रमादिने ॥
पर्ववर्जं व्रजेचैनाम्—Mn. 3. 45; N. 5. 2.

p. II. 295.

यदि हि स्त्री न रोचेत पुमांसं न प्रमोदयेत् ।

अप्रमोदात्पुनः पुंसः प्रजनं न प्रवर्तते ॥—Mn.

3. 61; MBH. A. P. 46. 4; N.

10. 24. p. IV. 28.

अग्नौ प्रास्ताहुतिः—Mn. 3. 76; N. 5. 24; 6. 17;

7. 23. pp. II. 375, 454; III. 96.

अक्रोधनाः शौचपराः—Mn. 3. 192; N.

11. 19. p. IV. 69.

मनोहरेण्यगर्भस्य—Mn. 3. 194; N. 11.

20. p. IV. 70.

ऋषिभ्यः पितरो जाताः पितृभ्यो देवदानवाः—

Mn. 3. 201; N. 11. 20. p. IV. 70.

ब्राह्मे मुहूर्ते उत्तिष्ठेत् [ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत Mn.]—

Mn. 4. 92; N. 6. 13. p. II. 431.

श्रद्धयेष्टं च पूर्तं च—Mn. 4. 226; N. 9.

32. p. III. 169.

यज्ञार्थं पशवः मृष्टाः—Mn. 5. 39; [cf. पशवो

हि यज्ञः—SB. 3. 1. 4. 9; पशवो

यज्ञः—SB. 3. 2. 3. 11]; N. 7.

20. p. III. 84.

वसा शुक्रमसृग्... द्वादशैते वृणां मलाः ॥—Mn.

5. 135; N. 2. 3. p. II. 31.

सम्यग्दर्शनसम्पन्नः कर्मभिर्न नि [स N. 7. 5.]

व्ययते—Mn. 6. 74; N. 6. 20;

7. 5. pp. II. 462; III. 35.

दण्डस्य हि भयानीचः... स्वभावाद्दुत्तमो नरः ॥—

[Cf. Mn. 7. 18; cf. MBH. S.

P. 15. 5:

राजदण्डभयादेके नराः पापं न कुर्वन्ते ।

यमदण्डभयादेके परलोकभयादपि ॥]; N. 2. 2.

p. II. 27.

व्यसनस्य च मृत्योश्च... स यात्यव्यसनं मृदुः ॥—

[Cf. Mn. 7. 53; the fourth

pāda is the following: स्वर्गो-

त्यव्यसनी मृतः ॥]; N. 5. 2. p. II. 290.

गोरक्षकान् वाणिजिकाः... शूद्रवदाचरेत् ॥—Mn.

8. 102; N. 6. 26. p. II. 481.

नाग्निर्देहाद् रोमापि सत्येन जगति स्थितः [जगतः

स्पशः Mn.]—Mn. 8. 116; N.

5. 15. p. II. 352.

यथैवात्मा तथा पुत्रः... कथमन्यो धनं हरेत् ॥—

Mn. 9. 130; N. 3. 4. p. II. 128.

अविशेषेण पुत्राणां... स्वायम्भुवोऽब्रवीत् ॥—[Cf.

Mn. 9. 133, 139]; N. 3. 4. p.

II. 126.

पुत्रिकायां कृतायां तु... नास्ति हि स्त्रियाः ॥—

Mn. 9. 134; N. 3. 5. p. II. 133.

पुत्राग्नौ नरकायस्मात् पितरं त्रायते सुतः [त्रायते

पितरं सुतः Mn.]—Mn. 9. 138;

N. 2. 11. p. II. 74.

भूमिं भूमिशयांश्चैव हन्ति काष्ठमयोमुखम्—Mn.

10. 84; N. 6. 26. p. II. 479.

जीवसंज्ञोऽन्तर्गत्माऽन्यः सहजः सर्वदेहिनाम्—Mn.

12. 13; N. 3. 15. p. II. 169.

महाभारतम् = MBH.

नाल्पो वा बहुवी पुत्रे विक्रयः । तावदेव सः—

[...स्वल्पो वाथ बहुवीपि विक्रयस्तावदेव

सः । MBH. 1. 17. 5]; N. 3.

4. p. II. 128.

प्राणस्यान्नमिदं सर्वम् --MBH. 12. 15. 22;

N. 10. 18. p. IV. 21.

पथेवस्थित- [प्रत्युवस्थित-MBH.] कालस्य

सुखस्य परिवर्जनम् । अनागतसुखेच्छा

[०सुखाशा MBH.] च नैष [नैव

MBH.] बुद्धिमतां नयः ॥ MBH.

12.140.36; N.8.10.p.III.129.

यज धर्ममधर्मं च उभे [तथा MBH.] सत्यावृते

यज । उभे सत्यावृते त्यक्त्वा येन त्यजसि

तत् [तं MBH.] यज ॥ MBH.

12. 329.40; N. 7.5. p. III.36.

मानवगृह्यसूत्रम् = MGS.

सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासम्--MGS. 1. 9.

25; N. 7. 3. p. III. 15.

मानवश्रौतसूत्रम् = MSS.

ओम्प्रेयामीध्रमुपतिष्ठते वैष्णव्या हविर्धानम्- [उप-

तिष्ठते...ओम्प्रेयामीध्रं etc. MSS. 2.3.

1. 1]; N. 1. 17. p. I. 108.

देवयानाः पित्र्याणांश्च लोकाः सर्वान् लोकानवृणाः

सध्वंरम् [सध्वंरमहि MSS.]—MSS.

2. 5. 5.22; N.7.9.p. III.54.

मैत्रायणीसंहिता = MS.

वहिर्देवसदनं दास्यामि—[Cf. वहिर्देवसदनं दामि-

MS. 1. 1. 2;] JNM. 3. 2. 1;

N. 1. 16. p. I. 98.

चिदसि मनासि—MS.1.2.4; N.5.5.p.II.315.

अनाष्टम्—MS. 1.2.7; N.4. 7.p.II.240.

अंगुशुस्ते—MS. 1. 2. 7; 3. 8. 2; N.

8. 2. p. III. 117.

यत्ते सोम दिवि ज्योतिः—MS. 1. 3. 3; N.

11. 2. p. IV. 53.

वाचस्पतये—MS.1.3.4; N.5.6.p. II.319.

सा मे सत्याशीर्देवान् गम्यात्—MS. 1. 4. 5;

N. 6. 8. p. II. 418.

जनं भगो गच्छति [अगच्छत् MS.]—MS.

1. 6. 12; N. 12.14.p. IV. 113.

त्वा ह्येनं वागभ्यवदत् तत् स्वाशक्तस्य जन्म—

MS.1.8.1; N.8. 21. p.III.138.

प्रजापतिः प्रथममाहुतिमनुहोत् । तत एतस्या आहुतेः

पुरुषोऽजायत । स द्वितीयामनुहोत् ततो-

ऽश्वा अजायन्त—[Cf. प्रजापतिः...अप्रे-

ऽश्वा आहुतिगृह्यत तस्या आहुत्याः पुरुषो-

ऽमृज्यत द्वितीयामनुहोत् ततोऽश्वोऽमृज्यत

MS. 1. 8. 1;] N. 9. 1, 3. pp.

III. 143, 144.

यत्तज्जातः पशुनविन्दतेति तज्जातंवदमो जातवेद-

स्त्वम् [तव and इति om. MS.]—

MS.1.8.2; N.7. 19.p.III. 83.

तस्मात् सर्वानुतु पशवोऽग्निम भसंपन्ति—MS.

1. 8. 2; N. 7. 20. p. III. 84

या पत्युः क्रीता सत्यन्यथान्यैश्चरति—MS. 1.

10. 11; N. 3. 4. p. II. 128.

प्रजापतेर्वी एतज्ज्येष्ठं लोकं यत्पर्वनास्ते पक्षिण

आसन् ते परापातमासन्. [०मायत MS.]

यत्र यत्राकामयन्त । अथ वा इयं तीर्द्ध

शिथिरासीत् । तेषामिन्द्रः पक्षानच्छिनत्

तैरिमामदृष्ट् [०मर्द्धव MS.]—MS.

1. 10. 13; N. 7. 2. p. III. 8.

देवा वै वृषस्य ममै नाविन्दन् ।

तं मरुतः क्षुरवं तीक्ष्णधारया व्ययुः ॥—

[Cf. ...मरुतः क्षुरपविना व्ययुः MS.]—MS.

1. 10. 14; N. 5. 5. p. II. 312.

असौ वा आदित्योऽग्निर्वैश्वानरः—MS. 2. 1.

2; N. 7. 23. p. III. 91.

इयं वै पूषा—MS. 2. 5. 5; N. 12. 17.

p. IV. 116.

शौस्ते पृष्ठम्—MS. 2. 7. 2; N. 7. 4.

p. III. 28.

पृथिव्याः पुरीषम्—MS. 2. 8. 1; N. 5. 13.

p. II. 342.

मारीचात् काश्यपादित्यां जज्ञिरे मरुतां (सप्तं)

सप्तका गणाः—[Cf. सप्त कपालो भवति

सप्त हि मरुतः MS. 2. 1. 8; सप्तक-

पाला भवन्ति सप्त सप्त मारुता गणास्तस्मा-

त्सप्तकपालाः MS. 3. 3. 10]; N. 11.

14. p. IV. 63.

स्वयं विलीनमाज्यं [आज्यं omitted MS.]

पितृणाम्—MS. 3. 6. 2; N. 11.

20. p. IV. 70.

विष्णुर्यज्ञः स देवेभ्य आत्मानमन्तरधात् ।.....

यदासीत् तद्विष्णुराभरत्—[Cf. तं वै

विष्णुराहरद् यज्ञो वै विष्णुः...विष्णुराभरत्

MS. 3. 8. 3.]; N. 5. 4. p. II. 305.

नोपरस्याविष्कुर्याद् [...विः कर्तवै MS.] यदुपर-

स्याविष्कुर्याद् गर्तेष्ठाः [रथेष्ठाः MS.]

स्यात् प्रमौयुको यजमानः—MS. 3. 9.

4; [cf. नाविरुपरस्य कुर्याद् यदाविरुप-

रस्य कुर्याद् गर्तेमित्त्यात् KS. 26. 6];

N. 3. 5. p. II. 131.

वायुः प्राण एव पुरुरवाः [Cf. पुरुरवा असीति प्राण

एव तत् MS. 3. 9. 5]; N. 10.

47. p. IV. 51.

इमे वै सहास्तां ते शम्यामात्रं न्यैताम् [व्यैताम्

MS.]—MS. 4. 1. 7; N. 4.

25. p. II. 272.

स पितृन्सृष्ट्वाऽमनस्यत् तदनु मनुष्यानसृजत—[Cf.

स...पितृन्सृजत...स देवान्सृष्ट्वाऽमनस्यतेव

तेन मनुष्यानसृजत MS. 4. 2. 1];

N. 3. 7. p. II. 136.

सोमो वै वाजस्तस्य चन्द्रमास्तृतीयमयं यः पवते स

तृतीयमिति स तनूकरणे तं सर्वं स्वतनूभूत-

माध्याययति—MS. 4. 5. 6; N. 11.

2. p. IV. 53.

यां सदस्येभ्यो ददाति सोमपीथं तथा निष्क्रीणीते—

MS. 4. 8. 3; N. 11. 2. p. IV. 52.

यथा देवा अंशुमाध्याययन्ति—Cf. MS. 4. 9.

27; 12. 2; N. 2. 6; 5. 11; 11.

5. pp. II. 51, 330; IV. 56.

यमक्षितिमक्षितयः—Cf. MS. 4. 9. 27; N.

7. 17. p. III. 79.

अग्नाविष्णू सजोषस मा वर्धन्तु [...सेमा वर्धन्तु

MS.]—MS. 4. 10. 1; 11. 2; TS.

4. 7. 1; N. 7. 8. p. III. 53.

कुहूमहँ सुकृतं...विधेम—MS. 4. 12. 6; N.

11. 33. p. IV. 81.

होता यक्षदग्निं समिधा सुषमिधा समिद्धम्—MS.

4. 13. 2; KS. 15. 13; N. 8

22. p. III. 142.

दैव्याः शमितारः...अग्निगो—MS. 4. 13. 4;

N. 5. 11. p. II. 331.

देवेभ्यो वनस्पतेरजिह्वैः—MS. 4. 13. 7;

N. 8. 19. p. III. 136.

- वनस्पते रानया...बोचः—MS. 4. 13. 7; TB.3.6.13.7; N.7.8.p.III. 49.
 N. 8. 20. p. III. 137. तं मेदस्तः—MS. 4. 13. 9; N. 6. 16.
 नवेन पूर्वं दयमानाः स्याम—MS. 4. 13. 8; p. II. 444.
 KS. 19. 13; N.4.17.p.II.241. तच्छंयोरारवृणीमहे...चतुष्पदे—MS. 4. 13.
 यां भारत्यादितैरस्पृक्षत् सरस्वतीमं रुद्रैर्यज्ञमावी- 10; N. 4. 21. p. II. 262.
 दिहैवेळया वसुमत्या—MS. 4. 13.8;

योगदर्शनम् (पतञ्जलिनिर्मितम्)=PY.

- क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेषः कश्चिदी- are not found in the sutra]—
 श्वरोऽभ्युपगतः[कश्चिद् and अभ्युपगतः PY. 1. 24; N.7. 4.p. III. 30.

वाजसनेयिसंहिता=VS.

- प्रत्युष्टं रक्षः—VS. 1. 7; TS. 1. 1. 2. 1; 7. p. II. 214.
 N. 2. 2. p. II. 23. तदुदपति गाम्—VS. 12. 71; N. 7. 3.
 जनयत्यै त्वा संयौमि—VS. 1. 22; N. 4. p. III. 22.
 25. p. II. 271. ब्रह्म जज्ञानं...विवः—VS. 13. 3; N. 1. 7.
 प्रोहाणि [प्रोहामि VS.]—VS. 2. 15; N. p. I. 70.
 1. 15. p. I. 94. वि सीमतः सुरुचो वेन आवः—VS. 13. 3;
 भूर्भुवः स्वः—VS. 3. 5, 37; N. 2. 14; N. 1. 7. p. I. 70.
 7. 5. pp. II. 86; III. 37. तस्मिन्नहं नि दधे नाके अग्निम्—VS. 15. 49;
 ओषधे त्रायस्तेनम्—[त्रायस्व only VS.] TS.4.7.13.3; N.2.14.p.II. 88.
 VS. 4. 1; 5. 42; 6. 15; N. 1. असंख्याता सहस्राणि—VS. 16. 54; N. 1.
 15. p. I. 94. 15. pp. I. 94, 95.
 स्वधिते मेनं हिंसीः—VS. 4. 1; 6. 15; N. सुषुम्णः...ताभ्यः स्वाहा—VS. 18. 40; N.
 1. 16. p. I. 101. 2. 6. p. II. 51.
 तपसस्तनूरसिः...पुषेयम्—VS. 4. 26; N. अश्रद्भामृततेऽदधात् श्रद्भं सत्ये प्रजापतिः—VS.
 6. 7. p. II. 411. 19. 77; N. 9. 32. p. III. 169.
 या ते अमे...अपावधीत् । स्वाहा—VS. 5. 8; अवभृथ...रिषस्याहि—VS. 20. 18; N. 5.
 N. 4. 19. p. II. 251. 18. p. II. 360.
 त्रीणि ज्योतीषि सन्ते स बोडशी—VS. 8. 36; दिवे कशान्—VS. 24. 26; N. 5. 15.
 32. 5; N. 3. 21. p. II. 191. p. II. 349.
 शुनं सुफालं...कर्तेनास्मे—[VS. reads कृकवाकुं सावित्रमालभेत—[Cf. कृकवाकुः
 विकृषन्तु for विवृदन्तु of the com- सावित्रः VS. 24. 35]; N. 12.
 mentary]; VS. 12. 69; N. 4. 13. p. IV. 111.

- समिद्धो अजन्—VS. 29. 1; N. 8. 22. दिवि पृष्ठो...बाधते तमः—VS. 33. 92; N. p. III. 141. 7. 23. p. III. 92.
- अधोरामं सावित्रमालभेत—[Cf. अधोरामः सप्त ऋषयः...च देवौ—VS. 34. 55; N. 7. सावित्रः VS. 29. 58, 59]; N. 11; 12. 37. pp. III. 65; IV. 134. 12. 13. p. IV. 111.

वार्तिकम् = Vr. on P.

- निमित्तात् कर्मसंयोगे सप्तमी—Cf. Vr. on P. 2. ईवनिपौ छन्दसि—[Cf. Vr. on P. 5. 2. 3. 36; N. 5. 23; 7. 2. pp. II. 109]; N. 6. 29. p. II. 490.
- 374; III. 4. अर्णसो लोपश्च—Vr. on P. 5. 2. 109; N. 10. 9. p. IV. 12.
- तत्करोति—A fragment of Vr. on P. 3. 1. 26; N. 1. 4; 3. 21. pp. I. 47; II. 192. तप् पूर्वमरुद्भ्याम्—Vr. on P. 5. 2. 122; N. 1. 20. p. I. 119.
- छन्दसि क्रमेके—Vr. on P. 4. 1. 39; N. 9. 26. p. III. 165. आद्यादिभ्य उपसंख्यानम्—Vr. on P. 5. 4. 44; N. 1. 7. p. I. 71.
- असितपलितयोः प्रतिषेधः[...तयोर्ने Vr.]—Vr. on P. 4. 1. 39; N. 9. 26. p. III. 165. रयेर्मतौ बहुलम्—Vr. on P. 6. 1. 37; N. 2. 2; 12. 9. pp. II. 19; IV. 106.
- अध्यात्मादिभ्य उपसंख्यानम्—[Cf. अध्यात्मा- देष्टमिष्यते Vr. on P. 4. 3. 60]; N. 7. 1. p. III. 3. ऋचि त्रेहतरपदादिलोपश्छन्दसि—Vr. on P. 6. 1. 37; N. 2. 1. p. II. 11.
- वनु प्रकरणे युष्मदस्मदोश्छन्दसि सादृश्य उपसंख्या- नम्—[Cf. युष्मदस्मदोः सादृश्ये वतुच्चा- च्यः Vr. on P. 5. 1. 61]; N. 4. 2. p. II. 198. तद्बृहतोः करपत्योश्चोरदेवतयोः सुडागमस्तलोपश्च [...सुद् तलोपश्च Vr.]—Vr. on P. 6. 1. 157. N. 3. 14. p. II. 164.
- चतुरश्रयतावायक्षरलोपश्च—Vr. on P. 5. 2. 51; N. 8. 2. p. III. 116. इयाडियाजीकाराणामुपसंख्यानम्—Vr. on P. 7. 1. 39; N. 8. 11. p. III. 130.
- गुणवचनेभ्यो मतुपो लुक्—Vr. on P. 5. 2. 94; N. 4. 25. p. II. 274. याजीकाराणामुपसंख्यानम्—A fragment of Vr. on P. 7. 1. 39; N. 3. 22 p. II. 193.
- छन्दसीवनिपौ च—Vr. on P. 5. 2. 109; N. 2. 5. p. II. 44. वा णो लुद् वक्तव्यः—[Cf. पातेर्णौ लुग्वक्तव्य Vr. on P. 7. 3. 37]; N. 4 20. p. II. 259.

वाल्मीकीयरामायणम् = Ram.

- यत् क्रौञ्चमिथुनादेकमवधीः—Ram. I. 2. 15; प्रदीयतां दाशरथाय मेघिली—Ram. VI. 14 N. 7. 29. p. III. 109. 3; N. 2. 13. p. II. 82.

वासिष्ठधर्मशास्त्रम् = VDS.

त्रिरात्रं रजस्वलाऽशुचिर्भवति—VDS. 5. 6; मासि मासि रजो ह्यामाम्—VDS. 28. 4; N.
N. 4. 19. p. II. 252. 4. 19. p. II. 252.

वैशेषिकसूत्रम् = Vai S.

उत्क्षेपणमवक्षेपणमाकुञ्चनं प्रसारणं गमनमिति कर्माणि- न विद्यते Vai S. 1. 1.11]; N. 1.
Vai S. 1. 1. 7; N. 1.2.p.I.25. 2. p. I. 25.
न हि कर्म कर्मसाध्यं दृष्टम्—[Cf. कर्म कर्मसाध्यं

शतपथब्राह्मणम् = ŚB.

Reference is to Weber's edition 2.5.5.p.154; N.7.28.p.III.107.
of the Śatapatha Brāhmaṇa. असावादित्यो देवानां चक्षुः—[Cf. चक्षुरादित्यः
यज्ञो वै विष्णुः—ŚB. 1. 1. 2. 13; 3.2. ŚB. 3. 2. 2. 13. p. 238; N.
1. 38; 13. 1. 8. 8. pp. 5,236, 12. 16. p. IV. 115.
963; KB.4.2; 18. 8, 14; TB. 9. यौ प्रत्यक्षावध्विनाविमे एव ते द्यावापृथिव्यौ—
6. 10; 7.10; N.7. 4.p. III.24. [Cf. इमे ह वै द्यावापृथिवी प्रत्यक्षमध्विना-
उरु प्रथस्व इति प्रथयति—ŚB. 1. 1. 6. 8. विमे ŚB. 4.1. 5 16.p. 352; N.
p. 14; N.1.15.p.I. 94. 12. 1. p. IV. 97.
षण्मोर्वीरिहसस्पान्तु—ŚB. 1. 5. 1. 22. p. सर्वे वा इदमम्मयम्—[Cf. अद्विर्वो इदं सर्वमाप्तम्
46; N. 10. 41. p. IV. 45. ŚB. 4. 5. 7. 7. p. 401; N. 9.
तत् पृष्णे पर्याजहुः—ŚB. 1. 7. 4. 7. p.73; 27. p. III. 166.
N. 6. 31. p. II. 497. वैश्वानरं द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति—ŚB. 5.
अमुतो लोकाद् गायत्री सुपर्णो भूत्वा सोममाहरत्— 2. 5. 13. p. 444; [cf. वैश्वानरं
[Cf. गायत्री श्येनो भूत्वा दिवः सोम- द्वादशकपालं निर्वपति—TB. 1. 7. 2.
माहरत्—ŚB. 1. 8. 2. 10. p.81; 5]; N. 7. 23. p. III. 91.
यद्गायत्री श्येनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्तेन अग्नेर्वै धूमोऽन्नम् [...जायते धूमादन्नम् ŚB.]—
सा श्येनः—ŚB. 3. 4. 1. 12. p. ŚB. 5. 3. 5. 17. p. 456; N.7.
258. तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत् 24. p. III. 99.
तं गायत्र्याहरत्—TB. 1. 1.3. 10]; संवत्सरो वैश्वानरः—ŚB. 6.2.1.36; 6. 1. 5;
N. 12. 22. p. IV. 121. pp.511,545; N.7.24.p.III.100.
गायत्री वै श्येनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्—ŚB.1. अग्निगयुर्मनुष्याणाम्—[Cf. अग्निगयुर्वैतत् ŚB.6.
8. 2. 10. p. 81; N.1. 3.p.I.44. 7. 3. 7; अग्निर्वा आयुष्मानायुषः ŚB.
एष नोदियात् यद्येतामन्वावाहुतिं न जुहुयात्—ŚB.2. 13. 8. 4. 8. pp. 560, 1008];

N. 7. 28. p. III. 107.

उह मे कुरु [कर्तुः SB.]—SB. 7. 5.1.22.

p. 612; N. 9. 21. p.III. 161.

यदेभिरात्मानमाच्छादयन् देवा मृत्योर्बिभ्यतस्तच्छन्द-

सां छन्दस्त्वम्—[Cf. तान्यस्मा अच्छदयं-

स्तानि यदस्मा अच्छदयंस्तस्माच्छन्दांसि

SB. 8.5. 2. 1. p. 671; देवा वै

मृत्योर्बिभ्यतस्त्रयीं विद्यां प्राविशन् । ते

छन्दोभिरच्छादयन् । यदेभिरच्छादयंस्तच्छ-

न्दसां छन्दस्त्वम् ChU. 1. 4. 2];

N. 7. 12. p. III. 66.

उभाभ्यामेव वषट्कारेण स्वाहाकारेण च वीर्ये-

णाभ्यादधाति—SB. 9. 3. 3. 6. p.

731; N. 2. 6. p. II. 52.

स्वाध्यायप्रवचने दमनं दाननु यामि—[Cf. प्रिये

स्वाध्यायप्रवचने भवतो युक्तमना भवति

SB. 11. 5. 7. 1. p. 866; cf.

दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च TU. 1.9.1];

N. 2. 2. p. II. 21.

अयं लोकः प्रथमच्छन्दोमयः—[Cf. अयं वै लोकः

प्रातःसवनम् SB. 12. 8. 2. 8. p.

शाङ्खायनश्रौतसूत्रम्=SSS.

अयं वै त्वत्—SSS. 4.14. 36.p.44(Bib.

Ind. ed.);N.7.21. p.III. 86.

त्वमस्मादयं ते योनिस्त्वमस्य योनिः—SSS. 4.

14.36.p.44;N.7.21.p. III.86.

जातवेदो बहस्यैः सुकृतां यत्र लोकः—SSS. 4.

14.36.p.44;N.7.21.p.III. 86.

महारात्रे प्रातरनुवाकयामामन्त्रितः—SSS. 6.

2. 1; N. 12. 1. p. IV. 97.

देवोऽसि नराशंसः—SSS. 7. 5. 22; 18.

941]; N. 7. 8. p. III. 48.

पृथिवी वैश्वानरः—[Cf.इयं वै वैश्वानरः SB.13.

3. 8. 3. p. 978; इयमेव पृथिवी

विश्वमग्निनरः SB. 9. 3.1.3.p.722;

कं त्वं वैश्वानरं वेत्थेति । पृथिवीमेव

राजमिति होवाच—SB. 10. 6. 1.

4. p. 804]; N.7.24.p.III.100.

यथैवेतद्यजमानः सर्वमेधे सर्वान् मेधान् हुत्वा सर्वां

सर्वेषां भूतानां [सर्वाणि भूतानि SB]

श्रेष्ठ्यं साम्राज्यं—[स्वाराज्यं—SB.] माधि-

पत्यं पर्वेति—SB.1 3.7.1.1.p.1001;

N.10.27. pp. IV. 31, 32.

ब्रह्म वै स्वयम्भू तपोऽतयत । तदैक्षत न वै तप-

स्यानन्त्यमस्ति हन्ताहं भूतेष्वात्मानं जुह-

वानि भूतानि चात्मनि—SB. 13. 7.

1. 1. pp. 1000, 1001; N. 10.

27. p. IV. 33.

सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुच्यै—SB. 13. 7. 1. 9.

p.1001;N. 10. 26. p. IV. 31.

अङ्गादङ्गात् सम्भवसि हृदयादधि जायसे—SB.14.

9.4.8.p.1106;N.3.4.p.II.126.

10. p. III. 151.

अग्निर्वैश्वानरः सोमस्य मत्सत्—SSS. 8. 22.

1. p. 94; KB. 5. 8; N. 7.

24. p. III. 101.

आ यो शां भात्या पृथिवीम्—SSS. 8. 22. 1.

p.94; N. 7. 23. p. III. 91.

अग्नये वासन्तिकाय गायत्राय—SSS. 9. 27.

1; N. 7. 8. p. III. 48.

संवत्सरायोत्सृजन्ति—SSS. 16. 10. 9; N.

श्वेताश्वतरापनिषत् = SU.

यस्मात्परम्—SU. 3. 9; N.2.3. p.II. 32.

संहितोपनिषद्ब्राह्मणम् = SUB.

विद्या ह वै ब्राह्मणमाजगाम तवाहमस्मि त्वं मा pp. 29, 30; cf.N.2.4. p.II.38.

पालयस्व । नार्हते मानिने नैव मा दा गो- य आतृणन्त्यवितयेन''कतमञ्चनाह॥—Cf.SUB

पाय मा श्रेयसे तेऽहमस्मि ॥SuB.Pr.3. Pr. 3. p. 32; N. 2.4.p.II. 38.

सांख्यकारिका = SK.

असदकरणादुपादानग्रहणात्''''''सत्कार्यम्॥—SK. 9; N. 1. 2. p. I. 30.

सामवेदः = SV.

येन देवाः पवित्रेण''पुनन्तु नः—SV. 2. N. 5. 6. p. II. 318.

652. p. 84 (Ajmer edition);

A List Of Untraced Quotations

अनुपलब्धमूलाः संदर्भाः

- स्तम्भकुम्भादयो भावाः—N. 1. 2. p. I. 26. एवामेदिवा ददशे—N.2.13.p.II.80.
- संसर्गिभिर्धर्मिभिरुपधीयमानं वस्वेतावतीरवस्थाः सुकृतां वा एतानि ज्योतीषि यन्नक्षत्राणि—N. 2. प्रतिपद्यते—N.1. 2. p. I. 26. 14. p. II. 87; cf. SB. 6. 5.
- न द्रव्यं न कर्म न गुणो वा भावः—N. 1. 2. p. 4. 8. नक्षत्राणि वै जनयो ये हि जनाः I. 27. पुण्यकृतः स्वर्गं लोकं यन्ति तेषामेतानि ज्योतीषि ।
- स एष महानात्मा सत्तालक्षणः—N.1.2.p.I.27. एषामुपरः स्थविष्ठो मध्यमः—N. 2. 21. p. II. 104.
- सर्वैः शब्दैरेव सत्तालक्षण आत्माऽभिधीयते—N. 1. 2. p. I. 28. छन्दांसि वै विश्वारूपाणि—N.2.28.p.II.118.
- सूक्ष्मसत्तासमाविष्टस्य सतो विशेषप्रादुर्भावः सतो विशेषसत्ताप्रतिलम्भो जन्म । तस्मात्सदेवो- पुञ्जीकृतमिव ध्वान्तमेष भाति मतङ्गजः । त्पद्यते । यदि ह्यसदुत्पद्येत—तन्तुभ्यो घटो सरः शरत्प्रसन्नाम्भो नभःखण्डमिवोज्झितम्॥—N. मृदश्च पट उत्पद्येत । न त्वेतदेवं दृष्टम् । 3. 10. p. II. 149.
- तस्मान्मृदवस्थायामेव घटोऽस्त्यनभिव्यक्तः इदं फेनो न कश्चिद्वा बुद्बुदो वा न कश्चन । तुरुषव्यापारेणाभिव्यक्तिर्नीयते ।—N. 1. मायेयं तव दुष्पारा विपश्चिदिति पश्यति ॥—N. 2. p. I. 29. 3. 11. p. II. 153.
- असर्जिषत पवमानाः—N. 1. 3. p. I. 45. नापुत्रकस्य शरीरम्—N. 3. 13. pp. II. 159, 160.
- हवींषि दत्तवतो यजमानस्यार्थापय—N. 1. 4. यदा यथा सिद्धस्तु भवेद्देवो रजस्वलः । p. I. 49. विभक्तेषु विशेषेषु स तदैव प्रतायते ॥—N. 3. 13. p. II. 160.
- पृथ पर्याप्तौ—N. 1. 5. p. I. 65. न चिन्वाथा—N. 3. 16. p. II. 175.
- तस्मादेते व्यक्ततरे इव—N. 1. 9. p. I. 75. असेय एषि वीर—N. 3. 16. p. II. 176.
- ऋच्छन्तीव खे उदगन्ताम्—N. 1 9.p. I. 75. स वा यद्या स न याचते हि—N. 3. 19. p. II. 184.
- निष्कृन्नासन्धिदिग्भरः—N. 1. 10. p. I. 78. द्वादशरात्रीर्दीक्षितो भृतिं वन्तीत—N. 3. 19. p. II. 184; cf. ApSS. 21.
- आकर्षफलकेन जुहोति—N. 2. 3. p. II. 34. 4. 3. द्वादशाहं दीक्षिता भवन्ति ।
- पयसा मैत्रावरुणं श्रीणाति दध्नादित्यम्—N. 2. 5. p. II. 44. तत्त्वं पर्यायशब्देन व्युत्पत्तिश्च द्वयोरपि ।
- उभावधिभ्यां पयः क्षीरिण ज्ञातः—N. 2. 5. p. II. 45. निगमो निर्णयश्चेति व्याख्येयं निगमे पदे ॥—N. 4. 1. p. II. 196.
- अयं परश्चेति तस्मादनुशिष्टं पुत्रमालोक्यमाहुः—N. 2. 11. p. II. 74. उच्यन्तं वा आदित्यमभिरनुसमारोहति तस्माद्भूम

ममृतातेवानु मा पृहाय—N.4.3. p.II. 204.

भक्ताशयत्रेद् विभजत्व वेद—N. 4. 7. p.

II. 213.

एता हि नो महतो अरातीर्जिघांसन्ते शवसा मघानि ।

विश्वास्तन्वो रेषणाय दध्रेऽरिप्रेणाहनसा कुरुतना ताम्—

N. 4. 7. p. II. 213.

वीळो विळित वीळयस्व मायामादस्मादवजीहि वो

न—N. 4. 15. p. II. 231.

स्पर्शने विहितं शौचं सोमसूर्याशुमारुतैः—N. 4.

16. p. II. 236.

त्वामिन्द्र मतिभिः सुते सुनीथासो वसूयवः—N.

4. 19. p. II. 254.

तद्वति वै यज्ञो विदुषा गच्छता य मे समृद्धं भवि-

ष्यति—N. 4. 19. p. II. 256.

अथ यदसम्रयत् पुरोडाशावन्तरेणोपांश्चाज्यस्य यज-

त्यजामितया—N. 4. 20. p. II. 258.

जामि वा एतद् यज्ञे क्रियते यदन्वञ्चौ पुरोडाशौ—

N. 4. 20. p. II. 258.

ऊर्ध्वा नो यज्ञो देवलोकं गच्छतु—N. 4. 21.

p. II. 262; cf. KS. 3. 10—

ऊर्ध्वमिममध्वरं कृष्युत्तमेन पविना ; cf.

VS. 6. 25; 37. 19.

सर्वमिदमाकाशं प्रोतं च—N.4.25.p.II.272.

सर्वत्र वा प्रतिषिद्धवर्जम्—N. 5.2.p.II.295.

स तौरयाण उप याहि यज्ञं मरुद्भिर्निन्द्र सखिभिः

सजोषाः—N. 5. 15. p. II. 351.

अवभृथकाले ऋजीषमसु प्राप्स्यन्ति—N. 5. 18.

p. II. 360.

अध्यानमुपांशु चरन्ति—N. 5.18.p.II. 360.

यज्ञेन देवानाम्—N. 5. 25. p. II. 377; cf.

यज्ञेन देवताभ्यः—A V. 12. 4. 32.

त्रयी विद्या भिषज्यति—N. 6. 6. p. II. 406.

गीर्वाणाः स्युर्दिवौकसः—N.6.14.p. II.437.

अयं वै वायुः पवते प्राणः—N. 6. 15. p.

II. 439; cf. वायुः पञ्च होता स

प्राणः—'I'A. 3. 7. 2.

यद्वै देवो जोषत हविस्तदतिमात्रं वर्धेत आधीयोऽ-

परिमितम्—N. 6. 17. p. II.452.

अन्द्रथो हि वैद्युतात्मना अभिर्जायते अग्नेः सविता

अग्नेर्वा आदित्योऽजायत—N. 6. 21.

p. II. 465; cf. Svet.U.4. 2—

तदेवाभिस्तदादित्यः । Mait.U. स एषो-

ऽभिर्दिविभ्रितः सौरः ; cf. RV. 3.

22. 2—अग्ने यत्ते दिवि वर्चः ।

अग्नेर्वादित्योऽजायत—N. 6. 35. p.II.506.

केचित्संविद्रवतेऽथ कालादावपि वर्तते ।

येन तेन भवेत् सो विकल्पवन्मङ्गले तथा—N.7.

1. p. III. 1.

ओङ्कारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा ।

कण्ठं भित्त्वा विनिर्यातौ तेनेमौ मङ्गलौ स्मृतौ —

N. 7. 1. p. III. 1.

इन्द्रे कामा अयंसत । दिव्यासः पार्थिवा उत । त्वमूषु

गृणता नरः ॥—N. 7. 2. p. III.8.

लाङ्गलमसीः—N. 7. 3. p. III. 22.

ऐन्द्रं पयोऽमावास्यायाम्—N. 7.4.p. III.23.

तेनमेव हि संसारो रागादिक्लेशवासितम् ।

तदेव तैर्विनिर्मुक्तं न भदन्त इति कथ्यते॥—N.7.

5. p.III. 36.

प्रथममहरयमेव लोक आयतनेनाभिर्गायति—N.

7. 8. p. III. 48.

काकुभं दन्तधावनम्—N. 7. 12. p.III.68.

यथात्पल्लिङ्गं वामदेवस्य—N. 7.18.p.III.82.

धनमिच्छेदुताशनात्—N. 7. 19.p. III.83.

वेदिस्तरं बर्हिंरासीदेत्—N. 7. 20.p.III. 85.

आहुतिभ्य एवैनं जनयन्ति—N. 7. 28. p. III. 108.

यदस्य दिशि तृतीयं तदसावादित्यः—N. 7. 28. p. III. 108.

दार्बन्धः सनाशनः—N. 8. 2. p. III. 119.

प्रागुदग्वा चिरस्तम्भे—N. 8. 9. p. III. 128.

स्वयमेव यजमानः कुर्विता—N. 8. 18. p. III. 135.

एकादश संप्रैषीर्यानि जानीमश्छन्दांसि—N. 8. 22. p. III. 142.

यदा यो यजमानः—N. 8. 22. p. III. 142.

सर्वत्र प्रथिताभ्यः स्वस्य—N. 8. 22. p. III. 142.

देवताधिकारे द्वे परे राज्ञाम्—N. 9. 9. p. III. 150.

नाराशंसी नरेभिः कारव्या इतीदं जना उपश्रुतेति नाराशंस्यं तथा विपर्यस्ये—N. 9. 10. p. III. 151.

आदिरसि वानस्पत्—N. 9. 37. p. III. 152.

यदहरेने श्रद्धोपनमति—N. 10. 17. p. IV. 20.

न्यावा जज्ञानः पृथिवी अमेधा—N. 10. 21. p. IV. 23.

वायुगोषा वै वनस्पतयः—N. 11. 5. p. IV. 56.

पैत्रीश्च यामीश्च शंसती—N. 11. 18. p. IV. 68.

यां पर्यस्तमयं प्राण उदियात्—N. 11. 29. p. IV. 78.

अन्नमयाः प्राणाः—N. 11. 36. p. IV. 83;

cf. अन्नं हि प्राणः AB. 7. 13. 8;

अन्नं...प्राणस्य प्राणः—TA. 3. 7. 3.

संप्रधानेष्वग्निषु अस्मिन्दक्षिणे युक्त उपोह्य चीवरम्—N. 11. 48. p. IV. 93.

वसातिषु स्म चरथोऽसितौ पेट्वाविव ।

कदेदमग्निना युवमभिदेवौ अगच्छतम् ॥ N. 12. 2. p. IV. 98.

आद्यान्नालुच उपसंख्यानम्—N. 12. 14. p. IV. 113.

एकं पादं नोत्खिदति सलिलाब्धं स उच्चरन् ।

स चेदुदखिदत्यादं न मृत्युर्नामृतं भवेत् ॥—N. 12. 30. p. IV. 128.

तृतीयसवन एष त्र्यहः—N. 12. 40. p. IV. 138; cf. तृतोये...त्र्यहो भवति—

Katyāyana Śrauta-Sūtra. 22.

7. 8. p. 1008 (Weber's ed.)

APPENDIX V.

Passages from the *Nighantu-bhāṣya* of Devarāja Yajvan, which bear a striking resemblance to the commentary of Skanda Mahesvara on the *Nirukta* but which are not acknowledged as quotations by Devarāja Yajvan.

स्कन्दस्वामी

IV. 9. अथवा 'क्षमायी विधूनेन' इत्यस्य ।

I. 1. 4. 'क्षमायी विधूनेन ।'

(क्षमा)

II. 69. चन्द्रं चन्दतेः ।

I. 2. 2. चन्द्रश्चन्दतेः ।

(चन्द्रम्)

हियते चैरैरायम्यमानं बद्धयमानं यत्नतो रक्ष्यमाणमपीत्यर्थः । शिल्पिभिर्वा पत्र-कटकदिभावेनायम्यमानं विस्तीर्यमाण-मित्यर्थः । हियते जनाजनमिति वा, संव्यवहारार्थम् । द्रव्यस्वभावत्वान्नैकत्रा-वस्थायित्वम्, तस्य सर्वस्य सर्वथा हरतेर्हि-रण्यम् । द्विधातुजत्वप्रदर्शनार्थमाह-हित-रमणम्, हितञ्च तदापदि दुर्भिक्षादौ, रमयति च सर्वदा सर्वमित्यतो हिरण्यम् । तेन गृही-तेन मूषकोऽपि रमते, किमुत मनुष्यः । हर्यतेर्वा स्यात् प्रेप्साकर्मणः । सर्वेण हि सर्वदा तत् प्राप्तुमीप्स्यते ।

I.2.5. हियते चौरैर्यत्नेन रक्षमाणमपि, शिल्पि- (हिरण्यम्) भिर्वा पत्रकटकदिनिर्माणदशायाम्, राज्ञा वा अपराधिगृह्णार । हियते जनाजनमिति वा संव्यवहारार्थम् । द्रव्यस्वभावत्वान्नैकत्रावस्था-यित्वं तस्य । अथ वा द्विधातुजं रूपम् । हिनोने रमतेश्च धातुद्वयात् समुदितात् कन्यन्प्रत्ययो बाहुलकात् रूपसिद्धिश्च । हितं च तदापदि दुर्भिक्षादौ रमयति च सर्वदा सर्वमिति । अथ वा हर्यतेः प्रेप्साकर्मणः । हर्यतेः कन्यन् हिरश्च क्रियते । यथाप्राप्तं रूपम् । सर्वैर्हि तत् सर्वदा प्राप्तुमिष्यते ।

II.148 अम्बुमद्भातीति वा, राजतेरर्थं भातिनाऽऽचष्टे । स्वच्छस्तिमितसरोऽम्बुवदवभासते, कलि-तोपमानं चैतत् । यथा—
पुञ्जीकृतमिव ध्वान्तमेष भाति मतङ्गजः ।
सरः शरत्प्रसन्नाम्भो नभःखण्डमिवोज्झितम् ॥
परमार्थतः स्वरूपमवकाशम् । अम्बुमद्भव-तीति वा, रो मत्वर्थे ।

I.3.1. अथ वा अम्बुवद्भाजने स्वस्थस्तिमितः सरोऽ- (अम्बरम्) म्बुवदवभासते । कल्पितोपमानं चैतत् ।
यथा—
पुञ्जीकृतमिव ध्वान्तमेष भाति मतङ्गजः ।
सरः शरत्प्रसन्नाम्भो नभःखण्डमिवोज्झितम् ॥
परमार्थतः स्वरूपमवकाशः । अथवा अम्बु-मद्भवति । रो मत्वर्थीयः ।

II.313. धन्वन्ति गच्छन्ति धवंसन्ति अस्मादापः ।

I.3.5. धन्वन्ति गच्छन्ति ध्वंसन्तेऽस्मादापः ।

(धन्व)

II.345. पोषयति भूतान्यवकाशदानेनोदकधारणा-दिना चोपकारेण ।

I.3.13. पोषयति भूतान्यवकाशप्रदानेनोदकदानाद्यु- (पुष्करम्) पकारेण च ।

„ वपुष्करं वा सन् वकारलोपेन पुष्करम् ।

„ वपुष्करं सद्वाकारलोपेन पुष्करम् ।

II.70.71. समुद्भवन्ति स्मादाप इत्यादि । संहता ऊर्ध्वं द्रवन्त्यस्मादापोऽन्तरिक्षात्पार्थिवाच्च, रश्मिभिराकृष्यमाणा वायुना प्रेर्यमाणा इत्यु-

I.3.15. समुद्भवन्ति संगता ऊर्ध्वं द्रवन्ति गच्छन्त्य- (समुद्रः) स्मादापो रश्मिभिराकृष्यमाणा आदित्यमण्ड-लम् । ..... यद्वा संहता अभिद्रव-

भयत्र तुल्यमपादानसाधनत्वम् । संहता वाभि-
द्रवन्त्येनं नदनदीभावेन पार्थिवं भौमरस-
लक्षणा वायुना प्रेर्यमाणा आदित्यमण्डलाद्वा
वर्षाकाले रश्मिभिः पर्वाक्षर्यमाना अन्तरिक्ष-
लक्षणमापः । अत्रापि कर्मसाधनत्वमवि-
शिष्टम् । समोदन्तेऽस्मिन् जलचराणि भूतानि,
इतरान्तरिक्षचराणि । अथवा समुद्रको
भवति । समेकीभावे, उदकादुच्छब्दो रो
मत्वर्थः । एकीभूतमुद्रकमस्मिन् विद्यते इति
समुद्रः । वर्षास्वन्तरिक्षेऽपि तुल्यम् । समु-
न्नतीति वा, एको लीलया भुवं ह्रदयति,
अपरो वर्षणेति ।

न्येनमापो भौमरसलक्षणा वायुना प्रेर्यमाणा
आदित्यमण्डलाद्वा वर्षाकाले रश्मिभिः पर्या-
वर्त्यमानाः । ..... समोदन्तेऽस्मिन्
भूतानि अन्तरिक्षचारीणीति वा । .....
यद्वा समित्येकीभावे, उदकादुच्छब्दः, रो
मत्वर्थीयः । एकीभूतमुद्रकमस्मिन् विद्यते
वर्षास्त्विति ..... समुनत्ति वर्षेण भुवनं
समुद्रः ।

II. 86. सु अरणं गमनम्, तत्सुखाय हिताय वा
शोभनं यस्य । ..... सर्वत्र शोभनं
वा प्रेरणं तमसां यस्य । सुष्ठु वा ऋतो गतो
रश्मिभि रसानादतुम्, भासं वा ज्योतिषां
नक्षत्रादीनाम् । स्मृतो भासेति, ...
साऽपि सुष्ठु गता शोभनं वा अरणमस्यां
शोभनैवा पुण्यकृद्भिरर्यतेऽस्यां सुष्ठु वा
पुण्यकृत ईरयतीति । तत्र गमनाय स्मृतो
रसैः, कर्मणि क्तः, स्मृता भाभिर्ज्योतिषां स्व-
यमेवादीता ।
दिव उदाहरणम्—‘ भूर्भुवः स्वः ’ इति ।
आदित्यस्य तु—
‘ एभिर्नो अकैर्भवा नो अर्वाङ् स्वर्णज्योतिः ।

I. 4. 1. शोभनमरणं गमनं सुखाय हिताय वा यस्य,
(स्वः) शोभनं वा प्रेरणं तमसां यस्य, सुष्ठु वा
ऋतो रश्मिभिः रसानादातुं, भासं वा ज्योतिषां
नक्षत्रादीनाम् । भासा सुष्ठु ऋतः प्राप्त इति
वा स्वरादित्यः । यौः सुष्ठु गता शोभनं
वा अरणमस्यां शोभनैवा पुण्यकृद्भिरर्यते ।
सुष्ठु वा पुण्यकृत ईरयति । स्मृतो रसैः
स्मृतो भाभिर्ज्योतिषां स्वयमेव वा दीप्ताम् ।
‘ भूर्भुवः स्वः ’ इति दिव उदाहरणम् ।
‘ एभिर्नो अकैर्भवा नो अर्वाङ् स्वर्णज्योतिः ’
इत्यादित्यस्य ।

II. 87. प्रादुख्य एनं शुक्लो वर्णः । संस्पृष्टा रसान्,
तद्वन्तोऽयम् । ..... आवाता
रसानित्यर्थः । कृतव्याख्यानमन्वत् ।
अथ यौः संस्पृष्टा व्याप्ता ज्योतिर्भिः पुण्य-
कृद्भिः । ‘ सुकृतां वा एतानि ज्योतींषि
यन्नक्षत्राणि ’ इति श्रुतेः ।

I. 4. 2. प्रादुख्य एनं शुक्लो वर्णः । संस्पृष्टा रसान्,
(पृथिः) तद्वन्तोऽयम् । आवाता रसानित्यर्थः । कृत-
व्याख्यानमन्वत् .....
यौस्तु संस्पृष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिः ।
‘ सुकृतां वा एतानि ज्योतींषि यन्नक्षत्राणि ’
इति श्रुतेः । ‘ पृथेः पुत्रा उपभासो रभिष्ठाः ’

आदित्यस्योदाहरणम्—‘अयं वेनश्चोदयत्’
इति व्याख्यास्यते । दिवः—

इति निगमो दिवः । ‘अयं वेनश्चोदयत्’
पृश्निगर्भाः’ इत्यादित्यस्य ।

पृश्नेः पुत्रा उपमासो रभिष्ठाः.....।

II. 88. नाक आदित्यो भवति । नेता प्रापयिता
भासामात्मीयानां सर्वत्र, ज्योतिषां प्रणयो
नायक इत्यर्थः । .....
अथ द्यौः । कमिति सुखनाम, तत्प्रतिषिद्ध-
मकं दुःखं, पुनः प्रतिषिध्यते, सुखमेवेत्यर्थः ।
.....अस्मिन्नर्थे ब्राह्मणं पठित्वा व्याचष्टे—
‘न वा अमुं लोकं जग्मुषे किंचनाकम् ।
.....उदाहरणम्—‘नाकस्य पृष्ठे इति
व्याख्यातम् ।

I. 4. 3. नेता भासामात्मीयानां, ज्योतिषां प्रणायक-
(नाकः) आदित्यः ।

द्यौस्तु, कमिति सुखनाम, न कम् अकम्
असुखम्, न अकं यत्र य नाकः ।
.....

‘न वा अमुं लोकं जग्मुषे किंचनाकम्’
इति ब्राह्मणम् । अत्यन्तसुखमित्यर्थः ।
‘नाकस्य पृष्ठे अधितिष्ठति श्रितः’ इति दिवः ।

II. 89. गौरादित्यो भवति । गमयति रसान्
मण्डलं प्रति रश्मिभिः । गच्छति वा
मध्यमक्षये । अथ द्यौः । यत्पृथिव्या उपरि
दूरं गता । ‘उतादः पुरुष’ इत्यादित्यस्योदा-
हरणम् । दिवः—‘गवामसि गोपतिः’ इति ।
पृथिव्या रसानादातुमाविष्टोऽभिनविष्ट
इत्यर्थः । एवमेव भासां ज्योतिषाम् । भासा
वा व्याप्तः । द्यौर्गम्येवम् ।

I. 4. 4. गमयति रसान् मण्डलं प्रति रश्मिभिः ।
(गौः) गच्छति वाऽन्तरिक्षे इति गौरादित्यः ।
यत्पृथिव्या उपरि दूरं गता, ...गौः
द्यौः । ‘गवामसि गोपतिरेक इन्द्र’ इति
दिवः । ‘उतादः परुषे गवि’ इत्यादित्यस्य ।

I. 4. 5. पृथिव्यो रसानादातुमाविष्टोऽभिनविष्ट
(विष्टप्) इत्यर्थः । एवमेव भासं ज्योतिषाम् । भासा
वाऽऽविष्टो व्याप्त आदित्यः । द्यौर्गम्याविष्टा
ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिश्च ।

नयते । अपि वा भन एव स्याद्विपरीतः ।
भासनः सन्नाकारस्य ह्रस्वत्वेन सलोपेन च
भनः, भनः सन् नभः । न न भातीति वा,
नकारलोपेन नभः । न न भाति भात्येवेत्यर्थः ।
एतेन द्यौर्व्याख्याता । ‘ज्योतिष्मती प्रति-
मुञ्चते नभः’ शुक्र ऋषभा नभसा इत्यु-
दाहरणम् ।

I. 4. 6. नयतेः । .....नाकशब्देन समानोऽर्थः । अथ वा
(नभः) भासनशब्दस्याकारह्रस्वत्वं, सकारलोपः,
नकारभकारयोश्च स्थानविपर्ययः सान्तत्वं
च । सर्वत्र मुत्रप्रात्यनुक्तौ पृषोरादित्वाद्-
ष्टव्यम् । यद्वा न न भाति भाति, भात्येवे-
त्यर्थः । .....एतेन द्यौर्व्याख्याता । ‘ज्योतिष्मती
प्रतिमुञ्चते नभः’ । शुक्रहा नभसेत्युदाह-
रणम् ।

II. 90. रक्षना रश्मिरिति कतिपयप्रयोगविषय एवायं
रश्मिः, ‘रहत्यादिवत्, न सर्वत्र, बन्धनप्रतीतिः ।

I. 5. 4. रक्षा रश्मिरिति कतिपयप्रयोगविषय एवायं
(रश्मयः) रश्मिः, भरत्यादिवत्, न सर्वत्र बन्धनप्रतीतिः ।

- II.387. तं तमर्थं प्रत्यागमनात् । ..... अभ्यशानात् । I. 6. 2. तं तमर्थं प्रत्यागमनात् । ..... अभ्यशानात् ।
परस्परं दिग्भिरहोभिः संव्याप्तेः । (आशाः) परस्परदिग्भिराभिः संव्याप्तेः ।
- II.280. सप्त सप्ता संख्या गता षड्भ्यः सकाशात् । I.6.13. षड्भ्यः सकाशात् सप्ता संख्या सप्त ।
(सप्त ऋषयः)
- IV.134-135. ये सप्त संख्याका रमय ऋषयो ,, सप्तसंख्याकाश्च ते ऋषयो द्रष्टारश्च त्रैलोक्य-
द्रष्टृत्वाद् द्रष्टारस्त्रैलोक्यस्य । स्येति सप्त ऋषयः ।
- II.459. रात्रिशब्दनिर्वचनार्थं प्रसिद्धं तावदाह I.7.20. रात्रिनामनिर्वचनार्थं प्रसिद्धं तावदुच्यते ।
गोरूथः प्रसवकाले अहान्तरेभ्य उच्छ्रित- (ऊथः) गोरूथ उद्धततरं भवति प्रसवकाले अह-
तरं भवति । यद्वा उपशिष्टमुद्धतमुद्धत- न्तरेभ्यः उच्छ्रिततरं भवति । यद्वा उपो-
मिव केनचित् । ततस्त्रस्रो रसानुप्रदानसा- न्तरेभ्यः उच्छ्रितमुद्धतमुद्धतमिव केनचित् ।
मान्याद् रात्रिरप्यूथ उच्यते इति । ततः स्नेहं रसानुप्रदानसामान्याद्रात्रिरप्यूथ
उच्यते ।
- IV.76. वाजो बलं वेगो वा तद्वती वाजिनी । I. 8 8. वाजो बलं वेगो वा तेन तद्वती वाजिनी ।
कासौ ? सरस्याः स्वभूता मेना तद्वती (वाजिनीवती)कासौ ? उपसः स्वभूता तेन तद्वती वाजि-
वाजिनीवती सरसती । अथवा वाजं नीवती । यद्वा वाजो हविलक्षणमन्नाद्यस्या
हविलक्षणमन्नं तद्यस्या अस्ति सा वाजिनी अस्तीति वाजिनी यागसन्ततिः । तद्वती
यागसन्ततिस्तद्वती वाजिनीवती सरसती । वाजिनीवती ।
- II.101. श्वेत्या श्वेततेः, श्वेतो वर्ण इति वर्णसा- I.8.12. श्वेततेः श्वेत्या । श्विता वर्ण इति वर्णसा-
मान्यम्, सामर्थ्यादीतिमच्छ्रुवर्णविशेष- (स्वेत्या) मान्यम् । सामर्थ्यात् शुक्रवर्णेऽपि । शेषे
विषयं द्रष्टव्यम् । उपसि कथा दर्शनात् । पर्यवसितं द्रष्टव्यम् । उपसि तथा दर्शनात् ।
- II.308. स्वयमेव तानि गच्छन्ति नहि कश्चित् । I.9.5. स्वेन आत्मनैव गच्छन्ति । अपि वा
सारयन् दृश्यते । अपिवा स्वरादिय एतानि (स्वसराणि) स्वरित्यादित्यनाम । ..... आदित्येन
सारयति । तदुदयास्तमयाभ्यां तानि गमयति । सारयते । ..... स हि स्वोदयास्तमयाभ्यां
तानि गमयति ।
- III.149. हन्यते हि तैः सोमः । I.10.2. हन्यतेऽनेन सोमः ।
(प्रावाः)
- II.302. वरमुदकमाहरतीति वा । I 10.13. वरमुदकमाहरतीति वराहः । .....
(वराहः) वरं वरमित्यत्रैकस्य वरशब्दस्य निवृत्तिः ।
वरशब्दाद् बृहेश्च वराह इति । वरशब्दाद् बृहेश्च वराह इत्यर्थः ।
- III.8. एवं चरकाध्वर्यूणां ब्राह्मणे इतिहासः I.10.15. तथा (च) चरकाध्वर्यूणां ब्राह्मणे
श्रूयते—'प्रजापतेर्वा एतज्ज्येष्ठं तोकं यत्प- (रौहिणम्) इतिहासः श्रूयते—'प्रजापतेर्वा एतज्ज्येष्ठं
र्वतास्ते पक्षिण आसन् ते परापतमासन् तोकं यत्पर्वतास्ते पक्षिण आसन् । ते यत्र-

यत्र यत्राकामयन्त । अथवा इयं तर्हि
शिथिरासीत् । तेषामिन्द्रः पक्षानच्छिनत्
तैरिमामदृढदिति ।

II.95. वृत्रो वृणोतेराच्छादनार्थस्य, आच्छादयति
ह्यसौ कृत्स्नं नभः । वर्ततेर्वा गत्यर्थस्य,
गच्छति ह्यसौ नभः । वर्धतेर्वा वृद्धयर्थस्य ।
ब्राह्मणदृष्टास्त्रयोऽपि निर्वचनप्रकारा इति
दर्शयति—‘यदिमांलोकानावृणोत् तद्वृत्रस्य
वृत्रत्वमिति विज्ञायते । यथा यदवतेयत्
तथा इषुमात्रमवर्धत’ इति ।

II.380. पुनः पुनराह्वयति शब्दं करोति, रसान्
वादत्ते, जुहोति वात्मनीति ।

III.159. वाक् पुनः प्रकाशयत्यर्थान् अर्थविशेषान्
व्यवच्छेदनाय । खशया मुखाकाशे शेते
तत उपलब्धेः ।

IV.88. पीयते हि सा तत्प्रवृत्तवृष्ट्युदकद्वारेण ।

III.166. कृत्स्नं ताभिर्व्यापिम् । ‘‘‘अथ चावर्धण-
श्रुतिः ‘सर्वे वा इदमम्मयम्’ इति ।

IV.125. विष्णातेः शौचार्थस्य । तद्वि प्रथमं
शौचसाधनम् । विपूर्वस्य सचतेर्वा । तद्वि
स्नानपानावगाहार्थिभिः सेव्यते ।

II.106. ब्रवीतेः शब्दार्थस्य । तद्विपतत् साकार-
शब्दं करोति । भ्रंशतेर्वा, तदावरणत्वात् ।
उभयस्माद्वा, मेघेभ्यो भ्रश्यते शब्दवच्चेति ।

IV.8. आभिमुख्येन युज्यतेऽन्नेनत्यायुधम् ।

II.156. मानेन स्वगुणेन परिमाणेन अन्यान् यद-

यत्र कामयन्ते तत्परा तमासत । इयं हि
शिथिरासीत् । तेषामिन्द्रः पक्षानच्छिनत् ।
तैरिमा बृढदिति ।

I.10.28. वृणोतेराच्छादनार्थात् आच्छादयति ह्यसौ
(वृत्रः) कृत्स्नं नभः । वर्ततेर्वा गतिकर्मणः ‘‘‘गच्छति
ह्यसौ कृत्स्नं नभः । वर्धतेर्वा वृद्धयर्थात् । ‘‘‘
ब्राह्मणोक्ता एवामी त्रयोऽप्यर्थाः—‘यदि-
मांलोकानावृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्रत्वम् । स इषु-
मात्रमिषुमात्रं विश्वङ् अवर्धत’ इति ।

I.11.29. जोहुवाति पुनः पुनराह्वयति शब्दं
(जिह्वा) करोति, रसान् वादत्ते, जुहोति वा स्वा-
त्मनि ।

I.11.43. प्रकाशयत्यर्थान् । यद्वा खेशया सती
(कशा) वर्णव्यापत्यादिना कशा । वाग्धि मुखान्
काशते तत उपलब्धेः ।

I.11.52. पीयते हि सा तत्प्रवृत्तवृष्टिद्वारेण ।
(धेनुः)

I.12.5. व्याप्नोति सर्वमम्भः । तथा चाथर्वणी श्रुतिः
(अम्भः) ‘सर्वमिदमम्मयम्’ इति ।

I.12.15. यद्वा, विपूर्वात् ‘ष्णा शौचे’ विशेषेण
(विषम्) स्नात्यन्नेनेति विषम् । तद्वि प्रथमं शौच-
साधनम् । विपूर्वात् सचतेर्वा पूर्ववत् उप-
त्ययः । तद्वि स्नानपानावगाहार्थिभिः सेव्यते ।

I.12.19. ब्रवीतेः शब्दार्थात्, भ्रश्यतेर्वाभ्रःपतना-
(वृवृकम्) र्थात्, उभाभ्यां समुदिताभ्यां वा ‘‘‘क्रमे-
णार्थः । तद्विपतत् साकारशब्दं करोति ।
भ्रश्यति दिवोऽनावरणत्वात् मेघेभ्यो भ्रश्यति
शब्दवच्चेति ।

I.12.29. आयुज्यतेऽन्नेनत्यायुधम् ।
(आयुधानि)

I.12.52. मानेन स्वगतेन परिमाणेन अन्यान्

पेक्षमस्य महत्त्वं तान् जहाति अतिक्रामति,
मानशब्दाज्जहातेति शाकपूणिः ।

(महत्) स्वस्मादूनप्रमाणान् पदार्थान् जहाति
अतिक्रामति । .....मानशब्दाज्जहातेति.....

(Compare Appendix II, page
334 also-)

III.166. आपः कस्मात् ? आप्रोतेः कृत्स्नं ताभि-
व्याप्तम् । आप्रोतेः संप्रहकर्मत्वात् । अथ
चाथर्वणश्रुतिः 'सर्वं वा इदमम्मयम्' इति ।

I.12.53. कृत्स्नं ताभिर्हि व्याप्तम् । आप्रोतेः संप्रह-
(आपः) कर्मत्वात् । तथा चाथर्वणिका श्रुतिः । 'सर्वं
वा इदमम्मयम्' इति ।

II.402. कचिच्च प्रथमा समानाधिकरणे शानच्
द्रष्टव्यः । तच्च दर्शयति रुजन्ति कूलानीति
रुजाना नद्यः ।

I.13.8. अत्र च प्रथमा समानाधिकरणे शानच्
(रुजानाः) भवति । .....रुजन्ति कूलानि ।

IV.35. तूर्णमश्नुते .....अथवा तीर्णेऽन्तरिक्षे
क्षियति निवसति । .....तूर्णशब्दात्
पूर्वपदम् । रक्षतेरश्रोतेर्वोत्तरपदमित्यर्थः ।

I.14.14. तूर्णमश्नुते गन्तव्यम् । तीर्णेऽन्तरिक्षे
(ताक्ष्यः) क्षियतीति ताक्ष्यः । तूर्णशब्दात् तीर्ण-
शब्दाद्वा पूर्वपदम्, अश्रोतेः क्षीयतेर्वोत्तर-
पदम् ।

II.252. तद्वि हरति तमः ।

I.17.9. हरति तमः ।

(हरः)

II.54. शृङ्गस्थानीयत्वाद्वा दीप्तिरत्र शृङ्गमुच्यते ।

I.17.11. शृङ्गशब्देनात्र शृङ्गस्थानीयत्वाद् दीप्तय
(शृङ्गाणि) उच्यन्ते ।

II.55. श्रितं हि तदाश्रितं मण्डले । 'शृणातेः'
वा हिंसार्थस्य । हिनस्ति हि तद्वीष्मे
प्राणिनः । शरणाय हिंसायै उद्गतमूर्ध्वगत-
मिति शृणातेरुद्गमेति पुनर्निर्वचनं द्विधातु-
जत्वेन । तम आदेर्हिंसार्थमित्यर्थः । अथवा
शरणं रक्षा, तदर्थम् । द्विधातुजमेव, रक्षति
हि प्राणिनः सस्यनिष्पत्त्यादिना ।

शिरसो निर्गतमिति वा । शिरःशब्दा-
न्निर्गमेश्च शिरस आदित्यान्निर्गतमित्यर्थः ।
'असावादित्यः शिरः प्रजानाम्' इति
श्रवणात् ।

„ श्रितं हि तदाश्रितं मण्डले । 'हिनस्ति तद्वी-
ष्मेण प्राणिनः । 'शरणाय हिंसायै गतं मस्त
कादेरुद्गतमूर्ध्वगतमित्यर्थः । शृणातेरुद्गतेश्च
रूपमित्यर्थः । 'अथ वा शरणं रक्षा, तद-
र्थमुद्गतं, रक्षति तत् । प्राणिनस्तस्य निष्प-
त्त्यादिना । शिरसो निर्गतमिति वा । शिरः-
शब्दान्निर्गमेश्च शृङ्गस् । शिरस आदित्या-
न्निर्गतेमित्यर्थः । 'असावादित्यः शिरः प्रजा-
नाम्' इति श्रवणात् ।

IV.65.66. विष्ट्वीति नेदं कर्मनामात्रं गृह्यते ।
किन्तु विषेव्याप्त्यर्थस्य क्रियाशब्दोऽयम् ।
स्नात्त्यादित्वादीकारः । विष्ट्वी विष्ट्वा

II.1.6. स्कन्दस्वामी 'विष्ट्वीति नेदं कर्मनाम'
(विष्ट्वी) अतो विषेव्याप्त्यर्थस्य क्रियाशब्दोऽयम् ।
स्नात्त्यादित्वादीकारः । विष्ट्वा व्याप्तिं कृत्वेत्यर्थः

व्याप्य कृत्वेत्यर्थः । शमीति कर्मनाम कर्माणि
प्रख्यातानि ।

शमीति कर्मनाम । कर्मणीति द्वितीयाबहु-
वचनान्तत्वेनाभाष्ययत् ।

IV.26. कृष्टयं इति मनुष्यनाम । कर्म यतो भव-
तीति । 'नैव कश्चित् क्षणमपि जातु तिष्ठ-
त्यकर्मकृत्' इत्याह । कर्मवन्तो भवन्तीति
विकृष्टदेहा वा विविधं कृष्टो विक्षिप्तः परि-
कण्डूयनाद्यभिलषितक्रियानुष्ठानसमर्थो देहो
येषाम् ।

II.3.7. तथा च भाष्यकारः—'कृष्टय इति मनुष्य-
(कृष्टयः) नाम कर्मवन्तो भवन्ति' इति । तथा च
श्रीभगवद्गीतायाम्—'नैव कश्चित् क्षणमपि
जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ।' इति । .....
विविधं कृष्टो विक्षिप्तः परिकण्डूयनाद्यभिल-
षितक्रियानुष्ठानसमर्थः । कः ? इत्यपेक्षायां,
सामर्थ्याद्देहः । स येषामस्तीति पूर्ववन्म-
त्वर्थीयः । तथा च भाष्यम्—'विकृष्टदेहा
वा' इति ।

II.252. लोका हरांसि । तेषु ह्रियते सर्वम् । त एव
वा मृत्युना कालेनाह्रियन्ते ।

II.3.10. हरन्ति पदार्थान्, प्रसह्य ह्रियन्ते मृत्युनेति
(हरयः) वा ।

III.89. पूरयितव्याः कामानाम् ।

II.3.20. पूरयितव्याः कामानाम् ।
(पूरवः)

II.142. धूर्वन्ति घ्नन्ति उपक्षयन्ति कर्माणीत्यर्थः ।

II.5.18. धूर्वन्ति घ्नन्ति उपक्षयन्ति कर्माणीत्यर्थः ।
(धुरः)

II.143. धारयतेर्वा धूः, धार्यते हि सा बलीवर्देः ।
अङ्गुलयोऽपि धार्यः सुवर्णनवोपलादीनि धारय-
न्तीत्युभयप्रकारेण निर्वचनम् ।

„ धारयतेर्वा औणादिके किपि बाहुलकाद्
आकारस्य उकारः । अङ्गुल्या हि धार्य
सुवर्णादि धारयति ।

III.152. श्रवः श्रूयत इति श्रवः कीर्तिः प्रशंसा ।

II.7.4. 'श्रु श्रवणे' । कर्मण्यसुन् । श्रूयते ह्यन्नं
(श्रवः) वर्ण्यमानं श्रवो यशः ।

IV.4. श्रूयत इति कर्मणि कारके । अन्नं वर्ण्यमानं
श्रूयते ।

III.164. पातेर्वा रक्षणार्थस्य । रक्षितव्यं हि तत् ।
प्यायतेर्वा ।

II.7.6. 'पा रक्षणे ।' ..... रक्षितव्यं ह्यन्नम् । प्याय-
(पितुः) तेर्वा ।

I.68. मघमिति धननाम मंहतेर्दानकर्मणः । तद्धि
दीयते ।

II.10.1. मंहतिर्दानकर्मा । दीयतेऽर्थिभ्यः ।
(मघम्)

II.122. रिच्यतेऽवतिष्ठते, प्रयतः-म्रियमाणस्य,
पुत्रधनम् । न तेनैव सह म्रियत इत्यर्थः ।

II.10.2. रिच्यतेऽवतिष्ठते प्रयतः म्रियमाणस्य
(रेक्षणः) धनम् । धनिना सह न म्रियत इत्यर्थः ।

IV.89. अघ्न्या मध्यमस्थाना । कस्मात् ? अघघ्नी
अघस्य दुर्मिक्षादेर्हन्त्री । अहन्तव्या वा ।
भर्मधुकूपक्षे स्पर्शनेनाघस्य पापस्य हन्त्री ।

II.11.1. अघ्न्या । 'अहन्तव्या भवतीत्यघघ्नी'
(अघ्न्या) इति भाष्यम् । अघस्य दुर्मिक्षादेर्हन्त्री ।
स्पर्शनेनाघस्य पापस्य हन्त्री वा । अहन्तव्या ।

- II. 387. निर्विवक्षयोपन्यास इति चेन्न निपात-
त्वात् । II. 15. 16. निर्विवक्षयोपन्यास इति चेन्न निपात-
(आशुः) त्वात् ।
- II. 266. भरतेर्वा । द्वियन्ते हि तदर्थं योधानामा-
यूषि धनानि च । II. 17. 5. हरेतेर्वा घः । द्वियन्ते हि तत्र योधा-
(भरे) नामायूषि धनानि च ।
- II. 380. आह्वयन्ते तत्रस्थैर्योद्धारः । II. 17. 7. आह्वयन्तेऽत्र परस्परं स्पर्धया योधाः ।
(आहवे)
- III. 163. पृतनाः सेनास्तासां गमनार्थम् । यत्र II. 17. 9. पृतनानां सेनानामजनं जयनं वा यत्र ।
योद्धुं संगच्छन्ते । जयार्थं वा । (पृतनाज्यम्)
- III. 156. सङ्काः सचतेर्गतिकर्मणः सङ्गच्छन्ते वा II. 17. 14. सचतेर्गतिकर्मणो.....संकी-
तत्र योद्धारः संकीर्त्यन्ते वा । (सङ्का) त्यन्ते तत्र योद्धारः । सम्यक् कृत्यन्ते
छिद्यन्ते आयुधैर्वा ।
- III. 163. प्रधान इत्यपठितमपि सामर्थ्यात् संग्राम- II. 17. 17. प्रधान इत्यपठितमपि संग्रामनाम ।
नाम । प्रकीर्णान्यस्मिन्निति ग्रहणकरूपेणोप- (मीलहे) प्रकीर्णान्यस्मिन्निति आभरणरूपेण प्रक्षिप्ता-
क्षितानीत्यभिप्रायः । यत्र तु परस्परं जिघां- नीत्यभिप्रायः । यत्र परस्परं जिघांसतां
सतां प्रवृत्तिस्तत्रोपपन्नतरं निर्वचनम् । प्रवृत्तिस्तत्रोपपन्नतरं निर्वचनम् । चूडामणि-
चूडामणिमुकुटकटकादिविक्षेपात् । कटकविक्षेपात् ।
- III. 157. संपूर्वादत्तेः सम्पदादि क्तिप् । संभक्ष- II. 17. 22. सम्पूर्वादत्तेःक्तिप् सम्भक्षयन्ति यो-
णात् परस्परस्यायुषाम् । समदन्तीति समदः (समत्सु) ब्रूणामायूषि । सम्पूर्वात् 'मदी हर्षे' इत्यस्मा-
संग्रामा उच्यन्ते । मदतेर्वा क्तिप् हर्षकर्मणः द्वा । क्तिप् समो मलोपः । संहृष्यन्ति तत्र
पूर्ववत् संहृष्यन्ति हि तत्र योद्धारः । सुभटाः ।
- II. 149. मथ्यन्ते हि तत्र योधाः, स्खलतेर्वा, स्ख- II. 17. 38. मथ्यन्ते हि योद्धारस्तत्र । 'स्खल
लन्त हि तत्र योधाः । (खले) सञ्चलने' इत्यस्माद्वा घः । व्यत्ययेन
सकारलोपः । स्खलन्ति तत्र कातराः ।
- IV. 9. श्वतेः खण्डनार्थस्य । श्वतेर्वा उज्ज्वलत्वात् । II. 20. 1. श्वेततः । उज्ज्वलत्वात् । श्वतेर्वा..... ।
(दिद्युत्)
- I. 119. पवतिर्गतिकर्मा, गन्तारं शत्रूणामुपरि । II. 20. 5. पवतिर्गतिकर्मा । 'अच इः ।' गन्ता
(पविः) शत्रून्, गम्यतेऽनेन यश इति वा ।
- II. 152. वर्जयति प्राणैरिति केचिद् वाक्यशेषमध्या- II. 20. 9. वर्जयति प्राणैः शत्रून् । अन्ये वर्जयति-
हरन्ति । अन्ये वर्जयतिमेव विनाशार्थं (वज्रः) मेव विनाशार्थमाहुः । विनाशयति शत्रून् ।
वर्णयन्ति ।
- „ तत्र कुस्त इत्येतद्यदा वज्रः, तदा कुन्ततेः, II. 20. 11. कुन्ततेः । 'स्तुष्टुश्चिक्कृत्यभिभ्यः कित्'

छिनत्तीति कुत्सः, ऋकारस्योकारः सोना- (कुत्सः) इति सप्रत्ययः । कृन्ततेरकारस्य बाहु-
मकरणः । लकादुत्वम् । कृन्तति शत्रून् ।

II.455. मेघस्य पर्वतस्य वा समुच्छ्रिताः प्रदेशाः II.20.12. मेघस्यानन्तं पर्वतस्य वा समुच्छ्रिताः
कूलानीव । शातनं तेषाम् । (कुलिशः) प्रदेशाः कूलानीव, तेषां शातनात् ।

IV.8. तीक्ष्णं ह्यायुधं योद्धारमुत्साहयति । II.20.14. तीक्ष्णमिहायुधं योद्धारमुत्साहयति ।
(तिग्गम्)

II.55. प्रभवति हि तत्सर्वस्यानुग्रहाय । III.1.4. भवति तत् सर्वस्यानुग्रहाय ।
(भूरि)

II.326. तवतेर्वृद्धयर्थस्य । III.3.6. तवतिर्वृद्धयर्थः ।
(तवसः)

III.144. अथवा उरु भातीति ऋभुर्विस्तीर्णमन्त- III.3.10. उरु विस्तीर्णं भाति । ऋतेन सत्येन
रिक्षम् । तस्मिन् यः क्षयति वसति स (ऋभुक्षाः) यज्ञेन वा भाति भवति वा ऋभुः ।
ऋभुक्षाः । अथवा ऋभवः सौधन्वनास्तेषां क्षयते रैश्वर्यकर्मणः क्षयते वा ऋभूणां
यः क्षयति राजति ईष्ट इत्यर्थः स क्षयति ईष्टे, ऋभौ महति स्थाने निवसति
ऋभुक्षाः । वा ।

IV.107. उक्षा उक्षतेर्वृद्धयर्थस्य । III.3.11. उक्षा । उक्षतेर्वृद्धयर्थत्वात् ।
(उक्षा)

II. 68. तद्वि स्वमाश्रयमावृणोति । III.7 2. तद्वि स्वाश्रयमावृणोति ।
(वत्रिः)

IV.92. या वामे या वननीयं संभजनीयम् । III.8.9. सम्भजनीयो हि प्रशस्यः ।
प्रशस्यनाम वा प्रशस्यम् । (वामम्)

II.347. अवयुनम् अकान्तमप्रज्ञानं वा । III.8.10. कान्तिमान् प्रज्ञावान् वा ।
(वयुनम्)

III.146. स्तुत्यो ह्यसौ लोकस्य । स्तोता वा III.15.3. स्तुत्यो लोकस्य । स्तोता वा देवानाम् ।
देवानाम् । (गृत्सः)

II.111 बृहती मनीषा, मनस ईश्वरस्तुतिः प्रज्ञा III.15.11. यद्वा मनस ईषा स्तुतिः प्रज्ञा वा
वा, मनस ईषया मनःपूर्विकाया महत्या (मनीषिणः) मनीषा ।
स्तुत्या वा ।

II.184. कुर्वन्ति कर्माणीति करवः । III.18.2. कुर्वन्ति कर्माणि ।
(करवः)

II. 185. कूपं कुत्सितं पानमस्मिभिति, कृच्छ्र- III. 23. 1. कुत्सितं पानमन्न, कृच्छ्रसाध्यत्वात्

साध्यत्वात् शौचासम्भवाद्वा । कुप्यन्ति वा (कूपः) शौचासम्भवाद्वा । '...कुप्यन्त्यस्मै मनुष्यः ।
तत्र मनुष्यास्तृष्णया परस्परेणेति । दुरादानजलत्वात् ।

IV. 15. अवतं अवातितमधोगतमात्मनोऽधः स्थित- III. 23. 7. अवातति खन्यमानोऽधो गच्छति ।
मित्यर्थः । (अवतः)

II. 164. वनगूं वनगामिनौ अरण्ये मुष्णन्तौ । III. 24. 9. तस्करो हि मोषणार्थं सदा वनं गच्छति ।
„ वनगुर्वनगामीति । (वनगुः)

III. 20. निष्पः अन्तर्हितः । III. 25. 1. निर्णीतं बहिर्णीतं, निर्गतमन्तर्हितं वा ।
(निष्पः)

III. 105. प्रपूर्वस्थेः परापूर्वस्य वा वेतेर्गति- III. 26. 5. ईर्यतेर्वहेतेर्गतिकर्मणो वा संसाधनेऽर्थं
कर्मणः परावच्छब्द इति दर्शयति प्रेरितवत् (परावतः) वर्तमानात् प्रोपसर्गात् परोपसर्गाद्वा '...प्रश-
इत्यादिना । प्रकर्षेणे रितादादित्यात् पराग- ब्दस्य पराभावः । प्रकर्षेण ईरति विक्षिप्तं
तादस्याभे रित्यादिना । परागतमिव वा तद्भवति ।

IV. 94. परावतः दूरनामेदं दूरात् प्रेरित इति ।
परावत इत्यस्य निर्वचनं प्रकर्षेणे रितात् परा-
गतात् प्रवेशाद्वा ।

II. 187. अभीके अम्यक्त आसन्न इत्यर्थः । सोप- III. 29. 1-2. पितृशब्द आसन्नार्थः विप्रकृष्टदेश-
सर्गौ सप्तम्यन्तौ दृष्टाविति तथा पठितौ । (प्रपित्वे, अभीके) कालयोः प्राप्तिः प्रपित्वे इति । '...
पितृ इत्यासन्नार्थः, '...विप्रकृष्टदेशकाला अभ्यक्ते आसन्ने इत्यर्थः । सोपसर्गौ सप्तम्य-
प्रपित्व इति । न्तौ यथादृष्टाविति पठितौ ।

II. 188. दध्रम्, दध्नोतेः वधार्थस्य, तद्धि सुदम्भं III. 29. 3-4. दध्रमिति दध्नोतेर्वधकर्मणः । '...सुद-
सुच्छेदं भवति अल्पत्वात् । सु-सौकर्येण । (दध्रम्, अर्भकम्) म्भं सुच्छेदम् अल्पत्वात् । सुसौ-
अर्भकमवहृतम्—ऊनपरिमाणम्, हकारस्य कथ्येण । '...हकारस्य भकारे गुणे रपरत्वे अकारे
च भकारः । चोपजने च अर्भकमिति निपात्यते । अवह-
तमूनपरिमाणमित्यर्थः ।

II. 192. स्वेनात्मना भूतग्रामं धारयत इति स्वधे । III. 30. 1. स्वेनात्मना भूतग्रामं धारयतः ।
(स्वधे)

„ पुराणि वा धारयिष्यौ पुरन्धी । II. 30. 2. पुराणि धीयन्तेऽनयोः ।
(पुरन्धी)

II. 388. ताभ्यां हि विविधं रुद्धानि सर्वभूतानि । III. 30. 4. आभ्यां हि विविधं रुद्धानि सर्व-
भूतानि ।

II. 197. हन्तेर्लिङुत्तमैकवचने वा 'अभ्यासाच्च' इति कुत्वस्याभावो नकारलोपश्छान्दसत्वादित्याह- जाघानेत्यर्थ इति ।

II. 199. यद् यस्मिन्निधीयते स्थाप्यते मृगपक्षि- ग्रहणाय इति निर्वचनम् ।

II. 202-203. अथवा योनिः शिताम ..... तेन शितामतो गुदादित्यर्थः ।

श्यामं वा यजमांसं कालेयकाख्यं शिताम उच्यते । श्वेतं वा मांसं मेद आख्यम् । ... दोः बाहुः ! स शिताम भवति । अङ्गे श्रितत्वात् । श्रितशब्दस्य पृषोदरादित्वाद् रेफस्य लोपः । त इत्यस्य दीर्घत्वम् मश- व्दश्चोपजनः । ..... गुदोऽत्र योनिरुच्यत इत्युक्तम् । स हि विषितः । 'षिञ् बन्धने' । विविधं शितो बद्धो भवति । गुदो हि पुरीषो- त्सर्गवेलायां विकसति । संकुचत्यन्यदा । न च विविधं बद्धस्य विकसनमुपपद्यते । सितशब्दस्य सकारस्य शकारः । तशब्दस्य दीर्घत्वम् । मकारश्चोपजनः । पृषोदरादित्वात् । शितिशब्दः श्वेतवर्णवचनः । तस्येकारस्या- कारः । मांस इत्यस्यापि आकारस्य ह्रस्वत्व अनुनासिक 'स'शब्दलोपः ।

II. 206. मेहना मंहतेः दानकर्मणः । अकारस्य एकारः । अनुस्वारलोपश्च । शाकल्यपक्षे मंहनीयं दानार्हम् । अस्ति तव । छन्दो- गानां तु मेहनाशब्दो नैवास्ति । 'यदिन्द्र चित्र मेह नास्ति' इत्येवंरूपः पाठः । ... असद्वैत्यर्थिधर्मप्रसङ्गेन चेदमस्या ऋचः शास्त्रान्तरे वेदान्तरे वाऽधीतस्या अवयवस्य व्याख्यानं द्रष्टव्यम् ।

IV. 1. 1. हन्तेर्लिङुत्तमैकवचने णलि द्विवचने 'अ- (जहा) भ्यासाच्च' इति कुत्वाभावो नकारलोपश्छा- न्दसत्वात् । जघानेत्यर्थः ।

IV. 1. 2. निधीयते स्थाप्यते मृगपक्षिग्रहणाय । (निधा)

IV. 1. 3. श्रितशब्दस्य रेफलोपः । 'त' इत्यस्य (शिताम) दीर्घत्वं मशब्दश्चोपजनः । अङ्गे श्रित- त्वाद् दोः शिताम । सितशब्दस्य वा सका- रस्य शकारः । अन्यत् पूर्ववत् । योनिः शिताम । योनिगुदम् । विषितः विविधं शितो बद्धो भवति पुरीषोत्सर्गवेलायां विक- सति । संकुचत्यन्यस्मिन् । न च विविधं बद्धमेतदुपपद्यते । यद्वा श्यामशब्दस्य यकारस्य सम्प्रसारणम् । ताशब्दस्यागमः । श्यामत्वाद्यकुच्छिताम । यद्वा शितिशब्दस्य श्वेत (वर्ण) वचनपर्यायस्य तिकारेकारस्या- ऽऽकारः । मांसशब्दस्याकारस्य ह्रस्वत्वम् । अनुनासिकसशब्दयोर्लोपः । श्वेतमांसत्वा- न्मेदः शिताम ।

IV. 1. 4. मंहतेः दानकर्मणो युच् । बाहुलकादकार- (मेहना) स्यैकारो नकारलोपश्च । ... मंहनीयं दानार्हम् । छन्दोगानां म इह ना इत्येवंरूपः पाठः । प्रस- ङ्गेन च वेदान्तराधीतस्यावयवस्य व्या- ख्यानं भाष्यकारेण कृतम् ।

- II. 207. मेरूनसीति । अनेकर्थश्च । दमे मनो यस्य स दमूना अक्रूर इत्यर्थः । अथवा दाने । मनो यस्य सः । अथवा दान्तेषु शीलवत्सु पुरुषेषु । दान्तं वा मनो यस्य सः । अपि वा दम इति गृहनाम । सामर्थ्याच्चात्र यजमानगृहे वर्तते । तस्मिन् दमेदं गृहमिति । एवं मनो यस्य स दमूनाः । सर्वेष्वेतेषु वर्णानां लोपविकारौ दर्शयितव्यौ ।
- IV. 1. 5. 'दम उपशमे दाने वा' । दान्तेषु पुरुषेषु वा, (दमूनाः) दमे यज्ञगृहे वा मनो यस्य स दमूनाः । 'दमशब्दो व्याख्यातो गृहनामासु । 'दमेरूनसिः' इति वैयाकरणाः ।
- II. 208. मूषिकाः पुनर्मुष्णातेः । ता हि सुस्थापितमपि हरन्ति ।
- IV. 1. 6. मूषिकाः । सुगुप्तमपि मुष्णन्ति हरन्ति । (मूषः)
- II. 212. ईष्यतेर्गतिकर्मणः । ईषेर्वा इच्छार्थस्य 'इषिमदिमुदिसुरवी' त्र्यौणादिकप्रत्ययान्तस्य । ऋषेर्वा दर्शनार्थस्य रूपम् । गतेन त्वां प्रति त्वद्भयानपरेणेत्यर्थः । एषित्रापि त्वत्साध्यस्य पलस्य द्रव्यं वा सर्वार्थानाम् ।
- IV. 1. 7. 'इषु इच्छायाम्' । 'इषिमदिमुदि' इत्या- (इषिरेण) दिना किरत्प्रत्ययः । यद्वा ईष्यतेर्गतिकर्मणः । ऋषेर्दर्शनार्थस्य वा बाहुलकात् किरच् इषभावश्च । मनोविशेषणमेतत् । एषिशब्दात् सामर्थ्यस्य । यद्वा त्वां प्रति गतेन त्वद्भयानपरेणेत्यर्थः । द्रष्टा वा सर्वार्थानाम् ।
- II. 211. मनोविशेषणमेतत् ।
- IV. 1. 8. करोतेर्लोप्मध्यमपुरुषबहुवचनस्य तशब्दः । (कुरुतन)तस्य तात् । 'तप्तनप्तनथनाश्च' इति छान्द-सस्तनादेशः । तत्र तशब्द एवार्थवान् नशब्दस्त्वनर्थक उपजनश्चात्र विकरणो धातुर्वा तन्त्रमित्यस्य प्रतिपादनीयमाह । कर्तनं हन्तनं यातनेति । अनर्थका उपजना भवन्तीति बहुवचनं भाष्ये । आद्येऽप्येवंरूपा उपजनाः सन्तीत्यस्य प्रतिपादनार्थम् ।
- IV. 1. 9. जग्धं भक्षितमन्नमस्मिन् ध्रियते तिष्ठति (जठरम्) धीयते वा प्रक्षिप्यते ।
- II. 216. जग्धं भक्षितमन्नमस्मिन् ध्रियते तिष्ठति धीयते वा प्रक्षिप्यते ।
- IV. 1. 10. तनोतेर्निष्ठायां मतुपि उपधाया इकारो वकारस्य सम्प्रसारणं परलोपश्च । (तितउ) इत्वं वकारलोपो वकारस्य सम्प्रसारणं परलोपश्च । तिलमात्रं तुल्यं वा । तिलशब्दात्तिः । तुल्यशब्दादुकारतकारौ । मत्वर्थे बहुव्रीहिः ।
- II. 219. तनोतेर्निष्ठायां मतुपि उपधाया इकारो वकारस्य सम्प्रसारणं परलोपश्च । एवं तुदेस्तुन्नवत् । अत्रायुपपत्तेर्वै संयोगस्य च तत्त्वम् । परं पूर्ववत् । तिलमात्रतुल्य-

मिति वेति । तिलशब्दार्थस्तदितकारोष्ठोत्त-
न्देन व्युत्पन्नः परलोपश्च । मयडर्थे बहुव्रीहिः ।

„ ततेन 'मध्ये' तुन्नैरिच्छैस्तिलमात्रैश्च तद्वत् ।

II.149. ते ह्यन्नं गन्धं च प्रति स्मृतौ भवतः ।

II.221; 317. शिप्रे हनू नासिके वा ।

II.221. मध्यशब्दात् 'सुपां सुलुक्' इत्येवमयम-
कारः सप्तम्याः स्थाने छान्दसत्वात्, मध्ये
इत्यवगमः ।

II.224. तृतीयैकवचने वा 'सुपां सुलुक्' इति
पूर्वसवर्णः । मदिष्णू मदिष्णुना वेत्यवगमः ।

II.226. ते च सप्त, तेषां य अन्तर ईरिताः प्रेरता
विरला इत्यर्थः । .....
अश्वस्यान्त एकत उरोऽन्यतो जघनं स
येषामीर्मा प्रेरितः पृथुरित्यर्थः ।

II.228. कायमानश्चायमानो योनिद्वेन पदयन्नि-
त्यर्थः । कामयमानो वा ।

„ लुब्धमित्यवगमः ।

II.229. अनुशाथिनं वाशिनं वेत्यवगमः । अग्नि-
रभिधेयः ।

II.230. शीरम् अनुगम्य भूतानि जङ्गमानि जाठ-
रात्मना स्थावराणि च सूक्ष्मेण चाभिव्यक्त-
शक्त्यात्मनाऽयं शेते व्यवतिष्ठते अश्राति वा,
एवंशीलः स शिरोऽग्निः, तं शीरमनुशाथिनं
वेत्यर्थः ।

II.231. बहुवचनस्य स्थान एकवचनम् । विदग्धेषु
इत्यवगमः । विविधं हिंसितेषु अधःकृते-
ष्वित्यर्थः ।

II.231. द्रुपदेषु दारुमयेषु पादुकाख्येषु ।

II.232. तीर्थे पानायावगाहनाय वा क्षिप्रमाग-
च्छन्ति ।

ततेन मध्येन तुन्नैरिच्छैस्तिलमात्रैश्च तैस्त-
द्वत् ।

IV.1.11. अन्नं गन्धं च प्रति स्मृते भवतः ।
(शिप्रे)

„ हनू नासिके वा ।

IV.1.12. मध्यशब्दात् सप्तम्येकवचनस्य 'सुपां
(मध्या) सुलुक्' इत्यादिना आकारः । 'मध्ये' इत्यर्थः ।

IV.1.13. तृतीयैकवचनस्य वा 'सुपां सुलुक्' इत्या-
(मन्दू) दिना पूर्वसवर्णः । मदिष्णू मदिष्णुना वा ।

IV.1.14. ते च सप्त, तेषां ये अन्तः ईरिताः
(ईमान्तासः) प्रेरिता विरला इत्यर्थः । अथ वा
अश्वस्य अन्तो जघनं स येषामीर्मा पृथुरि-
त्यर्थः ।

IV.1.15. चायमानः । चकारस्य ककारः । यद्वा
(कायमानः) कामयमान इत्यस्य मकारलोपः ।

IV.1.16. लुब्धमित्यर्थः ।
(लोधम्)

IV.1.17. अयमग्निरुच्येत । अनुशाथिनमाशिनं
(शीरम्) वा । अनुगम्य भूतानि जङ्गमानि जाठ-
रात्मना, स्थावराणि च सूक्ष्मेण अनभिव्य-
क्तशक्त्यात्मना यः शेते व्यवतिष्ठते अश्राति
वा । एवंशीलः ।

IV.1.18. बहुवचनस्य स्थाने एकवचनम् । विवि-
(विदग्धे) धं हिंसितेषु कुपितेषु इत्यर्थः ।

IV.1.19. द्रुममयेषु पदेषु पादुकाख्येषु इत्यर्थः ।
(द्रुपदे)

IV.1.20. तुग्व तीर्थमित्यर्थः । तत्रि पानायावगा-
(तुग्वनि) हनाय वा क्षिप्रमागच्छन्ति ।

II.233. नमतेर्मकारात्परं सकारागमः ।

IV.1.21. नमेर्मकारात्परः सुगागमः ।

(नंसन्ते)

III.78. नसतिराप्रोतेर्नमतेर्वार्थे । आप्नुवन्ति
नमन्ति वा तं प्रति ।

IV.1.22. अत्राप्रोतेनमेतेर्वार्थे वर्तते । 'आप्नुव-
(नसन्ते) न्ति नमन्ति वा ।

II.234. 'ब्राह्मण इदमाहतम्' इत्यादौ दर्शनादाहन्नि-
र्वचनार्थे वचनवन्तः ।

IV.1.23. 'ब्राह्मण इदमाहतम्' इत्यादिप्रयोगदर्श-
(आहनसः) नात् आहन्तिर्वचनार्थः । आहननवन्तः,
वचनवन्त इत्यर्थः ।

„ आहननवन्त इत्यवगमः ।

II.235. अद्यनि उपपदं सदं सनेर्वा 'अन्येभ्योऽपि
दृश्यते' 'कविप्र' इति क्विप् रूपम् ।

IV.1.24. अद्यनि उपपदं सदं सनेतेर्वा 'अन्ये-
(अद्यसत्) भ्योऽपि दृश्यन्ते' 'क्विप् च' इति क्विप्
रूपम् ।

II.238. इष्मिणो गन्तार इषितारो वा स्तुतीनां
हविषां च द्रष्टारो सर्वार्थानामित्यर्थः ।

IV.1.25. इषितारो हविषां स्तुतीनां च गन्तारो
(इष्मिणः) द्रष्टारो वा सर्वार्थानाम् ।

„ देवताः प्रत्यूहमानत्वादहःशब्देनात्र स्तुति-
रुच्यते । अथवा एतद्वृत्तसमीपे तदुदकस्यो-
द्धृतस्य स्थानमावाह इति लोके प्रसिद्धम् ।
तत्सादृश्यात् सोमरसस्य पूर्णमधिषवण इति
चर्म वाह इत्युच्यते ।

IV.1.26. देवताः प्रत्यूहमानत्वात् वाहः स्तुतिः ।
(वाहः) अथ वा यदेतत् कूपसमीपे तदुदकस्यो-
द्धृतस्य स्थानमावाह इति लोके प्रसिद्धम्,
तत्सादृश्यात् सोमरसस्य पूर्णमधिषवणं
चर्म वाह इत्युच्यते ।

IV.75. तक्तेर्गतिकर्मणः । सर्वतो गच्छतीति ।
अथवा तक्म्योष्णं तत्परित उभयत एनां
परिगृह्य वर्तत इति । तदुक्तं तक्मेत्युष्ण-
नाम तक्तीति सत इति । तेन परिमित-
कर्मा स'परितक्म्येति ।

IV.1.27. परिपूर्वात् तक्तेर्गतिकर्मणो मनिन् । प-
(परितक्म्या) रित सर्वतो गच्छति सर्वस्मिन् देशे
गत्रिरस्ति । अथ वा तक्म्योष्णं तत्परित
उभयत एनां परिगृह्यते वर्तत इति । तदुक्तं
'तक्मेत्युष्णनाम तक्त इति सतः' इति ।
तेन परितक्मा सति यकारोपजनेन परि-
तक्म्या ।

II.240. सु इति इते मृते इत्यवगमौ । विकल्पेन
एतेः तत्प्रत्यये इतः । तस्मिन् सु इत्युपस-
र्गस्य यणदेशे प्राप्ते छान्दसत्वादुवङ् । 'षृङ्-
प्राणिगर्भविमोचनयोः' इत्यस्य वा तत्प्रत्यये
इडागम उपजनः । सुगते प्रजायामिति
वेत्यर्थः ।

IV.1.28. सुपूर्वोदितः तत्प्रत्ययः । 'षृङ् प्राणिगर्भ-
(सुविते) विमोचनयोः' इत्यस्य वा त्तः । छान्दस-
त्वादिडागमः । उवङ् च । सप्तम्येकवचनम् ।
शोभनं गम्यते यत्र स्वर्गादौ तत् प्रसूते
प्रजायां वा ।

I 244. ददानेः । 'आतो मनिन् कनिन्वनिपथ' इति IV.1.32. ददानेः 'आतो मनिन्कनिन्वनिपथ' इति

- मार्द्धं वनिप् प्रत्ययः । ततो दावच्छब्दात् (दावने) व्यत्ययेन कर्मणि वनिप् । ततः षष्ठ्यर्थे
 II.291. भन्दंसा च षष्ठ्यर्थे द्वितीयार्थे वा । द्वितीयार्थे वा चतुर्थी ।
- II.292. कृपशब्द उपपदे अर्तेर्गत्यर्थस्य कर्मण्यणि IV.1.33. कूपशब्दे कर्मण्युपपदे अर्तेः कर्मण्यणि ।
 कूपारः । अकूपारः कच्छपो हि सति सम्भवे (अकूपारस्य) न कूपारः अकूपारः । कच्छपो हि सति
 वादा गच्छति न कूपम् । अल्पोदकत्वात् । सम्भवे हृदं गच्छति न कूपमल्पोदकत्वात् ।
- II.247. 'शो तनुकरणे' । इत्यस्य व्यत्ययेन शपेः IV.1.34. 'शो तनुकरणे ।' दिवादिः परस्मैपदी ।
 श्लौ औकारस्येत्वे यत् छान्दसं रूपम् । (शिशीते) व्यत्ययेन शपः श्लौ औकारस्येत्वमात्मने-
 पदञ्च ।
- II.249. अप्रायुवोऽतिच्छिन्नचेतस्का अप्रमाद्यन्त IV.1.37. अप्रायुवः, अप्रगतमनस्काः न प्रमाद्यन्त
 इत्यर्थः । (अप्रायुवः) इति ।
- „ च्यावयिता स्तोमानाम् । देवानां प्रतिगम- IV.1.38. देवान् प्रति स्तोमानां च्यावयिता स्तोते-
 यिता स्तोतेत्यर्थः । रूढत्वाच्च तक्षादिवद- (च्यवानः) त्यर्थः । रूढित्वादिप्रसङ्गनिवृत्तिः ।
 तिप्रसङ्गनिवृत्तिः ।
- II.252. ज्योतिर्हरः । तद्धि हरति तमः । उदकं IV.1.40. हरो ज्योतिरुदकलोकावाचकम् । ज्योति-
 हरः । तदपि च हरति सर्वम् । लोका (हरः) हरति तमः । उदकं बहव हरति सर्वम् ।
 हरांसि । तेषु ह्रियते सर्वम् । त एव वा लोकेषु ह्रियते सर्वम् । त एव वा कालेन
 मृत्युना कालेनाह्रियन्ते । मृत्युनाश्रियन्ते ।
- II.253. व्यन्त इत्यत्र य एष धातुः स दयति- IV.1.42. व्यन्त इत्यत्र य एष धातुः स दयति-
 वदनेकार्थ इत्यर्थः । (व्यन्त) वदनेकार्थ इत्यर्थः ।
- II.255. वाशीशब्दः छेदनद्रव्यविशेषवचनस्तस्य IV.1.44. वाशीशब्दः छेदनद्रव्यविशेषवचनः,
 सकारस्य शकारेण व्यापत्तिः । (वाशी) तस्य सकारस्य शकारेण व्यापत्तिः ।
- II.256. विषम इत्यवगमः । IV.1.45. विषमः ।
 (विषुणः)
- II.257. अतीरे बालिशसमानजातीयविषयत्वात् । IV. 1. 46. अतिरेकबालिशसमानजातीयानां
 II.258. अतिरेकः पुनरुक्तमुच्यते तस्य नाम (जामिः) वाचको जामिशब्दः । अतिरेकः पुनरु-
 पुनर्ज्ञायमानत्वात् । ..... क्तमुच्यते, पुनर्ज्ञायमानत्वात् । .....
 बालिशो मूर्खस्तस्य वा नाम । स हि जात बालिशो मूर्खः । स हि जात एव न केवलं
 एव केवलं न कस्मैचित् पुरुषार्थायालम् । कस्मैचित् पुरुषार्थायालम् । अत्र निगमः
 तत्र निगमः पर्येष्यः । पर्येष्यः ।
- II.263. ऐतिहासिकानां देवानां माता उच्यते । IV.1.49. ऐतिहासिकानां मते देवमाता नैरु-
 नैरुक्तानामदीनादिगुणः । अथ्यात्मपक्षे (अदितिः) क्तानां मते अदीनादिगुणः । अथ
 प्रकृतिः । वात्स्यपक्षे प्रकृतिः ।

II.265. प्रेरितवन्तः ।

IV.1.50. प्रेरितवन्त इत्यर्थः । गमः ।
(एरिरे)

II.266. बद्धस्ताडितो वाहनं वेगश्रान्तो जसुरि-
रुच्यते ।

IV.1.51. ताडितो बद्धमुक्तो . ह. . . . . श्रान्तो
(जसुरिः) जसुरिः ।

II.267. मन्दतेः स्तुतिकर्मणो षञि मदनं मन्दः
स्तुतिस्तद्वाग्मन्दी । छान्दसत्वात् 'अत
इनिठनौ' नेष्यते । 'एकाक्षरात् कृतो जाते
सप्तम्यां च न तौ स्मृतौ' इति ।

IVI.53. मन्दतेः स्तुतिकर्मणो षञि मन्दः स्तुतिः ।
(मन्दिने) छान्दसत्वात् 'अत इनिठनौ' नेष्यते ।
'एकाक्षरात् कृतो जाते सप्तम्यां च गतौ
स्मृतौ (स्मृतौ)' इति ।

II.269. कर्माणीत्यभिधेयवचनम् । दसयंत एनानि ।

IV.1.56. दंसयः कर्माणि । दंसयन्त्येनानि ।
(दंसयः)

II.274. यदुदात्तं तत्प्रथम देशविषयं द्रष्टव्यम् ।
यदनुदात्तं तदन्वादेशविषयम् । .....
तथो ! हरणे दर्शनात् । 'अस्या ऊ पु णः'
'अस्य वामस्य' इति । इतरत्रापि 'दीर्घा-
युरस्या यः पतिः' 'तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो
अस्य' इति । .....

IV.1.61-62. शब्दान्तरेणानादिष्टस्य सन्निधिवि-
(अस्याः । अस्य) शिष्टपदार्थलक्षणस्याभिधेयस्योच्चा-
रणं प्रथमादेशः । आदिष्टस्य तस्योच्चारणम-
न्वादेशः । तत्र प्रथमादेशविषयत्वादुदात्तम् ।
पदद्वयं तीव्रार्थतरमतिस्फुटप्रयोजनम् ।
अन्यानादिष्टस्वार्थत्वात् । अन्वादेशविषय-
त्वादनुदात्तं पदद्वयमल्लीयार्थतरमतिशयेना-
स्फुटप्रयोजनम् । अन्यादिष्टस्वार्थत्वात् ।
'अस्या ऊ पु ण उप सातये भुवः' 'दीर्घा-
युरस्या यः पतिः' 'अस्य वामस्य पलितस्य
होतुः' 'तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्य' ।

II.275. तीव्रः स्फुटोऽर्थः प्रयोजनं यस्य तत्
तीव्रार्थमतिशयेन तीव्रार्थतरं यदुदात्तं तद-
तिशयेन स्फुटप्रयोजनम् । तदर्थस्यान्येना-
दिष्टत्वात् ।

IV.2.6. अवियमानं ध्यानं दर्शनमस्मिन् आलो-
(अन्धः) काभावात् ।

II.286. अवियमानं ध्यानमस्मिन्स्तदिदमन्धः ।
किं पुनर्ध्यानम् ? दर्शनम्, तद्धि तमसि न
भवति आलोकाभावात् ।

IV.2.7. परस्परं सम्मिश्रीभवन्त्यौ । अवक्षिप-
(असञ्चन्ती) न्यावाश्रितान् वा ।

II.288. परस्परं सम्मिश्रीभवन्त्योः विक्षिपन्त्या-
वाश्रितान् ।
हन्तिकर्मैत्यर्थावगमं दर्शयति ।

IV.2.8. अत्र तु हन्यर्थः ।
(वनुष्यति)

II.290. 'तरति मृत्युं तरति पाप्मानं तरति
ब्रह्महत्याम्' इति हन्ति विनाशयति व्यपो-
हतीति हन्यर्थे तरतेः प्रयोगदर्शनाभेदमर्था-
नवगतम् । किन्तिर्हि ? उकारवकारानवग-

IV.2.9. तरति मृत्युं तरति ब्रह्महत्यां विनाशयन्ति
(तरुष्यति) व्यपोहतीति हन्यर्थे तरतेः प्रयोग-
दर्शनात् तरतेरुकारवकारावुपजनावित्याहुः ।

मात् शब्दानवगतमेवैतद् इति वर्णयन्ति ।

II.291. भन्दतेः स्तुतिकर्मणः ।

IV.2.10. भन्दतेः स्तुतिकर्मणः

(भन्दनाः)

II.292. भन्दनाः स्तुतिः ।

„ भन्दना स्तुतिरित्यर्थः ।

II.294. आङ्पूर्वस्य हन्तेरप्रत्यये आहन्तीत्याहना
इत्येतद्रूपं भवति । तस्य संबुद्धौ आहनः ।
असम्भवचना मामाह ।

IV.2.11. आहन्तेरसुनि आहन्ति आहनाः सम्बुद्धौ
(आहनः) आहनः असम्भवचनादाहन्तुः ।

II.295. अश्रोतेरक्षाः । तस्य च 'उदितो वा'
इति विभाषितेद्रुत्वात् लुङि सिचि अनिद्र-
पक्षे अष्टेल्यनवगमः । इद्रपक्षे अशिष्टेति ।

IV.2.12. अश्रोतेर्लुङि सिचि 'उदितो वा' इति
(सोमो अक्षाः) अनिद्रपक्षे आडागमे च आष्टेति ।
इद्रपक्षे आशिष्टेति ।

II.299. अवनादित्यर्थप्रतीतिवचनम् ।

IV.2.15. अत्र अवनं गमनं रक्षणं तर्पणं वा ।

II.298. अतो रक्षणतर्पणमात्रम् ।

(ऊतिः)

II.299. 'हासतिः स्पर्शायाम्'

IV.2.16. हासतिः स्पर्शार्थां हर्षणे वा वर्तते ।

III.174. हासमाने स्पर्धमाने परं हृष्यन्तौ वा ।

(हासमाने) स्पर्धमानौ परस्परं हृष्यन्तौ वा ।

II.299. पङ्भिः पानैः सोमस्य स्पाशनैर्वा बन्धनैः
स्पर्शनैस्तव गुणानां स्तुतिलक्षणैः ।

IV.2.17. पानैः सोमस्य । यद्वा स्पाशनैर्बन्धनैः
(पङ्भिः) स्पर्शनैः स्तुतिलक्षणैर्गुणानाम् ।

II.300. माध्यमिकं ज्योतिस्तदुच्यते । स्वपनमित्य-
र्थप्रतीतिवचनम् ।

IV.2.18. स्वपितीति ससम् । माध्यमिकं ज्योति-
(ससम्) रुच्यते ।

II.301. द्वेधं द्विधेति नेत्यवगमः ।

IV.2.19. द्विधेत्यर्थः ।

(द्विता)

II.302. वा वरणा वरितारो नेष्टारोऽङ्गतिक्कृतत्व-
सामान्यं वा । वा वात्यस्थानीया लुब्धकादय
इहाभिप्रेताः ।

IV.2.20. वरितारोऽन्वेष्टारो मृगादीनाम् । वात्य-
(वाः) स्थानीया लुब्धकादयः ।

II.309 इषव इत्यभिधेयवचनम् ।

IV.2.23. अत्र इषव उच्यन्ते ।
(शर्याः)

II.310. अन्ने मृग्यम् । अत एव केचिन्न
पठन्त्येवाग्ने ।

IV.2.24. अन्ने मृग्यमुदाहरणम् । अत एव केचिन्न
(अर्कः) पठन्त्येवेऽर्कम् ।

II.311. रथनेमिरित्यभिधेयवचनम् । रथचक्रधारे-
त्यर्थः । वज्रोऽपीति ।

IV.2.25. रथनेमिर्वज्रश्च पविः ।
(पविः)

II.236. वक्ष उरः ।

IV.2.26. उर इत्युच्यते ।
(वक्षः)

II.314. सचा इत्यनवगतो निपातः । सहेत्यर्थः ।

IV.2.30. सहार्थोऽयं निपातः ।
(सचा)

II. 315. चिदित्येष निपातोऽनुदात्तः पुरस्तादेव षष्ठे व्याख्यातः । 'चिदित्येषोऽनेककर्मा' इति । 'चतुरश्रिदमानात्' इत्यादि । स एव रूपसामान्यात्, अथापि पशुनामेह भवति नैगमे प्रकरणे । स चोदात्तश्चिनोते-श्चयतेर्वा ।

II.316. आ इत्याकार उपसर्गो यः पुरस्तादेव 'आ इत्यर्वागित्यर्थे' इत्यत्र व्याख्यातः । पुनश्च अथाप्युपमार्थे दृश्यत इति निपात इत्युक्तः । इहाप्यध्यर्थ इत्याह । अध्यर्थश्च 'अधीत्यु-परिभाव' इत्युक्तम् । उदारणे पदविभागं दर्शयितुमाह । अत्र औ अपः अत्रे अध्यय इत्यर्थकथनम् ।

II.317. यशो वा अन्नं वेत्यभिधेयवचनम् ।

II.318. स च मन्त्रादिषु करणसाधनः । अग्न्यादिषु कर्मसाधनः ।

II.321. तोदो गृहस्थः ।

II.323. सुगमन इत्यर्थः ।

II 326. आहूतदीप्तिरागतक्रोधो वेत्यर्थः । अतश्चानेकर्थमपि । ज्वलन्नामसु क्रोधनामसु वा घृणिशब्दस्य पाठात् । दीप्तिनामत्वमङ्गीकृत्योदाहरणम्—

एहि वां विमुचो नपादाघृणे संसचावहै ।

II.327. क्रोधवचनत्वे त्वन्यदुदाहरणं कर्तव्यम् ।

„ पृथुजव इत्यवगमः । 'जि अभिभवे' इत्यस्येदं रूपम् । वेगेनान्यानभिभविता महाजव इत्यर्थः ।

„ अतनवन्ततित्यवगमः । अततेरक्षरादेशः । युर्नामकरणः ।

IV.2.31. निपातो नाम च । निपातोऽनुदात्तः । (चित्) 'चिदित्येषोऽनेककर्मा' इत्यादिना व्याख्यातः । 'चतुरश्रिदमानात्' इत्युपमायाम् । ..... नाम तु चिनोतेश्चयतेर्वा किपि चिदिति भवति ।

IV.2.32. 'आ इत्यर्वागर्थे' इत्युपसर्गो व्याख्यातः । (आ) .....यदन्न औ अपः' इत्यध्यर्थस्य । समुच्चयार्थत्वेन 'अथाप्युपमार्थे भवति ।' इति च निपातश्च । अध्यर्थेऽप्युपरिभावे वर्तते ।

IV.2.33. अत्र यशोऽन्नं वाऽभिधीयते ।

(युष्मत्)

IV.2.34. मन्त्रादिषु करणसाधनः । अग्न्यादिषु (पवित्रम्) कर्मसाधनः ।

IV.2.35. तोदो गृहस्थः ।

(तोदः)

IV.2.36. सुगमन इत्यर्थः ।

(स्वच्चाः)

IV.2.39. घृणिशब्दो ज्वलन्नामसु क्रोधनामसु (आघृणिः) च व्याख्यातः । आगतदीप्तिरातक्रोधो वा । 'आघृणे सं सचावहै' इति दीप्तिनामत्वे निगमः । क्रोधवचनत्वेऽन्यदुदाहरणं कर्तव्यम् ।

IV.2.40. 'जि अभिभवे ।' .....पृथुः ज्ञयो (पृथुजयाः) यस्य सः । वेगेनान्यानभिभविता महाजव इत्यर्थः ।

IV.2.41. अततेः । .....युस्प्रत्ययो क्षात्तरक्षरा- (अथयुम्) देशश्च । .....अतनं गमनमथयुशब्देनो-

II.328. अथर्युमतनवन्तं देवान् प्रति गमनव-
न्तमित्यर्थः ।

II.329. आहवनीयं प्रति गतानीत्यर्थः । कृतका-
नीति वा ऋत्विग्भिः संस्कृतानीत्यर्थः ।
अथवा इन्द्रविशेषणमेतत्, इन्द्रः काणुका
कान्तो वल्लभः सोमस्य । अथवा कणेशब्दः
श्रद्धाप्रतीघातेऽस्ति 'कणेमनसी श्रद्धा-
तीघाते' इति तस्य काणुका इति रूपं
क्रियाविशेषणं च ।

II.330. मन्त्र इत्यभिधेयवचनम् । गव्यधिकृत-
त्वादिति हेतुवचनम् । गोशब्दश्चात्र पशु-
मात्रोपलक्षणः । यागादिष्वधिकृतत्वादधि-
कृतो गवीति । अधिकृतपशुरित्यवगमः ।

II.331. तच्छब्दवत्त्वाविति । संशासनशब्दोऽग्नि-
ग्वादिरस्मिन्नस्तीति । अतोऽग्निग्वादि-
शब्दादग्निगुरिति । .....अग्निग्वावाप्र-
भृतीनां च मध्ये अग्निगोमुख्यत्वाद् अग्नि-
गुशब्देनाभिधानं तच्छब्दवत्त्वादिति युक्तम् ।

II.333. अनेकार्थतां दर्शयन्नाह—अग्निरपीत्यादि ।
.....अग्निगो हे अशृतगमन ।

II.334. इन्द्रोऽप्यग्निगुरुच्यत एव । न तस्यापि
कश्चिद् गमनं प्रतिबन्धमुत्सहते । .....
अग्निगवे अशृतगमनोऽग्निगुस्तस्मै अशृतग-
मनाय सर्वत्राप्रतिहतगमनायेत्यर्थः ।

II.335. स्तोम इत्यभिधेयकथनम् । आघोष इत्य-
वगमः । प्रत्याघुष्यत इत्याडोऽनुनासिकः ।
घोषशब्दस्य गूषशब्देन व्यापत्तिः ।
" आपातितमन्युरित्यवगमः ।

II.336. सोमो वेन्द्रो वाभिधीयते । यदा सोम
स्तदा आपान्तमन्युरित्यादीनां पदानामय-
मर्थः । मन्युर्दीप्तिरापादिता संस्कारेणोत्पा-
दिता दीप्तिर्यस्य स आपान्तमन्युः समुत्पा-

च्यते । मत्वर्थीयस्य लुक् । गमनवन्त-
मित्यर्थः ।

IV.2.42. आहवनीयं प्रति गतानि । ऋत्विक्
(काणुका) प्रति कृतानि ऋत्विग्भिः संस्कृतानि
संगमि विशेयन्ते । यद्वा काणुकाशब्द
इन्द्रविशेषणम् । सोमस्य कान्तः वल्लभः ।
यद्वा कणेशब्दः 'कणेमनसी श्रद्धाप्रतीघाते'
इति तस्य काणुकेति रूपं क्रियावि-
शेषणं च ।

IV.2.43. अधिकृतो गौर्यस्मिन् मन्त्रे सोऽग्निगुः ।
(अग्निगुः) अधिकृतशब्दस्याग्निभावः । गोशब्द-
श्चात्र पशुमात्रोपलक्षणः छागादिष्वधिकृत-
त्वात् । यद्वा अग्निग्वादिशब्दवत्त्वादग्निगुः ।
अग्निगवयाप्रभृतीनामाग्निगोमुख्यत्वादग्निगु-
शब्देनाभिधानम् । अग्निरिन्द्रश्चाग्निगुशब्दे-
नोच्यते । अशृतगमनः सर्वत्राप्रतिहतग-
तितिर्यर्थः ।

IV.2.41. घुष्यते आघोषः । घोकारस्य ङ्कारभावः ।
(आङ्गूषः) आडोऽनुनासिकश्छन्दसि । इत्यनुना-
सिको व्यत्ययेन । स्तोमोऽभिधेयः ।

IV.2.45. आपादितमुत्पादितं संस्कारेण मन्यु-
(आपान्तमन्युः) दीप्तिर्यस्य । आपादितशब्दस्यापान्त-
भावः । मन्युशब्दो व्याख्यातः क्रोधनामसु ।
सोम उच्यते इन्द्रश्च । आपान्तमन्युरुत्पा-
दितदीप्तिरुत्पादितक्रोधो वा ।

दितदीतिरित्यर्थः । .....यदा
पुनरिन्द्रस्तदा दीसिर्वा क्रोधो वा सोमपाने-
नापान्तमन्युरुत्पादितसीतिर्वा उत्पादित-
क्रोधो वा ।

II.341. उरु महत् स्थानं यशो वा व्याप्नोतीति
उर्वशीत्यवगमः । उरुभ्यामनुते सम्भोग-
काले कामिनं वशीकरोति शिल्पाचारकुश-
लेत्यर्थः । उर्वशीनीत्यवगमः । उरुर्वा महान्
वशः कामोऽस्य महेच्छेत्यर्थः । व्यधिकरणे
वा बहुव्रीहिः, बहुषु कामोऽस्याः, बहूनां वा
कामो यस्यामिति ।

II.346. कान्तिर्वेत्यभिधेयम् ।

II.347-8. वाजपस्त्यं वाजं चात्रं पतनं च परमे-
तदन्नाद्यमस्माकमिति मन्यमानाः पतन्ति
यस्मिन् देवास्तमित्यर्थः ।

II.347. वाजगन्ध्यं वाजेनान्नेन सक्त्वादिना
मिश्रयितव्यम् ।

II.348. गन्ध्यं ग्राह्यं भोज्यमात्मना मिश्रयितव्यं
भक्षयितव्यमित्यर्थः ।

II.349. आगधिता आगृहीता आमिश्रिता अवय-
वैर्गाढं परिष्वक्ता सतीत्यर्थः । परिगधिता
सर्वतोऽन्तर्बहिश्च मिश्रिता आलिङ्गनचुम्बन-
पुरस्सरं प्रक्षिप्तप्रजनना स्वातुरागं संभो-
गयाय परिगृहीता च सतीत्यर्थः ।

II.350. कृतयान इत्यवगमः । शत्रून् प्रति कृत-
मेव यानं येन नित्यं कृतगमन इत्यर्थः ।
हस्त्यश्वरथेत्यादि साङ्गामिकं कृतमाकल्पितं
प्रयाणाभिमुखं यानं यस्य ।

II.351. तूर्णयान इत्यवगमः । क्षिप्रगमन इत्यर्थः ।

IV.2.47. उरु महत् स्थानं यशो वा व्याप्नोति
(उर्वशी) उरुभ्यां वा अनुते सम्भोगकाले कामिनं
वशीकरोति । शिल्पोपचारकुशलेत्यर्थः ।
उरुर्वा वशः कामोऽस्याः (यस्याः) । महे-
च्छेत्यर्थः । व्यधिकरणो बहुव्रीहिः । बहुषु
कामो यस्याः, बहूनां वा कामो यस्याम् ।

IV.2.48. व्याख्यातं प्रज्ञानामसु । कान्तिः प्रज्ञा
(वयुनम्) वाभिधेयः ।

IV.2.49. वाजशब्दो व्याख्यातोऽन्ननामसु, पस्त्य-
(वाजपस्त्यम्) शब्दो गृहनामसु । वाजश्च पस्त्यश्च
परममेतदन्नाद्यमस्माकमिति मन्यमाना
यस्मिन् देवा पतन्ति तम् ।

IV.2.50. गन्ध्यं मिश्रयितव्यमित्यर्थः ।
(वाजगन्ध्यम्)

IV.2.51. ग्राह्यं गृहमाणस्य मिश्रीभावात् आ-
(गन्ध्यम्) त्मना मिश्रयितव्यं भक्षयितव्यमित्यर्थः ।

IV.2.52. आगृहीता, अवयवैर्गाढं परिष्वक्ता
(गधिता) सतीत्यर्थः । परिगधिता, सर्वतोऽन्त-
र्बहिश्च मिश्रिता आलिङ्गनचुम्बनपुरस्सरं
प्राप्तप्रजनना सती सातुरागं सम्भोगाय
परिगृहीता च सतीत्यर्थः ।

IV.2.53. कौरशब्दः कृतशब्दपर्यायः । शत्रून्
(कौरयाणः) प्रति कृतमेव यानं येन । नित्यं कृत-
गमन इत्यर्थः । यद्वा हस्त्यश्वरथ इत्यादि
संप्रामिकं कृतं कल्पितं प्रयाणाभिमुखं यानं
वाहनं यस्य स कौरयाणः ।

IV.2.54. तूर्णयानः क्षिप्रगमन इत्यर्थः ।
(तौरयाणः)

अहितायानोऽलजितयान इत्यर्थः । यो हि
अर्थिभ्यो दातुं न शक्नोति स हीतो गच्छति
तदस्य नास्ति, अतः श्लाघ्यगमन इत्यभि-
प्रायः ।

II.352. शत्रूणां जीवनस्य हरणमेवंशीलं यानं
यस्य स हरमाणयानः । शत्रुजीवितानां
हन्तेत्यर्थः । .....हरयाणे शत्रुजीवि-
तैश्वर्यादिहर्तयाने ।

II.353. तस्य हि यङ्लुकि 'उरत्' इत्यभ्यास
ऋकारस्यात्वे 'रुप्रिकौ च लुकि' इति
रुकि निष्ठायाश्छान्दसत्वादिटि ऋकारस्य
यणादेशे 'रो रि' इत्यभ्यासलोपे ढ्रलोप-
दीर्घत्वे चारित इति । ण्यन्तस्य वा लुग-
भावश्छान्दसत्वात् । .....आरितो
यश्च प्रत्युतः कर्मणि कर्मणि यागस्य
स्तोमान् स्तोमशब्दो यज्ञोपलक्षणो यज्ञं
प्रति गत इत्यर्थः ।

II.358. अहिच्छत्रकमभिधेयम् । यत् क्षुभ्यत
इति हेतुवचनम् । यद्यस्मादयत्नेनैव शक्यं
क्षोभयितुम् । क्षोभ्यमिति न्याय्यम् ।

II.359. सोमोऽभिधेयः । .....निचान्तो
भक्षितः प्रीणातीति ।

II.360. समुद्रोऽपीत्यादि । निचमनेन नियमेनाच-
म्यन्त इति निचमनमुदकं तेन पृथ्यते ।
पर्येष्यो निगमः । अवभृथोऽपि कर्मविशेषः
सोऽप्येवमुच्यते कस्मात् ? नीचैरस्मिन् ।
कणन्तीति नीचैः शब्देन कर्म कुर्वन्तीत्यर्थः ।

II.361. यस्मादसौ नित्यमाकाशे पद्यते गच्छति ।
.....पक्ष्यभिधेयः ।

II.362. पदनं पादु इत्यवगमः ।

II.364. विवृतं स्पष्टं व्यक्तं त्र्योत्कारूपं ज्योति-

IV.2.55. अहितायानोऽलजितयानः । यो ह्य-
(अहयाणः) र्थिभ्यो दातुं न शक्नोति, स हीतो
गच्छति, तदस्य नास्ति अतः श्लाघ्यगमन
इत्यभिप्रायः ।

IV.2.56. शत्रूणां जीवितैश्वर्यादिहन्तयानं यस्य
(हरयाणः) सः । शत्रुजीवितादीनां हर्तेत्यर्थः ।

IV.2.57. 'ऋ गतो'....यङः....लुकि....द्विर्वचने
(आरितः) उरदत्वाभ्यासस्य ऋकारस्यात्वे 'रुप्रिकौ च
लुकि' इति लुकि निष्ठायां छान्दसत्वादिट् ,
ऋकारस्य यणादेशे 'रो रि' इत्यभ्यासरेफ-
लोपे ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घत्वं च आरित इति ।
ण्यन्तस्य वा लुगभावश्छान्दसत्वात् । स्तोमान्
प्रति ऋतः यज्ञं प्रति गत इत्यर्थः ।

IV.2.61. क्षोभ्यमिति .....अयत्नेनैव क्षोभयितुं
(क्षुम्पम्) शक्यम् । अहिच्छत्रकमुच्यते ।

IV.2.62. निचान्तो भक्षितः प्रीणातीति निचु-
(निचुम्पुणः) म्पुणः सोमः । 'अपां जामिर्निचुम्पुणः ।'
नियमेन चम्यत इति निचमनमुदकं, तेन
पृथ्यत इति समुद्रः । निगमः पर्येष्यः ।
नीचैरस्मिन् कणन्ति नीचैः शब्देनात्र कर्म
कुर्वन्ति इत्यवभृथो निचम्पुणः ।

IV.2.63. पदिः पक्षी । आकाशे ह्यसौ नित्यं
(पदिम्) पद्यते गच्छति ।

IV.2.64. पदनं पादुः ।
(पादुः)

IV.2.65. वृकश्चन्द्रमाः । विवृतं स्पष्टज्योतिष्म-

रस्य न नक्षत्राणामिवाव्यक्तम् । विवृतं वा
नक्षत्रादिज्योतिरमुष्यिन्नुदितेऽपि । न ह्यसा-
वोदित्यवत् प्रच्छादयतीत्यर्थः । अविकृतत्वं
वा शीतत्वात् । औष्ण्यं हि प्रकृतं ज्योतिषे
अग्न्यादौ दर्शनात् । हासवृद्धिभ्यां वात्यत्वेन
महत्त्वेन विकृतं ज्योतिरस्मिन् । विक्रान्तं
दिगन्तराणि ज्योतिरस्य । नक्षत्रादिभ्यः
प्रकृष्टमित्यर्थः । वृकश्चन्द्रमाः ।

II.366. आदित्योऽपीत्यादि । यद्यस्मादावृङ्क्ते
आवृणोति जगत् प्रकाशनेन । अथवा वृण-
क्तीति बहुकर्मसु पाठाद् यस्माद् विनाशयति
तमांसीत्यर्थः । आवृणेति वेदकानि रश्मिभिः
संभजत इत्यर्थः ।

II.367. श्वापि वृक इति श्रज्जातीयोऽपि योऽयं लोके
प्रसिद्धो वत्सोरणकानां विवर्तनादाता असाव-
प्युरणानां विकर्तनयोगाद् वृक उच्यते ।
विविधमसौ कृन्तीति वृङ्क्ते तस्माद् वृकः ।

II.369. जोषमित्यविज्ञातस्य अस्पष्टस्य नामधे-
यम् । तद्वि जोषयितव्यं संस्कर्तव्यं सेवित-
व्यं वा ज्ञानाय स्पष्टतायै ।

II.370. कृन्ततेरिति धातुनिर्देशः । यशो वानं वा
प्रसिद्धमभिधेयम् । यशो हि द्विषतः कृन्तति ।
दुर्भुक्तं वानं माषादि ।

II.371. इयमपि तत्र लोकप्रसिद्धा चर्ममयी कृत्ति-
रेतस्मादेव । बहुधा कृत्ता हि सा शरीरात् ।
यद् सूत्रमयी तदोपमार्थे कृत्तजरद्वस्त्रख-
ण्डप्रथितत्वात् कर्तनसामान्यात् कृत्तिरिव
कृत्तिः कन्थोच्यते ।

„ कितवोऽभिधेयः । स्वं हन्तीति व्युत्प-
त्तिप्रदर्शनम् । ततः स्वकर्मोपपदे स्व-
घाते भूते 'कर्मणि हनः' इति स्वघातीति
स्यात् ।

(वृकः) त्वाद्विवृतं इत्युच्यते । न हि नक्षत्राणामि-
वाव्यक्तमस्य ज्योतिः । विकृतविक्रान्तश-
ब्दयोर्वृकभावः । विकृतत्वं ज्योतिषः शीत-
त्वाद् हासवृद्धिभ्यां वा । विक्रान्तत्वं ज्योतिषो
दिगन्तरगमनात् । 'अरुणो मासकृद् वृकः ।'

„ आदित्य उच्यते । आवृङ्क्ते आवृणोति
जगत् प्रकाशनेन । आवृणोति चोदकानि
रश्मिभिः सम्भजत इत्यर्थः । यद्वा वृणक्तेर्वध-
कर्मणः पूर्ववद्रूपम् । विनाशयति तमांसि ।

„ विविधं कृन्तति उरणादीनि विकर्ता सन्
वृकः श्वा । विपूर्वात् कृन्ततेः पूर्ववद्रूपसिद्धि-
रुन्नेया ।

IV.2.66. जोषयितव्यं वचनम् । विस्पष्टायै सेवि-
(जोषवाकम्) तव्यं वचनम् । अविस्पष्टं वचनमि-
त्यर्थः ।

IV.2.67. कृन्ततेः रूपम् । यशोऽन्नं वा । यशो
(कृत्तिः) हि द्विषतः कृन्तति, दुर्भुक्तं वानं माषादि
भोक्ताम ।

„ शरीरात् कृन्तति चर्ममप्यपि कृत्तिः ।
सूत्रमप्यपि कृत्तिः क्षरद्वस्त्रखण्डप्रथितत्वात्
कर्तनसामान्यात् । कृत्तिरिव कृत्तिः कन्थो-
च्यते ।

IV.2.68. स्वशब्दे कर्मण्युपपदे भूतेऽर्थे 'कर्मणि
(श्वघ्नी) हनः' इति णिनि प्रत्ययः । स्वं धनं हत-
वान् स्वघाती सन् श्वघ्नी कितवः ।

II.372. किमः सर्वनामसु पाठात् सर्वनामेत्युक्तम् । IV.2.69. समशब्दः सर्वपर्यायः सर्वनामसु पठ्यते ।
(समस्य)

II.376. दुष्पूयमिति दुःशोभनधनं दुष्पानमिति IV.2.73. कपूयः दुष्पूयः दुःशोभ्यः दुष्कर्मैत्यर्थः ।
(केपयः) कपूयेन तद्वन्तोऽपि कपूयाः । अकारो
चेत्यर्थः । तेन कपूय शब्दवाच्ये कर्मणा मत्वर्थीयः । कुत्सितकर्मानुष्ठायिनः पापक-
तद्वत् तस्यानुष्ठातारः कपूयाः । अकारो मत्व- मीणो बोध्यन्ते । कपूयाः सन्तः केपयः ॥
र्थीयः, कआयास्सन्तः केपयः कुत्सितकर्मा-
नुष्ठायिनः पापकर्माण इत्युच्यन्ते ।

II.378. अंहःशब्देन पापमुच्यते । '...अंहसस्त्रायत इति IV.2.75. आहन्तीन्यंहः पापम् । पापेन चात्र
'आतोऽनुपसंगे कः' इति अंहस्त्रमिति प्राप्तम् । (अंसत्रम्) तत्फलभूतप्रहारादिकं लक्ष्यते । अहम-
'...धनुर्वा कवचं वाभिधेयम् ।' स्त्रायते । 'आतोऽनुपसंगे कः' इत्यंहसं
सदंसत्रम् । धनुर्वा कवचं वा ।

II.380. कोकूयते यस्माद् अतः कोकुवा कवतेः IV.2.76. कोकूयते पुनः पुनः शब्दं करोतीति
शब्दकर्मणः '...पुनः पुनः कवते शब्दं करोति (काकुदम्) कोकुवा जिह्वा । कोकुवाधानं सद्
अतः कोकुवानं सत् काकुदं वर्णव्यापत्या- वर्णस्तु व्यापत्यादिना काकुदं तालु । कोकू-
दिना । कोकूयमान एतं तुदतीति वेति यमाना एनत् तुदतीति वा । कोकूयतेर्नुदेश
निर्वचनान्तरम् । एतदिति तालुनोऽन्वादेशः । काकुदम् ।

II.382. अन्तरिक्षं गणोऽसौ मनुष्याणामभिधेयः । IV.2.77. भियो वा नक्षत्रादीनां वा भासः ।
भियो वा नक्षत्रादीनां वा भासः । ततिस्त- (वीरिटे) ततिस्ततनं यस्मिन् तत् भी ततनं भास्ततनं
ननं यस्मिन् तत् भीस्तननं भास्तननं वा वा सत् वीरिटम् । अन्तरिक्षं मनुष्यगणो
वीरिटम् । अनालम्बनान्तरिक्षे भीतिः कस्य वा । अनालम्बेऽन्तरिक्षे हि भीतिः कस्य
न जायते । वन्दनं नरेन्द्राय ते हि तस्मा- न जायते । बृहन्नरेन्द्रो यते हि तस्मात्त-
त्त्रापि तद्वयम् । त्रापि तद्वयम् ।

II.384. स पुनरयमहेरर्थे अभिमुख्यादौ । आप्तु- IV.2.78. अभेरर्थे । अभिमुख्यार्थं वर्तते । आप्तु-
मित्यस्यार्थ इति शाकपूणिः । (अच्छ) मित्यस्यार्थ इति शाकपूणिः ।

„ परि ईम् सीमिति व्याख्यातं षाष्ठिके नि- IV.2.79-81. परि ईम् सीम् इति व्याख्यातं षाष्ठिके
पातप्रकरणे । अनेकार्थत्वादिहोपन्यासः । (परि ईम् सीम्) निपातप्रकरणे । अनेकार्थत्वादिहो-
पन्यासः ।

„ एनमिति एनामिति च पदद्वयमेतत् । अस्या IV.2.82-83. एनम् एनाम् एतत्पदद्वयमस्या अस्ये-
अस्येत्येतेन पदद्वयेन उदात्तं प्रथमादेशे (एनम् एनाम्) येतेन पदद्वयेन 'उदात्तं प्रथमादेशे
अनुदात्तमन्वादेश इत्येवं नवमे व्याख्यातः । अनुदात्तमन्वादेशे' इत्येवं व्याख्यातम्
पुराऽनवगतस्तत्रोक्तः । इहानेकार्थत्वादुप- (नवमे) स्वरोऽनवगतस्तत्रोक्तः । इहानेकार्थ-
न्यासः । त्वादुपन्यासः ।

- „ लापितव्यः । प्रतिसारणात् सृणिः । IV.2.84. लवितव्यं प्रतिसरणात् सृणिशब्देनात्र
II.385. दात्रलवनादित्यर्थः । (सृणिः) दात्रमभिप्रेतम् ।
- II.386. आशुशुक्षणिः आशुशुचा दीप्या । कस्य ? IV.3.1. आशु शुचा दीप्या क्षणिता हिंसता तमसां
सामर्थ्यात् तमसः । सनिता वा संभक्ता वा (आशुशुक्षणिः) सनिता सम्भक्ता वा पाकदाहप्रकाशनादेः
सर्वस्य पाकदाहप्रकाशनादेर्व्यापारस्य । स्वव्यापारस्य ।
- II 388. मुष्टिरभिधेयः । प्रकाशनादिति निर्वचनम् । IV.3.3. प्रकाश्यत इति काशिमुष्टिः ।
प्रकाश्य इत्यवगमः । (काशिः)
- II.389. कणतेः शब्दकर्मणः । ताच्छीलिक आरुः । IV.3.4. कणतेः शब्दकर्मणः ‘कणेरारुः’ इति बाहु-
सम्प्रसारणं छान्दसत्वात् । कणन इत्य- (कुणारुम्) लकार आरु-प्रत्ययस्ताच्छीलिकः, वकारस्य
वगमः । मेघोऽभिधेयः । सम्प्रसारणं च । शब्दनशीलः कुणारुः,
तन्मेघ उच्यते ।
- II.390. अलं पर्याप्तमातर्दनं हिंसा यस्य बहूदकत्वात् । IV.3.5. अलं पर्याप्तमातर्दनं हिंसा यस्य बहूदक-
(अलातणः) त्वात् ।
- „ ‘लुभो विमोहने’ निष्ठायामिदस्मरणात् । IV.3.6. सम्पूर्वाल्मुर्भेर्निष्ठायां ‘लुभो विमोहने’ इती-
(सल्लूकम्) ङगमः ।
- II.392. सरणशीलं वा अत्यन्तं दूरं नष्टमित्यर्थः । „ सरणशीलमत्यन्तदूरं नष्टमित्यर्थः ।
- II.393. कमिति सुखनाम तस्येयं मकारस्य तकारेण IV.3.7. कमिति सुखनाय । तस्येयं मकारस्म तका-
व्यापत्तिः । छान्दसत्वात् पयसश्च सलोपः । (कत्पयम्) रेण व्यापत्तिः । पयसश्च सलोपः । कम्पयसं
कंपयसमित्यवगमः । सुखमस्य पय इति मुखपयसमित्यर्थः । मेघोऽभिधेयः ।
निर्वचनम् । मेघोऽभिधेयः ।
- II.394. आप इत्यभिधेयवचनम् । विस्ववणादिति IV.3.8. विपूर्वात् स्ववतेः क्षिपि । विविधं स्व-
निर्वचनम् । विस्वव इत्यवगमः । (विस्वहः) न्तीति विस्वहः आपः ।
- II 395. ओषधय इत्यभिधेयवचनम् । विरोहणादिति IV.3.9. मूलविभुजादित्वात् के विरुहाः सत्यः वी-
निर्वचनम् । केरुहा इत्यवगमः । मूलविभु- (वीरुधः) रुधः । विविधं रोहतीति, ओषधय उच्यन्ते ।
जादित्वाद्वा के विरुहा विरोहिण्य इति वा ।
- II 396. नक्षद्वाभं दभ्रातिर्वेधकर्मा युद्धार्यं नक्षताम- IV.3.10. युद्धार्यमभिगच्छतां व्याप्नुवतां वा शत्रूणां
भिगन्तां प्राप्नुवन्तां वा । केषाम् ? साम- (नक्षद्वाभं) हन्तारमित्यर्थः ।
ध्यात् शत्रूणां हन्तारम् ।
- अस्कृधोयुर्दीर्घायुरित्यर्थः । IV.3.11. दीर्घायुरित्यर्थः । चिरस्थायी पुत्रपौत्रानुगत
अस्कृधोयुश्चिरस्थायी पुत्रपौत्रानुगत (अस्कृधोयुः) इति यावत् ।
इत्यर्थः ।

- II.397. अकृतदानो यादृशो न कस्मैचिदपि त्वया , अकृतदानो यादृशो न कस्मैचित्त्वया
दत्तपूर्वं इत्यर्थः । अकृतपानो वा अभुक्त- . दत्तपूर्वं इत्यर्थः । अकृतपानो वा अभुक्त-
पूर्वो वा केनचिदित्यर्थः । पूर्वः केनचिदित्यर्थः ।
- „ अशिथिलया गत्या हरणशीलानि श्रथ्याश्च IV.3.12. अशिथिलया गत्या हरणशीला अविश्राम-
ते हारिणोऽविश्रामहरणाः । (निशुम्भाः) हरणा इत्यर्थः ।
- II.398. महत्स्तुतिं वक्तव्यस्तुतिं वा स्तुत्यर्हमित्यर्थः । IV.3.13. बृहद् वक्तव्यं वा उक्थं स्तुतिर्यस्य सः
„ बृबन् महद् वक्तव्यं वा उक्थं स्तोत्रं (बृबदुक्थम्) बृहदुक्थः, तम्; स्तुत्यर्हमित्यर्थः ।
स्तुतिर्यस्य तमिन्द्रं महास्तुतिं वा ।
- II.399. मृदु उदरं यस्य मृदुर्वमानविरोचनयोरकर्ता IV.3.14. मृदु उदरमस्य । मृदुर्वा वमनविरोचनयोर-
उदरेऽस्तु इत्येवं य आशास्यते यजमानैः (ऋदृदरः) कर्ता उदरे अस्तु इत्येवं यः आशास्यते
स मृदृदरस्तेन मृदृदरेण सोमेनेत्यर्थः । यजमानैः स मृदृदरः सोमः । आर्दमेकारस्य
II.398. मृदृदरः सन्नादिलोपेन ऋदृदरः । लोपः ।
- II.504. बाहुविशेषणमेतत्, ऋतुशब्दोऽर्देतर्हिसार्थस्य IV.3.15. बाहुविशेषणमेतत्, शत्रूणामर्दनेन पात-
शत्रूणामर्दनेन पातयितारौ । (ऋदृपं) यितारौ । अर्दनेन हिंसयातिवेधनेन ताडनेन-
„ अर्दनेन हिंसया वेधनेन ताडनेन आत्म- नात्मनो गमनेन तद्वत् । इषोर्यच्छरीरं शरी-
नो गमनेन तन्वत् इषोर्यच्छरीरं शरीरिणं रिणां वा पातयितारौ अर्दनपातिनौ मर्मेणी-
पातयितारौ अर्दनपातिनौ मर्मेणि । ति पाट ।
- II.400. तस्य असंखादन्यौ । IV.3.17. असंखादन्यावित्यर्थः ।
„ असिन्वती असंखादन्याविव चूर्णय- (असिन्वती)
न्याविव ।
- „ कृमयोऽभिधेयाः । IV.3.18. घृणाः क्रिमय उच्यन्ते ।
(कपनाः)
- II.401. घृणाः क्रिमयः । IV.3.19. ऋजुका अकुटिला अप्रतिहता प्रसिद्धा
„ ऋजुका अकुटिला अतिहता प्रसिद्धा (भाऋजीकः) भा दीप्तिर्यस्य स ऋजुकाभाः सन
दीप्तिर्यस्य स ऋजुकाभास्सन् भाऋजीकः । भाऋजीकः ।
- II.402. सेनाऽभिधेया । IV.3.21. अत्र सेनाऽभिधेया ।
(जूर्णिः)
- II.403. अवनाथ अवनेन वेत्यवगमः । IV.3.22. अवनाथ अवनेन वा ।
(ओमना)

- II.405. उपलेपु श्रक्षणेपु बालुकासु यवान् प्रक्षिणा- IV.3.23. उपलेपु श्रक्षणेपु बालुकासु यवान् क्षिणो-
ति । .....उपलेपु तदाधानभ्रष्टान् यवान् (उपलप्रक्षिणी) ति हिनस्ति भृजतीत्यर्थः । उपलेपु
हिनस्ति चूर्णयतीत्यर्थः । .....सक्तुकारि- यवान् प्रक्षिपति चूर्णयतीत्यर्थः । सक्तुका-
काऽभिधेया रुढित्वात् । रिक्ताऽभिधेया ।
- II.407. उपस्थशब्दस्य सप्तम्येकवचने धात्वादि- IV.3.24. उपस्थशब्दस्य सप्तम्येकवचने धात्वादि-
सकारोऽवशिष्यते । .....उपस्थ इति । (उपसि) सकारोऽवशिष्यते । उपस्थ इत्यर्थः ।
„ वणिगभिधेयः । प्रकलविदित्यवगमः । IV.3.25. प्रकर्षेण कलाः मानोन्मानप्रतिमानादि-
स हि कला मानोन्मानप्रतिमानादिविष- (प्रकलवित्)विषयाः प्रकृष्टाश्वगणितरत्नपरीक्षादिका
याः प्रकलाश्च गणितरत्नपरीक्षादिका वेद वेद विजानाति ।
विजानाति । „ प्रकलविद् वणिगभवति ।
- II.408. पृषा किंविशिष्टः । अभ्यर्धयज्वा अल्पानपि IV.3.26. अल्पानपि रसानभ्यर्धयन् मरुद्भ्यो
अनभ्यर्धयन् मरुद्भ्यो ददाति न तं वा (अभ्यर्धयज्वा) ददाति धनं वा स्तोत्रभ्यो यो
स्तोत्रभ्योऽगौ ददाति सः । ददाति सः पृषा विशेष्यते ।
- II.415. प्रसवेऽभ्यनुज्ञाने । IV.3.31. प्रसवेऽभ्यनुज्ञाने ।
(सवीमनि)
„ सर्वतः पृथुग्नित्यस्यार्थे द्रष्टव्यः । IV.3.32. सर्वतः पृथुः ।
„ सप्रथाः सर्वतः पृथुः । (सप्रथाः)
„ वेदनानि विज्ञानानीत्यवगमः । IV.3.33. वेदनानि विज्ञानानीत्यर्थः ।
(विदधानि)
- II.416. समाश्रयन्त इत्यवगमः । समाश्रिता वेति IV.3.34. समाश्रयन्तः । यद्वा भूते ल्युट् ।
प्राप्तिविकल्पः । (आश्रयन्तः) समाश्रिताः ।
- II.417. आश्रयणात् सोमेनाश्रयणाद्वा होमार्थस्य । IV.3.35. आङ् ईषदर्थयोक्तः आश्रयणात् होमा-
आङ् च द्योतकलक्षणः, ईषच्छ्रवणात् । (आशीः) र्थस्य सोमस्य श्रयणं दध्युच्यते ।
- II.418. आशीः सोमस्य श्रयणं दधि । IV.3.36. जिगर्तिर्नैरुक्तधातुर्निर्गरणार्थो वा ।
„ जिगर्तिर्नैरुक्तो धातुर्निर्गरणार्थो गृह्णात्यर्थो (अजीगः)
वा । „ अवगिरति गृह्णाति वा भक्षयतीत्यर्थः ।
- II.419. अजीगः अवगिरसि अभ्यवहरसि गृह्णासि IV.3.37. अमूढेत्यर्थः ।
भक्षयसीत्यर्थः । (अमूरः)
अमूढ इत्यवगमः ।

- II.420. देवाच्या...देवान् प्रति अश्रितया सुगत्या । IV.3.39. देवान् प्रति (अश्रितया) गतया
(देवो देवाच्या कृपा) स्तुत्येत्यर्थः ।
- II.422. विजामातुर्धनादन्ये कुलीनत्वादयो विगता जामात- IV.3.40. धनादन्ये कुलीनत्वादयो विगता जामात-
जामातगुणा यस्मान् सोऽसमाप्तगुणोऽपि (विजामाता) गुणा यस्मान् सोऽसमाप्तगुणो विजामाता
जामाता क्रीतापतिरुच्यते । क्रीतापतिरुच्यते ।
- IV.138. ओमासोऽवतेः पालनार्थस्य तर्पणार्थस्य वा IV.3.41 अवतेः पालनार्थस्य तर्पणार्थस्य वा
कर्तरि कर्मणि वा मन्त्रत्यये 'ज्वरत्वर' इत्या- (ओमासः) कर्तरि कर्मणि वा...इति मन्त्रत्यये
दिना ऊटि सम्प्रसारणे जस्यसुगागमे च 'ज्वरत्वर' इत्यादिना ऊटि ऊमास इति प्राप्ते
रूपम् । अवितारो रक्षितारस्तर्पयितारस्तर्प- व्यत्ययेन गुणः । जस् । 'आजमेरसुक् ।'
णीया वा । रक्षितारस्तर्पयितारस्तर्पणीया वा ।
- II.424. स्रोतारमियवगमः । IV.3.42. स्रोतारम् ।
(मोमानम्)
- „ किमिदानीं कस्य किं छिद्रमिति चरति IV.3.44. किमिदानीं कस्य किं छिद्रमिति चरति,
किमिदं वर्तत इति वा चरति यः स (किमीदिने) किमिदं वर्तत इति वा चरति ।
उच्यते । साधुजनवरी सदा विरुद्धबुद्धिः साधुजनवरी सदा विरुद्धबुद्धिः पिशुनो-
पिशुनोऽभिधेयः । ऽभिधेयः ।
- II.427. अथवा ह्यमनं रोग उच्यते, कर्तव्यः IV.3.45. अमो रोगः कर्तव्यः शत्रूणां, रोगेस्त-
शत्रूणां रोगेस्तद्वद् । दस्यूनां रोगभूत (अमवान्) दान्, दस्यूनां रोगभूत इत्यर्थः । आत्म-
इत्यर्थः । आत्मवान्वायत्तवानित्यर्थः । शब्दस्य वा अमभावः । यत्नवान् ।
- „ हिंसितारो गौर्वाभिधेयाः । IV.3.46. अमीवा रोगः हिंसिता वा ।
(अमीवा)
- II.428. अस्ति खलु दुर्गतिप्रापककारणभूतं कर्म । IV.3.47. दुर्गतिप्रापकं कारणभूतम् । पापकं कर्म
दुर्गतिर्गम्यते येन येन तद्दुर्गतिमिहाभि- (दुर्गतिम्) दुर्गतिमुच्यते ।...दुर्गतिर्गम्यते येन
प्रेतम् । तद्दुर्गतिम् ।
- II.429. अपवाय इत्यवगमयति । सुखं प्राणां- IV.3.48. अप वयति अपगमयति सुखं प्राणां-
श्वेत्यवगमः । (अप्वे) श्वेत्यर्थः ।
- III.170. व्याधिर्वा भयं वा । „ व्याधिर्वा भयं वा अन्वा ।
- II.429. अमाशब्द आत्मवचनम् । आत्ममयी IV.3.49. अमाशब्द आत्मवचनः । आत्ममयी
अततेर्वाऽमतेर्वा अमतिशब्द इति निर्दिष्टः । (अमतिः) ततिर्मतिर्वा अमतिः । तन्यत इति
मतिरपि प्रकाशरूपत्वाद्दीप्तिरात्मप्रकाशमयी ततिर्दीप्तिः । आत्मप्रकाशमयी ततिर्मतिर्वा
ततिर्मतिर्वा । अमतिर्दीप्तिरभिधेया । अमाततिशब्दस्य
आत्ममतिशब्दस्य वा अमतिभावः ।

II.431. पुरन्धीति धीशब्दस्य धी कर्मसु पठि-
त्वाद् बहुकर्मा बहुप्रज्ञो बोध्यते ।

II.430. पुरन्धिरित्यस्य पुरन्धीरिति वा पुरं
दायतीति वा ।

II.432. वर्णविशेषो ज्वलनाविर्भूतप्रकाशरूपो-
ऽभिधेयः ।

II.433. रिशतेर्हिंसायस्य शुद्धस्य ध्वन्तस्य वा
स्यतेश्चैतद् द्विधातुजं रूपम् । रिशतां हिंसतां
रेशयतां वा घ्नतां घातयतां वा शत्रूणामसि-
तारः क्षेप्तारो नाशयितार इत्यर्थः ।

II.434. रिशादसो हे रिशतां रेशयतां वा
घ्नतां घातयतां वा शत्रूणामसितारः क्षेप्तारो
निरसितारः ।

„ सुप्रर्वस्य ददातेः घृन् द्रष्टव्यः । सुदान
इत्यवगमः ।

II.435. सुविद्यत इत्यवगमः ।

„ आनुप्रर्वस्यानुषक्तव्यमित्यवगमः । उपर्यु-
परि लग्नमित्यर्थः ।

II.436. तूर्णशब्द उपपदे वनोतेः सम्भजनार्थस्य
इकारो नामकरणः । तूर्णं वनोतीति तूर्णव-
निरिति प्राप्ते तुर्वणिः ।

II.437. गीर्वाण इत्यवगमः ।

„ देवोऽभिधेयवचनः ।

II.438. असुः प्राणः प्राणश्च वायुः । तत्स्पष्टतरं
भाष्यकार आह सुसमीरितस्वसमीरिते ।
असुसमीरिता इत्यस्य व्याख्यानं वातसमीरिता
इति । मरुदादयोऽभिधेयाः । सुसमीरिते
सुष्ठु प्रेरिते विस्तीर्णं अन्तरिक्षलोक इत्यर्थः ।

„ रजसो विशेषणम् ।

IV.3.51. पुरुशब्दो बहुनाम । धीरिति कर्मनाम
(पुरन्धिः) प्रज्ञानाम वा । बहुकर्मा बहुप्रज्ञो वा
पुरुधिः सन् पुरन्धिः ।

„ पुराणि दाग्यतीति वा पुरन्धिः ।

IV.3.52. वर्णविशेषो ज्वलनाविर्भूतप्रकाशरूपो-
(रुशत्) ऽभिधीयते ।

IV.3.53. 'रिश हिंसायाम्' तुदादिः । अन्तर्णीत-
(रिशादसः) ऽप्यर्थः । लटः शतरि छान्दसो दीर्घः ।
अस्यतेर्विच् । रिशतां घ्नतां रेशयतां
घातयतां वा असितारः क्षेप्तारो नाशयितार
इत्यर्थः ।

IV.3.54. सुप्रर्वाद् ददातेः घृन्, घृनि बाहुलकात्
(सुदत्रः) इत्यन्वयः । सुदानः ।

IV.3.55. सुविद्यत इत्यर्थः ।

(सुविदत्रः)

IV.3.56. अनुषक्तमुपर्युपरि लग्नित्यर्थः ।

(आनुषक्)

IV.3.57. तूर्णशब्दोपपदात् वनोतेः 'इन् सर्व-
(तुर्वणिः) धातुभ्यः' इतीन् । तूर्णं वनोति सम्भजते ।
तूर्णवनिः ।

IV.3.58. अतो देवोऽभिधेयः ।

(गिर्वणाः) गीर्वाण इति प्राप्ते दीर्घाभावश्छान्दसः ।

IV.3.59. असुः प्राणः । प्राणश्च वातः । वातस-
(असुसूतं सूतं) मीरिता मरुदादयो हि सेव्याः ।

सूतं इति रजसीत्यस्य विशेषणम् । सुस-
मीरिते सुष्ठु प्रेरिते विस्तीर्णं रजसि अन्त-
रिक्षलोकेऽपीत्यर्थः ।

- II.439. अभिपूर्वस्याञ्चतेरभ्यक्ता भकारस्य सका-
रापत्त्या अम्यक् । नित्यं शत्रून् प्रत्यभिगन्ता
शत्रुभारीरलभेव दृश्यत इत्यर्थः । आयुधाख्या
शक्तिरभिधेया ।
- IV.3.60. आयुधाख्या शक्तिरभिधेया । क्षिप्ता सती
(अम्यक्) मां प्रति इव गता । यद्वा अभिपूर्वादेश्चतेः
किंनिराभ्यक् सती भकारस्य सकारापत्त्या
अम्यक् । शत्रून् प्रत्यभिगता । यद्वा
अमाशब्दः सहाय्यं निपातः । अमाक्
सती अम्यक् सहभूता ।
- II.440. यादृश इत्यवगमः ।
- IV.3.61. यादृशे इत्यर्थः ।
(यादृशिमन्)
- II.442. अर्हार्थो वा अग्राहो अग्रिया इत्यवगमः ।
***अग्रमेवाग्रिया आहूता इत्यर्थः ।
- IV.3.63. अर्हार्थो वा घनि घस्य इत्यादेशो
(अग्रिया) विभक्तेराकारः । अग्राहो । यद्वा अग्रा
एवाग्रिया । अग्रभूताग्रिया ।
- II.443. अन्नमभिधेयम् । पचता इत्युभयं चेदं
पचेर्धातोः । अत आह पचतिर्नामीभूत इति ।
तत्र चन इति पचेरेव दूरं विकृतं पच्यमान-
त्वात् पचनमिति प्राप्ते चनः । पचतेत्याख्या-
तसरूपनामविभक्तेश्चकारः । पक् पक्वौ पक्वा
इति वेत्यवगमः । पदान्तरसम्बन्धसामर्थ्याद्
विशेषनिश्चयः ।
- IV.3.64-65. पचनशब्दस्य पकारलोपेनान्ते
(चनः पचता) सकारोपजनेन चनः । अन्नम् ।
यद्वा पचेरसुनि बाहुलकात् नोऽन्तादेशः ।
.....विभक्तेराकारः । पक् पक्वौ पक्वा
इति वावगमः । पदान्तस्य बहुलसामर्थ्याद्
विशेषनिश्चयः ।
- II.445. आपोऽभिधेया । शुचं संरुन्धन्तीति
निर्वचनम् । शुक्लशब्दस्यान्तलोपेन इति
दर्शयति । शुमुध इत्यवगमः । दीप्तिं तापं
वा रुन्धत्यग्नेर्मत्तस्य वा धर्मात्तस्य ।
- IV.3.66. शुचं दीप्तिं तापं वा रुन्धत्यः । शुक्पूर्वा ।
(शुरुधः) रुधेः 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' इति क्तिप् ।
शुमुधः (शुक् रुधः) शुरुधः ।
- „ अमितमात्र इत्यवगमः । अपरिमाण
इत्यर्थः । अपरिगणितकालो वा महानित्यर्थः ।
प्राप्तवचनमभ्यमितो वा मिनोतिर्वधकर्मन्,
अहिंसितः केनचिद् अभ्यामितः सन्
अमितः ।
- IV.3.67. मितः परिच्छिन्नः । न मितः अमितः
(अमिनः) सन्नमिनः अपरिमाण इत्यर्थः, अपरि-
गणितकालो वा । यद्वा मिनोतेर्वधकर्मणः
अमिनः अहिंसितः केनचित् । यद्वा क्त एव
प्रत्ययः । अमितोऽभ्यमितो वा सन् अमिनः ।
- II.446. आपोऽभिधेयाः शब्दकारिण्य इति मेघात्
पतन्त्यो जज्जतीरित्येवंरूपं शब्दं कुर्वन्ती-
त्येवंरूपशीलधर्माः ।
- IV.3.68. जज्जतीरापो भवन्ति शब्दकारिण्य इति
(जज्जतीः) मेघात् हन्यमानात् जज्जतीत्येवं शब्दं
कुर्वतीत्येवंरूपं शीघ्रम् ।
- II.447. 'स्कुञ् आप्रवणे' आप्रवणमागमनं प्रवते-
र्गत्यर्थत्वाद् अन्येनाप्रतिगतोऽप्रतिष्कृतो
युद्धे अन्येनाप्रतिनियुक्तपूर्वं इत्यर्थः, अप्रति-
- IV.3.69. 'स्कुञ् आप्रवणे' आप्रवणमागमनम् ।
(अप्रतिष्कृतः) स्कुवतेर्गत्यर्थत्वाद्वा निष्ठा ।.....
अन्येनाप्रतिगतः अप्रतिष्कृतः । युद्धे अन्ये-

स्खलितपूर्वो वा ।

नाप्रतिहतपूर्वं इत्यर्थः । अप्रतिस्खलितपूर्वो वा ।

„ 'शद्लु शातने' इत्यस्य यङि छान्दसत्वाच्च
तस्य लुकि रूपम् ।

IV.3.70. 'शद्लु शातने ।' अस्माद् यङ्लुग-
(शासदानः) न्ताद् व्यत्ययेन शानच् । पुनः पुन-

II.443. शासदानः पुनः पुनरमुगंस्तत्पुरश्च
शातयन् ।

रमुगन् तत्पुराणि वा शातयन् ।

II.398. सप्रकरल्लं सप्रौ करस्त्वाहुनामेतत्, सप्रौ
वाहू यस्य तम् । किमर्थम् ? ऊतये तर्पणाय
सोमेन पालनाय वात्मनः ।

IV.3.71. 'सप्रकरल्लमूतये ।' सप्रौ करल्लौ वाहू यस्य
(सप्रः) होमेन तर्पणाय पालनाय वात्मनः ।

II.450. क्वचित् पदान्तरसम्यग्धसामर्थ्यात् शिप्र-
शब्देन शिरस्त्राणमुच्यते । 'शिप्रः शीर्षस्तु-
वितता हिरण्मयी' इति । सुशिप्रः सुशिग-
स्त्राण इत्यर्थः सम्भवति ।

IV.3.72. क्वचिच्छिप्रशब्देन शिरस्त्राणमुच्यते
(सुशिप्रः) 'शिप्राः शीर्षस्तु वितता हिरण्मयीः'
इति सुशिप्रः सुशिस्त्राण इत्यर्थः सम्भवति ।

„ रमणीयेष्टित्यर्थः ।

IV.3.73. रमणीयेष्टित्यर्थः ।

(रंसु)

II.446. द्वयोः स्थानयोर्वीर्येण परिवृद्धोऽपि वेदा
क्रतुमयोर्धेयोरुच्यते । मध्यमे च स्थानेऽन्त-
रिक्षे उत्तमे च दिवि । तस्याः सर्वदेवानां
साधारणत्वात् । देवराजत्वेन च प्रसिद्धेः ।
इतिहासपक्षे तु नान्योऽन्तरिक्षे वीर्येण परि-
वृद्धः शक्नोति वर्षितुं नापि दिवि आदित्याद्
रसान् परिग्रहीतुम् ।

IV.3.74. द्वयोः स्थानयोर्वीर्येण परिवृद्धः इन्द्रः ।
(द्विवर्हाः) न ह्यन्तरिक्षे वीर्येणापरिवृद्धः शक्नोति
वर्षितुं नापि दिवि आदित्याद्रसान् परिग्रहीतुं
दिवः सर्वदेवतासाधारणत्वाद् देवराजत्वेन च
प्रसिद्धिर्गतिहासपक्षे द्विवर्हा उच्यते ।

II.551. प्राकारोऽभिधेयः ।

IV.3.75. प्राकार उच्यते ।

(अक्रः)

II.552. उरु कुर्वाण इति प्राप्ते नैकवर्णलोपादिना
वाक्यार्थ उराण इति पदवचनम् ।

IV.3.76. उरु कुर्वाण इति प्राप्ते नैकवर्णलोपादिना
(उराणः) वाक्यार्थः । उराण इति पदवचनम् ।

„ अल्पमपि हविरु बहु कुर्वाणः । तथा च
श्रुतिः 'यद्वै देवो जोषत हविस्तदितिमात्रं
वर्धत आधीयोऽपरिमितम्' इति ।

„ स्वल्पमपि हविः उरु बहु कुर्वाणः । तथा
च श्रुतिः 'यद्वै देवो जोषत हविस्तत हि मोतुं
वर्द्धते अथोऽयमपरिमितः' ।

II.553. स्यायतिः संहननार्थः । हिमभावेन संहताः ।

IV.3.77. स्यायतेः संहननार्थोत् ।

(स्तियानाम्)

.....

„ तासां स्तियानां पालयितेत्यर्थवचनम्, उप-

„ हिमभावेन संहता आप उच्यन्ते ।

IV.3.78. स्तिपाः पातीति विच् । स्तिपा सन्

स्थितान् ज्योतिष्टोमादीन् यागान् पालयति ।
ततश्चोपस्थितः सन्ननेकग्रन्थलोपे वर्णेन स्तिपाः ।
अग्निरभिषेयः । स ह्याहुतिद्वारेणापां पाल-
यित्वा । अङ्गभावोपगमनेन चोपस्थितानां
कर्तव्यतया ज्योतिष्टोमादीनाम् ।

(स्तिपाः) स्तिपाः । यद्वा उपस्थितपाः सन् अनेक-
वर्णलोपादिना स्तिपाः । अग्निरुच्यते । स
ह्याहुतिद्वारेणापां पालयिता । अङ्गभावोपग-
मनेन चोपस्थितानां कर्तव्यतया ज्योतिष्टो-
मादीनाम् ।

II.455. जवरूपया गत्या जरयद्वा प्राणिनो वयो
गिरन् वा रसान् रश्मिभिर्यदारोहति नभस्त-
दादित्यमण्डलम् ।

IV.3.79. जवत्तरूपया गत्या जरयद्वा प्राणिनो वयः
(जबाह) गिरद्वा रसान् रश्मिभिर्यदारोहति नभ-
स्तदादित्यमण्डलमुच्यते ।

„ जरूयमिति गृणातेधातोर्गतिकर्मणः ।
जरतेर्वा एवमथस्यैवार्त्तिकर्मसु पाठात् ।
'जृवृञ्भ्यामूथन्' इत्यौणादिक ऊथन् भाव-
साधनः करणसाधनो वा बाहुलकाद् द्रष्टव्यः ।
स्तोत्रमभिधेयम् ।

IV.3.80. गृणातेः स्तुतिकर्मणो जरतेर्वाञ्छति-
(जरूयम्) कर्मणो 'जृवृञ्भ्यामूथन्' इति भावे करणे
वा लूथन् बाहुलकाद् गकारस्य जकारः
स्तवन् स्तूयतेऽनेनेति वा जरूयं स्तोत्रम् ।

II.456. वज्रोऽपि तुञ्ज उच्यत इत्याह तुञ्जेर्दाना-
र्थस्येति ।

IV.3.82. तुञ्जतेर्दानकर्मणो भावे षञ् । दानमित्यर्थः ।
(तुञ्जः) 'तुञ्जे तुञ्जे ष उत्तरे' वज्रोऽपि तुञ्जस्तत्रैव
व्याख्यातः ।

II.457. तुञ्जे तुञ्जे दाने दाने ।

„ वृद्धयर्थस्य बृहेर्भूते 'हिंसार्ये' वा भावे ल्युट्,
बर्हण ।

IV.3.83. बृहेर्वृद्धयर्थस्य 'कृत्यल्युटो बहुलम्' इति
(बर्हणा) कर्तरि ल्युट् । परिवृढः । हिंसाकर्मणो वा
भावे । हिंसा बर्हणा ।

II.458. अथवा निबर्हयतेर्बर्हणा हिंसोच्यते ।

„ ततो धर्मसन्तानादभिहोत्रादेः कर्मणो तुञ्जो-
ऽपेतः । ततो तुञ्जः सन् ततनुष्टिः ।
अथवा ततन इत्येतत् शब्दरूपं तनोतेर्भोग-
सन्तानं वा । उष्टिशब्दो वशेः कान्तिकर्मणः ।
भोगसन्तानं वष्टीति ततनुष्टिः ।

IV.3.84. वशेर्वा बाहुलकात् कर्तरि क्तिचि सम्प्र-
(ततनुष्टिम्) सारणे उष्टिः । ततो धर्मसन्तानादभि-
होत्रादेः कर्मणो तुञ्जः प्रेरितः । ततनं भोग-
सन्तानं वष्टि ततनुष्टिः ।

II.460. इलाविलाशय इत्यवगमः । इलो बलमन्त्रं
तन्निष्पत्तिहेतुभूतमुदकमन्त्रेलाशब्दवभायेण
इलाशब्देनोच्यते । विले उदके शेते इति
विलेशयः सन् वर्णव्यापसिलौपादिना इली-
विशः । मेघोऽभिषेयः ।

IV.3.85. इल्ल अन्नम्, अत्राप्यहेतुभूते उदके वर्तते ।
(इलीविशः) विले उदके शेते '.....' इलाविले
शयो यस्य । निपातश्छान्दसः । मेघ उच्यते ।
इलाविलशयः सन् इलीविशः

„ कियदप्यपरिमितं स्वर्बलं धारयति । क्रम-
माणं वाभिमुखं यस्वर्बलं धारयति निरुण-

IV.3.86. कियच्छब्दे क्रममाणश्चब्दे चोपपदे
(कियेधाः) दधातेर्विच् । कियदप्यविज्ञायमानपरि-

द्वीति दधातेर्विचि रूपम् । इन्द्रो विशेष्यः ।

माणं स्वबलं धारयति । क्रममाणं वाभिमुखं
परबलं धारयति निरुणद्वीति कियद्वा क्रम-
माणधा वा सन् कियेधाः । इन्द्रो विशेष्यः ।

II.461. भ्रमिता स्वयं भ्रामयितान्येषामित्यर्थः ।

IV.3.87. भ्रमिता स्वयम् । त्रिष्वपि लोकेष्वप्रति-
(भूमिः) हृतगतिरित्यर्थः । अन्तर्णीतप्यर्थो वा भूमिः ।
भ्रामयितान्यान् ।

II.462. किञ्च भ्रमिरसि लोकत्रये विभ्रमितासि
त्रिष्वपि लोकेष्वप्रतिहृतगतिरित्यर्थः ।

IV.3.88. विप्राप्तशब्दस्य विष्पितभावः । यद्वा
(विष्पितः) विषेर्व्याप्त्यर्थात् क्तः, इकारपकारावुप-
जनौ । विस्तीर्णं इत्यर्थः ।

” विप्राप्त इत्यवगमः । विकारोपजनवर्णलो-
पादिर्द्रष्टव्यः । विस्तीर्णं इत्यर्थः ।

II.463. उदकमभिधेयम् । तन्नि तूर्णमाप्त्येवं-
शीलं तूर्णापि सत्तुरीपम् ।

IV.3.89. तूर्णं व्याप्तुं शीलमस्य । णिनिः ।
(तुरीपम्) तूर्णापि सत्तुरीपम् । उदकमभिधेयम् ।

II.464. रपतेः रसतेर्वा कर्तरि चेति कर्मसाधनो
घञ् भावे वा रासो वा रापो वा शब्द
उच्यते तद्वा रापि वा रासि वा सत् सका-
रपकारोपजनेन रास्पिन् शब्दः । बहूदकं
स्तोतृ वोच्यते । ततस्तादर्थ्यादस्तीत्यर्थं
आदित्वादिकारः प्रकृतिभावश्च द्रष्टव्यः,
रास्पिनो दण्डिमती शालेति यथा । अतश्च
शब्दश्च तोदकेन तद्वा । मेघोऽभिधेयः ।
उच्चार्यमाणेन स्तोत्रेण स्तोता वा ।

IV.3.90. रपतेर्वा रसतेर्वा कर्मणि भावे वा घञ् ।
(रास्पिनः) रापो रासो वा शब्दो यस्य तद्वापि रासि
वा सत् सकारपकारोपजनेन रास्पिश्च
बहूदकं स्तोत्रं वोच्यते । तदस्यास्तीत्यर्थं
आदित्वादच् प्रकृतिभावश्च द्रष्टव्यः । दण्डि-
मती शालेति यथा । अतश्च शब्दवतोदकेन
तद्वान्मेघोऽभिधेयः । उच्चार्यमाणेन स्तोत्रेण
स्तोता वा ।

II.465. ऋजतिः प्रसाधनकर्मा । विषमस्य समी-
करणं वा वर्गेषा करणादेशमुच्यते । प्रसाध-
नमात्मसात्करणं तदर्थं इत्यर्थः ।

IV.3.91. प्रसाधनकर्मविषयस्य समीकरणं प्रसा-
(ऋजतिः) धनमात्मसात्करणं तदस्येत्यर्थः ।

II.466. प्राप्तवसू इत्यवगमः । पकारलोपोपजनह्रस्व-
त्वादीनि द्रष्टव्यानि । अश्ववभिधेयौ ।

IV.3.93. प्राप्तवसुनौ । पकारलोपह्रस्वत्वतः पकारोप-
(प्रतद्वसू) जैनः प्रतद्वसु । हरी विशेष्यौ ।

” प्रहिणुत इत्यवगमः ।

IV.3.94. प्रहिणुतेत्यर्थः ।

(हिनोत)

II.467. 'स्कुञ् आप्रवणे' पठ्यते । इह च दानार्थः ।
अषोपदेशत्वाच्च षत्वानवगमः । क्वचिद्
व्युदसनार्थत्वादानेकार्थत्वमपि ।

IV.3.95-96. 'स्कुञ् आप्रवणे ।' इह दानार्थः ।

(चोष्कूयमाणः क्वचिद् व्युदसनार्थनश्च । यङि
चोष्कूयते) पूर्वत्र लटः शानच् । उत्तरत्र
व्यत्ययेन षत्वम् ।

II.468. अत्यर्थं पुनः पुनर्ददत् ।

” अत्यर्थं दददित्यर्थः ।

II.469. अत्यन्तं व्युदस्यति ।

„ स्वयमित्यवगमः ।

II.470. 'इषु इच्छायाम्' इत्यस्य वा करणसाधनः
क्तिन् । दौर्गम्यते प्राप्यते वा याभिस्ता
यागक्रिया इष्टयश्च सत्यो दिविष्टयः ।

II.472. अमात्र इत्यवगमः । मात्रा परिमाणम् ।
अपरिमाणो महानित्यर्थप्राप्तवचनम् । अभ्य-
मितो वा मिनातेर्मिनोतेर्वा वधकर्मणः ।
अभ्यमितः सन् अमत्रः ।

अर्चनमृक् स्तुतिः तया तुल्यः । ऋचा सम
इत्यवगमः । ऋचा सम इति वाक्येनार्थ-
प्रदर्शनम् । याप्यतिशयाभिप्रायेण क्रियते
साध्यस्यान्नाहावत् समैव भवति नातिरिच्यत
इत्यर्थः ।

II.473. ऋचीषमः तुल्ययाभ्यधिकगुणाध्याहाररू-
पेण अधिकता स्तुतिरनुवादिनी भवति सा
यस्येत्यर्थः ।

अनश्लीलदानमित्यवगमः । अशंसशब्दो-
ऽश्लीलवाची । अश्लीलं किम् ? पापकम् ।
कस्मादिति चेत् यस्मात् पापवचनं प्रति-
पत्तये रातिः पापिष्ठस्य दाता । तद्विपरीतो-
ऽनशरीरातिः ।

अनशरीरातिम् अपापकदानम् उत्कृष्टस्य
दातारमित्यर्थः ।

II.477. अंतः 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' इत्येवं-
वनिनि रूपम् । 'अवर्णस्त्रसावनजः' इति-
वचनादत्र भावाभावः सिद्धः तथा चाह
अप्रत्यूतोऽप्रतिगतोऽन्यस्मिन् अन्यमना-
श्रितः स्वतन्त्र इत्यर्थः ।

अनवर्णमगतमन्यं प्रत्याश्रिततया अपरा-
श्रयमित्यर्थः ।

„ अत्यर्थं व्युदस्यति ।

IV.3.97. स्वयमित्यर्थे वर्तमानो निपातः ।

(सुमत्)

IV.3.98. दिविशब्दोपपदात् इषेर्गत्यथोदिच्छार्थो-
(दिविष्टिषु) द्वा करणे क्तिन् । दौर्गम्यते प्रार्थ्यते
वा याभिस्ताः ।

IV.3.101. अमात्रशब्दस्य ह्रस्वः । मात्रा परि-
(अमत्रः) माणम्, अपरिमाणोऽभ्यमितो वा अहिं-
सितः । मितशब्दस्य मत्रभावः ।

IV.3.102. ऋची स्तुतिः । तया समः । अधिक-
(ऋचीषमः) गुणाध्यारोपेणापि कृता स्तुतिः अनु-
वादिनी सा नातिरिच्यत इत्यर्थः ।

IV.3.103. अशंसशब्दोऽश्लीलवाची । रातेः क्तिनि
(अनशरीरातिम्) रातिर्दानम् । अश्लीलविषया राति-
र्दानं यस्य सोऽशरीरातिः पापकदामः, तद्वि-
परीतोऽनशरीरातिः । उत्कृष्टस्य दातेत्यर्थः ।

IV.3.104. अंतः 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' इति
(अनर्वा) वनिप् । नञ्प्रमासः । 'अवर्णस्त्रसावनजः'
इति शातृवद्भावाभावः । अप्रत्यूतः अप्रति-
गतोऽन्यस्मिन् अन्यमनाश्रितः स्वतन्त्र
इत्यर्थः ।

„ अनवर्णमप्रतिगतमन्यं प्रत्याश्रितम् । तथ
अपराश्रितमित्यर्थः ।

II.475. असामीत्यनवगतम् । अत्र च सामिशब्द एवानवगतो यत् आह सामिप्रतिषिद्धमसामीति । सामीति कस्मात् ? स्यतेः समाप्त्यर्थस्येति केचित् । तेन सामि समाप्तम् असमाप्तं चोच्यते तस्या नञ् प्रतिषेधः ततश्चासामि असमाप्तमित्यर्थः । अथवा न सामीति किं तर्हि ? सुसमाप्तमिति पाठान्तरेणार्थमाह । उदाहरणम्—

असाम्योजो बिभृथा सुदानवोऽसामि धृतयः शावः । 'कण्वस्य । असामि असमाप्तमन्तमित्यर्थः । सुप्तु वा समाप्तं महदित्यर्थः ।

II.476. गल्दया गालनेन क्षारणेन प्रदानेन पूरणेन त्सेत्यर्थः ।

II.477. ज्वलनवर्णहीना इत्यक्षरवर्णसामान्यादवगमः ।

II.479. बकुरेण भास्करेण दीप्तेन भयङ्करेण वा भासमानेन वा । केन? सामर्थ्यात् स्वेनायुधेन ज्योतिषा वा ।

II.480. वे इति द्विशब्दस्यार्थेऽपभ्रंशो दृष्टः । एकं कार्षापणमुणिकाय प्रयच्छन् तौ द्वौ मह्यं प्रतिदातव्यावित्येवमभिधेयेन दर्शयति । ततो द्विशब्दादेकशब्दान्नाटयते च वेकनाटा एतत् । एतेनाहं द्विगुणकारिणो वा दायिनो वा द्विगुणं कामयन्त इति वेति ।

II.481. अभिधावतेत्यवगमः ।

II.482. अभिधावत रक्षत मोचयतेत्यभिप्रायः ।
,, ततोऽहुशब्दात् पापवचनाद्गो मत्वर्थे । अहं स्वानित्यवगमः ।

II.484. सत्त्ववाची प्रथमान्तं बलादतीत इति वाक्यस्यार्थे पदम् । बलशब्दादतते च बतो दुर्बल इत्यर्थः । अन्त्यस्य बतेति निपातो-

IV.3.105. आसामीत्यनवगतम् । अयं च (असामि) सामिशब्द एवानवगतः । यत् आह—
'सामि प्रतिषिद्धम् असामि' इति । सामि कस्मात्? स्यतेः समाप्त्यर्थस्येति केचित् । तेन सामि समाप्तं असमाप्तं चोच्यते । तस्य नञ् प्रतिषेधः । ततश्च असामि असमाप्तमित्यर्थः । अथवा न सामीति । किन्तर्हि ?
(अ) सुसमाप्तमिति पाठान्तरेणार्थमाह ।
उदाहरणम्—'असाम्योजो बिभृथा सुदानवः' ।
असामि असमाप्तमन्तमित्यर्थः । सुप्तु वा समाप्तं पूर्ववदित्यर्थः ।

IV.3.106. गल्दाशब्दो गालनपर्यायः । गल्दया (गल्दया) गालनेन क्षारणेन प्रदानेन पूरणेन त्सेत्यर्थः ।

IV.3.107. ज्वलनेनाग्निना हीना इत्यर्थः ।
(जल्लवः)

IV.3.108. बकुरेण भास्करेण दीप्तेन भयङ्करेण वा (बकुरः) भासमानेन वा सामर्थ्यात् स्वेनायुधेन ज्योतिषा वा ।

IV.3.109. बेक इति द्विशब्दस्यार्थे बहुशो दृष्टः । (वेकनाटान्) एकं कार्षापणमापणिकाय प्रयच्छन् द्वौ मह्यं प्रतिदातव्यावित्येवमभिनयेन दर्शयन्ति । ततो द्विशब्दादेकशब्दान्नयते च वेकनाटाः । द्विगुणकारिणो वा द्विगुणदायिनो वा द्विगुणं कामयन्त इति वेति ।

IV.3.110. अभिधावत रक्षत नोपधावतेत्य-
(अभिधेतन) मिप्रायः ।

IV.3.111. अहं पापम्, रो मत्वर्थे अहंस्वान् ।
(अहुरः)

IV.3.112. सत्त्ववाची प्रथमान्तः । बलादतीत (वतः) इति वाक्यस्यार्थे पदम् । बलशब्दादतते-
निष्ठायां च बलातीतं सत्त्ववतः दुर्बल

ऽसत्त्वचनोऽव्ययम् । यत आह निपातः
खेदानुकम्पयोरिति । 'खेदो दुःखं मानसम्-
ल्लुक्कम्पा दया तयोर्वर्तते ।

इत्यर्थः । बत निपातोऽसत्त्वचनोऽव्य-
ययम् । खेदो दुःखं मानसम्, अनुकम्पा,
दया, तयोर्वर्तते ।

II.485. उदकं वृष्टिलक्षणमभिधेयम् । वातः पुरो-
वात एतद् वृष्ट्युदकमाप्याययति । तत वात
आप्यायनोऽस्येति वाताप्यायन इत्यवगमः ।
अथवा वातो यदाप्याययति तेन वातेन
तदाप्याययत इति कर्मोपपदस्थप्यायतेराङ्-
पूर्वस्य कर्तरि प्रत्ययो द्रष्टव्यः ।

II.486. चायन्निति वा कामयमान इति वावगमः ।

II.488. रथीयतीति प्राप्ते रेफ उपजनः ।

II.490. असंक्रामणीमिति वा ल्युटि णिति प्रत्यये
वावगमः । अथवा समानशब्द उपपदे क्रमेः
'जनसन' इत्येवं विटि 'विङ्गानोरनुनासिक-
स्य' इत्यात्वे 'समानस्य छंदसि' इति च
सभाव एतद्वृत्तम् । सभावेषु क्रामतीति
सक्रा न सक्रा असक्रा तामसक्राम् ।
जसक्राम असंक्रामणी यावज्जीवमनपायिनीम् ।
यद्वा समेष्वक्रान्ताप्रगतामस्मत्सर्जांतरप्रा-
प्तपूर्वमित्यर्थः ।

II.491. ब्रुवो वचनम् । तेन अनवक्षितवचन
इत्यवगतः । अप्रतिहतशासन इत्यर्थः ।

II.492. सदानोनुव इत्यवगमः । सदाकणलक्षण-
शब्दकारिणीत्यर्थः । नोनूयतेनोनुवा तस्याः
सम्बोधनं सदेत्येतेन पुनः पुनर्दर्शनम् ।
दुर्भिक्षादिदेवता अलक्ष्मीर्वाभिधेया ।

II.494. ऋषौ पराक्षीर्ण इत्यवगमः, इन्द्रो परा-
शमतनः । इतिहासपक्षे निर्वचनमेतत् ।
एवमवस्थस्य वसिष्ठस्य नप्ता । शमीचिरमते
शक्तौ जात इत्यर्थः ।

IV.3.113. उदकं वृष्टिलक्षणमभिधेयम् । वातः
(वाताप्यम्) पुरोवात एतद्वृष्ट्युदकमाप्याययति वा-
तेनाप्याययत इत्यर्थः । अथ वा वातो यदा-
प्याययति (तेन वातोप्याययत [प्याथाष्वत]
इति) कर्मोपपदात् कर्तरि प्रत्ययः ।

IV.3.114. चायन् कामयमानो वा ।
(चाकन्)

IV.3.115. रथीयतीति प्राप्ते रेफ उपजनः ।
(रथयेति)

IV.3.116. संपूर्वात् समानपूर्वाद्वा क्रमेः 'जन-
(असक्राम्)सनखनक्रमगमो विट्' छन्दस्युपसर्गेऽपि
इति हि तत्रानुवर्तते । 'विङ्गानोरनुनासिकः
स्यात् ।' आतो लोपश्छान्दसः । 'समानस्य
छन्दस्यमूर्ध' इति समानशब्दस्य सभावः ।
न सक्रा असक्रा ताम् । यावज्जीवमनपा-
यिनीं समानेष्वक्रान्तामगताम् । अस्मत्
सर्जांतरप्राप्तपूर्वमित्यर्थः ।

IV.3.118. ब्रवः वचनम् । अनवक्षितवचनः ।
(अनवब्रवः) 'अप्रतिहतशासन इत्यर्थः ।

IV.3.119. सदानोनुवशब्दात् सम्बुद्धौ नोनुव-
(सदान्ते) शब्दस्य न्वेभावः । दुर्भिक्षाधिदेवता
अलक्ष्मीर्वाभिधेया । सदा कणलक्षणशब्द-
कारिणीत्यर्थः ।

IV.3.21. पराक्षीर्णः पराशरः ऋषिः । पराक्षीर्णस्य
(पराशरः) स्थविरस्य वसिष्ठस्य नप्ता चिरमृते शक्तौ
जात इत्यर्थः । 'पराशरः क्षतयातुर्वसिष्ठः ।'
रक्षसां पराशातयिता पराशर इन्द्रः ।

II.495. आयुधविशेषोऽभिधेयः ।

„ इह शतध्व्यां वर्तते ।

II.496. कृतदन्त इति तु न्यायम् । उदाहरणे देवतापदसामान्याधिकरण्यात् । सर्वथा मन्त्रे स्त्रीलिङ्गप्रतिरूपकमेतत् । यतः पुच्छिमेव दर्शयति । कः तरळ इति पाठः ।

II.497. दानमनस इत्यवगमः ।

II.498. संशृणोतेरिच्छायां छान्दस आरः प्रत्ययो द्रष्टव्यः । संशोतेर्हि सार्थस्येति केचित् । संश्र-
रणदीर्घनिद्रया दीर्घदिदृक्षया संशयानं वा
हिंसात्मनस्तामिच्छतीति शराहः संशिश-
यिषुरिति ।
संशिशयिषुर्वा दीर्घनिद्रयाभिमन्यते । दुष्टे-
नाशयेनाभिमन्यते ।

499. इदंयुरित्यनवगतम् । कचिन्मान्ताव्यय-
प्रतिषेधादनकार्थं च । प्रत्ययस्यार्थभेदादिदं
कामयमान उच्यते कर्मदं सामान्येन प्रद-
र्शिते यथाभिलषितं धानादि द्रव्यमिच्छति
स इदंयुः । तेन चेदं वसुयुः, वांग्युः, किंयुः,
विप्रयुरित्याद्यवगतानवगतव्यजन्तमात्रोपसं-
प्रहृथं निगमेषु पठिता विशेषार्थमिति निरु-
क्तकाराभिप्रायः । अत एव च सामान्यस्य
विशेषोऽनुदाहरणमिति । तेषां च वसूयवो
वसुकामा इत्यादिषु बहुधागतत्वाद् विशेषे-
णेह किञ्चिद् भाष्यकार उदाजहार । अनेका-
र्थत्वं दर्शनाह अथापि तद्वदर्थं भाष्यते
युज्यत इत्यर्थः । तदिति मतुप्प्रकृतिः सामा-
न्येन निर्दिश्यते । तेन तद्वदर्थं मत्वर्थ इत्यर्थः ।

IV.3.122. शतध्व्यामायुधविशेषे वर्तते ।

(क्रिर्विदती)

IV.3.123. कृतदन्तशब्दस्य करूळतीभावः ।
(करूळती) सुपां सुलुक् इति सोलुक् । स्त्रीलिङ्ग-
प्रतिरूपकमेतत् । तत्कः' इति पुच्छि-
निर्देशात् ।

IV.3.124. दानमनस इत्यर्थः ।

(दनः)

IV.3.125. समुपसर्गार्थविशिष्टात् शृणातेः...
(शराहः)... आरुर्व्यत्ययेनेच्छायां भवति । यद्वा
समुपसर्गार्थविशिष्टाच्छेदेर्हि सार्थाद्वा... प्रहणं
कर्तव्यमिति तच्छीलादिषु विहित आलु-
भुजिच्छायामत्र भवति । संसरणदीर्घनिद्रया
दीर्घदिदृक्षया संशयितं वा हिंसात्मनस्ता-
मिच्छतीति शराहः । 'शराहरभिमन्यते'
संशिशयिषुः संशयिषुर्वा दीर्घनिद्रया हि
मन्यते । दुष्टेनाशयेन हि भवति ।

IV.3.126. इदंयुरित्यनवगतम् । कचिन्मान्ताव्यय-
(इदंयुः) प्रतिषेधात् अनेकार्थत्वे प्रत्ययस्यार्थं भेदात्
'इदं कामयमान उच्यते ।' कर्म इदं सामान्येन
प्रदर्शितम् । यथा हि लक्षितं धनादि तद्य
इच्छति स इदंयुः । तेनेदं वसूयवः । शंयुः
किंयुः विप्रयुरित्याद्यवगतानवगतव्यजन्तमा-
त्रोपसंप्रहृथं निगमेषु पठितं न विशेषार्थ-
मिति निरुक्तकाराभिप्रायः । अत एव च
सामान्यविशेषयोर्नुदाहरणमिति । तेषां च
वसूयवो वसुकामा इत्यादिषु बहुधागतत्वा-
द्विशेषेणेह किञ्चिद्भाष्यकारोदाजहार । अने-
कार्थत्वं दर्शयन्नाह 'अथापि तद्वदर्थं भाष्यते ।'
प्रयुज्यत इत्यर्थः । तद्वदिति मतुप्प्रकृतिः ।
सामान्येन निर्दिश्यते । तेन तद्वदर्थं मत्वर्थ
इत्यर्थः ।

II.500. किंकृताः क्रिया इत्यवगमः । मन्त्रे सप्त-
म्यन्त इति तथैवायं निगमेषु पठितः ।

II 501. कीकटनास्त्रि अनार्यनिवासि देशे कृपणा
वा कीकटाः ।

„ किंकृताः किमर्थमुत्पादिता अदो वाराः
किमा करोतेत्यर्थः । अथवा यागदानादिभिः
किंकृताभिः किं पिबतस्वादनेत्येवंप्राया एवं
प्रेप्सा प्रेक्षा येषां ते अश्रद्धा नानास्तिकाः
किंक्रियाः सन्तः कीकटाः ।

II.503. भिन्द इति वा भयद इति वा भासमानो
द्रवतीति वा वाक्यार्थे पदवचनम् । विदार-
णभयदानभासमानद्रवलक्षणानामर्थे सम्भ-
वात् । अक्षरवर्णसमान्याच्चेदमाह ।

II.505. प्रसिद्धत्वाभिगमो न प्रदर्शितः ।

„ कर्तैत्यवगमः ।

II.506. गर्भस्याच्छादनमभिधेयम् ।

II.507. जरायोरन्तर्गर्भवेष्टनम् ।

„ पृथिव्यभिधेया । अपगतभासमित्येवमाद्याः
शब्दसमाधाय उपपद्यन्ते । धात्वन्यत्वकृतो
विशेषः ।

III.73. अग्निरग्रणीः...मुख्यसंस्तुतः । सेनानी-
त्वाद्वा । 'अग्निर्देवतानां सेनानीः' इति हि
विज्ञायते । अग्रोपपदात् 'सत्सूद्विष' इत्या-
दिना किप् । यद्वा अग्रं प्रथमं यज्ञेषु
कर्तव्येषु तादर्थ्येन प्रणीयते । अग्रशब्दादेव
नयतेश्च पूर्ववत् प्रत्ययः स एव । यद्वा अङ्गं
शरीरं यज्ञस्य तन्नयति सन्नममानः । '...
सम्यक् स्वयमेव प्रह्वीभवन् । हविषां वा
करणत्वेन साधनभावं प्रतिपद्यमान इत्यर्थः ।

IV.3.127. मन्त्रे सप्तम्यन्त इति तथैव निगमेषु
(कीकटेषु) पठ्यते । किंकृताः किंक्रियाः वा सन्तः

कीकटाः । किंकृताः किमर्थमुत्पादिताः,
असदाचाराः । अथ वा यागदानादिभिः
क्रियाभिः कृताभिः पिवत स्वादनेत्येवंप्राया
प्रेक्षा येषां ते किंक्रियाः । 'किं ते कृष्वन्ति
कीकटेषु गावः ।' कीकटनास्त्रि अनार्यनिवासि
देशे । कृपणा वा कीकटाः ।

IV.3.128-129. भिन्द इति वा भयद इति वा
(बुन्द-वृन्दम्) भासमानो द्रवतीति वाक्यार्थे पद-
वचनम् । विदारणभयदानभासमानद्रवणल-
क्षणानामर्थे सम्भवादक्षरवर्णसामान्याच्चेद-
मुक्तम् ।

„ प्रसिद्धत्वाभिगमो न प्रदर्शितः ।

IV.3.130. कर्तैत्यर्थः ।

(किः)

IV.3.131. गर्भस्याच्छादनमभिधेयम् ।

(उल्वम्)

„ जरायोरन्तर्गर्भवेष्टनं श्रुतम् ।

IV.3.132. पृथिव्यभिधेया । अपगतभासमि-
(ऋवीसम्) त्येवमाद्याः शब्दसमाधाय उपपद्यन्ते ।
धात्वन्यत्वकृतो विशेषः ।

V.1.1. अग्रोपपदान्नयतेः 'सत्सूद्विष' इत्यादिना
(अग्निः) किप् । '...इति बाहुलकादिन् प्रत्ययोऽग्र-
शब्दस्य रेफाकारयोल्लेखश्च । अग्रणीः ।
मुख्यत्वसंस्तुतेः । सेनानीत्वाद्वा । 'अग्नि-
र्देवानां सेनानीः' इति श्रुतिः । अग्रं प्रथमं
यज्ञेषु कर्तव्येषु तादर्थ्येन प्रणीयते । अङ्गो-
पपदाद्वा समर्थोविशिष्टाग्रमतेः... । अङ्गं शरीरं
यज्ञस्य तत् सन्नममानः स्वयमेव प्रह्वीभवन्
हविषां पाककरणत्वेन साधनभावं प्रति-

अस्मिन् पक्षे अङ्गशब्दात् पूर्वभागः ।

सप्तमतेः परमाणुः । । । । ।

नञोऽकारः क्रोपयतेः स्नेहार्थस्य ककार-

नकारौ । ककारस्य गकारापत्तिः । । । । नञ-

विशिष्ट स्नेहयतेः स्नेहनविपरीतं विरूक्षणं

लक्ष्यते । विरूक्षयतीत्यर्थः । दग्धव्यस्यैधादेः

शोषणादक्रोपनो विरूक्षण इत्यर्थः । । । ।

अञ्जेर्जकारस्य दहेश्च हकारस्य निष्ठायां

गकारापत्तिर्दृष्टेति । । । । एतेः अयनमित्यादि-

रूपत्वेन परिणतस्याकारमादत्ते । गकारं

विकल्पेन । नीः नयतिः परो डिप्रत्ययान्तः ।

इतश्चात्राथमभिव्यक्तश्च सुप्रकाशकत्वाद्वाहात्म-

कत्वेन वा नयति हविर्देवान् प्रतीत्यभिः ।

पथमानो नयति । । नञ्पूर्वात् क्रोपयतेः

स्नेहनार्थात् निन्प्रत्यये ककारनकारव्यतिरिक्तं

लुप्यते । ककारस्य गकारापत्तिश्च । नञ्

विशिष्टेन स्नेहनेन च तद्विपरीतं विरूक्षणं

च लक्ष्यते, विरूक्षयतीत्यर्थः । दग्धव्यस्यै-

धादेः शोषणाद्विरूक्षण इत्यर्थः । यद्वा एते-

रयनमित्यादौ दर्शनादकारः । अञ्जेर्जकार-

स्य दहेर्हकारस्य च निष्ठायां गकारापत्ति-

र्द्रष्टव्येति तयोरन्यतरस्मात् गकारः ।

नयतेः पूर्ववङ्कुः । इतश्चाञ्जनयमभिव्यक्तं

वा सुप्रकाशकत्वात्मकत्वेन वा नयति हविः

प्रतीत्यभिः ।

III.83. जातानि सर्वाणि भूतानि वेद लोकपाल-

त्वात् । जातानि वा तिर्यगादीनप्येन विदुः ।

कारकभेदः केवलम् । सर्वस्मिन् वा भूत-

जाते विद्यते । । । । जातवित्तो । । । । वित्तं धनं

हविल्लक्षणमैश्वर्यादि इतरद्वा । । । । जातविद्यो

वा 'विद विचारणे' इत्यस्य, वेदो विचारणं

जाता विद्या यस्य वैश्वानरविद्यायामिह च

कृत विचार इत्यर्थः । श्रुतेर्वोत्तरपदं जातमात्र

एव विद्योतते प्रज्ञानस्वभावत्वाद् जात

विद्योतन इत्यर्थः ।

V.1.2. जातानि सर्वाणि भूतानि वेद लोकपाल-

(जातवेदाः)त्वात् । तानि चैवं विदुः । जाते जाते सर्व-

स्मिन् भूतजाते विद्यते । जातं वेदो हवि-

ल्लक्षणं धनमैश्वर्यादि इतरद्वा यस्य सः ।

जातं वेदो विचारणं यस्य, वैश्वानरविद्यया ।

इह च कृतविचार इत्यर्थः । जातमात्र एव

विद्योतते प्रज्ञानस्वभावत्वात् । जातं वेदः

प्रज्ञानं वास्य ।

III.86. सर्वाण् नरानितो लोकान्तरं नयति ।

। । । । विश्वानराणां नेतृत्वेन सम्बन्धी वैश्वानरः ।

इदमर्थेऽण् । विश्व एनमित्यादि कर्मार्थे

प्रणयति । । । । अपि वा विश्वान् जन्तून् अरः

'ऋ गतौ' इत्यस्य छान्दसत्वाद्भूते पचादि-

त्वाच्च । उपपदविभक्तेश्चालुक् । । । । सर्वाणि

भूतानि अरः प्रत्युतः प्रविष्ट इति वैश्वानरः ।

। । । । स च सामर्थ्यात् प्राणाल्लो वायुः । तेन

जन्ममानत्वात् सस्यापत्यं वैश्वानरः ।

V.1.3. विश्वान्नरानितो लोकाल्लोकान्तरं नयति ।

(वैश्वानरः) इदमर्थेऽण् । विश्वानराणां नेतृत्वेन सम्प-

द्यन्ते वा कर्मार्थे प्रणेतृत्वेन सम्पादिनो (तो)

ऽस्य वैश्वानरः । । । । अपि वा विश्वान् जन्तून्

अरः । 'ऋ गतौ' इत्यस्य छान्दसत्वात् पचा-

द्यच्च । उपपदविभक्तेश्चालुक् । सर्वाणि भूता-

न्यरः प्रत्युतः प्रतिगतः प्रविष्ट इति विश्वा-

नरः प्राणः । तेन जन्ममानत्वात् सस्यापत्यं

वैश्वानरः । । । ।

III.113. धनस्य बलस्य वा दाता ।

V.2.1. धनस्य बलस्य वा दाता द्रविणोदाः ।

(द्रविणोदाः)

III.125. सा हि पुत्रापेक्षया निवैस्तरान्नता
काल्यक्यपक्षेऽभिप्रेता ।

V.2.3. पुत्रापेक्षया नीचैः सुतरां नतो हि पौत्रः ।

(तनूनपात्)

III.129. [द्वारो जवतेर्वा । द्रवतेर्वा । वारय-
तेर्वा । तासामेषा भवति ।] द्वारः
कस्मात् ? जवतेर्गेतिकर्मणः । जकारस्य
दकारापत्त्या । द्रवतेर्वा रेफलोपे । '...वारयते-
र्वा दकार उपजनः । अनभिमतो हि तास्वैव
निवार्यते ।

V.2.7. जवतेर्वा द्रवतेर्वा वारयतेर्वा स्यात् ।
(द्वारः) जवतेर्जकारस्य दकारः, द्रवतेः रेफलोपः,
वारयतेर्ङागमश्च निपातनात् । गम्यते
ह्याभिर्यज्ञगृहम् । अनभिमतो हि तास्वैव
निवार्यते ।

II. 15. द्वार इति, द्वारो जवतेर्वा द्रवतेर्वा वारय-
तेर्वेति

III.131. अग्निपक्षे दीप्तिरुषास्तमसो विवासनात् ।
आहुतिर्नक्ता अनक्त्यग्निमिति स्मर्यतेः ।

V.2.8. अग्निपक्षे उषा दीप्तिस्तमसो विवास-
(उषासानक्ता) नात् । आहुतिर्नक्ता अनक्त्यग्निमिति ।

„ दैव्या होतारा आकारो द्विवचनस्य स्थाने ।
पार्थिवमध्यमावभिधेयौ ।

V.2.9. उभयत्राकारो द्विवचनस्य । '...पार्थिव-
(दैव्या होतारा) मध्यमावग्नी उच्यते ।

„ तिस्रो देवीः प्रथमार्थे द्वितीयेति ।

V.2.10. प्रथमार्थे द्वितीया ।

(तिस्रो देवीः)

III.132. त्वष्टा मध्यमस्थान आप्रीत्वादिह समा-
प्नातः । तृणशब्दादश्रोतेश्च त्विषेर्वा स्यादी-
त्यर्थस्य ।

V. 2. 11. तृणशब्दोपपदादश्रोतेस्तन्निपात्यते ।
(त्वष्टा) त्वष्टा मध्यमस्थानः । आप्रीत्वादिह समा-
प्नातः । त्विषेः '...दीप्तो ह्यसौ वैद्युतत्वात् ।

III.122. हे वनस्पते वनानां पाता अग्न ।

V.2.12. वनानां पाता ।

(वनस्पतिः)

III. 123. तस्मादग्निरित्यग्निप्रायः । अन्तरनु-
प्रविष्टोऽपि यतो निर्भवति । अतः पातेति
व्यपदिश्यते । पिवतेर्वैतद्रूपमिति ।

„ अग्निरन्तरनुप्रविष्टोऽपि यतो न दहति ।
अतः पातेति व्यपदिश्यते । पिवतेर्वैतद्रूपम् ।

III.138. अत्र स्मरणार्थमुक्तमस्य प्रयाजस्य वक्ष्य-
माणदेवतासंकीर्तनकृतत्वात् स्वाहेति । एवं
पूर्वाकृतिकरणमुच्चारणं वा समीक्ष्य वक्ष्य-
माणदेवतानां ताः स्वाहाकृतय उच्यन्ते ।

V.2.13. अत्र स्मरणार्थमुक्तमस्य प्रयाजस्य वक्ष्य-
(स्वाहाकृतयः) माणदेवतासंकीर्तनपरत्वात् स्वाहेति ।
एवं पूर्वाकृतिकरणमुच्चारणं वा समीक्ष्य-
माणदेवतानां ताः स्वाहाकृतय उच्यन्ते ।

III.146. मस्जेरुक्प्रत्यये जत्वोत्वाभ्यां मज्जूका
इति प्राप्ते छान्द्रसत्वावरकस्य [डकारः] ।

V.3.3. मस्जेः ' शलि मण्डिभ्यामृक्न् '
(मण्डूकाः) इति बाहुलकादृकानि जस्त्वकुत्वाभ्यां

ज्ञत्यपि चान्त्यापूर्वो नुम् । मदतेर्वा
भौवादिकस्य मोदतिकर्मणः । 'मन्दतेर्वा
चौरादिकस्य 'मद तृप्तिधने' इत्यर्थस्य
तृप्तिकर्मणः । 'नित्यमदत्वाभित्यतृप्तत्वा-
न्नित्यहृष्टत्वाद्वा मण्डूकाः । 'शलिमण्डिभ्या-
मूकण्' इति मण्डयतेरुत्पत्तिलाघवादिति
वैयाकरणाः । रेखाभक्तिविचित्रकत्वान्मण्डिता
इव । मण्ड उदकम् । तस्मिन्नोको निवास
एषामिति वा । प्रसङ्गादाह मदेर्हर्षार्थस्य ।
हृष्यन्ति हि तत्स्नानपानावागाहार्यनिः ।

III.148. अश्रोतेः कर्मभूता व्यानुवन्ति गृह-
न्तेनां देवितारः । करणभूता वा अभिव्या-
प्नुवन्त्येभिः परस्परमित्यर्थः ।

III.150. नरान् शंसतीति कर्मोपपदे 'अन्येषामपि
दृश्यते' इति 'नरशंसः सन् नराशंसः ।
ततः स्वार्थिकः प्रज्ञादित्वाद्वा । नराशंसः
एव नराशंसः । मन्त्रोऽभिधेयः ।

III.153. [रथो रंहतेर्गतिकर्मणः । स्थिरतेर्वा स्याद्
विपरीतस्य । रममाणोऽस्मिंस्तिष्ठतीति वा ।
रपतेर्वा रसतेर्वा । तस्यैषा भवति ।
स कस्मात् ? रंहतेः रथः । स्थिरतेर्वा विपरी-
ताक्षरस्य । रममाणो विस्वब्ध इत्यर्थः ।
द्विधातुजत्वमत्र । रमतेरेवेति वैयाकरणाः ।
'ह्रनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः कथन्' इति कथन्
स्मरणात् । रसतेर्वा शब्दार्थस्य । भवति
हि तस्यागच्छत उपलब्धिः ।

III.154. दुन्दुभिः शब्दानुकरणनिमित्तमेतन्नाम ।
द्रुमशब्दस्य 'वा रेफलोपः । भिदेश्चाद्यन्तवि-
पर्ययः । उकारश्चोपजन इत्याह । द्रुमो भिन्न
इति वेति । भिन्नो निष्कुषितः । दुन्दुभ्यते-
र्वा स्यान्नैरुक्तधातोः । ताड्यते ह्यसौ युद्ध-
समये ।

मज्जूका इति प्राप्ते छान्दसत्वाजकारस्य
डकारापत्त्या चान्त्यात् पूर्वस्य नुमि
ष्टुत्वम् । निमज्जन्ति हि ते जले ।
मदतेस्तृप्त्यर्थत्वात् मन्दतेर्वा मोदत्यर्थात्
नित्यमदत्वात् नित्यतृप्तत्वात् नित्यहृष्टत्वाद्वा
मण्डूकाः । मण्डतेर्वा यथाप्राप्ते ऊकनि
मण्डूकाः । रेखाभक्तिविचित्रवद्वा मण्डिता-
देव । 'मण्ड उदकम् । हृष्यन्ति हि तत्र
स्नानपानावागाहार्यनिः । मण्डे ओको निवास
एषाम् । मण्डशब्दादोक्तशब्दाच्च मण्डूकाः ।

V.3.4. अश्रोतेः 'अनुवन्ते व्यानुवन्ति गृह-
(अक्षाः) न्येनान् देवितारः । अभिव्याप्नुवन्त्येभिः
परस्परमिति वा ।

V.3.6. नरान् शंसतीति कर्मोपपदेऽण् । 'अन्येषामपि
(नाराशंसः) दृश्यते ।' ततः प्रज्ञादित्वात् स्वार्थिकोऽण
नराशंस एव नाराशंसः । मन्त्रोऽत्राभिधेयः ।

V.3.7. रंहतेर्गतिकर्मणः । 'ह्रनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः
(रथः) कथन्' इति कथन् । 'स्थिरतिनैरुक्तधातुः ।
विपरीताक्षरः । 'यद्वा रमतेस्तिष्ठतेश्च
द्विधातुजं (रूपम्) । रममाणो विस्वब्धो-
ऽस्मिंस्तिष्ठति रथी । (यद्वा) रमतेरेव
यथाप्राप्तः कथन् । रमणीयो हि रथः । रस-
तेर्वा शब्दार्थात् । 'भवति हि तस्याग-
च्छत उपलब्धिः ।

V.3.8. शब्दानुकरणनिमित्तकमेतन्नाम द्रुमशब्दस्य
(दुन्दुभिः) वा रेफान्तलोपः । भिदेश्चाद्यन्तविपर्ययः ।
उकारश्चोपजनः । द्रुमो भिन्नः निष्कुषितः ।
दुन्दुभ्यतेर्वा नैरुक्तधातोर्विधकर्मणः इन ।
ताड्यते ह्यसौ युद्धसमये ।

III.155. इषवो निधीयन्ते यस्मिन् । कर्मण्यधिकरणे च इति किः ।

„ हस्ते हस्तसमीपे स्थितो हन्यते ज्यया शरपुङ्गेन ।

III.157. धन्वतेर्गत्यर्थस्य वधार्थस्य वा । ..... धन्वन्त्यस्मादपयन्ति अस्मात् । अपयन्तश्च घ्नन्तीषवः । अपादानत्वाच्चास्योभयोपपत्तित्वम् ।

III.158. इषति हन्तीति गतिकर्मणो वधार्थस्य वा ।

III.161. उरु विस्तीर्णं खं सुधिरमस्य । ऊर्ध्वं वा उपरि भागे खं मुखमस्य । ऊल् अन्नं तत्करोतीत्युक्तमुलूखलम् । सर्वनिर्वचनेषु वर्णव्यापत्त्यादि वाच्यम् । ततः शब्दादुत्तराणि निमित्तत्वाद्गर्णव्यापत्त्यादिना उलूखलमभवदिति । तस्मादुत्तराणि निमित्तकमेवाङ्गीकृत्य ब्राह्मणमपि दर्शयति । 'उरु मे कुरु' इति । एवमुत्तरकमेतत् ।

III.162. प्रजां प्रजाहेतुभूतं बीजं वर्षति सिञ्चति । वृहेर्वातिशयेन [रेतः] सेक्तुं बृहति उद्यच्छत्यात्मानम् ।

III.163. द्रुमविकारकाष्ठखण्डः ।

III.166. ओषद् दाहं क्षुधं धयन्ति पिबन्ति नाशयन्तीत्यर्थः ।

III.167. दोषं वातपित्तादिकं वा ।

II.97. प्ररमयति प्रक्रीडयति भूतानि नक्तञ्चराणि कौशिकपिशाचादीनि । उपरमयति कर्मभ्य इतराणि दिवाचराणि ।

„ प्रदीयन्तेऽस्यां मध्यमेन अवशयायाः ।

III.168. अरण्यानी अरण्यपालयित्री अधिदेवता काचिदिति नैरुक्ताः । 'महदरण्यम्' इति

V.3.9. इषवो निधीयन्तेऽस्मिन् । 'कर्मण्यधिकरणे (इषुधिः) च ।' इति किः ।

V.3.10. हस्तसमीपे स्थितो हन्यते ज्यया शरपुङ्गेन (हस्तघ्नः) वा ।

V.3.12. धन्वतेर्गत्यर्थाद् वधार्थाद्वा । ..... (धनुः) धन्वन्त्यपनयन्त्यस्मादिषवः, घ्नन्ति वा । अपादानत्वाच्चास्या वधोपयोगित्वम् ।

V.3.14. इषतेर्गतिकर्मणो वधार्थाद्वा । (इषुः)

V.3.16. उरु विस्तीर्णं खं सुधिरमस्य । ऊर्ध्वं वा (उलूखलम्) उपरि भागे खं मुखमस्य । ऊर्कं अन्नं तत्करोति इत्यूर्करम् । ..... शब्दादुत्तराणि निमित्तकं वा नास्मैतत् । यतो मुसलाघातजनितध्वनिमुरु मैषु कुर्वित्येवमवब्रवीत् । सर्वनिर्वचनेषु वर्णव्यापत्त्यादि वाच्यम् ।

V.3.17. प्रजाहेतुभूतं बीजं वर्षति सिञ्चति । वृहेर्वा... (वृषभः) अतिशयेन रेतः सेक्तुं बृहति उद्यच्छत्यात्मानम् ।

V.3.18. द्रुमविकारः काष्ठखण्डोऽत्र द्रुशब्देनोच्यते । (द्रुघणः)

V.3.22. ओषं दाहं धयति पिबति विनाशयतीत्यर्थः । (ओषधयः) दोषं वातपित्तादिकं वा ।

V.3.23. प्ररमयन्ति भूतानि नक्तञ्चारीणि, उपरम- (रात्रिः) यन्ति दिवाचराणि स्वव्यापारेभ्यः, प्रदीयन्ते-ऽस्यामवशयाया मध्यमेन ।

V.3.24. अपार्षणमपगतं ग्रामाद्वि । अरमणं वा । (अरण्यानी) न हि तद्रमयति, अरण्यं वनम् । अरण्य-

वैयाकरणाः । अपार्णमपगतम् । कुतः ?
ग्रामादिति पूर्वस्यैव निराकाङ्क्षतायै । अरमणं
वा नहि तद्रमणमिति भयहेतुत्वात् ।

पालयित्री अभिदेवता काचिदिति नैरुक्ताः ।
महदरण्यमिति वैयाकरणाः ।

III.169. अत्र सत्यं तस्मिन् धीयते । तथा च
मन्त्रे 'अश्रद्धामनृतेऽदधात् श्रद्धा सत्ये प्रजा-
पतिः' इति । सा च धर्मार्थसुखादिवर्गे
यथाशास्त्रमधिकृतपुरुषस्य कर्मानुष्ठानहेतु-
भावप्रदा बुद्धयधिदेवता श्रद्धा ।

V.3.25. अत्र सत्यं तस्मिन् धीयते । तथा च मन्त्रः
(श्रद्धा) 'अश्रद्धामनृते दधाति श्रद्धां सत्ये प्रजापतिः'
इति ।

„ धर्मार्थसुखापवर्गेषु यथाशास्त्रमधिकृतः पुरु-
षस्य कर्मानुष्ठानहेतुभावप्रख्यानात् (प्रस्था-
नात्) बुद्धयधिदेवता श्रद्धा ।

III.170. अग्रायी सा पुनरग्नेः पत्नी ।

IV.146. अग्रायी अग्नेः पत्नी ।

III.171. मुसलं मुहुर्मुहुः सरणात् । उत्क्षिप्यो-
त्क्षिप्य निपातनान्मुहुः सरणम् ।

III.172. शकटे सोमलक्षणानि हवींषि निधीयन्ते
ययोः ।

III.166. विविधं कूलपाटनात् । विपाशानाद्वा
यथा तथा वक्ष्यति । विविधदेशप्रापणाद्वा ।
उदकस्योत्तानत्वात् । 'विपाशानादित्युक्त-
स्योपपत्तिवचनं व्यपाद्यन्त व्यपास्ता विक्षिप्ता
हतपुत्रस्योद्भूततमोवृत्तेर्वसिष्ठस्येतिहासः ।

III.165. शुतुद्री शुद्राविणीति निर्वचनम् । शु
इति क्षिप्रनाम । क्षिप्रद्राविणीत्यर्थवचनम् ।
आशुशब्दात् तुदेः [च] शुतुद्री । तुन्नेव
प्रतोदने ।

III.174. ते हि ज्ययाकृष्यमाणे सङ्गच्छतः ।

„ हिंसायां हि ते साधने भवतः ।

III.175. शुनो वायुः । क्षिप्रं वातीति निर्वचनम् ।
अन्तरिक्षं इत्यर्थप्राप्तार्थवचनम् । सीरः
सरणात्

„ देव्यौ जोषयित्र्याविति निर्वचनेन प्रथमा-
द्वितीयस्य स्थाने पूर्वसवर्ण इति । अभि-

V.3.28. अग्नेः पत्नी ।

(अग्रायी)

V.3.29. उत्क्षिप्योत्क्षिप्य निपातनान्मुहुः सरणं
(उलूखलमुसले) मुसलम् ।

V.3.30. सोमलक्षणानि हवींषि निधीयन्ते ययोः ।
(हविर्द्वाने)

V.3.32. विविधं कूलपाटनात् । विपाशनात् ।
(विपाटशुतुद्रयौ) अपुत्रस्योद्भूततमोवृत्तेर्मुमूर्षोर्वसि-
ष्ठस्य कण्ठे शिलाबन्धन(ने)साधनभूता
पाशा अस्यां (व्यपाद्यन्त विक्षिप्ताः) ।
विविधदेशप्रापणाद्बोदकस्यापनत्वात् विपाट् ।

„ शुतुद्री शुद्राविणीत्यर्थः । आशु-तुन्ने-द्राविणी-
शब्देभ्यो वा । आशु तुन्ने प्रतोदे द्रवतीति
शुतुद्री ।

V.3.33. ते हि ज्ययाकृष्यमाणे सङ्गच्छते ।

(आर्त्ता) हिंसासाधने भवतः ।

V.3.34. क्षिप्रं गच्छत्यन्तरिक्षमिति शुनो वायुः ।
(शुनासीरौ) सदा सरणात् सीर आदित्यः ।

V.3.35. देव्यौ जोषयित्र्यौ । पूर्वसवर्णः । श्वावा-
(देवीजोष्ट्री) पृथिव्यौ अहोरात्रे वाभिषेये । सस्य-

धेयमाच्छे । यावापृथिव्याविति बाहोरात्रे वा
अन्ये नैरुक्ताः । सस्यं व्रीह्यादि । समा-
संवत्सरः । एतद्देवीजोष्ट्रीशब्दवाच्यमिति
कात्थक्यो नैरुक्तविशेष मन्यत इति शेषः ।

IV.4. वरुणः । अन्तरिक्षे उदकस्यावरणाद्वारुरेव ।

IV.6. अत्यर्थं वा शब्दं कुर्वन्मेघोदरस्थो द्रवति ।
रोदयतेर्वा इतीतिहासाश्रयं निर्वचनम् । स हि
शत्रुकलत्राणि रोदयति । ब्राह्मणोक्तमपि
निर्वचनं दर्शयति । यदरुददिति काठकं
प्रवचनम् । यदरोदीदिति हारिद्रविकं भैत्रा-
यणीयानाम् । रुद्रः किल पितरं प्रजापति-
मिषुणा चिच्छेद । तमनुशोचन्नरुदत् । '...
काठकम् । 'यदरोदीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वम्' इति
हारिद्रविकम् ।

IV.10. इन्द्रः कस्मात् । इरा अन्नं तेन सम्बन्धात्
तद्धेतुभूतमुदकं लक्ष्यते । लक्षितलक्षणया
तेनापि तदाधारभूतो मेघः । इराहेतुभूतो-
दकाधारमपर्यन्तधारात्मना दृणाति विदारयति
मेघम् । बीजं वाङ्कुरात्मना व्रीह्यादि ।
तदसौ वृष्टिप्रदानेन विदारयति । अङ्कुरो-
द्भेदाभिप्रायं च विदारणम् । '...इरामन्नं
ददाति । '...इरां दधातीति वा । तदेव पूर्व-
पदम् । दधातेर्दानार्थस्य धारणार्थस्य वोत्तर-
पदम् । '...इन्द्रवे द्रवति । द्रवतिर्गतिकर्मा ।
गच्छति सोमं पातुमित्यर्थः । तस्मिन्नेव वा
रमते प्रियत्वान्नवन इति । इन्धे दीपयति
भूतानि शरीरमध्यवर्ती पञ्चवृत्तिः प्राणो
वायुः । शरीरभूतानि तेन विनाशादात्मनो
वेपयन्ति । अत इन्धनादिन्द्रः । '...
इन्धेन एनं मध्यतो वा स्थितं शरीरे मध्य-
मप्राणभावेन क्षेत्रज्ञसंज्ञकं प्राणैरितरेर्वागा-

समे इति कात्थक्यः । सस्यं व्रीहिः, समा-
संवत्सरः ।

V.4.2. अन्तरिक्षे उदकमावृणोति (इति वरुणः) ।
(वरुणः)

V.4.3. रोह्यमाणोऽन्यर्थं शब्दं कुर्वन् मेघोदरस्थो
(रुद्रः) द्रवतीति रोह्यमाणशब्दपूर्वाद् द्रवतेर्वा
'रोदेर्णि लुक् च' इति रुक् । स हि शत्रुक-
लत्राणि रोदयति । रुदरेव वा णिजन्तात्
बाहुलकाद्रक् । 'रुद्रः किं पितरं प्रजापति-
मिषुणा चिच्छेद । तमनुशोचन्नरुदत् यदरु-
दत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वम्' इति ।

V.4.4. इरा अन्नमनेन सम्बन्धाद्वा तद्धेतुभूतकं
(इन्द्रः) बलं लक्ष्यते । तेन बललक्षितलक्षणया तदा-
धारभूतो मेघः । इरां मेघं धारात्मना
दृणाति विदारयति । बीजं व्रीह्यादि तथासौ
वृष्टिप्रदानेन विदारयति । अङ्कुरोद्भेदेना-
भिकाशश्च विदारणम् । इरामन्नं तद्ददाति
वा । इरां दधाति धारयति वा । इन्द्रावुप-
पदे द्रवतेः रमतेर्वा निपातनम् । इन्द्रवे
द्रवति गच्छति सोमं पातुमित्यर्थः । इन्द्रौ
रमतेऽतिप्रियत्वात् नान्यत्र । इन्धेर्वा निपा-
तनम् । इन्धे दीपयति शरीरमध्यवर्ती पञ्च-
वृत्तिः प्राणो वायुः । शरीरभूतादि इध्यते वा
प्राणैः । शरीरमध्यवर्ती प्राणभावेन क्षेत्रज्ञ-
संज्ञकः । प्राणैर्यागादिभिर्यागवलेन वा
सम्यगाभिमुख्येन दीपयति आत्मोपासकाः ।
इदमुत्पादीकरोति पश्यति वा इन्द्रः । इदं
कृत्स्नं जगद् वृष्टिप्रदानद्वारेण करोति लोक-

दिभिः । '...समदीपयन् आत्मोपासका योग-
बलेन । सम्यगाभिमुख्येन दीपितवन्तो
दीपयन्ति वा । '...इदं कृत्स्नं जगत् । वृष्टि-
प्रदानद्वारेण करोतीति । दशेवोत्तरपदं लोक-
पालत्वादस्य । सर्वस्य शुभाशुभकर्मणो
दर्शनादेवौपमन्यवो मन्यन्ते । इन्वतेर्वा पूर्व-
पदम् । ईश्वर इनः । 'ह भये' इत्यस्य ऋदो-
रपि दरोभयं तत्करोतीति णिच । इनश्चासौ
दारयिता चेति । द्रावयतेवोत्तरपदम् । आदर-
यिता वा यज्वनाम् ।

IV. 13. प्रर्जन्यस्तपेः । कथम् । अन्तर्णीतथ्यर्थस्य
क्वपि अन्ताद्यक्षरविपर्ययेण । तर्पयति तप् ।
ततः परो जनशब्दो हितार्थे योनामकरणः ।
'...तपेर्जनशब्दस्येत्याह तर्पयिता चासौ जन्य-
श्चेति जनाय हितो जन्यः । परशब्दस्या-
कारलोपे जयतेश्च न्यप्रत्ययः । '...अथवा
प्रेत्यस्य रेफलोपेनाजयतेश्चाकारयोः पररूप-
त्वेन न्यप्रत्ययः । एवं तदाह प्रकर्षेणार्जयिता
वा संपृहीता वा रसानामिति ।

IV. 14. बृहतः पाता वाय्वात्मना शोषयिता
भौमस्य रक्षिता वान्तरिक्षे रसस्य महतो
जगतो वा ।

IV. 15. ब्रह्मणोऽन्नस्य वृष्टिप्रदानादिना पाता
रक्षिता । धात्वन्यत्वमात्रम् । हविषो वा
पाता रक्षिता ।

IV. 16. निवसन्ति हि तेन हेतुभूतेन तत् क्षेत्रम् ।
तस्य पाता वा पालयिता वेति पतिः ।

IV. 19. सामर्थ्यात्तच्च वास्त्वन्तरिक्षम् । तस्य
पाता अधिष्ठातृत्वेन ।

IV. 21. यज्ञेन वाचः सम्भवात् प्राणस्य वाग्रूपतया
व्यवस्थानात् प्राणो वाचः पातेति व्यप-
दिश्यते ।

पालत्वात्, अस्य सर्वस्य शुभाशुभकर्मणो
द्रष्टा वा । इदुपपदे दारयतेर्द्रावयतेर्वा
इन्द्रपदम् । इताश्च शत्रूणां दारयिता द्राव-
यिता च । यद्वा, इताश्च यज्वनामादारयिता
च । सर्वत्र निपातनादूपसिद्धिः ।

V. 4. 5. तपेरन्तर्णीतथ्यार्थात् क्वपि तर्पयतीति तप् ।
(पर्जन्यः) जनहितो जन्यः हितार्थे यत् । तप चासौ
जन्यश्चेति तपशब्दस्य परभावः । '...पर-
शब्दातो लोपश्च निपात्यते । परः प्रकृत्यो
जेता जनयिता वा । प्रशब्दोपपदादर्जयते-
रध्यादित्वाभिपातेन पर्जन्यः, प्रकर्षेणार्जयिता
संप्रहीता रसानाम् ।

V. 4. 6. बृहतो भौमरसस्य वाय्वात्मना पाता पाल-
(बृहस्पतिः) यिता पोषयिता रक्षिता वा पिता रक्ष-
यिता महतो जगतो वा ।

V. 4. 7. ब्रह्मणोऽन्नस्य वृष्टिप्रदानादिना रक्षित
(ब्रह्मणस्पतिः) हविषो वा ।

V. 4. 8. निवसन्ति हि तेन हेतुभूतेन, तस्य
(क्षेत्रस्य पतिः) पाता ।

V. 4. 9. सामर्थ्यात्तच्च वास्त्वन्तरिक्षम्, तस्य
(वास्तोष्पतिः) पाता अधिष्ठातृत्वेन ।

V. 4. 10. अतः प्राणस्य वाग्रूपतयाव्यवस्थानात्
(वाचस्पतिः) प्राणो वाचः पातेति व्यपदिश्यते ।

अद्भ्य आदित्य आदित्यादयम् । अपि च
'यदा वा असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः'
इत्येकमस्यादित्याजातत्वम् । तत्र मध्यमो
जात इति एवमयं तनूनप्त्रा व्याख्यातः ।

IV.22. मध्यस्थानो वायुरित्युक्तम् ।

IV. 24. अथवा प्रयच्छति स्तोतृभ्यः कामा-
निति यमः ।

IV.26. मित्रः कस्मात् । प्रमीतेः प्रमीतिः प्रमरणं
ततः प्रमरणाद् वृष्टिद्वारेण त्रायते । संमि-
न्वानो द्रवतीति वा 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'
सम्यक् प्रक्षिपन् वृष्टिम् । विधिमिव सेचते
वा सम्यक् सिञ्चन् द्रवत्यन्तरिक्षे । मेदयतेवां
स्नेहनार्थस्य सर्वमसावुदकेन स्नेहयति ।

IV. 27. 'प्राजापतिरकामयत' इति बहुकामत्वात्
कः । क्रमणो वा क्रामत्यन्तरिक्षे । यद्वा
कमिति सुखनाम । अत एवाह सुखो वेति ।
सुखो वा वृष्टिप्रदानादिना ।

IV.28. सर इत्युदकनामेति ।

IV.29. मध्यस्थानो वायुर्वृष्टिद्वारेणावस्थितः शम्बरः ।
सर्वचेष्टानां तल्लीनत्वात् सर्वस्य कर्ता ।

IV.35. अथवा तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षियति निवसति ।
तूर्णमर्थं क्षरतीति वा । तूर्णं वार्थमुदकाख्यं
क्षरति ।

IV. 41. वातो वातीति सत इति ।

IV. 42. अग्निर्व्याख्यातो द्वादशाध्याये । इह
मध्यमोऽभिधेयः ।

IV.43. वेनो वेनतीति कान्तिकर्मसु पठात् ।
वेनतेः कान्त्यर्थस्य । कान्तो दीप्तो
मध्यमस्थानः ।

V. 4.11. अद्भ्य आदित्य आदित्यादयम् । 'यदा
(अपां नपात्) वा असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः
पर्यावर्तते' इत्येवमस्यादित्याजातत्वम् । तत्र
मध्यमो जायत इति । एवमयं तनूनप्त्रा
व्याख्यातः ।

V. 4. 12. मध्यस्थानो वायुः । यच्छति प्रय-
(यमः) च्छति स्तोतृभ्यः कामान् ।

V.4.13. प्रमीतान्मरणात् त्रायते । 'यद्वा 'डुमिञ्
(मित्रः) प्रक्षेपणे । '...सम्मिन्वानः सम्यक् वृष्टिं
प्रक्षिपन् सम्यक् सिञ्चन् वा द्रवत्यन्त-
रिक्षे । '...सर्वसस्यान्युदकेन स्नेहयति ।

V.4.14. 'प्राजापतिरकामयत' इति बहुकामत्वात्
(कः) कः । क्रमणो वा क्रमत्यन्तरिक्षे । कमिति
सुखनाम । सुखो वा वृष्टिप्रदानादिना ।

V.4.15. सर इत्युदकम् ।
(सरस्वान्)

V.4.16. मध्यमस्थानो वायुः । वृष्टिद्वारेण सर्वस्य
(विश्वकर्मा) कर्ता सर्वचेष्टानां तदधीनत्वात् ।

V.4. 17. स्तीर्णे विस्तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षियति क्षरति
(ताक्ष्यः) रक्षत्यश्नाति, तूर्णं वार्थमुदकाख्यं क्षियति
क्षरति वा, अश्रुते वा तमः ।

V.4 22. वाति वातः ।
(वातः)

V.4.23. व्याख्यातः । इह मध्यमोऽभिधेयः ।
(अग्निः)

V.4.24. वेनतेः कान्तिकर्मणः । पचाद्यच् । कान्तो
(वेनः) दीप्तो मध्यमस्थानः ।

IV.44. असृज्यतीति निर्वचनम् । स च मध्यमः
प्राणः । प्राणश्च वायुः । स हि शरीरादुत्क्रा-
मन्नन्यानसून्नयतीति । विज्ञायते हि 'प्राण-
मुत्क्रामन्तं सर्वे प्राणा अनूत्क्रामन्ति' इति ।

IV.45. गन्ताऽन्तरिक्षे ।

IV.48. प्रजानां पाता वा पालयिता वेति धात्व-
न्यत्वमात्रम् ।

„ इह त्विन्द्रो मध्यमोऽभिधेयः ।

IV.49. योऽहिः स एव बुध्यः । इयांस्तु विशेषः ।
बुध्नमन्तरिक्षं तत्रभवो बुध्यः । अहिश्चासौ
बुध्यश्चेति समानाधिकरणावहिबुध्यशब्दा-
वसमस्तौ । तथापि अहिं बुध्नियं शंसतीति
श्रुतौ लिङ्गं भवति ।

IV.50. इह मध्यमोऽभिधेयः ।

IV.51. विज्ञायते हि 'वायुः प्राण एव पुरुरवाः'
इति । स कस्मात् ? बहुधा रोरुयते । अनेक-
विधमत्यर्थं स्तनयितुलक्षणं शब्दं करोतीति
पुरुरवाः ।

IV.52. इह तु मध्यमोऽभिधेयः ।

IV.53. सूयत इति सोमः ।

IV.56. चायन् द्रवति चायन् पश्यन् लोकपाल-
त्वात् । द्रवति गच्छति । यद्वा चन्द्रो माता
चन्द्रश्चासौ माता च निर्माता वा । यद्वा चन्द्रं
मानमस्येति वा । चन्द्रो ह्लादकं मानं
निर्माणमात्मनः कर्मणां वास्येति चन्द्रमाः ।
यद्वा पाठान्तरं चान्द्रं चन्द्रसम्बन्धि-
मानं मासस्य शुगस्य वा यस्यास्य

V.4.25. असृज्यतीति असुनीतिः । स च मध्यमः
(असुनीतिः) प्राणः । प्राणश्च वायुः । स हि शरीरा-
दुत्क्रामन्नन्यानसून्नयति । 'विज्ञायते हि
'प्राणमुत्क्रामन्तं सर्वे प्राणा अनूत्क्रामन्ति' ।

V.4.26. अती गन्तान्तरिक्षे ।

(ऋतः)

V.4.28. प्रजानां पाता ।

(प्रजापतिः)

V.4.29. इह त्विन्द्रोऽभिधेयः ।

(अहिः)

V.4.30. योऽहिः स एव बुध्यश्चेति समानाधि-
(अहिर्बुध्यः) करणश्चाहिर्बुध्यशब्दोऽसमस्तः । तथा
च 'अहिना बुध्येन अहिर्बुध्यः शंसति'
इति श्रुतौ लिङ्गम् ।

V.4.31. इह शोभनगमनत्वान्मध्यम उच्यते ।

(सुपर्णः)

V.4.32. अनेकविधमित्यर्थः । स्तनयितुलक्षणं
(पुरुरवाः) शब्दं करोतीति पुरुरवाः । विज्ञायते हि
'वायुः प्राण एव पुरुरवाः' इति ।

V.5.1. इह मध्यमोऽभिधेयः ।

(श्येनः)

V.5.2. सूयते सोमः ।

(सोमः)

V.5.3. चायन् पश्यन् लोकपालत्वाद् द्रमति(द्रमन्)

(चन्द्रमाः) गच्छति । चन्द्रशब्दे उपपदे मातेश्च
'चन्द्रे सो ङित्' इत्यसुन् । यद्वा, चन्द्रश्चासौ
निर्माता । चन्द्रमानं निर्माणमात्मनः कर्मणां
वास्य । यद्वा, चन्द्रं चन्द्रसम्बन्धि मान-
मस्य, चान्द्रमाः सन् ह्रस्वत्वेन चन्द्रमाः ।
चाह शोभनं द्रवति गच्छति भन्दगतिवाद्

चन्द्रमाः । स ह्रस्वत्वेन चन्द्रमाः । चारु
द्रवति शोभनं गच्छति । मन्दगतित्वाद्वा
चिरं द्रवति ।

वा । चिरं द्रवति वा ।

IV.58. मारयतीति सत इति प्रियतेरन्तर्णीतप्य-
र्थस्य 'भुजिमृद्भ्यां युक्त्युक्तौ' इत्येवमौणा-
दिकस्त्युक्प्रत्ययः । मृतं च्यावयतीति वा
मृतमिति वर्तमानसामीप्ये । आसन्नमृत्युश्च
चरमोच्छ्वासकाले शरीराच्छ्यावयतीति...
अथवा मृतः क्षीणायुः [संस्कारः] उच्यते ।
तं मृतं मध्यमः प्राणः शरीराच्छ्यावयति ।

IV.61. वर्षकर्मणा सर्वस्य विधाता ।

IV.63. मितं प्राप्य च रुवन्ति स्तनयितुलक्षणं शब्दं
कुर्वन्ति । अमितं वा बहु च । बहुप्रकारं
शब्दं कुर्वन्ति । महद्रुवन्तीति वा महदुच्चै-
र्द्रवन्तीति वा । महदन्तरिक्षं द्रवन्तीति वा ।

IV.65. विद्युत्प्रकाशनमुरु विस्तीर्णं भान्ति ।
ऋतेन वोदकेन दीप्यन्ते सञ्चितेन तैः सहा-
विर्भवन्तीति वा ।

II.179. यज्ञे देवस्य वितते महतो वरुणस्य हि ।
ब्रह्मणोऽप्सरसं दृष्ट्वा रेतश्चस्कन्दं कर्हिचित् ॥
तत्परीक्ष्य सवर्णो न स जुहाव विभावसौ ।
ततोऽर्विषोऽभूद् भगवान् भृगुरङ्गारतोऽङ्गिराः ॥
अत्रैवान्वेषणादत्रिः खननाद्विखनो मुनिः ।
इत्थं प्रजापतेर्जाताः पुराणा ऋषिसत्तमाः ॥

[V.69. अथनवन्त इति । नैरुक्तधातुश्चरत्यर्थः...
गमनवन्त इत्यर्थः । तत्प्रतिषेधोऽथर्वणमग-
मनम् । तेनाथर्वणेनागमनेन तद्वन्तोऽथर्व-
वन्तः सन्तोऽथर्वणः । अथवा अथर्वतेरनि-
प्रत्ययः । अथर्वानो गन्तारः । यस्तु भाष्ये-
ऽयन्शब्दः । असावर्थवशब्दस्यैवार्थविव-

V.5.4. प्रियतेरन्तर्णीतप्यार्थात् 'भुजिमृद्भ्यां युक्-
(मृत्युः) त्युक्तौ' इति त्युक्प्रत्ययः । मारयति प्राणिनः ।
मृतं च्यावयतीति वा । मृतमिति वर्तमान-
सामीप्ये आसन्नमृत्युं चरमोच्छ्वासकाले शरी-
राच्छ्यावयतीति । अथवा मृतः क्षीणायुः
संस्कार उच्यते । तं मृतं मध्यमः प्राणः
शरीराच्छ्यावयतीति मृत्युः ।

V.5.6-7. वर्षकर्मणा सर्वस्य हि दधाति ।

(धाता ।

विधाता)

V.5.8. मितं रुवन्ति स्तनयितुलक्षणं शब्दं कुर्वन्ति ।
(मरुतः) अमितं वा बहुप्रकारं रुवन्ति । महदुच्चैर्द्र-
वन्ति, महदन्तरिक्षं द्रवन्तीति वा मरुतः ।

V.5.10. विद्युत्प्रकाशनमुरु विस्तीर्णं भाति । ऋतेन
(ऋभवः) वोदकेन दीप्यन्ते, ऋतेन सत्येन चान्तः-
सहाया (यि) भवन्ति ।

V.5.11. देवस्य वितते यज्ञे महतो वरुणस्य च ।
(अङ्गिरसः) ब्रह्मणोऽप्सरसो दृष्ट्वा रेतश्चस्कन्दं कर्हिचित् ॥
तत्परीक्ष्य समर्थेन स जुहाव विभावसौ ।
ततोऽर्विषोऽभूद् भगवान् भृगुरङ्गारतोऽङ्गिराः ॥
अत्रैवान्वेषणादत्रिः खननादिकखना मुनिः ।
इत्थं प्रजापतेर्जाताः पुराणा ऋषिसत्तमाः ॥

V.5.13-14. थर्वतिश्चरत्यर्थो नैरुक्तधातुः । न थर्व-
(अथर्वानः) । णमथर्वणमगमनं तेन ततो-
(भृगवः) ऽथर्वणान्तः सतोऽथर्वानः । यद्वा, थर्वतेः
'श्वन्नुक्षन्पूषन्' इत्यादिना कनिन् प्रत्ययान्तो
निपात्यते । अथर्वानोऽगन्तारः । भृगवः
भृज्यमानाः महत्तेजस्वित्वात् (भृज्यमानो न

- रणम् । भृगुर्भुज्यमानो न देहेन वचनकृतो
विशेषः । दग्धः तेजस्वितात् ।)
- IV.71. आप्या इन्द्रसहचारिमध्यमस्थानो देवगणः । सर्वव्यापित्वादाप्नोते । V.5.15. आप्नोतेः.....आप्नुवन्ति सर्वमाप्या
(आप्याः) मध्यमस्थाना इन्द्रसहचारिदेवगणाः ।
- IV.62. सर्वा स्त्री मध्यमस्थाना पुमान्वायुश्च सर्वगः । गणाश्च सर्वे मरुत इति वृद्धानुशासनम् ॥ V.5.16. सर्वा स्त्री मध्यमस्थाना पुमान्वायुश्च सर्वेशः ।
(अदितिः) गणाश्च सर्वे मरुत इति वृद्धानुशासनम् ॥
- IV.79. अनुमन्यासै अनुमन्यस्व यदनुमन्तव्यम् । V.5.20-21. अनुमन्यते यदनुमन्तव्यम् ।
(अनुमतिः । राका)
- „ दीयते हि तस्यां देवेभ्यो हविः । „ दीयते हि तस्यां देवेभ्यो हविः ।
- IV.80. बालं पर्व अमावास्याख्यम् । पर्वं कस्मात् ? V.5.22. बालं पर्वं वृणोतेः । .....
(सिनीवाली)तत्र देवता हवीषि । बाले सिनेन हविल-
क्षणेनाग्नेन तद्वती बालसिनीति प्राप्ते सिनी
तस्मिन् पर्वणि । अग्नेन हविलक्षणेनाग्नेवती
वालिनी वा । तस्यां केशश्मश्रुवपनश्रुतेः ।
वालैस्तद्वती वालिनी सिनी चासौ वालिनी चेति
सिनीवाली देवपत्नी । पक्षे चैतन्निर्वचनम् ।
क्षणेनाग्नेन तद्वती बालसिनीति प्राप्ते सिनी
वाली । यद्वा तस्यां केशश्मश्रुवपनश्रुतेर्बालः
केशैः सिनीवाली । अग्नेवती सिनी चामौ
वालिनी चेति सिनीवाली । देवपत्नीपक्षेऽपि
चैतन्निर्वचनम् ।
- IV.81. गूढो ह्यदृश्यश्चन्द्रमास्तत्र तत्र भवति । अतश्चन्द्रमसो गूढनावर्णव्यापत्या कुहूः ।
क्राभूदिति वा । तस्यामप्रत्यक्षत्वाद्वितर्क्य-
श्चन्द्रमा भवति । क पुनरसावभूदित्येवम् ।
अतः कुहूः । V.5.23. गूढो ह्यदृश्यश्चन्द्रमास्तत्र भवति तस्याम-
(कुहूः) प्रत्यक्षत्वात् । क पुनरसावभूदिति
वितर्क्यश्चन्द्रमा भवति ।
- IV.82. व्याख्याता यमेन । V.5.24. यमेन व्याख्याता ।
(यमी)
- IV.83. उर्वशी व्याख्याता उरु अभ्यश्नुते इत्या-
दिना । तदिहापि यथासम्भवं योज्यं
निर्वचनम् । V.5.25. व्याख्याता । उर्वश्नुते इत्यादि यथासम्भवं
(उर्वशी) योज्यम् ।
- IV.84. पृथिवी व्याख्याता 'प्रथनात् पृथिवी' इति । इह तु मध्यमस्थानाभिधेया । V.5.26. व्याख्याता । इह मध्यमाभिधेया ।
(पृथिवी)
- IV.85. इन्द्राणी माध्यमिका । इन्द्रस्य वा पत्नी । (इन्द्राणी) V.5.27. मध्यमस्थाना इन्द्रस्य पत्नी वा ।
- IV.91. प्रायणीयायां 'पथ्यां स्वस्तिं प्रथमां प्रायणीये यजति' इति यथा दृष्टे द्वे पदे एवं समाज्ञाते । (पथ्या । स्वस्तिः) इति दृष्टत्वात् द्विपदमेव समाज्ञातम् । V.5.32-33. 'पथ्यां स्वस्तिं प्रथमां प्रायणीये यजति'

IV.92. उच्छतीति व्याख्याता ।

IV.95. रोदसी मध्यमस्थाना । मध्यमस्थानस्यैव रुद्रस्य पत्नी ।

IV.96. अश्विनौ कस्मात् । यस्मादशुवाते व्याप्नुतः कृत्स्नं जगत् । [केन] रसेनावश्यायरसेनैको मध्यमः तेजसान्य उत्तमः । अश्वैस्तद्वन्ता-वित्यौर्णवाभो मन्यत इति शेषः ।
अश्विशब्दे निरूप्याभिधेयं निरूपयिष्यन्नाह ।

IV.97. [तत्कावश्विनौ । द्यावापृथिव्यावित्येके । अहोरात्रावित्येके । सूर्याचन्द्रमसावित्येके । राजानौ पुण्यकृतावित्यैतिहासिकाः] ।
तत्कावश्विनाविति । तदिति वाक्योपन्यासे । किं प्रश्ने । द्यावापृथिव्यावश्विनावित्येके आचार्या मन्यन्ते । विज्ञायते हि 'तौ यौ प्रत्यक्षावश्विनाविमे एव ते द्यावापृथिव्यौ ।' द्यौर्ज्योतिषा व्यश्नुते पृथिवी रसेनान्नलक्षणेन । अहोरात्राविति । अहर्ज्योतिषा रात्रिरवश्यायेन । सूर्याचन्द्रमसाविति । सूर्यो ज्योतिषा चन्द्रमा रसेन ह्लादिना । राजानावित्यौर्णवाभमतेन । तयोः काल ऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशीभावस्यानविष्टम्भम् ।

IV.101. उषाः कस्मात् ? वष्टेः कान्त्यर्थस्य । कान्ता ह्यसौ । उच्छतेर्वा ।

IV.104. एषैवोषाः सूर्या सम्पद्यते ।

IV.106. वृषाकपेरादित्यस्य पत्नी ।

IV.108. सैव यदा सूर्यं प्रत्यात्मानं सरणेन नयति तदोषः प्रभारुणोदयावस्थाभिस्तत्काल्तमासरण्यरुच्यते ।

IV.110. तस्य कालो यदा द्यौरपहततमस्काकीर्ण-

V.5.34. उच्छतीति व्याख्याता ।

(उषाः)

V.5.36. रुद्रस्य मध्यमस्थानस्य पत्नी माध्यमिका (रोदसी) वाक् ।

V.6.1 सर्वं जगद् व्याप्नुतः । अवश्यायरसेन (अश्विनौ) मध्यमः, तेजसोत्तमः । द्यावापृथिव्या-वहोरात्रे सूर्याचन्द्रमसौ वाश्विशब्दाभिधेयौ । द्यौः ज्योतिषाश्नुते, पृथिवी रसेनान्नलक्षणेन । अहर्ज्योतिषा रात्रिरवश्यायेन । सूर्यो ज्योतिषा, चन्द्रमा रसेनाऽह्लादादिना वा । अश्वैस्तुरङ्गै-स्तद्वन्तौ राजानौ पुण्यकृतावित्यौर्णवाभः । 'कदेदमश्विना युवम् ।' तयोः काल ऊर्ध्वम-र्धरात्रात् सूर्योदयपर्यन्तः । तस्मिन्नान्या देवता उपास्ते ।

V.6.2. वष्टेर्बोच्छतेर्वा ।

(उषाः)

V.6.3. एषैवोषाः सूर्या सम्पद्यते ।

(सूर्या)

V.6.4. वृषाकपेरादित्यस्य पत्नी ।

(वृषाकपायी)

V.6.5. सैवोषाः प्रभातकृदुदयावस्था सूर्यं प्रत्या- (सरण्युः) त्मानं सरणेन नयति तदा सरण्युरुच्यते ।

V.6.6-7. तस्य कालो यदा द्यौरपहततमस्काकीर्ण-

रश्मिर्भवति ।

(त्वष्टा । सविता) रश्मिर्भवति ।

IV.112. भजनीयो भूतानां स्वकार्यप्रयुक्तानां सावि-
त्रात्कालादनन्तरवर्तिज्योतिर्विशेषो भगाख्यो-
ऽत्यन्तभास्वरः प्रकाशः प्रागुपसर्पणादनावि-
र्भूतमण्डल इत्यर्थः ।

V.6.8. भजनीयो भूतानां स्वकार्यप्रयुक्तानाम् ।
(भगः) त्वष्टृकालानन्तर्वर्तिज्योतिर्विशेषो भगाख्यः ।
प्रागुत्सर्पणादनाविर्भूतमण्डल इत्यर्थः ।

IV.114. स पुनः सत्तैः प्रागवस्थातः सरणात् ।
स्रुवतेर्वा सुकर्मसु जगत् प्रेरणात् । स्वीर्य-
तेर्वा वायुना ह्ययं सुष्ठु सर्वदैवोदयास्तमयौ
प्रतीयंतेऽतः सूर्यः ।

V.6.9. प्रागवस्थानः । सरति कर्मसु जगत् प्रेरयति
(सूर्यः) वायुना ह्ययं (घटाम् ।) सुष्ठु सर्वदैवोदया-
स्तमयौ प्रति ईर्यते ।

IV.115. यद्यदा रश्मिभिः परिपुष्टो भवति तदा
पृषा भवति ।

V.6.10. यदा रश्मिभिः परिपुष्टो भवति तदा पूषा ।
(पूषा)

IV.118. विशतेस्तीव्ररश्मिद्वारेण सर्वत्र व्यावेशात् ।
व्यश्रोतेर्वा विश्वं रश्मिभिर्व्यश्नुत इति ।

V.6.11. तीव्ररश्मिद्वारेण सर्वत्र व्याविशति । विशेष-
(विष्णुः) वाहुलकानुप्रत्ययादि । विश्वं रश्मिभि-
र्व्यश्नुते वा ।

IV.119. इह तूत्तमोऽभिधेयः ।

V.6.12. इह उत्तमोऽभिधेयः ।
(विश्वानरः)

IV.124. स पुनरिहादित्य एव नभसो मध्यमासीन
एवमवस्थ उच्यते । कथम् ? केशा रश्मय
इत्यादिनिरुक्तेस्तैः प्रकृष्टैस्तद्धान् । प्रकाशनाद्वा ।

V.6.14-15. केशा रश्मयः । प्रशंसायामिनिः ।
(केशी । केशिनः) प्रकृष्टः केशैस्तद्धान् 'काश् दीप्तौ ।'
काशनं काशः, तद्धान् काशी सन् केशी ।
नभसो (तमसो) मध्यगत आदित्य उच्यते ।

IV.126. वर्षिता चासाववश्यायानाम् । कम्पमानश्च
स्वयमेवास्तं गच्छन् कम्पयते । दिवाचारीणि
भूतानि भयात् कम्पयति ।

V.6.16. अयं च सेचयिता, अवश्यायादीन् कम्प-
(वृषाकपिः) यंश्च चरति । दिवाचारीणि भूतानि
भयात् कम्पयतीति वा ।

IV. इह त्वादित्योऽस्तमयावस्थः सन्नुच्यते ।

V.6.17. अस्तमयावस्थ आदित्य उच्यते ।
(यमः)

IV.128. स च किलास्तमितावस्थ आदित्यः ।
द्वैपदं चैतत् । अजनो गमन एकश्च पादः ।
कस्य ? ब्रह्मणः । कुत एतत् ? विज्ञायते
हि 'अग्निः पादो वायुः पाद आदित्यः पादो
दिशः पादः' इति । तेनाजश्चासावेकपा-
श्चेति । ..... एकेन पादेनाशेन
सर्वमिदं जगज्ज्योतिरात्मनातुप्रविश्याध्वन्

V.6.18. अस्तभा(ता)वस्थ आदित्य उच्यते ।
(अज एकपाद) द्वैपदं चैतत् । 'एकश्च पादः कस्य ?'
ब्रह्मणः । कुत एतत् ? विज्ञायते हि 'अग्निः
पादो वायुः पाद आदित्यः पादो दिशः पादः'
इति । तेनाजश्चासावेकपाश्चेति । ..... एकेन
पादेनाशेन सर्वमिदं जगज्ज्योतिरात्मना प्रवि-
शन् पाति, एकेनाशेन उदकं सर्वस्य जगतः

पाति । एकेन पादेन पिबतीति वा एकेनां-
शेनोदकं सर्वस्य जगतः पिबति । एको-
ऽस्य पाद इति ।

पिबति । क्षिपि तकारोपजनः । एकोऽस्य
पाद इति ।

IV.130. इह तु विशेषणसम्बन्धाद् द्यौरेवाभि-
धीयते ।

V.6.19. इह द्यौरुच्यते ।

(पृथिवी)

IV.132. प्रत्यक्तो ध्यानमिति वा .....
प्रतिगतो ध्यानं ..... अथवा ध्यानं
लोकस्य कृत्याकृत्यविषयं लोकपालत्वात् ।
तद् ध्यानं प्रत्यक्तः प्रतिगच्छतः । प्रत्यक्त-
मस्मिन् ध्यानमिति वा ।

V.6.21. ध्यानं ज्ञानं लोककृत्याकृत्यविषयं लोकपा-
(दध्यङ्) ल्वात् । ध्यानं प्रतिगतं प्रत्यक्तमस्मिन्
ध्यानमिति वा ।

„ इह तु द्युस्थानो वाच्यः । न ह्ययं स्वाधि-
कारं व्यभिचरति रसादानादिकम् । नित्य-
मनुतिष्ठतीत्यर्थः ।

V.6.22. इह तु उत्तमो वाच्यः । न ह्ययं स्वाधि-
(अथर्वा) कारं व्यभिचरति, रसादानादिकं नित्यम-
नुतिष्ठतीत्यर्थः ।

„ मननाद् बोधनादर्चनाद्वा आदित्यः ।

V.6.23. मननात् स्वाधिकारादेः, अर्च्यत इति वा
(मनुः) मनुरादित्यः ।

II.80. आदत्ते रसान् भुवो रश्मिभिः । आदत्ते
भासम्, तदुदयेऽन्तर्धानादानव्यपदेशः ।
ज्योतिषां चन्द्रनक्षत्रप्रहादीनाम् । .....
आदीप्तो भासा इति वा, ज्योतिरन्तरापेक्षया
दीप्तः । भासां ज्योतिषाम् इति, 'अदितेः
पुत्र इति वा । 'दित्यदित्यादित्य' इति प्यः ।
तथा च ब्राह्मणम् 'अदितिः पुत्रकामा' ।

V.6.24. भुवो रसं रश्मिभिरादत्ते । ज्योतिषां
(आदित्याः) चन्द्रनक्षत्रप्रहादीनां भासमादत्ते वा ।
तदुदयेऽतद्वानादानव्यपदेशः । आदीप्तः
ज्योतिरन्तरापेक्षया हि स्वभासा । अदितेः
पुत्रा वा आदित्याः 'दित्यदित्यादित्य' इति
प्यः । तथा च 'अदितिः पुत्रकामा' इत्यादि
ब्राह्मणम् ।

IV.134. रश्मयोऽभिधेयाः । इन्द्रियाणि वा ।

V.6.25. रश्मय इन्द्रियाणि वा मनष्यष्ठानि विद्या-
(सप्त ऋषयः) सप्तमानि ।

IV.135. मनष्यष्ठानीन्द्रियाणि विद्यासप्तमानि ।

V.6.26. देवा रश्मय उच्यन्ते ।

IV.137. रश्मयश्चाभिधेयाः ।

(देवाः)

IV.138. विश्वे देवासः सर्वे देवाः ।

V.6.27. सर्वे देवाः ।

(विश्वे देवाः)

IV.141. देवा रश्मयो वाभिधेयाः । साध्याः

V.6.28. नैरुक्तपक्षे रश्मयः । ऐतिहासिकानां तु

कस्मात् ? साधनात् स्वव्यापारस्य ।

(साध्याः) कर्मभिरात्मसाधनात् पूर्वं देवसमूहाः ।

ऐतिहासिकानां तु कर्मभिरात्मनः साधनात्

ते च किल विश्वसृजो नाम ऋषयः ।

पूर्वो देवसमूहः । ते च किल विश्वसृजो

नाम ऋषयः ।

IV.142. यद् विवसते सर्वम् यद् यस्माद्विभागे-
नावस्थितमिदं सर्वमाच्छादयन्तीति स्थान-
त्वात् । अतस्त्रिस्थानेष्वच्छादकत्वाद्वसवस्त्रि-
स्थानाः । यावत् किञ्चित् पृथिवीस्थानमग्नि-
भक्ति तत्सर्वं वसुत्वेनाभिप्रेत्यैतदुच्यते ।
अग्निर्वसुभिः सम्बन्धाद्वासव इति तदाधि-
पत्येन समाख्यातत्वादग्निभक्तवसवः पृथिवी-
स्थानाः, एवमिन्द्रो वासवो महद्भिर्वसवः
समाख्यातः । तस्मान्मरुतो वसवो मध्यम
स्थानाः । तथा वसव आदित्यरश्मयो विवा-
सनात् तमसाम् । तस्माद् बुस्थानाः ।

IV.144. रश्मयोऽभिधेयाः । देवाश्वा वा ।

„ वाजिनो रश्मयो देवाश्वा वा ।

IV.145. ताः पुनर्देवानां पालयिष्यः पालनीया वा ।

V.6.29. त्रिभागेनावस्थितमिदं सर्वमाच्छादयन्ति ।

(वसवः) अत्र त्रिस्थाने छादकत्वात् । वसवो यावत्
किञ्चित् पृथिवीस्थानमग्निभक्ति तत् सर्वं
वसुत्वेनाभिप्रेत्यैतदुच्यते— ‘ अग्निर्वसुभिः
सम्बन्धाद्वासव इति तदाधिपत्येन समा-
ख्याताः । तस्मादग्नि हरति नि वसवः पृथि-
वीस्थानः । एवमिन्द्रो वासवः मरुद्भि-
र्वासवः समाख्याताः । तस्मान् मरुतो वसवो
मध्यमस्थानाः । (तथा) वसव आदित्यरश्मयो
विवासनात्तमसाम् । तस्माद् बुस्थानाः ।

V.6.30. रश्मयोऽभिधेयाः । देवाश्वा वाजिनः ।

(वाजिनः)

V.6.31. देवानां पालयिष्यः पालनीया वा ।

(देवपत्न्यः)

—

INDEX OF SELECTED WORDS

अशु.—II. 16
 अस्त्रम् -II. 378.
 अन्त्राणि II. 379.
 अहः - II. 270; IV. 118.
 अहतिः II. 373.
 अहुः -II. 271.
 अहुरः—II. 482.
 अकवाः -II. 87.
 अकृपा -II. 196, 216.
 अक्तः —II. 383.
 अक्तुभि -IV. 123.
 अक्रः II. 451.
 अकृत -II. 220.
 अक्रा. -II. 27.
 अक्ष.—IV. 156.
 अक्षवन्तः -I. 74.
 अक्षम् -IV. 87, 156.
 अक्षमुक्तम् -I. 64.
 अक्षस्य III. 22.
 अक्षाः -II. 295, 297, III. 148.
 अक्षान्—I. 64.
 अक्षि -I. 75.
 अगस्य. I 66; II. 215, 399.
 अगस्यस्य—II. 193, 215, 271, 440,
 471, 498; III. 164; IV. 99
 अग्नयौ—III. 170.
 अग्निः —III. 73, IV. 42.
 अग्निपुत्रस्य—II. 313; III. 84.
 अग्निमन्थनायानाम्—IV. 141.
 अग्नियुतस्य—II. 444; III. 42.
 अग्नियूपस्य—II. 444; III. 42.

अश्विनी II. 142.
 अश्वेः -II. 399.
 अघम् II. 125.
 अघ्न्या IV. 89.
 अङ्क II. 117.
 अङ्कना. -II. 141.
 अङ्कानि -II. 117.
 अङ्ग II. 269.
 अङ्गम् II. 202.
 अङ्गिर. III. 77.
 अङ्गिरस. II. 305, 306, 307,
 373, 396, 417, 499, IV.
 10, 67, 68, 69.
 अङ्गिरस्य II. 371, 375
 अङ्गिरा II. 179, IV. 70
 अङ्गिराल II. 141.
 अञ्ज II. 381.
 अञ्जाम -I. 42.
 अजा. -II. 118.
 अजाथ -II. 276.
 अजगिः II. 118.
 अर्णायस्वात् I. 17.
 अणु - II. 470.
 अण्डं II. 502.
 अत III. 1.
 अतव्यान्—II. 326.
 अतनम् -I. 41.
 अतिघृणे -II. 276.
 अतिथि —II. 208.
 अतिरु -II. 448.

अतूतः—III. 152.
 अतूतः—IV. 39.
 अत्याः—II. 226.
 अत्रिः—II. 180, 432, III. 62.
 अत्रिम्—II. 508.
 अत्रेः—II. 206, 246, 292, 323,
 337; IV. 84, 100.
 अथ—III. 1.
 अथयुम्—II. 327.
 अथर्वा—IV. 132.
 अथर्वाणः—IV. 69.
 अदः—I. 11.
 अददन्त—II. 345.
 अदब्धः—II. 19.
 अदितिः—I. 98; II. 84, 263,
 IV. 72, 73.
 अदितिम्—II. 132.
 अद्यत्—II. 235.
 अद्यत्तदः—II. 243.
 अद्रयः—III. 150.
 अद्रिः—II. 206.
 अद्रिभिः—I. 44.
 अद्रिवः—I. 54.
 अधरात्तः—I. 96.
 अधा—III. 16.
 अधिवनि—II. 233.
 अधुक्षत्—IV. 39.
 अधोरामः—IV. 112.
 अध्यात्मचिन्ताकाः—III. 153.
 अध्यात्मपक्षे—II. 263.
 अध्रियुः—II. 330, 334.
 अध्वनि—II. 409.
 अध्वरः—I. 73; II. 26.

अध्वम्—II. 420.
 अध्वत्युः—I. 73.
 अध्वे—III. 113.
 अनः—IV. 93.
 अनमनः—II. 151.
 अनर्वम्—II. 281.
 अनर्वा—II. 270, 474.
 अनर्वाणम्—III. 11.
 अनर्शतिः—II. 473.
 अनवव्रवः—II. 491.
 अनवह्वरम्—II. 83.
 अनवायम्—II. 424.
 अनमा—II. 114.
 अनागमः—II. 84.
 अनागाः—IV. 14.
 अनावृत्—III. 19.
 अनौकम्—IV. 115.
 अनौकेन—II. 18.
 अनुदात्तम्—II. 275.
 अनुनेषि—III. 40.
 अनुपमन्नः—II. 36.
 अनुमतिः—IV. 78.
 अनुवष्टि—II. 421.
 अनुवादित्वम्—I. 36.
 अनुडुप्—III. 68.
 अनुसन्तवीत्वत्—II. 117.
 अनूची—II. 100.
 अनूपः—II. 106.
 अनूप—II. 296.
 अनूपत—III. 5.
 अनैकान्तिकः—IV. 139.
 अनैरुक्तपक्षे—IV. 105.
 अन्तरिक्षम्—I. 45; II. 70.

अन्तर्धत्तु—II. 17.
 अन्ते—II. 272.
 अन्धः—II. 285, 285.
 अन्धसः—IV. 60.
 अन्नम्—II. 143, 175.
 अन्यः—II. 160.
 अन्ये—I. 10, 20, 26, 36; II. 17, 56, 82, 138, 139, 152, 160, 165, 166, 199, 204, 258, 259, 283, 290, 292, 310, 319, 344, 376, 377, 441; III. 29, 50, 70, 122, 153; IV. 135.
 अन्येषाम्—I. 27, 32.
 अन्वध्यायम्—I. 46.
 अपः—IV. 67, 80, 83.
 अपक्षीयते—I. 31.
 अपक्षीयते—I. 33.
 अपगूहः—II. 324.
 अप.यम्—II. 120.
 अपधा—III. 115.
 अपरभावम्—I. 30.
 अपेः—I. 10, 21; II. 132, 274.
 अपक्षेध—III. 155.
 अपूर्णः—II. 121.
 अपि—I. 46.
 अपीच्यम्—II. 269.
 अप्तुः—II. 308.
 अप्या—IV. 83.
 अप्रतिधेय—I. 97; III. 170.
 अप्रातिष्कृतः—II. 447.
 अप्वा—II. 429; III. 170.
 अप्सः—II. 342.
 अप्सराः—II. 341.

अब्जाम्—IV. 49.
 अब्रवम्—II. 173.
 अभिधेतन—II. 481.
 अभिवावशे—II. 214.
 अभिसेच्यम्—I. 67.
 अभिसन्ति—II. 151.
 अभिस्वरन्ति—II. 154.
 अर्धाके—II. 187.
 अर्धावः—II. 238.
 अर्धवशः—III. 156.
 अर्धपाद्—II. 123.
 अर्धुः—III. 18.
 अभ्यतृणत्—IV. 16.
 अभ्यमितः—II. 472.
 अभ्यर्षयञ्जा—II. 408.
 अभ्यदयाः—II. 454.
 अभ्यसाम—II. 138.
 अभ्यानर्षत्—II. 75.
 अभ्युत्थाः—I. 104.
 अभ्यूहः—IV. 157.
 अभ्यूहितव्याः—I. 33.
 अभ्रवम्—II. 440, 451.
 अमतिः—I. 42; II. 429.
 अमत्त—III. 117.
 अमत्रः—II. 472.
 अमत्रम्—II. 286.
 अमन्शान्—III. 151.
 अमर्धन्ता—III. 51.
 अमवान्—II. 426.
 अमहयोः—I. 79.
 अमा—IV. 92.
 अमिनः—II. 445.
 अमिनात्—II. 327.
 अमीवा—II. 427; IV. 20.
 अमवाः—IV. 145.

अमूरः—II. 419.
 अमृक्तम्—II. 253.
 अमृतस्य—II. 155, 347, 467;
 IV. 105.
 अम्बरीषस्य—II. 347.
 अम्बा—III. 115.
 अम्बाला—III. 115.
 अम्बुदः—II. 148.
 अम्यक्—II. 439.
 अयतः—II. 38.
 अयान्—II. 273.
 अयासः—II. 54.
 अयास्यस्य—II. 43, 305; IV. 15.
 अयुतम्—II. 148; IV. 52.
 अरः—III. 86.
 अरणः—II. 123.
 अरणम्—II. 148.
 अरणे—IV. 92.
 अरण्यानी—III. 168.
 अरदः—II. 243.
 अरदत्—II. 113.
 अरमत्तिम्—II. 401.
 अरम्—II. 464.
 अरातौः—IV. 53.
 अरायि—II. 493.
 अरिः—II. 322.
 अरिणात्—III. 115.
 अरिष्टनेमिम्—IV. 35.
 अरिष्टनेमेः—IV. 35, 36.
 अरुषीः—IV. 103.
 अरेपसा—IV. 99.
 ईः—II. 310, 311.
 अर्कम्—II. 192.
 अर्कैः—III. 5.
 अर्चन्—IV. 39.

अर्जुनम्—II. 102.
 अर्णः—I. 61; IV. 76.
 अर्णवाः—IV. 12.
 अर्णा—II. 498.
 अर्थः—I. 110.
 अर्थोपमानि—II. 181.
 अर्बुदस्य—II. 45, 142;
 III. 45, 149.
 अर्भके—II. 231.
 अर्भकेभ्यः—II. 189.
 अर्यः—II. 233, 256; IV. 150.
 अवां—I. 105; IV. 38.
 अवांग्—I. 36.
 अलातृणः—II. 16, 389.
 अवतन्मसि—I. 96.
 अवताम्—II. 415.
 अवते—II. 248.
 अवत्तम्—II. 8.
 अवत्सारस्य—II. 440.
 अवधारणम्—I. 30.
 अवधारणार्थः—I. 25.
 अवनयः—II. 142, 432.
 अवन्तु—IV. 69.
 अवभृथः—II. 360.
 अवमस्याम्—IV. 130.
 अवमाय—I. 116.
 अवयासिसीष्ठाः—I. 41; III. 51.
 अवतान्—IV. 33.
 अवश्यायाः—II. 97.
 अवसा—II. 261.
 अवसाय—I. 104, 105.
 अवसे—II. 108; IV. 40.
 अवस्यतम्—III. 61.
 अवस्यवः—II. 268.
 अवस्युः—II. 111, 348.

अवस्थोः—III. 59.
 अवातिरत्—II. 103.
 अविका—II. 189.
 अवृकाः—IV. 68.
 अशनिभिः—I. 38.
 अशमिष्ठाः—II. 273.
 अश्ना—IV. 15.
 अश्म—III. 115.
 अश्याम—II. 351.
 अश्रिमत्—II. 473.
 अश्वः—I. 6, 84; II. 1, 2.
 अश्वम्—II. 116; III. 84.
 अश्वाजनी—III. 159.
 अश्विनौ—IV. 96, 98.
 अश्विन्याम्—IV. 91.
 अष्टाध्यायी—I. 15.
 अष्टौ—II. 148.
 असक्ताम्—II. 490.
 असत्कार्यवादिनः—I. 29.
 असनः—II. 379.
 असनाम—II. 352.
 असमञ्जसः—II. 128.
 असश्चन्ती—II. 287.
 असामि—II. 473, 475.
 असिक्नी—III. 165.
 असितैर्देवलापरनाम्नः—I. 39.
 असिन्वती—II. 400.
 असुः—IV. 41.
 असुनीतिः—IV. 44.
 असुरः—II. 172.
 असुरस्य—II. 306.
 असुराः—II. 138.
 अस्यकः—II. 38.
 अस्यया—II. 37.
 असृते—II. 438.

असृक्षत्—I. 45.
 असृजः—II. 252.
 असौ—II. 176.
 अस्कम्भने—IV. 39.
 अस्कृधोयुः—II. 396.
 अस्तम्—IV. 25.
 अस्तुतम्—II. 480.
 अस्तेः—I. 33.
 अस्त्रा—II. 333.
 अस्त्रयू—II. 420.
 अस्त्रे—II. 18, 403, 410.
 अस्य—II. 274.
 अस्याः—II. 274.
 अस्वः—I. 93.
 अह—I. 57.
 अहः—II. 101.
 अहर्दृशः—II. 480.
 अहिः—II. 95, 456; IV. 48.
 अहिगोपाः—II. 95.
 अहिम्—I. 96.
 अहिर्बुध्न्यः—IV. 49, 131.
 अहणानः—III. 42.
 अहेडता—II. 418.
 अहेडमानः—II. 10.
 अहः—II. 252.
 अहयाणः—II. 351.

आ

आः—III. 18.
 आकुञ्चितः—II. 384.
 आक्षाणः—II. 149.
 आक्षिपुः—II. 226.
 आखण्डलः—II. 150.
 आख्यातजानि—I. 83.

आख्यातम्—I. 9; III. 3.
 आगः—II. 399.
 आग्नेयः—I. 108.
 आग्रायणः—I. 75; II. 431;
 IV. 11.
 आघृणिः—II. 326.
 आङ्गिरसः—III. 21, 62.
 आङ्गिरसस्य—II. 323; III. 103.
 आङ्गुषः—II. 335.
 आचार्यः—III. 76.
 आचार्यमतेन—II. 324.
 आचार्याः—II. 71, 181.
 आचार्येण—I. 48.
 आचिख्यासा—I. 26.
 आज्ञेः—III. 162.
 आज्यम्—III. 135.
 आङ्गारः—I. 90.
 आढ्यालुः—IV. 113.
 आणी—II. 502.
 आतृणात्ति—II. 39.
 आतृ—II. 222.
 आत्मप्रवादाः—IV. 152.
 आत्मवादिनाम्—IV. 155.
 आत्मविदः—III. 35, 88.
 आत्मविदाम्—III. 37, 153.
 आत्मा—II. 168, 169.
 आत्रयस्य—II. 252.
 आत्रेयः—II. 81, 394.
 आत्रेयस्य—II. 208.
 आथर्वणः—II. 168, 395; III.
 167.
 आथर्वणे—II. 129.
 आदध्नासः—I. 75.
 आदितेयम्—II. 82.

आदित्यः—II. 80.
 आदित्यप्रवादाः—IV. 155.
 आधवः—II. 491.
 आध्यः—II. 209.
 आध्यात्मिक्यः—III. 3.
 आध्वर्यवे—III. 16.
 आनिदः—IV. 47.
 आनीत्—III. 17.
 आनुषक्—II. 435.
 आपः—II. 267; III. 4.
 आपनीफणत्—II. 117, 118.
 आपानः—II. 149.
 आपान्तमन्युः—II. 335.
 आपिशलेः—I. 15.
 आप्त्याः—IV. 71.
 आप्रा—IV. 140.
 आप्रायि—III. 168.
 आप्रियः—III. 124.
 आभा—II. 300.
 आप्रेडितम्—III. 112.
 आयुः—II. 293; III. 144;
 IV. 84.
 आयुर्वेदः—III. 107.
 आयुषा—II. 278.
 आयोः—II. 465; IV. 46.
 आरितः—II. 353.
 आरिश्मन्ताम्—I. 104.
 आरे—I. 42; IV. 148.
 आरेक्—II. 134.
 आर्चाभ्याम्नाये—II. 81.
 आर्क्षी—III. 174.
 आर्ष्टिषेणः—II. 71, 73, 77.
 आर्विः—II. 247.
 आशवः—III. 6.
 आशा—II. 387.

आशिनेभ्यः—II. 189.
 आशिशीहि—II. 374.
 आशोः—II. 417.
 आशुः—II. 387.
 आशुशुशुभिः—II. 7, 386, 387.
 आशेकुः—III. 111.
 आभचनी—I. 84.
 आसनि—II. 117.
 आसस्त्राणासः—IV. 3.
 आसुतिः—III. 119.
 आसुषाव—I. 44.
 आस्थत्—II. 15.
 आखः—II. 366.
 आस्यम्—I. 76.
 आहनः—II. 293.
 आहनसः—II. 234.
 आहनसा—II. 213.
 आह्वेषु—I. 63.
 आहावम्—II. 379.

इ

इतरपक्ष—IV. 91.
 इतरे—I. 10.
 इतिहासः—II. 210, 232, 249,
 250, 294, 343, 366,
 461, 475, 483; III. 8,
 146, 147, 166.
 इतिहासपक्षे—II. 118. 279,
 345, 494.
 इतिहासपक्षेण—II. 462.
 इतिहासम्—I. 44, 66; II. 71,
 347; III. 162.
 इतिहासे—II. 495.
 इथा—II. 314; IV. 85.

इत्वम्—II. 298.
 इद्—I. 79.
 इदयुः—II. 499.
 इद्दः—III. 153.
 इद्दम्—IV. 26.
 इनः—II. 153.
 इन्दुः—II. 453; IV. 46.
 इन्द्रः—II. 146; III. 4; IV.
 10, 106.
 इन्द्रपुत्रस्य—I. 97.
 इन्द्रम्—I. 36.
 इन्द्रशत्रुः—II. 92, 402.
 इन्द्रस्य—II. 344, 436, 457,
 499; IV. 70, 148, 149.
 इन्द्राणी—II. 498; IV. 85.
 इन्द्रियानित्यम्—I. 13.
 इभेन—II. 427.
 इयानः—II. 300.
 इयवतीम्—III. 165.
 इरिणम्—II. 187.
 इरिम्बिठेः—II. 150.
 इला—IV. 94.
 इलाम्—III. 52.
 इलायाः—II. 57.
 इलीबिशः—II. 460.
 इव—I. 81.
 इषः—II. 418; III. 58.
 इषा—IV. 30.
 इषिणे—II. 212.
 इषुः—III. 158.
 इषुभिः—III. 155.
 इषूः—I. 38.
 इषान्—I. 39.

इष्मिणः—II. 237, 238.

इष्यति—II. 172.

इष्यन्—II. 461.

ई

ईक्षा—III. 2.

ईक्षे—II. 409.

ईडे—II. 22.

ईम्—I. 79; II. 61.

ईमहे—I. 38; II. 234.

ईलः—III. 127.

ईले—III. 76.

ईर्मः—II. 377.

ईर्मान्ताः—II. 226.

ईर्मान्तासः—II. 225.

ईश्वरः—III. 30.

ईश्वरपुत्रः—II. 479.

उ

उ—I. 59, 80.

उक्थशासम्—I. 59.

उक्था—IV. 133.

उक्थैः—IV. 49.

उक्थ्यम्—IV. 80.

उक्षणः—IV. 106.

उक्षा—II. 352.

उक्षाः—IV. 107.

उच्चावचाः—I. 35.

उच्चावचैः—III. 23.

उच्छ्रयस्व—I. 42.

उज्जिहीति—II. 365.

उत्क्रमः—IV. 157.

उत्तरः—II. 75.

उत्तानः—II. 260.

उत्पन्नस्य—I. 30.

उत्सः—II. 309.

उत्सम्—II. 49I; IV. 11.

उत्साः—IV. 64, 65.

उत्सिनाति—II. 362.

उदकम्—II. 109.

उदात्तम्—II. 275.

उद्देशः—IV. 139.

उद्विगम्—IV. 16.

उद्वतः—II. 19; IV. 22.

उद्वपति—I. 49.

उपक्षेपः—IV. 139.

उपग्रहः—I. 9.

उपचारः—I. 48.

उपजनम्—I. 43.

उपदेशः—I. 11, 14.

उपनिषत्—III. 20.

उपनिषत्सु—IV. 35.

उपनिषद्दर्णः—II. 154.

उपबन्धः—I. 73.

उपबर्द्धहि—II. 258.

उपमः—I. 70.

उपमा—I. 70; II. 88.

उपमार्थायः—I. 48.

उपरः—I. 61; II. 131.

उपराः—II. 105.

उपरिभावम्—I. 44.

उपलप्राक्षिणा—II. 405.

उपसर्गव्यत्ययम्—I. 5.

उपसर्गाः—I. 34.

उपसि—II. 407.

उपस्थे—II. 301.

उपहारे—I. 60.
 उपाध्यायः—II. 157.
 उपेक्षितव्यम्—II. 51.
 उपेक्षितव्याः—I. 45.
 उभौ—II. 207.
 उराणः—II. 452.
 उरुजिरा—III. 166.
 उर्वशी—II. 25, 341, 343; IV.

83, 94.

उर्वश्याः—III. 19; IV. 51.
 उर्वीः—II. 113, 300.
 उलस्य—IV. 41.
 उलूखलम्—III. 161.
 उल्वम्—II. 506.
 उशिग्भ्यः—II. 451.
 उशीरम्—II. 45.
 उदमसि—II. 54.
 उषसः—II. 270.
 उषाः—II. 97; IV. 92, 101.
 उष्ट्रिः—II. 458.
 उष्ट्रमुखः—II. 35.
 उष्णम्—II. 22.
 उष्णिक्—III. 68.
 उष्णीषम्—III. 68.
 उस्त्रः—II. 442.
 उस्त्राः—I. 104; II. 309.
 उस्त्रिकम्—II. 271.
 उस्त्रियायाः—II. 254.

ऊ

ऊतये—II. 261, 358, 398.
 ऊतिः—II. 21, 170, 298.
 ऊती—II. 409.
 ऊधः—I. 48.

ऊधनि—II. 459.
 ऊर्क—II. 139.
 ऊर्जम्—II. 508.
 ऊर्जादः—II. 138.
 ऊर्णा—II. 367.
 ऊर्ध्वपत्रः—IV. 136.
 ऊर्मिः—II. 373.

ऋ

ऋक्—III. 20; IV. 155.
 ऋग्भिः—II. 237.
 ऋग्वेदे—II. 250.
 ऋजीषमः—II. 472.
 ऋजिश्वनः—II. 347, 408; IV
 117, 131.
 ऋजिश्वना—II. 268.
 ऋजीषम्—II. 402.
 ऋजुः—II. 466.
 ऋज्रा—II. 348.
 ऋज्राश्वम्—II. 368.
 ऋजति—II. 465.
 ऋजन्—II. 133.
 ऋणः—II. 498.
 ऋतः—IV. 45.
 ऋतम्—I. 69; II. 112.
 ऋतस्य—II. 125, 327;
 IV. 17.
 ऋतायोः—IV. 50.
 ऋतावरीः—II. 111.
 ऋतावा—IV. 20.
 ऋतावृधः—I. 55.
 ऋतीषदम्—II. 299.
 ऋतुः—II. 112; III. 127.
 ऋतुयाजेषु—III. 116.

ऋत्विक्—II. 184.
 ऋदूदरः—II. 15, 398.
 ऋदूप्—II. 399, 504.
 ऋदूवृधौ—II. 504.
 ऋधक्—II. 272.
 ऋवीसम्—II. 507.
 ऋवीने—II. 508.
 ऋभवः—III. 63, 144; IV. 65, 66, 67.
 ऋभुः—II. 291.
 ऋभुक्षाः—III. 144.
 ऋभुभिः—II. 291.
 ऋपभस्य—IV. 19.
 ऋपयः—IV. 30.
 ऋपिः—II. 74, 318; III. 2; IV. 134.
 ऋष्टयः—IV. 63.
 ऋष्टिः—II. 73.
 ऋष्टिसेनस्य—II. 73.
 ऋध्वा—III. 40.

ए

एकपदी—IV. 86.
 एकपात्—IV. 128.
 एकम्—III. 18.
 एके—II. 124, 127, 128, 133, 296; III. 139; IV. 3, 97.
 एनः—II. 234, 361.
 एनम्—II. 384.
 एनीः—II. 432.
 एमुषम्—II. 304.
 एरिरे—I. 57; II. 264.

एवैः—IV. 120.

ऐ

ऐतेर्यकब्राह्मणे—II. 333; IV. 121.
 ऐतिहासपक्षे—IV. 113.
 ऐतिहासिकः—IV. 152.
 ऐतिहासिकपक्षः—IV. 84.
 ऐतिहासिकपक्षे—IV. 86, 108, 119.
 ऐतिहासिकपक्षेण—II. 59.
 ऐतिहासिकाः—II. 93, 94, 180, 304, 431; IV. 30, 74, 97, 118, 142, 150.
 ऐतिहासिकानाम्—II. 263; IV. 51, 73, 141.
 ऐतिहास्यानि—IV. 66.
 ऐन्द्रः—I. 108.
 ऐलः—IV. 51, 83.

ओ

ओकः—II. 123, 357.
 ओघः—II. 14.
 ओजः—II. 417.
 ओजसः—III. 9.
 ओदनम्—II. 505.
 ओमना—II. 403.
 ओमासः—II. 423; IV. 138.
 ओम्—II. 318.
 ओषधयः—II. 166.
 ओहसे—I. 80.

औ

औदुम्बरायणः—I. 13, 20, 22.

औद्देशिकः—I. 53.

औपमन्यवः—I. 5; II. 28, 74,
137, 138, 153, 183;
II. 323, 324, 493;
IV. 11.

औरवः—II. 269.

और्णवासः—II. 431; IV. 96.

और्णवाभमेतन—IV. 97.

औशिजः—II. 424, 465.

क

कः—IV. 27.

ककुप्—III. 68.

कक्षावतः—I. 58; II. 130,
236, 249, 362, 366,
368, 411, 465, 479.

कक्षावान्—II. 424.

कक्ष्या—II. 26, 28.

कक्ष्याः—II. 142.

कच्छः—II. 247.

कच्छपः—II. 247.

कठानाम्—I. 81.

कण्टकः—III. 170,

कण्वः—III. 11.

कण्वस्य—II. 117, 424, 475;
III. 11.

कण्वाः—III. 11.

कतः—II. 301.

कतमच्चन—II. 40.

कतरश्चन—I. 55.

कत्पयम्—II. 16, 393, 394.

कद्ध—II. 482.

कन्या—II. 231.

कपनाः—II. 400.

कपिञ्जलः—II. 183.

कपूयाः—II. 459.

कपोतनिलयनः—I. 106.

कपोतरयः—I. 106.

कबन्धः—IV. 5.

कम्—I. 79; II. 88, 237,
316, 393, 506,

कम्बलः—II. 24.

कम्बोजाः—II. 21.

कयाशुभायः—III. 39.

करतः—II. 166.

करन्ति—II. 146.

करवः—II. 184.

करखौ—II. 449.

करूलती—II. 496.

कर्णः—I. 75.

कर्णे—III. 59.

कर्म—I. 48.

कर्मसम्पत्तिः—I. 18, 19.

कर्मोपमा—II. 167.

कर्मोपसंयोगद्योतकाः—I. 34.

कर्मोपसङ्ग्रहः—I. 53.

कलाः—II. 407; IV. 62.

कलिः—IV. 62.

कलेः—I. 49; II. 367, 480.

कल्पसूत्राणि—I. 3.

कल्याणम्—II. 35, 159.

कल्याणवर्णरूपः—II. 34.

कवचम्—II. 378.

कवलस्य—III. 22.

कवपः—I. 64.

कवपस्य—II. 467; III. 148;
IV. 22, 104.

कवासखः—II. 459.
 कविः—IV. 111.
 कवेः—II. 234.
 कव्यवाहनः—I. 55.
 कव्यैः—II. 435.
 कशा—III. 159.
 कश्यपपुत्रस्य—I. 39, 44.
 काकः—II. 182, 183.
 काकुदम्—II. 380.
 काक्षवतः—I. 104.
 काठकम्—IV. 7.
 काणः—II. 493.
 काणुका—II. 328.
 काण्वः—II. 173.
 कात्थक्यः—III. 124, 125,
 126, 175.
 कारितम्—I. 86.
 कारुः—II. 406.
 कार्थक्यः—III. 139.
 कात्स्न्यम्—I. 93.
 कार्मनामिकः—I. 85.
 कालः—II. 112.
 कालकर्णी—II. 493.
 काशिः—II. 388.
 काश्यपः—IV. 139.
 काश्यपात्—IV. 63.
 काष्ठाः—II. 90.
 किः—II. 505.
 किशुकम्—IV. 105, 106.
 किङ्किताः—II. 501.
 कितवम्—II. 372.
 किमीदिने—II. 424.
 क्रियेधाः—II. 460.
 किल—I. 62.

कीकटाः—II. 500, 502.
 कीनाशः—II. 214.
 कुचरः—I. 119; II. 20.
 कुट्टस्य—II. 374.
 कुणारुम्—II. 21, 389.
 कुत्सः—II. 152.
 कुत्सपुत्रस्य—II. 339.
 कुत्सस्य—II. 270.
 कुत्साय—II. 270.
 कुब्जः—III. 68.
 कुमारः—IV. 127.
 कुमारप्रवृषयोः—II. 247.
 कुरुः—II. 471.
 कुरुङ्गस्य—II. 470.
 कुत्सस्य—I. 63, 105; II. 98,
 152, 222, 244, 270,
 335, 353, 357, 422,
 450, 482; III. 87;
 IV. 65, 115, 130.
 कुरुतन—II. 213.
 कुरुमुतेः—II. 304, 329, 505.
 कुरुस्तुतेः—II. 504.
 कुलम्—II. 471.
 कुलिशः—II. 455.
 कुवित्—III. 14.
 कुशिकः—II. 112, 115.
 कुशिकपुत्रस्य—II. 333.
 कुशिकस्य—II. 111; III. 167.
 कुशिकाः—III. 12.
 कुहूः—II. 20; IV. 81.
 कूपम्—II. 185.
 कूर्मस्य—IV. 148.
 कूलम्—II. 388.
 कृकवाकः—IV. 112.

कृणवावृ—II. 238.
 कृत्तिः—II. 370, 371.
 कृत्वी—IV. 108.
 कृपा—II. 420.
 कृष्टयः—IV. 26.
 कृष्टीः—IV. 36.
 कृष्णस्य—II. 371, 375, 377.
 केचित्—I. 10, 40, 84; II.
 17, 26, 36, 56, 80, 90,
 97, 124, 152, 165, 166,
 175, 177, 204, 220,
 274, 277, 283, 288,
 290, 297, 310, 332,
 343, 353, 365, 378,
 390, 426, 475, 479,
 494; III. 7, 27, 38;
 IV. 38, 55, 78, 106,
 144.
 केतवः—II. 168; IV. 114.
 केतुः—II. 401; IV. 58.
 केतुना—II. 394, 440; III.
 122; IV. 76.
 केनचित्—I. 52.
 केपयम्—II. 376.
 केवलाघः—III. 21.
 केवलादी—III. 21.
 केशा—IV. 124.
 केदित्—II. 375.
 कोकुवा—II. 380.
 कौत्सः—I. 93.
 कौरयाणः—II. 350.
 कौत्स्यौ—II. 71.
 कौशिकाः—III. 12.
 कौषातकिब्राह्मणम्—IV. 47.

कत्वा—II. 442.
 कव्ये—II. 428.
 काणाः—II. 254.
 क्रियाप्रकाराः—I. 25.
 क्रिविर्दत्ता—II. 495.
 क्ररम्—II. 471.
 क्रौष्टुकिः—III. 114, 118.
 क्षणः—II. 112.
 क्षणिः—II. 387.
 क्षत्रम्—II. 316.
 क्षन्—II. 25.
 क्षपावान्—II. 487.
 क्षयन्तम्—II. 326.
 क्षातिः—II. 242.
 क्षिपणिम्—II. 117.
 क्षिप्रम्—II. 144.
 क्षियन्तम्—II. 389.
 क्षीरम्—II. 41, 45.
 क्षुधिते—II. 496.
 क्षुम्पम्—II. 358, 359.
 क्षेति—II. 270.
 क्षेत्रम्—IV. 16.
 क्षेत्रसाधसम्—II. 22.
 क्षेमः—III. 4; IV. 19.
 क्षोणस्य—II. 410.
 क्षमया—IV. 9.
 क्षमा—II. 60.

ख

खम्—II. 159. •
 खलः—II. 147, 149.
 खलु—I. 63.
 खले—II. 146.
 खाद—II. 253.

ग

- गङ्गा—III. 115, 165;
 IV. 94.
 गत्वा—II. 9.
 गध्यतिः—II. 348.
 गन्धर्वः—IV. 25.
 गन्धारः—II. 189.
 गभस्त्योः—II. 309.
 गभस्तिपूतः—II. 319.
 गम्भोरवेपसः—IV. 68.
 गयस्य—IV. 72, 92.
 गरुत्मान्—III. 81.
 गर्गस्य—I. 62; II. 468;
 III. 40, 154.
 गर्तः—II. 130.
 गर्तारुक्—II. 130.
 गर्भः—IV. 28.
 गर्भधिम्—I. 80.
 गल्दया—II. 475.
 गव्या—II. 48.
 गाः—II. 307.
 गात्—II. 125.
 गातुः—II. 269, 394.
 गातोः—IV. 11.
 गाथाः—II. 210.
 गाथिनः—II. 333; III. 5.
 गाधः—II. 14.
 गाधस्य—II. 399.
 गायत्रम्—I. 72.
 गायत्री—I. 44; III. 67.
 गार्ग्यः—I. 35, 83; II. 162,
 205.
 गार्त्समदस्य—IV. 148.
 गालवः—II. 5, 203.

- गावः—II. 54.
 गिरः—I. 80.
 गिरिः—I. 119.
 गिरिष्ठाः—I. 119.
 गिर्वणाः—II. 437.
 गीतासु—IV. 35.
 गुरस्व—II. 445.
 गुह्यम्—II. 300.
 गृणते—II. 192.
 गृणीहि—II. 230.
 गृत्समदस्य—I. 68, 69, 116;
 II. 18, 83, 151, 174,
 214, 223, 285, 386,
 387; III. 41, 57, 117,
 122, 145, 146, 172,
 173; IV. 13, 15, 79,
 80, 135, 148.
 गृभाय—IV. 148.
 गृहन्तियः—I. 13.
 गृहाः—II. 158.
 गोः—II. 418.
 गोतमस्य—II. 359.
 गोधुक्—IV. 89.
 गोभिः—II. 302.
 गोमिनाम्—II. 144.
 गौः—II. 41, 42, 43, 48,
 49, 52, 56, 66, 89
 254, 268; IV. 87.
 गौतमस्य—II. 157, 237, 241,
 264, 269, 307, 466;
 III. 51; IV. 63, 102,
 132, 137.
 गौरिवीतिः—III. 114.
 गौरिवीतेः—II. 200.
 गौरी—IV. 86.

ज्ञाः—IV. 51, 146.
 ज्ञी—II. 57.
 ज्ञभाय—II. 123.
 ज्ञामौ—II. 144.
 ज्ञावाणः—III. 149.
 ज्ञीवा—II. 117.
 ज्ञीष्मः—II. 282.
 ज्ञायन्तः—I. 114, 115.

घ

घण्टुः—I. 5.
 घनः—II. 13.
 घनाघनः—I. 97.
 घर्मः—II. 435.
 घर्मम्—II. 437.
 घृतम्—I. 58; II. 22, 288;
 IV. 29.
 घृतलः—IV. 134.
 घृतैः—III. 60.
 घोषा—II. 166.
 घ्नसः—II. 459.
 घ्नसम्—II. 508.

च

चक्रम्—II. 281.
 चक्रये—I. 79.
 चक्षाथे—II. 132.
 चक्षुः—II. 200.
 चत्वारः—II. 147.
 चनः—II. 443.
 चन्द्रः—II. 486.
 चन्द्रम्—II. 69.
 चन्द्रमाः—IV. 56.
 चन्द्राग्राः—IV. 117.

चमसः—IV. 136.
 चयसे—II. 271.
 चरकब्राह्मणे—II. 304.
 चरकाध्वर्युणाम्—III. 8.
 चरत—I. 64.
 चरथः—IV. 25.
 चरथाय—II. 249.
 चरध्वै—II. 461.
 चरुम्—II. 447.
 चर्म—II. 47.
 चर्षणिः—II. 374.
 चर्षणानाम्—I. 97.
 चाकन्—II. 486.
 चारु—IV. 57.
 चिकित्वन्—II. 302.
 चित्—I. 50; II. 170, 315.
 चित्तिभिः—II. 67.
 चित्रा—II. 216.
 चिद्—I. 80.
 चीवरम्—IV. 93.
 चूणिकारः—II. 177; III. 117.
 चेतनावत्—III. 39.
 चोदयः—I. 40.
 चोष्कूयतः—II. 467.
 चोष्कूयते—II. 469.
 चोष्कूयमाणः—II. 467.
 च्यवनः—II. 71, 73, 249.

छ

छन्दांसि—III. 66.
 छन्दोगानाम्—IV. 153.
 छन्दोविवृतिः—I. 3.

ज

जगती—III. 69.

जग्मतुः—II. 9.
 जघ्निः—II. 18.
 जङ्घे—II. 349.
 जङ्घताः—II. 446.
 जठरम्—II. 4, 216.
 जनान्—I. 95.
 जनासः—III. 115.
 जनेः—I. 33.
 जवारुः—II. 454.
 जमदग्निभिः—III. 103.
 जमदग्नेः—III. 60, 124.
 ज्वरे—II. 267.
 ज्वरन्ते—I. 48.
 ज्वरस्व—II. 455.
 ज्वरायुः—IV. 44.
 ज्वरित्रे—I. 68.
 ज्वरूथम्—II. 455.
 ज्वल्लवः—II. 477.
 जवम्—I. 56.
 जवसा—II. 411.
 जसुः—II. 265.
 जहा—II. 196, 197.
 जा—II. 421.
 जात्यः—I. 90.
 जातवेदः—I. 6.
 जातवेदाः—II. 298; III. 83.
 जानताम्—I. 42.
 जानुषाणि—I. 63.
 जामयः—II. 129,
 जामिः—II. 135, 257, 259.
 जायते—I. 27.
 जारः—II. 172.
 जारयायि—II. 441.
 जाला—II. 482.
 जिनोषि—IV. 84.

जिग्वति—II. 471.
 जिह्वम्—III. 134.
 जिह्वा—II. 59.
 जीमूतस्य—III. 153.
 जीवधन्याः—I. 104.
 जीवनः—I. 89.
 जीवातुः—II. 363.
 जुनन्ति—II. 440.
 जुषाणः—III. 78.
 जुष्टम्—II. 418.
 जुहुः—II. 252.
 जृजुवः—II. 256.
 जृतेः—IV. 124.
 जूणिः—II. 402, 403.
 जेहमानाः—II. 435.
 जोषवाकम्—II. 369.
 जोहुवा—II. 380.
 शतिः—II. 260.
 ज्म—II. 59.
 ज्मा—IV. 143.
 ज्या—III. 158.
 ज्याकाः—I. 97.
 ज्योतिः—II. 12.
 ज्यौतिषम्—I. 3.

द

टीकाकारेण—I. 52.

त

तक्षा—I. 88.
 तन्त्रि—II. 151,
 ततः—II. 406.
 ततनुष्टिः—II. 458.

ततप—III. 16.
 ततुरिम्—II. 396.
 तत्वा—II. 11.
 तद्—III. 2.
 तना—II. 378.
 तनूयक्ता—II. 164.
 तन्तुम्—III. 6.
 तपसः—III. 18.
 तमः—II. 92.
 तरः—II. 460.
 तरणिः—IV. 66.
 तर्कु—II. 12.
 तल्पारोहणम्—II. 484.
 तवसम्—II. 326.
 तविषी—II. 480,
 तविषीम्—III. 164.
 तविषेभिः—II. 108.
 तव्यसः—III. 62.
 तस्करः—II. 164.
 तस्तम्भ—II. 59.
 तान्वः—II. 134.
 तायुम्—II. 266.
 ताक्ष्यः—IV. 35.
 तालुः—II. 380.
 ताव्हि—I. 119.
 तिग्महेते—I. 41.
 तितउ—II. 219.
 तित्तिरिः—II. 183.
 तिरः—II. 303, 305.
 तिर्यक्—IV. 136.
 तु—I. 20, 34.
 तुग्न्यः—II. 250.
 तुग्बानि—II. 232.
 तुजये—IV. 145.

तुजा—II. 436.
 तुज्या—II. 314.
 तुजः—II. 456.
 तुरः—IV. 113.
 तुरण्यति—II. 117.
 तुरश्चित्—IV. 113.
 तुरस्य—III. 62.
 तुराय—II. 192, 334.
 तुरीपम्—II. 463, 464.
 तुरीयम्—II. 20; IV. 151,
 152.
 तुर्वणिः—II. 436.
 तुर्वशः—II. 470.
 तुविकूमिम्—II. 299.
 तूताव—II. 270.
 तूयम्—II. 187, 294.
 तुविक्षम्—II. 504.
 तूतुजानः—II. 461.
 तूतुम्—II. 377.
 तूर्णयः—II. 309.
 तूर्णाशम्—II. 357.
 तूर्णिः—III. 107.
 तुचः—II. 11.
 तुणम्—I. 84; II. 16; IV.
 90.
 तुत्सवः—II. 408.
 तुष्वी—II. 427.
 तैदीकिः—II. 5, 203.
 तोकम्—IV. 102.
 तोकेषु—IV. 9.
 तोदः—II. 321.
 तोदस्य—II. 322.
 तोशतिः—II. 297.
 तौरयाणः—II. 351.

त्वना—II. 305, 447.
 त्रितः—II. 210, 227.
 त्रितस्य—II. 164, 335, 365,
 419, 482, 483.
 त्रिशिराः—II. 251.
 त्रिशोकस्य—II. 435.
 त्रिषधस्थः—II. 59.
 त्रिष्टुप्—III. 69.
 त्र्यरुणत्रसदस्योः—II. 309.
 त्वः—I. 71.
 त्वष्टा—III. 132; IV. 40.
 त्वष्टुः—II. 63.
 त्वाया—II. 494.
 त्वावतः—II. 198.
 त्वाष्टः—II. 251.
 त्विषितः—I. 109.
 त्वे—IV. 159.
 त्वेषप्रतीका—IV. 23.
 त्वेषम्—III. 168.
 त्वेषस्य—II. 470.

थ्

थ—II. 175.

द्

दंशः—I. 118.
 दंसः—I. 60.
 दंसनः—I. 66.
 दंसनावान्—I. 66.
 दंसयः—II. 269.
 दक्षः—III. 29; IV. 74.
 दक्षस्य—IV. 72.
 दक्षिणा—I. 68; III. 21.
 दक्षिणाजी—II. 130.
 दक्षिणायाः—I. 59.

दण्डः—II. 1, 27.
 दण्डी—II. 10.
 दण्डयः—II. 28.
 ददति—II. 174.
 ददृशे—I. 75.
 दधिकाः—II. 2; II. 116;
 IV. 37.
 दधिचित्—I. 49.
 दध्यङ्—IV. 132.
 दनः—II. 497.
 दभ्रम्—II. 188.
 दभ्राणि—II. 189.
 दमः—II. 207.
 दमूनाः—I. 90; II. 21, 207.
 दमे—II. 265, 441.
 दमेषु—II. 230.
 दयतिः—II. 195.
 दयते—II. 241.
 दयमानः—II. 243.
 दशया—I. 84.
 दशपूर्णमासप्रकरणे—I. 81.
 दश—II. 148.
 दशतयीषु—III. 53, 85.
 दशस्यति—II. 488.
 दशस्यन्—II. 270.
 दस्म—II. 276.
 दस्मस्य—I. 60.
 दस्युम्—III. 88.
 दाः—I. 63, 68.
 दाक्षिणाजाः—II. 422.
 दातारम्—I. 48.
 दात्रम्—II. 24.
 दानम्—IV. 72.
 दानवः—IV. 12.

दानुः—IV. 72.
 दानून्—IV. 71.
 दानुनंस्पती—II. 83.
 दारुः—II. 232.
 दाष्टिविषयिकम्—III. 50.
 दावने—II. 244, 246.
 दावरूपस्य—II. 19.
 दाशतयोषु—IV. 138.
 दाशरथाय—II. 82.
 दाशुषे—I. 49.
 दासः—II. 95.
 दासम्—II. 242.
 दिक्—I. 69; II. 90.
 दिक्षु—IV. 9, 23.
 दिक्षिषामि—I. 117.
 दिक्षिषुम्—II. 173.
 दिशानाम्—II. 233.
 दिवः—I. 45.
 दिविष्टिषु—II. 470.
 दिव्यस्य—I. 59.
 दीक्षितस्य—II. 168.
 दीधितिभिः—II. 328.
 दीधितिम्—II. 125.
 दीर्घतमसः—II. 17, 61, 66,
 154, 226, 227, 254,
 265, 279, 286, 322,
 418, 419, 464; III.
 20, 80, 96, 98, 144;
 IV. 67, 86, 153.
 दीर्घतमाः—II. 54, 260, 282;
 IV. 151.
 दीर्घम्—II. 92.
 दुधः—II. 436.
 दुन्दुभिः—III. 154.

दुग्धित्रस्य—II. 339.
 दुरितम्—II. 428.
 दुरोणे—III. 51, 124.
 दुर्नामा—II. 428.
 दुर्मदासः—I. 48.
 दुग्धित्रासः—II. 408.
 दुर्वर्तुः—II. 241.
 दुर्हणायुः—II. 215.
 दुष्टरा—II. 377.
 दुहिता—II. 126.
 दूतः—II. 471.
 दूरम्—II. 272.
 दृष्टिप्रवादाः—I. 90.
 देभुः—II. 336.
 देवः—III. 76.
 देवगोपा—IV. 92.
 देवजामयः—III. 9.
 देवजुष्टः—II. 298.
 देवजूतम्—IV. 35.
 देवताभिधानम्—I. 18.
 देवपत्न्यः—IV. 145.
 देवया—IV. 101.
 देवरः—II. 167.
 देवश्रवसः—III. 54; IV. 108.
 देवाः—IV. 55, 137.
 देवाच्या—II. 420.
 देवातिथेः—II. 187, 470.
 देवापिः—II. 71, 76.
 देवैः—IV. 127.
 दैर्घमसम्—III. 142.
 दैवतम्—III. 2.
 दोः—II. 202.
 दोषा—II. 166.
 दोषावस्तोः—I. 105.

कावा—III. 173.
 वः—I. 67.
 वक्षम्—II. 246.
 वज्रम्—II. 16, 317.
 वज्रैः—III. 53.
 वौः—II. 101.
 वप्सम्—II. 345.
 वविणम्—II. 306, 439.
 वविणोदाः—III. 113.
 वविणोदाम्—II. 244.
 वव्यस्य—I. 30.
 ववणः—III. 163.
 ववदे—II. 230.
 ववणः—II. 427.
 ववणम्—II. 379.
 ववणस्य—II. 19.
 ववन्नः—II. 442.
 वारः—II. 15; III. 129.
 विता—II. 301, 327.
 विवर्हाः—II. 446, 451.
 वेवांसि—I. 41.

ध्

धक्—I. 68.
 धक्षि—I. 41.
 धनुः—III. 157.
 धन्व—II. 296, 313.
 धमन्ता—II. 479.
 धमन्ती—II. 390.
 धरणेषु—II. 484; IV. 131.
 धर्मकृते—III. 5.
 धर्मधुकूपक्षे—IV. 89.
 धर्मस्य—IV. 50.

धवः—II. 167.
 धाः—I. 42.
 धाता—IV. 61.
 धातुः—I. 117.
 धानाः—II. 338.
 धाम—II. 238; III. 6.
 धामच्छत्—III. 99.
 धामानि—III. 167.
 धारा—II. 318.
 धियम्—III. 52.
 धियावसुः—IV. 76.
 धिषणकः—III. 123.
 धिषणा—III. 119.
 धिषण्यासु—II. 57.
 धातिः—II. 454.
 धातिभिः—II. 108.
 धाः—II. 315.
 धीराः—II. 221.
 धुनिम्—IV. 39.
 धृः—II. 142.
 धेनुभिः—II. 302.
 धेने—II. 450.
 धृषत्—II. 457.
 धृषिताः—IV. 37.
 धेनुः—IV. 88.
 ध्रुवस्य—I. 47.
 ध्वनयीत्—II. 17.

न्

न—I. 81.
 नकिः—II. 432.
 नकुलस्य—I. 70; II. 429.
 नक्षदामन्—II. 395.
 नक्षन्त—III. 111.

नक्षन्ते—IV. 25.
 नक्ष—II. 109.
 नद्यः—III. 164; IV. 51.
 नना—II. 406.
 ननु—I. 63.
 नपात्—II. 174, 327.
 नभः—II. 89.
 नसन्ते—II. 238.
 नसै—II. 115.
 नमन्ताम्—I. 96; II. 188, 374.
 IV. 6.
 नमसा—I. 116.
 नकम्—I. 82.
 नरराष्ट्रम्—III. 38.
 नराशंसः—III. 126.
 नव—II. 138.
 नवग्वाः—II. 396.
 नवम्—II. 186.
 नवेदाः—II. 216.
 नसन्त—III. 78.
 नसन्ते—II. 234.
 नह्नानि—II. 307.
 नाकः—II. 88.
 नाकम्—IV. 141.
 नाधः—II. 14.
 नानदद्भिः—I. 65.
 नाभाकस्य—II. 289; IV. 6.
 नाभानेदिष्ठस्य—IV. 67.
 नाभिः—II. 260.
 नाम—II. 269.
 नामकणः—I. 105.
 नामानि—I. 9.
 नादस्य—II. 466.
 नारदेन—I. 81.

नारायासः—II. 478.
 नाराशंसः—III. 150.
 नाराशंसाः—III. 24; IV. 56.
 नासत्या—II. 431.
 नासिका—II. 449.
 निसृते—II. 46.
 निगदम्—I. 110.
 निगमाः—I. 4.
 निगृहीतः—I. 40.
 निघण्टवः—I. 4.
 निचमनम्—II. 360.
 निचाय्य—II. 365.
 निचुम्पुणः—II. 359.
 निण्यः—III. 20.
 निण्यम्—II. 92.
 नित्यत्वात्—I. 18.
 नित्यदर्शने—II. 462.
 निधा—II. 196, 199.
 निधानम्—I. 37.
 निपरणम्—II. 74.
 निपातः—III. 71.
 निपूतम्—II. 214.
 नियानम्—III. 98.
 निशुक्तः—II. 383.
 निशुत्वान्—II. 273.
 नितष्टा—II. 227.
 निरिणीते—II. 130.
 निरुक्तम्—I. 3.
 निरेकः—II. 499.
 निरुक्तिः—II. 79.
 निरुक्तेः—III. 19.
 निरुक्त्याः—I. 106.
 निर्धमधः—III. 59.
 निर्बद्धाः—I. 33.

निर्वचनम्—II. 1.
 निवतः—II. 19; IV. 22.
 निवित्—III. 91.
 निवृणक्षि—II. 355.
 निशिक्षथत्—IV. 93.
 निशृम्भाः—II. 397.
 निषत्ते—II. 438.
 निषाद—II. 139; IV. 36.
 निष्कौशाम्बिः—I. 35.
 निष्ठवक्त्रासः—I. 78.
 निष्पपी—II. 356.
 निष्पाट्—II. 146.
 नीथा—II. 357.
 नु—I. 50.
 नुकम्—II. 161.
 नूच—II. 243.
 नूचित्—II. 243.
 नूनम्—I. 66.
 नृमेधः—II. 417.
 नृमेधःप्रियमेधसोः—II. 437.
 नृमेधप्रियमेधयोः—II. 370.
 नृमेधस्य—II. 473; III. 5.
 नृम्णम्—II. 252; IV. 60.
 नेमस्य—IV. 77.
 नैघण्टुकत्वम्—IV. 120.
 नैघण्टुकत्वेन—IV. 54.
 नैघण्टुकम्—I. 108, 118; II. 109, 336, 337.
 नैघण्टुकस्य—II. 195.
 नैघण्टुकानाम्—II. 1.
 नैघण्टुकानि—I. 120; II. 196.
 नैघण्टुके—I. 117; II. 80.
 नैघण्टुकेन—IV. 53.
 नैवाशाखम्—II. 501, 502.

नैदानाः—II. 422; III. 67.
 नैरात्म्यवादिनाम्—III. 36.
 नैरुक्तः—I. 108; II. 393; III. 26, 60, 82; IV. 152.
 नैरुक्तपक्षे—II. 84, 118, 264, 330; IV. 83, 105, 106, 109, 118.
 नैरुक्तपक्षेण—II. 304.
 नैरुक्तविशेषः—I. 35.
 नैरुक्ताः—II. 30, 41, 78, 93, 118, 139, 164, 185, 266, 387, 391, 425; III. 24, 31, 71, 88, 133, 156, 168, 175; IV. 69, 70, 77, 86, 88.
 नैरुक्तानाम्—I. 83; II. 61, 263, 308, 329; III. 35; IV. 85, 133, 141.
 नैरुक्तेन—I. 93.
 नैरुक्तस्य—I. 106.
 नोषसः—II. 303, 334, 461, 486; III. 88.
 नोषाः—II. 237.
 नोः—II. 373.
 नोषसम्—I. 60.
 न्यसादः—II. 57.
 न्यायविद्—III. 121.
 न्योषतात्—I. 41.

प

पाक्तिः—I. 11.
 पङ्क्तिः—III. 69.

पञ्चम्—II. 370.
 पञ्जाः—II. 271.
 पञ्जेषु—II. 499.
 पञ्च—II. 147.
 पञ्चजनाः—II. 137, 264.
 पङ्क्तिः—II. 299.
 पणिः—II. 95, 468.
 पतिः—II. 259; IV. 16.
 पथिद्वैते—I. 7.
 पथ्या—IV. 91.
 पदकारः—I. 35.
 पदकाराः—II. 409.
 पदजातानि—I. 8.
 पदप्रकृतिः—I. 107.
 पदिः—II. 361.
 पदे—II. 57.
 पनस्यवे—III. 5.
 पनिष्ठः—IV. 24.
 पन्थाः—II. 117.
 पपिवांसम्—I. 63.
 पप्रथे—II. 413.
 पयः—II. 41.
 परमात्मा—IV. 35.
 परमेष्ठिनः—IV. 142.
 पराके—II. 326.
 परावतः—IV. 94.
 पराशरस्य—IV. 23.
 परिग्रहाशीयम्—I. 40.
 परिचक्ष्यम्—II. 324.
 परिजम्—I. 70.
 परिजम्ने—II. 58.
 परिणमतेः—I. 33.
 परितक्म्या—II. 239; IV. 75.
 परितक्म्यायाम्—II. 404.

परिवर्गे—II. 403.
 परिवृढम्—I. 69.
 परिव्राजकः—I. 88.
 परिव्राजकानाम्—II. 61.
 परुच्छेपस्य—II. 276, 403,
 420; IV. 46.
 परुष्णी—II. 312.
 परुष्णाम्—III. 165.
 पर्जन्यः—IV. 13.
 पर्वे—I. 120; II. 4; IV. 80.
 पर्वतः—I. 119.
 पर्वतानाम्—IV. 84.
 पशुः—II. 202.
 पर्षान्—II. 146.
 पलितस्य—II. 279.
 पवमानः—II. 319, 488.
 पवमानाः—I. 44.
 पविः—II. 311.
 पवित्रम्—II. 318, 320.
 पवित्रस्य—IV. 131.
 पवित्रैः—IV. 131.
 पवीरम्—IV. 129.
 पशुः—II. 174.
 पसः—II. 357.
 पांसुरे—IV. 118.
 पाजः—II. 427, 433.
 पाणिनीयप्रत्याहारसमाम्नायवत्—I. 8.
 पाणिनेः—I. 15.
 पात्रम्—II. 286.
 पाथः—II. 413, 414; III.
 135.
 पादः—II. 55.
 पादुः—II. 362.
 पापः—II. 290.

पायोः—I. 38.
 पारावते—II. 109.
 पावीरवी—IV. 129.
 पार्याय—II. 348.
 पाशः—II. 199.
 पाश्या—II. 196, 199.
 पित्रवनः—II. 110.
 पितरः—IV. 68.
 पिता—II. 259.
 पितुः—II. 508; III. 164.
 पिन्वते—I. 58.
 पिपीलिका—III. 70.
 पियारूम्—II. 271, 389.
 पिषः—I. 104.
 पिष्टम्—III. 137.
 पीपाय—II. 453.
 पीवस्वतीः—I. 104.
 पुत्रः—II. 74.
 पुनानः—II. 234.
 पुम्—II. 286.
 पुमान्—III. 156.
 पुरन्दरः—III. 72.
 पुरन्धिः—II. 430, 432; IV. 52.
 पुराणम्—II. 186.
 पुरिशयः—I. 85.
 पुरीषम्—II. 106.
 पुरीषिणम्—II. 283.
 पुरुक्षोः—II. 396.
 पुरुमुजा—II. 490.
 पुरुमनसः—II. 286.
 पुरुधः—IV. 73.
 पुरुषः—II. 31.
 पुरुषम्—I. 85; III. 140.

पुरुषविद्यानित्यत्वात्—I. 18.
 पुरुहन्मनः—IV. 148.
 पुरुहूत—I. 51.
 पुरूत्वसः—III. 19.
 पुरूत्वसम्—II. 25.
 पुरूत्वाः—II. 343; IV. 51, 83.
 पुरोहितः—II. 72.
 पुरोहितम्—III. 76.
 पुलुकामः—II. 399.
 पुर्वधः—IV. 149.
 पुष्करस्य—II. 345.
 पुष्करिणी—III. 21.
 पुष्करे—II. 346.
 पुष्पम्—II. 345.
 पूरवः—III. 88.
 पूर्वटीकाकारैः—I. 4.
 पूर्वाचार्योः—I. 4; II. 17; III. 2; IV. 147.
 पूर्वाचार्याणाम्—IV. 147.
 पूर्वाचार्यैः—I. 4, 7, 8; II. 196; III. 153.
 पूर्वेषाम्—III. 118.
 पूषा—II. 497; IV. 115.
 पूषाः—II. 60.
 पृणान्ति—I. 109.
 पृतनाः—III. 155, 163.
 पृतनाजम्—IV. 36.
 पृतनासु—I. 95; II. 290. 327.
 पृतन्यतः—III. 10.
 पृतन्युम्—II. 460.
 पृथिवी—I. 86; III. 169, 173; IV. 84, 130.
 पृथिवीम्—IV. 27.

पृथिव्याः—I. 41, 45.
 पृथुः—II. 21.
 पृथुत्रया—II. 327.
 पृथिनः—II. 87.
 पृषतः—II. 21.
 पृष्ठयामयी—II. 365.
 पृष्ठम्—II. 202.
 पैजवनः—I. 96.
 पैजवनस्य—II. 188.
 पोप्रथद्भिः—I. 65.
 पौस्ये—II. 436.
 पौस्येभिः—II. 412.
 पौरस्त्यः—II. 448.
 पौराणिकाः—II. 160; IV. 63,
 70.
 पौरकुत्स्यः—II. 233.
 प्रकरप्रक्षिप्ते—I. 7.
 प्रकलावित्—II. 407.
 प्रकलाः—II. 407.
 प्रकृतयः—II. 23.
 प्रकेतः—II. 98; III. 17.
 प्रगाथपुत्रस्य—II. 367.
 प्रगाथस्य—I. 54; II. 140,
 212; III. 11.
 प्रचर्मशिराः—II. 167.
 प्रचेतसः—I. 106.
 प्रजापतिः—II. 411; III. 67,
 70, 143; IV. 48.
 प्रजापतिना—II. 136.
 प्रजापतेः—II. 459; III. 17,
 21, 138; IV. 140.
 प्रजावतीः—II. 292.
 प्रतदस्य—II. 466.
 प्रतरणः—III. 154.

प्रतारीः—II. 212.
 प्रतिक्षत्रस्य—IV. 145.
 प्रतिभानोः—II. 316.
 प्रतिरन्तु—III. 63.
 प्रतिषेधति—I. 29.
 प्रतिषेधाधीयः—I. 47.
 प्रतीचानम्—II. 176.
 प्रत्तम्—II. 8.
 प्रलः—III. 119.
 प्रलथा—II. 176.
 प्रलासः—II. 59.
 प्रत्यक्षकृताः—III. 3.
 प्रत्यङ्गम्—III. 28.
 प्रत्यभिज्ञानात्—I. 15.
 प्रत्ययः—I. 93.
 प्रत्यातनुष्व—I. 41.
 प्रथमजा—III. 20.
 प्रदिबः—II. 217, 443, 452;
 III. 136.
 प्रदेशः—I. 87.
 प्रदेशाः—I. 108.
 प्रधनः—III. 163.
 प्रपेथ—IV. 92.
 प्रपित्वे—II. 187.
 प्रमगन्दस्य—II. 501.
 प्रममदुः—II. 494.
 प्रयः—I. 61; II. 334; III.
 117.
 प्रयन्ता—II. 500.
 प्रयस्वन्तः—II. 444.
 प्रयस्वान्—II. 83.
 प्रयियुः—II. 233.
 प्रयोगः—II. 230.
 प्रवणेजाः—III. 149.

प्रवतः—IV. 22.
 प्रवत्वति—IV. 85.
 प्रवङ्कितम्—III. 64.
 प्रवादः—II. 239.
 प्रवृत्तधर्मकत्वम्—I. 36.
 प्रवृषस्य—II. 247.
 प्रवाजे—II. 463.
 प्रसितिः—II. 241.
 प्रसितौ—I. 64.
 प्रमुपः—III. 6.
 प्रस्कण्वस्य—II. 168, 179, 375;
     IV. 114, 121.
 प्रागाथस्य—II. 480.
 प्राग्रम्—II. 179.
 प्राजापत्यस्य—IV. 48.
 प्राजापत्याः—III. 24.
 प्रादिक्षि—III. 62.
 प्रदेशिकः—I. 83.
 प्रावन्—II. 390.
 प्राशिष्यब्राह्मणे—II. 497.
 प्रियमेधः—II. 299.
 प्रियमेधसः—II. 418.
 प्रियमेधस्य—II. 179, 382.
 प्रैयमेधसम्—IV. 120.
 प्रैयमेधः—III. 46.
 प्रैवः—II. 201, 331, 333,
     338, 457; IV. 100.
 प्रैषम्—III. 116.
 प्रैषाः—II. 302.
 प्रैषिकम्—III. 142.
 प्सानीयः—II. 345.

बृ

बकुरः—II. 478.

बकुरेण—II. 479.
 वतः—II. 484.
 बद्धे—II. 157.
 बप्सता—III. 172.
 बभ्रिः—II. 451.
 बभ्र—II. 231.
 बभ्रणाम्—I. 64.
 बर्हणा—II. 457.
 बर्हा—II. 446.
 बर्हिः—II. 332, 383; III.
     128.
 बलः—II. 6.
 बलम्—II. 6; III. 55.
 बहु—II. 156.
 बाट्यः—II. 13.
 बार्हस्पत्यः—II. 262.
 बालः—III. 152.
 बाहुः—II. 141.
 बिठे—II. 494.
 बिन्दुः—II. 13.
 बिलम्—II. 95.
 बिल्मः—I. 115.
 बिल्मम्—I. 116.
 बिल्वम्—I. 92.
 बिल्वादः—I. 91.
 बिसखा—II. 108.
 बीरिटः—II. 382.
 बीरिटम्—II. 494.
 बुधगविष्टिरयोः—II. 433.
 बुधस्य—II. 255, 379, 384.
 बुधम्—IV. 49.
 बुधे—IV. 49.
 बुध्याः—I. 70.
 बुन्दः—II. 502.

वृषदुक्थम्—II. 398.
 वृषुकम्—II. 106.
 वृहती—III. 69.
 वृहदुक्थस्य—II. 94.
 वृहदिवस्य—IV. 71.
 वृहन्—I. 51.
 वृहस्पतिः—II. 76, 77, 483;
 IV. 14.
 वृहस्पतिम्—II. 305.
 वृहस्पतेः—I. 72, 74, 110;
 II. 220, 474; IV.
 158.
 वेकनाटान्—II. 480.
 व्रवः—II. 58.
 व्रह्म—II. 378.
 व्रह्मचारिणः—II. 399.
 व्रह्मणस्पतिः—IV. 15.
 व्रह्मणा—II. 356.
 व्रह्मन्—IV. 54.
 व्रह्मवादिनः—III. 28; IV. 113.
 व्रह्मवादिभिः—I. 27.
 व्रह्मविदः—IV. 30, 74.
 व्रह्महा—I. 91.
 व्रह्मा—I. 70, 73.
 व्रह्माणि—II. 334; IV. 133.
 व्रह्मणकम्बलः—I. 22.
 व्रह्मणम्—II. 80, 81.
 व्रह्मणे—II. 82, 127.

भू

भक्तिः—III. 48.
 भक्षत—II. 204.
 भगः—IV. 112.
 भगम्—II. 413.

भट्टारकेण—III. 117.
 भट्टभट्टारकैः—III. 121.
 भद्रम्—II. 221.
 भन्दना—II. 291.
 भरः—II. 266.
 भरताः—II. 184.
 भरद्वाजः—III. 174.
 भरद्वाजस्य—I. 108; II. 50,
 57, 102, 108, 173,
 192, 241, 243, 273,
 327, 347, 370, 394,
 396, 398, 409, 415,
 441, 445, 490; III.
 52, 57, 155; IV. 3,
 24.
 भेर—IV. 140.
 भलन्दपुत्रः—II. 267.
 भवति—I. 12.
 भसधः—II. 370.
 भाक्तजीकः—II. 401, 452.
 भागः—I. 38; II. 319; III.
 27.
 भारद्वाजस्य—I. 50, 55; II.
 253, 288; III. 9; IV.
 116.
 भार्गवः—II. 230, 478.
 भार्गवस्य—II. 234; IV. 43.
 भावः—I. 27.
 भावप्रधानम्—I. 9.
 भावयव्यस्य—II. 349.
 भावविकाराः—I. 25.
 भावैः—I. 84.
 भाषा—I. 46.
 भाष्यकारः—I. 5, 92; II. 55,

126, 134, 171, 200,
 212, 213, 285, 301,
 329, 330, 337, 339,
 363, 378, 407, 438,
 466, 477, 481, 487,
 498, 499; III. 71,
 77, 95, 109, 150;
 IV. 15, 18, 77, 83,
 85, 86, 107, 129,
 135, 147, 151.
 भाष्यकारस्य—II. 26, 27.
 भाष्यकारेण—I. 15, 99; II.
 15, 43, 272, 286, 318,
 366, 450; III. 36,
 81, 87, 102, 105,
 113, 117, 134, 138,
 171; IV. 6, 71.
 भाष्यकृत्—IV. 25.
 भाष्यकृता—II. 181.
 भाष्ये—I. 77; II. 105, 130,
 187, 220, 222, 223,
 224, 239, 246, 250,
 266, 277, 295, 302,
 325, 355; 384, 430,
 439, 491, 502; III.
 130; IV. 38, 44, 49,
 111, 117, 143.
 भासाध्यूढम्—II. 236.
 भिक्षुः—III. 21.
 भियसम्—IV. 148.
 भिषक्—II. 395; III. 167.
 भीमः—I. 119.
 भीमसेनपुत्रौ—II. 71.
 भीष्मः—I. 119.

भुरणौ—II. 487.
 भुरण्युः—IV. 121.
 भुवनम्—IV. 32.
 भू—II. 169.
 भूत्—II. 238.
 भूतांशः—IV. 140.
 भूना—II. 439.
 भूम—IV. 5.
 भूमा—II. 409.
 भूमिजः—I. 89.
 भूरितोकाः—I. 78.
 भूरिवपंसा—II. 292.
 भूरिशृङ्गाः—II. 54.
 भूरेः—II. 244.
 भृगवः—IV. 69.
 भृगुः—II. 179, 439; III.
 77.
 भृमिः—II. 461.
 भृम्यश्वः—III. 164.
 भेकुरयः—II. 51.
 भोजः—II. 350.
 भोजनम्—I. 63; II. 208;
 III. 13.
 भोजस्य—II. 495; III. 21.
 भौमस्य—II. 206.
 भौवनस्य—II. 439; IV. 29.
 भ्यसते—II. 191.
 भ्राता—II. 279.
 भ्रणहत्या—II. 484.
 भ्रणहा—I. 91.
 मंहिष्ठः—II. 233.
 मक्षु—II. 434.

मखः—II. 172.
 मखेभ्यः—II. 192.
 ममन्दः—II. 502.
 मघम्—I. 68; II. 235.
 मघवा—IV. 32.
 मघोनः—III. 59.
 मघोनी—I. 68.
 मङ्गलम्—III. 145.
 मज्जमना—II. 265.
 मण्डूकाः—III. 146.
 मतिः—II. 495; IV. 61.
 मत्सखा—IV. 150.
 मत्सरः—II. 44.
 मत्सरूपस्य—II. 482.
 मत्स्याः—II. 482.
 मदन्ती—II. 320.
 मदिरम्—II. 214.
 मदिष्णू—II. 224.
 मधु—II. 14, 217; IV. 38.
 मधुच्छन्दसः—I. 57, 61, 79;
 II. 128, 191; 447,
 457; III. 5, 43, 76;
 IV. 2, 54, 75, 138.
 मधुच्छन्दसा—II. 225.
 मधुमन्तम्—IV. 17.
 मधुमान्—III. 79.
 मध्या—II. 221.
 मध्वर्णसः—I. 6.
 मध्वा—III. 61.
 मनः—I. 106; II. 207.
 मनीषा—II. 164.
 मनुः—II. 126; IV. 132.
 मनुष्यवत्—I. 18.

मनुष्याः—II. 136.
 मनोः—II. 22, 434.
 मन्त्राः—III. 15, 66.
 मन्दिने—I. 79, 267.
 मन्दुना—II. 225.
 मन्दू—II. 224.
 मन्द्रजिह्वम्—II. 474.
 मन्म—IV. 47.
 मन्मन्—II. 270.
 मन्यमानः—IV. 113.
 मन्युः—II. 475; IV. 37.
 मन्योः—I. 46.
 मयोधु—IV. 41.
 मरते—IV. 85.
 मरुद्भयः—I. 66.
 मर्त्यम्—II. 67.
 मर्यः—II. 167.
 मर्यादा—II. 199.
 महः—II. 303.
 महत्—II. 156.
 महन्ताम्—II. 335.
 महाभाग्यम्—III. 27.
 महि—II. 410.
 माहिनि—IV. 84.
 महिषः—III. 63; IV. 129.
 महिषा—III. 104.
 मद्वा—I. 51.
 मा—I. 63.
 मातरिश्वा—III. 105.
 मातृकावर्णसमाप्तायवत्—I. 8.
 माध्वी—II. 490.
 मानसम्—II. 203.
 मान्यवः—I. 108.

मामहे—II. 215.
 मायाम्—III. 106.
 मायुः—II. 67.
 मारीचात्—IV. 63.
 मारुती—I. 57.
 मिताक्षरेषु—I. 77.
 मित्रः—IV. 26.
 मित्रावरुणा—IV. 73.
 मिथुनम्—III. 109.
 मिमाति—IV. 88.
 मिमानः—I. 47.
 मिम्यक्ष—II. 408.
 मीढुषः—II. 233.
 मीमयत्—II. 49.
 मीमांसकैः—II. 160.
 मीमृषः—II. 462.
 मुक्षीजा—II. 362.
 मुद्गलः—III. 162, 163.
 मुषायत्—II. 303.
 मुष्कान—IV. 47.
 मुष्टिः—II. 388.
 मुसलम्—III. 171.
 मुहुः—II. 112.
 मूराः—II. 419; IV. 53.
 मूर्त्तम्—I. 11.
 मूर्धन्वतः—II. 298; III. 92,
 103, 106.
 मूर्धा—III. 107.
 मूषः—II. 208.
 मूषिकाः—II. 208.
 मूहृत्तम्—II. 112.
 मृगः—I. 119; III. 159;
 IV. 949.
 मृड—I. 104.

मृत्युः—IV. 58.
 मृदुः—II. 21.
 मृधः—I. 47, 119, III.
 9, 41.
 मृषन्ति—II. 495.
 मेघः—II. 14, 103.
 मेदः—II. 203.
 मेधः—II. 332, 334.
 मेधा—II. 184.
 मेधातिथिः—II. 350.
 मेधातिथिप्रियमेधयोः—I. 48; II.
 302.
 मेधातिथेः—II. 358, 398,
 424, 476; III. 113,
 169, 171; IV. 42, 73,
 118.
 मेधाविनः—III. 28.
 मेधिराणाम्—III. 4.
 मेध्यातिथिः—II. 173.
 मेषः—II. 174.
 मेहनाः—II. 204, 205.
 मैत्रायणीयानाम्—IV. 7.
 मैथिली—II. 82.
 मैधातिथम्—III. 142.
 मौजवतः—III. 22, 148.
 मौजवान्—I. 64.
 मौद्रव्यः—IV. 58.
 म्यक्ष—IV. 148.

यू

यजमानः—II. 172.
 यजस्व—IV. 34.
 यजिष्ठः—I. 41.
 यजुः—III. 20, 67.

यजुर्वेद—II. 82.
 यज्ञः—II. 184; III. 25.
 यज्ञम्—I. 36; IV. 141.
 यज्ञेन—IV. 141.
 यत्ते—III. 87.
 यथावचनम्—I. 33.
 यमः—II. 294; IV. 22, 24, 127.
 यमम्—II. 258, 485; IV. 82.
 यमयोः—I. 67.
 यमस्य—IV. 69.
 यमी—II. 258, 294, 485; IV. 82.
 यमुना—III. 165.
 ययस्तु—II. 425.
 यशः—IV. 136.
 यशसा—II. 465.
 यज्ञ—III. 128.
 यज्ञः—II. 452.
 याजिनः—II. 476.
 याज्ञदैवतः—III. 25.
 याज्ञम्—I. 113.
 याज्ञिकः—III. 26, 93; IV. 152.
 याज्ञिकाः—III. 24, 36, 89; IV. 88.
 याज्ञिकानाम्—III. 35, 90.
 यातृभिः—I. 61.
 यादुरी—II. 349.
 यादृशिमन्—II. 440.
 यामायनः—II. 261, 435; IV. 127.
 यामायनस्य—III. 54.
 यामि—II. 10.

याशूनाम्—II. 349.
 यास्कः—II. 231.
 यास्कवदकारौ—II. 353.
 यास्कमतम्—II. 375.
 यास्कस्य—I. 3; IV. 139.
 युजः—III. 43.
 युज्येभिः—II. 412.
 युयूषन्—II. 348.
 युवतिम्—IV. 36.
 योगः—III. 4; IV. 19.
 योनिः—II. 62, 79, 260.
 योनिषु—III. 53.
 योनौ—III. 130.
 योषा—II. 167, 404.

र

रंसुः—II. 450.
 रंदिः—IV. 36.
 रक्षोहा—II. 428; IV. 47.
 रघुया—I. 70.
 रजः—II. 250.
 रजसः—IV. 43, 103.
 रजसा—IV. 125.
 रजसि—II. 438.
 रजांसि—IV. 123.
 रज्जुः—II. 12.
 रणाय—II. 217.
 रत्नधाम्—II. 430.
 रथः—II. 132, 281; III. 153; IV. 95.
 रथयेति—II. 488.
 रथीतमः—II. 50.
 रन्धीः—II. 498.

रभसासः—III. 19.
 रभिष्ठाः—II. 88.
 रममाणम्—I. 112.
 रविः—II. 244.
 रराणः—II. 76.
 रराध—I. 59.
 ररिवान्—II. 277.
 रश्मिः—II. 90.
 रसा—IV. 75.
 राका—IV. 79.
 राजन्ता—II. 288.
 राजपुरुषः—II. 27, 30.
 राजा—II. 1, 10.
 रातम्—III. 42.
 रातहव्यः—II. 411.
 रातिः—II. 491.
 रातिषाचः—II. 434.
 रात्रिः—II. 97; III. 167.
 राधः—II. 207.
 राधसा—I. 109; III. 62.
 रायः—II. 121, 351, 464.
 राये—III. 12.
 रारण—IV. 85.
 रारन्धि—IV. 44.
 राष्ट्री—IV. 77.
 रासत्—IV. 117.
 रासन्—II. 434.
 रासभस्य—I. 37.
 रास्पिनः—II. 464.
 रास्पिनस्य—II. 465.
 राहूगणपुत्रस्य—II. 237.
 राहूगणस्य—II. 241, 307,
 359.

रिच्यते—II. 122.
 रिणन्—II. 270.
 रिणाति—II. 496.
 रिपः—II. 301, 455.
 रिहिांसम्—II. 301.
 रिशादसः—II. 433, 434.
 रिषः—II. 361.
 रिषण्यत—III. 11.
 रिषयधै—II. 403.
 रिषाम—II. 152.
 रिहन्ति—IV. 43.
 रिह्वाणे—III. 174.
 रुक्मम्—II. 69.
 रुक्मवक्षसः—II. 170.
 रुक्माः—II. 446.
 रुजानाः—II. 402.
 रुद्र—I. 104.
 रुद्रः—IV. 6.
 रुद्राः—IV. 64.
 रुद्राय—II. 58.
 रुद्रुः—II. 395.
 रुशत्—II. 432.
 रुशतीम्—II. 410.
 रुशद्रत्सा—II. 100.
 रूपम्—II. 35, 159, 175.
 रेक्णः—II. 121.
 रेक्णस्वता—IV. 92.
 रेजते—II. 191.
 रेञ्जिह—IV. 50.
 रेणुः—III. 4.
 रेणोः—II. 336.
 रेतः—II. 288.
 रेखिते—II. 419.
 रेवत्—II. 19.

रेषणाय—II. 213.
 रोद्रसी—II. 388; IV. 95.
 रोखवत्—II. 355.
 रोहितः—II. 118.
 रोहितम्—II. 350.

ल

लक्ष्मीः—I. 6, 88; II. 5, 221.
 लवरूपः—I. 56.
 लवस्तम्—III. 13.
 लम्बचूडकः—I. 91.
 लाङ्गलम्—II. 479.
 लाजाः—II. 423.
 लिबुजा—II. 485.
 लोभम्—II. 228.
 लोम—II. 131.
 लौकिकाः—III. 161.

व

वंशः—II. 311.
 वक्षः—II. 237, 313.
 वक्षणाः—III. 7.
 वग्वनुम्—II. 488.
 वचनम्—I. 13, 22.
 वचस्या—IV. 117.
 वज्रः—II. 152.
 वज्रो—III. 7.
 वणिक्—II. 95.
 वत्—II. 177.
 वत्सप्रिः—II. 267.
 वत्सस्य—II. 313.
 वधूः—II. 14.
 वनदः—II. 451.
 वनर्गू—II. 164.
 • वनिष्ठुः—II. 33.

वनुयाम—II. 289.
 वनुष्यतः—II. 289.
 वनुष्यति—II. 288.
 वन्द्यै—I. 118.
 वन्यमानः—II. 380.
 वन्वन्—II. 442.
 वहिः—II. 125, 172.
 वप्ता—II. 20.
 वप्त्रकः—II. 299.
 वयः—I. 105; II. 404.
 वयाः—I. 51; II. 395.
 वयुनम्—II. 292, 346.
 वयुनावत्—I. 60.
 वराहः—II. 302, 303.
 वराहून्—II. 308.
 वरुः—II. 352.
 वरुणः—II. 360; IV. 4, 121.
 वरुणम्—II. 84.
 वरूथम्—II. 407.
 वर्चः—I. 42.
 वर्चिनः—III. 59.
 वर्णः—II. 35, 159.
 वतिका—II. 366.
 वर्धते—I. 31.
 वर्षः—II. 324, 325.
 वर्षिष्ठया—IV. 64.
 वर्धमन्—I. 41.
 वलम्—II. 356.
 ववाशिरे—I. 79.
 ववृमहे—I. 108.
 वत्रिः—II. 419.
 वत्रिम्—II. 67.
 वत्रेः—II. 252.

वशाम्—II. 412.
 वषट्—II. 52.
 वष्टु—IV. 76.
 वसवः—II. 215; IV. 142.
 वसिष्ठः—II. 121, 495; III.
 16, 22, 142, 147;
 IV. 11.
 वसिष्ठम्—II. 344.
 वासिष्ठस्य—II. 121, 233, 256,
 289, 291, 320, 324,
 328, 344, 404, 408,
 414, 425, 431, 434,
 455, 463, 494; III.
 59, 147, 166; IV. 8,
 19, 28, 49, 60, 143,
 144.
 वसिष्ठाः—II. 229.
 वसु—IV. 76.
 वसुः—II. 233.
 वसुकर्णस्य—III. 63; IV. 128.
 वसुकस्य—II. 487.
 वसुकुः—II. 105.
 वसुकस्य—II. 49, 363.
 वसुना—II. 362.
 वसुपत्नी—IV. 90, 91.
 वसुभिः—II. 444.
 वसुवने—III. 176.
 वसुवित्—II. 191.
 वसुश्रतस्य—II. 208.
 वसुनि—II. 417.
 वस्यवः—II. 406.
 वस्तोः—II. 101, 166; III.

128.
 वस्त्रम्—II. 266.
 वस्वः—II. 265, 410.
 वह्नितमः—I. 41.
 वाक्—II. 107; IV. 77.
 वागाम्भृणी—III. 13, 14.
 वागुरा—II. 427.
 वाघतः—IV. 66.
 वाचरपतिः—IV. 21.
 वाजः—IV. 76.
 वाजगन्ध्यम्—II. 348.
 वाजपस्त्यम्—II. 16, 347.
 वाजपेये—I. 56.
 वाजम्—II. 348; III. 46.
 वाजम्भरस्य—II. 300, 400.
 वाजसातये—III. 57.
 वाजसातौ—II. 291; IV. 140.
 वाजाः—II. 443.
 वाजाय—II. 320.
 वाजिनः—IV. 144.
 वाजिनम्—III. 84; IV. 35.
 वाजिनीवति—IV. 102.
 वाजिनेषु—I. 112.
 वाजी—II. 123; IV. 38.
 वाजेषु—III. 56.
 वाणी—II. 390.
 वातः—IV. 41.
 वाताप्यम्—II. 485.
 वाताप्याय—II. 340.
 वातायनस्य—IV. 41.
 वातायनाः—I. 51.
 वाध्र्यश्वस्य—II. 454.
 वामत्याः—III. 59.

वामदेवस्य—I. 41, 60; II. 57,
 59, 86, 94, 117, 231,
 254, 266, 298, 348,
 351, 427, 443, 452,
 454, 466, 476, 497;
 III. 51, 53, 57, 78,
 79, 102, 121, 136,
 175; IV. 16, 38, 45,
 52, 61, 79, 81, 92, 98.
 वामम्—II. 468, 497; IV. 92.
 वामीः—III. 58.
 वायः—II. 487.
 वायव्यः—I. 108.
 वायुः—III. 174; IV. 1.
 वायोः—III. 155.
 वारवन्तम्—I. 118.
 वार्तिककारः—III. 123.
 वार्याणाम्—I. 38.
 वार्ष्णीयणिः—I. 26, 38.
 वालाः—I. 118.
 वावृधानः—IV. 33.
 वावृधानम्—II. 394.
 वावश्याना—IV. 88.
 वाशी—II. 238, 255.
 वासः—II. 222.
 वासराणि—II. 212.
 वासात्यः—IV. 98.
 वास्तूनि—II. 54.
 वास्तोष्पतिः—IV. 19.
 वास्तोष्पते—IV. 21.
 वाहः—II. 238.
 विशातिः—II. 148.
 विकटः—II. 494.
 विकर्षः—II. 144.
 विकुण्ठा—III. 13.

विग्रहः—I. 53.
 विर्चिकत्सा—I. 65.
 विजर्भृतः—III. 172.
 विजामाता—II. 421.
 विड्भ्यः—III. 101.
 वित्तम्—II. 210, 365, 483.
 विदद्—II. 441.
 विदधे—I. 68.
 विदधेपु—III. 131.
 विदस्ततरम्—I. 76.
 विदुष्टरः—II. 452.
 विद्याम्—II. 246.
 विद्युत्—II. 151.
 विद्रधे—II. 230.
 विद्रे—II. 238.
 विद्वान्—I. 41.
 विधवा—II. 26, 166.
 विधाता—IV. 61.
 विधेम—II. 414.
 विध्य—I. 38.
 विनशः—I. 33.
 विनिग्रहाधीन्यौ—I. 40, 57.
 विनुदस्व—I. 47.
 विन्धे—II. 457.
 विपरिणमते—I. 30.
 विपाट्—III. 166.
 विप्रबन्धोः—IV. 129.
 विप्राय—III. 5.
 विभ्वा—II. 98.
 विमदस्य—II. 157, 473, 491.
 विमाने—IV. 43.
 विमोचनम्—III. 42.
 विमोचनस्थानम्—I. 37.
 वियातः—II. 149.
 विद्युते—II. 271.

विराट्पानः—III. 46.
 विराट्—III. 70.
 विरूपः—II. 373.
 विरूपस्य—II. 179; III. 120.
 विविक्ते—II. 94.
 विवृह—II. 294.
 विशः—II. 344, 469, 498.
 विशयः—II. 6.
 विश्वकद्राकर्षः—II. 26, 33.
 विश्वपतिः—II. 419.
 विश्वकर्मणः—II. 439.
 विश्वकर्मा—IV. 29, 31.
 विश्वम्—IV. 125.
 विश्वानरः—IV. 59.
 विश्वामित्रः—I. 36, 114; II. 71, 83, 110, 111; III. 16, 173.
 विश्वामित्रजमदन्योः—IV. 61.
 विश्वामित्ररेणोः—II. 296.
 विश्वामित्रवचः—II. 113.
 विश्वामित्रस्य—I. 41; II. 125, 217, 228, 238, 242, 253, 272, 291, 314, 327, 388, 413, 415, 445, 451, 472, 501; III. 12, 42, 51, 56, 58, 60, 101, 116, 135; IV. 20, 140.
 विश्वामित्रेण—II. 128.
 विश्वायुः—II. 292.
 विश्वेदेवाः—II. 308.
 विषितः—II. 203.
 विषुणः—II. 256.
 विषुणस्य—II. 256.

विषेण—II. 367.
 विष्टप्—II. 89.
 विष्ट्वी—III. 45; IV. 66.
 विष्ठितम्—III. 155.
 विष्णुः—II. 323; IV. 118.
 विष्णुम्—II. 54.
 विष्णोः—II. 63.
 विष्पितः—II. 462.
 विष्फुरन्ती—III. 174.
 विष्यतु—II. 464.
 विष्वग्भावम्—I. 43.
 विष्वाचः—II. 366.
 विसर्गे—II. 484.
 विसस्त्रे—I. 111.
 विस्रहः—II. 394, 395.
 विहाय—IV. 29.
 विहायसः—II. 235, 242.
 विहयन्ते—II. 289.
 वीळ्यस्व—III. 154.
 वीळु—II. 296.
 वीतपृष्ठः—II. 469.
 वीताम्—III. 177.
 वीथः—II. 420.
 वीरः—I. 69.
 वीरुधः—II. 300, 395.
 वृकः—II. 364, 367, 479.
 वृक्षः—II. 49; IV. 127.
 वृजनम्—II. 176.
 वृजने—II. 335, 472.
 वृजिनानि—IV. 46.
 वृणाना—II. 317.
 वृत्रः—II. 78, 93, 95.
 वृत्रम्—II. 498.
 वृत्रहन्—I. 54.

वृत्रहा—II. 188, 388.
 वृद्धवाशिनी—II. 368.
 वृद्धः—I. 33.
 वृधसानः—II. 57.
 वृधाम्—III. 4.
 वृन्दम्—II. 505.
 वृन्दारकः—II. 505.
 वृषभः—III. 162.
 वृषभाय—II. 258.
 वृषाकपायी—IV. 106.
 वृषाकपिः—IV. 126.
 वृषाकपिम्—II. 498.
 वृषाकपेः—IV. 85, 126.
 वृष्टिवानिम्—II. 76.
 वृष्णः—II. 54.
 वेदः—I. 3, 46; II. 501.
 वेदविदः—III. 106.
 वेद्याभिः—II. 256.
 वेनः—IV. 43.
 वेनस्य—IV. 43.
 वेपः—IV. 68.
 वेविषाणाः—II. 408.
 वैकुण्ठः—II. 146, 378; III. 13.
 वैकुण्ठस्य—IV. 59.
 वैखानसः—II. 180.
 वैखानसस्य—II. 299.
 वैयाकरणदर्शनेन—I. 34.
 वैयाकरणाः—I. 63; II. 6, 12, 13, 14, 30, 136, 164, 202, 216, 387, 395; III. 145, 147, 153, 156, 168; IV. 20.
 वैयाकरणानाम्—I. 83; II. 106;

IV. 156.
 वैयाकरणैः—I. 11; II. 20.
 वैवस्वतस्य—II. 22, 434.
 वैशेषिकाः—I. 25; III. 133.
 वैश्वानरः—II. 103; III. 86.
 वैश्वानरस्य—II. 400.
 वैश्वामित्रः—II. 301; III. 4.
 वैश्वामित्रस्य—IV. 40.
 व्यन्तः—II. 253.
 व्यर्द्धः—II. 305.
 व्यवहारार्थम्—I. 17.
 व्यस्तुतम्—I. 100.
 व्यस्यन्—II. 307.
 व्याकरणम्—I. 3.
 व्याकरणस्मृतिकाराः—III. 134.
 व्याकरणस्य—I. 93.
 व्याघ्रः—II. 183.
 व्यानङ्—II. 306.
 व्यापत्तिः—II. 12.
 व्याप्तिः—I. 21.
 व्याप्तिमान्—I. 16.
 व्यार—II. 390.
 व्यावः—I. 70.
 व्यूहपु—III. 65.
 व्योमन्—IV. 87.
 व्रज्या—I. 11.
 व्रततिः—I. 90; II. 485.
 व्रतम्—II. 84; III. 147.
 व्रतानि—II. 320.
 व्रतेन—II. 83.
 व्रन्दी—II. 354.
 व्राः—II. 302.
 व्राजकाः—III. 162.

श

- शंयुः—II. 261, 262.
 शंयोः—II. 261, 453.
 शकटम्—II. 467.
 शकुनिः—III. 145.
 शक्तिभिः—III. 107.
 शक्म—II. 223.
 शक्वरीषु—I. 72.
 शङ्खः—II. 435.
 शङ्खस्य—IV. 68.
 शचीः—I. 82.
 शच्यादिपरिभोगः—I. 37.
 शतपथे—II. 249, 262; III. 119.
 शतयातुः—II. 494.
 शन्तनवे—II. 76.
 शन्तनुः—II. 71, 76, 77.
 शबरः—I. 104.
 शब्दविदः—III. 120.
 शमी—IV. 66.
 शमीचिरमते—II. 494.
 शम्बः—II. 375, 376.
 शयुत्रा—II. 166.
 शरः—II. 309.
 शरणम्—II. 462.
 शरणे—II. 322.
 शरारुः—II. 498.
 शरीरम्—II. 92.
 शरीरे—IV. 135.
 शरुमान्—II. 336.
 शर्धः—II. 400; III. 11.
 शर्धत्—II. 256.
 शर्म—II. 170; IV. 146.
 शर्या—II. 309.

- शर्याम्—IV. 37.
 शल्मलिः—IV. 106.
 शल्मलिम्—IV. 105.
 शल्यान्—I. 38.
 शवः—II. 23, 436, 475.
 शवतिः—II. 23.
 शवसः—IV. 120.
 शवसा—I. 109; II. 213; IV. 38.
 शवसानम्—IV. 3.
 शविष्ठ—II. 256, 299.
 शशमानः—II. 419.
 शश्वचै—II. 115.
 शश्वत्—I. 65; II. 422.
 शश्वतः—III. 13.
 शाकटायनः—I. 34, 83, 86, 91.
 शाकटायनस्य—I. 90.
 शाकपूणिः—II. 64, 151, 156, 185, 203, 297, 341, 384; III. 24, 75, 93, 108, 118, 123, 125, 126, 133, 136, 137; IV. 118, 139, 154.
 शाकपूणिना—I. 49.
 शाकपूणिमते—II. 231.
 शाकपूणेः—II. 149, 295; III. 124; IV. 153.
 शाकल्यः—II. 81; III. 20.
 शाकल्यपक्षे—II. 206.
 शाकल्यम्—II. 487.
 शाकल्यस्य—IV. 65.
 शाक्यस्य—II. 200.
 शाखाः—I. 52; II. 502.
 शाची—II. 150.
 शारदीः—II. 498.

शार्वरम्—II. 356.
 शाशदानः—II. 447.
 शाश्वसद्भिः—I. 65.
 शिक्षा—I. 3.
 शिङ्क्ते—II. 66.
 शिताम—II. 4, 200, 204.
 शितिः—II. 203.
 शिपिविष्टः—II. 323.
 शिप्रिन्—II. 412.
 शिप्रे—II. 221.
 शिर्मावान्—II. 336.
 शिरः—II. 55, 226.
 शिरस्य—III. 166.
 शिरिम्बिठस्य—II. 493.
 शिवः—IV. 20.
 शिवाभिः—II. 251.
 शिशानः—I. 97.
 शिशिरम्—I. 79.
 शिशीते—II. 247.
 शिशुः—II. 406; IV. 44.
 शिश्रम्—II. 257.
 शिश्रा—II. 209.
 शीरम्—II. 229.
 शुक्रम्—IV. 116.
 शुक्रस्य—I. 59; II. 407.
 शुचन्तम्—II. 301.
 शुचिः—II. 387.
 शुतुद्रो—III. 165.
 शुनः—II. 387; III. 175.
 शुनःशेषः—I. 37, 65, 80;
 II. 10, 84, 189.
 शुनःशेषस्य—I. 118; II. 488;
 III. 161, 172; IV. 10.

शुनकः—III. 142.
 शुनम्—II. 214.
 शुनासीरो—II. 214.
 शुन्ध्यवः—II. 312.
 शुन्ध्युः—II. 236.
 शुभये—II. 58.
 शुम्भमाना—III. 21.
 शुरुधः—II. 15, 445; IV.
 45, 117.
 शुष्णम्—II. 153, 436, 460.
 शुष्णस्य—II. 355.
 शुष्मिणम्—II. 230.
 शुष्मी—II. 337.
 शुष्मेभिः—II. 108.
 शूनम्—II. 198.
 शूरः—II. 227.
 शूरणासः—II. 226.
 शूरपत्नी—II. 498.
 शूरस्य—II. 241.
 शूर्पः—II. 423.
 शूषम्—II. 188.
 शूषैः—II. 327.
 शूष्यम्—II. 457.
 शृङ्गम्—II. 55.
 शेवः—IV. 20.
 शोशुचानः—I. 41.
 शौनःशेषः—II. 128.
 शौनिकः—III. 2, 70, 82, 122,
 142, 150.
 शौनिकस्य—III. 123.
 शनधिष्टम्—III. 59.
 शम—II. 131, 339.
 शमशा—II. 15, 339.
 शमशानम्—II. 131.

इमश्रुः—II. 131.
 इयामतः—II. 5, 203.
 इयावाश्वः—II. 87.
 इयावाश्वस्य—II. 311, 314,
 446; IV. 64, 95, 111.
 इयावेन—II. 233.
 इयेनः—I. 44; II. 183, 266;
 IV. 52.
 इयेनरूपया—I. 45.
 इयेनस्य—III. 84.
 श्रद्धा—III. 169.
 श्रद्धायाः—III. 169.
 श्रयमाणः—I. 42.
 श्रवः—II. 253, 458; III.
 152.
 श्रवसा—II. 309.
 श्रवस्यानि—II. 377.
 श्रायन्त—II. 416.
 श्रावास्त्यस्य—III. 121.
 श्रुतबन्धोः—IV. 44.
 श्रुतविदः—II. 132.
 श्रुष्टी—II. 430.
 श्रोणिः—II. 202.
 श्रोमतेभिः—II. 409.
 श्वः—I. 67.
 श्वर्मा—II. 16, 371.
 श्वा—II. 183.
 श्वात्रम्—II. 297.
 श्वेतनायै—II. 465.
 श्वेत्या—II. 100.

ष

षट्—II. 148, 284.

सू

संरम्भः—II. 187.
 संवत्सरः—II. 282.
 संवदध्वम्—I. 42.
 संवननस्य—I. 42.
 संवरणस्य—II. 459.
 संवर्गम्—II. 371.
 संविज्ञातानि—I. 83.
 संशिखरीः—I. 79.
 संसर्गः—I. 43.
 संस्कारः—I. 85.
 संस्तविकाः—III. 50.
 संहतैः—I. 17.
 सहाय—II. 224.
 संहिता—I. 107.
 सक्तुः—II. 220.
 सक्थीनि—III. 160.
 सक्षयः—II. 140.
 सखायः—I. 75; II. 220;
 IV. 158.
 सगरेण—II. 128.
 सग्धिः—III. 176.
 सङ्काः—III. 155.
 संकुसुकस्य—IV. 58.
 सङ्ख्या—I. 9.
 संगच्छध्वम्—I. 42.
 सङ्गतौ—I. 42.
 सङ्गे—II. 188.
 संग्रामः—II. 144.
 सचन्ते—I. 81.
 सचा—II. 188, 314; III.
 11.
 सजित्वरीः—II. 395.

सज्जः—III. 155.
 सजोषसः—II. 401.
 सजोषाः—II. 411.
 सञ्चयः—II. 380.
 सत्कार्यम्—I. 30.
 सत्कार्यवादिनः—I. 29.
 सत्तालक्षणः—I. 13, 28.
 सत्त्वपूर्वः—I. 87.
 सत्त्वप्रधानानि—I. 9.
 सत्त्वाभिः—II. 327.
 सत्त्वम्—I. 11.
 सत्त्वानि—III. 143.
 सत्यताते—II. 352.
 सत्यम्—II. 159.
 सत्यसंगरः—II. 130.
 सत्रसदौ—IV. 135.
 सत्रा—II. 447.
 सदनात्—III. 98.
 सदांसि—III. 168.
 सधन्याः—II. 351.
 सधस्थम्—II. 431.
 सधस्थे—II. 166.
 सध्रेः—IV. 50.
 सनत्कुमारादयः—IV. 70.
 सनयभ्—II. 249.
 सनये—II. 130, 467.
 सनितः—II. 153.
 सनिता—I. 80.
 सनुतः—II. 413.
 सनेभि—II. 440.
 सन्नममानः—III. 74.
 सन्नामः—II. 7.
 सपर्यतः—IV. 60.
 सपर्यन्—II. 125.

सप्त—II. 148, 280; IV. 134.
 सप्तचक्रे—II. 283.
 सप्तपुत्रम्—II. 279.
 सप्तर्षयः—IV. 31.
 सप्तवध्रेः—II. 167.
 सप्तहोता—IV. 73.
 सप्तेः—II. 300.
 समजति—II. 468.
 समतप्ति—I. 80.
 समत्सु—III. 160; IV. 140.
 समदः—III. 157.
 समनः—III. 78.
 समनाः—III. 78.
 समन्दपुत्रस्य—II. 482.
 समम्—II. 372.
 समयः—I. 83; III. 47.
 समयै—II. 363.
 समव्यत्—II. 223.
 समा—III. 175.
 समानम्—II. 272.
 समानाम्—IV. 55.
 समान्नातः—I. 4.
 समान्नायः—I. 4.
 समावेशः—I. 29.
 समिधे—II. 324, 452.
 समिधानः—I. 41.
 समिषा—IV. 30.
 समुदः—II. 70.
 समुद्राः—IV. 87.
 सम्पन्नाः—I. 94.
 संपिणक्—II. 389.
 संप्रदिता—I. 66.
 सम्भोगः—III. 37.

संमिमिक्षिरे—II. 237.
 संमिमिक्षुः—II. 88.
 सरः—II. 330.
 सरण्युः—IV. 108.
 सरमा—IV. 75.
 सरस्वती—IV. 75.
 सरस्वान्—IV. 28.
 सर्गासः—III. 6.
 सर्वम्—II. 110.
 सललुकम्—II. 390.
 सलिलम्—III. 18.
 सवनम्—IV. 142.
 सवनेषु—I. 82; II. 250.
 सवम्—IV. 89.
 सविता—IV. 38.
 सवीमनि—II. 415, 430.
 सव्यस्य—II. 355.
 ससम्—II. 300.
 ससस्य—II. 454.
 सस्वः—II. 234, 307.
 सहमानाय—IV. 8.
 सहसः—II. 389.
 सहस्राक्षरा—IV. 87.
 सहस्व—I. 46.
 सहांसि—II. 192.
 सहावानम्—IV. 35.
 सहीयान्—II. 303.
 सडुरे—I. 46; II. 491.
 सांख्यैः—III. 18.
 सादृश्यापरभावम्—I. 43.
 साधन्—III. 119.
 साध्याः—IV. 141.
 सानु—I. 45, 116; II. 109,

366.
 साम—II. 352; III. 20,
 67.
 सामगम्—I. 59.
 साम्प्रतम्—II. 471.
 सार्वनाम्न्यम्—III. 28.
 साहचर्यम्—III. 48.
 सिंहः—II. 183.
 सिकताः—II. 12.
 सिधमः—II. 448.
 सिनम्—II. 313, 314.
 सिनीवालि—IV. 80.
 सिन्धवः—I. 69.
 सिन्धुः—III. 151.
 सिन्धुक्षित्—III. 46, 165.
 सिन्धुद्रापस्य—III. 166.
 सिन्धूः—III. 115.
 सिन्धूनाम्—II. 453.
 सिमस्मै—II. 222.
 सीम्—I. 69.
 सीमा—I. 71.
 सीरः—III. 175.
 सुकम्—II. 161.
 सुखम्—II. 158.
 सुगम्—II. 401.
 सुचक्रम्—IV. 105.
 सुजिह्—III. 126.
 सुतम्—II. 308.
 सुतम्भरस्य—II. 415.
 सुतानाम्—II. 217.
 सुते—I. 79; II. 478; III.
 11.
 सुदत्रः—II. 434, 435.

सुदाः—I. 96; II. 110.
 सुदान्वे—II. 491.
 सुदासः—II. 188; III. 12.
 सुदासे—II. 317, 408.
 सुन्नाय—II. 434.
 सुन्वन्तः—I. 81.
 सुपर्णः—III. 80; IV. 50.
 सुपर्णाः—II. 154; III. 98.
 सुप्रवृक्कणम्—II. 139.
 सुमख—III. 41.
 सुमत्—II. 469.
 सुमित्रस्य—II. 414.
 सुमृळु—II. 399.
 सुस्रम्—II. 373.
 सुन्नानि—II. 371.
 सुन्नाय—II. 299.
 सुयवसात्—IV. 90.
 सुवास्तुः—II. 232.
 सुविताय—II. 434; IV. 64.
 सुविते—II. 240.
 सुविदत्रः—II. 435.
 सुविदत्रियेभ्यः—III. 54.
 सुवृक्तिभिः—II. 108, 437.
 सुशिप्रः—I. 49; II. 374, 449.
 सुशेवः—II. 123.
 सुश्रुत्—III. 16.
 सुषाम्णः—II. 352.
 सुषुन्नः—II. 51.
 सुसमीरिते—II. 438.
 सुहस्त्यः—II. 43.
 सूच्या—IV. 80.
 सूमयम्—II. 504.
 सूरिः—IV. 32.

सूते—II. 438.
 सूर्यः—IV. 114.
 सूर्या—IV. 104.
 सूर्यायाः—I. 100; III. 64; IV. 25, 54, 57, 104.
 सूकाणम्—IV. 88.
 सूणिः—II. 384.
 सूप्रः—II. 449.
 सूप्रकरलम्—II. 398.
 सेना—II. 74.
 सोमः—IV. 53.
 सोमकलशाः—IV. 62.
 सोमपुत्रस्य—II. 379, 384.
 सोमवास्तूनि—I. 39.
 सोमानम्—II. 424.
 सोमाहुतेः—II. 450; III. 119.
 सौगताः—III. 36.
 सौचकम्—III. 140.
 सौचीकस्य—II. 138, 400, 507.
 सौधन्वनाः—II. 139; IV. 66.
 सौन्धीकस्य—II. 506.
 सौभगाय—I. 42.
 सौभरिः—II. 232.
 सौभरेः—II. 374.
 सौमी—I. 62.
 स्कन्नम्—II. 346.
 स्तः—II. 9.
 स्तनयित्तु—II. 66.
 स्तिपाः—II. 453, 454.
 स्तियानाम्—II. 453.
 स्तुकः—IV. 81.
 स्तेनः—II. 185.
 स्तोकाः—II. 12.
 स्तोमम्—III. 43.
 रथणुः—I. 109, 110.

रिधरपीतम्—I. 111.
 स्थूरपुत्रस्य—II. 444.
 स्थूलाष्टीवः—III. 74.
 स्थौरस्य—III. 42.
 स्थौलाष्टीविः—III. 74; IV. 1.
 स्नात्वा—I. 75.
 स्नुषा—IV. 107.
 स्यालः—II. 422.
 स्यूमरदमेः—II. 170.
 स्योनम्—III. 129; IV. 105.
 सेकः—II. 333.
 स्वः—II. 86, 363; IV. 125.
 स्वञ्चा—II. 323.
 स्वतवसे—II. 192.
 स्वधया—II. 217, 301, 320.
 स्वधा—IV. 8.
 स्वधाम्—I. 57.
 स्वधावः—II. 347.
 स्वधावन्—IV. 116.
 स्वपस्यते—II. 172.
 स्वपस्यया—IV. 67.
 स्वरणम्—II. 424.
 स्वर्काः—IV. 144.
 स्वर्कैः—IV. 63.
 स्वर्गः—III. 40.
 स्ववृत्तिभिः—II. 157.
 स्वसराणि—II. 308.
 स्वसा—IV. 81.
 स्वस्ति—II. 191.
 स्वस्तिवाहम्—II. 379.
 स्वानः—I. 105.
 स्वायम्भुवः—II. 126.
 स्वाहा—III. 121, 138.

इ

ह—I. 58.
 हंसः—II. 183.
 हनुः—II. 449.
 हरः—II. 252.
 हरयाणः—II. 352.
 हरितः—II. 222.
 हरिम्—II. 255.
 हरियोजनः—II. 338.
 हरिश्चन्द्रः—II. 10.
 हरी—II. 118.
 हवम्—II. 373.
 हवामहे—II. 268, 353.
 हविः—II. 375; IV. 107.
 हविर्धानस्य—II. 171, 401.
 हविषा—IV. 27.
 हस्तः—I. 69; II. 478.
 हस्तघ्नः—III. 156.
 हासमाने—II. 299.
 हिकम्—II. 161.
 हितम्—III. 117.
 हितरमणम्—II. 69.
 हिनुहि—II. 265.
 हिनोत—II. 467; III. 84; IV. 100.
 हिन्वन्ति—I. 112.
 हिमाः—II. 429.
 हिरण्यगर्भः—IV. 27.
 हिरण्यगर्भस्य—IV. 27, 48, 134.
 हिरण्यपर्णः—III. 136.
 हिरण्यम्—II. 69.
 हिरण्यस्तूपः—IV. 40.
 हिरण्यस्तूपस्य—II. 92, 95,

APPENDIX VI.

Passages of the commentary of Skandasvāmin, which bear a striking resemblance to the *Niruktasamuccaya* of Vararuci.

स्कन्दः

वररुचिः

P.I.70. ब्रह्मेत्यादित्य उच्यते ।

P. 3. ब्रह्मशब्देनादित्यमण्डलमुच्यते ।

P.I.70. बुध्याः-बुध्नमन्तरिक्षं तस्मिन् भवा
बुध्या दिशः ।P. 5. बुध्याः-बुध्नमन्तरिक्षा (क्षम) ब्रह्मा अस्मिन्
भूता आप इति वा तत्र भवा बुध्या दिश
उच्यन्ते ।P.I.70. उपमा उपम इत्यन्तिकनाम सन्निकृष्टा
अस्यैवादित्यस्य ।P. 6. उपमा उपे (पम इ) त्यन्तिकनाम परितो
भूता अस्यादित्यस्य ।

P.I.70. विष्टा विष्टभ्यावस्थात्रीः ।

P. 6. विष्टा विष्टभ्य स्थात्रीः ।

P.IV.57. उपसामिति पूजार्थं बहुवचनम् ।

P. 7. उपसामेकस्या एव पूजनार्थं बहुवचनम् ।

P.IV.58. यदा त्वादित्यदेवतो द्वितीयः पादः
... 'पूर्वापरं चरतो' इति पूर्वस्यामपि ऋच्यु-
भयोः स्तुतिदर्शनादत्राप्यादित्यदेवत इति ।P. 8. अथवा 'पूर्वापरं चरत' इति पूर्वस्यामृचि
सूयांचन्द्रमसोः सहस्तुतिदर्शनादत्रापि स्तुति-
सभवाद् द्वितीयः पाद आदित्यदेवता (तः)P.II.264. अध्यात्ममपि अदितिः प्रकृतिः कारणं
ब्रह्म ..... तत्प्रभवत्वे सति सर्वमदितिरिति
व्याख्येयम् ।P. 14. नित्यपक्षेणा (दितिः) प्रकृतिरुच्यते तद्वि-
काः सर्वमिति योज्यम् ।P.II.264. पञ्चजनाश्च गन्धर्वादयोः । निषाद-
पञ्चमा वा वर्णाः । किं बहुना । अदितिरेव
जातम् ।P. 14. पञ्चजनाश्चत्वारो वर्णा निषादः पञ्चम
इति गन्धर्वादयो वा ..... किं बहुना ।
अदितिजातम् ।

II.234. नमन्ते वर्षाद्युपकारेण प्रह्वीभवन्ति ।

III.140. प्रदिशः प्रकृष्टा दिशश्चतस्रोऽपि । अथवा
..... प्रदिशोऽवान्तरदिश उच्यन्ते ताश्चत-
स्रश्च दिशः । तादृश्यांश्च विश्वं भुवनमुच्यते
दिक्शब्देन ।P. 20. नमन्तां नम प्रह्वे प्रह्वीभवन्तु । प्रदिशः
प्रकृष्टा दिशश्चतस्रः । दिक्शब्देनात्र दिङ्नि-
वासिन उच्यन्ते मन्त्राः क्रोशन्तीति यथा ।

P.IV.21. आकारस्योपयातमित्याख्यातेन सम्बन्धः ।

P. 21. आकार उपयातमित्यनेन सम्बन्ध्यते ।

P.II. 22. वः । छान्दसत्वाद् द्वितीयैकवचनस्य
वसादेशः । त्वाम् ।P. 22. वः । छान्दसत्वादिकवचनस्य वसादेशः ।
त्वाम् ।P.II. 22. वसूनां धनानाम् । अथवा षष्ठीश्रुते-
रर्थायेति शेषः ।P. 29. वसूनां वस्विति धननाम धनानां षष्ठीश्रुते-
रर्थायेति शेषः ।

P.II. 251. यच्छब्दश्रुतेस्तच्छब्दोऽध्याहार्यः ।

P. 34. पुरस्ताद्यच्छब्दश्रुतेस्तच्छब्दोऽध्याहार्यः ।

I. 5. निशब्दोऽत्र व्यत्ययेन आ इत्यस्य स्थाने

P. 34. उपसर्गव्यत्ययश्च भाष्यकारेण दर्शितः ।

स्कन्दः

वररुचिः

दर्शयिष्यति भाष्यकार उपसर्गव्यत्ययम्—

अथापि निरित्येष समित्येतस्य स्थाने ।

निरित्येष समित्येतस्य स्थाने इति ।

P. II. 189. 'नमो महद्भ्यः' शुनःशेषो यूमे
बद्धो विश्वान् देवानाह ।P. 35. 'नमो महद्भ्यः' शुनःशेषो विश्वान् देवान्
प्रार्थयते ।P. II. 189. आशिनेभ्यः अंशू व्याप्तौ इत्यस्येदं
रूपम्, व्याप्तुभ्यः ।P. 35. आशिनेभ्यः अंशू व्याप्तावित्यसौ प्रत्ययो
भवति व्याप्तुभ्यः ।P. II. 159. सत्सु विद्यमानेषु स्तम्भकुम्भकरका-
दिषु भावेषु यत् तायते तत् सत्यम् ।P. 51. सत्सु विद्यमानेषु स्तम्भकुम्भादिषु तायते
तेषां प्रकाशकमित्यर्थः ।

P. II. 83. प्रास्तु प्रकर्षेण भवतु ।

P. 54. प्रास्तु प्रकर्षेण अस्तु भवतु ।

P. IV. 114. तच्छब्दसमानार्थस्य च्छुतेर्यच्छब्दोऽ-
ध्याहार्यः ।P. 60. तच्छब्दसमानार्थस्य च्छब्दः । तच्छब्दश्रुतेः
योग्यार्थसम्बन्धो यच्छब्दोऽध्याहार्यः ।P. II. 11. 'तत्वा' इत्येतत् 'तनु विस्तारे' इत्यस्य
क्वाप्रत्ययेन रूपम्, 'उदितो वा' इतीदो
वैकल्पिकत्वादिकाराभावः, सोऽत्र वर्णलोपः ।
तत्वा तनित्वेत्यर्थः ।P. 67. तत्वेति तनु विस्तारे इत्यस्य क्वाप्रत्ययान्त-
स्योदितो वेतीदो षेवति एतद्रूपं तत्वा तनित्वा ।P. II. 10. यजमानोऽयं हरिश्चन्द्राख्यः जलोदरस्य
व्याधेमोरक्त्वात्, तस्य चास्योत्पन्नत्वात् ।
तथा च हरिश्चन्द्रोपाख्याने ब्राह्मणम्—'अथ
हैश्वर्यं वरुणो जग्राह तस्य होदरं जज्ञे' इति ।P. 68. अयमपि यजमानो हरिश्चन्द्राख्यो महोदर-
व्याधिना ग्रस्तः । तथाहि हरिश्चन्द्रोपाख्याने
श्रूयते 'अथैश्वर्यं वरुणो जग्राह तस्य महोदरं
जज्ञे' ।P. III. 166. मयोभुवः । भवतिरत्रान्तर्णीतण्यर्थः
सुखस्य भावयित्र्यः ।P. 76. अन्तर्णीतण्यर्थोऽयं भवति मयसः सुखस्य
भावयित्र्यः ।

cf. N. 2. 16. p. II. 93.

P. IV. 111. क्वचित् कवतेः शब्दकर्मणः ।

P. 87. वृत्रोऽसुरस्त्वष्टुर्पुत्रो मेघो वा धूमादिसंघातः ।

P. II. 251. भुव इति नाथं भूशब्दः पञ्चम्यन्तः
पृथिवीवचनः । 'सावेकाचः' इति विभक्ते-
रुदात्तत्ववचनात् 'किं तर्हि ? आख्यात-
मेतत् । '..... भुवः भवसि ।

P. 90. अथवा कवतेः शब्दकर्मणः कविः ।

P. 94. नेदं पृथिवीनामपेयस्य भूशब्दस्य रूपम् ।
किं तर्हि ? लङि वर्णव्यापत्तिरसभावश्च अभवः
भवसि ।P. II. 74. तथा च स्मृतिः—पुत्राग्नौ न काद्य-
स्मात् पितरं त्रायते सुतः ।P. 106. पुत्राग्नौ नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते पुनः
सुतस्तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः पूर्वमेव स्वयं-

स्कन्दः

वररुचिः

वा ।

चारिण्यो गृह्यन्ते ।

P.III.9. मृधः मृधं करोतीत्याद्युक्तनिर्वचनम् ।
संग्रामकारिण इत्यर्थः । मृधं कुर्वन्तीति विगृह्य
तत्करोतीत्यादिना णिच्.....‘अन्येभ्योऽपि
दृश्यते’ इत्यादिना क्तिप् ततश्च द्वितीया-
बहुवचनम् ।

P. 108. मृध संग्रामनाम मृधं करोति णिच्-
प्रत्ययः । तदन्तात् क्तिप् ततश्च णेरनिटीति
टिलोपः । द्वितीयाबहुवचनमेतत् । मृधः
संग्रामकारिणः ।

P.III.10. पृतन्यतः पृतनेति संग्रामनाम तस्मा-
दिच्छार्थे क्यच् ।

P. 109. पृतन्यतः पृतनाशब्दात् संग्रामवचना-
दिच्छार्थे क्यच् ।

P. I.119. मृगः सिंहो व्याघ्रो वा.....कुचरः
कुत्तिसतकर्म प्राणिबिलमुद्दिश्य चरति ।

P. 109. मृगः सिंहो व्याघ्रो वा.....कुचरः
कुत्तिसतप्राणिवधमुद्दिश्य चरतीति कुचरः ।

P.I.119. अथवा कुचरो गिरिष्ठा इतीन्द्रस्यैत-
विशेषणे ।

P. 110. यदा कुचरो गिरिष्ठा इतीन्द्रस्यैव
विशेषणे ।

P. I. 119. गिरिष्ठा गिरिमेषस्तस्मिन् हन्तव्ये
तिष्ठतीति गिरिष्ठाः ।

P. 110 गिरिष्ठा गिरिमेषस्तस्मिन् हन्तव्ये
स्थातुं शीलमस्येति गिरिस्थायी ।

P.I.36. अन्ये तु ‘न निर्वद्धा’ इत्यादिना द्योतक-
त्ववाचकत्वविषयामाचार्यविप्रतिपत्तिं समर्थ-
यन्ते ।

P. 114. उपसर्गाः किं द्योतका उत वाचका इति ।
केचिदाहुः उपसर्गा द्योतका इति.....वाचका
इत्यपरे !

P. I. 34. उपेत्य नामाख्यातयोरर्थस्य विशेष
सृजन्त्युत्पादयन्तीत्युपसर्गाः ।

P.114. उपशब्दः समीपवचनः समीपस्था नामा-
ख्यातयोरर्थे विशेषेण व्रजन्ति (सृजन्ति)
बोधयन्ति द्योतयन्ति इत्युपसर्गाः ।

P. I. 35. तत्र केवलस्यापि प्रयोगः । ‘यदुद्धतो
निवतो यासि निष्कौशाम्बिः’ इति ।

P. 114. पृथक् प्रयोगो (गे)ऽपि वाचकत्वमेवां
दृष्टम् । यदुद्धतो निवतो यासि निष्कौशाम्बि-
रिति ।

P.II.332. दैव्या देवानां स्वभूताः । हे शमि-
तारः अग्निग्वावापप्रभृतयः । अपि च
मनुष्या अध्वर्युप्रभृतयः ।.....दुरो द्वाराणि
यज्ञगृहद्वाराणि.....मेध इति यज्ञनाम
तस्साधनत्वाच्च पशुर्वै मेध इति तस्य मेधस्य
पत्नी स्वामिनौ देवते अग्नीषोमौ तयोरर्था-
येत्यर्थः ।.....अग्निमुल्कामित्यर्थः । भरत
भरत प्रापयत् शरणार्थं रक्षार्थं चेत्यभिप्रायः ।

P. 120. दैव्या देवानां स्वभूताः । अग्निगुप्रभृतयः
हे शमितारः, उत मनुष्या मनुष्या अध्वर्यु-
प्रभृतयः ।.....दुरो द्वाराणि यज्ञगृह-
द्वाराणि ।.....मेधो यज्ञस्तत्साधनभूतः
पशुरपि मेध उच्यते तस्य पत्नी स्वामिनौ
तावग्नीषोमौ तयो रर्थाय.....अग्निमुल्कां
भरत हरत.....सगर्भ्यः समाने गर्भे
भवः.....समाने यूथे भवः सगूथ्यः ।.....

स्कन्दः

.....सगर्भैः समाने गर्भे भवः । । .....सयूथः
 समाने यूथे भवः । । .....सूर्य चक्षुर्गमयतात्
 सूर्यप्रभवत्वाच्च सूर्यमेव प्रत्यस्य चक्षुर्गमयन्ति ।
 सर्वेषां प्रियमाणानामेवंधर्मकत्वेति वचनं यथा-
 न्यायमरणपरिग्रहम् । .....मुखनासिकाभ्यां
 वायुं वायुं श्वासं संश्लेषयतेत्यर्थः । इयेनं
 इयेनाकारमस्य वक्षः कृणुतात् कृणुत प्रशसा
 शस्त्रेणेति केचित् । स्वधित्याकारावित्यपरे
 अथवा प्रशस्तौ बाहू कृणुतादिति सम्बन्धः
 शलदोषणी बाहोरुपरितने द्वे दोषानित्येतेन
 P.II.333. शब्देनोच्यते । शलाकाकारे दीर्घे
 इत्यर्थः । .....षड्विंशतिश्चास्य वङ्कयः
 पशवस्ता अनुष्ठुया अनुष्ठनेन यत्नेन निश्चयेन
 वा कृत्स्नम् उच्छयावयतात् उत्कृन्तत । एवं
 गात्रं गात्रमस्या नूनं कृणुतात् अनतिरिक्तं च
 कृणुतात् । कुतः ? ऊवध्यगोहं भक्षितं तृणादि
 यदजीर्णं पशोरुदरे तिष्ठति तदूवध्यमित्युच्यते
 यस्मिन् गृह्यते प्रजायते स ऊवध्यगोहस्तं च
 पार्थिवं गर्तं श्वभ्रं खनतात् खनत । अस्मा
 अस्मकशब्दस्य लोहितवचनस्य 'पद्मोमासूहद्'
 इत्येवासन्नादेशः, ततस्तृतीया लोहितेन च
 रक्षः संसृजतात् संयोजेत । तद्वि पशु रक्षसां
 भागः । .....सुशमि शमीध्वं शमितं च
 शमयध्वं च शीघ्रं मा विलम्बिध्वम् मा वा
 शङ्कां कुरुध्वं हिंसेति । धर्म एवेयं हिंसा
 शास्त्रविहितत्वात् । अस्य पशोरुत्कर्षहेतुत्वात्
 तथा चैतरेयकब्राह्मणे 'पशुर्वै नीयमानः' ।

P. IV. 86. गौरी छान्दसत्वाद् हल्ङ्थादिलोपा-
 भावः । गौरी मध्यस्थाना । मिमाय 'माइ माने'
 इत्यस्यै छान्दस लिटि रूपम् । निर्मिमीत
 इत्यर्थः । किं ? सामर्थ्यात् कृत्स्नं जगत् । किं

वररुचिः

सूर्यं चक्षुर्गमयतात् सूर्यप्रभवत्वात् सूर्यमेव
 चक्षुर्गमयत सर्वेन्द्रियाणामेवं धर्मत्वेनापि
 वचनात् यथान्यायं कारणपरिग्रहार्थम् । .....
 मुखनासिकानिश्चारिणं वायुमस्य वारयत
 निरुच्छ्वासं संश्लेषये(यते)त्यर्थः । .....इयेनं
 इयेनाकारमस्य वक्षः कृणुत कुरुत । .....
 प्रकर्षेण शास्यते हन्यतेऽनेनेति प्रशंशस्त्र-
 मुच्यते । स्वधितौ वा शस्त्राकारावित्येके
 प्रशसा प्रशस्तौ बाहू कृणुतेत्यनुष्ठुयः । .....
 शलादोषणी शलाकाकारे दोषणी दीर्घे इत्यर्थः ।
 .....षड्विंशतिरस्य वङ्कयः पशवस्ता अनुध्वं
 अनुष्ठनेन यत्नेन कृत्स्ना उच्छावचतां उत्कृ-
 न्तत एवं गात्रं गात्रमस्या नूनमनतिरिक्तं च
 कृणुत ऊवध्यगोहं भक्षितं तृणादि यदजीर्णं
 पशोरुदरे तिष्ठति तदूवध्यं तद्वस्मिन् गृह्यते
 प्रच्छाद्यते स ऊवध्यगोहः । तं च पार्थिवं
 पृथिव्यां भवं कर्ता खनतात् अस्मा अस्मक-
 शब्दस्य लोहितवचनस्य पदादिसूत्रेणासन्ना-
 देशः अस्मा लोहितेन रक्षः संसृजत संयोजयत
 तद्वि रक्षसां भागः .....सुशमि शमीध्वं
 शमितं च शमयत मा शङ्कां कुरुध्वं हिंसेति
 धर्म एव सा हिंसा शास्त्रेण विहितत्वात् अस्य
 च पशोरुत्कर्षो भवति तथा च श्रूयते ।

(अग्रे पाठस्तुटितः)

P. 128. गौरी छान्दसत्वात्सुलोपाभावः । बाङ्गा-
 मैतत् । बाङ्गमध्यस्थानात् ..... सा मिमाय ।
 माइ माने । मिमीते कृत्स्नं जगदिति शेषः ।
 तक्षती कुर्वती सलिलानि बुष्टिलक्षणानि

स्कन्दः

कुर्वती ? उच्यते । वृष्टिलक्षणानि सलिलानि
तक्षती तक्षतिः करोतिकर्माऽयं कुर्वती
ददतीत्यर्थः ।.....

P. IV.86. सा चतुष्पदी चतसृभिर्दिग्भिः ।
दिशोऽपि ह्यवकाशदानेन सहकारिकारणत्वं
प्रतिपद्यन्ते ।.....सहस्राक्षरा सहस्रमिति
बहुनाम अक्षरमित्युदकनाम बहूदकेत्यर्थः ।
परमे प्रकृष्टे व्योमन् । व्योमेत्यन्तरिक्षनाम
लुक् सप्तम्याः व्योमन्यन्तरिक्षे सप्तमीश्रुतेः
स्थितेति शेषः ।

P. II.78. एवमाख्यानस्वरूपाणां मन्त्राणां यज्ञ-
माने नित्येषु च पदार्थेषु योजना कर्तव्या ।
एष शास्त्रे सिद्धान्तः । .....औपचारिको
ऽयं मन्त्रेष्वख्यानसमयः । परमार्थेन तु
नित्यपक्ष इति सिद्धम् ।

P. III.140. सौचीकर्मणि देवा ऊचुः । हव्यं नो
वहेति ।.....(पुरुषः) सवनीयः पशुरुच्यते
.....अथवा पुरु बहु कर्म सुनोतीति पुरुषम् ।

P. III.82. यदा नैरुक्तपक्षे मध्यमस्थाना यमी
तदा मध्यमस्थानो वायुर्वैद्युतो वा वर्षाकाले
व्यतीते तामाह ।

P. III.21. भोजाय भोजो दाता तस्मै ।

P. III.16. विश्वामित्रप्रयुक्तैः कैश्चिद्राक्षसस्त्वमि-
त्ताभिप्रयुक्तो वसिष्ठ आह ।

P. III. 17. अवान्तरप्रलयादूर्ध्वं प्राग् जगत्सृष्टेर्वा-
वस्था । तामियमृक् पराचष्टे । न मृत्युरादितः ।
मर्तृणामभावान् मृत्योश्चाभावात् । प्रतिद्वन्द्वि-
रुपत्वाच्चामृतस्य 'अमृतं न' अमृतमपि नैवा-
सीत् । तर्हि तस्मिन् काले न रात्र्या नापि
रात्रे अहः अहो वासीत् प्रकेतः प्रज्ञानमियं

वररुचिः

तक्षती तक्षतिः करोतिकर्मा । कुर्वतीह.....
सा चतुष्पदी दिग्भिर्दिशो व्यवकाशदाने-
नास्य वृष्टिर्कर्मणि सहकारिकारणत्वं प्रति-
पद्यन्ते.....सहस्राक्षरा सहस्रमिति बहुनाम
अक्षरमित्युदकनाम अक्षयत्वात्.....परमे
उत्कृष्टे व्योमन् सुपां सुलुगिति सप्तम्येकवचन-
स्य लुक् द्रष्टव्यः । व्योमन् अन्तरिक्षे स्वस्मिन्
स्थाने स्थितेति वाक्यशेषः ।

P.142. एवं नैरुक्तपक्षे योजना । औपचारिको
ऽयं मन्त्रेष्वख्यानसमयो नित्यत्वविरोधात् ।
परमार्थेन तु नित्यपक्ष एवेति नैरुक्तानां
सिद्धान्तः ।

P.143. सौचीकर्मणि विश्वेदेवा ऊचुः हव्यं नो
वहेति सो ऽमिरव्रवीत्.....
पुरुषं बहुलं कर्म सुनोतीति पुरुषः सवनीयः
पशुरुच्यते ।

P.146. नैरुक्तपक्षे तु यमी मध्यस्थाना वाक् ।
यमश्च मध्यमस्थानः सा यमी वर्षाकाले ।

P.149. भोजयतीति भोजोऽन्नं दातोच्यते ।

P.150. विश्वामित्रप्रयुक्तं किल कश्चिद् राक्षसो
मायावी वसिष्ठरूपेण वसिष्ठस्य पुत्रशतं जघान...

P.154. अवान्तरप्रलयादूर्ध्वं प्राग् जगत्सृष्टेर्यावस्था
सानयच्चोच्यते न मृत्युरासीत् । मर्तृणामभावात्
मृत्युश्च नासीत् अमृतं जीवनमपि नैवासीत्
प्राणिनामभावात् तर्हि तस्मिन् काले न रात्र्या
नापि रात्रेरहो वासीत् प्रकेतः प्रज्ञानमियं
रात्रिरिदं अहरिति । अथवा प्रकेतः प्रज्ञाप-

स्कन्दः

रात्रिरिदमहरिति । अथवा प्रकेतः प्रज्ञापयिता
आदित्यः स ह्युदयास्तमयाभ्यां रात्र्यहनी
विभजते स नासीत् । आनीत् 'अन प्राणने'
इत्यस्यैव लुङि रूपम् । अजीवीत् केवल-
मित्यर्थः । अवातं शरीरस्याभावात् मुख-
नासिकाभावे ताभ्यां यो नाभिप्रदेशात् प्रयत्नः
प्ररितो ऽनुगच्छति तद्रहितम् । एतदुक्तं
भवति । अलौकिकमेतत्प्राणनं यतः स्वध-
याग्नेन तत्रैव शक्त्यात्मना लीनेन प्रणीतयन्
स्मितवदित्यर्थः तदेकं कारणमात्माख्यम् ।

हः पादपूरणः ।

वररुचिः

यिता आदित्यः स ह्युदयास्तमयाभ्यां रात्र्यहनी
विभजते स नासीत्.....आनीत् अन
प्राणने प्राणितवत् केवलमित्यर्थः अवातं
अवातान्नाभिप्रदेशादुत्थितो यो वातो मुखना-
सिकाभ्यां निर्गच्छति तद्रहितमलौकिकमेत-
त्प्राणनमित्यर्थः । स्वधया स्वधाशब्दोऽन्नवचनः
स्वधयाग्नेन तत्रैव शक्त्यात्मनावस्थितवदि-
त्यर्थः । तदेव कारणमात्माख्यं ब्रह्म तस्मात् ।
हेति पदपूरणः ।

P.II.502. अपत्यार्थे प्रस्कण्ववत् प्रमगन्दः ।

P.16I. प्रमङ्गदः प्रोऽपत्यार्थे प्रस्कण्व इति यथा ।

Appendix VII.

Additions, Corrections And Revised Emendations VOL. I

P. L.	For	Read	P. L.	For	Read
3. 7.	०दोषैर्दुष्टस्य	०दोषादुष्टस्य	34. 9.	अर्थसूक्त	अर्थस्तूक्त
3. 10.	प्रतिपक्षस्य	निजशाम्वाप्रतिप- क्षस्य	35. 4.	तद्भावाभाविवि- नां०	तद्भावभाविवि- नां० Cf. P. 1. 14. 8, 9.
5. 6.	आवननवन्तो	आहननवन्तो	36. 2.	विशेषणम्	विकरणम्
5. 9.	हन्तेः	हन्ते	36. 4.	०दवशिष्टा०	०दविशिष्टा०
5. 10.	यतो वा	अतः	36. 9.	०दपरात्	०दवरात्
6. 6.	०र्लङ्घतेर्लङ्घने०	लङ्घने लङ्घतेः Cf. N. 4. 10.	37. 2.	भर्तव्यः,	भर्तव्य, vocative
6. 7.	लैस्यते०	लग्न्यतेः Cf. N. 4. 10.	37. 5.	०रत्वाद्दिशेषणं	०रत्वाद्विशेषणं,
6. 7.	लज्जयतेश्च	लज्जयतेश्च	38. 4.	आयुष्मत एव वा	आयुर्वचन एव वा
7. 1.	०दन्नाशनम्	०दध्वाशनम्	38. 9.	वाकशब्दलक्षया	धकधकलक्षण्या
7. 10.	प्रकरप्रक्षिप्ते	प्रकरे प्रक्षिप्ते	39. 1.	विध्वा	विदध्वा
7. 11.	तद्दृष्ट्वा	तं दृष्ट्वा	40. 9, 10.	निःसममित्येत०	निः समित्येत०
8. 4.	Dash after	०र्था should be omitted.	40.	Footnote 17. [क्र. ८-७५-९]	
9. 5.	'स्वरितजितः' ह्या०	स्वरितजितो ह्या० or 'स्वरितजित' इत्या०	41. 1.	Put a fullstop after	न्योषतान् The vedic quotation begins with उद्गने ।
11. 3.	०मपूर्वनपरञ्च	०मपूर्वमनपरञ्च	41. 1.	Put a fullstop after	पराच ।
11. 10.	आख्यातेनाचष्टे	अनाख्यातमाचष्टे	41. 6.	दीध्यमान	दीध्यान
13. 4.	प्रागूर्ध्वमित्यर्थः cf. P. I. 13. Line 8.	प्रागूर्ध्वं चेत्यर्थः प्रागूर्ध्वञ्च	41. 9.	विद्वान्	विद्वन्
13. 11.	च Should be added after	चतुष्टयसंख्या	41. 19.	दृष्टव्यः	द्रष्टव्यः
26. 1.	यद्वा	यथा	42. 1, 2.	शोभने मानन	शोभनेन मानेन
26. 3.	तथापि	अथापि cf. N. 7. 3.	42. 3.	ब्राह्मं	ब्राह्मं
30. 5.	०मानावस्थाप्रत्य०	०मानावस्थाप्रत्य०	42. 7.	समभजमानः	संभजमानः
30. 6.	Add 'तत्' after	उपधारणं	42. 13, 14.	०नापरोधर्मः	०नापरोऽर्थः
30. 11.	त्वेना श्रित०	त्वे श्रित०	44. 2.	वसतीत्यर्थे कथं	वसतीवरी and नाल्लक्षणानां एकधन are cf. AP. 2. 20. 5:- synonyms of वसतीवरीत्येकध- water cf. S.B. नासु च । 3. 9. 2. 16. तदासु विद्वान् देवान् संवेशयत्येते वै वसतां वरं तस्मा- द्वसतीवरीत्ये नाम ।
31. 5.	विनाशि०	विनाशि०	44. 4.	दशा पवित्रान्	दशापवित्रान् Cf.
34. 6.	कर्मोपपदे नभस्य	कर्मोपसंयोगद्योतस्य			
34. 8.	द्योतकश्च	द्योतश्च			
34. 8.	कारयति	कायति			
34. 9.	०ब्रञ्चेतत्	०ब्रञ्चैतत्			

P. L. For Read

1. 45. 5.

45. 2. 'असर्जिषत् Should be omitted.

45. 5. द्यावापृथिवी is also a dual form but the regular classic form is द्यावापृथिव्यौ

47. 12. चेदमेव तस्य चेदमेतस्य

48. 13. अनेकाथ अनेकार्थ

49. 2. तस्याश्चिच्छब्दः तस्यां चिच्छब्दः

49. 8. 'अर्थापय' इति अर्थाय य इति It is not a quotation.

49. 9. सुनामो सुनामो

49. 13. वावकुस्मितम् वावकुस्मितम्

50. 13. किञ्चिद् किञ्चिद्

51. 6. एते एवं ते

52. 11. रूपमा रूपमा

53. 4. कर्म कर्म

53. 8. Sign of interrogation is to be put after तद्वा and कश्चासौ, and to be omitted after उर्थः।

54. 9. वज्रं Should be added after दारणाद्वा

54. 9. तद्वन्नौ तद्वन् ! नौ

55. 1. Footnote 2, read भरद्वाजो

55. 1. ऽजयेथे Should be omitted.

55. 2. पराजिग्येन परा जिग्ये न

55. 4. For यस्य समु- the reading of दायार्थस्य श्रुतेः B. & C. is preferable. See footnote 9.

55. 7. ऽमीरयथस्ताराप- ऽमीरयथः, नाश-
य इत्यर्थः यथ इत्यर्थः Cf
Skanda's com-
men. on RV.
VI. 69. 8.

55. 9. योऽग्निः यो अग्निः

55. 9. यो अग्निः कश्यवाहनः is a quota-
tion from VS. 19. 65. Cf. RV.

X. 16. 11. The reading in

P. L. For Read

the RV. is कश्य for कश्य, but as the commentator has used the word हविः in his explanation, it is clear he read कश्यो and derived his quotation from VS.

57. 13. Add नाम be- नाम is a syno-
fore उदकनामै- nym of Water,
तत् । see Ngh. 1 12.

58. 5. स्यन्दन स्वभावा स्यन्दनस्वभावा,

58. 8. एव शब्देन एवशब्देन

53. 9. न चेतौ न चेतौ

62. 7. अन्यस्थत्वमन्यै अन्यतस्त्वमन्यै

62. 10. मधुस्वादु मधु स्वादु

63. 3. निपात समुदाया निपातसमुदाया

63. 9. आण्डागर्भस्थानि आण्डागर्भस्थानि

64. 5. अक्षसूक्तभियमृक् अक्षसूक्त इयमृक्

64. 6. घोरण घोरण

64. 8. Add मा before काष्ठेत्यर्थः

65. Footnote 19.

प्रोथ प्रोथ

66. 2. दंसन इति दंस इति

66. 4. स निर्लाभो स निर्लाभो

66. 9. निरूप्य निरूप्य

67. 8. कर्त्तृकारकेन कर्त्तृकारके

67. 9. I propose to read यमो यच्छ-

तीति मतः for यमयोश्चिदिति
See N. 10. 19.

67. 10. नि चनेन निर्वचने

68. 12. तषा शिष्टं

68. 12. यद्विज्ञो यच्च नि

69. 14. ऽदित्योऽदितेः ऽदित्यो ऽदितेः

69. 14. एष प्रेत्येष

70. 9. सर्वस्य सर्वस्य वा

70. 10. यः इवोभि- यः सो ऽभि-

70. 11. प्रथममस्यां प्रथमं पूर्वस्यां

70. 12. सीमत सीमात

70. 13. अत्राध्याहार्यः आह्वानाध्याहार्यः

70. 15. Emendation in footnote 14

P. L. For Read

'कान्तरुचीः' etc. is cancelled.

71. 3. विवृतादिक् करो- विवृता दिवा क-
ति रोति
71. 5. ०म्यर्थादतो ०म्यर्थादन्यो
72. 12. एव एक
73. 6. कारणमपरमञ्जं कारणं परमञ्जं
73. 14. ध्वरतिहिंसा० ध्वरतिहिंसा०
75. 8. व्यक्त्यर्थस्याक्षी व्यक्त्यर्थस्याक्षि
75. 10. विध्वेव विद्वध्वेव
75. 13. क्रच्छन्तीव क्रच्छन्ती इव
75. 14. नपुंसकस्यात् 'वा नपुंसकस्य'
'छीनद्योनुम्' Pa. 7. 1. 79.
'आच्छीनद्योनुम्'
Pa. 7. 1. 80.
- Footnote 24 [Pa. 7. 1. 79,
80.]
75. 15. क्रच्छन्तीति क्रच्छन्ती इति
75. 15. गच्छन्तीव गच्छन्ती इव
76. 1. ख खे
76. 1. ०लक्षण लक्षणे
76. 2. क्रच्छन्तीवे० क्रच्छन्ती इवे
76. 6. ०र्थस्य दर्शन० ०र्थस्यादर्शन०
76. 12. 13. कर्मणः¹⁹, ०कर्मणः, विद्व¹⁹०
विद्व०
77. 8. यजुर्ब्राह्मणेषु च यजुःषु ब्राह्मणेषु च
77. 8. येऽप्रवृत्तेऽर्थे ये प्रवृत्तेऽर्थे
77. 11, 13. ०वाक्यार्थ वाक्यार्थप्रति०
प्रति०
78. 3. संभवात् । निष्प्र- संभवात्निष्प्रयाज-
योजनत्वं तेषां नत्वम् । तेषां
78. 5. निपातोदाहरण० नियतोदाहरण०
78. 7. विज्ञायते विज्ञायेत
78. 14. बहुपत्या बहुपत्या
79. 1. बिभ्यन्तो बिभ्यतो
79. 1. वाश्यन्तेऽल्पशी- वाश्यन्ते, अल्प-
तत्वात्, शिशिरं शीतत्वाच्छिशिरं०
79. 4. The Svarita accent is on द्रा
and not on या
79. 12. The anudatta accent is on

P. L. For Read

दं and not on ह

79. 15. ०भावः । पूर्वपदस्य ०भावः पूर्वपदस्य
च मध्योदात्तत्वं च मध्योदात्तत्व-
संगतम् । संगतम्
80. 11. प्रतिवचः प्रति वचः
80. 12. हरमे is unnecess-
ary.
- संप्र० संप्र०
80. 13. प्रतिशृण्वित्यर्थः प्रति शृण्वित्यर्थः
81. 2, 3. न वै सुविदुरिव ..... Cf.
न वै सुविदुरिव मनुष्या यज्ञं तस्मान्न
सर्वं इवधर्मेति ..... दक्षिणामेवैतां
ददाति यज्ञस्याद्धर्मा इष्टी वा एतेन
..... काठके १।१३॥
न वै सुविदुरिव मनुष्या यज्ञम् ।
तस्मान्न सर्वं इवधर्मेति । यदक्षिणां
ददाति यज्ञस्यार्धः । कापिष्ठले ८।१
न वै सुविदुरिव मनुष्या नक्षत्रं मीमां-
सन्त इव ह्यदितेन वाव पुण्याहं
पुण्याह आधत्ते ।
काठके ८।३॥ कापिष्ठले ६।८॥
82. 2. मदतीत्यर्चितकर्मा मदतीत्यर्चनिक-
र्मा
82. 2. Footnote 4. [निघ. ३-१४]
82. 5. बिभेम च बिभिमश्च
83. Footnote 2. [यतश्च निर्धारणम्
Pa. 2. 3. 47.]
84. 3. संविज्ञात० संविज्ञान०
84. 13. चेच्छब्दश्च शब्द- चेच्छब्दश्चशब्द-
स्य, स्य,
85. 1. आसंजनीति आसंजनीति
86. 10. गितमाह गितं तमाह
87. 2. चाननुगतित्वा० चाननुगतत्वा
Cf. I. 86. 5.
87. 4. यदेतेर्निवि यदेतेर्णिचं
88. 2. अशन प्रत्या० अशनप्रत्या०
92. 1. भविष्यत्या भविष्यत्या ।
92. 8. प्रवृत्तिस्ताम् प्रवृत्तिस्तम्
93. 9. व्याकरणस्य व्याकरणस्य

P. L.	For	Read
94. 10.	०षिद्धार्थः	०षिद्धार्थाः
95. 1.	विघ्नन्	निघ्नन्
95. 8.	संचुकोचयति	संकोचयति
96. 16.	०महे	०महे
101. 15.	प्रेषण	प्रेषण
104. 5.	Anudatta accent is on धी	and not on प
104. 16.	०स्यामौ	०स्यामो

P. L.	For	Read
106. 8.	कुर्वश्च	कुर्मश्च
108. 9.	लिङ्गाभावात्	लिङ्गभावात्
104. 16.	०पदशार्थ	०पदेशार्थ
118. 6.	कल्पितकादित्वा०	क.पिलकादित्वा० Cf. संज्ञाछन्दसोर्वाकपिलकादीना- मिति वक्तव्यम्। महाभाष्य ८।२।१८
119. 2.	प्राणिबिल०	प्राणिवध०
121. 2.	ब्रह्मणाध्या०	ब्राह्मणध्या०

VOL. II

P. L.	For	Read
2. 1.	इत्येतत्	इत्येतद्
4. 1.	तिरश्च	तिरश्चा
4. 2.	०मयवार्थ	०मयवार्थाः
4. 2.	प्रणीनं	प्रीणनं
6. 4.	०वर्णासामा०	०वर्णसामा०
6. 13.	०प्रारत्वेन	०प्रकारत्वेन
7. 13.	अवकृतायाश्च	अविकृतायाश्च
8. 11.	विस्तार०	विस्तर० See also II. 15. 4.
8. 12.	अवत्तमिमि	अवत्तमिति
11.	Footnote 25.	Read पा. ६-१-३७
12. 2.	०दूरार्थे	०दूरार्थ
12.	Footnote 5.	Read पा. २-१-३९
14. 7.	उकार०	ऊकार०
15. 2.	द्वारो जवतेर्वा	द्रवतेर्वा वारयते र्वा is a quotation from N. 8.9.
16. 1.	श्रूयतेः	श्रयतेः
16. 2.	इकारस्य	अकारस्य
17. 9.	०गन्धि०	गन्धि०
17. 12.	त्वा त्वा	त्वा त्वां
17. 15.	०रश्चशब्दं	रश्च शब्दं
18. 2.	मांसपचनी	मांसपचनी
18. 8.	लट्	लट्
18. 9.	सैनानिकेन	सैनानीकेन
18. 10.	परस्या	परस्या
18. 13.	दिदिहीत्य०	दिदीहीत्य०
19. 1.	दिदिहीत्य०	दिदीहीत्य०

P. L.	For	Read
19. 5.	दिदिहि	दिदीहि
19. 7.	यदादीधे	यदादीधे
19. 12.	बप्मन्	बप्मत्
19.	Footnot 10.	[पा. ६-१-३७]
20. 7.	तत्रेस्थादि	तत्रेत्यादि
21. 2.	वित्तिनि	क्तिनि
22. 1.	०तेनाभिः प्रत्य०	०त्वेनाभिप्रत्य०
22. 8.	ईडामहे	ईडमहे
22. 9.	सर्पयन्तः	सपयन्तः
23. 3.	इत्यविशेषो०	इति । अविशेषो०
24. 1.	ब्रीहि	ब्रीहिं
24. 1.	ददाति	दाति
24. 4.	०शब्द	०शब्दं
24. 7.	स्मेच्छ०	स्लेच्छ०
25. 10.	त्वा त्वा	त्वा त्वां
27. 1.	०ऽध्वर्यवादिषु	०ऽध्वर्यवादिषु
27. 6.	दण्ड्यः पुरुषः	दण्ड्यः, पुरुषः इति, अभि०
27. 11.	दा इत्यस्य	दद इत्यस्य
28. 2.	अधारयन्तः is	unnecessary.
29. 1.	नाष्टिकैः	नाष्टिकैः cf मनु० ८-२०२ नाष्टिको लभते धनम् ।
36. 2.	०षङ्गश्च	०षङ्गश्च
36. 16.	०धीतिनेनेति	०धीतिनेति
42. 3.	सादनात्	सदनात्
45. 2.	शुक्रा	शुक्रौ
44. 7.	मिश्रणसंभवात्	मिश्रणासंभवात्

P. L.	For	Read
45. 2.	बोधस्सूप०	बोधस्सूप० (वा + उधस्सु + उप)
46. 11.	अभूम	अभूम
50. 5.	धर्ता	सर्ता । cf. RV. SK. 6. 56. 3.

Full stop should be omitted
after सूरः

50. 5, 6.	०कृति देव०	०कृतिस्वादेव०
51. 5.	सुषुम्न	सुषुम्न
51. 8.	वषट्	वाट्
52. 1.	०रच्छा०	०रश्शा०
52. 3.	वषट्	वाट्
52. 5.	वष् शब्दस्यैव	वाषट्शब्दस्यैव
54. 3.	तंदुरु०	तंदुरु०
54. 4.	वा	वां
54. 11.	याप्तिरित्यर्थः	व्याप्तिरित्यर्थः
54. 13.	अर्वागिद्	अर्वागिद्
57. 8.	इषया अकार	इषयन् यकार
57. 8.	एवं कर्मासि	एवंकर्मासि
59. 7.	दधति०	दधाति०
62. 14.	चैतत् । उदकानि	चैतदुदकानि ।
63. 7.	०र्निनाम०	०र्निर्नाम०
65. 1.	पुलिङ्ग०	पुलिङ्ग०
66. 6.	पुलिङ्गाः	पुलिङ्गाः
66. 9.	नपुंसकस्त्रीलिङ्गे	पुंस्त्रीलिङ्गे
68. 4.	पुलिङ्ग०	पुलिङ्ग०
70. 3.	निष्कम्भ	विष्कम्भ
70. 5.	०अन्तराश०	०अन्तःश०
73. 11.	०स्मृते	०स्मृतेः
74. 2.	दूषिता	इषिता
74. 6.	गतेरु०	एतेरु०
74. 8.	पुरुषः	पुरुषः
77. 3.	०वात्मावा०	०वात्मनाव०
78. 1.	०नुर्व्या०	०नुर्व्या
78. 2.	शमस्यै	शमस्मै
78. 6.	जायमानो	यजमानो
80. 14.	कस्मान्	कस्मात्
81. 1.	०पेक्षया दीप्तः ।	०पेक्षयादीप्तो भासां भासा

P. L.	For	Read
83. 6.	आदितेः	अदितेः
84. 2.	०काल	०कालं
84. 3.	नियमः	निगमः
84. 7.	अवश्रथयः	अवश्रथय
84. 12.	रसाहरणाच्च	रसहरणाच्च cf. N 3. 16; 11. 5.
84. 15.	मध्यमश्च	मध्यमञ्च
84. 18.	प्रङ्गा०	०प्रसङ्गा०
85. 3.	इत्यन्येषां	इति । अन्येषां
86. 4.	रश्मिभि	रश्मिभी
86. 13.	सुमना	सुमना
86. 15.	०ज्योरिति	०ज्योतिरिति
87. 16.	०भूता	०भूताः
88. 2.	०कर्मणः । एतद्रूपं	०कर्मण एतद्रूपम्
88. 2.	संगच्छते	संगच्छन्ते
88. 10.	गवतते	गतवते
89. 2.	उमादः पुरुषः	उतादः परुषे
89. 5.	भासां	भासं
94. 1.	बलानीन्द्र	बलानीन्द्र
101. 6.	आकरोऽप्यर्थे	आकारोऽध्यर्थे
101. 8.	कथा	तथा
102. 2.	०रर्जुनञ्च	०रर्जुनञ्च
103. 1.	वैश्वानरी०	वैश्वानरी०
104. 1.	०पेक्षयोप०	०पेक्षयोप०
104. 4.	०भ्राणीति	०भ्राणीति
110. 5.	शैघ्रयात्	शैघ्रयात्
111. 4.	उपरमध्वं	उपरमध्वं
111. 6.	ययतो	च यतो
113. 10.	विस्तीर्णा	विस्तीर्णाः
113. 10.	प्रगृह्य	प्रगृह्य
114. 5.	शोभान०	शोभन०
115. 8.	लोटि	लेटि
117. 8.	क्रतुं	क्रतुं
117. 14.	इत्याभ्यास०	इत्याभ्यास०
118. 10.	उषसः	उषसः
118. 12.	०पांस्वदेः	पांस्वदेः
120. 7.	०त्वाच्चेपां	०त्वाच्चेपां
123. 5.	०दुदुर०	०दुदुर०
123. 16.	स्त्रीपुंस०	स्त्रीपुंस०
128. 7.	अभ्रातृका०	अभ्रातृका०

P. L.	For	Read
128. 8.	आभ्रतृका०	अभ्रातृका०
131. 1.	पुनर्देविष्यामि- ति	न पुनर्देविष्यामी- ति
132. 16.	पुनर्देहितुः	पुनर्देहितुः
135. 6.	०कुल—	०कुल
136. 5.	मतेः	मनेः
137. 10, 11.	रक्षस्व०	रक्षःस्व०
140. 11.	सक्षयः	स क्षयः
143. 5.	अन्धः	अन्धः
148. 16.	अम्बुराणुका०	अम्बुर ल्युका०
149. 19; 150. 1.	The emended text of mss. A is the following 'वियातयत इति वा वियातयेति वा' विविधं यातयति शत्रूनि वियातः तस्य सम्बोधनं, विपूर्वस्य यातयते- र्वां शे प्रत्यये वियातयेति । विया- तयेति वियातरिति वेति पाठान्त- रम् । The emended text of mss. B. C. D. is the following वियातरिति वा वियातयेति वा । विविधं याति शत्रूनि वियाता, तस्य सम्बोधनं, विपूर्वस्य यातयते- र्वां शे प्रत्यये धारयः पारय इति वत् तस्य सम्बोधनम् वियातयेति । वि- यातयेति वा वियातयितरिति वेति पाठान्तरम् ।	
151. 5.	मनुष्या—	मनुष्या
157. 6.	स्वावा	स्वावान्
157. 14.	०भ.र्थस्य	०मानस्य
157. 14.	०र्थोपयोग ।	०र्थे प्रयोग Cf. N. 7. 31.
157. 19.	अग्निघातौ	अग्निवातौ
158. 7.	रहन्ति	हरन्ति
158. 13.	०णमाचै०	णामाचै०
161. 1.	वात्यथानि	चात्यथानि
162. 16.	वादि०	इवादि०
165. 3.	०पठाठः	०पपाठः
165. 5.	०बन्धनो	०मन्धनो
167. 4.	मनुष्य०	न मनुष्य०

P. L.	For	Read
167. 8.	सामान्येन	सामान्येन
167. 15.	सहावे हि	सहावेहि
168. 7.	०भ्राजननेन	०भ्राजनेन
168. 14.	यदा	तदा
168. 17.	अततेर्वा	तनोतेर्वा Cf. II. 169. Line 15.
169. 8.	व्याप्यश्च क्षेत्रश्च	व्याप्यञ्च क्षेत्रञ्च
172. 8.	कुत एवमुच्यते ?	कुत एवम् ? उच्यते
172. 12.	०सनर्थो	०सन्नर्थो
172. 15.	तविष्यतते	तविष्यते
172. 16.	सनन्तस्तु	सनन्तस्तु
172. 16.	तावधिषति	तितावधिषति
173. 10.	मनोजात०	मनोजात०
175. 5.	स इत्युपमा	सत्युपमा
175. 7.	वदेत्	वदिति
175. 13.	न चिन्वाथा	न चिन्वाथा (न चित् नु आ था)
176. 7.	स्वरशब्द०	स्वःशब्द०
176. 11.	जनयन्तम्	जयन्तम्
178. 1.	द्वयाहारे (?)	ऽध्याहारे
183. 16.	प्रतिदिस्सा	प्रतिषेधात् (cf. 'जिघ्रः संज्ञायां प्रतिषेधः—महाभाष्ये p. II. 92.)
184. 11.	तन्वात् (?)	तद्वान्
184. 18.	भारताः	भरताः
184. 19.	करवः	कुरवः
185. 1.	क्रत्विग्भिः	क्रग्भिः
185. 9.	अध्येषितस्य	अध्येषितस्य
185. 15.	घर्म	घर्म
187. 10.	अपित्व	अपित्व
187. 14.	आपः	अपा
191. 4.	होता	हन्ता
191. 6.	क्षिप्रकारी	क्षिप्रकारी
192. 1.	स्वतंचले	स्वतंचले
192. 10.	म इत्यपभितमः	मख इत्यपठित-
	वि	मपि
192. 11.	महो	मखो
193.	Footnote 1.	खण्डारम्भस्य खण्डस्य समाप्ति निर्देशो न दृश्यते न दृश्यते

P. L.	For	Read
193. 13, 14.	मन्त्रद्वार	मन्त्रद्वार
195. 3.	विस्मरणार्थः	स्मरणार्थः
197. 8.	गतः । प्रत्ययो- ऽपि	गतः प्रत्ययोऽपि ।
198. 12.	सेनानामभि०	सेना तामभि०
201. 7.	अज्जणां	अज्जणाम्
201. 12.	ताति	तानि
201. 12.	बहुस्तुती०	बहुस्तुती०
201. 15.	ऋताति	ऋतानि
201. 15.	इष्यते	उष्यते
202. 8.	कार्षाम्	कार्षाम्
203. 6.	प्रसार्थ०	प्रासार्थ०
203. 6.	श्याघकृत् एव	श्यामयकृत् एव
	कालेयकार्थं ।	कालेयकार्थ्यादव-
	अवदा०	दा०
203. 7.	श्यायतेरित्यर्थस्य	श्यायतेर्गर्थस्य
203. 12.	श्वेतस्यां सं	श्वेतम्मांसं
204. 4.	योनिमिति	योनिरिति
204. 20.	भजेन्निरु०	भजेन्निरु०
205. 1.	नवैवाख्या०	नामैवाख्या०
205. 1.	येन	नाम
205. 2.	तो	नो
205. 5.	मिहो०	मंहो०
205. 6.	दर्शति	दर्शयति
206. 6.	तुव	तव
206. 6.	मेहनास्ति	म इह नास्ति
206. 7.	इत्येपं	इत्येवं
206. 8.	असह्येय०	नस्तदित्य०
206. 9.	ऋत्या	ऋताया
206. 9.	ऋस्य द	ऋस्येदं
206. 11.	दादरणाद्वा	आदरणाद्वा
206. 13.	ऋसः	द्रसुः
207. 1.	इत्यस्मि । सो-	इति । अस्मिन्
	मा०	सोमा०
207. 2.	इत्याधि०	इत्यधि०
207. 10.	दमेदं (?)	ममेदं
208. 4.	ऋहानार्थ०	ऋहार्थ०
208. 5.	यथोक्तमश्वा०	यथोक्तमश्वा०
208. 8.	ऋयोक्ती	ऋयोक्त्री०

P. L.	For	Read
208. 13.	दाबुपादाय	प्रतिपदादाबुपादाय
208. 13.	निहत्या०	विहत्या०
209. 7.	सजत्येवं को	संतपत्येकं
209. 7.	परीस्था०	परीस्था
210. 3.	उत्तरेणा०	उत्तरणा०
210. 4.	ऋमुत्तारतम्	ऋमुत्तारयतम्
210. 5.	विहन्नो	व्यदन्तो
210. 15, 16.	सुवर्ण	सुपर्ण
210. 16.	दीपति	दीपति
211. 2.	ऋमवाप्नुवन्	ऋमनाप्नुवन्
211. 3.	ऋजालये	ऋजाले
212. 6.	एषिन्नापि त्वत्सा-	एषिन्ना वा त्वत्सा-
	ध्यस्य पलस्य	ध्यस्य फलस्य
	द्रव्यं वा	द्रष्टा वा
212. 16.	वा सन्ति कानि	सन्ति कानि वा
212. 16.	या	यथा
212. 17.	च सम्बन्धः	गर्दभत्वजात्या च
		सम्बन्धः
212. 18.	चोष्णेन च	शितिनापरभाग-
		गते चोष्णेन
213. 5.	तात्	'तस्य तात्'
213. 8.	आद्येप्येवंरूप	अन्येप्येवंरूपा
213. 9.	यथाक् चोयक्	यथा 'क्त्वो यक्'
		[Pa. 4-1-47]
213. 9.	'भत्वाशयत्रदे	'हत्वाय शत्रून्
	विभजस्ववेद'	विभजस्व वेदः'
		RV. 10-28-2
213. 19.	आननकेन	आहननेन
213. 19.	संगत	संगतिम्
214. 5.	कीनाशः	कीनाशः
214. 6.	शुनः	शुनो
214. 6.	भेदम्, उद०	भेधमुद०
214. 12.	श्रुष्टि	श्रुष्टि
214. 15.	ऋलक्षणे तत्पूतं	ऋलक्षणेन पूतं
214. 16.	प्रियमाणं	प्रियमाणः
214. 18.	इधिरैणैव तुर्य्यव्यु-	मदिर इधिरैणैव
	त्पत्तिः	त्वस्य व्युत्पत्तिः
215. 3.	तपिष्ठेन	तपिष्ठेन
215. 4.	ऋबन्धिनी प्रणय०	बन्धिनी न प्रणय०

P. L.	For	Read
215. 5.	तं यच्छति यद्वा स	तमिच्छति यः स
215. 7.	०त्मानो०	०त्मनो०
215. 7.	अभिप्रायाः	अभिप्रायान्
215. 9.	०सन्ति	०सति
215. 9.	०च्छन्ति	०च्छति
216. 4.	०क्षतत्वात्	०क्षितत्वात्
216. 6.	वेत्ये०	वेत्ये०
217. 6.	संपिब	स पिब
217. 15.	दुत्वाद्वा	स्वादुत्वाद्वा
219. 5.	०मनुदिति (?)	०मनुवदति
219. 7.	मनुपि	मनुपि
220. 5.	काल्परनाम्ना	चापरनाम्ना
220. 7.	अक्षत सस्कुव- न्ति	अक्षतं संस्कुर्वन्ति
220. 8,9.	प्रज्ञातार्थत्वाद् वाचः प्रज्ञानं म- नश्च केचित् । अतश्च भाष्ये 'अकृषत भाष्ये प्रज्ञानम्' इत्यभि- धीयते	प्रज्ञानार्थत्वाद् वाचः प्रज्ञानम्, केचिद् 'अकृषत भाष्ये प्रज्ञानम्' इत्यभि- धीयते
220. 17.	पात्र०	चात्र०
221. 6.	०तद्वत् । भद्रं	०तद्वद् भद्रम् ।
221. 15.	०यमकारः	०यमाकारः
222. 5.	कृष्णादे०	कृष्यादे०
222. 7.	भाष्येऽपि सत्सं- हित्यत इत्यर्थः । यत इत्यर्थकथनं न कथम् ? न न श- ब्दार्थविवरणं व्दार्थविवरण ।	भाष्ये चित्तं संहि- त इत्यर्थः । यत इत्यर्थकथनं न कथम् ? न न श- ब्दार्थविवरणं व्दार्थविवरण ।
222. 15.	अवनयतीत्यर्थ	अपनयन्तीत्यर्थः
222. 19,20.	वासर इत्ये०	वासरित्ये०
223. 14, 15.	अहा तत्	अहस्तत्
224. 3.	कर्मणा यदाख्ये- येनाह ।	कर्मणोदयाख्येना- हः ।
224. 12.	इकारो *	उकारो
226. 4.	य अन्तर (?)	येऽन्तास्ते
227. 10.	एनं	एणं
227. 13.	एन०	एण०
228. 4.	योगेद्वेन	योनिद्वयं
228. 10.	यतिक्षो (?)	तितिक्षा

P. L.	For	Read
229. 7.	नाश्व०	नानश्व०
229. 10.	शाक०	शाप०
229. 10.	मदीया तव सायकं	मदीयतपोसायकं
230. 11.	०मन्तेरात्मनः	०मन्तरात्मनः
232. 17.	०करणाभिः	०करणाभिः
233. 8.	तते	एते
233. 9.	प्रथितृभः	प्रयाग्याः
233. 9.	०नाम्नी	०नाम्न्या
235. 1.	नः	न
235. 4.	तत्रात्मनि	तत्राद्यानि
235. 5.	एदसत्वादनव- गतम्	एनत्सत्वादनवगतम्
236. 6.	उदकेचरो वा	शुन्ध्युरादित्य उद- केचरो वा
236. 9.	अद्यमन्नदनादन्नं	अद्य इत्यदनादन्नं
237. 8.	एवणिन	एषणिनः
237. 13.	छान्दसत्वात् । दसुगागमश्रिये	छान्दसत्वादसुगा- गमः । श्रिये
238. 3.	इषितारो	एषितारो
238. 14.	प्रत्युहमानत्वा- दहःशब्देन	प्रत्युहमानत्वाद्वा- हःशब्देन
240. 12.	धृषिरभावे	धृषिरभिभावे
241. 8.	यतः	य इति
241. 14.	अथ	अथ
241. 17.	क्षिप्यमाणे	क्षिप्यमाणे
241. 19.	विमुच्यन्ते	विमुच्यन्ते
242. 1.	शत्रुभि०	शत्रुभि०
242. 1.	द्रव्यमाना	द्रव्यमाना
242. 2.	०र्भागभूमिः	०देवभूमिः
242. 8.	वहति	हन्ति
242. 13.	मां विहायस	मां वायस
242. 13.	दयतिना०	डयतिना०
242. 15.	सजोषसा	सहोषसा
243. 6.	अनेकार्थः ।	Should be omitted
243. 10.	सदु०	सेदु०
246. 5.	सामर्थ्यादिदम्	सामर्थ्याद् धनम्
246. 7.	इत्यकुपरणं	इति । अकुत्सितं परणं

P. L.	For	Read
246. 8.	पालस्य	पालनस्य
246. 9, 12.	दावं	दाव
246. 12.	अकूपरणस्येति	अकूपरणस्येति
246. 13.	वरणं परणं	परणं वरणं
246. 14.	अकूपारः	अकूपारः
247. 12.	शपेः	शपः
248. 1	आकर्षण	प्रकर्षेण
248. 11.	च्यवनमि०	च्यवानमि०
250. 5.	दृष्टावित्यर्थः	वृष्टावित्यर्थः
250. 10.	अनवगत०	अवगत०
250. 11.	असुक्प्रत्य०	असुन्प्रत्य०
250. 11.	अनाज्ञानवग०	अनाज्ञानवग०
250. 12.	अणावगत०	अणानवगत०
250. 13.	नैव गताः	ते अनवगताः
250. 14, 15.	अनैका०	अनेका०
251. 4.	'चकारणान्नु रजाशया'	चरकाणान्नु 'रजाशया'
251. 16.	अरादिष्टो०	अरादिष्टो०
251. 16, 17.	नियुतो	Quotation from वायोरिति Ng. 2. 15.
251. 17.	इत्थम्भूलक्षणे	इत्थम्भूतलक्षणे
252. 2.	अजनन०	अनयन०
252. 16.	अरात्रय०	अरात्रेय०
263. 8.	वा प्राप्नुवन्तम्	वा प्राप्नुवन्ति
253. 10.	शुद्धं केवलं	अशुद्धं न केवलं
253. 13.	सहृष्टौ	संहृष्टौ
253. 13.	अनुग्रह०	अनुग्रह०
253. 18.	अमुच्यते	अमुह्यते
254. 6.	वर्धयन्त्यो	वर्धयन्त्यो
254. 17.	प्रशस्याः	प्रशस्याः
254. 17.	वसूयवोः	वसूयवः
256. 12.	कृतप्रत्ययः	कृत्यप्रत्ययः
256. 18.	जु	गुरु
257. 3.	अतीरे बालिश- समा०	अतिरेकबालिश- समा०
259. 7.	अजाय०	अजात०
259. 11.	वा ण्यन्तस्य	पातेर्ण्यन्तस्य वा
	वा पाथिता	पालथिता
259. 11.	रक्षयितव्येत्यर्थः	रक्षयितेत्यर्थः

P. L.	For	Read
260. 8.	जातिवचनः ।	जातिवचनः । सा
	संजाति०	जाति०
260. 10.	अरिक्षाख्यातम्	अरिक्षाख्यम्
261. 1.	द्वे नात्मनस्ततः	द्वे नैकस्ततः
261. 6.	चतुर्थ्या । अत्र	चतुर्थ्या अत्र
261. 13.	शंसु०	शमु०
261. 16.	प्रां पापत्वं	अपापत्वं
261. 16.	दधाति धत्त	दधात धत्त ।
261. 16.	एव एते	एवमेते
261. 19, 20.	अदात्तत्वान्	अदात्तत्वम्
261. 20.	यो नित्यमुदात्तः	योऽनित्यमुदात्तः
263. 3.	अकाना	अकानां
263. 5, 6.	नित्यं त्रिपूर्वं- त्वाच्च त्वयाच्चि	नित्यमवपूर्वत्वाद्- थान्वयाच्च
264. 16.	अभ्यस्तेः	अभ्यस्तः
265. 3.	अनौमतत्	अनामैतत्
265. 4.	अभिनुभि (?)	आ हिनुहि मर्या-
	मर्यादायाम्	दया
265. 6.	पतिर्न राशे	पतिरीष्टे
266. 5.	एवम०	एनम०
267. 13.	मन्दनं	मन्दनं
267. 14.	इतिठनौ	इतिठनौ
267. Footnote 17		[पा० ५-२-११५] सूत्रे महाभाष्ये ।
269. 7.	अमपिचिद्वाना०	अमपिधाना०
269. 8.	अवगच्छतमा०	अपगतमा०
269. 12.	दंस्यन्त	दंस्यन्त
269. 19.	मन्वना	मन्वाना
270. 2.	ददातीत्यर्थः	ददातीत्यर्थः
271. 5.	अमुस्त्राविणं	अमुस्त्राविणं
271. 16.	जनयद्यै	जनयत्यै VS. 1. 22.
271. 21.	मैत्रावरुणीनां	मैत्रायणीयानां
272. 20.	नियमो	निगमो
274. 8.	द्वान्देशो वा	अन्वादेशो वा
274. 11.	अस्य	अस्य
275. 1.	अणादिष्टस्य	अणानादिष्टस्य Cf. line. 14.
275. 2.	इत्यर्थ०	इत्यत्र
275. 15.	अल्पवानर्थः	अल्पीयोऽर्थः
275. 18.	अल्पीयार्थ०	अल्पीयोर्थ०

P. L.	For	Read
275. 20.	०मनुदात्तमिति	०मुदात्तमिति
276. 9.	नेददित्यर्थ	रान् ददित्यर्थः
276. 10.	यस्यासव०	यस्यासवा०
276. 12.	अजानां च	अजनाश्च
276. 12.	वा Should be omitted	
276. 13.	ऊ	उ
276. 17.	अतिघृणे	आघृणे
277. 1.	०न्हुवे	हुवे
283. 8.	संवत्समा०	संवत्सरमा०
287. 9.	०समा०	०सामा०
288. 4.	संश्रुतिकर्मा	सश्रुतिगतिकर्मा
288. 5.	असज्जमाने	असज्जमाने
288. 9.	इशाते	ईशाने
१८९. 1.	वनुष्टापो	वनुष्भावो
289. 8.	विलुम्पयितु०	विलोपयितु०
289. 9.	०जनना०	०जना०
289. 10.	०र्तुभि०	०र्तुभि०
290. 14.	पतते वा Should be added after पापः ।	
291. 13.	भदन्तेः	भन्दतेः
292. 3, 4.	तम् अकृवेन् तम् अकृण्वन् त्रेधा त्रेधा हु भुवे कम् भुवे कम् । क.	
	१०-८८-१०	
	कबीसे अतिम्	कबीसे अत्रिम्
	क. १-११६-८	
292. 12.	०ध्याह०	०ध्याह०
292. 13.	स्तोप्यामि	सोप्यामि
293. 4.	यादशेनाश्वैः	यादशमश्वैः
295. 6.	आचार्यगोवि०	आचार्यवि०
295. 9.	अष्टेत्यनवगमः	आष्टेत्यवगमः
295. 9.	अशिष्टेति	आशिष्टेति
295. 9.	क्षीय०	क्षिय०
295. 10.	०क्षयिषी०	०क्षैषी०
295. 10.	०रीरिति	०रीदिति
296. —	Footnote 2. RV. १०-८९-६	
297. 6.	०च्यन्	०च्यन्ते
297. 7.	सर्वाङ्गभ्यो	सर्वाङ्गभ्यो

P. L.	For	Read
297. 7.	सास्त्राय०	सास्त्राय०
297. 13.	क्षयन्ति	क्षियन्ति
297. 15.	यदान्भक्षाः	यदा अक्षाः
298. 19.	कृतिनास्यसंज्ञा-	क्तिच् न अस्यासं-
	त्वात् किति	जात्वात् किति
299. 1.	चान्तोदान्तः	चान्तोदात्तः
299. 5.	त्वा त्वा	त्वा त्वां
299. 5.	रथो	रथं
301. 4.	०मविन्दन्	०मविन्दत्
301. 4.	जानानि	जातानि
301. 9.	विन्ददिति	अविन्ददिति ।
301. 9.	विचारणा सर्वा-	विचारणासत्तार्थ०
	र्थ०	
301. 9.	०सङ्गा	सङ्ग०
301. 10.	विन्ददिति	अविन्ददिति
301. 10.	यति	लुङि
303. 7.	भक्षितवान्	भक्षितवान्
303. 8.	०पक्मार्थयोग्य०	०पक्मोपयोग्य०
304. 10.	स्तोतृ	स्तोतृभ्य
304. 12.	०मारोषण०	०मामोषण०
305. 18.	संभर्तुभिः	संभक्तुभिः
305. 20.	परस्यो०	वरस्यो०
306. 3.	०रसत्यङ्गिरः०	०रसत्यप्यङ्गिरः०
306. 11.	०पदात्ममा०	०पदमात्मा०
307. 10.	वराहा	वराहव
309. 4.	धृत्या गच्छन्ति	प्रत्यागच्छन्ति
310. 1.	इत्युपपाठस्तोषः	इत्युपपाठस्तासाम्
310. 5.	पचादिव्यभिक्-	पचाद्यचिकत्वा०
	त्वा०	
310. 7.	वृधत्वाद्विषु व-	उञ्छाद्विषु प्रवृद्धा-
	द्वाद्विषु वा वृ-	द्विषु वा ऽवृत्कृत-
	वकृतत्वात्	त्वात्
311. 4.	ते तव	तेन
311. 5.	तन्वन्त	तद्वन्त
311. 7.	ब्राह्मणाः शंस्यो-	ब्राह्मणाच्छंस्यादी-
	नीनवेक्ष्येदं	नपेक्ष्येदं
311. 7.	ब्राह्मणा अपि	ब्रह्मणो ऽपि
311. 12.	रथश्चक्र०	रथचक्र०
313. 12.	अवीत्युपसर्गश्च	अतीत्युपसर्गश्रुते०
	ते०	

P. L.	For	Read
314. 2.	मां	वां
314. 7.	दत्त	दत्थ
314. 7.	०रतेनृ	०स्तोतृ०
314. 10.	यथासाविद्य तेन	यथासाविद्येतेन
314. 10, 11.	कथमापस्त-	असावस्ततरोऽ
	न्तरो अस्मा-	स्मादिति ।
	दिति ।	
314. 11.	एवमेथति	एवममुथेति
314. 12.	अयमेकतरो	अयमेततरोऽमु-
	युष्मान्	ष्मात्
All the passages are quoted from N. 3. 16.		
315. 5.	०सामन्यात्	०सामान्यात्
315. 8.	सना ^६	सना ^७
315. 9.	यात्वञ्जिता-	या त्वं चिता
	स्यां ^७	अस्यां ^८
315. 10.	भिञ्जिताभि ^{१०}	चिदाभि ^{१०}
315. 17.	आदिरसि ^{१०}	अदितिरसि ^{२०}
315. 19.	एधि लभले ^{२१}	एधि भव ^{२२}
316. 3, 4.	मन्यतां माता	मन्यतामनु
316. 6.	०गुणे	गुणं
316. 7.	व माव०	त्वामाव०
316. 9, 10.	चितकृत्यादि	चिता इत्यादि
316. 13.	उदारणे	उदाहरणे
316. 15.	०क्षत्राय	०क्षत्राय
316. 21.	०मेव	०मेव
317. 13.	०न्येवं	न्येव
317. 14.	०नामेद	नामेदम्
317. 16.	द्युग्नं	द्युग्नं
318. 7.	ऋषिर्मतो	ऋषिर्मन्त्रो
319. 12.	अव्ययानि	अव्ययानि
319. 15.	वसतिः ये पर्येक-	वसतीवयेकधना-
	धनाख्यम्	ख्यम्
320. 3.	राश्मभिः	राश्माभिः
320. 5.	तथा	यथा
320. 16.	०वधया अन्यानि	०वधादीनि
321. 3.	तुद्यते इति	तुद्यतेरिति
321. 6.	तस्य पठितं	तर्ह्यपठितं
321. 7.	हुरण्यति०	भुरण्यति०
322. 7.	ग्रन्थ०	अन्य०

P. L.	For	Read
323. 5.	संयजते	संयतते
323. 13.	चेष्टाव्यष्टा	वेष्टा व्यष्टा
323. 14.	क्रिया०	क्रिया०
326. 13.	०मते	मतः
327. 16.	०मेने०	०येने०
327. 18.	उपलक्षयितुं	उपक्षयितुम्
327. 20.	०मित्यव०	०मित्यव०
327. Footnote 12.		पा. ६-४-१५४१
328. 6.	जयन्ती०	जनयन्ती०
329. 9.	श्रद्धाती०	श्रद्धाप्रती०
329. 16.	०विशेषः	०विशेषाः
330. 10.	०वोदारणम्	वोदाहरणम्
331. 2.	मन्त्रवृत्त्या०	मन्त्रावृत्त्या०
331. 3.	०साधनेन	०साधनेन
331. 7.	०त्वादिति	०त्वादिति
331. 15.	शर्माध्वम्	शमीध्वम्
332. 11.	०न्यता	०न्यतां
332. 14.	सर्वेषां त्रियमा-	सर्वेन्द्रियाणामेवं-
	णानामेवंधर्मक-	धर्मेत्वेऽपि वचना-
	त्वेति वचनं यथा-	दृ यथान्याय-
	न्यायमरणपरि-	कारणपरिग्रहार्थम्
	ग्रहम्	
333. 3.	वङ्क्वयः	वङ्क्वयः
333. 5.	०नूनं	०न्यूनं
333. 5.	भक्षित	भक्षितं
333. 6.	प्रजायते	प्रच्छाद्यते
333. 7, 8.	इत्येवसमन्ता-	इत्यसन्नादेशः
	देशः	
333. 13.	कृध्वं	कुरुध्वं
334. 4.	हवींषी	हवींषि
334. 17.	वचस्तच्च	छिन्न वचस्तेचिन्न
	आहमे	ओहसे । RV. 1.
		30. 4.
336. 15.	०तसं शुष्कम्	०तसं न शुष्कम्
337. 7.	०वध्या०	०वध्या०
338. 7.	हरी	हरी
338. 15.	हति०	हति०
339. 2.	पृच्छ्यात्	पृच्छ्यात्
341. 2.	उर्वश्यन्तु	उर्वश्यन्तु

P.	L.	For	Read	P.	L.	For	Read
341.	4.	उर्वशिनी०	ऊर्वशिनी०	362.	9.	मुक्षी०	मुक्षी०
341.	10.	नन्पूर्वो	नजपूर्वो	362.	12.	अतिथेरतिथि-	अतिथे अतिथि-
341.	12.	कर्तकृत्यो	कर्तरि कृत्यो			स्थानीयस्य	स्थानीय
		बाहुलेन	बाहुलकेन	364.	3.	विवृतं	विकृतं
341.	16.	०मप्सु इति	०मप्स इत्य-	365.	7.	यथा	पथा
		भक्षस्य	भक्षस्य	366.	10.	विश्वाचे'	विष्वाचे'
342.	16.	०दस्यै	०दस्मे	366.	13.	०मास्नादेशः	०मासन्नादेशः
342.	17.	०तामि हत्वा	०तामिह त्वा	366.	16.	जघन०	जयन
344.	6.	०वरुणम्	०वरुणः	367.	1.	गन्तुं गमनशो	गन्तुर्गमनशीलम्
345.	13.	तेनाप्युच्यते	तेनापि पूज्यते	367.	2.	०वयुषो	०वपुषो
345.	18.	चात्र तच्छब्दा०	च यत्तच्छब्दा०	368.	1.	वृद्ध सृगाली	वृद्ध शृगाली
347.	5.	ततन्वत्	हत्वेन्द्रः	368.	2.	प्रत्युच्यते	वृक्पुच्यते
348.	11.	पतन्ति	पतसि	368.	6.	शतः	शतं
350.	17.	दिव्या०	दिव्या	368.	6.	शतमेषान्	शतं मेषान्
351.	2.	०धन	०धनं	368.	10.	विविधादर्श०	विविधदर्श०
351.	10.	अहितयानः	अहीतयानः	370.	6.	न भसथो	भसथो
351.	15.	सधन्याः	सधन्यः	371.	10.	स्वघाते भूते	हन्धातोर्भूते
351.	Footnote 5.		[३-५१८]	372.	10.	...संसमेत्य...	तत्त्वसमसिमेत्य-
352.	Footnote 7.		Manu. 8. 116.				नुच्चानि Phit.
353.	2.	०ग्रहाकरणात्	०ग्रहाकरणात्				S. 78.
356.	6.	संस्तम्भानि	संस्तम्भानि	373.	5.	०स्माक	०स्माकं
356.	10.	गूहतश्च	गूहते च	373.	16.	रूप्य	उरूप्य
356.	16.	पुंश्चल्य	पुंश्चल	374.	4.	०भेरर्षम्	०भेरर्षम्
357.	1.	०व्रीहिः	०व्रीहिः	374.	7.	शिश्यते०	श्यते०
357.	1.	पदार्थः	पदार्थः	374.	10.	अन्ये	अन्ने
357.	6.	मघ०	मघ०	375.	9.	चैतल्लोकत्वात्	चैतल्लोकपालत्वात्
358.	1.	०त्वेन सकर्मक-	०त्वेनाकर्मकत्वात्	376.	2.	दूरतमामित्यर्थः	दूरतरमित्यर्थः
		त्वात्		376.	6.	केपयमित्य-	केपय इत्यति-
358.	2.	पदाचिकेचिद्	पाचादिकेऽचि			परोक्ष०	परोक्ष०
358.	2.	इत्यर्श	इत्यर्श	377.	10.	०प्रतिषेधं सेवनं	०प्रतिषिद्धसेवनं
359.	6.	०माक्रमत्	०माक्रमेत्	377.	15.	अन्येऽपीर्म०	अन्ये त्वार्म०
359.	11.	०तमेवेति	०त एवेति	378.	13.	महस०	महस०
359.	14.	रूपशुभाभि०	रूप इहाभि०	378.	13.	अन्ते निरूढोपया-	हन्ते निरूढोप-
360.	6.	पीतये	वीतये			दित्युक्तत्वात्	धादित्युक्तत्वात् ।
360.	8.	किञ्चमन्त०	किञ्चन्त०				N. 4. 25.
361.	4.	०कृतमपनयमव-	कृतमपनय मत्यै०	378.	16.	उकारस्यादेश	उकारस्यवादेशः
		मत्यै०		380.	8.	जुह्वानि ब्रवीति	जिह्वां निर्ब्रवीति
261	5.	विस्तीर्णया	विस्तीर्णाया-	380.	9.	इष्यते	उच्यते
		अस्मादेव	अस्मान् देव	380.	21.	कुणि०	उणि०

P. L.	For	Read
382.	5. अलोलो०	अम्बालो०
384.	7. ०मापुन०	०मायुन०
384.	17. वियुगस्तनुध्वं	वि युगा तनुध्वं
385.	1. मुष्टिन	मुष्टिना
387.	15. कात्स्न्ये०	कात्स्न्ये०
387.	17. आशदना०	आशदना०
388.	6. कोचना०	मोचना०
388.	10. अभव	अभय
389.	10. अरुस्त०	अहस्त०
389.	12. वृत्रं वर्तिकां	वृत्रं वर्तितारं
389.	13. पृथुर्भवन्तं	पृथुभवन्तं
390.	15. वाणिरि०	वाणारि०
390.	17. सालुभित०	संलुभित०
394.	19. प्रकृतिभूता	प्रकृतिभूमभिः N. 7. 4.
395.	7. केरुहा	विरुहा
395.	14. जैत्र्यो	जैत्र्या
395.	15. ०करणा	०करणो
396.	10. दम्नातिर्वधर्कमा	दम्नोतिर्वधर्कमा
397.	11. निश्रुध्य हारिण	निश्रुध्यहारिणः
397.	11, 12. ०शीलानि	०शीला निश्र- धयाश्च
398.	13. वृबन्	वृबद्
399.	7. अय	अयं
399.	14. पुत्रकामः	पुरुकामः
401.	14. ०मन्त्रित्वा०	०मन्त्रितत्वा०
401.	17. नोऽस्माकं	नोऽस्माकं
402.	20. जूकपालवादिभ्यः कनिष्ठापदि	ऋकारल्वादिभ्यः क्लिष्ठावत् इति महाभाष्ये ८-२-४.
403.	6. स्वशोभिः	स्वयशोभिः
403.	11. ०स्मन्	०स्मान्
404.	2. वृणते	वृणीते
407.	2. ०मेषाध्येणा	०मेषाध्येषण.
407.	10. स्वीकारोति	स्वीकरोति
408.	18. प्रत्यलश्वं	प्रत्यवश्यं
410.	18. वयाद्यादेशानां	वामाद्यादेशानां
411.	19. संप्रिय०	संप्रीय०
413.	17. यथा	पथा
414.	11. वाच	वाचं

P. L.	For	Read
418.	21. सम्बन्धनि	सम्बन्धनि
420.	3. अष्टप्राप्तप्राप्तं	अच्छाभेराप्तं N. 5. 28.
425.	17. विकृन्ततः	विकृत्तजः
426.	1. क्राव्याद०	क्रव्याद०
426.	1. विशते०	पिशते०
427.	9. ०पस्मि०	प्रस्मि०
427.	12. यस्यात्तस्मा०	यस्मात्तस्मा०
427.	15. प्रविष्टं	प्रपिष्टं
432.	2. ०भोगस्या०	०भोगस्या०
432.	11. ऊमाम्	इमाम्
432.	13. व	वा
434.	5. ०तिना	०तिता
435.	16. नाम	नाम
436.	18. ०पदे	०मदे
439.	7. भूम्ना	भूम्ना
439.	17. शब्दस्यामवच- नस्यादौ	म्यशब्दस्य माव- चनस्यादौ
441.	10. नाम्ना०	नाम ना०
441.	18. तद्ग्रहे	तद्ग्रहे
442.	1. द्रवञ्चः	द्रवञ्चः
442.	5. निर्गातादय	निघातादय
443.	7. अच्छाभरार्थे	अच्छाभेरर्थे
443.	10. ०लाक्षिता	०लाक्षिता
443.	15. ०सम्बन्ध०	०सम्बन्ध०
444.	1, 2. प्रास्थित	प्रास्थिता
447.	2. ०रार्त	०रार्त
447.	12. सत्य	सत्यस्य
451.	2. वनतिः	पनतिः
451.	9. विपरि०	द्विपरि०
452.	2. दिद्रक्षितव्यं	दिद्रक्षितव्यं
454.	3. जुषस्व	जुषस्व
454.	8. तमिन्वे०	तमिन्वे०
454.	10. इन्	इन्
455.	3. गिरन्	गिरद्
455.	14. अलुक्	लुक्
456.	3. हंतवान्	हतवान्
456.	14. तुजेहिमा०	तुजेहिमा०
457.	17. ०स्या	०स्यार्थाय

P. L.	For	Read
459. 3. 8.	अपाप	अपाय
460. 1.	इलाबिलाशयः	इलाबिलशयः
460. 11.	इल०	वल०
460. 15.	स्वबलं	स्वबलं
461. 10	तिरश्चीरम्	तिरश्चीनम्
464. 11.	अद्भुत०	अद्भुत०
464. 11.	०विर्वचनं	निर्वचनं
465. 1.	०ग्याथ०	०ग्यार्थ०
466. 5.	सर्वधनया	सर्वधनं वा
467. 5.	देवज्या	देवयज्या
467. 7.	सानिलाय	सानिलाभिस्तम्म
468. 5.	निपज्या	निपज्यार्थ
468. 15.	०नवि०	०नद्वि०
469. 1.	अग्र०	उग्र०
469. 1.	दमायन	दमायन
469. 4.	द्वेष्टा	द्वेष्टा
469. 10.	अन्वते	सुन्वते
469. 19.	गाङ्ग०	यागाङ्ग०
471. 5.	कुरुं	कुरुङ्गं
472. 7.	०ऽपरिमाणश्च	ऽपरिमाणश्च
472. 10.	विरक्षिर्विर०	विरक्षि विर०
472. 12.	निपातः स्वार्थे	निपातश्चार्थे
473. 4.	आकारः स्वार्थे	आकारश्चार्थे
473. 15.	०दश्चिमान्	०दश्चिमत
474. 2.	०विषया	विषयां
474. 16.	सुदीप्तः	सुदीप्ताः
475. 5.	असमाप्तं	सुसमाप्तं
475. 7.	सुसमाप्त०	असुसमाप्त०
475. 10.	वा समाप्तं	वासमाप्तं
475. 18.	०दीप्तया	दीप्तये
476. 10.	स्तौभि	स्तौभि
476. 19.	वहानि	वहान्
476. 20.	यदर्थ	मदर्थ
477. 1.	अविघ्नेन	अविघ्नेन
478. 7.	दानं	दानस्य
479. 6.	वृष्ट्यु०	वृष्ट्यु०

P. L.	For	Read
479. 7.	०यिता	०यितारं
479. 17.	अरिशब्दा०	अर्यशब्दा०
480. 5.	दायिनो	द्विगुणदायिनो
480. 11.	क्व	क्व
480. 16.	इमान्ये०	इमान्ये०
481. 1.	०जिकास्तथा	०जिकांस्तथा
483. 7.	अहू०	अंहू०
484. 2.	०दयो०	०दायो०
486. 12.	मंक्षु	मक्षु
486. 13.	जहते०	गच्छते०
487. 2.	०माम	०मान
487. 6.	०स्येन्द्र	०स्येन्द्रः
487. 10.	यातिः	या रात्रिः
488. 13.	पवनामः	पवमानः
488. 17.	इष्यते	सुकृ इष्यते

Footnote 15. अत्र..... भवेत् is cancelled, cf. महाभाष्ये १.१.११.

490. 4.	सभावेपु	समानेपु
491. 4.	त्वाध्रव०	त्वाध्रव०
491. 8.	०शस्महे	०शस्महे
491. 14.	समुत्सं	तमुत्सं
491. 19.	उत्सं	उत्सः
493. 17.	भाष्यते	भाष्यते
494. 5.	पीतं	बिडं
495. 11.	विकृदती	विकर्तनदन्ती
495. 16.	०मादिर्शनात्	०मादिदर्शनात्
497. 16.	भागस्य	भागस्य
498. 3.	०कारो ? जहार	०कारो नो जहार
498. 6.	येत्यर्थः	नेत्यर्थः
499. 4.	क्वचिन्मा०	क्वचि मा०
501. 13.	०पत्याह	०पत्यमाह
501. 15.	०योगत्वान्	०यागत्वान्
501. 15.	योगायै	०योगायैव
502. 3.	कौपीन्यं	कौलीन्यं
508. 10.	धान्यान्या	धान्यानां

Vol. III.

P. L.	For	Read	P. L.	For	Read
4. 15.	०निमित्तः पर	०निमित्तपर	50. 1.	भारग्याद्युस्था-	भारग्या युस्था-
6. 15.	इन्द्रमुक्त्वा	इन्द्रं मुक्त्वा		नत्वम्	नत्वम्
9. 2.	ऽभिभविर्तुं	ऽभिभविर्तुः	50. 9.	वाक्त्ति सन्तमसा०	भवत्यन्धन्त-
9. 4.	उज्जतर्वा	ओज्जतर्वा		मसा०	
9. 4.	उज्जतिश्च	ओज्जतिश्च	50. 17.	यक्ष्यन्ते	वक्ष्यन्ते
10. 13.	सम्मुच्चय०	समुच्चय०	51. 14.	कामयेथाः	कामयेथाम्
11. 14.	प्रत्याश्रिततया	प्रत्यनाश्रिततया	52. 13.	गत्वाच्चे०	गत्वा चे०
13. 3.	विकृष्टनामा	विकृष्टा नाम	52. 14.	जनयत	जनयतु
16. 1.	तपस्य	रूपस्य	53. 7.	अवयवो	अवयवा
16. 2.	लुङ्	लिङ्	57. 6.	०स्थानादिकार०	०स्थानाकार०
17. 9.	०सृष्टेर्वा०	०सृष्टेर्या०	67. 3.	०मच्चा	०मृचा
17. 16.	नुगच्छति	ऽनुगच्छति	68. 3.	छन्दः	छन्दः
18. 10.	अभु०	आभु०	75. 4.	इत्यर्थः	इत्यर्थः
18. 12.	आपिहितं	अपिहितं	78. 6.	०तेर्गति०	०तेर्गति०
18. 18.	०तत्त्व०	०तत्त्व०	79. 5.	एवस्यामु०	एवास्यामु०
20. 4.	करण०	कारण०	80. 2.	०मन्यत्र	०मत्र
20. 9.	ग्रहीतृ	ग्रहीर्त्रा	81. 14.	नरुक्त०	नैरुक्त०
20. 11.	भजतीथं	भजतीथं	81. 21.	करणा०	कारणा०
21. 20.	हृदय	हृद् इव	85. 5.	जातधेद	जातधेदथं
22. 3.	प्रायेषाम्	प्रायेषा मा	87. 1.	विश्वानरः	विश्वानरः
23. 1.	०वर्चैर्बहु०	०वर्चैर्बहु०	88. 20.	अधः	अधः
25. 5.	न	तन	90. 6.	प्रतिपत्तां	प्रतिपत्तां
25.	Footnote 11. is cancelled. [निरु० १२.१८]		92. 11.	हविष्यान्तीथं	हविष्यान्तीथं
25. 17.	देवदेवतः	देवतादेवतः	92. 12.	हविष्यान्त	हविष्यान्त
27. 2.	अश्वान्यनित्य०	अश्वान्यनित्य०	93. 5.	यत	यत्
27. 5.	०थित्वं	०थित्वं	93. 6.	उद्यत्	उद्यत्
31. 17.	०स्थानावित्य०	स्थाने इत्य०	93. 9.	०शकेनो समासा०	०शकेनेदमा सा०
38. 3.	कुर्वन्त्याः	कुर्वन्त्याः	93. 15.	०स्थानेव	स्थान एव
38. 12.	पृथा	यथा	93. 15.	विश्वान्	विश्वान्
40.	Footnote 3. Read क्र. for वि		93. 16.	प्रकाशयान्	प्रकाशयान्
42. 5.	कल्याणीः	कल्याणी	93. 17.	इत्यलक्षण०	इति लक्षण०
44. 14.	०स्मन्यपि	०स्मन्यपि	95. 3.	०नरः स्यात्	०नरो न स्यात्
45. 6.	अभ्याह्वयन्ति	अभ्याह्वयन्ति	96. 14.	अध	अध
45. 9.	०पवाख्य०	०पवाख्य०	98. 7.	प्रायण०	प्रायण०
48. 6.	निसर्गां	निसर्गां	99. 7.	०दिवि	०दिवि
			99. 9.	Read इव before ~~अधः~~	
			99. 12.	धामच्छता	धामच्छता

P. L.	For	Read	P. L.	For	Read
101. 17.	भाति नान्त०	भातिनान्त०	123. 12.	अश्वादि	अथापि
104. 13.	तस्थु ऋग्मियम्	तस्थुर्ऋग्मियम्	123. 12. ०	पूणिरूप०	पूण्युप०
105. 1.	०कर्मणो	०कर्मण	124. 6.	क्रम०	कर्म०
105. 16.	मातरिशु शब्दे	मातरि शुशब्दे	126. 4.	पात्रस्थानीयान्	पात्रस्थानीयान्
105. 16.	वा शु	आशु	126. 6.	याञ्जन् सर्पति	यात्युत्सर्पति
105. 18.	इदानीं	इदानीं	126. 7.	स्वाशब्दान	स्वादशब्दान
106. 14.	०कस्यावशितपा-	०कस्याशित पाका-	127.	Footnote 4.	ऋ० ७२।२
	केश्राधीनत्वात्	देश्च तदधीनत्वात्	128. 3.	यह	यह
109. 11.	आदित्यवधौ	आदित्योपसौ	128. 4.	इत्यादिनाम०	इत्यादीनामनाम०
109. 17.	शब्देनानि०	शब्देन नि०	129. 9.	आधारा०	आधारा०
113. 3.	यदेनन [कृतः ?]	कृतः ? यदेनन	130. 5.	यान्ति	यान्ति
113. 6.	धनयुक्ता	बलयुक्ता	130. 15.	श्रिय	श्रियं
113. 13.	सत्तारः	सत्तारः	130. 16.	स्त्रियै	स्त्रियाँ
114. 14.	पुलिङ्गस्य	पुलिङ्गस्य	133. 10.	अव्ययाद्यप्याविष्ट-यस्योप० [Pa.	
115. 3.	०कथाञ्जित	०कथञ्जित		७२।१०४] सूत्रे महाभाष्ये वार्त्ति-	
115. 6.	वैयाधि०	वैयधि०		कमिदम् ।	
115. 13.	पुलिङ्गम्	पुलिङ्गम्	134. 3.	ओहाङ्	ओहाङ्
115. 15.	० त्येतेषां अपे-	०त्येष आत्म्ये-	135. 12.	०त्वादयचि	०त्वात्क्यचि
	त्येतस्य	तस्य	135. 13.	मधु	मधु
115. 20.	छेत्ता	छेत्ता	136. 13.	स्वादेशः	'ते' आदेशः
116. 2.	द्राविणोदसः	द्राविणोदसाः	139. 2.	०दीना	०दीनां
116. 3.	पुना ऋतु०	पुनर्ऋतु०	139. 16.	श्रयते	श्रयते
116. 4.	श्रुता०	श्रुता०	139. 18.	कार्थक्यः	कार्थक्यः
116. 5.	मन्त्रे	मन्त्रे	140. 8.	स्विष्टं	स्विष्ट—
116. 7.	विणोदा	द्रविणोदा	140. 10.	पुलिङ्ग०	पुलिङ्ग०
116. 14.	पात्रान्	पोत्रान्	143. 3.	यत्तच्छब्दौ	यत्तच्छब्दौ
117. 9.	श्रुता०	श्रुता०	148. 5.	अभि०	आभि०
117. 10.	०मर्हतीति	०मर्हतीति	149. 16.	पुलिङ्ग०	पुलिङ्ग०
118. 5.	०प्येव	प्येव	149. 16.	हे	ये
119. 17.	सवाशनः	दार्वाशनः	149. 17.	यच्छ्रुते०	यच्छ्रुते०
119. 19.	सर्पिर्वा यो	सर्पिरासवो	150. 3.	औत्तरप०	पौर्व०
120. 2.	पुलिङ्गस्य	पुलिङ्गस्य	150. 11.	०शब्दन	०शब्देन
120. 10.	स्थाप्य	स्थाप्य	156. 1.	०षूणा	०षूणां
120. 11.	द्राविणोदस	द्रविणोदस	156. 15.	अभीवशो	अभीवशो
121. 4.	होम	होमं	157. 11.	०दङ्	०दनङ्
121. 21.	अचर्न०	अचर्न०	157. 12.	यः	यत्र
122. 1.	०व्याप्तिभिः	०व्याप्तिभिः	158. 2.	जयतेर्वा	जयतेर्वा
~~122~~ 17.	निघातः	निघातः	158. 19.	विमया	विमयाः
123. 4.	आकार०	यकार०	160. 4.	पाठेन पशावेका०	पाठवशादेका०
123. 11.	कीता	कृतो			

P. L.	For	Read	P. L.	For	Read
160. 12.	०क्ताना	०क्तानां	167. 13.	०श थं	०शमार्थं
160. 12.	अत्यथ	अत्यर्थं	168. 17.	०याथ	०यार्थं
161. 1.	केषां ?	तेषां	169. 2.	श्रद्धा	श्रद्धां
161. 1.	अश्वादीनि	अश्वाजनीति	169. 3.	बुद्धयाधि०	०बुद्धयाधि०
161.	Footnote 4. is cancelled. It is a variant.		172. 10.	आदिरमि वान-	'अदिराम वान-
162. 13.	०श्रते०	०श्रुते०		स्पन	स्पन्यः
163. 5.	वया०	वैया०			V. S. I. 14.
163. 7.	जिज्ञाय	जिगाय	172. 10.	इत्याति०	इत्यादि०
165. Footnote 2.		ऋ १०७५५	172. 10.	ये	यौ
165. 14.	०गमिनोति	गामिनीति	172. 10.	०स्तं	०स्ता
166. 17.	व्रीह्या०	व्रीह्या०	172. 16.	वा॒मु॒स्थ०	वा॒मु॒प॒स्थ०

Vol. IV.

3. 7.	बलाचर०	बलवदाचर०	33. 3.	द्रविण	द्रविणं
7. 3.	लुङि आङि	लङि अटि	35. 13.	०हार	०हारः
9. 7.	०यती	यन्ती	36. 15.	०यितु	०यितुं
9. 12.	०रूपम	रूपम्	37. 1.	धनुक्षता	धनुष्मता
11. 8.	णिच	णिच्	38. 13.	धमनि	धमति
11. 15.	०शब्दो	०शब्दो	38. 16.	रूप	रूपं
12. 7.	घसहूर	घसहूर	41. 6.	० वस्वं०	० वस्वं०
14. 15.	युगागम०	लुगागम०	41. 16.	वात	वातु
15. 7.	वृक्षं स्थं	वृक्षस्थं	43. 11.	वेन	वेनः
15. 17.	०राङ्०	०राङ्०	43. 17.	देवोरक	देवो दारक
16. 2.	०सतवान्	०सितवान्	43. 18.	रहती०	रिहती०
16. 16.	मध्यव०	मध्यम०	44. 2.	०क्षित्वान्	०क्षित्त्वान्
18. 4.	०यात्मानं	०यात्मायत्तीकृत्य	44. 6.	द्यातेश्च	यातेश्च
	यन्तीकृत्य		45. 13.	०मित्युदक०	०मित्युदक०
19. 4.	क्रमिन	क्रमिना	47. 4.	स्तुतीच्छया	स्तुतीच्छया वा
20. 18.	श्रद्धो०	श्रद्धो०	48. 12.	०गृहीतुं	०ग्रहीतुं
21. 2.	सम्भ०	सम्भ०	50. 11.	सहायवान्	सहायवान्
24. 7.	बठिठयेति	बठिठयेति	50. 18.	०मतस्वः	०मतस्वः
24. 10.	अहरपेक्षया	महिमापेक्षया	54. 6.	तवेत	तवेन्
24. 21.	स्त्री	स्त्रियाः	54. 7.	०हृता	०हृता
25. 12.	०वाग्नि	०वोऽग्निः	57. 2.	चन्द्रो	चन्द्रं
25. 13.	चराथाः	चराथा	57. 3.	चन्द्रमाः । स	चान्द्रमाः सन्
29. 18.	तेमिष्टानि	तेषामिष्टानि	57. 6.	चन्द्रशब्दो०	
32. 9.	थजस्व	थजस्व	59. 2.	जहसि	जहासि

P.	L.	For	Read
60.	3.	०रुद्धाणार्थः	रुद्धारणार्थः
64.	11.	सन्प्रीय०	संप्रीय०
64.	11.	हिरण्यस्था०	हिरण्यरथा०
65.	10.	कचिदुदकस्य	क्यचि उदकस्य
65.	11.	विद्युत्०	विद्युत्०
66.	2,10.	ऋत्विङ्०	ऋत्विङ्०
66.	5.	धन्वनि	सुधन्वनि
66.	7.	स्वभिह०	स्वह०
67.	2.	तद्यद्येष्ट०	तद्यद्येष्ट०
67.	4,5.	सेलाटदातादिकं	लटि तनादिकं
67.	8.	०कथं स्यादि०	०कथस्यादि०
68.	12.	०ध्वन्तः	०ध्वनतः
69.	6.	०रेषा	०रेषां
69.	14.	०भेउय०	०भेउय०
69.	14.	देहेन	देहे
71.	6.	०ती ।	०तीनां
71.	14.	माप्तयं	माप्तयं
71.	16.	दानव०	दानवव०
72.	3.	बहुव०	बहुलव०
73.	4,5.	०बुध्यते	०बुध्येते
73.	5.	विवासतिः	विवासतिः
73.	17.	०हृत्यै०	०हृत्यै०
75.	4.	भ्रमणकरणेति	भ्रमणकारणमिति
77.	14.	वदन्ति	वदन्ती
77.	15.	इंश्वराः	इंश्वरा
77.	15.	०स्येश्वराः	०स्येश्वरा
78.	13.	०तिदेवता	०तिदेवता
80.	6.	०शंस०	०शंसम०
81.	2.	पृथुस्तुके	पृथुष्टुते
81.	4.	प्रजा	प्रजां
81.	18.	०हूयामि	०हूयामि
82.	5.	०तिर्दानि०	०तिर्दानि०
83.	13.	यच्छते०	यच्छते०
84.	8.	रक्षा०	०पक्षा०
84.	17.	प्रवर्थस्य	प्रवणार्थस्य
84.	17.	प्रवत्	प्रवत्
86	1.	लुठ्युत्त०	लुठ्युत्त०
86.	५.	हृतं	शृतं

P.	L.	For	Read
86.	17.	छान्दस	छान्दसं
87.	3.	दिग्भिश्च	दिग्भिश्चावान्तर
			दिग्भिश्च
88.	4.	अभीमे०	अभीमे०
91.	12.	धुक	धुक
91.	12.	०याहूयमाना	०माहूयमाना
96.	7.	०वित्ये०	०वित्ये०
96.	8.	०भ्यात्	०भ्यात्
96.	15.	इया०	इया०
97.	1.	०त्यैके	०त्यैके
101.	12.	अप्यन्ते	ओप्यन्ते
103.	3.	०नाम क्रत	०नामक्रत
104.	1.	सखिभिः	सखिभ्यः
107.	15.	०वत्युद०	०वत्युद०
108.	5.	मर्त्येभ्यः	मर्त्येभ्यः
108.	8.	मर्त्येभ्यो	मर्त्येभ्यो
108.	14.	चच्च	तच्च
109.	11.	करोतीति एतेन	करोति इत्येतेन
111.	15.	कचित्तु	केचित्तु
112.	5.	कस्मात्	तस्मात् सामा-
		सामान्यात् ?	न्यात्
113.	1.	उद्गर्णाय	उद्गर्णाय
114.	9.	०नाम	०नाम
115.	7.	०मन्येषु	०मन्येषां
117.	7.	०स्यया	०स्यया
117.	12.	कान्तिकर्मणः	कान्तिकर्मणः
118.	16.	स सन्ति	सन्ति स
119.	10.	पक्षाः	पक्षाः
120.	16.	हूयामी०	हूयामी०
122.	3.	०विधीयन्ते	विधीयन्ते
123.	14.	पुल्लिग०	पुल्लिग०
124.	2.	०श्चात्र	श्चात्र
124.	4.	समस्तर्थः	समस्तार्थः
126.	5.	०कपि०	०कपि०
127.	8.	अत्र	अत्रा
128.	3.	ब्रह्मणः	ब्रह्मणः
130.	3.	द्यौरवा०	द्यौरवा०
131.	19.	बुध्य०	बुध्य०
132.	7.	प्रतिगच्छतः	प्रतिगतः

P.	L.	For	Read	P.	L.	For	Read
133.	1.	बै०	पूर्वे०	149.	2.	व्य०	व्य०
134.	4.	आदित्येभ्यो	आदित्येभ्यो	149.	14.	बहूना	बहूनां
135.	7.	व्याप्तस्त्रै०	व्याप्तारस्त्रै०	149.	20.	समर्था०	समस्ता०
140.	7.	श्रुत्वा	श्रुत्वा	150.	7.	०न्दिष्य	०न्दिष्या
143.	12.	आत्मा०	आत्मा०	150.	13.	०समये	०समये
144.	6.	केचित्त	केचित्तु	151.	13.	०तत्त्व०	०तत्त्व०
144.	13.	सनेभ्य०	सनेभ्य०	152.	4.	तत्त्वं	तत्त्वं
144.	18.	विना—	विनाश—	152.	7.	वीण०	वीणा०
148.	5.	सञ्जाकृता०	सञ्जाकृता०	152.	9.	वाक्	वाक्
148.	21.	द्यावो	द्यावो	153.	3.	यं	य
149.	2.	वज्रिन	वज्रिन	157.	16.	०श्रुतेभ्यः	०श्रुतेभ्यः
				158.	18.	उह	ऊह

INTRODUCTION.

1. 17; 2. 6, 14, 17; 3. 6. 32
irrelavent irrelevant
6. 26. ०प्रति वर्तते ०मतिवर्तते
11. 2. line lines
13. 6. Delete is
14. 4. Col. 1. ०पुत्रस्थ ०पुत्रस्थ
14. 16. „ 2. ०राष्टि० ०राष्टि०
14. 21. „ 2. ऋषिः ऋषिः
16. 17. „ 2. ऋषिः ऋषिः
17. 4. „ 2. ऋषिः ऋषिः
22. Add after line 9 IV. 126.
वृषाकपिः (X. 86. 21) वृषाकपि-
रैन्द्र इन्द्राणीन्द्रश्च
23. 17. Add a comma after
amplified
23. 26. Bhalandan Bhalandana
26. 25. correspond- correspond-
ances ences
26. Delete line 31.
41. 23. संप्रेषः संप्रेषः
42. 8. ०मिथ्या ०मिथ्या
44. 10. वषट् वषट्
44. Delete line 11.
47. 5. Col. 1. ०प्रज्ञानां ०प्रज्ञानां
47. 23, 24. ०तर्कति ०तर्कति
50. 10. Col. 2. ०मभि० ०अभि०
51. 3. ०वत्वात् ०वत्वान
52. 12. ब्रीडयतः ब्रीडयतः
ब्रीडयति ब्रीडयति
53. 32. एन्द्रया० एन्द्रयाः०
58. 11. Delete full stop after
Yashodharman
58. 25. ०Vardhan ०Vardhana
59. 18. befor before
60. 29. Hunnic Hunnish
61. 1. आतारो आतारो
61. 26. was king king was
61. 27. seriously seriously
63. 4. ०रहंसो ०रहंसो
63. 32. ०प्रहारं विमुखा ०प्रहारविमुखाः
64. 12. ०रक्तश्च ०रक्तश्च
64. 29. Visited visited
65. 6. Put a full stop after
identified
66. 6, 7. Put a comma after which
and individual

P. L.	For	Read
69. 24.	Delete full stop after in	
70. 25.	o svamin	o svāmin
73. 20.	तद्वया०	तद्वया०
75. 11.	Put a full stop after a, which should be in Italic type.	
75. 23.	विपरिणम्य	विपरिणमय्य
76. 20.	Put a full stop after commentary	
76.	Delete lines 29, 30, 31, and 32	
77. 19.	मनोजातौ...म- मनोजातौ...म- नोजातावच्युतौ नोजातावच्युतौ	
78. 31.	Bhamha	Bhamaha
79. 20.	oKhra	oKhara
80. 29.	तन्ना यम०	तन्नायम०
81. 27	he	be
83. 19.	Put a full stop after words	
84. 26. Col. 2.	विश- विशयवश्वं यवत्वं	
84. 32. Col. 2.	या- याञा रुया०	

P. L.	For	Read
85. 7. Col. 2.	गच्छमी०	गच्छामी०
89. 13.	यद्धेन	यद्धेन
89. 27.	Sukali	Sukuli
92. 16.	dinaras	dīnaras
92. 17.	granteed	granted
93. 6.	०पसुंगृह्य	०पसुंगृह्य
93. 12.	Kulyavapas	Kulyavapa
94. 1.	द्वयभेतत्	द्वयमेतत्
95. 23.	wade	made
96. 10.	dinara	dīnara
96. 11.	freeiy	freely
96. 19.	Delete	was
97. 29.	longger	longer
98. 11.	कीर्तियि०	कीर्तियि०
98. 14.	प्रत्यक् स्त्रोता	प्रत्यक् स्त्रोत
98. 28.	lacates	locates
99. 21.	deparure	departure
100. 30.	Delete full stop and put a comma after Periplus	
100. 32.	Romon	Roman

Other works by Dr. Lakshman Sarup.

1. An Introduction to the Nirukta, Oxford University Press, Oxford, 1920.
2. Notes on the Nirukta, Indian Antiquary, May 1921.
3. The Nighantu and the Nirukta—English translation and Notes, Oxford University Press, Oxford 1921.
4. Niyoga and Rights of a Widow, Vedic Magazine, July, 1921.
5. Some Aspects of Slavery, Journal of the Punjab Historical Society Vol. VIII pp. 174-184.
6. Rômanic Movement in French Literature, The Modern Review March, 1923.
7. The Vision of Vasavadatta, Messrs Moti Lal Banarsi Das, Said Mitha, Lahore.
8. History of the Burning Glass, Journal of the Punjab Historical Society Vol. IX part I.
9. G. Bernard Shaw—Hindustan Review, Patna.
10. Moliere in Hindi, Panjab Government prize book, Messrs Moti Lal Banarsi Das, Said Mitha, Lahore.
11. Plays of Bhasa, Hindustan Review.
12. A Critical Edition of Nilakantha's Kalyana Saugandhikam, Messrs Moti Lal Banarsi Das, Said Mitha, Lahor 1926e.
13. Maha kavi Bhasa ke Nataka, Oriental College Magazine, May, 1925.
14. Sanskrit Bhasha aur Sahitya ka Europe par Prabhava, Oriental College Magazine, Nov. 1925.
15. Study of Sanskrit Literature in schools—Proceedings of the Panjab Educational Conference and Exhibition, edited by J. E. Parkinson and R. H. Whitehouse, 1926.
16. Eka naya Sanskrit Gadya Kavya—Sarasvati, Allahabad, Jan. 1927.
17. A Newly discovered Prose Romance, the Fifth All India Oriental Conference.
An edition of summaries of Papers, submitted to the Fifth All India Oriental Conference, Lahore.
19. Proceedings and Transactions of the Fifth All India Oriental Conference, Lahore 2 Vols.

20. A Critical Edition of the Sanskrit text of the Nighantu and the Nirukta, Published by the University of the Panjab, Lahore,
21. Indices and Appendices to the Nirukta, Published by the University of the Panjab.
22. Thirteen Trivandrum Plays attributed to Bhasa in collaboration with Dr. A. C. Woolner, Oxford University Press, Oxford, 2 Vols.
23. Fragments of the commentaries of Skandasvamin and Maheshvara on the Nirukta, Published by the University of the Panjab.
24. Commentary of Skandasvamin and Maheshvara on the Nirukta, 3 Vols. Published by the University of the Panjab.
25. History of Chess, Oriental College Magazine, May, 1931.
26. Editio Princeps of Tirumalamba's Ambikaparinaya, Oriental College Magazine, Lahore, May 1932.
27. Description of a few Hindi Mss., Oriental College Magazine, Nov. 1932.
28. Uvata and Mahidhara, Grierson Commemoration Volume.
29. Mohinje Daro, illustrated, Special Archaeological issue of the Ganga, Patna, Jan. 1933.
30. Vahani Rogi-- a Hindi translation of Moliere's *Le Malade Imaginaire*, Messrs Moti Lal Banarsi Das, Said Mitha, Lahore.
31. A queen Poetess of Vijayanagar, Festschrift fur M. Winternitz zum Siebzigsten Geburtstag, Leipzig, Germany.
32. India's contribution to World-civilisation—Dayanand commemoration volume.

